

Let H

Intro
poco

6

1.3-c M

6

11

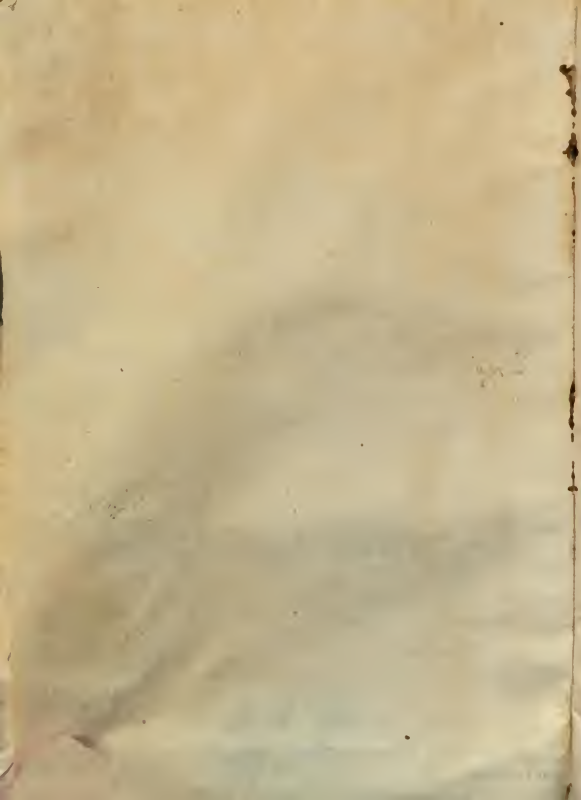
F

+1

0-75-25

S

L I M A,

S E V

DICTIONARIUM POETICVM.

*Vbi de accentuum causis, diuisionibus, ac definitionibus: de quantitate, syllaba-
rumque qualitate: de nominum, verborumque incrementis, multisq; regu-
lis adiectis Ciceronis, Quintiliani, ac Sæuij ex Aeneidos libris collectis, at
que Poetarum fabulis breuiter expositis, quæ maximè fauent emendatè lo-
qui cupientibus in omnibus, quæ lingua Latina curam exigent.*

IOANNE A' PLANIS, SICLENSI,
SICVLO, AVTORE.

C A E S A R

Anglicani

Collegij

BIBLIVM
FELICI TANTVM

I VRRAVIT IN VRBE.

Comi

Cum priuilegio Philippi Hispaniarum Regis, & Senatus Veneti.
Venetijs, ex Officina Dominici Guerraei, & Io. Baptistæ, fratrum. 1574.

A M I J

2 E 4

POETIC M.
DICTIONARY

LENNING A. HANSEN, DIRECTOR

Р А З Д Е Л

16. 7. 1. 1.

SPECTABILI DOMINO

ALFONSO RUVYS,

SANCTI STEPHANI

Domino Mecenati fortunato

Ioannes à Planis, Siclensis S.

ONTEMPLANS magnitudi-
nem animi, ac præclaram no-
minis tui auctoritatem, amplif-
sime ALFONSE, vehementer
excitarer, quòd sub fide præ-
sentis inscriptionis operi faciun-
do ingenium adhiberem. ductus tandem me-
moria voluntatis tuę erga me beneficę, atque
meritorum (quibus soles accumulare) insti-
tui opus hoc insignitum nomine tuo edere.
Quod si dono minus foret tanto viro consen-

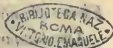
taneum; tamen ingenuus animus, atque gra-
tus humanitate adductus splendore suo non
respuet illustrare; ne labori laus, & labor stu-
dio nequicquam redderentur. Iure igitur li-
bentissimè accipias editionem hanc, Dictiona-
rium Poeticum, sic inscriptam (quod nulli, ni-
si tibi hilaritus dicandum volui) summopere
cunctis pro futuram, præsertim Poetis euaden-
tibus; quæ etiam Latinum sermonem profi-
tentes adiuuabit aliquantùm. Quare decore
tuo eximiam dones, velut editam è propria in-
dustria. Vale, diutissimè viuas, & feliciter.

(C) E T H A N T A
P E T R I
D I C T I O N A R I U M
P O E T I C U M
S I C I N S C R I P T A M
(Q U O D N U L L I N I S I
T I B I H I L A R I T U S
D I C A N D U M V O L U I)
S U M M O P E R E
C U N C T I S P R O F U T U R A M
P R E S E R T I M P O E T I S
E U A D E N T I B U S ;
Q U A E E T I A M L A T I N U M
S E R M O N E M P R O F I -
T E N T E S A D I U U A B I T
A L I Q U A N T U M .
Q U A R E D E C O R E
T U O E X I M I A M D O N E S ,
V E L U T E D I T A M E P R O P R I A
I N D U S T R I A .
V A L E , D I U T I S S I M E
V I V A S , & F E L I C I T E R .

A V T O R

ad patriam.

*SICVLO Siclis mea patria rege
superbit
Condita; dat turris prisca triquetra
memor.*

*Sicelis hanc studio celebri tam Pal
las honestat,*

Quàm decus, ars, virtus, ius, medicamen eam.

Ad Autorem.

*Xvatum numero compostum, docte magister,
Hoc opus ingenijs surgere musa dedit:
Quod rude iam ferrum Vulcanus folle reliquit,
Lima polit, planum sic tua Lima facit.
Lima poetarum nomen sortitur ab arte,*

Carmina

*Carmina qua iuuenes ludere saepe valent .
Cui natura negat , poterit componere versus .
Nam breue , quod longum sit , dare Lima potest .
Amplius haud numeros crudos hinc scrinia seruent ,
Carmina nec ludet rustica musa suis .
Quam tibi , qui lustrant , debent , vestigia vatum
Ludentes metro mitè leuamen habent .
Ebrius est animus , nimium qui luserit arte ,
Quod limare nequit , mox tua Lima polit .*

Ad Lectorem .

LECTOR teneas , qua scripta prosodia
seruat .
Eius quas partes syllaba quaque colit .
Quas voci natura dedit , quis indiget usus
Doctorum lingue , quam tibi sermo petit .

. mtoiu A LA

IOANNES A PLANIS, SICLENSIS

AD LECTOREM.

QUOTIES, Lector, ipse huius artis vestibulum ingressus iuuenis, hoc leuamen tibi quod affero, magnopere desiderasse memini. Et complures licet poetarum virtus memoria tenuissem, eorum tamen nihil ad syllabas, quod faciebat, molestum mihi subierat opus. Et susceptis iamularum votis: quoties inconditum carmen fastidierim? Cum produxerim, quod breue, & quod producendum breuiauerim. Vnde tandem desperatione motus tyrunculis, vt euenit, ab operatione penè destituisse recordor. Hoc ipsum exinde iuuenibus erudiendis adeò sum expertus, vt eorum causa ad Poetarum studium impensè me contuli. Vnde quot dictiones apud eos artis indigere videbam, vna cum versibus easdem in Lima Poetica conscripsi, syllabis dictionum exceptis, quæ positione, quæ diphthongo cognosci valerent. Idque deinde in carminibus ludendis faciliori adiumento discendentibus fuisse maximè fateor. Hanc quidem editionem, vt necessaria omnibus, ita in lucem edendam maximè putauì. Eam tandem sub autoris studio morandam decreui, quo ad intuerer viros in summos antè ac bonis ingenijs præditos, si eruditorum quispiam instar aliquod exemplaris huiusmodi in lucem emisisset. Qua diu suo sub censore sic morata, cum ex ingenti præceptorum copia, ex præstantissimis hominum ingenijs nondum huiusmodi extitisset opus, id studij iterum suscepi, vt ex laboribus, quos tot per annos iuuenibus instituendis impenderam, otij nostri fructus relinquerem. Itaque magnam Poetarum copiam aggredi rursus non sum reluctatus: vt quæ inter scholasticos inchoata, ac rudia versabantur, maiori vocabulorum numero referta essent, ac in ordinem literarum serie reducta.

Et

Et si vtilia ad bonorum studia iuuenum videbantur, non gloria tamen tantum me excitaret, quantum quod necessaria fore ad musarum limina ascendere conantibus existimarem. Lucum dissimum item profectionibus leuamen, Duxque fidelis, & lege re, & emendate loqui maxime cupientibus in omnibus, quae linguae latinae curam exigeret. In qua editione, Lector, cuiusque intererit, atque inuenire conducet spatia, syllabarumque tempora, quae longe, quae breues, & quae ancipites sunt offendat, qui sine musarum fonte, qui sine Pegaseis undis rem discat adeo necessariam, ut si desit, numeros orationi non inferere, non pedes cognoscere, nec versus moliri, aut accetibus verba nec variare, nec proferre possit. Professionis igitur istam propter accessione, hoc opus, amice, persuadeo, in quo primas, medias, atque finales syllabas quantas inuenies, & ex earum quantitate, Poetarum habitis exemplis, verborum etiam, atque nominum incrementa facile cognosci possent. Haec omnia, scias, non sine laborum onere, atque ingeniosum ex tanto Poetarum numero, in eorum observationem magno cum ordine sunt collecta: videlicet, Vergilij, Ovidij, Lucani, Lucretij, Statij, Silij, Baptistae Mantuani, Claudiani, Flacci, Catulli, Tibulli, Propertij, Sannazarij, Ausonij, Martialis, Iuuenalis, Horatij, Persij: quos omnes nostro in promptuario inuenias & tibi, ubi esset opus. Item scires accentus definitiones, ac diuisiones, quas etiam Grammatici artis huius professores admittunt, omnesque Marci Fabij Quinti, atque Ciceronis accentuum rationes. Insuper adiectis quamplurimis regulis ad rem maxime facientibus, quas omnes Lima nostra opportunè tibi seruat. Nec non orationis partium differentias, atque historias aliquas, fabulasque, ubi conduxerit, ad rem breui facientes: quas Seruius per singula Vergilij volumina dispersè, atque diffusè dictas habet: studentibus adeo necessarias, ut hoc in opere scribere non grauatus, ubi ars earum indiget. Quamobrem, Lector, rei huius studiosissime, absque ductore praeeunte, tu ipse solus, ut musarum alumnus, Lima cum nostra, comite fideli, ad earum limina scendere, atque numina experiri valebis, si carmina componere summe delectaris. Et quoniam, Fabio restante; Inst. primo, auctoritas in oratione sumenda est ab oratoribus: singulis accommodantur verbis auctoritates, ac Ciceronis constructiones, ut & Latini quoque libenter Poetarum verbis uti possent. Vale.

DE CAUSIS ACCENTVVM.

LOQUI oratori præcipuum a ludis literarum non alie-
num esse censent: elocutionem partium potissimam ac-
centuum scientia defecisse indecorum putant; sine qua lo-
quendi forma palmam in dicendo non lucratur. Hoc ip-
sum in iuuenum declamationibus non semel sum exper-
tus: & eorum ingenia accentuum causæ quantum adiu-
uant: quibus non modo studia eorum perfici, sed exerceri altissimam
quoque eruditionem, ac scientiam posse, eiusque rei interiora adeunti-
bus nulla rerum subtilitas appareat, necesse est.

Proinde de accentibus loqui arduum cum putarem, Quintilianum
consultui, qui Inst. 1. cap. 10. admonet, si quis erit plane impolitus, & ue-
stibulum modo artis huius ingressus, intra hæc, quæ profectum com-
mentariolis uulgata sunt, consistet. doctiores multa adijcient.

A Cicerone huius lumine elocutionis nobis fit aditus, qui in orato-
re ad Brutum inquit, Mira est enim quædam natura uocis, cuius qui-
dem è tribus omnino sonis, inflexo, acuto, & graui tanta fit, & tam sua-
uis uarietas in cantibus?

In quo illud etiam notandum mihi uidetur ad studium persequen-
dæ suauitatis in uocibus, quòd ipsa natura quasi modularetur hominẽ
orationem, in omni uoce poluit acutam, nec plus una, nec a postrema
syllaba citra tertiam, in quo magis naturam ducem ad aurium uolupta-
tem sequatur industria, ac uocibus quidem bonitas opranda est.

Vnde tota res Accentus in uocibus consistere uidetur, originem du-
cens a uocalibus, sine quibus nullam fieri locutionem, ait Aristot. anima-
lium 4. locutio non nisi uocis per linguam explanatio est. Vocales igitur
literæ a uoce, & gutture consonantes a lingua, & labris proferuntur:
quibus literis omnem locutionem confici, nulli dubium est. Eadem ad-
monet Scaliger de causis linguæ Latinæ, cap. 53.

Hinc est, quòd ex Cadmæis sexdecim literis sapientes quatuor sen-
serunt uocales a, e, i, o. in quibus formatis oris partibus humanas uo-
ces secundum proferentis uoluntatem cognouere. Ait Auer. de Anima

Accentus
origo.

3. Vox est sonus, qui fit cum imaginatione, & uoluntate: sine quibus nullas fore uoces conceperunt: ac perinde uocales dixerunt: quibus tandem Latini ex Græcæ diphthongi uoce u, addiderunt: quam Græci non habent in uocalium numero: cuius Latini & uocem, & figuram seruant, quibus etiam consona fit propria. Hæc Quine. Inst. 1. cap. de Literis. de hinc ne aliquæ nobis necessariæ literæ, non cum Græca scribinus: tunc enim ab eisdem duas mutuamur, sed propriè Latinis, scilicet consonantes, cum sunt i, & u, quibus Græci carent.

Euangelium.

Vnde Latini Euangelium proferunt per u, consonantem. Hæc Antonius Nebriss. de Vi, & potestate literarum. ibi, ut suprà diximus, u consonantem Hebræorum, atque Latinorum esse tantum: quam nos, nisi Græcè proferre malumus, in u consonantem uertimus. Itaque pro eo quod Græci dicunt Euangelium per u uocalem, nos dicimus Euangelium per u consonantem.

Vox unde dicitur.

Insuper uox fit articulata non a uocando, ut dicunt, sed a proferentis uoluntate. Est enim uox sonus, qui fit cum imaginatione, & uoluntate, ait Auer. & Perhyem. 1. nota earum notionum est, quæ in anima sunt: quæ ut fit ex proferentis uoluntate, est significatiua: & ut auribus est accidens, sonus uocitatur, cuius soni uox est species: ut qui de sono, & uoce. Per aerem enim fit sonus copulatus cum sensu, per quem litera uenit ad sensum.

Vox articulata.

Vnde constat literarum figuras à cælo missas non esse, sed inuentas post quàm homines fingere cæperunt. Hæc Fabius cap. 10. Inst. 1. Quorum uoces, aut sonos, lingua circum appulsus oris partibus, alijque adminiculis per aures mens humana articulatas discernit.

Prolatio nis sedes

Soni quidem mutarum sunt, & semiuocalium: Voces uerò uocalium duntaxat, quæ a uoce, & gutturi, mutæ, & semiuocales lingua; & labris proferuntur sonorum sedibus. Consonantes tandem & sonos, & uoces habent uocalium cum quibus ueniunt in syllabas, extra quas & mutæ, & semiuocales sunt consonantium species: quibus cum e uocali prolatis est quædam remedij accommodatio, ut proferri possent: quos falluntur plerique per e prolatis credentes appellari consonantes: tunc enim syllabas non ingrediuntur, extra quas mutæ in e desinunt, a qua semiuocales incipiunt proprijs cum nominibus: & aliæ, quæ habent nomina communia, ut consona, muta, semiuocalis: uocalis quoque pluribus cōuenit uocalibus: quarum quæque nomen suum habet proprium, ut a, e, i, o, u. Ita mutarum, & semiuocalium, quæque propriū habet, quo uni soli conuenit, ut b, c, f, m, r, similiaque, & quæque suum, quod proprium est, seruat inter mutas, & semiuocales, etiam inter consonantes, sed differenter: ut quæ est muta desinens in e proprium emittit nomen, ut b, c, d, h, f, g, p, q, r, ut semiuocalis ab e incipiens suum proprium auribus relinquit proferendo. I, m, n, r, f, quæ mutæ quidem, quæ semiuocales consonantes sunt in syllabis, & cum uocalibus sonant sequentibus, & ab eisdem iuuantur, ait Scaliger lib. 1. cap. 1. eadem Anton. Nebriss. admonet, de ui, & præte literarum: ibi, consonantes uim suā æqualiter ad uocales, quas si agunt, perferre: ut baculus, bene, bibo, bonus, bubo, labor, lego, liber, locus, ludo, auribus deponentes nomen proprium, amittentes commune. Desinunt quidem esse in syllabis & mutæ, & semiuocales, quarum quæque frangitur ab altera præcedenti consonante, hoc est, prima nomen effert proprium,

propriū, altera uerò sequens deprimitur cum uoce uocalis sequentis, aut effertur mista cum uocalis noce sequentis, ut auribus constat erudit. Et hoc Fabius frangi appellat Inst. 1. cap. de Literis: ibi, Quare dicat puer quid in literis propriū, quid commune, quæ cum quibus cognatio. Item quo modo demum duabus uocalibus in se ipsas coeundi natura sit, cum consonantium coeat nulla, nisi alteram frangat. Item cap. 2. sed quod in literis obest, in syllabis non nocebit. Nam cum scribimus, non loquimur, ubi tantum indigent figuris, seu literarum formis: eodē legimus, aut loquimur, nominibus proprijs utimur earundem: ut, fallo, pello, quippe, reddo, efficio, similesque: quas tandem omnes mens humana prolata discernit articulatæ.

Instat quarum formas è mente conceptas lineis fingendas sapientes satis oportunas senserunt, quæ uelut depositas uoces redderent legentibus: atque exprimere debent quæ nos dicturi sumus. Hæc Fabius cap. de Orthographia.

Vnde literam a lineis nomen esse sortitam, non a lituris, ut ueteres dixerunt, Hæc Scaliger. Et a lituris, ut dicatur litera, Grammatici omnes asserunt, ac docent. Et non mirandum: nam omnes dicunt hominem dici ab humo, quod Quint. abnuir Inst. 1. cap. 10. Vide Homo.

Sanè hunc ueterum usum meminit Vergil. Aenei. 6. membranæ tunc carentibus, ibi. Folijs tantum ne carmina manda: Ne turbata uolent rapidis ludibria uentis. Cuius finem admonet Fabius Inst. 10. cap. 3. ibi, illa quoque minora non sunt transeunda, scribi optimè cæris, in quibus facillima est ratio delendi, quod ex Prisciano deduxerunt posterij; litteram a lituris deductam. Antiqui enim in tabulis cæratis scribebant. Vnde literarum characteribus, uestigijsque nullis remanentibus, earundē figuras mente conceptas semper uigere, quæ suo ex officio quæ inuentæ fuere, redderent uoces legentibus, ait Fabius.

Inuenies, lector, quosdam sumentes consonantes pro mutis, & semi-uocalibus, ut Aristoteles ubi supra, consonantes lingua & labris pro ferri, sicut Priscianus literas sumit pro elementis. Literæ quidem dicuntur elementa, ut aiunt, quæ instar elementorum indiuiduæ compositionem ingrediuntur, in quas tandem totum resoluitur: Vel litera dicitur elementum, quasi alimentum, quia per aerem elementum fit sonus copulatus cum sensu, per quam litera uenit ad sensum, ut Auerroes ubi supra.

Vocis tandem literaræ differentias acutum, & graue non comprehendit, nisi essentia soni in actu. hæc Auer. de Anima secundo. Vnde instar mobilium aere percusso ex proferentis uoluntate uocem generari, non sine longitudine, ergo cum tempore: non sine latitudine, ergo cum spissitudine: non sine altitudine, ergo cum tenore.

Voci igitur quasi corpori tres accidunt dimensiones, & syllabæ quoque, ut in subiecta materia tempus, spiritus, & tenor: sub primo quantitas, sub altero crassum, & tenue; sub tenore eleuatio, & depressio elementorum instar, & eisdem primarium sit. Hæc autor enodat de sono, & uoce, Auer. commen. 2. de Anima. Quare syllabam quantitate metiamur, sicut & uocem, cuius qualitas & longæ & breui regitur tractu. Hæc Scaliger.

Cuius quidem uocis tenores tres innuunt rei professores, acutum, b a grauem,

Litera un
de dici-
tur.

grauem, & siccum: quorum moderamine regulæ tres sunt perfectæ: quod unius, aut duorum, uel plurium nuncupantur: penultima acuta, seu flexa, aut tertia a fine: in bisyllabis prior, & grauis deprimitur altera, et in circumflexo utriusque uox gemina uix audiat. Hæc Antonius Nebriss. in secunda repetitione. ibi, tres apud antiquiores fuerunt accentus. Sed quis hodie, inquit, profert, aut prolatum percipiat tenorem illum in circumflexo? At maiores nostri, quorum aures in sermone Latino erant delicatæ magis, proferebant absolutissimè, & prolata sentiebant accuratè: & hoc ex incuria asserit capit. de Accentibus: uel ignoratione potius nostri sæculi cepit in desuetudinem abire: & tantum circumflexi regulam habere: quæ est, penultima natura longam circumflexi, ubi brevis est ultima. Ideo dixi, & in circumflexo uix audiat, sed cum acuto confundi: nam flexa ex acuta est, ait Fabius.

Tenor uocis naturalis.

Eorum quidem tenorem Sergius naturalem uocat, qui in prima Donati differit, grauis, acutus, & circumflexus sunt: qui naturalem uniuscuiusque sermonis in uoce nostræ elocutionis seruant tenorem. De quibus Quint. Insti. primo, capit. 10. loquitur: ibi, Adhuc difficilior obseruatio est per tenores, quos quidem ab antiquis dictos tenores comperi, uidelicet, declinato a Græcis uerbo, qui tonos dicunt, quas Græci prosodias uocant. De quo Antonius Nebriss. libro tertio, capit. de prosodia; ibi, spiritus pertinet ad qualitatem, tenor, seu duratio ad quantitatem continuam, numerus ad quantitatem discretam: Declarat ipse cap. de Accentibus, tenor pertinet ad syllabæ profunditatem, tempus ad syllabæ durationem pronunciandæ.

Ideoque a Latinis accentus etiam dicitur tonus, & tenor, qui sunt in cantu, hoc est in uocis flexione, qui secundum uarias qualitates, uariè appellantur, ut sit Accentus quasi ad cantus: & tonus quia sonat: tenor, quia tenet, seu dirigit uocem: ut esset tenor quasi tonor. De quo Boetius ait, tonum coniunctionibus, & quantitate duorum progorum, id est duorum sonorum semper consistere, ut Guido asserit, tonum dici a tonando, id est sonando.

Cuius rei nos admonet Boetius in arte musica, Poetarum carmen inter sermonem, & cantilenam consistere: ac si diceret, ait Antonius Nebriss. quod homo loquitur, & poeta in carmine quosdam flexus facit, & musicus cum cantus modulatur, omnes suo modo canunt. Igitur qui loquitur, in dictionibus quasdam attollit uoces, quasdam deprimit, quasdam circumfleat: quodam modo uidetur canere, & huiusmodi modulatio est accentus, ut Cicero in Orat. ut supra, quem Encidius Vbaldus declarat, tonum esse spatium a sono in sonum, qui ascendendo, atque descendendo fit in musica.

Vnde Grammatici accentum mutantur duntaxat ex arsi in thesin descendendo. Hæc Quint. Insti. 1. capit. 10. Nanque in omni uoce utique acuta intra numerum trium syllabarum continetur descendendo, quod Sergius in Donati admonet: nam ipsi arsin, thesinque moderantur. Hinc est, quod Fabius capit. de Gramma. asserit, accitra Musicen Grammaticæ potest esse perfectæ, cum ei de metris, rithmis-

isithmisque dicendum sit quod Palemon prædixit, accentum esse animam uocis, & seminarium musices, quem Plinius secutus est, accentus est initium harmoniæ graui tento, uel inclinato, seu flexo sono regens uerba. Recentiores quoque accentus definitionem uariè dederunt, legè esse, qua tendit syllaba sursum, uel qua deprimitur, uel qua signatur utrumq; Apud Græcos, accentum esse extensionem uocis literatæ. Item accentum esse animam uerborum, uocisque. Alius quidem accentum, seu tonorem rei progressum uocat.

Accente
regulæ

Regulas tandem naturales, seu regulares orationis declinabilium accentus Latini illas addidit. Quint. cap. decimo, Barbarismi non subditas uitio, ibi. Nanque in omni uoce, utique acuta; intra numerum trium syllabarum continetur, siue ex tres syllabæ sint in uerbo solæ, ut pagina, siue ultimæ, ut magnanimitas. Et in his, aut proxima extremæ, ut Romanus contingit, aut ab ea tertia, ut dominus, circumfero. trium porò de quibus loquor, media longa, aut acuta erit, aut flexa. eodem loco breuis, utique grauem habebit sonum. Itaque posita ante se, idest, ab ultima tertia acuet, ut populus. est autem in omni uoce utique acuta, sed nunquam plus una, nec ultima unquam ideoque in bisyllabis prior. Præterea nunquam eadem uox erit flexa, & acuta, quia eadem flexa ex acuta est: utique neutra claudet uocem Latinam. Ea uerò quæ sunt syllabæ unius, erunt aut acuta, aut flexa, ne sit aliqua uox sine acuta.

Hæ sunt regulæ naturales accentus Latini ad uerbum ex natura uocis, seu regulares, quasi regulis constantes, & declinabilium, ut dicitur. Ex duobus omnino sonis, acuto, & graui, media atrollitur circumflexa eisdem composita, ut admonet Fabius Inst. 9. cap. 3.

Sanè aduertendum est, supra trium syllabarum numerum per artem ascendendo non esse sermonis, sed clamoris, ut Vergil. in Buc. Et cum clamorem, quò nunc se precipit ille? Hæc Quint. Inst. d. decimo, cap. decimo, ibi, sed accentus quoque cum rigore quodam, flexa similitudine ipsa minus suauis habemus: est enim uitium quod sit animi natura, cum aliquid uolenter sit dictum, ait Fabius Inst. primo cap. decimo. Nec descendendo per thesin ultra tertium numerum sermo fiat. Est enim uitium, quod clolotomiam Fabius uocat ibidem, cum in recessu oris uox uix audiat.

Est igitur necesse secundum accentum naturalem loqui, ut Macrobius primo de somnio Scipionis docet, ibi. Spiritus quantum ab origine sua deorsum recedit, tanto circa impulsum fieri leniorem. Idè secundo, spiritus ubi incipit, fortior est; deficiat ubi desinit. Idem. Vox ultimi, & pro spatij breuitate, & pro longinquitate iam frangitur. Itaque spiritum deorsum declinando remitti necesse est. Ideoque Cicero, atque Quintilianus præcipiunt, ut neutra claudat uocem Latinam ex uocis natura, seu naturaliter: hoc enim Barbarorum esse ait Antonius Nebriss. Vocem profecto nullam claudi per artem Latinè partium declinabilium regulariter.

In summa tandem illas esse Accentus Latini regulas ex uocis natura ab artis ratione in thesin, quæ sunt. Penultima longa positione, aut utraque longa natura, seu positione, eadem acuta uox est: quæ si breuis, antepenultima acuit. In bisyllabis, aut polysyllabis penultimam natura longam sistent, ubi ultima breuis est. hoc opus,
hic

hic labor est cognoscendi circumflexi sedem: sedem dico, non uocem: si-
xa enim cum acuta confundi ait Antonius Nebriss. quam ex acuta esse,
ait Fabius.

Vnde Grammatici anxij, idque scire cupientes, quærent. Quare cir-
cunflexus in secunda tantum sedeatur, cur non in tertia à fine, ut acutus?
Et si dumtaxat in penultima locum habet, cur debet esse longa natura?
& cur ultima breuis? Et an ponitur etiam in penultima longa positio-
ne, ubi ultima est breuis? Et si ultima est longa natura, an penultima lo-
ga natura flexa sit? Et si utraque est longa positio, an penultima est
flexa?

Priusquam oracula adeamus Apollinis, unde responsa sunt certiora,
necesse est, intelligamus, quæ nam syllaba longa est natura. Ante tamen
patefacto, quod Antonius Nebriss. libro quinto asserit: cum nondum
scimus distinguere syllabam naturam longam, a syllaba breui natura. Pro-
pterea ab eodem nobis erit responsum quasi remedium quoddam, qui
libro tertio, inquit, Cùm nullum nomen sit non modo apud Latinos,
uerum & apud Græcos, quod non aliunde ducatur: cum ignoramus, no-
men cuius sit speciei? dicimus esse primitiuum, cum eius deriuatio non
est in promptu. Ita pari ratione dicendum uidetur de syllaba longa na-
tura, ubi causa in promptu non extat. Itaque syllabam uocamus lon-
gam aut positione, aut diphthongo: & quæ neutrius est: longa natura
censeatur.

Dicamus igitur magis ad rem faciens, dignum tandem auribus stu-
diosius, atque iuuenibus necessarium. Accentus acutus, & grauis a profes-
soribus rei huius tenores simplices uocantur: circumflexus uerò utrius-
que compendium, atque diuisibilis in eos, qui diuidi non possunt.

Quatuor item uocalibus duas additas fuisse, & perpetuo longas,
teste Plinio libro septimo, quæ eadem cum quantitate in nostra ueniunt
natura longas, duo habentes tempora, quibus circumflexus in eadem
syllaba fruatur: ut duorum est compedium, alteri nox effertur acuta: al-
teri uerò grauis. Vnde vox gemina flexi uidetur: quare gaudet penulti-
ma longa natura: ubi breuis ultima fiat, ut in tertia a fine sedeat
acutus.

Hinc est, quod cū circumflexus duorum sit compedium, nolunt profes-
sores esse accentum: cum unum non sit. hæc Antonius Nebriss. libro quin-
to capit. de Accentibus: ibi, omnis enim res, ut philosophi dicunt, a for-
ma habet, quod sit una: cum circumflexus acuto, & graui sit compositus.
non igitur unum est: sua enim forma compedium indicat duorum: non
ergo est accentus unus, sed duorum.

Urbanus de generibus admonet. Non omnis syllaba longa potest es-
se flexa: sed quæ longa est habens duo tempora. Idem Antonius Nebriss.
ibi, Vnde syllaba positione longa non est flectenda: est enim breuis natu-
ra dumtaxat unum habens tempus in qualitate: in dimensione tamen
pedum sit longa, ait Fabius libro 9. capit. quarto, & primo. capit. deci-
mio. ibi, nam uolucres media acuta legamus: quia & si natura breuis, tamen
positione longa est. Syllaba uerò longa habens duo tempora, aut sit per
complexionem duarum uocalium, ut Græcè loquar, tunc ait Lascaris,
diphthongus flexa est. ergo duo habens tempora, ut cædo, aut ui, &
potestate, ut occido: aut per syneresin, ut uirum: uel quando & magnum,
aut

aut u, vocales Græcæ ueniunt in o longam Latinè: vt, Polidorus, par-
 cletus: vt cædo, occido. claud. excludo: ab audio, obædio antiquè: quæ-
 ro, inquirò: æquus, iniquus: lædo, illido. sic ita u & æ magnum eadem
 cum quantitate ueniunt in i & o Latinè, de quibus loquitur Ponticus
 Virunius in Erotemata Guarini ibi, Meritò igitur u & æ sunt longæ. ¶
 u ex ij duabus, & æ ex o o geminatis paruis, & breuibz cōficiuntur. Vñ
 literarum apparèt cōpendia. Iulius Scaliger ait, æ duplex est ad o. Anto-
 Nebriss. libro quinto, inquit, passim legitur o magnum in Latinum ead-
 em cum quantitate, vt cote siue cotes producit primam, quia per o lon-
 gum a Græcis scribitur, u quoque uenit in a longam, ut mater, in e, ut
 paracletus, Athenæ, Erotema, eremus Grammaticè, æ uenit in o Latin-
 um, ut Theodorus, idolum, Aesopus, heroes, Antonius, & Græca diph-
 thongus ei uenit in e longam, ut Andreas, Cytherea, Medea; uenit in i
 longam, ut elegia, Laodamia, Argia, Latria, & omnia quæ Antonius Ne-
 briss. libro quinto, atque in Opusculis commendat, & unum uerbum fio
 ait Priscianus capit. de accent. & milies, mille eadem acer præceptor in
 exponendis autoribus excogitare poterit, seu Græcis in Latina uerten-
 dis. Et datui quoque omnes singularis numeri secundæ declinationis
 nostra, in quam ueniunt Græca nomina quartæ flexionis apud illos, ait
 Antonius Nebriss. in Opusc. Vbi datui diphthongo impropria subscr-
 ibitur, ut logo, domino. Et ablatiuus datiuo similissimus. singularis apud
 Poetas natura o longa legitur ultima, & adiectiua omnia secundæ de-
 clinationis natura produci, & cætera id genus, quæ sermo Latinus ead-
 em a Poetis didicerit, longa natura seruentur.

Contracta nihilominus, quia duo habent tempora ex crasi, sunt fle-
 xæmon quidem longa natura, vt Demophon pro Demophoon: Laocoon
 pro Laocoon: posidon pro posido; Zenophon pro Zenophoon: Agla-
 phon pro Aglaophoon: Typhon pro Typhoon: quibus ait Cōstantinus
 Lascaris, Poetæ propter metrum opponunt o sæpe. Ouid. Phyl. Hospita
 Demophoon tua te Rhodopeia Phyllis. Idem. Phylli fac expectes De-
 mophoon tuum. Idem. Quæ tibi Demophoon longis erroribus actio.
 Idem. Phyllida Demophoon letho dedit hospes amantem. Hæc Quint.
 Infl. i. cap. 10. Nam si Medea mutatur, aut flexa egra aut apice circun-
 flecta sequente, quam ex duabus syllabis in unam cogentes, & deinde fle-
 dentes dupliciter peccant, ut uiuorum, uiurum; Atreus, Attrus: Demo-
 phoon, Demophon.

Ad quæsitæ de circumflexi sede sint illa Apollinis responsa. Circumfle-
 xus ex regula sedem habet in penult. tantum longa natura, ubi ultima
 est brevis: flexus enim cum sit compositus acuto, & graui, ut dicunt, syl-
 laba flexa in eos diuisa, dictio bisyllaba tunc fiat trisyllaba necesse est,
 in tertia igitur a fine uox erit acuta, quia penult. brevis restat. Hæc diui-
 fio quidem duorum est temporum syllabæ naturæ longæ, ait Antonius
 Nebriss. non syllabæ, quia tunc ex intentione, ac mente esset, & inter tri-
 gidiora esset, ait Fabius capit. decimo. Licet actu a Græcia sit, ut aiunt.
 Ait Fabius cap. 10. Duabus breuibz sequentibus sermo noster non pa-
 titur secundam acui, aut flecti. nec flexus in penult. esse potest, ubi utra-
 que longa est natura. sed acuitur longa ante longam, admonet Vrbani-
 nus. Acutus enim simplex est tenor, qui diuidi non potest. Et cur fle-
 xus esse non potest? ratio hæc subest; utraque enim longa est natura, &
 quæque

Ad pri-
 mum.

Ad secū-
 dum.

Obiectio

quæque earum duo est habens tempora, quibus tandem diuisis, acronis in quarta erit a fine quod contra est rationem sermonis. Hæc Vibranus, & contra regulam accentus Latini fit, ait Fabius Inst. primo capito. 10. qui intra numerum trium syllabarum cōcineretur. Si quispiam obieci-
et, utraque syllaba longa natura est, & quæque in duas breues diuiditur: tunc in tertia a fine ponitur acutus: quia penultima brevis: non in quarta igitur a fine, ut dictum est, quatuor quidem habent tempora, & tantum temporis consumitur in una longa proferenda, quantum duabus breuibus enunciandis, ut in arte cautum est. Ad hæc respondent, longa ante longam acuitur, quia simplex tenor non diuiditur.

Ad tertiam.

Si penultima longa est natura, & ultima longa est positione, prior flexa est: quia syllaba longa positione brevis est natura, habens unum tempus. hæc Antonius Nebriss. libro quinto. in commento ex Aristotel. Ethico. quinto. ibi. Natura est, quod semper eandem vim habet, ut ignis, qui hic, & in Persis urit, natura calidus. Ergo contra naturam suam syllaba brevis produci-
tur. & Fabius capit. decimo quod uitium sola carmine licentia excusari potest. Vrbani-
capit. de Accentibus ibi, syllaba natura brevis propter metrum fit longa positione, non gracia accentus. Idem Quint. lib. 9. cap. quarto inquit, Certe in dimensione pedum syllaba, quæ est brevis, insequente alia uel breui: quæ duas primas consonantes habeat fit longa: ut, Agrestem tenu-
musam meditaris auena. Nam licet gre brevis, tacit tamen longam priorem.

Ad quartam.

Vbi penultima longa est positione, & ultima brevis: penultima acuta est. Est enim brevis a natura, unum habens tempus.

Ad quintam.

Nec circumflexus in tertia a fine sedere potest, ut acutus: flexus enim cum sit diuisibilis in acutum & grauem, tunc acutus sederet in quarta a fine, quod sermo noster non patitur, ut dictum est. Ita dicendum est de monosyllaba natura longa, aut breui o de circumflexo uerz sunt regulæ contrariæ, & Græcè, & Latine in reliquis figmentum est Latinis: in quibus respondet Fabius, flexa ex acuta est. De accentu naturali, seu regulari, quæ duxtaxat partium est orationis declinabilem, hæc tenus.

Hinc de accentu dicatur accidentali, qui præter naturam uocis accidit in sermone: & uitium cum ratione sit excusatum.

Virtutes orationis tres esse, totidemque uitia supra dictis contraria, admonet Fabius cap. 10.

Partium orationis quasdam declinabiles, quasdam uerò indeclinabiles rei huius professores perdocent.

Regulas accentus Latini declinabilem edidit Fabius capit. 10. Quæ adeo uirtutibus constant, ut uitia nunquam subdantur Autores: nihilo minus, ut uitium seruarent sinceritatem orationis: maluerunt potius admittere barbarismi uitia ac solecismi in oratione, ut Cicero in Oratore ad Brutum admonet: ibi, Impetratum est a consuetudine, ut peccare sinuicatis causa, liceret. Vt illa sunt Vallæ libro secundo, capit. primo. Scio tuas diuitias, qui te pauperem querens. Aspice liberos meos, qui dicor orbis. Cernant sua prædia, qui mihi unum fundum inuident. Vbi non modo genus dissimile est antecedenti, & relatiuo: sed etiam numerus.

Apocope

Apocope etiam, ac syncope uicia utrique in oratione admittunt, ut di-
lucida, atque emendata oratio fiat, propter uocum discrimina auditorū
auribus, ut in nominibus secundæ declinationis, quorum uocatiuus sin-
gulares in e, ueteres admisere: e quibus discrimen abstulit e extremum,
quam apocopen dicunt: ne audiantur uoces formineæ primæ declinatio-
nis: ut Vergiliæ, Terentiæ, Valeriæ, Iuliæ. Unde apocope seruatur uoces cor-
ruptas cum penultima acuta, ut dō Vergili, Terenti, Valeri. Nam suo ex
officio Apocope pro ultima proximam ponit breuem. ut in tertia a si-
ne integræ uocis censetur acuta. Quam ob rem, apocopatis uocibus
non adest ultima. Ideoque falsò inquirunt in Valeri uocatiuo uo-
cis corruptæ penultimam breuem, ut Va acueretur: Vbi quis non
uidet nisi cæcus? In Valeri, ri penultimam esse & breuem. le-
igitur acui necesse est: Si non? quo nam igitur uitium appareat? ne
uirtus orationis percipiatur, & auditorum aures uim apocopes sen-
tiant? Sed ne sine professorum rei huius exemplis loquamur, nostris
in primis fauet Priscianus, qui libro septimo asserit: ibi, Ex iunioribus,
qui penultimam acuiunt in abscissionibus ubi uocalis, in qua est
accentus, manens integra, seruat etiam accentum integrum: ut dō Oui-
die, Ouidi: dō Terentie, Terenti: dō Valerie, Valeri. Idem in duodecimo
carminibus ibi, Turnus ut in fractos. ideoque accentus manet in penul-
tima, quanuis breuis sit syllaba.

Seruius idem asserit Aeneid. primo, ibi, Leniit, hic primum Aeneas
spereare salutem. Sanè plerumque accentum suum retinet etiam sermo
corruptus, ut Mercuri, Domiti, Ouidi. Vbi tertia a fine habere de-
buit accentum, quia penultima breuis est: sed constat, hæc nomina apo-
copen pertulisse. Nam apud maiores erat idem nominatiuus, qui & uo-
catus, ut hic Mercurius, O Mercurius: unde cu, licet breuis sit, etiam
post apocopen suam seruat accentum.

Aldus Manut. cū dictiones per apocopē proferuntur: tunc enim accen-
tum retinet integræ dictionis. Aulus Gellius lib. 13. capit. 24. Inquit, si
quis nunc Valerium appellans in casu uocandi secundum id præce-
ptum Nigidii, acuerit primam; non aberit, quin rideatur.

Antonius Nebriss. cap. de Accentibus, ueterum consensum seruans
præcipit ibi, Dictionis præterea si sit concisa, manebit Integer accentus in
eadein sede, locoque. & plura in comm. Ioānes Despauterius inquit, Vo-
catus in i secundæ declinationis facti per abscissionem us syllabæ pen-
ult. acuiunt. ut Vergili, Mercuri. Nec illud Horatij Serm. 1. simile est,
ibi, Contra Leuinum Valeri genus unde superbum. hic Valeri pro Va-
lerij genitiuus est, ut tuguri, pro tugurij, quod prosa non recipit: ubi
Poeta coactus periphrasin necessariò facit, ait ibi Ioannes Britannicus.
Et hanc esse omnium eruditorum doctrinam: quæ, contra quosdam, ne-
scio quem Nigidium secutos, sit obuiam, qui Nigidius si esset, non dice-
ret Valeri uocatiui casus primam acutam, ut utat uerbis Quintiliani
contra C. Cæsarem. ibi Inst. primo capit. decimo, quanquam secutus an-
tiquos C. Cæsar utitur hac ratione declinandī, ut Calpionem dicat, si-
cut Iunonem: auctoritatem nihilominus C. Cæsaris consuetudo supe-
rauit: ita de Nigidio dicendum. Nescio admiratus Antonium Nebriss.
qui cap. de Accentu, ait, Ego tantum Nigidio tribuo, ut libentius ue-
lum cum eo errare, quam cum omnibus Grammaticis uerum dicere. Vbi

Antonius Nebriss. præcipit proferendum Valeri uocatiuus prima acuta contra consuetudinem, & preceptum Quint. cap. 10. si consuetudo uicerit, uetus lex sermonis abolebitur. De quo etiam Ioann. Despauteus.

Syncope de medio auferens pro media longa natura ponit extremam, ut audit pro audit: nostras pro nostratis: uirum pro uirorum, penultimam non habens, pro eadem flectit extremam. Fabius capit. decimo. centum milia numum; & fidem Deum: duplices quoque soloecismos esse: quando & casum mutant, & numerum. Vergil. Aeneid. secundo. Huc delecta uirum sortiti corpora furtim. Ait Seruius, uirum pro uirorum: qua figura & in prosa utimur. Vnde admonet Plinius, hoc in neutro non esse faciendum propter similitudinem: nisi forte nimia metri necessitas cogat. hoc tandem eruditorum usu hodie, eadem non aliter scribenda sunt, nec aliter esse proferenda, ut uulgo clarum restat argumentum impressionibus Latine emendatis: in quibus bonorum apparet consuetudo: Fabius, si consuetudo uicerit, lex uetus sermonis abolebitur. Et si quispiam aliter dixerit, aut scripserit: ei Fabius respondeat: auctoritatem consuetudo superauit.

Partes orationis indeclinabiles dicuntur, quia cum declinabilibus ingrediuntur orationem, sine quibus non conducunt orationis: ut præpositio per regimen casus: cum quo in unum coalescit regulari sub accentu, ubi per omnes grauatur syllabas: hæc Quint. capit. decimo. quæ raro postposita apud prosam scribentes, legitur, ait Priscianus: idem Antonius Nebriss. coniunctio cum eo quod superioribus coniungit, quasi in unum corpus efficitur: sicut & præpositio, ut cap. de Accentibus in com. Et Priscianus. libro 16. Coniunctio indeclinabilis est aliarum partium orationis, quibus consignificatur.

Aduer-
biorum
accentus.

Vocis discrimine procul dubio extremam acuit consuetudo, in aduerbiis ferè solis, ac pronominibus: in cæteris ueterem legem sequitur. Hæc Fabius Inst. primo, capit. decimo. Vbi contra quosdam eruditos loquitur, ac Grammaticos acuentes extremam præpositionis per regimen casus. Mosellanus ibidem ait, quod. si discrimen in aduerbijs ferè solis: ut in penè, ferè, se, ne, si ultime graui enuncientur tono, putentur esse genitiui a fera, & pœna pœnæ. Item uocis discrimen Antouij Nebriss. præcepto tacitus defenditur: qui capit. de Accentibus in comm. præcipit: atque ut semel dicam, quod de hac re sentiam, semper in accentu Latina regula est obseruanda, præter quam ubi optimi Autores aliter esse faciendum censuere, sub quo etiam recubet necessitas aduerbiorum accentus sub uitio quidem excusato. De quo optimi auctores præcipiunt, qui sunt Aulus Gellius libro 17. capit. tertio. nisi quia uoces huiusmodi, cum ex communi significatione in rei certæ proprietatem concedunt: diuersitate accentuum separantur. Aldus Manutius, non seruatur accentus septem, differentia, ambiguitate, necessitate, transpositione, contextu, idiomate, apocope. Antonius Nebriss. capit. de Accentibus in comm. fallunt tamen regulæ superiores, distinctione, abscissione, transpositione, attractione, idiomate, & interrogatione. Diomedes libro secundo. neque acutus in ultima syllaba potest poni, nisi discretio- nis causa, ut in aduerbio ponere: ideo ne putetur uerbum.

Donatus in Arte prima. Accentum legem, uel distinguendi, uel pronunciandi

nunciandi gratia, uel discernendæ ambiguitatis sæpe necessitas conturbatur, neque accentus in ultima poni potest, nisi discretionis causa. Seruius in Donati primam, sæpe accentuū dissipat legem uel distinctio, uel pronuntiandi, uel separandi necessitas uerba similia, ut dicere debeamus, pone priore acuta, necessitate ducti, ne putetur modus imperatiui acquiri in fine quia nullum uerbum Latinū est in quo ultima syllaba habeat accentum scilicet declinabilem. Ioannes Tortilius de Orthographia, Verum & quibusdam aduerbijs consueuimus omnino differentiz causa acutum in ultima ponere. Lancilottus libro decimo. Tria habemus, quibus regulæ accentus conturbantur, distinguendi ratio, pronuntiandi ambiguitas, atque necessitas: sed qualiter hæc fiant, attendenda est imitatio. Seruius in Vergil. Aeneid. secundo. pone aduerbium est, atque ideo ultima syllaba habet accentum. Priscianus libro 17. quo modo & supradicta nomina, de quibus in libro, qui est de accentibus, latius tractauimus, contra Antonium Nebriss. negantem esse Prisciani in Opusculo de noua relectione accentus Latini, inquit Priscianus capit. de Accentibus, tres siquidem res accentuum regulas conturbant, distinguendi ratio, pronuntiandi ambiguitas, atque necessitas: sed qualiter hæc fiant, imitandum est. Ioannes Despauterius ductores artis huiusmodi penè secutus capit. de Accentibus, Distinctionis gratia mutatur accentus, ubi connumeratis omnibus fere aduerbijs, admonet: quæ omnia ultimam acunt, dum aduerbia sunt, ne putentur esse nomina, uel uerba, seu pronomina, aut participia. Antonius Nebriss. capit. de Punctis, si uerò pone apicem habeat in fine appositum, signum est, esse aduerbium: alias uerò manifestum est esse uerbum. Laurentius Valla lib. 5. cap. 82. Impendere ab impendere apice distinguendum est. An præterea Fabius fortasse non meminerit? similitudinem uerborum accentu in fine distinguimus: qui Inst. 12. cap. 10. inquit, sed accentus quoque cum rigore quodam, cum similitudine ipsa minus suaues habemus, ut potè pone uerbo atque aduerbio una, ac similis est uox, quæ accentu aspero, atque rigido distinguitur: uox enim exasperat aures, cum in fine uox acuitur, ergo minus suauis: quod Cicero in Ora. ad Brutum ut supra dixit. Hæren. ca. Festiuitas. cū id uerbū modò hac in re nō in altera facilius auribus diiudicari pōt. Vnde uitiōsus est sermo, ubi finalis acutifōne tñ excusatur. seruatur. n. orationis uirtus, quam dilucidam uocant, ne sermo fiat ambiguus, & oratio sit obscura auribus auditorum: Hæc Quint. lib. 8. capit. secundo. nisi iam clara fuerint, quæ dicemus, ne in animum eius oratio, ut sol in oculos incurrat. Vnde facilè cōstat discriminis ratione uirtutem orationis seruari in aduerbijs præsertim, alijsque, in quibus eadem uox est diuersè duobus. Hæc Fabius lib. 7. cap. 10. Amphibologia res enim duas significari manifestum est, quod ad scriptum uocemque pertinet, in utranque par est partem. Idem, productio quoque in scripto, & correptio in dubio relicta est ambiguitatis, ut Cato nominatiui, an ablatiui sit? Idem Inst. 1. cap. de orthographia, cum sumus in dubijs, aliqua nota monendi sumus: & in dicendo aliquo tenore præcipuè oratores, ut Valla ubi supra. hæc Quint. lib. 4. cap. 2. nam & per totam actionem, id est narrationem uitanda est obscuritas. Euidencia in oratione, quantum ego intelligo, ait, est magna uirtus, quæ sibi uendicat discriminis rationem, ne sermo sit ambiguus, cum legendo, cum di-

erendo: ubi oratores in dicendo necesse est: aduerbiorum fines discrimen habentes: in cæteris ueterem legem sequantur. hæc Quint. cap. 10. Verg. Aen. 4. Stant aræ circum: & crines effusa sacerdos.

Est item & aliud uitium, quod consequens uocant, quod non in aduerbijs solum, ac pronominijs uendicat, uerùm & alijs partibus orationis, quarum clausula finales acuit. In quibus consequens grauem pro acuto ponit; quod non foret, nisi prius acuta fuisset. Hæc Quintilianus Inst. 9. cap. 4. ibi, eoque factò, uitium, quod erat in fine, continuatio emendat. Idem. neque enim ego ignoro in fine pro longa accipi breuem; quod uideretur aliquid uacantis temporis, ex eo, quod insequitur, accedere. Cicero in Oratore ad Brutum, ubi dilucidius Iacobus Lodoicus in commento.

Antonius Nebriss. ubi de relectione noua accèrus Latini, nisi falsò deprehendatur. quam synepiam uocat Urbanus capit. de Accentibus, ac Scaliger de causis lingux. Quæ omnia prædicta uitia contra accentus Latini regulas ab Autoribus ut emendata sunt usurpata. hæc Quint. Inst. 9. cap. 3. Verùm autoritate, uetustate, consuetudine plerumque defenditur, sæpe etiam ratione quadam. Ideoque uitium cum sit a simplici, re etoque loquendi genere deflexum, uirtus est, si habet probabile aliquid, quod sequatur.

Ad hæc extat Fabij præceptum Inst. 9. cap. 4. ibi. Aique eadem in quod uocalem uerbi sequentis ita contingit, ut in eam transire possit; etiam si scribitur, tamen parum exprimitur. Idem Inst. 8. capit. 3. ibi. Siue iunctura deformiter sonat; ut si cum hominibus notis loqui nos dicimus; nisi hoc ipsum hominibus medium sit; in præfata uidemur incidere; quia ultima prioris syllabæ literæ, quæ exprimi nisi labris coeunibus non potest; aut indecensissime cogit, aut continuata cum sequente in naturam eius corrumpitur, quia Fabij præceptum obscurum est, clarius enucleandum sic hoc modo; si cum hominibus notis loqui non dicimus. in hac oratione iunctura indecenter dicitur. Nam præpositio per regimen casus dissimulata distinctione sub uno accentu cum suo casuali est proferenda: ut pote, cum hominibus unum uerbum est; & in indecenter ferit uocalem sequentem, cum sit uocalis præcedentis; consonans etenim eius est uocalis, cuius fuerat ante compositionem, si quidem ferit o sequentem, ut, mho, tunc continuata cum sequenti in naturam eius corrumpitur: Si cum præpositio interstititur a suo casuali proferenda, sic, cum hominibus, tunc corrumpitur præpositionis natura per regimen casus: quæ cum suo casuali sub uno accentu dissimulata distinctione, & uno spiritu indistincte est proferenda, ait Fabius Inst. 1. cap. 10. ut, circum littora. Respondet Fabius, scribitur m, ut appareat compositio, non profertur, seu obscuratur pronuntianda, sic cum hominibus, ne interstitatur; ut optime Antonius Nebriss. in opusculo De orthographia asserit, ibi. circum, præpositio si componatur cum dictione incipiente a uocali, scribitur m, sed non profertur: ut, circumago, circumceo. idem Priscianus libro primo, atque Gasparinus libro de orthographia. In quem errorem misere labitur omnes proferendo hanc compositionem, quemadmodum ac si scriberetur quemadmodum. insulsa quidem prolatio. At uera auribus eruditiss, quemadmodum: quoniam scribitur m ut appareat compositio, non profertur

etur ratione, qua dictum est.

C. Lancilothus admonet, C litera super molaribus linguæ extrema ap-
pulsâ exprimitur, cui assentiuntur omnes, qui rei huiusmodi sunt pro-
fessores: sed extorta quidem est pronuntiatio, de qua optimè Iulius Sca-
liger ait: litera c pronuntiatur latiore parte linguæ interioris adducta
ad palatum, atque astricta, potestate multò commodiore proferentis cui-
us doctrina est genuina satis, ut auribus eruditis proferenda constat.
Aliqui proferunt cuspide linguæ dentibus illisâ: hæc potestas in sigma
turpissimè uenit, ut aures propè sentiant.

Amabo, interiectio, si penult. flectit. sermo restat ambiguus, ut uer-
bum futuri censeatur: sin' primam acuat, non uerbum putari: ut de ali-
quando dictum est. De quo uiros eruditos audiamus. Ascensius in Cic.
epistola ad Curionem: sed amabo te: blandientis, quod tum casum te-
gat, licet blandè ponatur, uerbum mauet, & accentum suum retinet.

Calepinus, amabo, penult. produ. i interiectio amantis, sicut sonat uer-
bum, comicis ualde familiaris.

Despauterius: nonnulli sciolli uoluere corripì, quando est blandien-
di interiectio: sed nugantur, quia siue sit uerbum, siue interiectio pe-
nult. produci.

Scoppa, amabo interiectio penultima produci. licet alij corripiant.

Pharaonius, amabo in prosa breuiatur, in metro produciatur.

Philet. in Cic. Epistola 2. ad Curionem. Amabo, aduerbium blandien-
tis est, & in antepenult. habet accentum: & hæc alijs uerior. Nam ama-
bo licet quantitate media sit longa, qualitate tamen brevis est: quoniâ
apud Ciceronem in Orat. ab Brutum, & apud Quint. corripì est graua-
ri, produci uerò acui: utrunque enim in syllaba longa, & breui esse
ponendum. hæc Admonet Despauterius cap. de Accentibus.

Quando igitur dicunt, amabo primam acui, non intelligi produci:
nec penult. grauari, accipi breuiari.

Priscianus in aliquando præcipit penult. grauari: non ideo breuiari.
iam longa esse scierat Priscianus, cui non obstat illud Quintilian-
ni, qui Inst. 1. cap. 10. admonet, duabus longis sequentibus primam bre-
uem acui noster sermo non patitur. Vbi locutus est de declinabilibus
diutaxat. Et Cicero in Oratore ad Brut. ubi inquit, Insanus primam
breuiat: & tamen longa est, accipit pro grauari: uox quidem acuta, non
longa, nec brevis censenda est, sed sub qualitate prolata in longa, & in
breui syllaba. Amabo igitur ne uerbum appareat, primum acuit: uer-
bum pen. flectit.

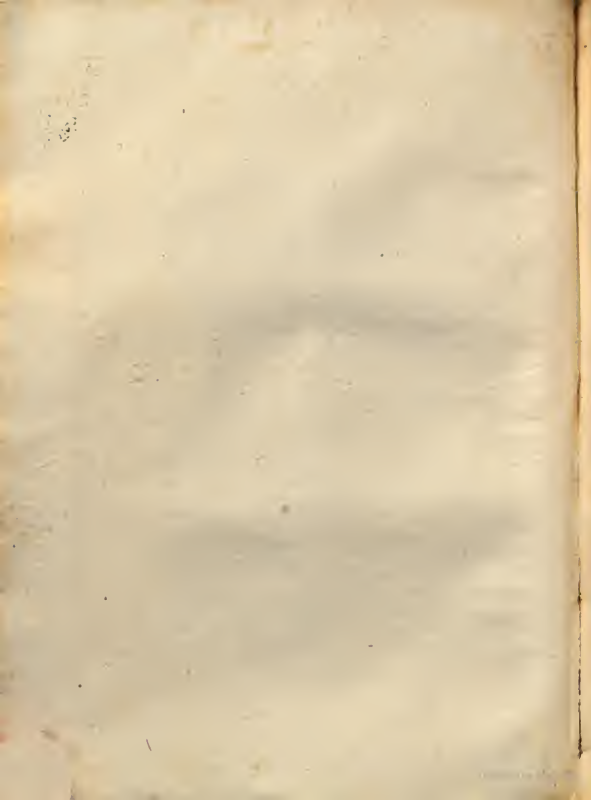
Hyphen fir, ubi dictiones integræ sub uno accentu proferuntur. Ver.
Aeneid. 1. Neque ignari sumus ante malorum, ubi ait Seruius, ante ma-
lorum hyphen est. Idem, Et cæli subter labentia signat. Idem Geo. 3. An-
te expectatum. Terentius in Andr. Et heri semper leuitas. Priscianus
ante tulit, ante uolans, interea loci, quem ad modum, admodum. mirum
in modum, circum ago, animum aduerto, multò magis, multo minus,
eo magis, quò magis, quò minus, eo minus aduerbialiter. Verbo tenus,
& cætera id genus. Sed uide a præpositionem, ubi amplius senties suis
cum rationibus.

De Autoris patria.

*A Siculo Siclis fertur mea patria rege;
Sicilia formam triquetra turris habet*

PRÆPOSITIO prod. Verg. Aen. 2. Has euerit opes, ster-
nitque à culmine Troiam.
Idè: Pergama, vos celsis nūc
primū à nauibus icis. Iuue.
Sat. 1. Exspectes eadem à sum-

mo, minimoq; poeta. Idè. Carus & à tre-
pido Thymeles summissa Latino. A, api-
ce fruitur, ne composita sit. Præposi-
tio orationis partibus composita seruat
accentum dictionis, cui inhæret acu-
tum, ut Perago. Ouid. de Tristi. 1. Et
peragor populi publicos ore reus. Gra-
uem, ut peragi, Vergi. Aeneid. 6. Om-
nia percepi, atq; animo mecum antè
peregi. Flexum, vt Dedit. Idè 4. Dede
neci, melior vacua sine regnet in aula.
Præpositio transitiva, idest per regimen
casus, vtraq; syllaba grauatur, ait Priscia-
nus: & dissimulata distinctione tāquā
unum enuntio, ait Fabius Infr. j. ca. 10.
Per se verò regularem seruat accentum
migrans in nomen: vt cū quæritur, Si-
ne quæ pars est? Ante cui casui seruit?
Hæc Anton. Nebriss. cap. de accētibus in
com. ita aduerbia, & cōiunctiones sunt.
Præpositio præponendi naturam ha-
bens, si postponatur, mutat accentum:
vt, Maria omnia circū. Ait Seruius Aen.
1. In fine accentum ponimus contra mo-
rem Latinum: sed corruptio hoc facit.
Nam præpositio postposita corrupta est
sine dubio: quod Fabius abnuat Infr. 1.
cap. 10. cōtra quosdā sui tēpis eruditos
quippe sic locutos. Itē Priscianus admo-
net, Sine præpositio quādo præponitur,
vtraq; grauatur syllaba, vt, sine timore:
quando verò postponitur, primā acuit;
& sine metris scribentes rarissimè hoc
inuenies facere. Idem Sergius in Donati
secunda. Præpositio est pars orationis
dicta, quod loquendo præponitur: &
hæc est eius natura, vt, ante templum,
nemo enim dicit, templum ante. Eadem
Antonius Nebriss. lib. 3. in Comm. Idem
Iulius pauciter asserit. Est enim vitium
transmutatione, qua ordo turbatur, ait
Fabius Infr. 1. ca. 10. Verg. Aen. 1. 2. Te si-
ne frater erit. Idem Geo. 1. Te sine nil al-
tū. Idem 1. 2. Te penes in te omnis 1. 4. 4.
Te propter Libycæ gentes. Qua Analtro

strophe rare vtimur in prosa. Cicero cō-
tra Rull. cū Rullus Capuā, & urbes circa
Capuā occuparit. Idè de Nat. Impia cō-
suetudo ē cōtra Deos. Idè de Leg. Extra
portā collinā ædes honoris est. Idem pro
Corn. Sepulcrus est iuxta viā Appiā. Idè
de Clar. Homerus nō infra superiorē Ly-
curgum fuit. Idem de Vu. Et quos, ac
ante labuntur. Idem Tusc. Sed bacillum,
quo abigam, prope me ponitote. Idem
Acti. Vltra Siciliam villa est. Teren. Nec
clam te est. Liuius ab Urb. Rem credi-
tori palani populo consuluit. Multis
exemplis constat. Præpositiones præ-
ponendi naturam habentes apud au-
tores vix legi in oratione soluta postpo-
sitas. Quæ regula fallit in Tenu, ac Ver-
sus: in quibus antorum vsu sic volente,
cogimur dicere Hæcenus, Puberenus,
Domum versus, & earum hanc naturam
esse neque aliter fieri posse, vt Antonius
Nebriss. cap. Præp. lib. 3. Cicero pro De-
io. Antiochus à Scipione deuiçtus, tau-
rotenus negare iussus est. Idè de Leg. Nā
veteres verbatenus tractarunt acutè il-
li. Idem ad Atr. Aegro quoque hactenus
redeo ad vrbana. Idè Or. Quarens sine
ridicula tractanda oratori. Qui. Met. 4.
Subtulit omniuersos collotenus arida
vultus. Sta. Theb. 2. Spicula & inclusum
capulotenus admouet ensēm. Ver. Aen.
3. Puberenus postrema immani corpore
pistrix. Idem. Aetna. His natura supas al-
uotenus ima per orbis. Vnde exemplis
patet, Tenu præpositionem corruptam
non esse: quia postponitur, sed postpo-
ni, quia sic est oratorum vsus, non enim
præponi, aut postponi est essentia præ-
positionis, ait Iulius Scaliger. Sed vsus.
Ne ordo quidem accidit præpositioni:
vt è cælo fuerit hoc milium: Sed inuen-
tum, postquā homines fingere cœpe-
runt: & in sermone notatum: Ait Fabius
cap. 10. Et si vnquā aliqua præpositio
postponeretur: non igitur ea delinere
esse præpositio, si vsus eam legerit præpo-
sitiuam, vel postpositiuam. Hæc Sergius,
ac Seruius in Donati secunda ibi. Præ-
positiones & quando præponuntur, &
quando postponuntur, si casum suum
seruent: adhuc præpositiones sunt.

Stat ergo præceptoris acri iudicio ob
puerorum disciplinam id cõtextus tam
metricum, quàm solum reducere, ac
soluere in sermonem. vt te sine. i. sine te.
Cum arũtenus. i. vsq; ad Cumas. anote-
nus. i. vsq; ad aluũ. Hæc Fabius Inst. l. c.
de lectione pueri. Itẽ tenus, cõstas est præ-
positio, ac inseparabilis à casualibus magis,
q̃ quæ præponuntur: Hæc fine casibus
aduerbia sunt & componuntur: Cicero
in Acad. Quod coram etiam ex ipso au-
diamus. Idem ad Att. De quibus ante ad
te falsum scripsit. Idẽ pro Milo. Partim
exdere scipiũ eius seruus, qui post erãt.
Tenus præpositio sine ablatiũ non le-
gitur, & transitũs semper, inquit Prif-
ibi. tenus acri significat, quod sine du-
bio aduerbium est, sed quia semper ca-
sualibus iungitur: inter præpositiones
enumerant. Et quamuis tenus significet
vsque ad, at tamen ab vsque distat: tenus
quidem absque casu nec præpositio, nec
aduerbium legitur: usque verò sine casu
& p̃ se aduerbiũ sit. Terẽcius in Adelp̃.
Ctespho me pugnis miserum vsque occi-
dit. i. prop̃ occidit. Hæc Iulius Scaliger:
Itẽ Calepinus in illo Horatii versu
Epist. 1. tenus aduerbium interpretatur.
ibi. Est quiddam prodire tenus, si non da-
tur vltra: inquit, sine casu posuit Ho-
ratiũ tenus tanquàm aduerbium: vbi
Iodannes Britannicus legit: Est quõdam
prodire tenus, si non datur vltra: in-
quiens. quoddã tenus dictũ sit, vt puberẽ-
nus. Seruius admonet Geo. 3. ibi, Et Cru-
ram tenus: Tenus aduerbium est hic: nã
si esset præpositio, ablatiũ cohæreret:
De qua Valla contrã docet libro 2. Sed
quantum, ait, ego sentio, tenus iũgi cum
genitiũ præsertim more Græcorum: cũ
res est vel gemina, vel numero singulari
carens: neque hoc apud poetas modò,
sed apud oratores. Quint. lib. 12. Auriũ
tenus in viũ linguæ perceperit. Cæl.
Epist. 8. Cicer. Iam illi rumores de comi-
tijs Cumarum tenus cõsueuerunt. Plin. lib.
34. cap. 8. Ipse tamen corporum tenus.
curiosus animi sensus non expressit.
Item Scaliger admonet, quippe om-
nis substantia constat motu, & quiete,
præpositio harum rerum nota est: vt eo

in forum, sum in foro, vado ad Petrum,
sto ad ignem. Hæc Priscibi. clam enim
magis aduerbium est, nec locum habet
aliquam significationem, quod suum est
præpositionis: & qualitatem demonstrat,
quod in aduerbijs inueniri solet. Tenus
quidem vtriusque munus semper ob-
iuit, id est vsque ad. Est enim vsque præ-
positio, inquit Calepinus, significans cõ-
tinationem, & finem actus, puta loci,
temporis, & huiusmodi: vt, de literis hac
tenus, id est, vsque ad hunc locum facis
dictũ est de literis: comitorum Tenus,
id est vsque ad diem, vel tempus comi-
torum: pubetenus, id est, vsque ad pũ-
bem: sicut apud te designat spatium à
me ad te, ait Scaliger. Vnde tenus
sine casuali non ingreditur orati-
onem: cum hætenus iam sermo sit,
sicut pubetenus, & tanquàm vnũ
dissimulata distinctione sub vno tenore
in tertia à fine sunt proferenda contra
Antonij Nebriss. arque Desputerij, vt
inferius: sicut de impersonali passiuæ
vocis præteriti Grammatici præcipiunt:
vt, statum fuit, sletum fuit, similibusquẽ:
dissimulata quoque dictione sermonis
sub vno tenore esse proferenda: & ser-
mo quidem est. Hætenus, quatenus, ex-
teraque pro vna parte orationis habentur
aduerbiã. Pubetenus vnũ est cum
casuali declinabili, vt circumlittora, &
tanquàm in vna voce vna sit acuta: ait
Fabius Inst. l. c. 10. Et hæc Seruius eno-
dare conatus a. en. 5. ibi, Hac celebrata te-
nus antiquis, Temesis est hætenus, & hic
sermo: quantum ad artem spectat, duos
continet partes orationis, vt hac pronomen
sit, tenus præpositio: sicut pubetenus.
crurũ tenus. Sed iam vsus obtruncit,
scilicet hætenus, vt pro vna parte ha-
beat, ergo aduerbium, & est temporis,
nam hucusque significat. Idem asserit
Geor. 2. ibi. Hætenus aruorum: vt multi
volunt, vna pars orationis est, & est ad-
uerbium significans hucusque: aliũ dũs
partes volunt, pronomen, & aduerbium:
vt sit tenus hac, sicut crurũ tenus:
Sed melius est, vnã partem accipere
orationis. His verbis designat Seruius
hoc complexum hætenus pronomine
bac

hac, & præpositione tenus aduerbium huculque significans, vnde & aduerbiū tēporis, quod sibi, & non alijs accidit nā tenus p se nec præpositio est, nec aduerbium, vt supra dī & vt sequitur, Aen. 5. Rursus & oīs pars orationis eūm desierit esse quod est, migrat in aduerbiū: fallit hæc regula in tenus præpositiōe, quæ sola nec vt aduerbium, nec vt præpositio est pars orationis: non enim legitur in oratione sine ablatiuo, aut genitiuo: & suo cum casuali sermo est vt hac tenus, migrans in aduerbium, & desinēs esse sermo huculque significans etiam sermonem hoc tempus. Ait Calepinus. Hactenus, & pubetenus sermones secundum dicendi modum non distare. Nam hactenus sermo pronominis ablatiuo, & præpositione orationis partibus contextus dissimulata distinctiōe vt in vna voce tertia à fine sit acuta: est enim penult. brevis: ita, quatenus, eatenus aduerbia. Pubetenus sermo nominis ablatiuo, & præpositione orationis partibus contextus transitiuē dissimulata quoque distinctiōe, quod suum est præpositionis per regimen casus tanquam vnum, ait Fabius, in tertia à fine acuta proferatur: nam pen. sit brevis. Hoc tamen inter se distat: quod hactenus in aduerbium mi grat huculque significans, cuius qualitas est temporis, ait Priscia. & autorum vsu contrā artem sic uolente: Ait Seruius. Pubetenus sermo, sicut alix præpositiones per regimen casus transitiuē, quod suum est præpositionis, vt circum litora tanq̃ vox una tertia à fine acuta proferatur: nam penult. breuius est. Et si forte legeretur ypsilon, tenus pube, vt apud veteres: esset contra eius vsum, quā naturam voco, & postposita esset, licet præponeretur: tunc primam acueret, sicut timore sine. Vnde si de præpositione tenus multa video exigere: nemini sit admirationi: eūm Ant. Nebriss. ac Desauterius, cap. de accentibus conentur in pubetenus primā præpositiōis acuerē, & ita præcipientes proferendum. Præcedunt sibi Seruij rationem, quia præpositio postposita corrupta est, & quæque dictio in pubetenus suum habet

accentum, non videntes Seruium locutū esse de præpositionibus naturam habentibus præponendi: vt exemplis liquet, & supra probatum est. Tu lector rationibus inhæreas, non meis uotis: sed amicē persuadere proferendum tibi esse pubetenus, verbotenus, oretenus, similiq; antepenul. acuta: sicut hactenus, quatenus aduerbia. Verbis omnibus apponere Apicem more Graeco ineptissimum est, ait Fabius, cap. de Orthographia, Instit. Sed interim necessarium, eum eadē oratio alium, atque alium intellectum facit, verum sequamur? Plerumq; aliqua nota monendi sumus, vt oratio fiat diuicida legentibus: & quæ etiam in vnitatē sunt coacta, atque penulti. brevis est, ait Antonius Nebriss. in noua relectione accensus Latini: antepenul. acuit Seruius in Verg. Bucol. 1. ibi, Et longo post tempore venit: vbi admonet: aut longo post, vna pars est orationis: vt sit sensus, venit tempore longo post: sicut multo minus, multo magis, vt postposita videatur præpositio, & in vnitatem coacta. Quæ huiusmodi sunt hæc, quemadmodum, vbi quē sine m, proferatur, ne fiat Metacismus. Vide in Regulis. Admodū, propemodum, postmodum, propediem, quomodo, intērea, propērea, postea, perperam, postmodo, huiusmodi, istiusmodi, similiaque. Et quibus etiam penultima est longa positione, autore Prisciano, libro 15. Aliquando, nequando, & deinde, perinde, abinde, proinde, subinde: antepenult. acuiunt: vt præpositio cōposita sit cum aduerbio, & in vnitatem coacta. nam si præpositio grauis esset eū aduerbio, transitiuē videretur quod sermo noster nō patitur. Vide Abulq; Et gratia necessitatis peccandum est abulq; in oratione, ait Cicero in Oratore. Earum præcipit Antonius Nebriss. penult. acutam, cap. de accent. in noua relectione accensus Latini: vt aliquando, deinde: quia penult. longa est, ex Fabio fortasse cap. 10. Vbi inquit, duabus longis sequentibus antepenult. acui sermo noster non patitur: vbi Fabius loquitur de partibus declinabilibus: & quæ sequuntur aduerbia, etiam antepenult. acuiunt: vt multū

magis, eomagis, quomagis, quantomagi-
 nis, nihilomagi, nihilominus, eominus,
 quominus, multominus, quantominus,
 paulominus, infuper, defuper, siquidem,
 & cetera id genus, contra Ioannem Des-
 paut, qui cap. de accent. præcipit penult.
 accendæ esse, nesciente discernere ha-
 rum differentias in pronunciando: ut
 inferius. In quibus autem præpositio
 non composita est, sed apposta transiti-
 uè: suo quæque accentu est proferenda.
 alium intellectum faciente per regimen
 casus: ut, quemadmodum, admodum, prope-
 modum, postmodum, ppea, postea interea,
 quomodo, perperam, similiaque. Ita &
 comparatiue loquendo, alius sit intelle-
 ctus, ut multomagis, eomagis, quoma-
 gis, quantomagis, nihilomagi, quomi-
 nus, quantominus, nihilominus, paulo-
 minus. Hæc omnia ab Antonio Ne-
 brissii in noua relectione acceptus. Latini
 ita proferenda præcipiuntur: confuse ta-
 men. Ut etenim alius, atque alius fiat in-
 tellectus, ita alio, atque sit accentu pro-
 nuncianda: quæ ut inter se sint magis
 distincta, exemplis comprobemus.
 Multomagis, affirmatiue aduerbiu pro-
 nedum, sed etiam, uerum etiam, sed quo-
 que, cum, & tum ponitur. Salust. de Bel-
 lug. Non mæmbus modò, atque uerum
 etiam, multomagis asperitate locorum.
 Cicero pro Deio. Quæ si in priuatis glo-
 riosa sunt, multomagis commemorabun-
 tur in regibus. Sic sunt eomagis, quo-
 magis, quantomagis. Portij declama-
 tio in Cæulin. Si feras quidem omnis ge-
 neris, quomagis attenuatæ fuerint penu-
 ria edendi, eomagis præcipites, atque effre-
 natas, ruere in perniciem uidentur. Cic.
 in Verr. Scelus est accipere ab reo, quan-
 tomagis ab accusatore. Institut. lib. 2.
 titu. 12. Ut quauis parentes eis permi-
 serint, nihilomagi iure testari possint.
 Cicero pro Sestio. Hæreret illa nihilo-
 minus in republica turpitudine. Pro ta-
 men ponitur. Paulominus, prope, Suetonius,
 Paulominus octogesimo æta-
 tis anno decessit. Perperam, idest peruer-
 se, Plautus, in Milit. Ita me in simula-
 tam perperam fuisse simulau. Propemo-
 dum, idest prope, Terentius in And. Pro

pemodum iam habeo tibi fidem. Propedi-
 em, idest breui. Valla exponit lib. 3. Te-
 rētiū Heauton. Hic cōfido propediem.
 Idem in And. Propterea quod seruicbas
 liberaliter. In quibus uerò comparati-
 ui intellectus iudicatur, singulæ partes
 suum accētum habent. Cicero pro Leg-
 agrar. Cūm Rullus, atque is, quos mul-
 tomagis quā Rullum timeas. Idem
 Epist. 3. Appio Pulch. Tamen multoma-
 gis meo factō delector quā tu: sic
 multominus, Lucij Sergij Respub. 2.
 Quæ tandem euouit se nihilomagi
 quam excidio Catilinæ consularum
 peterem: nilominus amo te, quā fra-
 trem. Minuisti eum paulominus ab an-
 gelis, quā. Prædicta quæ sunt omnia,
 Despauterius aut noluit, aut non
 putarat ita legenda; in quem nescio
 quid dicam, si in meis magnum te-
 neo ducem.

A. cor. Luue. Sat. 2. Vnaq; conspecta liuo-
 rem ducit ab uia. Idem 4. Currite, iani,
 sedit, rapta properabat ab olla. Virg.
 Aen. 8. Stirpis ab Ascanio, pugnabat
 in ordine bella. Idem 1. Arma, uirumq;
 cano, Troiz qui primus ab oris. Ait
 Prisc. de 12. Carmi. ibidem. ab pet se, vo-
 ce proferitur acuta: ut cūm queritur,
 Ab quæ pars est? Ab cui casui serui? In
 sermone uerò transitiuè grauari, sicut
 aliz præpositiones per regimen casus.
 Sunt qui censent ab oris in proferendo
 pro u suppressi, ut nec plane b, nec plane
 u, audiri. Tu lector, consulas aures.

A. A. s. pen. cor. Oui. Met. 12. Et Pholus,
 & Meneleus Abas prædator aprorum.
 Flac. 1. Quem genitor gestabat Abas, se-
 det aurea fluctu. Mant. nomine ab Aba-
 tem Siculum transmisit & illa. Vergil.
 Aen. 10. Vnā toruus Abas, huic totum
 insignibus armis. Idem 1. Et qua uetus
 Abas, & qua grandæuus Alethes. Idem
 3. Aere cauo clypeum magni gestamen.
 Abantis. Ait Seruius Aen. 1. abi, The-
 sauros, hoc nomen n, non habet, sicut
 Atlas, Troas, Pallas: licet in obliquis ca-
 sibus inueniatur. Loca. 10. Hinc Abatō,
 quam nostra vacat veneranda vetustas.
 Abas pen. acu.

A. A. C. V. s. pen. cor. Pers. Sat. 1. Nec abaci
 numeros,

numeros, & secto in puluere metas. Auso. Atque abacum Samio sepe onetasse luto. Iuue. Sat. 3. Ornamentum abaci, nec non & paruulus infra. Mant. 3. Sub pedibus faciunt abacos, pantheres hye ne antepenult. acu.

ABACTVS, pen. pro. Ver. Aen. 8. Inde ubi prima quies medio iam noctis abacta. penult. acu.

ABANTIADIS, pen. cor. Oui. Met. 4. Solus, abantiades ab origine cretus eadē. Idem 5. Victor Abantiades patrios cum coniuge muros. patronymicum est masculinum ab Abāte Arguorum rege deductum. antepenul. acu. Idem 15. Nuper Abactia templo Iunonis in Argis. penult. acu.

ABDITVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Hercules ad postem fixis later abditus agro. Oui. Met. 2. Abdita fronde leui densa speculabar ab vlmo. Lucr. 2. Hic igitur, penitus qui in ferro est abditus aer. Idē 4. Ergo replentur loca uocibus abdita retro. Mant. Abditus ex toto confestim euauit agro. Ver. Geo. 1. Deficit, abde domo, nec turpi ignosce senectae. exponit Seruius, in domo; nam si aduerbis luter vellet loqui, domi diceret. Valla libro 3. Sum domi, & in domo. Ver. Aen. 2. Abdiderat sese, at aris iuuisa sedebat. Idem 1. Sed pater omnipotens spem lūcis abdidit atria. antepen. acu. Cicero ad Att. Ego me, ut scripseram, in Arpinum non abdidit. Idem in Piso. Is domum se abdidit. Idem Epist. Abdo, ut in bibliothecam. Idem ad Att. In Aegyptum nos abdidimus.

ABDICO, is, pen. pro. Oui. Met. 1. Quid faciat crudele suos abdicem, amores, penult. silect. Cicero de Diuin. Treis quē partes aues abdidixissent, primū uerō coniug. antepenul. acu. componi a dico, as pen. breui. Cicero de Nat. Senatus ut abdicarent.

ABDOMEN, pen. pro. Iuue. Sat. 4. Montani quoque uenter adest abdomine. rarus. Idem 2. Atque bonae tenerae placuit abdomine porce. penult. silect. quod pro vitio ventris, ac gutturis Cicero sumit pro Sestio. Manebat insaturabile abdomen, copiae deficiebant, Idem in

Piso. Oculorum delectationi abdominis voluptates anteferre.

ABEO, pen. cor. Oui. Met. 1. In villos abeunt vestes, in crura lacerti. Idem 2. In dextris abiēre iubas, patieretque conata. Idem 3. Quousque petitus abis? certa nec forma, nec etas. Ver. Aen. 6. Eumenidum aspicias, ripasque iniussus abibis? Ait Seruius. ut, abeo in Thufcos, sicut diximus supra: quanquam alij adibis legant. Idem Aen. 2. Nos abiisse rati, & vento petiisse Mycenae. Ait Seruius. abisse, & petisse dicimus: sed propter metrum Epenthesis facta est, ait. Pierius Aen. 9. ibi, Sceptera Palatini, sedemque posuit Euandri, in Romano codice, petit pro petiit more suo vno i, scriptum est, ut versus sit spondaicus: nam Euandri prae nam corripit: nusquam, quod meminerim, obseruari. Est Prisciani regula libro 7. In abscessionibus enim si vocalis, in qua est accentus, manet integra, seruatur etiam accentum integrum: ut, audiuit audit, iuit ita: & longa etiam, sequēte vocali; Antonius Nebriss. libro 1. Finis in i, in abscessibus uero producit, ut cum dicit Ver. Aen. 3. Fumat Neptunia Troia, pro fumabat, ut exponit Seruius, sunt longa, ibi etiam Donatus: fumat ostendit, omnia fuisse consumpta, ubi quatuor habes praeter ea: ut, postquam res Africae. Postquam visum superis. Postquam cecidit. Postquam omnis humo fumat, ergo recte Probus in fumat finalem silectendam esse censuit, sicut & Priscianus ante Landino: contra eam habet Antonius Nebriss. ubi de noua relectione Iuue. Sat. 6. Magnus cuius obit: & formidatus Othoni. Mart. 1. Coniuge Pegelope venit, abis Helene. Exemplum constat regula.

ABESTO, pen. pro. Ver. Aen. 11. Maxima res effecta viri, timor omnis abesto. exponit Seruius abesto. i. Absit: nam tertia persona est, quod superest de reliquo: & est absoluta locutio.

ABFORA, pen. cor. Ver. Aen. 8. Insequitur, si pellant, nil abfore credunt. antepenult. acu.

ABINTAGRO, pen. cor. Ver. Bucc. Ecl. 4. Magnus abintegro seclorum nascitur ordo.

ordo. Hic ab integro pen. producta est non solita positione: muta enim & liquida quoties ponuntur, metrum iuuant, non accentum: ideo una pars est orationis aduerbium significans denuò. Vide Peragro. Nota quòd r litera quando consona est, tunc ex muta & liquida fit integra positio, & vocalis præcedens longa fit in metro: non tamen in prosa, ubi ea vocalis brevis naturalis; grauat, ubi accidit. hæc Artigraphi omnes syllabarum quantitates præcipiunt. hæc Fabius Infr. primo, cap. 10. Euenit, ut metri quoque conditio mutet accentum ut pecudes, pisci; volucres: nam volucres media acuta legamur: quia natura brevis, tamen positione est longa, ne faciat iambum, quæ non recipit versus heroicus. Qua de re Christophorus Bericus in Nebriff. lib. 5. de Prosodia inquit, Vnde agnoscas, licet liquidam literam post mutam non semper liquefcere, quin potius existit semiuocalis, tunc enim muta, & liquida præcedentem vocalem longam efficere possunt. non igitur exponas liquefcit, idest omnino auferitur, sed imminuitur, & de vi, & rigore amittit aliquid.

A 1 60, pen. cor. Oui. Met. 14. Esse, sui patres, refugitque, abigitque, timetque. Stat. Theb. 3. Fraternalisque finas, abigant hoc carmina Vatis. Syl. 2. Hæc abiga Puenos dextra spectacula tantum. Idem. 8. Quæ dum abigo merui, & sub lucem uisa secundant. Hor. Epist. 1. Quod curas abigat, quod cum spe diuite manet. Mant. Plena domus curas abigit cellaria plena. Cicero de Or. Puer abige muscas. Idem Acad. Pedem abige à me. Idem pro Clu. Mulier partum sub ipsa medicamentis abegit. antep. acu.

A 1 15, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Sarraco ueniente abies, atque altera pinus. Mant. Illius in syluis abies ubi plurima surgit. Idem, Abietibus turrita caput cunabula sanctum. Ver. Bucc. Populus in stuniis, abies in montib. altis. Idem Geo. 1. Nasctur & cassus abies uisura marinos. Idem 9. Abietibus iuuenes, patribus, & montibus æquos. Idem 5. Transita per & remos, & pictas abiete puppes. Idem 2.

Aedificant, festaq; intexunt abiete costas. Ait Seruius, Solutio est dactyli nunc in proceleumaticum: ut, Arma uirum. Cui ferè omnes assentiuntur. Antonius Nebriff. libro 5. cap. de pedibus inquit, Vnde in reice capellas, ex duabus uocalibus ei conficitur longa, itaque erit dactylus in abiete, pariete: quoniam i & e in unam syllabam longam coalescunt. antep. acu.

A 1 105, Asie urbs, pen. pro. Ver. Geo. 1. Pontus, & oltriferi fauces tentantur Abydi. Luca. 6. Tor potuere manus adiungere Seston Abydo. Oui. Epist. Leand. Vel tua me seltos, uel te mea sumat Abydos. Idem. Venerit, aut quæro, siquis Abydon erat. Idem: Vtq; rogem date, & scribam tibi siquis Abydo. Idem, Solueret in speculis omnis Abydos erat. Idem, Dicat Abydeno selta puella uiro. Idem. Mittit Abydenus, quam mallet ferre salutem. Idem in Ibin. Ois Abydena sit tibi peior aqua. Mart. Littus Abydenum freta silentia puppin. penul. selt. Abydos uero, ait Calepinus, urbs Africa, pen. cor.

A 1 110, pen. cor. Hor. Epist. 1. Abicito potius, quam quo perferre iuberis. Stat. Achil. 1. Abicite, exemptamque auidis circumligat ulnis. Mant. Abicere Iouem, Saturnigenumque deorum. antep. acu. Vide Reicio. Cicero pro Selt. Atque insigne regium, quod de suo capite abiecerat, reposuit. Idem de Prouin. Virgines se in puteos abiecerunt. Idem ad Att. Clodius abiecta roga se ad generi pedes abiecit.

A 1 178, 179, pen. pro. Ver. Aen. 8. Abstrahæque boues, abiuræque rapina. Ait Seruius: abiurare est rem creditam negare periuorio. Vnde modò abiuratas rapinas contra ius retentas intelligamus. Cicero ad Att. Mihi abiurare certius est, quam dependere. pen. selt.

A 1 180, pen. cor. Iuue. Sat. 14. Viribus abnuerit dira, atque immania passis. Hor. Ser. 2. Abnuere & tabulas à te remouere memento. Ver. Aen. 5. Abnuie Aeneas, sed lætum amplexus Acesten. Idem 10. Abnuerat bello Italiæ concurrere Teucri. Ait Seruius, abnuerat idest prohiberam: ut contra annuiri, & consentire significat.

significat. Cicero de Fato. Nihil. n. unquam abnuie voluntas tua studio meo. Idem de Fin. & intelligas, quid quisque concedari quid annuat. antepen. acu.

ABOLLA, pen. pro. Mart. Cetera quem nudi regit uxor abolla grabari. Mant. Et facer euadēs duplici uestitur abolla. I. uue. Sat. 3. Gymnasia, atque audi facinus maioris abollæ. Idem. Nescit, cui dederat tyriam Crispinus abollam. penul. acu. est enim uestis militaris.

ABOLERE, pen. cor. Oui. Met. 5. Nec poterit ferrum, nec edax abolere uetustas. Claud. Ciuiles aboles notas, sciat orbis Eous. Sil. 1. Flore uirens auct Egates abolere parentum. Stat. Theb. 6. Accipit armento hic luctus abolere, nouique. Mant. Hoc crudele genus paucis abolebitur annis. Ver. Geo. 3. Aut undis abolere potest, aut uincere flamma. Ait Seruus, caro enim corrupta morbo quædam habet mucorem, qui ablui non potest: quoniam omne possidet corpus. Itē, Igni superposita aut putrefcit, aut durefcit: nam non coquitur. Idem Aen. 1. Matris Acidaliæ paulatim abolere Sichæum. antepen. acu. Idem 7. Fama leuius, tantique abolefcet gratia facti. penul. acu.

ABOMINOR, pen. cor. Oui. de Pont. 3. Si mea mors redimenda tua, quod abominor esse. antepenul. acu. Hor. Epod. Ode 16. Parentibusque abominatus Annibal. penul. flect.

ABORTIUS, pen. pro. Hor. Serm. 1. Si cui filius est, ut abortiuus fuit olim. I. uue. Sat. 2. Cū cor abortiuus fecunda Lulia uoluā. Idem 6. Et quod abortiuo nō est opus illa uolupras. pen. flect.

ABRAM, pen. pro. Mant. Et sinus Abrami uox est ubi cognita tellus. Idem. Quod Iobal appellat soboles Abramica cornu. Idem. Et domus Abrami tātos habitura triumphos. Idē. Fertur ut Abram quondam natusque, neposque. penul. flect. Ait Priscia. lib. 5. Hæc nomina Hebræa nulla regula Latina, nec Græca sunt mōderanda, nisi transferantur in aliquam formam declinabilem: quod quidam historiici fecerunt. Idem Antonius Nestris. multis in locis, nomina Hebraica,

quæ extensione unius syllabæ ad nostrā declinationem trahuntur, in eadem syllaba apud nos accētum retinent: in qua fuit apud Hebræos, ut Adam, Abram, Ioseph. Quæ apud illos, ait Despaute- rius, in fine acuuatur: nos forma declinabili penul. flexa dicimus, Adamus, Abramus.

ABULIO, 10, pen. cor. Lucr. 6. Aut procul ab siliebat, ut acrem exciret odorem. ante penul. acu.

ABIDIRAMVS, pen. cor. Mant. Maurū ductor erat niger Abdiramus opaca. Idē. Agmina retrorsum ferus Abdiramus agebat. pen. flect.

ABSONVS, pen. cor. Hor. de Art. Si dictis erant fortunis, non absona dicta. antepenul. acu.

ABSCIDIT, pen. cor. Quid. Met. 1. Nam cælo terras, & terris absceidit undas. Ver. Aen. 3. Hesperium Siculo latus absceidit, atque, & urbes. Ait Seruius. Absceidit, propter metrum ci corripuit per poeticum morcm: est enim ex abs, & cædo, sed diphthongus uertitur in i, productam: absceidit ergo penul. flectit Hec Calepinus. Cicero in Verr. Aquilium constituit in conspectu omnium, tunicamque eius, a pectore absceidit. Idē in Anton. Post autem ceruicibus caput absceidit.

ABSTRANO, pen. cor. Oui. Met. 5. Abstrahit ipse procul mōris sublime cacumen. Idem. 3. Abstrahere inde potest, sed opaca suffus in herba. antepen. acu. Cicero de Orat. Deinde illud uerendum est, ne abstrahatur a consuetudine dicendi. Idem pro Deio. Ego me ab omni solitudine abstraxi. antepen. acu.

ABROTANVS, pen. cor. Lucr. 4. Abrotanæ que graues, & tristia centarea. antep. 2.

ABSTINEO, pen. cor. I. uue. Sat. 14. Abstinneas igitur damnis huiusce, etenim uel. Idē. Pythagoras cunctis aialib. abstinnuit qui. Horat. de Art. Quærit, & inuentis miser abstinet, ac timet uti. Idem. Lude re qui nescit, campetribus abstinet armis. Idem Ser. 2. Pecit cum strauit ferro, pecus abstinnuit ni. antepen. acu. Cicero pro Cor. Sic cū biduum cibo se abstinnisset, subitō febris decessit. Idem in

Anto. abstinere se à nefario scelere. Idem. in Verr. Abstinere manus ab alienis pecuniis. Idem. Quàm ut manus ab illo ap-
pellatore abstinereatur.

ABSTRUSVS, pen. pro. Ver. Geo. 7. Et fili-
cis uenis abstrusum excuderet ignem.
Idem. Aca. 6. Abstrusa in uenis filicis
pars densa ferarum. Ait Seruius. abstru-
dere enim est de industria eglere. Cice-
ro de Acad. Natura in profundo uerita-
tem penitus abstruxit. Idem ad Att. Cùm
manè me in sylua abstrusi densam. Idem
contra Rull. Nullus nummus tam abstru-
sus est, quàm. Idem. Penitus abstrusas in
fidias alicui ponere. penul. flect.

ABSTULI, pen. cor. Ver. Aca. 6. Abstulit
atra dies, & funera meritis acerbo. Lu-
cr. 1. Irreuocabilis abstulerit iam præte-
rita ætas. Mant. Naque opibus primùm
ablatis incendia in ædes. Cicero pro Do-
mo. Clodius pecunias seculares abstulit
à Senatu. Idem in Var. Id tu mihi abstu-
listi. Idem. Ab hac abaci uasa omnia ab-
stulit. antepen. acu.

ABSTEMIUS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Si
forte in medio positum abstemius
herbis. Oui. Met. 15. Vina fugit, gau-
detq; meris abstemius undis. Ait Fabius
Inst. 1. cap. de Orthogr. Abstemius, quia
ex abstinentia temeti composita uox
est, primæ relinquitur. antepen. acu.

ABSTINERE, pen. cor. Ver. Aen. 11. Præ-
lia nec uicti possunt abstinere ferro.
Hoc est, ait Seruius, etiam si uelint, ab
illis discedere natura non patitur. ante-
penul. acu.

ABSUM, pen. pro. Oui. Met. 1. Pœna, me-
tusq; aberrant, nec uerba minantia fixo.
Idem. Inachus unus abest, imoque reco-
ditus aëtro. Ver. Aen. 10. Illum autem
Aeneas absentem in prælia poscit.
Ait Seruius: nam absens dicitur, qui re-
cedit. Idem. 4. Incubare illum absens ab-
sentem auditque, uidetque. Cicero ad
Att. Nunquàm ab oculis meis abfuerunt.
Idem. P. Sylla abfuit ab oculis uestris.
penul. acu.

ABUSQUE, pen. pro. Ver. Aen. 7. Darda-
nia Siculo Prospexit abusque Pachyno.
Ait Seruius. Abusque, & adosque usur-
pariùs dicimus: præpositio enim nec ad

uerbio, nec præpositioni iungitur: ul-
que aut propositio est, aut aduerbium.
ex Prisciano.

ABUNDANS, pen. pro. Ver. Aen. 1. Ecce fu-
ge medio summis Amasenus abundans.
Idem 4. Primus abundare, & spumantia
cogere pressis. Idem. Rursus abunda-
bat fluidus liquor, omniaq; in se. Idem.
1. Præsertim ineertis si mensibus amnis
abundans. Lucr. 4. Consimiles ideo diffu-
se rebus abundant. penult. acu. Cicero
de Or. Cùm ipsi doctrina, & ingenii a-
bundarent. Idem de Leg. Theophrastus
uero, ut scitis, abundauit in eo genere.
Idem pro Corn. Cuius oratio omni-
bus ornamentis abundauit.

AC, coniunctionem producit quidam
exemplo Statii Theb. 3. Nō Iuuenū mo-
dò, sed gelidis, ac inertibus æuo. At in
impressionibus nuper emendatis legi-
tur, & pro ac. Quintianus uoà cum De
spauterio inquit, coniunctioni in e, lo-
gationem damus, ut æ nihilominus Pro-
bus Grammaticus admonet, quòd in
pronome solo et litera reddie dupli-
cem sonum: in coniunctione simplice.
Addam communem esse.

ACADEMIA, pen. cor. Mant. Quicquid
habet frugum sapiens Academia quic-
quid. Idem inter Socraticos, & rura Aca-
demia carnes. Idem. Discipulorum in-
gens illic Academia facit. Claud. In la-
tius spretis Academia migrat Athenis.
antepen. acu. Idem. Docta peregrinas uo-
ces, Sophiamque Academi. Hor. Epist. 2.
Atque inter sylvas Academi querere
uerum. ubi ait Britanicoius. Academia,
suburbanum olim nobile fuit non pro-
cul ab urbe Athenarum. inter arbuscula
positum, denominatum ab Academo lo-
ci domino; quo tempore regnauit The-
seus. Hunc locum ad exercendas artes,
communicandasque Plato delegit, non
tam salubritate, quam solitudine, & se-
cessu conspicuum. A qua Academia Aca-
demica secta nomen sortita est: inde A-
cademi. Academus penult. flect. Cicero
de Or. Et longe Academiz illi, sc Ly-
cego tuum hoc suburbanum Gymna-
sium. antepen. acu.

ACANTHVS, pen. pro. Stat. Syl. 3. Hic ti-
bi

bi Sldonio celsum puluinar Acantho.
Idem Theb.6. Irradiant medio huius in
tertextus acantho. Ver. Buc. Et molli
circum est anſus amplexus Acantho.
Idem. Miſtaque ridenti colocalia fundit
Acantho. Idem Geo.2. Balfaſmaque, &
baccas ſemper frondentiſ Acanthi. Ait
Seruius. Acanthus arbor eſt, in Aegyp-
to ſemper frondens, vt oliua, laurus.
Acanthos dicta, quia ſpinis eſt plena.
Idem 4. Narcifum, aut flexi tacuiſſem vi-
men Acanthi. Idem Aen.1. Et circumtex-
tum croceo velamen Acantho. Vbi Ser-
uius, genus virgulti flexuoſum, quod
vulgo herba canthum dicunt, id eſt, her-
ba ſpinofa. Idem Opuſ. Cenſerit aſſidue
curæ minor hic & Acanthos. p. a. Idē
Geo.3. Littoraq; Alcioneſ resonant, &
Acāthida dumi. Ait Seruius: per dumos
uerò Acanthiſ, quam alii luſciniam eſſe
volunt: alii uerò carduelem, quæ ſpinis,
& carduiſ paſcitur: Plin. libro 10. c.4.
Acanthiſ in ſpinis uiuit, idcirco aſinoſ
& ipſa odit, flores ſpinæ deuorantes.
ACER, pen. pro. declinatur, hic Acer, hæc
Acriſ. hoc Acre. Nota quòd hæc articu-
luſ ſine diphthongo ſcribi debet: ſit e-
nim ab H vocali græca longa, quæ uenit
in elongum, ut hæc. Pronomen autem
cum diphthongo ſcribitur, ut hæc: ut
Pōticuſ Viruniuſ in Erotemata Guar-
ni. Iuue. Sat.2. Acer, & indomituſ, liber
tatiſque magiſter. Idem 7. Præcipue, uel
ſi terigit latuſ acriuſ illo. Idem 14. Acri-
buſ exempliſ uideor te claudere, miſce.
Hor. Sat. 1. Quanteſ perditioſ quiſque
eſt, tanto acriuſ urget. Luca. 1. Acer, &
indomituſ quo ſpes quoq; ira uocaſſet.
Lucr. 6. Poſt ubi commouit uiſuſ eiꝯ, &
impetuſ acer. Ver. Aen. 3. Acer equiſ
tentanda via eſt, qua me quoque uia eſt.
Idem 1. Acrior, aut Boreæ penetrabile
friguſ adurat. Idem Aen. 1. Præcipue
piuſ Aeneas, nunc acriuſ Oroci. Idem 3.
Thraceſ arant, acri quondam regnata
Lycurgo. Idem 8. Aut acrem dubiteſ in
prælia poſcere Turnuſ. Hoc acer, ait
Prifcianuſ lib. 5. huiꝯ aceriſ, nomen
eſt arboriſ: nulluſ enim arboriſ nomē
fœmininuſ in r, deſineſ ſecunduꝯ poteſt
inueniri declinationiſ Qui. Met. 1. p. Et

platanuſ genialiſ, acereque coloribuſ
impar. Arbor eſt variis diſtincta colori-
buſ: unde acernæ menſe poſt eitreaſ in
præcio fuiſſe ſcribuntur. Hæc Plin. lib.
16. cap.6. Acer eiꝯdem ferè amplitudi-
niſ operum elegantiæ, ac ſubtilitate cū-
tro ſecunduꝯ. Acer, acra, acrum qui-
dam declinant, ſecunduæ declinationiſ
ait Calep. ac Antoniuſ Nebriff. in arte
ibi, A ante c, quod apud Ciceroneſ non
legi: niſi tertie tantuꝯ, ut pro Cor. P6
peiuſ acere, & magnuſ belluꝯ gerenſ.
Idem pro Milo. Se acri animo defende-
bat. Idem de Orat. Utenduſ eſt imagi-
nibuſ agentibuſ acribuſ. Idem. Acriſ a-
cieſ ingeni. Idem. Hæc acrem curam, di-
ligentiſque deſiderant. Idem ad Att.
Flaccuſ duxit uiroſ acereſ, acer pen. fleſt.
ACCIDO, pen. pro. Perf. Sat. 1. Eleuer, ac-
cedaſ, exameneſ improbuſ in illa. Idē.
5. Supplicet, accedaſ, ſi totuſ, & integer
illic. Idem 6. Fœneriſ accedaſ merceſ,
hinc exime ſumptuſ. Ver. Geo. 1. Sin,
haſ ne poſſim natuꝯ accedere parteſ.
pen. fleſt. Cicero. Varr. Siculiſ proximè
accidunt ad noſtram diſciplinam. Idem.
Qui acceſſiſtiſ Aennam, uidiſtiſ ſimula-
cluſ Cereſiſ.
ACCERSITVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Quò
redicuruſ erat non accerſituſ, & heret,
penult. fleſt. Cicero Tuſc. Studia doctri-
næ aliunde accerſita.
ACCELERO, pen. cor. Claud. Acceleratuꝯ
equiſ, Italamq; momordit arenam. Ver.
Aen. 12. Accelerat, & fratreſ, ſiquiſ mo-
duſ, eripe morti. antepenul. acu. Cice-
in Caril. Si accelerare uolent, ad ueſpe-
ram eum conſequentur.
ACAMAS, pen. cor. Stat. Syl. 6. Phyllea
ſanguineuꝯq; lauanteſ Acanthia fora-
reſ. antepen. acu.
ACCIDO, à cado, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ac-
cidit, & quidaſ teſteſ, caudaſque ſala-
cem. antepen. acu. Cicero ad Art. Acci-
dere autem mihi nolebam. Idē de Am.
Nihil mali accidiſſe Scipioniſ puto: mihi
accidit, ſi quid accidit.
ACCIPIO, pen. cor. Ver. Aen. 8. Accipi-
muſ Faunoſ Picuſ pater, iſq; parentem.
Idem 3. Illoſ porricibuſ rex accipiebat
in ampliſ. Idem 8. Accipe, daque ſidem:
ſunt

sunt vobis fortia bello. Idem 12. Accipit vocem lacrymis Lauinia mater. Stat. Theb. 3. Accipit armenta hic luctus abo-
lere, nouique. Iuue. Sat. 3. Accipiunt, do-
nat Caluinc, uel Catienx. Cicero Epist. Tame ab illi teste quicquid est datum li-
bentius accipi. Idem de Off. Quas acce-
pit se donatio diceret. idest, a Vario. ante-
penul. acu.

ACCIPITUR, pen. cor. Ver. Aen. 4. Dulce caput, magicas in uitam accingier a res.
Ait Seruus, accingier autem ut ad infi-
nitum er addatur, ratio efficit metri:
quam cum in eo ultima sit longa, addi-
ta et syllaba, sit breuis. ut audiri audi-
rier, uestiri uestirier. antepen. acu.

ACCIPITUR, pe. pro. Iuue. Sat. 3. Si libuit me-
ses neglectum accire clientem. Hor. Ser. 1.
Quam nunc accisis uideas metato in agello. Ver. Aen. 8. Accisis coget dapibus
consumere mensas. Idem 11. Spem si
quam accitis, Aerolum habuistis in ar-
mis. Idem 1. Regius accitu chari geni-
toris ad urbem. Claud. Accitus conuiua
perie, mors nulla refugit. Sil. 8. Acco-
lit Arpinas accita pube Venafro. Cicero
ad Att. Tu inuita mulieres, ego acciue-
ro pueros. Idem de Orat. Qui filio Ari-
stotelem doctorem accierit. pen. flect.

ACCIPITER, pen. cor. Lucr. 5. Accipitres,
atque ossifragi, mergique marinis.
Mant. Accipitres, catulos, & equos, & cer-
copithecus. Oui. de Art. 2. Odimus acci-
pitrem, quia uiuit semper in armis. Idem
Met. 5. Et fugere accipitrem penna trepi-
dante columbe. Hor. Epist. 1. Cautus e-
nim metuit foueam lupus, accipiterque.
Verg. Aen. 11. Quam facile accipiter
saxo sacer ales ab alto. antepenul. acu.

ACILIVS, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Proximus
eiusdem properabat Acilius xui. ante
penult. acu.

ACCLINO, pen. pro. Oui. Met. 5. Circum-
spexit Atyn, seque acclinauit ad illum.
penult. flect.

ACCLIVVS, pen. pro. Oui. Met. 2. Quo
simul accliuo. Clymeneia limite proles.
Hor. Ser. 2. Accliuus falsis animus melio-
ra recusat. Verg. Geo. 2. In tumulis ac-
cliuo solum collesque supinos. Cicero
ad Quint. Ea vie pars accliuus est. pe. ac.

ACCOLA, pen. cor. Verg. Aen. 7. Accola
Vulturii, pariterque; Saticulus asper. Sil.
14. Sicani Siculo nomen mox accola
Minos. Mart. 5. Accola iam nostrę degis,
Germanice virę. Mant. Accola Dānubii
venit usque ad littore Narbo. Cicero in
Verr. Ennēses omnes sacerdotes, omnes
accolę, atque antistes Cereris esse viden-
tur. antepen. acu.

ACCUSO, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Clodius ac-
cusat mechos, Catilina Cethegos. Idem.
1. Accusator erit, qui uerbum dixerit, hic
est. Idem 13. Accusatori nollet dare plu-
rima felix. Ver. Aen. 1. Talibus incusatus,
gressumque ad menia tendit. Ait Ser-
uius, incusare proprię est superiorem
arguere: ut in Teren. pater ad filium,
Quid me incusatus clytippo? Ver. Aen. 1.
Quem non incusavi amens hominūq;
deumque. Accusare verō vel parem uel
inferiorem: ut in eodem ad maritum v-
xor, Me miseram, quę nunc: quam ob
causam accusor? nescio. Et hoc pro-
prietatis est: licet vsus iste malę corrum-
pat. Laurentius Vallenſis lib. 6. cap. 13.
contra hoc rationes aliquas infert, at-
que antorum exempla, quę & alia in
eo uideas. penult. flect.

ACESTES, pen. pro. Sil. 14. Entella, He-
ctoreo dilectum nomen Acestę. Verg.
Aen. 1. Armaque, Troianoque & san-
guine clarus Acestes. Idem. Siue Erycis fi-
nes, regemque optatis Acestem. Idem
11. Ducitur infelix xuo confectus Ace-
stes. Idem 5. Aduentum, sociasque artes
occurrit Acestes. Idem. Quam quę Darda-
nium tellus mihi seruat Acestem. Ait
Seruius: Hippotes filia suam Egestam,
ne ad cetos religaretur, superposuit na-
uiculę, & misit quo fors tulisset: quę da-
lata est ad Siciliam: ubi Crinifus fluuius
concupuit cum ea conuersus in canem:
unde Acestes est natus. pen. acu.

ACESCO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Sincerū est,
nisi quodcunq; infundis, acescit. p. acuir.

ACERVVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Quę post
quam enoluit, cętoq; exemit aceruo. Iu-
ue. Sat. 13. Tñtus & ē medio fortunę du-
sus aceruo. Pers. Sat. 6. Inuentor Chry-
sippe tui finitor acerui. Stat. Syl. 1. Prodi-
xitque suos damnari thuris aceruos. Lu-
cre.

ere.3. Cogerat, & summo tibi diffuit al-
tus aceruus. Hor. Ser. 2. Ore trahit quod
cunq; potest, atque addit aceruo. pe. acu.

ACEREA, pen. pro. Mar. 4. Hec tibi pro na-
to plena dat lætus Aceria. Verg. Geo. 2.
Ora iugo, & vacuis Clanius non æquus
aceris. Ait Seruius: Aceria, ciuitas est
Campaniæ haud longè à Neapoli, quam
Clanius præterfluit fluuius, cuius frequēs
inundatio eam exhaurit. pen. acit.

ACETES, pen. pro. Stat. Syl. 2. Euander si-
dus pugnas spectabat Acetes. Idem 5. Cæ-
ditur, attendunt cunei, spectatur Ace-
tes. pen. acu.

ACETYM, pen. pro. Hor. Ser. 1. Potet ace-
rum age, si & stramentis imbuet unde.
Mart. 13. Amphora Niliaci non sit tibi
vilis aceti. Iune. Sat. 3. Fortior, vnde ve-
nis exclamat, cuius acero. pen. flect. est e-
nim vltima breuis. Ait Anron. Nebri.
libro. 5. In terminalis in antiquioribus
breuis ponebatur. At parui hoc refert:
hodie enim in versu aut cum vocale abij-
citur, aut vocalem sequens consona pro-
ducit. Ver. Aen. 1. Littora multum ille,
& terris iactatus, & alto. Idem. Insignem
pietate virum, tot adire labores. Idem
Antonijs Mancinellus asserit: ad quod
illud facit. nam virorum penult. flectis,
quod non esset, nisi vltima esset breuis,
ita virum hoc indicat syncopatum.

ACERNAVS, pen. pro. Oui. Met. 4. Acolij, pal-
lorque forces infecit acernas. Idem. 8. Va-
na fuit, truncoque dedit leue vulnus a-
cerno. Hor. Ser. 2. His vbi sublaris puer
alè cinctus acernam. Verg. Aen. 9. Ni-
granti picea trabibus obscurus acernis.
pen. acn.

ACERBA, pen. pro. Verg. Aen. 6. Abstulit
atra dies, & funere meruit acerbo. Ouid.
Met. 14. Vt verò fuga vos ab acerba mor-
te reduxit. Idem de Pont. 3. Fortunæ spe-
cies obstat acerba meæ. Hor. de Ar. Indo-
ctum, doctumque fugat, recitabor acer-
bum. Idem Epist. 1. Occupat obscuri spe-
ciem taciturnus acerbi. Claud. Io glaciem
verit latices tunc munus acerbum. Cic.
Ante exiliū nihil duri, nihil acerbi ni-
hi erit. Idem de Sen. Vix primò est per-
acerba gustui. p. 2.

ACHATES, pen. pro. Verg. Aen. 1. Occulit,

ipse vno graditur comitatus Achate.
Idem. Ac primū silicis scintillam excu-
dit Achates. Ait Seruius: poeta alludit
ad nomen: nam Achates lapidis est spe-
cies: bene ergo ipsum dicit ignem excu-
sisse: vnde & Achatem ei comitem dix-
it. Læstum est enim in naturalī historia
Plinij, quòd si quis hunc lapidem in anu-
lo habuerit, gratiosior esse videatur. Idē
Aen. 10. Est licitū magnique femur per-
struxit Achate. Idem. Alma Venus fidū
Aeneas affatur Achate. Ait Seruius, om-
nia nomina, quæ in tes exeunt, vocatiua
iulia mittunt: vt, Achates Achata, Thime-
tes Thimera. pen. acit.

ACHEMENIVS, pen. cor. Luca. 2. Mun-
dus Achemenis decurrant medica fusis.
Idem 6. Pallus Achemenij latè discurrere
campi. Auso. Lauder Achemenis o-
rientis gloria telis. Verg. Aen. 3. Nomi-
ne Achemenides Troiam genitore Ada-
masco. Oui. Met. 4. Fatur Achemenides
iterum Polyphemum, & illos, antepe. 2.

ACHELOVS, pen. pro. Scribitur enim per
o magnum. Ouid. Heroi. Cornua flens
legit rapidis Achelous in vndis. Stat.
Theb. 7. Inachus antè retrò, nosterque
Achelous abibit. Idem. 2. Fractaque per
fossi arbuta Acheloia ripis. Oui. Met. 9.
Tum demum magno paret hæc Achelo-
ia supplex. Verg. Geo. 1. Poculaque in-
uentis Acheloia miscuit vuis. Ait Seru-
non ratione dixit: nam sicut Orpheus
docet, generaliter aquam veteres Achelo-
ium vocabant. Sed quia specialiter qui-
dam fluuius, Achelous dicitur: aut spe-
cies est, pro genere: aut secundum anti-
quitatem est locutus. Achelous dei &
fluuij nomen. Ouid. Met. 9. Dixit, & vt
vincas alios Acheloe dracones. Idem.
operiuntur aquæ vultus Achelous agre-
stes. pen. flect. Achelous enim pen. pro-
ducit, ratione prædicta.

ACHERON, pen. cor. Verg. Geo. 2. Subie-
cit pedibus, strepitumque Acherontis a-
uari. Idem Aen. 7. Flectere si nequeo su-
peros, Acheronta mouebo. Idem 6. Dici-
tur, & tenebrosa palus Acheronta re-
fuso. Idem. Hinc via Tartarei, quæ fert A-
cherontis ad vndas. Luca. 3. Preparat
innumeras puppes Acherontis aduſte.
te

repensult. acu. & sine diphthongo ait Despaucius.

ACHERSECOMES, pen.cor. Iuue. Sat. 8. Vendit Achersecomes, si nullum in con iuge crimen. antepen. acu.

ACHERVSIVS, pen.cor. Sl. 3. Squallen tem introitum itagnans Acherulius hmo. Lucr. 3. At contra nunquā appa rent Acherusia templa. antepen. acu.

ACHILLES, pen.pro. Ouid. Met. 12. Mor tis ab Aemonio quod sit ingulatus Achilles. Prop. 2. Thefens infernis, superis testatur Achilles. Verg. Aen. 1. Troas rel liquias Danaū, atque immitis Achilli. Ait Seruius, Poeta detraxit 5, literam tertiz declinationis genitiuo, quz plerū que pro sibilo habetur, non solum neces sitatis, sed euphoniz causa: vt, acris O ronti. P. isse. libro 6. Ait, in huiusmodi nominibus tertiz declinationis veteres frequentissimē datiuum proferebant pro genitiuo: vt Achilli, pro Achillis. Quintianus Epograph. 2. ait. Ego magis dice rem ibi esse declinationem i gracam, vt Achilles ei, ei in i versat quod apud Ho ratium intennes. Hen perueciis ad pe des Achillei. Calepinus tamen admo net, nomina enim in eu diphthongon fi nita apud antiquos terminabantur in es, vt Thesius, Theses, Tydens Tydes: genitiuis erat in is, ut Thesis, Tydis: ubi in fine carminis abicitur, sicut Thesis, Ty di: remanet consuetudo in Achillens, & Vlyssus, Achilles, & Vlysses, quorum genitiuus est Achilli, & Vlyssi. Horat. Od. Nec cursus duplices per mare Vlyl sei. dissoluto genitiuo vsus est, vt in car mine Vergiliano. Ouis. de trist. 1. Solus Achilleo tollere more potest. pen. acu.

ACHIVVS, pen.pro. Oui Fast. 7. Venit & Alcides turba comitatus Achivi. Idem Penel. Denique quisquis erat castris in gulatus Achivi. Stat. Syl. 1. Adde quod ille nocens, seuosq; amplexus Achiuos. Hor. Epist. 1. Quicquid delirant reges plectuntur Achivi. Verg. Aen. 2. An uob inclut ligno occultantur Achivi. Idem. Hoc ipsum vt strueret, Troianq; aperiret Achiuus. Idem. Quidde moror, si omnes vno ordine habetis Achiuos. penult. flect. Iuue. Sat. 3. Græcam urbem

quamvis quora portio facis Achæz. Verg. Aen. 5. O miseræ, quas non manus, in quirit, Achaia bello. Idem. 2. Et Danaū solitæ naues, & Achaica castra. Cacepha ton est. Ouid. Paris. Ah quoties dices, quā pauper Achaica nostra est. Aie Ioannes Britannicus in Iuue. Sat. 3. Achæz, secundum græcam declinationem dixit: & Achiuum dicimus, æ diphtho go versa in i, productam, & u digamma interposita: est autem dictio deducta ab Achaia, quæ pars est Peloponensi. pen ult. flect.

ACIES, pen.cor. Stat. Syl. 1. Non vacat Arctos acies. Rhentiusq; rebellem. Luca. 10. Cognatasq; acies, & rupto fode re regni. Hor. Ser. 2. Vt stupe infanis acies in gurgibus, & cum. Mant. Fracta acies in terga ruit trepidantibus instat. Ver. Geo. 1. Romanas acies item vide re Philippi. Idem 2. Ipsa acie falcis, non dum tentanda, sed vncis. Seruius admo net Geor. 1. Ibi, Libra die die, non apocope pro diei, sed secundum antiquos regularis genitiuus. Nam secundum illos obliqui casus singularis numeri non debent esse maiores nominatio plurali qd verū esse Salustius historiariū primo probat ibi, dubitauit acie pade, pro aciei dixit. Oui. Met. 3. Prima fide, vocisq; ratæ, tentamina iumpit. Idem 6. Vtque fide pignus, dexteras vtrasque poposcit. pro fidei. Idem Prisc. lib. 7. Sed modò Acies, aciei dicimus: nam acies acie, & veteres dixere. Ver. Aen. 2. Opposui stat ferri acies mucrone corusco. Ait. Seruius, bene poeta addidit ferri, quia homonymon est acies, quod à Grammaticis vocatur æquinoctium, quod sub vna voce plura significat. Idem 6. Huc geminas nunc flecte acies, hanc aspice gentē. Idem 10. Horrida per latus acies. Vulcania campos. Ait Seruius, ideo ausus est, quia cōparatio ad bellum pertinet: nam de igne dicere Aciem, satis incongruum est: ergo acies Vulcania, his ignia est: quæ latius per campos effunditur. antepen. acu.

ACIDALIA, pen. cor. Verg. Aen. 1. Martis Acidalia, paulatim abolere Sichæū. Ait Seruius Acidalia Venus dicitur, vel quia

quā inſiſcit curas, quas Græci Aeldas dicunt, vel certè à fonte Acidalio, in quoſe Grætz lauant: quos Veneri conſtat eſſe conſecratos: ipſius enim, & liberi, ſi lix ſunt: nec immeritò. Grætz enim perferè numinum munera conciliantur: idè autem nūdz, quòd Grætz ſine ſuto eſſe debent: ideo connexæ, quia inſolubiles debent Grætz eſſe. antep.acu.

ACIS, pen. pro. Ouid. Met. 13. Acis erat Phaon, nymphaque Simethide cretus. Idem Acidis in nobis fuerit præſtantior, edam. Idem. Acidis in gremio reſidentis procul auribus uſi. Idem, Acin amas? præſerſque meis amplexibus Acin? Idem. Me videt, atque Acim, videoque, exclamat, & iſta. Idem, Acis erat ſic, & quoque erat tamen Acis in æninem. Verſus, & antiquum tenuerunt flumina nomen. Ait Seruius in Ver. Bucc. Ecl. 10. Cyclops dicitur nympha à maſſe Galatheam, quæ cùm quendam Acin paſtorem amaret, & Polyphemum ſperneret, ille iratus Acin necauit: qui poſtea Galathee miſeratione in fontem mutatus eſt: qui hodie Acilius dicitur: vnde flumen maximum deſluit nominis eiufdem, cuius vnde frigidiffimæ ſunt. Ouid. Faſt. Gurgitis incluſa ſua membraſte frigidat vnda. Acis Græcè ſagitta dicitur: itaque à celeritate, qua deſluit nominatur: & flumen frigidum à mirabili eius frigiditate hodie vocatur. & herbiſer. Ouid. Faſt. 4. Præterit & ripas herbiſer Acituas. Vide Fazelum de ſitu Siciliæ. pen. ſeſt.

ACIDVS, pen. cor. Hor. Ser. 2. Atque acidas mauult inulas, nec dum omnis ab alra. Ver. Geo. 3. Fermento, atque acidis imitantur vitæ forbis. Ait Seruius, potionis genus eſt, quod ceruiſia nuncupatur, & conſequens eſt, vt vinum per naturam calidum in prouincia frigida nò poſſit creari. antep.acu.

ACIPENSER, pen. pro. Hor. Ser. 2. Galioni præconis erat acipenſere menſis. De quo ait Plin. lib. 9. cap. 17. Apud antiquos piſcium nobiliſſimus habitus Acipenſer, ſeu aquipenſer, vnus omnium ſquamis ad os verſis contra aquam nando meat: nullo nunc in honore, cùm ſit ra-

riſſimus inuentu. pen. acu.

ACINVS, pen. cor. Hor. Ser. 2. Aridum & ore ferens acinum, ſemeſaque lardi. Hoc eſt, granum vug aridum, ait Britannicus: nam acini, ſiue acina dicuntur: fructus minores arborum, fraticumq; denſius naſcentes: ut ſunt grana vuz, hederæ, ſambuci, ebulli, mali punici, mori, & quicquid hiſ ſimile. De quo ſi plura deſideras, vide Vallæ, lib. 4. c. 28. antep. a.

ACLIS, pen. pro. Sil. 3. Aclide, vel tenui pugna inſtare ueruro. Ait Petrus Marſilius, Aclis, aclidis eſt iaculū breue. Ver. Aen. 7. Oſcoiumq; manus, teretes ſunt Aclides illis. Ait Seruius, Aclides ſunt tela quædā antiqua, adeo vt nec uſquam commemorentur in bello. Legitur tamen quòd ſint clauæ cubito ſemis factæ, eminentibus hinc & hinc acuminibus quibuſdam, quæ ita in hoſtem iaciuntur religatæ loro, vel lino: vt peractis vulneribus poſſint redire. Putatur tamen eſſe teli genus, quòd flagellum in immenſum iaci poteſt. Ait Landinus, ibidem, Ergo Aclides tela erant, quibus eminus pugnant. Aclis pen. acu.

ACONITVM, pen. pro. Oui. Met. 1. Lurida terribiles miſcent aconita noueræ. Idem 7. Attulerat ſecum Scythicis aconiton ab oris. Idem de Art. 3. Er dare miſta viro tritis aconita cicutis. Luc. 4. Infundas aconita palam Romana iuuentus. Iuue. Sat. 1. Qui dedit ergo tribus patris aconita vehatur. Verg. Geo. 2. Semina nec miſeros fallunt aconita legentes. Ait Seruius, Hæc autem herba dicitur nata eſſe de ſpumis Cerberi, quo tempore eum Hercules ab inferis traxit: quæ quia in ſaxis & cotibus naſcitur, aconiton dicitur, quaſi ſine puluere: uel quòd naſcitur in nudis caucibus, quas Græci aconas vocant. Et ideo aconiton vocauere. Idem Plin. lib. 27. c. 2. pen. ſeſt. Vide Acerum.

ACONTEVS, pen. cor. non contractum Græcè ſcribitur per e. Oui. Met. 5. Miles erat Perſei, pro quo dum pugnat Aconteus. Ver. Aen. 11. Pectora peſtoribus rumpunt excuſſus Aconteus. Idè. Continuo aduerſus Tyrrhenus & acer Aconteus. Stat. Theb. 7. Cornipedum uſa.

- vifa est donec flammatus Achonteus. Idem, Harmonies: cultor Bacchus Aconcea Phegeus. De quo similibusq; nominibus Græcis admonet Fabius Inst. 1. cap. 10. Nam si media mutatur, aut flexa pro graui, aut apice circumducta sequente; quam ex duabus syllabis in vnam cogentes, & deinde flexentes dupliciter peccant: sed his sæpius in Græcis nominibus accidit: iniquis nobis iuuenibus, Doctissimi senes acuta prima dicere solebant: vt necessariò secunda grauis esset. antepen. acu.
- ACONTIVS**, pen. pro. Oui. Herc. Effigies pomi testatur Acontius huius. antepenul. acu.
- ACQVIRO**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Vergilio, Varoq; ego cur acquirere pauca. Iuue. Sat. 14. Mox acquirendi docet insatiabile votum. pen. flec.
- ACRISIVS**, pen. pro. Stat. Theb. 2. Acrisius, nudoque ferens caput ense Choroebus. Idem 6. Et grauis Acrisius, speciesq; horrende choroebi. Ver. Aen. 7. Inachus, Acrisiusque patres medicque Mycene. antepen. acu. Sil. 1. Acrisiois Tyrinchia culmina muris. Oui. Met. 5. Acrisioneas Prætus possederat arces. Mant. Acrisio neq; Danaes à sanguine Turnus. Ver. Aen. 7. Acrisiois Danae fundasse colonis. Ait Seruius, Acrisiois patronymicum est, nam male putant Acrisiois colonis. pen. flec. Acrisius antepen. acu.
- ACRAGANTIVS**, pen. pro. Lucr. 1. Quorum Acragantinus cum primis Empedocles est. pen. flec.
- ACROCORINTHVS**, pen. pro. Sta. Theb. 7. Littora qua summas caput Acrocorinthus in auras. Mant. Spartam, vides alias recolunt caput Acrocorinchi. Idem. Et mare quæ duplex determinat Acrocorinthum. pen. flec.
- ACTOR**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Actoris Arunci, spoliū quo se ille videbar. Ver. Aen. 12. Actoris arunci spoliū, quassatque tremement. antepen. acu. Vnde Actorides. Oui. de Art. 1. At non Actorides lectum temeravit Achilles. Idem Met. 13. Reppulit Actorides sub imagine tutus Achillis. Idem de Trist. 1. Que suis.
- ACTORIDÆ** cum magno semper Achille. antepen. acu. Actor nomen verbale ab ago: Hor. de Art. Actoris partes chorus officiumque virile. pen. flec. genitui.
- ACTIVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 11. Actius eximie si canat, lautus habetur. Idem 2. Mœsta nec Actiaca fecit Cleopatra carina. Oui. Met. 13. Indicis Actiaco quæ nunc ab Apolline nota est. antepen. acu.
- ACTÆON**, pen. pro. Oui. Met. 3. Actæon ego sum dominum cognosce uellum. Idem. Ignari insilant, oculisq; Actæona querunt. pen. acu.
- ACTVIVM**, pen. pro. Oui. Met. 3. Quem quidē ego actutum (modò vix assilire) cogam. Sil. 15. Actutum vindex mea si suprema referre. Flac. 10. Actutum prudens charum regina maritum. Ver. Aen. 9. Actutum pius Aeneas, atque integer xui. Significat confestim, & sine dilatione ait Seruius: & aduerbium pen. flec. Vide Actum. Ego quidem proferre actutum prima acuta, vt amabo, aliquando: ne in auditoris auribus inhæserit, ac, turum, unde non aduerbium appareret: & penultim. brevis fit qualitate.
- ACVO**, pen. cor. Oui. de Pont. 1. Gloria vos acuat, vos & recitata probetur. Ver. Geo. 1. Mouit agro curis acues mortalia corda. Idem Aen. 7. Quam luno his acuit verbis, ac talia satur. Idem postquæ vifa satis primos acuisse furores. Idem 11. Aeneas acuit Martem & se suscitât ira. Stat. Syl. 5. Illū omnes acuiunt plausus, illum ipse volentem. Sil. 1. Spicula quæ patrio gaudens acuisse ueneno. Lucr. 1. Stridentes acere tubæ quæ Cinga pererrat. Flac. 1. Condenset sletus acuius, & dira precatur. Cicero de Clar. Qui linguam acues exercitatione dicendi. Idem Tusc. Ne stridorem quidem ferræ adiunt runc, cum acuitur. antepen. acu.
- ACCUBO**, pen. cor. Ver. Aen. 6. Accubat, & manibus prohibet contingere mensas. Cicero in Caril. Qui mihi accubantes in conuiuijs eruant, sermonibus suis eadē bonorum. Idem ad Art. Hæc scripsi decimò Cal. accubas apud Nestorium. antepen. acu.
- ACVMEN**, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Patrias, quis piscum illud miratur acumē. Hor.

HOR. Epist. 1. Nota refert meretricis acumina sæpe Catellam. Ovi. Met. 2. Penna laus velat, teneros acumine rostrum. Idem Fast. 2. Dum loquor elatæ metuendū acumine claudæ. Lucr. 6. Compresse nares nasi primoris acumen. pen. flect.

ACCVVS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Cana Micipsarum prora subuexit acuta. Hor. de Art. Nil tanti est, ego sed fungar vice cotis acutum. Ver. Geo. 1. Petuigilat, ferroque faces inspicat acuto. Idem 2. Quadrifidasque, fides, & acuto robore vallos. Ovi. Met. 3. Labros, & Aglauros, & acuræ vocis Hylactor. Idem 1. Pan vider hanc, pinuque caput præcinctus acuta. penult. flect.

ACVS, pen. cor. Ver. Aen. 1. Piclus acu tinieas, & barbarâ regmina tu: ū. Claud. auget acus meritum, picturatumque metallis. Sil. 7. Ausonidum, puichrumque & acu sub regmine fuluo. Luca. 10. Quod Nilotis acūs compressus pectore ferrū. pen. acti.

AD, præpositio, naturæ brevis: Iuue. Sat. 1. Aur Lucūnensē rhētor dicturus ad aram. Idem. Natus ad Euphratem molles quod in aure fenestæ. Ver. Buc. Hinc alta sub rupe canet frōdator ad auras. Ad, poni pro apud. Verg. Aen. 1. Ad quem tunc Iuno supplex his vocib. vsa est: Pro contra. Idem. 2. Nituntur gradibus, clypeosque ad tela sinistris. Pro in. Idem 4. Aulide iuravi, classemque ad pergama misi. Idem 1. Prima quod ad Troiam pro charis gesserat Argis. Vide A, præpositionem.

ADOPERTVS, pen. pro. Ovi. Met. 14. Visa dedisse sonum est, adopertaque ianua factum. pen. acti.

ADAPERTILE, pen. cor. Ovi. de Trist. 7. Aspicis à dextra latus hoc adapertile tauri. antepen. acu.

ADAM, pen. cor. Auso. Deceptumque; adiunxit Adam nos fera nepotum. Idem deceptus miseratus Adam, quem capta venenis. Mant. Posset ad Helysios soboles ad Adamica campos. Vide Abram.

ADAMAS, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Myrrha deinde Adamas notissimus, & Berenices. Stat. Syl. 1. O genitrix duro nec enim ex adamante creati. Verg. Aen. 6.

Porta aduersa ingens, solidoque adamante columnæ. Ait Sertius; Lapis est durissimus: & tantæ soliditatis, ut nec ferro possit infringi. Ovi. Met. 4. Carceris ante fores clausas adamante sedebant. ante pen. acti. Idem 7. Ecce adamanteis Vulcanum naribus afflant. pen. flect. Plin. lib. 2. Adamas durissimus lapis duarum violentissime naturæ rerum ferri, ignisque contemptor; hircino sanguine non nisi recenti calidoque frangitur. Luca. 2. In quo iam genere in primis adamantina saxo. Propertius. Colchis flagrantem adamantina sub iuga tauros. Mant. Corpus erat tenerum, sed mens adamantina mēbra. antepen. acu.

ADDO, pen. pro. Hor. de Art. Si priscæ, motumque, & luxuriâ addidit arti. Ovi. Met. 3. Addidit hæc cladis prænuncia verba futuræ. Idem. Addiderat, poteratque; puer, iuuenisque videri. pen. acu. Idem. 3. Additus & pavor est, fugit Autoneus heros. Verg. Aen. 6. Natus & ipse dea, nec Teucris addita Iuno. antepenult. acu. Cicero ad Att. Addis mihi scribendi alacritatem.

ADDOICO, pen. pro. Hor. Ser. 2. Empor gaudentem nummo te addicere sed me. Cicero pro domo. Cui sedes meas addi ceter. pen. flect.

ADEDO, pen. pro. Ver. Geo. 4. Quis dubitet? nam sæpe fasces ignotus adedit. Idem. Aen. 9. Corripuit tabulas, & pro stibus hæsit ades. Cicero Tuscul. Cum vero adhesum in statu renouatum est iecur. Idem pro Quin. Quis tam profusus nepos non adesa iam. pen. flect.

ADEO, pen. cor. Prop. 2. Per te immaturam mortis adimus ire. Ovid. Met. 1. Nulla mora est, adeunt pariter Cepheidas, vndas. Idem. Lumē adit Semeles, nec nubes ante remouit. Idem Fast. 3. Vnde nemus nullis illud aditur equis. quod accedo passuum propinquit. Cicero Tuscul. 2. Pericula adeuntur in preliis. Idem de Off. 1. Laboribus susceptis, periculisque aditis. Idem in Verr. 4. Imperfonale: an tequā in ius aditum esset. Pompeius Festus de verborum veterum significatione admonet. Adeo habet duas significationes: nam cum prima acuta effertur, idem

idem significat quod accedo: vt cūm dici mus, adeo p̄torem: cūm autem secunda, idem est, quod vsque eo, non quidem secundum rationem: quia ad p̄positio accit̄atiui accommodata est, sed veru- sta quidem loquendi consuetudine. Adeo pro valde, finem apice graui no- tar̄ frequens scribendi usus. Ver. Bucc. V. vsque adeo, turbatur agris. Idem. Teq̄. adeo hoc decus. Idem. Sic adeo, insistit. Idem Geo. 1. Multum adeo gelida. Idē Aen. 4. Hac adeo tibi met. Iuue. Sat. 6. Pauca adeo Cereris. Cicero Quin. Fr. Adeo vt Cato adolescens. Idem pro Clu. Adeone erat stultus. Et ita apparet con- fuerudo impressionibus Latine emenda- ris. Vide Regulas nostras.

ADHÆREO, pen. cor. Oui. Met. 1. Cum consorte tori patua rate vectus adhæsit. antep. acu.

ADHVC, pen. cor. Oui. Fast. 4. Ah pere- ant, dicebat, onus inguinis aufert. Ad- uerbium est: quod vsurpauit poeta di- xit. P̄positio enim nec aduerbio iun- gitur, nec p̄positioni. Vide Abusque. Adhuc finale acuit ex veteri consuetu- dine, vt Priscianus lib. 7. In abscissio- bus enim si vocalis, in qua est accentus, manet integra, seruat etiam accentum integrum: Vt audiuit audit: illicce il- lic. Idem 12. Nec non similiter, illice. Vnde illic quasi apocope facta, in fine ser- uat accentum. Idem. Illicce illuc: istue- ce istuc: hucce huc. Hæc Scaliger.

ADHIBEO, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Nec mul- tos adhibere, liceat modò viuere, sient. Hor. de Art. Ne quicunque deus, quicū que adhibebitur heros. Cicero de Orat. Medicus ægroto adhibet medicinam. Idem de Nat. Melius est ægrotis non adhibere vinum omnino. antep. acuit.

ADITVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Deni- que per multas aditum tibi s̄pe figu- ras. Verg. Aen. 4. Tentauerant aditus, & quæ nobilissima fandi. Idem 6. Quod la- ti ducunt aditus centum, hostia ceterum. Seruius inquit, non sine causa & aditus dixit, & hostia. Nam Vitruuius, qui de Architectura scripsit, inquit, cum ab ali- quo arcem ingressu, id hostium dici ab hostando: cūm igredimur, aditum di-

ciab adeundo. Idem 11. Qua tentet re- tione aditus, & qua via clausos. Idem. Pars aditus vrbis firment, turrisque ce- pescant. Et significat ingressum per quē ingredimur. Ver. Aen. 9. Lustrat equo muros aditumque per ausa quærit. Ady- tum per y græcam, est locus templi secre- tior, ad quem non nisi sacerdoti dabatur accessus. Idem 2. Mittimus, isque ady- tis hæc tristitia dicta reportat. Iuue. Sat. 13. Vocem adyti dignam templo, ve- ramque probauit. antep. acu.

ADIUVO, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Ad- iuuat in duris aliquos p̄sentia rebus. Sil. 9. Adiuuat, & Tyrias impellat strid- ulus hastas. Verg. Aen. 5. Adiua, & magna proclamat voce Diomades, ante- penul. acu. Hor. Ser. 1. Magnum adiuto- rem posset, qui ferre secundas. Iuue. Sat. 2. Adiutor gelidos veniam caligatis in agros. Oui. Penel. Torque simul ma-cta re viros adiutus ab uno. Idem Met. 1. Qui tamen insequitur pennis adiutus amoris. pen. flest. Cice. ad Att. Et in eo ego te adiuuabo. Idem Epist. In qua p̄- cipue sum ab illo adiutus.

ADIGO, pen. cor. Ver. Aen. 4. Vel pater omnipotens adigat me fulmine ad um- bras. Oui. Met. 5. Acrisioiades, adigitq̄ in pectus, at ille. Stat. Theb. 5. Transadi- gam ferro, saniemque & vulneta fra- trum. Mant. Quæreret, quam vexent, adi- guntq̄ in retia p̄cda. Idem. In scopu- los adigat, requies est parca diebus. Cice- ro de Off. Calphurnius arbitrum illum adegit. Idem pro Rosc. Cur non arbi- trum pro Roscio adegeris. antep. acuit.

ADIPATVS, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Liui- da materno feruent adipata ueneno. pe- nul. flest.

ADIURO, pen. pro. Stat. Theb. 7. Adiurat, turmasque metu, non sternit inani. Ver. Aen. 12. Adiuto stygij caput implacabi- le fontis. Seruius inquit, quidam tamen volūt iuro, tunc dici debere, cūm confir- mamus aliquid, aut promittimus: vt, iuro me facturum. Adiuo verò, cūm negamus: vt adiuo me non fecisset Te- ren. Adiurat se non posse apud vos, Pam- philo absente, perdurare. Cicero pro Quint. Fr. Adiurat Procius hoc nemi-

ni accidisse. Idem in Ant. Adiurasq; id te, me inuito, non esse facturū. pe. flect. **ADINSTAR**, pen.pro. Ver. Aen. 6. Quis strepitus circa comitum? quantum instar ab ipso. Seruius inquit. Instar similisudo est: et nomen, quod non recipit præpositionem. Ad instar enim non dicimus, quod Probus declarat. Vide Valiam libro sexto, cap. 18. Vide instar. penult. acuit.

ADIMO, pen.cor. Oui. Met. 1. Haud imipunē seras, adimam tibi namque figurā. Hor. de Art. Multa recedentes adimunt, ne forte sensiles. Idem Epist. 1. Mandabo sicis adimam iactare severis. Verg. Geo. 1. Crescentiq; adimunt fortis, videntque fetentem. Lucr. 5. Et pecus, atque agro adimebant vulnera. Preni. Cicero ad Atr. Epistola illa mihi somnum ademit. Idem Epist. Primum ut Cæsari aliquid adimar. Idem, Quo reductio regis adempta sit. antepen. acuit.

ADIICTO, pen.cor. Ouid. Met. 1. Adiiiciunt alii partes alienūbus implent. Idē Fast. 4. Adicte Troiane suaforem Antenorē pacis. Stat. Achil. 1. Aditiunt scætam pholoeis sub rupe Ixnam. Verg. Aen. 10. Tercentum adiciunt, meus omnibus vna sequendi. Idem. Adiciās, nec te vilius violentia vincas. Ad. præpositio adiuncta verbo iacit, i duplici scripta producit, ut adicit: ipsam enim sequitur i consona, qua verò expuncta, ad corripit: vocalis etenim eam sequitur. Luca 8. Crine iacer, subicitq; facem complexa matrem. Stat. Achil. Et subicit gaudis Vlysses. Cicero de Off. Timotheus ad laudem bellicæ doctrinæ, & in genij gloriam adiecit. Idem de Pet. Nō ut aliquid ex iis noui adicerem. antepenult. acuit.

ADMOTVS, pen.pro. Oui. Met. 15. Admotis Achamantis aquis accedere litugnum. Stat. Sil. 1. Blandius, & admotis effecit pectora pennis. Cicero pro Clu. Hoc se à Iulio tanquam aliquā machina admota fortunas Asinij expugnare posse. penult. flect.

ADMONEO, pen.cor. Iuue. Sat. 1. Admones cuius tunc munera cetera misit? Citero contra Rull. Admonent manus ve

stigalibus populi Romani. antep. acuit. **ADMIRATIO**, pen.cor. Iuue. Sat. 6. Non pp nummos minor admiratio summis. Idem 7. Improbis illo fuit admirabilis uo. Antepen. acu. Ver. Geo. 1. Admiranda tibi leuium spectacula rerum. Cicero in Ant. Hec mihi maximam admirationem mouet. Idem de Orat. Hoc admirationem magis, quam risum mouet. Idem de Diuin. Aeternam naturam esse suscipiendam, admirandamque hominū generi admiratio. **ADNARE**, pen.pro. Ver. Aen. 1. Dispulit, huc pauci vestris adnauimus oris. Seruius inquit. Elegit verbum aptum naufragio ad eliciendam misericordiam: & de nauibus natat lectum sit: vt, natat uncta carina. Idem 4. Infandum caput, ac terris adnare necesse est. Idem 6. Paulatim adnabam terræ iam tuta tenebam. pen. flect.

ADNIXVS, pen.pro. Ver. Aen. 1. Cymothoe simul, & Triton adnixus acuro. Seruius admonet, Adnixus antiquum est; ut connixus, quibus hodie non utimur. diximus enim adnissus, & connissus: & multa alia: vsus contra antiquitatem vē dicauit. Illi enim parsi dicebant, nos dicimus peperci. Item, nos dicimus suscepi, illi autem suscepit.

ADONIS, pen.pro. Oui. de Art. 7. Nec te prætercat Veneri ploratus Adoni. Idem Met. 10. Semper Adoni mei, repetitæ mortis imago. Idem. Ferret Adonū sui? nec genus immemor egit. Ver. Buc. Et formosus oues ad flumina paut Adonis. Seruius inquit. Adonis 2, habet accentum, quia græcum est nomen: tamen & Latine sic dicimus. Nam Adon nusquam lectum est. Hec Seruius. Adonis, Adonis, vel Adonidis inducti forma Latine declinationis accentum sibi Latinum vindicat: atque per o, magnū Græcē scribi, quod in o, Latine eadem eum quantitate venit. Adonis igitur penult. flect. est enim penult. longa natura, vltima verò breuis. Oui. Met. 10. Abstinet & celo, celo præsertur Adonis. Idē. Posset, Adoni moner fortisq; fugacibus, esto. nam Græcē scribis, *Adonis* a *Adonis* *Adonis* a *Adonis* ubi 2, accentū habet. Apud illos,

illos, ars respicit extremam breuem: apud nos penultimam longam. Cicero de Nat. Venerē nupisse Adoni traditū est.

ADOPTIVVS, pen. pro. Mart. 13. Nunc in adoptivis perſica cara ſimus. Ouid. Faſt. 4. Ar ſir adoptivus nobilitaretur. Cicero pro Dom. Neque amiſſis ſacris paternis in hæc adoptiva veniſti. penult. ſeſti.

ADORA, pen. cor. Ver. Aen. 7. Inſtituuntur dapes. & adorea liba per herbas. Vbi Seruius, Ador proprie eſt genus ſarris; liba autem ſunt placentæ de ſarre ex melle, & oleo ſacris aptæ. Plin. lib. 18. cap. 3. Gloriam denique ipſam à ſarris honore adorem appellabant: equidem etiam verba priſcæ ſignificationis admiſſor. penult. acuit.

ADORO, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Pulſatus rogar, & pugnis concuſus adorat. Idem. 10. Ardet adoratum populo caput, & crepat ingens. Mant. Totus adorabat reſonans præconiæ lau lum. Verg. Aen. 1. Aſſaturque deus, & ſanctum ſydus adorat. Idem 10. In rupes, in ſaxa (volens vos Turnus adoro.) Ait Seruius. ad vacat, & eſt metri cauſa additum. Vide Val lam libro 5. cap. 11. pen. ſeſti.

ADOLESCO, pen. pro. Claud. Protulit, & patris felix adoleſcis in oſtro. Stat. Theb. 1. Inſides Thalamis, ubi caſta adoleſceret ætas. Verg. Geor. 1. At dum prima nouis a toleſcit frondibus ætas. Idem 4. Pocula Panchæis adoleſcent ignibus aræ. Idem Aen. 12. Tu facito mox, cum matura adoleuerit ætas. Hor. Ser. 1. Si ſapiat, uiret, ſimulac adoleuerit ætas. Oui. Met. 4. Creſcendo iungi, pariterque adoleſcere cernat. Cicero de Fini bus. Ea; cupiditas agendi aliquid adoleſcit, vñ cum græte. Idem de Leg. Ratio cum adoleuit, atque perfectæ eſt, noniatur rite ſapientia. pen. acuit.

ADOLEO, pen. cor. Oui. Met. 1. Vtque le ues ſtipulæ dempris adolentur aſtis. Verg. Buc. Verbenasque adole pingues, & maſcula thura. Idem Aen. 1. Cura penum ſtrueret, & ſtammis adolere penates. inquit Seruius, adolere, colere eſt; ſed adolere proprie, eſt augere. In ſacris autē adolere per bonum omen dicitur: Nam

in aris non adolentur aliqua, ſed cremantur. Antep. acuit.

ADOPERTVS, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Tempora ſanctonica uelaſ adoperta cucullo. penult. acuit.

ADRIA, pen. cor. Oui. de Triſt. 1. Scriben tē mediis Adria vidit aquis. Idem Faſt. 4. Adriacumque pecens Jarē, banaremque Corinthon. Luç. 2. Sennaque, & Adriacas, qui verberat Auſidus undas. Iuue. Sat. 4. Incidit Adriaci ſpatium admirabile rhombi. Verg. Aen. 11. Anis & Adriacas, regredi fugit Auſidus undas. Mant. Adria tum triti uident Genuē ſi uultu. Idem. Adriacas regni fines, tuque inçlyta Mantho. Idem. Se premir in Panios colles Adriatica vorſum. antep. acuit.

ADRIANVS, pen. pro. Mant. ſimina ſanctorum cum rex Adrianus haberet. penult. ſeſti.

ADIVTO, pen. pro. Lucr. 1. Adiutamur enim dubio procul, atque alimur nos. penult. ſeſti. Cicero pro Dom. Adiutor ad agendum aliquid.

ADRASTVS, pen. pro. Verg. Aen. 6. Parthenopus, & Adraſti Pallentis imago. Ait Seruius. Rex Sicyonis, Adraſtus fuit poſt Argiuorum ſocer Fidei, & Polynicis. penult. acuit.

ADSIMILIS, pen. cor. Verg. Aen. 6. Imminer adſimilis, lucent genialibus altis. Ait Seruius. Ad vacat, & à maioribus adornatum adhibebatur. antep. acuit.

ADVENA, pen. cor. Verg. Aen. 12. Corripere Rutuli, quos improbus aduena bello. Idem 3. Priſceur noſtris in ſinibus aduena arator. Ouid. Her. Auſus & hoſpiti; remeratis aduena ſacris. Idē de Art. 1. Eheu, quā multos aduena torſit amor. Idem Met. 7. Atque ope ne ſcio, quis ſeruabitur aduena noſtra. Claud. Vindictæ Arctous violatus aduena Leges. Stat. Syl. 5. Aduena pulſaſti, ſed præcedente tuoium. Aduena apud uiros ideneos uix legi: quidam aiunt & iunctum adiectiuo, ſtemineo; ne homo quidem, niſi à Cicerone ſemel dictum; nam & homo nata ſuit. Et ſi Grammatici non idoneorum adducunt exempli:

vix

uix tamen aduena bona legitur. Reuera communis fuit generis aduena, & homo, fimiliaq; Vide Homo. Quint. Inst. 1. cap. 8. In quibus sexus uterque per alterum apparet: Cicero contra Rul. Nos autem iam non hospites, atque aduenz nominabamur. Idem Tusc. Zeno Cineus, aduena quidam. Sed quoniam à turba dissentiri non licet, liberum opî naturis hoc relinquo. Antepen. acu.

ADVENIO, pen. cor. Claud. Stringitur? adueniat Germania tota feratur? Verg. Aen. 3. Adueniat, vultus neve exhorrescat amicos. Cicero ad Heren. Athenis Megaram vespere aduenit. Idem in Anton. Quamcunque in prouinciam eius belligerendi causa aduenerit. Antepen. acuit.

ADVERBIUM, in nomen transiens, aut contrâ. Verg. Aen. 5. Mutati transuersa fremunt, & vespere ab alto. Seruius ait. Est autem aduerbium factum de nomine: ut, Cunctatur & amnis rancasofans. Item, Et pede terram crebra fertis. Item, torumque repente clamat, pro toruè. Et du n' in me nouum. Aduerbium accipit à declinatione factum est nomen. Persius. Jam cras huiusmodi nomen consumpimus, ecce aliud cras. Sed nomen tum aduerbium esse coeperit, sic indeclinabile: & aduerbium enim nomen coeperit esse, declinatur. Vnde Plaut. A mane usq; ad uesperum. A mane autem propter tetraptyton non dixit: cum enim in alienum ius transeunt. Hæ partes non tais, sed earum, ad quas transierint, vtuntur potestati bus dumtaxat in declinatione. Nam temporum rationem suam seruant, ut hoc loco, transuersa; cum aduerbium fit: attamen breuis, quia venit ex homine, licet dux sequatur consonantes; cum sciamus à terminata aduerbia longa esse. Et frustra cerno te tendere contrâ. Hæc Seruius. Vide Cetera.

ADVERO, pen. pro. Ver. Geor. 1. Acrior aut boreæ penetrabile frigus adurat. Seruius inquit, Hoc ad solem, & frigus pertinet: nam uno sermone duo diuersa conclusit: quæ tamen vnum effectum habet. Nam ut frigoris finis, est caloris ini-

tiū, & summus calor, frigoris est principium. Vnde quasi vnus effectus est & frigoris, & caloris. Hoc contra regulam est Vallæ ut libro 2. cap. de Pronominibus, non esse eodem loco iungenda plura uerba diuersorum generum. Et libro 3. cap. 26. Non commisceamus uerba diuersæ naturæ. In Vergilio vnum effectum habent. Vnde finis vnus, principium est alterius naturaliter: quod in aliis non fit uerbis, de quibus Vallæ. Cicero in Tusc. Barbam tibi, & capillum n' adurebat. Idem. Indi cum ad flammam se applicuerint, sine gemitu Adurantur. Idem de Offi. Dionysius candente carbone tibi adurebat capillum: pen. sicc.

ADULTOR, pen. pro. Ex ad. & aula. Iuue. Sat. 3. Quid quod adulandi gens prouentissima laudat. Idem 6. Cecos adulator, dignusque à ponte fratres. Mant. Mimus, adulator, leno, assentator, adulter. Qui. Agmen adulantum media processit ab aula. De cuius uerbi orthographia miratur Calepinus, si à Græco durlor fiat, vnde adulor Latine d' geminatio, quò pacto à poetis primam corripit: Cornu copie admonet, Adulor est uoce, & gestu suorem capio, quali adulator, quod hoc in aulis maxime fit. Vnde au, diphthongus in u, productum uenies adulor finxit. Cicero in Tusc. Pinnaræ eadem nostrum adulat sanguinem. Idem de Diuin. Nec adulatus fortunam sum illius. pen. sicc.

ADULTER, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Qualis erat nuper Tragico pollutus adulter. Qui. Met. 2. Scilicet hoc etiam testabatur, adultera dixit. Idem Fast. 2. Falsus adulteri testis adulter erit. Idem de Trist. 1. Arguor obsceni doctor adulteri. Verg. Aen. 6. Quique ob adulterium cecidit, quique arma secuti. Catull. Cum quibus illa malum fecit adulterium. Auson. Criminibus falsus in iuris adulterius. Cicero pro Sest. Clodius fororis adulter. Idem in Catil. Quis adulter? quæ mulier in famis? Idem de Orat. Qualem exillimas, qui in adulterio deprehenditur. pen. acu. Adultera, & adulterium antepen. acuit.

ADVERSARIUS, pen. cor. Hor. Epist. 1. B 2 Aduer-

Aduersarius, & frater lacus Adria dicitur. Cicero in Ant. Nec poterat aliter de aduersariis ducibus iudicari. autepuluit.acuit.

ADVEHOR, pen.cor. Quid. Met. 5. Aduhor Ortygiam, quæ me cognomine dixit. Cicero de Offi. Magnum frumenti numerum aduixerit. Idem de Diuin. Cum ruego aduectus. Antep.acu.

ADMETYS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Causa minor, si Thesalicus Admetus in oris. Idem Theb. 5. Quin & Thesalicis felix Admetus ab uris. De quo Seruius in Verg. Geo. 3. ibi, Pallor ab Amphryso. Amphrysi fluius Thesaliæ, apud quem Apollo spoliatus diuinitate ob occisus Cyclops Admeto regi pauisse armenta dicitur. pen. fleet.

ADVSQVE, Lucr. 1. Conster, an immentum patebat aduque profundum. Vide Abusque.

AEACYS, pen.cor. Iuue. Sat. 1. Aeacus, unde alius furtiuæ deuehet aurum. Oui. in Ibin. Aeacus in pœnas ingeniosus erit. Idem Met. 7. Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Antepen. acuit.

AER, penult. pro. Luca. 1. Aer, & longi voluent Titani labores. Idem 5. Inde mare, inde aer, inde æther ignifer ipse. Oui. Met. 1. Proximus est aer illi leuitate, loquax. Idem, Buccina, quæ in medio concepit, ubi æra pongo. Idem 2. Exerere ausus erat, ter non tulit aeris ignes. Lucr. 5. Aeribus posse alternis à patribus ire. Idem 3. Aeris interimant sensum, diductaque soluant. Oui. Met. 5. Sic one re insueto vacuos dat in ære salus. penult. acu. Verg. Buc. Ipse locum Aeris quo congesseer palumbes. Idem Aen. 3. Protinus aerias Pheacum abscondimus arces. Antep.acu. Vide Aether.

AEDES, pen. pro. Stat. Syl. 1. Aedibus, & tenuem uoluunt hipocaula vaporem. Oui. de Pont. 2. Iampridem posuit mentis in cede suæ. Idem 4. Audisset media qui sederet deus. Lucr. 6. Et celeri flamma dominantur in ædibus ipsis. Vergil. Aen. 12. Aedibus astabat validam uicorripit hastam. Idem. 2. Miscebat, pentusque cauz plangoribus ædes. Aut Seruius. Aedes autem numero singulari de

templo tantum dicimus: plurali uero & de domibus, & de templis. Si aliter dictum inuenieris, usurpatum est. Sed uidet Vallam, libro 3. cap. 7. Mant. Virginiæ ædiculam præbens ubi staret agrum. Iuue. Sat. 8 Si quis in ædícula deus uincit hæc etenim sunt. Hor. Epist. 2. Aediuos habeat belli spectata, domique. Inquit Seruius Aen. 9. ibi, Aseaniumque petat. Aedituus, uel supra dictum est, in ingenti honore apud maiores fuit: illic enim & epulabantur, & deos colebant: census etiam illic omnis seruabatur. antepen. acuiunt. Ouid. Fast. 6. Adde quod Aedilis pompa qui funeris igitur. Iuue. Sat. 4. Sufficiunt tunicæ summis Aedilibus albæ. Idem 10. Frangere pannos uacuis Aedilis Vlubris. penult. fleet. Cicero in Verr. Aedilium sacrarum, publicorumque operum depopulatio. Idem pro Flacco. Pecuniam in Aedem sacram rescindendam perferunt. Idem in Parad. M. Manilius pauper fuit: habuit enim ædículas in carinis. Idem in Verr. Illi fores Aedis effringunt æditi, custodesque maturæ sentiunt. Idem de Clar. M. Cœcilius Aedilis curulis factus est. Idem de Leg. Suntu Aediles curatores urbis, annonæ, ludorumque solennium.

AEDIFICIO, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Ceperat audacis Paris ædificare carinas. Idem 6. Aedificat caput, Andromachen à fronte uidebis. Idem 5. Aedificare domos Laribus coniungere nostris. Hor. Ser. 2. Aedificare casus plostello adiungere muros. Idem Epist. 1. Diruit ædificat, murat quadrata rotundis. Verg. Aen. 2. Aedificant, sectaque intexunt abiecte colas. antepen. acu. Iuue. Sat. 14. Aedificator erat Cæronius, & modò curuo. pen. fleet. Cicero in Tusc. Qui in Timæo mundum edificauit Platonis deus. Idem in Verr. Nauim ædificat. Idem de Natu. Opifex, ædificatorque mundi Platonis deus.

AEDITOR, pen. cor. Luca. 2. Vulturinusque celer, nocturnaque æditor aure. Sil. 2. Aeditus Aeolia, nec si foret ille Creusa. Lucr. 2. Aedita doctrina sapientum templa serena. Mant. Aeditus in lucem sterili Nicolaus ab aluo. Verg. Geo. 2. Felicemque

licemq; trahunt, limum quique æditus austro. Idem Opusc. Atque inopinatos referunt procul ædita cursus. Hor. Ser. 1. Viribus ædior cedebat ut in grege tau rus. antepen. acu.

AEDO, pen. pro. Oui. Met. 14. Et lapides ni si mugitus ædere raucos. Idem. Aedidit & matrū miserarū facta peregit. Cornu copie admonet, & scribitur cū diphthongo ad differentiam alterius, edo, quod est comedo, dictum à græco edo, quod est uersor. Calepinus non aliter. Sunt tamē qui sine diphthongo scribant: cū antiquus inueniatur cum æ diphthongo scriptum, pen. sicc.

ÆBALIVS, pen. cor. Ver. Geor. 3. Nantque sub Æbalice memini me turribus altis. antepen. acu.

ÆGEAS, pen. pro. Mant. Ægeas, proconsul erat, qui gradibus actus. Idem. Ægeas igitur cum nec terrore, nec armis. Stat. Syl. 1. Hæc per & Ægeas hyemes, Pliadumq; niuolus. Idem 4. Vincula, & angustam centeni.

ÆGEONIS umbram. Oui. Met. 7. Excipit hanc Ægeus Fasto dammandus in uno. Idem. Ipse parēs Ægeus nato porrexit, & hosti. Cōtrahitur hic ægeus, pen. acu.

ÆGLE, pen. pro. Ver. Bucc. Ægle Naiadū pulcherrima iamq; uidēti. Idem. Addit se sociam, timidisque superuenit Ægle. penul. acu.

ÆGER, pen. pro. Ver. Bucc. Protinus æger ago hæc etiam uix Tityre duco. Air Seruius: & corpore, & animo æger dicitur: sed ægrotus corpore tantum. Idem 4. Aen. Ergo xgrē rāstris terram rimantur & ipsi. Oui. de Art. 2. Cū quoties opus est, fallax ægrotet amica. Hor. Ser. 2. Olim quod uulpes ægroto cauta Leoni. Lucr. 3. Præter enim quā quod morbi est, cum corpus egrotat. Cicero pro Cael. Medea animo ægra. Idem de Sen. Adolescentes grauius ægrotāt. Idem in Epist. Cū ad L. Cæsarem ægrotum Neapolim uenisset. penul. sicc.

ÆGON, pen. pro. Ver. Bucc. Non uerūm Ægonis, nuper mihi tradidit Ægon. penult. acu.

ÆMVLVS, pen. cor. Iuu. Sat. 11. Aemula Picens, & odoris mala recentis. Mapt.

urbs urbi, uicus uico, gens æmula genti. Oui. de Art. 1. Et si nulla subest æmula, langnet amor. Stat. Syl. 4. Aemula trinacrius uoluens incendia flaminis. Idem Theb. 6. Aemulus Aenia, quem fas dimittere letho. Ver. Aen. 5. Parte prior, partem nostro premit æmula Pistris. Idē. Dum melior uires sanguis dabit æmula, nec dum. Idem 6. Aemulus excaptum, triton, si credere dignum est. Seruius, inquit. Aemulus modō eiusdem rei studio sus, aliās inimicus inuenitur. Cicero pro Marc. Ille æmulus, atque imitator studiorum meorū. Idem ad Att. Licet Brutum solum ames, me æmulum non habebis. antepen. acuit.

ÆMONIA, pen. cor. Oui. Met. 1. Est nemo Aemoniæ prærupta, quod undique claudet. Idē de Art. 2. Sparsumus, Aemonios, dum uigil oporat equos. Idem fallitur, Aemonias siquis decurrit ad artes. Idem 1. Eiphs in Aemonia puppa. Magister erat. Ver. Aen. 10. Nec procul Aemonides Phœbi, trinitæq; sacerdos. Seruius admonet, hoc nomen licet possit esse patronymicum, quia in des exit, ut dicamus Aemonis filius: tamē melius est, ut id proprium esse dicamus: quia nūquā aliud nomen eius, aut præmissum est, aut secutum: ergo simile est patronymico: ut sit Aemonydes, sicut Thucydides. antepen. acuit.

ÆMILIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 7. Aemilio dabitur quantum petet, & melius nos. Hor. de Art. Aemilium circa ludum faber imas, & unguis. Catul. Vtrum os, an culum olfacerem Aemilio. antepen. acu. Iuu. Sat. 8. Maiorum & stantes in curribus Aemilianos. pen. sicc.

ÆNEVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Aenea capiti crinem tegit ungula Rheni. Seruius admonet Aen. 1. ibi, Littore aenea locat. Hoc autem nomini maiores aspirationem dabant, & ut ait Gellius lib. 2. cap. 3. plerisque uocibus uerborum firmandis, roborandisque addebant, ut sonus earum esset uiridior, uegetiorque: atque id uidentur fecisse studio, & exemplo linguæ Atticæ, ut læchrymæ, sepulchrum, Ahenum: ex diphthongo per dixerim h, interiecta, ne fiat uocalium concursus.

culti nemorosa cacumina montes. Idem
Aequore dilubium passus, qui fugit in al-
tos Ver. Geo. 1. Ac prius ignotum ferro
quā scindimus æquor. Air Ser. Aequor
autem modō terram accipe ab æqualita-
te dictum. Idem 2. Eheu queni nunc tel-
lus, inquit, quæ me Aequora possunt.
Idem 4. Aequora cum medio uolūtur
sydera lapsu. Iuu. Sat. 14. Aequora transi-
liet, sed longe Calpe relicta. penul. flecit.
Stat. Theb. 6. Aequoreus sonipes premir,
auditeque parumper. antepen. acu.

A **ÆQVO**, pen. pro. Ver. Aen. 6. Imperiū ter-
ris animos æquabit Olympo. Idem 10.
Iam grauis æquabat luctus, & muræ Ma-
uors. Idem 5. Aequemus pugna Crycis
tibi terga remitto. Idem Geo. 2. Creta
negant alios æquē, serpentibus agros. O-
ui. de Pont. 4. Cumque deos omnes, tum
quos impensius æquos. Ver. Aen. 5. Æ-
quatz spirant aux, datur hora quieti.
Idem 7. Ibant æquati numero, regemq;
canebant. Stat. Theb. 10. Aequatura solo
turre Bellona subiret. Lucr. 4. Marmari-
dx uolucres, æquaturaque sagitta. Mart.
7. Aequales scribit libros Caluinus &
Vmber. Claud. Aequalen casus animū,
penetrabit arenas. Oni. de Trist. 2. Hor.
Ser. 1. Nil æquale homini fuit, illi sepe
uelut qui. Oui. Met. 1. Principio terrarū,
nec non æqualis ab omni. Cicero de Of-
fic. 1. Hi libri iam se illis ferē æquarunt.
Idem in Ver. Vix cum huius parua par-
te æquari, conferriq; posse. Idem de Or.
Oratio par, & æqualis rebus ipsa omnes,
pen. flecit. Mant. Cladibus his aliud tran-
quillum æquabile sanctum. antepen. acu.

A **EQVIPERO**, pen. cor. Ver. Buc. Nec cala-
mis solum æquiperas, sed uoce magistrū
Mant. Aequiperat, maiusque animæ de-
cus addere fertur. Cicero in Tusc. Ne-
mo est, qui factis me æquiparare queat.
antepen. acuit.

A **ÆRIPES**, pen. cor. Ver. Aen. 6. Fixerit æri-
pedem ceruam licet, aut Erymachi. Oui.
Met. 7. Aeripides tauri tactu uaporibus
hærbæ. Aeripes synecris est, pro Aeripes,
quasi aerios pedes habens, idest ueloces.
antepen. acu.

A **ÆS**, prod. Ouid. Met. 1. Non tuba directi,
non æris corruia flexi. Ver. Geo. 1. Et mæ-

stum illacrymat templis, ebur, æraq; fu-
dant. Idem Aen. 1. Aere trabes foribus
cardo stridebat ahenis. Aes flecit. Idem.
Aerea cui gradibus surgebant limina, ne-
xæque. Idem 5. Procubunt uastis tremite
ictibus ærea puppis, antepenul. acu. Iuu.
Sat. 14. Incremента domus ærata multus
in arca. Ver. Aen. 10. Mallicus ærata prin-
ceps secat æquora Tygris. penul. flecit.

A **ESQVILIAS**, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Aesqui-
lias, dictumque petūt à nimine colleim.
Idem 5. Aesquilias fremeret sc̃ua cū grā-
dine uernus. antepen. acuit.

A **ÆRMNABILE**, pen. cor. Lucr. 6. Aerum-
nabile erat, quod ubi se quisque uide-
bat. antepen. acuit.

A **ÆSTIVO**, pen. pro. Stat. Syl. 4. Ingeniue
bonis, Latius c̃liuat in oris. Idem Theb.
5. Amnibus & nudo iuuat æstiuare sub
Aemo. Idē 9. Blandior æstiuo, nec se ma-
gis æquore Triton. Iuu. Sat. 1. Ventile
æstiuum digitis sudantibus aurum. Idē
14. Alterius conchen æstiuū, cum parte
lacerti. Ver. Geo. 3. Corpora corripunt,
sed tota æstiuā repente. penul. flecit. Lucr.
5. Aestiferas usque in partes, & feruida ci-
gna. antepen. acuit. Cicero Epist. Mihi e-
rat in animo, cum prima æstiuā attigis-
sem. Idem in Ver. Ac primo ad illa æstiu-
ua prætoris accedunt. Hæc æstiuorum.
Idem ad Qu. Fr. Vnus æstiuus dies. æsti-
uus, 2, um.

A **ÆSTAS**, pen. pro. Ver. Buc. Solstitium pe-
cori defendite, iam uenit æstas. Idem. Lac
mihi non æstare nouum, nec frigore de-
sit. Ser. Geo. 4. ibi, Quod superest, ubi pul-
sam hyemem sol aureus egit. secundum
physicos, qui dicunt, quo tempore hic
hyemis est, æstatem esse iuxta terris: & uer-
sa uice, cum hic æstas, illic hyemem, & tra-
hit in argumentum putealem aquā: quæ
æstate frigidissima: hyeme uerō calidissi-
ma, primam acui. Cicero de Sen. Refri-
geratio in æstate, & uicissim in hyeme,
aut sol, aut ignis hybernus.

A **ÆSON**, pen. pro. Oui. de Pont. 1. Illo quod
subiit Aesone natus opus. Idem de Art.
3. Venit in Aesonios altera nupta sinus.
Idem 2. Phalias Aesonides Circe tenuis-
set Vlysiem. antepen. acuit.

A **ESOPVS**, pen. pro. Hor. Epist. 2. Quæ gra-

uis Aescopus, quæ doctus Roscius egit. Idem Ser. 1. Filius Aescopi detractam ex aure metelle. Nomen fabulatoris est, vñ de Aescopianus. penult. flectit. Oui. de Art. 3. Aescopa quid redolent, quanvis mittantur Athenis. Alterius est significationis, vbi Merula expostor ait, Sordes, pecudû, sudor fœminum, alarunquæ adhzrentes lanis æsopum uocant. antepen. acuit. Cicero de Or. Aescopus histrio.

AESCHYLVS, pen. cor. Hor. de Art. Aeschylus, & modicis instruit pulpitâ tignis. Idem Epist. 2. Quid Sophocles, & Theſpis, & Aeschylus utile ferrum. antepenult. acuit.

AESCVLVS, pen. cor. Ver. Geo. 2. Aesculus, atque habitæ Graiis oracula quercus. Idem. Aesculus in primis quæ quantum vertice ad auras. Ser. inquit, Arbor glandifera, quæ licet ab esu dicta sit, tamen per x, diphthongon scribitur: sicut cœlatum, licet a cœlo as habeat derivationem. antepen. acu. Hor. Carm. 1. Daunia in laetis alit æsculeis penult. flectit.

AESTINTO, pen. cor. Hor. Epist. 2. Aestimât, & nūquæ terris se mota suisque. Idem. Qui redit ad fastos, & virtutē æstimat amnis. Cicero in Salust. Tanti me fugacem hi æstimauerunt. Idem ad Art. Valde carē æstimas tot annos. Idem in Verr. Hæc pecunia æstimari, nō queunt. antepenult. acuit.

AESTVS, pen. pro. Ver. Aen. 11. Nunc rapids retro, atque æstu reuoluta resorbēs. Idem 3. Profuit incensos æstus auertere, & inter. Idem corpora corripunt, sed tora æstiuâ repente. Oui. Met. 2. Stabat nuda æstas, & spicæ fœta gerebat. Idem æstuat Alpheus ripe, Sparchiades ardet. Ver. Geo. 2. Hoc vbi Hiulca siti findit, canis æstifer arua. antepenult. acu. Aestiuâ æstiuorum dicimus, Cicero in Piso. Nulla trinis æstiuis gratulatio. Idē in Epist. Sin æstiuorum timor te debilitat. Idem. Mihi erat in animo cūm prima æstiuâ at rigissem. Idem in Verr. Itaque æstiuabat dubitatione. Idem Epist. desiderio nostri te æstiuare putarem.

AETAS, pen. pro. Ver. Aen. 8. Astulit & nobis aliquando optantibus ætas. Iuu. Sat. 13. Nona ætas agitur, peiora quæ sæcula

ferrî. primam acuit.

AETOLVS, pen. pro. Ver. Aen. 11. Non erit auxilio nobis Aetolus, & Arpi. Idem. Atque hic legatos Aetola ex vrbe remissos. Idem 10. Atque iterum in Teucros Aetolis surgit ab Arpis. Aetolia, Græciæ est prouincia. Cicero in Piso. Aetolia medio ferē Græciæ gremio cōtinetur. Hor. Epist. 1. Aetolis ornata plagis iumenta canesque. Sil. 1. Aetolos latē cōsterni milite campos. Stat. Theb. 9. Figitur, & validos sonipes Aetoleis in armos. Idem 2. Aetolum multam lacrymis conata morari. penult. flectit.

AETHON, pen. pro. Ver. Aen. 11. Post bella tor equus positus insignibus Aethon. Ait Ser. nomē est equi: quo & auroræ equus uocatur. penult. acu.

AETHRA, pen. pro. Ver. Aen. 3. Nam neq; erant astrorum ignes, nec lucidus æthra. Seru. inquit, sanē æther, est ipsum elementum: Aethra uerō splendor ætheris. Scien dum est homerum & ætherem, & ærē communis generis dicere: quod de ære nos nō possumus dicere: de æthere æthra factum est; & secundum rationem istam potest & æther, & æthra vnum esse, & vnum sit pro æthere sydere. Oui. Helen. Et quasdam uoces rettulit æthra mihi. penult. acu.

AETHER, pen. pro. Luca. 1. Inde mare, inde aer, inde æther ignifer ipse. Oui. 1. Ibin. Ipse meas æther accipe summa preces. Ver. Geo. 1. Quacunque illa leuē fugiens secat æthera pennis. Idem 2. Aen. 4. Quo fremitus vocat, & sublatius ad æthera clamar. Idem Aen. 2. Staret equus, toro sonuerunt æthere rumbi. primam acui. Idem Geo. 2. Aethereas tantum radice in tartara tendit. Ouid. Met. 1. Solibus æthereis, altoque recanduit æstu. Stat. Theb. 6. Iam dudum æthereas eadem recitura sub auras. antepen. acuit. Aethera singularis accusarij græcus quintæ declinationis, apud illos quem casum Larini non habent: licet poetæ eo vtantur. Ver. Geo. 1. Quacunque illa leuē fugiens secat æthera pennis. Idē. Illa leuē fugiens raprim secat æthera pennis. i. aerē exponit Seruius: vt, Per Aera magnum. Idem 8. Cedentem æra disco. Oui. Helen.

AETILO-

ÆTHIOPE, & æthiopis, pe. cor. Iou. Sat. 2. Loripedem rectus derideat, Æthiopé albus. Idem 6. Æthiopis fortasse pater nox decolor hæres. Idem 8. Æthiopé cygnum paruum, exertamque puellam. Oui. Met. 2. Æthiopum populos nigrū traxisse colorem. Stat. Theb. 10. Æthiopsque alios, nulli penetrabilis astro. Mant. Æthiopes vna quoniam nigredi ne fordent. Ver. Aen. 4. Vltimus Æthiopum lucus est, ubi maximus Atlas. Ait Seruius, Æthiopiæ duæ sunt, una circa ortum solis, altera circa Oceanum in Mauritania, et dicta est Æthiopia à colore populorum, quos solis uicinitas terret. antepenul. acu.

ÆTNEVS, pen. pro. Sil. 9. Et clypeo campum inuoluens Ætnea Cyclopum. Idem Ætneum in pugna iuueni, ac maiora iubebat. Idem 14. Quique per Ætneos Acys petit æquora fines. Oui. Sapphus. Me calor Ætneo non minor igne tenet. Idem. Aruaphaon, celebrat diuersa Typhoidos Ætne. Vbi Georgius Alexādrinus, teste Despauterio, inquit, Ætne mōris nomen eiusdem est originis ex tria aspiratione. Vbi quoque Domitius, inquit, Ætnea mons Siciliæ notissimus, sortitus nomen ab Ætnea Hieroe, ut Caltor scribit: à quo Catane oppidum Siciliæ Ætne olim dicebatur, quod nomen incolis expulsis Hieron rex dedit. De quo etiam Seruius inquit Aen. 1. ibi, Da propriam tymbræe domum, quia Græcè Tybrin facit, in deriuatione, in diphthongū æ, mutar, ut Ætne Ætneus. Dircæ, Dircæus. In quo ipse potius dicerem, mutari in e, longam, ut sit.

ÆTNEVS, ut orthographia est. pen. fleſcit.

ÆVVM, pen. pro. Ver. Bucca iunguntur iā gryphes equis, quod ne sequēti. Oui. de Pont. 4. Impetus iste tuus lōgum modo ducet in Æuum. penult. fleſcit. Vide Acetum.

ÆFARI, pen. pro. Ver. Aen. 2. Affaturque deos, & sanctum sydus adorat. Idem 12. Tum sic affatur regem, atque ira turbidus insit. Idem Geo. 4. Multa querens, atque hac affatus uoce parentem. Mart. 1. Hic inifer instantes affatus dicitur undas. Cicero de sen. licet uersibus iisdem

mihi affari te Attice. penult. fleſcit.

AFFANIVS, pen. cor. Luca. 4. Iure pari rector castris Afanius illis. antepen. acu.

AFFABILIS, pen. cor. Ver. Aen. 3. Nec uisus facilis, nec dictu affabilis ulli. Oui. Met. 11. Nunc obscura Iouis frons est affabilis astro. Mane Adde hilares uultus, animique affabilis ora. antepenult. acu.

AFFIGO, pen. pro. Iou. Sat. 9. Affigit cæras illa de naue petitas. Hor. Ser. 1. Atque humo diuinæ particulam Auræ. Cicero de Nat. Mineruæ, cui pinnarum talaria affigunt. pen. fleſcit.

AFFICIO, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Afficit ille animus tanquam libidine uulgi. Cicero pro Milo. Milo populum Romanum maxima latitæ affecit. antepenult. acuit.

AFFLATVS, pen. pro. Ver. Aen. 6. Nec mortale sonans afflata est numine quando. penult. fleſcit.

AFFLIGO, pen. pro. Lucr. 2. Quam patitur natura, repente affligit & omnes. Cicero in Tusc. Curæ animos affligit. Idem pro Mur. Si hunc uestris sententijs affligeritis. pen. fleſcit.

AFFECTVS, pen. pro. Mant. Ponite præteritis iam finem affectibus ista. pen. acu.

AFFORE, pen. cor. Ver. Aen. 1. Afforet Æneæ, equidem per littora certos. Idem 9. Affore cernentis, nec nos uia fallit euptes. Stat. Syl. 5. Afforet, atque omnis pariter matertera uacat. Idem. Theb. 1. Affore, quos nexis ambagibus augur Apollo. Cicero Epist. Maior mihi ratio affore nulla potest. antepen. acu.

AFER, pen. pro. Ver. Geo. 3. Armentarius Afer agit, rectumque laramque. Idem. Bucc. At nos hinc alij fruentes ibimus Afros. Seru. ait Afros uersipelles, Græcos leues, Gallos pinguioris uidemus ingenij. pen. fleſcit. Sil. 1. Sed qua se campis squallentibus Africa tendit. Idem 12. Hinc Notus, hinc Boreas, hinc fusis Afri cus alis. Iuue. Sat. 7. Africa si placuit mercedem imponere linguz. Claud. Africa cōmunem prosternere honoris hostē. Calepino placet potius scribi Apher, à græco deductum. Idem Antonius Nebr. Quidam scribunt Africa per f, ab Afro vno ex Abrahæ posteris deduci, quicquid hoc sit ex usu hodie p f legit. antepen. acu.

- AGATHA**, pen. cor. Mant. Diua Agathe no-
uas menis tua festa secundi. Hoc nomen
videtur à Græco deductum, quasi præ-
stans, atque virtutibus prædita: vt Agathæ
sit Agathe in elongam, vt Grammati-
ce. antepen. acu.
- AGANIPPE**, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Præco-
nes fieri cum desertis Aganippes. Oui.
Met. 5. Fonte Meduseo, & Hyantæa Aga-
nippe. Mant. Atque tuas omnes celebrat
laudes Aganippes. Ver. Buc. Ecl. 10. Vlla
moram fecere; neque Aonia Aganippe.
Ait Seruius, nominatiui singulares sūt.
Aganippe autē fons est, Buxotiz: quæ &
Aonia dicitur. pen. acu.
- AGAUE**, pen. pro. Iuu. Sat. 7. Esurit intasā
Paridi nisi vendat Agauen. Hor. Ser. 2.
Quid? caput abscessum demens cum por-
tat Agaue. Sta. Theb. 3. Vicit, & ad comi-
tum lacrymas expauit Agaue. Lucæ. Stri-
dentesq; comas Thebanum qualis Aga-
uen. pen. acuit.
- AGAMEMNON**, pen. pro. Oui. Met. 15. Sic
magnis cedit titulis Agamemnonis At reus.
Idem. Fast. 4. Pinge tñ moram quo-
ties Agamemnone natam. Idem Briss.
Quid tamen expectas? Agamemnona pœ-
nitet iræ. Idem: Ex Agamemnoniis vnā
puella tribus. Ver. Aen. 4. Aut Agamem-
nonius scænis agitatus Orestis. Ante
pen. acu.
- AGASO**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Vt modò si pa-
tinam pede lapsus frangat agaso. Pers.
Sat. 4. Vertigo facit, hic dama est, non
tressis agaso. Mant. Se tibi deuouet quid
multa morantur agaso? pen. flect.
- AGAPETVS**, pen. pro. Mât. Natorum vtrò
principes Agapetus, & alter. pen. flect.
- AGARENVS**, pen. pro. Mant. Si excipere,
parent Turcis, parent Agarenis. Idem.
Ecce rursum Alsyrîam, plæbes Agarena re-
cepit. Idem. Impete dixisses Agarena per
agmina ferri. penult. flectit.
- AGATHOCLES**, pen. pro. Auso. Fama est si
stilibus cænasse Agathoclea regē. Mant.
Vt Mario, Cipo, atque Lyco, Siculoque
Agathocli. pen. longa positione: breuis
tamen est natura; scribitur græcè per o,
paruū. Antepen. acu. Græcè vtrò penul-
tima nanque producitur.
- AGATHYRNVS**, pen. pro. Sil. 4. Desuerunt
Agathyrna manus, geminoque Lacone.
Idem. Mille Agathyrna dabit perflataq;
Strogilos austris. pen. acuit.
- AGATHYRSI**, pen. pro. Ver. Aen. 4. Cre-
tesque, Dryopesque fremunt, piætiq;
Agathyrsi. Inquit Ser. populi sūt Scy-
thiæ colentes Apollinem Hyperboreū:
cuius elogia feruntur, piæti autem non
stigmata habentes, sed pulchri, hoc est,
Cyanea coma placentes. penult. acuit.
- AGE**, pen. cor. Ver. Aen. 3. Fare age: nanque
omnem cursum mihi prospera dixit. Idē
6. Hic age: nanque mihi fallax haud an-
te repertus. Ait Seruius, Hortâtis aduer-
bium est, vt Age fac, & Age facite. Vide
Vallam lib. 2. Cicero pro 5. Ros. Age
nunc refer animum. Idem pro Font. Age
vtrò nunc, inferte oculos.
- AGENOR**, pen. pro. Oui. Met. 5. Mora sit so-
ciliis, miratur Agenore natus. Mant. Clā-
gere per Prothei fluctus, p Agenoris vr-
bem. Ver. Aen. 1. Punica regna vides Ty-
rios, & Agenoris vrhem. Stat. Achil. Nō
tulit insidias diuū imperiosus Agenor.
pen. flect. Oui. de Pont. 1. Liquit Ageno-
rides Sidonia mœnia Cadmus. Idē Met.
3. Cedit Agenorides paulum spolioque
leonis. Sil. 1. Ductor Agenoræas obfella
palatia vallo. Idem 7. Purgura Ageno-
reis saturata micabat ahenis. Mart. 10.
Quicquid Agenoreo Tyros improba le-
git ahenis. antepen. acu.
- AGELARIVS**, pen. cor. Manr. Crebrius in-
culcat repetens Agelarius hasta. Idem.
Ipse etiam toruo bellax. Agelarius ore.
Idem. Tam credo gemini fratres Agela-
rius zuo. Idem. Getis Agelariz dominū
legere iuuentam. antepen. acuit.
- AGEILAVS**, pen. pro. Mant. Fama refert.
Ageilaum de sanguine magni. Idē. Tūc
Ageilai duplex de gente propago. pen.
flectit. Idem. Semen Ageilai paucis ita
fronduit annis.
- AGER**, per. cor. Ver. Buc. Vsq; adeò tur-
batur agris, eo ipse capellas. Idem Aen.
4. Cum taceat ois ager pecudes, piætiq;
volucres. Oui. de Pont. 3. Dona Tomira-
nus mittere posset ager. Iuu. Sat. 9. Tetri
folinus ager læcūdis vitibus implet. Idē.
6. Viuet Fidenis, & agello cede paterno.
Ver. Buc. Quod nunquam veriti sumus

vt possessor agelli. penul. acuit.

AGGREDIOR, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Aggredior latebras monstri, mirumque reiatu. Oui. Met. 5. Aggrediar ferro conantem figere pectus. Ver. Aeo. 4. Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis. Idem 3. Aggredior, genibusque aduersæ obliquis arene. Idem. His uatem Aggredior dictis, ac talia quæso. Idem 6. Sic prior Aggredi dictis, atq; increpat vltro. Ciciad Att. Cū Aggredior accipiem causam. Idem pro Cecin. Quod agat, quomodo. Aggrediat, tur iudicem, nō habet. Idem de Nat. Antequam aggrediar ad ea, quæ a te dicta sunt. Idem. Sic Aggredior ad hanc disputationem. antepenul. acuit.

AGGERO, pen. cor. Stat. Theb. 8. Aggerat, ac vari mortis simulachra pendit. Ver. Geo. 3. Jamque cateruatum dat stragem, atque aggerat ipsis. Idem Aeo. 9. Tollitur, inquadant, & fossas aggere complent. Inquit Seruius, Agger est cuiuslibet rei coaceruatio, unde fossæ, & ualles possunt repleri. Idem 7. Castrorum in morem pinnis, atq; aggere cingit. Idem 6. Aggeribus focer Alpibus, atque arce Monæci. Idem 1. Illiditq; vadis, atque aggere cingit arene. aggero. antepen. acuit.

AGGLOMERO, pen. cor. Ver. Aen. 12. Agglomerant, ferit ense graue Tymbræus Olinum. Idem 2. Et lateri agglomerant nostro, iuuenisq; Choroebus. Ser. inquit, pro passuo. Idem 6. Quam multæ agglomerantur aues, vbi frigidus annus. antepenul. acuit.

AGITO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Hæc ego non agitem, sed quid magis Heracleas. Idem 7. Vt veras agitent lites raptore relicto. Luca 1. Ibit & obliquum bigas agitare per urbem. Oui. Fast. 1. Hæc ego, cū sum pris agitare mente fabellis. Ver. Aen. 11. Obliqua inuidia, stimulisq; agitabat amaris. Idem 2. Fundimus in idus, totaque agitauimus vrbe. Idem Geo. 3. Sæpe etiam cursu tumidos agitabis onagros. Lucr. 3. Multimodis agitur & omnes accipit in se. Iuu. Sat. 6. Dic qua Typhispho nequibus exagitare colubris. Oui. Met. 1. Terra feras cepit volucres agibilis aer. antepen. acu. Ver. Aen. 10. Et furij agitur amor, & conscia virtus. Idem Geo.

1. Incipiunt agitata tumescere, & aridus alius. Lucr. 3. Cū stipulas vorat arentes agitatus ab austro. Ver. Geo. 1. Sepe oleo tardi costas agitator afelli. Oui. Met. 1. Incurant ramis agitataque robora pulsan. Idem de Trist. 1. Ille erat assidue, & uis agitatus in armis. Stat. Syl. 3. Immittis quauquam, & furis agitur, abegit. Cicero de Diuin. Aquila infestatur, & agitat alias aues. Idem. Pro S. Ros. Tamē eo agitant furie. antepen. acu.

AGILIS, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Nec prodest agili palmas præbere Luperce. Hor. Epist. 1. Nunc agilis ho, vt versor ciuilibus vndis. Idem. Quæ circumuolitis agilis thyma non tibi paruum Oui. Met. 2. Sic super Actæas agilis Cyllenius arces. antepenul. acuit.

AGYLLINA, pen. pro. Ver. Aen. 7. Ducit Agyllina nequicquam ex vrbe secutos. Idem 12. Troes, Agylliniq; & pictis Archades armis. Idem 8. Urbis Agyllinæ sedes, vbi Lydia quondam. De qua inquit Seru. Agylla ciuitas est Tusciz à conditore appellata: cui ex iniustitia Romana aliud est inditum nomen. Nam romani euntes per Tusciam cum interrogarent agyllinos, quæ diceretur ciuitas, illi vtpote Græci, quid audirent ignorantes, & optimi ducentes, sibi prius eos salutarent, dixerunt, chære. Quam salutationem Romani ciuitatis esse nomen putauerunt: & detracta aspiratione eam Chære nominauerunt. Sil. 1. Littore corruptum stagnis demisit Agyllæ. penul. acu. Agyllina. pen. flectit.

AGLAUROS, pen. pro. Oui. Met. 2. Sic opusest, Aglauros ea est, haud plura locutus. penul. acuit.

AGMEN, pen. pro. Stat. Syl. 1. Fulcra, coirosque dex tenerum premit agmen amorum. Idem 2. Agmina Flaminio quæ limite gramine Lernæ. Ouid. Fast. 5. Agmen vbiant Idus nox erit vna super. Iuuen. Sat. 10. Agminis officia, & niueos ad frena Quirites. Ver. Aen. 11. Ille volat, campoque atrum rupit agmen aperto. Idem 1. Impulit in latus, ac uenti velut agmine facto. Ait Seruius. Agmen enim Sermo Polyphemus est: nam impetum significat, multitudinem etiam

exerc-

- exercitum incedentem. primam acuit.
- AGNITVS**, pen. cor. Stat. Theb. 5. Textitur vna magis Lemnos non agnita nauris. Iuu. Sat. 1. Agnitus accipies, iubet à præcone vocari. antepen. acuit.
- AGNOSCO**, pen. pro. Mant. Vt prope consticimus neq; agnouere, salutant. Ver. Aen. 21. Audiit, agnouitque sonum, & tremet, acta refugit. Idem 8. Agnouit sonitum, & diuix promissa, parentis. Idem. Accipio, agnoscoque libens, & verba parentis. Ser. inquit, sanè inter agnosco, & cognosco, superflud quidam volunt facere discretionem, vt cognoscamus nouos, agnoscamus antiquos. Sed hæc à poetis metri necessitate variantur. Nam agnosco propter Synalpheum dixit. Cicero ad Att. Agnouit erratum meum. Idem. Acad. Aperire carmen agnoscitur. Idem pro Mil. Illius gloriam libenter agnosce ret. penult. acu.
- AGO**, pen. cor. Iuu. Sat. 4. Priuatis maiora focus genialis agatur. Idem 7. Ante pedes ideo conducta paulus agebat. Idem 8. Suppario clamorosum ageres, vt Phasma Catulli. Oui. Miret. 1. Hoc agit, vt pastor per deuia rura capellas. Idem Fast. 2. Nil agis eripiam, dixit pro crimine vitam. Idem. Ignora rationis eunt, quaq; impetus egit. Perf. Sat. 5. Egerit hos animos, & semper paulum erit ultra. Ver. Aen. 12. His agitur furij, toroq; ardentis ab ore. Idem 5. & 6. Egerimus, nosli, & nimium meminisse necesse est. Vbi Seruius, poeta metri necessitate corripuit. Vide transeo. Idem. Ecce gubernator sese Palinurus agebat. Ait Seru. sese agere, est sine negotio incedere. Idem. Tros, Tyriusque mihi nullo discrimine agitur. Idem Bucc. Nascere, præque diè veniens age Lucifer almù. Cicero in Orat. Cùm alias res agamus. Idem. Neq; nunc id egimus. Idem ad Att. Non iam id ago. penult. acu.
- AGONIA**, pen. cor. Ouid. Fast. 1. Et prius antiquus dicebat Agonia sermo. Agonia agoniorum, & agonalia, Ait Calep. Iudi sunt, qui fiebant in honorem Agonij dei, dicti ab agendo, admonet Sextus Pompeius. antepen. acu.
- AGONIA** verò pen. acuta, ait Calepinus, accipitur pro timore, sollicitudine, & concertatione, quæ mentem vexat, vt in Buâ gelio. Et factus in agonia prolixius orabat. Sumit Calepinus hic produci, pro acui, vt Cicero in Orat. ad Brutum ibi; infans corripit.
- AGONALIS**, pen. pro. Oui. Fast. 1. Sanus Agonali luce piandus erit. Idem. Nomen Agonalem credit habere diem. pen. sile.
- AGRIPPINA**, pen. pro. Iuu. Sat. 6. Infans minus ergo nocens erit Agrippinæ. Mâc. Mœnia Agrippinæ seuo deprensas ab humo. penult. sile.
- AGRICOLA**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Agricola laudat iuris, Legumq; peritus. Idè Epist. 2. Agricole prisci sortis, paruoque beati. Stat. Syl. 5. Agricola parci, vel sole infecta Sabino. Ver. Aen. 1. Gratum opus Agricolis. At nunc horrentia Martis. Idè Geo. 2. Agricola, fructusq; seros mollitate colendo. Lucr. 6. Confluxit languens, quem contulit Agricolarum. antepenult. acuit.
- AGRESTIS**, pen. pro. Tibul. Futilia, antiquus primùm sibi fecit agrestis. Ver. Buc. Ludere quæ vellem calamo permisit agresti. Idem. Agrestem tenui musam ne dicaris avena. penult. acuit.
- AGRIPPA**, pen. pro. Manilius. 1. Miles Agrippa suæ Veneris ab origine proles. Idem. Parte alia diis, & ventis Agrippa secundis. pen. acu.
- AGREGO**, pen. cor. Claud. Agregat, & solû petulans armantia certat.
- AGRIGENTVM**, pen. pro. Oui. Fast. 4. Hyperaque, & Didymen, Agrigeraque, Taurominumque. pen. acu. Sil. 14. Puluerem voluens Agragas ad mœnia nubem. Ver. Aen. 3. Arduus inde Agragas ostentus maxima longæ. Seru. inquit.
- AGRAGAS** mons est muro cinctus, in cuius summa parte est oppidum. sane hæc Vergilium, quantum ad sua tempora spectat, dicere: non quantum ad operis Aeneas, enim nanigante, non fuerat Camerina siccata, nec Gela, uel Agrigentum condire: quod frequenter facit: sed ideo nunc vitiosum est, quia ex persona narratur Aeneas. Agragas antepen. acu.
- AGNVS**, Ver. Bucc. Spem gregis, ah scilicet in nuda connixa reliquit. Ait Ser. Ad hæc per-

pertinet præmissa dolentis interiectione,
quæ nullum habet accentum: est enim
vox incondita, Donatus admonet.

A H E N V S, pen. pro. Ver. Aen. 9. Indulgent
vino, & vertunt crateras ahenos. Idem 6.
Ossaque læta cado texit Chorineus ahe-
no. Idem 1. Littore athena locant alii,
flammaeque ministrant. Idem. Aere tra-
bes, foribus cardo stridebat ahenis. pen.
fleat. Vide Aeneas. Iuu. Sat. 7. Egimus hu-
ius enim stat curus ahenus alti. Idem.
Sat. 13. Debueras, vel marmore, vel ahe-
neus cur. antepen. acuit.

A I O, pen. pro. Hor. Ser. 1. Hæc est conditio
vivendi, aiebat, eoque. Idem. Non sum
mæchus, ais. neque ego Hercule vasa.
Idem. Miles ait, multo iam fractus mem-
bra labore. Idem de Art. Hoc aiebat, &
hoc melius te posse negares. Idem. Aiunt,
cum sibi sint congesta cibaria sicut. Ver.
Aen. 3. Vade, ait, ô felix, nari pietate qd
vltæ. Idem 5. Dic ait, ipse omnem longo
decedere circo. Aio, primam producit
positione: est enim i, duplicis consonan-
tis loco ex antiqua scriptura, teste Fa-
bio, Insl. 1. cap. de Literis. ibi, Scias etiam
Ciceroni placuisse aïo, Maiamque scri-
bere: quod si essetiam iungeretur, vt cõ-
sonans: nunc verò simplex i, pro duplici
scribi vsus obtinuit, vt aio, Maia, maior,
Pompeius, eius, huius, & cætera, vbi tan-
tundem valens est. Aio penul. fleat. Cice-
ro de Diuin. Aio, te Acacida Romanos
vincere posse. Idem de Fin. Quasi ego id
curem, quid ille aiat, aut neget. Idem in
Acad. Vt neque neget aliquid, neq; aiat.

A I A X, pen. pro. Iuu. Sat. 7. Confedere duc-
es, surgis tu pallidus Aiax. Idem 10.
Quam timeo victus ne pœnas exigar
Aiax. Hor. Ser. 1. Nequis humasse velit
Aiaceum Atidas vetas cur? De quo ait
Serrus. Buc. Ecl. 9. ibi, Quod nec bene
vertat. Quæ res, ait, in perniciem vertat-
ur, idest, vt malo cõmine hoc munus ac-
cipiat, tractum est ab Hectore, & Aiace:
nam Hector dedit Aiaci gladium, quo se
Aiax interemit: Hector vero baltheum
accepit ab Aiace, quo circa muros pa-
trios tractus est. pen. acuit.

A I A, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Ire fatigatas vbi
Dædalus exiit alas. Qui de Pont. 2. Ac-

cipitrem metuens pennis trepidantibus
alis. Idem in Ibin. Aerias volucres san-
guine fixas alas. Vbi Ascen. Et tu fixus. f.
in aliquo monte, alas. i. nutrias: tuo san-
guine uolucres aerias: nota alas primam
breviari. Stat. Syl. 5. Siquis nam fregit
signum dare dignior alæ. Ver. Geo. 1.
Ceruorū increpuit densis exercitiis alis.
Idem 3. Tentamusq; uiam, & celorum
pandimus alas. Idem 4. Dum trepidant
alæ, saltusq; indagine cingunt. Idem 5.
Emicat & uentis, & fulminis ocyor alis.
Idem 9. Ad uulnus tulit, ergo alas alla-
psa sagitta. Idem 9. Et cum fratre Co-
ras, & virginis ala Camillæ. Inquit Seru.
Ala est equitatus, Alæ autem dicuntur
equites, quod alarum vice pedestrem ex-
ercitum tegunt: & tam ventos, quàm
fulmina alata fingunt poetæ. Flac. Arg.
Alatis pedibus Pagasorum ad littora ve-
ni. penul. fleat.

A L A C R A, pen. cor. Sil. 5. Inde alacer qua-
munitum declinis ab alto. Idem 14. In-
de atros alacer, passuosq; bitumine tor-
quet. Stat. Syl. 1. Quis tibi tunc alacri ex-
lestum munere claro. Idem. Ergo alacer
trepidus sic erigit augur Achiuos. Mant.
Atque alacer, sociosque docent oracula
didum. Catull. Qui tum alacer passim
Lymphata mentes furebant. Ver. Buc. Er-
go alacer sylvas, & cætera rura volu-
pras. Idem Aen. 12. Talis equos, alacer
media inter prælia Turnus. Idem 5. Ergo
alacris, cunctosq; putas excedere pugna.
Ait Ser. Cum acer vbique dicat, alacer
tamen non dicit, licet inde nascatur: vi-
tat enim confusionem. Vnde vtrunque
non vult dicerem alacer nusquam, &
iterum acris nusquam dixit. Inde est,
quod etiam Papinius suppressit genus:
quia dubitatur. De quo ibidem definit
Petrus ea ratione, citato versu: vt, vtrū
alacer per er, an alacris per ris, dicendum
sic? testiminetur, placetque, vel Vergilio
in primis autore, dici alacris: consuetudo
tamen, vt ait Plinius libro dubii sermo-
nis 6. alacer dicit: & apud Ciceronem
alacer, & alacris legitur: vt de Dom. Res-
pexitque, & equum alacrem lætus aspe-
xit. Idem Inuent. Quartus locus, per quem
demonstramus multos alacer expectare.
Idem

- Idem pro Mur. Casilina alacer atque lætus. Idem de Orat. Acris acies ingenij. Idem. Utendum est imaginibus agentibus, acribus. Idē pro Planc. Oculus acer, & acutus. Idem in Epist. Cæsar acer in rebus agendis. antepenul. acu.
- ALACRIVS**, pen. pro. Claud. En Alacrins ait, non qualem semper ouantem. Idem. Ipsum te caperet, letoq; Alarice dedisset. Idem. Res Alarice tuas per tot certamine docto. pen. fleēt. Idē Antonius Nebr. in Opusculis, ac Ioannes Desp. in arte metri.
- ALAPA**, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Mamercorum alapas quanti sua funera vendant. antepenul. acuit.
- ALANVS**, pen. pro. Mart. 7. Nec te Sarmatico transit Alanus equo. Claud. Aut implicatis famulos præstabit Alanis. Inca 8. Et sequerer duros æterni Martis Alanos. Idem 10. Obruitur telis, quem non violasset Alanus. Claud. Ni calor incauti malē festinatus Alani. Idem. Auxiliis ibat patiens ditionis Alanus. penultima fleēt.
- ALABASTRVM**, pen. pro. Manr. Abloic, absterisq; comes, vnixiq; Alabastrū. Marr. 9. Quod Cōsmi redolet alabastra, lociq; duorum. penult. acuit.
- ALABANDA**, pen. pro. Iuv. Sat. 3. Hic Andro, illē Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.
- ALBANVS**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Hic herus Albanum Mecenas, sine Falernū. Prop. 2. Albanus lacus & socii memorēsis ab vnda. Ver. Aen. 12. At Iuno ex summo qui nunc albanus habetur. Idem 1. Albaniq; patres, atque alte mœnia Romæ: penult. fleēt.
- ALBULA**, pen. cor. Stat. Theb. 1. Illic sulfureos cupit Albula mergere crines. Sil. 8. Albula & immota perflringit nœnia ripa. Mart. 1. Canaq; sulfureis Albula fumar aquis. Oui. Met. 14. Numina Naiades, quas Albula, quasque Numici. Idem Fast. 5. Albula si memini tunc mihi nomen erat. Iuue. Sat. 7. Cuius & Albiolos & lænam pignorat Atreus. Ver. Aen. 8. Diximus, amisit iterum verus Albula nomen. Air Seruius, antiquum hoc nomen à colore habuit, qui & nunc Tyber dicitur. antepenul. acuit.
- ALBATVS**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Festus & albatus celebret cornu ipse bilibri. Pers. Sat. 1. Iuppiter hæc illi quāvis albata rogaue. pen. fleēt.
- ALBINVS**, pen. pro. Hor. de Art. Filii Albini si de quincunce remota est. Cicero de Clar. Albinus, is qui Græcē scripsit historiam. pen. fleēt.
- ALBICE**, pen. cor. Manr. Albicat, exterior fuligine tingitur atra. Idem: Albicat, & rapido cūm cœlum incanduit æstus. antepenul. acu.
- ALBIDVS**, pen. cor. Oui. Mer. 3. Spumaq; pestiferos circumfluit albida rictus. Māt. Tristitiam pallens, senique subalbidus ore. antepenul. acuit.
- ALBICOMVS**, pen. cor. Mant. Albicomi stātem vicini in vertice saxi.
- ALBUTIVS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Albuti senis exemplo dum munia didit.
- ALBUNVS**, pen. cor. Ver. Aen. 7. Consulite Albunea nemorum, quæ maxima sacro. Ait Seruius, quia est in Tyburcinis altissimis montibus: & Albunea est ab aquæ qualitate: quæ in illo fonte est, vnde etiam nonnulli ipsam Leucotheam volūt. Sciendum sane vnum nomen esse fontis, & syluæ. antepenult. acuit.
- ALCATO**, pen. cor. Oui. de Art. 2. Candidus Alcatos, qui mittitur vrbe Pelasga. Idem de Trist. 1. Et quos Alcatos memorant à mœnibus ortos. antepenult. acuit. Antonius Nebriss.
- ALCANO**, pen. pro. Ver. Aen. 10. Huic frater subit Alcanor, fratremq; ruentem. penult. fleēt.
- ALCIMODES**, pen. cor. Flac. 1. Vostamen Alcimedes plantus supereminet omnes. Oui. Met. 3. Probat & Alcimedon, & qui requiemq; modumq; Ver. Buc. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit. Idem. Fagina cælatum diuini opus Alcimedonris. antepen. acuit.
- ALCIONVS**, pen. cor. Hor. Epist. 1. Sponsi Penelopes, nebulones, Alcioniq; Stat. Syl. 4. Alcioniq; dapes mansuro carmine monstrat. Iuue. Sat. 14. Alcionobilem, aut risum fortasse quibudam. Ver. Geo. 2. Pomaq; & Alcinoi sylux, nec furculus idem. Idem 3. Lictoraq; Alcinoen

Alcinoen resonent, & Acanthida dumi.
antepeu.acuit.

ALCIDES, pen. pro. Oui. Fast. 2. Cultibus
Alciden induit illa suis. Idem 3. Ridet
& Alcides, & qui videre iacentem. Idem
5. Et gemit Alcides, Aemoniusq; puer.
Mart. 1. At nunc Alcideo taurus in altra
tulit. Stat. Syl. 1. Alciden, dictumque lyra
maiore Catillum. Idem 2. Alcides pen-
saret Hylam, seu grauis amictu. Ver. Ae-
neid. 9. Alcides aderat, taurosque hac vi-
sor agebat. Idem 10. Te precor Alcide
cepis ingentibus adfles. Mant. Maximus
Alcides, & Theseus, & duo fratres. Idem.
Viribus Alcides isto sub pondere quan-
quam. penul. acuit.

ALCYON, pen. cor. Stat. Sil. 3. Alcione ver-
nos, non sic philomena penates. Latine.
antepeu. acuit.

ALBA, pen. cor. Ouid. de Trist. 2. Sunt aliis
scriptæ, quibus alea luditur, artes. Iuue.
Sat. 1. Maior auaritiæ paruit sinus, alea
quando. Idem 11. Nam tibi fortunæ, ve-
niam damus, alea turpis. Luca 6. In ca-
sum, quæ cuncta ferat, placet alea fati.
Hor. Serm. 2. in vacuum venias perraro
hæc alea fallit. antepeu. acuit.

ALMON, pen. pro. Ait Calp. Ouid. Met.
15. Iam fuit Argelico generatus Alemo-
ne quidam. penul. fleet. Idem surgit Ale-
monides, tacitaque recentia mente. ante
penult. acuit.

ALEMANS, pen. pro. Mant. Munere sin-
gentem tali videre Alemani. Idem. Bella
gerent, Græcis Itali, Gallisque Alema-
ni. Idem. Hæc ea, quæ nuser in spem
Gallum, atque Alemanum. penult. fleet.
Idem. Mallorages, Tuscos, Alemanica re-
gna Tuiscon. antepe. acu.

ALIS, pen. pro. Oui. Met. 11. Fœdus in
alibis coeunt, suntque parentes. Idem.
Non vigil ales ibi cristati cantibus oris.
Stat. Theb. 10. Alitibus, non hic pelagi, li-
cèt omnia clament. Ver. Aen. 1. Aetheria
quos lapsa plaga Iouis ales aperto. Idem
8. Addiderant Rutuli tres, ignis, & alitis
austis. Idem 9. Quam facile accipiter sa-
xos facer ales ab alto: Ait Ser. facer ideo,
quia est Marti consecratus, aut auibus e-
xecrabilis. Idem inquit Aen. 1. ibi, Terga
suum: Alituum verò ubi legimus, vt Ali

tuum, pecudumque genus, epenthesi est.
nam alitū facit, sicut Mauortis pro Mar-
tis: Induperator pro Iuperator, nauita
pro nauta. Lucr. 6. Corporibus ramen
Alituum genus, atque ferarum. Ait Ser.
Aen. 6. ibi, Quæ gratia currum: Latini-
tas Græcos secuta genitui plurali aut
addit, aut detrahit: vt, Arma virum: ut,
Per campos pascuntur equi, quæ gratia
currum: detrahit vnum v, licentia, qua
Latinitas Græcos secuta est: aut addit, vt
Alituum, pecudumque. penul. fleet. Vide
Induperator.

ALECTO, pen. pro. Sil. 14. Non ipsa Alecto,
nec fœta furore Megera. Ver. 7. Regina
Alecto toruam faciem, & furalia mebra.
Idem. Talibus Alecto dictis exarist in i-
ras. Idem. Luctificam Alecto dirarum ab
sede sororum. Ait Seruius, hic Alecto
Græcus accusatiuus est: huius autem de-
clinationis tres casus vsurpamus, geni-
tium, vt Alectus, nominatiuum, & Ac-
cusatiuum, vt Alecto, integrum ad nos
venit: & accentum Græcum haberet, nisi
literaturæ facta mutatione: Latine pe-
nult. acutam proferri. Vide Simois.

ALEC, pen. pro. Hor. Ser. 2. Peruellunt, isto
machum miser, alec, fercula Coa.

ALETHERS, pen. pro. Ver. Aen. 10. Exuuias
galeæ fidus pnuat Alethes. Stat. Theb.
3. Concilium infaustum dictis mulcebat
Alethes. pen. acuit.

ALEXIS, pen. pro. Ver. Buc. Ecl. 2. Formo-
sum pastor, Coridò ardebat Alexin. Idē
O crudelis Alexi, nihil mea carmina cu-
ras. Idem. Despectus tibi sum, nec quis
sim, quæris Alexi. Mart. 5. Cum minimū
vari munus Alexis erit. pen. acuit.

ALESVS, pen. pro. Oui. Met. 12. Peruolat
Emathii spolis armatus Alesi. penult.
fleat.

ALEXANDER, pen. pro. Oui. de Trist. 1. Vt
non Alexander clarum delatus in vr-
bem. Lucr. 1. Ignis Alexandri Phrygio
sub pectore gliçens. Mant. Magnus Ale-
xander populos arma inter & hostes.
Hor. Epist. 2. Gratus Alexandro regi ma-
gno fuit illo. penult. acuit.

ALELVIA, penul. pro. Mant. Et aleluia
donec non obsidina per altos. Idem. Et
per templa chori reperunt aleluia canē-
tes.

res. Idem. Est aleluia Deo. nec nō osuana
per alios. In hoc verbo Hebræo dux sūt
dictiones, quibus significatur, laudate do
minum. Alelu, teste Augustino, imperati
ui modi est, & significat laudate, ia verò
vniuersaliter Deum, Hieronymus ait: ia
apud Hebræos, vnum est de decem Dei
nominibus. Hæc Calepinus. Accentus
huiusmodi ignarus respiciens carmina
vatis, penult. acuat, necesse est.

At i q v a n d o, pen. pro. Ver. Aen. 8. Attu
lit & nobis aliquando optantibus ætas.
Marc. 10. Omnia vis bellē Matho dice
re, dic aliquando. Iuu. Sat. 9. Inde opere
pretium est, pingues aliquando lacernas.
Idem 6. Perspiciunt aliquando viri, frig
usque famemque. Cuius dictionis Pri
scianus antepenult. acuit, vt differat ab
aliquanto: consimilem enim sonum ha
bere videntur. T, quidem post n, sonum
habet d, vt Græci pronunciant. Vnde an
tiqui Alexander, Casandra, pro Alexan
der, Casandra. Hæc Quint. Inst. 1. cap.
6. Ait item Priscianus. Quando quoque
simplex ex eo composita, vt aliquando, si
quando. nequando. quæ. antepen. acuta,
quomodo etiam abinde, subinde, quod
vsus hodie etiam obseruat: licet Anto
nius Nebriss. nollet ex Quint. cap. 10. dua
bus longis sequentibus primam breuem
acui sermo noster non patitur, hoc Anto
nii Nebriss. syllabarum quantitate de
fenditur, atque poetarum autoritate: il
lud verò Prisciani syllabarum qualitate,
atque iudicio eruditorum probataque
consuetudine: non enim natura id fieri,
sed instituto quodam pronuntiandi, Ait
Cicero in Oratore ad Brutum: eiusdem
ibi commentator: sciebat procul dubio
Priscianus in aliquando penult. longam
positione, vt abinde; non ab re igitur an
tepenult. acutam proferri voluit. Et quod
Calepinus obicit, ibi, cum accentu in
ante pen. ait Priscia. Sed temporibus nō
stris non seruatur etiam a doctissimis vi
ris, nec in poetis inuenitur in vsu illam
corrupta, positura. Regulam illam intelli
gi de declinabilibus: sed ex consuetudine
vtriusque citra reprehensionē loquatur.
vt supra dictum est.

At i v s, pen. cor. Ver. Buc. Verum hæc cap.

tum alias inter caput extulit vrbes. Idē.
Ac nos hinc alii sitientes ibimus Afros.
Idem Geo. 1. Atque alius lacum funda iā
verberat amnem. Ait Ser. Aen. 1. tibi. Ha
rum vnam inueni: de duobus, & horum
alterum, & horum vnum dicere possumus.
Nam Artigraphi hoc tantum ve
rant, ne de duobus alium dicamus: quod
de multis propriè dicitur. Iuuen. Sat. 2.
Non faciant alii, cum tū multicia sumas.
ante pen. acu. in genitio penult. flectit. vt
alius. Priscianus lib. 13. ait ibi. Aliis quo
que antiquissimi pro Alius protulerunt:
eius genitiuus raro est in vsu: & eū de
buit vna syllaba vincere suum nominati
uum, & datiuum, tamen par est syllabis,
sed producit in genitio i, penultimam,
semperque eandem flectit: & finalē quo
que aduerbii alias: vt differat à se accusa
tiuus pluralis. Ac conuenientius, inquā,
finale acui, vt appareat aduerbium tē
poris. Nam finale flecti abscissis Latini
accidit, & latiniū hodie signo graui
aduerbium distinctionis causa obserua
ri. Sil. 9. Quanto non alias vidit, concu
rere tellus. Ver. Geo. 1. Non alias cælo
cecidit plura sereno. Catull. Nos ali
ud moues, aliud diuisimus aures. Lucr. 6.
Cernimus è succis, aliud ndoris odor
es. Hoc fortasse sensit Antonius Nebriss.
cap. de accentibus, sed vide Regulas no
stras, vbi discrimen sit contra consequēs.
ante penult. acuit.

At i c a, pen. cor. Marc. 13. Nos aliam mul
sum poterit tibi mittere diues. antepen
ult. acuit.

At i f a n v s, pen. pro. Sil. 12. Orythia do
mos, hinc Alifanus Iaccho. pen. flect.

At i b i, pen. cor. Ver. Buc. Nec tam præsen
tes alibi cognoscere diues. Idem Geo. 1.
Arborei fecus alibi, atque inuisa vire
scunt. Idem 2. Hinc alibi elicumne gie
ges, & maxima taurus. antepen. acu.

At i v n d a, pen. pro. Iuu. Sat. 6. Si quis ali
de putas rerum expectanda tuarum. En
cr. 5. Siue aliunde fluens, aliunde extrin
secus aer. pen. acu.

At i q v o t, pen. cor. Ver. Buc. Post aliquot
mea regna videns mirabor aristas. ante
penult. acuit.

At i a n v s, pen. pro. Ver. Buc. Hic alienus
ouis

ouis cūctos bis mulget in hora. Idē Geo.
1. Hic ver assiduū, atque alienus mensi
bus æstas. Mart. 2. Quodq̃ue tibi, nun-
quam non alienus odor. Iuue. Sat. 3. No-
cte dieq̃; potest alienum sumere uultū.
Hor. Ser. 1. Quodq̃ue aliena capella ge-
rat distentius uber. Mant. Certe alienarū
tibi cura superflua rerū. pen. sēctit. Lucr.
5. Ex alienigenis membris compacta po-
testas. antepen. acu.

ALIFER, pen. cor. Oui. Fast. 4. Transiit & ali-
fero, tollitur axe Ceres. antepen. acu.

ALITER, pen. cor. Stat. Syl. 4. Non aliter ge-
lida Rhodopes in valle recumber. Oui.
de Trist. 1. Diuidi haud aliter, quam si
mea membra relinquam. Idem. Met. 15.
Haud aliter titubat, quā si mea uina
bibisset. Ver. Geo. 1. Non aliter quā
qui aduerso vix flumine Læbum. ante-
penult. acuit.

ALIMENTVM, pen. pro. Oui. de Trist. 1. Vi-
lia, qui quondam miseris alimenta nega-
ret. Idem. Met. 15. Prodigia diuitias, ali-
menta; mitia tellus. Stat. Syl. 2. Mox
ruit in turmas, uatisque alimenta cruen-
tis. Lucr. 5. Impetus in mammas conuer-
titur, ille alimenti. Claud. Præscribunt
alimenta mihi, dubitandaque pauci, pe-
nult. acuit.

ALIPIDES, pen. cor. Ver. Aen. 7. Instratos
ostro alipedes, pictisq̃; tapetis. Oui. Met.
Inque diem alipedum ius, & moderatē
equorum. Idem. 4. Alipedi uiculus tau-
rus tibi summe de ætate. Lucr. 6. Naribus
alipedes vt cerni sæpe putantur. antepe-
nult. acuit.

ALLOQVI, pen. pro. Hor. Ser. 1. Quod mœ-
chus foret, aut sicarius, aut alioqui. pe-
nult. acuit.

ALIPTES, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Gramma-
ticus, Rhetor, Geometres, pictor, aliptes.
Idem. 6. Callidus, & crillæ digitos im-
pressit aliptes. pen. acu.

ALIGER, pen. cor. Ver. Aen. 12. Agminis ali-
geri subito eum lapsus abundans. Idem.
1. Ergo his aligerum dictis affatur amo-
rem. Sta. Syl. 3. Proineruisse detur summi
Iouis aliger Areas. Luca. 9. Aliget in cæ-
lum sic raptâ Gorgone fugit. Man. Alige-
ri vexilla petunt, exercitus vrbes. antepe-
nult. acuit.

ALIQVTS, pen. cor. Oui. Fast. 4. Cona-
tusq̃; aliquis uagina ducere ferrum. Idē
5. Sæpe aliquis folio quod tu Saturne te-
nebas. Idem. de Trist. 1. Et nobis aliquid,
quanuis distamus ab illis. Idem. 4. Et quo-
ries alicui dum ehartæ uincula dempsi.
Iuue. Sat. 1. Ande aliquid breuibz Gya-
ris, & carcere dignum. Idem. Si uis esse
aliquid, probitas laudatur, & alget. Ver.
Buc. Quin tu aliquid scitem potius, quo-
rum, indiget usus. Idem. Et si non aliqua
nocuisses, mortuus es. Alitq̃; hic ad-
uerbiū est, significat aliquatenus, aliqua
ratione, aliqua uia. antepenult. acuit.

ALIVD, pen. pro. Lucr. 6. Siue aliunde
fruens alicunde extrinsecus aer, penult.
acuit.

ALGIDVS, pen. cor. Oui. Fast. 6. Viderat &
campis algida terra suis. Stat. Syl. 4. Algi-
dus, aut horrens, aut Thufcula protegit
umbra. Lucr. 5. Ignis enim cu-avit, ut al-
gida corpora frigis. antepenult. acuit.

ALITONANS, pen. cor. Lucr. 5. Alitonās
Vulturnus & Auster fulmine ponens.
Mant. Iupiter alitonans semper morta-
libz æquum. antepenult. acuit.

ALLIDO, pen. pro. Mant. Allidunt telluri
artus, ille impiger ætas. penult. sēctit.

ALDEFONSVS, pen. pro. Mant. Aldefonsus
opum quia bella asperrima passus. penult.
acuit.

ALEMENA, pen. pro. Mant. dicitur Alcides
Alemena filius isto. pen. sēctit.

ALLOBROGES, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Ruf-
sus, qui tottes Ciceronem Allobroga di-
xit. Idem. 8. Cur Allobrogis, & magna
gaudeat ora. pen. acu.

ALLOQVIUM, pen. cor. Stat. Theb. 7. Sed
mitem alloquiū, & sēvis pax queritur ar-
mīs. antepenult. acuit.

ALMON, pen. pro. Ver. Aen. 7. Natorū Ty-
rhei fuerat qui maximus Almon. Idem.
Almonem puerum, sordatq̃; ora Galeis.
Oui. Fast. 4. Almonis dominam, sacraq̃;
lauit aquis. pen. acu. in obliquo sēctit.

ALO, pen. cor. Ver. Buc. Si uenit ad mul-
tram, binos alit ubere factus. Idem. Geo.
1. Quisq̃ue nouas alitis, non nullo semine
fuges. Idem. 2. Humida natiore her-
bas alit, ipsiq̃; iusto. Idē Opusc. Implaca-
bilis ira tacet uni alitis efca. Oui. de

Pont. 1. Ocia corpus alunt animus quoque pascitur illis. Idem in Ibin. Quosque putas Sydos, & Laryssus alebat. Stat. Syl. 4. Laxaturque chelys vires instigat, alique. Claud. Clastibus æstui, alerent, gemituq; victissim. Luca. 3. Vu gus alut, nescit plebs ieiuna timere. Lucr. 6. Nam quod ali dederat vitales aeris auras. Idem 4. Nec refert quicquam, quo victum corpus alatur. Mant. Italiam Ticini alitus dat nata parentum. antepenult. acuit, alo pen. Cicero in Ver. Hac pecunia alimur, & sustinemur. Idem de Natu. cum agellus eum non satis aleret. Idem in Parad. Alere exercitum suis fructibus.

ALOEVs, per ð, magnun, & eus, diphthongum scribitur, Ait Antonius Nebriss. penult. pro. Ver. A. n. 6. Hic & Aloidas geminas inmania vidi. Ait Ser. Aloeus Idhimedia vixorem habuit: quæ compressa à Neptuno duos peperit, Oerthum, & Ephialtem, qui digitis noue per singulos menses crescebant. Freti itaque altitudine, cælum voluere euertere, sed confixi sunt Dianæ, & Apollinis rebus. Aloidas autem sic dixit, ut de Hercule Amphitricionides diximus. Luca. 6. Impius hinc prolem superis immisit Aloeus penult. acuit.

ALOE, pe. cor. Iuue. Sat. 7. Pius aloes, quam mellis habet, quis dedit hic? Quoniam Græcum est nomen, accentum Græcum deberet: sed literæ mutatio transfert in antepenult. Ex Diomedis secundo. penultima enim brevis est: apud vulgares verò pen. acuit.

ALPES, pe. pro. Mant. Alpius Artois mouit Germania gentes. penult. acuit. Vide Alpinus.

ALPHITVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Alphitus albeni velatus tempora vitæ. antepenult. acuit.

ALPHENOR, pen. pro. Ouid. Met. 6. Aspicit Alphenor laniataque pectora plangens. penult. flectit.

ALPHESIBOEVs, pen. pro. Ver. Bnc. Pastorum inusam Damonis, & Alpheibæi. Idem. Damonis musam dicemus, & Alpheibæi. Idem. Hæc Damon, vos, quæ responderit Alpheibæus. Idem. Saltantes Satyros imitabitur Alpheibæus. Seruius inquit, sanè quidem ut in religioni-

bus saltaretur, hæc ratio est: quod nullam maiores nostri partem corporis esse voluerunt, quæ non sentiret religionem. Nam caniti ad ænium, saltatio ad mobilitatem pertinet corporis. penultim. acuit diphthongo, sed vide Regulas nostras.

ALPINVS, pen. pro. Sil. 3. Alpina innadit manns, assuetoque vigore. Ouid. Fast. 6. Exigis Alpino Roma sub hoste iacer. Hor. Ser. 1. Turgidus Albinus iugular dum Memnona dumque. Ver. Aen. 6. Aggeribus locer Alpinois, atque arce Monæci. Idem 4. Alpini Boreas nunc hinc, nunc flatibus illinc. Ait Ser. Hæc enim murorum Italix exhibent vices: Alpes enim Gallorum lingua altimontes vocatur. penult. flectit.

ALPHEVS, pen. pro. Scribitur enim per ei, diphthongon Græcè. Luca. 3. Sicanis Alpheus aquas, tunc Menala liquit. Claud. Nec super Alpheas vmbrafrata Menala ripas. Stat. Theb. 6. Sacra sed alternis Alpheon utrinque colebat. Sil. 4. Alpheo permulcet equos, & nostra facit. Idem 14. Alpheon sacræ portantem signa coronæ. Verg. Geo. 2. Cuncta mihi Alpheum linquens, lucosque Molorchii. Idem 3. Orygiam Alpheum, fama est, huc Elidis anmem. Ait Seruius. Elis, & Pisis ciuitates sunt Arcadiæ, in qua est fons ingens, qui ex se duos alueos creat, Alpheum, & Arethusam. Vnde fit, ut singantur coniungi in exitu: quos origo coniungit ita. Arethusam autem etiam in Elide esse testatur. Verg. dicens. Sic tibicum fluctibus subter labere Sicanos. Hæc secundum fabulas venarix fuit: quæ dum se in Alpheo post laborem lauaret: ab eo adamata est, & diu fugiens Deorum miseratione in fontem mutata per secretos meatus ad Siciliam venit: quod etiam Vergilius ostendit: Et tandem postis vel ex Arethusa sagittis. Idem 10. Hos parere iubent Alpheæ ab origine Pise. Vbi Seruius, Ait Alpheus fluuius est inter Pisas, & Elidem ciuitates Arcadiæ: vbi est templum Iouis Olympici; ex quibus locis venerunt, qui Pisas in Italia condiderunt, dictas à ciuitate pristina: & dicimus, Ait Seruius, Alpheum

vt Aeneam. penult. flecxit.

ALTARIA, pen. pro. Ver. Geo. 3. Inde nec im-
pofitis ardent altaria fibris. Idem Aen.
12. Summa notant pecudum, pateris al-
taria libant. Idem Buc. Ecl. 6. Ecce duas ti-
bi Daphni, duoque altaria Phœbo. Ser-
uius inquit. Nouimus enim aras & diis
efle fuperis, & inferis confecratis: Alta-
ria verò efle fuperiorum tantum deorū,
quæ ab altitudine conflat efle nomina-
ta. Iuue. Sat. 8. More Numæ cedit Iouis
ante altaria iurat. Idem 13. Atque ideo
intrepidi quæcunque altaria tangunt. pe-
nult. flecxit.

ALTILIS, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Ad nos iam
veniet minor altilis inde parato. Hor. E-
pift. 1. Nec fonnum Phœbis laudo fatir
altitulum nec. ante pen. acuit. Stat. Theb.
7. Altiticemque domum, & patrios remi-
nifcitur ignes.

ALIPHÆ, pen. pro. Sil. 8. Aliphe, & Clanio
contempeæ femp acerræ.

ALTERNATVS, pen. pro. Sil. 11. Atque al-
ternatos fociato confule faccs. Claud.
Alpinis odiis, alternataque iurgia viciū.
penult. flecxit.

ALTVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Dum calet &
medio fol & Alctiffimus orbe. Idē 2. Suc-
curritque altē, fimilisque & currus ina-
ni. Iuue. Sat. 3. Plaufta vchent, niteant al-
te, populoque minantur. Mant. Dicen-
dum altiloqui nihil inuenere poetæ. an-
te penult. acuit.

ALTERA, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Per caput al-
terius cū furem nemo timeret. Hor. de
Art. Nec rude quid profit, video inge-
nium alterius fic. Idem Epift. 1. Alteru-
trum velox victoria fronde coronet. Au-
fonius. Alterutrum videas, vt fit in al-
terutro. Luca. 6. Alterutrum menfura
caput, ter collibus omnes. ante pen. acuit.
Ouid. Met. 1. Alter in ambiguo eft, an fit
comprehenfus, & ipsis. Idem Faft. 4. Al-
ter Auentinum mane cæcumen init. Mar-
ti. 2. Tu comes alterius iam fumus ergo
pares. Hic genitiuus in ius, folus. ante pe-
nult. acuit.

ALVEVS, pen. cor. Ouid. Faft. 3. Alueus in
limo fyluis appulfus opacis. Idem Met.
1. Nilis & antiquo fua flumina reddi-
dit alueo. Ver. Aen. 6. Deturbat, laxatq;

foros. fimul accipit alueo. Per fynerefin
aluo facit. Item 2. Ingentis, vterumque
armato milite complent. Alueus eft, quo
defluunt fordes. Saluft. Simulans fibi al-
uum purgari: venter qui videtur. Cice-
ro de Nat. Alueus fubiefta ftomacho, ci-
bi & portionis eft receptaculum. Idē pro
Cluent. Spes illa, quam mulier in aluo
commendata à viro continebat. Iuue. Sat.
5. Laternam, illu lenim veltis datur al-
ueolis. quod Cicero pro Cæli. Ex quibus
requiram, quoniam modo laquerint, alue-
usne ille eft, an equus Troianus fuerit.
ante penult. acuit.

ALVEARIVM, pen. cor. Ver. Gen. 4. Seu lē-
to fuerint aluearia vimine tecta. vlti ait
Pierius, quauis aluearia quinque fyl-
labarum numero Capri obferuatione feri-
bendum Grammatici monentur, plera-
que tamen exemplaria vetera aluaria le-
gunt per fynerefin quatuor fylabarum,
& per Dicerefin folutio fit dactyli in pro-
celeufmaticum. ante penult. acuit.

ALVMVS, pen. pro. Ouid. Met. 4. Rife &
hoc vfus præftat tibi, dixit alumnus.
Hor. de Art. An cultus, famulisque Dei
Silenus alumni. Stat. Syl. 1. Euboīs, &
pulchra tumeat fubieftus alumnus. Iuue.
Sat. 1. Per quem magnus equos Aruncæ
flexit alumnus. Idem 6. Ingerit atque
fuos ridens producit alumnos. Ver. Aen.
6. Tum comes aufpicis charo datus i-
bat alumno. Seruius admonet, Alumnus
eft, qui Græcè Trophimos dicitur: quod
nomen, quia Latinum eft, vt ab eo, quod
eft nutritor, inueniamus eum, qui nutri-
tus eft: tranfit ad nomen aliud, & alumnū
dixit. Ait Calepinus, pro educato, & e-
ducatore poni alumnum, ab alendo de-
ductum nomen. penult. acuit.

ALVO, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Quos al-
luit campis herba phalifca fuis. ante pe-
nult. acuit.

ALVTA, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Appofitam
nigræ Lunæ fubrexit aluta. Idem 14.
Inde domum pollis, tumidaque fuper-
bus aluta. Ouid. de Art. 3. Pes, mala in
ninea femp cæletur aluta. penultima
flecxit.

AMABILIS, pen. cor. Oui. Faft. 5. Siue lo-
cum fpecto, locus eft inaniabilis & quo.
C 2 Geo.

- Geo. 4. Coccyi, tarda quæ palus inamabilis unda. Idem 6. Fata obstant, tristic; palus inamabilis unda. Hor. Epill. 1. Lulit amabiliter donec iam sœuus aperta. antepenult. acuit.
- AMADRYADES**, pen. cor. Oui. Met. 1. Inter Amadryades celeberrima Nonacrina. antepenult. acuit.
- AMALTHEA**, pen. pro. Tibull. 2. Quicquid Amalthea, quicquid Marpesia dixit. scribitur per ei, diphthongum. pen. flecitur.
- AMANSVS**, pen. pro. Flac. 1. Mater in aduerso Calulus uenatur Amans. penult. flecitur.
- MARYLLIS**, pe. pro. Ver. Buc. Postquam nos Amaryllis habet, Gálachea reliquit. Idem Fotmusam resonare doces Amaryllida syluas. Idem. Nonne fuit satius tristis Amaryllidis iras. Idem. Necte tribus nodis, ternos Amarylli colores. Idem. Necte Amarylli modo, & Veneris diuicula nocte. Idem. Fer cineres Amarylli foras, riuoq; fluenti. uocatiuus Græcus est, inquit Seruius. penult. acuit.
- AMARACVS**, pen. cor. Mant. Pender, & in paruos cōtorit amaracus orbes. Claud. rapt. 2. Intexit uolis hanc mollis amaracus ornat. Ver. Aen. 1. Idalix lucos, ubi mellis amaracis illum. Monet Seruius, Hic puer fuit regius onguetarius, qui casu lapsus dum ferret unguenta maiorem ex consuetudine odorem creauit: unde unguenta amaracina dicuntur hic postea in herbam sampsuchum uersus est, quā uulgō maioranā esse. Lucr. 2. Sicut amaracini blandum, statæque liquorem. Idem 6. Denique Amaracinam fugit fus, & rimer omnes. antepenult. acuit.
- AMARVS**, pen. pro. Ver. Buc. Florentē Cythi sum, & salices carpetis amaras. Idem Geo. 1. Strimonixq; grætes, & anaris intyba fibris. Idem 2. Salsa autem tellus, & quæ perhibetur amata. Oui. de Pont. 4. Nec degustanti lothos amara fuit, Sil. 3. Aggreditur iuuenem monitisque incessit amaris. Lucr. 6. Cū tuimur misceri absynthis, tangit amaror. penultima flecitur.
- AMARANTHVS**, pen. pro. Oui. Met. 15. Gramen odoratum textum tibi sertam amarantia. Mant. Ambrosia inuectens illi caput, atque amarantio. Item, Et quod fama refert immortales amarantii. Ver. Opusc. Et Baechi Lybie regis memor hic amarantus. penultima acuit.
- AMARESCO**, pen. pro. Hor. 8er. 1. Nempem amarescunt epulæ sine fine petitz. penult. acuit.
- AMAROR**, pen. pro. Ver. Geo. 2. Tristitia tentatum sensu torquebit amaror. At Seruius, Hic est sermo Lucretii, & uera lectio ipsa est. nam multi amaro legunt: ut sit, sensu amaro. penultima flecitur.
- AMARITIES**, pen. cor. Catull. Quæ dulcem curis miscet amariciem. antepenult. acuit.
- AMASENVS**, penult. pro. Ver. Aen. 17. Ecce sugæ medio summis Amasenus abundans. Ouid. Met. 15. Nec non Sicanias uolens Amasenus arenas. Amasenus fluuius Siciliæ, qui æstate ferè exsiccat. Hæc Raphael Rhægius. Idem Calepinus. penult. flecitur.
- AMASIS**, pen. pro. Lucr. 9. Non mihi Pyramidum eniuis euulsus Amasis. penult. flecitur.
- AMATA**, pen. pro. Ver. Aen. 12. Turne per has ego telactymas per siquis amata. penult. flecitur.
- AMATHVS**, pen. cor. Ver. Aen. 10. Et Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythæa. Oui. Met. Piscosamque Gnidon, grauidamque Amathunta metallis. Idem 10. Luctantes uiculos Amathuntaeque bibentes. Ver. in Cyri. Nam te iactari non Amathuntia nostris. antepenult. acuit.
- AMASTRA**, pen. pro. Sil. 14. Venit Amastra uiris, & paruo nomine Thise. penult. acuit.
- AMATRIX**, pen. pro. Matt. 7. Et quod amatrices tam propè seruat aquas. Idem 10. Odicit amatrices Hermaphroditus aquas. penult. acuit.
- AMAZON**, pen. pro. Ver. Aen. 11. Et medias inter cædes exultat Amazon. Oui. de Art. 3. Prima dedi Danaïs in Amazones arma super sunt. Idem 2. Se quicunque meo superat Amazona ferro. Mant. Vicimus hunc Phlegiam, uincamus Amata.

AMAZONAS istas. Ver. Aen. 5. Alter Amazoniam pharetram, plenamq; sagittis. Idem. 1. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. Mart. 4. Talis erat, dices noster Amazonius. Oui. de Pont. 4. Nec tibi Amazonia pro me sumenda securis. pen. acuit.

AMBAGES, pen. pro. Mant. In Labyrinthis tu filum ambagibus illud. Claud. Tethyos ambages Atlarxosq; recessus. Oui. Fast. 4. Obscuræ fertis patres ambagibus erant. Idem 6. Somnus abicit, quærunq; novis ambagibus acti. Ver. Geo. 2. Arque per ambages, & longa exorsa tenebo. Idem Aen. 1. Ambages, sed summa sequar fastigia rerum. Stat. Theb. 2. Callidus ambages te præmonstrante resolui. Mant. Dum sequor ambages, & verba, & tempora perde. penult. acuit.

AMBESVS, pen. pro. Ver. Aen. 5. Ipsi transstra novant, flammisq; ambefa reponunt. Idem 3. Ambefas subigat malis adsumere mentes, Ait Seru. Vndiq; efas, hoc est rotundas: maiores enim has habebat in honore deorum, paniceas scilicet. pen. fleat.

AMBIGO, pen. cor. Oui. Fast. 4. Convenit, ambigis, mœnia ponat vter. Stat. Theb. 1. Epulis ambigitur, perit ius, fasq; bonumque. Lucr. 3. Ambigis status, in quo sit mortalibus omnis. Mant. Ambigitur longum abscondit primordia tempus. Cicero de Iuven. Ambigunt agnari cum eo, qui est secundus heres. Idem in Or. Ni cum de vero ambigitur. Idem pro Cecin. Fundus de quo ambigitur. antepenult. acuit.

AMBITO, pen. cor. Ver. Aen. 10. In victum ignipotens, ique oras ambiat auro. Idem 4. Hec quid agit? quo nunc reginam ambire furentem. Ait Seru. Et ambio illam rem dicimus, ut: Ne consubij ambire Latinum. Cicero de Vniuer. Ut terram lucæ cursus proximæ ambiret. antepenult. acuit.

AMBITVS, pen. cor. Sil. 8. Ambitus & Graio funestior æquore campus. Iuue. Sat. 8. Quod si præcipit rapit ambitus, atq; libido. Stat. The. 1. Ambitus impatiens, & summo dulcius vauum. Idem. 9. Ambitus, orantemq; tibi seruire Napez. Mant.

Quæ natura soli, quantus ne sit ambitus orbis. antepen. acu. Oui. Met. 1. Iussit, & ambitæ circundare littora terræ. Hic participium est, pen. pro. Flacc. 5. Ambitumq; senem, promissaq; vellera puppi. penult. fleat.

AMBIGVVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Quæ nō ambigui fuses, non mobile vulgus. Idem Theb. 2. Dissonus ambiguum senis cunctatur Adrastus. Iuue. Sat. 8. Integer ambiguz si quando citabere testis. Persi. Sat. 5. Cumque iter ambiguum est, & vitæ nescius error. Oui. Met. 1. Alter in ambiguo est, an sit cōpressus, & ipsi. Ver. Aen. 1. Quippe domum timet ambiguum, Tyriosq; bilingues. Idem 2. In vulgū ambiguis, & quætere conscius arma. Idem 3. Agnuit prolem ambigua, geminosq; parentes. Idem 5. Transeat elapsus prior, ambiguumq; relinquar. antepen. acuit.

AMBITIO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Nec mæst me ambitio perdit, nec plumbus autler. Idem in Arte. Aut ob auariciam, aut me ra ambitione laborat. Oui. Fast. 2. Nulla tibi ambitio est, nullo corruperis auro. Mant. In modica verò nunc ambitione feruntur. Idem Dum modò vos premis ambitio regnare volentum auz pen. acu. Hor. de Art. Transuerso calanio signum ambitiosa recidit. Marr. 1. Quid fugis hos dentes ambitiose lepus. Oui. Fast. 5. Tuiusq; cælestes ambitiosa sumus. Idem de Trill. 4. Quod precibus petiit ambitiosa suis. Idem de Pont. 3. Pro nostris ut sis ambitiosa malis. Iuue. Sat. 7. Commune id vitium est, hic viuimus ambitiosa. Idem. Nam si discedas, laqueo tenet ambitiosi. penult. fleat.

AMBIBO, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Turpe erit ambobus longo mihi proximus vsu. Idem Met. 1. Ossaq; cum pindo, maiorq; ambobus Olympo. Stat. Syl. 2. Sis felix tellus dominis ambobus in annos. pen. acu.

AMBROSIVS, pen. cor. Mant. Carole cad, moris princeps ambrosia proles. antepenult. acuit.

AMBROSIVS, pe. cor. Iuue. Sat. 6. Aut Glaphyrus fiat pater, Ambrosiusq; Coraulles. Mant. Neccareas fruges parit, Ambrosiosq; recemo. Idem. Ambrosia inueniens illi caput, atque Amarantho. Idem.

Ambrosius verò genus à primatibus verbis. Idè. Ambrosium, magna; polus con-
scendere pompa. Ver. Geo. 4. Hæc ait, &
liquidum ambrosiæ diffudit odorè. Idem
Aen. 11. Ambrosiæ succos, & odoriferam
panaceam. Ait Seruius. Et est cibus Deo-
rum: nam neciâr potant. Idem 1. Am-
brosiæque conix diuinum vertice odorè.
Oui. Met. 2. Ambrosiæ succo saturos præ-
sepibus altis. Catul. Suiuiolum dulci dul-
cius ambrosia, antep. a. u.

AMBULO, pen. cor. Claud. Ambulat, & cla-
ro sedem deformat amictu. Ouid. Met. 3.
Mugit, & in teneris formosus obambulat
herbis. Hor. Ser. 1. Malihinus tunicis de-
missis ambulat, & quis. Mart. 2. Sum co-
mes ipse tuus, iumidique antea mbulo re-
git. Ver. Aen. 3. Nec grægibus nocturnus
obambulat atrior illum. Mant. Ambulet,
& si sit tellus habitata sub orco. Cice. de
Fin. Xersès factis classibus, Helleponto
iuncto, Athoque perfollo maria ambula-
uit terramque nauigauit.

AMALPHIS, pen. pro. Mant. Illudentè ocu-
lis, cyrofa videtur Amalphis.

AMELVIS, pen. pro. Ver. Geo. 4. Est etiam
flos in pratis, cui nomèn Amello. Mella
herba est, cuius flos amellus dicitur, ubi
inquit inquit, Est enim mella fluuius in
Gallia Cisalpina, Brixie opulentissimo
municipio vicinus, emissus ex monte Bre-
uio. De quo videas quid Seruius dicit: cõ-
tra quem quid Pierius. pen. acu.

AMENS, pen. pro. Sil. 2. Tum verò excussi a-
mentes ceu prodita recta. Luca. 4. Hesper-
ios inter Sicoris non vltimus amens.
Ver. Aen. 4. Isque amens animi, & rumo-
re accensus amaro. Ait Seru. Sanè nomèn
esse ostendit, ponendo genitiuum. penul.
acu. Oui. Met. 3. Pulsa graui, gravis est a-
mentia curribus auras. Hor. Ser. 2. Si què
delectat barbarum amentia verset. ante-
penult. acuit.

AMEN, pen. pro. Aufonius ad omnipotentè
Deum. Et responsurus ferit æra vocibus
amen. penul. acuit.

AMENRO, pen. pro. Luca. 6. Cùm iaculum
parui Libys amectauit habena. Oui. Met.
7. Dum nea, dum digito amentis adde-
rento. Idem 12. Inferit amento digi-
tos, miscendaque dixit. Ver. Aen. 9. In-

tendunt acres arcus, amenta que torquerè
Ait Seru. us, Amicium est lorium, quo me-
dia hasta religatur, & iacitur. penultima
acuit.

AMELINVS, pe. pro. Sil. 8. Fulgioria his po-
puli sortes Ameiinus, & arma. Ver. Geo.
1. Atque amerina parant lentè retinacu-
la viti. Ait Ser. Virgas, de quibus vites re-
liganturque virgæ abundant circa Ame-
riam oppidum Italix. cuius crebram in
Rosiana facit Cicero mentionem, pen-
ult. flectit.

AMETHISINA, pen. cor. Iunc. Sat. 7. Cauli-
dicum vendunt Amethisina conuenit il-
lis. antepen. acuit.

AMICVS, pen. pro. Iunc. Sat. 3. Stoiicus occi-
dit Boream delator amicum. Stat. Syl. 2.
Excubat innocui custos laris huius ami-
co. Hor. Ser. 1. Cur in amicorum vitiis
tam cernis acutum? Ver. Aen. 1. Hic mihi
nescio quod trepido male numen amicu-
Idem 5. Me licet casum miserari inson-
tis amici. penult. flect. Hor. Epist. 1. Di-
sce docendus adhuc, quod censeat amicu-
lus, vt fi. Stat. Theb. 8. Illum, heu, præsa-
gis quo nullus anicior astitit. antepenul.
acuit.

AMICITIA, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Vul-
gus amicitias vilirate probat. Idem 5.
Fructus amicitie magnæ cibus imputat
hunc rex. Stat. Syl. 2. Seruat amicitie le-
ges amoris, ite per annos. Luer. 5. Tunc &
amicitias cœperunt iungere habètes. Ver.
Aen. 7. Dic in amicitia cœcant & fœdera
iungant. antepen. acu.

AMICIO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Et piper &
quicquid carnis amicitur in empris. Oui.
Met. 5. Ille sibi oblarus fuluis amicitur in
alis. Cicero de Clar. M. Popilius, vt erat
lena amictus, ita venit in concionè. Idè
in Ant. Cæsar amictus toga purpurea. an-
tepenul. acuit.

AMICLAEVS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Hic &
Amiclaei cæsum de monte Lycurgi. Idem
1. Staret Amiclaei conceptum patre pu-
tares. Ver. Geo. 3. Talis Amiclaei domi-
tus Pollinis habenis. Idem. Armaque,
Amiclaeumque canem, cassamque pha-
retram. Ait Seruius. Et est species pro-
genere. Anycla autem Cijitas est La-
conix.

AMICTVS, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Purpura sepe tuas fulges prorexir amictus. Idem Met. 14. Insuper aurato circumuektur amictu. Ver. Aen. 5. Hæc farus dupplicem ex humeris reiecit amictum. penult. acuit.

AMYDON, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Hic alta Sicyone, alt hic Amydone relicta. antepenult. acuit.

AMYGDALA, pen. cor. Oui. de Art. 3. Nec glandes Amarylli nec Amygdala desunt. De qua Seruius, in Ver. Buc. ibi. Incipe Mopse prior Phyllis regina Thracum fuit: hæc Demophontem, redeuntē de Troiano bello dilexit, & in coniugem suum rogauit. Ille ait, ante se ordinaturum rem suam, & sic ad eius nupcias reuersum: Profectus itaque cum tardaret, Phyllis & amoris impatientia, & doloris impulsu, quod se speratū esse credebatur, laqueo vitam finiuit: & conuersa est in arborem sui nominis, idest amygdalum sine foliis: quæ coniugis aduentu virtutē, cum eius amplexus est trūcum: qui veluti sponsi sentiret aduentū folia onslit. Vnde etiam Phylla sunt dicta a Phyllide, quæ antē Petala dicebantur: quæ & folia significat, Petalon Græcè, folium Latine significat: Amygdalon enim sonat inculpabilem: fuit quidem & Demophoon sine culpa. antepenultimam acuit.

AMYMON, pen. pro. per o, magnum Græcè scribitur: est enim vna ex quinquaginta filiabus Dana. Oui. Met. 2. Argos Amymoneem Ephire Perenidas vndas. Str. Theb. 4. Siquis Amymones superest liquor, omnia cæcis. pen. acui.

AMYCAR, pen. pro. Sil. 1. Ingressique habitus atque ora explorat Amicar. Idem. Cui scitum arridens narrabis Amicarīs vmbis. Idem 4. Nec leuior dextra generatus Amicarē senis. Mant. Quo floret illa loco, sed mox deletus Amicar. penult. acuit.

AMINEVS, pe. pro. Ver. Geo. 2. Sunt & Amineæ vites firmissima vini. Ait Ser. Amineum vinum dictum est, quasi sine minio, idest, rubore: nam album est. penult. fleuit.

AMYNTHORIDES, pen. cor. Oui. de Art. 1. Fleuit Amynthorides per inania lumina Phoenix. antepen. acuit.

AMYNTRAS, pen. pro. Ver. Buc. Hæc eadem vt sciret, quid non faciebatur Amyntas. Idem. At mihi sese offert vltro mens ignis Amyntas. Idem. Lenta salix facta petori mihi solus Amyntas. Idem. Quid prodest, quod me ipse animo nō spernis Amyntas? Ait Seruius, Hic vocatiuus est amynta: & sciendum Græca nomina in as exeuria, siue crescant, siue non crescant in genitiuo, vocatiuum in a. mittere: vt Aeneas. Aenea, ò Aenea. Pallas. Pallantis, ò Palla. Amyntas, ò Amynta penult. acuit.

AMITA, pen. cor. Pers. Sat. 6. Tam reliqua ex amita patruelis nulla proneptis, ante penult. acuit.

AMITERNVS, pen. pro. Sil. 8. Hunc Amiterna cohors, & Baetris nomina ducet. Marr. 13. Nos Amiternus ager felicibus elucet hostis. Ver. Aen. 7. Vna inges Amiterna cohors, priscique Quirites. M. Forconium fuit una trium, fuit vna Amiternum. penult. acuit.

AMYTHAON, pen. pro. Stat. Theb. 3. Amphiaræ datur, iuxtaque Amythæone cretus. Ver. Geo. 2. Phyllirides Chiron, Amythaoniusque Melampus. antepenult. acuit.

AMMON, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Ammonis, quoniam Delphis oracula cessant. Ver. Aen. 1. Hic Ammone satus, rapta Garamantide nympha. Ait Ser. Liber cum Indos peteret, & per Libyam ex exercitu duceret, fatigatus siti, Iouis sui patris implorauit auxilium: & statim viso arietē, fons affecurus est. Vnde factum est Ioui Ammoni ab arenis dicto simulacrum cum capite arietino: quod ideo fingitur, quia sacris eius sunt inuoluta responsa. Ammon Græcè, arena est Latine. pen. acui.

AMNIS, pe. pro. Lucr. 6. Materies humoris & ad caput amnisbus ois. Ver. Aen. 9. Opoposuerit acie, nā dextera cingitur amni. Ait Ser. Amne debuit dicere: nunquā bene in reuelint, nisi quæ cōis sunt generis, vt docilis, agilis. Sed ideo ausus est ita ponere ablatiuū, quæ vt suprà diximus, apud maiores hic & hæc amnis dicebat. pe. acui.

Amor, pen. cor. Quid. Met. 1. Proinus alter amat, fugit altera nomen amantis. Idem 3. Et quis Io sylux crudelius, inquit amavit. Idem. Nec corpus remanet quondā, quod amauerat Echo. Idem de Trist. 1. Hic quoque quod nemo nescit amare, docent. Ver. Buc. Callaneusq; nuces mea quas Amaryllis amabat. Idem. Me tamē vrit amor: quis enim nodus adsit amoris? Stat. Sy. 1. Ille solutus amor consumpta est fabula vulgi. Ovi. Met. 3. Vror amore mei, flammis moueoque, seroque. Idem 1. Tu face, nescio, quos esto contentus amores. Ver. Buc. Omnia vincit amor, & nos cedamus amoris. Or, brevis est natura: celsura tamen, seu penihememeri licenter produci. Idem Aen. 1. Impius ante aras, atque auri cæcus amore. Ait Ser. Amores autem plurali numero ad voluptatem pertinent: vt, Securus amorum, qui iuuenum sibi semper erant. Singulari etiam ad religionem. penult. acu. Mart. 14. Iussit amatorem Nemesis lasciuia Tibullum. Hor. Ser. 1. Vt quidam Mars æus amator originis ille. Vide Apes. Vide Defendo. pe. flec. Cic. Att. Volo ames constantiam meam. Idem. Cice. omnes pueri amant inter. se. Idem. Nā Alexidis manus amabam. Idē. Et in eo me valde amo. Idem de Amic. Amare nihil aliud est, nisi cum ipsum diligere, quem ames nulla indigentia, nulla vilitate quæsitā.

Amoenus, pe. pro. Ovi. Met. 10. Persephone adiit, inamœnaque regna timentem. Iuu. Sat. 3. Ianua Batarum, & gratum litus amœni. Hor. Epist. 1. Tu nidum seruas, ego laudo ruris amœni. Idem. Hæ la tebræ dulces etiam si credis amœnæ. Stat. Syl. 2. Et feritas inamœna viz nūc ire voluptas. Ver. Aen. 5. Tartara habent tristesque vmbræ, sed amœna piorum. Ait Ser. Amœna, sunt loca solius volupcratis plena, quasi amunia, hoc est, sine fructu. Idem 6. Deuenerē locos lætos, & amœna vireta. Ait Ser. quæ sola amorē præstant. pen. flec.

Amomum, pen. pro. Ver. Buc. Mellia fluant illis, ferat & rubus asper amomum. Idem. Occidet, Assyrium vulgò nascetur amomum. Luca. 10. Adnectuntque recens vi-

cinæ messis amomum. Stat. Syl. 2. Mittitur Assyrio cineres adolentur amomo, penult. flec.

Amotus, pen. pro. Hor. Ser. 2. Sed tamē amoto queramus seria ludo. pen. flec.

Amphibius, pen. cor. Mant. Sunt quibus Amphibium pecus est pro casside fiber. antepen. acuit.

Amphitheatrum, pen. cor. Mart. 1. Hic ubi conspicui venerabilis amphitheatri. Mant. Schemate Romano fabricaret, ac amphithearrum, antep. ac. Mart. 13. Amphitheatralē nos cōmodamur ad vsus. penult. flec.

Amphitrioides, pen. cor. Stat. Syl. 4. Amphitrioides multo mea cæpit amore. Idem Theb. 1. Amphitrioides factum iuuenilibus armis. Sil. 4. Amphitrioidæ fuerit labor ipse sub armis. Idem 12. Amphitrioides armenti vector Iberi. Ovi. Met. 5. Amphitrioidæ, venisque fauentibus æquor. Catull. Ausus falliparens Amphitrioides, antepen. acuit.

Amphion, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Amphion clamat, sed Pæan conirahit arcum. Hor. de Art. Dictus & Amphion Thebanæ cōditor vrbis. Idem Epist. 1. Moribus Amphion tu cede potētis amici. Stat. Theb. 9. Amphion ignarus adhuc quæ funera campis. Idem. Amphion equites noctē, vigilataque castra. Ver. Opusc. Amphio, fraterque pari sub murmure sortes. Idē. Erigone sedes vestras Amphionæ canoris. Idem Buc. Amphion Direxus in Aetæo Aracyntho. Ait Ser. Amphion, & Zetus fratres fuerunt ex Ioue, & Antiope: sed Zetus rusticus fuit, Amphion verò musicæ peritus. penult. acu. Stat. Syl. 3. Nō Amphionæ steterint velocius arces, antepenult. acuit.

Amphigenia, pe. pro. Stat. Theb. 4. Huic parare dati quos ferilis Amphigenia. penult. flec. per ei, scribi ait Despaur.

Amphilochus, pen. cor. Ovi. de Rem. 2. Amphilochi frater Nephelida semper amaret. antepen. acuit.

Amphiaræus, pen. pro. Catull. Dilapsus nunquā est Amphiaræus equis. Stat. Theb. 1. Amphiaræ vides etenim vetat autor Apollo. Idem 3. Amphiaræ datur,

iux

Rurtaque Amphithaone eretus, Idem, Amphiaræ tuas quæ tanta ignauia, clamat. I. Ieni 6. Amphiarus equos, tua furto lapsa propago. penult. flectit.

AMPHITRITE, pen. pro. Oui. Met. 1. Margine terrarum periclerat Amphitrite. penult. acuit.

AMPHISILENA, pen. pro. Luca 9. Et grauis ingenium surgens caput Amphisilena. penult. flectit.

AMPHINOMYS, pen. cor. Claud. Cur non Amphinomo, cur non tibi fortis Onapi, antepen. acuit.

AMPHORA, pe. cor. Mart. 13. Amphora Viliaci non tibi vilis acer. Idem 1. Amphora non meruit tam preciosa mori. Idem 11. Amphora quod nigra, sed longè fracta Falerni. Hor. de Art. Nauibus era dāto qui pingitur, Amphora corporis antepenult. acuit.

AMPHRYSYS, pen. pro. Ver. Geo. 3. Pastor ab Amphryso vos sylux, omnesque Lycæi. Ait Ser. Amphrylus fluuius est. Theophrastus, apud quem Apollo spoliatus diuinitate ob occisus Cyclopas Admeto regi pauisse armenta dicitur. Luca 6. Irrigat Amphrylos famulantis pascua Phœbi. penult. flectit. Ver. Aen. 6. Quæ contra breuiter sacra ē Amphrysia vates. Scā. Silo. 1. Aut amphrysiaco pastor de gramine capsi. antepen. acuit.

AMPLIFICVS, pe. cor. Catull. Talibus amplificæ vestis decorata figuris. antepenult. acuit.

AMPVTO, pen. cor. Luca 2. Amputat ille cauis enoluit sedibus orbes. antepen. acuit.

AMVCA, pen. pro. Ver. Geo. 3. Aut totum reissi contingunt corpus amurca. Idem 11. Et nigro prius, & nigra perfundere amurca. Ait Seruius, Amurca, per c. scribitur, & p. profertur, vt Caius Cneus. penult. acuit.

AN, disiunctiua coniunctio, ait Beda, produciunt, ibi. Quæ in n. desinunt, si a, vel i, habuerint ante n. produciuntur. vt, an, sin, alioquin. Propert. 4. An infelices anticipare dies. An verò interrogatiua. Ait Antonius Nebriss. corripitur. Hor. de Art. Hoc an & hoc spernat promissi carminis auctor. Idem Ser. 1. Quidā ait, ignoras an, vt ignotum, dare nobis. Iuue. Sat.

2. O procures, cenfore opus est, an aruspice nobis? Idem 6. Digna tuo cuneis, an habent spectacula toris? an disiunctiua flectitur: interrogatiua acu.

ANABATHRA, pen. pro. Lau. Sat. 6. Et quæ conducto pendunt anabathra tigillo. penult. acuit.

ANADROMA, pen. pro. Lucr. 4. Et bona parca patrum sunt anademata mitræ. penult. flectit.

ANAGNIA, pen. cor. Sil. 8. Quis putri pinguis fulcaris Anagnia gleba. Idem 12. Dorso frugiferis Cerealis Anagnia glebis. Ver. Aen. 7. Hernica Saxa colūt, quos diues Anagnia pascit. Ait Seruius. Antonius, augusti sorore contempta, postquam Cleopatram duxit vxorem: mone tam eius nomine in Anagnia ciuitate iussit ferri. antepen. acuit.

ANALECTIDES, pen. cor. Oui. de Art. 1. Conueniunt tenues scapulis analectides altis. antepenult. acuit. Mart. 14. Sed precium scopis nunc analecta dabunt. penult. acuit.

ANANIA, pen. pro. Mant. Mox Anania ferens diuina oracula ab eius. Hic, Anania pen. pro. legitur: vnde flexa est pen. Græcisat. hic poeta, aut Græcè per ei, diphthongum est, si sic sit longa, etiam Latine: ybi si per i. scribitur, Latine breuiari, ac grauiari: vt ex Antonio Nebriss. in Opusculis.

ANAPVS, pen. pro. Oui. Fast. 4. Perterit, & Cranen, & sobites lenis Anapi. Sil. 14. Cranes, & Anapus, & Errygiz Arethusa. penult. flectit.

ANAS, pen. cor. Mart. 13. Tota quidem ponatur anas, sed pectore tantum. Oui. Met. 11. Accipitrem fluuiialis anas, quam Troius heros. Man. Culmina callicole, sed anas, & mergus, & anser. pen. acuit.

ANAXAGORAS, pen. cor. Lucr. 1. Id quod Anaxagoras sibi sumit, & omnibus oēs. Idem. Nunc & Anaxagoræ scrutemur omiomerian. antepen. acuit. p. m. diuotioquar.

ANAXARETE, pen. cor. Oui. Met. 14. Iphis Anaxareten humili de stirpe creatus. Idem. Vincis Anaxarete, neque erunt tibi tædia tandem. antepenult. acuit, licet vltima sit longa.

ANAXARCHVS, pen. pro. Ouid. in Ibin. Aut

Aut vt Anaxarcus pila minaris in alta penult.acuit.

ANCEPS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Vilibus ancipites iungi ponentur amicis. Per. 5. Ancipitis librx rectum discernis vbi inter. Ver. Aen. 5. Pariteris textum cæcis iter, ancipitemq. Idem 7. Sed ferro ancipiti decernunt vtraque late.

ANCHIMOLVS, pen. cor. Ver. Aen. 10. Anchimolm, thalamos aufum incestare nouerca. Ait Seruij. Hæc fabula nusquā inuenitur in autoribus. Abienus tamen, qui totum Vergilium, & Liuium iambicis scripsit, hæc commemorat dicens, Græcam esse, Rhætus ergo Mariubiorum rex fuerat i Italia, qui Anchimolo filio Casperiam superduxit nouercam: hanc priuignus suprauit. Quo cognito cum eum pater persequeretur, & ad portam uocaret, fugiens ille, se ad Furnum consulit. antepenult. acuit.

ANCHISES, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Nutrice Anchise nomen, patriamq. nouerca. Qui. Met. 14. Magnanimi Anchise didicit quoque iura locorum. Ver. Aen. 1. Fune ille Aeneas, quem Dardanio Anchise. Ait Seruius, cum multis enim Venue concubuit. Sed sciendum, Anchisen pastorem fuisse & cum eo amato Venere concubuisse. Vnde Aeneas circa Simoin fluuium natus est. Dex enim, vel nymphae enituntur circa flumens, vel nemora: quod cum iactaret Anchises afflatus fulmine, oculoq. priuatus est. Idem 3. Et pater Anchises, bellum d. terra hospita portas. Idem. Ipse pater dextram Anchises haud multa moratus. Idem. Coniugio Anchisa Veneris dignate superbe. Seruius inquit, Vocatus hic nō est Latinus, nām brevis esset, vt d. Catilina. græcus est ergo. De quo valde apud eos quæritur quænam modis, exeat ab his nominibus, quæ in es mittunt nominatiuum, nam Tyrides, Tytide facit, vt, Dauid fortissime gentis Tyride. Atrides cum simile sit Atrida facit, ut, Horatius, Nequis humasse velit Aiæcem Atrida veras cur. Tale est Anchisa: sane apud Latinos horum nominum causa manifestæ est: quæ nominatiuum ipsum in a, mittunt, & recipiunt Latinam declinatio-

nem, ut Atrides, Atrida. Scythæ, Scythia. Idem 4. Nec patris Anchise cineres, manesq. reuelli. Ait Seruius, sciendum sanè Varronem dicere, Diomedem eruta Anchise ossa filio reddidisse: Catonem autem affirmare, quod Anchise ad Italiā uenit: tanta est inter eos varietas, & historiarum confusio. penult. acuit. Idem 10. Tros Anchisiades animos tamen omine tollit. antepen. acu. Idem 5. Et lucus late facer additur Anchise. penult. flecit.

ANCHORA, pen. cor. Stat. Theb. 4. Cum ad uela nothi, & scisso redit anchora fundo. Oui. de Rem. 1. Non satis vna tenet cæratas anchora pupes. Ver. Aen. 3. Anchora de prora iacitur, stat litore puppes. Idem 1. Vlla tenent, vno non alligat anchora morsu. Ait Seruius, Hoc nomen, cum in Græco, vnde originem ducit, aspiratione non habeat, in Latino aspiratur: quod est contrarium: nam magis Græcorum est aspiratio. Sed hoc in paucis nominibus inuenitur. antepen. acu. Vide Inchoa.

ANCILIA, pen. pro. Luca. 1. Et Salius læto portans ancilia callo. Iuue. Sat. 1. Sudaui clypeis ancilibus, d. pater orbi. Oui. Fast. 3. Idq. ancile vocat, quod ab omni parte recisum est. Idem de Trist. 1. Alta sub ancili moenia findat iter. Ver. Aen. 7. Succinctus trabea læquaue ancile gerebat. Idem 8. Lanigerosq. apices, & lapsa ancilia cælo. Ait Sernius, Regnante Numapompilio scutum breue, & rotundum cælo lapsum est, & cum aruspices respon dissent, illic fore urbis imperium, vbi illud fuisset, diligetia Numæ, ne quandoq. ab hostibus posset auferri, adhibito Martio fabro, multa similia facta sunt, & in templo Martis locata. Quod autem dicit ancilia plurali utitur numero pro singulari nam unum sapsum est: Ancile autem dicitur, aut quasi vndique labrum circuncipi habent. pen. flecit.

ANCILIZ, pe. cor. Oui. de Rem. 1. Nec uenear seruus, nec flectens ancillula sistum. antepenult. acuit.

ANCONA, pen. pro. Mant. Hic Quiriacro felix Ancona sepulchro. pen. flecit.

ANDRAGORAS, pen. cor. Mart. 6. Inuentus mane est mortuus Andragoras. antepenult. acuit.

ANDRÆAS, pe. pro. Mant. Iactat & Andræas pastor Ferulanus Hetrusco. Idē. Andræa Germane Petri, sanctissima Iona. Idem. Sic ait Andræas interpellatus ad il-

lam. Idem. Itē pius Andræas metuens clamabat, abite. Idem. Itē cōmes Andræas, comes it Traianus in unam. Ut scias lēctor hoc nomen quo accentu esse proferēdū, accipe quam rēgulam Grammatici admittunt: quæ uerō nomina apud Græcos per ei, diphthongen scribuntur, quādoq; in e, longum scribi, quādoq; in i, lōgū venire. Vide Aeneas. Sic Andræias, Andræas. pen. acu. misetur enim Lacinæ declinationi. penult. etiam longa, ut Andræx sicut Abbiās, quia Abbiæ sit de clinatione. antepen. acu. Latine est enim penult. breuius. Hæc Antonius Nebriss. de Græcis, & Hebræis nominibus. pen. acu.

ANDROMEDA, pen. cor. Malinius 1. Andromedam ualios metuētem piscis hīrōs. Mart. 1. Soluere, & Heliōnem solus est & Andromeden. Oui. Sapphus. Andromedæ patris fusca colore lux. antepenult. acuit.

ANDROGYNUM, pen. cor. Lucr. 5. Androgynum inter veras ne utrunq; utrinque remotum. antepen. acuit.

ANDRONICVS, pen. cor. Mant. Andronicus puero nomen fuit, & pueriles. antepenult. acuit.

ANDROGEOS, pen. cor. Ver. Aen. 6. In foribus lethum Androgeo tum pendere potestas. Ait Ser. Androgeo, secundū Aëticam linguā genitrius singularis Græcus est: & ita apud illos terræ est declinationis. Addit Pierius, quāuis Priscianus, & Ser. in Androgeo Aëticum agnoscāt idioma: in veteribus tamen plerisque codicibus Androgei Latino idiomate scriptū obuari. antepen. acuit.

ANDROMACHE, pen. cor. Ver. Aen. 3. Et patrio Andromachæ iterum cecisse marito. Mant. Andromaches narrat populis fecisse molossos. antepen. acuit.

ANELIVS, pe. pro. Hor. Ser. 2. Cum tribus anellis modo leua priscus inani. pen. acu.

ANETHVM, pen. pro. Ver. Buc. Narcissum & florem iungit bene olentis anethi. Ait Seru. Narcissus, Papauer, & Anethus pulcherissimi pueri fuerunt: qui in flores, suo

rum nominum versi sunt. Anethū quē accentum habeat, vide Accutum. Ouid. Met. 1. 1. Aduolat armati custos Phocæus Aneor. penult. fecit.

ANGELVS, pe. cor. Mant. Procreuit senior semper vigil Angelus aëta. Idem. Angelus hostili traictus pectora ferro. Idem. præsertimque tuis istud regat, Angelus istud antepen. acuit.

ANGVLVS, pen. cor. Qui Fast. 3. Quemque notos oculis angulus omnis adeit. Idem 6. Angulus à pluuio vindicat imbre tholus. Claud. Angulus aut regio, quæ non pro numine vultus. Lucr. 2. Sed magis angululis paulum prostrantibus, & quæ. Idem 4. Hinc ubi suffugit sensum simul angulus omnis. Pers. Sat. 6. Infelix pecoris securus, & angulus ille. antepen. acu.

ANGVLVS, pen. pro. Ver. Aen. 3. Horresco referens immensis orbitibus angues. pe. acu. Oui. Met. 4. Quis furor anguicomæ Perseus superatur, & alis. Idem 3. Quis furor anguigenæ proles Mauortia veltas. Idē 1. Inuicere anguipedum captino brachia cælo. Mant. Anguigerum extremum cogis discedere ad orbem. Lucr. 5. Anguima nos belli docuerunt vulnera Penni. Idem 4. In gerrere anguimānos elephātos In dia quorum. Prop. 4. Nec temerē anguino creditur ore manus. Stat. Syl. 2. Sic & in anguiferæ ludentem gramine Lernæ. Idem 3. Anguiferamque domū, blando quæ mersa veneno. antepen. acuit.

ANFRACTVS, pen. cor. Lucr. 5. In paribus currens anfractibus ætheris oras. Idem 2. Quam fluitans circum malignis anfractibus æquor. Mant. Mille per anfractus solitam perque inuia mentem.

ANGINA, pen. pro. Mant. Custodire nihil nobis angina, nec illi. pen. flect.

ANGITIA, pen. cor. Ver. Aen. 7. Te nemus angitix vitrea, te Fucinus vnda. antepenult. acuit.

ANHELVS, pen. pro. Pers. Sat. 1. Grande aliquid, quod pulmo animæ prælargus anhelet. Oui. Fast. 2. Nullus anhelabat sub adunco vomere taurus. Stat. Syl. 1. Subter anhelat humus, ne ferro, aut ære laborat. Idem Theb. 7. Sicut anhelabant vincto sudore volantes. Idem 8. Quercus anhele Iouis, Troianaque Tymbræa accipit.

tacebit. Ovi. Met. 1. 5. Deserat ante dies & in alto Phœbus anhelos. Luca. 4. Affluit, & genitus, & anhelio clara meatu. Vet. Geo. 1. Nosq; ubi primus equis oriens afflauit anhelis. Ovi. Fast. 4. Cuius anhelatis ignibus ardet humus. penult. flectit. Stat. Theb. 6. Clausuraque cōpresæ transumat, anhelitus iræ. Luca. 4. Exhausitq; virum, quo creber anhelitus illi. Ver. Aen. 9. Flumen agit fessos quatit æger anhelirus artus. Idem 5. Subrahitor solum, tum creber anhelitus artus antepenult. acu. Cicero in Catil. Catilina furens, audacia stelus anhelans. Idem ad Heren. Iste anhelans ex infimo pectore crudelitatem.

ANIEN, pen. cor. Stat. Syl. 1. Qua præcepit Anien, atque exceptura notatus. Idem. Si quis & inserto geminos Aniene penates. Idem 4. Tyburis hic lucos Anie nâque frigora caprant. Ver. Geo. 4. Vnde pater Tyberinus, & vnde Anienas lucent. Ait Seruius. Tyberis & Anio Italix sunt fluij. Sil. 4. Pomifera arua creant Anienicolæque Cathylli. antepenult. acuit.

ANILIS, pen. pro. Ovi. Epist. Sed mouet obrepens somnus anile caput. Idem Met. 14. Conducit, & ægis peraranit anilibus ora. Idem 3. Membra tulit gressu, voce quoque fecit anilem. Claud. Manfit & iungas totius defluxit aniles. Ver. Aen. 9. Urgebam, & telam curas solabar aniles. Idem 7. Exiit, in vultus sese trãformat aniles. Stat. Theb. 7. Hinc, atque hinc utz melior iam sextus aniles. pen. flectit.

ANIGRVS, pen. pro. Ovi. Met. 1. 5. Fundit Anigrus aquas post quàm nisi vasisbus omnis. penult. acu. Vide Perago.

ANIMVS, pen. cor. Ovi. de Trist. 1. Carmina proueniunt animo deducta sereno. Stat. Syl. 1. Seruo animam, atque adeo breuiter, dum tecta subinus. Idem. Theb. 6. Indignantem animam proprijs non reddit in atris. Luca. 1. Fert animus cassus tantarum exponere rerû. Ovi. Met. 1. In nouâ fert animus maternas dicere formas. Verg. Geo. 1. Vertuntur species animorum, & pectore motus. Claud. Materix causas, quævis animauerat astis. Ovi. Met. 1. Immaduisse ferunt, calidæque animasse creuore. Idem. Neu regio

foret ylia suis animalibus orba. Lucr. 1. Vnde animale genus generatiim in lumine vitæ. Idem 2. Quatenus in pullo animales vertier oua. Mant. Cælicolæque ingentes malè tunc animabimur illas. Luca. 3. Scolopæque; seruabât magicas animalia linguas. Ovi. Fast. 6. Lapiacus hoc animal solita est maciare priapo. antepen. acuit. Mant. Pullulat, & sumit vires animosa libido. Idem. Mirtiada, quæ correptis animosus, armis. Idem. Illi i terga volâe repetuntq; animosius hostem. Ver. Geo. 2. Quas animosi auri assidua franguntq; feruntq;. Ovi. Met. 2. Nec tibi quadropedes animosos ignibus illis. Lucr. 1. Ornatas armis statuas, stantesq; animatas. pen. flect. Ver. Aen. 10. Vna eademq; via sanguisq;, aninusq; sequuntur. Ait Seruius. Animus consilij est, anima vitæ.

ANISENVS, pen. pro. Ovi. Fast. 4. Iamque Leontinos, Anisenaq; flumina cursu. penult. flectit.

ANITIA, pen. cor. Aufonius. Ante quater plenum consumpsit Anitia lustrum. antepenult. acuit. Trist.

ANYTVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 5. Fama refert Anyti quale fuisse rei. antepenult. acuit.

ANIVS, pen. cor. Ver. Aen. 3. Rex Anius, rex idem hominum Phœbiq; sacerdos. Idem 7. Iunonis gelidumq; Anienem, & roscida riuus. Ovi. Met. 14. Quas Anienis aquæ, cursuq; breuissimus almo. Vide Anien. antepenult. acuit.

ANNALIS, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Res memoranda nouis annalibus, atque recepti. Ovi. Fast. 1. Sacra recognoscere annalibus erura prisca. Idem 3. Tempora cum causis annalibus eruta prisca. Ver. Aen. 1. Et vacet annales nostrorum audire laborum. Ait Seruius. Inter annales, & historiam hoc interest. Historia est eorum temporum, quæ uel uidimus, uel uidere potuimus. Annales uerò sunt eorum annorum, & temporum, quæ ætas nostra non nohit. hæc tamen confunduntur licenter. penult. acuit.

ANNIBALIS, pen. cor. propertius 3. Annibalis spolia, & uicti monimenta Syphacis. Iuue. Sat. 6. Tolle tuum precor. Annibalem, uictumq; Syphacem. Idem 10. Expêde

de Annibalem quot libras inducere summo. Sil. 1. Vidimus Annibalem procul his à moribus oro. Idem 2. Annibal excelsi præuertit turbine saxi. Idem Annibal, & cæsa has biten, fixique trophæum. antepen. acuit.

ANNOSVS, pen. pro. Oui. de Trist. 5. Scilicet exiguis prodest annosa senectus. Iuue. 11. Annosam si forte nucem deiecerat eurus. Hor. Ser. 2. Quid cum balbiferis annofo verba palato. Oui. de Art. 2. Tritaq; in annofo flaua Pyrenia mero. Idem Met. 7. Et tamen annofo pellem posuere senectæ. pen. flect.

ANNVO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Annuimus pariter vetuli, notique columbi. Oui. Met. 1. Annuit utque caput, visa est agitalse cacumen. Idem. Fast. 5. Annuimus votis consul cum consule Iudos. Verg. Aen. 12. Sin nostrum annuerit nobis victoria Martem. Idem 1. Nos tunc progenies cœli quibus annuis arceni. Cicero de Or. 1d quoque toto capite annuit. Idem pro Quinct. Sibi. hic annuisset. antepenult. acuit.

ANNVLVS, seu anulvs. pen. cor. Hor. Ser. 2. Tu cum protectis insignibus annulo equeitri. Iuue. Sat. 9. Annulus & demens, & seuas curre per Alpes. Idem 11. Anulus & digito mendicat Pollio nudo. Mâr. Anulus in digito subter tennatur habendo. Vide Humidus. antepen. acuit.

ANNONA, pen. pro. Iuue. Sat. 9. His opibus nunquam cara est annona veneni. Hor. Epist. 1. Vilis amicorum est annona bonis, vbi quid deest. Idem. Annosæ proferit, porter frumenta, penusque. Mant. Numina flexilis, nam mox annona per vndas. penult. flecti.

ANSER, pen. pro. Pers. Sat. 6. Ve tuus iste nepos olim satur anseris exitis. Hor. Ser. 2. Pinguis & scis passum iecur anseris albi. Verg. Buc. Digna sed argutos inter strepere anser olores. penult. acui.

ANTE, pe. pro. Iuue. Sat. 3. Antè tamen veniet nobis prosperantibus obstat. Idem 4. Antè domum Veneris, qui Dorica sinister Ancon. Ver. Buc. Et fugit ad salices, & se cupit antè videri. Idem Geo. 3. Antexpectatum positus stat in agmine castris. Ait Ser. Antexpectatum, est vna

part orationis, adverbium. Vide A. prepositio, in nostris Regulis.

ANTARCTICVS, pen. cor. Mant. Si quas forte videt terras antarcticus axis. antepenult. acuit.

ANTEHAC, vna pars orationis, adverbium. Lucr. 5. Quod si forte fuisse antehac omnia credis. Mant. Antehac ad nihilum penitus res quæque redisset. Vide Regulæ.

ANTAEVS, pen. pro. Oui. in Ibin. Et quos Antæi fortes pressere lacertis. Sil. 3. Antæus celsumque caput super agmina tollit. penult. acuit.

ANTENOR, pen. pro. Ouid. Fast. 4. Adiciæ Troianæ suaforem Antenora pacis. Mâr. Gramine Troiani capere Antenoris vrbem. Ver. Aen. 1. Antenor potuit mediis elapsus Achiuis. pen. flecti. Idem 6. Tres Antenoridas, Ceterique sacrum Polybe tem. antepenult. acuit.

ANTIOCHENVS, pe. pro. Mant. Antiochenus adeit, Lucas & cornua fronte. penult. flectit.

ANTIGONVS, pen. cor. Mant. Antigonus, post magni obitum Macedonica adeptus. Idem. Antigoni pugnas, & Spartæ iumenta facta. antepen. acuit.

ANTIGONES, pen. cor. Ver. Buc. Non tulit Antigones, & erat tum dignus amari. Ait Ser. Aut pastorem quendam pulcherrimum dicit, aut Coraulum significat: quem legimus admodum à Vergilio fuisse dilectum. Iuue. Sat. 9. Syrma vel Antigones, seu personam Menalippos. Ouid. Met. 6. Pinxit & Antigone causa contendere quondam. Stat. Theb. 7. Antigone populis teneras descenditur atra. Idem. Sic rudis Antigone, senior cui talia Phœbas. antepenult. acuit.

ANTIOCHVS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Nec tamen Antiochus, nec erit mirabilis illic. Claud. Restitit Antiochus præscriptus imagine tauri. Manr. Petrus, & Antiochi claram tibi tradidit urbem. antepenult. acuit.

ANTIQUVS, pen. pro. Luca 1. Antiquum, repetes iterum chaos omnia mistis. Sil. 1. Antiquæ Experitæ, quantosque ad bella creatæ. Ver. Geo. 2. Fluminaque antiquo subterlabentia muros. penult. flecti. Iuue. Sat. 5. Dic mihi nunc quæso, dic antiquissime

- tiqussime diuvm. Sil. 8. Tum Troiana manus tellure antiquitus orti. Idem 4. Annibalis prole discors antiquis Han non. Iuue. Sat. 6. Ignorosque mihi tenet antiquaria versus. antepen. acuit.
- ANTICYRA**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Nauigat Anticyram, quid enim differt? Barathrone. Oui. de Pont. 4. Quicquid & in tota nascitur Anticyra. antepen. acu.
- ANTIETHVM**, pen. cor. Perf. Sat. 1. Librat in Antichetis doctas posuisse figuras. antepenult. acuit.
- ANTIOPHONA**, pen. pro. Artigraphi ferè omnes asserunt, scribi per O, magnum: deductum quidè apparet à phoni, quod vox Latine significatur, & anti præpositione, quæ pro, seu contra significat: antiqui tamen pro æquale usurpabant. Antiphona ergo, vox est reciproca choræ & pfallentibus. Hec Græcum Lexicon admonet. Etiam in Antiphonus pen. producit Calepinus. penult. flectit. Idem Antonius Nebriss. in Opusculis.
- ANTICIPO**, pen. cor. Ver. Opusc. Aestiferum suades anticipare diem. Stat. Theb. 6. Anticipasse uiam nec non & Thessalus heros. Prop. An infelices anticipare dies. Lucr. 5. Anticipat cælum radiis accendere tentas. Cice. o ad Att. Qui anticipes eius res molestiam, quam triduo sciturus sis. Idem de Nat. Ita est formatum, anticipatumque mentibus. antepenult. acuit.
- ANTIPOLITANVS**, pen. pro. Mart. 6. Antipolitani nec quæ de sanguine Thyndi. penult. flectit.
- ANTIPIHATES**, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Atciptet voces Antiphatesque ritas. Idem. Quis non antiphates Lestrigona deuouet, aut qui. Iuu. Sat. 14. Comparat Antiphates trepidi lares, ac Polyphæmus. Hor. de Art. Antiphatem, Syllamq; & cum Cyclope Charybdim. Stat. Syl. 1. Antiphate, cædant uitæ iuga perfida Circes antepenult. acuit.
- ANTICATIONES**, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Maiorem, quam sint duo Cæsaris Anticationes. penult. acuit.
- ANTILOCHVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Antilochi barbari ardentem nam quærit ab omni. Oui. Penel. Antilochus nostri causa timoris, erat. Stat. Achill. 1. Antilochus, septemque Ajax umbone coruscet. antepenult. acuit.
- ANTIOPA**, pen. cor. Perf. Sat. 1. Antiopa Aerumnis cor luctificabile fulta. Mart. 1. Nec curtus chiones, Antiopesue calix. Prop. 2. Inuocet Antiope quem nisi uicta Iouem. antepen. acuit.
- ANTIMACHVS**, pen. cor. Prop. 2. Tu non antimacho, non tutior ipsis Homero. antepenult. acuit.
- ANTHORES**, pen. pro. Ver. Aen. 10. Hercules Anthorem comitem, qui missus ab Argis. Ait Seruius. erit nominatiuus hic Anthores, quomodo Diore. Nam si anthor fuerit nominatiuus, metri ratio non procedit. Omnia enim Græca in ær, terminata, in obliquis casibus corripuntur, ut Hector, Nestor, Castor. Hectoris. Nestoris, Castoris. pen. acuit.
- ANTONIUS**, pen. cor. Ver. Aen. 8. Hinc ope barbarica, uariisque Antonius armis. Iuue. Sat. 8. Inde Dolabella est, atque Antonius, inde. Idem 10. Antoni gladios potuit continere si sic. Hor. Epist. 1. Musa superuacuas Antonius, & tamen illis. Oui. de Pont. 1. Quod meritis non est, Antoni scripta leguntur. Luca. 2. Antoni cuius laceris pendente canis. Man. Consimili pietate calens Antonius arua. antepen. acuit. Auso. Antoninus ab hinc regimè caput ille uocatus. pen. flectit.
- ANUBIS**, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Plangens populi currit derisor Anubis. Oui. Hero. Per tua sacra precor, p Anubidis ora uerendi. Ver. Aen. 8. Omnigerumq; deum monstra, & latrator Anubis. Ait Ser. quia capite canino pingitur, hunc uolunt esse Mercurium: ideo, quia nihil cane sagacius. penult. flectit.
- ANVLVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 11. Anulus, & digito medicat Pollio nudo. Mart. 5. Per cuius digitos currit leuis anulus omnes. antepenult. acuit.
- ANVS**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Debet anus, cedant quæ te iam salibus actis. Oui. Met. 14. Vera dedisset anus, glebaque incurua resedit. Idem 13. Viuacem, differtis anu, quis posse putaret. Idem Fast. 3. Pauper sed mulier sedulicatus anus. Tibull. 1. Asfideat

sideat custos sedula semper anus. Ver. Aen. 7. Fit calybe Iunonis anus, templiq; sacerdos. pen. acuit.

ANXUR, pe. pro. Mar. Siue salutiferis candi-
dus anxur aquis. Hor. Ser. 1. Impositum
saxis latè candentibus Anxur. Stat. Syl.
1. Anxuris & sedes Phrygio quas mitis
alumno. Ver. Aen. 7. Circumque iugū,
quis Iupiter Anxurus aruis. Seruius ait
circa hunc tractum Campaniæ colebat-
ur puer Iupiter, qui Anxurus dicebatur
quali sine nouacula: & ita sonat i Græco:
quia nunquam rasilset. Anxurus, & An-
xuris, antepe. acu. Anxur pen.

ANONIS, pen. cor. Oui. de Art. Fertur &
Aonio concita baccha deo. Idem Met.
1. Separat Aonios Aëxis Phocis ab ar-
uis. Stat. Theb. 7. Aoniz populi nec sunt
tibi fræe relicti. Ioue. Sat. 7. Fontibus
Aonidum, neque enim cantare sub an-
tro. Ver. Geo. 3. Aonio rediens deducam
uertice musas. Idem Buc. Aonas in mon-
tes duxerit vna fororum. Idem. Vlla mo-
rans fecere, neque Aonia Aganippe. Ait
Seruius. Aonia, Aganippe nominatiui
singulares sunt. Aganippe autem fons
est Boetiz, quæ & Aonia dicitur. Aonia
autem brevis sit ni, quia sequitur nocalis
uocalem. ante penult. acuit.

APPELLES, pe. pro. Hor. Epist. 2. Edicto
uertit, nequis se præter Appellem. Prop.
3. Inueneris tabulas, summam si ponit
Appelles. pen. acuit. Idem 1. Qualis Apel-
leis est color in tabulis Stat. Syl. 1. Mune
re Appellex cuperent te scribere cære. pe
nult. flectit.

APEX, pen. cor. Ver. Aen. 4. Nubil a iamq;
uolans apicem, & latera cernit. Stat. Syl.
3. Non adeo uelutiuinus apex, & flam-
mea diri. Idem 4. Nutaturus apex, ceu
frena sonantia flectes. Idem Theb. 3.
Mens tonat, exundat apices, fluctusque
Palorus. Idem 8. Et galeæ uictatus a-
pex? hæc contra, lacusque. Luca. 1. Et
tollens apicem generose, uertice flamen.
Oui. Fast. 1. Summaque Peliacus syde-
ra tangit apex. Ver. Aen. 2. Fundere lu-
men apex, tactuque Innocia molli. Ait
Seruius. Apex propriè dicitur in sum-
mo flammis pileo uirga lanata, hoc
est in cuius extremitate modica lana est,

quod primum constat Albam Ascaniū
statuisse. penult. acuit.

APER, pen. cor. Hor. Ser. In primis Lu-
canus aper leni fuit austro. Oui. He-
roi. Testis erat Calydonis aper, nam sci-
mus, ut illo. Idem Met. 12. Et Pholus, &
Meneleus Abas prædator aprorum. Idem
1. Vnda uehit tygres nec uires fluminis
apro. Mart. 1. Et quota Carpophori por-
tio fusus aper. Stat. Theb. 8. Strictus a-
per penitus cui non in fossa cerebro.
Ver. Geo. 3. Per syluam tum fræus a-
per, tum pessima tygris. penult. acuit.

APIS, pen. cor. Oui. Met. 14. Non apis
inde tulit collectos sedula flores. Stat.
Syl. 3. Mergat adoratus trepidis pastoribus
Apis. Luca. 8. Lustra suæ Phœbes
non unus uixerat Apis. Idem 9. Et facer
in magni cineres iactabitur Apis: aliqui
legunt maetabitur. Apis bos facer, quem
nec numinis colunt Aegyptij, primam
prodit. Mant. Cumque apibus regna-
tor apum fulgebat in ostro. Ver. Buc. Cū
que thymo pascuntur apes, dum rore cy-
cadæ. Idem Aen. 1. Qualis apes æsta-
te noua per florea rura. Ait Seruius
tertiæ declinationis genitiuus pluralis
in ium, & in um exit, sed cum pro
nostro arbitrio, cum nominatiuus singula-
ris fuerit n, & s, terminatus ut amans,
& amantum, & amantium dicimus: Cū
autem nominatiuus. singularis, er, &
ut, fuerit terminatus tantum in um
exit: ut pater patrum, murmur murmu-
rum: reliqua uerò nomina auctoritate,
firmamus: ut apis, apum, & apium. Vide
Tinnitus. Vide crabro. Apes in nomina
tiuo, & non apis præcipit Valla, libro
1. cap. 5. contra Prisci. apes. penult. acuit.

APERIO, pen. cor. Oui. de Trist. 4. Quā
veritus non est portus aperire fideles.
Idem 15. Has finire potest, illas aperire
cauernas. Luca. 4. Tradimus Hesperias
gentes aperimus Eoas. Idem 1. Desertis
ripas & opertum gentibus orbem. Idem
2. Hinc illinc montes scopulose rupis a-
perto. Stat. Syl. 1. Pone, cū est, licet expo-
situm per limen aperto. Ver. Aen. 3. Et
formidatus nautis aperitur Apollo. Idem
6. At ramum hunc, aperit ramum, qui
ueste latebat. Idem Geo. 1. Candidus
auratis

- auratis aperit cum cornibus annū. Idem Aen. 1. Terram inter fluctus apertit, furit zilius arenis. Idem 10. Vltor erit mecum, aut aperit, si nulla via vis. Idem 12. Nec sociis aperite viam, nec mœnibus audent. Idem 3. Vifa aperire procul mœtes, ac voluere fumum. Cicero in Ant. Cùm mulier fieret vberius, is caput aperuit. Idem pro 5. Ros. quod postea aperietur. antepen. acuit.
- APENNINVS**, pen. pro. Mant. Si iuga quæ stondes agit Apenninus in altum. Idem. Fudraquam, riuos agit Apenninus ab alto. Ver. Aen. 12. Vertice se attollens pater Apenninus ad aures. Mons Italix est, ait Ser. Silix. Apenninus agat scopulos per saxa, niuesque. Idem 4. Pinniferum caelo, miscens caput Apenninus. Vnde à penna fertur compositum. Addit Calepinus ex Servio, vel cum Pœ, dipthongo scribendum quas Alpes Pœni. penult. flectit. Ver. Aen. 11. Apennincolæ bellator filius Aunian. antepen. acuit.
- APICIVS**, pen. cor. Iuv. Sat. 3. Quæ miser, & frugi non fecit Apicius hoc vi. Mart. 2. Ipse quoque ad ænam gaudebat Apicius ire. Mant. Ergo cothurnices vt mandant Apicius affus. antepen. acuit.
- APIDANVS**, pen. cor. Ovi. Mer. 1. Apidanusque senex, lenisque Amphrysus, & æq. penult. flectit.
- APINAE**, pen. cor. Mart. 14. Sunt apinx, triæque, & siquid vilius istis. antepen. acuit.
- APRINVM**, pe. cor. Mart. 13. Non tibi de Libycis tuberes, & Aprina ramis. antepen. acuit. Idem. Lecta suburbanis mittuntur Aprina ramis.
- APIVM**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Et virides apio ripæ, totiusque per herbam. antepen. acuit.
- APHRODISIA**, pen. cor. Mant. Immutare tuos meretrix Aphrodisia sensus. antepen. acuit.
- APHRONITRVM**, pen. cor. Mart. 14. Spuma vocor nitri, dicor & Aphonitrum. antepen. acuit.
- APOLLO**, pen. pro. Luca 5. Incubuitque adyto vates vbi factus Apollo. Verg. Buc. Casta faue Lucina, tuus iam regnat Apollo. Idem Aen. 11. Summe Deum sanctis custos Soraetis Apollo. Idem 6. Concutit, & stimulos sub pectore vertit Apollo. Iuv. Sat. 7. Quem colis, ac musarum, & Apollinis zede reliqua. pen. acuit. Ver. Buc. Aetis Apollinæ vis has mouet vndiq; musas. Stat. Syl. 1. Signat Apollineos sancto cognomine Lucos. Mar. 5. Ante se putabat rhetor Apollonius. antepen. acuit.
- APOSTOLICVS**, pen. cor. Man. Vertere Apostolicos calaum properauit abactus. Idem. Lungie Apostolicæ retinens cõforgia turbæ. antepen. acuit.
- AROSTATA**, pen. cor. Mant. Imperio tandem successit Arostata Cæsar. antepen. acuit.
- APOTHECA**, pen. pro. Hor. Sat. 2. Aut apotheca procis in tãta est, aut pecus, at qui. penult. flectit.
- APRILIS**, pen. pro. Ouid. Fast. 4. Aprilem memorant ab aperto tempore dictum. Idem. Cæsar in Aptili quod tuearis habes. Ausonius, Martius, Aprilis, Martus sunt tempora veris. pen. flectit.
- APPARO**, pen. cor. Stat. Theb. 4. Apparat, & longe recalet suorum hoc mihi scutum. Idem. Apparat, aut celsum crebris arietibus vbis. Ver. Aen. 10. Apparat, his docuit me eum concurrere telis. Cicero pro Pomp. Pompeius extrema hyeme bellum apparauit. Idem. Quint. Fr. Crimina, quæ in Sestium apparabatur. antepen. acuit. Hor. in Carmi. Persen odit puer apparatus. penult. flectit.
- APPAREO**, pe. cor. Hor. de Art. Nobilibus Trimetrii apparere rarus, & anni. Idem. Ser. 1. Plurima quæ inuideant pure apparere tibi rem. Ver. Aen. 1. Apparent rari nantes ingurgite vasto. Idem 12. Scalæ improviso subitusque; apparuit ignis. Ait Ser. Aliud est parere, aliud apparere: parere enim est obedire: vt, Pareat amor dictis. Apparere autem videri: vt, Apparere liquido sublimis in aëre Nisus. Et hæc obsequario diligenter custodiri debet: licet eam autores metri causa, vel clausulæ, plerunque corrumpant. Cicero de Dom. Anguis ille, qui Syllæ apparuit immolare. Idem pro Clu. Quid ceteri, quos apparere huic quæ moni video. antepen. acuit.
- APPLICO**, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Applicat hunc

hunc vltio, cōtībūsq; cauis. Verg. Aen. 1. Insequitur, quē vis? immanibus applicat oris? Ait Seruius. secundum prae sentem, per d, prima syllaba scribitur: secundum antiquam orthographiam, quae praepositionum vltimam litteram in vicinam mutabat per p, secundum euphoniā per a, tantum. Praepositio enim, cū ad compositionem transierit, aut vim suam retinet, ut, indico, aut mutat vltimam litteram, ut sufficio, aut perdit, ut coemo. Cicero de Fin. Voluptas non potest ad honestatem applicari. Idem de Or. Qui scribendam historiam maxime se applicauerunt. Idem de Tuscul. Indi cū ad flammam se applicauerint, sine gemitu aduruntur. antepen. acuit.

APPOSITVM, pen. cor. Oui. Fall. 6. Appositi tū tectae porta Capena vix. antepen. acuit.

APPRIMVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Flos apprima tenax animas, & olētia Medi. Ait Seruius. Apprima, id est, maxime, & est nomen pro aduerbio, sicut, pede tetram crebra ferit, pro crebro. pen. flecit.

APRICVS, pen. pro. Ver. Aen. 5. Campus, & apricis statio gratissima mergis. Ait Seruius. Sanē Apricus & locus dicitur. sole calens. quod est opaco, & abditio contrarium. Et Apricos dicimus locis apricis gaudentes: apricum dicimus & hominem, & locum: ut, Aprici meminisse senes. Idem 6. Trans pontum fugat, & terris immitte apricis. penul. flecit.

APVLI, pen. cor. Ver. Aen. 3. Aut quis te ignarum nostris deus appulit oris. Idem Hinc me digressum veltis deus appulit oris. Oui. Met. 11. Appuleram medio cū sol altissimus orbe. Cicero de Or. Sic tuā mentem ad Philosophiam appulisti. Idē pro Rab. Nectuas vñquam rationes ad eos scopulos appulisses. antepen. acuit.

APVD, pen. cor. Luca. 2. Id quod apud sacri cedere cadauera portum. Sil. 1. Fundit apud ripas inopina binominis Istri. Iuven. Sat. 6. Cuius apud molles minima est iactura cathedras. Ait Seruius. Aen. 1. ibi, Prima quod ad Troiam pro charis. Ad, & apud accusatiue sunt praepositiones: sed apud semper in loco significat, ad & in loco & ad locum: in loco, ut, Ad quem tum Iuno supplex his vocibus v-

sa est. Et Cicero, Decem fisco ad senarium quandam relicto. Item ad Marc. Leccā te habitare velle dixisti. Vide Regulas nostras.

APVLVS, pen. cor. Luca. 2. Tradidit Hesperiam, profugusque per Apula rura. Idem 5. Apulus Adriacas exit Garganus in vndas. Hor. Ser. 1. Sive quod Apula gens, seu quod Lucania bellum. Idem 3. Vita senis sequor hunc Lucanus, an Apulus anceps. Ait Antonius Nebriss. Sunt qui Apulus, & Apulia cum producit duplici pp, scribant. Hor. Carm. lib. 3. Ode. 4. Me subula vulture in appulia, vbi primus est versus in numero constans spondeo, iambo, caesura, & duobus dactylis. Idem. Nutricis extra limen Apuliz, vbi alter versus est sequens similis, in quo prima breuiatur. Ode est similis nonz libri primi. Idem Ode 1. Sub rege Medo Marfus, & Apulus Idem Epodon, Ode. 3. Sirculose Apuliz. Stat. Syl. 5. Exemplumque ad herile imonet, velut Apula coniux. Sil. 4. Apula non vna torquebat spicula dextra. Hor. Ser. 1. Incipit ex illo montes Appulia notos.

Idem Carm. Ode. 4. Primam Apulic breuiavit: hic uerō producit; non est communis: breuiari igitur simplici p, produci uerō duplici p, & vbi legitur prima producta simplici p, scripta, altera intelligatur: ut Litera Nasonis. Litera uenit. retulerat nato: Troias reliquias: reliquias colorem: religione patrum: reperit uas: repulit à Libycis: repulit vndis: In his exemplis ait Antonius Nebriss. cū longa prima reperitur, altera consona intelligenda est: re enim in compositione breuiatur, quae brevis vbi legitur, simplici consona & scribenda, & legenda est. Oui. Medea. Quaeque feros repulit doctis medicantibus ignes. Sil. 15. Troiengen repulit Penos. Ait Antonius Nebriss. libro. 3. Ideo autem ex hac ratione littera t, geminauit, quia primam breuiat. antepen. acuit.

AQVA, pen. cor. Oui. Fall. 4. Sacra lauantur mane ptebāt aquas. Idem 1. Pars maris, & latus subitarum campus aquarum. Idem. Intremuit morusque uias patefecit aquarum. Ver. Buc. Vique

D ad

ad aquam, & veteris iam fracta cacumina fagi. Idem Geo. 1. Sepe etiam immensum in cælo venit agmen aquarum. Idem 4. Sed cum tunc sub mœnibus vrbis quantur. Iuue. Sat. 3. Numen aqua viridi si margine clauderet vndas. antepen. acu. Luca. 2. Iam lenis obliqua subsedit aquarius vrna. Hor. Ser. 1. Quæ simul inuersum contristat Aquarius annum. Iuue. Sat. 6. Seruorum veniet conductus Aquarius hic si. Manil. 1. Post hunc inflexa diffundit Aquarius vrna. Verg. Geo. 3. Iam cadit, extremoq; irrorat Aquarius annus. Oui. Met. 2. Calcare pedes, nec soluit aquaticus auster. Idem de Pont. 2. Exemplisq; nimis quam mollit aquaticus auster. Ver. Opusc. Cornibus & fratres, & Cancer aquaticile signum. antepen. acu. Sil. 2. Aut vbi Cætopius nobis formidine aquosæ. Ver. Geo. 4. Aut eadem sydus fugiens vbi piscis aquosi. Idem Aen. 4. Dum pelago defauit hyems, & aquosus Orion. penult. flect.

AQVALICVLVS, pen. cor. Perf. Sat. 1. Pinguis aqualiculus pro penso sexquiped extet. antepenult. acuit.

AQVILIA, pen. pro. Græcè per ei, diphthongon scribi. Mart. 4. Et tulzdeo iclix Aquileia timauo. Sil. 8. Nec nō cum Veneris Aquileia superfluit armis. pen. flect. Diphthongus enim à Græcis longa fertur natura ait Constantinus Lascaris. licet diphthongo syllaba longa dicatur, sunt qui Aquileia à legendis aquis appellatam existimant, ait Cornucopia & Aquileia dici, vt Cariteia. Vide Reg. nostras.

AQVITANVS, pen. pro. Mant. Incidere In fures quodam videre Aquitani. Tibull. 1. Huic fore Aquitanas posset qui fundere gentes. penult. flect. Manr. Semine tæ claro tellus Aquitanica gaudet. Idem. In elytra Gallorum pars est Aquitania monti. antepenult. acuit.

AQVINVS, pen. pro. Iuuen. Sat. 3. Roma tu recti propertatem reddat Aquino. Mart. 1. Fabritio vincus fido requiescit Aquinus. Sil. 5. Crediderat, cœlumq; fuga iam nabat Aquinus. penult. flect. Idem 12. Rura euastant, mox & vicinus Aquinas. Hor. Epist. 1. Nescit Aquinatem potantia vellera succum. Finalem flectit,

& apice flexo notari debet: quod si non sit, vitium est barbarismi ex Fabii precepto, cap. de Orthographia. Cum tumus in dubiis aliqua nota monendi sumus: & in similibus valet hoc, aliisq; . Nā nomina Gentilia abscissa in as terminata, vt Arpinas, Larinas, nostras, vestras, cuias, pro quibus Antiquiores dicebāt, Aquinatis, Arpinatis, Larinatis, nostratis, vestratis, cuiatis: tis syncopatis, restat Aquinas, vt in eadem fuerat in integro penultima ex regula circumflexi: in quibus nominibus, ac pronominibus hic vsus est hodie apud Latinos, vt præcipiūt Priscianus, Antonius Nebriss. & huius artis professores ferè omnes. Hæc quidē declinantur hic, hæc, hoc nostras: & non vt Donatus declinat. Et miror in scholis ita obseruari: quem declinandi errorem accusatiū indicat hunc, hanc nostratē, & hoc nostras. vt Antonius Nebriss. libro primo.

AQVILANVS, pen. pro. Mant. De Picentis agri populi Aquilana ferebat. penult. flectit.

AQVILA, pen. cor. Stat. Syl. 5. Omnia quique aquilas tibi nunc, & castra recludit. Sil. 5. Vibrantem visus aquilam lepus ore citato. Oui. de Pont. 2. Vtique meas aquilas vestra ego signa sequar. Idem 1. Sic aquilam penna fugiunt trepidant columbz. Iuue. Sat. 14. Vt locupletem aquilam tibi sexagesimus annus. Luca. 1. Signa parens aquilas, & pila minantia pilis. Ait Ser. Aen. 1. Ibi, Aethera quos lapsa plaga Iouis ales aperit: Aquila quæ in tutela Iouis est, quia dicitur dimicant ei contra gigantes fulmina ministrasse, quod ideo fingitur, quia per naturam nimis est calor: adeo vt & ora, quibus supersedit, possit coquere, nisi admoueat gagytem lapidem frigidissimum, vt Lucanus, lib. 6. antepenult. acuit.

AQVILINVS, pen. pro. Prop. 2. Captus amore tuo demens Aquilina ferebat. penult. flectit.

AQVILIO, pen. cor. Oui. Met. 14. Excierint cælo nimbos aquilone citato. Claud. Te propter gelidis aquilo de monte procellos. Stat. Theb. 7. Agmina nimborum primique aquilonis hiatus. Idem 5. Thebes,

& Ismaros aquilonia pignora fratres.
 Oui. Fast. 3. Nā duo sunt austris, hic est
 aqilonibus ille. Ver. Aen. 4. Et mediis p
 peras aqilonibus ire p altū. Māt. Venere
 Armenij tellus aqilonia cōtrā. antepe. ac.
ARA, pen. pro. Sil. 4. Exin clauigerā venera
 tus numinis aras. Ver. Geo. 2. Non aliam
 ob culpam Baccho caper omnibus aris.
 Iuu. Sat. 1. Aut Lugdunensem rhetor di
 sturus ad aram. Idem. Solis ara dēx maio
 ribus ite prophana. Oui. Met. 1. Forma
 fuerat rogāt, quis sit lacurus in aras. Ver.
 Aen. 2. Ingēs ara fuit, iuxtaq; ueterrima
 laurus. Ait. Ser. superorū & arx sunt, & al
 tarianferorū taurū arx. Ara autē dicitur
 ā precibus, quas Græci aras dicūt. pe. flect.
ARABARCHES, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Ne
 scio, quis titulos Aegyptius, atque Ara
 barches, pen. acuit.
ARABIS, pen. cor. Tibul. 4. Cultor odoratæ
 diuus Arabs segetis. Idem 2. Quos tenet
 ā terra diuite mittere Arabs. Mant. Auri
 ferus Arabes Syria biparentibus alis.
 Idem. Hic est qui Maumet Arabē corru
 pit, & unū. Oui. Met. 10. Palmiferos Ara
 bes, Pātheaq; rura relibet. Māt. Ex Ara
 benitore satus Saracena colebat. Oui. Sa
 pho. Nō. Arabo noster rore capillus olet.
 Stat. Syl. 2. Quodq; Arabes, Phariiq; pa
 li est, uridiq; liquores. Idē 4. Nondum
 Arabes, ferēsque rogant, nondum omnis
 honorem. Ver. Aen. 7. Hircanisve, Ara
 bisue parant se redere ad Indos. Ait. Ser.
 uenit ab eo, quod ē Arabi. nā ab eo, quod
 ē, hyc Arabes, ab hoc Ara facit, & Arabē
 bus, sicut Hiberus. Idē lectū ē Aethiopus,
 sed tñ Aethiops dicimus. Sil. 14. Sidoni
 os Arabeia felix, & celsus Ictas. pen. 20.
ARACINUS, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Penelope
 melius, melius torquetis Arachne. pe. ac.
ARACYNTHVS, pe. pro. Ver. Buc. Amphio
 Cireus ī Aetxo Aracyntho. Stat. Theb.
 2. Illa suas Cyncho comites agar, hanc
 Aracyntho. pen. acu.
ARAGO, pen. pro. Mant. Arma gubernauit,
 sed dum regnauit Arago. Idē. Obstitit,
 & vallum sese tibi fecit Arago. Idem. Ve
 nit Aragoniū rursus ad cōfortia regni.
 Idem. Veller Aragonio Campana in re
 gna reuerfos. antepe. acu. Arago, pen. flect.
ARANEAE, pen. cor. Oui. Met. 4. Scampha nō

summo, quæ pendet aranea tigno. Iuue
 Sat. 14. Arida cum tota descendat aranea
 tela. Catul. Nec tenuem texens sublimis
 aranea telam. Lucr. 4. Obuia cūm neniūt
 ut aranea, & bractæque auri. Ver. de Cul
 ce. Atque ut araneoli tenuem formati
 mus orsum. Idem Geo. 4. In foribus la
 xos suspendit aranea casses. Ait. Seruius
 Vergilius quidem confundit: tamen sciē
 dum maiores animal ipsum masculino
 genere appellasse: hinc araneustretia uo
 cō quæ faciunt femminino, antepen. acuit.
 Stat. Theb. 4. Aegion, Aranenque, &
 quas Theseia Træzen. penult. acuit.
ARANTHVS, pen. cor. Sil. 3. Spiciferiq;
 grauis bellator Aranthicus oris. antepe. ac.
ARAR, pen. cor. Sil. 3. Milus Arar quem
 gurgitibus complexus anhelis. Luca. 1.
 In mare fert Ararim, quæ montibus ar
 dua summus. Ver. Buc. Aut Ararim Par
 thus bibet, aut Germania Tygrim. Ait.
 Seruius, Arar fluuius Gallia fluens in
 flumen Rhodanum. pen. acuit.
ARATOR, pe. pro. Ver. Buc. Robustus quo
 q; iā tauris iuga soluet arator. Idē Geo.
 1. Maturate datur, durū prouidet arator.
 Idem Aen. 3. Piscetur nostris in sinibus
 aduenā arator. Stat. Theb. 9. Parte trahit
 partē, lachrymās sustentat arator. Luca.
 1. Horridaq; ī dumis, multosq; inarata
 per annos. Mant. Pestis ea in primis cru
 delē iuasit Aratum. Idē. Oia aratores eri
 tis pecorumque ministri. penult. flectit.
ARATRV, pen. pro. Stat. Sil. 5. Instruit ex
 pestatq; funū redeuntis aratri. Claud.
 Sudabatq; graui consul Seranus aratro.
 Luca. 6. Mox Lelegū dextra pressum de
 scendit aratrum. Iuue. Sat. 2. Pōtānis po
 fici audiret uulgus aratris. Idem 7. Du
 cimus, & lictus sterili uersamus aratro.
 penult. flectit. Est enim aratrum penult
 cina semper lōga, licet muta cū liquida
 sequatur. hanc Antonius Nebr. & Aidus.
ARAXES, pen. pro. Ver. Aen. 8. Indomitiq;
 deq; & pōtē indignatus Araxes. Ait. Ser.
 fluuius est Armeniz, quē pōribus nixus
 est Xerxes. Luca. 7. Armeniūq; bibit tan
 dem Romanus Araxes. Stat. Syl. 1. Arme
 nia & patiens Latii iam pontis Araxes.
 Idem 5. prorinus ingrediens pharetra
 tum inualit Araxes. penult. acuit.

ARBITER, pen. cor. Stat. Syl. 4. Quem tu-
lerie saxæ Martius arbiter aræ. Clau.
Arbiter angeminæ conuertant æthera
mentes. Idem. Arbiter aut quoties belli;
pacisque recurrit. Hor. de Art. Quem pe-
nes arbitriuni est, et vis, & norma lo-
quendi. Oui. Fast. 3. Mentibus arbitrium
est in sua testæ Ioui. Stat. Syl. 1. Arbitriū
cæco generet mors clusa baratro. antepen-
ult. acuit.

ARBOR, pen. pro. Oui. Met. 1. Et quæ deci-
derant patula Iouis arbore glandis. Idē.
Tempora cingebat de qualibet arbore
Phœbus. Idem. Arbor eris terræ, dixit,
mea semper habebunt. Idem. Constatq;
arboribus Lynceæ reliquerat arua. pen-
ultima acuit. Ait Fabius Inst. primo ca-
pit. 6. De veteri scriptura loquens. Nam
ut Valesij & Fusij, in Valerios, Furiosq;
venerunt: ita arbos, labos, vapos, etiam
et clamor ætatis fuerunt. Arbos apud
poetas frequentius, ut finalem produce-
rent sequente etiam vocale. Ouid. Met.
2. Frondibus arboreis, & amara pasci-
tur herba. Ver. Geo. 1. Arborei foetus a-
libi, atque inuisa viuiscunt. antepenul-
tima acuit.

ARBUSCULUM, pen. cor. Hor. Ser. 1. Con-
temptis aliis explosa arbuscula dixit. an-
tepen. acuit.

ARBUTUS, pen. cor. Ouid. de Art. 3. Sylua
nemus non alta facit, tegit arbutus her-
bam. Ver. Buc. Et quæ vos rara viridis te-
git arbutus umbra. Idē Geo. 1. Instituit
cū iam glandes, atq; arbura sacra. Ait
Ser. Arbutas sunt rubra poma sylvarum,
quæ Plinius Vnedones vocat, quod aspē-
ritate sua plura edi nō possunt. Ver. Geo.
2. Glande sues læti redeunt, dant arbura
syluz. Idem 4. Crura Thyma plenz pas-
cūtur, & arbura passim. Idem Aen. 11.
Arbutis texunt virgis, et vimine quer-
no. Oui. Met. 1. Arbuteos fœtus, monta-
naq; fraga legebant. antepen. acuit.

ARCAS, pen. pro. Oui. Met. 2. Causa more
nulla est, & iam puer Arcas id ipsum.
Ver. Aen. 10. Arcas eques medias illis ex-
ponere turmas. Oui. Met. 1. Arcades hic
sedes, & iospira testæ tyrāni. Sia. Theb.
1. Arcados atque alio Capaneus horro-
re canēdus. Ver. Aen. 8. Quis deus, incerta

est, habitat deus, Arcades ipsum. Idē
10. Arcadas accensus monitu, & præclara
tuentes. Idem. Arcadas insuetos acies in-
ferre pedestre. Ait Ser. Arcadas accusari
uus ē pluralis: cuius vltima syllaba ideo
breuis est, quia nominatiuus pluralis in-
es, terminatur: vt Arcades, vt delphines,
delphinas. Oui. Met. 1. Tum deus Arca-
diz gelidis in montibus, inquit. Idē Fast.
1. Arcadiz sacrum Pontificale decē. Idem
2. Arcadis & Luna gēs prior illa fuit. Idē.
Arcades Arcadiis plurimius ille iugis. Sta-
ti. Theb. 9. Nota per Arcadias felici robo-
re syluas. Pers. Sat. 3. Finditur Arcadiz
pecuaria rudere credas. Verg. Buc. Arca-
des inuidia rumpuntur, & ilia codri. Idē
Geo. 3. Pan Deus Arcadiz capram te Lu-
na sefellit. Idem 4. Tēpus & Arcadij me-
moranda iuuenta magistri. Man. Nos Lē-
bo Arcadicam visuri ascēdimus vrhem.
antepen. acuit. Arcas, penu.

ARCANVS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Nocte sub-
arcana glaucos exutus amictus. Flac. 2. Sa-
cra nec arcani Phrygius furor iniehit an-
tris. Sil. 14. Hic & Penzo arcano sulphu-
re fontes. Verg. Aen. 1. Longius & volu-
cres fatōrum arcana monebo. Ait Ser. Ar-
ca, & arx, dicta quasi res secretæ. penulti-
ma flectit.

ARCHANGELVS, pen. cor. Mant. Vertice
Gargani residens Archangelus alto. ante-
penul. acuit.

ARCHETYPVS, pen. cor. Mart. 7. Archety-
pum Myos argentum te dicis habere. Iu-
ue. Sat. 2. Et iuber archetypos plures ter-
uare Clearnas. antepen. acuit.

ARCHILOCHVS, pen. cor. Hor. de Art. Ar-
chilochum proprio rabies armauit iābo.
Idem. Eupolim Archilochū comites edu-
cere tantos. Idē Epist. 1. Tēperat Archilo-
chi musā pede mascula Sapho. antepen. acuit.

ARCHIMAGISTRVS, pen. pro. Iuuen. Sat. 9.
Finxerunt pariter librarius Archimagi-
stri. penul. flectit.

ARCHEMORVS, penul. cor. Mant. Arche-
moro portune tibi tota Hellas in Istmo.
Idem. Archemorumq; canunt celebrem
Nemæa per arua. antepen. acuit.

ARCHIDAMVS, pen. cor. Mant. Sic data
plūma duci iuuenes agis Archidamusq;
antepen. acuit.

ARCHIGENES, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Aduocat Archigenem, oneroque pallia iactat. antepen. acuit.

ARCHITHEATRUM, pen. cor. Mart. 1. Hic ubi conspicui venerabilis Architheatri. antepenult. acuit.

ARCITENENS, pen. cor. Oui. Met. 1. Hunc deus arcitenens, & nunquam talibus armis. Ver. Aen. 3. Quam pius arcitenes oras, & littora circum. antepenult. acuit.

ARCVLVS, pen. cor. Mant. Sed veluti ex illis ueniens, ait, arculus oris. antepenult. acuit.

ARCTORIVS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Cedamus patriā, uiuant, Arctorius ithici. Idē Si magna Arctorij recidit domus horrida mater. antepen. acuit.

ARCTVRVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Præterea tam sunt Arctui sydera nobis. Ait Seruius. Arcturus autem stella est in signo Bootæ post septentrionem, cuius ortus, & occasus tempestates grauissimas facit. Idem. Arcturum tenui sat erit suspendere sulco. Idē. Aen. 1. Arcturum, pluuiasq; Hyades, geminosq; triones. Ait Seruius. Arcturus stella est post caudam maioris ursæ, posita in signo Bootæ. Vnde Arcturus dicta est, quali Arctura. pen. flestit.

ARCTOS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Arctos oceanum metuentes equore tingi. penult. acuit. Mart. 1. Primus in Arctoi qui fuit arce poli. Stat. Theb. 1. Signa nec Arctos ausim sperare triumphos. Idem Sil. 1. Non vacat Arctos acies, Rhenumque rebellem. Idem 3. Hunc & in Arctos tenuis comes vsque pruina. penult. flestit.

ARCTOPHILAX, pen. cor. Oui. Fast. 2. Arctophilax formam terga sequentis habet. Idem. Lean. Pleias & Arctophilax, oleniumque pecus. Manil. 1. A tergo nitet Arctophilax, idemque Bootes. Mant. Frigidus Arctophilax ita Caspia prefferat arua. Ait Seruius Geo. 1. ibi. Arcturum renui. Arcturus, qui Arctophilax, idest Bootes post vrsæ caudam locatus: quem alii Arcadem fuisse filium Calisthonis, & Iouis dicunt: qui cum matrem in figuram vrsæ ira Iunonis transfiguratum vellet occidere ambos à Ioue in cælum esse translatos: ille Arcturus, illa Elice dicta. Arcturus autem, quod post caudam

ursæ locatus sit ἀπὸ τῆς οὐρᾶς καὶ ἄρτου, Bootes quoddam bones cum plauitro agat dictus est. antepenult. acuit.

ARDEA, pen. cor. Luca. 5. Ardea sublimis penne confisa natanti. Verg. Geo. 1. Deserit, atque altam supra volat Ardea nubem. Ait Seruius. Ardea dicta est, quia si ardua, quæ cum altius volauerit, significat tempestatem. Idem Aen. 7. Præcipiti delata notho, locus Ardea quondam. Dictus auis & nunc magnum tenet Ardea nomen. Ait Seruius. Nam Ardea quasi ardua dicta est, idest magna, & nobilis: licet Iginus in Italiciis vrbibus ab augurio auis, Ardeam dictam velit. Illud namque Ouidij in Metamorphosi fabulosum est. Sciendum tamen Ardeam per Antiphrasin dictam, quod breuitate pennarum altius non volat: quæ auis, ait Cornucopie, à Grecis appellatur erodion, ex his quas Romani Diomedæas vocant. Theodorus ardeolam vertit: Augustinus fulicam: quod non procedit ex Ver. Geo. 1. Cumque marinæ In sicco ludunt fulicæ, notasque paludes Deserit, atque altam supra volat Ardea nubem: quam ciconiam putat esse Suidas: aut ciconiæ similem, dictamque, quod in paludibus versetur. Hæc Lexicon Græcum refert. Et Plin. libro 8. Falcas, atq; Ardeam, quæ auis marina ciconiæ similis cinericea, & gracilis. Et vulgò Ayurani, ut quidam volunt. antepenult. acuit.

ARDIVRES, pen. cor. Mant. Milites Ardiburem fratres, qui Parthica magnis. Idem. Dicitur ardburi posuisse Iacobrida septem. antepenult. acuit.

ARDVVS, pen. cor. Ver. Geo. 1. Hinc bellatore equus capto sese arduus infert. Oui. Met. 1. Neue foret tertis, securior arduus Aethor. Idem Verticibus asper petiit arduus astra duobus. antepenult. acuit.

ARDELIO, pen. cor. Mart. 2. Vis dicam, qui sis, magnus es Ardelio. Idem 4. Omnino nihil Ardelione sene. antepen. acuit.

ARDEO, pen. cor. Oui. Met. 1. Conciperet flammæ, totusque ardesceret axis. Idem. Ardeat, & mundi mores operosa labore. Ver. Aen. 2. Tum verò ardemus scitari, & querere causas. Cicero ad Att. 1. 5. Ardet dolore. Idem. Cum arderet

deret Syria bello. Idē. Ardeo studio histoz. Idē in Or. Vna Gallia cōi non ardet incendio. Idem in Yerr. Verres ardebat amore illius hospiz. antep. ac. Oui. Met. 2. Arsurus iterum Xantus Mēder in undis. pen. fleēt. Ver. Buc. Formosum pastor Corydon ardebat Alexim. Impatienter diligebat, ait Ser. Est. n. ardeo neutrū effectiū ablatiū constructū, unde fit ardesto: cū accusatiuo verō simplex est actiū trāslatē pro amare. Hæc Quint. Inst. 1. cap. 10. ibi. Propriē autē casibus fit solæcismus, vt quicquid eorum alteri succedit, huic parti subiugatur: hoc est, ardeo neutrum effectiū, cū ei constructio uerbi actiui accidit, huic regulē subiugat, vt, ardeo ardentibus flāmis. & ardeo Alexim: quā constructionem apud proſam scribentes uix legi. Ideo Antonius Nebriss. in tertia neutrorū dicit, Corydō ardebat Alexim, figuratū est. quod Fabius solæcismi uitiū uocat: quod iure poetico defendit. Nec uerbum effectiū accusatiuo cum ob, uel propter constructi, sed absolute propter passionem, vel cum effectiū, septimo. serē casu significanti instrumentum, quo actus ille ex ingenicis principiis excitatur. Hæc Antonius Nebriss. ut domus ardet igni, homo ardet ira, mulier æstuat calore, puer calet febris, puella friget imbris, aīalia algent frigore, & cætera id genus. Nec aliter apud Ciceronē legi. Et si Grammatici serē omnes contra sentiunt: tu lector assequare ut su prædictum est. antep. acu. Lucr. 2. Ardorē in partes, & lumine cōserit arua. Idem vt queat accendi paruis ardoribus ictus. penult. acuit.

AREA, pen. cor. Hor. Sat. 1. Milia frumenti tua triuerit area centū. Oui. Mer. 15. Area nunc tumulus, nam res horrenda relatu. Ver. Geo. 1. Area cum primis ingenti est æquandacylindro. Idem. Nequequā pingues, paleæ teret area culmos. Stat. Syl. 2. Calida purpureo distinguitur area gyro. antep. penult. acuit.

ARELATICVS, pen. cor. Mant. Cæperat horrore plæbs Arelaticæ portis. antep. acuit. Idem. Arelatenſis magno molimine pastor. penult. acuit.

ARELLIVS, pe. cor. Hor. Ser. 4. Ex re fabel

las, nā si quis laudat Arelli. antep. acuit. **ARENA**, pen. pro. Ver. Buc. Iam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam. Idē Aen. 5. Aestuat, atque omnem cocyto eructat arenam. Idem 12. Eribus & sparsa ad pugnam proludit arena. Stat. Syl. 1. Pergamus aut medius felix Epidaurus arenis. Luca. 1. Hūc ego flumineas deformis truncus arena. Oui. Met. 1. Donec areno si placitū Ladonis ad amnē. Sil. 14. Celſus arenosa tollit se mole Pelorus. Oui. Fast. 1. Radit arenosi Tybridis unda latus pen. fleēt. Luca. 9. Vidit areniaugū surgens, fugiensq. Cotonē. Iuue. 3. Nec nebula noctū aranei tenuia fila. antep. acu. **AREO**, pen. cor. Mant. Inclinant capita & folijs exanguibus arant. Oui. Met. 7. Arēti ramo iam pridem mitis oliuē. Idem. Aspera lingua tumet, tepidisque arentia ventis. Ver. Geo. 1. Saxa ciant, scatebrisq. arentia tēperat arua. Claud. Arescat fons ille mali, truncantur, & artus. Ver. Aen. 3. Arebant hærbæ, & uisum seges ægra negabat. antep. acu. Hoc uerbum apud Ciceronē uix legi. Vide Ardeo.

AREOLVS, pen. cor. Oui. Met. 11. Vertit humum, legit areolis noua gramina consis. antep. penult. acuit.

ARETINVS, pen. pro. Tibull. 4. Atque Aretino frigidus annis agro. pen. fleēt.

ARETHUSA, pen. pro. Ver. Aen. 3. Ore Arethusa tuo Si. ulis confundit undis. Oui. Fast. 4. Vtq. Syracusas Arethuseden abstulit armis. Idē. Frigida cælestū matres Arethusa uocaret. Sil. 5. Res Arethusa tuus defendere nescia morti. Claud. Quas Arethusei larices, quas aduena nexit. Ver. Buc. Extremū hūc Arethusa mihi cōcede laborē. Ait Ser. Aen. 3. Eū fabu las uenatrix fuit, quæ dū se i Alpheo post laborē lauaret: ab eo adamata est, & diu fugiēs deorū miseratione in fontē mutata, per secretos meatus ad Cetiā uenit. Ait idē Ecleg. 10. Sane Arethusa sū lasi nitatē in pen. habet accentū circūflexum sū rāzionem Græcam in tertiā sine acutum. ut Arethusa, Creusa. Sil. 14. Eri gicur subitas in spes Arethusa proles. antep. penult. acuit.

ARGANTONIACVS, pe. cor. Sil. 3. Argātoniacas armat Carcia nepotes. antep. ac.

ARGIA

ARGIA, pen. pro. Per eis, scribis Græcè. Sil. 12. Argia, corpusque rament complexa profatur. Idem. Immeritam Argiam supero respexit ab axe. Idem. Horruit Argia domus, & Regna sepulchri. Idè. Quærit iops Argia uias, nec regia cordi. Stat. Theb. 4. Respicit Argiam, hæc mentem oculosque reducit. penul. flectit.

ARGILETVM, pen. pro. Ver. Aen. 8. Nec non & sacri monstrat nemus Argileti. Spôdaicus est uersus: habet enim in quinta sedes spondeum, ubi dactylus necesse est esse. Ait Seruius. Nam Euander Argum quandam suscepit hospitio qui cum de eius cogitare interitu, ut ipse regnaret, Euandro, hæc non sentiente, socij intellcxerunt, & Argû necauerunt: cui Euander & sepulchrum fecit, & locum sacrauit. Ergo Argiletû dictû ab argo illic sacro, & sepulcro. penult. flectit. Vide Acetû.

ARGENTATVS, pen. pro. Ver. Opusc. Argætata tuos etiam sandalia talos. penult. flectit. Iuue. Sat. 6. Viderunt primos argentea secula mœchos. antepen. acuit.

ARGIRIPA, pen. cor. Ver. Aen. 11. Ille urbem Argiripam patris cognomine gentis. Ait Seruius. Diomedes fuit de ciuitate, quæ Argosippon dicitur: Hic in Apulia condidit ciuitatē, quā patris suæ nomine appellauit, & Argosippon dixit, quoniam postea uetustate corruptû est: & factû ut ciuitas Argiripa diceret: quod rursus corruptû Arpos fuit. Idè Aen. 7. Ecce autē in achiis sese referebat ab Argis: non enim est Argos, fuit enim & in Italia, quā Diomedes cōdidit quæ Argi, post Argiripa, post Arpi dicta est. Sil. 4. Alius Argiripa, Dauniq; profectus ab aruis. antepenult. acuit.

ARGI VVS, pen. pro. Ver. Aen. 1. Ornatus. Argiux Helenæ, quos illa Mycenis. Idem 3. Junoni Argiux iussos adolemus honores. Ait Ser. Aen. 1. ibi. Prinia quod ad Troiā pro charis gesserat Argis. Argos autē in numero singulari neutri est generis. Hor. lib. 1. carm. Ode 7. Aptum dicit equis Argos, ditiesq; Mycenæ: in numero uerò plurali masculini, ut Argi: Ceterum deriuatio nominis Argiuis facit, non Argos Argiuis, pen. flectit.

ARGOLICVS, pen. cor. Oui. de Rem. 2. Ar-

golicæ cuperēt fugisse Capharea puppes. Idem Penel. Argolici radiere duces, alcaria fumant. Ver. Aen. 1. Nec posse Argolicis excidi pergama telis. Idè. Impulerat ferro Argolicas fœdare latebras. Idè. Argolica, vulgi quæ nox venit ad aures. Stat. Theb. 6. Argolicus Capaneus, ac dū nigrantia plumbo. Idè 2. Argolides, pars virginibus circum uandiq; fusc. Oui. Met. 9. Argolis, Alcmena quæstus ubi ponat ales. Idem. Argolis Alcmena potiturque puerpera noto. antepen. acuit.

ARGUMENTVM, pen. pro. Ver. Opusc. Argumenta dabunt ignoti vera profundi. Idè 7. Argumentû ingens, & custos virginis Argus. Ouid. Fast. 4. Hoc argumentû fama Palilis habet. Iuu. Sat. 6. Argumenta viri, foribus suspende coronas. pe. acuit.

ARGVO, pen. cor. Iuu. Sat. 1. Arguerint, hæc ipse negē, sed quinq; tabernæ. Idè 7. Scilicet arguitur, quod leua in parte mamillæ. Hor. de Art. Arguit ambiguit dictû mutata notabit. Idè Epil. 1. Laudibus arguē vini vinosus Homerus. Ver. Aen. 9. Dissimilē arguerit tantû fortuna secunda. Idè 9. Argue tu Drance, tot quando stragis acruos. Idem. Arguet? Illiaco tumidum qui crescere Tymbrim. Ait Ser. Arguo autē genitiui regit, ut arguo te cecidis: meq; timoris argue tu Drace. Tu lestor audi Cic. pro Rab. An nō intelligis quales viros mortuos sūmi sceleris arguas? Idè pro cel. Arguere aliquē alicuius facinoris. in Verr. Nunc nō modò te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem cōuittuperatione reprehendo. antepen. acuit.

ARGVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Centû luminibus cinctû caput Argus habebat. Idè. Argus ait, neq; enim pecori fœcundior vlio. Idem. Arge iaces, quodq; i tot lumine lumen habebas. Stat. Syl. 4. Argus & haud vnquā vigilabat corpore toto. pac.

ARGVTVS, pen. pro. Hor. de Art. Iudicis argutum, quia non formidat acumen. Oui. de Art. 1. Flammaq; in arguto sæpe reperta foro est. Ver. Geo. 1. Tū ferri rigor, atq; argutæ lamina serræ. Idem. Arguto cōiux percurreret pectine telas. Idem Buc. Forte sub arguta confederat illic Daphnis. Idem. Digna sub argutos inter strepere anser olores. Idem Geor. 3. Argu-

tumq; brevis aluus, obesaq; terga. Idem Buc. Maxalus argutūq; nemus, pinosque loquentes. Stat. Syl. 2. Argutūq; tuo stridentia hmina cornu. Prop. 1. Illa mihi toris argutat noctibus ignes. pen. flect.

ARIADNA, pen. pro. Oui. de Art. 3. Quantum ad te Theseu volucres Ariadna sup sunt. Prop. 2. Lyncibus in czlū vecta Ariadna tuis. Manil. 5. Chora Ariadnæ quondā monumenta coronæ. Oui. Fast. 5. Ex Ariadnæ sydere nosse potes. Catull. Ex Ariadnæ aurea tēporibus. Ait Ser. Geo. 1. ibi, Gnosiāq; ardentis. cū Liber pater Ariadnen Minois regis Cretæ filiā vxorem duceret. Vulcanus ei coronā obtulit, quam ille ad vxoris insigne inter sydera collocavit: & hic stellam poetica licentia dicit. pen. acuit.

ARICIA, pen. cor. Ver. Aen. 7. Virbius ingnem quē mater Aricia misit. Hor. Ser. 2. Egressum magna nescit Aricia Roma. Sil. 4. Aegeriz mie coepit Aricia lucis. antepe. acu. Iune. Sat. 4. Dignus Aricinos qui mendicaret ad Axes. Oui. Met. 1 5. Vallis Aricing densis latet abditus syluis. Idem Fast. 3. Vallis Aricinx sylua præcinctus opaca. pen. flect.

ARIASMENTVS, pen. cor. Flac. 6. Prælia falcat Ariasmentus axes. antepe. acu.

ARIDVS, pen. cor. Ver. Geo. 1. Incipiūt agitata tumescere, & aridus altis. Claud. Arida ieiunæ seges inter lucet aristæ. Sil. 3. Desiccuit barcæ sitientibus arida venis. Stat. Theb. 3. Thæonias fouisse tibi licet aridus Ammon. Ver. Geo. 1. Noctelues stipulæ melius, nocte arida prata. Idem 3. Incubuit, Scythiq; hyemes, atq; arida differt. antepe. acu.

ARIES, pe. cor. Mant. Vnde acies nobis aries Hyperione gaudens. Auso. Nō caput, sed aries, sed scarab. u. erit. Ver. Buc. Ipse aut in pratis aries ium suæ rubenti. Stat. Theb. 2. Apparet aut celsum crebris arietibus vrbis. Mant. Picturatum illic aries, & cætera mūdī. Sil. 4. Arietæ in primos, obicique immania membra. Flac. 6. Arietæ canthum, & sequitur, canthumq; reposit. Ver. Aen. 1 1. Arietæ in portas, & duros obice postes. Idem 1 2. Mœnia quique imos pulsabant ariete muros. Idem 3. Hæc arcus sedes epulis, & hic a-

riete cæso. Ait Seru. Aen. 2. ibi, Aedificat, sectaque intexunt abiectæ costas, solutio est dactyli nūc in proceleusmaticum. antepe. acu. Vide Abies.

ARIMASPVS, pen. pro. Luca. 3. Substringens Arimaspe comas, hinc factus Arius. Idem 7. Quod legit diues summus Arimaspus aienis. pen. acuit.

ARIMINIACVS, pen. cor. Mant. Nunc Ariminiacæ arces, quæ verberat ingens. Luca. 1. Vicinūque ninax inuadit Ariminum, & ignes. antepe. acu.

ARION, pen. pro. Oui. Fast. 2. Cynthia sepe tuis ferui vocalis Arion. Idem. Quo mare non mouit, quæ nescit Ariona tellus. Luca. 3. Substringens Arimaspe comas, hinc fortis Arius. pen. acuit. Oui. de Art. 3. Postis Arionix Fabula nota lyre. Prop. 2. Qui poto Arioniam vexerat ante lyram. Oui. Fast. 4. Nomen Arionium Siculas impleuerat vrbes. antepe. acu.

ARISBA, pe. pro. Luca. 3. Idalis, & nimiglebis exilis Arisba. Ver. Aen. 9. Pocula deuota genitor quæ cepit Arisba. pen. acuit.

ARISTA, pen. pro. Oui. de Pont. 2. Cyniphiz segetis citius numerabis aristas. Ver. Buc. Molli paulatim flauescat campus arista. Idem. Post aliquot mea regna videns mirabor aristas. Idem Ceo. 1. Chæoniam pingui glandem mutauit arista. Idem. Exercebis humum, solisq; instabis aristis. Idem Aen. 6. Gramina, nec teneras cursu læssisset aristas. Art Ser. Priinas spicæ partes dictas ab eo quod primæ arescant. pen. acu.

ARISTAGORAS, pen. cor. Ver. Opusc. Lætus Aristagoras natis bene villicus vuis. antepe. acuit.

ARISTARCHVS, pe. pro. Hor. de Art. Fiet Aristarchus, nec dicit, cur ego amicū. Oui. de Pont. 3. Magnus Aristarchus, maior Homerus erat Auso. Cenfor Aristarchus, norma; Zenofoti. pen. acu.

ARISTAEVS, pe. pro. Oui. de Pont. 4. Quis mel Aristæo, quis Baccho vina falerna. Idem Fast. 1. Flebat Aristæo quod opes cū stirpe necatas. Ver. Geo. 4. Cuius Aristæo, quoniam est oblata facultas. Idem. Pastor Aristæus fugiens Peneia tempe. penult. acuit.

ARISTIPPVS, pen. pro. Hor. Epist. 1. Nol let Aristippus, si sciret regibus vti. Idem Serm. 2. Græcus Aristippus, qui seruos proicere aurum. Idem Epist. 1. Tunc in Aristippi furtini præcepta relabor. penult. acuit.

ARISTIVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Fuscus Aristius occurrit mihi charus, & illum ante penul. acuit.

ARISTIDES, pen. pro. Ouid. de Pont. 1. Pulsus Aristides patria Lacedæmona fugit. Idem de Trist. 2. Iunxit Aristides Milesia crimina secum. Mant. Alter Aristides inopum simul atque potentum. penult. acuit.

ARISTOTELES, pe. cor. Iuue. Sat. 2. Si quis Aristotelem similem vel Pirrhacō emit. antepenul. acuit.

ARMARIUM, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Stantibus ænophorum tripodes armaria cistas. antepen. acu.

ARMAMENTARIUM, pe. cor. Iuue. Sat. 13. Quicquid habet telorum armamentaria cæli. antepen. acu.

ARMATVS, pen. pro. Ver. Aen. 3. Armatusq; auro circumspicit Oriona. Lucr. 5. Omnia cedebant armatis nuda & inermia. penult. flectit.

ARMENIA, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Maturus bello Armeniæ, Syriæq; tuendis. Idem 6. Tractato Armenius, vel Comagenus Aruspex. Luca. 2. Armenios, Cylasq; ferros, taurosque subegi. Ver. Buc. Daphnis & Armenias curru subiungere tygres. Ouid. de Art. 1. Hoc fac Armenicos, hoc est Danaia Persis. Stat. Syl. 5. Armeniis Bolanus iter prænotasse timendum. Idem 1. Armenia, & patiens Latii iam pontis Araxes. antepen. acuit.

ARMENTARIUS, pen. cor. Ver. Geo. 3. Armentarius Afer agit, tectumque, laremque. Lucr. 6. Præterea iam pastor, & Armentarius omnis. antepen. acuit. Ver. Aen. 11. Armentalis aquæ marmis, ac lae ferino. Stat. Theb. 4. Post exultantes spolia armentalia portant. penult. flectit.

ARMIFER, pen. cor. Ouid. de Art. 2. Talis ab atmiferis Priameius hospes Amyclis. Idem Epist. Armiferam Thæsem qui regat alter erit. antepen. acu.

ARMIGER, pen. cor. Ver. Aen. 11. Armiger

ante fuit, sed non felicibus æquè. Idem 6. Sublimen pedibus rapuit Iouis armiger vncis. Iuue. Sat. 1. Armigero simplex ne furor sex territa ceterum. Ouid. Met. 15. Armigerumque Iouis, Cithereidaque columbas. Stat. Theb. 9. Armiger, alipedem pro na ceruice tenebat. antepenul. acu.

ARMILLATVS, pen. pro. Prop. 4. Atque armillatos cella molossa canes. Iuue. Sat. 4. Si quis Palphuri si credimus armillato. penul. acuit.

ARMIPOTENS, pen. cor. Ouid. Fast. 2. Nam pater armipotens postquam noua moenia vidit. Stat. Theb. 3. Armipotēs, geminatq; acceptos fama pauores. Mant. Hesperij genus armipotens dii vestra secundant. antepen. acuit.

ARMISONVS, pen. cor. Flac. 1. Armifona superet magis, & freta capeisset. Ver. Aen. 3. Palladis armifonæ, quæ prima accepit ouantes. antepen. acuit.

ARNICOLA, pen. cor. Mant. Cogit & arnicolas, sed anas, & mergus, & anser. antepenul. acuit.

ARNEVS, pen. pro. Ouid. Met. 12. Fugit & Arneus, Lycidaque, & saucius armo. penult. flectit.

ARQ, pen. cor. Ver. Aen. 7. Et frōtem obfœce nam rugis arat, iduit albos. Luca. 1. Quæ noster veteranus arat, quæ mœnia fessis. Iuue. Sat. 14. Quam tum sub Tatio populus Romanus arabat. Hor. Ser. 2. Illum ipsum mercatus arauit diues amico. Ouid. Met. 1. Et ducit remos illic, ubi semper ararat. Ver. Aen. 3. Longa tibi exilia, & vastū maris æquor arandum. pe. acu. Ver. Geo. 1. Nec nulla intereā est in aratæ gratia teræ. pen. flectit. Cicero in Ver. Fieri non poterat, ut plusquam decem medimna ex iugere ararent. Idem contra Rull. Ager, qui arari aut coli possit, non qui aratus, aut cultus sit.

ARPINAS, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Arpinas alius Volscorum in monte solebat. Sil. 8. Accolit Arpinas accita pube Venafro. finalem flectit. Vide Aquinus.

ARPHAXAT, pen. cor. Mant. Arphaxat, & Zaroës adfunt, geminosque dracones. antepen. acuit.

ARRIDEO, pe. cor. Iuue. Sat. 6. Arridens nudis infantibus hos fouet omnes. Carull.

- Lineaq; aridulis hærebant mersa label
lis. antepe. acu. Cicero ad Att. Inhibere
istum tuum, quod valde mihi arriperat.
Idem de Opt. Aut adhibiti derideantur:
si arrideantur, esset id ipsum.
- ARRIPIO**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Primores
populi arripuit, populumque Tribuni.
Idem. Num age luxuriam, & nomen tan-
tum arripe mecum. Ver. Aen. 3. Ecce tibi Au-
soniæ tellus, hæc arripe velis. Stat. Theb.
6. Arripit & primæ molitur semina pu-
gnæ. Cic. de Fin. Tibi aliquid ex mea re-
sponsione arripere cupienti, non rîdebo
ad singula. Idem pro Sest. Qui cognomé si-
bi ex aliorum imaginibus arripuit. Idem de
Nat. Vñ aiam arripuerimus; si nulla erat
i mudo? Idem de Or. Argumētū, simulatq;
positū est, arripit. Idem. Vox, gestus subito
sumi, & aliud arripi non pot. antepe. acu.
- ARROGO**, pen. cor. Hor. de Art. Iura neget
sibi nata: nihil nō arroget armis. Idem.
Ser. 2. Nec sibi cœnarū quivis temere ar-
roget artem. Cicero pro Quint. Quoniā
tu tibi id arrogas, & cōcedi postulas. Idem
pro Planc. Non vereor, ne mihi aliquid
videar arrogasse. antepe. acu.
- ARSA CIVS**, pe. cor. Claud. Hoc genus Ar-
facio postquam se regia fastu. Luca. 1. Ar-
facidæ, bellum virtutis civis deditis. Idem
8. Arfacidæ perferre meas si fœdera no-
bis. Sil. 8. Arfacidū, & fulvo micat ignea
gemma monili. antepe. acuit.
- ARPOCRATES**, pen. cor. Mant. Vidisti Ar-
pocratē, quid vult sibi, cūmi premit ora.
Idem. Arpocrates, scio dum studio noua
regna vidisti. antepe. acuit.
- ARSIONES**, pen. cor. Catul. Obtulit Arsi-
ones Chloridos ales equis. antepe. acu.
- ARTIFEX**, pen. cor. Ver. Opusc. Illa neque
artificum curant tractare laborē. Qui. de
Art. 1. Me venus artificem tenero præfe-
cit amor. Iuue. Sat. 4. Consilium laudo
artificis si munere tanto. Idem 14. Artifi-
cem quippe his cresciunt patria fabris.
Pers. Sat. 1. Artifices nec rus saturū lau-
dare vbi corbes. Ver. Aen. 11. Artificis sce-
lus, & formidine crimē acerbat. Stat. Syl.
3. Artifices mirantur opus vix annus
anhelat. Idem 4. Artificis curis, pariter
gestamina mensæ. antepe. acu.
- ARTAXATA**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Sic præ-
textatos referunt Artaxata mores. Arta-
xata numero tātūm plurali, vrbis est ma-
ioris Armeniæ sita iuxta Araxem flu-
uium. ait Ser. Aen. 10. Est Amathus. di-
cimus autem hæc Cythera, sicut hæc So-
lym 2, hoc Artaxata. antepe. acu.
- ARTEMIDORVS**, pen. pro. Mart. 9. Ar-
temidorus amat, Calliodorus arat. pe. fle.
- ARTICVLVS**, pe. cor. Mart. 5. Portat in ar-
ticulo stella, seuere, meus. Lucr. 4. Mobi-
lis articulatur nervorum Dædala lingua.
Pers. Sat. 5. Fregerit articulos veteris ra-
malia thagi. Catull. Absternit guttis om-
nibus articulis, antepe. acuit.
- ARTOCOPVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Salua sit
Artocopi reuerēcia finge tamen se. Māc.
Qui sunt fartores, lanci), lixæ, artocopiq;
antepe. acu.
- ARTERIA**, pe. cor. Lucr. 4. Asperiora foras
gradiens arteria clamor. antepe. acu.
- ARTVS**, pen. pro. Lucr. 4. Artubus & stoma-
chi humectum servare tenorem. Idem
3. Cycuis? aut quid nam tremulis facere
artubus hædi. pen. acu.
- ARTOCREA**, pen. cor. Mant. Montibus ar-
toreas, & pingue polenta comedi. ante-
penul. acuit.
- ARVISIA**, pe. cor. Sil. 7. Tmolus & ambro-
sij aruisia pocula succis. Verg. Buc. Vina
nouum fundam calathis aruisia nectar.
Ait Ser. Aruisia autem, idest Chia à pro-
montorio Chij Insulæ Aruisio. antepe-
nult. acuit.
- ARVINA**, pen. pro. Ver. Aen. 7. Aruina pin-
gui, subiguntq; in cute secures. Ait Ser.
Aruina, secundum Suetonium in libro
de Vitiis corporalibus, est durum pin-
gue, quod est inter cutem, & viscus. pe-
nult. flestit.
- ARVIRAGVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Excidet
aruiragus peregrina est bellua cervis. an-
tepe. acuit.
- ARVVS**, pe. pro. Luca. 1. Aruns incoluit de-
sertæ mœnia Lunæ. Iuue. Sat. 1. Per quē
magnus equos Arunce flexit alumnus.
Ver. e. An. 11. Conicit, & superos Aruns,
sic voce precatur. Idem. Succipit fugit an-
te oēs exterritus Aruns. Idem. Mœnidæ in-
curiunt, tum satis debitus Arūs. Idem 11.
Astoris Arunci spoliū, quasq; tre-
mentem. pen. acu. Vide Lucrentia.

ARVNCA, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Per quem magnus equos Aruncæ flexit alumnus. penult. acuit.

ARVND, pen. pro. Opi. de Pont. 3. Squalibus immittat fracta sub arundine crines. Idem Met. 1. 5. Miles erat gladio piscator arundine sumpta. Pers. Sat. 3. In qua manus chartæ, nodosaq; venit arundo. Mât. Piscibus infidias tendebat arundine, & hano. penultima acuit. Stat. Theb. 5. Venat arundinea creneno vulnere syluam. Quid. de Trist. 4. Pastor arundineo carmine mulcet oues. Idem Fast. 5. Tybris arundiferum medio caput extulit alueo. antepen. acuit.

ARVPINVS, pen. pro. Tibull. 4. Testis Arpinus, & pauper natus in armis. penultima fleat.

ARVPSEX, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Traſtato, Armenius, vel Comagenus, aruspex. Idem 2. O proceres, censoris opus, an aruspice nobis? Idem 6. Commendare volet, varicosus fiet aruspex. Verg. Aen. 1. 1. Hic amor, hoc studium dum sacra secundus aruspex. Ait Seruius, Aen. 2. ubi. Vbi Lydius arua. Thufci autem à frequentia sacrificij dicti sunt: constat nanque illic à Tage aruspiciam repertam, vt Lucanus meminit libr. 1. Sed conditor artis fixerit ista Tages. In agro Tarquinensi cum araretur, impresso altiore sulco, puer repente diuinitus exortus est senili prudentia, qui dictus est Tages: quo viso bubulcus obstupefactus clamorem maximum extulit: ad quem tota Hetruria concurret, tum puer plura omnibus audientibus locutus est: quæ ad disciplinam pertinent aruspiciæ: quæ accepta literis mandata fuerunt. Aruspex dictus est ab aruga & infpicio: Aruga enim dicitur, atque hostia ab hara in qua pecudes concluduntur, & seruantur: est enim Aruspex, qui exta pecudum inspiceret, in quibus futura prænoscebat penult. acuit.

As, pro. Hor. Ser. 1. Quod si comminuas, vilem redigatur ad assem. Vnde prouerbiū est. Ex asse, seu ab asse tuus, hoc est, sum minimus tuorum, inter quos etiam tibi seruam utrunque. seu quibus preciosis, aut pecuniis vtaris, quos possides, vt lu-

bet. Idem. Tarquinius regno pulsus fuit, vnus assis. Nam asses cum primò librales essent, postea facti sunt vnicales: vel dicas, sicut aurum, argentum, seu pecunia, vel totum patrimonium liberum est domino, vt vtatur, ita promptus sum tibi ad omnia, quo liberum vtaris, vt idē Epist. 2. Aerumnis, lassus dum noctu steret ad assem. Hoc est in totum: nam assem antiqui pro toto patrimonio posuerunt. fleat.

ASARATON, pen. pro. Stat. Syl. 1. Gaudet humus, suberatq; nouis asarata figuris. pauimentum est picturæ arte elaboratū. penult. acuit.

ASCALAPHVS, pen. cor. Oui. Met. 5. Ascalaphus vidit quam quondam dicitur Orpheus. antepen. acuit.

ASCRAEVS, pen. pro. Ver. Geo. 2. Aserēq; cano Romana per oppida carmen. Idem Buc. Aserē quos ante seni, quibus ille solebat. de Heliodo loquitur, ait Ser. qui Aserēz fuerat, quem dicuntur musæ raprum de monte Parnaso poetam fecisse munere calamorum. pen. fleat.

ASCANIVS, pen. cor. Stat. Syl. 5. Ascanius, miseramq; patri flagrabat Elisam. Prop. 1. Crudelis minyis duxerit Ascanius. Verg. Geo. 3. Ascanium, superant mōtes, & flumina tranant. Idem 1. At puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo. Idem 5. Vadeage, & Ascanio si iam puerile paratum. Ait Ser. Ascanium dictū à Phrygiæ flumine Ascanio. antepen. acu.

ASBOLVS, pe. cor. Oui. Met. 3. Et nineis Leucon, & villis Asbolus atris. antepen. acu.

ASDRUBAL, pen. cor. Sil. 1. 3. Asdrubal, abrupto liquerunt agmine signa. Idem 1. 6. Asdrubal hac aures quæso aduertite sensus. antepen. acuit.

ASCHELOS, pen. cor. Stat. Theb. 6. Aschetō increpitat, meritumq; vocabula cygnū. antepen. acuit.

ASSELLVS, pen. pro. Verg. Geo. 1. Sæpe oleo tardi coltas agitator aselli. Oui. Fast. 1. ecce videns rauco Sileniveſtor aselli. Iuue. Sat. 9. Negligit atq; alium bipedem sibi quærit asellum. Idem 11. Nale coronati caput ostendebat aselli. Prop. 4. Vesta coronatis pauper gaudēbat asellis. pen. acu.

ASSTR, penult. cor. Mant. Latē Abam petmetrana.

netrans ultra Gagetica regna. Luca. 9.
Non Afiani breuioris aquæ difterminat
vnquam. Iuue. Sat. 10. Euerfa, & flammis
Afiam, ferroque cadētem. Oui. Met.
2. Et quod vbi Afacas cafuras aspicias ar
ces. Mant. Pannonas, & Graios Afatica
littora Galli. Idem. Per Lybicæ fines per
regna Afatica fufi. Ver. Aen. 8. Dant per
colla modos, fonat amnis, & Afia longe.
Idem Geo. 1. Iam varias pelagi volu
cres, & quæ Afia circū. Ait Seruius. Cay
ftrus autem Afie fluius est, Afia verò
palus, vnde fecit Afia prata, & propalude
Afia, à, longa est, nam de prouincia, à, bre
uis est. antepen. acuit.

ASIANVS, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Quod nō
vidifti faciant equites Afiani. Idem. 3.
Hic Afianorum vetera ornamenta deo
rum. penul. acuit.

ASINVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Clitellas fe
rus impingas, afinæque paternum. Catul
lus. Etiam pystrino traditur atque afino
Luca. 8. Quas afinæ cautes, & quos Chios
asperat vndas. antepenul. acuit.

ASYLV M, pen. pro. Ouid. Fast. 1. Tunc quo
que uicini lucus celebratur asyli. Iuue.
Sat. 8. Nomen ab infami gentem deducis
asylo. Idem 6. Hos habirus quando ad pa
lum gemat vxor asyli. Sil. 4. Enituit fa
ma miles tyrrhenus, asylo. Luca. 1. Tunc
erat exiguum dominos commisit asyl
lum. Ver. Geor. 3. Plurimus Alburnum
uolirans cui nomen asylo. Idem Aen. 2.
Et iam porticibus uacuis Iunonis asylo.
Ait Seruius. id est templo, unde nullus po
test extrahi, dictum asylum quafi asyru.
hoc autem non est in omnibus templis,
nifi quibus consecrationis lege concess
um est. Idem 8. Hinc lucum ingentem,
quem Romulus, acer asylus. Ait Ser. post
quam Hercules migravit è terris, nepo
tes eius timentes infidias eorum, quos a
uus afflixerat, Athenis sibi primi asylū,
hoc est, templum misericordie colloca
uerunt: vnde nullus poffet abduci: quod
etiam Statius dicit. Herculeo fama fun
dasse nepotes. penult. flectit. Vide Ace
tum. Asylum vt Geo. 3. Muscæ est genus
ait Seruius.

ASYLAS, pe. cor. Vcr. Aen. 12. Et genus Af
laraci Mœstheus, & fortis Asylas. Idem

10. Tercius ille hominum, diuumque in
terpres Asylas. Idem 9. Emathiona Li
ger, Chorineum sternit Asylas. penulti
ma acuit.

ASOPUS, pen. pro. Stat. Theb. 7. Asopos ge
nuisse datur, dignusque videri. Idem 3.
Quicquid, & Asopon veteres; in te ia
cet Argos. Luca. 6. Accipit Asopos cuius
Chœnisque, Melasque. pe. acu. Stat. Theb.
7. Aspicit has longe iam dudum Asopius
Hypseus. Idem 8. Principium pugne tue
mas Asopius Hypseus. Ouid. Met. 5. Au
reus, & Danaen Asopida luserit ignis.
Idem 7. Huic Asopiades petis irrita di
xit, & vrbi. antepen. acu.

ASPARAGVS, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Aspa
ragis qua despiciat conuiuii cauda. Idē
6. Asparagi posito, quos legit villicus fu
so. Mart. 13. Non erit incultis gratior a
sparagis. antepen. acuit.

ASPERNATVS, pen. pro. Luca. 1. Asperna
ta fames cultus gellare decoros. Verg.
Geo. 3. In nemora alta vocans, nec tu a
spernata vocantem. Idem 1. Nec petuliacæ
curam aspernabere lentis. Stat. Syl. 1.
Illa refert vultu non aspernata rogari.
pen. flectit. Cicero pro Cl. Seruio. sermo
nem Fabricij non est aspernatus. Idem
de Or. Philosophiam hæc ciuitas nun
quam aspernata est.

ASPERO, pen. cor. Claud. Ornaturq; nouo
grauior deus asperat Indus. Stat. Theb. 1.
Constitit, & sacras ita vocibus asperat
iras. Idem 4. Ille Lycaoniz ritu caput a
sperrat vrsæ. Idem 6. Hic iacet extremum
tumuli circum asperat orbem. Oui. Met.
1. Aspera, qua properas, loca sunt, mode
rantius oro. Idem de Pont. 4. Excidit a
speritas agrestis, & in concinna grauisque.
Idem. Asperitatis & inuidie, corrector &
iræ. Ver. Aen. 1. Quem telo primū, quē
postremum aspera virgo. Idem Buc. Mel
la fluat illi, ferat, & subius asper amomū.
antepen. acu.

ASPICIO, pen. cor. Oui. Met. 14. Aspiciam
fluidos humano sanguine rictus. Idē Epi
sto. Her. Quascunque aspicias lacrymæ
fecere lituras. Hor. Ser. 2. Ortus quando
ego te aspiciani, quandoque licebit. Ver.
Aen. 2. Aspice nos hoc tantum, & si pieta
te meremur. Stat. Syl. 3. Aspicunt, &
vterque

uterque probant, nec tanta potenti. Cice-
ro Pro S. Ro. Propter quos hanc suavis-
simam lucem aspexeris. Idem pro Silli.
Aspicite ipsum, contemnit os. antepe-
nult. acuit.

ASPIRO, pen. pro. Hor. de Art. Aspirare, &
adese choris erat utilis, atque. Oui. Met.
1. Aspirate neis, primaq; ab origine mū-
di. Ver. Aen. 2. Sternimus, aspirat primo
fortuna labori. Idem 12. Affecit pretio;
nec equis aspirat Achilles. Ait Ser. Aspi-
rat apud maiores, accedat significat. Ci-
cero, Nūquā aspiravit ad curiam, sed
figuratē hic dixit, Aspirat equis, pro ad
equos, idest, occisus est: nec ad equos A-
chillis accessit. Hæc Ser. Cicero in Verr.
Quando iste nisi Februarii mense aspi-
rabit in curiam. Idem. Quid enim quis-
quā ad meam pecuniam me invito as-
pirat? Idem. Nemo ad alienam causam
accedere, aut aspirare debet. Idem ad He-
ren. Quia paululum in rebus difficilli-
mis aspiravit, pen. flestit.

ASSARACVS, pen. cor. Oui. Fast. 1. Phry-
gis Assaraci Tithonia fratre relicto. Ver.
Geo. 3. Assaraci proles, demissaq; ab Io-
ue gentis. Idem Aen. 1. Cū domus As-
saraci Phthiam, clarasq; Mycenæ. Idem
9. Gente sub Assaraci fato ventura resi-
dent. Idem 12. Et genus Assaraci Mne-
theus, & fortis Asylas. antepe. acuit.

ASSER, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Qui sequitur,
ferit hic cubito; ferit aſſere duro. penul-
tima acuit.

ASSIDVVS, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Semper &
assiduo rupit lectore columnæ. Idem 3.
Tectorum assiduos, æ mille pericula sa-
uæ. Idem 5. Retibus assiduis penitus ferit
tante macello. Idem 13. Quāquā in eā-
dem assidue spectetur prælia, vider. Oui.
Met. 1. Nubibus assiduis, pluuioq; mada-
scit ab alto. Ver. Buc. Assidue veniebat,
ibi hæc incondita solus. Stat. Syl. 1. Assi-
duus, nunc aucte vigil, nunc lumine cun-
cta. antepe. acuit.

ASSIBILO, pen. cor. Claud. Vt platani, pla-
tanis, alnoq; assibilat aluus. antepe. nult.
acuit.

ASSIDEO, pen. cor. Oui. Fast. 5. Assidet in-
de Ioui, Iouis est fidiſſima custos. Hor.
Ser. 1. Assideat fomenta paret, medicūq;

roget vt. Idem Epist. 1. Assidet infans po-
tare, & spargere flores. antepe. acuit. Ci-
cero ad Att. Mihiq; vt assedit, dixit. Idē
pro S. Ro. Peraravit aliquando; assedit,
suriexi ego. Idem. Pro Planc. Commoti
huic assident, idest assident. Idem Acad.
Et simul assidamus.

ASSILO, pen. cor. Oui. de Trist. 1. Et pati-
tur fluctus, fertque assilentia longē. ante
penul. acuit.

ASSIMILO, pen. cor. Ver. Aen. 10. Diuini
assimilat capitis dat inania verba. ante-
pen. acuit. Cicero de Inuent. Aurex con-
ferenda, & assimilanda natura iudicatur.
Ver. Aen. 12. In medias acies formam as-
similata Camerti. penul. flestit. Assimilo
antepe. acuit.

ASSYRIVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Semper &
Assyrios felix bibet vna liquoris, Luca.
1. Assyrias Latio maculavit sanguine ca-
uas. Mant. Tedit in Assyriam, Solymasq;
ascendit in arces. Iuue. Sat. 2. Quod nec
in Assyrio pharetrata Semiramis orbe.
Hor. de Ar. Colchus an Assyrius Thebis
nutritus, an agris. Ver. Buc. Occidet As-
syrium, vulgō nascetur amomum. Idem
Geo. 2. Alba nec Assyrio fucatur lana ve-
neno. antepe. acuit.

ASSVTVS, pen. pro. Ver. Aen. 8. Ve paties
operum, paruoque assueta iuuentus. O-
ui. Fast. 1. Assuetum syluis, innocuumq;
genus. penul. flestit. Vide Consuetus.

ASTASIVS, pen. cor. Mant. Martyres Asta-
sio sub iudice regna tenebant. antepe.
acuit.

ASTYANAX, pen. cor. Oui. in Ibin. Et pa-
ter, & coniux, Astyanaxque puer. Idem
Met. 13. Mitterit Astyanax illos de turri
bus vnda. Ver. Aen. 3. O mihi sola mei su-
per Astyanactis imago. antepe. acu.

ASTYLOS, pen. cor. Oui. Met. 12. Astylos il-
le etiam metuenti vulnere Nestor. ante
penul. acuit.

ASTYPHALAEA, pen. pro. Oui. de Art. 1.
Cunctaque piscosis Astyphalza vadis
penul. flestit.

ASTO, pen. pro. Ver. Aen. 12. Aedibus asta-
bat validam vi corripit hastam. Idem 3.
Hosce vacare domos, sedesq; astare reli-
ctas. pro esse, ait Ser. quod tunc signifi-
cat, quando de his loquimur, quæ cadere
non

- non possunt. Cicero in Catil. Astat in conspectu meo gener. Idem de Or. Maxi-
 ma frequentia astante. penult. acuit.
- ASTRAEA**, pe. pro. Iuue. Sat. 6. Paulatim
 deinde ad superos Astra recessit. Oui.
 Met. 1. Ultima coelestem terras Astra
 reliquit. Astra autem dicta est à iusti-
 tia, quod Astra giganrix ex aurora filia
 fuit. Astrus verò fuit unus ex Titanibus
 qui contra deos arma sumpsit; sed al-
 ter ut Oui. Met. 5. Occidit & Celadon
 Mendelius, occidit Astræus. Vide A-
 stræus. Cornu copiz addit ex Arato. A-
 stræa ex aurora filia, quam ob summam
 æquitatem, iustitiam appellatam fuisse.
 Nam cum adhuc terras habitaret, nondum
 uesanos rabies nudauerat enses, nec con-
 sanguineis fuerat discordia nota: sed po-
 stea crescentibus uitijis euolauit ad ce-
 lum. Vnde subdit Aratus. Et cœli sortita
 locū qua proximus illi: Tardus in occa-
 sum sequebatur sua plaustra Bootes. Nam
 Astræos Græcè Astrorum veterum pa-
 ter est, teste Arato. penult. flect.
- ASTRIFER**, pen. cor. Mart. 9. Quod Rho-
 dos Astrifero, quod pia creta polo. Stat.
 Theb. 8. Sufficit Astriferumque domos
 Aclanta supernas. antepen. acu.
- ASTRIGER**, pen. cor. Ver. Aen. 12. Seu de-
 cas Astrigeri, seu qua Parnasia rupes. an-
 tepenult. acuit.
- ASTRILQVVS**, pen. cor. Mant. Missus es
 Astriloq stellas edoctus aratri. antepen. ac.
- ASTRIPOTENS**, pen. cor. Mant. Desine mi-
 rari, dixit puer Astripotentem. antepen-
 ult. acuit.
- ASTROLOGVS**, pen. cor. Mart. 2. Bellus
 Grammaticus, bellus es Astrologus. Iu-
 uen. Sat. 6. Dixit Astrologus, credent à
 fronte relatum. Lucr. 6. Astrologorum
 autem contra conuincere tendit. antepen-
 ult. acuit.
- ASTRVRIA**, pen. cor. Mant. Regna per
 astruriam, Legionosque penates. Idem.
 Sed tamen astruriam seruare licebit, &
 omnem. Idem. Heiperiam, uix Cata-
 briam, vix Asturis oram. Idem. Rex erat
 Asturibus ueteres de sanguine regum.
 antepenult. acuit.
- ASTVTIA**, pen. cor. Mant. Est in eis pietas
 crocodili, astutia Hyenæ. antepen. acuit.
- ASTVVS**, pen. pro. Pers. Sat. 5. Astutam
 uapido seruas sub pectore uulpem. Hor.
 Ser. 1. Ac non incauto fictum astutumq;
 vocamus. Idem 2. Astuta ingenium vul-
 pes imitata leonem. pen. flect.
- ASTVSCONES**, pen. pro. Mant. Mirabatur
 equos sturconesque uoluro. penultima
 acuit.
- ASTERIS**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Asteris an-
 te dapes, nocte Asteris, Asteris ortu.
 Idem. Asteris & vatis totam cantata per
 urbem. antepen. acu.
- ASTYCHES**, pen. cor. Stat. Theb. 3. Astyo-
 ches, puerique rudes tua Phœdime pro-
 les. antepen. acuit.
- ASTACIDES**, pen. cor. Stat. Theb. 9. Astaci-
 des Menalippus erat, nec prodidit ipse.
 Idem. Astacidem toris animæ, se cogit
 in ictum. antepenult. acuit.
- ASTERIOS**, pen. cor. Stat. Theb. 4. Asteriō
 Aryopumque trahens Erasinus aristas.
 antepenult. acuit.
- AT**, cor. Oui. Met. 1. Ipse tridente suo ter-
 ram percussit, ut ista. Idem 2. Et tene-
 ros manibus rarios abruptis at inq;
 Iuue. Sat. 3. Hæc inter pueros uariè pro-
 perantur, at ille. De qua interiectione,
 similibusque loquitur Seruius Aen. 12.
 ibi, Heu quid agat vario nequiquam
 fluctuat ælu. Omne aduerbium, uerbo
 cohæret: vnde, heu, &, at at, & similia,
 quia uerbo cohære non possunt, sepa-
 ratam fecerunt aliam partem oratio-
 nis, scilicet interiectionem, quam sola
 latinizans possidet.
- ATABVLVS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ostante
 mihi, quos terret Atabulus, & quos,
 antepenult. acuit. uentus est in Apulia
 feruentissimus.
- ATALANTA**, pe. pro. Oui. de Art. 2. Quid
 fuit asperius Nonacrina Atalanta. At Ser-
 uius Verg. Buc. Ecl. 7. Hippomenes uic-
 tat Alantem puellam Cyriam cursu potè-
 tem, quæ multos sponfos superatos occi-
 derat. penult. acuit. Stat. Theb. 4. Iamque
 Atalæas implerat nuncius aures, penul-
 tima flectit.
- ATAVS**, pen. cor. Mart. 5. Dum proauos,
 Atauosque refers, & nomina magna.
 Oui. Met. 14. Vidit opes atauosq; suos,
 Vmbrosq; senilem. Sil. 2. Aufonios ata-
 uos

uos ducebat consule aquosæ. Flac. 1. Testalis exanimis a rauios, magnæque nepotem. Iuue. Sat. 3. Felices proanorum atavos felicis dicat. Ver. Aen. 7. Turnus atavisque potens, quem regia cõiux. Idem. Hunc atavi reges, hunc claris dextera factis. Idem 12. Murranum hic atavos, & aurotis antiqua sonantem. Ait Servius. Scimus enim solere plerumque fieri, ut primi regis, reliqui nomen eius possideantur apud Romanos augusti uocantur: apud Albanos Syllij: apud Persas Arsacida: apud Aegyptios Ptolomei: apud Athenienses Cecropide. Mant. Hic atavus Bernardus erat caprarius olim. antepen. acuit.

ΑΤΑΧ, pen. cor. Tibul. Quem tremet for ti milite uictus Atax. Luca. 1. Mitis Atax Latias gaudet nou ferre carinas. penult. acuit.

ΑΤΗΡ, pen. pro. Sil. 3. Ater leriferæ strident turbine serpens. Catul. Nec scire vtrum sis albus, an ater homo. Oui. Met. 15. Calculus immitem dimittitur ater in unâ. Ver. Aen. 2. Raptatus bigis, & quodâ atque cruento. Idem 12. Voluit ater odor rectis tum murmure ceco. penult. flectit.

ΑΤΗΜΑΣ, pen. cor. Stat. Syl. 2. Torus ad huc Athamas infanos flecteret arcus. Idē Theb. 3. Infelix Athamas trepido d: mō te ueniret. Oui. Met. 15. Admoris Athamantis aquis accēdere lignū. Idē Fast. 6. Hinc agitur furij Athamas, & imagine falsa. Idem 4. Et frustra pecudē quæ res Athamantidos Hestis. Idem 3. Hūc auis, hūc Athamas, hūc cetera turba suorū. Ait Servius. Athamas post furorē in Tu none immisum, ed, occiso Learcho, Melicertam alterum filium cum vxore sua persequeretur: & se illi in mare præcipitasset, voluntate numinum in deos uer si sunt. Melicerta in Portunum, qui Græcē Palæmon dicitur: Ino in matrē Mæturam, quæ Græcē dicitur Leocorthea. antepenult. acuit.

ΑΘΑΝΑΣΙΥΣ, pen. cor. Mant. Quas tibi donauit tunicas Athanasius olim Idem Natus i Aegypto primos Athanasius annos. Idem. Tuncq; uidebat in hunc totis Athanasius armis. antepen. acuit.

ΑΘΗΝΑΙ, pen. pro. Oui. de Trist. 1. Nec peto, quas quondam petii studebatur Athenas. Idem Met. 8. Mitis studebatur magis lamentabile Athenæ. Idem 15. Quid Pandionis restant, nisi nomen Athenæ? Idem in Ibin. Vtque parum stabili qui carmine læsit Athenas. Stat. Syl. 1. Delicæ quas ipse suis digressus Athenis. Sil. 14. Clade Phætrigeri funixas regis Athenas. Iuue. Sat. 7. Carinatis, & hunc inopem uidistis Athenæ. Idem. Qui sumpsit pennas mediis, sed natus Athenis. Ait Servius Aeu. octauo. ibi, Et uicta compot voluit prætere dere ramos. Nam cum de nomine Athenarum, Neptunus, & Minerua contenderent: & iussisset Iuppiter, ut illius nomine diceretur ciuitas: qui munus melius obrulisset hominibus: equum Neptunus, Minerua oliuam protulit: hoc est, inquit Servius Geo. primo. ibi, Fudit equum magno: tunc Neptunus percussio lictore equum animal bellis aptum produxit: Minerua iacta hasta oliuam creauit, quæ res melior comprobata, & pacis insequer, vicitque. Vnde cum eius ramus alicui offertur, indicat eum esse meliorem. Hinc est illud proverbum, Herbam do, idest, cedo victoriam: quod Varrin Aen. 1. ponit, cum in Agonibus herbam in modum palmæ dat aliquis ei, cum quo contendere non conatur, & fatetur esse meliorem. Ait Priscianus libro 5. cap. de Numero, ibi, Aliâ contrâ intellectu singularia, uocēque pluralia sunt, ut Athenæ, Micenæ. Item Fabius inquit. Inst. primo, cap. 10. Absurdum forsitan videatur dicere barbarismum, quod est vnius verbi vitium fieri per uumeros, sicut solacismum: Scala tamen, & Scopa contrâ, hordea, & musta, licet literarum mutationem, deractionem, adiectionem nō habeant. Non alio vitiosa sunt, quàm quod pluralia singulariter, & singularia pluraliter esserunt. De quibus Scalliger lib. 4. cap. de Numero inquit, Semper igitur singularia, aut semp pluralia ut essent, effecere aut natura, aut usus: nihil interesse vnum, plurave sint, aut vnu, plurave putemus. De quibus loquitur et Servius

Seruius Aen. 10. ibi, Quiq; urbem lique re colas: quæ in numero singulari dicitur secundum Salustium: unde apparet esse usurpationem. Itaque hæc nomina Aurore vñ defenduntur, nulla vrgente ratione. Vide Cosas, Vbi inuenies licere dici, eo urbem Athenas, urbem Venetias, atque Syracusas: licet plura addat Iulius Scaliger ad probandum, quare hæc nomina pluraliter declinantur, vbi suprà, penult. acuit.

ATHENA GORAS, pen. cor. Mart. 9. Non ego, sed vester peccat Athenagoras. Idem 8. Me certe tristem fecit Athenagoras. Idem 9. Vxorem postquam duxit Athenagoras, antep. acu.

ATLAS, pen. comm. Luca. 1. Hesperiam calpe summoq; impleuit Atlante. Ver. Geo. 1. Ante tibi Eoz Atlantides abscondantur. Idem Aen. 8. Idem Atlas generat cœli, qui sydera tollit. Id. Eletra, vt Graii perhibent, Atlantes cretus. Ait Ser. Sane sciendum Atlantes tres fuisse, vnum Mausum, qui est maximus, alterum Italicum patrē electæ, vnde natus est Dardanus, tertium Arcadicum patrē Maiz, vnde natus Mercurius est. Hoc nomen ait Ser. Aen. 1. ibi. Thefauros ignotū argenti, n. non habet, licet in obliquis inueniatur. pen. acu. Oui. Met. 1. Sedit Atlantiades, & euntem multa loquendo. Idem. Risit Atlantiades, & me mihi, per fide, prodīs. antep. acu.

ATHLETAS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Leuib; Athletis, ac vasa nouissima donat. Mant. Vñtus in Athletæ morem sublimibus ausis. pen. flestit.

ATHOS, pen. cor. Catull. Per mediū classi barbara nouit Athon. Ouid. de Art. 2. Quot lepores in Atlio, quot apes pascuntur in Hybla. Idem de Pont. 1. Cōstuat an frondes alpihus addat Athos. Idem Met. 11. Nec leuius, quā siquis Athon, pindumq; reuulsos. Luca. 2. In medium deferret Athon, sic ora profundi. Stat. Theb. 5. Mulciber: ingenti tellurem proximū vmbra vestit Athos. Iuue. Sat. 10. Velificatus Athos, & quicquid Græcia mendax. Ait Britannicus, in nominatiuo Athon, ablatiuus Atho: Ver. Aen. 12. Quantus Athos, aut quantus Eryx, aut

ipse coruscis. Ait, Ser. quantus Athon, vera est lectio: nam si Athos legeris, non stat versus: in Athos enim es, breuius est. Athon autem dici, accusatiuus indicat: nam hunc Athona facit, sicut Apollo, Apollona: quod autem Herodotus hunc Athon, & hunc Apollonem dicit, Atticæ est declinationis: Georgius Valla pro Seruio addit in Iuue. Sat. 10. ibi. Velificatus Athos. Primum Athon dici, certum est, sed legitur etiam Athos, cuius genitiuus, datiuusq; est Atho more attico. Accusatiuus erit Athon, à quo sublata, n. litera accusatiuus Atho legimus, & in vsu frequentissimo. Ver. Geo. 1. Aut Atho, aut Rhodopen, aut alta Ceraunia telo. vbi si Athon legas, non stat versus. Ait Pierius Aen. 12. ibidem. In antiquis, Athon legitur. Seruii præpto, quæ non nulli damnant, nescientes apud Græcos etiam inueniri Athon, & Athos, per o, magnum tamen. Sed & plura apud Despaut. lib. 3. fin. os. Plinius lib. 4. cap. 10. Hist. ait, Fretum, quo montem Athon Xerxes Persarum contuenti absedit in longitudine passuum mille quingentorum. Valerius Max. libro 1. de Prodigis. Eidem montem Athon iuxta Idam transgresso. Athon neutri generis, Vrbanius ait. penult. acu.

ATHELIS, pe. cor. Mant. Qui colitis ripas Athelis, qui flumina Melæ. Idem. Rura istam, confestim Athelis prope flumē in alto. Idem. Duceret in valles Athelis Germania contra. Ver. Aen. 9. Siue Padi ripis, Athesim seu propter amœnū. Ait Ser. Iuxta padū, & Athesim Venetiæ flumina. antep. acu.

ATYS, pen. pro. Quid. Met. 10. Grata deum matri siquidē Cybeleus Atys. Pers. Sat. 1. Hoc natat in labris, & in vdo Menas, & Atys. Idem. Claudere sic didicit verbum Berecynthius Atys. Ouid. in Ibin. deque viro fias, nec vir, nec fœmina, ne Atys.

ATYS, pen. cor. Oui. Met. 5. Deplorauit Atyn, quos ille tetenderat arcus. Idem. Datq; animos, erat Indus Atys, quem flumine Gange. Atys, puer Cybeli dilectus, pen. pro. aliorum verò nomen. pen. cor. Vide Despaut.

ATINA,

ATINA, *pe. pro. Ver. Aen. 7.* Tela moueat, Atina potens, tyburque superbum. Ait Ser. Hæc ciuitas est iuxta Porinas paludes, dicta à morbis, qui Græcè *Atx* dicuntur, quos paludis vicinitas creat. *pen. fle.*

ATREVS, *non contractum, pen. cor. Ouid. Met. 15.* Sic magnis cedit titulis Agamemnonis Atreus. Iuue. Sat. 8. Cuius & Albiolos, & Aenam pignerat Atreus. Hor. de Arte: Aut humana palam coquat ex ta nefarius Atreus. Ait Fabius Inst. 1. ca. pit. 10. Nam si media muratur, aut flexa pro graui, aut apice circumducta sequentes, quam ex duabus syllabis in vnam cogentes, & deinde flectentes dupliciter peccant. Sed id sæpius in Græcè nominibus accidit: vt, pignerat Atreus: contrahitur in *Atrus* bisyllabum & est vitium detractiois, & tenoris. nam Atreus *pen. est* grauis. ac etiam in Latinis fit hoc, vt virorum. *penult. est* longa natura & flectitur: contrahitur in virum bisyllabum accusatiuum singularem pro genitiuo plurali, vnde dupliciter peccatur: quem vobis iuuenibus doctissimi senes, ait Fabius, acuta prima dicere solebant, vt necessario secunda grauis esset: vt Atreus in prosa oratione, atque in legendo carmine: & contrahitur causa metri. *ante penult. acuit.*

ATRAMENTVM, *pen. pro. Hor. Epist. 2.* Atramenta ferè scriptores carmine fædo. *penult. acuit.*

ATRACTVS, *pen. cor. Prop. 1.* Et dicam Atractis, licet hæc considat in horis. *ante penult. acuit.*

ATRIDES, *pen. pro. Ouid. de Art. 2.* Viderit Atrides Helenen ego crimine soluo. Hor. Epist. 1. Inter Pelidem festinat, & in ter Atridem. Idem Ser. 2. Vxor & gnato mala mulet, precatu Atridis. Iuuen. Sat. 6. Sed tamen at ferro si prægustaret Atrides. Verg. Aen. 11. Atrides Prothei Menelaus adusque columnas. Idem 10. Coniuge præcepta nec solos tangit Atridas. Idem 1. Atridas, Priamumque, & seuum ambobus Achillem. Acrei filios Agamemnonem, & Menelaum, ait Seru. Idem inquit Aen. 3. ibi, Coniugio Anchisa: de quo valde apud eos queritur, quemadmodum exeat ab his nomi-

nibus, quæ in eis mittunt nominatiuum: nam Tytides, Tyride vocatiuum facit: vt, Danaum fortissime gentis Tytide: Atrides eum sit simile, Atrida facit, vt Horatius, Nequis humasse velit Aiace, Atrida veras cur? Tale est & Anchisa: vt, Coniugio Anchisa Veneris dignata superbo. Sanè apud Iatinos horum nominum causa manifesta est, quæ nominatiuum ipsum in a, mittunt: & recipiunt Latinam declinationem: vt, Atrides, Atrida, Scythes, Scythia, Atrides. *penult. acuit.*

ATRIVM, *pen. cor. Oui. Met. 1.* Atria nobilium valuis celebrantur apertis. Iuuen. Sat. 8. Atria nobilitas sola est, atque vni ca virtus. Verg. Aen. 1. Atria dependent lichni laquearibus aureis. Ait Seruius. In atris, & in duobus ferculis epulabantur antiqui: prima pars erat ædium, vbi pecunias habebant: & vnde qui honoratiores erant, liminum custodes adhibebantur: vbi culina erat. vnde & Atrium dictum est, atrum enim erat ex fumo, & atrium appellatum est. Ait Varro de lingua Latina, ab Atriaribus Thufcis: illinc enim exemplum sumptum est. *ante penult. acuit.*

ATROPOS, *pen. cor. Stat. Syl. 3.* Gaudia, floresque manu scidit Atropos annos. Idem 4. Aut tu si longi cursum dabit Atropos xui. Idem. Atropos & patrius lauros promisit Apollo. Idem Theb. 1. Atropos hos, atque ipsa nouat prospera cultus. Claud. Atropos, & Lachesis iungebant flamina dictis. Idem de Rapt. 1. Iam dudum decreta dari, sic Atropos vrget. Mant. Suntque stare diu neget Atropos ista seuerio. Idem, dixerit, hic animas quibus Atropos vltima filum. Atropos præteriti temporis factum est: quod ne deus quidem faceret insectum. de quo Græcum Lexicon admonet, Atropon, ex Parcis vnam ab æ & τριων, quod sit in execrabilis, nec ad cuiusquam preces veretur, & finem vitæ habere in potestate putatur. Atropos ideo filum incidere dicitur: Clotho colum gestat, Lachesis verò nec. *ante penult. acuit.*

ATTALVS, *pen. cor. Claud. Attalus hætedem*

dem voluit te Roma relinqui. Ovi. Fast. 4. Attalus Aufonij rem negat ille vitis. Marr. 1. Semper agis causam, & res agis, Attale, semper. Idem. Est, non est, quod agas. Attale semper agis. Hor. Epist. 1. An venit in votum Attalici ex vrbibus. Idem Carm. 1. Agro Attalici conditionibus antepenult. acuit.

ATTIRO, pen. cor. Ver. Geo. 4. Decuriat rorem, & surgentes atterat herbas. Idem, Attriuere vltroque animam sub fasce de dere. antepenult. acuit.

ATTAGENA, pen. cor. et Attagen, auis est quedam nota, vulgò francolino, à voce sic dicta, vt multæ aues nomen sibi fortitæ sunt: vt coruus, vnde sit croco, & crocico, sic Attagena ab attæ græcè quod vox crebriori, & tenui, ac denso spiritu nonien fictitium sibi generat, & penult. correpta est, sicut alia nomina sic composita: vt nubigena, alienigena vnigena. Antonius Nebriss. primam breuiat detractioe t, vt libro 2. Ren, splen, atque hien, atagen, cum pectine flamen. Idem Despauterius, & ren, siue rien, Attagen, splen iunge lienen. Hor. in Epod. Ode. 2. Non Attagen ionicus. Mart. Communemque duobus attagenam. Idem in Dist. Ionicarum gullus attragenarum. Plin. libro. 9. Item apros, & attagenas. Attagena integrum est, attagen per apocopen, Attage es, attagen nis. antepenult. acuit. attagas Græcè, auis Ionicæ palustris varijs coloribus.

ATTEGIAS, pe. cor. Iuu. Sat. 14. Diræ Maurorum Attегias, castella Brigarum. Quæ mapalia, calx, aut tuguria erant: vt Iosephus libro 7. de bell. Scribit. cum ad festum diem venisset, quo Attегias in honorem dei componi ab hominibus mos fuit: contubernia enim Iudæi singula die festo, qui pascha appellatur, sibi cõstruunt, non pauciores quàm denos homines capientia: vbi epulabantur cælis hostijs. antepenult. acuit.

ATTENVATVS, pen. pro. Ovi. Met. 3. Sole tepente solent, sic attenuatur amore. penult. flectit.

ATTINET, pen. cor. Hor. Ser. 2. Nunquam ad rem attingat: quicquam nunc visceris

istas. antepenult. acuit.

ATTELLANVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Vrbicus ex odio risum mouet Attellanæ. spò dæicus est versus, sic cum in quinta sede est spondæus, ait Donatus in Teren. Quæ dictæ sunt à ciuitate Olsorum Attella, vbi primum cæxæ sunt argumentis, dictisq; iocularibus similes satyricis fabulis Græcis. penult. flectit.

ATTICVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Atticus Eloi senior Iouis, & tua micis. Idem 2. Attica facundi decurrent ossa Meandri. antepenult. acuit.

ATTINGO, pen. pro. Iuue. Sat. 14. Ignaua, & partem vite attingit vllā. Idem 8. Qui nunquam attingeret maiora cadauera corui. antepenult. acu. in præterito. Cicero ad Att. Cappadociæ pars, quæ Ciliciā attingit. Idem pro Dom. Nemo fuit, qui rem vllam de meis bonis attigerit. Idem In P. Macedonia, quæ tantis Barbarorū gentibus attingitur.

ATTONITVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Rhenus, & attoniti vidit domus ardua Daci. Idē Theb. 1. Protinus attonici fratrum sub pectore morus. Luca. 3. Attonitus mortisque illas putat esse tenebras. Iuue. Sat. 8. Præsidium attonitu, & in omni gente laborat. Idem. Pegasus attonitæ positus modo villicus vrbi. Ver. Geo. 2. Hic stupet Attonitus rostris hunc plausus hiantem. Idem Aen. 5. Attonitis hæzere animis, superosque precati. Idem 6. Attonitæ magna ora domus, & talia fata. Idem 12. Coniugis Attonitus fati, vrbisque ruina. Mant. Non minus attonitam fecit quàm Munius Ithmon. antepenult. acuit.

ATTRITVS, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Si tenerum attritus catinæ pumice Lymbum. Idem 6. Attritus galea mediisque in nauibus ingens. penult. flectit.

ATROX, pen. pro. Mant. Bellaque, & atroces iras septemplex Hydrex. Idē. Vdali & atroces Mauri in infrenq; Sueui. Ver. Geo. 1. Ecce inimicus atrox magno stridore per auras. pen. acu. Mant. O funesta dies, quæ vos atrociter ambos. antepenult. acuit.

AVARICVS, pen. cor. Sil. 5. Terga dabat leuibus diffusus Auaricus armis. antepenult. acuit.

A V A R Y S, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Quem patitur dormire furus corruptor avaræ. Idem 6. Rescribat vidua est Loples quæ nupsit avaro. Hor. de Art. Musæ loqui præter laudem nullius anaris. Claud. Illecebris capitur, nimiumque elarus avarus Sil. 1. Sed scelus caulas operit deus Altus avarus. Ver. Geo. 1. Illa seges demum votis respondet avari. penultima flectit.

A V A R I T A, pen. cor. Hor. de Art. feruet avaritia, miseraque cupidine pectus. Iuue. Sat. 8. Pone & avaritiæ misere inopum sociorum. Idem 1. Maior avaritiæ patuit sinus ? alia quando. Lucr. 3. Denique avarities, & honorum cæca cupido. antepenult. acuit.

A V C H E N T V S, pe. cor. Claud. 5. Scis genus Aucheniis nec te laedere parætes. Idem. Auchentis de iare licet certare secundo. antepenult. acuit.

A V C U P I V M, pen. cor. Cassil. Aucupium omne genus pisces, prata, arua, ferasque Prop. 4. Faunus plumosæ sum deus aucupio. Mant. aucupium, sed tu diuis fautoribus illa. Oui. de Art. 1. Aucupibus noti fructus, qui sustinet hamos. Mart. 1. Si captare feras, aucupis arte placeat. Mant. Quippe mali manes studium quibus aucupis instat. Hor. de Art. Si veluti merulis intentus decedit aceps. Vbi poeta casus aucupum admonet : quibus evenit, ut aucupes capiendis aubus nimium intenti in non prævisas fouas incidere. unde proverbiale est, in nimium intento ad uota sua sine consideratione. antepenult. acuit.

A V D A X, pen. pro. Ver. Aen. 12. Quod Venus audaci nymphæ indignata licere. Idem 9. Audacem ad Turnum loco tum fortè parentis. Idem 8. Confurgunt mensis audax quos rumpere pallas. Ait Seruius. Audacem autem dicie Vergilius vbiq; quoties vult ostendere virtutem sine fortuna. Luca. 1. Audaces media potuisse cubilia Roma. Pers. Sat. 1. Iliadæ audaci quicunque afflat Cratino. Hor. Ser. 1. Audaces mare qui currunt hac mente labore. Ver. Aen. 10. Audaces fortuna iuvat, timi-

dosque repellit. Hic versus, Audaces fortuna iuvat : legitur, Audentes fortuna iuvat : in aliquibus exemplaribus, & est emissichium : in aliquibus exemplaribus legitur carmè integrum. ut Audaces fortuna iuvat, timidusq; repellit. Iuue. Sat. 6. Confundas, homo sum : nihil est audacius illis. penult. acuit. Iuue. Sat. 3. Ingenium velox audacia perdit a sermo. Stat. Theb. 9. Quin etiam mentumor, atque audacia gliscit. antepenult. acuit.

A V D I O, pen. cor. Ver. Aen. 6. Nate iua, & notas audire, & reddere voces. Idem 9. Auditis, ille hæc placidos sic reddidit ore. Idem Audiat & voti Phœbus succedere partem. Idem Buc. Audiat Aeurotas, iussitq; ediscere lauros. Lucr. 2. Quæ non audierit mistos vagitibus egris. Mant. Scimus & inuiti dura illa audiimus arma. Idem. Certius audiui Lycias, Delphica veni. Iuue. Sat. 2. Montanum positus audiret vulgus aratris. Luca. 3. Audiueram manum, nec lux est, notior vlli. Mart. 1. Audieris cum grande Sophos dum basia capras. Hor. Ser. 2. Audieris hæres, ergo nunc Dama sodalis. Cicero ad Att. de malis nostris tu prius audis, quam nos. Idem. Quam de Antonis fuga audisti. Idem. Et si hoc te ex aliis audire malo. Idem de Clar. Audisti ista de maioribus natu. idest à maioribus natu. Idem de Nat. Cleantes Zenonem audiuit. idest, Zenonis fuit discipulus. Audio. antepenult. acuit. Vi de Venio, Vide Lenio. Oui. Met. 1. Et quibus est vndis audita coercuit vndis. Iuue. Sat. 14. Cum lreus audita pares, quod vulnere possis. Ver. Geo. 2. fœdere teque fragor stagnis audietus æternis. Iuue. Sat. 1. Semper ego auditor tñ, nunquam ne reponam ? Idem. Infremuit, ruber auditor, cui frigida mente. Hor. de Art. Non secus, ac notas auditorem rapit, & quæ. Idem. Et quocumque volente animum auditoris agunt. Idem Ser. 1. Auditoris & est quedam tamen hic quoque virtus. pen. flect. Vide Dico. Priscianus libro 7. ait. in a scissis onibus enim si vocalis, in qua est accêrus, manet integra,

E a feruat

seruat accentum integrum : vt audiuit, audit: nostratis, nostras: illic, illic. Mart. 1. Coniuge Penelope venit, abijt Helena. Vide Fumo, 25.

AVERTO, pe. pro. Luca. 1. Solicitare deum, Bacchumque auertere Nyfa. Ouid. Met. 2. Inuidiam, inuisque oculis auertit, at illa. Verg. Aen. 1. Franguntur remi, tum prora auertit, & vndis. Ait Seruius. Pro passiuo verbi significatione actiuum ponitur. Vide Inlinuo. penult. acuit. Cicero de Am. Tu velim à me animum parumper auerras. Idem ad Att. Nisi se totum etiam, atque etiam à sermone nostro auerteret Balbus. Idem pro Flac. A iudicibus oratio auertitur. Idem Epist. Quod diuini auertant.

AVERNVS, pe. pro. Luca. 2. Decidat in fundum penitus stagnantis Auerni. Ouid. Mer. 14. Fulgentem ramum sylua Iunonis Auerni. Claud. de Rapt. Lucidus vmbroso miscebitur aer Auerno. Ver. Geo. 2. Tyrrhenusque fretis immittitur æstus Auernis. Idem 4. Eodere teq; fragor stagnis auditus Auernis. Idem Aen. 3. Diuinosque lacus, & auerna fontantia sylua. Ait Seruius, Auernus in plurali numero Auerna facit: ut Tartarus Tartara, Gargarus Gargara. Sanè hic lacus, antè sylvarum densitate sic ambebat, vt exhalans inde per angustias aquæ sulphureæ odor grauissimus superuolantes aues necaret: vnde & Auernus dictus quasi aornos Græcè, penult. acuit. Ouid. Met. 5. Inter Auernales haud ignotissima Nymphis. Stat. Syl. 5. Sic Auernales scopulos, & opaca Sybillæ. Mant. Iuit Auernales, & subterranea regna. Idem. Misit Auernales, quæ subruit omnia me mors. pen. fleët.

AVELLA, pen. pro. Sil. 8. Pascusque haud tardè redeuntia condat auellæ. Idem. Surrentem, & pauper sulci Cerealis Auellæ. Auellæ oppidum est Vestinorum, à quo Auellana dicitur. Habet etiam pascua viridia, & quæ artonsa statim resurgunt. Hæc Marius ibi. pen. acu.

AVENTINVS, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Haufit Auentini bacca nutrita Sabina. Ouid. Met. 14. Tradit Auentino, qui quo regna

rat eodem. Idem Fast. 3. Constat Auentinæ tremuisse cacumina syluæ. Idem 4. Venit Auentinus post hos locus vnde vocatur. Ver. Aen. 7. Pulcher Auentinus, clypeoque insigne paternum. penultima fleët.

AVERNA, pen. pro. Hor. Ser. 2. Sepositi ciceris nec longè inuidit auenæ. Verg. Buc. Syluestri tenui musam meditaris auenæ. Idem. Carmina Pastoris Siculi modulatur auenæ. Idem Ecl. 5. Infelix lolium, & steriles dominantur auenæ. Idem Geo. 1. Infelix lolium, & steriles dominantur auenæ. pen. fleët.

AVERO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Incipias parto, quo auebas, nec facias quod. Idem 2. Ambo propositum peragunt iter verbis auentes. Ouid. de Pont. 4. Quid quod id verè chare vocaris aue. Luca. 4. Cæsar auet, nec cæstra pari cōingere ripas. Stat. Syl. 1. Pieriosque dies, & auentes carmina somnos. Sil. 1. Flores virens aue Agates abolere parentum. Mart. 1. Et matutinū portat ineptis aue. Idem. Næuia lux inquit, Næuia numen aue. De Aueo verbo loquitur Quint. Inst. primo cap. 10. Et ironicè, sed abolita, atque abrogata retinere insolentia cuiusdam est, atque friuolæ in paruis iactantia: multum enim literatus, qui sine aspiratione producta secunda syllaba salutauit Aue: vbi Raphael Regius addit, Auee autem verbum in vsu esse debet, eoque non esse affectandum Fabius innuit: de quo loquitur etiam Pontanus libro 1. de Aspiratione, ibi. 2. ante n, verò consonans placuit maioribus nostris aspirare a, in hoc verbo haue, vt differat à sexto casu auis nominis, ut quidam arbitrati sunt: nūc autem vix inuenitur, qui aspireset. Lucr. 3. Quod te imitari aueo, quid enim contendat hi rundo. Idem 2. Illud in his quoque te rebus cognoscere aueamus. Cicero ad Att. Valde aueo scire quid agas. Idem. Scire Aueres, quid esset noui. Idem. Aue re te certò scio. Idem de Fin. Etiam quid in cælo fiat, scire aueamus. antepen. acu.

AVERVS, pen. pro. Ouid. Met. 14. Inde ferens lapsus aueo tramite passus. Verg. Aen. 4. Talia dicentem iam dudum auerfa cucu-

tuentem. Idem. Diua solo fixos oculos
auersa tenebat. Iuue. Sat. 3. Auerſus ia-
cuit, periit libraria, ponunt. pen. acuit.

AUFERO. pen. cor. Hor. Ser. 1. Hunc neque
dira venena, nec hoſtibus auferentis.
Oui. Met. 2. Oburus ire polis, nec te ci-
tus auferat axis. Lucr. 6. Largitur in-
taeto ſpatio tamen auferet undis. antepen.
acu. Cirero de Am. Solitudo auferit fru-
ctum voluptatum. Idem pro Dom. Clo-
dius pecunias coſulares abſtulit à ſenatu.

AUFIDIVS, pen. cor. Iuue. Sat. 9. Notior
auſidio mæchus celebrare ſolebas. Hor.
Ser. 2. Auſidius forti miſcebat mella Fa-
lerna. Idem. Cùm ripa ſimul auullo fe-
rat Auſidius acer. Luca. 2. Sennaque, &
Adriacas qui veiberet Auſidus undas.
Ver. Aen. 11. Annis & Adriacas retro fu-
git Auſidus undas. Ait Seruius. Apuliz
fluvius cadens in Adriaticum pelagus.
anteperul. acuit.

AUGEO, pen. cor. Oui. Met. 1. ſteſtibus au-
get aquas, natamq; miſerrimus Io. Ver.
Aen. 7. Accipit, & numerum duorum al-
tatibus auget. Lucr. 5. Augebat mare ma-
nando camposque natantes. Idem. 1. Cor-
porum augebit numerum, ſummamque
ſequetur. Cicero de Nar. Aer humorem
colligens terram auget imbris. Idem
in Ant. Hos vèro non tueri, ſed augere
commodis debeo. Idem de Fin. Tanta læ-
titia auctus vms. Idem ad Art. Epistolæ
zux auxerūt mihi dolorem. antepe. acu.

AVGURA, pen. pro. Oui. Met. 3. Vana diu vi-
ſa eſt vox. auguris exitus illam. Idē Faſt.
1. Et primum viſam conſulit augur auſ.
Idem Met. 3. Namque dies aderit quam
non procul auguror eſſe. Idem 1. Coni-
gis augurio quanquā Titania mora eſt.
Idem de Art. 1. Auguror, en vinces, vori-
uſque carmina reddat. Stat. Syl. 3. Augu-
ror, & patria ſenius cōponere terræ. Idē
Theb. 4. Auguror hinc Thebis bellis me-
liora quid autem. Idem. Letus ego augu-
rio, tantisq; potiſſimus umbris. Claud.
Augurium Phrygiæ caſus ueniſſe ſupre-
mos. Idem Romanis aubus quem Ty-
bris inaugurat annū. Ver. Aen. 7. Et reor
& ſiquid veri mens augurat, opto. Ait
Seruius. Auguro dicimus ſecundum pli-
nium, cū præſagis mentis futura colli-

gimus. Auguror vèro tum, cū futura
veris captamus auguriis. Cicero de Leg.
Sacerdotes uineta, & virgeta, & ſalutem
populi Ro. auguranto. Idem de Nat. A-
ues quaſdam verum augurandarum cau-
ſa eſſe natas. Idem de Dom. Vt animi fu-
tura augureniur. Idem ad Art. Rēdē au-
guraris demē. Idem de Or. Ego quantū
auguror coniectura. antepenul. acuit.

AVGVSTVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Nec ti-
bi grata minus pietas Auguſte tuorum.
penult. acuit.

AVGVSTINVS, pen. pro. Mant. Auguſti-
nus adeſt magno ſolennia plauſit. Idem
Triftia ſaca gemens pater Auguſtinus
acerbas. Idem. Qui tulit iſtius pater Au-
guſtinus olympo. Idem. Neſte ſub har o-
lim pater Auguſtinus Eremus. pen. ſle-
ctit. Idem. Auguſtinigenum qui per de-
ſerta ſolebant. antepen. acuit.

AVIARIUM, pen. cor. Ver. Geo. 2. Sangu-
neisq; inculta rubent auitaria bacchis. ſe-
creta nemora ſunt quæ aues frequentāt,
Ait Seruius. antepen. acuit.

AVIDIENSVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Si te a-
lio prauum detorſeris Auidiens. pe-
nult. acuit.

AVIDVS, pen. cor. Ver. Geo. 1. Illudunt, pa-
ſcuntur oves, auidæque iuuenæ. Idem
Aen. 12. Tyrrhenum Auleſten auidus cō-
fundere ſædus. Hor. Ser. 2. Ni tua cuſto-
dis auidus iam hæc auferet hæres. Oui.
de Pont. 2. Spem fructus auidæ nemo pe-
tēduſerit. Idem Mer. 14. Semianimeſq;
arrus auidam condebat in aluum. Stat.
Syl. 2. Præciſus ammiſ auidus bibit an-
guis opheltem. Sil. 1. Ingento motus aui-
dus, fideique ſiniſter. Luca. 1. Hic uſura
vorax, auidumque in tempore ſcētūs. an-
tepen. acuit.

AVINTIO, pen. cor. Mant. Mœrebat clauſis
rex Auinio timebant. Icē Auinio ſe-
dens Rhodani ſpumantis ad vndam. an-
tepenul. acuit.

AVIS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Rara avis in ter-
ris, nigroque ſimillima cygno. Idem 6.
Vt puer Iunonis auem, ſed deſuit ætas.
Hor. de Art. Serpentes aubus geminen-
tur tygribus agni. Oui. Met. 15. Ite bo-
nis aubus, prolemque accerſite noſtram.
Stat. Syl. 2. Huc doctæ ſipetūr auis; quis

- nobile sandi. Luca. 5. Et lætæ iurantur aues bubone finistro. Ver. Geo. 1. Insidias aubus moliti, incendere vepres. Idem. Et sonitu terrebis aues, & turis opaci. Idem 2. Tyrrhenusque fretis immittitur æstus Auernis. Idem Aen. 3. Diuinusque lacus, & Auerna sonantia syluis. penult. acuit.
- AVITVS**, pen. pro. Mant. Hæc tulit illustres, nec auitæ degener artis. Idem. Transiit & lugens tunulo sepeliuit auito. Vide Auit penult. sicc.
- AVCTIVS**, pen. cor. Lucr. 2. Nec porro ætrum genitales, auctificque. antepenul. acuit.
- AVLA**, pen. pro. Luca. 10. Purpureusque lapis, totaque effusus in aula. Verg. Aen. 1. Vestras Eure domos, illa se iactet in aula. Idem 3. Aula in medio libabant pocula Bacchi. Ait Seruius. Est autem diæresis de Græca ratione veniens, quorum ai, diphthongus apud nos resoluta, duas syllabas facit. penult. acuit. Vide Regulas nostras.
- AVLEA**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Interea suspensa graues aulea ruina. Verg. Aen. 3. Purpurea intexti tollant Aulea Britannii. Idem 1. Cum venit auleis iam se regina superbis. Ait Ser. vela picta, ideo aulea dicta sunt, quod primum in aula Attali regis Aliz, qui populû Romanû scripsit hæredem, inuenta sunt. Sciendum sanè Græca nomina in uexcentia cum deriuationem faciunt, Græca vocalis longa in e, Latinam diphthongû conuerrere, ut Aulæ, Aulea. idæ Idæa penult. sicc.
- AVRA**, pen. pro. Ver. Buc. Hinc alta sub rupe cauet frondator ad auras. Idem Aen. 6. Discolor vnde auri per ramos aura refulsit. Mant. Auarum spatia, & terra, pelagoq; feruntur. pen. acu.
- AURATVS**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Bacchus, & auratus reficit sua cornua lino. Iuu. Sat. 2. Reticulumq; comis Auratum in genibus, implet. Ver. Geo. 4. Te gemina auratus taurino cornua vultu. Mart. 13. Nominis laudem, preciumq; aurata meretur. pen. sicc.
- AURELIA**, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Quod captator emat lenas, Aurelia vendat. antepenul. acu.
- AVREOLA**, pen. cor. Mant. Aureolis radiæ guttis ad tempora Limbus. antepe. acu.
- AVREVS**, pen. cor. Oui. Met. 1. Cornus huius arcus si non foret aureus illi. Verg. Buc. Aurea mala decem missi, cras altera mittam. Idem Geo. 1. Veneus erat, venito semper rubet aurea Phoebe. Idem Aen. 6. Aureus & foliis, & lentum: ne ramus. Idæ Geo. 4. Quod superest, ubi pulsam hymæ sol aureus egit. Idæ Aen. 9. Portat equus, cristasq; tegit galea aurea iuba. Ait Ser. duo ablatiui sunt, & duo nominatiui, quos metrica rone discernimus: nam rubra crista lōgæ sunt vltimæ, quia ablatiui sunt. Sanè huiusmodi versus pessimi sunt. antepe. acuit.
- AVRICOMVS**, pen. cor. Sil. 3. Iam puer auricomus perfumidante Batauo. antepenul. acuit.
- AVRICOLOR**, pen. cor. Mant. ad mare proripitur Tagus auricoloribus vndis. antepenul. acuit.
- AVRIFER**, pen. cor. Passaq; ab auriferis telus exire metallis. Mart. 10. Auriferusque Tagum sicam, patriumq; Solonè. Idæ 11. Auriferi de gente Tagi, tetriciq; Molonis. antepe. acu.
- AVRIGA**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Instar equis auriga suis vincentibus illum. Ver. Aen. 12. Auriga Turni media inter lora Metiscû. Idæ Geo. 1. Fertur equis auriga neque audit currus habenas. Ouid. Fast. 6. Corpus & aspexit lacrymis auriga profusis. Idem Met. 2. Misit in aurigâ, pariterq; animaq; rotisq; pen. sicc.
- AVRIS**, pen. pro. Ver. Aen. 3. Explorat ventos, atq; auribus æera caprat. Idæ 4. Intrā tein muros, vocemq; his auribus hausit. pen. acu. Iuue. Sat. 8. Coiuiui, & Galbam, auriculis, nasoq; carētem. Pers. Sat. 1. Tū vetulæ auriculis alienis colligis escas. Hor. Epist. 1. Auriculas Cytharæ collecta sorde dolentes. Pers. 1. Auriculis quibus? & dicas cute perditus, ohe. Idem. Nec manus auriculas imitata est mobilis albas. Idem. Auriculas afini quis nō habet? hoc ego operum. antepe. acu.
- AVRIVS**, pen. pro. Oui. de Art. 1. Incaput aurito cecidit delapsus afello. Ver. Geo. 1. Auritosq; sequi lepores, cum figere damas. Oui. Fast. 6. At simul auritis violæ de-

dementur a fellis. Mart. 7. Si meus aurita
gaudet lagopode Flaccus. pen. fleſt.

AURORA, pen. pro. Oui. Met. 1. Eurus ad
auroram, Nabatheq; regna reſeſſit. Idē
de Art. 1. Auroram verſus Phœbus adi-
ſeſt equis. Verg. Geo. 1. Aut redit à nobis
aurora diemq; reducit. Idem Aen. 12. Pu-
niceis innuſta roris aurora rubebit. Stat.
Syl. 1. Sydera quam ſegnīs notis aurora
maritis. Ver. Aen. 6. Hac vice ſermonum
roſeis aurora quadrigis. pen. fleſt.

AUSONIUS, pen. cor. Ver. Geo. 1. Nec non
Aufonij Troiana gēs miſſa coloni. Mart.
1. Exulat Aufonia pſuſus delator ab vr-
be. Stat. Syl. 5. Cēſar & Aufonii cōmīte
nūnina ferri. Luca. 2. Limes ab Aufoniis
diſterminat arua colonis. Verg. Aen. 12.
Procedit legio Aufonidū pilataq; plenis.
antepe. acu. Mant. Franciscus Gonzaga
caput Aufoniorum. antepe. acu.

AUSPICIES, pen. cor. Mant. Auspiciſus di-
ui vadant in bella deumq; Ilem. Auspi-
ciſus diuiſi alii melioribus urbem. Oui.
de Art. 1. Et vinces annis, auſpiciſq; pa-
tris. Hor. Epist. 1. Fecerit auſpiciū cras
ſeramenta Teanum. Idē 2. Auſpiciis to-
tum conſecta duella per orbem. Sil. 4. Au-
ſpiciū cū bella parant, mōtesq; deorū.
Ver. Aen. 4. Auſpiciis & ſponte mea com-
ponere curas. Ait Ser. Auſpiciis ideo, q̃a
maiores oīa auſpicarē ſerebant. Idē. Au-
ſpiciis, liceat Phrygio ſeruire marito. Idē
7. Auſpiciis, hinc progeniē virtute futu-
ram. Idē 10. Cuius ob auſpiciū infaſtū,
moresq; ſiniſtram. antepe. acu.

AUSTRALES, pe. pro. Oui. Met. 2. Anſugit
auſtalem, iunctaq; aquilonibus auſter.
Claud. Cū placet auſtrales Gildo condo-
nat habenas. Mant. Auſtrales alius magis
it Carmelus in oras. pen. fleſt.

AUSTERVS, pe. pro. Hor. de Arr. Cæſi præ-
tereunt auſtera poemata Rhannes. Idē
Ser. 2. Molliter auſterum ſtudio fallente
laborent. penul. fleſt.

AUSTRIVS, pen. pro. Ver. Geo. 2. Auſtri-
nos tulerit, q̃ terga obuerterit axi. Ouid.
Met. 11. Inſulæ in auſtrino ſi tempore for-
ſcan illo. Mant. Labitur Auſtrinq; qua ſy-
dera proſpiciat ore. pen. fleſt.

AUSTRES, pen. cor. Mant. Rexerat Auſtu-
ribus veteres de ſanguine regum. antepe

nultima acuit.

AVTARIVS, pen. cor. Prop. 1. Dicam Auta-
riſq; licet conſider in oris. antep. acuit.

AVTOLITES, pen. cor. Sil. 5. Autololū mo-
derator erat, quem poplite caſo. Luca. 4.
Autololes, Numid. eq; vagi, ſemperq; pa-
ratus. antepen. acuit.

AVTONOR, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Geſtibus
autonoes hunc diligit Elia pauper. Oui.
i Ibin. Vt ſoror Autonoes, vt cui mater-
tera Maia eſt. antep. act.

AVTOLICVS, pen. cor. Oui. Met. 11. Naſci-
tur Autolicus ſurtum ingenioſus Ado-
mine. antepen. acuit.

AVTORO, pen. pro. Mant. Arque magiſtra-
tus exautorare vetuſto. Hor. Ser. 2. Auto-
ratus eas an turpi clauſus in arca. Cicero
Epist. Quia cū depreſſus in ludū bis gra-
tis depugnaffer autorari ſeſe noſibat. vn-
de autor, & authorare, vnde author. etiā
auctoro vnde auctor. pe. fle. Vide Autor.

AVTOR, pen. pro. Scū author. Ouid. Met. 1.
Aurorum nemorum, authorum, & mon-
ſtrauerat ambas. Idem de Trist. 1. Auto-
ris moris abſtinuiſſi fui. Mart. 5. Autori
pereunt garrulitate ſui. Ver. Aen. 10. E-
gregium authorem latus inter, & illa ſi-
git. Idem 12. Autor ego audendū, ſic ex-
hortata reliquit. Ait Ser. Nomina in tor
exeuntia ſœminina ex ſe faciunt: quæ in-
trix terminantur. Si tamen à verbo ve-
niant, vt ab eo quod eſt lego, ſic leſtor, &
leſtrix: à doceo, doſtor, & doſtrix. Si autē
à verbo non venerint, communia ſunt:
nam ſimiliter maſculina, & ſœminina in
ror exeunt, vt hic & hæc venator: hic &
hæc balnearior: licet Patronius vſurpau-
rit balnearicem: tale eſt, hic & hæc au-
thor, ſed tunc cū ab autoritate deſcen-
dit: cū autem eſt ab eo quod eſt augeo,
& auctor, & auctrix facit, vt dicas auctor
diuitiarum, vel auctrix patrimonij. Sunt
qui cū vtriuſque nominis etymion La-
tinum agnoſcunt, ita tamen diſtinguāt,
vt auctor ab augeo per c, t, noſetur, ab
audeo verd autor abſque c, quaſi d, litera
in t, ſibi cognatam tantū tranſeat: Vi-
de ibi & plura i Pierio. De quo nomine
admonet Cornucopiz: nec eſt autor pri-
micium nomen, vt Ser. exiſtimat, ſed à
Græco deductū, qd cū th, ſcribitur, Lati-

- nè verò sine h. Itaque Autor, & Author, vltus habet. pen. fleſcit.
- A V T V M O.** pen. cor. Hor. Setm. 2. Autumat hæc populos, hæc magnos formula roges. Mant. Lux Erotus cùm iam pecus autumat alis. Cicero in Or. Eam, quam benemeritam eſſe autumnas. antepenultima acuit.
- A V T V M E D O N.** pe. cor. Oui. de Art. 1. Curribus Autumodon, lentisq; erit aprus habenis. antepe. acuit.
- A V T V M N V S.** pen. pro. Oui. Met. 1. Perque hyems, æliusq; & inæquales autumninos. Idem 14. Aſpiciens pandos autumnni pòdere ramos. penul. acu. Mant. Autumnale comas, iam porrigit vna rubefcit. Ver. Opus. Mox autumnali reddet vindemia ſortu. penul. fleſcit.
- A V V N C V L V S.** pen. cor. Iuue. Sat. 6. Et fure re incipias, vt auunculus ille Neronis. Idem 14. Sed nec Bruteus erit, Bruti nec auunculus vſquam. Stat. Syl. 4. Gaudeat & Libya præſignis auunculus haſta. Ver. Aen. 3. Et pater Aeneas, & auunculus ex citat HecTOR. antepe. acuit.
- A V V S.** pen. cor. Iuue. Sat. 1. Secretè cœnauit auus? nunc ſportula primo. Idem 8. In templis, quæ fecit auus? ſtatutamque parentis. Ver. Geo. 4. Stat fortuna domus, & aui numerantur auorum. Idem Aen. 10. Cui Pilumnus auus, cui diua Venilia mater. Idem 11. Murranū ſic acuos, & auoum antiqua ſonantem. Idem. Solis aui ſpecimē, bigis ite Tu nris in albis. pen. a. u. Iuue. Sat. 15. Sacramentorū conua. Idem ruris auit. Ver. Geo. 3. Et ſtabula aſpectans, regnis exceſſit auitis. Stat. Syl. 5. Cùm pulcher viſu titulis generoſus auitis. Idem Theb. 3. Dum licet igne mœt terraq; inſternat auita. Claud. Ferulitas latibus vellit, detrudit auitis. pen. fleſcit. Perſ. Sat. 5. Dum Vetres auias ſibi de pulmo reuocabūt liſſora bruma. Ver. Geo. 2. Auias iunc reſonant auibz virgulta canoris. antepe. acu.
- A V X I L I O R.** pen. cor. Sil. 15. Serus deletæ, poſt auxiliabere Romæ. Oui. Met. 1. No men & auxilium per ſacras quærere ſortes. Luca. 10. Auxilium non forma domum, ebur atria veſtit. Ver. Aen. 1. Au-

xilioque vrbes Italæ populiq; ſuperſunt Claud. Auxiliis ibat patres ditionis AJanus. autepe. acu. Stat. Syl. 3. Auxiliator adeſt, & ſelutatio liſtens. Ouid. Met. 6. Threſcius Terens hæc auxiliariis armis. Idem. Cùm fruſtrâ reſonant æra auxiliariis vndis. Cicero Fin. Auxiliari cupiam. Idem ad Her. Nihil humanitatis vires corporibus auxiliatæ ſunt.

A X E N V S. pen. cor. Ouid. de Triſt. 4. Diſtus ab antiquis Axenus ille fuit. antepe. acu.

A X O N V S. pen. pro. Luca. 1. Et Biturix longisque leues Axones in armis. penultima acuit.

B

B A B Y L O N. pen. cor. Luca. 1. Cūq; ſuperba ferat Babylon ſpoſiada trophæis. Idem 6. Mœnia mitetur reſugi Babylonia Parthochoque verendus. Mant. Trans Tygrin, trans Euphraten Babylonā videndo. Idem. Ac Romana loqui, ſed quod Babyloniam quondam. Idem. Ru-a ſecat gelidis Babylonica mœnia lymphis. Oui. Met. 2. Arlit & Euphrates Babylonius, arlit Orontes. Idem 4. Cogitat & dubia, & de te Babyloniam narret. Idem de Pont. 2. Nec Babylon æſtu, nec frigora pòtus habebit. Mart. 1. Aſſiduus iactet nec Babyloniam labor. Sil. 3. Antiquæ Babylonis opes, & Zeugma Latine. Lucr. 6. Vt Babylonica Chaldeam doctriina reſutans. Idem 4. Cùm Babylonica magnifico ſplendere rigantur. antepe. acuit.

B A C V L V S. pen. cor. Stat. Theb. 4. Nec iam firmanti baculo, nec virgine ſida. Idem 10. Tunc natani, baculumq; manu demſit, & iræ. Oui. Faſt. 1. Ille tenens dextra baculum, clauemque ſiniſtra. Iuue. Sat. 9. A tegete, & baculo viginti milia ſœnus. Oui. Met. 2. Texti, onusque ſuit baculus ſylueſtris oliuæ. antepe. acuit. Mant. Claudicet arreſto redit in delubra bacillo. Iuue. Sat. 3. Porro meis nullo dextram ſubteunte bacillo. pen. acu.

B A C C A R. pen. pro. Mart. 6. Propter ſexcentas baccara Gauſapinas. Idem 7. Audi, ſi neſcis baccara quid ſit opus. Ver. Bnc. Er rantes hedetas paſſim cū baccare tellus. Ait Ser. Baccar, herba eſt, quæ faſcinum depellit:

- vt, Baccare fronte cingite: ne vati noceat mala lingua futuro. penul. acu.
- DACIFER**, pen. cor. Sil. 3. Bellatrix gens bacifero nutrita Sabino. antepen. acui.
- BACCHVS**, pen. pro. Ver. Buc. Ex Baccho, Cereriq; tibi hic nota quot annis. Idem Aen. 1. Adit lætix Bacchus dator, & bona Iuno. Idem 4. Bacchatur qualis com motis excita sacris. Cicero i Catil. Quanta in voluptate bacchare. Idem de Clar. Fure, & Bacchari arbitrabatur. pen. ac. Ovi. de Trif. 2. Deme meis hederas Bacchia fecta comis. Idem Mer. 2. Orbis, ait, feres nec Bacchia sacra videres. Iuu. Sat. 2. Qui Curios simulat, & Bacchanalia viuunt. Ver. Aen. 1. Baccharum, & duplicē genium, atque coronam. Stat. Syl. 2. Qualis si subeas Ephyres. Baccheidos altum. Calepinus ait, quod nomina dierū festorum tantum pluraliter declinantur: & genitiuum pluralem tam in omni, quam in iu terminant: vt Bacchanaliorum, & Bacchanalium idem & Priscianus. Stat. Syl. 3. Seu tibi Bacchei vineta madentia Gauri. pen. flect.
- BAGA**, pen. cor. Sil. 5. Immitemq; Bagam, qui tam vicina ferebat. pen. flect.
- BAGRADA**, pen. cor. Sil. 1. Flumineq; verna celatus Bagrada Parmam. Idem 5. Bagrada, non vllō Libycis in sinibus amne. Luca. 4. Bagrada lentus agit, sicce sulcator arenæ. antepe. acu.
- BAIAE**, pen. pro. Iuu. Sat. 3. Ianua Baiarū est, & gratulitus amœni. Idem 11. Qui vertere solū Baias, & ad hostia currunt. Sil. 8. Ore Gigantheo sedes Rhacelia Bai. Stat. Syl. 3. Sine vaporiferas blandissima littora Baias. Ver. Aen. 9. Qualis in Euboico Baiarum litore quondam. Ait Ser. Aen. 3. ibi. Huc vbi delatus Cinnxā: qui locus a socio Vlyssis Baio illic sepul- tor nomen accepit. penul. acu. Mart. 1. Dat Baiana mihi quadrantes sportula centū, Et dum Baianis sepe fouetur aquis. Hor. Ser. 2. Murice Baiano melior Lucina Peloris. Iuu. Sat. 12. Interiora petit Baianæ per via cimbæ. Stat. Syl. 5. Quosque Dicarchæi portus Baianaq; mittunt. pen. ult. flect.
- BAIVLV**, pe. cor. Mant. Baiulus, & custos ad munera idoneus illa. antepen. acuit.
- BALANATVS**, pe. pro. Pers. Sat. 4. Tu cum maxillis Balanatum Gauſape peſtis. pen. ult. flectit.
- BALANVS**, pen. cor. Mart. 14. Hoc ex vnguento constat, & ex balano. antepe. acu.
- BALARVS**, pen. cor. Sil. 3. Aduentantum alas Balarus, probat aequore aperto. antepenult. acu.
- BALATRO**, pen. cor. Mant. Scorta ambubaias balatrones, & parasitos. Hor. Ser. 1. Mendici, mimæ, balatrones, hoc genus omne. Idem 2. Nauigat Antyciram, quid enim differt balatrone. Idem. Si memini Varius cum Scruilio balatrone. Idem. Audieris melius tum Vibidius balatroni. antepen. acuit.
- BALBINVS**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Deſciant veluti Balbinum polypus agnæ. Mant. Hac eriam balbina die curata putatur. penul. flect.
- BALBVTIO**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Balbuticaurum prauis fultum male talis. Cicero Tusc. Academici balbutire deſinant aliquando. Idem de D. Epicurus balbutiens de natura Deorum. antepenulti- ma acuit.
- BALENA**, pen. pro. Iuu. Sat. 10. Quantum Delphino balena Britanica maior. Māt. Tertia balenas Phystereresq; præalto. Idem Non balena graui Ionam quæ pertulit aluo. pen. flect.
- BALEARIS**, pen. pro. Luca. 1. Impiger & torto Balearis verberare fundæ. Idem 3. Lygdamus excuſſe Balearis tortor habent. Sta. Theb. 10. Roboraq; & grauidis fundæ Balearis habenas. Ver. Geo. 1. Siuepa torquentur Balearis verberare fundæ. 1. Hispaniæ, ait Seru. a Balearibus infulis Hispaniæ: vbi inuenta est funda. pen. flect. Ovi. Met. Non ſecus exarſit, quàm cū Balcarica plumbum. Idem 4. Tancū aberat ſcopulis, quantum Baletica torto. antenult. acuit.
- BALISTA**, pen. pro. Ovi. Met. 11. Cū lace- ceras acies, balistave cōcurrit arces. Sil. 6. Balistas tormenta graues, ſuetamque mo- uere. Idem. Donec murali balista coer- cuit iſtu. Luca. 2. Tortaque per tenebras validis balista lacertis. Idem 3. Licea ſed deſo balistæ turbine raptā. Ovi. de Trif. 1. Quam graue balistæ mœnia pulſat o-
nus.

nus. penult. acuit.

BA 10, pen. pro. Sil. 1. Lanigeræ balant flabulis ipse oia molli. Ovi. Fast. 4. Tactaque fumanti sulphure balat ouis. Sil. 6. ducit nocte lupos posteq balatibus agnæ. Ver. Geo. 1. Balatumque gregem flumio mersare salubri. Idem. 4. Auditique lupos acunt balatibus agni. Idem Aen. 9. Quæsitum, aut natri multis halatibus agnum. Idem Balatum exercent, ille asper, & improbus ira. Lucr. 2. Balatum pedis ita, quod natura poposcit. Cicero de D. Exsacrificabat hostijs balantibus. penult. sicc.

BALNEVM, pen. cor. Iune. Sat. 7. Balnea serpentis, & pluris porticus in qua. Idem Balneolum Gubij Romæ cõducere fur nos. Idem 6. Balnea, nec dubæ custodem vitis, & hortiantepen. acu.

BALSAMVM, pen. cor. Mant. Balsama, thura, crocos, veterum reminiscere patrum. Mart. 5. Balsama qui semper cinnama semper olet. Idem 14. Balsama cum capiunt, hæc sunt vngueta virorum. Ver. Opusc. Hic & palmiferis balsama missa iugis. Idem Geo. 1. Balsamaque, & baccas semper frõdentis acanthi. Ait Seruius, Balsamum est arbor ipsa opobalsamum succus collectus ex arbore: & ita ex composito Græco sonant. antepen. acu.

BALTHEVS, pen. cor. Pers. Stat. 4. Cæcum vulnus habet, sed lato baltheus auro. Iune. Sat. 9. Balthea nec deerit, qui te per compita quærit. Ver. Aen. 10. Exanimè rapiens immania pondera balthei. Ait Seruius, Potest & synæresis esse balthei, potest & hypermetrus esse versus: nam sequens à vocali inchoat. Baltheus autem numero singulari masculini tantum est generis, in numero plurali est neutri. Iune. Sat. 6. Ast illis quos arma tegunt, & baltheus ambit. antepen. acu.

BAPTISMA, pen. pro. Mant. Prætereo baptismum datum celestibus vadis.

BARATHRVM, pen. cor. Stat. Theb. 8. Elysi, & si quos procul inferiore barathro. Lucr. 3. Nec quicquam in barathrū, nec carara deditur atra. Hor. Epist. 2. Exiit illuxitque dies per inane barathrum. Idem Ser. 2. Nauigat Antyciram quid enim differt barathrone. Mart. 3. Quid cum

scemineo tibi Beticæ Galle barathro. Idem 1. Extremo rufus cum venit à barathro: Ver. Aen. 8. pallada diis inuisa super immane barathrum. Idem 3. Obsider atque imo barathri tergurgite vastos. Ait Seruius. barathrum est immensæ altitudinis nomen: mura & liquida penult. brevis est, positione verò producit. Vide Abintegro. antepen. acu.

BARABA, pe. pr. Sedulius in paschali. Tunc coluere Baal, tunc elegere Baraba. pen. siccit. latina.

BARBIGER, pen. cor. Lucr. 6. Barbigeras oleaster eo iuuat vsque capellis. Idem 5. barbigeras pecudes, homini quæ est acre venenum. antepen. acuit.

BARBARVS, pe. cor. Luca. 1. sub iuga iam Seres, iam barbarus iisset Araxes. Ver. Buc. Barbarus has segetes in quo discordia cines? Hor. Epist. 2. Græcia barbariz lento collisâ duello. Claud. Barbariem reuocat sulcas in pectore pelles. Mant. hanc vbi barbaries aciem mirata reliquit. Clau. Libat barbarico fastu, vulgusq; superbit. Luca. 1. prælia barbarico vix cõsumpta veneno. Stat. Syl. 2. Non te barbaricæ versabat verna carastæ. Mant. Pellite barbaricum non accersite furorem. Ovi. de Trist. 3. Me sciat in media viuere barbarica. Idem 4. Nec mare nec vento barbaricaque timer. Idem Fast. 4. Barbariam, rigidos, officiumque Getas. antepenult. acu.

BARBATVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Si quem delectat barbarum amentia versar. Iune. Sat. 4. Brute tuum facile est barbato imponere regi. Idem 6. Barbato noncū Græcis iurare paratis. Pers. Sat. 4. Rem populi tractas barbatus hoc crede magistrum. penult. sicc.

BARBITOS, pen. cor. Auson. in Epigrā. hoc genere & chordas, & plestra, & barbata conde. Sappho ad Phaonē. Nec facit ad lacrymas barbitos vlla meas. Hor. Ad Barbitum. Age dic Latinum barbite carmē, Lesbio primum modulate ciui. Idem Ode. 1. Lesbium refugit tendere barbiton. Vbi ait Antonius Manc. Barbitos, masculini & feminini legitur, & barbiton, vel barbitum neutri. Ait Despaut. Sidonius. Barbitus hic noster plestro licet

cet impare cantat. antepenult. acu.

BARDIACVS, pen. cor. Iuue. Sat. 16. Bardiacus iudex datur hæc punire volenti. antepenult. acu.

BARDOCVCVLVS, pen. pro. Mart. Gallia sanctonico vespit te bardocuculo. Idem 1. Vrbica lignonis Tyrinrhina bardocucullus. pen. acu. Mant. Bardocucullatus caput, vt campestris alauda. pen. flectit.

BARTHOLOMÆVS, pen. pro. Mant. Bartholomæus vbi socios discernere uidit. Idem. Ingrediens xdem cum Bartholomæus in altam. Claud. Et comes ad bellum Bartholomæus erat. pe. acu. diphthogus ex causa fit. dux enim vocales scribuntur vt vnam longam faciant: non quidem longa est natura, vt Græci dicunt, Lascares admonente: fit quandoque breuis, vt præxuslus. Syllaba verò longa natura semper est longa, sic Ant. Nebriss. cap. de pro fodia in comm.

BARIENTIS, penult. prod. Mant. Manfredi modo nomen habent Barientia prendunt. penult. acu.

BARVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Barus inops. magnum documētum rem ne paternam. Idem. Bari mœnia piscosi, dehinc gratia lymphis. pen. acu.

BASCAVDA, pen. pro. Iuue. Sat. 12. Adde & bascaudas, & mille escaria multum. Mant. Barbara de pictis venit bascauda Britannis. penult. acu.

BASIS, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. quoque minus dubites, stat basis orba dex. Mant. Subiectæque bases latum elabuntur in orbem. penult. acu.

BASIVM, pe. cor. Mart. Basia dimidio quod das mihi Posthume labro. Idem 1. Et stiles cathedras basia sola crepant. Iuue. Sat. 4. Blanda que denexa iactaret basia rhedæ. antepenult. acu.

BASILVS, pen. cor. Mant. Hæc xdes sacra ta dies tibi magne Basili. antepenult. acu.

BASILVS, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Quam basifilus, rara in tenui facundia panno. Idem. Quis benedicentem basillum ferat accipiat te. Luca. 4. Et basillum videre dncem noua furta per æquor. Iuue. Sat. 10. Quot basillus socios, quot circumscriptis hircus. antepenult. acu.

BASILIENTIS, pen. pro. Mant. Concilium

gentes ad Basihenfe vocabant. pen. acuit. **BASILISCVS**, pen. cor. Luca. 9. Vulgus & in vacua regnat basifiscus arena. Idem. Quid prodest miseri basifiscus culpidemurri. Mât. scruuit vt ficut visu basifiscus acuro. penult. acu.

BATAVVS, pen. pro. Sil. 8. Iani pner anrico mo performidante barano. Luca. 1. Vangiones, bataniq; truces quos cre recuruo. Iuue. Sat. 8. Hic perit Euphratem iuuenis, dominique Baraui. Mât. in distin. Et mutat Latias spuma Batava comas. penult. flectit.

BATILVS, pen. pro. Per. Sat. 5. Tris tantum ad numeros Saryri mouere Batilli. Iuue. Sat. 6. Chironomon Lædani molli saltante Batillo. Hor. Ser. 1. Præstam, & saltum clauum, prunæq; Batillu. pe. acu.

BATTIADES, pen. co. Ouid. de Trist. 1. Nec ribi Battiaades nouit, quod sepe legenti. Idem 5. Et me Battiaades iudice falsus erit. Idem in Ibin. Non quo Battiaades inimicum deuouet Ibin. Stat. Syl. 5. Carmina Battiadæ, latebrasq; Lycophronis atri. antepenult. acuit.

BATO, pen. cor. Sil. 14. Proxima nudarunt miserandi fata Batonis. penult. acuit.

BATRACHVS, pen. pro. Mant. Barrachus hinc Myrmix illic certare parati. Idem. Barrachus audaci semper sese ingerit ore. Idem Barrache, dic Mirmix animi cõpescere furorem. Idem, Barrache, ne verum taceas, linguosior æquo es. Idem. Barrache de gregibus metiris plurima nostris. antepenult. acu.

BEATVS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Inspicies, animosq; nitent, stupet ipse beatas. Idem 2. Creta que, Cyrenæque & qua tibi cun que beato. Iuue. Sat. 1. Nunc via processus verulæ vesica beatæ. pen. flect.

BEBRICA, pen. cor. Stat. Achill. 1. Amphitriades crudo quo bebrica cæstu. Sil. 15. Bebricia populos armabat Pænus in aula. Idem 3. Nomen Bebricia duxere à virgine colles. Ven. Aen. 5. Bebricia veniens amici de gente ferebat. Air Ser. Bebricia ipsa est Bithinia, ipsa est & maior Phrigia. antepenult. acu.

BELLATOR, pen. pro. Stat. Theb. 3. Et bellator Abas, indignatusque tonantem. Idem 8. Mors fruitur cælo, bellator eq; volado. Mant. Non oppressa fuit tot bellatoribus olim;

olim. Sil.9. Bellator Nasamon, vnaque in maior arcus. Ver. Aen. 12. Interea extremo bellator in aequore Turnus. Idem 11. Bellatoris equi caua tempora coniecit hastam. Ait Seruius. Bellator equus est, per quem bellum geritur: aliter hominem dicimus bellatorem, qui bellum gerit. penult. flestit.

BELLICVS, pen. cor. Oui. Met. 5. Bellica Pallas adest, & protegit Aegide fratrem. Idem Fast. 2. Bellicus a telo venit in astra deus. Stat. Theb. 7. Hæc audit Pelopeia phalanx sed bellicus ardor antepen. acu.

BELLIGER, pen. cor. Stat. Syl. 1. Illinc belligeri sublimis regia Pauli. Idem. 3. Duc & ad Emathios manes, vbi belliger vrbis. Idem Theb. 7. Belliger, æternaque factus tellure. sed hostis. Mart. 1. Belliger in iustis quod Marstibi fecit in armis. antepen. acuit.

BELLIPOTENS, pen. cor. Stat. Syl. 1. bellipotens nec tu quando tibi Gallice matris. Idem Theb. 1. Bellipotens cui torva genis horrore decoro. Ver. Aen. 11. Bellipotens optat rorantes sanguine cristas. Mant. Acrem animum gaudetem armis, & bellipotentem. antepenult. acu.

BELGICVS, pen. cor. Sil. 9. Vreavis occultos agitator cum belgicus apros. Ver. Geo. 3. Belgica vel molli melius feret esseda collo. Ait Seruius. Belgica esseda Gallica vehicula: nam Belgæ ciuitas est Galliarum, in qua huiusmodi vehiculi reperiuntur est vsus. antepen. acu. Mant. Sed rude Belgarum gens illa in tempora nullis.

BELIALIS, pen. pro. Mant. Amplius & cum tartareis Belialibus olim. pe. flestit.

BELVS, pen. pro. Græcè enim scribitur per e, longam circumflexam, significatque viri nomen, atque fluuij. absque flexo ramem plura significat. Hæc discas à Lexico Græco. Sil. 1. A Belo seties, stat gloria gentis Agenor. Ver. Aen. 1. Auxilio Beligenitor, cum Belus opimam. Idem. Implevitque ictu pateram, qua Belus, & omnes. Ait Seruius. Belus fuit primus Assyriorum rex, quos constat Sarurnum, quæ solem dicunt, lunonemque eoluisse: quæ nunc in aeternam apud Afros postea culta sunt. Vnde & lingua Punica Baldeus dicitur, apud Assyrios Bel fertur. Belus pe-

nult. flestit. Oui. de Trist. 3. Belides & stricte barbarius esse pater. Idem 10. Belides in que tuos sed isti Sisyphæ saxo. Iuue. Sat. 6. Occurrent multa tibi Belides, atque Eriphyle. Stat. Theb. 6. Belidæ fratres, sed vultu mitior astra. Ver. Aen. 1. Belidæ nomen Palamedis, & indyca fama. Ait Seruius. Nam Palamedes septimo gradu à Belo originè duxit. Oui. in Ibin: Quæque gerunt humeris perituras Belides vndas. Idem Met. 4. Astidux repetunt, quas perdunt Belides vndas. quæ si Belineptæ, filiarumque, ait Seruius Aen. 11. ibi Italides, quas ipsa decus. Itales pulchra deriuatio, non vera: nam verum est Italæ; Italus autem, vnde est Italides, magis est patronymicum, quam deriuatum. sic Belias, vnde Balides. Addit Lucidarium poeticum, Belides, Belidæ patronymicum masculinum, quo significatur, filius, aut aliquis de genere Beli. Vnde prima producta, ut supra ex Lexico Græco Quintinianus, ac Despaucertius aiunt, Belides masculini generis, penult. producit: plurali verò numero à patronymico feminino Belis, aut Belias, ait Seruius, penult. breuiat. At potius in quam, ex generibus linguarum apud Græcos, quas dialectus vocant, vsurpatione poetarum defenduntur.

BELLEROPHON, pen. cor. Manil. 5. Hoc genitum cedas desiderata Bellerophontæ Iuue. Sat. 10. Hypulito graue propositum quid Bellerophonti. Prop. 3. Bellerophontei qua fluit humor equi. penult. flestit. Bellerophon. antepenult. acu.

BELISARIVS, pen. cor. Mant. Cum cepit ruere imperium Belisarius olim. Idem. Editus hinc magni domitor Belisarius orbis. antepen. acu.

BELLONA, pen. pro. Oui. Met. 5. Pollutoque simul multo Bellona penates. Idem Fast. 5. Hac sacra die Tusco Bellona duello. Flac. 2. Eumenidum, ferrumque super Bellona coruscet. Stat. Theb. 2. Impulserit Bellona tubas hinc annu: sacro. Mæci Astidux surgunt passim Bellona cruorem Idem. Armorum hæc natura fuit Bellona suo pre. Iuue. Sat. 6. Bellonæ, matrisque deum chorus intrat & ingens. Ver. Aen. 8. Quam cum sanguine sequi

tur Bellona flagello. Quæ bellorum dea est, ante cuius templum erat columna, quæ bellica dicebatur: super quam hastâ iaciebat Fecialis bellum indicens. penultima fleſcit.

BELVA, pen. cor. Sil. 5. Haud viſum cuiquâ laxo, ceu belua campo. Hor. Ser. 2. Poſſis d' toties ſeruus quæ belua ruptis. Claud: Tute poſſe putant, nec belua tetrior ulla eſt. Iuue. Sat. 4. Excidet Aruiragus peregrina eſt belua cecruis. Deſpauterius docet cum x, diphithongo ſcribi bælua, teſte Georgio Valla. ſunt qui gemino ll, ſi ne diphthongo, ut bellua ſcribant, ut Cornuſcopix ait. Bellua immanis fera, quaſi bellum gerens. antepen. acu.

BENACVS, pen. pro. Ver. Geo. 3. Fluctibus & fremitu aſurgens Benace marino. Idẽ Aen. 10. Quos patre Benaco velatus arundine Clauco. Ait Seruius, Benacus eſt Venetiz, de quo fluuius naſcitur Minicius. Iure ergo dux Venetus fluuii provinciz ſuz depinxit in naui, quem Benaci filium dicit: quia ex ipſo habet originem. Mant. Per colles Benace tuos, per conſita oliuiſ. Idem. Ad vada Benaci, qui buſ eſt piſcaria nomen. penult. fleſcit.

BELLARIA, pen. cor. Mant. Nautica poſtremis hæc ſint Bellaria menſis. antepenult. acuit.

BENZ, pen. cor. Oui. de Trift. 5. Nectibi ceſſaret doctus benedicere leſtor. Iuue. Sat. 5. Spes bene cõnandi vos decipit eſſe dabit. Nam. Oui. Met. 1. Depreſſi toties bene noſſet furta mariti. Idem 2. Vix bene deſerit, curruſ petit ille paternos. Bene aduerbium, quia diſcrimen non habet, penult. acu. Bonus, non bonus dicimus. ideo nõ habet accẽtũ in fine, ſicut cetera.

BENEDICTVS, pen. pro. Mant. Huic nomen Benedictus erat, contraxit in vnũ. penult. acu.

BENEVENTVM, pen. pro. Hor. Ser. 1. Tendimus huic recta Beneuentum, vbi ſedulus hoſpes. pen. acu. Iuue. Sat. 5. Tu Bene uſtani futuri nomen habentẽ. pe. fleſcit.

BENIGNVS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Tũ ego, teque diu recolam, dominamque benignam. Tibul. 1. Flore odoratiſ terra benigna roſis. Luca. 5. Mortales optare vetat, iuſtiſque benignus. Hor. Ser. 2. Muni-

ficum eſſe licet, vellet bonus, atque benignus. Iuue. Sat. 10. Sanguine ſeruientem tribuat natura benigna. penult. acu.

BEIO, pen. cor. Hor. Epift. 2. Fundet opes, Latiumq; beabit diuite lingua. Iuue. Sat. 1. Nunc via proceſſus vetule veſica beate. Idem. Signator falſo qui ſe lautum, atque beatum. Prop. 2. Illa ſepulchra facta beata tuæ. pen. fleſcit. Per. Sat. 3. Hinc tuba, candelæ, tandemque beatus alto. antepenult. acu.

BELVVM, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Bellorum exuuiæ, & truncis affixa trophæis.

BEREÇNTVS, pen. pro. Stat. Theb. 4. Solatur. lachrimas, qualis Berecynthia mater. Claud. Nec iuga ſulcabit noſter Berecynthia curruſ. Perſ. Sat. 2. Claudere ſic didicit verſus Berecynthius Arys. Oui. Met. 10. Lætus abijt, gaudetque malo Berecynthius heros. Ver. Aen. 6. Felix prole virum qualis Berecynthia mater. Idẽ 9: Ipſa deum fertur genetrix Berecynthia mater. Ait Seruius. Berecynthia, mater deum à monte Phrygio Berecyntho: cuius vltima ſyllaba caret aſpiratione quam addimus quoties montem Deli Cinthum dicimus. Eſt autem tenuis diſcretio, quibus nominibus ſubtrahi debeat aſpiratio: nam ecce Ripari montes Arcadiæ non ſcribuntur cum aſpiratione, quam addimus cum Ryphæos montes Scythicæ ſignificamus. antepenult. acuit. Grammatici ferẽ omnes, qui de literis ſcripſere, vt & nunc temporis, docent h, non eſſe literam, ſed aſpirationis notam. Tu leſtor audeas dicere h, literam eſſe aſpirationis, ac figuram, vt b, literam mutæ, ſemi vocalis, & a, vocalis. Ad hoc ſufficeret Fabij Quit. autoritas, qui Inſt. 1. cap. de literis aſſerit ibi. An ruſus aliæ literæ redundant præter h, aſpirationis, & cap. 10. apud nos poteſt quæri, An in ſcripto ſit vitium, ſi h, litera eſt, nõ nota. Sed vt ſtudioſorum aures hiſ noſtris magis acquieſcant, plures ſequemur rationes, ac autoritates profeſſorum rei humaniſmodi quibus h, & figuram, & literam aſpirationis eſſe: & tandem notam eſſe demonſtrabitur: non tamen vt Græcorum eſt uſus. Et priuſquam argumentis, & rationibus aſſerentium h, notam eſſe aſpi-

aspirationis, & nō literam, enodemus h, habetē esse figuram, qđ Fabius Quint. probat cap. de literis. An rursus alix literæ redundant, præter illam aspirationis, quæ si necessaria est, etiam contrariam si bi possit, sic (.) vbi ait Raphael Regius: Ex his utriusque signis Latini aspirationis figurarunt. Idem Aldus Manucius, vbi de diuisione literarum Græcarū disserit, has notas, quarum prior à Græcis Data fertur, altera Phile, in vnum cogentes Romanis fecerunt suam comprehendere utrasque: quæ cursim scribēdo vrimur, h, seu literis maiusculis: ita H, quæ cursim scribendo non vtimur. Idem Pontanus, libro de figurarum dedere, & inter literas notare maluerunt. quod etiā Pierius in Verg. Buc. Ecl. 2. Latini ex duabus illis notis in vnam contraxerunt, & copulatisque suam confluxerunt literam. Lector figurā habes aspirationis duabus lineis curuis confectā: quæ à lineando litera vocatur, nō à lituris, vt veteres dixerūt: lineis enim quæque constat litera. vnde Grammatica Geometrix subest. Nota sumitur à Latini multis modis. Cicero de Diuin. Notæ præscarum literarum in robore iscul præ sunt. Idem in Part. Literatura ex notis constat literarum. Aliter à Grammaticis, cap. de Distributione. Distributiuum nomen est signum, seu nota distributionis vt, quisque, aliter, à Prisciano cap. de Accētibus. Aliter à Quintiliano cap. de Literis ibi, Et præter q, quæ & ipsa quorundam nominum nota est, ut qui, quæ, quod, quando, similitumque, quod nulla consonantium potest: sin aliter? Redundaret quidem Latinis habentibus c, quæ perfert vim suam omnibus. Ideo Fabius notam vocauit, quia hoc officio notatur inter literas propter u, cum post q, liquefit, cui apponi nō potest c. Hac ratione h, nota aspirationis vocatur à Latinis, quæ & ipsa quorundam verborum nota est, reddens literarum sonos crassiores, ac vegetiores, ait Gellius, vt litera crassior differat à tenui, vt habeo, ab eo homine, omine: sin aliter redundaret profectō Latinis, vt veteribus, qui, ait Fabius, parissimè etiam in vocabulis usi sunt: qui ædos, iercosque dice

bāt: apud quos c, nota aspirationis quoddam fuerat signū Pontanus admonet: vt sit hodie à Græcis supra vocalē, qđ inter accētus habentia Latinis vero h, inter literas notatur, quæ notat, & idcat, nescio quid speciale officium afficiēdi vocalem spiritu crassiori, qđ nulla pōt consonantium. Seruans ēt vim eius, quam Daseius vocant. Sunt eadem igitur h, figura, litera, & nota apud Latinos, inter se parū distantes penes quid nominis, nō quid rei: h, enim repræsentat spiritum quandam, quo literarum sonus sit crassior, ac vegetior: q spiritus, ait Capella, ex faucibus contractis proficitur per porcellatē cū vocali auribus accidens: qui spiritus non est vocalis, quem vocalis animam vocat Scaliger: si aures sonorū verē sūt indicas, restante Fabio cap. de Literis, & cap. 10. Illa verō non nisi aure exiguntur, q sunt per sonos. vnde h, literæ sonus apparet, vt Pierius asserit in Verg. Buc. Ecl. 2. ibi. Habet præterea h, sonū propriū: nā literati his temporibus mihi, & nihil h, trā inter duo illa i, intericientes scribunt, eas tñ dictiones propemodū nunciant, ac si cum h, c insertum esset, quod quidē ipsius h, literæ vim, & sonum propriū offēdit. vnde Velius Longus ait, h, ante vocalem, post vocalem, nescio quid propriū sonare. Idē Pontanus. At h, literæ sonus non est, vt sibilis serpentū, atq; auiū, quæ illiterata sunt, ac inarticulata. H, literæ quidē, vt sonus sit literatus, figura demōstrat: atq; articulatus, qui ab aliquo mentis affectu proficitur cū voluntate, vt Priscianus asserit. vnde elementū apparet: qui lib. 1. Ponens differentiā inter vocales, & consonantes, vocales p se mouētur ad perficiendam syllabam, & consonantes mouent secum: consonantes verō sine vocalibus immobiles sunt. Idem lib. 17. Præterea elementorum alia sunt vocalia, quæ per se vocem perficiunt, alia sunt consonantia: quæ sine vocalibus perficere vocem nequeunt. Hæc Quint. cap. de Literis: quomodo duabus demum vocalibus in se ipsas coeundi natura sit, cum consonantium coarct nulla, nisi alteram frangat: ac si diceret, ait Scaliger, consonantes nullas mutari à vocali sequente:

quente: sed earum sonos augeri cum voce vocalis sequentis. Vnde consonantē dici, quia cum vocali propriē sonat syllabis. Hæc Priscianus libro 1. Cum extrinsecus cedunt vocalibus sunt consonantes: intrinsecus autem species remanent consonantium. Et si quispiam hoc non esse obiceret, ab eodem quærerem syllabicentur, homo, habeo, herus: sine h, quidem hodie syllabificari non valerent, ut apud veteres fieri hoc poterat. ait Fabius cap. 10. Cuius quidem ratio apud veteres mutata cum temporibus est sapius: parcissimè ea vsi sunt in vocabulis, ut oedos, ircosque dicebant. Apud nos, ait Fabius, aspirationis vsus & scribendo, & loquendo adeo subditur barbarismi vitio, ut h, est adicienda unde detrahitur, & abicienda, ubi scribitur. Item proferatur unde abicitur, & non pronuncietur ubi adicitur. Hæc Quint. cap. 10. Barbarismos alios fieri scribendo s. adiectione, detractio, immutatione, transmutatione, alios loquendo fit diuisione, complexione, aspiratione, sono: Ut si quispiam scriberet, atque ita loqueretur, omine, à nominatiuo homo: aut homine, à nominatiuo omen: vtriusque quidem videretur barbarismi vitium. Vnde dicendum erat, homine ab homo, & omine ab omen: nec aliter hodie vsus acceperit. Pontanus asserit h, figura, & quasi nomine minime careat: tametsi potestas ei desit quod prius Priscianus dixerat libro 1. ibi, Nihil enim habet h, litera, nisi nominis prolationem. A Pontano sanè scire vellem, quonam modo intelligat figuram, nomen, & potestatem: nunciat quid docet Fabius Quint. Inst. 1. cap. 2. Sed quod in literis obest, in syllabis non nocebit: neque enim mihi illud saltem placet, quod fieri in pluribus video, ut literarum nomina, & contextum prius, quàm formas parvuli discant: & ita facientibus, ait Fabius, quid contra euenit: retro agant rursus, & varia permutatione perturbant, donec literas, qui instituitur facie norant. Quasi dicat, in scribendis literis indigemus figuris, atque formis literarum: in loquendo verò indigemus

nomnibus. Ideo literarum, quæ proferuntur in oris cōcauo, figura mente percipitur: nomen verò propria cum potestate auribus accidit, ut constat optimè proferentibus, ut ait Fabius. An cuiuslibet auris est exigere literarum sonos? non hercle magis quàm neruorum. quasi dicat, nō nisi qui peritus est i arte, instar quarum est mentis conceptu in oris aere labiis & lingua cuiusque literæ figura lineatur, ut Auerr. de Sono, & Voce, atque Arist. Periher. quæ in voce, & scripto sunt earum notæ, quæ in anima passionum. Hæc Antonius Nebriss. de Vi & potestate enodat. Audi Letor, scribens literas non loquitur, ait Fabius, & calamo literarum figuras lineat: unde igitur non loquens figuras habet, quæ lineantur? nisi quòd Fabius suprà admonet. facie, & figura pueri prius norint literas: quas literarum formas velut depositas memoria tenerent, reddendas tandem scribentibus, & legentibus. Hæc Fabius cap. de orthographia. Hic enim est literarum vsus, ut custodiant voces, & velut depositum reddant legentibus. Itaque id exprimere debent, quod dicturi sumus. Nunquid lineæ, caractères, aut notæ voces habent? unde ergo habent voces, quibus mens figuras concipit? non nisi est, ut Antonius Nebriss. in Opusc. asserit. eo modo literæ verba humanis vocibus formata designat, quo verba ipsa res mente conceptas: quæ per ea significantur. Et quid aliud Verg. Aen. 6. canit. Alma viros solijstantum ne carmina manda. Ne turbata volent rapidis ludibria ventis. Itaque h, litera pronuncianda habet potestatem, quæ ipsa est pronunciatio, cum qua nomen proferendo auribus accidit. Tria ergo, ut aliis literis, accidit h, aspirationis literæ, nomen, figura, & potestas: quæ tria non nisi simul in proferendo esse debent, ut auribus constat eruditis in arte. Item rursus Pontanus probat: h, non esse literam his mediis. L lenior est in se habens lenitatem, lenitas non est litera, ergo L, non est litera. Item R, asperior est, in se habens asperitatem, asperitas non est litera, ergo

ergo, non est litera. Item *Aul. Gellius*. *H*, est spiritus crassus habens in se crassitudinem, crassitudo non est litera, ergo *h*, non est litera. Item *H*, est in se habens aspirationem, aspiratio non est litera, ergo *h*, non est litera. Tu lector respondeas argumentum non valere, sicut albus est habens albedinem, albedo non est color, ergo album non est color. At dicas, ut *b*, est litera muta, *h*, est litera semiuocalis: *a*, est litera vocalis: ita *h*, est litera aspirationis, ait *Fabius cap. de literis*. Item *Pōtanus* rationibus *Prisc.* obijcit. Si *h*, est litera, aut est vocalis, aut consona: non vocalis. Item, si est consona, aut est muta, aut semiuocalis: non est muta, quia mutæ in eadem syllaba coherere sibi duæ tantum possunt, ut in hac voce doctus: mixtæ verò cum semiuocalibus ad summum tres, ut in nomine doctrina. At *Erichthonius* tertia eius nominis syllaba à *c*, aspirato incipit, quod *t*, aspiratum sequitur. Quod si *h*, esset semiuocalis, aut muta ea syllaba quatuor consonantibus simul coeuntibus cōponeretur: quod linguæ latinæ lex non permittit. Tu lector contra hæc *Pōtani* frigidiora dicas: in *Erichthonius* sunt duæ mutæ tantum, non quatuor consonantes. Nam Latini in dictionibus Græcis circumscribunt mutas aspiratas Græcas *χ φ θ* quorum Latini figuras non habentes coacti sunt postponere *h*, aspirationis figuram tribus *c*, *p*, *b*, ut supplerent vim earum, quarum Græci figuras habent. *s*, *ch*, *ph*, *th*, pro *χ φ θ* in *Erichthonius* igitur tantum duæ sunt mutæ. Ad hoc extat *Fabii* præceptum, Quicquid alteri horum succedit huic parti subigatur. *Valerius Probus* Grammaticus perpolitus in arte, *h*, literam inter nouem mutas enumerat: quæ nouem sunt, videlicet, *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *h*, *p*, *q*, *t*, *k*. ociosum est, nunc tantum in numero manet alphabeti. Ait *Fabius cap. de literis*. Quam. *ch*, præter peculiarem figuram ait *Probus*, ac nomen, quod his literis, *Ha* expressit sonum etiam retinere potestatis suæ. *Pōtanus* rursus probat *h*, non esse semiuocalem his rationibus. *H*, semiuocalis quonam modo esse potest? si quidem semiuocales maxima ex

parte simul cum vocali nomina terminant tam apud nos, quam apud Græcos nullum omnino nomen aspiratio claudit, quod omnes faciunt semiuocales. Tu lector respōdeas uocali *Prisciano*, qui lib. 5. Ait *H*, ante oēs uocales ponitur: post consonantes verò quatuor tantum more antiquo Græcorum *c*, *p*, *r*, *t*. ut *Chremes*, *Philippus*, *Rhodus*, seu *Pyrrhus* *Thrafo*. Ideo autem extrinsecus ascribitur vocalibus, ut minimum sonet: consonantibus autem intrinsecus, ut plurimum. A *Pōtano* quero, *H*, è celo an fuerit mixta, an potius inuenta, post quam homines fingere ceperunt ac loqui, Vnde suo fungitur officij vsu. Quonam igitur *h*, cum vocali terminare debet nomen, si vocalibus extrinsecus ascribenda est? In aliquibus profectò *h*, vltima legitur sed voces illæ aut abscisse sunt, aut apocopa tæ: ut, *ah*, *vah*. ait *Priscianus*: nam perfectæ sunt *aha*, *vaha*. Item *Pōtanus* obijcit, Et si *h*, videtur ab a vocali incipere, non tamen exit in consonantem, sed spiritu suo terminatur. Ad quod licet sufficeret illud *Prisciani*, qui lib. 1. Nihil aliud habet hæc litera semiuocalis, nisi nominis prolationem, de *h*, loquendo: nihilominus quero à *Pōtano*, consonantes quos nam sonos habent, Et semiuocales quos nam sonos habent? audiat *Quint. cap. de literis*. duabus demum vocalibus quomodo in seipsas coeundi natura sit, cum consonantium coeat nulla, nisi alteram frangat? Ecce *Fabius* vocat consonantes mutas, aut semiuocales in syllabis, extra quas mutæ dicuntur à suo spiritu incipientes, & semiuocales spiritu suo eduntur. Hæc *scaliger* asserit. Idem rationibus inquam, *h*, consonantem esse, & magis consonantem, quam mutas aut semiuocales: sic semiuocalis, ubi intrinsecus cedit vocali, remanet semiuocalis: ubi verò extrinsecus consona sit circumfusa voce vocalis sequetis: quod *Quint.* prius dixerat, cum consonantium coeat nulla, nisi alteram frangat, ut pello, *l*, primum, quia intrinsecus cedit vocali, remanet semiuocalis suo spiritu prolata: ideo frangit alterum *l*, consonans cum vocali cui extrinsecus cedit, ut pello, primum proprium

proprium sonum semiuocalis emitit, sequens iuuatur voce vocalis sequentis: ita de muta dicendum esse, vtocco. Fallit tamen hoc in compositis, vbi consona vocalis est, cuius fuerat ante compositionem. H, verò, ait Priscia, semper extrinsecus ascribitur vocalibus, earundem vocibus sequentum se vestiendo: quod propriè suum est consonantis. Vnde Scaliger libro. 1. cap. 15. ausus est vocare h, vocalem quandam, at, vocalium animam ipsam. Audisti lector quot rationibus h, consonantem esse. deinceps poetarum legas exempla, quibus dilucidius consonantem h, esse cognoscas. Verg. Buc. Ecl. 7. Stant & iuniperi, & castaneæ hirsutæ. Idem Ecl. 2. Ad dam cærea pruna, honos, & huic quoque pomo. Vbi Pietas contendit ita legendum esse. Mart. 2. Pontice cum lincino hic quoque magnus homo. Iuue. Sat. 2. Si furdisplacit Verri homicida Miloni. Ver. Aen. 7. Sustinet, ac nati, Turnique canit Hymenæus. Idem 10. Graius homo in factos liquens profugus hymenæos. Idem 9. Terga fatigamus hasta, nec tarda senectus. Idem 3. Si pereo manibus hominum, periisse iuuabit. Idem 1. Post habita coluisse Samo, hic illius arma. Sil. 1. Hic spolia Acacide hic Epirotica signa. His exemplis h, cum proxima quandoque positionem facit: & cum vocali præcedente synalæphem non facit: quando verò positionem non facit, tunc ferè liquida sit, amittens vim consonantis, vt r: Rursus nonnulli obicientes addunt & frigidiora quidem. Si h, consona esset, positionem faceret cum proxima: sed aliter apud poetas legitur, vt laudibus heros: vbi bus breuiari, quod non fieret, si h, consona esset: quasi dicerent mutas, et semiuocales ideo consonantes dici vt positionem facerent: sed si quæras, vnde dicitur consona, respondeat Grammaticus, vt cum vocali sonet, non ut positionem faciat, quod poetæ modum huiusmodi producendi adinuenerunt causa metri dumtaxat, non autem quo ad pronuntiatum, gratia cuius syllaba positione longa ex sui natura brevis re-

manet vnum tempus tantum habens: vt optimè Antonius Nebriss. libro. 5. in cō. & in Opusc. notatum habet. Item Aie Pierius, Quid verò illud quod præcipuè literarum esse constat. Id quod Fabius admonet, cap. de Literis. Sciat puer quid proprium, quid commune, quæ cum quibus cognatio: vt h, ipsum modò in hanc, modò in illam literam commutatur: vt alia illi succedat, ut alia dantur in aliarum locum, sic & multarum & ipsa vicaria reperitur: ex vcho vexi, ex iraho traxi facimus: nunc in v, hesper vesper, vt Belena Helena, vt hemis semis, vt hex, sex: vt hepta, septem. Hæc Priscianus. Hætenus de h, aspirationis litera figura, vel nota.

B E R G O M E X, pen. cor. Mant. Bergomez gentis, positasque in rupibus arces. Idem Bergomezque domos pietas antiqua vocauit. Idem Bergomez gentes, orbis in montibus orti. antepenult. acu.

B E R N A R D V S, pen. pro. Mant. Hic ataus Bernardus erat caprarius olim. pen. acu.

B E R O E, pen. cor. Ver. Aen. 5. Fit Beroc Ismariis coniux longæua Doricli. Idem Geo. 4. Illoque & Beroe soror Oceanitides ambræ. Ouid. Met. 3. Ipsaque erat Beroc Semeles Epidauria nutrix. Ait Antonius Nebriss. Græco in cognito accentu, regularis latine ponatur.

B E R N I C E, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Myrrha deinde adamas notissimus & Bernice. penult. acu. Luca. 9. Separat ardentem tepida Barenicida Lepti. antepenult. acu.

B E R I L L V S, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Heliadæ crustas, & inæqualesque berillo. pen. acu.

B E T A, pen. pro. Pers. Sat. 3. Putre quod haud deceat plebea radere beta. Iuue. Sat. 14. Hoc discunt omnes ante alpha, & beta puellæ. Mart. 13. Vt sapient fatuæ fabrorum prandia betæ. Sil. 16. Venissim magnos vicina ad flumina betis. Idem 3. Palladio betes vmbraus cornua ramo. Idem 15. Carthago putat Anniballime betis in oris. penult. siest. Sil. 1. Beticulasque viro spatris agitabat inquis. antepenult. acu. Idem 9. Betigenæque viri celiûs niedja ipsa coerctet. antepenult. acuit.

B E T L E H E M, pen. cor. Mant. Mox Betlehem

hem remeas vbi cūm diuina relinquam.
Idem. In Berlehe meos ducens asinumq;
bouemque. Air Antonius Nebriff. cap.
de Literis Hebrjjs. Berlehem. antepenit
tima. acu. Berlehe meus. penult. fleēt.

BETICVS, pen. cor. Iuue. Sat. 12. Viribus
occultis, & Beticus adiuvata aer. Mart.
3. Nec nullus, nec te delectat Betice
turdus. Idem. Suspicio, vt quod enim,
Betice saprofagis. Sil. 16. Beticus hoc de
derat puero cognomen ab amne. antepen
nult. acuit.

BIBLIOPOLA, pen. pro. Mart. 13. Et faciet
Iucrum bibliopola Triphon. Idem 14.
Sed qui me vendit bibliopola putat. pe
nult. fleēt.

BIBLIOTHECA, pen. pro. Auso. Empris
quot libris bibliotheca referta. Mant. Bi
bliotheca ingens ex Plin. 10 ex Helicon.
Idem. Bibliothecarum veterum penus
omne nouarum. penult. fleēt.

BIBO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ore bibat fon
tes, miratur dulcia Nais. Idem 2. Præci
sus squammis audis bibir anguis Ephel
tem. Claud. 2. Quod bibimus requies,
non Hybernacula leges. Luca. 9. Præten
tante meo siciat quicumque bibentem.
Mart. 1. Et bibis immundam cum cane
pronus aquam. Iuue. Sat. 5. Cras bibet Al
banis aliquid de mōtibz, aut de. Idem.
Perditus vt dicat regi, bibe plurima sunt
quæ. Idem 9. Pro populo faciens quantū
Laufella bibebat. Idem. Portio non bi
bimus, dū in feta vnguēta puellas. Idē 6.
Cum bibitur concha cum iam vertigine
rectum. Hor. Ser. 2. Ne biberis diluta for
ris est pronus, & antrū. Vet. Bur. Clau
dite iam riuos pueri, sat prata biberunt.
Oui. Met. 15. Ante bibebatur nunc quas
contingere nolis. Cicero Tuscul. Nunquā
ficiens biberat, nec esuriens ederat. Idē.
Darius cum aquam turbidam bibisset.
Idem in Auton. Cuius sanguinem non
bibere censet. penult. acu. Mant. Vda hu
mus exhalat bibitos in nubila nimbos.
Stat. Theb. 1. Nunc regegit bibulas, nūc
obruit æstus arenas. Luca. 4. Confecitur
bibula Memphisitis cymba papyros. Syl. 7.
Incerri bibulus saxi atque in terga refer
tur. Pers. Sat. 4. Nequicquā populo bibu
las donaueris aures. Iuue. Sat. 6. Cur desu

derio bibulę Sertorius ardet. Ver. O
pusc. Inuerso bibulum restinguens lumē
oliuo. Idem Geo. 1. Collectum humore
bibula deducit arena. Idem 2. Aut lapidē
bibulum, aut squalientes infode con
chas. antepenult. acu.

BICEPS, pen. cor. Ouid. Pont. 4. Ergo vbi
lane biceps longum referaueris annum.
Idem Met. 2. Parnasusque biceps, & Erix
& Cynthus, & Othrix. Pers. Sat. 1. Nec in
bicipiti somniasse Parnaso. pe. acu.

BICOLOR, pen. cor. Oui. Met. 10. Et bicolor
myrtus, & baccis cerula ficus. Pers. Sat. 3.
Iam Liber, & positus bicolor membrana
capillis. Idem. Aen. 8. Dixerat Herculea
bicolor cūm populus vmbra. antepe. acu.

BICORPIS, pen. cor. & hoc bicorpore,
ait. Calep. Mant. Scorpius ara venit, for
mæ bicorporis austrum. antepen. acu.

BICORNIS, pen. pro. Oui. Met. 15. Tende
re vesicā solet, aut directā bicornis. Ver.
Geo. 2. Fraxineas aptare fudes, furcasque
bicornes. Idem 1. Exacuant alii vallos,
furcasque bicornes. Idem Aen. 8. Extre
mitate hominum Morini, Rhenusque
bicornis. penult. acu.

BIDENS, pen. cor. Stat. Theb. 3. Explorant
iam tum pauidus maculosa bidentum.
Oui. Fast. 4. Thura focis, vinumque dedit
fibrasque bidentis. Iuu. Sat. 4. Viue bidēris
amans exculci villicus horti. Ver. Geo.
2. Acerenū frāgenda bidentibus oē leuan
dum. Idem Aen. 12. Setigeri fortum suis,
intonsamque bidentem. Idem 6. Præsti
terit toridem lætas de mote bidentes.
Air Ser. bidētes aurem, vt diximus, oues
sunt circa bimatum, habentes duos den
tes eminentiores: quæ erant aptæ sacrifici
ijs. Quidā bidentes dictas primō volūt,
quāsi biennes inter posita d, euphoniæ
causa: vnde longo vsu loquendi voce cor
rupta pro bidennibus bidentes dixerūt.
Hinc Bidental, tēplum quoddam vocita
tū, q in eo bidēribz hostijs sacrificaret.
Nigidius ait, bidentā est, quod bimæ pe
cudes immolentur. Hor. de Arte, Minx
ris in patris cineres, an triste bidental.
Pers. Sat. 2. Triste iaces lucis, euitādumq;
bidental. Air Priscianus lib. 5. in al termi
nara neutra sunt oīa: præter vnū mono
syllabum sal, quod est generis masculini.

BIFER

BIFER, pen. cor. Stat. Syl. 1. Qui bifera Alci
noi laudem pomaria vosq; Mant. pra-
saque nec bifero cellura rosaria praesto.
Ver. Geo. 4. Ornaret, canerem, biferique
rosaria pesti. pen. acu.

BIFIDVS, pen. cor. Ovi. Met. 14. Erigimur
setaeque cadunt, bifidosque relinquit.
Mant. Vertice sacro bifidum diadema
tulisti. antepen. acu.

BIFORES, pen. cor. Ovi. de Pont. 3. Nox
erat, & bifores intrabat luna fenestras.
Idem Met. 2. Argenti bifores radiabant
lumine ualuz. Ver. Aen. 9. Dindyma ubi
alsueris biforem dat tibia cantum. Idem
6. Centaurei in toribus stabant, Scyl-
laeque biformes. antepen. acu.

BIFORMIS, pen. pro. Ver. Aen. 7. Pasiphae
mistumque genus, prolesque biformis.
Ovi. Mer. 4. Motus uterque parens nati
rata verba biformis. penult. acu.

BIFRONS, pen. cor. Ver. Aen. 12. Latoneq;
genus duplex, Ianuniqu; bifrontem. Ait
Seruius. Iano simulachrum ad imaginē
duorum populorum quasi duplicis fron-
tis effectum est: legimus tamen Ianum
etiam quadrifrontem fuisse: unde Mart.
air. Et lingua pariter locutus omni, in-
stat cuius quos nescio patriarchas quot
annis. panhormitani vsui habent bifron-
tes bifrons prim. acuit.

BIGA, pen. pro. Stat. Syl. 1. Te potius prae-
hensa veheret Titonia biga. Idem Theb.
6. Ridet anhelantes auditio carmine bi-
gas, Luca. 1. Ibit & obliquum bigas agita-
re per orbem. Iuue. Sat. 1. o. ipsas deinde
rotas bigarum impacta securis. Ver. Aen.
5. Et nox atra polum bigis subuecta te-
nebar. Idem 2. Raptatus bigis, ut quon-
dam, aterque cruento. Ait Seruius Bigis
secundum artem modo dixit, quae exi-
git, ut de pluribus constat: plurali tan-
tū numero dicamus, ut bigas, quadri-
gas, mappas: sed haec plerumque corrup-
pit autoritas ut Horat. Ne sordida map-
pa. Et Stat. Theb. 2. Rorifera gelidum te-
nuauerat acra biga. pen. silect.

BIVGV8, pe. cor. Lucr. 5. quā biuigo curru
belli tentare pericla. Mart. 1. Gustatus bi-
uigis regulus esset equus. Ver. Aen. 5. Nō
cā praecipites biuigo, certamine capum.
Idem 10. Interea biuigis infert se Luca-

gus ensem. Idē arripuit bliugos frater cū
debat inermes. Ait Ser. erit nominatiuus
hic biuigus, nā bliugibus faceret, si effe-
tertia formae, ab eo quod est hic bliugis,
huius bliugis. De quo Ait Antonius Ne-
briss. lib. 5. I, X, Z, duplices consonantes
in principio dictionum pro simplicibus
habendae sunt, ut bliugus, quadriugus, in
quibus quemadmodū in simplici prima-
vim habet vnus consonantis, ita & in
compositis. Ver. Aen. 10. Admonuit bliu-
gos proiecto dū pede leuo. Idē. Quadriu-
ges in equos, aduersaeque pectora tendite.
Ait Ser. Quadriuges, dixit, propter ho-
moteleuton, noluit dicere quadriui-
gos, & cōtulit se ad alia declinationē: nā
& quadriuges, & quadriugos dicimus: si-
cut inermes, & inermos. antepen. acu.

BILINGVIS, pen. pro. Manil. 4. Crimina
per populum populi fert ore bilingui.
Hor. Ser. 1. Verba foris, malis Canulini
more bilinguis. Ver. Aen. 1. Quippe do-
mum timeat ambiguum, Tyriosque bilin-
gues. i. fallaces, ait Seruius. nec enim ad
linguam retulisset mentem. pen. acu.

BILIBIS, pe. cor. Mart. 10. Municipis, an-
gusta mihi quos bilibis agri. antepen. ac.

BILIBRIS, pe. pro. Iuue. Sat. 6. Testiculos
postquā ceperunt esse bilibres. Mart. 3.
Nolo mihi ponas rombum, nullūq; bili-
brē. Idem 1. Nunc ut etiam grandem ve-
lupū, nullūq; bilibrē. Hor. Ser. 1. Festos
albatos celebret, cotnu ipse bilibri. pen.
acu. Ipse nondū legi h, breuiari: à libra
enim cōponi, cuius primā produci libel-
la demonstrat. Lucr. 4. Et libella aliqua
si ex parte claudicat hili. Si eniquā cōti-
gerit breuiari, muta & liquida erit: quod
vix accidat. pen. acu.

BILIS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Ridens dissimu-
lare meum iecur vrere bilis. Iuue. Sat. 6.
Nauferat, atq; oculis bilē substrigit ope-
tis. Idem 11. Hinc stomacho bilis nā pes
argēteus illis. Idē. Nocte solet tacita bilē
tibi cōerahat vxor. Idē 15. Alcinoō bilē,
auri sum foras illi quibusdā. Idē 5. Si ne-
scis, ut p lachrymas effundere bilē. pe. ac.

BILIX, pen. cor. Ver. Aen. 12. Lancea conse-
quitur. rūpitq; infixā bilicē. i. loriciā, ait
Seruius. bilicem li longa est, & accen-
tum habet, sicut bifidum, si producitur,

quia & fila, & licia dicimus. Videamus exemplis in fidum, si quanta sit. Ver. Aen. 1. Vnanis, quæ Lycios, fidumque vehebat Orontem. Item. Corripuit fidus quæ te la gerebat Achares. Ovi. Met. 1. Erigimur, feræque cadunt, bifidosque reliquit. Mant. Vertice sacro bifidum diadema tulisti. Ad hoc respondet Antonius Nebriss. composita a fides in quo prima brevis corripuit si, ut bifidus, tritidus, perfidus. A fido verò composita produunt si: ut in fidus, bifidus. Ver. Aen. 2. Nunc tantum sinus, & statio malè fida carinus. Bilix adiectivum est, ut, bilix lorica, dicta est quæ duo licia, & fila in summitate haberet ad ornatum. ait Calepinus. penult. acut.

BIMARIs, pen. cor. Stat. Syl. 1. Nec tantum excitati binari, quos Ithunia vallo. Anso. Causa latet bimarem nisi quod patientia morbo. Luca. 3. Incurat bimarem vadis frangentibus æstu. Ovi. de Trist. 1. Aut postquam bimarem cursu superavi mus Ilinen. antepenult. acut.

BIMATER, pen. pro. Ovi. Met. 4. Ignigenamque, satumque iterum, solumque bimater. pen. flect.

BIMEMBRES, pen. pro. Stat. Achil. 2. Gentibus arque suos solitus placare bimembres. Ovi. Met. 15. Eripienda fides illic laudere bimembres. Iuue. Sat. 13. Egregium, sanctumque virum, si cerno bimembri. pen. acut.

BIMESTER, pe. pro. Mant. Ingeniosa ò res risu celebranda bimeltri. pen. acut.

BIMYS, pen. pro. Ovi. de Trist. 3. Et solet in multis bima iacere locis. Ver. Geo. 4. Tum vitulus bima curvas iagn cornua fronte. penult. flect.

BINOMINIS, & binominus, ait Calepinus: quod si erit ut inermis. & inermus. At in alio exemplari binominis tantum legi, & dicitur, qui geminum nomen habet. Cornucopix, binominis, quod & binomius dicitur: ut Numa Pompilius. Sil. 1. Fundit apud ripas inopina binominis Istri. Ovi. Met. 14. Inde sub Aescanii ditione binominis alba. antepenult. acut.

BINVS, pen. pro. Lucr. 4. Bina lucernarum florentia lumina flammis. Ovi. de Pont.

4. Inque domo binus conspicietur honor. Idem 14. Temporis illius quo vidi bina meorum. Mart. 3. Constituit Philomuse patet, tibi milia bina. Ver. Buc. Bis venit ad multram, binos alit vbera fæctus. Ait Seruius. Aen. 1. ubi. Ingemit, & duplices tendens ad sydera palmas. Duplices. id. duas, secundum morem antiqui nam duplices duas dicebant: & binos duos: & virosque pro utrunque: ut Cicero, Binon habebant, iube promi virosque. Itè Salustius cum de duobus loqueretur. Hi utrique ad urbem imperatores erant. Verg. Aen. 8. Frenaque bina meus, quæ nunc habet aurea palmas. Ait Seru. Frena vina, poetice dixit: nam duo debuit dicere: bina enim secundum Ciceronem non dicuntur, nisi de his, quæ sunt numeri tantum pluralis. Nam Cicero per Epistolam culpato filium dicens malè eum dixisset, direxi literas duas: cum literæ quoties epistolam significant, numeri tantum pluralis sint. Contrà epistolas binas non dicimus, sed duas. Hec Ser. Idè Val. libro 3. Sed audi Ciceronem in Or. Hec item membra ternis pedibus. Idem pro Font. Senos, vel quatenos denarios exigere. Idem ad Att. Per binos tabellarios misi Romam literas. pen. flect.

BIPATENS, pen. cor. Mant. Thuriferos Arabes Syrtis biparentibus alis. Idem. Ast alii gryphes latè biparentibus alis. ante penult. acut.

BIPES, pen. cor. Iuue. Sat. 9. Negligit atque alium bipedem si querit a sellum. Verg. Geo. 14. Et iuncto bipedem curru metitur equorum. penult. acut. Hor. Ser. 2. Ad summum totus moduli bipedalis, & idè. penult. flect.

BIPENNIS, pen. pro. Prop. 2. Ipse bipenne suos cædit violenta lacertos. Verg. Aen. 2. Ipse inter primos corcepta dura bipenni. Ait Seruius. Hoc nomen servavit antiquitatem quia veteres pennas dicebant, non pinnas. At Quintilianus Inst. primo cap. 6. ait, aut a pinna, quod acutum, securis utrinque habens aciem bipennis: ne illorum sequatur errorem, qui quia a pennis duabus hoc esse nomen existimant, pennas autem dici volunt: penna nomè gñale est ad plumas, &

& pinnas: pinna etiā quiduis acutum si
gnificat. pen. acu.

BITHYNIA, pen. cor. Clau. Thini Thra-
ces erant, quæ nunc Bithynia fertur.
Manilius. 4. Cappadoq; Armenizque
iugis Bithynia diues. Iuue. Sat. 7. Quā-
quā Cappadoces faciant, equitesque
Bithyni. Idem 10. Donec Bithyno. li-
beat vigilare tyranno. Hor. Epist. 1.
Ne Cibaritira, ne Bithyna negocia per-
das. Iuue. Sat. 15. Quis nescit Volusij
Bithynice qualia demens. Mant. Cir-
cum latus iter vertit Bithynia ciuis. an-
tepenult. acuit.

BITIAS, pen. cor. Ver. Aen. 9. Pindarus, &
Bitias Idæo Alranore creti. Idem 1. Tū
Bitiz dedit increpitans, ille impiger hau-
sit. Mart. 8. Hæc propinauit Bitiz pul-
cherrima Dido. antepen. acu.

BIRIAMS, pen. pro. Stat. Theb. 6. Ceu pri-
mum auster translata ignara biremes.
Claud. Cunctamur? deruit pridem Cō-
plere biremes. Ver. Aen. 1. Iactatum ven-
to videat, Phrygiasque biremes. ait Ser-
uius, Biremes naues habentes remorum
ordinem geminum. pen. flecit.

BIS, cor. Oui. Met. 5. Augebat bis adhuc
ostens integer annis. Idem Fast. 1. Vis
iuga mouisset quinque bis illud opus.
Idem. Dicta bis antiquum syllaba no-
men erat. Idem de Trist. 4. Saxa bis am-
issa coniugem cæstus erat. Stat. Syl. 3. Quip-
pe bis ad partus venit Lucina, manusq;
Idem. Theb. 1. Bisque iugo Rhenum,
bis adactum legibus Istrum. acuitur.

BIRIAS, pen. cor. Mant. Hinc etiā Birias
nescier, atque dauos. antepen. acu.

BISALTA, pen. pro. Ver. Geo. 3. Bisalta
quo more solent, acerque Gelonus. Ait
Seruius. Populi Seytarum sunt: qui fu-
gientes equorum sanguine aluntur la-
cte permixto. Oui. Met. 6. Cignis Alo-
ides aries bisaltida fallis. pen. acu.

BISON, pen. cor. Mart. 1. Illi cessit atrox bu-
balus, atque bison. penult. acu.

BISSENVIS, pen. pro. Manilius 1. Per bisse-
na volant conera nitentia signa. Idem
2. Ternaque bissevis quadratæ fingere si-
gnis. Verg. Buc. Bissenos cui nostra dies
alearia fumant. penult. flecit.

BISTONIUS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Bistonius

portat sonipes, magnoque sperbit. Idē
2. Et quæ bistonio queritur soror orba
cubili. Idem 3. Bistonas, & Geticas popu-
latus ædibus urbes. Luca. 3. Bistonis,
cōsuetus aues, & barbara cone. Oui. Phyl.
Epist. Fessaque Bistonia membra laubis
aqua. Idem in Ibin. Vt qui Bistoniz tem-
plo cecidere Mincruz. Idem de Trist. 1.
Scindere Bistonias altera puppis aquas.
antepenult. acu.

BITUMEN, pen. pro. Lurr. 6. Gignier & te-
tro concreffere odore bitumen. Sil. 9. Te-
fera candenti torrente bitumine corpus
Flac. 3. Ecce grauem nobis, pinguique bi-
rumine quassans. Ver. Geo. 3. Syllamque
helleborosque graues, nigrumque bitu-
men. Idem Bur. Sparge molam, & fragi-
les incide bitumine lauros. Ait Seruius,
Bitumen ex fulmine dicitur procreari.
pen. flecit.

BITURIX, pen. cor. Luca. 1. Et biturix, lon-
gisque leues axones inarmis. pen. aru.

BIUIVM, pen. cor. Stat. Theb. 1. Portarum
in biuiio, lateri duo corpora paruū. Ver.
Aen. 11. Vt biuias armato obfidam mili-
te fauces. Idem 9. Qui patet in biuiio por-
ta, quæ proxima ponto. antepen. acu.

BLANDIO, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Quod
porro officium ne nobis blandiar, aut
quid. Oui. de Art. 1. Blanditiasq; leues
temui præscribere vino. Idem. Tu modo
blanditias fac legat ipsa tuas. Mant. Blan-
dula Circeis infidiosa dolis. antepenult.
acu. Oui. Met. 2. Exclusura deum cui blā-
dimenta, precesque. Mant. Blandimenta
iocos, teritæque obliuia uiræ. penult.
acu. Oui. Met. 4. Sic patris blanditia suo
est dū numē aquarum. Idem 6. Cui Blan-
dita uiro Progne si gratia, dixit. Idem.
Alter blāditias, rupra Silet altera ligua.
Lucr. 2. Vt res perueneris blanditum se-
cla propagant. Mane. Sors Brenno blandi-
ta prius mutata repente. penult. flecit. Ci-
cero Acad. Video quam suauiter volu-
pras sensibus blanditur. Idē ad Quir.
Fr. misicē mihi blanditur Appius. Idē
pro Flac. Cur maris blanditur.

BLASIUS, pen. cor. Mant. Tertia. Cappado-
cum pastor sanctissime Blasii. Idē. O bla-
si chaos immensum est diuina voluntas:
Idem. Blasius intrepido redit ad præto-

- rii vultu. Idem. Blasius infanti quondam tribuere parentes. Idem. Blasius, & ferunt, ut f. animas superauit, & vndam, antepenult. acu.
- BIBULUS**, pen. pro. Oui. Met. 9. Byblis & hunc erat lachrymarum granina riuo. Idem. Bybii iaces, fiondesque tuo premis ore caducas. Idem. Byblida cum Cauno prolem est enixa gemellam. penult. acu.
- BOLETUS**, pen. pro. Mart. 1. Solus boletos Ceciliam voras. Idem. Boletum qualem Claudius edit, edas. Idem 11. Boletus siquidem vnus praeordia prelit. Iuu. Sat. 5. Boletus domino, sed qualē Claudius edit. Marr. 13. Tuberā boletis poma secunda sumus. Idem. Mittere boletos, mittere difficile est. penult. flect.
- BOS**, prod. Iuue. Sat. 1. Si mulier vitulum, vel si bos ederet agnum. Oui. Fast. 4. Bos arer, ignāum sacrificare suam. Idem 5. Qux bos ex homine, ex boue facta dea. flect. Idem de Pont. 4. Colla boues nūcos certē prebere securi. Aesopus. Plus equotenes viderat esse boues. Ver. Geo. 2. Mugitusque boam, mollesque sub arbore somni. penult. acu. Oui. Met. 14. Nescia nec quicquam vinctis debentia bobus. Idem 15. Diues ab oceano bobus loue natus Hiberi. Lucr. 6. Consimili ratione venit bobus quoque saepe. Mant. Titulus de quoties misso cum bobus atatro. Aesopus. Bobus agit grates, ex quibus vnus ait. penult. flect. Ver. Aen. 5. Stagnatur, exanimisque Treimens procumbit humi bos. Ait Seruius, pessimus est versus in monasyllabam desinens. Ait idem in Buc. Eclo. 9. ibi. Per nemora, atque altos. Sanē bos anomalum est nomen: Nā hic bos, & o bos produci, sicut his bobus & ab his bobus. Nam reliqui casus breuem habent primam syllabam. Ver. in Opusc. Melpomene Tragico proclamata mēla boatu. penult. flect. Ait Seruius. Geo. 4. ibi. Insyncerus apes tulerit, Sanē sciendum Plinium dicere de bobus apes, de equis crabrones, de mulis fucos, de aliis vespas procreari.
- BOBETUS**, pen. pro. Prop. 4. Solus bobet utres viderat opem. penult. flect.
- BOCARDUS**, pen. pro. Mant. Hunc erat Alcides similis Bucaredus in armis. Idem. Al-
- tera progenies, nam tris Bocaredus in armis. Idem. Hic parui Bocaredi tui de sanguine cretus. penult. flect.
- BOGUS**, pen. cor. Sil. 4. Contra leta Bogus. Tyrio canit omnia regi. Idem 6. Occumbit Bogus insausum qui primus ad amnem. penult. acu.
- BOLANUS**, pen. pro. Stat. Syl. 5. Metari bolanus agros aperire malignas. Item. Bolanus tutis iuga quærere commoda castis. Hor. Set. 1. Manaratos de te bolanne cerebri. penult. flect.
- BOETIA**, pen. cor. Oui. Met. 2. Desleuere comis quærit Boetia Dirce. Stat. Theb. 7. Nunc festina cohors, at si Boetia ferro. Luca. 3. Boetii coiere duces quos impiger ambit. Oui. Met. 3. Mœnia tac condas Boetiaque illavocato. Antonius Nebriss. & Despaut. præcipiunt Boetia scribendum, per oe diphthongum & o magno sequente.
- BOMBICINUS**, pen. cor. Mart. 11. Nunc fur tua lucri fieri bombicina possunt. Iuue. Sat. 6. Delitias, & panniculus bombicinus urit. antepenult. acu.
- BONIFACIUS**, pen. cor. Mant. Sacrorum Antistes Bonifacius, atque fugatis. antepenult. acu.
- BONONIA**, pen. cor. Sil. 8. Hoc ui prisca domus, parulq; Bononia Rhēn. Mant. Orba suo luget pastore Bononia, & orat. Idem. Mantua bellantem, mea regna Bononia sensit. Mart. 6. Funde tuo lacrymas orbat Bononia Russo. Idem 5. Sutor cerdo dedit tibi culta Bononia munus. antepenult. acu.
- BONUS**, pen. cor. Ver. Buc. Cur nō Mopse, boni quoniam conuenimus ambo. Oui. Met. 15. Ite bonis aubus prolemque accersite nostram. Hor. Ser. 1. Munificum est se licet, veller bonus, atq; benignus. Stat. Syl. 1. Digna Mide, Cresque bonis, & per fide gaza. penult. acu.
- BONITAS**, pen. cor. Lucr. 1. Siue quod indocti terræ bonitate volebant. Oui. de Pōt. 1. Magna ramen spes est in bonitate dei. Idem de Trist. 4. Sic aquet tua nupta virum bonitate perenni. antepenult. acu.
- BOOTIS**, pen. pro. Stat. Theb. 10. Afflitusq; fugit curru maiore Bootes. Luca. 3. Lucret, & exigua velox ibi nocte Bootes. Iuue.

ue. Sat. 5. Frigida circumagunt pigri Sarcas Bootes. Oui. de Art. 1. Sed tibi non virgo Tegeæ, comesq; Bootes. Idē. Met. 2. Te quoque turbatum memorat fugisse Bootes. Ver. Geo. 1. Haud obsecra cadens mitter tibi signa Bootes. Ait Ser. Bootes cum plauistro quoddam boues agat, dictus est. pen. acuit.

BOREAS, pen. cor. Sil. 12. Hinc notus, hinc boreas, hinc fuscis africanis alis. Oui. de Pont. 1. Quo boreas penna deficiente venit. Idem de Trist. 4. Vita procul patria per agenda sub axe boreo est. Idem. Mer. 15. Horrifera contra boream Iouis armina ministrat. Iuue. Sat. 3. Strepitus accidit boream delator amicū. Ver. Aen. 4. Alpini boreæ nunc hinc, nunc flatibus illinc. Idem Geo. 1. At boreæ de parte truci, cum fulminat, ac cum. Idem. Acrior, aut boreæ penetrabile frigus adurat. antepen. acuit. Manr. Quam brumale gelu, borealibus arua pruinis, penult. flectit.

BORISTHENIDA, pen. cor. Prop. Gloria ad Hybernos lata Boristhenidas. antepenult. acuit.

BOSPHORVS, pen. cor. Manr. Constantinus apud Thraces, quas Bosphorus æquor. Claud. 2. Mirariq; suas, quas Bosphorus obruit ædes. Ouid. Bosphorus, & Banais superat, Scythiazq; paludes. Prop. 3. Aut ubi Pompeia Bosphora capta manu. antepenult. acuit.

BOTRIO, pen. cor. Mart. 11. Nec dignam toto se Botrione purat. antepen. acu.

BOTVLVS, pen. cor. Mart. 4. Euenit botulus medio tibi tempore brumæ. antepen. acu.

BONIANA, pen. pro. Sil. 8. Qui batulū muerasq; metunt bouiania quiq; antep. ac.

BOVILLA, pe. pro. Pers. Sat. 6. Deq; auiane nihilum superum accedo Bouillas. Oui. Fast. 3. Orta suburbanis quædā fuit Anna Bouillis. Prop. 4. Quippe suburbanæ parua minus vrbe Bouille. penult. acuit.

BRACHATVS, pen. pro. Pers. Sat. 3. Queq; docet sapiens brachatis illita Medis. penult. flectit.

BRACHIVM, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Ille igitur nunquā direxit brachia contra. Oui. Met. 1. Ponderibus librata suis, nec brachia longo. Ver. Geo. 1. Panditur iple tibi iam brachia contrahit ardens. antepenult. acuit.

mult. acuit.

BRACIOIA, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Nepruni qui bracteolam de castore ducat. antepenult. acuit.

BREVIS, pen. cor. Stat. Syl. 2. Pro filies breuibsq; humeros circūdabir vlnis. Hor. de Art. Syllaba longa breui subiecta vocatur iabus. Stat. Syl. 2. Festinabat heras? breuibsq; cōstringere lenis. Mart. 2. cum ē breuior ratio est per signa sequenda. Idē 3. Ex illa toridē per partes sic breuiatur. Oui. Met. 14. Quas Anienis aquæ cursuq; breuissimus almo. Ver. Buc. Tityredum redeo breuis est uia pasce capellas. Idē. Aen. 10. Lāguētis pelagi, & breuibsq; se credere saltu. pe. acu. Stat. Theb. 6. Frustratē breuitate manus venit arduus Alpheus. Sil. 3. Ante oculos, breuibsq; vetarum tabilis horæ. Stat. Syl. 1. Sertuo aiam, atq; deo breuiter dū recta subimus. Ver. Aen. 1. Tum breuiter Dido vultum demissa profatur. antepen. acuit.

BRIAREVS, pen. cor. non contractū, Græcè p e scribi, & apud poetas syneresin habet. Vide Atreus. Stat. Theb. 1. Armatus immensus Briareus stetit æthere contra. Sil. 13. Centenus suetus Briareus excludere palmis. Oui. Fast. 3. Immolat hunc Briareus facta est adamante securi. Claud. Qui Briareus aliis numero crescente la certis. Verg. Aen. 6. Et ceterū geminus Briareus, ac belua Lerne. antepenult. acuit. Vi de Antonium Nebriss.

BRIGANTES, pen. pro. Iuue. Sat. 14. Dirue Maurorum Attegia castella Brigantum. penult. acuit.

BRISEIS, pen. pro. Stat. Syl. 4. Talis cantata Briseide venit Achilles. Oui. Bris. Quam legis à rapta Briseide littera venit. Idem. Respice sollicitam Briseida fortis Achille. Pers. Sat. 1. Et nunc Briseis quem venosus liber acci. & cum i. latino scribi ait Despaut. cap. de Ortoq. & quia Græcè cum H, penult. scribitur. ideo penult. flectit.

BRITANNVS, pe. pro. Sta. Syl. 1. Induit hūc regi capuit thoraca Bricano. Luca. 3. Nobilis, & flauis sequeretur missa Britannis Iuue. Sat. 4. Regē aliquem capies, aut de temone Bricano. Manr. Credere quot nequeant, qui non uidere Britannos.

- Ver. Geo. 3. Purpurea intexti tollant au-
læa Britann. pe. acuit. Mart. 1. 1. Dicitur
& nostros cantare Britannica versus. Iu-
ue. Sat. 10. Quot delphinis balæna Bri-
tannica maior. Idem 6. Ostendiq; tuum
generosè, britannicè ventrem, antepenul-
tima acuit.
- BRITOMARTIS**, pen. pro. Ver. in Opusc.
Te erepta Britomartis spes est vna. Ful-
chri. Idem. Te Britomatte diem potui. p
ducere vitæ. pen. acu.
- BRITONES**, pen. cor. Iuue. Sat. 15. Qua nec
terribiles Tymbri, nec Britones vnquã.
Mant. Britonès, & quorum regali sangui-
ne virgo. antepen. acu. Mart. 1. 1. Quam ve-
teres braccæ Britonis pauperis, & quam.
penul. flectit.
- BRIXIA**, pen. cor. Mant. Testari Verona po-
test, nec Brixia tanti. Idem. Brixia Zedo-
ræ campèstria rura. Cremonæ. antep. acu.
- BROMIUM**, pe. cor. Stat. Syl. 1. Immitte Bro-
mium, flagna inuida, & inuida tela. Iu-
ue. Sat. 6. Tentandum eunuchò Bromiũ cõ-
mittere noli. Oui. Met. 4. Thuraq; dant,
Bacchumq; vocant, Bromiumq; Lygum.
antepen. acuit.
- BROTÆAS**, pen. cor. Oui. Met. 5. Hinc geni-
ni fratres, Broteasq;, & cœstibus Ham-
mon. antepen. acu.
- BROTHEVS**, pe. cor. Oui. in Ibin. Quodq;
ferunt Brotheum fecisse cupidine motis.
antepen. acuit.
- BRUMA**, pen. pro. Stat. Syl. 1. Bruma repet,
versumq; domus sibi temperat annum.
Idem. uia nympha reuocabant littera
bruma. Claud. Nam brumæ requie, non
Hybernacula feges. Luca. 1. Credita sunt
quantum volucres cùm bruma coarctet.
Ver. Aen. 3. Frigida sub ætera tumidum
quem bruma tegebat. Ait Ser. dicta autè
bruma quasi brevis dies: & ita in Græco.
sonat *βραχυς ημεραι*. brevis dies. Est au-
tem generis feminini, numeri singula-
ris, vt hic indicat locus. At Cic. de Nat.
Solis accessum, discessumq; brumis, soliti-
tudinisque fieri. Verg. Geo. 1. Vsq; sub ex-
tremum brumæ in trætabilis imbrem.
Seruius inquit, Bruma finitur viij. Calè-
das. Ianuarii. penul. flect. Ouid. Met. 4.
Spectandique mora brumales porrigis
horas. Idem de Trist. 1. Actor in indomi-

to brumali luce profundo. Idem de Pôr.
4. Saxaq; brumali grandine. plura subis.
Marr. 1. 4. Tempore brumali nõ multum
leuia profunde. Mant. Saturniq; dies leitos
Brumalia iesta. pen. flect.

BRUNDVSIVM, pen. cor. Luca. 1. Brundus-
ium decimis iubet hæc attingere castris.
Hor. Sci. 1. Idem 2. Brundusij tutas con-
scendit magnus in arces. Idem 1. Brun-
dusium longè finis, chartæq; vitæq; Sil.
8. Nec non Brundusium quo definit Ita-
lia tellus. antepen. acu.

BRUTIDIVS, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Brut-
idius meus ad Martis. fuit obuius aram.
antepen. acuit.

BRUTIVS, pen. cor. Sil. 8. Brutius haud di-
spas animorum vnaq; iuuèctus. Persi. Sat.
6. Est vocat officium trabe rupta Brutia
saxa. Stat. Syl. 1. Brutia Sicaniũ circũ-
spicit ora Pelorum. antepen. acu.

BRUTVS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Brutorum,
& Cossi natalibus ipse capaces. Idem 14.
Sed nec Brutus erit, Brutus nec auuiculus
vnquam. Ouid. de Trist. 2. Brutus adest, tã
demque animo sua nomina fallit. Verg.
Aen. 6. Vltoris Brutus fœcesque videre re-
ceptos. Luca. 10. Brutorumque tibi tribu-
ant non segnis Achilles. Mant. Bruta pu-
tes vlulare lupos, gannire sagaces. penul-
tima flectit.

BUBO, pen. pro. Ouid. Met. 6. Incubuit bu-
bo, thalamique in culmina cedit. Stat.
Theb. 3. Nocturnæque genuit striges, &
feralia bubo. Sil. 8. Obseditque frequens
castrorum limina bubo. Claud. Accipit
infectosq; iubet bubone moueri. Luca. 5.
Et lætæ surantur aues bubone sinistro.
Lucr. 6. Consimili ratione venit bubus
quoque sæpe. Ouid. de Philom. Inque pa-
ludiferis butto bubit aquis. Ver. Aen. 4.
Solaque culminibus ferali carmine bu-
bo. Ait Ser. Bubo contra genus posuit,
vt sola bubo. Lucanus, Bubone sinistro.
Oui. Infandus bubo. Et hoc est in vsu:
sed Verg. mutauit, referens ad auem: plæ-
rumque enim relicta specialitate à gene-
rali sumimus: nisi dicamus, prima est a,
id est, littera, cùm sit neutri generis elemẽ-
tum. Bubo. pen. flect.

BUBASTIS, pen. pro. Oui. Met. 9. Sanctaq;
bubastis, variisq; coloribus apis. pen. acu.

BUBA-

- BUBALVS**, pen. cor. *Mant.* 1. Illi cessit atrox bubalus, atque bison antepe. acu.
- BVBVLVS**, pen. pro. *Quid.* de *Pont.* 4. Per medias Bistri plaustra bubulcus aquas. Idem de *Trist.* 3. Stridula Sauromates plaustra bubulcus agit. *Iuue.* *Sar.* 7. Dicturus dubia pro libertate bubulco. Idem 11. Paflori duri est, filius ille bubulci. *Auso.* *Paſce* greges procul hinc, ne qſo bubulce *Myronis* *Ver.* *Buc.* Venit & vplio, tardi venere Bubulci. penult. acuit.
- BVCCINA**, pen. cor. *Iuue.* *Sat.* 14. Sed qui sermones, quę ſœdæ buccina ſamæ. *Oui.* *Met.* 1. Buccina quę medio concepit vbi aera ponto. *Ver.* *Aen.* 7. Tum vero ad vocem celeres, quę ſœdæ buccina ſignum. Idem. 11. Buccina tunc muros varia cinxere corona. Ait *Seruius*, nam buccina inſonans ſollicitudinem, ac bella denunciat: vt qua buccina ſignum dedit, prælitum autem tu be indicant. antepenult. acuit.
- BVCCOLICA**, pe. ac. *Quid.* de *Trist.* 2. Buccolicis iuuenis luserat ante modos. Ait *Seruius* in proœmio *Buccolicorum*, notandum quoq; *Buccolica*, vel *Georgica* canum apud *Græcos* in fine habeat accentum, apud nos in tertia à fine habere: nā vt in vltima ſit, latinicas verat, vt in penultima non ſit, breuitatis efficit ratio: nam penult. cum ſit brevis, in tertia à fine ponitur acutus.
- BVCERA**, pen. cor. *Lucr.* 5. Lanigeræque ſimul pecudes, & bucera ſœcla. Idem. Lanigeras tanquā pecudes, & bucera ſœcla. *Lucr.* 2. Bucericęque greges ſub eodem tegmine cœli. *Oui.* *Met.* 8. Armenta quę buccera ponit. antepenult. acuit.
- BVCVLVS**, pen. cor. *Ver.* *Geo.* 4. Floribus inſultent, aut errans bucula campo. Idem. *Buc.* Per nemora, atque altos querendo bucula lucos. *Iuue.* *Sat.* 10. Lorica & fracta de caſſide bucula pendens. Brevis eſt diminuti ait *Seruius*. antepenultima acuit.
- BVFO**, pen. pro. *Ver.* *Geo.* 1. Inuentusque caui buſo, & quę plurima terræ. Ait *Seruius*, rana terreſtris eſt nimix magnitudinis. penult. ſeſt.
- BVLATVS**, pen. pro. *Pers.* *Sat.* 5. Non equidem hoc ſtudio bullatix vt mihi nugis. penult. ſeſt.
- BVLIO**, pen. cor. *Mant.* *Ebullire* aliaſ, terrarum montibus amnes. Idem. *Ebullire* agens totum *Phlegetonta* per orbem. antepenult. acuit.
- BVMASTE**, pen. pro. *Ver.* *Geo.* 2. Trāſierim rhodia tumidis Bumaſtæ racemis. Ait *Seruius*. bumaſtæ, vna eſt in mammae bouis ſimilitudinem. pen. acu.
- BVRIS**, pen. pro. *Oui.* *Met.* 15. Si quæris *Helicem*, & *Buram* *Achæidas* undas. *Ver.* *Geo.* 1. In *Burim* & curui formam accipit vlmus aratri. Ait *Seruius*: nam *buris* eſt curuamentum aratri, dictum quod ſit caudæ bouis. pen. ſeſt.
- BVSIRIS**, pen. pro. *Oui.* *Met.* 9. Buſirim domui ſuæo alimenta parentis. *Ver.* *Geo.* 3. Aut in laudati neſcit Buſiridis aras. Ait *Seruius*. Buſiris rex fuit *Aegypti*, qui cum ſuſcepit hoſpites immolare, ab *Hercule* interemptus eſt. *Mant.* Rex malus eſt vt Buſyris, ſeu vſque *Lycaon*. penult. ſeſt.
- BVTES**, pen. pro. *Flac.* 1. Proximus huic *Butes* *Aëtis* diues ab oris. penult. acuit. *Iuue.* *Sat.* 10. *Butridius* mēs ad *Marcis* ſuit obuius aram. antepenult. acuit.
- BVTIO**, pen. cor. *Oui.* *Philom.* Inque paludiferis butio bubit aquis. antepenult. acuit.
- BVTHROTVM**, pen. pro. *Ver.* *Aen.* 3. *Onio* & celſam *Buthroti* aſcēdūm vrbe. *Oui.* *Met.* 13. *Buthrotos* *Phrygioſi* multa quę *Troia* tenetur. *Seruius* *Aen.* 1. ibi. Hic tamen ille vrbe *Pataui*: amant poetæ rē vnus ſermonis circumlocutionibus dicere: vt pro *Troia* dicant vrbe *Troianam*, pro *Buthrotio*, arcem ſeu vrbe *buthroti*, pro *Timaio*, fontem *Timaui*. & *Aen.* 3. Ibi *Huc* vbi delatus *Cumxam* acceſſeris vrbe. *Oratores* tamen per oppositionem potius loquuntur, vt *Quint.* *Inſt.* primo. cap. 10. *Quidam* tamen & faciem poſticiſſimi habent, & dici vicioſe non poſſunt: vt *Tragedia* *Thyeſtes*, ludi *ſhoralia*, ac *Megaleſia*, *Comedia* *Eunuchus*, arbor *pirus*, vrbs *Roma*, vrbs *Panormus*, cetera id genus. in quibus appoſitio vrieum non eſt, tamen ſi faciem vitiij habere videntur, addit *Aſcenſius*. *Videtur* tamen iis, qui nō animaduertunt idem ſignificare, quibus dicēdum videatur, *Tragedia* *Thyeſtes*.

stz, sequenti tempore interciderūt: quia Maro, Hic tamen ille urbem Parauī, pro Parauium dixit. Et Aen. 3. Quis Troiæ nesciat urbem. vbi ait Seru. aut Ilium dicit, quod in Troia est regione, aut Troiæ urbem. hoc est Troiam urbem. si vrbs romæ quispiam diceret, intelligeremus urbem aliquam sub eius ditione, non ipsam Romam, si vrbs Panhormi, non ipsam Panhormum, sed aliam sub eius ditionem. Itaque oratores dicunt urbem romam, urbem Panhormum: urbem Syracusas. Vide Cofe, Vide Super. Cicero contra Rull. Capua vrbs amplissima, atque ornatissima. Idem in Acad. quæst. Aristoteles non dubitasset, quin & prætor ille esset, & Roma vrbs, & eam ciuitas incoleret. Idem pro Font. Vrbs Massilia Buthrotum. pen. flectit.

C

CABALLVS, pen. pro. Mart. 5. Quā non censuro dare quadraginta caballo. Iuu. Sat. 3. Ad quam Gorgonii delapsa est, pēna caballi. Auso. Muls non Helicone satz, nec fonte caballi. Hor. Epist. 1. Offensus damnis media de nocte caballum. Idem. Optat ephippia bos piger, optat arare caballus. Pers. Sat. 1. Nec fonte labra probuit Caballino. penult. flect. Caballus. pen. acuit.

CABALISTA, pen. pro. Mant. Et cabalista rum latebras ea litora adibant.

CABRO, pen. pro. Ver. Geo. 4. Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis. Ait Sertius Aen. 1. ibi, Ignauum fucus pecus: propriè tamen apes vocantur ortz de bobus, fuci de equis, crabrones de mulis, vespx de asinis: fucus autem secundum Aemilium maior ape, crabrone minor. Christo. Laud. ait. Crabro cūm grandior ape sit, validiorem habet aculeum, quo apes conficiat. Solent autem crabrones apium tergoribus infedere, atque dum miscellæ hostem fugere, illum terre coguntur. Crabronem vulgares tauanam vocant. penult. acuit.

CACHINNVS, penult. pro. Hor. de Arte.

Romani tollent equites, peditesque cachinnum. Pers. Sat. 1. Quid faciam? sed sum petulanti splene cachinno. Idem 3. Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos. Iuue. Sat. 2. Natio comeda est, rides? maiore cachinno. Lucr. 1. Fiet vti risu tremulo concussa cachinent. Tibul. Procedunt, leuiterque sonant plangore cachinni. penult. acuit.

CACO, pen. cor. Mart. 1. Non culum, neque enim post culus qui cacat olim. penult. acuit. Hor. Ser. 1. Ceruorum, atque in me veniat mistum, atque cacatum. penult. flectit.

CACABO, pen. cor. Oui. de Philom. Cacabar hinc perdux, hinc glaciatur improbus anser. Stat. Syl. 4. Alborum calicum, atque cacaborum. Mant. Ex cacabo, & quorum formatur casus orbem. antepenultima acuit.

CACVMEN, pen. pro. Oui. Met. 15. Illius in ramis, tremulæque cacumine palmæ. Idem 1. Ora cacumen habent, remanent nitor vnus in illa. Idem 3. Dat spatium collo, summasque cacuminat aures. Idem. de Trist. 3. Exerite tepida molle cacumen humo. Ver. Buc. Tantum inter densas umbrosa cacumina sagos. Idem Geo. 1. Haud dubitat terræ referens mæ dare cacumen. Luca. 4. Ad ipsius reditura suos tectum inque cacumen. Stat. Theb. 7. Leuis adhuc, frondesque & aperta cacumina gestat. pen. flect.

CACVS, pen. pro. Oui. Heroi. Proditus in elusæ Cacus ab ore bouis. Idem Fast. 1. Tinxerat anersus Cacus in antra ferox. Idem. Cacus Auentinz timor atque infamia sylux. Idem 5. Eto tandem Caco de bira pœna fuit. Idem Met. 9. His Cacus horrendum Tyberino gurgite monstrū. Hic versus in aliquibus exemplaribus non legi: in quo Cacus primam breuiat, quæ in omnibus exemplis produciatur, vti patet Iuue. Sat. 5. Duceris & planta velut istus ab Hercule Cacus. Prop. 4. Sed non infido manserunt hospite Caco. Idem. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Ver. Aen. 8. Semihominis Caci facies, quam dira tegebat. Idem. At curius Caci mens essera ne quid in ausum. Idem. Mugit & Caci spem culto-

eustodita fefellit. Idem . Tum primùm
noſtri Cacum videre timentem . Idem.
Hic Cacum in tenebris incendia vana
vomentem . Ait Seruius Aen. 8. Cacus
ſecundum fabulas Vulcani filius fuit, ore
ignem , ac fumum vomens , qui vicina
omnia populabarur . Veritas ramen ſe-
cundum philologos , & hiſtoricos hoc
habet hunc fuiſſe Euandri nequiſſimum
ſeruum , ac ſurem , nominis autem ma-
lum à Græcis Cacum dici , quem ita illo
tempore Arcades appellabant : poſtea
translato accentu Cacus dictus eſt . vt He-
lene, Helena . penult . ſeſcitir .

CADAVER, pen. pro. Mant. Incola The-
baidos fuit, exanimumque cadaver. Idē.
Tabe cadaveribus ſaniem per ſumien o-
dorem. Stat. Theb. 6. obrurus ac peni-
tus fractum , obduſtumque cadaver .
Sil. 7. Clauſa cadaveribus ruat ingens
corpore , & armis . Ver. Geo. 3. In ſtabu-
lis turpi diſapſa cadauera tabo . Idem
Aen. 8. Cælo oſtenduntur , pedibusque
informe cadaver . Ait Seruius . Cada-
uer eſt corpus non dum ſepultum , quod
careat honore ſepulturæ . Idem ait Aen.
6. Hic multum ſleti , ad ſuperos , belloque
caduci , A cadendo , vnde cadaver . penul-
tima ſeſcitir .

CADO, pen. cor. Oul. Met. 1. Me miſe-
rum , ne prona cadas , indignave lædi.
Idem 2. Er ſi non cecidit , potuit ceci-
diſſe videri . Idem Faſt. 1. Viſtina , quæ
dixit , cecidit , viſtrice vocatur . Srat.
Syl. 1. Luna & in oceanum riuī cecide-
re minores . Luca. 10. Sed cecidit Baby-
lone ſua Parthoque verendus . Idem 1.
Fonte cadit nudico , paruique impelli-
tur vndis . Iuue. Sat. 2. Tertius è cælo
cecidit Caro , ſed tamen vnde . Ver. Buc.
Alba liſuſtra cadunt , vaccinia nigra le-
guntur . Cicero de Off. Tua laus pari-
rer cum repub. cecidit . Idem att. Ca-
dendum eſt in vnus poteſtatem . Idem
nihil mihi oporuit cadere potuit . Idem
Epiſt. Aliter cecidit res , ac putabam . pe-
nult . acnit .

CADVS, pen. cor. Ver. Aen. 6. Oſſaque le-
ſta cado textit Chorineus ahenō . Idem 1.
Vina bonus , quæ deinde cadis onerarat
Aceſtes . Oui. Met. 13. Miſſa volant , fra-

gilesque cadi , curuique lebetes . Tibul.
2. Conſulis & Chio ſoluite vincla ca-
do . Hor. Epiſt. 2. Pullos . oua , cadum te-
meti , nenipe modo iſto . Mant. Plena pe-
nus , plenique cadi , plenæque lagenæ .
Cadus eſt à Græco cados , quod alio no-
mine cheramion , Græcè eſt vas ſcèle,
amphora idēſ mensura octo & quadra-
gintra ſextariorum , autore Budzō . Ca-
dos , eſt a chadeo verbo abſoluto neutro ,
quod eſt ſum capax . hæc Lexicon Græ-
cum . Cadus . pen . acuit .

CADVCVS, pen. pro. Verg. Geo. 1. Sepe
leucum palea , & frondes uolitate cadu-
cas . Idem Aen. 6. Hic multum ſlegi ad ſu-
peros , belloque caduci . Idem 10. Si mora
præſentis lethi , tempusque caduco . Oui-
de Trift. 5. Nos quoque ſloruimus , ſed
ſlos fuiſſe caducus . Idem Mer. 6. Ferti-
lis immaduir , madefactaque terra cadu-
cas . Srat. Syl. 2. Nec populos mortale ge-
nus , plebiſque caducæ . Sil. 7. Spes heu
fallaces obliſtaque corda caducum . Iuue.
Sat. 6. Magnaque debetur violato pœna
caduceo , per ſynereſin conſumitur , aut
conſtat ex duobus amphimacris , vel hy-
permeter eſt verſus : & caduco eſſe le-
gendum ait Aſcenſius , non caduco , vt
Probus præcipit . Caducus penult . ſeſcitir .
Ouid. Metam. octano . Venit Atlantia-
des poſitis caducifer aliis . Idem Faſt. 4.
Tartara iuſſus adit ſumptis caducifer
alis . Idem 5. Venit adoratus caducifer
accipe cauſam . anrepenult . acuit .

CADMVS, pen. pro. Ouid. Met. 3. Cum
pater ignarus rapram perquirere Cad-
mo . Idem . Prima nepos inter res tot
tibi Cadme ſecundas . Idem . Iam ſta-
bant Thebæ , poterat iam Cadme vide-
ri . Idem . Cadmus agit grates peregrina-
æque oſcula terræ . penultima acuit . Idē
Faſt. ſexto . Vna miniſtrarum ſolita eſt
Cadmea tuarum . Luca. 3. Faridica Ce-
phifos aqua Carmæque Dirce . penult .
ſeſcitir . Ouid. Mer. 6. Contigerant teſti
Cadmeida nubibus arcem . antepen . acu .

CÆCVRYM, pen. cor. Mart. 3. Maſſica ſo-
lus habes , et opimi Cæcuba ſolus . Hor.
Ser. 2. Cæcuba vina ferens , alchonchium
maris expers . antepenult . acuit ,

CÆCVLYS, pen. cor. Ver. Aen. 7. Cæculus
hunc

CÆNIS, puella, eiusque varia transmutatio, pen. pro. Ouid. Met. 12. Clara decore fuit proles Aelateia Cænis. Idē. Aur fuerant promissa tux, nec Cænis in villos. Idem. Magnum Cænis, ait, facit hæc iniuria votum. penul. flec. Idem. Quis fuerit Cæneus, cur in contraria versus. contrahitur hic. Vide Atreus. Idē. Corpore non liso per Rhæbum Cænea vidi. Idē. Cænea per Rhæbum, qui factis inclytus Othryn. antepen. acuit. Cæneus Iouis cognomentum est. Oui. Met. 9. Victor ab Oechalia Cænxo sacra parabat. penult. flec. Verg. Aen. 6. It comes & iuuenis quondam nunc frœnuina Cæneus. Ait Seruius. Cænis virgo, quæ à Neptuno pro stupri pretio meruit sexus mutationem viræ, eamq; à morte in muliebrem rediisse sexum: cum Lapithis post pugnam aduersus Cœnauros tunc Cæneus, vt dicunt, in cœnidem auem, mutatus est, Ouid. Met. 12.

CÆNOSVS, pe. pro. Iuu. Sat. 3. Porth mea nec sperat cænosū gurgitis aluum. penultima flec.

CÆPA, pen. pro. Ouid. Cælanda est hortis eruta cæpa meis. Mart. Capparibus & putri cæpas, halace natantes. penult. acu.

CÆRA, pen. pro. Quod à Græco nonien habet. ait Calep. *κρηρα*, Græci dicunt, quod sanum sonat: & absque diphthongo si scribatur. Atramen teste Apuleio, consuetudo conuertit in æ diphthongum: Ouid. de Trist. 1. Molle quod in cæris Aëtica ponis aquis. Ver. Geo. 4. Excudunt cæras, & mella tenacia figunt. penul. flec. Idem Buc. Addam cærea pruna, & honores huic quoque pomo. Mart. 14. Hic tibi nocturnos præstabit cæreus igneus. Hor. de Art. Careus in vitium flec. mo nitoribus asper. antepen. acu.

CÆRITES, pen. cor. Verg. Aen. 8. Est ingēs gelidum lucus prope Cæritis amnē. Ait Ser. Agylla ciuitas Tusciæ à conditoribus appellata, cui ex iustitia Romana aliud conditum est nomen: nam cum Romani euntes per Tusciam interrogarent Agyllinos, quæ diceretur ciuitas: illi vepote Græci, quid audirent ignorantes, & optimum ducentes si prius eos salutarēt, dixerunt Chære. Quam salutationē Ro-

mani nomen ciuitatis esse putauerunt: & detracta aspiratione eam Cære nominauerunt. antepen. acu.

CÆROMATICVS, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Et cæromatico fert Nicetaria collo. antepenult. acuit.

CÆRVLVVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Cærvlaq; induitur velamina perque serarum. Idem Fast. 2. Spargitur impulsæ cærvla puppis aqua. Luca. 3. Audiri potuere tubæ tunc cærvla verum. Ver. Aen. 10. Hūc vehit immanis, Triton, & cærvla concha. antepen. acu.

CÆSAR, pen. pro. Ouid. Pont. 2. Non tibi Cæsaribus patere est genitore Caphareus. Idem 4. Nunc pro Cæsaribus superis decernere grates. Idem de Trist. 5. Cæsareum nomen sic mihi misce fuit. Idem Met. 15. Cæsariem longæ dextra deduce re barbx. Star. Syl. 4. Curia Cæsareū gaudet vicisse pudorem. Iuu. Sat. 13. Cæsariem, & madido torquentem cornua cirro. Ver. Aen. 11. Cæsaries, nudique humeri nec vulnere terrent. Idem 1. Cæsariē nato genitrix lumenq; iuuentæ. Ait Ser. à cædendo dicta est Cæsaries, ergo tantū virorum est. antepen. acuit. Man. Est uulgarata tamē latens in Cæsariensibus agris. pen. acu. Mart. 8. Tu mihi, gn Pallas, Cæsariane veni. Idem 9. Sed domini mores Cæsarianus habet. Idem. Stat. Platanus densis Cæsariana comis. Idem 10. Vellet Mecænas Cæsarianus aquas. penul. flec. Ver. Aen. 1. Nascentur pulchra Troianus origine Cæsar. Ait Ser. Cæsar vel quodd cæso matris ventre natus est: vel quodd auus eius in Africa manu propria occidit Elephantem. pen. fle. Vnde Caius.

CÆSONIA, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Cui totæ tremuli frontem Cæsonia pulli, antepenult. acuit.

CÆTERA, pen. cor. Ouid. Met. 1. Deerat adhuc & quod dominari in cætera posset. Idem 3. Cætera paulatim, placidoq; adueca tenore. Ver. Geo. 3. Cætera pascitur virides armenta pet herbas. Idem 9. Cætera parce puer bello, sic orsus Apollo. Ait Ser. Cætera idest deinceps, & est aduerbium: vt idem Aen. 5. ibi. Murati transuersa fremunt: cum enim in alienum ius transeunt hæ partes, non suis, sed

sed earum, ad quas transferint, vr̄tutur po-
testatibus, duntaxat in declinatione: nā
temporum rationem suam referuant, vt
hoc loco, transferat cum aduerbium sit,
attamen brevis est, quia venit ex nomi-
ne: cum sciamus a terminata aduerbia lō-
ga esse. ita fit ceterā nomen pro aduer-
bio. Idem. Multa gemens. antepen. acuit.
Vide Aduerbium.

CAIUS, dictio dissyllaba est, nisi per dicere
fin ex i, consonante facias vocalem in tri-
syllabam: tunc pen. corri. Manr. Tum Cai-
us, qui pr̄fulerat, Romanus in altis. Mart. 9.
Peruigil in pluma Caius esse ia-
cet. Idem. Caius à prima tremebundus
huc salutari. Idem. Caius & mallet vulne-
ra mille pari. Idem. Nō maius quanti ter
Caius esse tuus. Idem 11. Caius hanc lu-
cem gemma mihi Iulius alba. Idem Cai-
us vr̄ fiat Iulius, & Proculus. Idem 9.
Quod debes Cai, redde inquit Phœbus,
& illinc. Idem 2. Quod peto, da Cai, nō
peto consilium. Idem 10. Si donare vo-
cas promittere, nec dare Cai. Ait Ser. in
Ver. Aen. 1. ibi, Troianus origine Cæsar.
hic est, qui dictus Caius Iulius Cæsar.
Caius prænomen est. Hor. Ser. 2. Quinte
puta, aut Publi gaude prænominē mol-
les. Ait Britannicus: nam prænominē ne
mo appellari poterat q̄ cuius Romanus
non fuerat: de quo Ascensius admonet, in
Quint. cap. de Orthogr. Caius, & Caia à
gaudio deducta putantur, & ideo per g,
essent iure scribenda: vbi etiam quærit
Fabius, quid? quæ scribuntur aliter, quā
enunciantur? Nam & Caius c, litera no-
ratur, quæ inuersa mulierem declarat:
quia tam Caias esse vocitatas, quā Cai-
os etiam in nuptialibus sacris apparet.
Vnde orthographia c, sibi vendicat, pronū-
ciatio verō sibi g, contra literarū vsum,
qui est, vt literæ custodiant voces, & ve-
luti depositum reddant legentibus: & id
exprimere debent, quod dicturi sumus.
Fallit hoc tamen in Caius, & Cnæus, si-
milibusque, quæ aliter scribuntur, & ali-
ter proferuntur: in quo consulit Fa-
bius. Iudicium autem suum Grammati-
cus interponat his omnibus: nam hoc
valere plurimum debet. Ego, ait Fabius,
nisi quod consuetudo obtinuerit sic scri-

bendum quicque iudico: quomodo so-
nat: hoc est ait Mosellanus: nisi consue-
tudo contrā obtinuerit, seu nisi, idest
præterquam quod consuetudo obtine-
rit. Non bene igitur Antonius Nebriss.
lib. 3. cap. de Orthographia, vbi asserit, scri-
bendum quodque quomodo sonat. Ac
rectius, ducit Fabio, & scribendum, & lo-
quendum est, vt eruditorum viget con-
suetudo. cur enim, ait ille cap. de Con-
suetudine, malimus facere, vt fecerunt,
quā vt faciant. Idem cap. de literis in-
quit, sciat etiam Ciceroni placuisse aijō,
Maiiāq; geminata i scribere, quod si est,
etiam iungeretur, vt consonans. Idem
Priscianus libro septimo ait, in veteri-
bus inuenies scriptis, quoties inter
duas vocales i, ponitur, vt Eiius, Pom-
peius, Vulteius, Caius. ergo, si Pom-
peius, Vulteius, in nominatiuo trisyll-
aba sunt, necessariū in vocatiuo dissyl-
aba esse debent: quod esse non potest, ni-
si i, loco consonantis accipiatur. quia vo-
catus omnis in i, desinens vna syllaba
minor esse debet nominatiuo suo: ergo
Pompei, Vultei finale i, habet con-
sonantem: Hor. Epist. 1. ad Mecenatem.
Durus, ait, Vultei nimis, attentusque vi-
deris. Ita & Cai: de quo loquitur Ascen-
sius Ciceronis ad Herennium Rhetor.
primo. Tui nos Cai Herenni, vbi etiam
scies, ait Cai nisi fiat diæresis, mono-
syllabum esset. Idem Antonius Nebriss.
lib. 2. Animaduertendum est, vocatiuum
hunc quandoque desinere in vocalem:
quandoque in consonantem. Nam si in
nominatiuo i, consonans est ante us, ab-
lata us, relinquatur i, consonans: vt, Vul-
teius, ò vultei, quod si ante us est voca-
lis, in vocatiuo relinquatur i, vocalis: vt
Caius, ò Cai. Hoc Desputerius lib. 2.
Proprium est i, cōsonantis in pristinā
formam redigi, & augere numerum syl-
labarum, vt Cai.

CAIETA, pen. pro. Sil. 8. Fundique & re-
gnata Lamo Caieta, domusq; luue. Sat.
14. Littora Caietæ summa nunc Tybu-
ris arce. Verg. Aen. 6. Tum se ad Caietæ
recto fert litore portum. Idem 7. Aetæ
nam moriens famam Caieta dedisti. Quæ
nutrix Aenææ nomen huic loquaci fuit

quæ

- que illic regnavit, potest & à littoris curuitate appellari. Lacones enim, vt aiunt, qui illic habitauerunt suo idiomate nominauerunt. Hæc poeticum Dictionar. pen. flect. Seruius aliter ait, lectum est in Philologis, in hoc loco classẽ Troianorum casu concrematam vnde Caieta dicta *αἶμα τῶν καίων*, quod est cremare.
- CAICVS**, pen. pro. Luca. 1. Et vos crinigeros bellis arcere Caico. Ver. Aen. 1. Aut Capit, aut celsis in puppibus arma Cai. Idem Geo. 4. Saxosumq; sonans Hypanis, Mysusq; Caicus. Idem Aen. 9. Primus ab aucta conclamat mole Caicus. Oui. Met. 2. Filia centauri quam quondã nympha Cai. pen. flect.
- CAYSTRIVS**, pe. cor. Oui. de Trist. 1. Vtq; iacens ripa deslere Caystrius ales. antepenult. acuit. Idem Met. 2. Fluminez volucres medio caluere Caystro. Ver. Geo. 1. Dulcibus in stagnis rimatur prata Caystri. penult. acu.
- CALABER**, pen. cor. Luca. 2. Spumoso Calaber perfunditur xquore Sason. Hor. Epist. Non quo more puri vefci Calaber iubet hospes. Marr. 8. Sic Maro, nec Calabri restauit carmina Flacci. Idem. Quasaturas Calabris culta Galesus aquis. Verg. Geo. 3. Est etiã ille malus Calabris in altribus anguis. antepen. acu.
- CALAIS**, pen. cor. Prop. 1. Hunc super & Zetis, hunc super & Calais. pen. acu.
- CALAMVS**, pen. cor. Ver. Buc. Ludere quæ vellem calamo permisit agresti. Idem. Tu calamos inflare leues, ego dicere versus. Lucr. 5. Et Zephyri caua per calamorum sibila prima. Iuue. Sat. 7. Frange miser calamos, vigila quæ prælia dele. Pers. Sat. 3. Tunc queritur Crassus calamo quodd pendeat humor: & calamistrum. de quo ait Seruius Aen. 12. ibi, Vibratos calido ferro, myrrhaque madentes. Nã calamistrum est acus maior, quæ calefacta, & adhibita intorquet capillos. Etiam Cicero calamistrum, comam appellat frequenter. calamus antepenultima acuit.
- CALATIA**, pen. cor. Sil. 8. Insula nec paruis aberant Calatia muris. antepenultima acuit.
- CALATIBVS**, pe. pro. Catul. Vellere virgati custodiebant calatisci. pen. acu.
- CALATHVS**, pen. cor. Ouid. Fast. 2. Antetorum calathi, lanaq; mollis erat. Idem 4. Hæc implet lento calathos è vimine nexos. Prop. 3. Lilia virgineos lucida per calathos. Verg. Geo. 3. Sub lucem exportant calathis adit oppida pastor. Idem Buc. Vina nouum fundam calathis artus sia nectar. Idem. Ecce ferunt nymphæ calathis tibi candida Nais. Ait Seruius, calathus Græcum est, nam Latine quasillum dicitur. Cicero in Philip. An non inter quasilla pendet aurum. corripit primam. Quauis qualus eandem producat. Tibul. 4. Sit tibi cura togæ potior, pressumq; quasillum. antepenultima acuit.
- CALCANEVM**, pen. cor. Verg. in Aetna: Continuis rimis calcanea scissa rigebat. antepen. acuit.
- CALCAR**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Calcaret in digito clauus mihi militis hæret. Luca. 4. Nec quãuis crebris iussu calcaribus addunt. Stat. Syl. 1. Impetus & tantis calcaribus ilia latè. Mant. Dixit, & amplectens hastam calcaribus vrget. penultima acuit.
- CALCEDONIVS**, pen. cor. Claud. Et Calcedonias contra despectat arenas. Verg. Opu. Hic Calcedonias Admeti cura morata est. antepen. acu.
- CALCES**, pen. pro. Mant. Calcibus obdurus & inerti mole fatigat. Iuue. Sat. 1. Palleas vt nudis pressit qui calcibus anguẽ. pe. a.
- CALCEVS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. In pede calcis hæret & est bonus, & melior vir. Iuue. Sat. 10. Dum iacet in ripa calcemus Cæsaris hostem. antepen. acu.
- CALCITRO**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Cui malè si palpare recalcitrar vndiq; tutus. Oui. Met. 12. Calcitrar, ardescit Germani exde bimebres. Iuue. Sat. 5. Tertia ne vacuo cessaret calcitra lecto. Cicero pro Cael. Eũ habere tuis copiis deuinctũ nõ potes, calcitrar, respuit. antepen. acu.
- CALIX**, prod. Verg. Aen. 11. Quadrupedem neque citum ferrata calce fatigat. vbi ait Pierius, In antiquis aliquot codicibus, quadripedemque, & obseruatum scriptus per i, secunda syllaba: & ferrato virili genere in impressis codicibus aliquot

aliquot inueni: parcius, i manu scriptis, qui plurimum habent, ferrata calce, genere fœmineo: vti est in Mediceo codice & ita scripsisse Verg. Nonius Marcellus attestatur: quanuis Plautus, & Varro calcem masculino genere dicere maluerint. Præterea queritur, dicit Probus, qua de causa Verg. nomen hoc fœminino genere pronunciauerit: factumque ideo, ait, quoniam quæcunque nomina Romana, dumtaxat in animalia nominatio calu numeri singularis x, litera terminantur: & monosyllaba esse reperiuntur. hæc fœmini generis esse pronunciantur: vt & Vergilius ait. Ferrata calce fatigat Idem Aen. 5. Ecce volat, calcemque terit iam calce Diore. Ait Ser. Calcem dicimus, vnde terram calcamus: ergo non proprie dixit, calcem non potuit terere. vnde a parte torum accipiendum, idest, calce pedem terebat. Acui. Cicero Tusc. Video calcem, ad quem decursum est. Idem de de Sene. A calce ad carceres reuocari. Idem pro Syll. Cum pugnis, & calcibus confisus. Idem pro Milo. In eam insulam materiam, calcem, & cimenta conuexit.

CALCO, pen. pro Perf. Sat. 2. Hunc rapiant quicquid calcauerit, hic rosa fiat. Sta. Syl. 1. Calcabam nec opinus opes, nam splendor ab alto. Luca. 10. Calcabatur onix, hebenus Marcotica vastos. pen. acn. Oui. Met. 2. Strabat & autumnus calcatis sordibus visus. Claud. Aut serpens calcata fuit iurata deorum. Sil. 1. Calceus rupit lethali vulnere serpens. Idem 3. Emitter in Martem, & calcato fœdere victor. penultima fleat.

CALCVLVVS, pen. cor. Iuue. Sat. 9. Computat, & callet, ponatur calculus, ad sint. Sil. 12. Sic vbi perumpit stagnantem calculus vnda. Oui. de Art. 2. Siue latrocinii sub imagine calculus ibit. Idem 3. Vnum cum gemino calculus hoste petit. Idem Met. 1. Calculus omnis erat, quas tu vix ire putares. Ver. Geo. 2. Tenuis vbi argilla, & dumosis calculus aruis. Ait Ser. Calculus lapis, breuius terræ admistus, dictus calculus quoddam molestia sui breuitate calcetur: & qui in vesica fit: etiã & cultor lapideus. antepe. acu.

CALAVREA, pen. pro. Oui. Met. 7. Inde ca-

laurex Latoidos aspiciet arua. pen. fleat.

CALCHAS, pen. pro. Oui. de Art. 2. Quantus erat Calchas extis Telamonius armis. Verg. Aen. 2. Extemplis tentanda furga canit equore Calchas. Idem. Improui si aderant, ita digerit omnia Calchas. Idem. Hanc tamen immensa Calchas at tollere molem.

CALIS, pen. cor. Ver. Aen. 7. Aequora quique Cales linquunt, amnisque nudosi. Ait Ser. ciuias est Campaniæ: nã in Flaminia est, quæ Cale dicitur: est & in Galia hoc nomine, quam Salustius captam a Persenna commemorat. Sil. 8. Quem genere Cales, non paruus conditor vrbis. penult. acu.

CALENDÆ, pen. pro. Hor. Ser. Quid nisi cum tristes misero venere Calendæ. Ouid. Fast. 1. Vendicat Ausonias Iunonis cura Calendas. Idem. At quæ venturas præcedit sexta Calendas. Idem de Art. 1. Siue dies suberit natalis, siue calendæ. Tibul. 2. Martis Romani festæ venere Calendæ. Iuue. Sat. 9. Munera fœmineis tractat secreta Calendis. Calendæ plurali numero, initia dicuntur mensium, à calo verbo Græco, quod est voco: nam minor Pôrifex Lunæ primum obseruabat aspectum, visam regi sacrificulo nunciabat, itaque sacrificio ab rege, & minore pontifice celebrato, idem pontifex, calata, idest vocata in capitolium plebe iuxta curiã calabram, quot numero dies à calendis ad nonas superessent. Hor. libr. Carn. Martiis cælebs quid agam Calendis? Calendæ enim fœminis natalis, siue Martiæ pro beneficio habito ex triginta fœminis iam enixis de illis, quæ raptæ fuerant: quarum gratia facta fuit pax. Hæc Ser. in Ver. Aen. 8. ibi, Romulidis, Tatioq; senis, curibusq; seueris.

CALENUM, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Occurrit matrona potens, quæ melle calenum. Sil. 13. Trifasta vmbroso generatum mente calenum. pen. fleat.

CALIRO, pen. cor. Ouid. Met. 7. Esse potest, tristi desiderio: talebat. Idem 15. Vnda die gelida est, ortuque, obituque nascit. Idem 1. Dum calet, & medio sol est aleisimus orbe. Idem 2. Tum primum radiis gelidi caluere Triones. Idem. Flumineq; volucres

- volucres medio caluere Caystro . Verg.
Aen. 12. Spes Italas recolent nostro Ty-
berina fluent. Luca. septimo. Dum for-
tuna calet, dum conficit omnia terror.
Stat. Theb. 1. Læta calet melius votis
Mætorica fumat. Cicero in Salust. His
vitiis & mæx, & vestræ iam aures calent.
Idem de Senect. Vna vestita pampinis
nec modico lepore calet. Idem ad Herē.
In re frigidissima cales. antepen. acuit.
- CALYDON. pen. cor. Oui. Met. 6. Et non-
dum toruæ Calydō inuisa Dianæ. Idem
8. Huius opem Calydon quauis Me-
leagron haberet. Idem de Pont. 1. Ven-
nit Ad astrum Tydeus Calydone fuga-
tus. Ver. Aen. 11. Coniugium optatum,
& pulchram Calydona viderem. Stat.
Theb. 1. Exuiz Calydonis honos stu-
pet omine testis. Idem 4. Et præcep-
s Calydon, & quæ Ioue prouocat Idā. Mart.
Nuda Calydonio sic pectora prebuit vs-
so. Oui. Met. 14. Hactenus Oenides Ve-
nulus Calydonia regna. Stat. Achil. 1.
Acacidem? sordet vulgò Calydonius he-
ros. antepenult. acuit.
- CALYDNE, pen. pro. Oui. Met. 8. Dextra
Lebnythus erat, secundaque melle Ca-
lydne. Idem de Art. 2. dextra Lebnythus
erat, syluisque vmbrosa Calydc. penul-
tima. acuit.
- CALIDVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Dirigue
re oculi calidus in corpore sanguis.
Idem 1. Immaduisse ferunt, calidumq;
animasse cruorem. Lucr. 6. Oppleri cali-
dis, vbi fumant fontibus auctus. Luca.
4. Conamen calidus probeat cruor, ossa-
que nondum. Stat. Syl. 1. Illum nec ca-
lido latrauit Syrius astro. antepenulti-
ma. acuit.
- CALIGO, pen. pro. Ver. Aen. 12. Vallibus
exoriens caligat nubibus ær. Idem Geo. 4.
Et caligantem nigra formidine lucum
Idem 2. Caligat, nubem eripiam, tu ne
qua parentis. Stat. Syl. 5. Te sine, & orba-
ræ caligant vela carinæ. Idem Theb. 12.
Caligare diem & Tyrios iuga perdere
montes. Sil. 1. Castra premanti lato mu-
tus caligat in hostem. Luca. 9. Testatus
morsus cubitæ caligine mortem. Auso.
Cæsar cognomen Caligæ cui castra de-
- derunt. Iuue. Sat. 6. Cùm pateant aliæ ca-
liginesque fenestraz. Oui. Met. 1. Terri-
bilem picea testus caligine vulum. Idē
Cumque Deum in dicta latas caligine
terras. Stat. Theb. 1. Donec ab Inachiis
uicta caligine testis. Lucr. 6. Vox vbi ter-
ribilis terras caligine textit. Cicero in
Arat. Atque aram tenti caligans vestite
vmbra. Idem pro Planc. Vide Nunc cali-
gine temporum illorum. pen. fleat.
- CALYPSO, pen. pro. Oui. de Pont. 4. An-
græue sex annis pulchrum fouisse Caly-
pso. Idem. Ah quoties illum doluit pro-
perare Calypso. Tibul. 3. Non amor, &
secunda Atlantidos arua Calypsus: De
quo Quint loquitur Insl. 1. cap. 10. Ne-
que enim iam Calypsonem dixerim, vt
Iunonem, quanquam secutus antiquus
C. Cæsar vititur hac ratione diclandi,
hæc Calypso, huius Calypsonis: sed au-
toritatem consuetudo superauit. vt hæc
Calypso, huius Calypsus. Vide Arato.
- CALYSTO, pe. pro. Oui. Calysto sacri pars
fuit vna chori. prop. 2. Calysto Atcadios
errauerat vsa per agros. Catul. Lumina
Calysto vincta Lycæoniz. Mart. 7. Cur-
ræge, & illotos reuoca Caliste mini-
stros. Vnde calysto, pen. acu. Latine cū
ignoramus quem accentum habent ver-
ba apud Græcos, moderamur latino, ait
Antonius Nebriss.
- CALIX, pen. cor. Ver. Opusc. Sunt cuppæ,
calices, cyati, rosa, tibia, cordæ. Idem. Seu
uis christallo ferre nouos calices. Hor.
Ser. 2. Et calices poscit maiores vertere
pallor. Idem Epist. 1. Fecundi calices
quem non fecere disertum. Mant. Visu-
rus calices iunctis ad pectora palmis. Ti-
bul. 2. Vincta coronatus stabit & ipse ca-
lix. Prop. 2. Spumant & aurato mollius in
calice. Iuue. Sat. 1. Doctus & ad calicem
vigilanti stertere naso. Pers. Sat. 6. Tin-
gar olus, ficitur muria vasa in calice em-
pta. penult. acuit.
- CALLIMACHVS, pen. cor. Mart. 10. Nec
te scire legas Ethia Callimachi. Hor. E-
pist. 2. Quis nisi Callimachus, si plus ad
poscere visus. Stat. Syl. 1. Callimachusq;
senex, vmbroque Propertius antro. Oui.
de Rem. 1. Callimachi numeris non est

- dicendus Achilles. Prop. 2. Intoner Angusto peñore Callimachus Idem. 3. Callimachi manes, & Coi sacra Philetæ. antepenult. acuit.
- CALLIODORVS**, pen. pro. Marr. 5. Calliodorus habet cenfumi, quis nescit? equefrem. Idem. Sexie, fed & fratrem Calliodorus haber. Idem. Arctmidorus haber, Calliodorus arat. pen. fleñt.
- CALLOPE**, pen. cor. Mart. 4. Nec pia cum Phæbo dicere Calliope. Idem quarto. Calliope liquidas Alciden poſce paleſtras. Ouid. de Trift. ſecundo. Quem mea Calliope læferit vnus ero. Idem Met. 5. Calliope querulas præterat pollice choras. Verg. Opufe. Carmina Calliope libris Heroica mandat. Idem 9. Vos ò Calliope, precor, aſpirate canenti. Stat. Syl. tertio. Dic age Calliope focius tibi grâde ſonabit. Idem Theb. quarto. Calliope, quas ille manus, quæ mouerit arma. Idem oñauo. Calliope, maiorque chelin mihi tendat Apollo. antepenult. acuit. Latine. Vide Calypt. Prop. Et deſeſſa choris Calliopea meus. Idem. Vt reor, à facie Calliopea fuit. pen. fleñt.
- CALLIROE**, pen. cor. Ouid. de Rem. 1. Calliroe fecit parte recepta tori. antepenultima acuit.
- CALLISTRATVS**, pen. cor. Mart. 5. Sû fa-teor, ſempeique fuit Calliſtrate paupet. antepen acuit.
- CALLOSVS**, pen. pro. Horat. Ser. 2. Ponere nâque marem cohibent calloſa virellus. Mant. Læta pedes, calloſa humeros, neruola lacertos. pen. fleñt.
- CALLIDITAS**, pe. cor. Mart. 11. Deſpolies tanta calliditate rapis. Sil. 14. Calliditas Graia, atque æſtus pollentier armis. Ouid. Faſt. 2. Conſilium multæ calliditatis inie. Iuue. Sat. 12. Celari biberat quo cal-lidus empor Olynthi Stat. Theb. 1. Cal-lidus ambages te præmonſtrante reſolui. Iuue. Sat. 1. Hic petit abſenti nota calli-dus arte. antepen. acuit.
- CALO**, pen. pro. Hor. Epift. 1. Lignorum & pecoris tibi calo argutus & horri. Idem Ser. 1. Hunc permiſerunt calones, quin etiam illud. Idem. Exire, plures calones, atque caballi. Perf. Sat. 5. Sambucam ci-tius caloni aptaueris alto. Air. Ser. Aen. vj. ibi. Claſſique immittit habenas. Calas dicebant maiores noſtri fuſtes, quos portabant ſerui ſequentes dominos ad prælium. Vnde etiam calones dicebantur. Nam conſuetudo erat niliris Roma-ni, vt ipſe ſibi arma portaret, & vallum. vallum autem dicebant calas. penultima fleñt.
- CALOR**, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Sed tamé ambobus deber inefſe calor. Stat. Syl. 1. Præculſi minor ille calor, quo ſæua tepebant. Ver. Aen. 3. Dirigit viſu in medio, calor oſſa reliquit. Idem Geo. 1. Magnaq; cum magno venit ritura calore. Lucr. 6. At tepeſcãtamen veniat com-miſta calore. penult. acuit.
- CALVINVS**, pe. pro. Mart. 7. Aequales ſcri-bir libros Caluinus, & Vinber. pen. fleñt.
- CALVITIUM**, pen. cor. Auſo. Teſta homi-nis nudum iam cure caluitium. antepenult. acuit.
- CAMERINVS**, pen. pro. Ouid. de Pont. 4. quique canit domito Camerinus ab He-ctore Troiam. Iuue. Sat. 7. Quod nõ dant proceres, dabit hiſtorio, tu: Camerinus. Idem 8. Et merues: ne tu ſis Creticus, aut Camerinus. Ouid. Faſt. 4. Hinc Camerina adiit, Lapſumque, & olorina tempe. Sil. 14. Et cui non licitum fatis Camerina moueri. Vbi air Petrus Marſius, quoniam ſæpius inſtaurata fuit, nec fara pariebantur, vt vrbs penitus moueretur. Claud. Concelebrant quas pigra vado Camerina paluſtri. Verg. Aen. 3. Apparer Camerina procul, campi que Gelci, Et fatis nunquam conceſſa moueri. Air Ser. Camerina palus eſt iuxta oppidum, cui quodam tempore cùm ſiccata peſtilentiam creaffet: conſultus Apollo, in eã penitus exhaurire deberet, reſpõdit, Camerinam ne moueas, quo contẽpto exicauerunt paludem, & carentes peſtilẽtia, per eam partem ingreſſis hoſtibus poenas dederunt. Nam Aen. 8. idem aſſerit, ibi. Nec pater omnipotens Troiam, nec fara vetabant. Fata diſſerũt tantũ, nunquã penitus immutantur: vt, Atque immota manet fatis Lavinia coniux. Vnde antiquum eſt adagium apud Græcos, Came-rinam

rinam ne moueas, Lippis propè iam, & tonforibus notum vt Prolopus ait. Sa piens dominabitur astris. pen. fleët.

CAMILLVS, pen. pro. Perf. Sat. 5. Tolle recens primus piper è sitiente camelo. Hor. Epist. 2. Diuersum confusa genus panthe ra camelo. pen. fleët.

CAMERA, pen. cor. Mant. Et super indo ctos cameris pendens arcus. Idem lassus iter sistit qua se cameraria rura. Stat. Syl. 1. Effulget cameræ vario fasti gia vitro. Hor. Ser. 2. Gaudes si camera percussis fortè penes te es. Prop. 3. Nec ca mera auratis iter ehurna trabes. à camu ris quod est caruis cameræ dicuntur, ait Seruius. antepen. acu.

CAMERTES, pen. pro. Ver. Aen. 12. In me dias acies formam assimulata Camertis. Sil. 8. Vel rastris laudâde Camers his Sar fina diues. pen. acu.

CAMOENA, pen. pro. Oui. Met. 15. Coni uges qui felix Nynpha ducibusque Camœnis. Auso. Indulget Laticis tantum in ter castra Camœnis. Iuue. Sat. 3. Arbor & eiectis medicant sylua Camenis. Idè 7. Solus enim tristes hac tempestate Ca mœnas. Hor. Ser. 1. Prima dicte mihi summa dicède Camœna. Ver. Buc. Auer nis dicetis, amant alterna Camœne. Ait Seruius. Camœnæ, id est, Musæ, quibus à canu nomen est inditum, quasi dulcè, & amœnè canentes. pen. fleët.

CAMILLVS, pen. pro. Luca. 1. Agrorum & quodam duro sulcata Camilli. Idè 6. Lu strales bellis animas, sistentemque Camil lum. Iuue. Sat. 4. Scipiade, quid Fabricius manesque Camilli. Mart. 1. Qui loquitur Curios, assertoresque Camillos. Oui. Fast. 2. Tunc licet apposita veluti craterè Camilli. Ver. Geo. 2. Extulit hæc De cios, Marfos, magnosque Camillos. Idem Aen. 11. Ore dabat, graditur bellum ad erude Camilla. Idem. Nomine Casmil læ mutilata parte Camillam. Idem. Inse lix fugit in iaculo stridète Camilla. Ait Seruius ibi, Ipse pater famulan moueo: confereo in tuum ministerium: vnde & Camilla dicta est, licet suprâ & à matre dixerit esse nominatâ: sed illud poetice dictum est. Nam Camilla dicta est quasi ministra: ministros enim, & ministras

impuberes Camillos, & Camillas in sâ cris vocabant. penult. acuit.

CAMBISES, pen. pro. Prop. 2. Non si Cam bise redeant, & flumina Cresi. penulti ma acuit.

CAMINVS, pen. pro. Oui. Met. 7. Ardent, atque solent pleni resonare camini. Idè 7. Fast. 4. Autaque Cyclopum positis exu sta camini. Stat. Syl. 1. Fluxit opus Sici lis, an conformata camini. Idem. Mon strauitque artes, ceu villis flamma cami nis. Iuue. Sat. 10. Iam stridunt ignes, iam foliibus, atque caminis. Idem 14. Incude assidua, semperque ardente camino. Hor. Epist. 1. Per brumam Tyberis Sextili mense caminus. Ver. Aen. 8. Quam sub ter specus, & Cyclopus exesa caminis. Idem 8. Impositam rupis flammam ex pirara caminis. Sil. 14. Nam Lipare vastis subter depalta caminis. pen. fleët.

CAMMARVS, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Sed ti bi dimidio constrictus Cammarus ouo. Mart. Condolor in rubra Cammare læ ce rubes. antepen. acu.

CAMONVS, pen. pro. Mart. 9. Effigiem pue ri tantum pictura Camoni. Idem. Hæc sunt illa mei quæ cecutitis ora camoni. pe nult. fleët.

CAMPHASVS, pen. cor. Sil. 16. Camphasus ipse asper, nec qui ceruicis amaret. Idem. Camphasus antiquo fidebat Atlante ma gistro. antepen. acu.

CAMPANA, pen. pro. Hor. Ser. 2. Campa na solitus trulla, vappamque profectis. Mant. Aes quoque cui nomen nostras cam pana per oras. Ver. Aen. 10. Et Capys hinc nomen Campanæ dicitur vrbi. Sil. 7. Campanas reneat notus populator in oras. penultima fleët. Mant. Quod veluti perhibent illud Campania pri mum. Oui. de Pont. 4. Quam tua rus oculis domini Campana gratum. Ait Seruius. ibi, Et Capys, hinc nomen Campanæ dicitur vrbi, Ille quidens di cit a Capy dictam esse Campaniani, sed huius vult à locis campestribus dictam: in quibus sita est. Sed conste eam à Tu scis conditam viso falconis augurio, qui Tusca lingua Capys dicitur, vnde no minata Campana. antepenult. acuit.

CAMVRS, pen. cor. Verg. Geo. 3. Spes G 2 etiam,

etiam, & camuris hirtæ sub cornibus au-
res. Cutuum significat. antepenultima
acuit.

CANAANICOLA, pen. cor. Mant. Canaan-
nicolæ iterum celeberrima nollro est. an-
tepenult. acuit.

CANNABIS, pen. cor. Pers. Sat. 5. Tum ma-
re transilias tibi totta canuabæ fulco. an-
tepenult. acuit.

CANALIS, pen. pro. Ver. Geo. 4. Mellaque
arundineis inferre canalibus viro. Idem
3. Currentem lignis potare canalibus
vndam. Ait Scivius. Sanè canalis melius
genere fœmininus, quam masculino pro-
ferimus. Ver. Opusc. Nec tamen in ri-
gidis erit contenta canales. Stat. Syl. 1.
Flumina demersu trahit intemerata ca-
nali. Mant. Florentem riguis adquare
canalibus hortum. penult. flect.

CANACHE, pen. cor. Oui. Met. 3. Et dro-
mos & canache, stricteque, & tygris, &
alce. Idem de Trist. 2. Nobilis est cana-
che fractus amore tuæ. antepen. acu.

CANANEVS, pen. pro. Mant. Christopho-
ri Cananeus erit, Syriæque colonus. pe-
nult. flectit.

CANDELA, pe. pro. Mart. 14. Nomina cã-
delæ, nobis antiqua dederunt. Pers. Sat.
3. Hinc tuba, candelæ, tandemque bea-
tulus alto. Iuue. Sat. 3. Cuius candelæ di-
spensu tempore filum. Idem 9. Fulte a-
perire caput candela apponere valuis:
penultima flectit. Mart. 14. De cande-
labro magna lucerna tibi. Ait Aldus,
penultima est producta, licet muta sit
cum liquida. Candelabrum. penultima
flectit. est enim longa, quæ breuiari non
licet, & vltima brevis. Vide Acetum.

CANDEO, pen. cor. Oui. Met. 1. Canduit &
ventis glacies æstricta pependit. antepe-
nultima. acuit. Ver. Aen. 12. Quis can-
dore niues anteiær cursibus auras. Oui.
Met. 1. Lactea nomen habet candore no-
tabilis ipso. Mant. Stringit in angustum
noua candicat instita laplu. penultima
acuit.

CANDIDVS, pen. cor. Oui. Fast. 4. Candi-
dus elixæ miscetur caseus herbæ. Idem
Met. 2. Candida Lampenæ subita radice
recenta est. Idem. Quam tu nuper eras,
cum candidus ante fuisses. Idem 13. Câ-

didior folio niuei Galathea ligulstris.
Hor. Epist. 1. Candidus impetii: si non,
his vere mecum. Iuue. Sat. 10. Exta &
candiduli diuina tomacula porci. Ver.
Geo. 1. Candidus auratis aperit cum cor-
nibus annum. Idem Buc. Candidus in-
sum miratur limen Olympi. Idem.
Candidior postquam tondenti barba ca-
debat. Ait Seruius ibi. Color deterri-
mus albis. Aliud est candidum esse, id est
quadam nitenti luce perfusum, & aliud
album esse, quod pallori constat esse ui-
cinum. antepen. acu.

CANDAVIA, pen. cor. Luca. 6. Deuia qua
vastos aperit Candauia saltus. antepen-
ult. acuit.

CANEO, pen. cor. Inue. Sat. 14. Arbusa,
est densa montem qui canet oliua. Oui.
Met. 1. Nec renouatus ager gradis ca-
nebat arillis. Ver. Geo. 3. Carpanius
dum mane nouum, dum gramina ca-
nent. Idem 1. Castaneæ, phagus, ornusq;
incanuit albo. antepen. acu.

CANEATVS, pen. pro. Oui. Met. 13. Promi-
net in pontum caneatus acumine longo.
penult. flect.

CANICIBS, pen. cor. Oui. Met. 1. Cani-
cies eadem est, eadem violentia vultus.
Idem de Trist. 4. Caniciem galex, subij-
cioque mea. Iuue. Sat. 3. Dum noua cani-
cies, dum prima, & recta senectus. Ver.
Aen. 6. Caniciemque sibi, & longus pro-
miserit annos. Idem. Canicies inculta ia-
cet, stant lumina flammæ. antepen. acuit.

CANICULA, pen. cor. Mant. Non caput
attollit sicibunda canicula venti. Oui. de
Rem. 2. Nec graue te tempus sitiens cani-
cula rardet. Hor. Ser. 2. Perstatq; abdura,
ceu rubra canicula funder. Pers. Sat. 3. En
quid agas, siccas insana canicula messes.
Ait Seruius Aen. 3. ibi. Exurere Syrius
agros. Sanè canicula, in cuius ore est, ran-
tum generis fœminini est, cum sit canis
communis generis, vnde hoc nascitur:
nam in diminutione mutauit genus.
Quint. tamen aliter, qui Inst. 1. cap. 10.
an, Funis cuius generis sit, funiculus de-
monstrat canis, in diminutione genus mu-
tauit, quia generis est cõis. antepen. acuit.

CANINVS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Et treme-
re, & sordes farris mordere canini. Idem

10. Exitus ille vtrunque hominis, sed torua canino. Idem 14. Ergo miser trepidas, ne stercore sorda canino. Ouid. in Ibin. Gutturæque imbuuntur infantes lacte canino. Idem. Latrat & in foro verba canina fore. penultima fleat. Vide Anubis.
- CANIS, pen. cor. Ver. Bnc. Sic canibus catulos similes, sic matribus hædos. Idem Geo. 1. Taurus & aduerso cedens canis occidit aulro. Idem 3. Et canibus lepore canibus venabere damas. Ovi. de Trist. 2. Præda fuit canibus non minus ille suis. Mant. Quem vulgo dixere canem testata sagacem. Clau. Et iuga rimari canibus Getula videbar. Vide Canicula. Vide Syrius. pen. acu.
- CANISTRUM, pen. pro. Ouid. Met. 3. Primaque, & in patulis redolentia mala canistris. Idem 2. Pura coronatis portabat ora canistris. Idem Fast. 2. Stat puer & manibus lara canistra renet. Iuue. Sat. 5. Vix tu consueitis audax conuiuia canistris. Stat. Theb. 1. Viscera cæsarum pecudum his cumulare canistris. penultima acuit.
- CANIDIA, pen. cor. Hor. Ser. 2. Canidia albuti quibus est inimica venenum. antepenult. acu.
- CANO, pen. cor. Ver. Buc. Hinc alæ sub rupe canet frondator ad auras. Idem. Siceli des Muxæ paulo maiora canamus. Idem Opusc. Tristis ab euentu cecinit conuicia mortis. Idem Geo. 1. Et vererem in limo ranæ cecinere querelam. Idem 4. Martius ille xris rauci canor increpat, & vox. Lucr. 4. Paruus ut est, cygni, melior canor ille gruum quam. Mart. 4. Pondero, poto, cano, ludo, lauo, cæno, quiesco. Ouid. Fast. 6. Et canere ad veteres verba iocosa modos. Idem de Pont. 1. Et cecini fausto carmina digna thoro. Stat. Syl. 1. Qui caneris, docto nec enim sine carmine cantus. Ait Seru. Geo. 2. Ibi. Mollihus in pratis: sic etiam abeo, quod cano non cecini, sed cani dicebant. Vnde Salustius, Cornua obcauerunt. Mant. Cantibus exhilarant vernis nunc omnia fœtant. penult. acu. Cicero de Nat. Cum cecinisset id carmen.
- CANON, pen. cor. Auso. Is demum excessit Grammaticus canones. pen. acu.
- CANONICVS, pen. cor. Mant. Canonicas modulis celebrasse suauibus horas. antepenult. acu.
- CANOPOS, pen. pro. Luca. 8. In Syriæ portus tendit rates inde Canopos. Iuue. Sat. 1. Cum Niliaci plæbis, cum verna Canopi. Sil. 10. Memphis Amyæto passim la sciua Canopo. Manil. 1. Conspicimus, nusquam inuenies fulgere Canopum. Prop. 3. Fœdæque Tarpeio Canopeo tendere saxo. Verg. Geo. 4. Nam quæ Pellægens fortunata Canopi. Ait Ser. Canopus ciuitas est, iuxta Alexandriam, quæ Alexander condidit instar clamydis fugi. Canopus autem dicta est quasi Canobus à Canobo Menelai gubernatore illic pulso. Idem Fabius Inft. 1. cap. 10. Nâ Cicerone Canopitarum exercitum dicit: ipsi Canobon vocant. penult. flec.
- CANORVS, pen. pro. Iuue. Sat. 11. Forsitan expectes, & Gaditana canoro. Stat. Syl. 1. Facundum suspendis ebur? procul esse canoro. Idem. Tunc charas iniere foras, comitique canoro. Clau. Crinotos inter famulos, plebemque canoram. Hor. Epif. 2. I nunc & versus tecum meditare canoros. Ouid. Met. 2. Cæruleos habet vnda deos Tritona canorum. Idem de Art. 1. Quam versus inopes rerum, nugæque canoræ. Verg. Aetn. Nam veluti Isonitura diu Tritona canoro. Idem Geo. 4. Addidis, expediam pro qua mercede canoros. penult. flec.
- CANTABER, pen. cor. Hor. Epif. 1. Cantaber Agrippæ Claudî virtute Neronis. Iuue. Sat. 15. Pro vita facienda putat, sed Cantaber vnde. Manr. Qui couertit iter versus Cantabrica regnat. Hor. Epif. 1. Militiam puer & Cantabrica bella tulisti. Sil. 3. Cantaber ante omnes, hyemisque, æflusque, famisque. Luca. 6. Cantaber exiguis aut longis Teutonius armis. antepenult. acuit.
- CANTHARVS, pe. cor. Iuue. Sat. 3. Cantharus, & recubans sub eodè marmore Chi ron. Vet. Buc. Et grauis attrita pendebat cantharus ansa. antepenult. acuit.
- CANTATOR, pen. pro. Mart. 13. Cantator cygnus funeris ipse fuit. penult. flec. Iuue. Sat. 11. Conditor Iliados cantabatur atque

Maronis. Idem 10. Cantabit vacuus coram latrone viator.

CANOR, pen. cor. Lucr. 4. Paruus ut est, cuncti melior canor ille gruum quam Ovi. Met. 5. Nec tamen ille canor mulcendus natus ad aures. Græcè melos dicitur enim cantus, & elegancia quædam, ac consonantia. pen. acu.

CANY, pen. pro. Ovi. Met. 8. Non cani te tigere lupi dilapsa liquefunt. Stat. Theb. 7. Ecce truces oculos sordentibus oblita canis. Iuue. Sat. 14. Et caua monstrante gula cum septimus annus. Ver. Aen. primo. Cana fides, & Vesta Remo cum fratre Quirinus. Idem Buc. Ipse ego cana legem tenera lanugine mala. penultima flecit.

CANYSVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Pastores & ouem Canulinam, vltimosque Falernas. Sil. 10. Iam Lanius sese Canulina in media miles. Mart. 9. Ut Canulina noster Syrus asserere fudet. Hor. Ser. 2. Seruius Oppidius Canulini duo prædia diues. penultima flecit.

CAPANEVS, penul. cor. Ait Calepinus. Non contractum: & ita ait Fabius Inlt. primo. capit. decimo. Ovid. de Pont. tertio. Notior est factus Capaneus & fulminis ictu. Idem de Trist. quarto. Cum cecinit Capaneus subito temerarius ictu. Stat. Theb. primo. Arcados, atque alio Capaneus horrore canendus. Idem sexto. Argolicæ Capaneus, ac dum nigra nta plumbo. Idem octauo. Arcas & Argolicæ Capaneu, iam maxime Turne. Idem. Alciden medio Capaneus è puluere tollit. Auso. Histrjo saltauit, qui Capaneu iuit. Stat. Theb. octauo. Hippomedon protulcer equo, Capaneus è pinus. Idem 12. Aure preces, causa ante alias Capaneia coniux. ante. pen. acu. Vide Arreus.

CAPELLA, pen. pro. Verg. Buc. Vsq. ad dè rurbatur agris, an ipse capellas. Idè Geo. 2. Aut fræus ouium, aut vrètes culta capellas. Idem Opusc. Protulit è stabulis ad pabula læta capellas. Mani. 1. Nutribus & mudi nutrito rege capella. Ovi. Fast. 5. Nascitur Oleniæ signum pluuiæ capellæ. penul. acuit.

CAPAX, pen. cor. Lucr. 6. Maxima dissiluit

se capacis mœnia mundi. Iu. Sat. 15. Sorriti ingenium, diuinorumque capaces. penul. acuit.

CAPENVS, penul. pro. Verg. Aen. septima. Et cimini cum monte lacum, Iucosq. Capenos. Iuuen. Sat. tertia. Substitit in veteres arcus madidamq. Capenam. Ovid. Fast. 6. Oppositum tectæ porta Capena uix. penul. flecit.

CAPER, pen. cor. Ver. Buc. Si nescis, meus ille caper fuit, & mihi Damon. Auso. Nō caper, aut aries, sed scarabæus erit. Ovi. Fast. primo. Palmite debueras abstinenti se caper. Idem de Pont. secundo. Nec da bir intonso iugulum caper ostia Baccho. penultima acuit. Iuue. Sat. 10. Principis angusta caprearum in rupe sedentis. Horat. Ser. Vineæ sum, mittit capreas, non semper edules. Ovi. Mer. primo. Ante nisi in damis, capreisq. fugacibus vsus. Mant. Tota in capreolis it vinea tota comantem. Verg. Buc. Capreoli sparsis erant nunc pellibus albo. Idem Aen. tertio. Caprigenusq. pecus nullo custode per herbam. Prop. tertio. Capripedes calamo panes hiant canent. Lucr. 4. Hæc loca capripedes Satyros, Nymphasq. tenere. antepenultima acuit. Hor. Epist. 1. Alter rixatur de lana sepe caprina. Aesopus. Ergo mihi præstat nutrirî lacte caprinus. penultima flecit. Manr. Hic arauit Bernardus erat caprarius olim. antepenultima acuit.

CAPETVS, pe. cor. Ovi. Met. 14. Epirus ex illo, post hunc, Capetusq., Capysq. antepenul. acuit.

CAPHAREVS, non contractum, pen. cor. Vide Arreus. Sil. 14. Euboici non per seipulos illi Caphareæ. Ovid. Meram. 14. Quos communis hyems, importunusq. Caphareus. Vergil. Aen. vndecimo. Sydus, & Euboicæ cautes, vltorq. Caphareus. Ait Seruius. Eubæa insula est, in qua est mons Caphareus: circa quem Græci perire naufragio. Ovid. Mer. 14. Perpetimur Danai, cumulumq. Caphareæ cladis. Idem de Trist. quinto. Graia Caphareæ currere puppis aqua. Idem de Reme. secundo. Argolicæ cuperent fugisse Caphareæ puppes, antepenultima acuit.

CASILLVS, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Nec torquem collo, nec habens crinale capillis. Stat. Syl. 3. Tunc proprior iam cura deez, quæ forma capillis. Ver. Geo. 1. Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo. Idem Aen. 10. Sanguine turpantem comptos de more capillos. penult. acuit. Iuue. Sat. 5. Ipse capillato diffusum Confulle potat. Idem 15. Ora capillares faciunt incerta capillis. Cato. Fronte capillata post hæc occasio calua. penult. acuit.

CAPITO, pen. cor. Oui. Met. 1. In mare litus, habet, plenos capit alueus amnes. Idem. Ponere duriciem, capere suumq; tigorem. Idem. Vicerat Eliculeæ capiebat frondis honorem. Idem. Vnde suis vicibus capiebant bina quietem. Idem de Trist. 12. Sic capitur minimo thuris honore deus. Hor. Ser. 1. Non tuus hoc capiet venter plus quam meus & si. Sil. 8. Dux sibi quisque viam capito cum spargere primus. Ver. Aen. 8. Aeneas, capitur locis, & singula lætus. Lucr. 5. Quam syluestre genus capiebat terrogenarum. Idem. Nec facile ex æstu, nec frigore quod caperetur. antepenult. acuit. Mant. Hæc Venecis instar magni captura triumphus, penultima flestit. Iuue. Sat. 14. Cum clypeis nascuntur: & horrida bella capescunt. penultima acuit. Cicero ad Att. Melicam igitur optior capeffentis. Idem in Anro. Et quod principium putatis libertatis capeffendæ. Idem pro Planc. Capiebam animo non mediocrem voluptatem.

CAPYS, pen. cor. Verg. Aen. 1. Aut Capyn, aut cellis in puppibus arma cayci. Item 2. Aut capys, & quorum melior sententia menti. Idem 10. Et Capys, hinc nomen Capanz ducitur vrbi. penultima acuit.

CAPSTRUM, pen. pro. Mart. 13. Hic erat ille tuo domicus Cyparisse capystro. Mat. Vertit honestatem, duro scelus ausa capystro. Ouid. Met. 10. Mollia purpureis frenabas ora capyllis. Verg. Aen. 3. Audiatur, inque vicem det mollibus ora capyllis. penultima acuit. Oui. Phyl. 104. capyllistris tygribus alta sedet. penultima flestit.

CAPITALIS, pen. pro. Hor. Ser. Ira fuit ca-

pitalis, ut vltima diuideret mors. Ouid. Fast. 3. Nominis in dubio causa est, capitale vocamus. Mant. Et capitale prius factum veniale merendo. Idem. Quæ castum capitale nefas celebrare poetam. Idem. Cerabunt odiis plusquam capitalibus, utq; pensilest. Idem. Vel te ardentem amat, vel te capitaliter odit. antepenult. acuit.

CAPITO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Murena præbente domum capitone culinam. Sil. 8. Dux sibi quisque viam capito cum spargere primus. antepenult. acuit.

CAPITOLIVM, pen. cor. Oui. Met. 15. Exul agam, quam me videant Capitolia regem. Luca. 1. Excipe haud sacras possunt Capitolia laurus. Idem 8. Non domitor mundi, nec ter Capitolia curru. Stat. Syl. 3. Osculor anhelis meis tu cum Capitolia nostræ. Iuue. Sat. 10. Pone domum lauros, duc in Capitolia magnam. Idem 14. Et spado vincebat Capitolia nostra possides. antepenult. acuit.

CAPITOLINVS, pen. pro. Hor. Ser. Me Capitolinus conuictare vsus amico. Mart. quinto. Sed Capitolini celestia carmina belli. Idem. Sic capitolinus Iuppiter, imò tibi. Stat. Syl. quinto. Da Capitolinis æternum sedibus produm. Iuue. Sat. 2. Et capitolinis generosior & Marcellis. Ouid. Fast. sexto. A capitolino reppulic arma loue. Iuue. Sat. sexta. An capitolinam deberet Pollio quercum. Mant. Ad Capitolinas laurum cum victimat aras. penult. flestit.

CAPPADOCES, pen. cor. Mant. Sunt qui Cappadocem, sunt qui testantur Isaurum. Idem. Cappadocum te sancte pater recitanda videtur. Idem. Cappadocum populus vrbs est antiqua Latini. Luca. secundo. Cappadoces mea signa timent, & debita sacris. Idem 3. Cappadoces duci populus nunc cultor Amani. Pers. Sat. sexta. Cappadoces rigida pingues pauisse catalla. Hor. Epist. prima. Mancipiis locuples, Egeteris Cappadocum rex. antepenult. acuit.

CAPPARIS, pe. cor. Mart. Capparibus & putri, capas, halece natantes. Columella. Capparibus, & tristis inulæ ferulæq; minaces. antepenult. acuit.

CAPRICORNVS, pen. pro. Iuue. Opus,

Quantaque nox tropico se porrigit in Capricorno. Oui. Fast. 1. Hæc vbi transierant Capricorno Phœbe relicto. Prop. 4. Lotus & Hesperia quid Capricornus aqua.

CAPRICIVS, pen. pro. Mart. 4. Qui modò ficus eras, iam caprificus eris. Prop. 4. Urgeat hunc supra vi caprificæ tuæ. Pers. Sat. 1. Innara est rupe iecore exerit caprificus. penult. flect.

CAPSULA, pen. cor. Tibul. Huc vna è multis capsula me sequitur. antepen. acu.

CAPTATOR, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Quod captator emat lenas Aurelia vendat. Idè 6. Mulloꝝ iubis, & captatore macello. Idem 12. Tantis digna deis, & captatoribus horum. Idem 10. Vt captatori moueat fastigia Cossu. penult. flect.

CAPTIVVS, pen. pro. Claud. Captiuũ mihi redde meum, desiste morari. Ver. Aen. 3. Nec victis heri tetigit captiuæ cubile. Idem 7. Captiuus pendens currus curuæque securæ. Iuue. Sat. 7. Seruis regna dabunt, captiuus fara triumphis. Idem 10. O plaustræ & summo tristis captiuus in arcu. Hor. Epist. 1. Vendere cùm possis captiuum occidere noli. Idem 2. Captiuum portatur ebur, captiuæ Corinthus. Stat. Achil. 1. Ora lupis, dominiq; negat captiuus inire. penult. flect.

CAPUA, pen. cor. Ver. Geo. 2. Talem diues arat Capua, & vicina Vesuo. Auso. Nec Capuam pelagoculus, penique potentem. Hor. Epist. 1. Sed neque qui Capua Romam petit imbre luteq; Sil. 8. in Primis Capua, heu rebus seruire serenis. Idè 13. Vt Capuam Iliaci migrarent regna Quirini. antepenult. acu.

CAPVVS, pen. cor. Luca. 7. Excussit cristas galeis, capulosque solutis. Idem 3. Si rictus quantumvis capulum per viscera missi. Stat. Theb. 2. Vulnerè tardus adhuc, capulo nam largius illi. Sil. 1. Qua capuli statuere moræ, teloq; velato. Oui. Met. 12. Ter quater ora viri capulo caua tempora pulsât. Ver. Aen. 10. Cervice orantis capulocenus abdidit ensen. Ait Seruius, Aen. 11. ibi, haud seges alij crates & molle Pheretrum. dictus est capulus, eo, quod corpus capiat. Capularis senes, ait Plautus, capulo vicinus, id est, morti. ante-

penult. acuit.

CAPUT, pen. cor. Ver. Buc. Verum hæc tantum alias inter caput extulit vrbes. Idè Geo. 1. Et caput obiectat querulum venientibus vndis. Oui. de Pont. 1. Concidit in domini, procubuitque caput. Idè Met. 1. Terrificam capitis concussit terq; quaterque. Hor. de Art. Humano capiti ceruicem pictor equinam. pen. acu.

CAPRIZO, pen. pro. Aelopus. Sta protul hædus ait, caprizas gutture falso. pen. ac.

CARACALLA, pen. pro. Auso. In risu populi tu Caracalla magis. pen. acuit.

CARAVAGIVS, pe. cor. Mant. His Crema consiliis, & Carauagia tellus. antepen. ac.

CARBASVS, pen. cor. Sil. 3. Aptabat fensin pulsanti carbasa vento. Tibul. Carbasus obscura dicat ferrugine Hibera. Oui. de Art. 2. Sed nõ quod dederas à liore carbasa vento. Idem Met. 6. Carbasa deducit ne qualis effluat arma. Idem 12. In creuisse suis, obscuraque carbasa pullo. Ver. Aen. 8. Carbasus & crines umbrosa tegebat arundo. Idem 3. Vela vocant, cumidoque inflatur carbasus austru. Ait Seruius, carbasus genus lini est, quod ab suis plerunq; pro velo ponitur. Sanè in numero singulari hæc carbasus dicimus, in plurali hæc carbasa. Stat. Syl. 2. Læta Paretoniis assignet carbasa ripis. Mant. Carbasa, & inuitas substrauit pupibus undas. antepenult. acuit. Sed vide Calepinum.

CARBONE, pen. pro. Iuue. Sat. 13. In carbone tuo charta pia thura soluta. Lucr. 6. Carbonumque grauis vis atque odor insinuat. Iuue. Sat. 10. A carbone, & forci pibus, gladiosque parante. penult. acuit. vi de Pruna.

CARBUNCVLVS, pen. cor. Mant. Latilico quantum radians carbunculus orbi. Idè. Hesperias decorat sicut carbunculus aurum. antepenult. acuit.

CARCEP, pen. pro. Stat. Syl. 1. Tergeminũ Aelii non agmina carceris horret. Ver. Geo. 3. Corripuere, ruuntque effusi carceres currus. Idè. Aen. 1. Imperio premit, ac vinculis, & carcere frenat. Ait Seruius, carcer est vndeunque prohibemur exire: dictus quasi arcer ab arcendo: locum autem in qua seruantur noxii carcerem dicimus,

dicimus, numero tantum singulari: Vnde verò erumpunt quadrigæ, carceres dicimus numero tantum plurali. Ostia sunt quibus equi arcentur, & dicuntur carceres, quasi arceres secundum Varronem, licet plerumque vsurper poeta: vt, ruuntq; effluis, pen. acu. Vide Pruna.

CARCHESIUM, pen. cor. Sil. 11. Nominis angusto libar carchesia ritu. Oui. Met. 12. Inque toros inque ipsa niger carchesia sanguis. Idem 7. Tum super inuerges tepidi carchesia lactis. Ver. Geo. 4. Et mater cape Mæonijs carchesia Bacchi. Idem 5. Hic duo ritè mero libas carchesia Baccho. Genus est poculorum, ait Seruius. antepenult. acuit.

CARCINVS, pen. cor. Luca. 9. Pargeminis Chiron, & idem quod carcinus ardens. antepen. acuit.

CARDIACVS, pen. cor. Iuue. Sar. 5. Cardiacæ nunquam cytharum misisti amico. Horat. Ser. 2. Non est cardiacus craterum dixisse putato. Mant. Funde mecum, bibbe, cardiaco medicina dolori. antepen. ac.

CARDO, pen. pro. Oui. Fast. 1. Et ius verten di cardinis omne meum est. Idem 6. Vix pro concubitu nostro tibi cardinis esto. Ver. Aen. 3. Verum eadem verso tenuis cum cardine ventus. Idem 1. Hospitia, haud tanto cessabit cardine rerum. Ait Seruius: dictus est cardo, quasi cor ianugæ, quo mouetur, & ibi, cessabit cardine rerum: ait idem, vt sit de prouerbio tractum, de quo dicitur, res est in cardine, hoc est, in articulo. penult. acuit.

CARDVVS, pen. cor. Ver. Buc. Carduus, & spinis surgit paliurus acutis. Idem Geo. 1. Carduus, intereunt fegetes subit aspera sylua. antepenult. acuit.

CAREO, pen. cor. Oui. Mer. 15. Victima labæ carens, & præstantissima forma. Idem 2. Solis equi, solitaque iugum gratitate carebat. Idem 3. Nec celanda foret, lachrymazque pudore carerent. Idem de Trist. 4. Mittite præsentem dum careamus humo. Idem, Vt patria careo, bis frugibus area trita est. Ver. Geo. 1. Exactum ad mensem pluuia, ventisque carebunt. Stat. Syl. 3. Officio careat glaucarum nulla sororum. antepenult. acuit. Oui. Phedr. Quam nisi tu dederis caritura est ipsa sa-

lutem. Idem Met. 2. Et tandem niuibus Rhodope caritura, minasque. pen. ult. est. Cicero in Epistolis: Te planè febri carere. Idem pro Milo. Caruir foro postea Pompeius, caruir senatu. Idem Att. Ego meo Ciceroni, quoniâ Roma caremus. Idem. Neque nos te fruimur, & tu nobis cares.

CARAE, pen. pro. Oui. Met. 4. Caras adit, vider hic stagnum lucetis ad inum. Ver. Aen. 8. Hic Lelegas, Carasque, sagittiferosque, Gelosq; . Ait Seruius Caræ infuiani populi fuerunt, piratica famosi victi à Minoe. penult. acuit.

CAREVS, pen. pro. Flac. 6. Nec socijs iam cura vitri dipsata carefus. penult. flect.

CAREX, pen. pro. Ver. Geo. 3. Frondibus hirsutis, & carice passus acuta. Vbi ait Probus, herba quæ nascitur in paludibus. Calep. sœminini generis, herba & acuta, & durissima similis asparago, ait Seruius. Idem Buc. Tityre coge pecus, tu post carecta latebas. Qua mollissimæ texuntur cathedra, folio ferè harundinis vliginoso, & palustri solo plurima. penult. acuit.

CARICA, pen. cor. Oui. Fast. 1. Quid vult palma sibi, rugosaque carica dixi. Idem Met. 8. Hic nux, hic mista est rugosis carica palmis. antepen. acu.

CAREDIS, pen. pro. Mant. Per centum Scyllas, ad te per mille Carybdes. pen. acu. Ver. Aen. 3. Dextrum Scylla latus laeuum implicata charybdis.

CARILA, pen. cor. Srar. Theb. 4. Plaudentiq; habiles cariz resonare Dianæ. Oui. de Trist. Verrit in terenâ curiam, rimisq; dehiscit. antepen. acuit.

CARILLE, pen. pro. Sil. 8. Misit & exhaustæ mox Pœmo Marte Carille. antepenult. acuit.

CARINA, pen. pro. Oui. Met. 14. Prora vellicè petitur vestræ quæ terra carina. Idem Epist. Phyl. Vt qua defereret firma carina foret. Luca. 1. Miris Ajax Leria gaudet non ferre carinas. Idem. Nauitæque, & nondum sparsa compage carinz. Stat. Syl. 1. Pastor & Ideas Helena veniente carinas. Prop. 1. Qualis Thesea iacuit cedente carina. Ver. Geo. 1. Seu pressæ cum iam portum tetigere carinz. Idem Aen. 8.

- Romanoque foro laevis mugire carinis.
Ait Seruius carinæ sunt ædificia facta in
carinarum modum: quæ erant intra tem-
plum telluris. Iuue. Sat. 7. Carinatis, &
hunc inopem vidistis Athenæ. penultima
flectit.
- CARIOVS**, pen. pro. Mart. 13. De Spolen-
tinis, quæ sunt cariola lagænis. Mant. Si
gna casæ superant puteus cariolaque li-
gna. penult. flectit.
- CARIOTA**, pen. pro. Mart. 13. Aurea por-
rigitur Iani cariota Calædis. penultima
flectit.
- CARISTOS**, pen. pro. Stat. Syl. 2. Et Chios,
& gaudens fluctus spectare Caristos. Lu-
ca. 5. Qua maris angustat fauces saxosa
Caristos. penultima acuit. Ouid. Fast.
Quaque Caristeis frangitur vnda vadis.
penult. acuit.
- CARMELVS**, pen. pro. Sil. 7. Phæbei Sora-
ctis hōnor Carmelus agebat. Idem. Hūc
longa mnlta orantem Carmelus, & al-
tos. Mant. Inclyta Carmeli traxit te glo-
ria montis. Idem. Istud idem Carmelus
habet genus vnde virorum. Idem. Hic
mons Carmelus erit mihi, numina fa-
xiit. Idem. Australes alius magis it Car-
melus in oras. Idem. Carmelita tuum est
vulgando incumbere festo. penult. flectit.
Idem Scilicet abdiam Carmelicolamq;
Heliseum. Idem. Viuendi genus à patri-
bus carmelidis ore.
- CARMENTALIS**, pen. pro. Ver. Aen. 8. Et
Carmentalem Romano nomine portā.
Ait Seru. Est autem iuxta portam quæ
primò à carmento carmentalis dicta est.
penult. flectit.
- CARMANVS**, pen. pro. Luca. 3. Carmanos
que duces, quorum deflexus in austrum.
penult. flectit.
- CARMEN**, pen. pro. Ver. Geo. 1. Det motus
incompositos, & carmina dicat, idest, hy-
mnos, ait Seruius. Idem Buc. Aggrediari,
nihil ille deos, nil carmine curat. Idem.
Ille colit terras, illi mea carmina cure.
Idem Aen. 3. Postibus aduersis figo, &
rem carmine signo. Ait Seruius, Et scien-
dum est carmen dici quicquid pedibus
continetur: nam & hic vnum versum
carmen dixit: vt in Buc. duos: vt, Tu-
mulo superadite carmen. Cicero, Acad.
- Simul inflauit tibicen à perito carmen
agnoscitur, idest, Antiopa comœdia, vel
tragedia. Idem Deor. Quod carmen ar-
tificiose verborum cōstructione aptius &
penult. flectit.
- CARNIFEX**, pen. cor. Ouid. de Trist. 2. Et
leue carnifici, parque Catonis opus.
Mant. Carnificis Dacis in prædam velut
alba voraci. Mart. 10. Carnificem nudo
pectore poscet auem. Idem 12. Sulfure-
asque color, carnificesque pedes. Luca.
tertio. Verbera carnificis robur, pix, la-
mina, tædæ. Iuue. Sat. 8. Inter carnifices,
& fabros sandapilarum. antepenulti-
ma acuit.
- CAROLVS**, pen. cor. Mant. Carole calmon-
tis princeps Ambrosia proles. Idem. Ve-
rediisse puteus Caroli Florentia magni.
Idem. Carolus arma regit caldi clarissima
montis. Idem. Composui Carolum
fudi qui missus ab oris. Idem. Grande ne-
fas tibi Francorum rex Carole, quod nō.
Idem. Cum Carolo primis victo cōgres-
sibus olim. antepe. acu.
- CARPOPHORVS**, pen. cor. Mart. 1. Fortis
adhuc teneri dextra Carphori. Idem.
Quantula Carphori portio fufus as-
per. Idem. Secula Carphorum, Cæsar
si prisca tulissent. Iuuen. Sat. 6. Quam &
Carphoro facies tua computat annos.
antepe. acu.
- CARPATIVM**, pen. cor. Mant. Carpa-
thium, Ioniumq; legens pertransit Aet-
nam. Prop. 3. Nunc tibi pro tumulo Car-
pathium omne mare. Iuue. Sat. 14. Spes
lucris, nec Carpathium, Getulæque tan-
tū. Stat. Theb. 1. Pondera, Carpathio
iussus sale quæreret Cadmus. Verg. Geo.
4. Est in Carpathio Nepruni gurgite
vates. Idem Aen. 11. Donec Carpathius
medio de gurgite vates. Idem 5. Carpa-
thium, Libycumq; secet, luduntq; per
vndas. Ait Seruius, mare est inter Aegy-
ptum, & Rhodum ab insula Carpatho
illic posita. antepe. acu.
- CAROEIVS**, pe. cor. Stat. Theb. 5. Nec de
more cruor natum Caroeia coniux. an-
tepe. acu.
- CARPATINVS**, pe. co. Catul. Culos & cre-
pidas lingere Carpatinas. antepe. acu.
- CARTALO**, pe. cor. Silas, Cartalo Vafidjo
Libycæ

- Libyce regnator arenæ. antepe. acu.
- CARPTOR, pen. pro. Iuue. Sat. 9. Carptores, quid enim dubitat componere crimen. pen. acuit.
- CARPHENIA, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Damnetur si vis etiam Carphenia talem. antepenult. acuit.
- CARRUCA, pen. pro. Mart. 5. Aurea quod fundi pretio carruca paratur. pen. fleſt.
- CASSOLEVS, pen. cor. Oui. Fast. 4. Frigida Carſeolis, nec oliuis apta ferendis. antepenult. acu. Idem. Nunc quoque lex uulpem Carſeolana uetat. pen. fleſt.
- CARTHAGO, pen. pro. Sil. 1. Carthago, da muſa decus memorare laborum. Idem. 15. Carthago putat Annibali, me Betis in oris. Luca. 4. Excitat iuiſas diræ Carthaginis umbras. Idem. Inter ſemirutas inagnæ Carthaginis arces. Iuue. Sat. 6. In caſtris, & cum tota Carthagine nigra. Hor. Ser. 2. Auxit ad oppreſſa meritum Carthagine nonien. Ver. Opuſc. Mœnia quos rapidos Libyce Carthaginis horrent. Idem 1. Carthago Italiam contra, Tyberinaque longè. Idem. 4. Carthago, aut antiqua Tyros, flammæque furentes Ait Seruius, Carthago ante Biſſa, poſt Tyros dicta eſt, poſt Carthago à Carta oppido, vnda fuit Dido Tyron, & Beriton. penult. fleſt. it.
- CARVS, pen. pro. Iuue. Sat. 9. His opibus nunquam cara eſt annona veneni. Oui. Fast. 2. Proxima cognati dixere Cariftia cari. Ait Antonius Nebriff. Charitas quoque breui iauit, & Cariftia: quanquàm inde charus, a, vni, ducatur. pen. fleſt.
- CASA, pen. cor. Mart. 6. Et caſa iugeribus non oneroſa ſuis. Luca. 5. Auxilium ſperare caſæ, ſic factus ab alio. Idem. Scit non eſſe caſam, d' vitæ tuta facultas. Hor. Ser. 2. Aedificare caſas poſtello adiungere murex. Ver. Buc. Atque humiles habitare caſas, & figere ceruos. penult. acuit. Vi de Habito.
- CASSIVS, pen. cor. Oui. Fast. 4. Cædidus elixæ miſceſtur caſeus herbæ. Idè. Vbera plena præmâ, referat mihi caſeus æra. Tibul. 2. Caſeus, & niueæ candidus agnus ouis. Ver. Buc. Inguis, & ingrætx premeretur caſeus vrbî. Idem Opuſc. Caſeus adicitur dictas ſuperinſerit herbæ. Idè
- ſunt & caſeoli, quos ſcirpea fiſcina ſecar. Caſeus à coactio lacte vocitatus eſt, vt Varro teſtatur. antepenult. acuit.
- CASIA, pen. cor. Ver. Buc. Tum caſia, atque aliis intexens ſuauiſibus herbis. Idè. Geo. 2. Vix humiles apibus caſias, roremque miniſtrat. Idem. Nec caſiam liquidi corrumpitur uſus oliui. Cland. Hic caſiæ matura ſeges Panchæque ſurguat. Tibul. 1. Ferr caſiam, non culta ſeges, tororque per agros. Luca. 8. Comperit, vt Regè caſio ſe môte tenere. Idem 10. Lucifer à caſia proſpexit rupe diemq; antep. ac.
- CASINVS, pen. pro. Mant. Vertice cum veteres môte dixere Caſinû. Sil. 4. Virebât laxa & nebulôſi rura Caſini. pen. fleſc.
- CASILINVM, pe. pro. Sil. 12. Poſt caſilina ſibi multum obliuſtatus iniquis. pe. fleſc.
- CASPERIA, pen. cor. Ver. Aen. 7. Caſperiaque colunt, foruloſque, & flumen, Himelle. Sil. 8. Caſperula hunc foruli manzq; Reate dicatum. antepen. acu.
- CASSIDA, pen. cor. Cuius nominariuſ eſt caſus. Ver. Aen. 11. Caſſida rum croceam, chlamydemque, ſinuſque crepantes. antepenult. acuit.
- CASSIOPE, pe. cor. Prop. 1. Nec mihi Caſiope ſolito viſura carinam. antepen. acu. Manil. 1. Caſſiopæa petès ſup ipſum Perſea tranſit. penult. acuit.
- CASTALIVS, pen. cor. Mart. 12. Fons tibi Caſtalius vitreo torrente ſuperbit. Oui. Met. 3. Vix bene Caſtaliô Cadmus deſcenderat anero. Stat. Syl. 5. Incipiâ, ne Caſtalix uocalibus vndis. Idem Theb. 6. De grege Caſtalix ſtupuit, qui Sibila cânæ. Tibul. 3. Cùm me Caſtalia ſpeculans ex arbore Phœbus. Luca. 5. Caſtalios circum larices, nemorumque reſceſſus. Ver. Geo. 3. Caſtaliâ molli diuertitur orbita cliuô. antepenult. acuit.
- CASTANEA, pen. cor. Oui. de Art. 2. Et nûc caſtaneas, nunc amat illa nuces. Ver. Geo. 1. Caſtaneæ, nemorumque Ioui, quæ maxima fronder. Idem. Caſtaneæ, ſagus, ornusque incantuit albo. Idè Buc. Caſtaneæ molles, & pſſi copia lactis. Idè. Caſtaneasq; nuces mea quæ Amaryllis amabat. Ait Ser. nuceſ generaliter dicuntur oia teſta corio duriore: vt, auellanz, amygdalæ, iuglâdes, ſicut cõtra dicunt poma oia molo.

molliora. antepe. acu.

CASTI GO, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Tristibus obfoenis castigas turpia, cum sis. Idem. Contemnunt scauros, & castigata remordent. Idem. Seruorum ventres medio cafligat iniquo. Hor. de Art. Perfictum decies non castigauit ad vnguem. Idem. Se puero, censor, castigatoreque minoru. Perf. Sat. 1. Castiges tutrina, nec te quæsi ueris extra. Ver. Aen. 4. Castigantq; moras operæ omnis semita feruet. Mart. 5. Et castigatum Libycæ ceroma palestræ. Sta. Syl. 1. Et castigatæ collecta modestia frontis. Idem 2. Castiget luctus? gemit inter bella peremptu. Idem Theb. 2. Perna nec vltrices castigauere catenæ. Idem 6. Molis prægravidæ castigat puluere lapsus. Idem. Castigata toris, contra nō inreger ille. Sil. 12. Castigatur aquis, compressaq; gurgite terris. Iuue. Sat. 14. Corripies nimium, & castigabis acerbo. pen. fle. Cicero Tulf. Pueros matres, & magistri castigare solent, nec verbis solum, sed etiam verberibus.

CASTOR, pen. pro. Stat. Syl. 5. Vox tua non roties victorem Castora gyro. Idē Theb. 4. Cyllarus ignaro generarat Castore plem. Hor. Carm. 4. Misset numē vti Græcia Castoris. Iuue. Sat. 12. Cœpit cū ventis imitatus Castora, qui se. Perf. Sat. 5. Castoreum, stupas, hebenum, thus, lubrica Coa. Mant. Tradidit hoc dū vere sues castraret & agros. Iuue. Sat. 10. Deformē trux castrauit in arce tyrānus. Ver. Geo. 1. Castorea Eliadū palmas Epiros equarum. Ait Ser. Castores caues Pōtici, quorum testes, vel testiculi apti sunt medicaminibus, propter quos vbi se requiri senserunt, eos secant. Castores autem a castrando dicti sunt. Sil. 9. Atternusque, animæque mutato Castore Pollux. penult. tima acuit.

CASTVLO, pen. cor. Sil. 3. Fulget præcipuis Parnasia Castulo signis. antepe. acu.

CASVS, pe. pro. Oui. de Trist. 1. Scire meos casus siquis desiderat omnes. Mart. 7. Casibus his nullis, nullis delebilis annis. Mant. Corda ipsi etiam nucibus contendere casus. Sta. Syl. 2. Spargimur in casus celsa tumentis ab arce. Iuue. Sat. 3. Tunc geminus casus vrbis, tūc odimus ignem.

Idem 10. Casus & impulsæ præceps immane ruina. Stat. Achill. 1. Nam te quis vatum dubiis in casibus ausit. Sil. 5. Casibus alternar, iam castris mago relicti. Ver. Geo. 1. Nasctur & casus abies visura marinos. Idem Aen. 9. Parua manet casus factum quicunque sequetur. Idem 5. Me liceat casum miserari infantis amici, pen. fle. cit.

CASVL A, pen. cor. Ver. Aen. 12. Hortus erat iunctus casula, quem vimina pauca. Idem Opusc. Si quando vacuum casula, pluuiæque tenebant. Iuue. Sat. 11. Et casulam, & noros tristis desiderat hædos. Idem 9. Cum matre, & casulis, & cum lufore Catello. Idem 14. Vinit cōtenti casulis, & consulis istis. antepe. acu.

CASVRVS, pe. pro. Clau. Alter in Aetneas casurus sponte fauillas. Oui. Met. 12. Ecquid vbi Asiaticas casuras aspicias arces. Stat. Theb. 1. Ionium socio casura Palzomone mater. Iuue. Sat. 11. Et citō casurus iam perlucēte ruina. pen. fle.

CATACLYSMVS, pen. pro. Mant. Traxit ab Armeniis, qui post veterem cataclysmum.

CATAMITVS, pen. pro. Auso. Aut Iouis Elysij tu catamitus eris. Puer meritorius dicitur, quo quis abutitur. pen. fle.

CATAPLVS, pe. pro. Tibul. Adueritur toto sibi nauigat orbe cataplus. pen. ac. contractum est integrum, cataploos.

CATARTICVS, pen. cor. Mant. Semina cū rarum per regna Catartica mittit. Idem. Ex quibus iussit in regna Catartica solum. antepe. acuit.

CATARACTA, pen. pro. Luca. 10. Exceperet tuos, & præcipites cataractæ. vbi ait Ioannes Sulpitius, Cataraclæ Græcè significat idem quod collido, & percutio cum sonitu, & quæ à nobis cataracta, & virili genere cataractes à Græcis dicitur. ante penult. acuit.

CATAPHRACTVS, pen. pro. Prop. 3. Ferreus aurato neu cataphractus equo. Ait Ser. Aen. 11. ibi, Spumantemq; agitabat equum, quem pellis ahenis. Cataphracti autem equites dicuntur, & ferro muniti sunt: & equos similiter munitos habent ut Salustius. Equus paria operimenta erant, quæ lineæ ferreis laminis in modū plumæ

- plumæ adnexuerant. pen. acu.
- CATASTVS**, pen. pro. Mart. 10. Cùm tibi Viliacus portet crysalla catastus. Idem 9. Sed quos arcanæ seruant tabulata catasti. Stat. Syl. 2. Non te barbaricè versabat verni catasti. Tibul. secundo. Barbara gyptios ferre catasta pedes. penultima acuit.
- CATENA**, pen. pro. Oui. Met. 15. Vel si dignus erit, grauius vincite catenis. Mât. Attulit Herodis Romæ regina catenas. Verg. Aen. octauo. Ut sese inclusit, ruptisque immane catenis. Luca. 2. Roboræque immensis latè relegare catenis. Stat. Syl. 1. Hoc illud tristis inuitum adire catenas. Tibul. Quam quidam silici restrictus membra catena. Iuuen. Sat. 13. Pœna erit abreptum, crede hunc grauiore catena. Pers. Sat. 5. Cùm fugit a collo trahitur pars longa catenæ. Mant. Aere catenatos quasi bruta obsecra trahebat Iuue. Sat. 3. Fixa catenatæ siluit compagatæ tabernæ. Mart. primo. Expectant curæque, catenatique labores. Stat. Syl. 2. Siue catenatis cucuatus mēbra palestris. penul. flectit.
- CATELLA**, pen. pro. Mant. Exiguus auium pullis, paruisque catellis. Mant. Os & labra tibi iugis mammella catellus. penultima acuit.
- CATEIA**, pen. pro. Ver. Aen. septimo. Teutonico ritu soliti torquere cateias. Ait Seruius. Cateix Gallica sunt tela: consona i, penult. acu.
- CATERVA**, pen. pro. Luca. 2. Post rubiconis aquas equitum properare cateruæ. Flac. 7. Colchis & æquali dominam lustrare caterua. Stat. Syl. 2. Nympharum teneræ fugiebant Pana cateruæ. Tibul. 1. Iam ciet infernas magico stridore cateruas. Verg. Geo. 3. Iamq; cateruatim dat stragem atque aggerat ipsis. Lucr. 6. Inde cateruatim morbo, mortique dabantur. penultima flectit. Verg. Aen. quarto. Tādē progreditur magna stipante caterua. Idem sexto. Agestisque manus armatæ Sparus ipse cateruis. Idem. Subuehitur magna matrum regina caterua. penult. acuit.
- CATHARINA**, pe. pro. Mant. Carmina pilix Catharina per Iūdis arua. pen. flect.
- CATHECUMINVS**, pen. cor. Mant. Nec dū cinctus erat, sed & huc Cathecuminus il lud. antepen. acu.
- CATHEDRA**, pen. cor. Mant. Quæ veteres nostræ gentis dixere cathedram. Idem. Nam Patriarchatus sceptrum, sanctaq; cathedram. Iuue. Sat. 11. Hinc atque inde patens, ac nuda penè cathedra. Mart. 10. Cum cathedralitios porter tibi rheda ministros. Idem 11. De cathedra quoties surgis iam sæpe notauī. Idem. Audi det & cathedris mœsta iuuenca tuis. Auso. In cathedra quid agit, hoc quod & in tabula. Hor. Ser. 11. Discipulorum inter iubeo plorare cathedras. antepen. acuit.
- CATIANY**, pen. pro. Mart. 6. Nec currit magnam rem Catiane facit. penult. flect.
- CATILLVS**, pen. pro. Ver. Aen. 11. Voluitur ille excussus humi, Catillus Iolam. Idem 7. Catillusque, acerque coras, Argiua iuuentus. penul. acu.
- CATILINA**, pen. pro. Ver. Aen. 8. Et scelestum pœnas, & Catilina minaci. Iuue. Sat. octaua. Quis Catilina tuis natalibus, atque Cethegi. Idem decimo. Integer, & iacuit Catilina caduere toto. Mart. 9. Sacrilegum strueret cū Catilina nefas. Luca. 2. Nec magis hoc bellum est, quàm cū Catilina parauit. Idem 7. Pacificus seuius tremuit Catilina secures. Sil. 15. Et Thydrum Maro, & incestum Catilina Nealcem. pen. flect.
- CATINVS**, pen. pro. Iuue. Sat. 11. Ponebat igitur Tusco sarrata catino. Hor. Ser. 1. Ad porri, & cicoris refero, laganique catinum. Pers. Sat. quinta. Portâtes violas, rubrumque aniplexa catinum. penultima flectit.
- CATIENA**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Accipiunt, donat Carilinz, vel Catienæ. pen. flect.
- CATINA**, seu Catana: Vide Calep. pe. cor. Sil. 14. Tum Catinæ nimium ardenti vicina Typhæo. Auso. Quis Catinam sileat, quis quadruplices Syracusas. antepen. acuit. Iuue. Sat. 8. Si tenerum attritus Catinensi punice lumbum. penult. acu. *κατὴν* situm, deorsum, huc, & illuc significat: cū omnia permiscuntur, & ordo rerum conturbatur: vnde catana dicitur à *κατὸν* & *αἶμα*, quia cū igne, & Aetna crumpant, superiora ima sunt.

- Catane oppidum Siciliæ, Aetna olim dicebatur, quod nomen incolis expulsis Hieron rex dedit: Hæc Domitius in Ouid. Epist. Sappho. ibi. Mec calor Aetneo.
- CATIA**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Cætera nī, catia est demissa veste regentis. antepenultima acuit. Iuue. Sat. 3. Accipiunt, donat Caluinz, vel Catienæ. penultima flecit.
- CATO**, pen. cor. Oui. de Trist. 1. Et leue carnisfeci, parq̃ue Catonis opus. Luca. 1. Marcellusq̃ue loquax, ex nomina vana Catonis. Idem 10. Inuenies, aude superperi tor vota Catonū. Stat. Syl. 3. Et minor in legesiret gener, & Cato Castor. Pers. Sat. 3. Grandia si nollem morituri verba Catonis. Hor. Epist. 2. Quæ prius memorata Catonibus, atque Cethegis. Ver. Aen. 6. Quis te magne Cato, tacitum, aut Cosse relinquat. Ait Seruius Aen. 6. ibi, O uirgo, noua mi facies. O in uirgo, licet sic naturaliter breuis in Latinis sermonibus: apud Verg. ramentum pro longa habetur. Item alibi. Quis te, magne Cato, tacitum: exceptis ego: ut, Ast ego quæ diuum: & duo: ut. Si duo præterea: & scio, ut, Nescio quid sit amor: & nescio: ut, Nescio, quis teneros. Apud alios, nisi in Græcis nominibus non produciunt: quod & nunc sequi debemus. Dicunt tamen quidam, quod o, tunc produciunt in nominatiuo, quando & in genitiuo fuerit producta: quod falsum est. Nam & Vergilius producit uirgo, cum uirginis faciat: & Lucanus Cato corripuit, ut, Nos Cato da ueniam: cum Catonis faciat. Item. Iuno cum produxit vergilius. Stat. ramentum corripit. Hæc Seruius.
- CATOLICVS**, pe. cor. Mant. Catolicorum ideo principes Athanasius orbe. antepenultima acuit.
- CATVLVS**, pen. cor. Luca. 2. Ut catulo iacuit lepidus, nostrasq̃ue secures. Ver. Buc. Sic canibus catulos, similes sic matribus hædos. Oui. Met. 13. Villosæ catulos in summis montibus vrsæ. Hor. Epist. 1. Militat in syluis catulus, nunc adhibe puro. Sil. 10. Nondum stat firmo catuli ceruicamina dente. Lucr. 4. Aut consuetæ domi catulorum blanda propage. antepenultima acuit. Mart. 14. Delicias parum si uis audire carellæ. Iuue. Sat. 6. Pectora pullorum rimantur exta carellis. Idem 9. Cum matre, & casulis, & cum lufore carello. pen. acuit.
- CATVLVS**, pen. pro. Mart. 2. Protinus aut Marti recitas, aut scripta Catulli. Iuue. Sat. 12. Nec suspecta tibi sunt hæc Coruine Catullus. Idem 2. Tædia non lambit Cluuiam, nec Flora Catullam. Hor. Ser. 1. Sil præter caluum, & doctus cecare Catullum. Mant. Nō minus quā pulchra suo Verona Catullo. Catul. Quare quod scribis, Veronæ turpe Catullo. pen. acuit.
- CAUCASVS**, pen. cor. Claud. Continuum vulnus nec iam mihi Caucasus hostes. Oui. Met. 2. Nec pio sunt Scythiæ sua frigora Caucasus ardet. Sil. 16. Caucasus antiquo fidebat Atlante magistro. Oui. Met. 5. Caucosemq̃ue comas Helicem, Phlegianq̃ue, Clytumnq̃ue. Ver. Buc. Caucasasque refert volucres, furumque Promethei. Idem Geo. 2. Ipsæ Caucoseo steriles in vertice sylux. Prop. 2. Idem Caucasæ soluet de rupe Promethei. antepenultima acuit.
- CAVDEx**, pen. pro. Ver. Geo. 2. Quin & caudicibus fectis mirabile dictu. penultima acuit.
- CAVDINVS**, pen. pro. Luca. 2. Ultra caudinas superauit vulnera furcas. penultima flecit.
- CAVEA**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Infelix cauea, & clausas circum vndique portas. Flac. 4. Nec sonat Aebalius caueæ fauor haud iugo nota. Ver. Aen. 8. Confessum caueæ magnis circensibus actis. Idem 5. Hic totum caueæ confessum ingentis & ora. Ait Seruius: Per caueam autem plebem significat: nam cauea confessus est populi. antepenultima acuit.
- CAVCO**, pen. cor. Oui. Met. 2. Nate caue, dum res sint, tua corrige vota. Idem 14. Quoque niagis caueas etenim mihi multa ueritas. Idem de Trist. 1. Ne quod opus non est, fortè loquere, caue. Ver. O. puse. Dicantur mea rura teium mare nauca cauto. Hor. Ser. 1. Qui nequit: hic niger est, hunc tu Romane cauto. Stat. Theb. 6. Hos cauet internum, in capitisque

pitiscque citati Iuue. Sat. 1. 4. Illa recte cauet: tu propter mille talēta. Hor. de Art. Sylvis deducti caueant, me iudice, Fauni. Mart. 1. Cautimus, & domini ius omne remisimus agro. Lucr. sexto. Præterea si vult, caueamus fulminis ictum. antepenultima. acuit. Alt Seruius Aen. 4. ibi. Quosue dabas gemitus, cum littora feruere larē. Infinitus hic à tertia est coniugatione: vt à feruo feruis. Nam secundæ coniugationis verba perditio, quod habent ante o, in tertiam migrant: ut, feruo, feruofulgeo, fulgo. Hinc est feruere Lucatens, auroque effulgere fluctus: Hinc etiam Hor. Epist. 1. Vade, vale, caue ne titubēs, mandataque frangas. Nam caue longa nec vocalis sequitur: vt Ver. Buc. Vale, uale iquit Iolla. Sed dicimus à tertia esse coniugatione imperatiuum: vt, cauo, cauīs. Hinc et Catullus cauere dixit. Cicero in Ant. Qui ab homine ne fario non cauerit. Idē ad Att. Nisi prius à tecauero. Idem in Top. Tu mihi, meisque multa sepe cauisti. Idem de Or. Quā sit bellum cauere malum. Idem de Clariis. Non satis paratus ad cauendum fui. Idem Att. Quæ quidem consilio prouideri poterunt, cauebuntur. antepen. acuit.

CAVERNA, pen. pro. Oui. Met. 15. Vis feræ ventorum cæcis inclusa cauernis. Idē 15. Præbet iter, subterque imas albata cauernas. Idem 6. Suppositurque feros imis mea terga cauernis. Ver. Aen. 2. Includunt cæco lateri, penitusque cauernis. Flac. 10. Nec secus in Siculis fureret iua flamma cauernis. penult. acuit. Manr. Ora cauernosi dictu mirabile in antrum. penult. fleſcit.

CAVLON, pen. pro. Oui. Met. 15. Romechumque legit, Caulonaaq; Naritiamq; penult. acuit.

CAVPO, pen. pro. Mart. 1. A caupone tibi fex Lalerana peritum. Horat. Ser. 1. Differtum nauis, cauponibus, atque malignis. Idem Epist. 1. Si ligit caupona feretinum ire iubebo. Idem. Asperſus, volder in caupona viuere nec qui. Tibul. Sed tu cum caupone omnia nostra facis. penult. acuit.

CAVSIDICVS, pe. cor. Mart. 2. Ipse potest fieri Marſia cauſidicus. Idem 10. Sed

neque cauſidico poſſis impune negare Iuue. Sat. 7. Dic igitur, quid cauſidici ciuilia præſtant. Idem 1. Cauſidici noua cū veniat lætica Marthonis. Mant. Cauſidici latratores, rabulæque furenſe. Iuue. Sat. 7. Gallia vel potius nericola cauſidicorum. Idem. Si libet, hinc centum patrimonialia cauſidicorum. antepenultima acuit.

CAVSTICVS, pen. cor. Mart. 15. Cauſtica Teutonicos accendit ſpuma capillos. antepenult. acuit.

CAVVS, pen. cor. Ver. Buc. Szpe ſiniſtra caua prædixit ab ilice cornix. Idem Geo. 1. Vonteris obtuſi dentem cauat arborē lyntres. Idem Aen. 2. Aceras iamque exciſa trabe firma cauauit. Idem 7. Tegmina tuta cauant capicum ſteſtumque ſalignas. Flac. 4. Nec ſonat æbalis cauet ſauor haud iugo nota. Luca. 1. Deſeruere cauo tentoria fixa Lemano. Oui. de Pont. 4. Gutta cauat lapidem, conſumitur annulus uſu. penultima acuit. Sil. 7. Auxil mulſtra mero, & quercu in crate rauata. Ver. Geo. 1. Tunc alnos primum ſluuii ſenſere cauatas. Idem: Ipſa autem ſeu corticibus tibi ſcuta cauatis. penult. fleſcit.

CECILIVS, pen. cor. Hor. de Art. Cæcilio, Plautoque dabit Romanus adeptum. Idem Epist. 2. Vincere Cæcilius grauitate Terentius arte. Manr. Ceciliam lauit, lauit cum fratre marium. antepen. acuit. Mart. 1. Vxorem gratis Ceciliane tuam. penult. fleſcit.

CECINNA, pen. pro. Oui. Faſt. 2. Te Tacius paruiq; Cures Cecinnaq; lenſit. penultima acuit.

CECROPIVS, pen. cor. Ver. Opuſc. Cecropius ſuaues eſpirans hortulus auras. Idē Geo. 4. Cecropias innatus apes amor vrger habendi. Idem. Cecropiumque, thymum & graue olencia centaurea. Idem Met. 2. Inſice tæbe tua natarum Cecropis vnam. Idem Faſt. 3. Pallada Cecropidæ Minoia Creta Dianam. Idem 4. Illud Cecropidæ nunc quoque triſte vocant. Idem de Art. 1. Perſida iduxit Cecropiaque rates. Prop. 2. Actica. Cecropiis obſtepit in foliis. Iuue. Sat. 2. Cecropiam ſoliti Bapte laſſare Cocyton. Idē octauo.

Ast ego Cecropides, viuas & originis huius. Idem. Nil nisi Cecropides, trincoëne simillimus Hermæ. Luca. 10. Prodeos si Cecropium, sua sacra Platonem. Stat. Syl. 2. Cecropiamque fidem, sed laudum tu minus esto. Idem Achil. 1. Cecropidæ stimulos nimirum opportuna carinis. antepen. acu.

CEDo, pen. pro. Ouid. Met. 1. Cesserunt nigris habitandæ piscibus vndæ. Idem. Votis cede dei, restabat plura referre. Idem 3. Cedit Agenorides paulum, spolioque leonis. Idem de Pont. 3. Cedere Danubius se tibi Nile negat. Stat. Syl. 1. Clamaretur Hymæ cedant curæque, metusque. Idem. Cedant Telegoni, cedat Laurentia Turni. Luca. 1. Cedetur, iurique tua natura relinquet. Idem. Et victis cedat piratica lautea Gallis. Verg. Buc. Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas. Idem Aen. 3. Et Phrygiam Ascanio clamydem, nec cedit honori. Ait S. ruius. Tanta dat munera, quanta meretur Ascanius. Hoc est, honori non cedere, parem esse meritis accipientis. penultima flecit. Iuue. Sat. 16. Ceditio & fusco iam misuriente parati. antepenult. acu. Idem 3. Cedamus patria, viuatur, Artorius isthici, ubi ait Ioannes Britan. Cedamus patria, id est, abeamus patria, non dicit patriæ: quia is patriæ cedit, qui & eam infestam, & inimicam habet: patria autem qui vltro abit. Cicero ad Atticum. si Cn. Italia cedit, in urbem redeundum puto. Idem de Clar. Minori necesse erat cedere. Idem Tusc. Nihil omnino Græciæ cederetur. Idem de Clar. Hortensius è vita cessit. Idem. Antequam cedo inuitus de rep. cedo oppressus de fortuna. penultima flecit.

Ceyx, pen. pro. Ouid. Met. 1. 1. Anxia prodigiis turbatus pectora Ceyx. Idem. At iuuenes quærente moras Ceyce reducunt. Idem. Fragmina nauigij Ceyx, sociumque, patremque. Idem. In faciem Ceycis abiit, sumptaque figura. Idem. Exinctique iube Ceycis imagine mittat. Idem. Hæc ait, agnoscis Ceyca miserrima cōiux. Idem. Visus erat, gellumque manus Ceycis habebat. Idem. Cum Ceyce suo solatia tollite verba. penult. acu.

CELEBRIS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Et celebræ Oceano, atque alterius æstibus Hispal. Oui. Fast. 3. Tertia post idus luxem celebrissima Baccho. Idem 4. Claudia procedit læto celebrissima vultu. Idem. Circus erit pompa celebræ, numeroque deorum. Idem Met. 5. Ecce venit comitum Niobe celebrissima turba. Idem de Pont. 1. Vox tamen illa fuit celebrissima, respice quantum. Iuue. Sat. 7. Respexit cum iam celebres, noctique poetæ. antepen. acu.

CELEBRO, pen. cor. Oui. de Pont. 4. Natali ludis scit celebrare dei. Idem Met. 1. Atria nobilium valuis celebrantur aperitis. Idem secundo. Et quæ Mæzonias celebrant carmine ripas. Ver. Aen. octaua. Semper honore tuo, semper celebrabere donis. Idem primo. Et vos o cæcum Tyrrij celebrate fauentes. Stat. Syl. 1. Exuvias laurosque dabit celebrare recentis. Catul. Pars obscura canis celebrabant Orgia cistis. Iuuen. Sat. tertia. Non vides quanto celebratur sportula fumo. Hor. Ser. primo. Festos albatos celebræ cornu ipse bilibri. antepenult. acuit. Mart. octauo. Fecit Hyperborei celebrator stela triumphij. penult. flecit. Cicero in Ver. Celebratur omnium sermone, lætitiisque conuiuium. Idem in Ant. Semper illius virtutem omnium mortalium fama celebrabit.

CELTICVS, penult. cor. Sil. primo. Non capiant similis mihi per Gætica rura. Mant. Insula in Oceano Gallus, & Gætica contra. pen. acu.

CELER, pe. cor. Luca. secundo. Vulturusque celer, nocturnæque editor auræ. Vergil. Aen. sexto. Euoditque celer ripam irremediabilis vndæ. Ouid. Met. 14. Picus equique celer spumantia terga reliquit. Idem de Trist. 1. Hei mihi quam celeri misfuerunt nubila flamma. Stat. Syl. tertio. Portatura celer quos nunc ego pectore somnos. Iuue. Sat. decima. Et Mauri celeres, & Mauro obscurior Indus. Horat. Ser. secundo. Currere hinc medicus multum celer, atque fidelis. Idem Epist. prima. Sedatum celeres agilem, gnavum remissi. Vergil. Aen. nono. Acceleremus, ait, vigiles simul excitat illi. penultima acuit.

- CELENNIA**, pen. cor. Oui. Met. 15. Sa-
xas fugit dextra prae-rupta celennia parte.
ante-penult. acuit. Ver. Aen. 7. Quique
Rufas, Baculumque tenent, atque arua
Celenne. penult. acuit.
- CELAENO**, pen. pro. Ver. Aen. 3. Vna in-
præcelsa confedit rupe Celæno. Idem
Insula Ionio in magno: quæ dira Celæ-
no. Idem 8. Vagus ibi parat num-
mos rapta Celæno. Luca. 3. Lugent
damnatæ Phœbe victore Celæne. Stat.
Théb. 2. Phœbe Celæna committere
prælia buxò. pen. acco.
- CELONICVS**, pen. cor. Anso. Et tingit pi-
ceo lacrymosa Celonica fumo. ante-pe-
nultima acuit.
- CENITER**, pen. cor. Oui. Met. 12. Et re-
censiferam natu mihi foemina semper. ante-
penult. acuit.
- CENOMENS**, pen. pro. Mant. In iuga de-
scendit Gallus Cenomena remigrat. Idem
Oppida confestum. Gallo Cenomana vo-
cato. penult. flect.
- CENSOR**, pen. pro. Pers. 3. Censoremque
tuum, vel quod trabeare salutaris. Iuue.
Sat. 2. O proceres censore opus est, an
arupisce nobis. pen. acu. Idem 20. Sed fa-
cilis cui, vis rigida censura carchini. Idem
2. Dac veniam coruis, vexat censura co-
lumbas. Oui. Fast. 5. Dicere censuram lō-
ga senecta dabat. penult. flect.
- CENTAURVS**, pen. pro. Oui. Met. 2. Filia
Centauri quam quondam Nympha Cai-
ci. Lucr. 4. Centauros itaque, & syllarum
membra videmus. Idem 2. Centau-
rei sordo pectorque ora sapore. Ver.
Aen. 5. Centaurus nunc vna ambæ iun-
ctisque feruntur. Idem Centauro inue-
nitur magna syllæque Cloanthus. Ait
Señlus, foemini est generis, si de nauis,
dicat: ve, in Eunuchum suam: cum co-
mœdiam diceret. sed sciendum, plerun-
que genera confundi aut metri necessita-
te, aut hiatus causa, sic Horat: Nec copi-
do sordidus aufert, cum significat cupidi-
tatem foemini in genere ditatus. Stat.
Théb. 6. Vix steriles compescit aquas Cē-
taurica dicunt. Idem Achilli. Mox ite-
rum campos, iterum Centaurica reddā.
ante-penult. acu. Vide Eunuchus.
- CENTESIMA**, pen. cor. Manil. 2. Hic po-

scit quartam partem centesima summa
ante-penult. acuit.

CENTENS, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Sterni-
tur & ritu decies centena dabuntur. Hor.
Ser. 1. Quauis crassa queat decies cen-
tena dedisses. Ver. Aen. 9. Delecti est illos
centeni quenque secuti. Ait Seruius.
Centurionum scilicet, ex more Roma-
næ militiæ: nam ex numero militum,
qui eos sequuntur, gradus dignitatis ap-
paret. Idem 10. Id grauis auletes cente-
naque arbore fluctum. Inquit Seruius,
Non ait remis, sed arboribus, ad expri-
mendata naui magnitudinem quæ plu-
res habuit remorum ordines. vnde ait
Lucanos. Et summis longè ferit æquora
remis. Stat. Syl. 4. Cessat centeni mode-
ratrix iudicis hasta. pen. flect.

CENTIMANVS, pen. cor. Oui. Met. 3. Nec
suo centimanus deierat igne Typhæa.
Idem 4. Centimanumque Gygen, semi-
bouemque virum. ante-pen. acu.

CENTRONIUS, pen. cor. Iuue. Sat. 14. Aedi-
ficator erat Centronius, & modo curuo.
Idem. Dum sic ergo habitat Centronius
imminuit rem. ante-pen. acu.

CENTVPLEX, pen. cor. Mant. Fœnore
centuplici reddet deus ecce per agros. an-
te-pen. acuit.

CENTVRO, pen. cor. Iuue. Sat. 16. Et pro-
cul à signis iustissima centurionum. Pers.
Sat. 5. Dixeris hæc inter uaricosos cen-
turiones. ante-pen. acu.

CENTVRIPAZ, pen. cor. Sil. 14. Centuri-
pe largoque virens Entella Lygo. ante-
penult. acuit.

CEPHALVS, pen. cor. Oui. Epil. Clarus erat
Cephalus, syluis depono iugosus. Idem de
Art. 3. Nec Cephalus roseæ præda puden-
da dex. Idem Metamor. 6. E quibus Ae-
lides Cephalus te toniuge felix. Mart. 9.
Nec qui Dictæa Cephalum de gente se-
cutus. ante-pen. acu.

CEPHEVS, penult. cor. Prop. primo. Qua-
lis & accubit primo Cepheia somno. O-
uid. Metamor. quarto. Aechiopum popu-
los Cepheiaque conspiciat arua. diphthō-
go soluta i, consonante in v. vocalem. an-
te-pen. acuit.

CEPHENVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Damq;
eo Cephenum medio Danacius heros.

H Hic

Hic quoque Cephenum post regem pri-
mus Odires. penult. fleat.

CEPHALE EDIVM; pen. cor. Sil. 14. Queq;
profellus Cephaleidas ora profundo
ante penult. acuit. Mant. Avus Ceph-
alenum premerente cum Thracibus illa
penult. fleat.

CEPHISVS; pen. pro. Ovi. Met. 3. Iam va-
da Cephiis, Panopesque euaserat arua.
Idem. Implicuit, clausitque suis Cephi-
sus in vndis. penult. fleat.

CERASTE, pen. prb. Ovi. Met. 10. Frons e-
rat vnde etiam nomen traxere Cerastes.
Luca. 9. Dispsades & peragunt civilia bel-
la Ceraste. Sil. primo. Ac dubiam ad me-
do subolem explorare Ceraste. penulti-
ma acuit.

CERASVS, pen. cor. Pers. Sat. 6. Seu cera-
sus peccant calix nescire paratus. Ovi.
in Nu. Audiat hoc cerasus, stipis in-
zans erit. Ver. Geo. 2. Vt cerasi, vlmisq;
etiam Parnasia laurus. Ait. Seruius. Hæc
cerasus, hic cerasis facit. Sanè Cerasus
ciuitas est Ponti, quam cùm defecit Lu-
cillus, genius hoc pomj inde aduexit,
& à ciuitate cerasum appellauit: nam
arbor cerasus, pomum cerasum dicitur.
Hæc augens ante Lucillum in Italia du-
ritum, & cornum appellabatur: sed postea
misit homine cornu cerasum dictum est.
ante penult. acuit.

CERAUNIA; pen. cor. Luca. 5. Concussit
pelagi, mouitque ceraunia naues. Sil.
octauo. Teerruerunt pauidos accensa ce-
raunia naues. Ovi. de Rem. secundo.
Hæc tibi sunt fyrtes acro coraunia vita.
Ver. Geo. primo. Aut Athon, aut Rho-
dopen, aut alta ceraunia telo: Ait. Ser-
uius, montes sunt Epiri à cerbris fulmi-
nibus dicti. Mant. Ve nigridos montes,
& summa ceraunia vidit. ante penulti-
ma acuit.

CERBERVS, pen. cor. Ver. Opus. Cerber-
us, & diris flagrat latrantibus ora. Idem.
Geo. quarto. Eumenides, tennuitque
inhians tria Cerberus ora. Stat. Syl. 3.
Præcinerem gemitum cui te nec Cerber-
us omni. Idem. 2. Illum nec terno la-
trabit Cerberus ore. Idem 5. Nempe-
tines, ne Cérberos Priscilla tremi-
scat. Idem Theb. 8. Ferrea Cerberæ pa-

tuerunt limina portæ. Luca. 9. Cerberus
Orpheo leniuit sibi la cantu. Ovi. Met.
quarto. Intremis linien tria Cerberus
exulit ora. Ait. Seruius. Aen. octauo. I-
bi, Ossa super recubans. Vt diximus
Cerberum esse terram, quæ corpora se-
pulta consumit: nam inde Cerberus di-
ctus est; quasi Creoboros, idest car-
nem vorans. Alij pueriliter volunt à
Cerberò Amphiaratossæ consumi, quæ
hiatu terræ secundum Strabonem disce-
dit ad inferos. Luca. 4. Cerberus, & su-
rix iam verò & lucis agenus. Idem Cer-
berasque canum facies, sinu lacraque eo-
rum. ante pen. acuit.

CERDO, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Sed perijt
post quàm cerdonibus esse timendus.
Idem octauo. Turpia cerdunt Volefos,
Brutosque decedunt. penult. acuit.
CERCOPITHÆCVS, pen. pro. Iuue. Sat. 15.
Effigies sacri mteæ aureæ cercopithæci-
penult. fleat.

CEREBRVM, pen. com. Hor. Ser. Man-
ret talos, ò te Bolæne cerebri. Stat. Theb.
5. Emicat, & nigrescit. persula cerebri.
Auso. Ipsa adeo linguam non habet &
cerebrum. Luca. sexto. Ac malè defe-
sum fragili compage cerebrum. Iuue.
Sat. decimus quarta. Cum facies peiora
sueñ vacuumque cerebro. Ver. Aen. 9.
Stridens, traiecitque hæsit tepe facta ce-
rebro. Mant. Nuda in fronte tulit quo
conquassante cerebrum. Iuue. Sat. 3.
Quod spatium rectis sublimibus, vnde
cerebrum. ante penultima acuit. licet pe-
nult. longa legatur, breuem tamen ait
esse. Calp. nec Aldus interque produ-
cta sunt, mementa. Hæc Fabius, cap. 10.
ibi, Præterque volucres. Idem. Id

CERES, pen. cor. Ovid. Metamorphos. se-
cundo. Non illum Cereris, non illum cu-
ra quietis. Idem Fast. 1. Prima Ceres a-
uidæ gaudia est sanguine porca. Idem
de Pont. 2. Accipiet gravidæ cur suis ex-
ta Ceres. Luca. quarto. Exiguam Cere-
rè p. Lucr. Pallada tabes Stat. Syl. 1. Qua-
re age si Cereris, sua dona, metumque
Lyxo. Idem 5. Effigies hoc are Ceres,
hoc lucida Gnosis. Ver. Geo. primo. Ela-
ua Ceres alto nequiquam spectat olyn-
po. Quod nomen ait Seruius, in p. syl.

Iabis

labris, in nominatio singulari producitur
vltimam, cum in obliquis corripitur. &
dicta est à creando. penultima acu. Oui.
Met. tertio: femina pro lana Cerealia
munera frangit. Stat. Syl. 3. Solaque
Chalcidice Cerealia dona coronæ. Sil.
8. Surrentem, & pauper sulci Cerealis
auella. Ver. Geo. secundo. Aut sætu peco-
rum, aut Cerealis niergite cului. Idem
1. Nec non & lini segetem, & Cereale
papauer, penult. flestit. Ait Seruius. vel
quod est esui, sicut frumentum, vel quo
Ceres vsa est in obliuionem doloris.
Idem Aen. primo. Tunc Cererem corru-
ptam vndis, Cerealiaque arma. Ait Ser-
uius. Et sciendum, iudice euphonia, di-
ci Cerealia, pro Cerialia, vt Typhus, &
Typhoia, Cæsareanus, & cæsarianus. In
his ergo licentia deriuationis est.

CERETANVS, pen. pro. Mart. 3. Cereta
pannos ponat, lentina. putabis. Idem
Ceretana mihi fiet, vel massa sicbit. Sil.
3. Nec Ceretani quondam Tyrinthia ca-
stra. penult. flestit.

CERYNTHIA, pen. pro. Ver. Geo. 4. Trita
Mellisphylla, & Cerynthia ignobile gra-
men. penult. acuit.

CERNO, pen. pro. Hor. de Art. Sic etiam
fidibus voces creuere sequens. Lucr. sexto.
Cernimusque succis, alio nidoris odorat.
Idem. Cernere odorari licet, & sentire
sonorem. Idem quinto. Cernebant indur-
gendo blandeq; colendo. Manr. Creue-
rat & rumidis ripas aquauerat vudis. Ci-
cero Tuscul. Ne nunc quidem oculis cer-
nimus. Idem Epist. Cerno nam animo,
quanto omnia vberiora futura sint. Idem
ad Atticum. Prædix nonarum, ex testa-
mento creui hæreditate. penultima
acuit.

CERNVVS, penult. cor. Manr. Cernuus in
cano lacrymisque dat vltima oborris.
Vergil. Aen. vndecimo. Implicat eiecta-
que incumbit cernuus arma. Ait Ser-
uius, Cernuus equus dicitur, qui cadit
in faciem, quasi in eam partem, quam
cernimus. Vnde & pueri, quos in lu-
dis videmus ea parte, quæ cernunt stan-
tes, cernui vocantur, ante penultima
acuit.

CERRITVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Cerricus
fuit? an commotæ crimine mentis. pe-
nult. flestit.

CERTO, penult. prod. Verg. Aen. secundo.
Classibus hic locus, hic acies ceteræ so-
lebant. Ouid. Metamorpho. duodecimo.
Nam certe valuit, vel cum Lynceia pri-
mum. Idem secundo. Quove petirus abist
certe, nec forma, nec ætas. Idem Metam.
secundo. Et veluti absentem certatim A-
æxona clauant. Verg. Aen. duodecimo.
Iam verò vt Rutuli certatim, & Troes,
& omnes. Idem octauo. Certatim squa-
mis serpentum, auroque polibant. Cal-
cul. Cum Delphi tota certatim ex vrbe
ruentes. Sil. duodecimo. In Capitolinas
certatim scanditur arces. Luca. 1. Certat-
umque rotis concessi virtutis orbis. Idem.
Annua venali referens certamina cam-
pi. Hor. Epist. primo. Ludus enim genuit
trepidum certamen, & ipsa. Verg. Buc. Et
certanien erat, Corydon cum Thyride
in vnum. Idem Geo. secundo. Velocis ita-
culis certamina ponit in ilmo. penult. fle-
stit. Ver. Buc. Bel. 5. Montibus in nostris
solus tibi ceteræ Amyntas. Ait Seruius.
Tibi ceteræ, vsurpatum est: nam hodie cer-
so tecum dicimus. Manr. Certabit odiss
plusquam capitalibus vt qua. Idem. Cer-
tabant ventis ventis per inania victor.
Cicero de Or. Qui tot annos cū Pomp.
Romano de imperio certauit. Idem A-
cad. Certare cum aliquo de aliqua re. pe-
nult. acuit.

CERVICAL, pen. pro. Mart. 14. Tinge ca-
put nardi solio cervicali obedit. Iuue. Sat.
6. Conducie comites, sellam cervicali ami-
tas, per apocopen facta à cervicibus, ait
Calep. Prisc. & neutri generis. ait libr. 5.
Cervicale integrum. Vide Regulas. pe-
nult. acuit.

CERVIX, penult. prod. Iuue. Sat. 3. Et lon-
gum inuulsi collum cervicibus æquat.
Idem sexto. Quæ nudis longum ostendit
cervicibus aurum. Stat. Syl. primo. Auro
cervice culti, vix lumine lesso. Idem.
Dixerat, & tenera matris ceruice pepen-
dit. Ver. Geo. 3. Cervici sub nocte debili
vbi libera collo. Idem Aen. 2. Ergo age, cha-
re pater cervici imponere nostræ. ait Ser-

H 2 Crr-

Cervix cum numero singulari dicitur, collum significat: si plurali utamur, superbiam ostendimus, ut in Ver. Cicero, Praetorem tu accusas: frango ceruices. Idem de D. Testudo capite breui, ceruice anguina, pen. acu.

CERVINUS, pen. pro. Hor. Epist. 1. Tempo re cervinam pellem lauravit in aula. Iuue. Sat. 14. Iam torquet iuvenem, longa est; & ceruina senecta. pen. acu.

CEROMA, pen. pro. Mart. 5. Et castigatum Libye ceroma palatrat. Iuue. Sat. 7. Endromydas Tyrias, & foeminum ceromâ, penultima flestit. Idem 5. Et ceromatico fere Nicereria collo, ante penult. acuit. Vn guentum est ex oleo factum & terra in speciem luti.

CESENNA, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Optima sed quare Cesenna teste marito, ante penult. acu. Mant. Ore purabatur Cesenna, Placentia, Roma, pen. ac.

CAEPES, pen. pro. Lucr. 6. Metitur terras oculus, nec cespitem tantum. Idem primo. Et subitus rapci munimine cespitis aggeri. Stat. Syl. 1. Suffectura parient vacua pro cespite terræ. Idem. Cespes, & exiguo placuerant fœra salino. Ver. Buc. Pauperis & ruguri congestum cespitem culmen. Ait Seruius. Cespes est terra cum propria herba euulsa. penultima acuit.

CASSATOR, pen. pro. Hor. Ser. 1. Arma viri nequam, & cassator Daus, & ipse penult. flest. Ver. Aen. 6. Iam pro prioris dei, cassas in vota, precesque. Ait Seruius. Cassas in vota, tardus es ad vota facienda: nam si dixerit, cassas in uotis, hoc significat, tardus es, dum vota facis aliud est, cassas in illam rem aliud, cassas in illa re: tardus es ad faciendam rem, & tardus es in facienda re. figuratè tamen dixit, cassas circa mittenda vota numinibus.

CATARIUM, pen. cor. Hor. Ser. 2. Plures annabunt thunni, & cetaria crescent. ante penult. acu.

CETHEGVS, pen. pro. Hor. de Art. Fingere einctus non exandit Cethegi. Lucr. 1. Lentulus, exertique manus vesana Cethegi. Idem 6. Exultat, Marique truces,

nudique Cethegi, pen. flest.

CETUS, pen. pro. Ver. Aen. 5. Tum varix comitum facies, immania ceta: Ait Seruius. Græca declinatio, hoc cetos, cetæ, ut Belos, Bele: Nam Latine sic declinari non potest. Nullum enim apud nos animal generis est neutri nisi fortè hic cetus, huius ceti dicamus: quod nusquam lectum est: nam dicuntur canes marini. Vbi ait. Ascensius. Reperitur in singulari, hic cetus, ceti: sed rarius: pluraliter autem hæc cetæ, sed more Græcorum: ita non capio flexionem Latinam. Sextus Pompeius, balænam belluam marinam, ipsam esse & cetum. Plin. nat. lib. 32. Ceto sex centorum pedum longitudinis, & recentorum sexaginta latitudinis in flumen Arabiæ intrasse. Inquit Despauterius, Duo sunt pluraliter neutra in e, cetæ grandes pisces, & tempe loca amoenissima indeclinabilia. penult. acuit.

CEU, similitudinis est adverbium producti. Stat. Syl. 1. Ceu stimulis accendat equum, nec dulcior unquam. Idem. Murmura ceu placidi veritus turbare Vopisci. Idem 2. Ceu notus caderes tristi gladiator arencæ. Qui. Met. Communeque prius ceu lumina solis, & auræ. Idem 3. Spectat postus geminum centummina sydus.

CAVATOR, pen. cor. Iuue. Sat. 9. Conputat, & cenet / ponatur carculus, ad sint. Idem 2. Clunem agitant, ego te ceuentem Sexte verebor. Persi Sat. 1. Laudatur bellum hoc, bellum hoc erant Romule ceteros. ante pen. acu.

CHARACTER, pen. pro. Mart. Deficit hoc speciem facis ostendisse character. Ait Seruius Buc. ibi. Dic mihi Dameta, cuium pecus? an Melibæi. Notum autem ceteros esse characteres dicendi, vnum exagmaticum, in quo tantum poeta loquitur, alium dramaticum, in quo nunquam poeta loquitur, tertium mixtum. characteris pen. pr. flebitur enim per e, longum, ait Antonius Nebris. Cicero in Orat. Sed in omni re difficillimum est formam, quod character Græce dicitur, exponere. Idem. Sed iam forma ipsa re stat

stat, & caracter ille, qui dicitur in recto. pen. acu. in genitio uo flect.

CHALCIDICVS, pen. cor. Ver. Aen. 6. Chalcidicaque leuis tandem super altit. arce. Idem Buc. lbo & Chalcidico quæ sunt mihi condita versu. Luca. 5. Chalci dicas puppes ad iniquam classibus aulin. Stat. Syl. 2. Omnia Chalcidicas terras obuersa saluant. Idem 4. Hæc ego Chalcidicis ad te Marcelle son abam. Idem 5. Solaque Chalcidicæ Cerealia dona cor. næ. Sil. 12. Hinc ad Chalcidicam transfert citus agmina Nola. antepenultima acuit.

CHALYBS, pen. cor. Sil. 1. Non ignes, candensque Chalybs, non verbera passi. Mant. Radebat vada summa Chalybs, utrumque sonantem. Ver. Aen. 8. Vulsificusque Chalybs vassa fornace liquefecit. Idem. Aricturæ chalybum, & fornacibus ignis anhelat. Idem 10. Insula in exhaustis chalybum generosa metallis. Idem Geo. 1. Ad Chalybes vadit ferrum, verolaque pontus. Ait Seruius, Pupuli sunt apud quos nascitur ferrum. vnde abusiue dicitur chalybs, ipsa materies: vt vulnificusque chalybs. Oui. Fast. 4. Aes erat in præcio chalybis iam massa placebat. pen. acuit.

CHAONIVS, pen. cor. Ver. Buc. Chaonias discunt, aquila veniente columbas. Idem Geo. 1. Chaoniam pingui glandem intauit arista. Idem Aen. 3. Chaonio, & celsum Butroti ascendimus urbem. Idem. Pars Heleno, qui Chaonios cognomine campos. Idem Chaoniamque omnem Troiano à Chaone dixit. antepenultima acu. ait Pierius, Valerius. Probus legit, Chaonio per o, magnum. Aen. 3. genitio casu, vt Androgeo.

CHAOS, pen. cor. Luca. 1. Antiquum repetens iterum chaos omnia misit. Oui. Fast. 5. Post chaos, vt primum data sunt tria corpora mundo. Idem Met. 1. Quam dixere chaos rudis indigestaque moles. Idem in Ibin. In nostrum cuncti tempus adeste chaos. Idem Fast. 1. Me chaos antiqui (nam sum res prisca) vocabant. Ver. Aen. 6. Et chaos, & phlegethon, & loca silentia latè. Prisc. declinat chaos, chai, chao. Oui. Met. 14. Et noctem noctis-

que deos, hercibique, chaoque. penultima acuit.

CHARADROS, pen. pro. Stat. Syl. 4. Quæque pauet longa spumantem valle charadrò. antepenult. acu. non solida positione.

CHARAXES, pen. pro. Oui. Heroi. Gaudet & à nostro crescit mœrore Charaxes. penultima acuit.

CHARIDEMVS, pen. pro. Mart. 5. Verba putas famæ te Charideme dare. Idem 6. Vxorem Charideme tuam scis, ipse senisque. pen. flect.

CHARYBDIS, pen. pro. Luca. 4. Tauromita nam vincunt feruore Charybdin. Idem 15. Ignis in Hesperium cecidit latus, atra Charybdis. Stat. Syl. 3. Lucani rabida ora maris num totum Charybdis. Oui. de Pont. 4. Effugit ab syrtes, & te Zancleæ Charybdis. Inue. Sat. 5. Contemnunt mediam temeraria lina Charybdis. Ver. Aen. 3. Dextrum Scylla latus, læuum implicata Charybdis. Ait Seruius, Charybdis autem scemina fuit voracissima, quæ, quia boues Herculis rapuit, à Ioue fulminata est, & in maria præcipitata. Vnde naturam pristinam seruat: nam sorbet vniuersa, & secundum Salustium circa Tauromitanum egerit litus. Et inquit Cicero, Charybdis, quæ si fuit animas, fuit vnum in Philippiis. pen. acu.

CHARISMATA, pen. pro. Mant. Pneumatis expectans ventura charismata sancti antepen. acu.

CHARITONIA, pen. cor. Lucr. 4. Paupula pumilio charitonia tota merum sal. antepen. acu.

CHARON, pen. cor. Ver. Aen. 6. Terribili squalore Charon, cui plurima mento. Idem. Portitor ille Charon, hi quos vehit vnda, sepulci. Idem Opusc. Præda Charontis agor, vidi, vt flagrantia tædis. Ait Seruius. Charon dixit per antiphrasin: quasi Acheron. penultima acuit.

CHARVS, pen. pro. Ver. Buc. Charadeum soboles magnum Iouis incrementum. Idem Aen. vndecimo. Hic matres, miseræque nurus, hic chara fororum. Idem 8. Artis, opisque tuæ nec te charissime coniux. Idem Opusc. Cogor inire

- voces tua dum me charior ipso. Ouid. Metamor. decimo quarto. Me duce cognoscēs, simulachraque chara parentis. Idem Fast. secundo. Proxima cognati dixere Caristia chari. Stat. Syl. primo. Ceu non cluzra mihi fatis d' nimirumque priores. Tortellus admonet, charitas pro amore, & dilectione per ch, scribendum est: nam à charis, quod est gratia, & amor, prorsus descendit. Idem Iov. Despau. 2c. Cornucopiz. At verò caritas, caristiaque est à Veibo careo, significatque inopiā. Val. libro quarto, cap. sexagesimo secundo inquit, Amor genus est, charitas species: charitatem etiam pro penuria accipimus. charus penultima flectit. carus acuit.
- CHARITES**, penul. cor. Ouid. Fast. quinto. Protinus accedunt Charites, necluntq; coronas. Gratiz tres Iouis filiz fuere. Aglæa, Thalia, & Euphrosine. antepenultima acuit. deriuatio. Fallit In mero, non cōpositio, vt à charis, charus: charus pri. flect. choris acuit.
- CHALDAEA**, pen. pro. Mant. Non quæ de fatis memorat, Chaldaæ videntur. Iuue. Sat. 6. Chaldaïs, sed maior erit fiducia quicquid. penultima acuit. Licet diphthongus sit.
- CHERISTRATVS**, pen. cor. Mart. 5. Quadringenta tibi non sunt: Cherestrate surge. antepen. acu.
- CHELÆ**, pen. pro. Luca. 1. Scorpioni incēdis cauda, chelasque peruris. Sil. decimo quarto. Cernit deuexas Lilybeon nobile chelas. Vergil. Geo. primo. Qua locus Brigonen inter chelasq; sequentes: ait Seruius, chelæ scorpis brachia sunt: quæ sexaginta partes in cælo sunt: & libram faciunt Veneris domicilium. chela. penultima flectit. Mant. Labra capis chelas, veteres dixere Pelargi. chelæ. penultima acuit.
- CHELYS**, pen. cor. Stat. Syl. primo. Hic tua Tiburtos Fauno chelys, & iuuat ipsam. Idem. Nec Helicon graui pulsant chelys Enthea plectro. Idem. Hic chelyni, hic flauam maculoso nebrida tergo. Idē 2. Affluat aut syluis chelys intellecta, ferisque. Idem. Seu nostram quatit ille chelyn. Seu dissona neclit. Idem 5. Cur nihil exoret genitor chelys, aut tua mēmens. Idem Theb. octauo. Ad chelyn, & duras animantem valle Charadron. penult. acuit.
- CHELYDROS**, penul. pro. Ouid. Metamorphos. septimo. Squamea Ciniphei tenuis membrana Chelydri. Sil. 1. Doctus Atys, tactuque graues sopire Chelydros. Idem tertio. Inde Meduseis terram exundasse Chelydri. Luca. 9. Chersydros tractique via fumante celydri. Verg. Geo. 2. Et tophus, & scaber, & nigris exesa Chelydri. Idem tertio. Galbanoque agitare graui nidore Chelydros. Ait Ser. Chelydri dicti sunt, quasi Chersydri: quia in aquis, & in terris morantur. Ydor autem dicimus aquam. penultima acuit. solida positione.
- CHERILVS**, pen. cor. Hor. de Arr. Sic mihi qui multum cessat: sit cherilus ille. Idem Epist. 2. Cherilus incultis versibus, & male natis. antepen. acu.
- CHERVCA**, pen. pro. Claud. Quæque domant Scythicos immanis uetusque cherucas. penult. flectit.
- CHIOS**, pen. cor. Hor. Epist. primo. Romæ laudem Samos, & Chios, & Rhodos abfēs. Idem. Quid tibi visa Chios bullati, notaque Lesbos. Luca. octauo. Quas athenæ cautes, & quas Chios asperat vndas. Stat. Syl. 2. Et Chios, & gaudens fluctus spectare caristos. penultima acuit. Chius, a, um, possessiuum contra primitiuu naturam penultima prod. Ouid. Metamor. secundo. Forte petens Delon Chiz telluris adoras. Hor. Serm. primo. Suauior, vt Chio nota si commissa Falerni est. Idem 2. Cecuba vina ferens Alchon Chium maris experts. Tibul. secundo. Confusia, & Chio soluite vincla cado. Mart. Chia seni similis Baccho, quam Setia misit. penult. flectit.
- CHIMAERA**, pen. pro. Ouid. de Trist. secundo. Nam quid de terreo referam domitore chimæra. Sil. 14. Et freta gaudebat celsa turbare chimæra. Clau. Vis Hydre, Scyllæque fames, & flamma chimæra. Verg. Aen. 5. Inde Gyan, ipsamque ingenti mole chimæram. Idem sexto. Horrendum stridens, flammisque armata chimæra. Ait Seruius. Ore leo, postremis partibus

bus draco, media capra secundum fabulas fuit. Re vera autem est mons Lyciae cuius hodie ardet cacumen, iuxta quod sunt leones, media autem pascua sunt: ima verò montis serpentibus plena. Ouid. Metamorphos. nono. Quodque chimæra iugum medius in partibus ignem: Pectus, & ora leæ, caudam serpentis habebat. Lucr. Prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra, penult. acuit. Diphthongus enim ex causa est. Ouid. Met. 6. Iamque chimæriseræ cum sol grauis viret arua. antepenultima acuit. Verg. O. p. 1. Alma chimæra Xanthi perflua liquore.

CHIONÆ, pen. cor. Ouid. Meta. v. decimo. Nata erat huic Chione, quæ doratissima forma. Mart. 1. Nec curtus Chiones Antypoes ve calyx. antepenultima acuit.

CHIRAGRA, pen. cor. Pers. Sat. quinto. In Venerem est putris, sed cum lapidosa chiragra. Horat. Serm. secundo. Scurra Vola nerius postquam illi iusta chiragra. Idē Epist. primo. Nodosa corpus noli prohibere chiragra. Mart. primo. Sed nil parro non porrigit, hæc chiragra. antepenultima acuit.

CHIROGRAPHVM, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Vana superuacui dicunt chirographa ligant. antepenultima acuit.

CHIRON, pen. pro. Ouid. Metamorphos. secundo. Eripuit, geminæque tulit Chironis in antrum. Stat. Syl. primo. Cum Thecin Aemoniis Chirō accedere terris. Lucr. 9. Par geminis Chiron, & diem quod Carcinus ardens. Ouid. Fast. quinto. Nocte minus, quarta promittit, sua sidera Chiron. Catullus. Aduenit Chiron portans syluestria dona. Iuue. Sat. tertia. Cantharus & recubus sub eodem marmore Chiron. Verg. Geo. tertio. Phillirides Chirō Amythaoniisque Melampus. penultima acuit.

CHIRONOMON, pen. cor. Iuue. Sat. sexta. Chironomon lædam molli saltante Bactillo. antepenultima acuit.

CHIRURGVS, pen. pro. Mart. 1. Chirurgus fuerat, nunc est vespillo Diakrus. penultima acuit.

CHLAMYS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Id tergo de missa chlamys latus ense quieto. Pers. Sa-

ty. 6. Iam chlamydes regum iā lucea gasasapa capris. Hor. Epist. 1. Me fueris hic tu chlamydes Lucullus, vt aiunt. Ouid. Metam. 5. Inducis tyriam chlamydem, quæ lambus obibat. Idem 13. Anchifex sceperum chlamydem, phætræque nepoti. Verg. Aen. 4. Sidoniam plecto chlamydem circumdata limbo. Idem 3. Et Phrygiam Ascanio chlamydem, nec cedit honori. Mant. Pallia, non tyrias chlamydes, non prandia regum. pen. acuit.

CHLORIS, pen. pro. Ouid. Fast. 5. Chloris erant, quæ flora vocor corrupta Latino. Idem. Chloris erat Nymphæ capri felicitis, ubi audis. Catu. obulit Arctiones chlamidos ales aquis. pe. flecit.

CHORALISTRIA, pen. cor. Prop. 4. Nileus tibicen erat Choralistria Phyllis. antepenultima acuit.

CHORINEVS, pen. pro. Verg. Aen. 9. Emachionaliger Chorineum sternit Asylas. Idem 6. Ossaque lecta cado texit Chorineus aheno. Idem duodecimo. Obuius ambustum torrem Chorineus ab ara. penultima flecit.

CHOREA, pen. pro. Mant. Ducebatque leues buxo resonante choreas. Claud. Implet Cytherias, cantatricesque choreas. Ouid. Metamor. octauo. Immemores nostri festas duxere choreas. Idem 14. Ad numerū motis pedibus duxere choreas. Verg. Opusc. Naiades & celebrate deum, ludete chorea. Idem Aen. 6. Pars pedibus plaudunt choreas & carmina dicunt. ait Seru. In choreas, re corripit propter metrum: alibi ait, secundum naturam: vt, Iuuat indulgere choreis. Ergo, aut syllolen fecit, aut anchitesin e, pro ei, ponere: nam Græcum est nomen. Prop. 1. Procinus & nuda choreas imitabere sura. Lucr. 2. Armati innumerum starent, pernec chorea. Idem. Cum pueri circum puerū pernec chorea. Vide Edon. pen. flecit. Et variatur, et si scribitur pro ei, diphthongum, licentia poetica.

CHORVS, penul. cor. Ouid. de Pont. 1. Carmina Pieris inuigilate choris. Idem Fasto. v. Prima sui cepit Calliopea chori. Idem Metamo. 1. Ecce suo comitata choro Dictynna per altum. Stat. Syl. 1. Pandefortes te stella chorus, tibi Phœbus, &

- Euan. Mart. 1. Lufit Nereidum docilis chorus æquore toto. Verg. Geo. primo. Omnis quam chorus, & socii comitetur duces. Idem quarto. At chorus æqualis Dryadum clamore supremos. Idem Aen. 4. Diductis foluere choris rursusq; vocaris. penult. acu.
- CHREMES, pen. cor. Hor. de Art. Iratusque Chremes tumido diligit ore Idem Ser. primo. Aigura meretrice potens. Daouque Chremata. Sil. primo. Tum frontem Chremes inconstans, vibrat capillo. Ait Ser. Aen. 4. ibi, versatq; Darera. Dicimus Chremes, & Chremis, & Chremetis in genituo, vnde & Chremete in accusatiuo. penult. acu.
- CHRYSENDETUM, pen. cor. Mart. 2. Immodici tibi staua tegunt Chrysendeta nulli. Idem 6. Ponuntur semper Chrysendeta Calpetiano. Idem 14. Grandia ne viola paruo Chrysendeta mulsio. ante penult. acuit.
- CHRYSTIS, pen. pro. Pers. Sat. 5. Limen ad obscœnum frangam, dum Chrysidis vndas. penultima fleat. in obliquis. antepenult. acuit.
- CHRYSLITHVS, pen. cor. Ouid. Met. 2. Per iuga Chrysolithi, positq; ex ordine gemmæ. Mant. Chrysolithos, & carbonēs, nitidosque Pyropos. antepenultima acuit.
- CHRYSGONVS, pe. cor. Iuue. Sat. 6. Chrysgonum cantare vetet, Hispulla tragædo. Idem 7. Chrysgonus quanti doceat, vel Pollio quanti. Claud. Eutropius iam Chrysgonis tua Bute potestas. antepenult. acuit.
- CHRYSTIPPVS, pen. pro. Pers. Sat. 6. Inuentus chryssippe tui finitor acerui. Hor. Ser. 1. Chryssippus dicat sapiens crepidas sibi nunquam Idem 2. Cæcum agit, insanum Chryssippi porticus, & grex. Idem. Chryssippus ponit fecunda in gente Meneni. Claud. Inuentum quodcumq; tuo Chryssippe recessu Iuue. Sat. 13. Chryssippus nō dicer idem, nec mire Thaletis. penultima acuit.
- CHRISTIGENA, pen. cor. Mant. Christigenæ regale genus, regalia festa. Idē. Christigenis genus est visus nescire deorum. Idem. Christigenū quoties puppes sub-
- mersimus Allo. Idem. Christigenis habitare vrbes impune ferarum. Idem. Christigenas quoties pro religione duellum. Idem. Illaque Christigenis fecit per tempora pacem. ante penult. acu.
- CHRISTIPERA, pen. cor. Mant. Christiperæ matris cæli regione potitas. Idem. Christiperæ matri coniecto in vincula sensu. ante penult. acuit.
- CHRISTOPHORVS, pen. cor. Mant. Christophori Cananeus erat, Syriq; colonus. Idem. Christophorus Venetis patri successit in armis. Idem. Christophorus verò miserans ea vulnera dixit. Idē. Christophorus dominū, quem vestigabat adeptus. antepenult. acu.
- CHROMIS, pen. cor. Ouid. Met. 12. Pyrichoi virtute Chromin, sed utque minor i Ver. Buc. Pergite Pierides, Chromis, & Mnasyllus in antro. Ait Ser. Isti pueri Sætyri sunt. penult. acuit.
- CHRONISCO, pen. pro. Lucr. 2. Et satiati agni ludunt, blandeque chroniscant. penult. acuit.
- CHRONIVS, penult. cor. Stat. Theb. 3. Hinc Chronium coniux, hinc mater Penthea clamat. ante penult. acuit.
- CYANE, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Et cum venzili Cyane succincta lagæna. Claud. Rap. Alpheus Cyane totum supereminet agmen. Idem. Quo Cyane? volucres quisquis Sirenas abegit. Mart. 11. Et Mynias intrant Tyaneasque nates. Declinatur Cyaneæ, cyaneorum pro scopulis, ait Despaute. Sil. 13. Et Cyanes, & Anapus Ortygiæ Arethuse. Ouid. Met. 5. Inter Scelidas Cyane celeberrima Nymphas. Idem. Est mediū Cyanes, & Pisæ Arethuse. Idem. At Cyane, raptamq; deam, contemptaque fontis. Idem. Venit & ad Cyanen: ea, ni mutata fuisset. Idem 9. Cognita Cyaneæ præstati corpore Nympha. Hic quadrissyllabum est prima longa: est enim filia Meandri fluminis Phrygiæ, ubi ait Rapæ. dux Nympha hoc nomine à poetis donatur: altera Sicula Proserpinæ socia, altera Mxandri filia: cum verò Nympha Sicula est, primam, & penultimam breuiat. Ouid. Fast. 4. Preterit & Cyanen, & fontis lenis Anapi. Idem de Pont. 3. Quamq; suis Cyanen miscet

Anapus aquis. Pro insulis quibuscumque, seu scopulis inter se modico spatio dista-
tibus primam producit. Flac. libro quarto. Cyaneas furor his modico concurre-
re ponto. Idem. Cyaneæ propiorque la-
bor, quando adflore, quaque. Idem. Cy-
neæ fuga præcipites illita remittunt. Idem.
Cyaneæ, premit umbræ ratem, scopuliq;
feruntur. Luca. 2. Cyaneas tellus emisit
in æquore cautes. Iuue. Sat. 1. 5. Nam ci-
ritus Scyllam, vel concurrentia saxa, Cy-
neæ, plenos & tempestatibus vires. Air To-
annes Britanicus, Cyane verò nomē fon-
tis in Sicilia apud Syracusas, iuxta quem
Pinto vapores Proserpinam, cui nomen à
Cyane Nympha, quæ voluit inhibere
Plutonem, ne Proserpinam asportaret.
Illud autem sciendū. Cyaneæ pro Nym-
pha, siue fonte primæ corripere. Itē Plin.
libro 7. inquit. Quisquam & Temenitis,
& Achidemisa. & Marga & Cyane fon-
tes in Syracusano agro Cyane syracusa-
rum fons quod sit. Vide in lib. 4. de rebus
Siculis. antepen. acu.

CYATHVS, pen. cor. Ver. Opus. Sunc cup-
pæ, calices, ciathi, rosa, ribia, chordæ. Mar.
Nō habilis cyathis, & inuileis vna Lyco.
Idem 1. Neuia sex cyathis, septem Iusti-
na bibatur. Idem 8. In Priami cyathis A-
stiana cta bibes. Iuue. Sat. 9. Et pulchrum,
& dignum cyatho, cæloq; putabas. ante-
pen. acu. Mant. Et cyathizando festas hi-
larare Calendas.

CYBELE, pen. cor. Stat. Syl. 2. Per Cybeles
luculentis agros, vbi marmore picto. Clau.
Nec sicco Cybele, nec stabat lumine in
vno. Iuue. Sat. decimaquarta. Et Cereris
licet, & Cybeles aulicæ relinquant. Mart. 3.
Sacra tamen Cybeles decipis ore viros.
Idem. Semiuir Cybeles cum grege iū-
git iter. Verg. Aen. 3. Hinc nater cu-
trix Cybeli, Corybantiaq; æra. Air Seruius.
Cybelus, mons Phrygiæ est, in quo coli-
tur, à quo & Cybele dicta est. Alii di-
cunt, Cybulum sacerdotem eius primū,
& ab eo Cybelem dictam. Idem decimo.
Occurrit comitum Nymphæ, quas alma
Cybele. Seruius inquit, Cybele Anape-
stus est, qui pes est ex duabus syllabis bre-
uibus, & ex tercia longa. Apotius in-

quam, vt Antonius Nebriss. ibi, Es, ante
4, in mediis syllabis, vt Cybele tum bre-
uiare, tum producere reperitur. cum ve-
rò producit, per duplex l, scribi con-
suevit. Luca. primo. Et lotam paruo reuo-
cat Almone Cybellem. Stat. Syl. quinto.
Appia quaq; italico gemitus Almone cy-
belicæ. Ita & in illo Verg. Alma Cybelle.
Idem Despau. asserit. Stat. Syl. 1. Ante
diem ceret iam nūc Cybeleia nouit. O-
ui. de Art. 1. Ista iube, faciant, quo Cybe-
leia mater. Idem in Ibin. Attonitæ; se-
ces, quos Cybeleia mater. Idem Mer. 10.
Dente premunt domito Cybeleia frenæ
leones. antepen. acuit.

CIBIRATICVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Ne
Cibiratica, ne Bychina negocia perdas.
antepen. acuit.

CIBVS, pen. cor. Oui. Met. quintodecimo.
Vnde fames homini veritorum tanta ci-
borum est. Idem. Nec cælate cibis vncos
fallacibus hamos. Idem de Trist. 3. Ossa
tegit nacies, nec iuuat ora cibis. Idem
1. Et non æquoribus piscibus esse cibum.
Stat. Theb. 2. Aeger hians, victusq; cibis,
nec iam amplius iræ. Iuue. Sat. 5. Fructus
amicitiæ magnæ ciuus impurat hunc
rex. penult. acuit. Lucr. 6. Aut alios ho-
minum pastus. pecudumque cibatus.
Idem. 1. Possē nisi à terris paulatim cui-
que cibatum. penult. flebit. Hor. Ser. 1.
Aiuue cūm sibi sint congesta cibaria, si-
cut. antepen. acu.

CICADA, pen. pro. Ver. Buc. Dumque
thymo pascuntur apes, dum rore cicadæ.
Idem. Sole sub ardenti resonant arbu-
sticicadis. Idem Aen. 7. Argylæ & cun-
ctæ fremunt ardore cicadis. Lucr. 4. Cum
teretes ponunt tunicas æstate cicadæ.
Ouide Art. 1. Vere prius volucres tenet
æstate cicadæ. Iuue. Sat. 9. Et pedibus da-
rate, atque expectate cicadas. Mant.
Pascere oues poterat, neque vox humo-
re cicadas. Oui. Philom. & cuculi cucu-
lant, fricant rauca cicada. penultima
flebit.

CICATRIX, pen. pro. Hor. Ser. 1. Sic mu-
tilus miniteris, ac illi fœda cicatrix. Iu-
ue. Sat. 3. At recens linum ostendit, non
vna cicatrix. Oui. de Trist. 3. fœda cic-
atricem

- trixem ducere nostra sine. Idem de Pont. 1. Tempore ducetur longo fortasse cicatrix. Ver. Geo. 2. Dentis & ad morso signata in stirpe cicatrix. Stat. Syl. 4. Nunc etiam ad planctus refugit in plana cicatrix. Sil. 8. Turbari vulgi signataque mente cicatrix. pen. acu.
- CICER**, pen. cor. Hor. de Art. Nec si quid fracti cicris probat vncis & emptor. Idem Ser. 1. Ad porri, & cicris refero Lagani-que catinum. pen. acu.
- CICERO**, pen. cor. Mart. 3. Laudari debes, hoc Ciceronis habes. Iuue. Sat. 10. Eloquium, ac fama Demosthenis, aut Ciceronis. Aulo. Suni dea cui nomen non Cicero ipse dedit. Iuue. Sat. 7. Ut redeant veteres Ciceroni nemo ducentes. Idem. Ruffum, qui toties Ciceronem Allobroga dixit. Ait Seruius in Ver. Buc. Ecl. 6. ibi. Nec Phæbo gratior vlla est. Cicero dixisse dicitur, & ad suam, & ad Vergili laudem. Magnæ spes altera Romæ antepenult. acuit.
- CICIRRHVS**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Sarmenis curæ pugnam, messique Cicirrhii. Idem. multa Cicirrhus ad hæc donasset iam ne catenam. pen. acu.
- CYCLADES**, pen. cor. Ovi. Met. 2. Existunt montes, & sparsas Cycladas augent. Idem 4. Cyclades excipiunt Lesbo, post terga relictæ. Idem. Hinc init Aegæum quo Cycladas aspiciunt omnes. Idem de Trist. 1. Cycladas Aegæas obstupuisse potest. Ver. Aen. 3. Cycladas & crebris legimus freta concita terris. Idem 8. Cycladas aut montes concurrere montibus altis. antepen. acu.
- CYCLOPES**, pen. pro. Ovi. Met. 1. Tela respondent manibus fabricata Cyclopum. Idem 3. Est aliud leuius fulmen cui dextra Cyclopum. Idem 4. Antiphates memores, immanis fuerit Cyclopis. Hor. de Art. Antiphatem, Scyllamque, & cum cyclope Charybdim. Stat. Theb. 2. Cyclopes, notique operum Thelechine amica. Iuue. Sat. 15. Fingentem immanes Lestrygonas, & Cyclopes. Ver. Aen. 8. Ferrum exercebant vasto Cyclopes intro. Idem 3. Ignarique viz Cyclo-
pum, clo habet accentum, quia Latina declinatio est: in accusatiuo quia græcè posuit Cyclopes, cy habet accentum: Sic Cyclopes, clo habebit. Contra est illud Iuuenalis supra. Sil. decimotertio. Fleuerunt freta, fleuerunt Cyclopea saxa. Ver. Aen. primo. Accessus scopulos, vos & Cyclopea saxa. antepenultima acuit.
- CYCONES**, pen. cor. Ovi. Met. 15. Flumen habet Cycones, quod porum saxeæ reddit. Tibul. Nam Cyconum ille manus aduersus repulit vndis. Prop. 3. Castra decem annorum, & Cyconum mons Ismara Calpe. Verg. Geor. 4. Dona querens sprete Cyconum quo murmure matres. antepen. acuit.
- CICYTA**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Sed mala tollat auum vitiato melle cicuta. Iuue. Sat. 7. Nil præter gelidas auxæ, conferre cicutas. Ovi. Met. 2. Coxerat ære cauo viridi versata cicuta. Ver. Buc. Est mihi disparibus septem cōpacta cicuris. Pers. Sat. 4. Dicere sorbitio tollit quæ dira cicuta. Lucr. 5. Quippe videre licet pinguescere sæpe cicuta. pen. flect.
- CICONIA**, pen. cor. Ovi. Met. 6. Ipse sibi plaudat crepitante ciconia rostro. Iuue. Sat. 14. Moribus instituat serpente ciconia pullos. Hor. Ser. 2. Tutus erat rombus tutoque ciconia nido. Mant. Garulus incuruo cum crure ciconia longo. Ovi. Philom. Cloror immenso de turreciconia rostro. antepen. acu.
- CIEO**, pen. cor. Iuue. Sat. 12. Vos hominum, diuumque fidem clamare ciemus. Stat. Theb. 6. Brachia vix requies, iam ciet altera remos. Ver. Geo. primo. Saxa ciet, scatebrisque ærentia temperat arua. Idem tertio. Extremosque ciet gemitus, ite tristis arator. Idem Aen. 3. Condimus, & magna supremum voce ciemus. Idem 12. Et tu bella cie, conceptuque ex cute foedus. Ait Seruius ibi. Terrificos ciet. Nam propriè ciere est alceri aut dolorem, aut lacrymas commouere. Idem tertio. Talia fundebat lacrymans, longosque ciebat. Lucr. sexto. Et monimenta virtum demoliri, atque ciere. Idem quinto. Quam sepius plagis

plagis saltum, canibusque ciere. Idem. Noscere possemus, quæ vis, & causa cieret. Idem quarto. Quærimus & magna dispersos voce ciemus. Cicero de Nat. Omne quod est calidum, & igneum cietur motu suo. Idem in Tusc. sic ex corporis totius natura vario motus cieri. Idem de Vniuer. Cuius orbis semper eodem modo ciebatur. Idem de Diuin. Absurdum sono fontes, & stagna cieri. antepenultima acuit. Vide Concito. Vide Ciro.

CYDIPPOS, pen. pro. Ouid. Epist. Cyadip. Nil tua Cydippe facta pudoris habent. Idem. Ad quid Cydippe littera nostra redit. Idem. Hei mihi Cydippe, timeo tibi dicere verum. pen. acuit.

CYDICIMOS, pen. cor. Stat. Theb. 7. Cydicimon heu similes perituro in corpore vultus. antepen. acuit.

CYDON, vrbs Cretæ, prim. corripit, & eius detinatur, vt Cydon, Cydonis, & Cydonius. Syl. 2. Gesaque, latratorque Cydon, testumque, fœneque. Hic pro cane communis est generis. nam ex hac vrbe aduehebantur optimi canes ait Petrus Marfus ibidem. Stat. Theb. 6. Ille videntur equi, credas è plebe Cydonum. Lucæ. 7. Illuc & Libye Numidas, & Creta Cydonas. Oui. de Art. 1. Illum Gnosiasque, Cydoniadesque iuuenæ. Mart. 14. Si tibi Cecropia saturata Cydonia melle. Idem 10. Cælantur simili ventura Cydonia lana. Mant. Gnosiasque intrauit celerique Cydonia gressu. Ver. Buc. Ire libet Partho torquere Cydonia cornu. Prop. 3. Illis pompa fuit decussa Cydonia ramo. antepenult. acuit. Sil. 2. Crebra Cydonæo fundebat Sicula cornu. Idem 10. Ecce Cydonæa violæ arundine plantam. Oui. Met. 8. Armaque, equosque habitusque Cydonæasque pharetras. Stat. Theb. 4. Terga Cydonæa Corythos arundine pulsata. penult. flect. Cydon, nomen viri proprium, primam prod. Stat. Theb. 9. Et malè dilectum miseræ Cydonæa forori. Ver. Aen. 10. Dum sequeris Clyteum infelix noua gaudia Cydon. Ait Sæuius. Sane cydon quando nomen est proprium, cy, naturaliter producit, si appellatiuum est, corripit cy. vt, Parthus, si-

ue Cydon telum immedicabile torit. Stat. tamen Theb. 2. In proprio etiam corripit. vt, Hæc regi promissa Cydon, hæc Lampe dabamus. Quod facit abutens licentia, qua vtimur in nominibus propriis: quod refert Antonius Nebriss. sed Ioannes Despaut. ait, tu dic variari Cydon viri proprium. Stat. Theb. 9. Vt supra. Idem 5. Quid te flauæ cydon? quid te per colla refusus. Quintianus Epigraphia sexta, Cydon ambigue: si vis la tius scire, vide Seruium in Verg. Aen. 10. In quem non facit Despauterius illud: si Seruius sibi prætendit poetæ licentiam, Cydon. penult. acuit.

CILIX, pen. cor. Oui. Met. 2. Ardet Athos, taurusque Cilix, & Tmolus, ex Oere. Stat. Syl. 2. Et Cilicum mæles, Phariæque ex præ volucris. Idem. Quod Cilicum flores, quod munere graminis Indi. Claud. In mercem veniunt Cilices Iudæa Sophonæ. Iuue. Sat. 4. Bello sic pugnas Cilicis laudabat, & ictus. Idem 8. Pyratæ Cilicum, sed quid damnatio confert. Luca. 7. Agmina, quæ Cilicum terris deducta tenebat. Idem 4. Antiqua parat arte Cilix, passusque vacare. pen. acuit.

CILICVS, pen. cor. Hor. de Art. Nec sic incipies vt scriptor Cilicæ olim. Mart. 8. Pallada ne Cilicum timeant pomaria bruma. antepen. acuit.

CILINDRVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Area cum primis ingenti est æquanda cylindro. idest lapide tereti, inquit Seruius, in modum columnæ, qui à volubilitate nomen accepit, quod vertere sonat in Grego. pen. acuit.

CILISSA, pen. pro. Oui. Fast. 1. Et sonet accensis spica cylissa focis. Prop. 4. Terque lauet nostras spica cylissa conias. pen. ac.

CILLARVS, pen. cor. Oui. Met. 12. Cylare te fixit paruo cor vulnerelæso. Idem Cyllaron vna tenet cultus quoque quantus in illis. Mart. primo. Hic vbi septenas Cyllarus hausit aquas. Idem 8. Lædæo poterat adducere Cyllaron astro. Idem Quem prius astrifero Cyllarus ore bibat. Claud. Cyllarus, & silauum Xanthus spreuisset Achillem. Ver. Geo. tertio. Cyllarus, & quorum Graii memineret poetæ. Stat. Syl. primo. Cyllarus hic domini

domini nunquam mutauit habenas. ante pen. acuit.

CYLLENE, pen. pro. Stat. Theb. 7. Cyllene secreta tubas, Minoae curat. Oui. Fast. 5. Hæc enixa iugo compressi fere Cyllene. penultima acuit. Luca. 10. Possidet inmensæ Cyllenius arbiter vndæ. Ouid. Met. 14. Pacifer huic dederat florem Cyllenius album. Idem 1. Talia disturus vidit Cyllenius omnes. Idem 2. Stremus, ait, pacto velox Cyllenius isto, antepenult. acuit. Idem de Art. 3. Hac docet ornari testudine Cyllenea, penult. flect. & penult. prod. à Cyllene. ex regula quæ, à Græcis in e, longum sunt Latine. Hæc Antonius Nebrili. atque Ioannes Despauteus.

CYMBALVM, pen. cor. Oui. Fast. 4. Cymbala pro galeis, pro scutis rympana pulsant. Ver. Geo. 4. Tinnitusque acie. & matris quare cymbala circum. Idem Opuſc. Cymbala cum erotalis pruriginis arma priapo. Ioue. Sat. 9. Cymbala pulsantis legatus fiet amici. Prop. 3. Cymbala Thebana concerpere deo. Lucr. 2. Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum. antepen. acu.

CYMBIVM, pen. cor. Ver. Aen. 3. Infernus tepido spumantia cymbia lacte. antepen. acuit.

CYMBRICVS, pen. cor. Mant. Sarmaticos habitant agros per cymbrica viuunt. antepenult. acuit.

CIMELVS, pen. pro. Oui. Met. 12. Inguine Nefter manibus coniecta Cynieli. Idem 8. Hinc humilem Myconem, cretosaque rura Cymoli. pen. flect.

CIMEVS, pen. pro. Sil. 13. Cymeo populi vox nostra sonabat in antro, penultima flectit.

CIMERIVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Cimeriumque chaos ? stare prope bellica regis. Tibul. 3. Lethæamque ratem, Cimeriosque lacus. Oui. Met. 11. Est prope Cimerios longo spelunca recessu. antepen. acuit.

CIMEX, pen. pro. Mart. 11. Nec toga, nec focus est, nec ritus cimice lectus. Idem. Et teges, & cimex, & nudi sponda grabati Ita legit Despaue. Impressum tamen est: Et teges atque cimex. In quod

est Hor. Ser. primo. Men moueat cimex pancillus aut cruciat quod. penultima acuit.

CIMINVS, pen. cor. Locus, & mons est Hetrurix. Sil. 8. Stagna tenent, Ciminique lacu, qui Suetria tecta. Ver. Aen. 7. Et Cymini cum monte lacu, lucosque Capenos. Ait Seruius, aliquando Hercules ad hos populos venit: qui cum à singulis prouocaretur ad ostendendam virtutem, defixisse dicitur vectem ferreum, quo exercebatur: qui cum terræ esset affixus, & à nullo potuisset auferri, eum rogatus substituit: vnde immensa vis aquæ secuta est, quæ Ciminum fecit. antepenult. acuit. Pro herba verò penult. prod. Hor. Epist. 1. Pallarem casu, biberem ex sanguine ciminum. quod nos, ait Calep. y, in u, vertentes cuminum dicimus. Pers. Sat. 5. Rugosum piper, & pallentis grana cumini. penultima flectit.

CIMODOCE, pen. cor. Stat. Syl. 2. Cymodoce, viridisque cupit Galathea lauare. Ver. Aen. 5. Nysæ, Spioque, Thaliaque Cymodoceque. antepen. acuit. Idem 10. Quarum quæ fandi doctissima Cymodocea. pen. flectit.

CIMOTHOR, pen. cor. Flac. 2. Cymothoe Glaucusque manu, pater ipse profundi. Sil. 3. Cymothoe ea regna vagæ, Pelagisque labores. Ver. Aen. 1. Cymothoe simul & Triton adnixus acuto. Ait Seruius. Nomina deorum plerumque de causis sunt ficta ab elementis: quæ numina dici voluere maiores vs, Cymothos, idest, cursus fluctum: ita sonat in Græco. antepen. acu.

CINAPE, pen. pro. Oui. de Pont. 4. Partheniusque rapax euoluens saxa Cynapes. penult. acu.

CINACHVS, pen. pro. Mant. Aequoreas naues Venetus quibus arua Cynachi. Idem Hæc ubi facta rates ineunt, iterumque Cymachi. pen. flect.

CINARRIVS, pen. pro. Stat. Syl. 5. Coryciæque comæ, Cynariciæque germina, & altis. penult. acu. Hor. Epist. 1. Quem scis immuniem Cynaræ mœrere proterux antepen. acuit.

CINAEVS, pen. pro. Ioue. Sat. 2. Inter Socraticos

eraticos notissima fuisse cynædos. Idem. 4. Et tamen improbius Satyrani scribente cynædo. Marr. 3. Rident multo, qui se sextille cynædum. pen. fleit.

CINCYRVS, pen. pro. Hor. de Art. Fingere cinctus non exaudita Cethegis. penultima fleit.

CINGULVM, pen. cor. Stat. Theb. 6. Quisque iacit, seu frena libet, seu cingula flammis. Flac. septimo. Desumus data concinnio, quod cingula soli. Idem tertio. Hyphile galeam, dilecta que cingula regni. Verg. Aen. 1. Amica subnectens exercitum cingula mammarum. Idem duodecimo. Baltheus, & notis fulserunt cingula bullis. Idem vndecimo. Cingula Tyburti remulo distissimus olivis. Ait Serulus. Cingulum autem hominum generis neutri est: nam animalium feminino genere dicimus has cingulas. Ouid. de Rem. Et nota velocem cingula ledat equum. antepenultima acuit. Ouid. Met. 1. Tempora cingebat de qualibet arbore Phæbus. penult. acuit.

CINCYRVS, pen. cor. Ouid. de Pont. primo. Non doluit patria cynicus procul esse sinopeus. Auso. Inuertor primus cyniceus ego que ratio isthæc. Hor. Epist. 1. Moridacem cynicum sic elodebat, & aiunt. Iuue. Sat. 13. Et qui nec cynicos, nec stola dogmata legit. Mart. 1. Non est hic cynicus Cosme quid ergo canis. Idem. Esse phasas cynicus, deceptus imagine falsa. Pers. Sat. 1. Si cynico barbam petulās nonaria vellat. Iuue. Sat. 13. A cynice tunica distitia, non epicurum. antep. acn.

CINIPHVS, pen. cor. Mart. Stragula Cyniphæ præbebant hispida barba. Ouid. de Pont. 1. Cyniphæ segetis citius numbrabitis aristas. Claud. Nec dem Cyniphæ exercitus attingit horas. Ouid. Met. quinto. Cynipheus pelates fentranti dextera fixa est. Sil. 3. Cyniphæ didicere macæ, squalencia barba. Idem. Cyniphæq; globos dubitatis irrumperere turmæ. Lucan. 9. Cyniphæ inter pestes tibi palma potendū est. Verg. Geo. tertio. Cyniphæ dent hirci fetasque comantes. antepenultima acuit.

CYNIRA, pen. cor. Ouid. Met. 10. Cū tandem cinyra, audis cognoscere amante.

Idem. Ista tua est cinyra denotataque perora iungit. Idem. Nacta grauem vino cinyram male sedula nutrix. Idem. Chate vale Cinyra, caufamque intellige moris. Idem. Non essem cinyræ, cinyræ concumbere possem. Idem. Virgine cinyras hæc credens esse timoris. Idem. Dixerat ac cinyras quem copia digna procorum. Idem. Inter felices cinyras potuisset haberi. Idem. Persephone licuit nobis cinyreus heros. Idem. Fixerat obliquo iuuenis cinyreus ictu. Idem. Soluerat, ac virgo cinyreia peritigil igne. antepenultima acuit. Idem. In vetitis numerant turba cinyreis in illa. penultima fleit. Cinyras Pigmalionis filius myrrhani genuit: quæ infando patris amore capta nutricis opera cum eo in scio concubuit. Quo errore in arborem sui nominis fuit mutata ob deorum miserationem iram paternam fugiens. hæc Raphael Regius, ibi, Editus & ille est, qui si sine prole fuisset.

CINIS, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Bistonii cineres vngula pulset equi. Idem Met. secundo. In cinerem vertunt sylux cum montibus ardent. Idem. Et neque iam cineres electatam; suillam. Idem. Non tulit in cineres sibi sua Phæbus eosdem. Verg. Buc. Fer cineres Amarilli foras, riuosque fluenti. Stat. Syl. secundo. Restrinxit cineres gremio, nec lubrica ossa. Iuue. Sat. prima. Quorum flammunia legitur cinis, atq; Latina. Idem 3. Præter maiorum cineres, atque ossa volucris. penultima acuit.

CINNAMVM, pen. cor. Mart. tertio. Et fluere excusso cinnama fusa vitro. Idem 4. Tam bene rara suo miscentur cinnamardo. Idem quinto. Balsama qui semper cinnama semper olet. Ouid. Fast. tertio. Cinnama ra primus, captiuæque thura dedisti. Idem Metamor. decimo quinto. Quasque cum fulua sustravit cinnama myrtho. Luca. 10. Cinna excernit nec perdidit æra terræ. Mant. Cinna, thura, Arabes lamdebant sydera sumi. antepenultima acuit.

CINOSURA, pe. pro. Luca. 3. Certior haud illis duxit cynosura carinas. Idem octavo. Arctophilax propiorque mari cynosura fereturs

feretur. Mant. Vt grauis Elice Tyrii cynosura carinis. Manil. Angusta cynosura brevis torquetur in orbe. Ouid. Fast. primo. Esse duas arctos quarum cynosura petatur. Sil. tertio. Sydonis cynosura redit fidissima nautis. pen. fleet.

CYPARISVS, penul. prod. Ouid. Metam. decimo. Gratus erat Cyparisse tibi, tu pabula ceruui. Idem. Hunc puer imprudens iaculo Cyparissus acuto. Ver. Geor. secundo. Nec salici, lotoque, nec Idæis Cyparissis. Ait Seruius. Geor. primo, ibi, Syluane cupressum. Syluanus, Deus est sylvarum: hic amauit puerum Cyparissum nomine: qui habebat mansuetissimam ceruam: hanc cum Syluanus nefcius occidisset: puer est extinctus dolore: quem amator Deus in cupressum arborem eius nominis vertit. Ver. Geo. Et teneram ab radice ferens Syluane cupressum. Cyparissus Græcum nomen est. penult. acuit.

CYPRIA, penult. cor. Ouid. Metamorpho. decimo. Telluris cypræ pars optima quæ mihi præfuit. Mant. Nam Cypria de gente fuit demissus ab alta. antepenultima acuit.

CYPRÆSSUS, penult. cor. Mant. Nunc in Targeto cypressifera, vel in Ida antepenultima acuit.

CYPRIGENÆ, pen. cor. Mant. Cyprigenæ campos, & regna per ardua Phœbi. Idem. Constituit Ioue Cyprigenas agitante crematus. antepen. acuit.

CYPRIANVS, pen. pro. Mant. Magne pater Cypriane tuo, verum tua virtus. Idem. Et nobis placare deum Cypriane memeto. pen. fleet.

CIRCA, pen. pro. Verg. Geo. 4. Et circa regem, arque ipsa prætoria dense. Horat. de Art. Nec circa vitem, parulumque mora beris orbem. Præpositio, air Antonius Nebriss. cap. de Accentibus in com. aut absolute est, ut cum dicimus, Circa, quæ pars est, Circa cui casui sequit. Circa est præpositio præpositiua, an postpositiua? Circa est præpositio, an aduerbiū: in his omnibus, prima acuit, ac si nomen sit: composita verò per regimen casus omnibus grauatur. syllabis. vide A, præpositio.

CIRCE, pen. pro. Verg. Aen. 7. Fecit auem Circe, sparsitque coloribus alas. penult. acuit. Iuuen. Sat. 4. Tempestate mea Circeis nata forent, an. Hor. Serm. secundo. Ostrea. Circeis Misenio oriuntur echini. Verg. Aen. seprimo. Proxima Circeæ raduntur litorea terræ per æ, diphthongum Græcè scribitur. pen. fleet.

CIRCITER, pen. cor. Hor. Epist. 1. Clarus ab officiis octauam circiter horæ. Mant. Sed fluxere decem, vel circiter ista conat. Idem. Nunc quoque qui viuunt centum, vel circiter annos. Idem. Nota quater quinos, vel circiter ore nitenti. antepenultima acuit. Vide Circa, seu A, præpositio.

CIRCVITVS, pen. cor. Verg. Aen. vndecimo. Vndique circuitum, & certam quærit improbus hastâ. Idem tertio. Aequore circuitu dextrum fuge litus, & vnda. Idem vndecimo. Circuit & quæ sit fortuna facillima centat. Iuuen. Sat. nona. Circuit, & saeuos non inuenit, vnde repente. Ouid. Metamorpho. secundo. Sæuæque circuitu curuantem brachia lango. Mant. Sed quid circuitu pario tibi exdia logo. Ego quidem circumitus scriberem, circuitus proferrem: scribitur enim m, ut appareat compositio: non proferretur propter cacophoniam, ne fiat metacismum. Hæc Quint. libro nono, cap. tertio, libro octauo, cap. tertio, libr. vndecimo, cap. 3. Sed vide Regulas nostras, vbi de m, agitur.

CIRCVLVVS, pen. cor. Stat. Theb. secundo. Possens astriferum, velox iam, circulus orbem. Sil. decimo tertio. Donec postremo laxatis circulus pris. Luca. 10. Exerit, & variis mutator circulus anni. Idem 20 no. Ostendit Libyæ fuit circulus ore. Ouid. Meta. 1. Videritis stellas illic ubi circulus axem. Verg. Aen. 10. Accipit & molli subnectit circulus auro. antepenultima acuit.

CIRCVMAGO, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Circumagat madidas à tempestate cohortes. Scribitur m, non proferretur: Vide Circuitus, antepen. acuit.

CIRCVMCIDO, pen. pro. Mant. More suæ gentis, quæ circumcidere nazos. Cicero de Fin. Ars agricolarum, quæ circumcidat

dat. Idem. Circumcisus; inanitate omni-
 & refore. pen. fleet.

CIRCUMFUSVS, pen. pro. Lucr. 1. Circum-
 fusa super suas ex ore loquelas. Verg.
 Aen. 2. Circumfusa ruit, certantq; illud
 re apto. Cicero de N. N. Neq; erat aere
 circumfusa extrema mundi. pen. fleet.

CIRCUMFUSVS, pen. cor. Ouid. Met. 2. Inclina-
 cursus, & eosdem circinat auras. antepe-
 nult. acuit.

CIRENE, pen. pro. Stat. Syl. 2. Cretaq; Cy-
 reneque, & qua tibi cinque beato. Sil. 15.
 Te quoque Cyrenes vidit contrita tel-
 lus. Verg. Geor. 4. Mater Cyrene, mater
 quæ gurgitis huius. Idem. Cyrene foror,
 ipse tibi tua maxima cura. Idem. Cyre-
 ne manibus liquidos dant ordine fontes.
 Luca. nono. Africa Cyrenis etiam nunc
 bruma rigeat. Idem. Proximus in mu-
 ros; & moenia Cyrenarum. Cicero pro
 Plane. Desiderarunt te, inquit, oculi mei,
 eum tu es. Cyrenis. vt cyrenæ, cyrenæ
 rum est enim Cyrene penei amnis filia
 est item insigne Libyæ oppidum. pen. uel
 ma acuit.

CYRILLVS, pen. communis. Manr. Diuino
 elicit seruens ardore Cyrillus. Idem. Sex
 ta dies Cyrille tuum venerabile nomen.
 Idem. Ex agris hyemem fert annua festa
 Cyrillus. Idem. Argolicis illuc nauit Cy-
 rillus ab oris. Idem. Et pater Albertus cū
 Cyrillo Megarensi. pen. acuit.

CYRVS, pen. pro. Luca. 3. Cyrus, & effusus
 numeratō milite telis. Flac. 6. Doctus &
 Anchaces patulo vaga vincula Cyro. Idē
 Cyris in arma viros, plaustrisque ad præ-
 lia cunctas. caput Cyri seruit amputa-
 tum, & in virem humano sanguine ple-
 num hac cuni exprobratione coniectum
 fuisse, fatia te sanguine, quem fuisse. Ven-
 gil. in Cyri. Candida concessos ascendat
 Cyris honores. penultima fleet. Manr.
 Cyriaco. tunc æra sonat, tum iubilat An-
 con. ante. pen. acuit.

CYSSEVS, pen. pro. Ver. Aen. 10. Cisseis re-
 gina Parin creat vrbe paterna. Idem 7.
 Cisseis prægnans igneis enixa, iugales.
 Hecuba à Cisseo patre, Cisseis à poetā
 fertur. pen. fleet.

CYSSEVS, pen. cor. Auso. Ves. Cisso triiugi
 si placet milibus. ante. pen. acuit.

CISTIFERA, pen. cor. Mart. 5. Nubere nup-
 si Gallia cistifera. ante. pen. acuit.

CITRA, Citæ, pen. cor. vrbis fuit Colchidis
 Medæ patriæ hinc sit adiectiuū Cyteus,
 a, um, à genitiuo, vnde Cyteæ Medea fer-
 tur à Valerio Flacco lib. 6. Sollicitat. nec
 Martis amor, sed fama Cyteæ. Idem. Ta-
 lia certatim Minyx, paritq; Cyteæ. Idē.
 Aspicis vt Mynias inter procerosq; Cy-
 teos Idem. Tum iuuenem terreis parce te
 nuere Cyteæ. Idem 9. Postremo mores,
 rabiemq; Cyteidis oræ. Prop. 2. Non hic
 herba valet, non hic nocturna Cyteis. pe-
 nul. acuit. Idem 1. Vosse Cyteæ ducere
 carminibus. pen. fleet.

CITELLVS, pen. pro. Hor. Ser. secundo. Su-
 me Citelle, negat, si non des, optet ama-
 tor. penult. acuit.

CITHARA, pen. cor. Ouid. de Pont. 4. Vtq;
 nec ad citharā, nec ad arcum segnis Ap-
 pollo. Idem Met. 2. Te coma, te citharæ,
 te nostit laure pharetræ. Idē Epist. Briss.
 Pugna nocet citharæ, nosque Venusq;
 iuuant. Ver. Aen. 3. Post alij proceres, ci-
 thara crinitus Iopas. Idem 12. Auguriū
 citharamque dabat, celeriesque sagittas.
 Mart. 14. Sume cithariaco medicarum
 nestare Ceston. Manr. Accubuerit epulis
 easu citharistria vlego. ante. pen. acuit. Lu-
 ue. Sat. 7. Elicerat risum citharæ cau-
 da magistri. Hor. de Art. Quauis est mo-
 nitus venia caret & citharæ dus. Iuue. Sat.
 10. Sic licet eximius citharæ dus, siue Se-
 leucus. Idem 8. Res haud mira tamen ci-
 tharædo principe natus. pen. fleet. Apud
 Græcos legit citharis, ios idest, citharea
 Venus. citharea ipse formarem à geniti-
 uo citharæ, vt citharea Venus: vt Cyta-
 vrbis est Cholchidis, à cuius genitiuo Cy-
 teæ, sic Cyteæ: vt Cyteæ Medea, citherea
 tamen fertur. cithera, orum, numero ran-
 eum plurali. pen. pro. Ver. Aen. 1. Hunc
 ego sopitum somno super alta Cithera.
 Idem 10. Er Paphos, Idaliumq; tibi, sunt
 alta. Cithera. Idem. Est Amathus, est cel-
 sa mihi Paphos, atque Cithera. Ait Set-
 uius insula est Veneri consecrata: dici-
 mus autem hæc Cithera, sicut hæc So-
 lyma, hoc Atraxata, vt Aeneid. sexto.
 ibi, Tunc egonem ruinulū. Græci
 per ci, dipthongon scribunt: nos
 verò

verò in e, longum vertimus: vt, Cithærea. Mart. vndecimo. Quod Cithærea sua scribere gaudet acu. Vergil. Aen. primo. Parce metu Cithærea, inanet immota tuorum. Ouid. de Art. 2. Præcipue Cithærea inbet sua sacra taceri. Idem. Nūc mihi si quidam puer, & Cithærea fauere. Stat. Syl. primo. Sineat? hoc mallet, nasci Cithærea profundo. Idem. 3. Nonne leues pueros, non te Cithærea pudebat. Peculiarare est Veneris cognomen tum à Cithæris insula impositum, in quam illa primum concha marina dicitur aduecta. penultima flecit. Mart. secundo. Læuor o conchis Galle cithæriacis. Ouid. Metam. quarto. Exigit indicii memorem Cithærea poemam. Idem. Sæpe Cythariaco ducit pectine crines. Idem. Mercurio puerum diua, & Cithæride natum. Ait Seruius in Ver. Geo. quarto, ibi. Ipse caput solans ægrum tellure amore. periphrasis est, citharæ, cuius usus reperiuntur hoc modo. Cū regrediens Nilus in suos meatus varia in terris reliquisset animalia, relicta etiam est tellus, quæ cum putrefacta esset, & nerui eius remansissent extensti intra eorum, percussa à Mercurio sonitum dedit, ex cuius imitatione cithara est composita. antepenultima acuit.

CITHÆRON, pen. pro. Ouid. Metam. secundo. Didymaque, & Mycale, natusque ad sacra Cithæron. Idem tertio. Vadit ubi festus faciendæ ad sacra Cithæron. Vergil. Geo. tertio. Rumpit moras, vocat ingenti clamore Cithæron. Idem Aen. 4. Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron. Hæc quinto. Thias & infelix exuperet vidisse Cithæron. Ait Seru. Geor. tertio. Cithæron autem pars est Parnasi. Geographi multo secus asserunt: est enim mons à Parnaso discretus, & ab eo plusquam triginta passuum millibus distinctus: qui Libero patri sacer erat, in quo eius sacra tertio quoque anno celebrabantur, quæ Trieterica dicebantur. penultima acuit.

CITHYSIS, pen. eor. Verg. Buc. Florentem Cythisum, & salicæ carpetis amaras. Ait Ser. Est genus fruticis, vel herbarum, quæ nascitur inter campos, & sylvas in Cythisa

ciuitate, antepenultima acuit.

CITIO, pen. eor. Ver. Aen. duodecimo. Quæ drupedes citat, incusans acriore Latinos. Stat. Syl. primo. Limen Amicleos, ad frenata citauit olores. Idem Theb. 9. octauo. Tunc iras, tunc armis citat, sic decidat hostis. Ouid. Fast. 5. Siue ego te feci testem, falsos citauit. Mart. 4. Nec pauidos tristis voce citare reos. penultima acuit. Stat. Syl. primo. Indulsi natura sibi nemora alta citatis. Idem Theb. sexto. Intonitru sub nube comæ, tunc ritè citatos. Lucan. 6. Euenos Calydonæ secat, ferit omne citato. Verg. Aen. duodecimo. Ora citatorum dextra detorsit equorum. Iuue. Sat. 1. Maioruni cecus dum peruolat æccitator. Sil. decimo. Insularat equo, vel si resupina citato, penultima flecit. Stat. Theb. primo. Illicet igne iocus, lapsasque citator astris. Sil. decimo. Hæmonia boreæ duæ, penam citator ibat, antepenultima acuit. Ouid. de Pont. secundo. Sæpe citæ lōgis iuxta sermonibus ore. Idem quarto. Ante citos quantum iugatus ibat equus. Vergil. Aen. 1. Remigio alarum, ac Libyæ citus afflitit oris. penultima acuit. Et à cicio secundæ coniugationis est participium. Verg. Aen. octauo. Haud procul inde, citæ Metium in diuersa quadrigæ. Ait Seruius cōtra Donatum, hic citæ quasi diuisæ, unde metrum non flaret, quoniam citus cū diuisus significat, ci, longa est. Hic ergo citæ veloces significamus. Hæc Prisc. lib. decimo. tap. de præterito perfecti quartæ coniugationis, cicio, cies, ciui, vel cii, citum: corripit penultimam, quando verò à cio, cis, quod quartæ est coniugationis, citum, producit eadem. Cicio, cies, secundæ coniugationis. Verg. Aen. 4. Desuper infundam, & tonitru cælum omne ciebo. Vnde citum primam corripit à cio, is, quartæ coniugationis primam producit. Ouid. de Trist. 1. Accitus toties in genus omne ioci. Vergil. Aen. tertio. Excitum ruit ad portus, & lirotra conspient, penultima flecit. A secundæ coniug. primam corripit. Hor. de Art. Pes citius, unde etiam trimeter acerescere iussit. Ouid. de Pont. primo. Quique dolet citius, quam dolor ipse cadet. Idem secundo. Cyniphæ segetis citius numerabis

rabis aristas. Idem Met. decimo. Serius, aut citius sedeni properamus ad vnam. Stat. Syl. 1. Occupat auxilium, citius non arte refferus. Idem 3. Inūclit, hybernus citius numeraueris imbres. ante per uic acuit. Cicero pro Quint. In hac re te, inquam, testem Navi citabo. Idem pro Sest. Equester ordo reus a consilibus citaretur. Idem pro Flac. Citat præco maxima voce legatos Aemonenses.

CITRVM, pen. pro. Luca. 9. Sed citri contra conis vivebat & umbra. Mart. duodecimo. Et Maurusici pondera rara citri. Verg. Geor. 2. per periphrasim ostendit hanc arborem citrum, eius supprimens nomen. ibi, Medica fert tristes succos, tardum saporem, felici malihæc arbor citrus secunda est pomorum ubi ait Ser. apud Medos nascitur quædam arbor ferens mala, quæ medica vocantur, hanc plerique citrum volunt, quod Apuleius admonet quidam ad malam crucem seiebatur, & iterundo malum meditum comedens. Hæc arbor citrus omni penè tempore plena est pomis, quæ in ea partim matura, partim athera, partim adhuc in flore sunt posita: ideo felici mali dixit poeta. penult. acuit.

CITROVS, pen. pro. Verg. Geo. 2. Et iuuat vndantem buxo spectare cytorum. Montem Macedonix dixit, ait Ser. in quo abundat buxus, quæ vento mota estus imitatur vndarum. pen. flect.

CITRA, pen. pro. Hor. Ser. 1. Quos ultra, citraque; nequit consistere rectum. Quæ accenrum habet. Vide A. præpos. seu Circa.

CIVIS, pen. pro. Luca. 1. Quis furor dicitur, quæ tanta licentia ferri. Ver. Buc. Barbarus has segetes? en quo discordia ciues. Stat. Syl. 3. Môtis hyems trepidas exhaustit ciuibz vrbes. Idem 1. Tu ciuile nefas, tu cardum in fœdera montem. Oui. Met. 15. Pace data terris animi ad ciuilia vertet. Clau. Ciuiles abole notas sciat orbis eous. Idem. Et quanuis præsens tumor per ciuilia nuper. Luca. 1. Hoc quem ciuiles habuerunt sanguine dextæ. Hora. Epist. Ibitur, hic stabit ciuilibus exitus armis. Ver. Aen. 6. Atque umbrata gerunt ciuili tempora quercu. penultima flectit. Ouid. Metamor. duodecimo. Exercent memores

plusquam ciuilitas iras. Iuue. Sat. 5. Possedimus, ut canes, ciuilitas hoc face, & esto. ante pen. acuit.

CIVIS, pen. cor. Oui. Fast. 1. Ciuica pro tepidis cum tulit arma reis. Sil. 8. His super internæ labe, & ciuica vulnus. Hor. Epist. 1. Seu linguam cauis acuis, seu ciuica sura. ante. acu.

CIZICVS, pen. cor. Flac. 2. Cyzicus Aemonios proceres tandem excipit aula. Idem 3. Cyzicus, ecce super foribus Bellona reclusis. ante. acu.

CLADES, pen. pro. Luca. 2. Ergo ubi concipiunt quæ sit cladibus ubi. Idem. Non sciat venturas ut dira per omnia clades. Idem 1. Non tum Pyrrhe ferox, nec tantis cladibus auctor. Iuue. Sat. 4. Quis conies utilior si clade & posse sub illa. Ouid. Metamor. 7. Erumpit clades, obstantque auctoribus artes. Idem de Trist. 5. Cumque aliis fugerent subitæ contagia cladis. Idem Metam. 14. Nunc quoque setigeri nec tæte cladis ab illo. Mart. Cladibus, & luctibus damnatum infamibus omni. Sil. 7. Vincendi statuit, tumefactum cladiibus, ille, penult. acuit.

CLAMOR, pen. pro. Ver. Buc. Et cum clamorem, quo nunc se proripit ille. Mart. 2. De clamas bellæ, causas agis Attale bellæ. Cicero pro Clue. cum & de suo ex de vxoris interitu clamaret. Idem in Veri. Rex deos, hominesque cõfessans clamare cepit. Luca. 2. Couelamata iacit, nec mater crite soluto. Flac. 1. Vela notis, plenasque malis clamoribus vndas. Ouid. Metam. 1. Sufficit ut clamor pressus gravitate regeris. Verg. Aen. 12. Quisque ruit tantus diuersa clamor ab vrbe. Idem Geo. 1. Et Cere rem clamore vocant in tecta, neque ante. Idem 4. Miscetur, magnisque vocant clamoribus hostes. Stat. Syl. 3. Aut intrant census clamosi turba theatri. Iuuen. Sat. 9. Securus iubeant clamoso insistere cicco. Mart. 10. Hic olim clamorifer ager in retia vulpem. Stat. Syl. 4. Te quoque, clamosæ quænam plaga mitior ubi. penultima flectit.

CLANDESTINVS, pen. pro. Lucr. 1. Naturam clandestinam cæcamque adhibere. Manil. 1. Et clandestinis surgentia fraudibus arma. Sil. septimo. Ceu clandestino

traheretur fex Jere bellum. Lucr. 2. Significante clandestinos excosq; subesse Mâr. clandestina manu poterat quę dona pen. ti. penult. flectit.

CLANGOR, pen. pro. Luca. 10. Vilius clangore tubę temere omnia sequi. Ver. Aen. 3. Hæpityx, & magnis quarivut clangoribus alas. pen. acu.

CLANVS, pen. cor. Ver. Geo. 2. Ora iugo, & vatis Clanius non æquus acerris. Aut Servius, Acerre, ciuitas est Campanię haud longę à Neapoli, quàm Clanius præterfuit fluuius, cuius inundatio eam exhaurit. antepen. acu.

CLANUS, pen. cor. Syl. 8. Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomine fene.

CLARVS, pen. pro. Stat. Syl. 5. Clara rudimenta, & castrorum dulce vocaret. Oui. Met. 13. Clara parens hec est, dicit Priā meia coniux. Idem 14. Nomina cum scę pro' clarus subit ecce Latino. Idem de Trist. 1. Non vî Alexandri clarum delatius in stbem. Luca. 5. Effluit, & gemitus, & anhelo clara meatu. Iuue. Sat. 2. Traditur ecce viro clarus genere atque opibus vir. penultima flectit. Mant. Clarior Eri-gone Phœbo lucetior ipso. Oui. de Trist. primo, Nec tantum clarior Lyde est dilecta poetæ. Ver. Geo. 1. Hinc capere iucipiam, vos dō clarissima munda. antep. ac.

CLARVS, pen. pro. Mart. 10. Et vix claudis quid, rogo, teste iutat. pen. flectit.

CLARVS, pen. cor. Carul. Clarifon-
nas inio sudisset pectorē vocēs. antep. ac.

CLARVS, pen. cor. Oui. Met. 1. Et Claros, & Tenedos, Patere adq; regia seruit. pe. ac.

CLASVS, pen. cor. Luca. 6. Classica nula sonant, inuisque tela vagantur. Idem 4. Vlla vocant certos non rumpunt classica somnos. Stat. Theb. 2. Fulsor, & hostiles inimicent classica turmas. Ver. Geo. 2. Nec dum etiam audierant Instari classica nec dum. Mart. 2. Si tamen inuitus vadit, cur classica yadis. Idem. Si non mē tiris Classice, dispeream. antepen. acu.

CLAVVS, pe. pro. Mant. Hic obiter quæ sit nomen claura di-rum. pen. flectit.

CLAUDIUS, pen. cor. Mant. Cum regeret terrarum olim Nero Claudius orbem Iuue. Sat. 5. Boletus domino, sed qualem. Claudius edit. Idē. Respice rituales diu-

rū Claudius audit. Oui. Fast. 4. Claudius & bello, te quoque cepit Eryx. Idem. Claudia quinta genus clauso referebat ab alto. Idem. Claudia præcepit lato celebertima vultu. antepen. acu.

CLAVA, pen. pro. Sil. 2. Agmina vastabat clava nihil indigus ensis. Oui. Fast. 1. Occupat Alcides, adducta clava trinodis. Idem Phræd. Ossa mei fratris clava perfracta trinodi. Ver. Aen. 10. Immanemq; Gyan sternentis agmina clava. Iuue. Sat. 16. Milia clauorum quis tam procul ab sit ab vrbe. Hor. Ser. 2. Vixit inæquales clauum, ut mutaret in horas. pen. flectit.

CLAVDIO, pe. cor. Luca. 4. Et libella aliqua si ex parte claudicat hylumi. Idem 3. Claudicat ingenium, delirat linguaque mensque. Idem 6. Et quod i Aegypto est, qua mundi claudicat axis. Mant. Claudicet, & diuos non experiat inartres. Idē. Claudicat arripito redit in desubra baculo. Oui. Fast. 1. Rident, percussio claudicat ille genu. Cicero de Off. Nec inullo officio claudicare. Idem de Or. Si quid in oratione claudicat. Idem de N. Resq; tota vacillat, ac claudicat. Idē de Cla. Tu etiā ineptiis claudicabar. antepen. acu.

CLAVO, pen. pro. Oui. Met. 14. Cum tamen aggressum metuens pomaria claudir. Iuue. Sat. 3. Numen aqua viridi si margine clauderet vnda. Idē 6. Et pecus, & dominos communi clauderet vmbra. Luca. 9. Clauderet excelsi austrum scopulosa cauernis. Cicero pro Flac. Cū L. Flaccō portas tota Asia clauderetur. Idem Epist. Quam adhuc meus pudor mihi clausit. Idē ad Att. Cæsar claudere mihi videtur maritus exitus. Idē Quin. Fr. Adhuc clausum mare scito fuisse. pen. acu.

CLAVIS, pen. pro. Oui. Fast. 1. Et clauem ostendens, hæc ait, arma gero. Idem. Ille genens baculum dextra, clauemque sinistra. Stat. Syl. 3. Notus adhuc tantum maioris munere clau. pen. flectit.

CLAVESCO, pen. pro. Mant. Claruerat signis à tempestate recentum. pen. flectit.

CLAUGER, pen. cor. Oui. Met. 15. Clauiger alloquitur lapidosas Cælaris vudas. Idem 7. Clauigeram vidi Vulcani occubere. pro. m. Sil. 3. Exin clauigeri veneratus numinis aras. Oui. Fast. 1. Clauigerum

rum verbis alloquor ipse deum. Idem 4. Clauiger, & tanto est Albula puta deo. antepen. acu.

CLAZOMENS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Clazomensis etiam lites cum rege molestas. Ait Seruius Aen. 4. ibi. Sed hunc Italiam magnam Gryneus Apollo. Clazomene ciuitas Aiaz, iuxta hanc nemus est Gryneum, ubi Apollo colitur. antepen. acu.

CLÉANTES, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Et iubet archerypos plutum seruare Cleant. penult. accit. Pers. Sat. 5. Fugé Cleantea, petite hinc iuuenesq; senesq; pe. fleet.

CLEMENS, pen. pro. Mart. 10. Si prior Eugeneas Clemens, Heliconis in oras. Mar. Mox autem ritu Clemens discessit ab illo. penult. acu. Oui. Met. 9. Nec dubitat, nec quæ sit clementissimus annis. Mant. Nuntius afflicta rex clementissimus vrbem. Oui. de Pont. 1. Cum subit Augusti quæ sit clementia credo. Idem de Trist. 5. Sæpe refert, sit quanta dei clementia cuius. Stat. Syl. 1. Ipse etiam cunctos grauis inclementia facti. Claud. Danubius ripas eadem clementia scxi. Aulo. Burdigala est natale solum clementia cæli. Luca. octauo. Labitur, emollit gentes clementia cæli. ver. Geo. tertio. Et labor, & duræ rapit inclementia mortis. Idem Aen. 12. Recta fides hilaris clementia cauta potestas. antepen. acu.

CLÉOPHAS, pen. cor. Mant. Nascitur ardentes Cleophas veneramus ad aras. Idem. Infideli captus Cleophas occiditur ante. Idem. Dum Cleopha Lucam Christum vidisse latentem. antepen. acu.

CLÉONAEVS, pen. pro. Claud. Vna Cleonæum poscebat sylua leonem. Stat. Syl. 4. Totius Cleonæi iuba syderis, exue curis. Idem 5. Arma Cleonæusque acies impelleret arcus. Sil. 3. Ora Cleonæi patulo exantur hiatu. Luca. 4. Villa Cleonæo id tempora clausus hiatu. pen. fleet.

CLÉOPATRA, pen. prod. Iuue. Sat. 2. Mœsta nec Aethiæ fecit Cleopatra carinas. Mart. 3. Miserat in nodos se Cleopatra lacus. Stat. Syl. 1. Aethias Aufonias fugit Cleopatra catenas. Luca. 10. Inuasit Cleopatra domum, nec prodita tantum est. Idem. Expugnare semen potuit Cleopatra venenis. penult. acu. At rectius ante.

penult. muta enim, & liquida iuuant metrum, ait Seruius.

CLÉRVs, pen. pro. Mant. Propterea cleri in sidias & plurima pallus. pen. fleet.

CLÉTVs, pen. pro. Mant. Præiulerim ipse sibi geminus, Cletumq; Linumque. penult. fleet.

CLÉNS, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Vestibulis abeunt veteres, lassique clientes. Pers. Sat. 3. Et piper, & pernix Marli monumenta clientis. Ver. Aen. 6. Pulsatusve parens, & fraus innexa clienti. Ait Seruius. Clientes dicuntur quasi colentes, qui paritior colant, à quibus defenduntur: patroni dicuntur quasi patres. pen. acu.

CLÉMENZ, pen. cor. Oui. Met. 4. Diligis hanc vnam, nec te Climenæque, Rhodæque. Idem 1. Et tulit ad Clymenem Epaphi conuicia matrem. Idem Ambiguum est Clymene precibus Phaethontis an ira. Idem 5. Ense iacet Clymeni Protectora percutit Hypseus. Flac. 1. Tum valida Clymenus percussio pectore confa. Ver. Geo. quarto. Inter quas Clymene curam narrabat inanem. Oui. Epist. Helen. Cætera per socias Clymenem, Aethramque loquemur. Idem secundo. Quo simul accituo Clymeneia limite proles. Vide Setu in Verg. Aen. 10. ibi. Nanque se iunt luctu cyenunt Phaethontis amant. antepenult. acu.

CLYNAMEN, pen. pro. Lucr. secundo. Id facit exiguum Clynamen principiorum. penult. fleet.

CLINICVS, pen. cor. Mart. 9. Clinicus Herodes trullam subduxerat agro. antepenult. accit.

CLIO, pen. pro. Ver. Opus. Clio gesta canens transactis tempora reddit. Idem Geo. quarto. Clouque, & Heroe soror oceanitides ambæ. Oui. de Art. 1. Nam mihi sunt visæ Clio, Clinsque sorores. Iuue. Sat. septima. Vallibus, esuriens migraret in atria Clio. Stat. Syl. primo. Fronte veretudo Clio mea ludit etrusco. Claud. Tu iuga Taygeti frondosæque Menala Cho. penult. acu.

CLYPEVS, pen. cor. Oui. de Trist. 1. Et quam fero clypeum post vulnera sumo. Stat. Syl. primo. Nubigeris clypeos intatæque cædibus arma. Mant. Ligna volans

- teſti clypeis, & in aere pugnant. Ver. Aeneid. 10. Tot paribus ſtreperet clypeus, tot ſringeret enſes. Item 12. Sydereo ſtans clypeo, & coeleſtibus armis. Idem. Pulſquam habitus lateri clypeus, loricaque tergo eſt. antepe. acu. Clau. Quis de cor in cædis quoties clypeatus, & auro. Ouid. Met. 3. Exiſtant, creſciſque ſeges clypeata virorum. penult. fleſt. Ver. Aen. 9. Dat tellus gemitum, vt clypeum ſuper intonat ingens. Ait Ser. Nau ſectum eſt etiam hoc clypeum, vt probat Caper, qđ magis debemus accipere. De quo vide, & quod ſatis eſt, Pierium Aen. 2. ibi. Murc-mus clypeos: & ibidem quid Charifiſus, at que Grammaticorum vſus.
- CITAE MNES TRA**, pe. pr. Pro. 3. Quidve Clytemneſtræ propter quam tota Mycenis. Iuue. Sat. 6. Mane Clytemneſtrâ nullus non vicus habebit. pen. acu.
- CLITELLA**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Hinc mulicæ penæ clitellas tempore ponūt. penultima acuit.
- CLYTIVS**, pen. cor. Ver. Aen. 10. Dū ſequeris Clytium infelix noua gaudia Cydō. Oui. Met. 4. At Clytium quamuis anior excuſare dolorem. Idē. Quæq; tuos Clytie quamuis deſpecta petebat. Idē 5. Dūq; manum fortuna iuuat, Clytiumque, Danumque. antepe. acu.
- CLITORIVS**, pen. cor. Oui. Met. 15. Clitorio quicumque ſitit de fonte leauit. antepe. acuit.
- CLYTON**, pen. cor. Ouid. Metam. ſeptimo. Maior habet Clyton, & Euten pallente creatos. pen. acu.
- CLYTUMNVS**, pen. pro. Sil. 8. Clytumnus taurum, namque albelcentibus vndis. Iuue. Sat. 12. Icta, ſed oſtendens Clytumni paſcuæ ſanguis. Vergil. Geo. 1. Hinc alibi Clytumne greges, & maxima taurus. Ait Ser. Vocatiuus ē Clytumne: Clytumnus autem fluuius in Meuania, quæ pars eſt Vmbriæ partis Tuſciæ: de quo fluuius, vt dicit Plinius in hiſtoria naturali, animalia quæ potauerint albos ſætes creant. penult. acuit.
- CLIVVS**, pen. pro. Sil. 15. Ardua ſaxoſa perducit ſemita cliuo. Ouid. Faſt. 1. Arduus in valles per fora cliuius erat. Ver. Geo. 2. Nam ieiuna quidē cliuoſi Glærea ruris.
- Idem. 1. Ecce ſupercilio cliuoſi tramitis vndam. Iuue. Sat. 5. Cliuoſe veberis dum per monimenta. Latinæ. pen. fleſt. Oui. Met. 14. Erigitur ſerpens, ſummiſque accliuiā malo. antepe. acu.
- CLOACA** 5, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Vernulâ riparum pinguis torrente cloaca. Hor. Ser. 2. Illud idem in rapidum flumen, iaceretque cloacam. Mant. Siue ſuum ferri ē ſtabulis haurire cloacas. pen. fleſt.
- CLOANTHVS**, pen. pro. Ver. Aen. 5. Centauro inuehitur magna, Scyllaq; Cloanthus. Idem. Turba inter fremjūq; Gyas, quem deinde Cloanthus. Idem, 5. ut clamore Gyas reuocabat, & ecce Cloanthū. Idem. Solus iamque ipſo ſuperſeſt in fine Cloanthus. Idem. Ni palmas ponto tendens vtraque Cloanthus. pen. acu.
- CLOELIA**, pe. cor. Ver. Aen. 8. Ex fluuium vinculis innaret Cloelia rupis. De qua nobili virgine Romana Seruius loquitur. In tantam autem obſidionis neceſſitatem populus venerat, vt etiam obſides daret, ex quibus Cloelia inuenta occaſione tranſiit ad fluuium, & Romam reuerſa eſt, redditaque ruſus eſt, paſis legem Porſenna repetente, qui admiratus virtutem puellæ, dedit ei optiōem vt cum quibus vellet, rediret; illa elegit virgines: vnde Porſenna hoc quoque miratus, conceſſit: & rogauit per literas populum Romanum, vt ei aliquid virile decerneretur: cui data eſt ſtatua equeſtris, quam in ſacra via hodieque conſpicimus antepe. acuit.
- CLODOVEVS**, pen. pro. Mant. Stirpe Clodouei Francorum regis, & omnes. pe. ac.
- CLOTHO**, pen. pro. Stat. Syl. 1. Eſtis Io ſuperi, nec inexorabile Clotho. Oui. In Ibin. Dixerat, & Clotho iuſſit promiſſa valere. Ver. Aen. 9. Aequoris eſſe deas quales Nereia Clotho. Iuue. Sat. 9. Hæc exempla para ſelicibus at mea Clotho. penult. acuit.
- CLVDVS**, pen. pro. Stat. Theb. 4. Scilicet heu ſuperi cum tu cludare minaci. Verg. Aen. 12. Viribus haud ullis valuit diſcludere morſus. Oui. Met. 13. Ora patentis erant, Nec intercluſerat vnda. Cicero de N. Mare terram litoribus cludit. pen. fleſt.
- CLODIVS**, pen. cor. Mant. Cætera quæ tendunt

dunt ad Clodia littora Cæsar. Iuue. Sat. 1.
2. Clodius accusat mæchos, Catilina Cethegum, antepe. acuit.

CLVNIS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Semefum leporem, atque aliquid de clunibus apri. Idem fecundo. Clunem agitant, ego te ceuentem Sexte verebor. Mani. fecundo. Clunibus & geminos pedibus testudine tancrum. Ait Seru. Aen. 2. ubi, Hæc finis Priami fatorum, hic exitus illum. Omnia Latina nomina in anima, simplicia, & à verbo non venientia, nis, syllaba terminata masculina sunt: inanimata propter canis: simplicia propter bipennis, à verbo non venientia propter finis: ergo clunis Iuue. Sat. 9. bene dixit ibi. Ad terram tremulo descendant clune puellæ. Hor. ergo Serm. 1. probat. Quod pulchræ clupes, breue quod caput ardua ceruix. Hæc regulam quoque Prisc. addere. libro 5. ut bipennis terminet generis, finis atque clunis communis generis usurpauit auctoritas. Vide Finis.

CLVSINVS, pen. pro. Mart. 13. Imbue plebeias Clusinus pulvis ossas. Hor. Epif. 1. Clusinus, Gabiosque petunt, & frigida rura. Sil. 8. Clusini vulgum, cum Porfena magna iubebat. Idem 10. Clusina venere domos, si Porfena fando. Verg. Aen. 10. Qua rex Clusinis adæctus Olinus oris. pen. flect.

CLYPEA, penul. cor. Luca. quarto. Et Clupeam tenuit stationis littora nocte. ante. penult. acuit.

CLVIVS, pen. cor. Ouid. Fast. 1. Ex modò sacrifico Clusius ore vocor. Ver. Aen. 10. Sub quo mille nianus iuuenum, qui mœnia Clusi. Ait Ser. Clusi pro Clusij, nam Clusium dicitur, & est dictum per syneresim, sicut nec cura peculii, pro peculii. Clusium autem oppidum est iuxta Massificum. antepe. acuit.

CLVIENVS, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Qualècūque potest, qualis ego, vel Cluienus. penul. flectit.

COACERVO, pen. pro. Catul. Cui ceres excelsò coaceruatam aggere bustum. penul. flect. Cicero contra Rul. Videntis constitutam & coaceruatam pecuniam. Idem. Pecuniarum cognitur, & coaceruatam.

COAGVLVM, pen. cor. Ouid. Fast. 4. Mox e-

pulas ponit liquefacta coagula lacte. Idem Met. 14. Mellisq; vimq; meri & cum lacte coagula passio. Idem 13. Seruatur: partem liquefacta coagula durant. Tibul. 1. Et miscere nouo docuisse coagula lacte: antepe. acuit.

COALESCO, pen. pro. Ouid. de Art. 1. Dum nouus in viridi coalescit cortice ramus. penult. acuit.

COALX, pen. pro. Ouid. Philom. Garrula limosis rana coaxat aquis.

COCALVS, pen. cor. Ouid. Met. 8. Dædalon & sumptis pro supplice Cocalus armis: antepe. acuit.

COCCINVM, pen. cor. Mart. 14. Si Veneto, Prasinove faues, quid coccina fumus. Idem 2. Si fuerit Ianus coccina quid faciet. Idem. Coccina famose donas, & Hyacinthina mœchæ. Iuue. Sat. 3. Atque mero feruens fouet hunc quem coccina tæna. antepe. nultima acuit.

COCYTVS, pen. pro. Ver. Geo. 3. Cocyti metuet, tortosque Ixionis angues. Idem 4. Cocyti, tardaq; palus inamabilis vnda. Idem Aen. 6. Aëstuat, atque omnem cocyto eructat arenam. Idem. Cocyti stagna alta vides, stygiamque paludem. Idem. Cocytusque sinu labens circumuenit atro. Stat. Theb. 1. Cocytos iuxta, resolutaq; vertice crines. Idem 8. Cocytos Phlegæthonque, & styx periuria diuum. penult. ma flectit.

COCHLEA, pen. cor. Mart. 8. Magnanimis loquimur cochlea cum mittere posse. Hor. Ser. 2. Potorem cochleas, nam lastuca innatat acris antepe. acu. Mart. 8. Magna nimis loquimur, vel cochleare mihi. Idem. Nonus aculeolos in cochleare tulit. Idem 14. Nunquid scis potius cur cochleare vocer. penult. flect. Et cochlear, ait Calep. per apocopen finalem flecti, ut nostras, quæ syncope est. est enim cochlea testa limacis.

COCLVS, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Quod miraretur cum Coclitæ Murius, & quæ. Ver. Aen. 8. Aspiceres, pontemque; auderet, quod vellere Cocles Ait Ser. & modo cocles hoc homine, de quo dicitur, propriū est nomen, in aliis appellatiuū: nam luscococles dixerūt antiqui, vnde & Cyclopes, & Coclitæ legimus dictos: quod vnum

oculum habuisse perhibent. nam Horatius, qui contra Porcennam cum iugentibus copiis per lignum pontem transire conantem solus hostilem impetum sustinuit, donec à tergo pons solueretur à focis. Cedes iam dictus est, ex eo, quod in alio praelio oculum amiserat. Vnde Coclures ex eius familia dicti sunt: sicut Cornelius Scipio dictus est ex eo, quod patri luminibus capto scipionis vire fuit, & iter eius per urbem dirigebat. Est enim scipio baculus ille, cui fenestres innitentes gradum stabiliunt: hæc cognomēta ex variis causis hominibus euenire, ait, Quint. Inst. primo cap. octauo. ibi. Iam Cotta Scipiones, Lenates, Cicerones, Coclites, Serani. Vide Cognomen. Declarat Antonius Nebriss. libro tertio, in com. ibi. Vt Scipio cognomen, quo in ea similia. sic omnes cognominabantur quod in illo primo scipione fuit agnomen, quod alicui primum aliquo imponitur euentu, sine origine. Vnde poetius descendit in cognomēve Lenates, Serani, Scipiones: vt Cicero Epist. 2. Canni. Salusti. Rhodum Ciceronum causa puerorum accessurum puto, de filio, ac nepote locutus. Itē pnomēn, cognomē, agnomē, quia propria sunt nominis eiusdem substantiæ, eodem casu sine copula leguntur in vsu. Vt participiū tamē cognomen in ablatiu plurali cum a, præpositione legitur origine: nō indicāte, à quo descendunt cognationis iu posteros, vt Scipiones à primo Scipione, vt Serani, à primo Serano, vt Christoph. Scobar. Dom. sanctorum à votis. & in Plin. nat. primo Epist. qui precibus eruditi fratris Nicolai à Pratis. Itē in Lucub. in Orat. Cic. extat epist. vbi pro A. Clu. Reuerēdiss. D. Ioanni à Lacharingia Fracisilus Sylluius salutem. Item in Orat. pro Marco Marc. Clarissimo viro Ioanni à Barra Pariensi præfatus, Sylluius salutem. Item pro Cæl. Ioanne Tisulno. V. D. Iacobo, & Gulielmo à Saugny salutem. A, quidem præpositio, significat efficientem causam, autorem, & originem. Hæc Scoppa, & Laneioctus lib. octauo, cap. 83. atque Ioan. Despaute. in Syntaxi & ponens differentiam, de significat materiā. Vnde negat posse dici

Ioannes de Gandauo, tacens de A, præpositione originem significante: dici agere. Ioannes Planus, & à Planis. at primum uicarius.

COCTILIS, pe. cor. Oui. Met. Coctilibus: muris cinxisse Semiramis urbem. antepe. nult. acuit.

COCTONA. Inue. Sat. 3. aduectus Romam, quod prima, & coctona vento. antepenultima acuit.

COELEX, pen. pro. Inue. Sat. 7. Qui venit ad dubium grandi cum codice nomen. Idē. 2. Horrida quale facit ridens in codice pellex. penult. acu.

COEON, pen. pro. Sil. 8. Spicula bina gerunt caput his codone ferio. codon significat pellem terræ crudam. pen. acu.

COENVM, pen. pro. Oui. de Pont. 4. In cenno Marius iacuit, cannaque plaustris. Ver. Geo. 1. Cœnumque, Iapetumque creat, sæuūque Typhoea. Inue. Sat. 3. Parthinea nec sperat cenosū gurgitis aluum. pe. acu.

COEO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Sic qui dicta foras eliminat vt coeat par. Idem de Art. Et frugi, castusque, veretundusque coibat. Oui. Met. 3. tum digiti coeunt, & qui nos alligat vnguis. Idem. Huc coenamus, air, nullique libentius vnquam. Idem 30 Ethæ de studio similes coenamus in vno. Ver. Aen. 10. Non aliter socium virtus coit omnis in vnum. Stat. Syl. 1. Sæua Machaonio coierunt vulnera succo. Idē. secundo. Et longum coiere faces sanctas, que pudicæ. Idem 3. Vix opere capax, huc omnis turba coinus. Lucr. 6. Sanguine, & vlcibus vocis via sepe coibant. Idem 5. Quæ quanto magis inter se perplexa coibant. Cicero ad At. Cæsar cum eo coire cogitat. Idem. Heri aliquot adolescentuli coimus in piræum. Idem de Nat. Pinna cum squilla societatem coit. Idem pro Clu. Dixi habito statim de eo, qui coisset. antepen. acu.

COENO, pen. pro. Mart. decimoquarto. Dic, quotus es, quanti cupias cenare? nec vnquam. Idem 11. Cœnabit bellē, non habitabit aper. Inue. Sat. prima. Secreto cenauit aues? nunc sportula primo penultima flestit. Mart. 10. Paruos onyx vna ponitur cœnula mensa. Inue. Sat. tertia. Seruorum ventres, & frugū

cenul-

cœnula magno. Idem decimo. Tota cohors raris venit in cœnacula miles. Idem primo. At mea Vipsianis spectant cœnacula laurus. Horat. Epist. primo. Quid pauper. vide, mutat cœnacula, lectos. Iuven. Saty. septimo. Surgat, & argentem rapiat cœnatio solem. antepenultima acuit. Cicero Epistol. Ego eo die casu apud Pompeium cœnabam. Idem Ad Quint. Fr. Apud Pompeium in eius nuptiis eram cœnatus. Idem pro. Deio. At eodem te, cum cœnauisses, reditu- rum dixerat. Idem in Vat. Quis vn- quam in funere familiari cœnauit cum toga pulla.

COERCIO, pen. cor. Luca. primo. Credita sunt quantum volucres cum bruma coercent. Idem. Membra ducis rigore com- gressusque coercens. Iuue. Sat. 9. Sed vir- gular consul, vexillaque vestra coercent. Hor. de Art. Multa dies, & multa litura coercuit, atque. Lucr. 6. Denique quàm circum colli lorica coercent. Cicero de Nat. Mundus omnia complexu suo coer- cet. Idem Tusc. Hoc precipitur, ut ratio coerceat temeritatem. antepenultima acuit.

COELUS, pen. pro. Catul. Desertum in- lecto cubile perpetitur. pen. acu.

COMO, pen. cor. Hor. Ser. primo. Omnia conductus coemēs obsonia nummis. Ci- cero in Ver. Non modò non vendebant, sed etiam coemebant. Idem Epist. Sylla omnia bona coemit. antepenultima acu. Iuue. Sat. decimaquarta. Frumenti do- minus clamat, piperisq̃ue coempto r. pen- ult. acuit.

COENOBIVM, pen. cor. Mant. Grandia co- nobiis neminit Trinacria Roma. In co- nobia. pen. prod. Despat. pen. fleſt. co- nobium. antepen. acu.

COENIS, pen. pro. Oui. Met. 12. Aut fue- rat promissa tux, nec Cœnis in villos. Idem. Magnum Cœnis, ait, facit hæc. iniuria votum. penultima fleſt. Idem Quis fueris Cœneus, cur in contraria versus. Idem. Inque cruentatus Cœ- neus Elateius iſtu. Non contractum antepenultima acuit. Vide Orpheus.

COEPI, pen. pro. Oui. Met. primo. Syde- ta coeperrunt toto fulgere cœlo. Idem

Coeperrat, irridet primo pia vota Ly- caon. Idem tertio. Coeperrat, & viri- des aspergine tinxerat herbas. Cicero ad Att. Caietram si quando abundare coepero, ornabo. Idem. Sed antiquio- res literæ quàm rueret coepit. Idem in Epist. Si latro rursus in Italiam se reci- pere coepit. Idem de Clar. Quaii vr- be primum literis oratio est coepa man- dari. pen. acu.

COGNATVS, pen. pro. Oui. Met. 2. Impet- us est in equam, cognataque pectora ver- tor. Idem Fast. primo. Nunc in cognatas disiliebat aquas. Idem 2. Proxima cogna- ti dixere caristia chari. Ver. Aen. 12. Vi- ctus amore tui cognato sanguine victus. Luca. Cognatasque acies, & rupto fide- re regni. Iuue. Sat. 11. cognatorum ali- quis titulo ter consulis, atque. Hor. Ser. 2. Ex more imponens cognata vocabula rebus. Stat. Achil. primo. Per te chare pter, cognata per aquora iuro. pen. fleſt. Mart. 9. Chare daret solenne tibi cogna- tio munus. antepen. acu.

COGITRO, pen. cor. Ver. Opusc. Cogitat, & iusto erutina se examine pensat. Oui. Met. decimoquarto. Cogitat, & dubia est, de te Babyloniam narret. Hor. Epist. 2. Non fraudem socio puero, non cogitat vllam. Idem de Art. Cogitat, vt speciosa dehinc miracula promat. Idem. Nam sce- lus intra se tacitum qui cogitat vllum. Cicero. Att. De hortis toto pectore co- gitari. Idem. Sed ne hercule si humani- ter, & sapienter, & amabiliter in me cogitare vis. Idem Epist. Si insulam Bri- tanniam coepero cogitare. Idem pro Milo. Clodius nihil de extremis Mi- lonis comitibus cogitauit. Idem con- tra Rul. Vos ramen id potestis cum ani- mis vestris cogitare. antepenultima acuit.

COGNITVS, pen. cor. Oui. Met. secundo. Cognita res vatis meritam Achides vr- bes. Iuue. Sat. 12. Eiusdem pars dira qui- dem sed cognita multis. Idem 9. Nil fac- iet longi mensura incognita nerui. O- ui. Met. decimoquarto. Quam mihi co- gnitius, qui sum mutatus ab illis. Iuue. Sat. sexta. Innotat horrendum iam co- gnitione peracta. Idem 7. Rora ramen

merces quæ cognitione Tribuni. Idem 16. Cognitione est igitur de milite nec mihi deerit. antepen. acu.

COGNOMEN, pen. p. o. Hor. Ser. 1. Tardo cognomen pingui damus, hic fugit omnes. Idem. Cui canis exuero dictum cognomen adhaeret. Mant. A domino cognomen habet, quia morte perempta. Idem Ianus ei cognomen erat de nomine fractum. Ver. Aen. primo. At puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulus. Ait Seruius: si propriè loqueretur, agnomen diceret, non cognomen, sed magis ad familiam respexit: quia omnis gens Iulia inde originem ducit. Idem 11. Ille urbem Argirypam patriæ cognomine gentis. Idem sexto. Carde dolor tristis, gaudet cognomine terra. Ait Seruius: fecit autem hic & hæc cognominis: nam in Plauto lectum est, cum vna de Bæchidis diceret, illa mea cognominis fuit: quod autem communi genere in e, misit ablatiuum, metri necessitate fecit: nã hic adiectiuum est, hic, & hæc cognominis, & hoc cognomine, cognomini facit ablatiuum. ut omni. felix in i, & in e, nihil enim simile habet cum neutro, cognomine legimus, ubi substantiuum est, cognomen pen. fleſtit. Vide Cocles.

COGOR, pen. pro. Ver. Buc. Nil nostri misere, mori me denique cogis. Idem Geo. primo. Ventus agit nubes? quid cogat, & humidus auſter. Idem Aen. 3. Vi possumus, quid non mortalia pectora cogis, auri sacra fames. Idem Opus. Cogor inire vices, tua dum me charior ipſo. Luca. 3. Pacis ab exhaustæ spoliis non cogis egestas. Catul. Cogor inops ardens ameni cæca furore. Iuue. Sat. 3. Cogimur & cultis angere peculia seruis. Idem 5. Cogaris preſſoq; diu fridere molari. Idem 15. Arma coegerunt tam detestabile mōstrum. Hor. Ser. 1. Cogaris aut pictis tanquam gaudere tabellis. Lucr. sexto. Atque labore pudor quem sic cogebat obire. Cicero pro Do. Fieri particeps alieni sceleris intuitus cogor. Idem Ad At. Ve equites Scæpio ad pecuniam cogendam darem. Idem. Nec duces sumus, nec agmen cogamus. Idem Epist. Quam citò senatum coegerim. Idem in Ver. Cogere

pecuniam à ciuitatibus. Cogo, penultima fleſcit.

COHAESTES, pen. pro. Flac. 6. Maximus hos inter ſlygia venit arte Cohæſtes. penultima acuit.

COHIBEO, pen. cor. Mant. Aſta ſenex quando lemures cohibere ſuperbi. Iuue. Sat. 5. Sei uator domino dextram cohibere memento. Ver. Aen. 12. O cohibete iras iſtum iam ſœdus & omnes. Stat. Achil. 1. Et picturato cohibet veſtigia limbo. Luca. 9. Quæ cohibet virus, retinetq; in vulnere peſtem. Lucr. 2. Quæque in ſe cohibent palatia ſydera paſſim. Idem. Corpora celare, & varias cohibere figuras. Idem 6. Quos opere in tali cohibet vis magna vocare. Cicero Off. Cohibere motus animi turbatos. Idem in Anr. Vt eius furorem ne Alpium quidem muro cohibere poſſemus. Idem Acad. Sapientem aſſenſus omnes cohibiturum. Idem. Prudentem Academicos à rebus incertis aſſenſionem cohibuiſſe. cohibeo. antepen. acuit. Lucr. 3. Corpore qui noſtro variis magis, incohibeſcit. pen. acu.

COHORTA, pen. cor. Stat. Syl. 1. Atque edoris redimita cohors, ut tollat ouâci. Flac. 1. Szua cohors, montemq; Calybs iterataque muris. Luca. 3. Maſſiliam delere vocat, gaudete cohortes. Ver. Geo. 2. Vt ſæpe ingenti bello cum longa cohortes. Iuue. Sat. 5. Inter uos quoties liber torumq; cohortem. pen. acu.

COITVS, pen. cor. Mant. Iraſcente deo coitum mala ſydera in vinum. Qui. Faſt. 4. Perque ſuos coitus continet omne genus. Lucr. 1. Seminis ad coitum, è nihilo ſi creſcere poſſent. pen. acu.

COLAPHVS, pen. cor. Iuue. Sat. 9. Nos colaphum incurrimus lambenti cruſtula ſeruo. Hor. Epist. 1. Smyrna quid, & Colophon maiora, minora ne fama? antepenultima acuit.

COLINVS, pen. pro. Mart. 1. Si ſapis, vtaris totis Coline diebus. Idem 4. Ferre nec hanc poſſis, poſſis Coline, nec illam. penultima fleſcit.

COLLATINVS, pen. pro. Ver. Aen. 6. Hic collatinas imponunt montibus arces. penultima fleſcit.

COLLATAVS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Vt collata

- lata dare fiduciam, protegere armis. Ver.
Aen. 11. Tu Tyrrhenum equitum colla-
tis excipe signis. pen. fleet.
- COLLEGA**, pen. pro. Iuue. Sat. 11. Censoris
mores etiam collega timeret. Idem octa-
uo. Nobilis ornatur lauro collega secun-
da. Idem 3. Nec prior Albinam, & Modia
collega saluret. Hor. Epist. 2. Collegam
lepidum quo duxit Lollius anno. pen. fleet.
- COLLIBET**, quod tantum in tertiis perso-
nis, legitur, à libet, pen. cor. Hor. Ser. 1.
Quicquam proficeret si collibuisset ab
ovo. Salust. in Cic. quod alteri collibui-
set. antepen. acu.
- COLLIGO**, pen. cor. Iuue. Sat. 11. Percutit
euentum viridis quo colligo panni. Idem
4. Quæ tenui muro spatiosum colligat
orbem. Oui. Met. 1. Colligit os rabiem
solis, &que cupidine ceddis. Idem 2. Colli-
git amentes, & adhuc terrore pauentes.
Mart. 4. Colligat hunc tenui verbere cau-
da leuis. Ver. Geo. 1. Luna reuertentes
cum primum colligit ignes. Idem Aen.
5. Colligere arma iuber, validisque in-
cumbere remis. Idem duodecimo. Sub-
stitit Aeneas, & se collegit in arma. Luc.
sexto. Collegit & magni conamen su-
munt eunti. Idem 3. Nam si materiam no-
stram collegerit ætas. Cicero in Catil.
Catilina ex agris magnum numerum
perditorum hominum collegerat. Idem
de Clx. Curio nullam memoriam anti-
quitatis collegerat. antepen. acu.
- COLLINS**, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Annibal
æstantes collina in turre mariti. Oui.
Fast. 4. Tempora frequenzari collinæ pro-
xima portæ. Sil. 4. Collinum gelida viri-
di, quem scinus antro. Luc. 2. Auscollina
iulit stratas quot porta cæteruas. pen-
nult. fleet. r.
- COLIPHIVM**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Lustan-
tur paucæ, comedunt coliphia paucæ. an-
tepenult. acuit.
- COLLYRIUM**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Hic oeu-
lis ego nigra meis collyria lippus. Iuue.
Sat. 6. Angulus, in spectâ geneti collyria
poscit. antepen. acu.
- COLLIS**, pen. pro. Flac. 10. Collibus ex cel-
sis Multæion, has memus altrû. Ver. Geo.
2. Bæchus amat colles, aquilonem & fri-
gora taxi. Idem. Collibus an plano me-
- lius sit ponere vices. pen. acuit. Lucr. 4. V-
nam cum iaceres, ita colles collibus ipsi.
Mart. 12. Credis collucis, arboribusq;
meis. antepen. acu.
- COLLISVS**, pen. pro. Hor. Epist. 1. Græcia
Barbaris lento collisa duellio. pen. fleet.
- COLLOCO**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Collocat
ipsa procul nebulis obscura recessit. Cice-
ro Quin. Fr. Columnas neque rectas, ne-
que regione Diphilus collocaret. Idem
de Or. 1. Suo quicq; loco collocare. Idem
pro Cecin. Pecuniam in prædiis colloca-
re. antepen. acu.
- COLLOQUIVM**, pen. cor. Ver. Aen. 7. Col-
loquio, atque vno. Acheronta assatur a-
nennis. Prop. 4. Colloquiumque sua fre-
tus ab urbe dedit. Stat. Syl. primo. Collo-
quia & docti norunt audire penates. an-
tepenult. acuit.
- COLLUDO**, pen. pro. Hor. de Art. Signat hu-
mum gestis paribus colludere & ira. Ver.
Geo. 1. Aut summa nantes in aqua collu-
dere plumas. Cicero in Ver. Nisi tecum
colluisset, & tunc potius existimationi
seruisset. pen. fleet.
- COLLUVIES**, pe. cor. Manr. Colluuius, Cy-
bele perit sua Dyndima coniux. Luc.
4. Colluuius immota iacet, cadit omnis
in haustus. antepen. acu.
- COLUCCO**, pen. cor. Lucr. 6. Collucet, quo
que cum mutans impellitur duris. Cice-
ro de Vn. Vt mundus omnibus colluco-
ret. antepen. acuit.
- COLUPE**, pen. cor. Oui. Met. 1. Sponte sua sine
lege fidem, rectumque colebat. Idem.
Rus habet Oreygiam studiis, ipsamque
colebat. Idem 2. Quæ colat elegit conca-
ria flumina flammis. Idem. Fast. secundo.
Inde Deum colimus, deæque sacra
Pelægis. Idem de Pont. secundo. Occulit,
& colitur pro Ioue forma Iouis. Ver.
Aen. 4. Reliquias colerem, & Priami re-
cta alta manerent. Idem 11. Quem primi
colimus, cui pineus ardor æceruo. Stat.
Syl. 1. Incolitis, Tybrimque nouis attol-
litis vndis. Flac. 2. Qui recolant, qui se-
pra gerant, tunc triste nefandæ. Mare. 9.
Ante celebratis voris, & sanguine largo.
Stat. Theb. 8. An dubitent æge dum infe-
rias; & busta colamus. Lucr. 4. Atque in-
ferret, quo victu vita colatur. Iun. Sat.

2. Talia secreta coluerunt orgia teda. Cicerone pro S. R. Maiores nostri suos agros studiosè colebant. Idem. Quod aliis prædia coluit, non sibi. Colojas. penul. pro. Lucr. 6. Percolatur enim virus retroque remanat. Mart. in Apol. Frigidior colo, non salit vnda tuo. Manil. Et colere vagos in dictis retibus amnes. penultima flectit.
- COLOCYNTHIS**, pen. pro. Mant. Aequora iussisti succo colocynthida amaro. penul. acu. Obliqui antepen. acu.
- COLOCASIA**, penul. cor. Mart. 8. Lenta minus gracilis ridenti colocasia filo. Verbius. Milkaj; ridenti colocasia fundat acantho. antepen. actiue.
- COLONIA**, pen. cor. Mant. Vrbis Aquileia potens magnæq; Colonia Romæ. Tibul. Munus hoc mihi maximi da Colonia rixus. antepen. actiue.
- COLONVS**, pen. pro. Hor. Ser. secundo. Iam Venerinus erat finem sub vtruthq; colonus. Mant. Christophori Cananeus erat, Syrixque colonus. Quid. Metamorph. de cimoquinto. Mandere vos vestros scite & sentire colonos. Idem 7. Quodq; sua securus arat Cremyna colonus. Idem de Trist. 3. Huc quoque Miletos missi venere coloni. Idem de Pont. 3. Vana laborantis fiant vota coloni. Verg. Geo. primo. Ante Iouem nulli subigebant arua coloni. Luca. 1. Longa sub ignotis extendere rura colonis. Idem. Limes ab Ausoniis determinat arua colonis. penultima flectit.
- COLOPHON**, pen. cor. Hor. Epist. 1. Smyrna quid, & Colophò? maiora, minorane fama. Luca. 8. Et placidi Colophona maris spumantia patuæ. Ouid. Mer. 6. Clata sed ante fuit pater hæc Colophonius Idmon. Verg. in Cyri. Quæ Colophoniaci Sylle dicuntur Homero. antepenultima acuit.
- COLORES**, pen. cor. Iuuen. Sat. 5. Impleri, panisque cui nouisse colorem. Verg. Geo. 4. Visque coloratis amnis deuexus ab Indis. penultima flect. Ouid. Metamor. primo. Nuncia Iunonis varios induta colores. Idem secundo. Aethiopum populos nigrum traxisse colorem. Idem. Ducere purpureum nondum matura colorem. Idem
- Fast. 1. Hic color, hæc facies, hic decus oris erat. Idem quarto. Iam color vnus inest rebus, tenebrisque reguntur. Idem Met. decimoquinto. Omnibus à nigro color est mutatus in albus. Verg. Geo. 4. Antè nouis rubeant quàm prata coloribus antè. Idem secundo. Et quisquis color, et sceleratum exquirere frigus. Ait. Seru. Tunc enim r, in s, mutatur, cum longa opus est syllaba: vt color, colos, labor, labos, honor, honos. Lucr. 6. Purpureusque colos conchyli mergitur vno. Quint. Inst. primo cap. de literis. ita arbor, labos, vapores, & clamores, ætatis fuerunt. penultima acuit.
- COLOSSVS**, pen. pro. Scat. Syl. 1. Quæ super imposito moles geminata colosso. Idem. Lucret. & enormes manus est experta colossos. Mart. 1. Hic vbi sydereus propius videt astra colossus. Idem. Nec te detineat miri radicata colossi. pen. acu.
- COLOSTRVM**, pe. pro. Mart. 13. De primo matrum lacte colostrum damus. penultima acuit.
- COLUBER**, pen. cor. Ouid. Metamorph. vn decimo. Ecce latens herba coluber fugietis adunco. Idem quarto. Mouit vt obstantes reiecit ab ore colubros. Manr. Limite signato pulsi res mira colubri. Luca. sexto. Inque pruinoso coluber distenditur aruo. Iuuen. Sat. sexta. Dic aqua Typhone? quibus exagitare colubris. Vergil. Geor. secundo. Candida venit auis longis inuisa colubris. Idem tertio. Aut testis assuetus coluber succedere, & umbræ. Idem Aeneid. secundo. Qualis vbi in lucem coluber mala graniina pallus. Ouid. Metamorph. quinto. Torua colubriferi superauit lumina monstri. Luca. nono. Lara colubriferi rumpens confinia colli. Colubra, bræ etiam legitur. Nonius Marc. de Propri. serm. ait, colubra feminin. gen. Lucilius Sat. libro secundo. Iam vt Marsus colubras dirumpit cantu, venas non extendit omnes. Turpilius Leucadia. Arripuit colubram nordicus. Varro Eudæmonibus. Quid dubitatis, vtrum nunc sitis cercopitheci, an colubra, an beluz. Iuue. Sat. quinta. Vos anguilla manet longæ cognata colubra. antepen. acuit.

COLVMEN, penult. cor. Sil. decimoquinto. Aufonii columen regni, sed dextera nostraz. Mant. Tugenis columen tu viua parentis imago. antepe. acu.

COLUMBELLA, pe. pro. Mart. 11. Lucilli Columella hic fuscus Metrophanes. penultima acuit.

COLYMBA, penult. prod. Ouid. de Trist. primo. Terrentur minimo pennaz strido re columba. Idem Metamorph. decimo tertio. Parue columbarum, demptusve cacumine nidus. Vergil. Buc. Chaoias dicunt, Aquila veniente, columbas. Stat. Syl. primo. Numinis hic nostraz deflexit, fata columba. Sil. quinto. Colligit accipitrem cernens in nube columba. Iuven. Sat. secunda. Dat veniam coruis, vexat censura columbas. Ouid. Fast. primo. Vritur in calidis alba columba focis. Iuven. Sat. tertia. A pluvia molles vbi reddunt oua columba. Catul. Nec tantum niueo gausia est vlla columbo. Columbus, & columba in singulari versatur in aurum vsu: in plurali columbas dicimus. Vergil. Aeneid. quinto. Quali spelunca subitò commota columba. Vbi ait Seruius, vbiq; de his domesticis columbas Vergilius dicit. Persius verò Sat. tertia ait, Teneoq; columbo: nam agrestes palumbes vocantur. Idem Buc. Ipse locum aeris quo congersere palumbes. penultima acuit. Hor. Ser. secundo. Viua columbino limus bene colligit ouo. penultima flecti.

COLYMNA, penult. prod. Ouid. de Pont. tertio. Tempia parent hodie vastis innixa columnis. Idem Metamorph. secundo. Regia solis erat sublimibus alta columnis. Mant. Tantum fama dabat passim, viditq; columnaz. Vergil. Georg. tertio. Nilum nauali surgentes ære columnas. Stat. Syl. tertio. Templaque & innumeris spatia inter stricta columnis. Iuven. Saty. prima. Semper & assiduo rupte lectore columnaz. penultima acuit.

COLVRNVS, penult. pro. Verg. Geo. 2. Pinguique in verubus terribimus exta colurnis. Mant. Arida de calacho promebat fragra colurno. pen. acu.

COLVS, pen. cor. Claud. Ambitiosa colus, vel cuius pestinis arte. Flac. secundo. Nô fama, non arte colus, non laude pudoris. Tibul. primo. Deducat plena stamina longa colo. Ouid. Epist. Briss. Et minuent plenas stamina nostra colos. Stat. Syl. primo. Tendatis iam fila colos, nec fulminis atri. Idem Theb. sexto. Extrema iam fila colo, datur ordo senectæ. Idem octavo. Fatorum deprensa colus, visoque pauentes. Vergil. Aeneid. octauo. Cui tolerare colo vitam tenuiq; Minerva. Vbi inquit Seruius, colo, hunc sequimur, nam huius coli dicimus: non ut Statius dicit, huius colus, qui Theb. tertio, ait. Nigræque fororum Iura uere colus, manet hæc ab origine mundi. Fixa dies bello. Idem nono. Hinc plenæ tibi parue colus, Iouis vnde seueræ. Cicero quartæ etiam declinationis ponit (testante Nonio Marc.) libro secundo. de Oratore. ibi, Quid tu Decilla mea, quando aduenis cum tua colu, & lana. Colum genus vasis, morbiq; interstinorum, atque orationis membrum dicunt: quod Græcè per o, magnum scribitur: vnde primam producit, & pro oppido Græciæ, ait Ioannes Despaux. ex Statii. Theb. septimo, atq; Quintianus, Qui Colon, densamq; iugis Eteonon iniquis. Itaque colus generis feminini secundæ, & quartæ sit declinationis. Colum. Vergil. Georg. secundo. Cola que prælorum fumolis deripe rectis. penultima flectit. Vide Accetum.

COMA, penult. cor. Vergil. Aeneid. quinto. Omnibus in morem tonsa coma pressa corona. Ouid. de Pont. tertio. Nexaque nodosus angue Medusa comas. Idem 2. Imposuitque comæ radios præsaque luctus. Luca. primo. Membra ducis, rigure comæ, gressuq; coerens. Iuven. Sat. secunda. Atque supercilio breuior cona verius ergo. penultima acu. Ait Cornucopiz, exaries est, & à Græco deducitur: nam quemadmodum nos exariam à cædendo, ita Græci comam appellant ἀπὸ τοῦ κομῶν, quod cædere est: à coma sit comatus, non participium.

cipium, sed nomē adiectiuum, ea forma, quā à tunica, tunicator, à galea, galeatus, à capillo, capillatus. teste Seruio Aen. 6. ibi, O virgo, nouam facies, inopinave surgit. Vnde galeatus, & tunicator nomina comprobantur: nullum enim verbum horum originis reperitur. Luca. primo. Crinibus effusus toti praelate comarum. à coma tam apud Græcos, quā apud Latinos fit coma verbum tectrix coniugationis significans compono, orno. Comatus. penult. flect.

COMO, is, pen. pro. Auso. Comere quæ paribus potuit fastigia conis. Stat. Theb. 6. Irubuit primo bellorum comitur illo. Idē Syl. primo. Comere nec pingui crinem deducere a monio. Idem 2. Fluctu agnus volucrem comibat Persæa dictis. Idem. Inuidia illa genas, & adultum comere crinem. Ouid. Metamorpho. primo. Et quid si comantur, ais, vides igne micantes. penult. flectit.

COMANS, participium est sine verbo: non enim legitur como, comas: sed vt euident hoc sit, quot versus apud Vergilium rei huius leguntur, huc adferre sum conatus. Ver. Geo. 3. Cinyphii tendent hirci, festasque comantes. Idem 4. Cresceret in vitem cucumis, nec fera comantem. Idem Aen. tertio. Et conuni insignis galeæ, cristasque comantes. Idem secundo. Arma dabunt ipsi, sic fatus, deinde comantem. Idem duodecimo. Tum demum mouet armā leo, gaudetque comantes. Idem. Puberibus caulem foliis, & flore comantem. Idem. Pectora plausa cauis, & colla comantia pestunt. Flac. 1. Duxit opus bis Taygeton, sylvasque comantes. Mant. Te cultore leuat conum sublime comantem. Stat. Theb. 9. Hasta redit Lycus excelso terrore comantem. Sil. 16. Scipio contorquens hastam cudone comantes. penultima acuit.

COMAGENVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Tractato Arminius, vel Comagenus aruspex. penult. flect.

COMARVS, pen. cor. Mant. Venit & Aufoniis Comarus conscendit in oris. ante penult. acuit.

COMEDO, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Si verò pater est, comedam, inquit, stultus nati. Idē

2. Luctantur pautæ, comedunt coliphia paucæ. Mart. 9. Inpexit molles pueros, oculisq; comedit. Iuue. Sat. 1. Antiquis vana comedunt patrimonium mensa. Idem 3. Sutor, & elixi veruecis labra comedi. Cicero de Clar. Hodie te istius mulæ comedissent. Idem pro Sest. Vt bona solus comesset. Idem ad Heren. Comeditur cū domo sua, & aufertur ante pen. acu. Iuue. Sat. 1. Et citò rapturus de nobilitate comessa. Cicero in Salust. Patrimonio non comeso, sed deuorato. penult. flect.

COMES, penult. cor. Onid. Metamor. 3. Aut comes, inquit, ero, dixit, dextraque molarem. Idem. Prospicio, comesque voco, repetoque carinam. Idem Fast. quinto. Ibat & interior si comes vnus erat. Mart. secundo. Tu comes alterius, iam sumus ergo pater. Stat. Theb. quinto. Ferteciti comes saxo omnis fabula temai. Iuue. Sat. 1. Cū populum gregibus comitum promit hic spoliator. Ver. Aen. secundo. Desuit, & comes, natumq; virumq; sefellit. Idē 5. Assueti syluis comites senioris Accellæ. pen. acu.

COMESSATIO, pen. cor. Mart. 12. Non Albana milui sic comessatio tanti. ante penultima acuit. Idem quinto. At nunc cōuiuia est, comessatorque libellus. Idem quarto. Qui nec leno potes, nec comessator haberi. Idem nono. Atque oluere lare comessatore Lyxo. pen. flect.

COMETA, pen. pro. Stat. Theb. primo. Bella quibus populis mutent quæ sceptracometæ. Manr. Sunt qui fatidico dirum fulgore cometam. Flac. primo. Crætx gemino soluit pater anne cometes. Luca. primo. Syderis, & terris morantem signa cometem. Iuue. Sat. sexta. Comete tunicas tardè venisse Liburnus. Ouid. Metamor. duodecimo. Oppressit spatio stantem proprio cometē. Sil. 9. Regnorum euerfor rubuit letale cometes. Ver. Geo. primo. Fulgura nec diri toties arseret cometæ. Idem Aeneid. decimo. Non secus ac liquida siquando nocte cometæ. Cometæ ait Seruius, crinitæ appellantur. penult. flectit.

COMIS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Comis, et Urbanus fuerit limacior idem. pen. fle. Oui. Fast. 2. Comiter excipitur sanguine cunctus

Atus erat. antepen. acu.

COMA VRO, pen. pro. Lucr. sexto. Turbine
xentorum comburens impete niagno. Ci
cero de Diu. Comburamus annales. Idem
Quin. Fr. Aliquem fuito comburi. I sem
Comburere aliquem viuum. Idem Tusc.
Calanus Indus sua voluntate viuus com
bustus est. pen. fleet.

COMI CVS, pe. cor. Ver. Opusc. Comica la
sciuo gaudet sermone Thalia. Hor. de
Art. Versibus exponi Tragicijs res comi
ca non vult. Idem Ser. secundo. Non etiam
fileas Daus sis comicus, atque. Manil. 5.
Comica componet latis spectacula lu
dis. antepen. acu.

COMI NVS, pen. cor. Luca. 4. Cominus ob
liquis, & rectis eminus hostis. Idem. pri
mo. Aestiferæ Lybies viso leo cominus
hoste. Stat. Theb. 2. Cominus erigitur ser
pens cui subter inanes. Ver. Geo. 3. Comi
nus obruncat ferro grauiusque ruden
tes. Idem Aen. 7. Leuas cetra tegit falca
ti cominus enses. Qui. de Pont. 1. Aspicit
hirsutus cominus vrsa Geres. Idem Met.
3. Coninus ense ferit iaculo cadit eni
us ipse. antepen. acu.

COMI TOR, pen. cor. Ver. Aen. 11. Deben
tem vano mœlli comitatur honore.
Idem 4. Quid tu? sola fuga nautas co
mitabor ouantes. Luca. 1. Audax venali
comitatur Cuius lingua. Stat. Theb. 10.
Corde deus flagrant comitari, & iunge
re casus. Oui. Met. decimoquarto. Noltra
que adulantes comitant vestigia donec.
Idem de Pont. secundo. Pyrrhoum The
seus itygijs comitauit ad undas. Idem
tertio. Occidit & Theseus, & qui comita
uit Orestem. Archifmos vetulle aliquid
dictum est significans. comitatur enim
nunc dicimus. antepenultima acuit. Oui.
Fast. 5. Venit & Alcides turba comitatus
Achua. Idem Epist. Briss. Laerteque sa
tus per quos comitata redire. Luca. quar
to. Signa suum comitata iubam, non fus
sor vlli. Stat. Syl. secundo. Nec senior Pe
leus natus comitatus in arma. penulti
ma fleet. Cicero de Fin. An est aliquid
per se ipsum flagitiosum, etiam si nulla
comitetur infamia. Idem de Inuen. In
itinere quidam proficiscenrem ad merca
tum quandam est comitatus. Idem Tusc.

Sceleraque, quæ comitantur huic vici
antepen. acuit.

COMA EDVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Hæc de
Comædis te consulit, illa Tragædum.
Idem 3. Vxorem Comædis agit, vel Do
rida nullo. Idem. Ratio comæda est, rides
maiore cachinno. pen. fleet.

COMOEDIA, pen. cor. Manr. Sordida pro
duxit vetitos Comædia ludos. Hor. de
Art. Incertum tamen & vocem Comer
dia tollit. Idem Successit vetus his Co
mædia non sine multa. antepenultima
acuit. Latine.

COMMER CIA, pen. cor. Luca. sexto. Sper
nendique timor cuius commercia pacti.
Idem octauo. Fœdera vulgari supra com
mercia mundi. Ver. Aen. decimo. Gnatis
parce tuis belli commercia Turnus. ante
penultima acuit.

COMMEMO RAT, pen. cor. Oui. Met. 5. Agmi
na commemorat, nec coniugalia Festa.
Lucr. 6. Commemora, quod in primo
quoque carmine claret. Idem secundo.
Commemorat speciem lachrymas effun
dere falsas. Cicero de Orat. De cuius me
moria commemorauit Antonius. Idem
Quint. Fr. Omnes de tua virtute com
memorant. Idem Epist. Omnes enim
causæ, quas commemoras, iustissimæ
sunt. Idem pro Deio. Multo magis com
memorabantur in gregibus. antepen. acu.

COMMI NVO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Quod
si comminuas vilem redigatur ad as
sem. Cicero in Pison. Illi statuum i
stius deturbant, affligunt, comminuunt.
Idem pro Quint. Nullum officium tam
sanctum est, quod non avaritia commi
nuere, atque violare soleat. Idem Off.
Quem C. Lælius prætor fregit, atque com
minuit. antepen. acu.

COMMI TRO, pen. pro. Iuue. Sat. 9. Quid
modo secretum commiserat, ardet, & odie
Cicero pro Dom. Qui se populo commi
serant. Idem pro Sest. Ro. Cum per e
ius fidem læditur, cui se commiserit. pe
nultima acuit.

COMMO DO, pen. cor. Iuue. Sat. septima. Sue
cessus recites, maculonus commodat x
des. Idem 9. Commoda præterea iungunt
multa caducis. Oui. de Art. 1. Visa est hu
manis commoditate viri. Cicero in Verr.

At

At publicè commodasti tritici modium. Idem ad Heren. Ait se ædes cuidam ad nuptias commodasse. Idem Epist. Quibus tu quæcunque commodaueris. antepenult. acuit.

COMMOTVS, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Nā mihi commota iam dudum mulio virga. penult. flectit.

COMMUNE, pen. pro. Oui. Met. 1. Quā commune mihi genus, & patruelis origo. Vergil. Aen. 12. Et solus ferro crimen commune refellam. Claud. Communes semper litui communio nobis. pen. flect. Communio. antepe. acu.

COMPAGES, pen. pro. Ver. Aen. 1. Iura dabant diræ ferro compagibus artis. Ait Seruius, Ambages, & compages antiquitus est in nominatiuo, vnde genitiuus ambegis, & compagis, nam ambago, & compago vsurpatur. Vnde non est ambiginis, & compaginis. Declarat ipse clarius in alia impressione cum Pierio, ita ambages, & compages, antiqui tantū dicebant: posteritas admisit, vt etiam compago dicatur. sed non quia varius esse potest nominatiuus, debeat etiam declinatio mutari; quemadmodum nec in istis nominibus arbor, arbos: vomer, vomis: nam arboris, & vometis, tantū facit: ergo compages, compagis, quoniam compago vsurpatum est: compaginis enim nemo penitus dicit. Quod declarat Ioannes Despaüter. libro secundo, de nominum recta declinatione ibi. In vsu sunt nominatiui ambago, & compago, magis quā ambages, & compages: contra in vsu sunt magis horum, quā illorum obliqui: hoc est, obliqui ambagis, & compagis horum, scilicet ambages, & compages in vsu magis sunt, quā obliqui ambiginis, & compaginis illorum scilicet ambago, & compago: sed quoniam pro ambages, & compages posteritas admisit ambago, & compago: ita pro ambaginis, & compaginis obliquis posteritas admisit etiam ambagis, & compagis obliquos. Et hoc ipsum Seruius explicare conatus est, quod exemplis enodamus. Verg. Aeneid. primo. Iura dabant, diræ ferro compagibus artis. Idē. Vicit hyem, laxis laterum compagibus

omnes. Idem secundo. In latus, inque ferri curuam compagibus alium. Iuuen. Sat. tertia. Flexa catenaræ siluit compago tabernæ. Luca. primo. Nauicæque & nondum sparsa compage carinæ. Idem. Nec se roma ferens sic cum compage soluta. Idem tertio. At postquā ruptis pelagus compagibus hausit. Idem quinto. Compages humana labat, pulsusque decorum. Idem. Intonuit, no tæque poli compage laborant. Idem septimo. Effu tere suas victis compagibus vrnas. Idem decimo. Esse putant, magnosque caue cospagis hiatus. Idem. Non id agere deo, quādam compage sub ipsa. Ouid. Metamorph. tertio. Efficiens humilem lapidum compagibus arcum. Pers. Sat. tertia. Stertis adhuc, laxumque caput compage soluta. Stat. Theb. octauo. Arguit ille autem superba compage soluta. Cicero de Senect. Dum sumus in his inclusi compagibus corporis. Exempli autem, ait Despaüter, quæ Beroaldus contra Seruium attulit, illa sunt. Ouid. Metamorph. primo. Atque ita disparibus calamis compagine ceræ. Plin. Nullarum egens compaginum. Manil. primo. Interdum æquali laterum compagine ductus. Seneca 14. Epist. Siue flammæ marum violentia compaginem. Putes, credasque lector Seruium fortasse hæc exempla non legisse? & legit, viditque, & tanquā recepta quibusdam scituit. Constat igitur compagis Latinis frequentior genitiuus in vsu. Compago, penult. flectit.

COMPARO, penult. cor. Iuuen. Sat. decima quarta. Comparat Antiphæres trepidi laris, ac Polyphemus. Idem decimotertio. Piscibus inuentis, & fixæ comparo tuulæ. Horat. Serm. primo. Turbæ compater hunc, atque hunc superare labores. Iuue. Sat. decima. Conuiuium caueo, qui me sibi comparat & res. Ouid. Fast. primo. Comparat indigno vimque, metuniquē toro. Cicero de Natu. Et ego me ad respondendum compararim. Idem pro Quir. Subsidio mihi diligentiam comparauit. Idem in Ver. Sibi hoc remedium comparat. Idem pro Cluen. Comparare infidias alicui per aliquem. Idem pro Domit. Quæso pontifices, & hominem cum

homine, & tempus cum tempore, & rem cum re comparare. antepenultima acuit.

COMPARO, pen.cor. Lucr. 6. Comparabat auis, nec truxilla seclera lueram. Cicero in Ver. Quærit nunc vestigia, quibus exitus illorum loco compareant. Idem pro Syl. Vt tamen à natura, inchoata compareant. antepen.acu.

COMPAR, pen.pro. Manr. Ius ierat mater tanquam sine compare turtur. Obliqui antepen.acu.

COMPERIO, pe.cor. Catul. Qui stellarum ortus comperit atque obitus. Luca. octauo. Comperit, vt regē casio se monte tenere. Cicero ad Att. scripsit se id certis autoribus comperisse. Idem pro Clu. Quod ego ex multis audiui, comperi. Idem pro S. Ros. Posteaquam comperit eum posse viuere. Idem in Ver. vt comperi reuocare esse literas societatis. antepen.acu.

COMPIO, pen.pro. Hor. Ser. primo. Nec te complent fugientes hoc iuuat horū. Idem. Compilasse putes verbum non amplius addam. Cicero in Ver. Verres apertissime prouinciam compilauit. Idem. Vno imperio hostiatum torum oppidum compilauit. Idem de Or. Malo copilari, quam venire. pen. flect.

COMPLEO, pen.cor. Verg. Geo. 4. Complebuntque foros, & floribus horrea texent. Flac. 5. Fata laborati frigus compleuerat xui. Lucr. 6. Inde vbi per fauces pectus complerat, & ipsum. Cicero pro Clu. Gradus theatri accusator hominibus seditionis complerat. Idem contra Rull. Tu locū compleas numero. Idem de Natu. Cum sol terras largi lucē compleuerit. Idem in Orat. Vt plangore, & lamentatione completemus forum. antepenultima acuit.

COMPELLO, penul.prod. Verg. Buc. Compulerat greges Corydon, & Thyrsis in ynum. Cicero in Pis. Me domo mea expulsi, Pompeium domo sua compulsi. Idem Academ. Cur eam in tantas angustias compellimus. penultima acuit.

COMPITA, pen.cor. Stat. Syl. printo. Fronde virent polles, & feruent compita flammis.

mis. Mant. Compita cursabant stolidi sine velle Luperi. Ver. Geo. secundo. Premiaque ingentes pagos, & compita circū. Iuven. Sat. decimaquinta. Sentirent positis ad templa, & compita mensis. Idem 5. Deducit trepidas ramosa in compita metes. Horat. Ser. secundo. Imposuere mihi cognomen compita sicus. Idem. Frigidus à nostris manat per compita rumor. antepen.acuit.

COMPONO, pen.pro. Catul. At qui nec diuis homines componer æquum. Sil. secundo. Composuit nunc irriguis citus extulit hortis. Luca. primo. Compositis plenæ gemuerunt ossibus vrux. Verg. Geor. primo. Det motus incompósitos, & carmina dicat. Iuue. Sat. 6. Compositique luto nullos habuere parentes. Pers. Sat. secunda. Composuit ius, fasque animi, sanctosque recessus. Cicero de Vn. Quare is quidem, qui cuncta composuit. Idem ad Quint. Fr. Pœnia ad Cæsarem, quod composueram. Idem Att. Testamentum composuit. pen. flectit.

COMPRIMO, pen.cor. Stat. Syl. secundo. Libertas ex mente fuit, ne comprime flectus. Cicero pro Milo. Qui dicendo comprimat tribunitios furorē. Idem in Pis. Meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas. antepenultima acuit.

COMPTO, pen.cor. Stat. Theb. 8. Protinus & sectum genetrix mihi comprat annū. Iuue. Sat. 9. Computat, & ceuet, ponatur calculus, adsint. Idem 1. Sed cum summus honos fuit computat anno. Cicero in Ant. Compellarat hospitem præsens, computarat. antepe.acu.

CONAMEN, pe.pro. Oui. Met. 3. Susulit & magnum magno conamine misit Idem 15. Constitit adiunctisque aliquo conamine nervis. Ver. Aen. 12. Aestuat, & multa infidians conamine miscet. Luca. 4. Coname calidus prebet cruor, ossaq; nondū. Stat. Syl. tertio. Terreat ipse adero & conamina tanta iuuabo. Flac. quarto. Languentique mouet frustra conamina dextra. penult. flect.

CONCAVVM, penul.cor. Verg. Geo. 4. Aut vbi odor cœui grauis, aut vbi concavum pulsum. Pers. Saty. 1. Coruos quis olim con-

concauum salutare. 2. Concaua rauce-
sonoque mirantur cornua cantu. antepen-
ultima acuit.

CONCEDO, pen. pro. Hor. Ser. 1. Quod nisi
concedas, habere in suavis acerbus. Oul.
Metamor. duodecimo. Si modo naturæ
formam concedimus illi. Lucr. 5. Vt mu-
liebribus id manibus concedere vellent.
Idem 2. Concedamus vt hic terrarum di
dret orbem? Cicero in Verr. Vos, quæ-
so, date hoc, & concedite pudori meo. Idem
pro Quint. Artes, quibus tu magnus es,
tibi concedo. Idem Art. Et si de cupidita-
te nemini concedam. pen. flecit.

CONCHYLIA, pen. cor. Stat. Syl. 4. Rubri-
ca qua recubant conchylia mollius alga.
Horat. Ser. secundo. Misceueris elixa si-
mul conchylia turdis. Idem. Nos, in qua,
cenamus aues, conchylia, pisces. Mart. vn-
decimo. Mentiar, vt venias, pisces conchy-
lia sumet? Iuue. Sat. octaua. Nummorum
Spartana chlamys conchylia coa. antepen-
ultima acuit. Lucr. sexto. Purpureusque
colos conchyli mergitur vno. penultima
flecit.

CONCIDO, à cado, pen. pro. Verg. Geor. 2.
Excoquere, & magnos scrobibus concide-
re montes. Iuue. Sat. quarta. Quid nam
igitur censet conciditur absit ab illo. Ci-
cero de Orato. Cum omnem autoritatē
Senatus in conspectu populi Rōm. concide-
ret. Idem in Ant. Vos decretis vestris
Antonium concidistis. Idem Quint. Fr.
Vatinium arbitrato nostro concidimus.
penultima flecit. A cado. antepen. acuit.
Lucr. 6. Concideret vt penos qui morbus
mittere suevit.

CONCHA, pen. pro. Lucr. 2. Concharumq;
genus parili ratione videmus. penultima
acuit.

CONCILIVM, pen. cor. Stat. Syl. 3. Conci-
lium, vt lenis non obstrepat vnda præ-
canti. Idem quinto. Concilia heroum iu-
xta nianesque beatos. Idem Theb. tertio.
Concilia, & nigri parer indignatur auer-
ni. Flac. 1. Concilium fremere, & legem
defendere cuncti. Ouid. Metamorph. primo.
Conciliumque vocat tenuit mora,
nulla vocatos. Vergil. Aen. vndecimo. Er-
go concilium magnum, primosque suo-
rum. Lucr. tertio. Iunctum cum concilio

seuæ tolerare procellas. antepenulti-
ma acuit.

CONCILIO, pen. cor. Mart. Ille tibi domi-
nam conciliavit amor. Stat. Theb. octa-
uo. Conciliēs, & quæ populus proferre
parabas. Catul. Hostia cælestes conciliaf-
set heros. Ouid. de Art. 1. Quid veniunt
alii conciliante viri. Lucr. 3. Illum cui
possint in commoda conciliari. Horat. de
Arr. Ille bonis faueatq; at conciliatur cu-
nctis. Verg. Aen. primo. Tu mihi quodcū-
que hoc regni, tu sceptrā, Toiemque. Ait
Seruius. Non enim Iuppiter conciliatur
Æolo, sed Æolus Ioui, quæ si superiori
conciliantur: conciliantur autem noui,
conciliantur antiqui. antepenult. acuit.
Cicero de Orat. Vt conciliemus nobis
eos, qui audiunt. Idem Acad. Quas pri-
mas homini natura conciliat. Idem pro
Mur. Magnitudo negocii conciliat glori-
am. Idem. Largitio æquitatis conciliat
gratiam. Idem pro Arch. Ergo ille corpō-
ris motu tantum amorem sibi concilia-
rat ab omnibus. Stat. Syl. primo. Conci-
liata cadit dubitataque sydera cernit.
Mant. Accipere nouum, quæ conuiliatus
olympo. Iuue. primo. Non ex villorū con-
uentu conciliata. Idem. Conseruare om-
nem, quæcunque est conciliata. penulti-
ma flecit.

CONCINO, pen. cor. Catul. Qualia sub den-
tis ramorum cōcinat vmbis. Stat. Theb.
10. Cōcinitur vulgo Cadmum, atq; Am-
phiona supra. Cicero de Fin. Videsne, vt
hæc concinant? Idem Tusc. Hæc cū pres-
sis, & stabilibus modis concinuntur. ante-
penult. acuit.

CONCIPIO, pen. cor. Oul. Met. 1. Ingentes
animos, dignas Ioue concipit iras. Idem.
Conciperet flammās, torusq; ardesceret
axis. Idem. Concipit Iris aquas, alimen-
taque nubibus affert. Idem. Buccina quæ
in medio concepit vbi æra ponto. Idem.
Concipiunt, & ab his oriuntur cuncta
duobus. Idem 2. Concipias animos de lu-
braque ditia donis. Verg. Geo. 1. Conci-
piunt, hinc ille auium cōcentus in agris
Sil. 1. Hæc tua sit laus, nate velis age, con-
cipe bella. Iuue. Sat. octaua. Vt te concip-
peret, quæ sanguine fulget Iuli. Cicero
de Or. Nulla materia nisi admoto igni
ignem

ignem concipere potest. Idem de Do. Vtrum igitur, cum conceperit mula, an cum peperit? Idem pro Syl. Quod flagitium non cum Antonio conceperit? Idem de Nat. Ita necesse fuit, aut hæc flagitia animo concipere. Idem de Leg. Principio quasi adumbratas quasdam intelligentiam animo, & mente concipimus. antepenult. acuit.

CONCISVS, pen. pro. Iuue. Sat. tertia. Pulsatus rogat, & pugnus concisus adorat. penult. flectit.

CONCITO, Frequentatium à concio, pen. cor. Ouid. de Arr. primo. Fertur, & Aonio concita bacca deo. Idem Fast. primo. Reicit, & fugiens concitat amne nemus. Idem Met. 14. Concitat Antiphatas, coeunt, & saxa, trabesque. Idem tertio. Impete nunc valto, ceu concitus imbris annis. Idem sexto. Pectora peccatoribus cum tento concita neruo. Flac. primo. Concitus omne dei rapidis nemus ingemit alis. Ver. Aen. decimo secundo. Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebræi. Cicero Epist. 2. Ut quam expectationem de te concitasti, Idem in Ver. Concitare inuidiam in aliquem. Idem de Do. A corpore distractus animus diuino instinctu concitatur. antepenultima acuit. Aconcio, is, quartæ Coniugationis, pen. pro. Flac. secundo. Terga ferens coitit, sparsa concita Mapali. penult. flectit.

CONCLAVE, pen. pro. Mant. Sola alio foribus clausis conclauia regis. Hor. Ser. 2. Currere per totum pauidè conclaue, magisque. pen. flectit.

CONCRETVS, pen. pro. Ver. Geo. primo. Cæruleæ glaciæ concrete atque imbris aris. Idem 2. Concretam patitur, & radice affigere terræ. Idem 3. Et lac concretum cum sanguine potat equino. Idem Aen. 6. Multa diu concreta modis inolefcere miris. pen. flectit.

CONCLVSVS, pen. pro. Hor. Ser. primo. At tu conclusa hircinis follibus auras. penult. flectit.

CONCUBITVS, pen. cor. Ouid. de Art. 2. Ipsos concubitus, ipsi venere licebit. Idem 1. Hæc ad concubitum sit sedula tardior illa. Idem Fast. 9. Vix pro concubitu no-

stro tibi cardinis esto. Idem de Trist. secundo. Nec qui concubitus non tacere suos. Idem Met. 14. Concubitusque fugis, nec te coniugere curas. Idem 10. Post quos concubitus illato lumine uidit. Hor. de Art. Concubitu prohibere vago dare iuramantis. Ver. Geo. 3. Atque ubi concubitus primos iam nota voluptas. Iuue. Sat. 2. Concubitu qui tunc leges renouaret amaras. Prop. 4. Queris concubitus incert. utranque suis. Stat. Syl. tertio. Concubio gauius domus, nec pignora longe. antepenult. acuit.

CONCVTIO, pen. cor. Flac. 6. Concutiens, Scythizque super tentoria lilit. Luca. 5. Concutiunt fragiles animas sic tempore longo. Hor. Ser. 1. Concutenim, quæ tibi victiorum infuerit olim. Iuue. Sat. 3. Concutitur, flet, si lachrymas conspexit amici. Oui. Met. secundo. Omnia concutiens paulum subsedit, & infra. Idem. Aegida contureret, subit hanc arcana profana. antepenult. acuit. Cicero in Ant. 15. Leges Cæsar is ut rempub. concutere posset, euerit. antepenult. acuit.

CONDILVS, pen. cor. Mart. 9. Tot dominos at tu Condile, nec dominum. Idem. Cinnamus hoc dicit, Condile, nemo tibi. antepenult. acuit.

CONDITIO, pen. cor. Mart. 12. Conditio melior si tibi nulla, veni. Verg. Opus seu. Conditio nobis vitæ quæ diuior esset. Idem. Conditio possem tantos finire dolores. Prop. secundo. Conditio, cinerum nunc medicina datur. Hor. Ser. secundo. Hæc est conditio viuendi, aiebat eoque. Idem Epist. primo. Cui sit conditio dulcis sine puluere palmæ. Idem secundo. Conditione super communi quia etiam lex. antepenult. acuit.

CONBITVS, pen. pro. à verbo condio, is Hor. Ser. secundo. Nec male conditum ius apponatur, & omnes. penult. flectit. Iuue. Sat. 14. Boleum condire, & eodem itre natantes. Cicero Offi. Sale conditus, & facietis Cæsar. Idem pro Clo. Quæ à natura habet artificio quodam malitæ condiuit. Idem At. Hilaritate tristitiam temporum condiebamus. antepenult. acuit.

CAVEO, pen. pro. Stat. Theb. 6. Condidi K haud

haud aliter collis scrutator Iberi. Mant.
 Condimus, & tales ritus enegnia dicunt.
 Qui. Met. primo. Condidit & profugam
 per eorum terrene orbem. Idem secun-
 do. Considerat vultus & si modò credi-
 mus viuum. Idem decimoquinto. Condi-
 dit, & nouen tumulati traxit in urbem.
 penultima acuit. Idem secundo. Repperit
 ossa tamen peregrina condita terra. Idē.
 Vberibus tæcundus aquis vbi conditus
 antro. Ver. Aen. tertio. Condimus &
 magna supremum voce clemus. Vbi vi-
 de Seruium quæ sentiunt philosophi de
 animarum sepultura. Idem Geo. primo.
 Conditus in nubem, medioquē reful-
 serit orbe. Iuue. Sat. secunda. Turgida
 non prodesse in pixide condita Lyæ.
 Idem vndecimo. Conditor Iliados can-
 tabitur atque Maronis. Idem decimo-
 quinto. Principio indulsit communis
 conditor illis. Hor. de Art. Dictus &
 Amphion Thebanæ conditor vrbis. Qui.
 Fall. sexto. Nanque ait ouantes Romani
 conditor anni. Idem de Trill. quinto.
 Summe argue mentis conditor ipse mei.
 Cicero de Nat. Neq; homines mutuum,
 ac fornicarum causâ frumentum con-
 dunt. Idem Tule. Metrodorus omne bo-
 num in visceribus, medullisq; condidit.
 pen. acu. conditor. antepen.
 CONDOLEO, pen. cor. Hor. Ser. primo. Aut
 si condoloit tentatum frigore corpus. an-
 tepenultima acuit. Cicero de Or. Nanq;
 latus ei dicenti condoluisset.
 CONDONO, pen. pro. Claud. Cum placet
 australis Gildo condonat habenas. penul-
 tima flectit. Cicero pro. Qui. Ro. suam
 partem Roscius suo nomine condonare
 potnit Nauius. Idem pro Mil. Vt crimen
 hoc nobis condonetis.
 CONDUCO, pen. pro. Iuue. Sat. septima. Bal-
 neolum Gabis Romę cōducere furnos.
 Qui. Met. primo. Nubila conducit, sum-
 misque aspergine syluis. Cicero pro Cæ-
 lio. Cælius conduxit domum in palatio.
 Idem ad At. Asiaticæ de censoribus ni-
 mium magno conduxerunt. Idem in
 Ant. Cæsar exercitum inuictum ex Hi-
 spanis militibus conduxit. pen. flectit.
 CONFODERO, pen. pro. Aëfopus. Rana si
 bu filo murem coula uerat, audent.

CONFICIO, pen. cor. ex con, & facio, bre-
 ue in 1. breue mutato ex Quintilianii re-
 gula, declinatio, & præpositio mutat
 verbi positionem: confacio enim non le-
 gitur, sed conficisco, confeci: se longa est,
 ex præteritorum regula. bisyll. Ver. Geo.
 secundo. Sed nos immensum spatium con-
 fecimus æquor. Lucr. secundo. Confici-
 mus ferrum vix atuis suppediteati. Idem
 primo. Conficeret, nisi materies æterna
 teneret. Cicero in Ver. Mulier isti stran-
 gulâ confecit. Idem ad Hæren. Exclama-
 tio conficit significationem doloris. Idē
 pro. Se. Ro. Per quos homines tantum fa-
 cinus conficere potuit. Idem ad At. Sic
 enim annum tempus conficitur. Idem
 Ep. Cum tu hæc leges: ego iam annum
 munus conficero. antepen. acn.

CONFIDO pen. pro. Ver. Aen. 1. Ausus, &
 afflictis melius confidere rebus. Vbi ait
 Seruius. Fido, & confido datium regit,
 vt & fidere noſti: sanè optima figura est:
 quæ nunquam à principalitate discedit.
 vt, Atque humiles habitare casas. accusa-
 tiuo iunxit: quia habeo domum dici-
 mus: unde est habito frequentatiuum. Vi-
 de Habito. Iuue. Sat. 1. Confusus ligno
 digitis amore remorus. Idem decimo. Cō-
 fusus perit, admirandisque lacertis. penul-
 tima flectit.

CONFEREO, pen. cor. Hor. Ser. primo. Ve-
 latumque stola mea cū confertuit ira.
 antepenultima acu.

CONFINIO, pen. cor. Flac. 4. Vix repe-
 rant primæ celeres confinia rectæ. Luca.
 9. Lata colubriferi rumpens confinia bel-
 li. Idem 2. Longior Italia donec confinia
 pontus. Ouidē Art. 1. Hunc Venus cō-
 fliis, quæ sunt confinia, ridet. antepen. ac.
 Mart. 2. Vexat sepe meum Patrobas con-
 finis agellum. pen. flectit.

CONFITEOR, pen. cor. Mart. 9. Confiteor,
 sed tu bis denis grandia libris. Lucr. 5.
 Confiteri credas centauris posse, neque
 esse. Qui. Met. 2. Non dare confiteor, so-
 lum hoc tibi nate negarem. Idē de Rem.
 1. Nec ramentum, vt verum cōfiteamur, erāt.
 Idem de Art. secundo. Hæc ego, cōfiteor,
 non sum profectus in arte. Cicero de
 Nat. Vir sapiens peccatum suum confite-
 ri maluit. Idem in Ant. Cum homines
 defuria

- nefarium de patris parricidio confiterentur. Idem pro Do. de criminibus obiectis non confiteri. antepenult. acu.
- CONFLATVS, pen. pro. Luca. 2. Agmina conflat sœuas ergastula ferro. pen. fleët.
- CONFORMATVS, pen. pro. Star. Syl. 1. Fluxit opus Siculis, an conformata camini. penult. fleët.
- CONGELO, pen. cor. Oui. Met. 15. Vertitur in lapides, & congelat aere tacto. Idem 11. Congelat, & parulos, ut erant, induerat hiatus. Marr. decimoquarto. Quid prodest, si te congelat vxor anus. Cicero Epist. Congelasse amicum nostrum, læta barocio. antepen. acu.
- CONGEMINO, pen. cor. Flac. 2. Congeminat, qua primus Athos, & Pontus, & in gens. Ver. Aen. 11. Congeminat, nullus calido rigat ora cerebro. antepen. acu.
- CONGERIES, pen. cor. Flac. 6. Congeriem, & lœgis cœpos singulibus implet. Claud. Congeriem, vultumque dei veneratur herilem. Idem. Congeries in quo veteris vestigia recti. Ver. Opusc. Congeries, operis saxorum, & putris arena. Oui. Met. 1. Congeriem secuit, sectamq; in membra redegit. antepen. acu.
- CONGLACIOR, pen. cor. Ver. Opusc. Conglaciatur aquæ scopulis se cedit hirundo. Cicero de Nat. Aqua neque congelaret frigoris. Idem Epist. Curioni nostro tribunatus congeliat. antepen. acu.
- CONGLUTINO, pen. cor. Mant. Qua lemu res norunt facinus conglutinat anre. Cicero ad Att. Tu soles conglutinare amicitias testimoniis tuis. Idem de Sen. Badè optime quæ cœglutinauit. Idem in Ant. Antonius ex his tot virtutis conglutinator est. antepen. acu.
- CONGREDIOR, pen. cor. Ver. Aen. 12. Congredior, ser sacra pater, & concipe sœdus, de quo ait Ser. Aen. 6. ibi, Infelix puer atque impar congressus Achilli. Congredior tibi antiqui dicebant, sicut pugno tibi, dimico tibi: hodie congreddior tecum, dimico tecum. Cicero ad Att. Cum eo sepe congressus est. Idem pro Cœl. Vbi congressus cum Seruis Lucei Cœlius Idem Pro. Plan. Qui se tecum congredditur. Idem in Piso. Si ipsi coram congreddi poteris. antepen. acu.
- CONGRUO, pen. cor. Flac. 2. Congruerat rauco fremitu sedere parentum? Cicero de Or. Non omni causæ congruit orationis vnum genus. Idem de Ani. Cuius cum moribus, & natura congruamus. antepenult. acu.
- CONIICIO, pen. cor. Ver. Aen. 9. Coniicit hasta volens noctis deuerberat vmbra ait Seruius. Coniicit pro coicit dicit: nam coniicit antiquum est. Idem ait, & coit cum sit præpositio con. Ver. Aen. 9. Coniicite o Rutuli, me primam absumite ferro. Coiicito est in vsu. Vide Reicio. antepen. acu.
- CONIUX, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Ostendens vatuum, & clausam pro coniuge sellam. Oui. Met. 1. Imminet exitio vir coniugis, illa mariti. Idem coniugis a iugurio quamquam Tania mora est. pen. acu.
- CONIUGIVM, pen. cor. Ver. Aen. 12. Coniugium optatum, & pulchra Calydona viderem. Idem quarto. Non tam coniugium antiquum, quod prodidit, oro. Idem 7. Rex tibi Coniugium & quæsitæ sanguine dotes. Claud. Coniugium, stygiosque, vel pro sole recessisti. Flac. 3. Quæ tibi coniugio tot designata dicunt. antepenultima acuit. Stat. Theb. 1. Si mens nota mihi nec coniugalia supra. Oui. Met. quinto. Atria complentur, & non coniugalia festa. Idem sexto. Nec mea virginitas, nec coniugalia iura. Coniugalis penultima fleët. Idem vndecimo. Tunc quoque mansit amor, nec coniugale solutum est.
- CONIURO, pen. pro. Hor. de Art. Altera possit opem, res & coniurat amice. Ver. Aen. octauo. Coniurat trepidò Laciini, senitque iuuentus. Vbi Seruius inquit, Nota de re bona coniurationem posse dici. Vide Vallam libro 5. cap. 21. Ver. Geo. secundo. Aut coniurato descendens Dacus ab Istro. Idem 1. Et coniuratos eglum rescindere fratres. Idem. Opusc. Aut coniuratis addit concordia vires. Luca. 2. Nunc vrbes ex cite foras coniuret in arma. Idem Met. 5. Opprimere est animus coniurata vndeque pugnant. Cicero pro. Syl. Catilina contra Remp. coniurauit. Idem de Art. Hi quibus cœ coniurasti. Idem pro Mil. Seruus de interfecto Pœpeio

coniurasse. pen. fleet.

CONVIVIO, pen. cor. Pers. Sat. 6. Vel nisi conuiues oleum, arctocreasque popello. Cicero pro Cal. Quibus sopita virtus conuiueret. Idem in Ant. Quibusdam in rebus etiam conuiuio. antepen. acul.

CONON pen. cor. Ver. Buc. In medio duo signa, Conon, & quis fuit alter. penultima acuit.

CONOR, pe. pro. Stat. Theb. 11. Orcus vterque minax glebus, & conatur vterque. Idem. Auxilium tentemus atque licet irrita coner. Oui. Fall. 5. Quzere conabar quare lasciuia maior. Ver. Aen. 9. Conamur vos, in miseros, qui Troas Achiuus. Hor. Ser. secundo. Vagina tectus, quem cupidi stringere coner. Oui. Met. 14. Inducto pallore fugit, conataque retro. Idem primo. Et conata queri. mugitus edidit ore. Idem 2. Diriguisse pedes ad quam conata venire. Idem. In de xtras abiere iubas, pariterque conata est Iuue. Sat. tertio. Conatus, magno hospicio miserabile, magno. Ver. Aen. 12. Velle videmus & in mediis conatibus xgri. Stat. Theb. 6. Hipomedon tunc vix ambo conatibus ambas. Idem 11. Accensos, sumptisque semel conatibus obstant. Cicero in Catil. Se id, quod conatur, consequi posse. Idem in Or. Magnum opus omnino, arduum, Brute conantur. pen. fleet.

CONNUBIVM, pen. cor. Stat. Syl. primo. Non renuere greges ipsum in connubia soluo. Idem. Connubii redeunt animo iam dona, precesque. Oui. Met. 6. Connubio Prognés iunxit non pronuba Iuno. Catul. Quis sponsata tua firmes connubia flamma. Ver. Aen. 4. Connubio iugam stabili, propriamque dicabo. Idem primo. Vbi ait Seruius, in connubio, tu breuem posuit, cum naturaliter longa sit nubo enim, vnde habet originem, longa est: sed est tropus syllabe, qui sit, quociescunque longa corrumpitur syllaba propter metri necessitatem. ipse Aen. tertio, longam posuit ibi, Hectoris Andromedon Pyrrhin' connubia seruas. Item. Cuique loci, leges dedimus connubia nostra. Sciendum tamen est, quia plerumque in compositione, vel deriuatione, principalitatis natura corripitur. ante-

penultima acuit. Stat. Syl. primo. Letantur montes, & connubialia pandunt. connubiale. pen. fleet.

CONSIDERO, pen. cor. Considero a fido, pen. pro. Quod quidem cum compositis, ut ego sentio, ait Valla, a sedeo prateritum mutatur: vel alterum ab altero mutuum habet prima producta indifferenter ex arce. Ver. Geo. quarto. Ipse confident medicatis sedibus, ipse. Idem Aen. primo. Vultis & his mecum pariter considerare regnis. Oui. Met. primo. Quisquis es, hoc poteris mecum considerare saxo. Stat. Syl. tertio. Tollit olusinaque iubet confidere biga. Iuue. Sat. septima. Considerare duces, surgis tu pallidus Ajax. Ver. Aen. vndecimo. Confedisse urbem luctu, dum Troia tentat. Cicero de Leg. Sed si videtur confidamus hic in vmbra. Idem de Vn. Eadem in opinione confidunt. Idem in Ver. Quo die primum iudices citati in hunc reum confeditis. Idem pro Mur. Confedit viriisque nomen in quaestura. antepen. acu.

CONSIDERO, pen. cor. Oui. Met. tertio. Dum spatium victor victi considerat hostis. Cicero ad Ar. Id. eorum considerabimus. Idem. Quippe cum de ipso, ac de me ista considerare velim. antepenultima acuit.

CONSILIVM, pen. cor. Iuue. Sat. prima. Consilium dedimus Syllae, priuatus ut aleum. Idem vndecimo. Ergo consilium magnum, primosque suorum. Hor. Ser. primo. Consilium proprium, neque enim letulus, aut me. Lucr. quarto. In Quo consilium vitæ, regimenque locutum est. antepen. acu.

CONSANGVINEVS, pen. cor. Stat. Theb. 3. Et consanguineo gliscis regnare superbus. Idem 10. Sed consanguinei, quauis atque omnia fratres. Catul. Ut consanguineæ complexum ut denique matris. Oui. Met. 8. Et consanguineas ut sanguine leniat vmbas. Stat. Syl. 5. Quisnam impacata consanguinitate ligauit. Ver. Geo. secundo. Illi me comitem, & consanguinitate propinquum. Mant. Nec consanguinitas ritus testile puranda est. antepen. acu.

CONSITVS, pen. cor. Claud. Confixa subnixa

nixa iugis immanibus xdes. Catullus. Conſitus obbito dimiſit peſtore cūcta. Oui. Met. 1. Conſitaque arboribus Lica reliquerat arua. Idem 4. Et cum Le- neo genialis conſitor vuz. antepen. acu.

CONSOLOr, pen. pro. Oui. Met. 1. Neſcia graentur, conſolantur ne parentem. Idē Ferre modo poſſeſſiſſimo conſolante dolo- res. Idem 13. Conſolor ſocios, vt longi- tadia Belli. penultima fleſcit. Idem 5. Iu- ra ſui mœrens inſolabile vulnus. an- tepenult. acuit. Cicero in Ver. Quz ſo- ciorum animos conſolari poſſit. Idem pro Quin. Roſ. Inani, & tenui ſpe te con- ſolaris. Idem de Nat. Eloquentia conſola- mur afflictoſ.

CONSONO, pen. cor. Vergil. Aeneid. quin- to. Conſonat omne nemus, vocenique in- cluſa volutant. Cicero in Sal. Vt om- nis oratio moribus conſonet. antepen- ult. acuit.

CONSPICVVS, pen. cor. Stat. Theb. 1. Con- ſpicuus, tenuem germani pauperis am- nem. Oui. de Pont. 4. Conſpicuus ſignis cūm premer altus ebur. Idem de Trill. 2. Per te præſentem, conſpicuumque deum. Mart. 1. Hic vbi conſpicui venerabilis am- phitheatri. Idem 7. Gloria conſpicua de- lictumque domus. Iuue. Sat. 4. Quicquid conſpicuum, pulchrumque eſt equore to- to. Tibul. 3. Inſignis clara conſpicuumq; domo. Prop. 4. Dum captiua mei conſpi- cer eſſe rati. Oui. Met. 4. Conſpiceris cœ- lo tibi, cūm ſine cornibus aſtans. Cicero pro Mur. Quandoquidem te in iure con- ſpicio. Idem pro Cor. Vt conſpiciatis eum mentibus veſtris. antepen. acu.

CONSTANTINVS, pen. pro. Mant. Con- ſtātinus enim, tam religioſa ferebat. Idē Conſtātinus enim cūm pugnaturus ad urbem. Idem. Conſtātinus in hac vin- cer vexilla repente. Idē Conſtātinus apud Thraces, quas Boſphorus æquor. pe- nult. fleſcit.

CONSTITVO, pen. cor. Mart. 3. Conſtituit Philomufe pater tibi milia bina. Mant. Conſtituit Ioue Cyprigena agitante cremante. Ver. Aen. 12. Conſtituet, vrbis que dabit Lauinia nomen. Oui. Faſt. 1. Conſtituit meſes quique bis eſſe ſuo. Iuue. Sat. 3. Hic vbi nocturnæ Numa con-

ſtituebat amicæ. Lucr. 6. Conſtituit natu- ra minutis mobilis vſque. Idem. Conſti- tuit magnos irarum voluere fluctus. Idē 5. Iuraque conſtituere, & vellent legibus vti. Cicero ad Att. Diem Tyrianioni conſtituemus. Idem Offi. Conſtitueris te cuiſpam aduocatum. Idem Att. De hac re cum aliquid conſtitueris. antepen. ac. CONSTO, pen. pro. Stat. Theb. 6. Conſtite- rant ad metus, & Amphiarus in aruo. Oui. Met. 1. Iuppiter vmbroſa Parnali cō- ſtitit arce. Idem. Conſtitit quæcun- que loco ſpectabat ad Io. Ver. Aen. deci- moſecundo. Corpora conſtituerant, con- tra quos fide crearat. Iuue. Sat. ſexta. Cō- ſtitit auratis titulum merita lyciſcæ. Lucr. ſexto. Omnia conſtituerint, nobis præpoſita, parata. Idem 1. Ex infinitis cō- ſtabunt partibus æquæ. antepen. acu. in præteritis. Mart. 10. Conſtituta fuit Me- galenſis purpura centū. Cicero de Nat. Prudentia conſtat ex ſcientia rerum bo- narum, & malarum. Idem in Ver. Vetus eſt opinio, quæ conſtat ex antiquiſſimis Græcorum literis. Idem in Ant. Sed tum nimis inter omnes conſtabat.

CONSENTANVS, pen. cor. Mant. Iuncta ſed & morem iam conſentanea in vnum. antepen. acuit.

CONSVATVS, pen. pro. Oui. Met. 2. Tollere conſuetas audent delphines in auras. Marr. primo. Lambere ſecuri dextra con- ſueta magiſtri. Lucr. 6. Interdum fugere, atque ſequi conſueta viciffim. Air An- tonius Nebriff. lib. 5. Cūm dicimus ſua- nis, ſuadeo, ſuetus v, liquida eſt. Iuue. Sat. 7. Conſuetudo mali tenet anabarcha ti- gillo. Lucr. 5. Quod ſupereſt conſuetudo concinnat amorem. pen. fleſcit. Idem 6. Vt pius hic populus ſemper conſueſcit hu- mari. Idem. Deferat aut aliquid, quo nō conſueuimus vti. Cicero ad Her. Et id ip- ſum quod datur otii, libentius in philo- ſophia conſumere conſueuimus. pen. ac.

CONSVLO, pen. cor. Oui. Met. 1. 5. Quod ſi bi ſignificet, trepidantia conſulit exea. Flac. quarto. Conſulite, atque fugæ me- dium ne remitte tempus. Stat. Theb. quinto. Conſulite en validis ſpumant e- uerſa lacertis. Luca. primo. Tū genus hu- manū poſitis ſibi conſulat armis. Claud.

Fulmineos solers Etruria consular ignes.
Verg. Aeneid. quarto. Pectoribus inhians
Spirantia consulit exa. Iuue. Sat. 6. Cer-
nis Ephemeridas, quæ nullum consiliis, &
iam. Idem. Consulitur quæ castra viro, pa-
triamque potente. Ouid. Meta. secundo.
Quæ & melius quam tu, tibi consulas,
opto. Idem 3. Consulit & quæ sit tellus
habitanda requirit. antepenultima acuit.
Cicero in Ver. Nuncego, Iudices, iam
vos consulo. Idem ad Att. Nec te id con-
sulo. Idem. Saluti, si me amas, consule. I-
dem de Leg. Qui consuluntur, id est, iuris
consulti. ait Seru. Aeneid. undecimo. ibi.
Nunc ad te, & tua magna pater, consula
reuerter. consulor est qui consulit aliis,
consultus qui consulitur, consultum ve-
rò res ipsa est de qua quis consulitur. Idē
tertio. Et consultus est qui consulitur, &
inconsultus, qui non accipit consilium.
Cicero pro Murena. Vigila tu de nocte,
ut tuis consultoribus respondeas. Idem
in Anc. Sulpicius non magis iuricon-
sultus, quam iusticiæ fuit. At vide Vallā
libro quinto. cap. 40. Mart. 4. Nec caret
officio consul uterque tuo. Ouid. Fast. 4.
Et caperet faeces, & curuo consul aratro.
penul. acuit.

CONSUMO, pen. pro. Claud. Consumens lu-
xu, flagitii quæ domum. Verg. Geo. 3. Sed
tota in dulces consumunt vera natos. Lu-
ue. Sat. 4. Et tua seruatum consumo in se-
cula rhombum. Idem 14. Mucida cætu-
lei panis consumere frusta. Pers. Sat. quin-
ta. Tecum etenim longos memini consu-
mere solēs. Mant. Consumauit opus, ui-
dumque in sede locauit. Cicero in An.
Cæsar omnem vim ingenii sui in popu-
lari leuitate consumpsit. Idem Offi. Quo-
niam in eo studio ætatem consumpli. pe-
nult. acuit.

CONSVTVS, pe. pro. Iuue. Sat. 3. Pelle patet,
vel si consuro vulnere crassum. penul. se-
cit. Lucr. sexto. Consuerant agrestis pel-
libus excruciat. Idem. Consuerunt, ubi
multa fuerunt semina aquarunt. antepen-
ultima acuit.

CONTAGIVM, pen. cor. Stat. Achil. primo.
Littore, ne nudæ noceant contagia ter-
ræ. Mant. Caria quæ spargit terras conta-
gia in omnes. Claud. Nullaque priuatæ

passus contagia fortis. Idem. Sed nec hu-
mani patitur contagia mundi. Mart. 1 r.
Cum sit sceminei generis contagia viscet.
Lucr. tertio. Nec sic horret iners scelerum
contagia mundus. Ouid. de Trist. tertio.
Sed viciant atrox ægræ contagia mentis.
Verg. Geor. tertio. Dira per incautum ser-
pant contagia vulgus. Idem Buc. Nec ma-
la vicini pecoris contagia lædent. dicitur
hæc contagio. Iuue. Sat. secunda. Cretice
pelluces dedit hanc contagio labem. et
hæc contagies. Lucr. 6. Qui fuerant autem
præsto contagibus ibant. Idem. Quæ cō-
tage sua palloribus omnia pingunt. ante-
penult. acuit.

CONTAMINO, pen. cor. Mart. 1. Sic interpo-
sito vilis cōtaminat vinctu. Lucr. 3. Se fin-
git, sensuque suo contaminat astant. Ci-
cero pro Sest. Ro. Nullum potest ille se
non contaminari. Idem Offi. An se sciē-
tes scelere contaminarent. antepenulti-
ma acuit.

CONTEMERO, pen. cor. Mart. 1. Ausus tam
notas contemere manus. antepenulti-
ma acuit.

CONTEMPLATOR, pen. pro. Verg. Geo. 4.
Contemplator aquas dulces, & irondæ
semper. Idem 1. Cōtemplator irem, cum
se nux plurima syluis. ait Ser. Tempus fu-
turum pro præsentis posuit ab imperati-
uo modo. Lucr. sexto. Contemplator e-
nim, cum montibus assimilata. penulti-
ma flebit.

CONTERMINVS, pen. cor. Oui. Metamor.
primo. Vnde oritur terræ domus est con-
termina nostræ. Idem 8. Murmura saxa
solent, vidi contermina ripæ. antepenul-
tima acuit.

CONTICRO, penul. cor. Stat. Theb. quinto.
Conticere domus, cruor alius, & oblita
crasso. Idem. Conticuit suspensa domus
solatur Adrastus. Flac. tertio. Flamina cō-
ticuere iacet cum flatibus æquor. Horat.
Epist. prima. Conticuit lyra fraternis, ces-
sisse puratur. Verg. Aeneid. secundo. Con-
ticuere omnes, intentique ora tenebant.
Cicero de Clar. Studium nostrum Bru-
te conticuit subito. Idem Offi. Illæ liti-
ræ conticuerunt forenses. antepenultima
acuit.

CONTIGVVS, penul. cor. Ouid. Metamor.
4. Con-

4. Cōtiguas habuere domos, vbi dicitur altam. Idem Fasti. quarto. Spectari seniores, contiguusque loco. Vergil. Aen. decimo. Hunc vbi contiguum misse fore credidit hanc antepe acuit.

CONTERO, penult. cor. Ouid. Metamorph. decimoquarto. Conterit, & tritis Hecateia carmina miscet. Cicero de Leg. Qui ztatem in litibus conterunt. Idem pro Quin. Ro. Frustra tempus contero. ante penult. acuit.

CONTINERO, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Gurgite de Siculo, nam dum se continet auster. Verg. Geor. 1. Frigidus agricolam si quando continet imber. Ouid. Met. 15. Continet illis duo sunt onerosa, fluosq. Lier. 3. Contineat paruus si possit conglomerata. Cicero de Nar. Continent in se vim caloris. Idem de Fato. Morus enim voluntarius eam naturam in se continet. ante penult. acuit.

CONTINGIT, penult. pro. Præteritum cor. Mant. Contigit infantes sese agnouere, Ioannes. Iuue. Sat. 6. Bis ferar Etruscū puerosi contigit aurum. Idem sexto. Contigit & parua tandem caruisse Serypho. Idem septimo. Si quater egisti, si contigit aureus vnus. Ouid. de Pont. quarto. Confulis, vt limen cōtigeritis, erit. Idem Metamor. 1. Contigerat nostras in fama temporis anres. Idem. Contigit, & cecinit iussos inflara recessus. Idem. Contigit vt quædam sit non manifesta. videri. Idem secundo. Contigit & rapida fecit pacientia flammæ. Idem tertio. Contigerat hunc, adde genus de coniuge tanta. Cicero de Clar. Volo hoc oratori contingat. Idem in Ant. Veinam C. Celsi contigit ser adolescenti præteritum ante penult. ma acuit.

CONTINUO, pe. cor. Luca. 4. Continuat colles tutæ quos inter opaco. Verg. Geor. 4. Continuo pecoris generosi pullus in aruis. Mant. Litora concinuo Galacæ, & Spartana iuuehros. Iuue. Sat. decimaterza. Continuo templum & violati numinis aras. Hor. Ser. secundo. Continuatq. dapes, nec non vernatiter ipsi. Cicero 66. tra Rul. Ista dena iugera concinuant. Idem. Quos in agro Cassinari fructuosissimos continuauit. Claud. Continuum

vulnus nec iam mihi cautus hostes. Iuue. Sat. 10. Sed quam continuus & quantis longa senectus. Idem 11. Continuus quia sunt talis quoque tædæ vix. Lucr. 6. Continuo partes genitales corporis ipsas. antepe. acu.

CONTINUO, pe. pro. Præteritum cor. Hor. Ser. secundo. Contudit articulos, qui pro se tolleret. acque. Idem Epist. primo. Contuderit vites, oleamq. momoderis æulos. Oui. Fast. 4. Perfidia magnaniam cōrudat arma iuba. Cicero Arc. Contudi animum, & fregisse vici. Idem in An. Contudi, & fregi audaciam. Idem Tusc. Pugiles ictibus conuulsi. ante penultima acuit.

CONTRA, pen. prod. Verg. Aeneid. decimo. Hinc contra Lausus nec multum discreparetas. Idem. Talibus & dictis se contra dicta tyranni. Hor. Ser. 1. Contra, mercedem nauem iactantibus austris. Iuue. Sat. prima. Cum veniet contra digito compeste labellum. Ser. Aen. 2. ibi. Nos contra effusi lacrymis. ait, præpositiones, vel aduerbia in 2, exeuntia modò produciunt, vltimam literā, excepto purā, & ita quia apud Ennium, & Pacuum breuia sunt hinc est, quod etiam numerorum nomina indeclinabilia produciunt, vt, Triginta magnos voluendis mensibus orbes: ea verò quæ declinantur breuia sunt, secundum rationem nominum in 2, exeuntiū. Vide à præpositio.

CONTRAHO, pen. cor. Flac. tertio. Contrahit anera petes simul & Massylus, & vnā. Iuue. Sat. sexta. Amphion clamat, sed Præ contrahit arcum. Verg. Aen. 12. Vertere omnes rete in facies, & cōtrahere quicquid. Idem tertio. Contrahimusque viros vix primā incepterat ætas. Idem Geor. 1. Pandicir, ipse tibi iam brachia contrahit ardentes. Cicero de Naru. Recessus solis quas tristitia quadam contrahit terram. Idem Tusc. Ferrum recipere iussus, collum contraxira. antepe. acuit.

CONTRARIUS, penult. cor. Vergil. Georg. primo. Addere noua fugæ melior contraria furtis. Luca. primo. Excutietq. fretum fratri contraria Phœbe. Hor. Ser. 1. Dum virant stulti vicia in contraria currunt. Oui. Met. 2. Imperus, & rapido contrarius

- euehor orbi. Idem. Quæ colat, elegit cōtraria lumina flammis. antepenultima acuit.
- CONTURBATOR**, pen. pro. Mart. septimo. Conturbator aper vilis e furio. penultima flecit.
- CONTVSVS**, pen. pro. Verg. Geo. 4. Contusosque animos, & res miserabere fractas. Catul. Ignosc pecori nullo cōsusus aratro. pen. flecit.
- CONVENIO**, pen. cor. Mant. Conueniunt ad templa nurus maturior ætas. Oui. Met. 1. 5. Conueniunt operosa dei, quaque ipsa morari. Vez. Geor. 1. Conueniat quæ cura boum, quis cultus habendo. Claud. Conuenit, inuideat claris, fortessq; trucidant. Hor. de Art. Conueniet Satyros ita vertere seria Iudo. Cicero in Hor. Non conueniat nostris ætatibus ista oratio. Idem de Diuin. Quod summum mirificè ad verbum cum re conuenit. antepenultima acuit.
- CONVENIENTIA**, penul. cor. Hor. de Art. Reddere personæ sit conuenientia cuiq; Idem. Cur famam sequere, aut sibi cōuenientia finge. antepen. acu.
- CONVITIUM**, pen. cor. Ver. Opus. Tristia abeuentu cecinit conuitia mortis. Oui. Met. 5. Aere pendebat nemorum cōuitia picæ. Idem 9. Nitro & ingrato facio conuitia demens. Hor. Epist. 2. Eripuere iocops Venerem conuitia ludum. Prop. 1. Vt mihi deducta faciat conuitia puppi. Iuui. Sat. 3. Vicorum inflexu, & stantis conuitia mandræ. Mart. 5. His erit, iugenti facier conuitia vōte. antepen. acu.
- CONVIVA**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Centū cōuiuz sequitur sua quæque culina. Stat. Syl. secundo. Nunc conuiua letis, modifratæque reddere verba. Hor. Ser. secundo. Conuiuis præbebit aquas vitium hoc quoque magnum. Mart. secundo. Te conuiua leger misto quincunce sed ante. Hor. Ser. secundo. Cedat vti cōuiua fatur, reperire queamus. Mart. 6. Quod conuiuaris, sine nie tam sepe Luperce. Hor. Ser. secundo. Sed conuiuatoris vti ductis ingeniuni res. penultima flecit. Verg. Geor. primo. Mutuæque inter se læti conuiua curant. Iuuen. Sat. quinta. Asparagis qua despiciat conuiuia cauda. Idem vndeci-
- mo. Atque hodie tantam propter conuiua pexi. Quid. Met. 1. Foeda Lycaoniz referens conuiua mensæ. Mart. 13. In Venetis sine lauta licet conuiua terris. antepen. acuit.
- COVS**, pen. pro. Sil. quarto. Instaurant gallex coni decus, hasta iunatur. Quid. Meta. mor. tercio. Tegmina mox capitum pisto nutantia cono. Auso. Coniere, quæ paribus potuit fastigia conis. Stat. Theb. quæro. Inferere, amplexusq; truces deducere conos. Ver. Aen. 3. Et conum insignis gallex, cristasque comantes. Mant. Te cultore leuat conum sublime comantem. pen. flecit.
- COOPERIO**, pen. cor. Lucr. 6. Cooperiāt maria, at terras impensa superne. Hor. Ser. secundo. Famolisque Iupo, cooperio versibus, atqui. antepenultima acuit. Lucr. 6. Horrida prædore & pannis cooperta perire. penult. acuit.
- COORTVS**, pen. pro. Lucr. 6. Multa volare, ea cum casu sunt sortè cōorta. Idem. Et tempestate terras, cæloque coortæ.
- COPIA**, penul. cor. Quid. de Trist. 1. Copia quoque dedit cum videret, ipse feret. Idem de Pont. 1. Est ramè in Geticis copia nulla locis. Iuue. Sat. 10. Militia, & torrens dicendi copia mulcis. Verg. Geo. 3. Densior hinc spoliæ, hunc largi copia lactis. Auso. Et Mediolani mira quonia copia rerum. Hor. Ser. primo. Plenior & si quos delester copia iullo. Iuue. Sat. 1. Et quando vberior victorum copia quando? antepenult. acuit.
- COPHINVS**, penul. cor. Iuue. Sat. 3. Iudæis quorum cophinus, scænoq; supellex. Idem 6. Cum desisset locum cophino, scænoq; relicto, antepe. acu.
- COPPO**, pen. pro. Mart. 2. Non tamen hæc pistos, non auferet hunc tibi coppo. Idem 5. Fullo dedit Murinæ, nunc tibi coppo dabit. penult. flecit.
- COPYLA**, pen. cor. Quid. de Trist. 5. Luctantè frustra copula dura tenet. Idem Meta. 7. Copula detrahitur canibus, quos illa sequentis. antepen. acu. Lucr. 6. Denique re auro argentū copulat vnâ. Cicero de Fin. Et præsentibus futura copulet. Idem in Ant. Nāq; equester ordo cum Senatu copulatus fuit.

COQ. V O, pen. cor. Ver. Geo. 1. Puluerulenta coquat maturis solibus æstas. Ouid. Met. 9. Tincta lacu strider coquictur ardete veneno. Verg. Geor. 4. Faucibus ad limen radii tepesfacta coquebant. Ouid. Fast. 4. Ex coquit ideirco cum duce purgat oues. Sil. 2. Gestat ad hæc hanc impatiens, asperq; coquebat. Idem. Iam dudum atque inopes penitus coquit intima pestis. Pers. Sat. 19. 5. Tu neque anhelanti coquuntur dum massa caminos. Mart. 5. Atque aliquando meus der tibi verba coquus. Idem 7. Sed equum ingentem piperis consumeret acervum. Idem octauo. Ex quavis causa vapulet, ergo coquus. Cicero Tusc. Tum is, qui illa coxerat. Idem de Sen. Cura quæ nunc te coquit. pen. act.

COR, cor. Ouid. Saphus molle meum lenibus cor est violabile telis. Idem Metam. 5. Inque cor humata percussit arundine diem. Idem de Trist. 5. Molle cor ad timidas sic habet ille preces. Idem de Pont. 1. Confiteor misero molle cor esse mihi. acuit.

CORACINVS, pen. pro. Mart. 13. Princeps Niliaci raperis Coracine macellis. penultima flebit.

CORALLVS, pen. pro. Ouid. de Pont. 4. Littora pellitis niniium subiecta corallis. penultima acuit. Idem Metamor. 4. Nunc quoque corallus eadem natura remansit. Idem 15. Sic & coralium, quo primum cõgigit auras. Claud. Mergit se subito, vellitque coralia Clorho. antepe. acu.

CORALLVS, pen. cor. Ouid. Met. 8. Dædalon, & sumptis pro supplice Coralus armis. antepe. acuit.

CORAM, pen. pro. Ouid. de Pont. 2. Quippe deuni coram corpora verâ vident. Iuven. Sat. 11. Coram aliis dictem puero, sed in aure placentes. Idem 6. Libertas emitur coram, licet innuat, atq; Horde Art. Ne pueros coram populo Medea trucidet. Quem accentum habet, Vide à præpositionem.

CORANVS, pe. pro. Hor. Ser. 2. Capratorq; dabit risus Nafica Corano. Iuue. Sat. 16. Omne tener cuius regimè pater ergo Coranum. pen. flebit.

CORAXES, pe. pro. Flac. 6. Proxima Bisaltæ regio, ductorq; Coraxes. pen. acu.

CORBULO, pe. cor. Stat. Syl. 5. Corbulo sed comitem belli, sociumq; laborum. Sil. 14. Corbulo transgressus, nam textam robore tuerim. Idem. Irrumpit Cumana raris, quam corbulo ductor. Iuue. Sat. 3. Corbulo vix ferret tot vasa ingentia, tot res. antepe. acuit.

CORCINVS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Atq; merito feruens cauet hunc quem corcina læna, antepe. acuit.

CORCYRA, pen. pro. Luca. 8. Cuius adhuc remis quatitur Corcyra, sinusque. Flac. 9. Insignem capitis cultu Corcyran honesto. Iuue. Sat. 15. De Corcyra remerû duxerat vrna. pen. flebit.

CORDYLA, pen. pro. Mart. 13. Ne toga cordylis, & penula desit oliuis. penultima flebit.

CORDUBA, pen. cor. Mart. 9. Qua diues placidum Corduba Bethin amat. Sil. 3. Nec decus auriterz cessauit Corduba terræ. Idem 16. Corduba, & haud parco certamine læta fauebat. antepe. acu.

CORDYLA, pen. cor. Mant. Cordula in hoc tanto fertur latuisse tumultu. antepe. penultima acuit.

CORIANDRYM, pen. pro. Ver. Opusc. Vellit, & exiguo coriandra trementia filo. penultima acuit.

CORYBANTES, pen. pro. Mant. Græcia iam fletat veteris Corybantes alumnos. Claud. Obstupuere truces onen Corybantes & vno. Mart. 1. Et Cybæles picto stat Corybante tholus. Ver. Aen. 3. Hinc mater cultrix Cybele Corybantiaq; xra. pen. Corybantia antepe. acuit.

CORICIDVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Coricidas nymphas, quæ tunc oracula tenebat. antepe. acuit.

CORICYVS, pen. cor. Luca. 3. Coryciumq; parens exilis rupibus antrum. Idem 8. Nunc & Corycias classes, & Ponrica signa. Stat. Syl. 5. Te sine Corycia quicquid modo Phæbus in vmbra. Idem. Coryciaq; commixtaeque germina, & altis. Verg. Aen. 7. Hic subitam canibus rabiem Corycia virgo. Idem Geor. 4. Corycium vidisse senem cui pauca reliqui. Claud. Proluit igne latus dextra Corycia fundit. Ouid. Metamor. decimoquarto. Quæ tu Corycia semper qui puppe moraris. ante penult.

penult. acuit.

CORI DON, penult. cor. Prop. secundo. Felix incautum Corydon qui tentas Alexim. Ver. Buc. Formosum pastor Corydon ardebat Alexin. Idem. Ah Corydon, Corydon, quæ te de mentia cepit. Ait Seruius: Corydon fictum nomen est ab aue, cuius corydalis dicitur. Idem. Te Corydon, ò Alexi, trahit sua quæque voluptas. vbi ait Seruius. don o, a, antribrachus est, sed o, brevis fit, quia vocalis vocalem sequitur. antepenultima acuit.

CORYLYS, pen. cor. Mant. Et corylos, pyra. pruna, cicer, frumenta, fabasque. Oui. Mec. decimo. Et coryli. fragiles, & fraxinus vilis hastis. Ver. Buc. Hinc inter densas corylos modò, nanque gemellos. Idem Georg. secundo. Neve inter vitæ corylum fere, neue flagellum. Idem Planeis, & duræ coryli nascuntur, & ingens. ait Seruius. Sane coryli propriè dicuntur: nam auellanz ab Auellano Campaniæ oppido: vbi abundante, nominatæ sunt. antepenultima acuit. Oui. Fast. 2. Illa modò in syluis inter coryletâ iacebat. pen. fleet.

CORYMBVS, pen. pro. Flac. 9. Emicat Acsonides inimica corymba reuellens. Stat. Theb. 7. Palmite maturo, nauisquæ ornare corymbis. Perf. Sat. prima. Bassaris, & lyncem Menas flexura corymbis. Ver. Opuſc. Chryſanthumquæ, hederæquæ nitor pallente corymbis. Idem Buc. Diffusos hedera vestit pallète corymbos. vuas hederarum Seruius appellat. penultima acuit.

CORINNA, pen. pro. Stat. Syl. 5. Sophronaque implicitum, tenuisquæ arcana Corinnæ. Oui. de Arr. 2. Et mulci, quæ sit nostra Corinna rogant. Idem de Trist. 4. Nomina non vero dicta Corinna mihi. Mart. 1. Norat Nasonem sola Corinna suum. Idem 8. Si quæ Corinna, si quis Alexis erit. Corinnæ dux fuerunt, altera Thebana de qua Propertius. altera Theſſia Ouidii amica. pen. acu.

CORINTHVS, pen. pro. Oui. Fast. quarto. Adriacumquæ patens larè, bimaremquæ Corinthum. Idem de Trist. tertio. Quos habuit fugiens arce Corinthe tua. Iuue.

Sat. octauo. Forsitan imbelles Rhodios, cunctiquæ Corinthum. Hor. Carm. primo. Ode 7. Aue Ephesum bimarise Corinthum. Idem Epist. 2. Captium portatur ebur, captiua Corinthus. Idem 1. Non cuius homini contingit adire Corinthum. Hoc est, perquam difficile est placuisse viris principibus: sed non omnibus hoc datum est: per quod Horatius docet: non omnes posse adire Corinthum, omnes non esse aptos ad conciliandos sibi principes. At hoc esse prudentium: vel tractum id esse ex maxima multitudine meretricum quæ Veneri dicæ in eius templo prostrabant, quos multi nauigantes mercatores, milites, ac nautæ ob festa celebranda sumptus intemperanter cum meretricibus factitantes abstinebantur: vt accidit Demostheni oratori, vt Gellius refert Atticarum 1. Qui cum Corinthi ad Laidem meretricem diuertisset, & post factum in pectus illos mille numum tuſpenſum quæſiſſet, ſuſpirando adiecit, non tanti emo pueri: ideo non cuius datur adire Corinthum. Vbi iuuenibus, qui sic, miserè à meretricibus illaqueari permittitur: qui vndeque expilati cum risu exploduntur. Suidas Dictionarium Græcorum videtur referre paræciam ad difficilem introitum portus Corinthi. Ait enim, difficilis est, appulſus in portum Corinthum. vnde non omnibus nautis tutis à naufragio datum est adire Corinthum. Hinc paræcia est, in rebus omnibus ingreſſu difficiliore, arque cognitione: quod niſi prudentibus eſſe datum, & hoc in quarumcunque ſtudio ſcientiarum, arque rerum cognitione, artiumque eſſe intelligendum. Hoc ipſum fortasſe Quint. Inſt. primo. cap. De literis innuit, An cuiuſlibet auris eſt exigere literarum ſonos? non hercle magis quam neruorum. Corinthus penultima acuit.

CORYTUS, pen. pro. Stat. Theb. 9. Coryton telis, quorum sine ſanguine nullum. Idem. Terga Cydonea Corytus arundine pulſat. Sil. 2. Coryti fratrum ex humeris, calami quæ paterni. Idem 7. Paruulus ex humero corytus, & aureus arcus. Oui. de

de Trist. 3. In quibus est nemo, qui non coryton & arcum. Verg. Aen. 10. Corythique leues humeris, & Ixifer arcus. ait Seruius. Coryti propriè sunt arcuum thecæ: dicuntur tamen etiam sagittarū, quas & pharetras vocamus. pen. flect.

CORYTHVS, pen. cor. Flac. tertio. Tegmina, & ingentem Corythi notat Eurius ymbra. Ver. Aen. 7. Hinc illum Corythi Tyrrhena ab sede profectum. Idem 9. Nec satis extremas Corythi penetrauit ad vrbes. Idem 10. Venerat antiquis Corythi de sinibus Aëron. Idem 3. Haud du bitanda refer Corythum, terrasque requirere. Hoc pro oppido Thulciæ nomē est prope Aretium in paruo colle eiusdem nominis situm, à Corytho rege positum. antepen. acu.

CORYVM, pen. cor. Mant. Stat corio defensa rudi, furasque, pedesq;. Ver. Geor. 3. Nam neque erat coriis vsus, nec viscera quisquam. Mart. 3. Vt velles corio ludere cerdo tuo. Iuue. Sat. 13. Et deducendum corio bonis in mare cum quo. Hor. Ser. 2. Vt canis à corio nunquā abstergebatur vincto. antepen. acu.

CORNELIUS, pen. cor. Mant. Incidit in rigidos Præful Cornelius enses. Idem. Et venit ad celebres tecum Cornelius aras. Luca. 9. In vultus effusa comas Cornelia puppe. Idem. Nam postquam frustra precibus Cornelia nautas. Idem 8. Viuis ad huc coniux, & iam Cornelia non est. Idē 2. Vt sit civili propior Cornelia bello. Iuue. Sat. 6. Malo Venusinam quam te Cornelia matrem. antepen. acu.

CORNICVLANTIS, pen. pro. Oui. Fast. 6. Præ signis facie Corniculana fuit. penultima flecit.

CORNIGER, pen. cor. Oui. Met. decimo-tertio. Quos neque cornigeræ morsu læsere iuuenat. Idem 15. Corniger exequitur Veneris niandata, suisque. Idem. datque, capitque nouas medio tua corniger Hammon. Idem. Corniger hinc taurus ruptis expellitur vndis. Idem de Art. 2. Sed neq; Phœbei tripodes, nec corniger Hammon. antepen. acu.

CORNIPES, pen. cor. Stat. Theb. 6. Cornipedum, prior Hippodamus fert ora sequentem. Idem 7. Ad iuga cornipedes se

rus omni pectore sœuit. Sil. primo. Hinc iuga cornipedes. Erecti bellica raprant. Ver. Aen. 8. Iuue. Cornipedes arcuunt equi quod lictore currunt. Oui. Fast. 2. Cornipedi sauno cæsa de mare capella. Luca. 4. Cornipedis rupisse moras nec enim impetus vlli. antepen. acu.

CORNIX, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Exemplum vitæ fuit à cornice secundæ Plin. Nat. li bro septimo. cap. 48. ait. Hesiodus, qui primus de hoc aliqua prodidit fabulosè, verior, multa de hominum æuo referens cornici nouem nostras tribuit ætates. Ver. in ætatibus animalium. Hos nouies superat viuendo garrula cornix. Lucr. sexto. Raucifonos catus cornicum vt secla vetusta. Oui. Met. Capitque nouem cornicis secula passæ: vnde & annosa cornix legitur. Hinc extat pro- uerbiū, vltra cornices viuis, commu- nem vitæ modum excedis. penultima acuit. Iuue. Sat. secunda. Cornicini siue hic recto cantauerit ære. Idem decimo. Illinc cornicines, hic præcedentia longi. Hor. Epil. primo. Rex auim plu- mas moueat cornicula risum. antepenultima acuit. Cornicor deponens, penultima prod. Pers. Sat. quinta. Nescio quid tecum graue cornicaris ineptè. penultima flecit.

CORNUVS, pen. pro. Mart. primo. Occubuit tandem cornuto ardore potitus. Pers. Sat. quinta. Pars tibi sit cornute animæ tibi dulcis a nice. Idem. Socrati coernute sinu tūc fallere solers. flecit.

CORNU, pen. pro. Oui. Met. primo. Nec noua crescendo reparabar cornua Phœbe. Idem. Cornaque & in duris hærentia more ruberis. Idem. Cornua perenni seque exterrita fugit. Sil. decimo quarto. Cornibus ambierat patulos ad prælia fluctus. Ver. Geo. tertio. Pes etiam, & canuris hirtæ sub cornibus au res. Idem. Cornibus inter se subigit de cernere amantes. Idem Aen. vndecimo. Deprompsit pharetra, cornuque insensa tetendit. de quo ait Seruius, cornu ac- cusarius est singularis, ac si diceret, arcumque insensa tetendit: nam horum dubiorum casus ex similibus, vel syno- nymis comprobantur. Idem Aen. tertio

- ait ibi. Forte fuit iuxta tumulus, quo cornu summo. nam cornu animalis inclinabile est, licet genitium vsurparit. Luca. septimo. Infelix acies, cornus tibi cura sinistri Lencule cum prima. Cicero in Arat. Atque inter flexum genus: veteres enim hic cornus, & hic genus flexio nis quartæ dicebant. pro genu. Idem Cæli. Cohortes dextri Cæsaris cornus. Vide Prisc. libro sexto, De 14. literis. penult. acuit.
- COROEVS**, pen. pro. Stat. Theb. 1. Haud tulit armorum præstant animique Chœrebus. Ver. Aen. 2. Et lateri adglomerat nostro, iuuenisque Chœrebus. Idem Nō tulit hanc speciem furiata mente chœrebus. Idem. Atque hic exultans successu, animisque Chœrebus. penult. fleat.
- COROLLA**, pen. pro. Prop. 1. Et mihi non defunt turpes pendere corollæ. Idem. Et modò soluebant nostra de fronte Corollas. Idem 2. Ac veluti folia arentes liquore corollas. Idem. Me iuuet æternis possum languere corollis. Ver. Opusc. Sunt etiam croceo violæ de flore corollæ. Catul. Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis. penult. acu.
- CORONŌ**, pen. pro. Ovi. Fast. 1. Te duo diuerso domini de parte coronant. Idem 4. Ante coronant puppē & sine labe iuuenem. Ver. Geo. 2. Ignis ubi in medio, & socii cratera coronant. Hor. Epist. 1. Alter vtrum velox victoria fronde coronat. Stat. Syl. 3. Conscius Hippolyti splendet lacus, ipsa coronat. Iuue. Sat. 5. Quale coronat Thræsea Heluidiusque bibebant. Idem 13. Quæque coronata lustrari debeat agna. Stat. Syl. 3. Ite coronato recubantes molliter auro. Idem 4. Sæpe coronatis iteris quinquennia lustris. Idem Theb. 7. Exilem gliscentia, coroneamque feracem. Ovi. Met. 15. Vnde coroniden circumflua Tybridis alci. Idem 2. Pulchrior in tota quam Larissa coronis. Idem. Fast. 6. Nulla Coronides causa doloris ait. Idem Met. 14. Interdum madidas lachrymarum rore coronas. Idem 2. Verque novum stabat cinctum florente corona. Luca. 1. Iudicium insolita trepidum cinxere corona. Idem. 2. Populea fluuium ripas vmbraße corona. Stat. Syl. 1. Tépota Mi-
- noa crinem premit ille corona. Cicero in Ant. Sedebat in rostris collega tuus amictus stola purpurea, in sella aurea coronatus. pen. fleat.
- CORPHINVM**, pen. pro. Luca. 2. At te Corphini validis circumdata iuris. Idem 4. Exploratus erat, Corfini captus in arce. Sil. 8. Corfini populos, magnamque The te trahebat. penult. fleat. Vide Acerum. Iuue. Sat. 2. Damnetur si uis etiam Corphinia talem. antepen. acu.
- CORPVS**, pen. pro. Ovi. Met. 2. Qui modò corpus eras, & bis tua fata novabis. Idem 1. Corpora dii cecepis, nam vos mutastis & illas. Sil. 3. Gerione peteret cum longa tricornis arua. penult. acuit. Iuue. Sat. 20. Quancula sine hominum corpusecula creditur olim. antepen. acuit. Lucr. 6. Corporibus cui nil omnino obistere possit. Idem 3. Corporibus, neque subeilibus, atque rotundis. Idem quarto. Ergo corpoream vocem constare necesse est. antepenult. acuit.
- CORRIPŌ**, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Corripas, pulchra gaudet Latona Diana. Ovi. Met. secundo. Corripe lora manu, uel si mutabile pectus Idem. Corripere uiam pedibusque per aera moris. Ver. Aen. de cimo secundo. Aedibus astabat, validam vi corripit hastam. Idem. Corripite o Rutuli, quos improbus advena bello. Mant. Corripit ariditas, neruisque, rigentibus arcta. Lucr. sexto. Corripiunt diuum perculsi membra timore. Cicero. Epist. Clamoribus maximis iudices corripuerunt. antepen. acu.
- CORROSVS**, pen. pro. Iuue. Sat. 15. Sufficeret totum currosis ossibus edit. pen. fleat.
- CORSICA**, pe. cor. Mart. 9. Hybleis apibus Corsica mella dabit. Idem 11. Et Thyra Cecropiæ Corsica ponis api. Claud. Linquitur, & crecis nitatur Corsica saxis. antepenult. acuit.
- CORTEX**, pen. pro. Ovi. Met. 1. Et densi frutices, & iunctæ cortice virgæ. Idem. Sensit adhuc trepida nouo sub cortice pectus. Prop. 1. Scribitur & vestræ Cinthia corticibus. Tam feminei, quam masculi generis est, de quo Quint. Insl. primo. cap. decimo. Siue amaræ corticis, siue medio cortice per genus sit solacismus: quorum

quorum neutrum quidem reprehendo :
cū sit vtriusque, Vergilius autor, vt, Ra-
ptus de subere cortex: multo circumdat a-
maræ corticis, pen. acu.

CORTINA, pen. pro. Ouid. Metamorph. 15.
Intremuere simul, cortinaque reddidit
imo. Verg. Aeneid. sexto. Ille autem, neq;
te Phœbi cortina sefellit. Idem 3. Mons
circū, & iugire adytis cortina reclu-
sus. vbi ait Seruius. Dicitur autem corti-
na, vel quod Apollinis tripos corio Py-
thonis testis est, vel quod certa illinc res-
ponsa fundūtur quasi certiora: vel quod
verius, quia cor illie vatis tenetur: nam
caerna quædam in tēplo Apollinis fuit,
ad quam Phœbus sacra varicinabantur.
penultima fleat. Verg. Buc. Perducant ali-
quæ stabula ad cortina vaxæ. Idem O-
puscu. Texerat hunc bello repetens Cor-
tinus heros. Idem Aeneid. duodecimo.
Spicula torquebat llycio cortina cornu.
Sil. secundo. Dum cadit extremo Corti-
nus aduena bello. Ouid. Metamorph. 7.
Nec cortinacæ calanius leuis exit ab ar-
cua ante pen. acuit.

CORTONA, pen. pro. Sil. 8. Lectos, cere vi-
ros lectos, Cortona superbi. penultima
fleat.

CORVINUS, pen. pro. Sil. quinto. Talia Cor-
uinus, primoresque addere passim. Idem.
An Coruino sedet clausum se cōsul inerti.
Idem. Coruinus Phœbæ sedet, cui cas-
sides uia. Manil. 1. Et cum militia volu-
cris Coruinus adeptus. Claud. Agmina
brucorum, coruinorumque cateruæ. Lu-
ue. Saz octaua. Coruini, & Galbam ami-
culis, nafoque carentem. Idem 12. Nec sus-
pecta tibi sint hæc Coruine Catullus. pe-
nultima fleat.

CORVSCVS, penult. pro. Ouid. Metamor. 1.
Pet iubat hoc, inquit, radiis insigne co-
ruscis. Idem quarto. Sibila dant, laniq;
vomunt, linguisque coruscat. Ver. Geo.
primo. Quinque tenent Zonæ cælum,
quarum vna corusco. Stat. Theb. decimo.
Sic ait, insignemque animam mucrone
corusco. Manil. Prima dies fini tanto splē-
dore corusco. Iuven. Sat. tertia. Scindun-
tur tunicæ saræ modo longa coruscat.
Idem quarto. Tum trepidæ inter se coe-
unt, peunisque coruscant. Stat. Theb. quar-

to. Eminent & clypeo victum Pyctona co-
ruscat. Cicero de Ora. Flamma inter nu-
bes coruscat. pen. acu.

CORVS, pen. prod. Luca. primo. Vrget ripa
caua pelagus non corus in illum. Idem 5.
Consulimus, venient cori in mare gurgi-
te tanto. Iuue. Sat. derima. In corum, atq;
eorum solitus scuire flagellis. Idem 14.
Atque habitas coro semper tollendus, &
austro. Verg. Geo. tertio. In boream, cau-
rumq; aut vnde nigerrimus aulter. Cau-
rum pro corum dixit. pe. fleat.

COS, penult. cor. Verg. Aen. 10. Quique
urbem liquere Cosas, queis tela sagittæ.
vbi ait Seruius, ciuitas est Tuscia: quæ
in numero dicitur singulari secundū Sa-
lustium: vnde apparet esse vsurpationem.
ex hac autoritate constat dicendum. eo
urbem Syracusas, urbem Venetias. vbi
Pierius, cum apud Salustium singulari
numero dicatur. Arusianus inter eloqui-
tionis exempla hoc obseruat: urbem sin-
gulari numero, & nomen plurale coniu-
ctum. penult. acu.

COSCONIA, pen. cor. Mart. 1. 1. Dicat præ-
gnantem eua se Cosconia tantum. ante-
penult. acuit.

COSTRA, pen. pro. Ouid. Fast. 3. Fertilis est
Melire sterili vicina Cosyra. Sil. decimo
quarto. Et bellare Tabas docilis Cosyra-
que parat. vbi ait Petrus Marius, est ci-
tiam Cosyra oppidum in Sicilia. penult-
tima fleat.

COTHURNVS, penult. prod. Mart. quinto.
Varro Sophocleo non inficiende cothur-
no. Idem octauo. Aduuat ad tragicos soc-
cum transferre cothurnos. Ouid. de Pont.
quarto. Musque tyranni tragicis inuixa
cothurnis. Idem de Trist. secundo. Impia
nec tragicos terigisset Seylla cothurnos.
Verg. Buc. Punico stabis furas euincta
cothurno. Idem Georg. secundo. Tinge
nouo mecum direptis crura cothurnis.
Idem Aeneid. primo. Purpureosque alæ
furas vincire cothurno. Horat. de Art.
Educui: magnūque loqui, niri que co-
thurno. Idem Epist. 3. Ergo cothurnices,
vt mandat Apicius assus. penultima acu.
Ouid. in Ibin. Vtque cothurnatum va-
tem tuzela Dianæ. Mart. quinto. Grande
cothurnati pone Maronis opus. pe. fleat.

Co-

COTILLVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Monstrauit incoquere illotos Cotillus echinos. penult. acuit.

COTYLVS, pen. cor. Mart. 5. Coryle bellus homo es, dicunt hoc, Coryle multi. Idem. Res pretiosa est Coryle bellus homo. antepen. acuit.

COTIS, penult. prod. Verg. Buc. Nunc scio, quid sciamor duris in coribus illum. Idem Geor. 4. Sæpe etiam duris errando in coribus alas. Idem Aene. septimo. Aruina pingui, subiguntque in cote secures. Prop. primo. Libera iam duris cotibus Androniade Luca. quinto. Tunc fodalem, fortemque Cotim, fidumque per arma. Hic Cotis nomen est Thracie regis. pen. & correpta, & acuta. Hor. de Art. Nil tanti est, ego sed fungar vice cotis acutum. penult. flect.

COCTONA, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Aduetus Romam quo prunæ, & coctona ventro. ubi ait Antonius Macinellus, Coctona autem est in antiquis, non coctona. Mart. 13. Si maiora forent Coctona, ficus erat. Idem. Paruaque cum canis venerunt coctona prunis, de quo ait Plinius. Nat. lib. 13. cap. 5. In ficorum autem caricæ, & minores eius generis, quæ coctona vocant. Calepin. tamen Venetiis impressus apud Ioannem Gryphum 1546. admonet, Coron etiam nomen urbis est in Syria, à qua hæc coctona, vel coctona plurali tantum numero sunt, pro quodam ficus paræ genere. Et coctona etiam legi in Plinio, atque Martiali: tibi Lector, liberum opinaturo relinquo, ubi assentiaris. antepen. acu.

COTULA, pe. cor. Mart. octauo. Post hunc in corula rassa selibra data est. antepenultima acuit.

COVINVS, pen. pro. Sil. 17. Agmina falci fero circumueniæ aq̃a cotino. Luca. primo. Et docilis rector monstrati Belga cotini. pen. flect.

COVS, pen. pro. Oui. de Trist. primo. Nec tantum Coos Bac̃tis amara suo est. Hor. Ser. 2. Peruellunt stomachum iſer, alea, ferula Coa. Perf. Sat. 1. Castoreum, stupas, hebenum, etus, lubrica Coa. Iuue. Sat. octaua. Numorum Spartana chlamys conchyliæ Coa. Luca. octauo. Radic

saxa Sami, spirant de lictora Coos. Hor. Ser. primo. Altera nil obſtat, Cois tibi penè videre est. pen. flect.

CRABRO, pen. pro. Oui. Met. vndecimo. Spicula eraborum pressa ceruice gerenti. Idem decimo quinto. Pressus humo bellator equus crabronis origo est. Ver. Geo. quarta. Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis. De quo ait Seruius A. E. primo. ibi, Ignauum fucos pecus, secundum Plin. Nat. Apum multa sunt genera: propriè tamen apes vocantur ortæ de bobus, fuci de equis, crabrones de mulis, vespæ de asinis. Vide Antonium Nebrissæ ante b, in arte.

CRANVS, pen. cor. Mant. Verticis humani craneo vestigia fixit. antepenultima acuit.

CRANTOR, pen. pro. Oui. Met. decimo secundo. Non tamen arbor iners cecidit, nam Crantoris alti. Idem. Vidit ac infensas iuuenum gratissime Crantor. Hor. Epist. 1. Plenius, ac melius Chrysippo, & Crantore dicit. pen. acu. antepen. verò in obliquis.

CRAS, pro. Oui. Met. 15. Cras erimus, fuit illa dies, quæ semina tantum. Perf. Sat. quinta. Jam cras hesternum consumpsimus, ecce aliud cras. Idem. Cras hoc fiet, idem cras fiet, quid quasi magnum. Ver. Buc. Aurea mala decem misi, cras altera mittam. flecti.

CRASTINVS, pen. cor. Stat. Syl. quarto. Semper ab hoc animo in crastina bella petebat. Oui. Met. septimo. Clara premunt, miserique rogos, & crastina mandant. Mant. Crastina sole dies frondes, & poma videbis. Mart. primo. Serræ nimis vita est crastina, viue hodie. Sil. decimo. Crastina cur Tyrios lux non dedicat ad urbem. Flac. secundo. Crastina lux biuiges stabulis ostendat apertis. Ver. Geo. primo. Ordine respicies nunquam te crastina faller. Idem Aen. 4. In nemo ire parant, ubi primus crastinus ortus. antepen. acu.

CRATER, pen. pro. Quod nomen quintæ declinationis generis masculi Græcè à poetis obseruatum est: declinatur enim Ο κρατήρ κρατῆρος κρατῆρι κρατῆρα: Latine tertiz declinationis, hic crater, crateris,

crateris, crateri, crateram. Ouid. Metamorph. decimo tertio. Summus in aurato crater erat asper Acantho. Idem duodecimo. Antiquus crater, quem vastum vastior ipso. Idem octavo. Sistiur argento crater, fabricataque fago. Idem Fast. secundo. Et medius crater inter vtrumque later. er, produci etiam sequente vocali, ut in Græcis, quæ per w scribuntur vocalem perpetuò longam apud illos. Stat. Theb. secundo. Magnanimus cratera Pholus stupet obuia leto. Idem sexto. Huic precium palmæ, gemini cratera ferebant. Vergil. Aeneid. quarto. Cratera impressum lignum, quem Thracius olim. Idem Georg. secundo. Ignis ubi in medio & focii cratera coronant. ait Priscianus libro septimo. In Græcis autem nominibus frequenter inuenimus auctores, tam in hac, quam in aliis declinationibus plurimque seruantes Græcos accusarios numeri singularis, ut, Titana, lampada, cratera, pro Titanem, lampadam, crateram. Quid. Metamorphos. decimo tertio. Craterem Aeneæ quem quondam miserat illi. Flac. primo. Crateres, mensæque volant, aræque decorum. Vergil. Aeneid. sexto. Thurea dona dapes fuso crateres oliuo. Idem. Sed magnum metuens se post cratera tegebat. Mant. Atq; coronati flauo crateres Hæcho. Stat. Theb. sexto. Saxa, faces, alique iterum crateres vbique. Idem secundo. Serra inter vacuosque mero crateras anhelum. Græcam esse declinationem, enim finalis in Græcis vocale sequenti brevis est: & generis masculini quoddam sit. Vergil. Aeneid. primo. Demonstrat. crateras magnos statunt, & vina coronant. ubi ait Seruius, crateras Græcum nomen est ab eo, quod hic crater dicitur, Latine hæc cratera, ut Priscianus libro quinto monet: multis enim Græcis videmus cōmutatione terminationis genera quoque esse conuersa, ut hic crater, hæc cratera, nominatiuus primæ declinationis ab accusatiuo deductus Græco cratera numeri singularis quintæ declinationis apud illos. ipse hinc velim adductas auctoritates, quibus cratera feminei generis indicatur & primæ declinationis. Ci-

cero in Arat. In medioque sinu fulgens cratera relucet. Hor. Ser. secundo. Siue grauius veteri crateri limus adhæsit. Cicero in Epist. In equo Troiano craterarum tria milia. Pers. Sat. secunda. Si tibi crateras argenti, incusaque pingui. primæ est declinationis Latine, as enim produci. Cicero in C. Verr. Act. sexta. Ideo præteribo, quoddam ille mensas Deificas est marmore, crateras ex ære pulcherrimas vim maximam vasorum Corinthiorum ex omnibus ædibus sacris Syracusis abstulit. Est quidem feminei generis. penultima flecitur. Crater acu. Sed magni metuens se post cratera tegebat. Græcum est generis masculi à capacitate dictum.

CRATERVS, penult. cor. Stat. tertio. Et quid opus cratero magnos promittere montes. Hor. Ser. secundo. Non est car diacus craterum dixisse putato. antepenultima acuit.

CRATON, pen. pro. Mant. A Cratone viro fractos sapiente lapillos. Idem. Edocuit Cratona fidem, gemmisque redactis penult. acuit.

CRATES, pen. pro. Ver. Geor. primo. Viminæsq; trahit crates, iuuat arua neque illum. Idem. Arbitræ crates & mystica Vannus Iacchi. Oui. Met. decimo secundo. Quæ laterum cratem perripit, & ossibus hærens. Translatum hic fuit cratem id est costas, quæ ita composæ sunt, ut cratem efficere videantur. est enim cratis aliquid viminibus contextum. pen. flecitur.

CRATHIS, fluuius, pen. pro. Oui. Met. 15. Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus oris. Idem Fast. tertio. Est prope piscosos lapidosi Crathidis amnes. Idem decimo tertio. Nereis hæc contra rescuta Cratheide natam est: ubi exponitur, quoddam Crathis fluuius est Calabrie, cuius filia mare Scille, fuisse videtur. Alter vero nominis eiusdem in Achaia. pen. cor. Oui. de Pont. 4. Huc Lycus, huc Sagaris, Peneusque, Hypanisque, Crathisque. pen. acu. ibi. flecitur.

CRATICULA, pen. cor. Marr. 14. Parua tibi curua craticula sudet ossella. antepenult. acuit.

CR-

CRATINVS, pen. pro. Hor. Ser. primo. Eu-
polis, atque Cratinus, Aristophanesque
poeta: pen. flecti.

CREBER, pen. pro. Luca. 4. Exhaustique vi-
rum, quod creber anhelitus illi Hor. Ser.
2. Obsequio grassare, mone, si increbuit
arua. Iuue. Sat. sexta. Præbebit vari cre-
brum poppyima roganti. Ver. Aen. secun-
do. Euasile viam subito cum creber ad
aures. Idem 5. Creber vitæque manu pul-
sat, versatque Dareta. Stat. Theb. secun-
do. Apparet aut celsum crebris arctibus
vrbis. pen. flecti.

CREBRENIS, pen. pro. Stat. Syl. primo. Sal-
macis, & vidug Crebrenidos arida lucu.
pen. flecti.

CREDO, pen. pro. Catul. Credo sic mater
sic Liber auunculus eius. Luca. In sua ere
debant redituras membra securus. Oui.
Met. primo. Credis, & es tumidus genito-
ris imagine falsi. Idem. An satis, o supe-
ri tutò fore, creditis illo. Idem secundo.
Crediderat vultus, & si modò credi-
mus vnum. Ver. Geo. primo. Inuitæ pro-
petes anni spem credere terræ. Mart. 1.
Credemihî nimitum Martia turba sapit.
Idem. Vincam Pasiphaë Diæto credite
tauro. Stat. Syl. 5. Luentesque genas, &
credite plantibus orbi. Oui. Met. 13. Cre-
didit Edrylius, prædæque assuetus amo-
re. Marra. Credidimus ramum, credidi-
musque ratem. Luca. 1. Credidimus for-
tis, vèdum est iudice bello. Mart. primo.
Credideram, satis hoc vos docuisse pa-
trem. Hor. Epist. primo. Cur ita credide-
rent, nisi quid re detinet, audi. Idem. Cō-
sentire suis studiis qui crediderit te, Ex
Regulis ponas accentum. Oui. Fast. secun-
do. Legitima seruas credita, rara fide.
Idem. Phyl. Spes quoque lena fuit, tardè
quæ credita laxant. Mart. 9. Si repetas, &
si creditor esse velis. Iuue. Sat. septima.
Ipsi magna sonant, sed tum, cum credi-
tor audet. Idem 11. Creditor in troitum
solet expectare macelli. Hor. Ser. secun-
do. Integer est mentis Damasippi credi-
tor? esto. Oui. Fast. 4. Sed nos in vitium
credula turba sumus. Idem sexto. Deuo-
uit natum credulus ille suum. Ver. Buc.
Vatem pastores, sed non ego credulus il-
lis. Oui. Met. tertio. Credule quid fru-

stra simulachra fugacia captas. Sil. 10.
Credulus aduersi, qui cum comes ibat
ouanti, antepen. acuit. Cicero pro S. R.
Nemo credit, nisi ei, quem fidelem put-
tat. Idem Att. Redèru credis de nume-
ro militum. Idem de Leg. Credere pecu-
niam alicui. Idem pro Rab. Rabirius ere
didit populis. i. pecunias mutuas dedit.

CREDULITAS, pen. cor. Oui. Met. 9. Illic
credulitas illis temerarius error. Idem
de Pont. primo. Turpe nec est tali credu-
litate capi. Idem secundo. Stultaque cre-
dulitas nostra fuisse caue. Mart. 5. Et tu-
midus Galla credulitate fruatur. Oui. Met.
15. Credulitate patris, sceleratæ, & frau-
de noueræ. Idem. Nec sua credulitas pi-
scem suspenderat hamo. Idem 12. Illic
credulitas, illic temerarius error. antepen.
nult. acuit.

CREDIBILIS, pen. cor. Mart. 1. Credibile
est, ipsam sic voluisse mori. Oui. Fast. 3.
Credibile est ipsos consufuisse deos. Idè
3. Hei mihi credibili foreior illa fuit. an-
tepenult. acuit.

CREMO, pen. cor. Oui. de Trist. primo. Ve-
que cremasse suum fertur sub stipite na-
tum. Idem Met. 12. Altius egressus caele-
stia signa cremabis. Idem. Quæ neque
dant flammæ, leni quæ tempore cremant.
Idem Fast. 4. Igne cremat vitulos, qua na-
tu maxima virgo. Sil. 10. Mens abiit, pu-
dicitque fugæ tum visa cremari. Lucr.
quinto. Ignis vbi ingens syluas ardore
cremarat. Stat. Theb. 9. Effigiesque suas,
simulachraque nota cremari. Mant. Iam
dudum officu, Pancheaque ethra crema-
nus. Ver. Geo. secundo. Primus humum
fodito, primus deuota cremato. Sil. de-
cimo tertio. Nostra cremauerunt in mor-
te hærentibus armis. Cicero de Leg. Syl-
la primus è patritiis Corneliis igni vo-
luit cremari. pen. acuit.

CREMATON, pen. pro. Stat. Theb. 7. Phy-
lea falcato Chromin, & crematona cur-
ru. pen. acuit.

CREMEDONIS, pen. cor. Flac. sexto. Deii-
cit Albani cadit Cremedonis hasta. ante-
tepenult.

CREMERA, pen. cor. Sil. secundo. Patritio
Cremæ maculauit sanguine ripas. Oui.
Fast. secundo. Vt celeri passu Cremeram

terigere rapacem. Iuue. Sat. 3. Quid Cremeræ legio, & cannis consumpta iuuentus. antepen. acuit.

CREMYONA. pen. pro. Oui. Met. 7. Quodq; suam securus arat Cremyona colonus. pen. flec.

CREMONA. pen. pro. Mart. 8. Iugera perdidit miseræ vicina Cremonæ. Ver. Buc. Mantua ueh miseræ, nimium vicina Cremonæ. Mant. Brixia Zedoræ campestris rura Cremonæ. Idem. Aduersum Venetos urbem aduencare Cremonam. Oyl. 8. Mantua mittenda cerraui pube Cremonæ. penult. flec. Mant. Vsa Cremonenses solitos in mœnibus angues. penult. acuit.

CREO, pen. cor. Ver. Aen. 12. Corpora constituerant, contra quos fida creatur. Oui. Met. 1. Res creat, & discors concordia fœtibz apta est. Idem. Reddidit antiquas, partim noua monstra creauit. pen. acu. Idem. At si tu modò, sum cœlesti stirpe creatus. Idem 2. Pallas Erichthonium prolem si matre creatam. Idem 4. Matre Palestina, & dubio genitore creatus. Luca. 10. Cum toto cœpisse reor, quas ille creator. penult. flec. Ver. Aen. 6. Aut tu, si qua via est, si quam tibi diua creatrix. pen. acuit. Cicero Tuscul. Nec à se aliud creabit. Idem. Anteq. nemini iniussè periculum creauit.

CAEPEREVS, pen. pro. Iuue. Sat. 9. Non erat hac facie miserabilior crepereius. penult. acuit.

CREPIDO, pen. pro. Stat. Syl. 1. Sed genio, tenuat quauis æterna crepido. Idem. An quæ graminea suscepta crepidine sumant. Idem Achil. 1. Rupibus expositis, longique crepidine dorsis. Flac. 4. Fluens ab vndis soni ceu forte crepidine saxi. Ver. Aen. 10. Forte rapis celsi coniuncta crepidine saxi. Iuue. Sat. 5. Nulla crepido vacat, nusquam pons & Tegeris pars. penult. flec. Hor. Ser. 1. Chrysippus dicat sapiens crepidas sibi nunquam. Pers. Sat. 1. Non hic qui in crepidas Graiorum ludere gessit. antepenult. acuit.

CREPITO, pen. cor. Sil. 5. Prodebant ictus, stipula crepibat inani. Idem 2. Con-

iugis increpuit sese; mediumque furor. Idem 9. Ac modo segnitie paupulum increpitare modò ac res. Stat. Syl. 5. Increpito, tunc damna dolens aliena, repono. Idem. Theb. 2. Increpirans, vnus ne viri tot cadibus, vnus. Idem 6. Ascheton increpuit, meritumque vocabula cygnum. antepen. acuit.

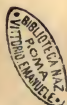
CREPITVS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Si Tulla inuerso crepitum dedit aurea fundo. Idem 11. Testatur crepitus cum verbis nudum olidum flans. Ver. Aen. 12. Dissul tant crepitus, volat atri turbinis instar. antepen. acuit.

CREPO, pen. cor. Stat. Theb. 7. In diuersa ferunt crepat aurea grandine mulra. Luca. 3. Vt primum rostris creperunt obuia rostra. Sil. 9. Turbida incusso creperunt pondere malæ. Prop. 3. Cimbala Thebana cœcrepuere deo. Ver. Aen. 12. In crepuit malis, morsque elusus inani. penult. acuit.

CREPITACVLVM, pen. cor. Lucr. 5. Nec crepitacula eis opus est, nec quicquam adhibenda est. Aliqui legunt crepitaculis, vt sit diminutiuum a crepitaculo. antepenult. acuit.

CREPUSCVLVM, pen. cor. Oui. Met. 14. Dumque iter horrendum per opaca crepuscula carpit. Idem 15. Dum dubitant, feram pepulere crepuscula lucem. Idem Fast. 4. Pastor oues saturas ad prima crepuscula lustrat. Stat. Theb. 1. Longa repercursu nituere crepuscula Phœbo. Sil. 2. Sicut agit leuibz per sacra crepuscula pennis. antepen. acuit.

CRETA, pen. pro. Ver. Geo. 1. Et vertenda manu, & creta solidanda tenaci. Mart. 12. Cretatam prætor cum vellet mittere mappam. Ver. Buc. Pars Scythiam, & rapidum Cretæ veniemus Oaxem. Oui. Fast. 2. Maias Amalthea Cretæ nobilis Ida. Ver. Aen. 12. Diædamum genetrix Cretæ catpit Abida. Tibul. 4. Cretæ ardens aut vna carissima capis. Oui. Met. 15. Traderet, an Delon, Delo, Cretæque relictis. Idem. Ora mihi, Cretæque diu habitauit habendam. Mant. Mirlinius laris infandum de semine cretus. Stat. Syl. 5. Plebea de stirpe
L. tulit

- gult non sanguine cœtus. Idem. 1. Iam
ueque plebs; an dextra sine numine
cretam. Sil. tertio. Affinit vndosa cœtus
Berenicidæ miles. penultima fleſcit. Ver.
Aen. nono. Eæ Clytium Aëolidem, & a-
micum Creteæ mulis. Idem. Creteæ mu-
ſarum comitem, cui carmina ſemper. an-
tepenult. acuit.
- CRÉTICVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Et me-
tues, ne tu ſis créticus, aut Camerinus.
Idem ſecundo. Crétice, & hanc veſtè poſ-
pulo mirante per oras. Hor. Ser. 3. Vt cri-
tici dicunt, leuiter curare videtur. ante-
penult. acuit.
- CREVVS**, pen. prod. Ouid. de Pont. quarto.
Hic tamen aduerſo tempore creuit a-
mor. Idem de Trift. quinto. Creuiſſet ſi-
ne te pagina nulla meis. Perſ. Sat. tertia.
Sed ſuper hic vicio, & ſibris increuit o-
pimum. Ouid. Met. ſecundo. Dumque ſi-
tim ſedere cupit, ſicis altera ereuit. Sil.
13. Creuerunt ſtagna, & concuſſa eſt
Daunia tellus. Prop. 3. Alæque natiuo
creuerat herba toro. Luca. 9. Nec culmis
creuere tori, ſed corpora fatiſ. penulti-
ma acuit.
- CREVSA**, pen. pro. Stat. Syl. 1. Aedius Aëo-
liæ ne ſi foret iſta Creuſa. Ouid. de Art.
primo. Cui non deſleta eſt Ephireæ ſlā-
ma Creuſæ. Verg. Aen. ſecundo. Impleui
clamoſe vias, mœſtusque Creuſam. Idē.
Infelix ſimulachrum atque ipſius vmbra
Creuſæ. Idem. Eueniunt, nec te hinc co-
mitem aſportate creuſam. Idem. Parta ei
bi, lachrymas dilexerit pelle Creuſæ. Ait
Ser. Quia Latina declinatio eſt, erit Lati-
nus accentus. pen. fleſcit.
- CREBRVM**, pe. pro. Perſ. Sat. 3. Durum ho-
lus populi cribro decuſſa farina. penulti-
ma acuit.
- CRIMEN**, pen. pro. Ouid. de Pont. c. Sculci-
tiam diei crimina poſſe mea. Claud. Con-
ſpicuus folio perterrita crimina Minos.
Verg. Aen. c. 1. Tun ſenior, ſemperque o-
diſ, & erimine Drances. Ouid. Met. 13.
Crimen & oſtendit, quod iam præfode-
rat aurum. Iuuen. Sat. 8. Crimen habet,
quæd maior qui peccat, habetur. Idem
c. 4. Criminibus, tamen ad mores natura
recurrat. pen. fleſcit.
- CRINALIS**, pen. prod. Ouid. de Pont. 3.
Nec torquem collo, nec habens crinale
capillis. Stat. Theb. 9. Crinale attollit
longo ſtridore Cereſten. Ouid. Met. 9.
Crinalem capiti viſam natæque, ſibi que.
penult. fleſcit.
- CRINIS**, penul. prod. Mart. primo. Crini-
bus in nodum tortis venere Sicambri.
Idem. Atque aliter tortis crinibus Aë-
thiopes. Flac. quarto. Verbera, & abruptis
excuſſi crinibus hydri. Ovi. Met. 14. Her
ſilix crinis cum ſydere ceſſit in auras. Lu-
ca. nono. Sparſiſſet crines, tæxiſſetque o-
ra colubris. Stat. Syl. primo. Et viereum
teneris crimem redimite corymbis. pen-
ult. fleſcit.
- CRINITVS**, pen. pro. Flac. quinto. Lucife-
ras crinitatæ habet arcæ, & ingens.
Stat. Theb. 5. Speculaque, & multa crini-
tunt miſſile flamma. Idem quarto. Velle-
ra, frondenti crinitur caſſis oliuæ. penul-
tima fleſcit.
- CRINIGER**, penul. cor. Luca. primo. Et vos
crinigeros bellis arcere Carcos. ante-
penult. acuit.
- CRINISVS**, penul. pro. Verg. Aen. 5. Troia
Criniſo conceptum flumine mater. Aio
Seruius. Diis iratis Laomedôte pro Ilia
mœniis mercede negata ex Apollinis cō-
ſultu, metuens Hippotes nobilis Troia-
nus, ne Egeſta filia in eandem belluarū
calamitatem incideret, ſcilicet in cetos,
nauē eam impoſitam venit, ſuſcitibus
commiſit, vt potius à patre abſens mee-
geretur, quàm præſens à bellua cetō cru-
deliſſimè dilaniaretur. Diis prouiſum
eſt, vt ſalua in Siciliam deferretur, vbi
Criniſus Siciliæ fluuius, Segeltæ vbi vi-
cinus, eius amore captus eam oppreſſit,
in eaniſ effigiem conuerſus, ex eodē con-
cubitu Acellem Siciliæ regem ſuſcepit.
penult. fleſcit.
- CRISONVS**, penul. cor. Stat. Theb. 4. Mon-
ſtriferumque Erimanthon, & Crifonum
ſymphalon.
- CRISPINVS**, pen. pro. Stat. Syl. 5. Crispi-
nus, nec longa mora eſt, aut auia tellus.
Sil. c. 5. Curarum comes, & ſummi Cri-
ſpinus honoris. Idem 17. Crifpinus ce-
cidit meru comitante per hoſtes. Mart.
oſtauo.

octauo. Nescit cui dederit Tyriam Crispinus abollam. Iuu. Sat. 1. Crispinus Tyrias humero zeuocante lacernas. Idem quarto. Et Matucino sudans Crispinus amonio. Hor. Ser. 1. Iani facisne me Crispini scrinia lippli. Pers. Sa. 5. I puer, & strigiles, Crispini ad balnea desert. penultima flectit.

CRISPVLVS, pen. cor. Mart. 5. Crispulus iste quis est? vxori semper adhæret. Idem. Qui, Mariane, tuæ Crispulus iste quis est? antepen. acuit.

CRISTALLINVS, pen. cor. Mart. 14. Frangere dum metuis, fragis Crystallina peccat. Idem 9. Et turbata breui questus crystallina vitro. Iuu. Sat. 6. Grandia tollitur crystallina maxima rursus. antepenultima acuit.

CRISTATVS, pen. pro. Verg. Aen. 1. Hac Phryges istaret curru cristatus Achilles. Mart. 9. Nondum cristati rumpere silentia galli. Idem 14. Cristatq; sonant undique lucis aues. pen. flect.

CRITICVS, pen. cor. Hor. Epist. 2. Ut critici dicunt, leuiter curare videtur. antepenult. acuit.

CRITON, pen. cor. Mart. vndecimo. Quod sanare Criton, non quod Hygea potest. penult. acuit.

CROCOTO, pen. cor. Verg. Aen. 13. Dehinc perturbatos crocitis exquirat, & omnes. Quid. Philom. Et crocitat coruus, garrulus at frigulat. antepen. acu.

CROCODILVS, pen. pro. Iuu. Sat. 15. Aegyptus portenta colat? Crocodilon adorant. Hor. Epodon Ode 12. Stercore fucatus crocodili, iamque subando. penultima flectit.

CROCINVS, pen. cor. Prop. 3. Et crocino pares myrrhæ vngat onyx. antepenultima acuit.

CRONIUS, pen. cor. Mart. 7. Si Cronius similem cercopithecon amat. Idem 9. In mare mox Cronion festino flectere remo. Mant. Et cronius, magno de Bessario ne loquendum. antepen. acu.

CROCVS, pen. cor. Stat. Theb. sexto. Pallentique croco strident ardentia mella. Luc. nono. Corycii pressura croci: sic omnia membra. Verg. Geo. quarto. Et glau-

cas salices, casiamque, crocumque rubentem. Idem Opuscu. Aut crocus alterna coniungens lilia caltha. Mart. nono. Vltima corycio quæ cadit aura croco. Ouid. in Ibin. Quodque ferat, dicam terra ciliiffa crocos. penultima acuit. Verg. Buc. Murice iam croceo mutauit velleræ luto. Idem Geo. 1. Gramina non vides croceos, ut Tmolus odores. Idem Aen. 10. Inde per immensum croceo velatus amictu. antepen. acuit.

CROTALVM, pen. cor. Ver. Opusc. Cymbalum crotalis pruriginis arma priapo. Idem. Crispum fuit crotalo docta mouere latus. antepen. acuit.

CROTON, pen. cor. Sil. vndecimo. Alta Croton portas, Afrisque ad barbarâ iussa. Ouid. Met. 15. Nec proci hinc, tumulum sub quo sacrata Crotonis. Idem. Ipse donum magni, nec inhospita tecta Crotonis. pen. acu.

CROTOPYVS, pen. cor. Ouid. Ibin. Quique Crotopiadem diripuerit linum. antepenult. acuit.

CRUCIO, penul. cor. Quid. de Pont. tertio. Namque meis hospes multum cruciatus aufers. Idem Met. secundo. Possè mori cupies tum, cum cruciabere diris. Idem de Trist. quinto. Nec me tam cruciat, nunquam sine frigore celum. Stat. Syl. secundo. Quid charam cruciat tam seuis luctibus vmbas. Hor. Ser. primo. Men moueat cimex pantillns, aut cruciat quod. Idem. Inducit non se peius cruciauerit, atque. Prop. secundo. Quantum sic cruciat lumina vestra dolor. antepenultima acuit. Lucr. sexto. Frigus enim nudos sine pellibus excruciat. Mant. Ictibus æterni semper cruciabere luctus. Cicero Att. Officij mei deliberatio me cruciat, cruciauitq; adhuc. Ouid. de Trist. 5. Perque dies multos lateris cruciatus vror. Claud. Supplicij fruitur cruciatus vincula tenebras. Iuu. Sat. decima. Seruantum videro caput abstulit hoc cruciatu. Ouid. Mer. 9. Hostis enim tibi sum, diris cruciatus ægram. penult. flectit.

CRUDVS, pen. pro. Iuu. Sat. prima. Turgidus & crudum pauonè in balnea porcas;

- Stat. Syl. t. Innumeros aeris sonitus, & verbere crudo. Idem Theb. 2. Et si crudus amor, nec dum post flammae toti. Idem 7. Tantis ab exiguo crudescit sanguine Mauors. Ver. Geo. 3. Sin in pectus cepit crudescere morbus. Idem Cutilibus. & crudo decerret Græcia cæstu. Auso. Nō furor, aut lēsus crudus amore dolor. Ver. Geo. 4. Stat lachrymans, & te crudeli m nomine dicit. Idem Buc. O crudelis Ale xi, nihil mea carmina curas. Hor. Epist. 1. Credire non ludo crudeles, tollite clan dum, penult. fleēt. Mauis. Phædra pudici tiam contra crudeliter ausa est. Idem. De decora xruming quā de crudelibus armi. antepenult. acuit.
- CAVENTO**, pen. pro. Stat. Syl. 1. Ipse cruen tauit maculis lucentibus Atys. Idem. Iu gera, Lucrinæque domus, litrusq; cruen ti. Ver. Geo. 3. Suadebit sparia, & spumas ager ore cruentes. Clau. Arua cruentato repetebat Thracia cursum. pe. acu. Oui. Met. 12. Inq; cruentatus Cæneus Ala teis ictu. penult. fle. Cicero pro Sest. 3. Tribunus plebis templum cruentauit. Idem. Postquam: ne propter me ciuium vulneribus resp. cruentaretur.
- CRUMENA**, pen. pro. Hor. Epist. 1. Et mun dus victus non deficiente crumena. Iuue. Sat. 11. In oculis, quis enim te deficien te crumena. pen. fleēt.
- CRUOR**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Insyncerus apes rulerit cruor, altius annem. Oui. de Trist. 1. Est illi nostri nō inuidiosa cruo ris. Idem Met. 14. Me tibi forte dari, no strumq; haurire cruorem. Idem 1. Im maduisse ferum, calidunq; animasse cruorem. Idem 2. Candida Puniceo per fudit membra cruore. Catul. Quam ieiu na pium desiderat ara cruorem. Hor. Ser. 2. Aedificante casus, qui sanctior adde cruorem. penult. acuit.
- CRVS**, prod. Hor. Ser. 1. Quæ malè sunt spēs, d̄ crus, d̄ brachia, verum. Idem. Cruribus, hæc metuat doli, deprensā, ego met mi. Idem. Sylliphus hunc verum dis tortis cruribus illum. Oui. Met. 12. Can dida cauda tamen, color est quoque cru ribus albus. Idem 15. Crura dat, vtrūq; eadē sint longis saltibus apra. Stat. Theb.
6. Cura subit expris non eualuere poti ri. Manil. 2. Imperat in genibus crurum fundentis aquari. Verg. Geo. 3. Er cru rum tenus à mento palearia pendent. fle ātur.
- CRYSMATA**, pen. cor. Mart. 6. Edere lasci uos, & Bethica crismata gestus, antepenult. acuit.
- CRVSTVLVM**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Quid veāt, vt pueris olim dant crustula blan di. Idem 2. Sunt quorum ingenium nō ua tantum crustula promit. antepenulti ma acuit.
- CRVSTVM**, pen. pro. Verg. Aen. 7. Fatalis crusti patulis nec parcere quadris. Vbi ait Seruius. crustum autem, & crusta neu traliter dicimus, de his quæ comedi pos sunt: feminino autem genere fragmen ta dicimus, & quæ comesse non possu mus. Ver. Geo. 3. Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ. Ait item Seruius, norandum sanè, quia hæc crusta dicimus femineo genere, lapis, aut li gni, aut gelu partem significamus: cum verò crustum dicimus, ædulum ali quod significamus, partem panis, vel placentæ. vt Hor. Dant crustula blan di doctores. Iuue. Nos colaphum incu timus lambenti crustula seruo. penultima acuit.
- CRVSTVMVM**, pen. cor. Luca. 2. Crustu miumque rapax, & vinctus sapis Isau ro. Ver. Geo. 1. Crustumis, Syriisque pyris, grauibuscque volentis. Idem Aen. 7. Ardea crustumerique, & rurrigetæ que antenne. antepen. acu.
- CRVX**, prod. Sil. 2. Hesperiam cruce sublimis spectaret ab alta. Luca. 6. Abra sique cruces, percussaque viscera nym bis. Idem 10. Oscula donabit crucibus, flammisque luemus. Hor. er. 1. In cruce suffigat Labeone infansior inter. Mant. Qua crucis in formam ducta dimiserat illas. Mart. 1. Non falsa pendens in cruce laureolus. acu.
- CVBO**, pen. cor. Lucr. 2. Iactis quam si in plaxbeia veste cubandum. Idem 3. Frigo re cum summo gelidi rubat æquore sa xi. Satul. Bestia nec qui cūm bella puel la cubet. Ique. Sat. 3. Pelidæ cubat in fa-

faciem mox deinde supinus. Oui. de Art. 2. Illa quidem valeat, sed si malè firma cubabit. Idem Philome. Noctua luci fuga cucubat in tenebris. Prop. primo. Sic ait i molli saxa thoro cubicum. Per. Sat. quarta. Et propè te ignotus cubito qui tangat, & arte. Stat. Theb. quarto. Illice qua cubiti sedeant vestigia terra: antepenultima acuit. u. so. Imparibus no- uies ternis contexere cubum. Cicero de Or. Quo eorum quisque cubisset. Idem in Ver. cum ille etiam cubarer.

C V B I L I A, pen. pro. Ver. Buc. Nec deus hunc mensa dea nec dignata cubili est. Idem Geo. 4. Tu tamen è leui rimosa cubilia limo. Iuue. Sat. sexta. Causa Palatino tegetem præferre cubili. Stat. Syl. primo. Mirer? an emissas per cuncta cu- bilia lymphas. Idem Theb. secundo. Et iam Mygdonijs electa cubilibus alto. pen- ult. flectit.

C V C U L L U S, pen. pro. Manr. Sorder, & attrito viuit cum phœbe cucullo. Hor. Ser. primo. Cessisset magna compellens voce cucullum. Iuue. Sat. 3. Contenusque illis: vento: duroque cucullo. Idem sexto. Sumere nocturnos meretrix augusta cucullos. Idem octauo. Tempora Sanctonico uelas adoperta cucullo. penultima acuit. Idem. Sacra cucullato Martis vigesima patri. penult. flectit.

C V C U L U S, pen. cor. Oui. Philom. Et cu- culi cuculant frititit rauca cicada. ante- nult. acuit.

C V C U M I S, pen. cor. Mant. En cucumis iecoris pariens medicamen adusto. Ver. Geo. quarto. Cresceret in ventrem cu- cumis, nec sacra comantes. Ait Seruius Crescit in ventrem, id est, in curuatu- ram. Ideo autem sic, qui per herbam, nam rectus crescit, si pendat. sanè hic cucumis, huius cucumis declinatur, si- cut agilis, secundum idoneos: nam Neu- terici huius cucumeris dixerunt, sicut pulvis, huius Pulueris. Prop. quarto. Ceruleus cucumis tumidoque cucurbi- ta ventre. Mart. decimo. Extruxit cu- cumam fecit Otacilius. antepenultima acuit.

C V C U R B I T A, pen. cor. Manr. Nec non

in gelido ventosa cucurbita succo. Idem Inferuire gulæ de more cucurbitæ in alium. Iuue. Sat. decimaquarta. Iam pridem caput hoc uentosa cucurbitæ quærat. Prop. quarto. Cæruleus cucumis, tumidoque cucurbita uentre. antepenul- tima acuit.

C V D O, pen. pro. Lucr. 1. Cudere enim ce- lebros possum, partemque morari. Sil. octauo. Spicula bina gerunt caput his cu- done ferino. Idem 16. Scipio contor- quens hastam cudone comantes. penult. flectit. vide excudo.

C V I, monosyllabum produci, non per sy- neresin, sed naturaliter: i, quidem con- sona est, sicut in cuius. Oui. Met. primo. Cui placeas, inquire tamen, non inco- la montis. Idem. Cui deus, at quoniam coniux mea non potes esse. Idem Epist. Cui mea virginitas auiibus libata fini- stris. Scaliger illam ponit regulam. om- nis litera præcedens i, aut u, consonan- tes necessariò syllabam terminat, si eas consonantes aliæ sequantur vocales, ut cuius, periturus, aduolo, cauum, nam in cui, & huic, nulla sequitur vocalis, & i, consonans finit vocalem. præce- dentem. Non solum enim cum inci- pit ab eo syllaba, consonans erit i, sed etiam quod omisere, & idem i, esse in cui, quod prius fuit in cuius: id quidem esse ab antiqua scriptura, ait Fabius. Inst. primo. cap. de literis. ibi, sciat etiam Ci- ceroni placuisse aïo, maiamque gemi- natè scribere: quod si est etiam iunge- tur ut consona: ita etiam maior, cui- us, eiuis, similiaque: quorum prius prio- rem clauderat syllabam, ut in cui: alte- rum verò sequentis erat vocalis, ut ius: Vide Maior. At hodie i, pro duplici uenit in vsu: ut Pompeius. Vnde cui, cæteraque, monosyllabum adhuc reti- net sibi veterem scripturam. Legitur ni- hilominus in poetis cui, bisyllabum, per- dictione, breuiaturque vocalis i, desi- nens esse consona. Albinus. Sponte deum patuere cui freta nulla repositos. Hor. Epist. 1. Non cuius homini con- tingit adire Corinthum. Iuue. Sat. 3. Quis nunc diligitur nisi conficius, at

- cui feruens. Idem 7. Cantabant patriis in montibus & cui non tunc. Hic primâ acuit. Ait Priscianus libro. 13. cap. de quis. inueniuntur tamen sed raro dissyllaba, & maximè ei, differentie causa, ne interiectio esse putetur. Lucr. 6. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei. Licet huic, cui, ei, datiu natura sint uonosyllaba.
- CUIVS**, possessiuum. pen. pro. Ver. Buc. Dic mihi Dametra, cuium pecus, an me libet? Ait Seruius, cuium poeta antiquè ait vitans homœoteleuton, quæ figura quædam est, quando multe dictiones diuersorum casuum similiter finiunt: ne diceret, cuius pecus, quod modò trium est generum. antiqui enim dicebant, cuius, cui, cuium: sicut meus, mea, meum. Et licet in usum venerit recentioris sermonis, ut Teren. Quid virgo cuiâ est. Cicero. in Ver. Vt optima conditione sis, cuiâ res sit. cuium periculum: rectius tamen, ubi figura non accidit, loquemur, ut, optima conditione sis, cuius res sit. cuius periculum. Ver. Aen. 12. Cuius ob auspiciu infautum, moresque sinistro. Idem 6. Dij, cuius iurare timent, & fallere nomen. Stat. Syl. 1. Ipse loci custos cuius sacrata vorago. Oui. de Trist. 2. Cuius in cœntu peuè clementia tanta est. Vide Maior. Vide Cui.
- CULCITRA**, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto. Mart. 14. O quoties pellex culcitra facta mea est. Idem 11. Culcitra Leuconico quam viduala suo. antepen. acu.
- CULICIS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Tota abithora mali culices, ranæque palustres. Ver. Opusc. Lufinus hæc propter culicis sunt carmina dicta. Idem. Effigies ad eum culicis deuenit, & illi. Idem. Sensibus infusum culicis de morte dolorem. Idem. Parue culex, custos pecudum nil tale merenti. Lucr. 3. Corpore quæ in nostro culices, & cætera ponunt penult. acuit. Iuue. Sat. 8. Simia nec serpens vnus, nec culeus vnus. antepenultima acuit.
- CULINA**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Nam vâga per veterem dilapsa est flamma culina. Idem. Murena præbente domum capitone culinam. Iuue. Sat. 3. Centum conuiuiæ sequitur sua quæque culina. Mart. 1. Pasceris, & nigra solo nidore culinæ. Claud. Sternere quippe thoros, vel cedere ligna culinæ. pen. flectit.
- CULMEN**, pen. pro. Stat. Syl. 1. Tunc deus alpini qui iuxta culmina dorsi. Mart. 9. Quid pro culminibus geminis matrona tonantis. Oui. Fall. 4. Tertia res duræ culmen inane fabæ. pen. acu.
- CULPA**, pen. pro. Mart. 9. Culpaui statuas, & Polydete tuas. Hor. de Art. culpabit duros incomptis illinet antrum. penultima acuit. Ver. Aen. 2. Culpatusve Paris verum inclementia diuûm. Cicero in Salust. Cum ea culpas. Idem. Bibuli patientiam culpaui. pen. flectit. culpatus.
- CULTOR**, pen. pro. Oui. Mer. 1. Innocuos ambos cultores numinis ambos. Idem. Plurima cultores versis animalia glebis. Catullus. Vnigenaque simul cultricem montibus Idæ. Stat. Syl. 1. Cultibus, & visæ puero decretere vestes penultima acuit. Ver. Geo. 2. Contra non vlla est oleis cultura neque illis. pen. flectit.
- CULULLA**, pen. pro. Hor. de Art. Reges dicuntur multis virgere culullis. Idem. Carm. 1. Ode. 3 1. D. ues & aureis mercator exsiccat culullis. culullæ Sunt calices quidam fistiles, quibus Pontifices, Virginesque vestales in sacris vtuntur: & est diminutiuum a culeo, qui fæcus est: ut sentit Aeron. pen. acu.
- CULUS**, pen. pro. Mart. 1. Non culum, neque enim est culus, qui non cacat olim. Idem 2. Cum sis, & hic culus tritior hyæ tuo. Idem 3. Mentula cum doceat puero tibi Ne uole culus. Catul. Verum os, an culum olfate rem, Aemilio. Idem. Aegroti culum lingere carnificis. penul. flectit.
- CUMANA**, pen. pro. Sil. 14. Irrumpit Cumana rats, quâ Corbulo ductor. Claud. Pandere pontifices Cumana carminavatis. Auso. Vineas Cumana tu quoque Deiphoben. Luca. 1. Diraque per populum Cumana carmine vatis. Mart. 14. Hanc tibi cumâno ridibundam puluere testam. pen. flectit.

CUMAB, pen. pro. Ioue. Sat. 3. Laudo tum
vacuis quod sedem figere Cumis. Idem.
Conuelle à Cumis satyrarum ego, ni pu
der illas. Idem Sat. 9. Suspectumque iu
gum Cumis, & grauis inanis. pen. acu.
Vide Cosæ. pen. flec.

CUMABVS, pen. pro. Ver. Aen. 6. Talibus
ex adyto dactis Cumæa sybilla. Idem 3.
Huc ubi delatus Cumæam accesseris vr
bem. Idem Buc. Vltima Cumæi venit
iam carminis ætas. Oui. Met. 14. Cum du
ce Cumæa fallit sermone laborem. Idem
Fast. 4. Cumæam veteres consuluistis
anum. penultima acuit. dipht. sit ex
causa.

CUMERA, pe. cor. Hor. Ser. 1. Cumera plus
laudes cumeris granaria nostris. Idem
Epist. 1. Repserat in cumeram frumentum
pattaque rursus. antepen. acu.

CUMIRVM, pen. pro. Hor. Epist. 1. Palle
rem casu biberent exangue cuminū. pen.
flec. Vide Acerum.

CUMVLO, pen. cor. Oui. Met. 15. Neue
Thyestæi cumulemus viscera mensis.
Idem de Trist. 4. Meque tot aduersis cu
mular, quorū litus arenas. Stat. Theb. 1.
Viscera cæsarium pecudum his cumulare
canistris. Idem 10. Accumulant artus,
parriaque in Sede reponunt. Mant. Im
plicitos super infusus cummulauit are
nis. Oui. de Pont. 2. Accedat cumulus gra
tia nostra leuis. Sil. 1. Surgebat cumulo
certatum prorutus agger. Ver. Geo. 1.
Insequitur, cumuloque ruit malè pin
guis aranz. Idem Opusc. Congestum cu
mulauit opus, iamque aggere multo. Ci
cero. Off. Africanus eloquentia cumula
uit bellicam laudem. Idem pro S. Ros.
Hæc aliis nefariis cumulant, ac adaugēt.
Idem in Cat. Alio incredibili scelere
hoc scelus cumulasti. antepenultima
acuit.

CUNABVLA, pen. cor. Stat. Theb. 2. Scili
cet infausta Lachesis cunabula dextra.
Claud. Ingerit, exteret cunabula disco
lor infans. Ver. Geo. 4. Intima more suo
sefe in cunabula condent. Idem Aen. 3.
Mons Idæus, ubi & gentis cunabula no
stræ. Idem Buc. Ipsa tibi blandos fund
ent cunabula flores. Oui. Met. 3. Tu
taque bis geniti suar in cunabula bacchi,

antepen. acu.

CUNAB, pen. pro. Oui. Met. 15. Fertque
pius cunasque suas, patriumque sepul
chrum. Idem 3. Purrim illum primis no
matertera Cunis. Idem de Pont. 1. Quid
que tibi in cuius oscula prima dedi. Iu
ue. Sat. 6. Et segmētatis dormisset paru
la cunis. pen. acu.

CUNCTATVS, pen. pro. Oui. Met. 2. Ergo
qua licuit genitor cunctatus ad altos.
penult. flec. Ioue. Sat. 6. Nulla vnaquam
de morte hominis cunctatio longa est.
Stat. Theb. 8. Bella ambæ, grauis hinc
miseri cunctatio voci. antepen. acu.

CUNEVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Atque idem
in cuneos populos cum duxit equestres.
Idem 5. Tu deeris Crispine mihi, cu
neosque per omnes. Idem Theb. 9. Stat
cuneo defixa acies, hostisque cruento.
Claud. Explicuit cuneos pedites in parte
sinistra. Luca. 6. Tum defos inter cuneos
cupressus & omnes. Verg. Geo. 1. Iam pri
mi cuneis scindebant filile lignum. Idem.
Finditur in solidum cuneis via deinde se
races. Mart. 1. Aera sed à cuneis vltorio
ra petis. antepen. acu. Mant. Conscissa in
truncos, ac discuneata securi. penultima
flectit.

CUNICVLVS, pen. cor. Mart. 14. Gaudet &
effossis habitare cuniculus antris. ante
penult. acu.

CUPAVO, pen. pro. Ver. Aen. 10. transferim
cyane, & paucis comitate cupauo. ait Ser.
o cupauo vocatus est, & declinatur cu
pauo, sicut ciero Cato. At vera analogia
est pauo. Aulo. Vincit centū oculos regia
pauo tuos. pe. flec. filius fuit regis Cycni.

CUPIDO, pen. pro. Quidde Pont. 1. Illum
fuitiuz iuueret Cupidinis artes. Idem 2.
Aut ego me fallo, nimiaque cupidine lud
or. Idem Met. 1. Sors ignara dedit, sed
sæua cupidinis iras. Idem 10. O malè cō
cordes, nimiaque cupidine cæci. Ver. Geo.
1. Nec tibi regnandi veniar tam dira cu
pido. Idem Aen. 1. Consilio vt faciem mu
tatus, & ora Cupido. Sta. Syl. 2. His amor
exitio, furor his, & sæua cupido. Idem A
chill. 1. Proteuslaus ait, namque huic bella
re cupido. Ver. Opusc. Bellum sæpe parit
ferus exitiale Cupido. Ait Seruius Aen.
5. ibi, Centauro inuehitur magna. Sed

sciendum genera plerumque confundi aut metri ratione; aut hiatus causa: sic Horatius, Nec Cupido sordidus auferat amoris est deus: cum significaret cupiditatem feminino genere dicamus. penult. fleet.

CUPIDVS, penult. cor. Ouid. de Trist. 1. Vt rapax stimulante sanie, cupidusque crioris. Idem de Pont. 1. Scilicet est cupidus studiorum quisque suorum. Idem Met. decimoquarto. Ad strepitum, mortemque timens, cupidusque moriri. Stat. Syl. primo. Vidi ego, & immitti cupidum decurrere campo. Sil. sexto. Picenum cupidus prædæ, atque errantibus armis. an tepenult. acuit.

CUPIDVS, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Præcipue cupiam calari Thesea ne te. Idem Met. 14. Mille viri cupiunt, & semideique deiq; Mart. primo. Qui tecum cupis esse meos ubicunque libellos. Verg. Buc. Vare tuas cupiant, & tristia condere bella. Idem Aen. sexto. Iam pridem hanc prolem cupio enumerare meorum. Stat. Syl. secundo. Dorida montani capies ut prendere panes. Cicero Att. Cum ad Clodii ventum est, cupiit diem consumere. Idem in Ant. Ad eū, quem cupinus, optamusq; antepen. acuit.

CUPRESSVS, pen. pro. Ver. Buc. Quantum lenta solent inter viburna cupressi. Ovi. Met. 3. Vallis erat piceis, & acuta deſa cupressu. Idem 10. Assuit huic turbe meta imitata cupressus. Stat. Theb. 6. Ille autē Alpini veluti regina cupressus. Luca. 3. Et non plæbeos luctus testata cupressus. pen. acu. Vide Ciparissus.

CUR, prod. Iuue. Sat. 8. Cur Allobrogicis, Et magna gaudeat ara. Horat. de Art. In stitui corrente rota, cur vceus exit. Idē. Cur ego si nequeo, ignornque poeta salutor. Idem Ser. primo. Cur optas, quod habes, nō nosti, quid pater inquit. Idem. Cur eget, indignus quisquam te diuite qua re? Ouid. Fast. secundo. Cur igitur currant, & cur sic currere mos est. Idem. Vis quoque cur eadem stultorum festa vocetur. Mant. Cur igitur tam ridiculis popularia corda. Fleetur quoad orthographiam: hodie sic est vsus.

CURVVS, penult. cor. Pers. Sat. 4. Ingui-

nibus quare deconſus: curculio extat. Verg. Geo. 1. Curculio atque inopi metuens formica senectus. Ant. Ser. Varro inquit, hoc nomen per antitheton dictū, quasi gurgulio, eo quod nihil penē aliud sit, quam gurgur, quod scribendo c, fortitur, proferendo verō g, ait Calp. vt Caius. Hæc Fabius, cap. de Orthographia. an tepen. acuit.

CURVS, pen. pro. Ver. Buc. Nec spes libertatis erat, nec cura peculi. Idem. Talis a morteneat, nec sit mihi cura nederi. Ouid. de Trist. 1. Deque tribus moneo, si qua est tibi cura parentis. Idē de Pont. 4. At mihi dilapsis inter noua gaudia curis. Mart. 6. Hic tibi curarum socius, blandumque leuamen. Ouid. Met. octauo. Talia dicenti curarum maxima nutritrix. Stat. Syl. 2. Aequora curarum socius, procul Itala rura. Pers. Sat. 4. Semper & assiduo curata cucicula quare? Hor. Sena. Aliter vbi, dicto citius curata sopori. Idē Epist. 1. Nec medici credis, nec curatoris egere. Iuue. Sat. 14. Curatoris eget, qui nauem mercibus implet. pen. fleet. Cornelius Gal. Non intellecti nulla est curatio morbi. antepen. acu. Verg. Geo. 1. Nec repetita sequi cures Proserpina matrem. Stat. Syl. primo. Frangitur, & nostras curat facundia leges. Cicero Att. Redemptori tuo dimidium pecuniae curavi. Idē de Nat. Magna dii curant. Idem de Fin. Qui animi conscientiam non curat. Idem Att. His velim meo nomine reddendas literas cures. Idem Epist. Nihil aliud ago, nihil curo. pen. fleet.

CURVS, penult. cor. Ouid. Fast. 2. Te, Tatiū paruiq; Cures Cecinnaque sensit. Idem Met. 14. Inde satis curibus tacitorum more luporum. Pers. Sat. 4. Diues arat curibus quantum non miluus oberrat. Ver. Aen. 10. Hic curibus fidens primæuo corpore clausus. pen. acu.

CURETIS, penult. pro. Ouid. Met. 4. Celmæ Iouis, largoque sacro Curetas ab imbro. Idem Fast. 4. Hoc Curetes habent, hoc Corybantes opus. Luca. 4. Illic bellaci cōfisis gente Curetum. Verg. Geo. 4. Curetum Ionicus, crepitantiaque æra secutat. Idem Aen. tertio. Et tādē antiquis Curetum allabimur oris. Mart. 9. Curetes texere

texere Iouem crepitantibus armis. Stat. Theb. 7. Quanta parat, quid si ille tuos Curetas in arma. Curetæ pro Cretæ populi, & I uis sacerdotibus primam producit: Curetes quoque populi Dalmatiz primam corripit. illud Prop. libro quarto de fabula Tarpeiz. Quid tū Romæ fuit tubicen vicina Curetis, ex Beoroldo, ait Ioannes Desf. Curetis, idest à curibus, non à curetis Iouis: cuius singulare esse puto Cures Curetis, qđ nūquam legi, nisi in Propertio: nam omnes in usu habent Cures, Curium, plurali numero tantum, Sabinorum oppidum olim vrbs potentissima, cuius ciues Quirites dicebantur, in qua. Tl. Tatiū imperabat: de qua Prop. loquitur, vt apud illum etidens est eam fabulam legentibus. Est quoque Curetis nomen Iuonis ex Cornu copiz. Curetes. penultima fleſcit.

CYRETICVS, pen.cor. Sil. 15. Aeneasque domos Curetica tecta subibat. antepenultima acuit.

CYRIA, pen.cor. Luca. 1. Victo iura minax iactatus curia Gracchis. Ouid. Met. 15. Ad facinus, diramque placet nisi curia egdem. Idem de Pont. tertio. Curia cum patribus fuerit stipata veredis. Ver. Aen. septimo. Regibus omen erat hoc illis curia templum. Stat. Syl. primo. Non labente Numa timuit sic curia felix. Claud. Candida pollutos comitatur curia fasces Iuue. Sat. octaua. Respice quid moueant leges, quid curia mandet. antepenultima acuit.

CYRIVS, pen.cor. Sil. 16. Curytus, excelso nutritum oole creatur. antepenultima acuit.

CYRIVS, pen.cor. Ioue. Sat. secunda. Sed tu vera pura Curius quod censer, & ambo. Luca. 10. Fabricios, Curiosque graues, hic ille recumbat. Idem primo. Vomere, & antiquos Curiorum passa ligoines. Prop. 3. Et cecinit Curios fratres, & Horatia pila. Mart. 3. Quod prior & Curius dicere saepe solet. antepenultima acuit.

CYRIO, pen.cor. Sil. octauo. Horridus & squamis, & equina Curio crista. Luca. 1. Audax venali comitatur Curio lingua.

Idem 4. Africa nos potius vincat sibi Curio suffas. antepenultima acuit.

CYRICVLVS, pen.cor. Ioue. Sat. 14. Curriculo quæm si reuoces subsistere nescit. Ouid. de Trist. 1. & 4. Curriculo grauis est facta ruina meos. Ver. Aen. 8. Curriteus lo expulerat somnū ceu furina primū. Ait Ser. Curriculo, pro tempore mōdō; aliās pro loco, aliās p officio. antepenultima acuit.

CYRRO, pen.pro. Mart. 7. Hæc iacuit paritū, sed matre cadente cucurrit. Idem. Reperunt scopuli, mirandaque sylua cucurrit. Verg. Aen. 12. Subiecit rubor, & ealefacta per ora cucurrit. Ouid. Met. 6. Coniugis ad vocem præcepss amonisque cucurrit. Idem de Pont. primo. Quo duce trabs Cholca sacra cucurrit aqua. Idem. Quis candore nives anteirent, curtibz auras. Flac. 6. Tum simul aduersas collatis curtibz hastas. penultima acu. Mart. 3. Vis commendari sine me cursus in urbem. Idem. Cursorem sexta tibi Russe remisimus hora. Cicero contra Rul. Cur non eosdem cursus hoc tempore, quos antea cucurrerunt. Idem Att. Curio cucurrit Puteolos. Idem Offi. Qui stadium currit, eniti debet vt vincat. vbique præpositionem intelligi. penultima acuit. Vide decurro.

CYRVAMEN, penul.pro. Sil. decimotertio. Contigat at geminas patulo curuamine ripas. Claud. Nexibus hic fracti reserat curuamina dorsi. Ouid. Met. secundo. Sectus in obliquum est lato curuamine limes. Idem septimo. Partim succidit curuamine falcis ahenz. Idem duodecimo. Dixit & hæsurum elypei curuamine telum. Mant. Et super excelsi restes curuamine mundi. pen. fleſcit.

CYRVA TVS, pen.pro. Stat. Syl. 2. Sine cænatiss curuatus membra palæstris. Verg. Geo. quarto. Curuata in montis faciem, circumspicit vnda. Ioue. Sat. septima. Bel latore sedens curuarum hastile minatur. Ouid. de Art. secundo. Vulnere curuata minitantem cuspide vidit. Idem Met. 2. Curuatura rotæ radiatorum argenteus ordo. penul. fleſcit.

CYRVIZ, penul.pro. Luca. 3. Prætor, idest, vacuzque loco cessare cūrules. Ouid. de Pont.

Pont. quarto. Signa quoque in sella nossem formata curuli. Idem Fast. 4. Illa da eos fascies commendat, eburque curulem. Seat. Syl. primo. Reddere iura foro, nec pro turbare curules. Idem. Hunc sibi sed reuocant facti maioriq; curulis. Idem quarto. Lōgior, & totidem felix tibi Roma curules. Hor. Epist. 1. Cuilibet hie fasces dabit, eripietq; curules. De quo ait Seruius Aen. 11. ibi. Et sellam regni. Sciendum sellam curulem à curru dictā, quod hi rariū ea utebantur, qui triumphali curru vecti fuissent: sicut etiā palmata dicitur toga, quam merebātur hi, qui reportassent de hostibus palmam. penulr. fleſcit.

CUSPIS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Agmina nec fracta pereuntes cuspide Gallos. Ouid. Mer. 2. Vulnere curuata minitantem cuspide vidit. pen. acu.

CUSTODIA, pen. cor. Sil. 14. Quem penes inrepede miris custodia Romæ. Mant. Pars cui Pannoniæ cessit custodia regno. Verg. Geo. quarto. Sunt quibus ad portas cecidit custodia forti. Idem. Quē nū hi vix frugum, & pecudum custodia solers. Idem Aen. sexto. Panduntur portæ, cernis custodia qualis. Iuue. Sat. sexta. Pone feram, cohibe, sed quis custodiet ipsos. Carul. Vellera virgati custodiebant Calathisci. Iuue. Sat. sexta. Custodire animas, & nulli credite mensæ. Idem nono. Quorum animas, & farre suo custodit & ære. Idem 13. Sardonicus loculis, quæ custoditur eburnis. antepenultima acuit. Verg. Aen. septimo. Mugiit & Caci spem custodita fessellir. Sil. octauo. Incustodiro scuire dedistis amoris. Luca. quarto. Incustoditos decurrit miles ad amnes. penultima fleſcit. Hor. Ser. 2. Ni tua custodis aui bus, iam hæc auferet hæres. Mart. 1. Dum licuit, sed nunc postis custodiibus ingens. Idem tertio. Custodem medio statuit, quā villicus horro. Idem septimo. Mentula custodis pluxuriosa dei. Idem quarto. Luce sedet custos, aur summi culmine teſti. Idem nono. Viſus erat portæ custos accerrimus armis. Vide Opera, Vide Hospita. penultima acuit. Cicero pro Mil. Delecta iuuenrus, quæ tuum corpus, domumq; custodit. Idem in Orat.

Posse percipere animo, & custodire memoria. Idem in Ant. Sed etiā vniuersæ ciuitatis oculi me custodiunt.

CUTIS, pen. cor. Ouid. Met. 3. Duricia pel lis validos cute reppulit ictus. Sra. Theb. primo. Tenditur, & sanie gliscit cutis igneus atro. Idem quinto. Rapta cutis te nera ossa parent, nexuque madentes. Idē sexto. Membra labant, riget arra cutis, durique laborum. Auso. Testa hominis nudus iam cure Caluinium. Luca. quarto. Adduxere cutini si conscius ensis adæſti. Hor. de Art. Non missura curem plena cruoris hirudo. Pers. Sar. quarta. Semper & assiduo curara cuticula quare. Iuue. Sar. decima. Nostra bibat verum con tracta cuticula solem. antepenultima acuit.

D

DACIUS, pen. cor. Iuuen. Sat. 6. Dacius & scripto radiat Germanicus auro. antepenultima acuit.

DACTYLICUS, pen. cor. Mant. Dactilico quantum radians carbunculus orbi. antepenult. acuit.

DACIANUS, pen. pro. Mant. Cum clamore ferox fureret Dacianus atroci. Idem. exanimum corpus campo Dacianus aperto. Idem. Nos Ioue contempto templa hæc Daciane, deosq; Idem. Pone minas, operam perdis, Daciane, memento. penulr. fleſcit.

DAMASCENUS, pen. pro. Ouid. Met. 10. Est ager indigenæ Damascenum nomine dicunt. pen. fleſcit.

DACUS, pen. pro. Verg. Geo. secundo. Aut coniuurato descendes Dacus ab Istro. Mar. 1. Nō timear Dacus Cæsaris arma puer. Luca. 2. Hic Dacus premat, ide Geras occurrat Iberis. Idem septimo. Nec vetiros errare Dacas in mœnia ducar. Iuue. Sat. quarta. Et qui vulturibus seruabar puer. Dacis. Stat. Syl. 1. Rhenus, & attoniti vidit domus ardua Daci. Idem. Indulgebit ebur Dacas quæ gloria maior. Idem quarto. Cū modò Germanas acies, modò Dacia sonantem. Mant. Ac fluuius, qui

Da-

Dacorum confinia lambit. penultima fleſcit.

DÆDALVS, pen. cor. Iuue. Sat. tertia. Ite fatigatas vbi Dædalus exiit alas. Verg. Geo. quarto. Et munire fauos, & Dædala fingere teſta. Idem Aen. ſexto. Dædalus, vt ſama eſt, fugiens Minoia regna. Auſo. Dædale cur vana conſumis in arte laborem. Mant. Littera Dædalides quibus olim fecit lapia. Sil. 14. Dædaleam repetens pœnam qui fraude nefandam. Lucr. 6. Carmina, picturas, & Dædala ſigna Poſtre. antepen. acu.

DÆMON, pen. pro. Mant. Sic noſtri adneſo deluſi à dæmone ſenſus. Idem. Morborum genus omne fugant, ſic dæmonas arcem. Ait Seruius Aen. tertio. ibi, Hinc mater cultrix: dæmones ſunt miniſtri maris Deum, dæmones, quaſi dæmones, quaſi totum ſcint. penultima acuit. on enim longatur omega. licet obliqui bre niant, eſt enim nomen tertiz.

DALMATI CVS, pe. cor. Luca. 2. Illinc Dal matitis obnoxia fluctibus Ancon. Idem 5. Dalmatico boræ, Calabroque obnoxius auſtro. Claud. Dalmaticæ fines omni qua mobile ponti. Idem. Sanguine Dalmaticas pariter proſtrauimus alas. antepenultima acuit.

DAMASCVS, penul. prod. Luca. tertio. Et felix ſic ſama Ninos ventofa Damafcus. Mant. Septus in antiquæ Florentia rura Damafci. pen. acuit.

DAMASIPPVS, penul. prod. Iuue. Sat. octaua. Cùm fuerit clara Damasippus luce ſtelligum. Idem. Carpentio rapitur pinguis Damasippus, & ipſe. Idem. Indulge veniam pueris Damasippus ad illos. Hora. Serm. ſecundo. Ponendum æquo animo dite Damasippe dexque. penultima acuit.

DAMAE, pen. pro. Mart. 13. Imbelles damæ quod niſi præda ſumus. Ouid. Met. decimo tertio. Munera contingent damæ, leporesque, capræque. Stat. Theb. 9. Huic furor agreſtes ſuperet tibi figere damas. Verg. Geo. primo. Auricosque ſequi lepores, tum figere damas. Idem tertio. Et canibus lepores, canibus venabere damas. Verg. Buc. Cum canibus timidi ve

nient ad pocula damæ. vbi Pierius monet, ſoſipater Cariſius, vbi agit de ſollicitiſmo, eum etiam fieri per genera nominum, vt, Timidi venient ad pocula damæ, & alibi, Timidi damæ, ceruique fugaces. pro timidæ poſuit: vel alluſie ad perſonas, ait Seruius, vbi Mopſus canis, niſi dama, nihilominus Mopſum eſſe minuat. Horatius ſecundum fidem dicit primo carminum. Et ſuperiniecto pauidæ natarunt æquore damæ. Sed aliter Perſ. Sat. quinta. Vertigo facit, hic dama eſt, non treſſis agalo. Horatius Serm. ſecundo. Audieris hæres, ergo nunc dama ſodalis. Dama. pen. fleſcit.

DAMASTHONA, pen. cor. Ouid. Met. 6. At non inconfuſum ſimplex Damasthona vulnus. Idem. Vtque ſerunt fratres cum Damasthona cæſos. antepenultima acuit.

DAMASTER, pe. pro. Claud. Quod timuit iam totus erat, ſexusque Damaster. penultima acuit.

DAMIANS, penul. pro. Mant. Maior erat Coſmas, alter Damianus vterque. penultima fleſcit.

DAMOTAs, penul. pro. Verg. Buc. Cantabunt mihi Damotas, & Lyntius Aegon. Idem. Dic mihi Damota curum pecus, an Meliboræ? Idem. Incipe Damota, tu deinde ſequere Menalca. penultima acuit.

DAMON, penul. prod. Verg. Buc. Si neſcis meus ille caperuit, & mihi damon. Idem. Hæc Damon vosque responderie Alpheſibæus. Idem. Damonis muſam dicamus, & Alpheſiphœi. penultima acu. Auſo. Iam minor & promiſſa obuiis vadimonia Damon.

DAMNATVS, penul. prod. Iuuen. Sat. ſecunda. Non ſumer damnata togam, ſed Iulius ardet. Idem primo. Pupilli proſtranci at hic damnatus inani. Idem ſeptimo. Omnibus & creſcit multa damnosa papyro. Horatius Serm. ſecundo. Non niſi damnosa bibimus, moriemur, inulgi. Idem Epistol. ſecundo. Creſcere res poſter minui damnosa libido. penultima fleſcit. Iuuen. Sat. octaua. Pyratæ Cylicum, ſed quid damnatio conſert.

anteperulit. acuit. Mant. Ocia, & igna-
uam, damnatricemque laborum. penult.
acu. Mant. Tunc insignis crucis quondam
damnabile surget. antepenult. acu.

DANAVS, pen. cor. Stat. 1. hebr. 1. Qua Da-
naus librare deis, seniorque Phoroneus.
Oui. Met. 14. Ilios, & Danaas pauerunt
pergama flammis. Idem. Penel. Troia
iacet certè Danaïs innita puellis. Ver.
Aen. 1. Ductores Danaum tot iam la-
bentibus annis. Idem 2. Eruerint Danaï,
quæque ipse miserrima vidi. Oui. Met.
6. Aureus, & Danaen Alopida luserit i-
gnis. Luca. 9. Quo postquam portu Da-
naes, & diuite nimbo. antepen. acu.

DANAËVS, pen. pro. Mant. Patria, quam
posuit quondam Danæa propago. pe-
nult. fleet.

DANUBIVS, pen. cor. Oui. de Pont. 4. In
fœcibus fero sanguine Danubium.
Idem. Cedere Danubius se tibi Nile ne-
gat. Idem de Trist. 2. Danubii mediis vix
prohibentur aquis. Auso. Danubius læ-
tum profero fronte caput. Mant. Danu-
bii fontes, Rhodaniq; fluentis in æquor.
antepenult. acu.

DANVS, pen. cor. Oui. Met. 5. Fraxinus
acta fenuit iaculum Danus ore momor-
di. Idem. Cumque manum fortuna iu-
uat Clytiumque, Danumque. pe. fleet.

DAPES, pen. cor. Ver. Buc. Quas illi Philo-
mela dapes, quæ bona pararit. Ver. Aen.
1. Quis dapibus mensas onerent, & po-
cula ponant. Ait Seruius, Dapes re-
gum sunt, epulæ priuatorum. Idem 3.
Diripiuntque dapes, contactuque om-
nia sœdant. Idem. Nam simul expletus
dapibus, vinoque sepultus. Oui. Met.
3. Deque lupo concepta dape, pecudes
quæ secuta. Idem 14. Ore dapes, & fru-
sta mero glomerata uomentem. Mant.
Hunc conferre dapes, quicquid dederit-
tis egeno. Stat. Syl. 2. Inceptas quis
ab ore dapes, quæ gloria maior. Idem
Theb. 10. Arma dapes, ignemque fe-
runt, rex firmat euntes, penult. acuit.
Manc. Commemoratur turpis ludos,
mensasque dapales. pen. fleet.

DAPHNIS, pen. pro. Ver. Buc. Daphnis
& Armenias curru subiungere tygres.
Idem. Daphni tum Pænos etiam inge-

nuisse leones. Idem. Aut hic ad veteres
phagos cum Daphnidis arcum. Oui.
Met. 1. Primus amor Phæbi Daphne
Peneia quem non. pen. acu.

DARDANVS, pen. cor. Ver. Aen. 3. Hæ no-
bis propriæ sedes, hic Dardanus ortus.
Idem 7. Ab Ioue principium generis, Io
ue Dardana pubes. Idem 11. Dardanus,
& versis lugeret Græcia fati. Idem 3.
Nos te Dardania incensa, tuæque ar-
ma secuti. Idem 4. Dardaniumque du-
cem Tyria Carthagine, qui nunc. Idem
Dardaniusque nepos Veneti diuersa
per agros. Idem 3. Dardanidæ duri,
quæ vos à stirpe parentum. Idem 10.
Dardanides contra fuit Anxurisen-
sis sinistram. Patronimicum est à maiori-
bus. antepen. acu.

DARES, pe. cor. Ver. Aen. 5. Creber utraq;
manu pulsatur, versatque Dareta. Ait Ser-
uius, Dares, Daretis dicimus, unde est
Dareta, & Dares, Daris, unde est Da-
ren. Sicut Chremes, & Chremis, & Chre-
metis. Idem. Sed finem imposuit pugne,
fessumque Dareta. Idem. Et quæ ferue-
tis reuocatur à morte Dareta. penulti-
ma acuit.

DAVID, pen. pro. Mant. Ut Saul, & Da-
uid nunquam sine numine sunt. Idem
Fatidicus. David paulò post tempora
Trojæ. Idem Infidias fugiens David in
deserta recessit. Idem. Sanguine Davidis
dimissa inglorius urbe. Idem. Psallebat
tenuis Davidica carmina cantu. antepen-
ult. acuit. David finale acuit, non pri-
mam: Davidis enim pen. producit latine
extensum regulare seruat accentum:
ut Davidis pen. fleet. ex Prisciani regu-
la. Vide Abram.

DAVNIVS, pen. cor. Sil. 13. Creuerunt
stagna, & coccussa est Daunia tellus. Oui.
Met. 14. Venerat ille quidem sub Iapyge
maxime Dauono. Sil. 12. Iamque in Dau-
niugis perfundens agmina campus. an-
tepen. acuit.

DARAS, pen. cor. Flac. 6. Miſit in arma
Darabs, acies quem Martia circum. Idem
Ablatacum, Zetemq; Daraps, illum exi-
git hastæ. pen. acu.

DAVVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Arguta mere-
trice potens, Dauoque Chrenieta. Idem
de

de Art. Intererit multam Dauusne loquatur, an heros? Mant. Hinc etiam Brias nascier, atque Dauos. Pers. Sat. 5. Daue citò hoc credis iubeo finite labores. penult. fleat.

D E 1, præpositio, prod. Iuue. Sat. 1. Et citò, rapitur de nobilitate comesa. Idè 3. quid superest de corporibus, quis mēbra, quis ossa. Vide A.

D E B I L I T A S, pen. cor. Ovi. Met. 1. Corpora debent animas tibi reddere adeptas. Idè. Sæpe pater dixit, generum mihi filia debet. Idem de Pont. 1. Debeat auxilium maximus esse tibi. Idem Phil. Quæ dare debueras, accipere illa negas. Iuue. Sat. 6. Magnaque debetur violato pœna caduceo. Idem 3. Debuerant olim tenues migrasse Quirites. Hor. de Art. Debemur nos morti, nostraque siue receptus. Flacc. 1. Debuimus, sic Thraces agunt, sic turbidus iste. Lucr. 2. Esse infinito debent corporis ausu. Idem 1. Nam quodcumque erit, esse aliud debebit id ipsum. Cicero Epist. 15. Debet mihi pecuniam. Idem. Ille debet mihi pecuniam. Idem in Verr. Debat Epitrate vllum nummum nemini. Idem in Ant. Appellatus es de pecunia, quam pro domo debebas. antepenult. acuit.

D E B I L I T A S, pen. cor. Iuue. Sat. 14. Scilicet & morbis, & debilitate carebis. antepenult. acu.

D E B I L I S, pe. cor. Iuue. Sat. 10. Ille Homero, hic lumbis, hic Cossâ debilis ambo. Pers. Sat. 5. Ut teneat veritos inscitia debilis ætus. Ovi. Met. 12. Hærebat ligno manus est mea debilis ergo. Idè de Pont. 3. Fac tu sustineas debile sola iugum. Ver. Aen. 5. Amissis remis, atque ordine debilis vno. Stat. Theb. 3. Scire nephas homini nos paruum, ac debile vulgus. antepenult. acuit.

D E B I L I T O, pen. cor. Ovi. de Pont. 1. Me quoque debilitat series immensa laborum. Idem Met. 13. Debilitatum quid te peris, improbe, munus. Verg. Aen. 9. Debilitat vires animi, mutatque vigorem. Idem Opusc. Et tētat gressus, debilitatque pedes. Cicero pro Cæli. Et vocem meam fleu debilitauit. Idem Plan. Noli animū

meum debilitare luctu. Idem pro Cæli. Saucii sæpe homines cum corpore debilitantur. antepenult. acuit. Lucr. 6. Debilitata malis, motu grauis, aspera raptu. pen. fleat.

D E B I T O R, pen. cor. Hor. Ser. Odisti, & fugies, ut rufonem debitor æris. Ovid. de Trist. 1. Perpetuumque; anima debitor huus ero. Mart. 5. Et seruit dominæ numerosus debitor arcæ. Verg. Geo. 1. Debita quam sulcis committas semina quæquã. Idem Aen. 11. Mœnida incidunt cum fati debitus aruus. Mât. Debita religio, sed lux hodierna peractis. antepenult. acuit.

D E C O R, decoris, neutri generis, pe. cor. Stat. Theb. 7. O mihi sollicitum decus, ac suprema voluptas. Idem Syl. Decus, emissæ cui per via semper. Sil. 5. Ut nequeam, & decoris contentus parte quiescam. Verg. Aen. 5. Oblitus decorisque sui, sociumque salutis. Sil. 3. Scilicet id satis est decoris memorandaque virtus. Idem 15. Seruandi decoris quonam se sine minanti. Et decor, decoris, adiectiuum. pen. cor. Vnde fit decoro verbum, & decorus, pen. cor. Hor. Epist. 1. Designatore decorat, litoribus atris. Sil. 10. Assequitur tali fure re, ac decorare labores. Idem 10. Præcedens prisca exequias decorabat imago. Ovid. Fast. 4. Froudibus & flexis, decorentur ouilia ramis. Mant. Corde diem tali decorauit nomine sanctam. Stat. Terrarum decora alta viri, decorique iugales. Et indecor indecoris. pen. cor. Stat. Theb. 10. Sed neque te indecorem sacris, dignumque iuberi. Ver. Aen. 10. Nec tandem indecorem tua te regina reliquit. Idem 12. Nec genus indecoris si me hæc haud mollia fatu. Idem 11. Tenipellis cur indecores in limine primo. Vbi ait Seruius decor, decoris facit, sicut author, authoris: decus, decoris, sicut pectus, pectoris. similiter facit in compositione indecor, indecoris: ergo in neutro co. breuis est: in masculino producitur. Verg. Aen. 5. Est Dorycli cõiux, diuini signa decoris. Stat. Syl. 1. Formarit vultus, multum de patre decoris. Idem. Vincula diu quærita foue, sic damna decoris. Idem 2. Sola verecund

do deorat prætexta decori. Idem. Forſan & ipſe dabit moresque, habitumque decoris. vnde fit decoro verbum, & decorus adiectiuum. Stat. Syl. 2. Parthenopæus erat, ſimplexque horrore decoro. Ver. Aen. 13. Olim arbor, nunc artiſicis manus ære decoro. Idem 11. Cauſa mali tanti, atque oculos deiecta decoros. Idem 5. Duſtores longe eſſulgent, oſtroque decori. Idem. Tittatur ſauor Eurialum, lacrymæque decorz. Vnde apparet indecores ſyſtolem feciſſe Vergilium: nam indecores nominatiuus pluralis eſt, à maſculino ab eo, quod eſt indecor: nam non poteſt hic indecus dici, neutrum enim in vs, terminatum maſculinum eſe non facit, aut certè dicamus, indecores declinationem eſſe, cuius nominatiuus ſingularis non inuenitur. Idem in Aen. 7. ibi, Non erimus regno indecores, nec veſtra feretur. adiectiuum. Saluſtius. equis, & armis decoribus multis: ſed hic indecor dicimus, hic indecus non poſſumus dicere: vnde indecores cum eo breuis ſit, aut ſyſtole eſt, aut certè dicimus nominatiuum non inueniri: ut in multis nominibus ſit, nam indecus lectum non eſt, quod & melius eſt: nam ſyſtole in exemplis fieri non debet. Hæc Seruius. ex his omnibus patet, ait Calpinius, quodd plus eſt decus, quam decor: & plus eſt dedecus, quam indecorus, ac decoro, pen. cor. quàm, decoro, pen. prod. quoniam decoro pen. cor. ſignificat honorifico, decoro pen. prod. pulchrum viſu, aut auditu reddito. vnde decorum, & indecorum minus eſt, quàm decus, & dedecus. Addit Cornucopiæ, à decus decoro, à decet decor, à quo decorum, decorè, & decoro penul. prod. ex Regulis pones ac centus. Sil. 16. Vitæque maiorum decoramen fronte ſine illo. pen. ſelect.

DECADÉS, pen. cor. Mant. Et decados luci fecere vocabula quinque. antepe. acuit.

DECANTATVS, pen. pro. Hor. Epiſt. 1. Et matibus curiis, & decantata camillis. penult. ſelect.

DECEDO, pen. pro. Ver. Geo. 4. Vicina inuiſet decedere ripa colori. Idem 2. Plura domum tardis decedere plauſtra iuuenis,

Idem 1. Gnoſiaque ardentis decedat ſtella coronæ. Hor. Ser. 2. Et decedet odor neruis inimicus, at illa. Hoc etiam emenſo cum. ià decedet olympo. Cicero pro S. Ro. Tamen de meo iure decedam. In Ver. Art. Quantum de iure noſtro decerimus. pen. ſelect.

DECEM, pen. cor. Mant. Tris, nouiesque decem, propter vada vitrea fontis. Hor. Ser. 1. Se decem ſeruos modò reges, atque tetrarchas. Ver. Buc. Aurea mala decem miſi, cras altera mittam. penult. acuit.

DECEMBER, pen. pro. Oui. Faſt. 3. Acceptus genijs illà Decēber habet. Idem de Triſt. 1. Aut hæc me gelido tremere cum menſe Decembri. Idem 2. Talia luduntur formoſo menſe Decembri. Mant. Aduentaſſe hyemem ſubito gelidumque Decembrem. Idem. Annua feſta Thomæ vigefima prima Decembris. penult. acu.

DECEPPO, pen. pro. Perf. Sat. 5. Et tecum prima epulis decerpere noctes. Cicero pro Mar. Nihil præſtus decerpi. Idem de Orat. Ne quid iocus de grauitate decerperet. pen. acu.

DECRET, pen. cor. Oui. Met. 2. Nondum laurus erat, longoque decentia crine. Idem Duxerat, iſta decent humeros geſtamina noſtros. Idem Faſt. 2. Hoc ipſum decuit, lacrymæ decuere pudicam. Idem de Triſt. 1. Vade ſed incultis qualem decet exulis eſſe. Idem 2. Quæ ſi non eſſet cælebs te uita deceret. Iuue. Sat. 4. Nam quod turpe bonis titio, Serieque decebat. Idem 2. Si videas. quæro, an deceant multicia reſtem. Hor. Epiſt. 1. Quem tenues decuere togæ. nitidique capilli. Lucr. 6. Et quibus è portis occurri cuique deceret. penult. acuit. Cicero Offi. Quid decet, & quid aptum ſit perſonis. Idem. Quem non decet. Idem de Prou. Hoc decet me.

DECIANVS, pen. pro. Mart. 1. Quod feciſſe velim, te, Deciane, facis. Idem Diſpream, ſi non hic Decianus erit. Idem 2. Si valeam, ſi non totis Daciane diebus. penult. ſelectit.

DECIDO, à cado pen. cor. Luca. 2. Decidat in fundum penitus ſtagnantis aurgæ. Oui. Met. 10. In quem decidimus quic-

quicquid mortale creamur. Alias recidimus. Idem 1. In mare lassatis volucribus va-
ga decidit alis. Id. Fast. 1. Reppulit è sum-
mo decidit ille toro. Stat. Theb. 8. Tunc
iras, tunc arma citat, si decidat hostis.
Hor. de Art. Sic veluti merulis intestus
decidit auceps. Idem Ser. 1. Ad mortem
cessus fugiens hic decidit acrem. Luca. 9.
Sanguinis in terram paruos cum decidit
infans. antepenult. acuit.

DECIDIO, à cado pen. pro. Mart. 9. Decidat
tecum qua pater ipse deum. Ver. Aen. 10.
Te decisa saum Laride dextera quærit.
Idem 11. Ingentem quercum decisis vn-
dique ramis. Hor. Epist. 1. Et lucis &
post decisa negocia campis. Stat. Syl. 1. So-
la niter flauis Nomadum decisa medullis.
Cicero pro S. Ro. Magno tuam dimi-
diam partem decidisti. pen. flectit. Oui.
Met. 8. Contremuit, gemmumque dedit
decidua quercus. antepen. acuit.

DECIES, pen. cor. Hor. de Art. Perfectum
decies non castigauit ad vnguem. Iuue.
Sat. 10. Sternitur, & ritu decies cente-
na dabunt. Idem 14. Vt non ter de-
cies respiret? conscia matri. Oui. de
Trist. 2. Vique decem, decies inspicien-
da viri. Idem Fast. 3. Luna nouum de-
cies implerat cornibus orbem. Mart.
1. Bis decies, hoc da tu mihi, pluris e-
mam. Mant. Millia ter decies homi-
num demortua noctem. antepenultima
acuit.

DECIMVS, pen. cor. Mart. 1. Ipse saluta-
bo decima, vel serius. Ver. Geo. 1. Septi-
ma post decimam felix, & ponere vites
Stat. Syl. 1. Alterum factura pedem, deci-
mamque videri. Idem. Plestra, nec Ao-
nias decima cum Pallade diuas. antepen-
ult. acuit.

DECIPIO, pen. cor. Oui. Met. 1. Atque
oculos idem, qui decipit, incitat error. Id.
Decipere & calamo salientes ducere
piscis. Idem Fast. 2. Mollia mendaci de-
cipitorque nota. Idem de Pont. 1. Aut
vbi decipior melioris imagine summi.
Mart. 1. Nec te decipiat ratibus naua-
lis Enyo. Stat. Theb. 9. Decipio neu-
tu subitus, neue arma tenenti. Cicero de
Diu. Nam illa amphibologia, quæ

Cræsum decepit. Idem Att. Quod te
de Troiano negotio decepsisse scribis. an-
tepenult. acuit.

DECIVS, pen. cor. Mant. Sub Decio Pau-
lus. cum iam vigesimus esset. Luca. 2. De
uorum hostiles Decium pressere cater-
ux. Iuue. Sat. octaua. Plæbeis Deciorum
animæ plæbeia fuerunt. Idem 14. Quam-
uis erat patris Deciorum in peccatore
quantum. Stat. Syl. 4. Laus animo, atque
aliis Decij, reducesque Camilli. Ver.
Geo. 2. Extulit hæc Decios, Marios, Ma-
gnosque Camillos. vbi ait Seruius, De-
cii autem duo fuerunt, quorum vnus
bello Italico, alter Gallico se deuouere
pro repub. Calepinus Decios tres nume-
rat, qui sunt pater, filius, & nepos. Decij
dicti fuere, qui pro patria se deuouerunt,
pater bello Gallico, filius bello Hæru-
lco, nepos bello Pyrrhi. Itaque Decius
dicitur à deuoueo. Nomen proprium
plurali numero carere Grammatici præ-
cipiunt: quos conturbant autores. cum
apud eos propria pluraliter legantur, si-
cile Latinis respondent nomen gentile, &
gentis, & familiaris declarat, ait An-
tonius Nebriss. Hoc proprium quod prius
fuerat cusuſdam personæ, cognomen
torius cognationis, & familiaris effectum
est, vel species, vt Cæsar, teste Plinio, à
cæso matris vtero dictus est, vnde Cæ-
sares, appellati sunt, & Cæsates: à duce
Fabio, Scipiones, Lenates, Serani dicti
sunt: & Scaliger, à decore, vt Decius.
quod nomen, similiaque vt prioris est
proprium, vt Scipio, Cicero, Nasica, Afri-
canus, plurali carens numero: successori-
bus tamen posterisque species fuit, erit-
que pluralem numerum habes. vt Decij
Catones. Serani. Vbi ergo apud autores
nomina propria pluraliter leguntur, co-
gnationis, atque familiaris species sunt. De-
cius antepenult. acuit.

DECLAMO, pen. pro. Iuue. Sat. septima. De
clamare doces, ò ferrea pectora vestri.
Mart. 4. Declamas in febre Mathon hanc
esse phrenesin. Iuue. Sat. 15. Declamato-
ris Muticensis corde Vagelli. penultima
flectit. Idem decimo. Vt pueris placeas,
& declamatio fias. antepenultima acuit.
Cicero

- Cicero Att. Qui etiā declamare me coegerunt. Idem in Ant. Ipse interea decem & septem dies de me declamavit.
- DECLARO**, pen. pro. Lucr. 5. Vt ratio declarorum, qui loca cæli Catul. Dona ferunt præ se declarant gaudia vultu. Māt. Stultitiam declarat hyems, sapientius vrbes. Cicero. Qui declarauit quāti me faceret. Idem pro Dom. Is nullam beneuolentiam insignem in reipub. declarat. Idem de Vn. Qui eatenus se nobis declarant, penult. fleēt.
- DECLINO**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Qualia palentes declinant lilia culmos. Verg. Aen. 4. Stridens, nec dulci declinat lumina somno. Oui. Met. 2. Neu te dexterio totum declinet ad anguem. Mant. Mittere declinare iētus, hostemque ferire. Lucr. 2. Nec declinando faciunt primordia motus. Idem. Declinamus item motus, nec tempore certo. Cicero Tusc. Sic à malis naturā declinamus. Idem de fin. Declinare de via ad dexteram. Idem Att. non arbitrantur Anronium à Capua declinatum. Idem pro Plan. Vrbem illam declinaui. penult. fleēt.
- DECLIUIS**, pen. prod. Ouid. Fast. 4. Stella Lycaonia vergit decliuis ab arēto. Idem 2. Et modò summa petunt, modò per decliua, viasq; Luca. 4. Tunc freta feruentur, dum se decliuisbus vndis. Sil. 15. Inde alacer quam munitum decliuis ab alto. penultima fleēt. Ouid. Met. 1. Flammaque obliquis cinxit decliua ripis. antepen. acuit.
- DECOQVO**, pen. cor. Ver. Geo. 1. Aut dulcis multi Vulcano decoquit humorem. Iuue. Sat. 15. Vixit turba nec ardentis decoxit ahen. Hor. Ser. 2. Decoquere holus solui quicquid sum ego quantus Cicero in Ant. Tenesve memoria præxiatū te decoxisse. Idem Att. Sciebam eum agrum decoquere quoto anno. antepenult. acuit. Iuue. Sat. 5. Frigidior Geticis petitur decocta pruinis. penult. acuit.
- DECOLOR**, pen. co Cr. laud. Decolor, & macies occurfu læderet omnes. Ver. Aen. 8. Deterior donec paulatim, ac decolor ætas. Iuue. Sat. 6. Aethiopis fortasse pater mox decolor hæres. Idem 7. Quot stabant pueri, cum totus decolor esset. antepen. acuit.
- DECREVI**, pen. pro. Mart. 1. Decreuit stygios Festus adire lacus. Luca. 1. Decretū est genero partiri non potes orbem. penult. acuit.
- DECURRO**, pen. pro. Verg. Aen. 11. Decurrere rogos, ter mæstum funeris ignem. Ait Seruius, bene autem ait, decurrere, non decucurrere, namque verba, quæ in præterito perfecto primam geminant, curro, cucurri: tendo, tendendi: eum composita fuerint, geminari non possunt, nā decurri, & detendi, exceptis duobus do, & sto. pen. acu. Vide Dedisco.
- DECUTIO**, pen. cor. Verg. Geo. 4. Decutiat rorem, & surgentes atterat herbas. Oui. Met. 5. Decutit ense caput, quod prius incidit arx. antepen. acu.
- DECRETUM**, pen. pro. Luca. 1. Decretum est genero partiri non potes orbem. Māt. Ventum erat ad loca supplicio decreta supremo. Idem. Iam bello decreta dies variauerat ortum. penult. fleēt.
- DEDICVS**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Grande ferunt vnā cum damno dedecus adde. Iuue. Sat. 3. Dedecus hoc Montanus ait testa alta paretur. Verg. Aen. 10. Sese mucrone ob tantum dedecus amens. Luca. 8. Dedecori est fortuna prior, qui quæ ne secundi. Sil. 5. Dedecus, & mētem nimio mutata pauore. Claud. Dedecoris, multisq; gemūt in cuditibus æra. Vide Decus. antepen. acuit.
- DEDICO**, pen. cor. Lucr. 3. Hæc quoque res etiam naturam dedicat eius. Idem 1. Corpus enim per se commune dedicat esse, ex de, & dico, eas. pen. cor. antepenultima acuit. At ex de, & dico, cis. penult. fleēt. Cicero in Ver. Marcellus duo templa dedicaturum se Romæ vouerat. Idem pro Flac. Ad hæc prædia incensa dedicauit.
- DEDOCO**, pe. cor. Stat. Theb. 2. Dedoceas, patiensque fugæ mereare reuerti. antepenult. acuit. Cicero de Fin. Quam illam etiam ipsum dedocere. Idem. Vt coercedi magis quàm dedocendi. esse videantur.
- DADIGNATVS**, pen. pro. Flac. 3. Quem tibi con-

bi coniunctio tot designata dicauit. penultima flecit.

DE DO, pen. pro. Ouid. Met. 13. Miles adest, & ni dedantur, bella minatur. Luca. 2. Tiliare magis sensus, quam dedere possint. Verg. Aen. 7. Deditur hic subito troiana per agmina rumor. Idem 4. Dede nec melior vacua sine regnet in aula. Manr. Dedideris uobis, fer opem, & misere tuorum. Cicero de Or. Ei studio se excellentissimis ingenij homines dediderunt. Idem. Quis musicis penitus se dedidit. Idem. Cum se ad scribendum maiore opera dediderit. Idem. Primum Scquolæ te dedidisti. Idem Tusc. Dedere se totum alicui. pen. flecit.

DE VCO, pen. pro. Verg. Geo. 3. Aenio rediens deducam vertice musas. Iuue. Sat. 14. Quæstium ad fontem solos deducere verpos. Idem 3. Me quem Luna solet deducere & breue lumen. Cicero de Natu. Eloquæia deducimus præteritos a timore, & consolamur afflictos. Idem in Cat. Si quis me de hac animi lenitate deduxerit. Idem Acad. Cuius maiestatem deducitis si que ad apum perfectionem. Deduco. pen. flecit.

DE FENDO, pen. pro. Ouid. de Pont. 7. Nec factum defende meum, mala causa si lida est. Idem de Trist. secundo. Neve peregrinis tantum defendat ab armis. Iuue. Sat. prima. Cur timeam, dubitemve locum defendere, quanuis. Verg. Aen. 12. Defendentur armis aditus, inque arma ruentum. Vbi ait Seruius, Ideo defendendum, & ruentum, quia ad masculinum refert, & hi defendentes facit: quod & de feminino dicimus. Si autem de neutro loquamur, defendentium dicamus, necesse est: quia hæc defendentia facit, & ut supra diximus, genitiuus pluralis nominatiuus plurali non debet esse minor: quod si forte minorem eum aliquando inuenerimus, metri necessitas facit: & incipietisum paruos esse, non declinatio. Cicero pro Sylla. Hortensius Syllam de ambitu defendit. Idem pro Mil. defendere vitam ab inimicis. Idem. Vini tui illatam defendere. Idem de Sen. Vna vestita pampinis nimios solis defendit ardores. penult. acuit.

DE FERO, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Interdum & pueri faciat, quod deferat ipse. Hor. Epist. secundo. Deferat in vicum vendentem thus, & odores. antepenult. acuit. Ouid. de Trist. 1. Non ut Alexandri claram delatus in urbem. Luca. secundo. Sufficiens idem pelago delatus iniquo. Mart. primo. Exulat Aufonia profugus delator ab urbe. Idem. Et delabor habet, quod dabit exilium. Iuuen. Sat. prima. Plena, & post hunc magni delator amici. penultima flecit. Cicero pro Dom. Quem tu ad hunc honorem detulisti. Idem de Prou. Populus Rom. in hi omnes honores detulit. Idem Att. Quicquid scripsero, tibi præconium deferam. Idem pro Clu. Qui nostra consilia ad aduersarios deferunt.

DE FICIO, pen. cor. Mart. 1. Vltima pars aulæ deficientis erat. Ouid. de Pont. primo. Defecitque minor factus inerte situ. Stat. Syl. quinto. Deficio medicasque manus, somentaque quero. Sil. 3. Deficiam montes conitux tua crede vigori. Ouid. Fast. 1. Et neque deficiat macie, neque pinguior æquo. Iuuen. Sat. quinta. Defecisse puta, quod inani sufficit aluo. Verg. Aen. duodecimo. Pondere defecit, prædamque ex ynguibus ales. Idem 11. Deficimus cur ante tubam tremor occupat artus. antepenult. acuit. Ouid. Met. 14. Defectum poterat gratem versare videri. penult. acuit. Cicero pro S. Ros. Tamen animo non deficiam. Idem in Verg. Leontina ciuitas me defecit. Idem pro Cæl. Dies iam me deficiet. Idem de Art. Ne patres auxilio dimpuri deficiantur. Idem de Am. Si à virtute defeceris. Idem de Somn. Olim defecere sol hominibus vitus est.

DE FICO, pen. pro. Verg. Aen. 11. Desigunt tellure hastas, & scuta reclinant. Idem Geo. secundo. Altius, ac penitus terræ desigunt vrbes. Cicero in Ant. Qui omnes suas curas in rei pub. salute desigunt. Idem de Or. In eo mentem, orationemque desigit. pen. flecit.

DE FLEO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Numinis hic nostræ defleuit fata columbx. Verg. Aen. 11. Hæc vbi defleuit, tolli miserabile corpus. antepenultima acuit. Idem 6. Fit gemitus, tum membra toro defleta reponunt. vbi ait Seruius, defleta participiū

ab eo, quod est flor, si tamen inueniatur, alijs hinc verbi origine esse dicimus. Cicero de Cla. Saepe enim inter nos impendentes casus defleuimus. Idem pro Do. Defleui coniugis miseræ dissidium. penult. fleat.

DEFLVO, pe. cor. Hor. Ser. 1. Rusticius tōso toga defluit, & malè laxus. Cice. de Ami. Ne quid excidat, aut defluat in terram. Idem in Or. Hoc torum è Sophistarum fontibus defluxit in forum. antepenultima acuit.

DEFOVS, pen. pro. Iune. Sat. 10. Defossa in loculis, quos sportula fecit amicos.

DEFORMIS, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Tristia deformes pariunt absinthia campi. Idem Met. 14. In deformem viros animal mutauit, vt idem. Sil. 2. Deformem alitibus liquere cadauer Iberis. pen. acui.

DEFERTA, pen. cor. Verg. Geo. 4. Defruta vel psythia passos de vite racemos. Ait Seruius Geo. 2. ibi, & passos psythia. Defrutum dictum est, quod defraudatur, & quasi fraudem patitur. antep. acui.

DEFUNCTVS, pe. pro. Mart. 4. Nam sibi defunctus charis dum viuit amicis. Vergil. Aen. 6. O tandem magnis pelagi defuncte periclis ait Ser. Non liberate pelago, sed marinis periculis, nam adhuc nauigaturus est, sine vilo desermine, defuncte autem liberate: nam dicimus functos officio, qui officia debita complerunt: vnde est, & honoribus functi: hinc defunctos, mortuos dicimus, qui compleuerunt vitæ officia. Vide Vallam, lib. 5. cap. 5.

DEGENER, pe. cor. Stat. Theb. 5. Ante tuos confossa pedes, nec degener ille. Māt. Hec tulit illustres, nec auitæ degener artis. Oui. de Pont. testio. Ne caue degeneres, vt sint præconia nostra. Verg. Aen. quarto. Degeneres animos timor arguit, heu quibus ille. Luca. 1. Degenerem patiēte sōgam, regnumque Senatū. Idem 10. Degeneres passus latebras, nec tota vacabat. Iuue. Sat. decimaquarta. Segiper & à magno non degenerare culino. Vergil. Geo. secundo. Pomaque degenerant succos oblita priores. Idem. Degenerare tamen, niuis humana quorūms. Stat. Theb. tertio. Degenerat, sed lassā sitū fortuna neque addunt. Claud. Verteret, & patri

non degeneraret Achilli. Mant. Ipsum cerne patrem, non degenerauit ab illo. Cicero in Agr. Frater tuus, qui à vobis nihil degenerat. Idem de Prou. Vtinam si illi nō degenerassent à gravitate paterna. Idem de Diu. Panzus degenerauit à stoicis. antep. penult. acuit.

DEGO, pen. pro. Luc. 3. Cum validis ventis ætatem degere possum. Luca. 4. Degere quam tribus campis prostrata iacere. In cr. secundo. Degitar hoc xui quodcumque nonne videtis. Idem sexto. Nec facile est placidam, ac pacatam degere vitam. Mart. 5. Accola iam nostræ degis Grammatice vitæ. Cicero de Fin. Degere vitæ cum virtute. Idem pro S. R. Degere ætatem inter feras. Idē. Degere vitam in egestatem. pen. fleat.

DEGRAVO, pen. cor. Oui. Met. 5. Degrauat Aethna caput sub qua resupinos arenas. antep. penult. acuit.

DEGVSTO, pen. pro. Oui. de Pont. quarto. Nec degultanti locus amara fuit. Vergil. Aen. 11. Loricam & summū degultat vulnere corpus. Cicero de Parad. Degustabis genus hoc. Idē pro Clu. Qui aliquid ex eius sermone speculæ degulharat. Idē Act. Vellē aliquid degulstasse de fabulis. penult. acuit.

DEHISCO, pen. pro. Verg. Aen. 1. Hi summo in fluctu pendunt, his vnda dehiscens. Idem octauo. Non fecus, ac si qua penitus in terra dehiscens. Luca. 1. Humano natura lues terræ ne dehiscens. Ouid. de Trist. 2. Cunctaq; fortuna rimam faciente dehiscunt. penult. acuit.

DEHINC, pen. cor. Vergil. Aen. 12. Ipse dehinc auro squalentem, alboque orichalco. Idē Geo. 3. Ceruici subnecte dehinc vbi libera colla. penultima acui. teste Fabio, in bisyllabis: prior est enim præpositio per compositionem sequens regularem accentum. Horat. de Art. Cogitat, vt speciosa dehinc miracula promat. Quandoque per syneresin fit. Vide Deinde.

DEIPHOBVS, pen. cor. Verg. Aen. secundo. Infidix, iam Deiphobi dedit ampla ruinam. Idem sexto. Deiphobum vidit læcerum crudeliter ora. Idem. Deiphobus contrā: ne sxiui magna sacerdos. Idem. Omnia Deiphobo loluisti, & funeris vmbria.

bris. Ouid. Metamorphos. duodecimo. Sed neque Deiphobum, nec Polidaman-
ta, nec ipsum Mart. tercio. Cum sit salua
tibi mentula Deiphobi. antepenultima
acuit.

D I N D I, pen. pro. Verg. Aen. 9. Ignaros de
inde in muris, Martemque cientes. Idem
duodecimo. Sic prior Aeneas sequitur,
sic deinde Latinus. Iuue. Sat. prima. Spor-
tula deinde forum, iurisq; peritus Apol-
lo. Idem tercio. Pelidæ eubar in faciem,
mox deinde supinus. Idem. Tantundem
est, pariter ferunt vadimonia deinde.
Idem. Deinde clamore pari concurritur,
& vice reli. Contrahuntur à poetis de-
hinc, deinde, proinde; quarum primam
acutam Prisc. profert. Vide Aliquando.
At Antonius Nebriss. penultimā acuit.
ex Fabii præcepto, qui libro Inst. 1. cap.
10. ibi, Inde olympo, & tyranno, acutam
mediam syllabam dederunt: quia dua-
bus longis sequentibus primam breuem
acui noster sermo non patitur. Vide Ali-
quando.

D E A N I R A, pen. pro. Ouid. Met. 9. Deiani-
ra tuos quondam pulcherrima virgo. I-
dem. Deianira tuas, quæ veris addere sal-
sa. penult. flect.

D E I D A M I A, pen. pro. Ouid. de Art. 1. Au-
torem stupri Deidamia tui. Prop. secun-
do. Scyria nec viduo Deidamia viro. Sea.
Achil. t. Deidamia chori, pulchrisq; so-
roribus obstat. Idem. Deidamia virū; sed
opertæ conscia culpæ. per ei, scribi diph-
thong. pen. flect.

D E I C I O, pen. cor. Verg. Geo. 1. Deicit,
ingeminant austru, & densissimus imber.
Ouid. Metamorph. 1. Deicit, & maculat
præterpram sanguine ruper. Horat. Epi-
sto. secundo. Præsidium regale loco deie-
cit, vtrahunt. Idem Serm. primo. Enan-
dri manibus eritum deiecit ob hanc rem.
Ouid. Metamorpho. duodecimo. Mœnia
deiecit, vel cum Tenedoque, suoque. Vi-
de Reicio. antepenultima acuit. Præter-
pen. Cicero in Orat. Nos sæpe aduersa-
rios nostros de statu omni deiecimus.
Idem pro Quint. De saltu deicitur Quin-
tus. Idem in Ant. Nec à rep. deiciebam
oculos.

D E I O T A R Y S, pen. cor. Luca. 8. Deiotarus,

qui sparsa ducis vestigia legit. Idem 5. De-
iortarum, & gelidæ dominum racipolin
oræ. antepen. acui.

D E I P H I L E S, pen. cor. Stat. Theb. 2. Deiphi-
les, sed iussa partis, turgit; regressus. an-
tepenult. acui.

D E I L O C H Y S, pen. cor. Stat. Theb. 8. Pesto-
ra Deilochi, Clonii latus ilia torui ante-
penult. acuit.

D E I T A S, pen. cor. Manr. Cui deitas vnica
fuit regnator olympi. Idem. Visibilis dei-
tas homini coniuncta sub illo. Idem. Ru-
ra peragravit posito deitatis honore. an-
tepenult. acuit.

D E L A B O R, pe. pro. Luca. 2. Vndafacit, Ru-
robamq; cauuin delabitur indo. Ouid.
Met. 1. Quam cupiens falsam fumum de
labor Olympo, penultimā flectit. Iuuen.
Saty. 3. Ad quam Gorgonei delapsa est
penna exballi. penultima acu. Cicero de
Ora. Vt in istum sermonem delaberer.
Idem de Am. Ad vulgares amicitias ora-
tio vestra delabitur.

D E L A S S O, pen. pro. Hor. Serm. 1. Delassare
valet Fabium, te ne morer audi. penultimā
acuit.

D E L E C T O, pen. pro. Hor. de Art. Aut pro-
desse volunt, aut delectare poetæ. Idem
Ser. 2. Si quem delectat barbarum amen-
tia versat. Iuue. Sat. 8. Nomina delectant
omnem Titanida pugnam, pen. acu. Mân.
Iam graue, & horrendum, sic delectabile
czlo. Cicero Quint. En. Literæ tuæ incre-
dibiliter me delectauerūt. Idem de Am.
Itaque libris me delecto.

D E L E O, pen. cor. Sil. 3. Bella Palestinæ pri-
mo delebit in xuo. Lucan. tercio. Mas-
siliam desere vacat, gaudere cohortes. Stat.
Theb. sexto. Delecti delet sulcos iterata
prios Tibul. primo. Torreat, & liqui-
da delect amnis aqua. Iuuen. Sat. quinta.
Deleuit multa veteris fuligine teste. Mân.
Concurrunt Italis Libici, & delebitur
ingens. Idem. Sidonis Didonis opus de-
lebitur omne. Marc. septimo. Casibus hic
nullis, nullis delebilis annis. Mân. Rur-
sus & ætatis decus indelebile nostræ. an-
tepenultimā acuit. Mant. Quo stetit il-
la loco, sed mox deletus Amicar. Manil.
primo. Deletiq; sacerdotes in publica vo-
ta. Sil. 15. Urbis delectæ fremit amens

corde sub vno. Iuca. 2. Si libet vlcisci delecta funera gentis. Ver. Aen. 11. Delectas Volschorum acies cecidisse Camillam. penult. flect. Cicero ad Hor. Imagines sicut lictorū delectur. Idem Epist. Delere epistolam lachrymis. Quint. fr. delevit mihi omnem molestiam recentior epistola. antepenult. acut.

DELIA, pen. cor. Ver. Buc. Serosi caput hoc apri tibi Delia parvus. Idem. Notior, ut iam sit cantibus non Celia nostris. Ovi. de Pon. 4. Quam grata est igitur Larone Celia tellus. Idem Fast. 5. Creuerat immensum comitem sibi Celia sumpsit. Idem Met. 1. Celius hunc super victo serpente superbus. Manil. 1. His modò post illis apparet Celia terris. Tibul. 1. Nō ego laudari cupio mea Delia tecum. Idem. Ipse boues mea si tecum Delia, tecum. Flac. 1. Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu. antepen. acut.

DELIBERO, pen. cor. Mart. 9. Scis quid in asaria Pacorus delibet et aula. Iuue. Sat. 7. Quicquid idest, de quo deliberat, an perat vrbem Cicero Att. De geographia etiam, acque etiam deliberauimus. Idem. Potius quā per literas de salute nostra fortunisque deliberauissē. antepenultima acuit.

DELIBO, pen. pro. Ovi. Fast. 1. Quisque suas artes ob idem delibat agendo. Lucr. 3. Res animi pacem delibat tempore in ullo. Cicero pro Sest. Ve omnes vndique flosculos carpam, acque delibem. Idem de Inuen. Nonne de sua gloria delibari putant? Idem ad Her. Ille nulla voce de libans instam virtutem. Lucr. 6. Delibata deum per te tibi nomina sancta. penult. flectit.

DELICTVM, pen. pro. Ovi. de Pont. 3. Ipse ego librorum video delicta meorum. penult. acuit.

DELICIAE, pen. cor. Ver. Buc. Delicias domi, nec quid speraret, habebat. Mart. 14. Delicias parua si vis audire Carellae. Idem 7. Gloria conspicua, diliciumque domus. Stat. Syl. 1. Delicias, quas ipse suis digressus Athenis. Iuue. Sat. 4. Delicias vidua tantum aspernatū adulter. Idem 6. Delicias hominis Tarpeium liamen adora. Catul. Hæc studia, atque om-

nes delicias amitti. antepen. acut.

DELIGO, pe. cor. Ver. Geog. Delige & in tanta toridem esu vice iuuentas. Flac. tertio. Du precor hunc regem; aut aquē delegerit alta. Mant. Delegerit castrensem hominem totius imperiosum. Idem. Delegere domos tacitas Caturfia restis. Cicero de Inue. Ille autem quinque delegit. Idem pro Plan. Populus Roma delegit Magistratus. Idem contra Rul. Quem vnum ex cunctis delegissetis. antepenultima acuit.

DELIRO, penult. prod. Hor. Epist. 1. Empedocles, an stertinij daliret acumen. Idem. Quicquid delirant reges, plectūtur Achivi. Ver. Opusc. Partibus ut coeat nihil ut deliret amulis. Lucr. 3. Clau dicat ingenuus, delirat linguaque, mensque. Idem 1. Quod mihi cum vanum tum delirum esse videtur. Hor. Epist. 2. Prætulim scriptor delirus, inersq; videri. Idem Ser. 2. Aversus mercaturis delirus, & amens. Idem. Aegrum ex præcipiti mater delira necabit. penultima flectit. Ovi. Met. 10. Quærit & ambages, deliramenta que varium. Mant. O miseri non ne hæc deliramenta videtis. Idem, & lachrymæ infanz deliramenta iuuentæ. Idem. Thusti etiam quidam deliramenta tenebant. penultima acuit. Cicero de Diu. In exitis totam Hecuriam delirare. Idem de Natur. Omnes ne tibi delirare visi sunt.

DELITIO, pen. cor. Ovi. de Trist. 3. Priuato liceat delituisse loco. Ver. Geo. 3. Vipera delituit, exlunget exterrita fugit. Stat. Syl. 3. Delituisse exlunget & subditis lux candida cessit. Ovi. de Art. 2. Fertur & in parua delituisse casa. Mant. delituerit diu subter caua Theros antra. Idem. Delituit saltu turina comitatus equestri. Idem. Delituit criptis, tunc Marcellinus & ipse. Cicero de Nat. Bestiæ in cubilibus delitescunt. Idem pro Cxl. Serui in balneis delituerunt. Idem pro Cecin. Cave in ista tam frigida calumnia delitescas. antepenultima acuit.

DELLOS, pen. pro. Clau. Hæst Apollineo Delos Latonia partu. Ovi. de Art. 2. & Paros, & Clario Delos amata deo. Idem Met.

Met. 1. Fortè petens Delon Chiz telluris ad oras. Idem 15. Traderet anhelio Delo, Cretaque reliquis. penult. flectis. Latine.

DELPHICVS, pen. cor. Oui. Met. 1. Quem fugias, ideoque fugis, mihi Delphica tellus. Idem Fast. 3. Qua sterili terræ Delphicus edat opem. Marc. 11. Quam quæ Delphico lapsa est armilla cinxerit. antepenult. acuit.

DELPHINVS, pen. pro. Manil. 1. Tn quoque de ponto surgit delphinus ad astra. Iuv. Sat. 6. Consultit ante phalar, delphinorumque columnas. Idem 10. Quanto Delphinis balnea Britannica maior. Oui. Met. 1. Nereides sylvas que tenent delphines & altis. Idem 2. Tollere consuectas audet delphines in auras. Stat. Achil. 1. Exierantque ingo fessis delphines herili. Ver. Buc. Orpheus in sylvis inter delphinas Orion. Vbi ait Seruius, in delphinis, nas, ideo brevis est quia Græca declinatio est: sicut archas: accensos monuit. nam omnia Græca, quæ nominatiuum pluralem es terminant, ut Arcades, delphines, Naiades, accusatiuum pluralem corripunt. Idem Geo. 1. ait: nam Actin, & Actis dicunt, delphin & delphis, eulecin & eulecin: sed verius in n, desinunt, quod in obliquis habet, ut Actinos, Eulecin, delphinos. Idem Aen. 5. Delphinum similes, qui per maria humida nando: vbi ait Seruius, aut venit ab eo quod est delphin, delphinis, à delphine: aut delphinum pro delphinorum posuit. penult. flectis.

DELBVRVM, pen. pro. & ita apud poetas legi. inquit Aldus, quia vocales natura longas non posse vquam corripere sequente muta cum liquida, sed produci semper & in prosa, & in carmine. Oni. Met. 1. Ad delubra deæ quorum fastigia turpi. Idem Fast. 3. Parua licet videas capræ delubra Mineræ. Luca. 2. Deposuit, moxque tenent delubra cætera. Stat. Theb. 1. Archades his ruis nec pudor est delubra nefastis. Iuue. Sat. 12. Sæcæque delubris, & sarra imponite cultris. Idem 13. Culmine delubri tanquam in mare fluxerit amnis. Ver. Aen. 2. At gemini lapsu delubra ad summa dracones. Vbi ait

Seruius, Delubrum dicitur, quod vno recto plura complectitur numina. quia vno recto diluitur, purgatur: vel delubrum esse locum ante templum, vbi aqua currit, à diluendo. Idem 4. Principio delubra adeunt, pacemque per aras. ait Seruius. delubrum dictum propter lacum, in quo manus abluuntur, vel propter rectum coniunctum, aut certe simulacrum ligneum delubrum dicimus à libro, hoc est raso ligno factum. Idem. Quid delubra iuuant, est mollis flamma medullis. Idem Geo. 3. Ad delubra iuuant: cæcosque videre iuuenacos. penult. flectis.

DELYVS, pen. pro. Mant. Sed delusa fuit, quia quanquam venerit, ut nos. Oui. Met. 3. Huius ait linguæ quàm cum delusa potestas. penult. flectis.

DEMENS, pen. pro. Luca. 2. Heu demens non te fugiunt me cuncta sequuntur. Oui. de Pont. 4. Quid facis, ah demens, cur si fortuna recedat. Ver. Opusc. Arcanum demens detegit ebrietas. Idem Buc. Quem fugis, ah demens, habitauerunt dii quoque sylvas. Stat. syl. 2. Mulceat infans genitus stat pectore demens. penult. acuit. Ver. Buc. Ah Corydon, Corydon, quæ te dementia cepit. Idem Geo. 4. cū subita incautum dementia cepit amantem. Claud. Contidit exigua dementia vulnere chartæ. Oni. Met. 8. Victoris placidi fecit dementia multis. antepenult. acuit.

DEMERITVS, pe. cor. Stat. Syl. 5. Felix demeritos habet admittura parentes. antepenult. acuit.

DEMERVS, pen. pro. Oui. Met. 14. cepit & in Tusci demersus fluminis vndis. penult. acuit.

DEMETO, pen. cor. Hor. Ser. Demeteret ferro iure omnes Galba negabat. antepenult. acuit. Cicero de Nat. Tempestiuè demetere percipereque fructus. Idem de Sen. Demetere, & percipere fruges.

DEMVS, pen. pro. Oui. Met. 8. Icare, ait monito ne se demissior ante. penultima acuit.

DEMO, pen. pro. Oui. Met. 14. Edidit in iuuenem rediit, & animalia demir. Stat. Syl. 1. Ergo age? iunge toros, arque otia

- demere** iuuentur. Idem. Vel non abruptos tibi demet Hamadryadas annos. Idem. Ire sed amatas multrum sibi demere vires. Ouid. de Pont. 2. Nec mea si tantum peccata nouissima demas. Idem Fast. 4. Aurea sit Caro redimicula demite collo. Idem de Trist. primo. Demite naufragium, Mars mihi nuncius erit. Hor. Epist. 1. Quae laxauit oculos festinas demere, si quor. Cicero de Fin. Cui nihil dempfit ius. Idem in Ver. Demit de capite Medimna.
- DEMOCRITVS**, pen. cor. Claud. Quicquid Democritus risit, dixitque tacendo. Iuue. Sat. 10. Democritus, quamquam non essent viribus illis. Lucr. tertio. Democriti quod sancta viri sententia ponit. Idem. Denique Democritum postquam matura verussat. Hor. Epist. 2. Si foret in terris rideret Democritus seu. Mant. Democrites Spartæ teneris nutritus ab annis. antepen. acuit.
- DEMOLIOS**, pen. cor. Ver. Aen. 5. Loricam quam demoleo detraxerat ipse. Idem. De moleos cursu palantes Troias agebat. antepen. acuit.
- DEMOPHOON**, pen. cor. Prop. secundo. Quæris Demophoon, cur sis tam mollis in omnes. Ouid. Phil. Hospita Demophoon, tua te Rhodopeia Phylis. Idem. Demophoon ventis, & verba, & vela dedisti. Idem. Phyllis, fac expectes Demophoon tuum. antepen. acuit. Vide Phyllis. Theriodoon, Triton.
- DEMOROR**, pen. cor. Sil. 15. Nec tenuit voces, nil vos iam demoror ultra. Ver. Aen. secundo. Demoror ex quo uie diuum patet, atque hominum rex. Idem vndecimo. Tutæ, sed infelix Teucros quid demoror armis. Cicero de Or. Ne diutius vos demorer, exponam. antepenultima acuit.
- DEMORSVS**, pen. pro. Pers. Sat. 2. Nec pluteum cedit, nec demorsos sapit vngues. penult. acuit.
- DEMOSTHENES**, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Eloquium, ac famam Demosthenis, ac Ciceronis. Prop. 1. Persequar, ut studium linguæ Demosthenis arma. Mât. Rhetoreras totam sapiens Demosthenis artem. antepen. acuit.
- DEMVM**, pen. pro. Ver. Geo. 1. Illa seges demum votis respondet auari. Idem Aen. 2. Sic demum socios consumpta nocte reuiso. Idem Geo. tertio. Hinc demum Hippomanes verò quod nomino dicunt. Idem Aen. sexto. Sic demum lucos Strygios obmutuit ore. Idem duodecimo. Tum demum mouet arma leo, gaudetque comantes. Hor. Ser. 1. Fulle dolat quarta vix demum exponitur hora. Auso. Is demum excessit Grammaticos canones. penultima acuit.
- DENARIVS**, pen. cor. Mart. secundo. Vnus sæpe tibi tota denarius arca. Idem 11. Hunc volo, quam redimit totam denarius alter. Idem. Denarii tribus inuitas & mane rogatum. Idem. Denaris tamen hanc non amo Basse tribus. antepenultima acuit.
- DENIQUE**, pen. cor. Oui. in Ibin. Denique quicquid ages ante oculosque volabo. Idem Penel. Denique quisquis erat castris iugulatus Achivis. Verg. Geo. primo. Denique quid vesper ferus vebat vnde Irenas. Claud. Denique si princeps castris hæzere nequibo. Pers. Sat. prima. Dictarunt proceres non quicquid denique crudi. antepen. acuit.
- DENTATVS**, pen. pro. Mant. Sicinius dentatus erat, vel fortis, & audax. Clau. Qui dare dentatis annos, Fabiisque solebat. Iuue. Sat. tertia. At liceat paucis cum detribus inde reuerti. Verg. Geo. 1. Bing aureas, duplici aptantur dentalia dorso. penult. flectit.
- DENTISCALPIVM**, pen. cor. Mart. 7. Bis senos triplex, & dentiscalpia septem. antepen. acuit.
- DENUDO**, pen. pro. Verg. Aen. vndecimo. Denudantque gregem, & flammis, veribusque temittit. pen. flectit. Cicero de Or. Spoliare, atque denudare aliquem suo ornatu. Idem in Verr. ne excietur Verres, ne denudatur à pectore.
- DENUNCIO**, pen. cor. Verg. Geo. 1. Czruleus pluniam denunciat igneis curus. Idem Aen. tertio. Prodigium canit, & tristis denunciat iras. Cicero de Diuin. Hector moriens propinquam Achilli mortem denunciat. Idem pib. Cecin. At illi denunciat fundum illum suum esse. Idem in

in ant. At ille inimicitias mihi denunciauit.

DENVS, penult. prod. Mart. primo. Bis denas pariter perdomuisse feras. Idem secundo. Bis denos puerum numerantem perdidit annos. Manil. tertio. Dene quat stadia exoriens, duplicataque ducit. penultima flectit. Vide in Valla, lib. tertio, cap. 5.

DEPAVS, pen. pro. Ver. Buc. Hybleis apibus florem depasta salit. Iuue. Sat. 4. Depastumque diu viuaria Cæsaris inde. penult. acuit.

DEPELLO, pen. pro. Verg. Buc. Pastores ouium teneros depellere fœtus. Cicero in Catil. Non facile tantam molem mali à ceruicibus nostris derulissim. penult. ac.

DEPENDEO, pen. cor. Ver. Aen. 1. Atria de pendent Lychni laquearibus aureis. ante penult. acuit.

DAPONO, penult. prod. Hor. Ser. primo. Fur tim de fussa timidum deponere terræ. Ouid. de Pont. tertio. Creditur his Phœbe deposuisse locis. Luca. primo. Constitit ut capto iussus deponere miles. Iuue. Sat. prima. Pœna tamen præfens cum tu deponis amicum. Idem tertio. Ille merit barbam, crinem hic deponit amanti. penultima flectit. Hor. Epist. primo. Deposita laudes ob amici visâ pudorem. Claud. Depositu teneris quantum sol igneus ambit. Ver. Aen. secundo. Illa hæc, deposita tandem formidine, satur. Iuuen. Sat. 13. Nunc sic depositum non inficitur amicus. Cicero in Ant. Cum in gremiis mimarum, mœniumque deponeres. Idem pro Cæl. Obliviscor iniurias, depono memoria doloris.

DEROPYLO, pen. cor. Mant. Oppida depopulant, & quod fuit ante relictu. Flac. quarto. Depopulant, ipsosque dapes prædantur ab ore. antepenultima acuit. Vide Populor.

DEPLEO, pen. cor. Stat. Achil. 1. Tu modò si veteres digno depleuimus haustu. ante penult. acuit.

DEPLORO, penul. prod. Ouid. Metamor. quarto. Deplorauit Atyn quos ille tetenderat arcus. Idem tertio. Et deplorata limen adire domus. Cicero de Orat. Quæ de altera deplorentur. Idem Att.

Nam ita deplorat primis versibus mentionem suam. Idem in Verz. De iniuriis deplorare, ac conqueri. penultima flectit.

DEPRICOR, penul. cor. Ouid. Metamorphos. secundo. Deprecor hoc vñ quod vero nomine pœna. Vergil. Aen. duodecimo. Proterendens equidem merui, nec deprecor, inquit. Cicero Tusc. Qui nullum supplicium deprecatus est. Idem in Verz. Is nullam ab sese calamitatem poterit deprecari. Idem contra Rul. Nullæ sunt imagines, quæ me à vobis deprecentur. antepen. acuit.

DEPRENDO, penult. pro. Iuuen. Sat. 4. Ostrea callebat primo deprendere morsum. penult. acuit.

DEPRIMO, pen. cor. Ouid. Metamorphos. decimoquarto. Et ne deprimeret fluctusque, lapisque carinam. Cicero in Piso. Etiam nē vos meam fortunam deprimitis. antepen. acuit.

DEPROMO, penult. prod. Vergil. Aen. vñ decimo. Hæc cape & vlticem pharetra deprome sagittam. Idem quinto. Pro se quisque viri, & depromunt tela Phœtris. Cicero de Orat. Vnde statim possint argumenta depromere. Idem. Illa deprome nobis. Idem Offici. Altera ex virtute depromitur. penultima flectit.

DEPULSUS, pen. pro. Verg. Buc. Depulsos à lacte domi, quæ clauserat agnos. penultima acuit.

DERIDEO, penult. corr. Iuuen. Sat. secunda. Loripedem rectus derideat Aethiopem albus. Cicero de Oratore. Quare istos omnes deridete, atque contemnere. Idem pro Flac. Pergamē te deriserunt. antepen. acuit.

DERIPIO, pen. cor. Verg. Opusc. Corpora deripiant, varioque absolueret arcu. Idem Geo. 2. Colag; prælorum fumosis deripe testis. Ouid. Met. 10. Pendeni nirið vâ gina deripit in sem. Sta. Syl. 2. Deriperet, celsusque duasve hēre per vrbes. antepenultima acuit.

DERISOR, penul. pro. Hor. de Art. Derisor verò plus laudatore inouetur. Idem. In nialæ derisum semel, exceptumque finistrè. Idem Ser. 2. Semper eris derisor ad omnes exagitant me. Idem Epist. 1. Derisor lecti sic nutum diuitis horret. Mart.

1. **Qua** Thymelem spectes, desideremq;
Latinum. penul. fleet.
- DERIV**o, pen. pro. Lucr. 2. Deriuare queūt
animum, curamq; leuare. Cicero in Ver.
Domitius aliò responſionem ſuam deri-
uauit. Idem Tuſc. Iuſtitia nihil in ſuam
domum inde deriuat. pen. fleet.
- DERO**GO, pen. cor. Luca. 9. Inuidus annoſo
qui ſamā derogat auro. Cicero pro Flac.
Non ego nationi huic fidem derogo. Idē
pro S. Roſ. Non enim mihi tantum de-
rogo. antepe. acu.
- DESCENDO**, pen. pro. Ouid. Met. 1. Monti
bus in liquidas pinus deſcēderat vndas.
Cicero Tuſc. Venim in inferiore am-
bulationem deſcendimus. pen. acu.
- DESE**RO, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Cæpta
tene, quaſo, nec in æquore deſere nauē.
Idem Met. 1. 5. I, pete diuerſas parrias, a-
ge, deſere ſedes. Idem 2. Deſere, clamaui,
liceat quod tangere non eſt. Vergil. Buc.
Sparge marite nuceſ, tibi deſerit helpe-
rus Aetna. Luca. 1. Deſerue cauo tento-
ria fixa Lemanno. Idem. Deſeritis ripas,
& apertum gentibus orbem. Idem. Deſe-
reris, nox vna tuiſ non credita muris. Ca-
tul. Deſeritur Scyros linquunt Phitioti-
ca tempe. Hor. de Art. Nec ſacundia deſe-
rar hunc? nec lucidus ordo. Quid. Met.
1. Sic vbi deſeruit madidos ſeptemfluus
agros. Mart. 1. 2. Deſeris vrbanaſ, tua præ-
dia Pannice lites. Lucr. 3. Corpore, qui
nobis moribundos deſerit artus. antepe.
acuit. Prop. 1. Languida deſertis Gnoſia
littoribus. Ver. Geo. 3. Sed me Parnali de-
ſerta per ardua dumos. Idem Aen. 1 2. De-
ſertorem Afrix, ſedeant, ſpectemque Lati-
niſ. pen. acu. Cicero in Verr. Aratores a-
groſ deſerent. Idem Quint. Fr. Amici
partim deſeruerunt me. Idem de Fat. Vi-
giliſ Chryſippe, ne cauſam tuam deſeras.
- DES**IS, deſidis, pen. pro. Stat. Syl. 3. Polluſ,
& cauſaſ deſignat deſidis anni. Idem Pax
ſecura lociſ, & deſidis oria vitæ. Idem 5.
Iamq; aliò moliriſ iter, nec deſide paſſu.
penul. acu.
- DESIDERO**, pen. cor. Ouid. de Triſt. 1. Scire
meoſ caſuſ ſi quiſ deſiderat omneſ. Idem
de Pont. 1. Denique Caſareo quid non
deſiderat ipſe. Idem Met. 11. Nulla niſi
Halcyone eſt, & cūm deſiderat vnā. Idem
7. Eſſe poteſt triſti deſiderioque colebat.
Catul. Vm deſiderio verereſ renoua-
mūſ amoreſ. Hor. Epiſt. 1. Incurrunt vr-
biſ deſiderium video, & quod Mart. 7. Si
deſiderium Cæſar, populiq; pauperumque.
Idem 12. Tu deſiderium domine mihi nū-
ciuſ vrbis. Cicero de Senec. Neque nunc
vireſ deſidero adoleſcentiſ. Idē pro Plac.
Deſideraunt te, inquit, oculi mei. ante-
penul. acu.
- DESIDIA**, pen. cor. Ouid. de Triſt. 3. Ergo
deſidiaſ remoue doctiſſima cauſa. Verg.
Geo. 4. Deſidia, latamque trahenſ inglo-
riuſ alium. Idem 9. Deſidiaſ cordi, iouat
indulgere Chorei. Idem Opuſc. Atqui
deſidiaſ, laxumque ſequerur inertem.
Stat. Syl. 4. Deſidia & ſolidoſ nouuſ exul-
tabiſ in actuſ. Iuue. Sat. 4. Deſidiaſ tardoſ,
& longo frigore pingueſ. Manr. Deſidia,
corpor grauiſ examauerat imbre. Sil. 11.
Deſidiaſ populum, ac reſoluraſ legibuſ
vrbem. antepe. acu. Luca. 9. Deſidioſa thy-
mum, tum ſi ſonuſ increpat æriſ. Mant.
Nec te lenta quieſ, uec deſidioſa volu-
ptat. Mart. 1. 2. Eſſe tibi video deſidioſuſ
equeſ. Idem 8. Dic mihi, quid meliuſ de-
ſidioſuſ ageſ? Idem 1. Scribe aliquiſ ma-
gnum, deſidioſuſ homo eſ. pen. fleet.
- DES**IDO, pro. pro. Stat. Syl. 3. Cur vada de-
ſident, & ripa coereat vndaſ. Mart. 5. De-
ſidet, atque aliqua ſemper in aore ſonat.
A ſedeo ſit: nam à ſido, ſi longa eſt. pe-
nult. fleet. Deſideo antepe. acuit. Cicero
de Do. Cūm ad infinitam aleitudinem
terra deſidiſſet. Idem. Multriſ lociſ labes
facta ſit, terræ deſederit. Vide Vallam, li-
bro quinto, cap. 6.
- DESIGNATOR**, pen. pro. Hor. Epiſt. 1. De-
ſignatoreſ decorat lictoribuſ atriſ. pe-
nult. fleet.
- DESLIO**, pen. cor. Ouid. Met. 7. Deſilit in
terraſ illic tegimenque remouit. Luca. 1.
Deſilit in fluctuſ deſerta puppe magiſter
Hor. Sera. Deſiliat mulier miſeram ſe ſo-
cia clamet. Stat. Theb. 9. Deſilit in valleſ,
ipſum memoraſ alta reiniſcunt. antepe.
acu. Cicero pro Mil. Milo de rheda reie-
cta penula deſiliuit.
- DESINO**, pen. cor. Verg. Buc. Deſinet, ac to-
to ſurget genſ aurea mundo. Idem. Sed
tu deſine plura puer, ſucceſſimūſ antro.
Idem.

Idem. A te principium tibi desinet, accipere nullis. Idem Geo. 3. Desinit ante decem, post quattuor incipit annos. Claud. Heculeos conferre tuis iam desinat actus. Oui. Fast. 4. Fallit & in nympha Sagarithide desinit esse. Idem. Met. 2. Vix bene desierat, currus peti ille paternos Idem 13. Desierat Galatea loqui, & tuque soluto Idem 8. In quo desinimus, quo sacri currimus amnes. Idem Fast. 4. Desierat, cædi cur huic genus acre leo num. Idem 6. Vix bene desierat, complene viulatrix auras. Prop. 2. Desine, & ad molles membra resolve toros. Idem 4. Atque ut viuamus, viuere desinimus. Luca. 5. Desinis ipsa loqui, tandem contrita virgo. Cicero Att. Iamdiu fieri desierunt. Idem de Som. Nunquam moueri desinit. Idem de Fin. recte contra eos desitum est disputare. Idem Epist. Qui primus est papius vocari desit. antepen. acuit.

DESIPIO, pen. cor. Lucr. 5. Desipere est; nam cur hic posset sancta notare. Iuuen. Sat. 6. Et tota pulsare nates quod desipis, inde. Hor. Ser. 2. Ajax immeritos dum occidit, desipit, agnos. Idem 1. Quod si non odio peccantis desipit augur. Cicero Epist. 2. Quod nimio gaudio penes desperem. Idem pro Planc. Licet me desipere dicatis. antepen. acuit.

DESISTO, pen. pro. Lucr. 5. Desistit, & multo spacio desessa verusto. Iuue. Sat. 8. Hec iuuenes esto desisti nepe nec vltra. Hor. Ser. 3. Iniussit nunquam desistat, Sardus habebat. Oui. Fast. 2. Ter conata loqui, ter desistit, ausaque quartum. Cicero Epist. 1. Pompeium. Hortari, & orare non desistimus. Idem pro Quint. Auctionem Quirinus velle facere desistit. Idem Tuscul. Verbo de sententia desististi. penultima acuit.

DESOLLO, pen. pro. Ver. Aen. 11. Vidimus ingentes, & desolauimus agros. Stat. Theb. 6. Iugera, dilectas cum desolauimus vrbes. Sil. 12. Desolata metu cuncta, & suadente pauore. Oui. Met. 1. Et desolata agere alta silentia terras. Ver. Aen. 12. Disiectique duces, desolatique manipuli. pen. sicut.

DESERO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Et quia

desperes inniti membra Glyconis. Idem de Art. Desperat tractata nitescere posse relinquit. Oui. Fast. 5. Cur ego desperem fieri sine coniuge mater? Luca. 1. Desperare diem qualem fugiente per ortus. Cicero Epist. Rhodii nos, & tempus. valde desperauerunt. Idem pro Mur. Ve honorem desperare videatur. Idem Att. Repub. causa de qua desperavi. Idem Quint. Frat. Cum iam ab aliis desperata res esset. pen. sicut.

DESPICIO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Pensilibus plumis, atque illinc despicat nos. Idem 5. Asparagis qua despicat conuicia cauda. Ver. Geo. 2. Despicere hunc summis liquuntur rupibus annos. Stat. Syl. 1. Talia despicat, fas & componere magnis. Idem 3. Despicit, & tacite ridet mea numina Iuno. Cicero in Verr. Tu sic ordinem senatorium despexisti. Idem de Sen. Despicit ab omnibus. Idem Quint. fr. Si tuam solitudinem, communemque calamitatem nemo despexerit. antepen. acuit.

DESPUMO, pen. pro. Ver. Geo. 1. Et foliis vndam tepidi despmat aheni. Pers. Sat. 3. Stertimus indomitum, quod despumare Falernum. pen. sicut.

DESTINO, pen. cor. Mart. 9. Destinet atherius cui sua fersa pater. Oui. Fast. 12. Mox honor eripitur, matronaque destinat omnis. Ver. Aen. 2. Compositorum vocem, & me destinat arx. Idem Opu. Destinet ac ferri cupidum repetiuit in usum. Sil. 3. Quis pater æthereis celestem destinat oris. Iuue. Sat. 10. Destinat optimus hic & formosissimus idem. Idem Sat. 4. Destinat hoc monstrum Cymbæ Linique magister. Stat. Theb. 8. Destinat, heu celeres parca, iam palpat aruis. Cicero Offi. Cui eorum alteri Dyonysius diem necis destinasset. Idem pro Sex. Qui locus orbis terræ iam non erat alicui destinatus. antepen. acuit.

DESPVO, pen. cor. Pers. Sat. 4. Despuat in mores, penemque, arcanaque lumbi. antepen. acuit.

DESTITVO, pen. cor. Sil. 9. Annibal est ira tibi, destituemus ad ipsas. Mart. 7. Thesea Pirithoi destituisse amor. Idem 1. Destituit primos virides Demetrius annos.

- annos. Cicero in Ant. Qui ne forti quidem fortunas nostras destituit. Idem. Art. Ira suam destitutus. antepen. acu.
- DESERTVS**, pen. pro. Ver. Aen. 1. Iam pridem resides animos, desuetaque corda. Oui. Met. 14. Visaque sunt resides, & desuetudine tardi. pen. flect.
- DESVM**, pen. pro. Star. Syl. 3. Nec defunt variaz circum, oblectamina vitæ. Idem 1. Augustum spoliare nemus, Clymeneaque deesse. Luca. 1. Hesperia est, defunctæ manus poscentibus aruis. Iuue. Sat. 2. Indulsi pueris non vquam dederit amator. Ver. Aen. 7. Diuizis vber agris Troiæ opulentia decrit. Quid. Met. 1. Deerat adhuc, & quod dominari in cætera posset. Star. Theb. 11. Deest seruitio plebes hos ignis egentes. Cicero de Clar. Pauca sententia ad consulum defuerunt. Idem contra Rul. Oratio ad eius rei disceptationem non dedit. Idem de Clar. Splendor ei non defuit. pen. acuit.
- DESVPER**, pen. cor. Luca. 1. Transiit Aemathias acies nunc desuper Alpibus. Ver. Aen. 1. Desuper, horrentique atrum nemus imminet vmbra. Idem 4. Desuper infundam, & tonitru cælum omne ciebo. Idem 12. Desuper altus equo graui ter ferit, atque ita satur. antepenultima acuit.
- DETEGO**, pen. cor. Star. Theb. 1. Detegis, assistas operi, tuaque omnia firmas. Ver. Opusc. Arcanum demens detegit ebrietas. Oui. Met. 2. Detegeret culpam non exorabilis index. antepen. acu.
- DETERGO**, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Saucius, & rubra deterges vulnera mappa. penultima acuit.
- DETERIOR**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Deterior, qui visus eum, ne prodigus obsit. Idem Aen. 8. Deterior donec paulatim, ac decolor ætas. Oui. Met. 1. Auro deterius, sulco pretiosior ære. Idem de Pont. 1. Iam mihi deterior canis aspergitur ætas. Iuue. Sat. 3. Deterius credas horrere incendia lapsus. Idem. Deferet exiguis aliquid, proponimus illuc. Hor. Ser. 1. Deterius nihilo dominæ ius esse negabat. Star. Syl. 5. Sic ego nec furias, nec deteriora video. antepen. acu.
- DETESTABILIS**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Exemplum in nostro iam detestabile. fer. xu. Idem 13. Si nullum in terris tam detestabile factum. Idem 15. Arma coegerunt tam detestabile monstrum. Mant. Deducus incurrit tam detestabile regnum. antepenult. acu.
- DETINEO**, pen. cor. Sil. 5. Urget amor cælum clausum derinet hostem. Ver. Aen. 4. Detinet, infandum si fallere possit amorem. Oui. de Pont. 4. Detinur, dicam curas, tempusque fessile. Idem de Trist. 2. Sæpe oculos etiam detinuerunt. Marc. 5. Detineat culcis aut elegia comis. Oui. Epist. Vela diu vultus detinuerunt meos. Idem Met. 1. Detinuit sermone diem, inñctisque canendo. Cicero Att. Tamen suspensum me detines. Idem Lent. Epist. In suspicionem detinuisse nos. Idem ad Her. Cum aliquo maiore negotio detinemur. antepen. acu.
- DETRAHO**, pen. cor. Luca. 1. Detrahimus dominos urbi setuire paratæ. Hor. Ser. 2. Detrahere, & pellem nitidus qua quisque per ora. Cicero de Amic. In quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt. Idem Epist. Nihil enim tibi detrahitur senatus. Idem. Absenti mihi unius mensis labor detractus est. antepenultima acuit.
- DETRIMENTUM**, pen. pro. Mant. Detrimenda, famem, morbos, incendia, mortes. Hor. Ser. 2. Detrimenda fugax seruorum incendia ridet. pen. acu.
- DETRUDO**, pen. pro. Mant. Qui leuiter: ausos regem detrudere olympo. Hor. Epist. 1. Qui male parentem in rupes detrusit asellum. Oui. de Pont. 1. Ve cæreo vobis Sythicas detrusus in horas. Cicero de Vn. Et ita dextera detrusit in leuam partem oculorum. Idem Att. Qui comitia in aduentum cæsaribus detrudat. pen. flect.
- DEUCALION**, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Ex quo Deucalion nymbis tollentibus æquor. Oui. Met. 1. Hic ubi Deucalion, nam cætera texerat æquor. Prop. 2. Et cum Deucalionis aquæ fluxere per orbem. Idem Et post antiquos Deucalionis aquas. Ver. Geo. 1. Deucalion vacuum lapides iactauit in orbem. Idem Opusc. Deucalionis aquæ, & pisces extrema figura antepenultima acuit.

tepenult. acuit. Oui. Met. 7. Deucalionas effugit inobrutus vndas. penultima fleſcit.

DEVENO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Aeacus vnde alius furruæ deuebat aurū. Cicero in Ant. Arque ego celriter Veliam deuectus ſum. antepen. acuit.

DEVENIO, pen. cor. Stat. Theb. 2. Deueniunt peritora cohors, hoſtemque ſuperbum. Hor. Epist. Ire tamen reſtat Numa quo deuenit; & Ancus. Cicero de Orat. Cum ad ipſa ridiculorum genera deuenimus. Idem Att. Nolebam illum familiarē ſermonem in alienas manus deuenire. antepen. acuit.

DEVENERA TVS, pen. pro. Oui. Phyl. Sum prece thuricremis deuenerata focis. penultima fleſcit.

DEVI CTVS, pen. pro. Ver. Aen. 10. Per duces Euandri nomen deuictaque bella. penult. acuit.

DEVI TO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Quanto deuices animi, capitisque labbre: Cicero in Ver. Procellam temporis deuicit. Idem Att. Ne Cæſar ſe à me deuicitatum putat. penult. fleſcit.

DEVI VS, pen. cor. Oui. Met. 3. Cum iuuenes placido per deuia luſtra vagantes. Idem de Pont. 3. Qyam procul hæc regio eſt ab omni deuia curſu. Stat. Syl. 3. Donatur, teſtesque viſulant per deuia nymphæ. Sil. 1. Iſ ſuis, exuberant aſtu, ſed deuus æqui. Iuue. Sat. 14. Nutrit, & inueta per deuia rura lacerta. Oui. Met. 1. Hac agit, vt paſtor per deuia rura capellas. Luca. 6. Deuia qua vaſtos aperit Candauia ſalcus. antepen. acuit.

DEVO LO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Siue aliud primum dabitur tibi deuolat illuc. Cice ro p Quint. Ab aſſicta aſtucia fugere, & ad ſtorentem aliam deuolare. antepenult. acuit.

DEVO RO, pen. cor. Oui. Briſei. Deuorer ante precor ſubito telluris hiatu. Idem de Trist. 5. Deuoret, æque ſuis ad ſtyga mittat aquis. Idem Faſt. 4. Deuorat immerſum, viſceribusque tenet. Claud. promittunt, quas quiſque petat, quas deuorat vrbes. Cicero Epist. Sed hanc ipſam recetem nouam deuorauit. Idem in Ant. Et paucorum dierum moleſtiam deuora

re. Idem pro Flac. Quod erat ſpe lucrū deuoratum. antepen. acuit.

DEVO VEO, pen. cor. Ouid de Pont. 2. Qui non Antiphatem Leſtrigona deuouet, aut quis. Idem Phyl. Theſea deuoui, quia te dimittere nolle. Idem Faſt. 5. Carmina deponico, Pieridesque meas. Vergil. Aen. 11. Deuoueo, ſolum Aeneas vocat, & vocet, oro. Idem 12. Ille quidem ad ſuperos, quorum ſe deuouet aris. Hor. Ser. 2. Quid ſiquis gnatam pro muta deuouet agna. Ouid in Ibin. illum ego deuoueo quem mens intelligit, Ibin. Cicero de Nat. Quidam Imperatores pro re pub. deuouerunt. Idem in Ant. Decius pro alieno ſe ære deuouit. antepen. acuit. Verg. Opus. Iſthici Scipiaſque duces de uota triumphis. Idem Aen. 1. Præcipue infelix peſti deuota ſuturæ Tibul. primo. Tunc me diſcedens deuorum ſemina dixit. Iuue. Sat. 14. Deuotusque cliens vxor tua virgo nianeret. Stat. Theb. 10. Deuotumque caput vilis, ceu male atebat. Ser uius Aen. 4. inquit, ibi. Sol qui terrarum vnde & deuotor, & deuotrix dicitur. penultima fleſcit.

DEVNX, pen. cor. Perſ. Sat. 5. Nutritio per agut auidos ſuadere deunces. penultima acuit.

DEVS, pen. cor. Ouid. Metamorphoſ. ſecundo. Cui Deus, elige ait, nullam patiere re pulſam. Idem primo. Cui Deus, at quoniam coniux mea non potes eſſe. Idem. Viſta remolleſcunt, ſi fleſcit ira Deorum. Verg. Buc. O Melibore, Deus nobis hæc ocia fecit. penultima acuit. Flac. 3. Dii precor hunc regem, aut æquē delegerit alta. Idem quarto. Dii tibi progreſſo propius, dii forſitan ipſi. Ouid. Metamor. 9. Dii melius, dii nempe ſuas habnere ſorores. Verg. Dii aliter viſum, ſynereſis ſit ſolum in carmine, extra carmen non deprehendas, tunc Dii biſſyllabum eſt proferendum: quæ plurima ſunt Dii, ſi, iidem, iſdem, dehinc, dein, deinde, proinde & ſimilia, quæ in proſa ſyllabæ veris literis proferuntur, in carmine ſyneriſantur. dii eſt a nomine dius, dia, diu. Vide cui. Vide Deſp. li. 1. verſ. ſ. 430. Vi de Maior.

DIADEMA, pen. pro. Manr. Cælitum tucla

- tela inopum diadema, pedumque. Idem. Neptunum, & reliquos, qui tum diademata ferebant. Claud. Accipe fortunam generis diadema refume. Mart. 8. Cui diadema daret matrem pſta nemas. Idem ſexto. Talis ſupplicibus tribuit diadema ta Dacis. Stat. 13. Trosit, & Euphrate ſupra diademata felix. Auſo. Come ſerenatam duplici diademate frontem. Luca. 5. Cingere Pellæo preſſos diademate cines. Iuue. Sat. 13. Sumeret agreſſem poſito diademata falcem. Diadema. pen. ſeſt. plurali verò antepe. acuit.
- DIADUMENVS**, pen. cor. Mart. 6. Baſia da nobis Diadumene preſſa quotannis. Idem 3. Hoc tua ſæue puer Diadumene baſia fragrant. Idem 5. Vt te ſæpe rogem, cedo Diadumene ſæpe. antepe. acu.
- DIALECTICA**, pen. cor. Ver. Opuſc. Hinc omnis certat dialectica tuba ſophorum. antepe. acuit.
- DIALIS**, pen. pro. Ouid. Faſt. 6. Nam mihi ſic coniux ſancta Dialis ait. pen. ſeſt.
- DIANA**, pen. pro. Ouid. Met. 14. Quæque colunt Scythicæ ſtagnum memorale Dianæ. Idem 1. Virginitate frui dedit hoc pater ante Dianæ. Idem. Virginitate deam ritu quoque cincta Dianæ. Idem Faſt. 2. Inter Amadryadas, iaculatricemq; Dianam. Stat. Syl. 1. Exuias Diana tholo, capiaque tela. Verg. Aen. 1. Exercet Diana choros, quàm mille ſecutæ. Luca. 6. Parua Mycenæ, quâ tum ſacrata Diang. Hor. de Art. Aut phanaticus error, & ira elunda Diana. Iuue. Sat. 3. Me quoque ad Eluinam Cererem, veſtramque Dianam. penult. ſeſt.
- DIAPASMA**, pen. pro. Mart. 1. Quid quod alet grauius mixtum Diapaſmate virus. penult. acuit.
- DIARIUM**, pen. cor. Hor. Epift. 1. Cùm ſerius vrbana diaria rodere mauis. Mart. 11. Sed lupus vſuram, pueriq; diaria poſcunt. Mant. Par huic exemplum, Roma diaria volue. antepe. acuit.
- DIA THECA**, pen. pro. Mart. 12. O quantû diatheca valent, & quinq; comati. penultima ſeſt.
- DIATVS**, pe. pro. Mart. 1. Chirurgus fuerat, nunc & veſpillo Diaulus. Idem. Nuper erat medicus, nunc eſt veſpillo Dian-
- lus. penult. acu.
- DIAETA**, pen. pro. Stat. Sil. 1. Vna tamen cunctis procul eminet vna diæti. penultima ſeſt.
- DICAX**, pen. cor. Hor. de Art. Verum ita riſores, ita commodare dicaces. penult. acu. Dicax ſeſt.
- DICARCHÆVS**, pen. pro. Stat. Syl. 2. Celſa Dicarchæis ſpeculatrix villa proſundi. Idem. Inde Dicarchæis multum venerant de colonis. Idem 3. Prima Dicarchæis pharium grauis intulit annum. Idem 5. Quosque Dicarchæis potius, Baianaque mittunt. Idem Theb. octauo. Prole Dicarchæa multo cum milite Graia. penultima ſeſt.
- DICO**, dicis, pen. pro. Ver. Buc. Vrbæ, quam dicunt Romam, Melibæe putauit. Vide Buthrotum. Idem. His vbi Grincei nemo riſ dicatur origo. Tibul. 4. Selus vtroque idem diceris magnus in vrbe. Iuue. Sat. 3. Accipit Andromeden, ſi dixeris, æſtuos, ſudar. Idem. Dicere ſi tentes aliquid, tacitusve recedas. Idem 4. Et ſemel aſpectu liſtus dicebat Echini. Perſ. Sat. 1. At pulchrum eſt digito monſtrari, & dici, hic eſt. Ait Ser. Aen. 4. ibi. Dulce caput magicas in vitam, accingier artes: vt ad infinitum er addatur, ratio metri efficit, nam cùm in eo vltima ſit longa, addita eſt ſyllaba breuis ſit, vt audiri, audier: dici, dicier. Perſ. Et verum inquis, amo, verum mihi dicit de me. Mant. Dicitur antiquus quondam poſuiſſe Bianor Flac. 9. Dicite Pierides, qua non ratione peroram. Mart. 14. Dicor ab indoctis ligula Grammaticis. Ouid. Met. 1. Oſſa reor, dici, iacere hos poſt terga iubeamus. Mart. 14. Hoc didici per me dicere, Caſſarane. Prop. 3. Dicite, quo pariter, carmen tenuiſtis in antro. Qui. Met. 1. Talia dicturus vidit Cyllennius amnis. Idem de Pót. 4. Hæc vbi dixeritis ſeruat ſua dona rogate. præteritum ſubiunctiui breuiari. Iuuen. Sat. 1. Aut Lugdunenſem rhetor dicturus ad aram. pen. ſeſt. Verg. Aen. 12. Tu Voluſe armari Voſcorum edice maniplis. Vbi inquit Ser. Edice autem plenus eſt imperatiuis: nam ab omnî. con iugationum infinito, detracta reſyllaba, ſit imperatiuis: vt amare, ama: docere,

re, docet legere, lege, audire, audi. cum an-
tem fac, vel dic dicimus, apocopen verba
patiuntur. Quint. Inst. 1. de eo sic loqui-
tur, iis adiciat face, & dice, & similia, re-
cta & hæc via, quis negat? sed alia est &
mollior, & magis trita: ut dic, & fac, ut à
nominibus differant dice, & face, duc à
duce, fer ab infinitivo. Iuue. Sat. 7. Dic igitur,
quid causidicis ciuilia præstent. Pers. Sat. 2.
Dic age dum statio, prohi Iuppiter ò bone clamer.
Oul. Fast. 1. Dic age frigidibus quare nouus incipit annus. Mart. 1.
Ecce tacent omnes; Ne uole dic aliquid. Stat. Syl. 3.
Dic age Calliope socius tibi grande sonabit. Mart. 9.
Dic ubi Palladium sit tibi chare decus. Dic, & dico fle-
cti. fac, & fer acui. Ver. Aen. 1. Sic air, & di-
cto citius tumida æquora placat. Ait Sex-
tius, dicto citius, id est citius quàm dici
potest. Cicero de Orat. Dicam tibi Caru-
le. Idem Atr. Dic mihi, Antonius ule-
ne. Idem de Orat. Quid de illis dicat. Idem
pro Cor. Cum Quint. Metallus causam de
pecuniis repetundis diceret.

DICO, dicas, pen. cor. Ver. Aen. 1. Connubio iungam stabili, propriamque dicabo.
Idem 4. Connubio iungam stabili, propriamque dicabo. Stat. Syl. 1. Certus a-
mas terras, & quæ tibi templa dicamus. Idem 2.
Altra saluantem dominus tibi mente dicauit. Idem Theb. 6. Nanque il-
li, & pharetras breuior quæ tela ditarat. Flac. 3.
Quæ tibi coniugio tot designata dicauit. Sil. 5. Magnanimos fecunda viros,
huius cara dicarint. Cicero Tusc. Cignus non sine causa Apollini dicatus est.
Idem Att. Rectum consuesti, ut aliquid dicarem. Idem de Leg. Nam hunc totum tibi dicamus diem. pen. acu.

DICTAMUS, dictatum, & dictamus, pen. pro. Ver. Aen. 12. Dictamæ genitrix Cro-
tæa carpit ab Ida. Vbi ait Seruius, dicta-
tum herba est, quæ licet ubique nascatur,
tamen melior est in Creta. Stat. Syl. 1. Dictamæ florentis opent quoque
anguis abundat. eius uirtutem Seruius in Verg. & Plin. lib. 2. 5. Dioscor. libro. 3.
enodant. pen. fleat.

DICTÆVS, pen. pro. Hor. Epist. 2. Dictææ nymphæ nemotum iam claudite saltus.
Ver. Geo. 4. Dictææ cæli regem pauere

sub antro. Idem 1. Ausonias, Dictæa ne-
gat tibi Iuppiter aruat. ait Ser. Dictæus
mons est Cretæ dictus à Dictæ nymphæ,
quæ illic colitur: iquo dicitur alius Iup-
piter. pen. fleat.

DICTATVM, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Culres-
lo donec peragat dictata magistri. Idem.
Famosos equitum cum dictatore magi-
stros. Idem 11. Castrorum imperiis, &
dictatoris honore. Sil. 7. Dictatore viget,
rapim murata Latinis. Pers. Sat. 1. Ten-
cirratorum centum dictata fuisse. Idem.
Cum trepida ante boues dictaturam in-
ducit vxor. Hor. Epist. 1. Perdoceat, hæc re-
citant iuuenes dictata, senesque. penult.
fleat. Idem. Dicitur oculum febrem sub
tempus edendi. Lucr. 2. Concedamus ut
hic terrarum dicitur orbem. Cicero de
Orat. ex numero eorum, qui causas dicta-
tarunt. Idem pro Dom. Boni vir dicta-
tabant. antepen. acu.

DIDYMA, pen. cor. Oui. Met. 7. Et non O-
liaros, Dydimæque, & Tenos, & Andros
Lica. 4. Hiberaque, & Didymen, Agrigē-
taque, Taurominumque. Mart. 10. Barba-
tus labris, Didyme fio tuis. Idem. 5. Velle
tuum nolo, Didyme nolo, volo. Idem.
Plus habuit Didymus, plus Philomelus
habet. Oui. Pall. 4. Effugit & curæ Dindy-
ma summa peris. Idem. Dindymon, &
Cybelen, & amonem fontibus idem.
Stat. Syl. 1. Dindymon, & cæcis decreuit
frondibus Ida. Flac. 3. Si vocet & votis v-
lulantia Didyma sacris. Mant. Fect auro
ra patres Didymum dixere quod ipso.
Idem. Hac ratione Thomam Didymum
dixere Pelasgi. Flac. 3. Hæc ego magnam
mis spoliunt. Didymæonis hasta. Ver.
Aen. 5. Et clypeum efferris iussit Didy-
maonis artes. antepen. acu.

DINDYMA, penult. cor. Flac. 1. Dindyma
sanguineis famulum bacchara lacertis.
Ver. Aen. 12. Alma parens Idææ deum cui
Dindyma cordi. Idem 9. Dindyma ubi
assuetis biforem dat tibia cantum. ante-
pen. acu. Vide Didyme.

DIDO, pen. pro. Oui. Epist. Dido. Alter ha-
bendus amas tibi restat, & altera Dido.
Sil. 2. Condebat primæ Dido Carthagi-
nis arces. Ver. Aen. 4. Vritur infelix Di-
do, tota quæ vagatur. Idem. Speluncam
Dido.

Dido, dux & Troianus eandem. Quod a Phoca ita declinari Dido, Didots, Didoti, Didoem. Seruius Aen. 4. inquit, ibi, Stipplia hausurum scopulis, & nomine Dido, Sæpe vacaturum: potest Dido, hic & vocatiuus esse, & accusatiuus in accusatiuo; Quid. Epist. Dido. Forsitan & grauidam Dido scelerate relinquis. Idem. Certus est ire tamen, miseramque relinquere Dido. Vbi ait Ascæsius, Seruius docet quoddam Græcorum in d, vtimur tribus, aut quatuor casibus, nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo in o, & genitiuo in vs, aut in oos, vt hec Dido, huius Didus, vel didoos; hanc dido, d dido: multi tamen hoc nomen Latine declinant dicentes huius Didonis, huic didoni, hanc didonem, quod etiam sequat, licet non continet orire huius Saphonis, sed, Saphus & hanc Sapho. vt illud extat Quintilian. Inst. 1. cap. 10. Neque enim iam Calpionem dixerim, vt Lunonem: quamquam secutus antiquos C. Cæsar vtitur hac ratione declinandi, sed consuetudo autoritatem superauit. Hoc dixit Quint. postquam varios Latinorum vsus declinandi dedit: fuerunt quidam adeo veterum amatores, vt negarent quicquam ex Latina ratione esse mutandum: subdit ille, nunc recentiores instituerunt Græcis nominibus Græcas declinationes potius dare, vt Anneus Cornutus in Maronis commentariis inquit, Hospitio Didus exceptum esse Aeneam, & apud Ouid. vt supra, quod ait Fabius: tamen ipsum non semper fieri potest. Mihi autem, inquit, placet Latinam rationem sequi, quodque patitur doctor non ideo sufficit Græcam declinationem ex autoritate sequi, nisi consuetudine superante. ideo Ascæsius dixit, quod etiam sequat, Didonem Latine declinari: sed quoniam Didus in genitiuo legitur, eadem vnde hi casus oriuntur. Didus in genitiuo ex quarta contractions sit declinatione Græca, vt Didos, Didus: Dido in accusatiuo per syneresin, vt Didoa, Dido: de quo vide Antonium Nebr. libro secundo. Ioannem Despaure. secundo. Pierium in Maronis commentariis ibi. Stipplia.

Vide Hiarbas, vbi scies quæ denomine Dido Seruius opinatus sit, contra quem se offert Vbertinus apud Ouidium B4 pist. Dido. ibi, Nec consumpta rogis inferibat, Elisa Sichxi. Quia Dido proprie Elisa dicebatur, Didonem tamen ex aliis Viraginem esse dictam, quia dux fuit tot viris secum euntibus, & urbem in alieno loco condidit. Vnde Vergilius de ea, quasi per admirationem tamen animi dixit, Dux fœmina facti. penultima acuit.

DIDUCO, pen. pro. Ouis. Met. 4. Nulla dies à me, nec me diducat ab isto. Ioue. Sat. 13. Fingit in otia vestem diducere summam. De quo Seruius inquit. Aen. primo. Ibi: Despicies mare velis uolum, terrasque iacentes. Notandum sanè quia si despicies dixerimus, diligenter inquirens significamus, sicut deduco, & diduco: Nam deduco, est prosequor, diduco verò est diuido. Cidero in Or. Cum autem diduxerat pugnum, & manu dilatauerat. Idem in Arat. Et subditis auris diduxerit ara. Idem de Orat. Riuus est diducta oratio non sonantibus. penult. fleet.

DIES, pen. cor. Stat. Syl. 1. Dum Romam dies, huc & sub nocte silenti. Idem. Ergo dies aderat Parcarum conditus albos. Idem. Testis ego, ætonicus quantum me nouiste, dieque. Lucr. 6. Scilicet ad mediam regionem eiecta diei. Idem 5. Cessant, dum veniat, radiat insigne diei. Ouis. Met. 3. Expectanda dies homini est, diuicque beatus. Idem 1. Filius ante diem patris inquit in annos. Ver. Aen. 9. Auderet voluenda dies, en azultit vltor. Idem. Nunc adeo melior, quoniam pars acta diei. Idem 5. Quam nec longa dies, pietas nec mitigat vlla. Vbi ait Ser. nec longa dies, id est, tempus: de quo licet melius fœmini ni no genere dicamus, tamen & masculino dicimus: nam de certo die masculino tantum vtendum est. Idem in primo. ibi, Et soror, & coniux vna cum gente tot annos: Licenter in istis locutionibus & accusatiuo vtimur, & ablatiuo: dicimus enim et tota nocte legi, & totam noctem legi: honestior elocutio est per accusatiuum, de quo ait idem. ibi, Et

me. Exans equis oriens afflavit anhelis.
Dies est plenus, qui habet horas vigin-
ti quatuor, nam & nox pars diei; dici-
mus autem diē a parte meliore. vnde &
vſus eſt, vt ſine cōmmemoratione noctis
numerus dicamus diērum. Hic autem
dies ſecundum Aegyptios inchoat ab oc-
caſu ſolis: ſecundum Perſas ab ortu ſo-
lis: ſecundum Etruſcos, & Athenienſes,
ſexta hora diei: ſecundum Romanos a
media nocte. Idem aſſerit in io. ibi, Stat
ſua etique dies. dies, ideſt tempus vitæ:
nam ſeminino vſus eſt genere: cū eni-
m maſculino vrimur: re vera, diē ſignifi-
camus. Idem Valla libro. 4. Ex muliebri
ſit diecula. ex maſculeo heſterno ſit die,
atque craſſino, non autem heſterna die,
nec craſſina: qui ait libro. tercio. cap. 53.
Nam illud quod aliqui dicunt tempus
continuarum & ſolidum ſignificari per
accuſatiuum, ſecus vero plerique per ab-
latiuum, planē falſum eſt. Cicero atque
Verg. ſæpius accuſatiuo: & quidem indi-
ferenter vniuntur: poſteriores vero pleriq-
ue ablatiuo: de quo Marius Nizolius
in Ciceronis obſeruaciones inquit, dies
pro luce in genere muliebri, contra Val-
lam. Cicero in L. Catil. Poſtera die, &
heſterna die. Idem in Tuſcul. multa pri-
ma die, cū de ipſa morte quaerēremus.
Idem de Clar. Socios illa die quaſtione
liberatos fuiſſe. Idem Att. Vel vna dies
mihi erit vrilis. Idem pro Cecinna. Ce-
cinna ad conſtitutū diē, tempusque
venit. Vergil. Aen. ſecundo. Venit ſum-
ma dies, & ineluctabile tempus. Anto-
nius Nebriff. libro ſecundo inquit, Dies
pro tempore certo, & incerto, in ſingu-
lari reperitur, vel maſcul. vel ſeminino.
Sed in plurali ſemper maſcul. idem Ray-
mundus Palafinus in eodem, ex quo di-
cendum eſt, quōd dies ſemininum pro
incerto tempore dici, & pro certo: ſed
dies maſcul. pro certo tantum. Idem Do-
natus in ſingulari hic, vel hæc dies, in plu-
rali. hi dies: Eruditorum conſenſus eſt
hodie ex differentia pro ſpatio viginti
quatuor horarum maſculini eſſe gene-
ris: pro tempore incerto generis eſſe ſe-
miniei. Cicero Epist. primo. Et conſiliis
tuorum amicorum, & ipſa die, ideſt ipſo

tempore, ait Vbertinus: nam & ſi dies in
ſeminino genere ſignificat ſpatium vi-
giniquatuor horarum, ramen propriē
ponitur pro tempore. Tibul. Longa die
homini docuit parere leones. Iuue. Lon-
ga dies igitur quid conſulit. Die in geni-
tiuo, & datiuo pro diei ex veterum vſu
ſit. Quid. Meramor. 3. Prima fide, viciſq;
ratæ tentamina ſumpſit. Idem 6. Vtque
ſide pignus, dexteras vtraſque popoſcit.
Vergil. Geor. primo. Libra die, ſomnique
pares vbi ſecerit horas. Vbi ait Seruius.
In die, non ſit apocope pro diei, ſed ſe-
cundum antiquos ſingularis eſt geniri-
uus: nam ſecundum illos, obliqui caſus
non debent eſſe maiores nominatiuo plu-
rali: quod verum eſſe Saluſtius in pri-
mo. Hiſtor. demonſtrat, dubitauit acie
pars. Sed modō dies, diei dicimus: vnde
iuxta præſentem vſum, die poſuit pro
diei, quatuor veterum regulam ipſe com-
probat Aeneid. primo, ibi, Flectit equos,
curruque volans dat lora ſecundo: non
enim eſt apocope facta pro currui, ſed ra-
tio artis antiquæ: quia omnis nomi-
natus pluralis regit genitiuum ſingula-
rem. Hor. primo Carmia. Ode xxxiij.
Gogor reliſtos, nanque Dieſpiter me-
trum eſt habens ſinales duos daſtylos.
Dieſpiter. antepenultima acuit. dies pe-
nultima.

DIFFIDIO, pen. cor. Stat. Theb. 6. Emi-
cat, & torto chlamydem diſſibulat auro.
antepenul. acuit.

DIFFICILIS, pen. cor. Ver. Geo. 2. Diffi-
les primū terræ, collesq; maligni. Hor.
de Art. Difficile eſt propriē communia
dicere, tuque. Idem. Difficilis querulus
laudat temporis actū. antepenultima
acuit.

DIFFIDO, pen. prod. Ouid. de Art. 1. Diffi-
det miſeræ protinus illa ſibi. Idem Me-
tamor. primo. Diffidit monitis, ſed quid-
tentare nocebit. Lucr. quinto. Qui nume-
ro diffidebant, armisq; vacabant. Idem.
Nec diffidere, nec terras æterna teneret.
Cicero de Fin. Qui autem diffidit perpe-
tuitati bonorum. Idem pro Cluen. 15.
Certè potius qui ſibi alia ratione diffide-
ret. Idē de Prou. Sed homines diffiſi ſunt
ſibi ipſi. pen. ſleſt.

DFFITFOR, pen. cor. Aulo. Quem faceat bonum, diffiteare parem. antepenultima acuit.

DFFLYMINO, pen. cor. Sil. 5. Exarsere nō tuis furit, & diffultat omnem. antepenultima acuit.

DFFVGIO, pen. cor. Vergil. Geo. 3. Diffugiunt armenta, furit mugitibus æther. Idem Aen. 12. Diffugimus visu exægues, illi agmine certo. Cicero Epist. Diffugiunt qui sunt motu oblato. Idem pro Dom. Mihi nullo partim gladiis ereptis diffugisse. antepen. acuit.

DFFVSVS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Ipse capillato diffusum consule potat. pen. seclit. Lucr. 5. Sicigitur cum se leuis, ac diffusilis æther.

DIGERO, pen. cor. Ouid. de Pont. 11. Nam mea per longis si quis mala digerat annos. Idem Fast. secundo. Cui pater est vi uax, qui matris digerit annos. Idem primo. Tempora digereret cū conditor ut bis in anno. Lina. decimo. Sol rapuit atque vnde plusquam quod digerat aer. Cicero pro R. P. Demetrius rempubl. Athenis optimè digessit. Idem de Præsi quis omne ius civile i genera digerat. Idem Quin. Fr. Ut mea mandata digerat. antepen. acuit.

DIGITVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. In digito qui mersusque, refersque ruo. Idem 2. Vtque refert digitis, sæpe est nutuque locutus. Idem de Art. 1. Nil cpius est digitis, per quos arcana loquaris. Verg. Geo. 2. Sed picis in morem ad digitos lentescit habendo. Idem Aen. 5. Constitit in digitos extemplo arrebus uterque. Idem 10. Semianimesque micant digiti, feruntque, retractant. Luca. 3. Sed quia tot digiti per quos numerare solemus. Oui. Met. 9. Dixerat, & summo digitorum vincula collo. antepen. acuit.

DIGNOR, pen. pro. Oui. Met. 1. Quos quoniam celi nondum dignamur honore. Lucr. 5. Hunc hominem numero diuum dignari est. Verg. Aen. 1. Tunc Venus: haud equidem tali me dignor honore. Stat. Theb. 7. Dignaris, dum castra silent suspensaque bellum. Cicero de Or. Que tamen simili laude dignentur. Idem in Arat. Aeterno cunctas tuo qui nomine

dignant. penult. acu. Stat. Syl. 3. Inde furor ventis, indignatque procellæ. Verg. Buc. Nec deus hunc mœsa, dea nec dignata cubili est. penult. seclit.

DIGREDIOR, pen. cor. Iuue. Sat. 16. Digredimini, lentæque fori, pugnamus arena. Cicero pro Syl. Nūquam est a me digressus. Idem Part. Paululum digredi de cursu. Idem Att. Timebam ne a me digredi non posset. antepen. acu. Iuue. 3. Quauis digressus veteris confusus amici.

DILACERO, pen. cor. Stat. Theb. 9. Dilacerant, nonne Hyrcanis bellare putatis. Cicero de Nat. Distractione humanorum animorum discerpi, & dilacerari deum. antepen. acuit.

DILANIO, pen. cor. Oui. Met. 6. Dilaniant pars inde cauis exultat ahenis. Clau. Dilaniant vno corpore pla tepefcunt. Vide Lanio. Cicero pro Mil. tu cadaver P. Clodii nocturnis canibus dilaniandum reliquisti. antepen. acuit.

DILAPSVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Nam vana per veterem dilapsa est flamma culina. Ouid. Met. 7. Non cani terigere lupi, dilapsa liquefcunt. Idem de Pont. quarto. At mihi dilapsis inter nona gaudia curis. penult. acuit.

DILATO, pen. pro. Verg. Opusc. Leuat opus, palmisque suum dilatat in orbem. Clau. Dilato mucrone parat, pro seuior ense. Hor. de Art. Dilator, spe longus iners, audis que futuri. Iuue. Sat. 13. Proxima tempestas veluti hoc dilata sereno. Ouid. de Trist. 3. Vel pœna in mortis tempus dilata fuisset. Cicero pro Flac. Sed non dilatabo orationem meam. Idem Parad. Neque dilatat argumentum. Idem de Nat. Hæc enim quæ dilantur a nobis. penult. seclit.

DILIGO, pen. cor. Oui. Met. 3. Hic qui diligitur, vellem diuturnior esset. Idem de Trist. 1. Seu me diligitis, tantos compefcite fluctus. Stat. Theb. 8. Nupti equidē peperique nefas, sed diligo tales. Mart. 4. Fac rata vota patris sic te tua diligit vxor. Idem 7. Diligo præstantem non odi Cinna negantem. Iuue. Sat. 6. Gestibus autonos hunc diligit ælia pauperi. Idem 14. Dilexit Thebas, si Græcia vera Mæcenæ. Ver. Aen. 8. Quam Venus auct

re alios astrorum diligit ignes. Cicero Epist. Dilexi te quo die cognoui. Idé de Nat. Te ab eo mitificet diligi intelligebam. Idem Epist. Qui me admodum diligunt. antepenult. acu. Ver. 9. Pineæ sylva mihi multos dilecta per annos. Idem 4. Anna refert, d luce magis dilecta forori. penult. acuit.

DILITIGO, pen. cor. Hor. de Art. Iratusq; Chremes tumido diligit ore. antepen. acuit. Vide Litigo.

DILIVO, pe. cor. Mar. octauo. Pallada quam rubri diluit vnda croci. Oui. de Pont. 2. Diluit, & lachrymis moerens vnguentâ profusus. Idem 4. Czruleus vix est, diluiturque color. Ver. Geo. 1. Cui tu lacte fauos, & miti dilue Baccho. Idem. Diluit implentur fossæ, & caua flumina crescunt. Pers. Sat. 5. Diluis helleborum cer to compescere puncto. Hor. Ser. 2. Diluit insignem baccam, qui senior, ac si. Flac. 3. Diluerat gratos avidus procumbit ad annes. Cicero pro Cxl. Que tu diluas, oportet. Idem de Clar. Diluere crimina aduersariorum. Idem ad Her. Alterutra pars diluitur. antepenultima acuit. Pers. Sat. 3. tertia. Dilutas queritur, gemitur quod fistula guttas. Catul. Nam simul in factum est multis diluta labella. Hor. Ser. 2. Nec biberis diluta foris est pronus & arrump. pen. slect.

DILVIVM, pen. cor. Hor. Epist. 1. Displacet iste locus clamo, & diludia posco. antepen. acuit.

DILVIVM, pen. cor. Man. diluio humani stabat submersa cruoris. Idem. Aequore diluuium passus qui fugit in altos. Lucr. Pars etiam glebarum ad diluuiem reuocatur. Idem. Omnia diluuiate ex alto gurgite ponti. Flac. 6. Diluuium tali, paribusque arafmenis vrget. Oui. Met. 1. Ergo ubi diluuium tellus succulenta recent. Ver. Aen. 7. Diluuium ex illo tot vassa per æquora verti. Idem 12. Diluuium misceus, cælumve in tartara soluat. antepenultima acuit.

DIMANTIS, pen. pro. Oui. Met. 13. Ergo alijs laterasse dymantida flebile visum. Stat. Theb. 10. Excipit ossa Dymas per ego hæc vaga Sydera iuro. penultima acuit.

DIMENSVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Idcirco certis dimensum partibus orbem. penult. acuit.

DIMICO, pen. cor. Oui. de Rem. 1. Victricus, & gladiis, & acuta dimicer hasta. ait Seruius Aen. 1. ibi, Infelix puer, atque impar congressus Achilli. Congredior tibi, Antiqui dicebant, sicut pugno tibi, dimico tibi: hodie dicimus, congredior tecum, dimico tecum. Cicero de Nat. Cui A. Posthumius cum Octauio Manilio prælio dimicarer. Idem. Off. Cui Pyrrho de imperio dimicabatur. antepenultima acuit.

DIMIDIUM, pen. cor. Oui. Fast. 4. Dimidium curæ debet habere curæ. Idem de Trist. 1. Dimidia certe parte superstes ero. Idé in Ibin. Tam mihi dimidium nominis huius adest. Mart. 1. Qui mauult, mauult perdere dimidium. Idem. Dimidium donare Lino quam credere totum. Hor. Epist. 1. Dimidium fasti, qui cepit habet, sapere aude. Iuue. Sat. 5. Dimidia breuior tamen ne iustitia cæne. Idem. Sed tibi dimidio cõstrictus gammarus ouo. Idem 8. Et Curios iam dimidios, nasumque minorem. Gellius Libro 3. cap. 14. Il lam adfert differentiam inter dimidium & dimidiatum: dimidiatum nisi ipsum, quod diuisum est dici haud conuenit. Cicero 3. Tusc. Apparebat epigramma ex eis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis ferè. Idem in Ver. Eximit ex anno vnum dimidiatumque mensum. Dimidium verò est, non quod ipsum dimidiatũ est, sed quæ ex dimidiato pars altera est. Cicero Att. Ex ea pecunia partem dimidiã ferè exegit. Idem in Ver. Emptores accederent ad dimidias partes emendas. Idem. Ex eo agro dimidio plus abstulerit, quàm populo Romano miserit, Dimidium quasi per medium diuisum: Cicero de Nat. Luna maior quàm dimidia pars terræ. Est itaque dimidiatum totum in duas æquas diuisum partes. Vt, scyphus argenteus communis cum alio, in partes duas si sit diuisus, dimidiatum dicemus; non dimidium. nisi scyphi addemus, vt sit dimidium scyphi: vt dimidiatũ panẽ comedi, vel dimidiũ panis comedi: dimidiatũ li-

N brum

- brum legi: vel dimidium libri legi. Itaq; cum dimidiato totum significans additur: cum dimidio vero pars quam genitius indicat, ve exemplis patet. Dimidium antepen. acu. Dimidiati. pen. fle&.
- DIMITTO**, pen. pro. Luue. Sat. 1. Galla mea est, inquit, citius dimitte, moraris? Idem 6. Mox lenone suas iam dimitte te puellas. Hor. de Arte. Segnius irritant animos dimissa per aurem. Oui. Phyl. Theſea deuoui. quia te dimittere nollet. Cicero pro Plane. Libertatem meam neque dimisi vnquam, neque dimittam. Idem Att. Ego non dimittam istam curam. Idem Off. Sed dimittemus fabulas. pen. acu.
- DIMINVO**, pen. cor. Lucr. 1. Vnde neque auelli, quequam nec diminui iam. Idem 5. Diminuant, radiisque retexens ætherius sol. Oui. de Trist. 1. Diminui si qua numinis ira potest. Cicero Quint. Fr. Ne quid de bonis L. Flauij diminueret. Idem pro Syl. Tantum se de huius præſidijs diminuturum sperauit. antepenulti ma acuit.
- DINOMACHES**, pen. cor. Pers. Sat. 4. Dinomaches ego sum, suffula, sum candidus, esto. antepen. acu.
- DINUMERO**, penult. cor. Ver. Aen. 6. Tempora dinumerans, nec me mea cura feseſeli. Oui. Phyl. Tempora si numeres, bene quæ numeramus amantes. Cicero Off. Etia si dinumerare se stellas posse putet. Idem Att. Octauius centurias Capux dinumerat. antepen. acu.
- DIODORVS**, pen. pro. Mart. 10. Nemo tamen natum te Diodore putat. Idem Natali Diodore tuo cõuiui. Senatus. Idem 1. Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat. Auso. Languenti Marco dixit Diodorus aruspex. pen. fle&.
- DIOGENES**, pen. cor. Auso. Diogenes cui pera penus, cui dolia sedes. ante penultima acuit.
- DIOMEDES**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Aut si disparibus bellum incidat, aut Diomedes. Idem. Qui locus à forti Diomede est cõditus olim. Ver. Aen. 8. Mitteritur, & magni Venulus Diomedis ad vrbum. Idem 11. Ecce super moesti magni Diomedis ab vrbe. Mant. Insula, & italix quic-
- quid Diomedis ab oris. Idem. Ad Diomedem sibi proxima litora terra. Oui. Met. 15. Et Diomedes Aeneas fingerat enses. Stat. Syl. 3. Et Diomedes concedere iussus in arces. pen. fle&.
- DIONÆ**, pen. pro. Ver. Buc. Ecce Dionæ præcessit Cæſaris æſtrum. Idem Aen. 3. Sacra Dionææ matri, diuisque ferebam. Stat. Theb. 7. Nisæ Dionæisque auibus circumfusa Thisbe Idem Sil. 3. Ipse Dionæx monstrauit Apollo columbx. penult. tina acuit.
- DIONYSIVS**, pen. cor. Mant. Cecropides. nono Phœbi Dionysius ortu. Idem. Litus & istorum pollens Dionysius arans. Idem. Persuadente viam fecit Dionysius vitra. Hor. Ser. 1. Tu ne Sirydim, aut Dionysius filius audes. antepen. acu. Sil. 3. Ac nebriffa Dionysæis conscia thyrsis.
- DIORES**, pen. pro. Ver. Aen. 5. Reglus egrigia Priami de stirpe Diore. Idem. Post Helymus subit, & nunc tertia palma Diore. Idem. Adiuuat & magna proclamat voce Diore. Idem 12. Turnus equo deſectum Anycum fratremq; Diorem. Vi de Authores. penultima acu.
- DIPSADRS**, pen. cor. Luca. 9. Dipsades, & peragunt ciuiliâ bella ceralte. Mant. Dipsadas, & iaculas celeres, hydrasque, nepasque. antepen. acu.
- DIPHTHONGVS**, Vide Maior.
- DIRIGO**, pen. cor. Pers. Sat. 1. Non secus, ac si oculo rubricam dirigat vno. Idem 3. Est aliquid, qua tendis, & in quo dirigis arcum. Ver. Aen. 5. Quo tantum mihi dexter abis, huc dirige cursum. Claud. Scis quo more Cidon, qua dirigit arte sagittas. Sil. 3. Spicula dirigere, & ferrum infamare veneno. Luca. 8. Aut quotus in plauſtro Libyâ bene dirigit ignis. Iuue. Sat. 4. Ille igitur nunquam direxit brachia contra. Oui. Fast. 4. Diriger in medio quis mea vela freto. Flac. 2. Dirigimus, nec me tantum Tritonia cursus. Cicero de Clar. Antonius nihil non ad ratione, & tanquâ ad artem dirigebat. Idem Acad. Et meas cogitationes sic dirigo. Idem Att. Me, sine, ad hanc opinionem dirigere puerum. antepen. acu. Oui. Met. 15. Tendere vesica solet, aut directâ bicoris. penult. acu.

DIRIGIO, pen. cor. Oui. Met. 14. Dirigueret oculi, calidusque in corpore sanguis. Stat. Theb. 7. Cuspide dirigit visu Cylenia proles. Luca. 1. Dirigueret metu geli dens pavor occupat artus. Oui. Met. 2. Diriguiffie pedes ad quam conata venire. Ver. Aen. 3. Dirigit visu in medio, calor ossa reliquit. antepen. acu.

DIRIMO, pen. cor. Luca. 1. Arma ducem dirimens inferando funera Crassus. Idem. 10. Quadirimunt Arabum populis Aegypti iura. Idem. Qua dirimunt notitiam rubro cōmertia pōnto. Oui. Met. 1. Hanc deus, & melior sitē natura dirimit. Sil. 1. Cōdidit & pugnas erepta luce dirimit. Idem 4. Haud mora tam tantum cāpi dirimebat ab icū. Verg. Aen. 5. Cedo deo, dixitque, & pelia voce dirimit. Claud. Et iustis dirimit fontes, quos, nolle fateri. Ausp. Quenque suo longo dirimat prouintia tractu. Cicero de Diui. Cur pulmo incisus in exis dirimat tempus. Idem pro Cael. Appius Claudius pacem Pyrrhi dirimit. antepen. acu.

DIRIPIO, pen. cor. Ver. Aen. 4. Diripientque rates, alii nauibus ite. Idem 1. Tergora diripiunt costis, & viscera nudant. Idem 13. Viscera diripiunt, & cæsim in frustra trucidat. Idem Geo. 4. Diripueret ipse, & crates solueret fauorum. Ouid. de Art. Hippolytū rapidi diripuitis equi. Idem Ecl. 5. Cum constet natis diripieris equis. Stat. Theb. 2. Diripuit, confessus auum, dirique nepotis. Idem 4. Diripitur, modo lenē virens, & gurgire puro. Flac. 1. Diripiat, laceretque senem nec mēbra sepulchro. Lucr. 5. Et nec opinātes à tergo diripiebant. Cicero in Ant. Omnia diuexare, & diripere cupiens. Idem pro Syl. Sed quantum de autoritate mea diripuisse, Idem postquam domus mea diripiebatur. antepen. acu.

DIRVO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Diruit, edificat, mutat quadrata rotūdis. Iuv. Sat. 14. Dirue Maurorū Arregias castella Brigantū. Sil. 5. Arrestu muros Corinchi uic diruat arcē. Oui. Met. 3. Mœnia diruerent, ignis, ferrumque, sonarēt. Flac. 9. Diruet, ac pedibus calcabit adultera colla. Cicero de Inuē. Vrbē igit diruimus. antep. ac.

DIRVS, pen. pro. Oui. Met. 7. Cūm facerem

natis mugiens victima diros. Stat. Syl. 3. Non adeo vespuius apex, & flāmea diris. Sil. 4. Descendisse ducē diros canit improba saotus. Luca. 1. Hæc mercede placēt diros Pharsalia cāpos. Ver. Geo. 1. Nec tibi regnandi veniat tam dira cupidō. Idē. Fulgura nec dirī toties arserē comete. Idem Aen. 2. Et dirę vltices, & dii moriētis Elē. Lucr. Sat. 4. T pibus diris tractāda putabat ieremi. Idē. Cæcis adulator, dirusq; à ponte faetelis. Idem 7. Quæque die miserum diris caput Annibal impiet. pen. flectit.

DIS, pro. Stat. Syl. 1. Gallicus est cælo, dis, es Germanice corda. Oui. Met. 3. Dis, ait, quo non alius confendete fummas. Idē 2. Et dicē sumpto quo avara poposcerat auro. Hor. Ser. 1. Nil obstat tibi, dū ne sit ditior alter. Prop. 3. Roma deus Cæsar ditest meditarur ad Indos. Verg. Geo. 2. Sed neque Medorum sylux ditissima terra. Idem 4. Tenariz etiam fauces alta hostia Dis. Idem. Lustrabat, raptam Euridicen, atq; irrita Dis. Idē Aen. 6. Perq; domos dis vacuas, & inania regna. fleo. Vbi ait Ser. Quia ditem patrem emerisise ab inferis putent, dicimus aueem & hic dis, & hic dis.

DISCIPPO, pen. pro. Verg. Aen. 2. Moliri & longo fessū discedere bello. Idem Geo. 3. Vel scæna ut veris discēdat fontibus, utque Pers. Sat. prima. Meite, discēdo, secuit Lucillius vrbem. Ouid. Metamor. primo. Discēdunt, velantque caput, cunicasque recingunt. Idem. Mota dea est, sortemque dedit, discēdite templo. Cicero in Ant. Qui ab armis discēsserāt. Idem Offic. Vē nihil à naturæ statu discēdas. Idem Att. Modo audiui quartanam à te discēssisse. penul. flect.

DISCIPVLVS, penul. cor. Iuvē. Sat. 12. Pergula discipulus Tripheri doctoris apud quem. Idem secundo. In tabula Scyllæ si dicant discipuli tres. Idem decimo. Maura die quot discipulos inclinet Annulus. Idem 13. Tu venam, vel discipulo cōmūtē Philippi. Idem 14. Discipulum se curus abi, vinceris, ut Ajax, Maure. Discipulorum virgens illic Academica fecit. Idem. Et quæ discipulus fidei documenta reliquit. Ouid. de Trist. 4. Hæc de discipulo

1. Qua Thymelem spectes, derisoremq;
Latinum. penult. fleet.

DERIVO, pen. pro. Lucr. 2. Deriuare queūt
animum, curamq; leuare. Cicero in Ver.
Domitius alio responſionem ſuam deri-
uauit. Idem Tuſc. Inſtitia nihil in ſuam
domum inde deriuat. pen. fleet.

DEROGO, pen. cor. Luca. 9. Inuidus annoſo
qui ſanā derogat xuo. Cicero pro Flac.
Non ego nationi huic fidem derogo. Idē
pro S. Roſ. Non enim mihi tantum de-
rogo. antep. acu.

DESCENDO, pen. pro. Ouid. Met. 1. Monti-
bus in liquidas pinus deſcēderat vndas.
Cicero Tuſc. Vt enim in inferiore am-
bulationem deſcendimus. pen. acu.

DESERO, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Cæpta
tene, quæſo, nec in æquore deſere nauē.
Idem Met. 15. I, pete diuerſas patrias, a-
ge, deſere ſedes. Idem 2. Deſete, clamaui,
liceat quod tangere non eſt. Vergil. Buc.
Spargē marite nuceſ, tibi deſerit heſpe-
ria Actæan. Luca. 1. Deſeruere cauo tento-
ria fixa Lemanno. Idem. Deſeritis ripas,
& apertum gentibus orbem. Idem. Deſe-
reris, nox vna tuiſ non credita muris. Ca-
tul. Deſeritur Scyros linquente Phitior-
ica tempe. Hor. de Art. Nec ſacundia deſe-
rar hunc? nec lucidus ordo. Ouid. Met.
1. Sic vbi deſeruit madidos ſeptemſtiuſ
agros. Mart. 12. Deſerit vrbanaſ, tua præ-
dia Pannice lites. Lucr. 3. Corpore, qui
nobis moribundos deſerit artus. antep.
acuit. Prop. 1. Languida deſertis Gnoſia
littoribus. Ver. Geo. 3. Sed me Parnali de-
ſerta per ardua dumos. Idem Aen. 12. De-
ſertorem Aſiæ, ſedeant, ſpectemque Lati-
niſ. pen. acu. Cicero in Verr. Aratores a-
gros deſerent. Idem Quint. Fr. Amici
parim deſeruērunt me. Idem de Fat. Vi-
giſa Chryſippe, ne cauſam tuam deſeraſ.

DESIS, deſidis, pen. pro. Stat. Syl. 3. Polliuſ,
& cauſiſ deſignat deſidis anni. Idem. Pax
ſecura lociſ, & deſidiſ oria vitæ. Idem 5.
Iamq; aliud moliriſ iter, nec deſide paſſu.
penult. acu.

DESIDERO, pen. cor. Ouid. de Triſt. 1. Scire
meoſ cauſiſ ſi quiſ deſiderat omneſ. Idem
de Pont. 2. Denique Caſareo quid non
deſiderat ipſe. Idem Met. 11. Nulla niſi
Halcyone eſt, & cūm deſiderat vnā. Idem

7. Eſſe poteſt triſti deſiderioque colebat.
Catul. Vm deſiderio veteres renoua-
mus amoreſ. Hor. Epil. 1. Incurrunt vrb-
biſ deſiderium video, & quod Mart. 7. Si
deſiderium Cęſar, populuiq; parumque.
Idem 12. Tu deſiderium domine mihi nū-
ciuſ vrbis. Cicero de Senec. Neque nunc
vireſ deſidero adoleſcentiſ. Idē pro Plac.
Deſiderant te, inquit, oculi mei. ante-
penult. acuit.

DESIDIA, pen. cor. Ouid. de Triſt. 3. Ergo
deſidia remoue doctiſſima cauſa. Verg.
Geo. 4. Deſidia, latamque traheneſ inglo-
riuſ aliuſ. Idem 9. Deſidia cordiſ, iuuat
indulgere Chorei. Idem Opuſe. Atqui
deſidia, laxumque ſequetur inerteſ.
Stat. Syl. 4. Deſidia & ſolidoſ nouuſ exul-
tabiſ in actiſ. Iuue. Sat. 4. Deſidia tardoiſ,
& longo frigore pingueſ. Manr. Deſidia,
corporeſ grauieſ examauerat imbre. Sil. 11.
Deſidia populum, ac reſolutam legibuſ
vrbem. antep. acu. Luca. 9. Deſidioſa thy-
mum, tum liſ ſonuiſ increpat æriſ. Manr.
Nec te lenta quieſ, uec deſidioſa volu-
ptat. Mart. 12. Eſſe tibi videoſ deſidioſuſ
equeſ. Idem 8. Dic mihi, quid meliuiſ de-
ſidioſuſ ageſ? Idem 1. Scribe aliquid ma-
gnuſ, deſidioſuſ homo eſ. pen. fleet.

DESIDO, pro. pro. Stat. Syl. 3. Cur vada de-
ſident, & ripa coereat vndat. Mart. 5. De-
ſidet, atque aliqua ſemper in aure ſonat.
A ſedeo ſit: nam à ſido, ſi longa eſt. pe-
nult. fleet. Deſideo antep. acuit. Cicero
de Do. Cūm ad infinitam altitudinem
terra deſediſſet. Idem. Multis lociſ labes
facta ſit, terræ deſederit. Vide Vallam, li-
bro quinto, cap. 6.

DESIGNATOR, pen. pro. Hor. Epil. 1. De-
ſignatoreſ decorat littoribuſ actiſ. pen-
ult. fleet.

DESILIO, pen. cor. Ouid. Met. 7. Deſilit in
terraſ illic regimeneſ remouit. Luca. 1.
Deſilit in fluctuſ deſerta puppe magiſter
Hor. Ser. 2. Deſiliat mulier miſeram ſe ſo-
cia clamet. Stat. Theb. 9. Deſilit in valleſ,
ipſum nemora alta treminiſunt. antep.
acu. Cicero pro Mil. Milo de rheda teie-
cta pēnula deſiliuit.

DESINO, pen. cor. Verg. Buc. Deſinet, ac to-
to ſurget geneſ aurea mundo. Idem. Sed
tu deſine plura puer, ſucceſſimuiſ antro.
Idem.

Idem. A te principium tibi desinet, accipio iulis. Idem Geo. 3. Desinit ante decem, post quattuor incipit annos. Claud. Heculeos conferre tuis iam desinat astus. Ovi. Fast. 4. Fallit & in nympha Sa garithide desinit esse. Idem. Met. 2. Vix bene desierat, currus petit ille paternus Idem 13. Desierat Galatea loqui, cætuque soluto. Idem 3. In quo desinimus, quo sacri currimus amnes. Idem Fast. 4. Desierat, cædi cur huic genus acre leo num. Idem 6. Vix bene desierat, complent volatibus auras. Prop. 2. Desine, & ad molles membra resolve toros. Idem 4. Acque vt viuamus, viuere desinimus. Luca. 5. Desinit ipsa loqui, tandem conterrita virgo. Cicero Att. Iandiu fieri desierunt. Idem de Som. Nunquam moueri desinit. Idem de Fin. recte contra eos desitum est disputare. Idem Epist. Qui primus est papius vocari desitus, antepenult. acuit.

DESINO, pen. cor. Lucr. 5. Desipere est, nam cur hic posset sancta notare. Iuuen. Sat. 6. Et fotea pulsare nates quod desipis, inde. Hor. Ser. 2. Ajax immeritos dum occidit, desipit, agnos. Idem 1. Quod si non odio peccantis desipit augur. Cicero Epist. 2. Quod nimio gaudio penè desiperem. Idem pro Planc. Licet me desipere dicatis, antepen. acuit.

DESISTO, pen. pro. Lucr. 5. Desistit, & multo spatio defessa vetusto. Iuue. Sat. 8. Hec iuuenes esto desisti nepe nec vltra. Hor. Ser. 3. Iniussit nunquam desistat, Sardus habebat. Ovi. Fast. 2. Ter conata loqui, ter desistit, ausaque quarto. Cicero Epist. 1. Pompeium. Hortari, & orate non desistimus. Idem pro Quint. Auditionem qui natus velle facere desistit. Idem Tusc. Verbo de sententia desististi. penultima acuit.

DESOLATO, pen. pro. Ver. Aen. 11. Vidimus ingentes, & desolauimus agros. Stat. Theb. 6. Iugera, dilectas cui desolauimus vrbes. Sil. 12. Desolata metu cuncta, & suadente pauore. Ovi. Met. 1. Et desolatas agere alta silentia terras. Ver. Aen. 12. Disiectique duces, desolatique manipuli, pen. fleet.

DESPERO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Et quia

desperes inuisti membra Glyconis. Idem de Art. Desperat tractata nitescere posse relinquit. Ovi. Fast. 5. Cur ego desperem fieri sine coniuge mater? Luca. 1. Desperare diem qualem fugiente per ortus. Cicero Epist. Rhodii nos, & rempub. val de desperauerunt. Idem pro Mur. Vt honorem desperare videatur. Idem Att. Repub. causa dequa desperaui. Idem Quint. Frat. Cum iam ab aliis desperata res esset, pen. fleet.

DESPICIO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Pensilibus plumis, atque illinc despicit nos. Idem 5. Asparagis quæ despiciat coniugia cauda. Ver. Geo. 2. Despicere hunc fumis liquuntur rupibus annos. Stat. Syl. 1. Talia despiciat, fas & componere magnis. Idem 3. Despicit, & tacite ridet mea numina Iuno. Cicero in Verr. Tu sic ordinem senatorum despexisti? Idem de Sen. Despici ab omnibus. Idem Quint. Si tuam solitudinem, communemque calamitatem nemo despexerit. antepen. acuit.

DESPUMO, pen. pro. Ver. Geo. 1. Et foliis vndam tepidi despumat aheni. Pers. Sat. 3. Stertimus indomitum, quod despumare Falernum, pen. fleet.

DESTINO, pen. cor. Mart. 9. Destinet æthereis cui sua fersa pater. Ovi. Fast. 1. Mox honor eripitur, matronaque destinat omnis. Ver. Aen. 2. Compolitò rumpit vocem, & me destinat arx. Idem Opu. Destinet ac ferri cupidum reperit in usum. Sil. 3. Quis pater æthereis cælestum destinat oris. Iuue. Sat. 10. Destinat optimus hic & formosissimus idem. Idem Sat. 4. Destinat hoc monstrum Cymbæ Linique magister. Stat. Theb. 8. Destinat, heu celeres parca, iam palpitare aruis. Cicero Offi. Cui eorum alteri Dyonysius diem necis destinasset. Idem pro Sex. Qui locus orbis terræ iam non erat alicui destinatus. antepen. acuit.

DESPVO, pen. cor. Pers. Sat. 4. Despuat in mores, penemque, arcanæque lumbi, antepen. acuit.

DESTITVO, pen. cor. Sil. 9. Annibal est ira tibi, destituemus ad ipsas. Mart. 7. Thesea Pirithoi destituisse amor. Idem 1. Destituit primos virides Demetrius annos.

- annos. Cicero in Ant. Qui ne forti quidem fortunas nostras destituit. Idem Art. Ita sum destitutus. antepen. acu.
- DESERVVS**, pen. pro. Ver. Aen. 1. Iam pridem residues animos, desuetaque corda. Oui. Met. 14. Vifaque sunt residues, & desuetudine tardi. pen. fleet.
- DESVM**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Nec desunt varix circum oblectamina vitæ. Idem 1. Augustum spoliare nemus, Clymeneaque deesse. Luca. 1. Hesperia est, desuntque manus poscentibus arvis. Iuue. Sat. 2. Indulgit pueris non vnquam derit amator. Ver. Aen. 7. Diuicis vber agris Troiaue opulencia decit: Ouid. Met. 1. Deerat adhuc, & quod dominari in cætera posset. Stat. Theb. 11. Deest seruitio plebes hos ignis egeres. Cicero de Clar. Pauca sententia ad consilium defuerunt. Idem contra Rul. Oratio ad eius rei disceptationem non derit. Idem de Clar. Splendor ei non defuit. pen. acuit.
- DESVPER**, pen. cor. Luca. 1. Transulit Aemathias acies nunc desuper Alpibus. Ver. Aen. 1. Desuper, horrentique atrum nemus imminet vmbra. Idem 4. Desuper infundam, & tonitru cælum omne ciebo. Idem 12. Desuper altus equo grauitur ferit, atque ita stat. antepenultima acuit.
- DETEGO**, pen. cor. Stat. Theb. 1. Detegis, assistas operi, tuque omnia firmas. Ver. Opusc. Arcanum demens detegit ebrietas. Oui. Met. 2. Detegeret culpam non exorabilis index. antepen. acu.
- DETERGO**, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Saucius, & rubra deterges vulnera mappa. penultima acuit.
- DETERIOR**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Deterior, qui visus cum, ne prodigus obstit. Idem Aen. 8. Deterior donec paulatim, ac decolor ætas. Oui. Met. 1. Auro deterior, sulco pretiosior ære. Idem de Pont. 1. Iam mihi deterior canis aspergitur ætas. Iuu. Sat. 3. Deterius credas horrere incendia lapsus. Idem. Deferet exiguis, aliquid, proponimus illuc. Hor. Ser. 1. Deterius nihilo dominæ ius esse negabat. Stat. Syl. 5. Sic ego nec surias, nec deteriora videbo. antepen. acu.
- DETESTABILIS**, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Exemplum in nostro iam detestabile. fer. xu. Idem 13. Si nullum in terris tam detestabile factum. Idem 15. Arma coegerunt tam detestabile monstrum. Mant. Dedecus incurrit tam detestabile regnū, antepenult. acu.
- DETINBO**, pen. cor. Sil. 5. Vrget amor cælum clausum detinet hostem. Ver. Aen. 4. Detinet, infandum si fallere possit amorem. Oui. de Pont. 4. Detinur, dicam curas, tempusque sefellit. Idem de Trist. 2. Saepè oculos etiam detinere tuos. Marr. 5. Detineat cultis aut elegia comis. Oui. Epist. Vela diu vultus detinere meos. Idem Met. 1. Detinuit sermone diem, iunctisque canendo. Cicero Att. Tamen suspensum me detines. Idem Lent. Epist. In suspicionem detinuisse nos. Idem ad Her. Cum aliquo maiore negotio detinemur. antepen. acu.
- DETRAHO**, pen. cor. Luca. 1. Detrahimus dominos vrbi seruire paratæ. Hor. Ser. 2. Detrahere, & pellem nitidus qua quisque per ora. Cicero de Amic. In quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt. Idem Epist. Nihil enim tibi detrahit senatus. Idem. Absenti mihi unius mensis labor detractus est. antepenultima acuit.
- DETRIMENTVM**, pen. pro. Mant. Detrimenda, famem, morbos, incendia, mortes. Hor. Ser. 2. Detrimenda sugax seruorum incendia ridet. pen. acu.
- DETRVDO**, pen. pro. Mant. Qui semper ausos regem detrudere olympo. Hor. Epist. 1. Qui male parentem in rupes destruxit asellum. Oui. de Pont. 1. Vt careo vobis Sythicas detrusus in horas. Cicero de Vn. Et ita dextra destruxit in leuâ partem oculorum. Idem Att. Qui comitia in aduentum cæsaris detrudat. pen. fleet.
- DEUCALION**, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Ex quo Deucalion nimbis tollentibus æquor. Oui. Met. 1. Hic vbi Deucalion, nam cætera texerat æquor. Prop. 2. Et cum Deucalionis aquæ fluxere per orbem. Idem Et post antiquos Deucalionis aquas. Ver. Geo. 1. Deucalion vacuum lapides iactauit in orbem. Idem Opusc. Deucalionis aquæ, & pisces extrema figura ante-

repenult. acuit. Oui. Met. 7. Deucalionas effugit inobrutus vndas. penultima flectit.

DEVENO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Aeacus unde alius furtiux deuebat aurū. Cicero in Ant. Atque ego celeriter Velliam deuectus sum. antepen. acuit.

DEVENIO, pen. cor. Stat. Theb. 1. Deueniunt peritura cohortis hostemque superbum. Hor. Epist. 1. Ire tamen restat Numā quo deuenit, & Ancus. Cicero de Orat. Cum ad ipsa ridiculorum genera deuenimus. Idem Att. Nolebam illum familiarē sermonem in alienas manus deuenire. antepen. acuit.

DEVENERA TVS, pen. pro. Oui. Phyl. Sum prece thuricremis deuenerata focis. penultima flectit.

DEVICTVS, pen. pro. Ver. Aen. 10. Per duces Euandri nomen deuictaque bella. penult. acuit.

DEVI TO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Quanto deuites animi, capitisque labore: Cicero in Ver. Procellam temporis deuittauit. Idem Att. Ne Cæsar se à me deuittatum putat. penult. flectit.

DEVI VS, pen. cor. Oui. Met. 2. Cum iuuenes placido per deuia lustra vagantes. Idem de Pont. 3. Quam procul hæc regio est ab omni deuia cursu. Stat. Syl. 3. Donatur, testesque vltant per deuia nymphæ. Sil. 1. Is fuit, exuberant astu, sed deuus æqui. Iuue. Sat. 14. Nutrit, & inuicta per deuia rura lacerta. Oui. Met. 1. Hac agit, ut pastor per deuia rura capellas. Luca. 6. Deuia qua vastos aperit Candauia saltus. antepen. acuit.

DEVOLO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Siue aliud primum dabitur tibi deuolat illuc. Cicero p. Quint. Ab afflictis amicitia fugere, & ad florentem aliam deuolare. antepenult. acuit.

DEVO RO, pen. cor. Oui. Brisei. Deuorer ante precor subito telluris hiatus. Idem de Trist. 5. Deuoret, atque suis ad styga mittat aquis. Idem Fast. 4. Deuorat immersam, visceribusque renat. Claud. promittunt, quas quisque petat, quas deuorat vrbes. Cicero Epist. Sed hanc ipsam recētem nouam deuorauit. Idem in Ant. Et paucorum dierum molestiam deuora

re. Idem pro Flac. Quod erat spe lucrū deuoratum. antepen. acuit.

DEVOVEO, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Quis non Antiphatem Lestrigona deuouet, aut quis. Idem Phyl. Thebes deuoui, quia te dimittere nolle. Idem Fast. 5. Carmina deuoueo, Pieridesque meas. Vergil. Aen. 11. Deuoueo, solum Aeneas vocat, & vocet, oro. Idem 12. Ille quidem ad superos, quorum se deuouet aris. Hor. Ser. 2. Quid si quis gnatum pro muta deuouet agna. Ouid. in Ibin. illum ego deuoueo quem mens intelligit, Ibin. Cicero de Nat. Quidam Imperatores pro re pub. deuouerunt. Idem in Ant. Decius pro alieno se ære deuouit. antepen. acuit. Verg. Opusc. Isthic Scipiaesque duces de uota triumphis. Idem Aen. 1. Præcipue infelix pesti deuota futuræ Tibul. primo. Tunc me discedens deuorum scemina dixit. Iuue. Sat. 14. Deuotusque, eliens vxor tua virgo maneret. Stat. Theb. 10. Deuorumque caput vilis, ceu mater alebat. Ser. uis Aen. 4. inquit, ibi. Sol qui terrarum vnde & deuotor, & deuotrix dicitur. penultima flectit.

DEVNX, pen. cor. Pers. Sat. 5. Nutritus per agunt audios suadere deunces. penultima acuit.

DII VS, pen. cor. Ouid. Metamorphos. secundo. Cui Deus, elige air, nullam patiēte repulsam. Idem primo. Cui Deus, at quoniam coniux mea non potes esse. Idem. Victa remollescent, si flectitur ira Deorum. Verg. Buc. O Meliboe, Deus nobis hæc oia fecit. penultima acuit. Flac. 3. Dii precor hunc regem, aut æquē delegerit alta. Idem quarto. Dii tibi progresso propius, dii forsitan ipsi. Ouid. Metamor. 9. Dii melius, dii nempe suas habuere sorores. Verg. Dii aliter visum, synerehis sit solum in carmine, extra carmen non deprehendas, tunc Dii bisyllabum est proferendum: quæ plurima sunt Dii, ii, iidem, iidem, dehinc, dein, deinde, proinde & similia, quæ in prosa syllabæ veris literis proferuntur, in carmine synerizantur. dii est a nomine dius, dia, diu. Vide cui. Vide Despl. 1. vers. 430. Vide Maior.

DIADEMA, pen. pro. Manr. Cælitum tutela

tela inopum diadema, pedumque. Idem Neptunum, & reliquos, qui sum diademata ferebant. Claud. Accipe fortunam generis diadema resume. Mart. 8. Cui diadema daret marmore picta nectas. Idem Sexto, & alii supplicibus tribuit diadema. Tacit. Stat. Syl. 2. Troich, & Euphrate supra diademata felix. Auson. Come serenatam duplici diademate frontem. Luca. 5. Cingere Pellæo pressos diademate cines. Iuue. Sat. 13. Sumeret agrestem posito diademata falceam. Diadema. pen. flect. plurali verò antepe. acuit.

DIADUMENUS, pen. cor. Mart. 6. Bafia nobis Diadumene pressa quotannis. Idem 3. Hoc tua sæpe puer Diadumene bafia fragrant. Idem 5. Ut te sæpe rogem, cedo Diadumene sæpe. antepe. acu.

DIALECTICA, pen. cor. Ver. Opusc. Hinc omnis certat dialectica tuba sophorum. antepe. acuit.

DIALIS, pen. pro. Ouid. Fast. 6. Nam mihi sic coniux sancta Dialis ait. pen. flect.

DIANA, pen. pro. Ouid. Met. 14. Quæque colunt Scythicæ stagnum memorale Dianæ. Idem 1. Virginitate frui dedit hoc pater ante Dianæ. Idem. Virginitate deam ritu quoque cincta Dianæ. Idem Fast. 2. Inter Amadryadas, iaculatricemque Dianam. Stat. Syl. 1. Exuuias Diana tholoca præuæque tela. Verg. Aen. 1. Exercet Diana choros, quàm mille secutæ. Luca. 6. Parua Mycenæ, quæcum sacra Diana. Hor. de Art. Aut phanaticus error, & iracunda Diana. Iuue. Sat. 3. Me quoque ad Eluinam Cererem, vestramque Dianam. penult. flectit.

DIAPASMA, pen. pro. Mart. 1. Quid quod aler grauius mixtum Diapasmate virus. penult. acuit.

DIARIUM, pen. cor. Hor. Epist. 1. Cùm ferius urbana diaria rodere mauis. Mart. 11. Sed lupus vsuram, puerique diaria possunt. Mant. Par huic exemplum, Roma diaria volue. antepe. acuit.

DIAUREA, pen. pro. Mart. 12. O quantū diathea valent, & quinque comati. penultima flecti.

DIAVLUS, pe. pro. Mart. 1. Chirurgus fuerat, erac & vespillo diavulus. Idem. Nuper erac medicus, nunc est vespillo Dian-

lus. penult. acu.

DICTA, pen. pro. Stat. Sil. 1. Vna tamen cunctis procul eminet vna dixit. penultima flectit.

DICAX, pen. cor. Hor. de Art. Verum ita rispre, ita commedare dicaces. penult. acu. Dicacis flectit.

DICARCHÆUS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Celso Dicarchæis specularix villa profundi. Idem. Inde Dicarchæis multum venerande colonis. Idem 3. Prima Dicarchæis pharium grauis inculit annum. Idem 5. Quosque Dicarchæis portus, Baianaque nutrit. Idem Theb. octauo. Prole Dicarchæa multo cum milite Graia. penultima flectit.

DICO, dicis, pen. pro. Ver. Buc. Urbem quam dicunt Romam, Melibœe putauit. Vide Buthrotum. Idem. His vbi Grinei memoris dicatur origo. Tibul. 4. Selus utroque idem diceris magnus in vrbe. Iuue. Sat. 3. Accipit Andromeden, si dixeris, æstus, sudar. Idem. Dicere si tentes aliquid, tacitusve recedas. Idem 4. Et semel aspectu licet dicebat Echini. Pers. Sat. 1. At pulchrum est digito monstrari, & dicier, hic est. Aie Ser. Aen. 4. ibi, Duke caput magicas in vitam, accingier artes: ut ad infinitum er addatur, ratio metri efficit, nam cum in eo vltima sit longa, addita er syllaba brevis sit, ut audiri, audier: dici, dicier. Pers. Et verum inquis, amo, verum mihi dicio de me. Mant. Dicitur antiquus quondam posuisse Bianor Flac. 9. Dicite Pierides, qua non ratione peroram. Mart. 14. Dicor ab indoctis ligula Grammaticis. Ouid. Met. 1. Ossa reor, dici, iacere hos post terga iubemus. Mart. 14. Hoc didici per me dicere, Cæsar aue. Prop. 3. Dicite, quo pariter, carmen tenuastis in antro. Oui. Met. 1. Tala dicturus vidit Cyllennius anis. Idem de Pôt. 4. Hæc vbi dixeritis seruat sua dona rogat. præteritum subiunctiu breuiari. Iuuen. Sat. 1. Aut Lugdunensem rhetor dicturus ad aram. pen. flectit. Verg. Aen. 1. Tu Voluse armari Volsorum edice maniplis. Vbi inquit Ser. Edice autem plenus est imperatiuus: nam ab omni coniugationum infinito, detracta re syllaba, sit imperatiuus: ut amare, ama: docere,

re, docet; legere, lege, audire, audi. cum an-
tem fac, vel dic dicimus, apocopen verba
patimur. Quint. Inst. 1. de eo sic loqui-
tur, iis adiciat fac, & dice, & similia, re-
cta & hæc via, quis negat? sed alia est &
mollior, & magis trita ut dic, & fac, ut à
nominibus differant dice, & fac, duc à
duce, fer ab infinitivo. Iuue. Sat. 7. Dic igi-
tur, quid causidici civilia præstent. Pers.
Sat. 1. Dic age dum stas, prohi Iuppiter
d bone clamer. Oul. Fast. 1. Dic age frigo-
ribus quare nouus incipit annus. Mart.
1. Ecce tacent omnes, Ne uole dic aliquid
Stat. Syl. 3. Dic age Calliope socius tibi
grande sonabit. Mart. 9. Dic ubi Palla-
dium sit tibi chare decus. Dic, & dico fle-
ti. fac, & fer acui. Ver. Aen. 1. Sic ait, & di-
cto citius tumida æquora placat. Ait Ser-
uius, dicto citius, id est citius quam dici
potest. Cicero de Orat. Dicam tibi Catu-
le. Idem Att. Dic mihi, Antõnius ule-
ne Idem de Orat. Quid de illis dicat. Idẽ
pro Cor. Cum Quint. Metallus causam
de pecuniis repetundis diceret.

DICO, dicas, pen. cor. Ver. Aen. 1. Connu-
bio iungam stabili, propriamque dicabo.
Idem 4. Connubio iungam stabili, pro-
priamque dicabo. Stat. Syl. 1. Certus a-
mas terras, & quæ tibi templa dicamus.
Idem 2. Astra saluantem dominus sibi
mente dicauit. Idem Theb. 6. Nanque il-
li, & pharetras breuior quæ tela ditarat.
Flac. 3. Quæ tibi coniugio tot designa-
ta dicauit. Sil. 5. Magnanimos fecunda
uiros, huic fara dicarint. Cicero. Tusc.
Cignus non sine causa Apollini dicatus
est. Idem Att. Rectum censuisti, ut ali-
quid dicarem. Idem de Leg. Nam hunc
totum tibi dicamus diem. pen. acu.

DICTAMUS, dictamum, & dictamnus, pe-
pro. Ver. Aen. 12. Dictamũ genitrix Cro-
ta carpit ab Ida. Vbi ait Seruius, dicta-
mum herba est, quæ licet ubique nascatur,
tamen melior est in Creta. Stat. Syl. 1. Dictami florentis opent quoque
anguis abundat. eius uirtutem Seruius
in Verg. & Plin. lib. 25. Dioscor. libro. 3.
enodant. pen. flect.

DICTÆVS, pen. pro. Hor. Epist. 1. Dictæ
nymphæ nemorum iam claudite saltus.
Yer. Geo. 4. Dictæo cæli regem pauere

sub antro. Idem 3. Aufonias, Dictæa ne-
gat tibi Iuppiter arua: ait Ser. Dictæus
mons est Cretæ dictus à Dictæ nymphæ,
quæ illic colitur: iquo dicitur altus Iup-
piter. pen. flect.

DICTATVM, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Cuius-
lo donec peragat dictata magistri. Idem.
Famosos equitum cum dictatore magi-
stros. Idem 11. Castrorum imperiis, &
dictatoris honore. Sil. 7. Dictatore viget,
raptim mutata Latinis. Pers. Sat. 1. Ten-
erratorum centum dictata fuisse. Idem.
Cum trepida ante boues dictaturam in-
dixit vxor. Hor. Epist. 1. Perdocet, hæc re-
citant iuuenes dictata, senesque. penult.
flect. Idem. Dictiter occultam febrem sub
tempus edendi. Lucr. 2. Concedamus ut
hic terrarum distiteret orbem. Cicero de
Orat. ex numero eorum, qui causas dicti-
tarunt. Idem pro Dom. Boni vir dicti-
tabant. antepen. acu.

DIDYME, pen. cor. Oul. Met. 7. Et non O-
liaros, Dydimæque, & Tenos, & Audros
Lûca. 4. Hiberæque, & Didymen, Agrigæ-
taque, Taurominumque. Mart. 10. Barba-
tus labris, Didyme fio tuis. Idem. 5. Velle
tuum nolo, Didyme nolo, volo. Idem
Plus habuit Didymus, plus Philomelus
habet. Oul. Pall. 4. Effugit & curæ Didyma
summa petie. Idem. Didymon, &
Cybelen, & amœnam fontibus idem.
Stat. Syl. 1. Didymon, & cæcis decreuit
frondibus Ida. Flac. 3. Si vocet & votis v-
lulantiæ Didyma sacris. Mant. Fert auro
ra patres Didymum dixere quod ipso.
Idem. Hac ratione Thomam Didymum
dixere Pelasgi. Flac. 3. Hæc ego magnani-
mis spoliū. Didymæonis hasta. Ver.
Aen. 5. Et clypeum effertur iussit Didymæ-
onis artes. antepen. acu.

DINDYMA, penult. cor. Flac. 1. Dindyma
sanguineis famulum bacchara lacertis.
Ver. Aen. 12. Alma parens Idææ deum cui
Dindyma tordi. Idem 9. Dindyma ubi
assuetis biforem dæc tibia cantum. ante-
pen. acu. Vide Didyme.

DIDO, pen. pro. Oul. Epist. Dido. Alter ha-
bendus amor tibi restat, & altera Dido.
Sil. 2. Condebat primæ Dido Carthagi-
nis arces. Ver. Aen. 4. Vritur infelix Di-
do, totaque vagatur. Idem. Speluncam
Dido,

Dido, dux & Troianus eandem. Quod à Phoca ita declinari Dido, Didote, Didoi, Diduem *Seruius Aen. 4.* inquit, ibi, *Supplicia hæufurum ftopulus, & nomine Dido, Sæpe vacaturum: potest Dido, hic & vocatulus esse, & accusatiuus: in accusatiuo, Ouid. Epist. Dido. Forsitan & gradum Dido scelerate relinquis. Idem. Cætus es ire tamen, miseramque relinquere Dido. Vbi ait Ascensius, Seruius docet quodd Græcorum in d, vtinur tribus, aut quatuor casibus, nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo in o; & genitiuo in v, aut in oos, vt hæc Dido; huius Didus, vel didoos; hæc dido, d dido: multi tamen hoc nomen Latine declinant dicentes huius Didonis, huic didoni, hanc didonetis, quod etiam sequar, licet non continet orxere huius Saphonis, sed, Saphus & hæc Sapho. vt illud extat Quintiliani. *Inst. 1. cap. 10.* Neque enim iam Calpionem dixerim, vt Iunonem: quanquam sequitur antiquos C. Cæsar vtius hæc ratione declinandi, sed consuetudo autoritatem superauit. Hoc dixit Quint. postquam varios Latinorum vsus declinandi dedit: fuerunt quidam ad id veterum amatores, vt negarent quicquam ex Latina ratione esse mutandum: subdit ille, nunc recentiores instituerunt Græcis nominibus Græcas declinationes potius dare, vt Annæus Cornutus in Maronis commentariis inquit, Hospitio Didus exceptum esse Aeneam. & apud Ouid. vt supra, quod ait Fabius: tamen ipsum non semper fieri potest. Mihi autem, inquit, placet Latinam rationem sequi, quouque patitur doctor: non ideo sufficit Græcam declinationem ex autoritate sequi, nisi consuetudine superante. ideo Ascensius dixit, quod etiam sequar, Didonem Latine declinari: sed quoniam Didus in genitiuo legitur: edam vnde hi casus oriuntur. Didus in genitiuo ex quarta contractorum fæ declinatione Græca; vt Didōs, Didus. Dido in accusatiuo per syneresin, vt Didoa; Dido. de quo vide Antonium. Nebr. libro secundo. Ioannem Despaute. secundo. Pierium in Maronis commentariis ibi. Supplicia.*

Vide Hiarbas, vbi scies quæ de nomine Dido Seruius opinatus sit, contra quem se offert Vberinus apud Ouidium. *B. pist. Dido. ibi, Nec consumpta rogis inferibat, Elisa Sichæi.* Quia Dido propriè Elisa dicebatur, Didonem tamen ex aliis Viraginem esse dicta, quia dum fuit tot viris tecum euntibus, & vrbem in alieno loco condidit. Vnde Vergilius de ea, quasi per admirationem tanti animi dixit, Dux fœmina facti. penultima acuit.

DIDUCO, pen. pro. Ouid. *Met. 4.* Nulla dies à me, nec me diducat ab isto. *Iuue. Sat. 13.* Fingit in otia vestem diducere summam. De quo Seruius inquit. *Aen. primo.* Ibi Despiciens mare veltuolum, terrasque iacentes. Norandum sanè quia si despiciens dixerimus, diligenter inquirens significamus, sicut deduco, & diduco: Nam deduco, fect prosequor, diduco verò est diuido. *Cicero in Or.* Cum autem diduxerat pugnum; & manu dilatauerat. Idem in *Orat.* Etsi subditis auris diduxerit ara. Idem de *Orat.* Riuis est diducta oratio non tonitibus. penult. flect.

DIES, pen. cor. *Sat. Syl. 1.* Dum Romam dies, huc & sub nocte silenti. Idem. *Ergo dies aderat Parcarum conditus albos.* Idem. *Testis ego, ætonitus quantum me nouit, dieque.* *Lucr. 6.* Scilicet ad mediam regionem eiecta diei. Idem 5. *Cessante dum veniat, radiat insigne diei.* Ouid. *Met. 3.* Expectanda dies homini est, dieique beatus. Idem 1. *Filius ance diem patris inquit in annos.* *Ver. Aen. 9.* Auderet voluenda dies, en attulit vltor. Idem. *Nunc adeo melior, quoniam pars acta diei.* Idem 5. *Quam nec longa dies, pietas nec mitigat vlla.* Vbi ait Ser. nec longa dies, id est, tps: de quo licet melius fœmini no genere dicamus, tamen & masculino dicimus: nam de certo die masculino tantum vtendum est. Idem in primo. ibi, *Es foror, & coniux vna eum gentem tor annos.* Licenter in istis locutionibus & accusatiuo vtinur, & ablatiuo: dicimus enim et tota nocte legi, & totam noctem legi: honestior eloquio est per accusatiuum, de quo ait idem. ibi, *Et me*

ne. Senſusque: oriens afflaue anhelis.
Dies eſt plenus, qui habet horas vigin-
ti quatuor, nam & nox pars diei: dictu-
m autem die a parte meliore. vnde &
vſus eſt, vt ſine commemoratione noctis
numerus dicamus dierum. Hic autem
dies ſecundum Aegyptios inchoat ab oc-
caſu ſolis: ſecundum Perſas ab ortu ſo-
lis: ſecundum Eruſſos, & Athenienſes, a
ſexta hora diei: ſecundum Romanos a
media nocte. Idem aſſerit in 10. ibi, Stat
ſua cuique dies. dies, ideſt tempus vite:
nam ſæminino vſus eſt genere icu eni
maſculino vtimur: ſæ vera, diem ſigni-
ficamus. Idem Valla libro. 4. Ex muliebri
ſit diecula. ex maſculo heſterno ſit die,
arque craſtino, non autem heſterna die,
nec craſtina: qui ait libro tertio, cap. 53.
Nam illud quod aliqui dicunt tempus
continuum & ſolidum ſignificari per
accuſatum, ſæus verò plerique per ab-
latiuum, planè falſum eſt. Cicero atque
Verg. ſæpius accuſatiuo: & quidem indi-
ſerenter vntus poſteriores vero pleri-
que ablatiuo: de quo Marius Nizolius
in Ciceronis obſervatione inquit, dies
pro luce in genere muliebri, contra Val-
lam. Cicero in L. Catil. Poſtera die, &
heſterna die. Idem in Tuſcul. multa pri-
ma die, cum de ipſa morte quereremus.
Idem de Clar. Socios illa die quaſtione
liberatos fuiſſe. Idem Art. Vel vna dies
mihi erit vilis. Idem pro Cecinna. Ce-
cinna ad conſtitutam diem, tempusque
venit. Vergil. Aen. ſecundo. Venit ſum-
ma dies, & ineluctabile tempus. Anto-
nius Nebriffi libro ſecundo inquit, Dies
pro tempore certo, & incerto, in ſingula-
ri reperitur, vel maſcul. vel ſæminin.
Sed in plurali ſemper maſcul. idem Ray-
mundus Palafinus in eodem, ex quo di-
cendum eſt, quòd dies ſæmininum pro
incerto tempore dici, & pro certo: ſed
dies maſcul. pro certo tantum. Idem Do-
natus in ſingulari hic, vel hæc dies, in plu-
rali. hi dies: Eruditorum conſenſus eſt
hodie ex differentia pro ſpatio viginti
quatuor horarum maſculini eſſe gene-
ris: pro tempore incerto generis eſſe ſæ-
minici. Cicero Epiſt. primo. Et conſiliis
tuorum amicorum, & ipſa die, ideſt ipſo

tempore, ait Vbertinus: nam & ſi dies in
ſæminino genere ſignificat ſpatium vig-
intiquatuor horarum, tamen propriè
ponitur pro tempore. Tibul. Longa die:
homini docuit parere leones. Iuue. Lo-
nga dies igitur quid contulit. Die in geni-
tiu, & datiuo pro diei ex veterum vſu
ſit. Ouid. Metamor. 3. Prima fide, vocisq;
ratæ tentamina ſumpſit. Idem 6. Vtque
fide pigritus, dexteras vtraſque poſoſcit.
Vergil. Geor. primo. Libra die, ſomni-
que pares vbi ſecerit horas. Vbi ait Seruius.
In die, non ſit apocope pro diei, ſed ſe-
cundum antiquos ſingularis eſt geniti-
uus: nam ſecundum illos, obliqui caſus
non debent eſſe maiores nominatio plu-
rali: quod verum eſſe Saluſtius in
primo Hiſtor. demonſtrat, dubitauit acie
pars. Sed modò dies, diei dicimus: vnde
iuxta præſentem vſum, die poſuit pro
diei, quæ veterum regulam ipſe com-
probat Aeneid. primo, ibi, Fleſcit equos,
curruque volans dat lora ſecundo: non
enim eſt apocope facta pro curru, ſed ra-
tio artis antiquæ. quia omnis nomina-
tiuus pluralis regit genitiuum ſingula-
rem. Hor. primo Carmin. Ode xxxiii,
Gogor reliſtos, nanque Dieſpiter, mor-
trum eſt habens ſinales duos dactylos.
Dieſpiter. antepenultima acuit. dies pe-
nultima.

DISSIVLO, pen. cor. Stat. Theb. 6. Emi-
cat, & torto chlamydem diſſibulat auro.
antepenul. acuit.

DIFFICILIS, pen. cor. Ver. Geor. 2. Diffi-
les primùm terræ, collesq; maligni. Hor.
de Art. Difficile eſt propriè communia
dicere, tuque. Idem. Difficilis querulus
laudator temporis acti. antepenultima
acuit.

DIFFIDERE, pen. prod. Ouid. de Art. 1. Diffi-
det miſeræ protinus illa ſibi. Idem Me-
tamor. primo. Diffidit moniz, ſed quid
tentare nocebit. Lucr. quinto. Qui nume-
ro diſſidebant, armique vacabant. Idem.
Nec diſſidere, nec terras æterna teneret.
Cicero de Fin. Qui autem diſſidit perpe-
tuitati bonorum. Idem pro Cluen. 15.
Certè potius qui ſibi alia ratione diſſide-
ret. Idè de Prou. Sed homines diſſi ſunt
ſibi ipſi, pen. ſilect.

DIFFIT eos, pen. cor. Auso. Quem faceat bonum, difficare parem. antepenultima acuit.

DIFFLU mino, pen. cor. Sil. 1. Exarsere non vis torit, & diffuminat omnem. antepenultima acuit.

DIFFUG io, pen. cor. Vergil. Geo. 3. Diffugiunt armenta, furit mugibus æther. Idem Aen. 12. Diffugimus visu exægues, illi agmine certo. Cicero Epist. Diffugiunt qui sunt motu oblato. Idem pro Dom. Mistris partim gladiis ereptis diffugisse. antepen. acuit.

DIFFUS vs, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Ipse capillaco diffusum consule potat. pen. flectit. Lucr. 5. Sic igitur cum se levis, ac diffusilis æther.

DIGER o, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Nam mea per longos si quis mala digerat annos. Idem Fast. secundo. Cui pater est vi uax, qui matris digerit annos. Idem primo. Tempora digereret cum confidit ut bis in anno. Luca. decimo. Sol rapuit atque inde plusquam quod digerat aer. Cicero pro R. P. Demetrius rempubl. Athenis optime digessit. Idem de Prætorio si quis omne ius civile in genera digerat. Idem Quin. Fr. Vt mea mandata digerat. antepen. acuit.

DIGIT vs, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. In digito qui me fersque, refersque ruo. Idem 2. Utque refert digitis, sepe est nuncque locutus. Idem de Art. 1. Nil epus est digitis, per quos arcana loquaris. Verg. Geo. 2. Sed picis in morem ad digitos lencefcit habendo. Idem Aen. 5. Constitit in digitos extemplo arrectus uterque. Idem 10. Semiani mesque micant digiti, feruntque, retractant. Luca. 3. Sed quia tot digiti per quos numerare solemus. Oui. Met. 9. Dixerat, & summo digitorum vincula collo. antepen. acuit.

DIGNO r, pen. pro. Oui. Met. 1. Quos quoniam cæli nondum dignamur honore. Lucr. 5. Hunc hominem numero diuum dignari esse. Verg. Aen. 1. Tunc Venus haud equidem tali me dignor honore. Stat. Theb. 7. Dignaris, dum castra silent suspensaque bellum. Cicero de Or. Quæ tamen simili laude dignentur. Idem in Arat. Aeterno cunctas ævo qui nomine

dignant. penult. acu. Stat. Syl. 3. Indefuror ventis, indignaque procellæ. Verg. Buc. Nec deus hunc mæsa, dea nec dignata cubili est. penult. flectit.

DIGRED io, pen. cor. Iuue. Sat. 16. Digredimur, lentæque fori, pugnamus arena. Cicero pro Syl. Nūquam est à me digressus. Idem Part. Paululum digredi de cursu. Idem Att. Timebam ne à me digressi non posset. antepen. acu. Iuue. 3. Quamvis digressu veteris confusus amici.

DILAC ero, pen. cor. Stat. Theb. 9. Dilacerant, nonne Hyrcanis bellare pueris. Cicero de Nat. Distractione humanorum animorum discerpi, & dilacerari deum. antepen. acuit.

DILAN io, pen. cor. Oui. Met. 6. Dilaniant pars inde cauis exultat ahenis. Clau. Dilaniant vno tor corpore pila reperiunt. Vide Lanio. Cicero pro Mil. tu cadaver P. Clodii nocturnis canibus dilaniandum reliquisti. antepen. acuit.

DILAP vs, pen. pro. Hor. Ser. 2. Nam vana per veterem dilapsa est flamma culina. Ouid. Met. 7. Non tanti scingere lupi, dilapsa liquefcunt. Idem de Pont. quart. At mihi dilapsis inter noua gaudia curis. penult. acuit.

DILAT o, pen. pro. Verg. Opusc. Leuat opus, palmisque suum dilatat in orbem. Clau. Dilato mucrone parat, pro fœuio ense. Hor. de Art. Dilator, spe longus iners, audis que futuri. Iuue. Sat. 13. Proxima tempestas veluti hoc dilata sereno. Ouid. de Trist. 3. Vel pœna in mortis tempus dilata fuisset. Cicero pro Flac. Sed non dilatabo orationem meam. Idem Parad. Neque dilatat argumentum. Idem de Nat. Hæc enim quæ dilantur à nobis. penult. flectit.

DILIG o, pen. cor. Oui. Met. 3. Hic qui diligitur, vellem diuturnior esset. Idem de Trist. 1. Seu me diligitis, tantos compefcite fluctus. Stat. Theb. 8. Nupti equidem peperique nefas, sed diligo tales. Mart. 4. Fac rara vota patris sic te tua diligit vxor. Idem 7. Diligo præstantem non odi Cinna negaui. Iuue. Sat. 6. Gestibus autonoes hunc diligit ælia pauperi. Idem 14. Dilexit Thebas, si Græcia vera Mecænas. Ver. Aen. 8. Quam Venus au-

re alios astrorum diligit ignes. Cicero Epist. Dilexi te quo die cognoui. Idē de Nar. Te ab eo mirifice diligi intelligebam. Idem Epist. Qui me admodum diligunt. antepenult. acut. Ver. 9. Pineā sylva mihi multos dilecta per annos. Idem 4. Anna refert, dū luce magis dilecta sorori. penult. acuit.

DILITIGO, pen. cor. Hor. de Art. Iratusq; Chremes tumido diligit ore. antepen. acuit. Vide Lirigo.

DILIVO, pe. cor. Mar. Octauo. Pallada quam rubri diluit vnda croci. Oui. de Pont. 2. Diluit, & lachrymis nocens vnguenta profusis. Idem 4. Cæruleus vix est, diluiturque color. Ver. Geo. 1. Cui tu lacte fauos, & mirti dilue Baccho. Idem. Diluit implentur fossæ, & caua flumina crescunt. Pers. Sat. 5. Diluis helleborum cer to compescere puncto. Hor. Ser. 2. Diluit insignem baccam, qui sanior, ac s. Flac. 3. Diluerat gratos audis procumbit ad amnes. Cicero pro Cæli. Que tū diluas, oportet. Idem de Clar. Diluere crimina aduersariorum. Idem ad Her. Alterutra pars diluitur. antepenultima acuit. Pers. Sat. 3. Dilutas queritur, geminet quod fistula guttas. Catul. Nam simul in factum est multis diluta labella. Hor. Ser. 2. Nec biberis diluta foris est pronus & atrum. pen. flest.

DILVDIVM, pen. cor. Hor. Epist. 1. Displecet iste locus clamo, & diludia posco. antepen. acuit.

DILVIVM, pen. cor. Mant. diluio humani stabat submersa cruoris. Idem. Acquore diluuium passus qui fugit in alios. Lucr. Pars etiam glebarum ad diluuium reuocatur. Idem. Omnia diluuiare ex alto gurgite ponti. Flac. 8. Diluuium tali, paribusque aris menus vrget. Oui. Met. 1. Ergo vbi diluuium tellus lutulenta recentit. Ver. Aen. 7. Diluuium ex illo tor vassa per æquora verti. idem 12. Diluuium misces, cælumve in tartara soluat. antepenult. acuit.

DIMANTIS, pen. pro. Oui. Met. 13. Ergo alijs latrasse dymanitida flebile visum. Stat. Theb. 10. Excipit ossa Dymas per ego hæc vaga Sydera iuro. penultima acuit.

DIMENSVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Idcirco certis dimensum partibus orbem. penult. acuit.

DIMICO, pen. cor. Oui. de Rem. 1. Vicitricus, & gladiis, & acuta dimicet hasta. ait Seruius Aen. 1. ibi, Infelix puer, atque impar congressus Achilli. Congredior tibi, Antiqui dicebant, sicut pugno tibi, dimico tibi: hodie dicimus, congredior tecum, dimico tecum. Cicero de Nar. Cū A. Posthumius cum Octauio Manilio prælio dimicaret. Idem. Off. Cū Pyrrho de imperio dimicabatur. antepenultima acuit.

DIMIDIUM, pen. cor. Oui. Fast. 4. Dimidium curæ debet habere tax. Idem de Trist. 1. Dimidia certe parte superstes ero. Idem in Ibi. Iam mihi dimidium nominis huius adest. Mart. 1. Qui mauult, mauult perdere dimidium. Idem. Dimidium donare Lino quam credere totum. Hor. Epist. 1. Dimidium facti, qui cepit habet, sapere aude. Iuue. Sat. 5. Dimidia breuior tanti ne iniuria cæne. Idem. Sed tibi dimidio cōstrictus gammarus ouo. Idem 8. Et Citrios iam dimidios, nasumque minorem. Gellius Libro 3. cap. 14. Illam adfert differentiam inter dimidium & dimidiatum: dimidiatum nisi ipsum, quod diuisum est dici haud conuenit. Cicero 3. Tusca. Apparebat epigramma ex eis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis ferè. Idem in Ver. Exemit ex anno vnum dimidiatumque mensum. Dimidium verò est, non quod ipsum dimidiatū est, sed quæ ex dimidiato pars altera est. Cicero Att. Ex ea pecunia partem dimidiam ferè exegit. Idem in Ver. Emptores accederent ad dimidias partes emendas. Idem. Ex eo agro dimidio plus abstulerit, quam populo Romano miserit. Dimidium quāsi per medium diuisum: Cicero de Nar. Luna maior quā dimidia pars terræ. Est itaque dimidium totum in duas æquas diuisum partes. Vt, scyphus argenteus communis cum alio, in partes duas si sit diuisus, dimidiatum dicemus, non dimidium. nisi scyphi addemus, ut sit dimidium scyphi: ut dimidiatū pane comedi, vel dimidiū panis comedi: dimidiatū li-

N brum

- brum legi: vel dimidium libri legi. Itaq; cum dimidiato: totum significans additur: cum dimidio vero pars quam genitius indicat, vt exemplis patet. *Dimidium antepen. acu. Dimidiati. pen. fle&.*
- DIMITTO**, pen. pro. *Ioue. Sat. 1.* Galla mea est, inquit, et eius dimitte, moraris? *Idem 6.* Mox lenone suas iam dimitte te puellas. *Hor. de Arte.* Segnius irritant animos dimissa per aurem. *Oui. Phyl. Thesfa deuoui. quia te dimittere nollet.* *Cicero pro Plane.* Libertatem meam neque dimissi vnquam, neque dimittam. *Idem Att.* Ego non dimittam istam curam. *Idem Off.* Sed dimittamus fabulas. *pen. acu.*
- DIMINVO**, pen. cor. *Lucr. 1.* Vnde neque auelli, quiqueam nec diminui iam. *Idem 5.* Diminuunt, radiisque retexens ætherius sol. *Oui. de Trist. 1.* Diminui si qua numinis ira potest. *Cicero Quinc. Fr.* Ne quid de bonis L. Flauij diminueret. *Idem pro Syl.* Tancum se de huius præfidijs diminuturum sperauit. *antepenulti ma acut.*
- DINOMACHES**, pen. cor. *Perf. Sat. 4.* Dinomaches ego sum, suffla, sum candidus, esto. *antepen. acu.*
- DINUMERO**, penult. cor. *Ver. Aen. 6.* Tempora dinumerans, nec me mea cura fesseli. *Oui. Phyl.* Tempora si numeris, bene quæ numeramus amantes. *Cicero Off.* Etia si dinumerare se stellas posse puer. *Idem Att.* Octauius centurias Capuz dinumerat. *antepen. acu.*
- DIODORVS**, pen. pro. *Mart. 10.* Nemo tamen natum te Diodore putat. *Idem Natali.* Diodore tuo cõiuiua Senatus. *Idem 1.* Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat. *Auso.* Languenti Marco dixit Diodorus aruspex. *pen. fle&.*
- DIOGENES**, pen. cor. *Auso.* Diogenes cui per penus, cui dolia sedes. *antepenulti ma acut.*
- DIOMEDES**, pen. pro. *Hor. Ser. 2.* Aut si di sparibus bellum incidat, aut Diomedem. *Idem.* Qui locus à forti Diomede est cõditus olim. *Ver. Aen. 8.* Mittitur, & magni Venulus Diomedis ad urbem. *Idem 1.* Ecce super mœsti magni Diomedis ab vrbe. *Mant.* Insula, & italix quic-
- quid Diomedis ab oris. *Idem.* Ad Diomedem sibi proxima litorea terra. *Oui. Met. 15.* Et Diomedes Aeneas fugerat enses. *Seat. Syl. 3.* Et Diomedes concedere iussus in arces. *pen. fle&.*
- DIONE**, pen. pro. *Ver. Buc.* Ecce Dionzi præcellit Cæsaris atrum. *Idem Aen. 3.* Sacra Dionææ maeri, diu isque ferebam. *Seat. Theb. 7.* Nisa Dioneisque aubus circumfusa Thisbe. *Idem Sil. 3.* Ipse Dionæx monstraui Apollo coluibæ. *penultima acut.*
- DIONYSIVS**, pen. cor. *Mant.* Cecropides, nono Phœbi Dionysius ortu. *Idem.* Litus & istum pollens Dionysius armis. *Idem.* Persuadente viam fecit Dionysius vltra. *Hor. Ser. 1.* Tit ne Sirydimæ, ante Dionysius filius audes. *antepen. acu. Sil. 3.* Ac nebrissa Dionyseis confusa thyrsis.
- DIORES**, pen. pro. *Ver. Aen. 5.* Regius egregia Priami de stirpe Diore. *Idem.* Post Helymus subit, & nunc certa palma Diore. *Idem.* Aduuat & magna proclamat voce Diore. *Idem 12.* Turnus equo deiectum Amycum fratremq; Diorem. *Vi de Authores. penultima acut.*
- DIPSADDES**, pen. cor. *Luca. 9.* Dipsades, & peragunt ciuilia bella ceraste. *Mant.* Dipsadas, & iaculas celeres, hydrasque, nepasque. *antepen. acu.*
- DIPHTHONGVS**, *Vide Maior.*
- DIRIGO**, pen. cor. *Perf. Sat. 1.* Non secus, ac si oculo rubricam dirigat vno. *Idem 3.* Est aliquid, qua tendis, & in quo dirigis arcum. *Ver. Aen. 5.* Quo tancum mihi dexter abis, huc dirige cursum. *Claud.* Scis quo more Cidon, qua dirigat arce sagittas. *Sil. 3.* Spicula dirigere, & ferrum infamare veneno. *Luca. 8.* Ane quous in plauistro Libyâ bene dirigat ignis. *Ioue. Sat. 4.* Ille igitur nunquam direxit brachia contra. *Oui. Fast. 4.* Dirigit in medio quis mea vela fredo. *Flac. 2.* Dirigimus, nec me tantum Tritonia cussus. *Cicero de Clar.* Anconius nihil non ad rationem, & tanquã ad arcem dirigebat. *Idem Acad.* Et meas cogitationes sic dirigo. *Idem Att.* Me, sine, ad hanc opinionem dirigere puerum. *antepen. acu. Oui. Met. 15.* Tendere vesica solet, aut directa bicoris. *penult. acu.*

DIRIGEO, pen. cor. Oui. Met. 1. 4. Diriguere oculi, calidusque in corpore sanguis. Stat. Theb. 7. Cuspide dirigit visu. Cyl lenia proles. Luca. 1. Diriguere metu geli dus pavor occupat artus. Oui. Met. 2. Diriguisse pedes ad quam conata venire. Ver. Aen. 3. Dirigit visu in medio, calor ossa reliquit, antepen. acu.

DIRIMO, pen. cor. Luca. 1. Arma ducum dirimens miserando funere Crassus. Idem 10. Qua dirimunt Arabum populis Aegyptia iura. Idem. Qua dirimunt nostrum rubro cœnertia pongo. Oui. Met. 1. Hanc deus, & melior hęc natura dirimit. Sil. 1. Coodidit & pugnas erepta iuce diremit. Idem 4. Haud mora iam tantum cœpi dirimebat ab istu. Verg. Aen. 5. Cedo deo, dixitque, & pelia voce dirimit. Claud. Et iustis dirimunt fontes, quos, nolle fateri. Auso. Quenque suo longo dirimat prouincia tractu. Cicero de Diui. Cur palmo incisus in exitis dirimat tempus. Idem pro Cæli. Appius Claudius pacem Pyrrhi diremit, antepen. acu.

DIRIPO, pen. cor. Verg. Aen. 4. Diripient que rates, alii naualibus ire. Idem 1. Tergora diripiunt collis, & viscera nudant. Idem 13. Viscera diripiunt, & cæsim in frustra trucidat. Idem Geo. 4. Diripuerunt ipsæ, & crates soluere fauorum. Ouid. de Art. Hyppolitū rapidi diripuistis equi. Idem Fast. 5. Cum constet natis diripieris equis. Stat. Theb. 2. Diripuit, confessus auum, dirique neporis. Idem 4. Diripitur, modo læne virens, & gurgite puro. Flac. 1. Diripiat, lacretque senem nec mœbra sepulchro. Lucr. 5. Et nec opinantes tergo diripiebant. Cicero in Ant. Omnia diuexare, & diripere cupiens. Idem pro Syl. Sed quantum de autoritate mea diripuisset. Idem postquam domus mea diripiebatur, antepen. teli.

DIRVO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Diruit, ædificat, mutat quadrata rotūdis. Iuv. Sat. 14. Dirue Maurorū Atregias castella Brigantū. Sil. 5. Arrectū muros Corinthi nūc diruat arcē. Oui. Met. 3. Mœnia diruerent, ignis, ferrumq; sonaret. Flac. 9. Diruet, ac pedibus calcabit adultera colla. Cicero de Inuē. Vrbē igit diruamus, antep. ac.

DIRVS, pen. pro. Oui. Met. 7. Cūm facerem

natis mugiens victima diros. Stat. Syl. 3. Non adeo vesuuius apex, & flānea diris. Sil. 4. Descendisse ducē diros canit iproba motus. Luca. 1. Hac mercede placēt diros Pharsalia cāpos. Ver. Geo. 1. Nec tibi regnandi veniat tam dira cupido. Idē. Fulgura nec diris toties arserē comete. Idem Aen. 2. Et dirę vltices, & dii moriētis Elēsa. Iuue. Sat. 4. Tpiibus diris tractāda putabat ieremi. Idē. Cæcus adulter, dirusq; à ponte sacelles. Idem 7. Quaque die miserum diris caput Aonibal implet, pen. flectit.

DIRIS, pro. Stat. Syl. 1. Gallicus ex cælo, diris Germanice cordi. Oui. Met. 3. Diris, ait, quo non alius conscendere summas. Idē 2. Et dirē sumpto quo atara poposcerat auro. Hor. Ser. 1. Nil obstat tibi, dū ne sit vitior alter. Prop. 3. Roma deus Cæsar diris meditatur ad Indos. Verg. Geo. 2. Sed neque Medorum sylus ditissima terra. Idem 4. Tenarias etiam fauces alta hostia Diris. Idem. Lustrabat, raptam Euri dion, atq; irrita Diris. Idē Aen. 6. Perq; domos diris vacuas, & inania regna, fleo. Vbi ait Ser. Quia dirēm patrem eueris se ab inferis putent, dicimus autem & hic diris, & hic diris.

DISCIPNO, pen. pro. Verg. Aen. 2. Moliri & longo fessis discedere bello. Idem Geo. 3. Vel scena ut veris discedas fontibus, ut que. Pers. Sat. prima. Meiste, discedo, secuit Lucillius urbem. Ouid. Metamor. primo. Discidunt, velantque caput, & unicasque recingunt. Idem. Mota dea est, sortemque dedit, discedit templo. Cicero in Ant. Qui ab armis discesserat. Idem Offic. Ve nihil à naturæ statu discedas. Idem Att. Modo audiui quartanam à te discessisse, penul. flect.

DISCIPVLVS, penul. cor. Iuven. Sat. 11. Pergula discipulus Tripheri doctoris apud quem. Idem secundo. In tabulā Scyllæ si dicant discipuli tres. Idem decimo. Maura die quot discipulos inclinet Amil lus. Idem 13. Tu venam, vel discipulo cōmūte Philippi. Idem 14. Discipulum se curus abi, vincis, ut Ajax, Mant. Discipulorum vrgens illic Academica fecit. Idem. Et quæ discipulus fidei documenta reliquit, Ouid. de Trist. 4. Hæc de disci

pulo, dona magister habet. Hor. Ser. 1. Discipulorum inces iubeo plorare cathedras. antepen. acut.

DISCIPLINA, pen. pro. Mant. Disciplina nouo fidei te asperserat imbre. Idem. Disciplina uelut pratum quod teniperat uida. Idem. Religio patrum sic disciplina sepulta est. Idem. Disciplina uetus, gymnasimata aperta palestinae. Ver. Opufo. Hinc etiam placidis schola consona disciplinis. pen. flect.

DISCIPULO, pen. pro. Ver. Buc. Tu durare solum, & discludere Nerea ponto. Idem Aen. quarto. Verum hæc ipse equidem spatius disclusus iniquis. Cicero Tuscul. Separare noluit iram, & cupiditatem, quas locis disclusit. penultima acuit.

DISCORDIA, pen. cor. Oui. Met. Quint. lanicte mundum, tanta est discordia fratrum. Ver. Geo. secundo. Flexit, & infidos agitans discordia fratres. Idem. Aen. 9. Tum magis increscunt animis discordibus ira. antepen. acuit.

DISCOLOR, pen. cor. Hor. Epist. 1. Discolor infido curæ distabit amicus. Oui. de Trist. 3. Discolor, ut recto crassetur limite miles. Sear. Syl. 2. Et Ionis, & Phœbi frondes, & discolor umbra. Idem. Theb. 4. Nec teretes arcus, maculis nec discolor atris. antepenult. acut.

DISCO, pen. pro. Oui. Met. tercio. Nec prior ipsa loqui didicit resonabilis Echo. Idem. 14. Maguanimi Anchise didicit quoque iura locorum. Iuue. Sat. 14. Mergeret fideulas didicit nebulone parente. Idem 7. Spes nulla ulterior didicit, nam diues avarus. Idem 13. Nec iactare iugum uita didicere magistra. Mart. 1. Aut docuit lusos hos. Thetis, aut didicit. Stat. Syl. 1. Carmina, quæ iuuenes, quæ non didicere puellæ. Idem 5. Deditici, fugere meos Parnasia crines. Vide De curro. Cicero de Clar. Eloquentia loqui penè deditici. Prisc. 8. In compositione præterita non geminari, ut pendeo, pendendi: dependeo, pendendi: dedisco ramentum deditici, sicut uetustissimi detoron di protulerunt. Sil. 3. Cynophij didicere Macæ, squalentia barba. Flac. 6. Paruimus, paruique etiam didicere nepotes.

penult. acuit. Cicero de Sen. Ut ego feci, qui senex Græcas literas didici. Idem Epist. Et didici ex tuis literis.

DISCRIMEN, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Omnia nec minimo sine discrimine refert. Flac. 7. Spem mihi promissam per quæ discrimina rursus. Iuue. Sat. 10. Erexit causas discriminis, atque laboris. Ouide Art. 2. Compositum discrimen erit, discrimina laudat. Mart. 5. Nec trepidant gressus, sed de discrimine palmæ. Ver. Aen. 10. At nunc dura dedit vobis discrimina. Pallas, Idem 11. Ordine flammaram, & latè discriminat agros. ait Seruius. unde & discrimen capitis muliebris dicitur. discrimen pen. flect.

DISCRIMINO, pen. cor. Claud. Veraque perpetuo discriminat æquora tractu. Idem. Splendet & Othrysijs Asiæ discriminat oris. Ver. Aen. 11. Ordine flammaram, & latè discriminat agros. Stat. Theb. 5. Quoniam ab arctois discriminat æthera plaustris. Luca. 2. Stat thoros, & picto vestis discriminat auro. Mant. Circuit omnipotens ita res discriminat auctor. Cicero in Ann. Hetruria discriminat Cassia. antepen. acut.

DISCREPO, pen. cor. Ver. Aen. 10. Hinc contra Lausus, nec multum discrepat ætas. Hor. de Art. Sortilegis non discrepuit Sententia Delphis. Idem Ser. 1. Sic me de fendam, longè mea discrepat illis. Idem 2. Undique dicatur meritum, quid discrepat illis. Idem Epist. 2. Discrepat & quantum discordet parcus auaro. Pers. Sat. 6. Discrepet his alius geminos horoscopes Varo. Cicero de Or. Si qua iure discrepauit ab Antonii diuisione nostra partitio. Idem Off. Quæ multum ab humanitate discrepant, antepen. acut.

DISCREVI, pen. pro. Ver. Aen. 11. Fecerat, & tenui telas discretuerat auro. Idem 10. Indiscreta suis, gratusque parentibus etror. pen. flect.

DISCUBO, pen. pro. Luca. 10. Discubuerat toris reges, maiorque potestas. Cicero Att. Discubuimus omnes præter illam. Idem de Inuen. Cœnati discubuerunt ibi. pen. acut.

DISCURSUS, pen. pro. Flac. 3. Cyzicus hic aciem uanis discursibus implet. pen. acut.

DISCV-

DISCVTTO, pen. cor. Ver. Geo. 3. Tum sol
pallentes haud unquam discutit um-
bras. Iuue. Sat. 10. Discutienda valent
sterilis mala robora fici. Oui. Met. 11.
Discutiant tamen has prebentive mican-
tia lumen. Lucr. 3. Discutiunt, sed natu-
rae species, rarioque. Idem sexto. Discu-
tit in festo preclaras fulmine sedes. Idem
Obuia discutiat plagis, itinerque sequa-
tar. Cicero pro Domi. Cum eorum aduo-
cationem manibus, ferro, lapidibus discul-
sisti. antepenult. acu.

DISGLVTINO, pen. cor. Mant. Vos ergo
Aufonii vos vel disglutinat vlla. Idem.
Insilit, & velatam ostro disglutinat ar-
cam. Idem. Conuulsas magno montes
disglutit hiat u. antepen. acu.

DISPENSATOR, pen. pro. Mart. 5. Dispen-
satorem fallax spoliavit amica. Idem 11.
Te dispensator, te domus ipsa pauet. pe-
nult. flectit.

DISPAR, pe. pro. Hor. Epist. 1. Ut matrona
meretrici dispar erit, & que. Ver. Buc. Est
mihi disparibus septem campacta cicu-
tis. Vide Par. pen. acu.

DISPEREO, pen. cor. Catul. De me dispe-
ream me nisi Lesbia amat. Idem. Afidue
verum dispereā nisi amo. Mart. 9. Si scio
dispeream, quis sit Athemagoras. Idem
2. Si non meutiris Claſſice dispeream.
Idem 1. Dispeream, si non hic Dacianus
erit. Cicero contra Rul. An caput vestre
pecuniae disperire patiemini. antepen. acu.

DISPONO, pe. pro. Ver. Aen. 3. Disponunt
ensem, & scuta latentia condunt. Iuue.
Sat. 7. Ordinis & magnas comitum dispo-
nere voces. Cicero Or. Verba ita dispo-
nunt, ut pictor varietatem colorum. Idē
Att. Quam tyrannio mihi libros dispo-
suit. penult. flect. Iuue. Sat. 14. Dispositis
pædibus hameis vigilare cohortē. Pers.
Sat. 5. Dispositæ pinguem nebulam vo-
muere lucernæ. antepen. acu.

DISPLICEO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Si fur di-
pliceat Verri, homicida Miloni. Hor.
Epist. 1. Displicet iste locus. clamo, & di-
ludia posco. Ver. Geo. 3. Nec mihi displi-
ceat niaculis insignis, & albo. Cicero Att.
Mihi, quæ adhuc acta sunt, displicent.
Idem. Vereor ne tibi mea consilia displi-
ceant. antepen. acu.

DISQVIRO, pen. pro. Hor. Ser. 2. Verum
hic impranli tecum disquirite, cur hoc
penult. flectit.

DISSIMILIS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Dissi-
milis viris quanto præstantius vltor. Idē
15. Illis dissimiles, & nostro tempore na-
ta. Hor. Epist. 1. Multum dissimiles ad cæ-
tera penē gemelli. antepen. acu.

DISSIPAO, pen. cor. Stat. Theb. 4. Iussa facit
carmenque ferit, quo dissipet umbras. Sil.
1. Perque ipsum regmen crepitancia dissi-
pat ossa. Oui. Met. 2. Dissipat & medio,
spargit pulmone venenum. Flac. 6. Dissi-
pat, hic pariter telorum immanis in v-
num. Cicero de Orat. Libidines totum
dissipauerunt. Idem in Vat. Subsellia dissi-
pauit. Idem de Diu. Simia vnam euet-
tit, sortes dissipauit. antepen. acu.

DISSIDEO, pe. cor. Hor. Epist. 1. Trita sub
est tunica, vel si toga dissidet impar. Oui.
Met. 15. Dissidet, & variat sententia, par-
que negandum. Cicero in Ver. Dissident
à nobis animo, & voluntate. Idem de O-
rat. Ita à sententia scriptum dissideat. an-
tepenult. acu.

DISSIDIO, pen. cor. Oui. Met. 2. Dissidit
omne solum, penetratque in tartara ri-
mis. Ver. Geo. 3. Aeraque dissiliunt vul-
gō, vestesque rigescunt. Idem Aen. 3.
Dissiluisse ferunt, cum protinus veraque
tellus. ybi ait Seruius, Hinc apparet bene-
dictum, vñctos saluere per vtres: nam &
dissilui, & salui facit. Cic. in Melon. Cum
hic de rheda reiecta penula dissiluisse,
est enim postico salio, salis, salui. Item in
composito dissilio, dissilui. Stat. Theb. 1.
Dissiliant, da tartarei regina barathri.
Idem 7. Dissiluere foros Hircano in san-
guine pulcher. Oui. Met. 9. Dissiluit stria
gens vterum membrana, fluuntque. ante-
penult. acu.

DISSIDIUM, pen. cor. Stat. Syl. 4. Dissidia,
& solidos nouus exultabis in actus. Ca-
tul. Sed fratris chari flebile dissidium.
Prop. 1. Multis ista dabunt litorea dissi-
dium. Idem 2. Dissidiū vobis proximas
annus erit. Mart. 10. Dissidium non est
hoc proculea lucrum est. antepen. acu.

DISSITVS, pen. cor. Ver. Opusc. Ob ritum
morti mihi cui dissitus omnis. Mant. De
ſira, & omnino nostris extincta diebus.

- Lucr.** 4. Per membra, arque artus animai
difficilia vis. Idem 3. Cetera pars animæ
per totum diffusa corpus. antepe. acu.
- DISSIMULO**, pen. cor. Iau. Sat. 9. Verum
et dissimiles, vt miras cetera quanto.
Idem 16. Audeat imò, & si pulsetur, dissi-
mulet nec. Ouid. de Art. 1. Vir male dissi-
mulet rectus, & illa caput. Verg. Aen. 4.
Dissimulare etiam sperasti perfide tantu.
Flac. 2. Dissimulant, donec resides Tirin-
thius horos. Stat. Theb. 9. Regis Achio-
nii, seu dissimulauerat ardēs. Cicero pro
Plane. Ceteri vera beneficia etiam mino-
ra dissimulant. Idem Offi. Et dissimulat
appetitum voluptatis. antepe. acu. Stat.
Syl. 4. Dissimularus honos talem quoq;
Barbarus hostis. Ouid. in Epist. Sed tamē
apparere dissimulatus amor. Hor. Epist. 1.
Dissimulato opis propriæ mihi commo-
dus vni. Mart. 5. O frustra locuples, d. dis-
simulator amice. Idē 4. Nā mihi iam mo-
tus dissimulatores. pe. fle. Ouid. de Art.
1. Leticam dominæ dissimulante ad-
penult. acuit.
- DISSONVS**, pen. cor. Stat. Syl. 2. Seu nostrā
ille chelyn, seu dissona nectit. Idē Theb.
6. Dissonus, ambiguumq; sanis cunctan-
tor Adrast. Flac. 3. Dissona peruigili plā-
ctu vada qualiter arces. antepe. acu.
- DISSOCIIO**, pen. cor. Hor. Epist. 1. Cōtinui
montes nisi dissocietur opaca. Cicero de
Ami. Morū dissimilitudo dissociat ami-
citas. antepe. acu. Oui. Met. 1. Dissociata
locis concordī pacē ligauit. Stat. Syl. 1. Ex-
ponit fluvij, sic dissociata pfundo. pe. fle.
- DISTRIBVO**, pen. cor. Oui. Fall. 6. Romu-
lus in partes distribuitque duas. Lucr. 5.
Proinde putare aliquem tum nomina dī-
strubuisse. Man. Cetera distribuit pietas
alimenta ministrat. Cicero Att. Sanē cō-
mode Pompeius distribuit binos singu-
lis partibus familiarū. Idē in Car. Tribu-
isti partes Italix. antepe. acu.
- DISTERTVS**, pe. pr. Mart. 5. Causis, inquis,
agam Cicerone disertus ipso. Idem 1.
Hac ratione potest nemo non esse dis-
ertus. Hor. Epist. 1. Fecundi calices quē nō
facere disertum penult. acu.
- DISTINCTIO**, pe. cor. Lucr. 5. Et mare, quod
sare terrarū distinctet omnis. Verg. Aen.
11. Quæ tunc tibi magna volant, dum dī
- stinet hostem. Air Ser. significat arce, re-
pellit, & propriē extra tehet: nā dī sepa-
rantis est, vnde & diduch, & distraho dici-
nus. Cicero Att. Quæa occupatiōe di-
stineat. Idem Epist. Nā antea distinebar
maximis occupatiōibus. antepe. acu.
- DISTICHON**, pe. cor. Mart. 7. Disticha qd
belle pauca Sabelle facis. Idem 6. Si bre-
uiora probas, disticha sola legas. Idem 3.
Cur in te factum distichon esse putas. an-
tepe. acu.
- DISTERTVS**, pen. cor. Lucr. 4. Tantæque
in his rebus distantia diseritas quæ est.
antepe. acu.
- DISTRAS**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Distrahor
hinc anui stantes in limine vitæ. Cicero
in Ant. Quid ego illi ab eo distrahere
coner. Idem Att. Anrequam copix illius
nos à nobis distrahant. antepe. acu.
- DISTO**, pen. pro Oui. Met. 13. Iuppiter est,
totidemq; gradus distans ab illo. Cice-
ro de Orat. Multum inter se distant istæ
facultates. Idem. A quo genere ne illud
quidem plurimum distat.
- DISSVADERO**, pen. cor. Luca. 4. Vt dextræ
iulli gladius dissuasi, adhxist. Vide Sua-
deo. Cicero Offi. Cū præsertim de capti-
uis dissuasurus esset. Idem contra Rul.
Quis vnquam legem agrariā suasi, quæ
ego dissuasi. antepe. acu.
- DISSVTVS**, penult. pro. Pers. Sat. 3. Oscitac
hesterum dissutis vndique malis. penult
tima flebit.
- DISTVL**, pen. cor. Flac. 5. Distulerant, sed
bella ihorum, tum frontis, & Argus. Lu-
ca. 10. Dissulit vsterius, sed quæ non de-
buit ita. Cicero Epist. Scruilius rogatus
rem dissulit. Idem in Var. Quod promul-
gasti misericordix ad crudelitatis tepus,
dissulisti, à differo. antepe. acu.
- DITTO**, pen. cor. Ver. Aen. 1. Qui mare quæ
terras omni ditione tenerent. Oui. Met.
14. Inde sub Aescanū ditione binominis
Alba. Clau. Conspiciant apices geomini di-
tioneis Eoz. Anfo. Torus sub vestra iam
ditiōe suo. Air Ser. Aen. 1. (bi. Post alii
procetes, sanē procetes, de his est quæ
nominatiūm in vsu non habent, & vt vi-
stor ditione tenebat: nam nec hoc in
vsu habet nominatiūm, licet id com-
positione dicamus conditio, quod li-
cet

cēt à dis ditis decietur, contra naturā tamen primitiui corripit cuius declinatio à genit. sit. antepen. acu.

D I T O, penul. pro. Mart. 8. Et ditant Larias certia de na tribus. Clau. Ditari, subitoque trabes lucere metallo. Stat. Syl. quin to. Mœnides, quantumq; pios ditarit agrestes. Idem Theb. 7. Ditantur flammę, nonnunquā m opulentior illo. Hor. de Art. Sermionem patrium ditauerit, & noua rerum. Manr. In patriam Venetis opibus ditescite quādo. Stat. Theb. 5. Noia sit, & Getico nuper ditata triumpho. Ouid. de Pont. 2. Ditata est spoliis perfida turba meis. Cicero Offi. Vt omnium rerum affluentibus copiis dicitur. Idem ad Heren. vrbis triumphus ditat. pen. fleet.

D I V E L T O, pen. pro. Ouid. de Trist. 3. Atque ita diuellit, diuulsq; mēbra per agros. Idem Met. 14. Monstrauit, iussitq; suo diuellere trunc. Cicero pro Planc. Nemo eum à me diuellat. Idem Mil. Magno dolore à te diuellor. penult. acu.

D I V E R S O R I V M, pen. cor. Hor. Epist. primo. Mutandus locus est, & diuersoria nota. antepen. acu.

D I V E R S V S, pen. pro. Ver. Geo. 1. Temporibusque parem diuersis quattuor annum. Iuue. Sat. 3. Respice nunc alia, ac diuersa pericula noctis. Oui. Met. 1. Cum sua quisque regat diuerso flamina tracti. Idē diuersorum operum fugat hoc, facit illud amorem. pen. acu.

D I V E R T I C V L V M, pen. cor. Iuue. Sat. 15. A diuerticulo repetatur fabulo postquā. antepen. actu.

D I V E S, pen. pro. Ver. Aen. 10. Mantua diues auis, sed non genus omnibus vnum. Idem 2. Insula diues opum Priami duni regna nanebunt, ait Seruius Aen. 2. Ibi insula diues opum, hic genitui iungitur. Statius, quod rarū est, & ablatiuo, ut satis ostro diues & auro Cicero. Off. crasus cum cognomine, tū copijs diues. Sil. 3. Diues ubi ante omnes colitur Feronia luco. Oui. Met. Diuitibus procis non me cōtemne, petebat. Idem. Diuitis his altus, herbosaque pascua Nelei. Mart. 1. Diuitior Crispo Thrasea constantior ipso. Iuue. Sat. 3. Quæ nec diuitibus gens acceptissima nris. Oui. Met. 2. Ditis, ait,

quo non alius conscendere summas. Idē. Et dicem sumpto, quod auara poposcerat auro. penult. fleet.

D I V I D O, pen. cor. Stat. Syl. 1. Diuidit alter nas setuant prætorias ripas. Item 5. Præterea fidos domus si diuidat enses. 1. & Theb. 3. Diuidere & tanti consortia iupere leti. Verg. Aen. 4. Atque animū nūc huic celerem, nunc diuidit illic. Item 12. Diuidit haud quāquam dictis violentia Turai. Claud. Agmina fraternas ex quo si diuidat æstas. Lucr. 3. Ipse sui mileret, neque enim se diuidit hylum. Luca 1. Diuiditur ferro regnum, populique potētis. Hor. Ser. 1. Abuci lentis exēplo dum numina didit. Idem. Diuisit me dium fortissima Tyndaridarum. Luca. 2. Factorum immoto diuisit limine mundū. Oui. Fast. 3. Diuidere, hæc populo copia gratā fuit. Item de Pōt. Atque tuis toto diuidor oibe rogis. Idē Fast. 6. Didius hostiles ingeminauit opes. Idem Met. 3. Et qua pocinas via diuidit vda paludes. Elie. 1. Diuiditur, celer Asterion quem matre carente. Lucr. 6. Corpus, ut est per membra sacer cum dicitur ignis. Idem 5. Primitus, inde omnis flammatur diditur ardor. Idem. Si diderūt quoniam præclaro nomine Athenæ. Idem 4. Præterea partes in cunctas diuiditur vox. Cicero Att. Amantus Syriam à Cilicia aquarum diuortio diuidit. Idem in Part. Ea in cōfirmationem, & in cōsuetudinem diuiduntur. antepen. acu.

D I V I D V S, pen. cor. Claud. Saucia diuidis clarescit nobile subleis. Sil. 14. Aelio nā diuiduas se scindit in oras. Hor. Epist. 1. Et mihi diuiduo funderet munere quadr. Oui. de Ar. 1. Per loca diuiduos amne sequunt equos. Stat. Theb. 8. Tpa diuiduiq; castris in beachia crines. antepen. acu.

D I V I N V S, pe. pr. Ver. Buc. Fagina exlatuni diuini opus Alcimedotis. Idē Aen. 4. Ex quo reliquias, diuiniq; ossa patētis. Māt. Diuinatq; canens vsq; ad Tizania landes. Sil. 3. Fibrarū, & pennarū diuinarumq; sagace n. Catul. Talia diuino fuderunt carmine fata. Iuue. Sat. 3. Et diuina Opiei debet carmina mitres. Idē 15. Sortiti genū, diuinorūq; capaces. Hor. Ser. 2. Diuinare etenim magnus mihi donat Apollo.

Mant. Et quod scire nequis ne diuinare labora. Cicero Att. Non quidem hoc diuinari. Idem pro Quir. Nemo diuinare poterat te postulatorem. pen. flec. Vergil. primo. Haud equidem credo, quia sit diuinitus illis. Lucr. 1. Quinquam multa bone ac diuinitus inuenientes. antepe nult. acuit.

DIUISVS, pen. pro. Ver. Buc. Et penitus totius diuisos orbe Britannos. Idem Geo. 2. Diuise arboribus patriæ, sola India nigrum. pen. flec.

DIUITIÆ, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Nō ego diuitias auidis sine fine parandi Idē 3. Et quas diuitias incolæ pauper habet. Idem Met. 5. Prodigia diuitias, alimentaque mitia tellus. Iuven. Sat. 1. Vincant diuitiæ, sacro nec cedat honori. Auso. Cōcussus dixit, quid tibi diuitiæ Verg. Aen. 6. Et qui diuitiis soli incubuere repertis. Stat. Syl. 2. O quam diuitiis, censuq; exutus opimo. Sil. 1. Diuitiis probrobus honor, lacerabat hiantem. Mart. 6. Hic nostræ mihi sunt Castice, diuitiæ. antepe nult. acuit.

DIUORTIUM, pen. cor. Sil. 3. Atque æterna tenet magnis diuortia terris. Idem 14. Ex illo seruis rapidus diuortia Nereus. Idem. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. Luca. 2. Idem per Cythici profugū diuortia ponti. Mant. Non tulit antiquæ pietas diuortia vitæ. Verg. Aen. 9. Obiiciunt equites sese ad diuortia nota. antepe nult. acuit.

DIVS, pen. pro. Flac. 10. Rustica turba vocat, peperit nam dia puella. Hor. Serm. 1. Virtute esto, inquit, sententia dia Catonis. Ouid. de Art. 1. Quæ brevis æquorea dia feritur aquis. Catul. Aut vestræ ratis spumosa ad litora dæ. Ver. Aen. 1. 1. Idæ lides, quas ipsa decus sibi dia Camilla. vbi ait Ser. Cuius nominis æthimologiam plætiq; venire voluit apo tu dios: quod si sic est, dicemus dissident derivationem à principalitate: nam dia, di producit, cū dios corripit. penult. flec. Hor. de Art. Viribus, & versare diu, quid ferre recusent. Idem Epist. 1. Testa diu, quod si cessas, aut strenuus ante. Ouid. Epist. Vela diu vultus detinere meos. Idem Met. 15. Nil equidem durare diu sub imagine

eadem. Idem. Visu refert, pugnatque diu sententia secum: Lucan. 1. Stare diu, nimioque graues sub pondere lapsus. De quo ait Ser. Geo. 1. ibi. Nocte leues stipule melius, nocte arida prata: Nocte autē non est aduerbium, sed nomen ablatiui casus: adeo vt ei Horatius iunxerit præpositionem: Vtiugulent homines, surgunt de nocte latrones: nam aduerbium noctu facit, sicut diu. Salust. diu noctuq; laborare: Quint. Inst. 1. Nam vt noctu, & diu, ita dictu, & factu. pen. acuit. Verg. Opusc. prima foret letho mihi vita diuitius esset. antepe nult. acuit. Ouid. de Trist. 3. & diuturna magis sunt monumenta mei. penult. acuit.

DIVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Respice rituales diuorum Claudius audi. Ouid. Met. 3. Nomine diuorum thalamos inire pudicos. Idem 1. Narus homo est, siue hunc diuino semine fecit. Sta Syl. 1. Plestra, nec Aonias decima cum pallade diuas. Māt. Diua Agathe nonas mensis, sua festa secū di. penult. flec.

DIO, pro. Ouid. Met. 2. Pignora certa petis, do pignora certa timebo. Idē. Pignora da genitor, per quæ tua vera propago. Idem Fast. 1. Da mihi te placidum dederis in carmina vires. Idem. Sic onere insueto va cuos dat in ære saltus. Do in gerundio breuis. Verg. Aen. 4. ibi. Ire iterum in la ciymas, iterum tentare præcædo. Ait Ser. In hoc modo do, naturaliter breuis est. sic Terentianus. Vt vitæ dubius varios renouando dolores, plætiq; à Verg. produci: vt, cantando tu illum: quod de gerundio substantiuo intelligi: quod verbum est infinitum, & more verborum o, communem habet gerundium in o, adiectiuū vsque produci: est enim aut datus, aut ablatiui casus. Iuuen. Sat. 8. Quos illis damus, & dedimus, quibus omnia debes. Mart. 2. Quæ datur ex Dacis, laurea tota tua est. Hor. Ser. 2. Sume Cietelle, negat, si non des, opret amator. Ouid. Met. 1. Vela dabat ventis, nec adhuc bene nouerat illos. Idem Fast. 1. Et damus æternas, accipimusque preces. Idem. Et dabat exiguum fluminis vda thorum. Iuue. Sat. 4. Hic liberos dabit, & fortulos, medianique Mineruam. Idem 5. Da Trebio pone ad Tre-

Trebiū,vis frater ab ipsis.Idem 1. Con
filiū dedimus Syllę.priuatus vt altum.
Idem 3. Si trulla in uerso crepitum de
dit aurea fundo.Idem 6.Priuūnoquē da
tum faciunt grauiora coactę. Idem 10.
Prouida Pompeio dederat Campania fe
bres. Mart. 1. Denique supplicium dede
rat necis, ille paternę. Oui. Met. 1. Tem
periemque dedit, missa cum frigore flam
ma. Idem. Verba datę fortis, secum inter
sequę volutant. Idem 2. Qui dederat cur
rus, nisi optem ferat omnia futo. Idem.
plangorem dederant, & quis Phetusa so
rorum. Stat. Syl. 1. Et quis se totis teme
se dedit hausta metallis. Idem. Militię
quencunque hominū, diuumque dedi
sti. Idem. Meque dedi, viduos vt transmit
tare per annos. Idem. Maeste pio genitu,
dabimus solatia dignis. Idem. Hoc quo
que demus ait, Patriis, nec gratius vl
lum. Oui. Fast. 4. Detis eo gelida qui lo
cus humet aqua. Idem. Detis, & in vete
res thurea grana focos. Idem de Trist.
1. Tantaque coniūni terga dedere fugę.
Idem Met. 6. Accepisse simul viā dederi
tis in vndis. Mant. Hoc conserte dapes
quicquid dederitis egeno. Ait Seruius. in
Ver. Aen. 8. ibi. Et vitia comptos noluit
prætereire ramos. vnde tūm eius ra
mus alicui offeritur, indicat eum esse me
liorem. hinc est illud prouerbiū her
bam do, id est, cedo victoriam.

Docēo. pen. cor. Ver. Geo. 1. Inclūdunt
vdoque docent inolescere libro. Claud.
Statque hosti grauius sensus aduerse do
cebo: Idem. Edocet assiduo cum Dorida
vicerit usu. Lucr. 5. Perdocuere homines
annorum tempora auerti. Stat. Syl. 1.
Hic Eraio iucunda doce, vocat apta mo
uere. Idē Theb. 6. Ordo docet casus fossis
hic flumina mōstrat. Idē 11. Flexit, ego
erectum subigam, & seruire docebo. Flac.
secundo. Quę mors ista doce, tendunt
cur vincula palmas. Ioue. Sat. 7. Chryso
gonus quanti doceat, vel Pollio quanti.
Hor. de art. Et potuit, magnūque loqui
nūdiq; corbūno. Mart. primo. Aut
doque iusus hos Thetis, aut didicē. Oui.
Met. primo. Quod tamen admissum, quę
sit vindicta docebo. Hor. Epist. primo.
Perdocet, hæc reclinant iuuenes dicta

ta, senesque. antepenultima acuit. Hor.
Epist. primo. Virtutem doctrina parec,
naturane donet. Mant. Lex diuina fide
christi doctrina Senatus. Lucr. tertio. Ad
de repertoires doctrinarum, jatque lepo
rum. penultima flecit. Pers. Sat. sexto.
Doctores Graios ita sit postquam fape
re vrbī. penultima acuit. Vide Defendo.
Cicero de Orat. Aut si qua est ara salis,
eam nos tū potissimū docebis. Idem
in Piso. Quid nunc te asine, literas do
ceam. Idem Art. Docui literis hoc fieri
non posse. Idem de Ort. Equidem soleo
dare operam, vt de sua quisque re me ip
se doceat.

Docilis, pen. cor. Sil. primo. Nec nota
docilis pœna sari auresuros. Luca. pri
mo. Et docilis Rhetor mōstrati Belge co
uini. Idem 5. Indocilis priuata loqui,
tum pauper Amiclas. Flac. 6. Vadit equi
docilis relegi, docilisque relinquī. Hor.
de Art. Percipiant animi dociles, tene
antque fideles. Idem Ser. 1. Parebit prauū
docilis Romana iuuentus. Oui. de Trist.
4. Indocili numero cum graue mollit o
pis. Idem Fast. 3. Ergo animi indociles,
& adhuc ratione carentes. Mart. 1. Lusc
Nereidum docilis chorus æquore toto.
antepenultima acuit.

Docymētvm, pen. pro. Oui. Met. pri
mo. Et documenta damus, quia simus ori
gine nati. Mant. Et qui prima dedit pue
ro documenta modellus. Idem. Sacramē
ta docens populos documenta nepotes.
Claud. Prima sagittiferę pecudis docu
nienta secutos. Idem. O bene naturę me
mores documenta supernę. Sil. 5. Exul
tans cruor, & celis documenta futurę.
Stat. Theb. 12. Paruant prostratis, inquit,
documenta Mycenis. pen. acu.

Dodona, pen. pro. Oui. de Trist. 4. Hęc
mihi si Delphos, Dodonaque diceret ip
sa. Ver. Geo. 1. Desiderent sylux, & victū
Dodona negaret. Luca. 3. Syluxque Do
dones, & fluctibus aptior alnus. Flac. 1.
Vocibus his istaret ducis, Dodonida quę
rum. Oui. Met. 14. Vocalemque suā ter
ram Dodonida quercu. Ver. Aen. 3. In
gens argentum, Dodoneosque lebetes.
Oui. Met. 7. Sacra Ioui quercus de sem
ine Dodongo. pen. flecit. Claud. Cesset
in

in vetric Dodonia quæcus aristis. antepe. ac.
DOGMA, pen. pro. Marr. 1. Dogmata sic sequeris, saluus ut esse velis. Iuue. Sat. 13. Et qui nec Cynioes, nec Stoica dogmata legunt. Mant. Incipit & sunt ingentes sua dogmata ferri. pen. acu. Ver. Opusc. Dogmaticas agit per placido. certamine lites. antepe. acuit.

DOLABELLA, pe. pro. Iuue. Sat. 8. Inde Dolabella est. atque hinc Antonius, inde Flac. 2. Carm. Equos vidisse putant Dolopeia bella. pen. acu.

DOLABRA, pen. cor. ait Calep. Muta enim & liquida iuuant metrum, non accerum. ait Ser. Vide Peragro. Iuu. Sat. 8. Si lētus pigra muniret castra dolabra. antepe. acu.

DOLEO, pen. cor. Stat. Syl. tertio. Inficiata lyra seum, ingraturumque dolebas. Ouid. de l'ot. primo. Quique dolet citius quam dolor ipse cadet. Idem. Non doluit parua Cynicus procul esse Synopæus. Idē Metamor. primo. Quoque magis duleas genitrix, ait, an ego liber. Verg. Geor. secundo. Aut doluit, miserans inopem. aut inuidit habenti. Stat. Theb. tertio. Fama subit, & bellorum extrema dolemus. Idem. Ut timeam, doleamque rogo, sed oscula ruper. Luca. secundo. Nam plorata suis nunquam diuerfa dolebit. Cicero pro Sestio. Qui meum casum, luctumque doluerunt. Idem pro Cæli. Si egebis, tibi dolebit. Idē. Qui ex omnibus maxime Dionis mortem doluit. Idem Epist. A te peto, ut meas iniurias perinde doleas. Idem Att. Doleo ut meam vicem doleres. Apud Cicero. non legi cum ablatiuo. antepe. acu. Prop. primo. Audax ah nimium nostro dolitura periculo. Hor. Sermon. 1. Quid latura sibi, quid dolitura negarum. Ouid. Met. 9. Forte deo doliturus eris, data præmia nollet. penult. fleat.

DOLIUM, pen. cor. Ouid. Fast. 5. Florent & nebulæ, dolia summa tegunt. Verg. Opuscu. Horrea uti saturent, rumeant, & dolia musto. Sil. quinto. Ingentisque lacus, & Bacchi dolia compler. Iuue. Sat. sexta. Peluis olet, nam sic tanquam alta in dolia longus. Tibul. 2. Dolia dum magni de ficiuntque lacus. Prop. 1. Dolia virgineis idem repleuerit vris. antepe. acu.

DOLOR, pen. cor. Lucr. 5. Materiemque dola-

re, ac leuia radere tigna. Hor. Ser. primo. Fuste dolat quarta vix demum exponimur hora. Ver. Aen. 7. Pila manu, sexuos gerunt in bellâ dolones. Ait Senilius Dolo nomen est, aut flagellum, intra cuius virgam latet pugio, aut ingens contus cum ferro breuissimum. Dolones aurem à saliendo dicti sunt, quod decipiant ferro, cum speciem præferant signi. penultima acuit. Iuuen. Sat. duodecima. Inunc & ventis animam committe dolato. penult. fleat.

DOLOR, pen. cor. Luca. 1. Non ausus timuisse palam vox nulla dolori. Stat. Theb. secundo. Exhaustit Thoracæ dolor, nec vincla coercent. Sil. 1. Mens intracta manet, superat, ridetque dolores. Iuuen. Sat. 9. Si numerum, si tres implevero iuxta doloris. Ouid. Metamorph. primo. Crura novent sentes, & sum tibi causa doloris. penult. acuit.

DOLUS, pen. cor. Ver. Opusc. Alta dolis Ithacis virtus quod concidit ista. Idem Buc. Vlla dolum meditentur, amat bonus ocia Daphnis. Hor. Epist. primo. Seditione dolis, scelere, atque libidine, & ira. Stat. Theb. sexto. Inde dolo iuuenis, fraudique accommoda sensis. Sil. 6. Nulla vocant incepta dolis, simul omnia verfat. penultima acu. Stat. Syl. primo. Quærum nosse licet, sic victa sopore doloio. Ouid. Metamorph. decimo quarto. Cecropum exosus, gentisque admissa, dolose. Hor. Ser. secundo. Artibus, atque modis, quid rides? iam ne dolose. Marr. 14. Non mendax stupor est, nec fingitur arte dolo. pen. fleat.

DOLOPES, pen. cor. Verg. Aen. secundo. Hic Dolopuni manus, hic leuus tendebat Achilles. Idem. Myruidonum, Dolopumve, aut duri miles Vlyssi. Flac. secundo. Carm. Equo vidisse putant Dolopeia bella. antepe. acuit.

DOLIONIVS, pen. cor. Flac. 5. Artē Dolionii donat velamina regis. antepe. acu.

DOMESTICVS, pen. cor. Ouid. Fast. primo. Inuenies illic, & festa domestica nobis. Idem Metamorph. decimo quinto. Et cū Cæsarea tu Phœbe domestica vesta. Idē de Pont. quarto. Ille ego conuictor densoque domesticus usus. Idem 2. Nunc tibi,

bi, eloqui nitor ille domesticus adfit. Lu-
ue. Sac. 14. Corruptant vitiū exē-
pla domestica magnis. *Hof. de Arr.* Ausi
deferre, & celebrare domestica facta. an-
tepen. acuir.

DOMINOR. penul. cor. Verg. Geor. primo.
Infelix lolium, & steriles dominantur a-
uenę. Idem Aen. pr. mo. Seruitio premet,
& victis dominabitur Argis. Idem 4. Hic
domus Aenex, cūctis dominabitur oris:
Idē seprimo. Partibus ex iisdē, & summa
dominaretur arce. antepenultima acuit.
Lucr. sexto. Insinuat, & hinc domina-
tus ut extulerit se. penultima fleat. Ci-
cero de Fin. Cleantes solem dominari, &
rerum potiri putat. Idem Epist. Casus,
& fortuna in bonis dominatur. Idem
Offic. Heu quam dispari domino domi-
naris.

DOMINVS. pen. cor. Ver. Buc. Delicias
domini nec quid speraret, habebat.
Idem: Quid domini facient, audent
cum talia fures. Stat. Syl. secundo. Astra
salutantem dominus sibi mente dicauit.
Luca. primo. Tunc erat exiguum, do-
minus commisit asylum. Idem. Detra-
himur dominis ubi seruire parat. Idem
quarto. Terra fuit domino, qua sunt
longissima regna. Stat. Syl. secundo. Sis
felix tellus dominus ambubus in annos
antepenultima acuit. Et per syncope
domnus: nam dominus, & domina, re-
laciua superbum designant nomen: ut
alicuius serui dominus: & alicuius do-
mini seruus: non conueniens humili-
bus personis, nec ecclesiasticis: sicut ec-
clesiæ est vsus, ut Papa Pius Tertius ser-
uus seruorum dei. Vnde cantant eccle-
sia, domnum apostolicum, & omnes ec-
clesiasticos ordines in sancta religione
conseruare dignis: sic quidem vete. es
sumnum Pontificem appellabant aposto-
licum, ut decreti prima pars distinctione
lxix. cap. Apostolicus autem. cui
ecclesia dominum decens epitheron sup-
ponit, cæterisque ecclesiasticis personis
humilitatem designans per syncope
factum à dominus domnus. sicut à domi-
na domus: ut apud veteres ait Fabius
cap. de Orthographia: quia tam Caias,
esse vocitatus, quam Caiosetiam in nu-

ptialibus sacrist aboleuit vsus, cui succē-
sit mulieribus domina Antonia. Hæc ad-
monet Catholicō. dñs propriē conuenit
claustralibus personis, vt Domnus Ab-
bas, Domnus prior. Domina tamen, vt
vulgo, datur mulieribus superbie: Dom-
nus igitur humilitatis gratia personis
ecclesiasticis vsurpatum esse: non quia
vsus sit i. Laciniate, licet vtrunque sit ra-
tionis, non artis: & ita appellat Seruius
Geo. primo. ibi, Virgea præterea Celest
viliq; supellex. supellex, ait, vsur-
patum esse: nam artis est hæc supelle-
ctilis. Idem Aen. 11. ibi. Ars fuerat, pau-
perque domus, nec nota parentum: hic
& hæc pauper dicimus: nam paupera
vsurpatum est. Idem Aen. primo. Scin-
dit se nubes, & in æthera purgat aper-
tum. Vt, nubes; non nubs, licet trabs,
& trabes, sed hoc de his tantum quæ le-
gimus sunt ponenda, non enim artis
sunt, sed vsurpationis: ut poetæ gra-
tia metri minuant. sunt hæc vitia qui-
dē in orationis virtutes: & domnus
etiam barbarissimi detractione per syn-
copē, quod proprietate tamen sit vir-
tus: ut est epitheron proprietatis gra-
tia, poetice necessitatis fauore, & in ora-
tione ornatus causa: quæ vicinitate uir-
tutum à figuris seperari non possunt.
Hæc Fabius Instit. primo. cap. 10. Vt Ci-
cero in Oratore ad Brutum, Suauitatis
gratia licet peccari in oratione. Valla, li-
bro secundo, cap. primo, Aspicte liberos
meos, qui dicor orbis. cæteraque id ge-
nus. de quadictione Domnus admonet.
Ioan. Despaut. lib. tercio. Domnus au-
tem extra versus barbarismus est, & in
versu rarēter admittitur. Quocirca ridi-
culi sunt, qui Domni, non domini ap-
pellari volunt, & iube domne, non do-
mine, cantant. Tu lector habes satis su-
pra quomodo utamur hoc nomine do-
mnus & in prosa, & in versu: ubi pluri-
bus rationibus, & satis dictum esse, quas
sequere.

DOMINICVS. penul. cor. Mant. Dominicus
Hispanis qui tunc veniebat ab oris. ante
penult. acui.

DOMO. pen. cor. Stat. Syl. secundo. Urbis o-
pus, longoque domat saxa aspera dorso.
Idem.

Idem. Libertate doma, iam flendi expleta voluptas. Idē Theb. 7. Et fulco Pateonia domant. fluuntque meatu. Hor. Epist. 2. Comperit inuidiam fulcro sine domari. Verg. Geor. 3. Cura domat timidi damz, ceruique fugaces. Idem 1. Continuo in sylvis magna vi flexa domatur. Mart. 13. Siue leui flamma, siue domamur aqua, penult. acu. Stat. Theb. 6. Ota & littoreo domitasse in puluere fertur. Sil. 3. Tempore quo Bacchus populos domitabat Iberos. Mant. Si qua operis tanti domito cōsurge ponto. Idem. Galliam domuere Syros, & domuere Sabēos. Idem. Clara per Italiam Gallos domitira Calabros. Ouid. Fast. 3. Et domitas gentes Ithifer inde tuas. Idem Met. 12. Nubigenas domitos à se pater ipse solebat. Mart. 2. Nobilius domito tribuit Germania Rheno. Stat. Syl. 3. Indomitusq; silex curua fornace liquescit. Luca. 8. Non domitor mundi, nec ter capitalia curru. Verg. Aen. 5. Tunc Saturnius hæc domitor maris edidit alti. Idem 12. Et Messapus equū domitor Neptunia proles. Idem 7. Picus equum domitor, quem capta cupidine coniux. Ouid. de Trist. 2. Nam quid de tetrico referam domitore chimæ. Idem Met. 9. Atque immune necis, nullaque domabile flamma. Verg. Geor. 3. Taygetiq; canes domitrix Epidaurus equorum. Cicero de Prouin. C. Pompeius Allobroges domuit. Idem pro Mar. Domuisti gētes immanitate barbara. domito antep. acu.

DOMVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Tunc primū subire domos, domus antra fuerūt. Idē. Occidit vna domus, sed non domus vna perire. Idem. Hæc domus, hæc sedes, hæc sunt penetralia magni. Idem de Pont. 1. Cū domus ingenti subito me lapsa ruina. Iuue. Sat. 1. Nota magis nulli domus est sua, quā mihi locus. Idem 10. Pone domi lauros duc in Capitolia magnum. Verg. Geor. 2. Si non ingentem foribus domus alta superbis. Idem 4. Dat fortuna domus, & aui numerantur auotum. Ait Valla, libro 3. cap. 15. Sum in domo, vel sum domi, hoc Grammaticæ est, illud verbi latinis & elegatis: & ad hoc Valla illud offero Fabii libro 5. cap. 10.

In domo furtum factum ab eo, qui domi fuit. Cicero Att. Clodius in domo Cæsaris quondam vnus vir fuit. Verg. Geor. 3. Deficit, abde domo, nec turpi ignosce senectæ. Ait Ser. Abde domo, i. in domo, nā si aduerbialiter vellet loqui, domi diceret: frequentior tamen vsus est per genitium. Cicero Att. Clodius deprecatus domi Cæsaris. Idem pro Flac. Qui domi stare non poterant. Idem in Ver. Is domi apud me est. Idem Tuscul. Diodorus multos annos nostræ domi vixit. Idem de Dom. Quæ ipsa domi Phalaridis consecrauisset. Idem Epist. Nonne maius sine periculo domi tux, quā cum periculo domi alienæ esse? In quo contra Valla quicquā non audeo. licet in domo, & domi differentia non vancat.

DONARIA, pen. cor. Flac. 10. Labuntur lacrymæ donaria Pythia largis. Ver. Geor. 4. In paribus duos alta ad donaria curus. Ait Ser. Donaria propriè loca sunt, in quibus dona reponuntur deorum, abusuè templa: de quo Valla, libro 1. cap. 6. Donaria non lecus repositiorum donorum, sed ipsa dona: licet Seruius dicat vbi dona oblata sunt. Audi lector, Cornu copix donaria non in quibus dona reponuntur, vt quidam ignari sentiunt, sed ipsa dona antep. acu.

DONEC, pen. pro. Stat. Syl. 3. Donec & hic spōsæ maturus, & illa marito. Idē Theb. 1. Donec ab Inachiis victa caligine tectis. Idem 4. Donec agris, magnumq; inducat mensibus annum. Sil. 5. Donec abundanter defuso sanguine latet. Ouid. de Am. Donec eras simplex, animum cum corpore amaui. Prop. Donec in agro corpore vita manet. Verg. Geor. 3. Donec humo tegere, ac foueis abscondere discunt. Ouid. Met. 13. Donec arenosi placidum Ludonis ad amnem. De hoc temporis ad verbio loquitur Antonius Nebriß. libr. 5. cap. de Accentu. ibi. Abscissa quoque sunt illa donec, pro quo antiquiores dicebant donecum, quod apud plautum in multis locis legimus, donec primam fleat. Vide Apocopen, supra in Regulis.

DONO, pen. pro. Mart. 1. Quicquid fama canit, donat arena tibi. Idem. Sed sesterilium domauit mentula Phæbo. Idem. Dimidium

miſiſum donare Lino quam credere toto, Idē 7. Cætera laſciuis donauit poma puellis. Luca. 10. Oſcula donabit crucibus, flammisq̃ue leuimus. Idem 9. Donamusq̃, neſas, ſciat hac pro cede tyrannus. Mant. Vendebant priſci quæ donabatur in æſque. Stat. Syl. 3. Donatur, teſtesq̃ue vluſant per deuia nympha. Idem Theb. 4. Iuppiter, d̃ quanta belli donabere præda. Idem 9. Limine capriuiſ matrem donabo phæetris. Perf. Sat. 4. Ne quicquàm populo bibulas donaueris aures. Idem 5. Bulla q̃ue ſuccinſtis laribus donata pendit. Horat. Epist. 2. Palma negata marcrum, donata reducit opimum. Idem. Ne rubeam pingui donatus munere, & vna. Luca. 10. Donata eſt nox vna duci, vixitq̃ue Photini. Ver. Buc. Fiſtula Damocæſ dono mihi quam dedit olim. Idem. Geo. 3. Dona feram, iam nunc ſolennes ducere pompas. Stat. Syl. 1. Connubii redeunt animo iam dona, preceſq̃. Luca. quinto. Lælius emeritiq̃ue gerens inſignia doni. Cicero de Nat. Quin hominibus hæc omnia natura donauerit. Idem pro Arch. Iraque eum Tarētini ciuitate, cæteriſq̃; præmiis donauerunt. Idem pro Roſc. la non pauca ſuis adiutoribus donabat. penult. ſeſtit.

DONYS A, penul. pro. Verg. Aeneid. tertio. Baccharatq̃ue iugis Naxon viridemq̃; Donyſam. Ait Seruius. Inſula dicta eſt, à calore marmoris Lacedæmonii. penultima ſeſtit.

DORYCLEVS, penul. prod. Verg. Aen. quinto. Fit Berœe Iſmariis coniuſ longæua Dorycli. Flac. ſecundo. Par tibi ne magni proles præclara Dorycli. penultima acuit.

DORICVS, penul. cor. Vergil. Aeneid. ſexto. Non Simois tibi, nec Xanthus, nec Dorica caſtra. Ait Seruius, mala eſt compoſitio ab ea ſyllaba incipere, qua ſuperior ſinitus eſt ſermo: nam plærunque & eacephaton facit. Stat. Theb. ſecundo. Iuppiter æque velis, quas Doricius alligat vndis. Iuuen. Sat. 4. Ante domum Veneris quàm Dorica ſuſtinet ancon. antepenultima acuit.

DORYLA S, penul. cor. Stat. Theb. 2. Funera fulmineus Dorylas, quem regibus ar-

dens. Idem 3. Et Chromis, & Dorylas, & noſtris curribus æqui. Sil. ſecundo. Conſtantis Dorylæ, vinſtis iam cornibus aræus. Ouid. Metamorpho. quinto. Nec Naſamoniaci Dorylas diſtiſſimus agri. Idem. duodecimo. Additur his Dorylas, qui tempora ſeſta gerebat. antepenultima acuit.

DORIS A, pen. pro. Stat. Syl. tertio. Doris Agenorei furſtis blandita iuueni. Idem 4. Et Chios, & glauca certatâ Doride ſaxa. Luca. 9. Dorida tunc, Maleam, & aper tam Tenaron ymbriſ. Ouid. Metamorpho. decimo tertio. At mihi cui pater eſt Neſeus, quem cæcula Doris. Idem 2. Doridæq̃, & natas penitus latuiſſe ſub vndis. Idem. Doridæq̃ue, & natas, quærum patris, nare videtur. Iuue. Sat. 3. Vxor em comedus agit, vel Dorida nullo. Ver. Buc. Doris amara ſuam non intermiſceat vndâ. penult. ſeſtit.

DORION, pen. cor. Stat. Theb. 4. Dorio, hic fretus doctas anteire canendo. Luca. ſexto. Quæ terigit Phylææ, Peleoſq̃ue, & Dorion ira. oppidum Magnetiæ eſt. antepenultima acuit.

DORCADA, penul. cor. Mart. 13. Delitium paruo donabis. dorcada nato. Mant. Dorcadæ, ac totidem lepores. eū pignore bino. Idem. Cum ceruis, cum dorcadibus, eum vnſpibus illuc. antepenultima acuit.

DORMIO, penul. cor. Mart. 5. Rex niſi dormieris, non potes eſſe meus. Iuuen. Sat. 1. Dormiret, ſulta eſt elementia, cum tot vbiq̃ue. antepenultima acuit. Hor. Epist. 1. Tâdem dormitum dimittitur hinc vbi ſæpe. Idem de Art. Indignor, quandoque bonus dormitat Homerus. Idē. Aut dormitabo, aut ridebo triſtia mæſtum. penultima ſeſtit.

DOS, pro. Ouid. de Pont. 2. Infelix perii dactibus ipſe meis. Idem de Art. 2. Hoc docet vxores, dos eſt vxoria liteſ. Idem tertio. Doribus, & meritum liceant modò numina tento. Hor. Ser. primo. Cruribus hæc metuat doti deprenſa, egomet miſ. Iuſ. Sat. 2. Quadraginta dedit Gracchus ſextertia dorem. ſeſti. Hor. Epist. 1. Indo, rata mihi foror eſt pauperſcula mater. Oni. Met. 4. Indorata rapit tædæ Hymæzus, amorq̃ue. penult. ſeſti.

Doro, pen. pro. Ovi. Met. 13. At puto fene-
ribus dotabere regia virgo. penultima
flectit.

DOTALIS, pen. pro. Hor. Epist. 2. Ne plus
frumenti dotalibus emerat agris. Verg.
Aen. 12. Concipis, & si adeo dotalis re-
gia cordi est. Idem 4. Dotalisque tuæ Ty-
rios permittere dextræ. Idem 9. Effatur
non hæc dotalis regia amatæ. Ovid. Me-
tamor. 14. Mœnia condiderat, dotaliaq;
arua tenebat. Idem 8. Dotalē patriam,
finemq; imponere bello. Stat. Syl. 5. O-
dit & intactæ regnum dotalē noueræ.
Idem Theb. primo. Dotalisque argi, nec
non in fœdera vitæ. Idem secundo. Har-
monies dotalē decus sub luce iugali. Idē
quarto. Harmoniæ dotalē geram dabit a-
prior ista. Flac. 8. Coniugio primus cele-
bro dotalia sacra. Ovid. Fast. 5. Est mihi
fecundus dotalibus hortus in agris. Idē
6. Et caput, & regnum factum est dotalē
parentis. pen. flect.

DRACO, pen. cor. Stat. Theb. 2. Fulminis ex-
tremi cineres, viridumq; draconum. I-
dem duodecimo. Idaliæ volucres fuluum
aspexere draconem. Ovid. Metamor. 2.
Infantemque vidēt, apporrestumq; dra-
conem. Claud. Hi volucres tollunt aqi-
las, hi picta draconum. Luca. 3. Roboraq;
amplexos circumflexisse draconem. Idē
nono. Serpitis aurato nitidi fulgore dra-
cones. Flac. secundo. Expict, & referam lo-
tos in templa dracones. Verg. Aen. vnde-
cimo. Vtque volans altè rapium cū ful-
ua draconem. Idem secundo. At gemini
lapsu delubra ad summa dracones. Ait
Seruius ibi, Horresco referēs: angues sūt
aquarum, serpentes terrarum, dracones
templorum. Lucr. 5. Prima leo, postrema
draco, media ipsa chimæ. penultima
acuit.

DREPANVM, penul. cor. Stat. Theb. 4. Qyi
drepani scopulos, & oliteræ Sicyōis. Flac.
10. Tempore dein paruo drepanes lætis-
sima linquit. Sil. decimoquarto. Sidonia,
& drepane, arque vndæ clamoriferæ Helo-
rus. Māt. Aequora quæ drepano subsunc
erycisque sub alto. Verg. Aen. 1. tertio.
Hinc drepani me portus, & ille tabilis
Oræ. Vbi ait Seruius, Drepanum ciuitas
non longè à monte Eryce trans Lilybē,

dicta vel propter curuaturam littoris, in
quo sita est. Ovid. Fast. 4. Antraque Cy-
clopum positis exusta caminis: Quiq; lo-
cus curæ nomina falcis habet. vel quod
Saturnus post amputata virilia Cælo pa-
tri, illuc falcem proiecit, quæ Græcè Dre-
panos dicitur: quod quasi verisimile pu-
tatur propter vicinitatem Erycis conse-
crati Veneri, quæ dicitur nata ex Cæli
cruore, & spuma maris. antepenultima
acuit.

DRYADES, pen. cor. Stat. Syl. 1. Et Dryadū
viduare choris algentia possit. Idē Theb.
septimo. Promouet, ecce Dryas hic, cui
niuea arma tridentem. Ovid. Metamor.
decimoquarto. Ille suos Dryadas Latius
in montibus ortas. Idem octauo. Sæpe
sub hac Dryades festas duxere choreas.
Idem secundo. Planxerunt Dryades plā-
gentibus assonat Echo. Idem in Ibin.
Vtque Dryantiadæ Rhodopeia regna te-
nenti. Ver. Geo. 3. Interea Dryadum syl-
uas, saltusque sequamur. Idem quarto.
At chorus æqualis Dryadum clamore su-
premos. Mart. primo. Quæq; Antenoreo
Dryadum pulcherrima Fauno. antepen-
ultima acuit.

DRYOPE, pen. cor. Stat. Theb. secundo. Hunc
vvero quondam Dryope Phœnissæ graua-
to. Idem quarto. Asterion, Dryopumque
trahens Erasinus aristas. Flac. secundo.
Has inter medias Dryopes in imagine
mœstæ. Ovid. Metamorph. octauo. Non
tamen idcirco ferrum, Dryopeius illa.
Verg. Aen. quarto. Cretesq; Dryopesq;
fremunt, pictique Agathyrsi. antepenul-
tima acuit.

DROMAS, pe. cor. Ovi. Met. 2. Et Dromas,
& Canache, stricteque, & Tygris, & Alce-
penul. acuit.

DRVSVS, pen. pro. Ovid. de Trist. quarto.
Drusus in his meruit quondam cogno-
mina telis. Idem Fast. primo. Tu quoque
cum Druso premia fratre feres. Idem de
Pont. secundo. Sic quem dira tibi rapuit
Germania Drusus. Idem in Ibin. Desine
de Druso læta referua tuo. Iuuen. Sat. ter-
tia. Plance iuuenis alto Drusorum san-
guine tanquā. pen. flect.

DRYIDÆ, pe. cor. Luca. primo. Sacrorum
Dryidæ positis reperistis ab aruis. Stra-
bo

bo libro quarto sequitur. Apud omnes tres passim notiones eximio in honore sunt Bard, Varies, Dryidæ Bardi quidem laudationibus, rebusque poeticis fludent. varies autem sacrificiorum, naturaliumque causarum curæ dediti sunt. Dryidæ præter causarum naturalium studia moralem disciplinam exercent. antepenultima acuit.

DVBIRO, pen. cor. Ver. Geo. primo. Haud dubitat terræ referens mandare cacumen. Ovi. Met. 21. Tollere sit visus, populus dubitabat, arille. Idem 19. Ora mihi, cretenque diu dubitauit habenda Idem secundo. Ne dubita, dabitur, Stygiæ iurauimus vndas. Idem de Pont. 3. Quoque minus dubites, stat basis orba dea. Iuue. Sat. prima. Cur timeam, dubitemve locum defendere, quauis. Idem tertio. Et dubitas alta Chionem deducere sella. Idem octauo. Perditus ut dubitet Senecam perferre Neroni. Idem duodecimo. Ille nec argentum dubitabat mittere lances. Stat. Theb. 12. No men & Elysijs signum indubitabile regnis. Ovi. Met. decimotertio. Arque ego, si uirius in me dubitabilis esset. Idem primo. An sit mortalis? nec erit dubitabile verum. antepenultima acuit. Stat. Syl. primo. Conciliata cadit, dubitataque sydera cernit. Iuue. Sat. quarta. Non dubitatur fugitium ducere piscem. penultima acuit. Cicero de Nat. Nemo de diuina ratione dubitaret. Idem pro Cecio. Non de armis dubitatur.

DVBIVS, pen. cor. Ver. Geo. tertio. Nec animi dubius verbis ea vincere magnū. Idem Aen. 11. Nunc adeo quæ sit dubie sententia menti. antepenultima acuit.

DVCARIVS, pen. cor. Sil. 5. Aduolat ora fretus, mentemque ducariis acri. antepenultima acuit.

DVCENYI, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Ut redeat veteres Ciceroni nemo ducentes. penultima acuit.

DVCO, penul. pro. Stat. Syl. primo. Ipse nec Aeneas, nec magnus duceret Hector. Idem tertio. Forte diem Triuix dum litore duimus vdo. Idem. Duc & ad Emathios Manes ubi belliger urbis. Flac. decimo. Ne patris sub iuga finas, adducier orat.

Ovid. Metamorph. primo. Molliriq; moris, mollitate ducere formam. Idem de Pont. primo. Tempore ducetur longo fortasse cicatrix. Idem de Trist. primo. Quæque tibi quondam tenero ducenda palato. Verg. Geo. primo. Lumina labentem cælo quæ ducitis annum. penultima flestit. Idem Aen. quinto. Ducitōres longè effulget, Ostroque decori. Idem 2. Ducitōres Danaum, tot iam labentibus annis. Idem 12. Ducitōres auro volitant ostroque decori. penultima acuit. Ovid. Palmis, hoc rigux ductile flumen aq. Iuue. Sat. 10. Pone domi lauros, duo i Capitolia magnum. Verg. Geo. quarto. Due age, duc ad nos, fas illi limina diuum. Vide Dico. Ovid. Metam. secundo. Hac duce, carpe vias & qua requieris, & herba. Idem de Trist. primo. Pro duce Naritio docti, mala nostra poete. Idem Penel. Argolici rediere duces, altaria fumant. penultima acuit. Cicero Att. Belli initium ducetur a fame. Idem pro Deio. Qui commendationem ineitis ætatis a scelere duxerit.

DVDVM, penul. prod. Verg. Aeneid. tertio. Iam dudum, & vario miseri pectora metu. Idem primo. Et pater Aeneas iam dudum erumpere nubem. Ovi. Fast. 3. Dixit, audierat iam dudum verba querens. Vide Vallam, lib. 2. cap. 34.

DVELLV, pen. prod. Mant. Christigenas quoties pro religione duellū. Hor. Epist. 1. Græcia barbariæ lento collisa duello. Idem. Lento Samnites ad lumina prima duello. pen. acu.

DVCLDO, penul. prod. Ovid. de Pont. primo. Nescio qua natale solum dulcedine cunctos. Mart. septimo. Promisitque diem tanta dulcedine capros. Verg. Geo. primo. Nescio qua præter solitum dulcedine læti. Idem quarto. Venit amor, dubitaque animum dulcedine monit. Idem. summa leues hinc nescio qua dulcedine læta. penultima flestit. Mart. nono. Dulce decus scenæ, ludorum fama Latinis. Lucr. secundo. Aut aliquem fructum capiam dulcedinis almæ. penultima acuit.

DVLICHIVS, pe. cor. Stat. Syl. 5. Dulichii, specieq; comas, subnexus utraque Sil. Dulichus Italis miscbat prole nepotes. Ovi.

- Qui**, de Trist. 1. Inter Dulichias, Iliacasque domos. Idem 4. Si nona Dulichio lotos gustata palato. Idem Met. 13. Dulichiz traxere manus tamē vnus hausit. Idem Penel. Dulichii, Samiique, & quos tulit alta Zacynthos. antepen. acu.
- DULCILLOQVVS**, pen. cor. Ver. Opusc. Dulciloquis calamos Euterpe flatibus vrget. antepen. acu.
- DYODENVS**, pen. pro. Ver. Geo. 1. Per duodena regit mūdī Sol aureus Astra. Mart. 14. Vrbis sēna feram bis duodena petam. Oui. Met. 13. Memnonides dīctāz cūm sol duodena peregit. pen. fleſt.
- DYO**, pen. cor. Oui. Met. 1. Mons ibi verticibus petit arduus astra duobus Idem. Cōcipiunt, vt ab his oriuntur cūcta duobus. Ver. Geo. 4. Bis grauibz cogunt fortus duo tempora mellis. penult. acuit.
- DUMETVM**, pen. pro. Luca. 7. Vmbrarum campos gregibus dumeta carerent. Ver. Geo. 1. Tercentum nīuei tendent dūmeta iuenci. Stat. Theb. 1. Exercent dūmeta iugis seu rore pudico. Māt. Per dūmeta greges ibant īpunē per arua. Luca. 16. Arboribus dūmeta vocant hunc puluere nudo. Vide Acerum.
- DVMVS**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Aspersum pelago montis latus, hīstaque dumis. Ver. Geo. 3. Littoraq; Halcyone resonant, & Achantida dūmi. Idem. Horrentesque rubos & anſantes ardua dūmos. Luca. 1. Horrenda in dumis, multosq; inarata per annos. Idem 6. Signa mouet, rectusque via dūmofa per arua. Ver. Buc. Dūmofa pendere procul de rupe videbo. penult. fleſt.
- DUMMODO**, pen. cor. Oni. Met. 14. Dummodō des aliquid, ſatis eſt inamabile regnum. Idem in Ibin. Dummodō ſint facti nomina nulla tui. antepenultima acu. yphen eſt.
- DUPPLICO**, pen. cor. Stat. Theb. 6. Sponte premic, paruumq; gemens duplicatur in hoſtem. Ver. Opusc. Aemathio celſum duplicabat vertice Olympū. Idem Buc. Et ſol creſcentes decedens duplicat vmbra. Iuue. Sat. 14. Et qui per fraudes parrimonia conduplicare. antepenultima acuit. Oui. Met. 6. Conſcituſ ſubito duplitataque vulnere cæco eſt. pen. fleſt.
- Perſ. Sat. 1. En quid agis?** duplici in diuerſum ſcindētis hamo. Mart. 2. Illic Pompeij dona, nēmuſq; duplex. Ver. Aen. 7. Inuocat, & duplices cæloque, Ereboque parentes. Idem 1. Baccatum, & duplicem gemmis, auroque coronam. Idem. Ingemit & duplices tendens ad ſydera palmas. Vbi ait Seruius, Dūas ſecūdum morem antiquum: nam duplices duas dicebant, vt hoc loco, & binos duos, & vtroſque pro vtrunq; vt Cicero, Binos habebam, iubeo promi vtroſque. Idem Saluſtius, cūm de duobus loqueretur. Hi vtrique ad urbem Imperatores erant. pen. acuit. Cicero de Dom. Facile ſuit, quas nos habemus duplicare. Idem Act. Exercitum Deiotari aduentu cum omnibus ſuis copiis duplicaturi eramus.
- DURICIEM**, pen. cor. Ver. Opusc. Duriciem reuocare ſuam & conſtringere venas. Quid. in Epiſt. Phœd. Tu modō duriciē ſyluis depone iugofis. Idem de Pont. 4. Duriciē conſers albinouano mez. Idem Met. 1. Ponere duriciem cēpere ſumque rigorem. Idem 3. Duricia pellis validos cūte repperit iſtus. Idem. At non duricia iaculum quoque vicit eadem. Catul. Inſiſtit, ac ſerri frangere duriciem, antepenultima acuit.
- DURARE**, pen. pro. Oui. Faſt. 4. Sub Ioue durauit multis immota diebus. Ver. Buc. Tū durare ſolum, & diſeludere Nerea ponto. Stat. Syl. 1. Cæliſerique attrita genu duraret Atlantis. Sil. 3. Impoſitas durare trabesque per xūū Idem 14. Duret Troiugenis quantos Atrēuſa tumores. Luca. 1. Durat magē ſitis nullus ſemel ore receprus. Idem 5. Siccaque ſanguineis durareſcit ſpuma lupatis. Ver. Buc. Vt hic durareſcit, & hæc vt cæra liqueſcit. Oui. Met. 9. Ille per aerias pendens induruit auras. Idem 2. Oraque duruerat, ſignumque exangue ſedebat. Ver. Geo. 1. Seu durat, niagns, & venas aſtringit hiantes: Vbi ait Seruius, durat actiuum eſt hic: dicimus enim & Duro, & Duror, Duro neutraliter & Dureo. Stat. Theb. 1. Solā nec in regem perduratura ſecundum, Verg. Buc. Et duræ quercus ſudabit roſcida mella. Oui. de Pont. 2. Adhuc in duris aliquos præſentia rebus. Idem Met. 14. Acci

pe nec duris Titanida despice Circe. Idem 1. Mollia cum duris, sine pondere habentia pondus. Idem. Cornaque, & induris hærentia mora rubetis. penultima flebit. Cicero de Sen. Is ad exiguum tempus durat. Idem Offi. Illa delinitio multitudinis ad breue, exiguumque duratura est tempus. Idem de Natu. Aquilonibus, reliquisque frigoribus dorefcit humor.

E

EADEN, pen. cor. In nominatiuo singulari, nominatiuo, & accusatiuo plur. Inue. Saty. 1. Expectes eadem à summo, minimoque poeta. Idem 3. Si te propositi non pudet, atque eadem mens. Idem 3. Res hodie minor, heri quàm fuit, atque eadem cras. Verg. Aen. 12. Hæc eadem, Aeneas, terram, mare, lydera iuro. Idem 1. Hunc eadem fortuna viros tot casibus actos. Idem Geor. 4. Aut eadem sydus fugiens, ubi piscis aquosi. De quo ait Seruius Aen. quarto. ibi, Huic se forma dei vultu redeuntis eodem. Eadem autem & productæ, & corripit pen. ac. Nam nominatiuus est, ut eadem mulier fecit, & ablatiuus penult. prod. ut, eadem faciente muliere. Quid. Metamo. decimoquinto. Nil equidem durare diu sub imagine eadem. Idem decimotercio. Nec minus Idomeus, patriæque creatus eadem. in nominatiuo antepen. acuit. ablatiio. pen. flec. Vide Eodem.

EBRIVS, pen. cor. Inue. Sat. 5. Ebrivus, at petulans, qui nullam forte cecidit. Idem de cimoquarto. Sic aliquis necidit nondum ebrivus, & minimum quàm. Pers. Saty. 1. Ebria veratro non si qua elegidia crudi. Idem 5. Ebrivus ante fores extincta cū face canto. Hor. Ser. 1. Non magis audierit quàm Fulus ebrivus olim. Idem Epist. 1. Quid non ebrietas designat opera recludit. Ouid. de Art. 1. Ebrietas ut vera non cet sic ficta iuuabit. Idem de Rem. 2. Aut nulla ebrietas, aut tanta sit, ut tibi curas. Idem Epist. Pari. Creuit & ebrietas, ignis in igne fuit. Idem. Nec semel ebrietas est

simulata mihi. antepe. acu.

EBUR, pen. cor. Inue. Sat. 1. Grande ebur & magno sublimis pardus hiatus. Idem Sat. 1. 1. Est eboris, nec tessellæ, nec calculus ex hac. Idem 14. Atque ebone, & lata testudine doli nudi. Qui. de Pont. tercio. Nec quid erat candens sit terebynthus ebur. Idem quarto. Cōspiciunt signis, cūm premet altus ebur. Lucan. decimo. Exilium nō forma domum ebur atria vestit. Ouid. Fast. 1. Et noua conspiciunt pondera sentit ebur. Verg. Aen. 1. Quale manus ebori decus, aut ubi flauo. Aut Seruius, Ebur à Barro dictum, id est Elephantō, ut Horatius, Quid tibi vis mulier nigris dignissima Barris? Sanè naturam huius nominis nec deriuatio, nec obliqui casus referuant, & eboris, eburneus facit: non eboris sicut murmur murmuris. Idem ait Quint. Inst. primo. Ouid. de Pont. tercio. Illa ducis facies in curru stans Eburno. Idem quarto. Lemnyus extemplo valus parefecit eburna. Stat. Theb. 1. Fulgebat stratis, Salioque; esultus eburno. Verg. Geo. 3. Hippodameque; haumeroque; Pelops insignis eburno. Stat. Syl. 3. Textitur & signis crescit tortus asper eburnis. pen. acuit.

EBVSVS, pe. cor. Sil. 3. Iamque; Ebusus Phœnissa mouet, mouet Artabrus arma. ante penult. acuit.

ECCLE, pen. pro. Inue. Sat. 5. Spe bene cernendi vos decipit, ecce dabit iam. Verg. Aen. decimo. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Idem secundo. Ecce manus iuuenum interea post terga reuinctum. Idem. In somnis acce ante oculos mœstissimus Hecor. Vbi ait Ser. Hæc particula utitur quoties aliquid repentinum volumus indicare. pen. acu.

ECCELESTIA, pen. cor. Auso. Mobilibus, celestique frequens ecclesia vico. Mant. Fauit eis tanto effecta est ecclesia damno. Idem. Virgo fuit primo fraticans ecclesia saculo. Idem. Longius, induxitque notas ecclesie leges. antepe. acu.

ECHINVS, penult. prod. Inuen. Sat. quarta. Et semel aspecti litus dicebat echini. Hor. Epist. primo. Vtra magis pisces, & Echinos xquore exlent. Idem Ser. secundo. Monstravi incoquere, illutos corrilos

los Echinos. Idem 1. Pocula cum cyatho duo susinet, altat Echinus. Mart. decimo tertio. Cortice depositio mollis Echinus erit. Claud. Mandet aquæ, quantoq; cucé distingat Echino, pen. slect.

EC H I O N, pen. pro. Iuue. Sar. 6. Accipis exorem de qua cytharædus Echion. Ovi. Met. 3. Quique superstitibus quorum fuit vnus Echion. Idem 14. Ecce facit me diis natas de Echione Thebis. Flac. 4. Explorare iubet, paulumq; egressus Echio. Idem 8. In totidem mediis, quot cernis Echinas vndis. Pro herba viperina, pen. acuit. Pro medicamento quodam, antepe. acu. Ouid. Met. 3. Spernit Echionides, tamen hunc ex omnibus vnus. Luca. 6. Monstrat Echionias, vbi quondam Pêtheon exul. Verg. Aen. 12. Nomen Echionû, matrisq; genus Peridæ. Stat. Theb. 9. Regis Echionii, seu saltuniquæ ad mœnia Cadumi, antepe. acu.

EC H O, pen. pro. Ovi. Met. 3. Corpus adhuc Echo non vox erat, & tamē vsu. Idem. Planxerunt Dryades plangentibus affonnat Echo. Pers. Sar. 1. Euiō ingeminat reparabilis affonat Echo. Est eius fabula Met. 3. pen. acuit.

ED A X, pen. cor. Ouid. Fast. quarto. Omnia purgat edax ignis, vitiumque metallis. Idem Metamorph. decimo quarto. Ignis edax nemorum partes, & membra meorum. Idem 15. Tempus edax rerum, tuq; inuidiosa vetustas. Luca. 1. Liuer edax, tibi iuncta negar, gentesq; subactas. Clau. Aetatis spatium non tenuit edax. Horat. Epist. 2. Quantum sic Doriennus edacibus in paralaris. pen. acu.

ED I C O, pen. pro. Hor. Ser. 2. Edicet piscator uti poinarius auceps. Idem. Si quis nunc mergos suauē edixeris allos. Verg. Aen. 3. Edico, & dira bellum cum gente gerendum. Idem Geo. 3. Lucipiens ilabulis edico mollibus herbam. pen. slect.

ED I P O D O M I A, pen. cor. Mant. Edipodio mixæ Ithigis paradoxa videntur. antepe. nultima acuit.

ED I S C O, pen. pro. Ouid. Met. 3. Quidq; peccata cunctos edidicisse reor. Idem Met. 2. Edidicisse fuit fatorum arcana canebat. Stat. Syl. 4. Edidici, quis namque oculis cœtauerit vsquam. Iuue. Sat. decimaquar

ta. Indaicum ediscunt, & seruant, ac metuunt ius. Cicero de Orat. Qui istam artem facillimam non ediscit. Idem Epist. Lepta suauissimus ediscat. Heliodorum. pen. nuli. acuit.

ED O, edis, pen. pro. Ovi. Met. 14. Et lapides vsum mugitus edere raucos. Idem. Edidit & matrum miserarū fracta peregit. Mart. primo. Boleum qualem Claudius edidit edax. Stat. Syl. 2. Exedit puerile decus, ma nesque subiuit. Idem Theb. octauo. Ediderat prohibente Dea, vos præda cruenti. Iuue. Sat. 3. Promptus & Isæo torrentior ede quia illum. Idem 15. Boleus do mino sed quales Claudius edit. Idem 14. Sufficiat cenus si quis me consular, eda. Hor. Ser. primo. Non ego narrantem temerè edi in luce profecta. Idem secundo. Dum quæ Crispini docuit me ianitor, edo. Verg. Aen. 7. Furtiuum partu sub luminis edidit auras. Idem 12. Nec te tantus edat tacitam dolor, & mihi cura. Vbi ait Seruius, Sanè Edo, Edis, Edidi integrū verbum est: vt Lego Legis, Nam Edo, Es, Est, esse anomalum constat de quo idem ait Aen. 5. ibi, Reliquias Troiæ cineres atque ossa peremptæ. Sanè Edo habet & rectam, & antiquam declinationē, vt Edo Edis, Edit, & Anomalam, vt Edo, Es, Est, Quatuor secunda, & tertia persona lōgæ sunt propter differentiam sum es, est. Idem ait quarto. Quid delubra iuuant? est mollis flamma medullas, est verbum est indeclinabile: nam frequenter deficit: est autem huius positio, Edo, Es, Est, inuenimus, sed quod abolitum est, Edo, Edis, Edit, Vnde est edere, & comedere quod hodie non dicimus: Nam ab eo quod est, Es, Esse, & Comesse facit, Cicero p. Flac. Quali bona comesse Romæ non liceret. Idem pro Sest. Vt bona solus comesset: Declinatur Comedo, comes, comesse, infinitiuus comesse, vt esse. Quo tempore etiam pro præsentī vtimur: vt volo esse, nam in defectiuis tempora pro temporibus, vt Odi, Noui, Memini, Odisse, Nouisse, Meminisse, etiam pro præsentī ponuntur, Nam Odire, Nouire, Meminere non possunt dicere. Cicero Acad. Contra suum doctorem librum etiam ederet. Idem de Clar. Vt vllos de repub.

libros

libros edidisti. penultima fleſcit. Iuven. Sat. 4. Lucrinum ad ſaxum rutupinoq; edita fundo. Hor. Ser. primo. Viribus editor cedebar, vt in grege taurus. Oui. Metamor. 5. Edita Linnia vitreis peperit ſe ſub vndis. Sear. Syl. ſecundo. Editus, Aelia, nec ſi foret iſte Creuſa. antepenultima acuit.

EDOCER, pen. cor. Vergil. Aen. 5. Edocer & quæ nunc animo ſententia conſter. antepen. acu. Cicero. Poſtquam, qui meam cauſam prudentibus commēdaret, imperitos edocuerit. Idem Saluſtin. Cic. Quem Minerva omnes artes edocuit.

EDON, pen. pro. Ver. Aen. 12. Ac velut Edoni Boreæ cum ſpiritus alto. Vbi ait Sear. Sanè ſciendum hoc loco erraſſe Donatū, qui dicit, Edonis eſſe legendum, vt Do breuis ſit, ſecundum Lucanum, qui libro 1. ait, Edonis Ogygio decurrit plena Lyæo, nanq; certum eſt Syſtolen ſeciſſe Lucanum, vnde Edoni legendum eſt, vt ſit Edonus, huius Edoni, & ita à Plinio Inſt. libro quarto, cap. vndecimo appellatur. Sil. 4. Edonis vt Pangea ſuper Trieteride motu. Stariuſ tamen, & Vergiliuſ, & ætem eſt ſecutus, ibi, Triſtiuſ Edonas hyemēs, Hebrumque niualet. Nō Edonias. Calepin. inquit, Edoni, penult. longa, apud Græcos enim per o ſcribitur, & n in e uertitur longum. Sic Edonis Edonidis ſœmininum patronymicum, licet poetæ Syſtolen ſecerint corripiendo Do, quæ natura producit, Horat. Carm. ſecundo. Non ego ſanius bacchabor Edonis: Ouid. Protinus in ſyluis matres Edonidas omnes. Prop. Non minus aſſiduus Edonis feſta choreis. ait Antoniuſ Nebrif. Propter Syſtolen Edon quandoque produci, quandoque breuiari. Quintianuſ Epographia 4. Edonis Do breuiatur, & elongatur, & vbi Seruiuſ Lucanum falli ſcribit, vtinam ipſe non deciperetur. Non, inquam, Seruiuſ Lucanum reprehendit, ſed Syſtolen ſeciſſem, quod à Poetis paſſim factum legitur, Verg. Aeneid. primo. Cū ſubito ſurgens fluctu nymboſuſ Orion. Flac. ſecundo. Quæ de lapſa polo reſicit mare tantuſ Orion. nam o longa eſt, & à Græcis per o magnū ſcribitur vtrobique, ait Antoniuſ Nebrif. &

tamen breuiatur. Oui. Faſt. 4. Enſifer Orion æquore merſuſ erit. Verg. Aeneid. 1. Connubio ſungam ſtabili. ſyſtolen ſeciſit. Idem 3. Heſtoris Andromache Pyrrhum connubia ſeruas. Artem ſecutus eſt, nu enim naturaliſter produci, cū à Nuboducatur. Cuiuſ primam longari. Prop. ſecundo. Protinuſ & nuda choreas imitabere ſura. Verg. Aeneid. 6. Pars pedibus plaudūt choreas, & carmina dicunt. Syſtolen faciūt: Græci enim per ei diphthongon ſcribunt: & tamen poetæ breuiant e. Ouid. Metamorph. oſtauo. Immemoreſ noſtri feſtaſ duxere choreas. Idem 14. Ad numerū motuſ pedibuſ duxere choreas. Claud. Implet Cythereaſ, cantatricuſque choreas. Oui. Opuſt. Naiadeſ, & celebrate deū, ludete chorea. qui artem ſecuti ſunt, Lucanuſ verò ex licentia ſyſtolen. pen. acu.

EDUCO, is, pen. pro. Vergil. Aen. 4. Educunt ſœtuſ aliz puriſſima mella. Idem ſexto. Congerete purioribuſ, czloque educere certant. penultima fleſcit. Educo, caſ, penult. cor. Oui. Met. 3. Educæ inde datum Nymphæ Nyſeideſ antriſ. Idem decimo. quinto. Fœtibuſ arboreiſ æquuſ humuſ educat herbiſ. Catul. Nuſquā le extolliſ, nunquā mitem educat vnū. Cicero de Or. Sed vt ea quæ orta ſunt educet. antepen. acuit.

EFFATVS, penult. prod. Vergil. Aeneid. ſecundo. Aut moriere ſimul ſic ore eſſatuſ recepit. Idem ſexto. Diuſ pareuſ, ſic eſſatuſ veſtigia preſſit. Vbi ait Seruiuſ, propriè eſſata ſunt Auguruſ preceſ: Vnde ager poſt Pomeria vbi captabantur Auguria, dicebatur Eſſatuſ. penultima fleſcit.

EFFABILIS, pen. cor. Ver. Geo. 3. Nec viſu facilis, nec eſſabilis vlli. antepenultima acuit.

EFFERVVS, pen. cor. Ver. Aen. 8. Effera? Dii capiti ipliuſ, genericiſ reſeruent. Idem. Effera, ductoreſ primi Meſapuſ & Vſenſ. Idem quarto. At trepida, & cœptiſ immanibuſ effera Dido. antepenultima acuit.

EFFORTVS, pen. pro. Verg. Geor. 1. Effortuſ cinetem immundum iactare per agroſ. penult. fleſcit.

EFFORMINO, pen. cor. Claud. Ostentatur onus, titulumque efforminat anni. Cicer. Tusc. Nam nunc quidem cogitationibus molliissimis efforminamur. Idem de Nar. Efforminarunt autem eum. antepen. acuit.

EFFIGIES, pen. cor. Iuue. Sat. prima. Cuius ad effigiem non tantum inciere fas est. Idem 8. Si corâ lepidis niale uiuitur effigies quo. Idem 15. Effigies sacri nitet aurea Cercopitheci. Verg. Opus. Effigies ad eum culicis deuenit, & illi. Idem Aen. 2. Corripere sacram effigiem, manibusque cruenti. Stat. Syl. 1. Effigies, lassum Strepem, Brontemque reliqui. Idem 5. Effigies hoc xre Ceres, hoc lucida Gnosis. antepen. acuit.

EFFICIO, pen. cor. Lucr. 1. Efficiis, ut cupide generatim scila propagent. Oui. Met. 2. Efficiens humilem lapidum cōpagibus arcum. Mart. 9. Non tamen efficies, ut tibi Parma cadat. Cicero Top. Sine voluntate suâ quasi opus efficiunt. Idem Att. Hec effeci epistolam ad Cæsarem. Idem de Fin. Vñs progrediens familiaritatem efficit. Idem Off. Efficitur id, quod querimus honestum. antepen. acuit.

EFFLAGITO, pen. cor. Ver. Aen. 1. Nominē quēque vocans, notumque efflagitat ense. Stat. Theb. 10. Martius inferias, & seuas efflagitat anguis. Cicero. Quint. Fr. Epistolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui. Idem in Ver. Cum iste & Dolobella efflagitasset, ut. Idem. Antequam auxilium ab alienis efflagitabitis, antepen. acuit.

EFFRENVS, pen. pro. Ver. Geo. 3. Gens effrena vicum Rhipæo ruiditur Euro. penultima flect.

EFFODIO, pen. cor. Iuue. Sat. 16. Aur sacrum effudit medio de limite saxū. Oui. Met. 1. Effodiuntur opes irritamenta malorum. Cicero de Nar. Hi duos oculos oræ maritimæ offoderunt. Idem pro Mar. Omnium Marcellorum meum pectus memoria effodit. antepen. acuit.

EFFUGIVM, pen. cor. Sil. 5. Effugium patet, & tenui stant tramite fauces. Flac. 1. Effugia & nostras nequeat præcurrere di-
ras. Ver. Aen. 2. Effugia, & culpam hanc misetorum morte piabunt. Vbi ait Ser-

uius, Et fuga, & effugium dicimus. Idem 3. Effugimus Ithacæ scopulos, Laetia regna. Idem Buc. Nunquam hodie effugies veniam quocunque vocaris. Cicero pro Pomp. Rex ipse ē manibus effugit. Idem ad Her. Aut eum effugisse alias rationes commodiores propter cupiditatem. antepen. acuit.

EFFVDO, pe. pro. Ver. Aen. 1. Non potuisset tuæque animam hanc effundere dextra. Idem 12. Auertet, non hī tellurem effundet in vndas. Idem 10. Corde premit gemitum, lachrymasque effudit inanes. Idem 5. Alloquitur, talesque effudit pectore quæsus. penult. acuit. Iuue. Sat. 6. Crinibus effulus bellum dirimente Sabina. Ver. Geo. 4. Effusus labor, atque immitis rupta tyranni. penult. flectit. Cicero de Or. Effudi vobis omnia, quæ habebam. Idem. Hæc enim ætas effudit hanc copiam. Idem pro Fiac. Vox in coronam, turbamque effunditur. Idem pro Planc. Effudi plurimas lachrymas.

EFFVTO, pen. cor. Lucr. 5. Multa licet simili ratione effutiat ore. Hor. de Art. Effutire leues indigna Tragedia versus. Cicero de Nat. Quidam temerè de mundo effutunt. Idem Tusc. Vt ex tempore quasi effutire iudeatur. Idem de Diu. Quorū partium effutita sunt temerè. antepenultima acuit.

EGATHES, pen. pro. Sil. 1. Egathes cernas fusaque per æquora classe. Idem 4. Egathes inter vasto iacet obruta ponto. Idem 5. Non hic Egathes, insidâq; lieta nautis. Idem. flore uirens auct Egathes abolere parentum Egathes ideo ligna, victoriz, quam Romani habuerunt de Pœnia ad Egathes insulas. pen. acuit.

ECEO, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Corpus eget factum est, cum dicit Horatius, ohe. Stat. Sil. 1. Quo ve errore miser donis, ut solus egerem. Idem Theb. 2. Sera quies nobis dolor haud rationis egebit. Luca. 3. Ut gladiis egeat ciuilia bella coacta. Ver. Aen. 9. Has ego Dardanio iuueni, cum classis egeret. Idem Geo. 1. Nil radices egent alie summaque putator. Ait Seruius Aen. 1. Ibi, Omnibus exhaustos iam casibus, omnibus egenos: Eget honestius genituo iugis, quâ ablatiuo. Idem Buc. Ibi, Quo-
rum

rum indiget vsus: Sanè, & eget illa re dicimus, & eget illo Senatu, & eget illius rei. Cicero de Nat. Quæ vt fierent, ratione eguerunt. Idem. Cum oculis ad cernendum non egerimus. Idem de Clar. C. Mater auctoritate semper eguit. Idem Art. Egeo consilii. antepe. acuit.

EGENVS, pen. pro. Sil. 8. Dictator cum multa adeo, cum quibus egenus. Ver. Aen. 6. Vt quæ aberit, eum in supplex. i rebus egenis. Idem 10. Quasi equos vnum quod rebus restat egenis. Mant. Vt loculos in egenorum miserabile vulgus. Lucr. 3. Cerberus & Furæ iâ verò & lucis egenus. pe. flect.

EGENIA, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Nos putat Egeria, huc monente sua. Idè. Egeria est, quæ præbet aquas Dea grata Camœnis. Hor. Ser. 1. Ilia, & Egetia est, da nomen quodlibet illi. Ver. Aen. 7. Eductû Egeriæ lucis Hymetia circum Sil. 4. Egeriæ genitos immitis Aricia lucis. antepe. acu.

EGEREO, pen. cor. Ver. Aen. 6. Egerimus, nos illi, & nimium meminisse necesse est. Ait Ser. Egerimus ri metri necessitate corripuit. Luca. 6. Egerit & torrens in campos desluit Aetna. antepe. acu.

EGESTAS, pen. pro. Iuue. Sat. 1. 5. Extremi longæ dira obsidionis egestas. Luca. 1. Inde iræ faciles, & qd suauisset egestas. Ver. Geo. 1. Improbis, & duris virgæ in rebus egestas, Stat. Theb. 1. Funera, & egestas alternis mortibus vrbes, Mart. 11. Nunc festis anus, o quantis cogit egestas. pe. æ.

EGIDIVS, pen. cor. Mant. Iam vale, & Egidium fratrem, si forsitan illos. Idem. Egidio cui nomen erat dignissimus annos. antepe. acuit.

EGYPTVS, pe. pro. Oui. de Pont. 4. Non negat Egyptos quæ te subeunte recepta. pen. mult. acuit.

EGO, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Hæc ego, non credam Venusina digna lucerna. Pers. Sat. 4. Dinomaches ego sum, suffila, dum candidus esto. Hor. de Art. Ordinis hæc virtus erit, & Venus, aut ego fallor. Ver. Aeneid. 1. Ast ego quæ diuum incedo regina, Iouisque. Idem tertio. Vidi egomet duo de numero cû corpora nostro. Hor. Serr. Vt vinceta egomet cedam mea cum tibi lucrum. Idem primo. Cruribus hæc

metuat doti depræsa egomet mi. Stat. Syl. tertio. Non datur, & egomet partio de litore raptus. Metaphorice syllabica est de qua loquitur Seruius Aen. primo, ibi. Durate, & vos met rebus seruate secûdis. Sciendum autem est has particulas Mæ, Piam, Te, Vt, Ego met, Quispiam, Tute, & similia, ornatus causa poni, sunt enim aduerbia: quicquid enim ab illis sepe recesserit particulis, aduerbium fit, necesse est. Item quemadmodum probamus aduerbia esse, quia dicimus docte facio, doctè feci, doctè fecisti, & mutato verbo, remanet aduerbium. ergo sic; & in illis particulis inuenimus, vt egomet, nosmet vt mutatis calibus, vel personis, eadè permanent: aduerbia sine dubio sunt: nulla enim hoc alia pars orationis admittit. Notandum sanè, quodd hæ particule plerunque naturam suam habent, non syllabarum: nam cum Te, & Met, longè sint, Tu remet Dactylus inuenitur, ne Tumer sit verbum, nec possumus harum partium naturam dissecare, quia sub regulis non sunt. Mant. Et subit Egeteron verso te mone quadrigam. antepe. acu.

EGREDIOR, pen. cor. Stat. Syl. primo. Find Nestoreæ pteor egrediare senectæ. Luca. nono. Egrediens, rursus geminato verbere plangunt. Stat. Syl. 3. ibo, nec egrediar, nisi iam cedente carina. Cicero in Ver. Egredi è nauis. Idem de Clar. Egredi à proposito ornandi causa. Idem Art. Nos pedem è villa adhuc egressi non sumus. Idem. Tarquinius simul è portu egressus est. Idem pro Leg. Roma egressus ad bellum. antepe. acu.

EGREGIVS, pen. cor. Stat. Syl. 4. Illic egregium, formaque, animisque videbis. Iuue. Sat. octaua. Cuius & egregius patris contingis ouant. Idem vdecimo. Egregius cepit, mediisque miserimus horû. Pers. Sat. quarta. Si potes egregium cum me vicina dicat. Idem sexto. Egregios hussile senes mihi nunc ligus ora. Verg. Aeneid. vndecimo. Ite, ait, egregias animas, quæ sanguine nobis. Idem. Egregiosque animi, qui ne quid tale videret. Idem. Quin natani egregio geneto dignisque. Hymeneis. antepe. acu.

EIA, pen. pro. Stat. Syl. 1. Eia age praelaros Latio proparate nepotes. Pers. Sat. 5. Mane piger stertis, sarge, inquit auaritia eia age. Ver. Aen. 3. Eia age rumpe moras, varium & mutabile semper. Idem 9. Hostis adest eia, ingenti clamore per omnes. De qua Probus Grammaticus inquit. Hortantis interiectio. Eia constat Trochæo: & quia Verg. vltimam sciebat esse breuem, vbiq; Ei vocalem subiecit, vt, Eia age. est tamen hortantis aduectiuum aliis ex Grammaticis.

EIICTIO, pen. cor. Sil. 14. Eicit angusto violentius ore proponitis Mant. Eicit, exulibus da prima habitacula nobis. antepenultima acuit. Vide Abicio. Iuue. Sat. 3. Arbor & eiectus mendicat sylua Camæntis. Idem 13. Eiectum semel attrita de fronte ruborem. penultima acuit. Cicero de Or. Cotta eiectus est à ciuitate. Idem. Quin. Fra. Furium Flaccum Capitolini, & Mercuriale de collegio eiecerunt. Idem de Or. Ita eiciuntur.

EIVS, pen. pro. Mant. Ipse etiam tunicas de frondibus arboris eius. Idem. Cum libet eius enim tanta est opulentia, tantus. Vide Cui. Quia vt de Eius dicimus, ita & de cuius: seu vide Maior. eius penult. flectit.

ELABOR, pen. pro. Ver. Geo. 1. Maximus hic flexus sinuoso elabitur anguis. Iuue. Sat. 4. Elapsam veterem ad dominum de bere reuerti. Ver. Aen. 5. Effugit ante alios, primusque elabitur vndis. Cicero de Or. Nihil vidi, quod tam è manibus elaberetur. Idem Att. Gener elapsus est è foci manibus. pen. flectit.

ELECTRA, pen. pro. Oui. de Trist. secundo. Qui legis Electram, vel egentem mentis Orestem. Idem Falt. 4. Sine quod Electra Troia spectare ruinas. Idem 6. In genus Electæ, Dardaniæque domum. Ver. Aen. 8. Electra vt Graij perhibent, Atlantide cretus. Idem. Aduectiuus Teucros, Electrâ maximus Atlas. De quo ait Seruius Aen. 8. Ibi. Treiciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur. Iupiter cum Electra Atlantis filia Corinthi Regis Italiz vxore concubuit, sed ex Ioue semine natus est Dardanus, ex Corinthi Iasus. Dar-

danus profectus ad Phrygiam Ilium condidit: Iasius verò Thraciam tenuit, vbi est Samos, quam hic Samothraciam nominauit. Oui. Met. 2. Deuans Electra nonis que lucidas annis. Idem 9. Electro similis faciunt, auroque capillos. Ver. Buc. Pinguis corticibus sudent electra Myricæ. Inue. Sat. 14. Electro, signisq; suis, Phrygiaque columna. Sil. 11. Electri gemino pallit de semine renæ. Ver. Aen. 4. Quod fieri ferro, liquido ve potest Electro. Spondaicus est versus. In codicibus veteribus, ait Pierius, Potestur legitur. post Lucretiana tempora in potest mutatum est, vt Electrum primam productam haberet, vt Græcè per æ, scribitur, & apud Poetas producta legitur. De quo loquitur Seruius, sunt tria Electri genera, Vnum ex arboribus, quod Succinum dicitur, aliud quod naturaliter inuenitur, rescitum, quod fit de tribus partibus Auri, & vna Argenti, quas partes etiam si naturam resoluas, inuenies. Electri autem natura probatur veneno; quo recepto & stridorem emittit, & varios ad dissimilitudinem reddit colores. penultima acuit. Flac. 2. Tunc tenus it Lemnos, transiisque Electria tellus. antepen. acuit.

ELATVS, pen. pro. Stat. Theb. 2. Et iâ Mygdoniis elata cubilibus alto. Ver. Geo. 3. Iamque humiles, iamque elati sublimem videsur. Idem Aen. 10. Elatam in iugulum saxo ferit ora Toantis. penultima flectit.

ELIGIA, pe. pro. Per Ei diphthongon Græcè scribi, quæ i i, iôgâ Latinè venit. Oui. Epist. Heroi. Flendus amor meus est, elegia flebile carmen. Mart. 5. Detineat cultus, aut elegia comis. Stat. Syl. 1. Quas inter vultu petulans elegia propinquat. Oui. de Rem. 1. Blanda pharetratos elegia cantet amores. Idem. Flebilis in signis elegia solue capillos. pen. flectit. Antonius Nebriss. quid solationis habet, vide.

ELIGVS, pen. cor. Auso. Scribe elegos, nequeo Musarum, & Apollinis experts. Iuue. Sat. 1. Hic elegos impune diem consumpsit ingens. Hor. de Art. Quis tamen exiguos elegos emisit author. Idem Epist. 1. Carmina compono, hic elegos,

mirabile visu Mart. 11. Lude leues elegos, tu quoque ludis idem. antepen. acu.
ELATEIVS. pe. cor. Oui. Met. 12. Clara de core fuit proles Elateia Cænis. antep. ac.
ELEMENTVM. pen. pro. Oui. Met. 1. Denſior hiſtellus, elementaque grandia traxit. Stat. Syl. 5. Fulgentesque plagas, rerumque elementa recenſes. Claud. Hic elementorum ſeries ſedesque paternas. Luca. 5. Concordes elementa moras, ruſusque redire. Hor. Ser. 1. Doctores elementa velint, vt diſcere prima. Iuue. Sar. 11. Latere guſtus elementa per omnia quæ runt. pe. acu. Vide Vindemia.
ELANCHVS. pen. pro. Iuue. Sat. 6. Auribus extenſis magnos comiſit elenchos. pe. ac.
ELAPHAS. pe. cor. Elephas pen. pro. Ver. Geo. 3. In foribus pugnam ex auro, ſolidoque Elephanto. Idem Aen. 3. Dona de hinc auro grauiſa, ſectoſque Elephanto. Sil. 4. Viſ Elephantorum turrito concita dorſo. Iuue. Sat. 12. Quatenus hic non ſunt, nec venales Elephantæ. Mart. 1. Dum facilem tolli ſic Elephantæ putat. Luer. 2. In genere Anguimanius Elephantos, India quorum. penult. acu. Luca. 9. Nec tutus ſpatio eſt Elephas datis omnia letho. Hor. Epiſt. 2. Siue Elephas albus vulgi conuerteret ora. Mant. Abbagari regis morboſos Eleſatioſimq. Idē. Igne coquitur animi matulas Eleſatioſimq. antep. ac.
ELEYSIS. & Eleuſin, pen. pro. Oui. Met. 7. Cercynios lætū vidit Cerealis Eleuſis. penult. acuit. Ver. Geo. 1. Tardaſque Eleuſinæ matris volentia pluſtra. Vide Delphinus. pen. ſeſt.
ELEYS. pen. pro. Stat. Syl. 2. Cum tribus Eleiſis vnam Trieterida iuſtris. Idem 1. Aſticus Elei ſenior Iouis, & tua mitis. Sil. 1. Non Eleiſ erat campo ſeruentior axis. Tibul. 1. q. prior Eleo eſt carcere miſſus equus. Ver. Geo. 3. Hic vel ad Elei meſas, & maxima campi. Oui. Met. 5. Tum caput eleiſ Alpheas extulit vndis. penult. ſeſt. Vide Eliſ.
ELICIA. pen. cor. Ver. Opuſc. Axem ſcire elices, & triſtem noſſe cometem. antep. nult. acuit.
ELICIO. pen. cor. Oui. de Art. Acribus eſt ſtimulus eliciendū amor. Idem Met. 14. Elicuere ſui nondum tamen inuia ina-

ni. Ver. Geo. 1. Elicit illa cadens raucum per leuia murmur. Mant. Orgia, & ſolūtum iubareliciturus olympo. Iuue. Sat. 7. Eliceret riſum citharædi cauda magniſtri. Cicero de Nat. Nos eſt terræ cauernis ferrum eliciamus. antep. acu.
ELEVO. pen. cor. Mant. Semper & excelſis ea ſpes nos eleuat auſis. antepenult. acu. Cicero Tuſc. quod obundat. eleuetque ægritudinem.
ELIDIO. pen. pro. Oui. de Pont. 4. Nec querulus turba quanuis elidere ceſſem. Idem Met. 12. Vioacemque animam miſſis elidite ſyluiſ. Luca. 2. Cædis vna graues elidunt corpora truci. Oui. Met. 12. Elidite fauces & reſpirantem, iterque. Idem 15. Vndarum ſparſas Symplegades elifarū. Hor. Ser. 2. Belua cognatos eliferit, illoragare. Ver. Aen. 8. Monſtra manu, geminos que premens eliferit angues. Perſ. Sat. 4. Eliſasque nates labefaciunt foreipe adunca. Ver. Aen. 3. Tet ſpumam eliſam, & rorantia vidimus Aſtra. Oui. Ibin. Vtq. loquax in equo eſt eliſus guttura acervo. Idem Faſt. 3. Seque memor ſpectrum thalamis tamen inquit Eliſe. Idem. Flet tamen adnonicum mortis eliſa tuæ. Luca. 2. Hic laqueo fauces, eliſaque guttura fregit. Cicero Tuſc. Poetæ neruos omnes virtutis elidunt. Idem. Qui rebus hiſ fractus ægritudine eliditur. pen. ſeſt.
ELIGO. pen. cor. Stat. Theb. 1. Facta Iuane Thebæ, cur hoſtes eligis Argos. Oui. Met. 2. Cui deus eligo, ait, nulli patiēte repulſam. Idem. Quæ coſtat elegit cœcra ſumina ſtammis. Idem Faſt. 3. Eligite, hinc coniux, hinc pater arma tene. Idē de Pont. 3. Eligito tempus captatiſ ſæpe roganti. Idem 4. Ite, leues elegi doctas ad conſulis aures. Luca. 1. Elegit Epyrum peregrina, ac ſordida ſedes. Ver. Geo. 4. Eligite locum hunc, anguſtique imbrice recti. Cicero de Or. Elegit ex omnibus Iſocratis libris verſus fortasſe triginta. Idem Off. Non ſolūm ex malis eligere minima oportet. antepen. acu.
ELIMINO. pen. cor. Hor. Epiſt. 1. Sit qui diſta foras eliminet, vt coeat par. Mant. Sublare præſertim ſtrepita qui eliminat oſ. Cicero Att. Velim ſcholion aliquod elimines ad me. antepen. acu.

- EL** 1. 5. pen. pro. Oui. Met. 3. Tunc aderas E-
lam, Misseniæque arua colebas. Stat. Syl.
1. An solum Ionis sub fluctibus Elidis
amnem. Ver. Geo. 3. Hic uel ad Elei me-
tas, & Maxima campi. Idem Aen. 3. Orty-
giam, Alpheum fama est, hoc Elidis am-
nem. Idem 6. Per Graui populos, medicq;
Per elidis vibem. Flac. 1. Et leuis Elis o-
quis, & fluctibus obuius Aulon. Ait Ser-
uius Geo. 3. Elis autem ciuitas Arcadiæ,
in qua agebatur curule certamen, & est
speciès pro genere. pen. fleet.
- EL** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Luca. 3. Sedibus Elysijs,
campoque expulsa piorum. Idem 6. Ely-
sias referta sedes, ipsamque vocaam. Oui.
in Ibin. In loca ab Elysijs diuersa fugabe-
re campis. Mart. 6. Elysiæ vidi nubila fu-
sa placæ. Idem. Cuius in Elysijs nigra
columba volat. Ver. Geo. 1. Quamuis E-
lysijs miretur Græcia campos. ante pen.
acuit. Sil. 1. 5. Spicula Elyseis nuper con-
torta lacertis. Idem 3. Tangat Elisoas pal-
mis puerilibus aras. pen. fleet.
- ELISABET**, pen. cor. Mant. Ac superum
fungi officio quod Elisabet olim antepe-
nult. acuit.
- EL** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Ver. Aen. 4. Et diræ vlti-
cæ, & dii morientis elisæ. Idem 3. Ter-
spuniam elisum, & forantia vidimus a-
stra. Luca. 2. Hic aqueo fauces, elisæque
gutturæ fregit. Idem. At postquam gemi-
no tellus elisæ profundo est. Stat. Syl. 2.
Regia Sidoniz conuincia laudat elisæ. pe-
nult. fleet.
- EL** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Oui. Fast. 4. Candidus eli-
xæ miscetur casens herbæ. Auson. Siquid
& elix plantaria podice vellit. Iuu. Sat.
14. Sinepue elixi, Pharioque madentis
aceto. Hor. Ser. 1. Miscueris elixa sumul
Conchylia turdis. pen. acu.
- ELOQ** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Stat. Syl. 1. Eloquii
fandique opibus sublimis abundans. Idem.
Bloquio, mox in numeris exercita cas-
stris. Iuu. Sat. 10. Eloquio, sed vterque
perit orator, vtrunq; Idem 7. Eloquium
vocale modis, laurumque momordit. Idem
10. Eloquium, ac famam Demosthenis,
aut Ciceronis. ante pen. acu.
- EL** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Ver. Geo. 2. Ad plenum
calceatur, aqua elustabitur omnis.
- ELOR** 1. 1. 5. pen. pro. Ver. Aen. 3. Exupero pro-
- pingue solum flagrantis Etori. Sil. 14.
Sidonia & Drepane, atque vnda clamo-
sus Elorus; penult. fleet. Oui. Fast. 4. Hinc
Camotianum adit, Tapfenque, & Eloria-
tempe. Dictionarius poeticus absque h,
sensit, ante pen. acu.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Mant. Cogit, & e-
poris homines emasculat vndis. ante pe-
nult. acuit.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Luca. 6. Emathis æquo-
rei regnum Phælos Achilles. Oui. de
Trist. 3. Quæ ducis Emathii fuerit ele-
mentia Phæros. Idem Met. 5. Emathion
æqui cultor, timidusque Deorum. Ver.
Geo. 1. Einæthiam, & lætos Aenii pin-
guescere campos, Idem. Hic nunc Ema-
thiæ, portus, patriamque remisit, ante-
pen. acuit.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Ouid. de Trist. secun-
do Ematurus erit Cæsaris ira quæat. ante
penult. acuit.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Flac. 6. Embosus, & ge-
lidis pollens Aphusa venenis. ante penul-
tima acuit.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Mant. Emendare, lenis
deliramenta iuuentæ. Iuu. Sat. 4. Seme-
dio scobis hæc emendat seruulus vnus.
pen. acu. Oui. de Trist. 1. Emendaturus si
licuisset, erat. Idem 4. Emendaturis igni-
bus ipse dedi. Hor. Ser. 3. Emendaturus
fortunam deinde secuti. Hor. Epist. pri-
mo. cum pateris sapiens, emendatusque
vocari. pen. fleet.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Oui. de Trist. 1. Emen-
sus longi clauiger orbis iter. Stat. Syl. 4.
Scire potes iam Sidonios emensa labo-
res. pen. acuit.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. pro. Oui. Met. 5. Ement-
tus erat elypeo quæque flumina septem.
penult. fleet.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Iuu. Sat. 3. Haud facile
emergunt, quorū virtutibus obstat. Stat.
Syl. 1. Tecta per & postes liquidas emer-
gis in auras. Idem. Veste nihil tectæ quā-
les emergitis altis. Ver. Opuse. Effluus
penitus tantos emergere fontes. pen. acu.
Cicero pro Cxl. Quæ ex uita emerit,
Idem de Arch. Emergere à fluctibus ser-
uicutis. Idem in Ver. Cum multa ex illo
mari bella emerferint.
- EM** 1. 1. 1. 5. pen. cor. Iuu. Sat. 6. Emerita,
quæ

quæ cessat acu sententia prima. Luca: 1. Quæ sedes erit emeritis, quæ rura dabuntur. Idem. Lælius, emeritique gerens insignia domi. Idem 3. Classis & emeritas rupe runt nauibus alios. Stat: Syl. 3. Emeritis Diana canes, & spicula tergit. Idem. Cæsar ab emerico iubeat discedere bello. Idem. Quatuor emeritis per bella, per æquora iustis, antepenultima acuit.

EMITO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Non plus frumenti doribus emetat agris. Idem Ser. primo. Non aliquid patrie tanto emeritis accubo. antepen. acu. Vide Mero.

EMICO, pen. cor. Ver. Aen. 5. Emicat Euryas, & munera victor amici. Idem. Emicat & ventis, & flominis ocrio alis. Stat: Theb. 5. Emicat, & nigra sanie perfusa cecrebr. Idem 6. Emicat & torto chlamide diffidat auro. Hor. Epist. 2. Inter quæ verbani emicula si forte decorum. Ouf. Mero. 1. Emicula, summaque locum sibi elegit in arce. antepen. acu.

EMITTO ANVS, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Maioribus, & stantes in curribus Emilianos, penult. acuit.

EMITO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Eminat matres, quantum Latonia nymphas. Idem 2. Vna tamen cunctis procul eminet, vna dixeris. Idem. Theb. 3. Eminet, & clypeo vestitum Pythona toruscat. Idem Achil. 1. Eminat, quantumque humeros, ac peccora fundat. Luca 2. Eminant vel si consuls vertice Gauris. Idem 4. Eminet, & fremulis tabulata minancia pinnis. Ver. Aen. 10. Eminet, & lana tacitis subremigat vndis. Ouf. de Pont. 3. Rara hæc felix in apertis eminet aruis. Idem Mero. 15. Verba tamen vulgi mox eminet vna, quis ille est. Cicero de Diui. Cum ex terra nihil emjneret. Idem Or. Demosthenes vnus eminet inter omnes in omni genere dicendi. Idem in Ver. Toto ex ore crudelitatis eminebat; antepenultima acuit.

EMINVS, pen. cor. Luca 4. Cominus obliquis, & restis eminus hostis. Stat. Syl. 5. Eminus abrupto quatit noua litto- ra saltu. Iuue. Sat. 7. Eminus & statua metatur prelia iusta. Ver. Aen. 10. Tela- que coniciunt; prorabant eminus ho-

stem Idem. 2. Hunc congressus, & hunc illum eminus ambo. Ouf. de Pont. 1. Anunc quod superem, per opem, precor, & minus vnam antepen. acu.

EMISSVS, pe. pro. Ouf. Mer. 12. Nil tamen emissi profecti acumine ferri. Hor. Epist. prim. Et semel emissum volat irrequiescibile verbum. Stat. Syl. primo. Vix dum emissi dies; & socialia præstio. penultima acuit.

EMITTO, pen. pro. Luca 9. Emisere simul rutilum pro sanguine virus. Cicero pro Cælio. Emittere aliquem è manibus Idein in Catil. Vt abs te non emissus ex Urbe, sed immissus in Urbem. Idem Tusc. Cum illuc ex his vinculis emissi fere mur. pen. acu.

EMO, pen. cor. Ouf. de Pont. quarto. Parte meæ vitæ si modò dentur, emo. Idem de Trist. 1. Est precium nemo pluris emendus erat. Hor. Ser. primo. Panis ematur, holus, vini sextarius adde. Luca. 2. Sola fames, emiturque metus, cum segne potentes. Ver. Geo. primo. Teque sibi generum Tethys emat omnibus vndis. Iuue. Sat. 1. Spes hominum caules miseris, atque ignis emendus. Idem 2. Si quis Aristotelem similem, vel Pitracon emit. Idem 3. Hæc emis hirsuto spirant opobalsamæ collo. Idem 4. Iugera quot vicina foro, quas emerit ædes. Idem. Aut sed emere auderet eam plena & herota multo. Idem 6. Libertas emitur coram licet, innuat, atque. Idem 7. Empturus pueros argentum myrrhina villas. Pers. Sat. Emeris auriculas pulmone, & lactibus vinctis. Luca. 9. Eminus, hoc tecum percussum est sanguine sordus. Mart. 12. Vt pueros emerit Labienus vendidit hortos. Idem octauo. Morio dictus erat, viginti milibus emi. Iuue. Sat. sexta. Hæc obstant nihil, nihil hæc si nolit ametur. Hor. Ser. 1. Multa sulca pede est, emptorem inducat hiantem. Mart. 12. Atte sed emptorem iustia corrumpis amantem. Pers. Sat. 2. Funde merum genio, non tu prece potes emaci. Oufide Arr. 1. Institutor dominam veniet discinctus emac. pen. acu. Cicero pro Dom. Emit domum prope dimidio carius quam æstimabat. Idem Art. Minoris etiam empturum, si vestitum

- tum rogasset. Idem Offi. Emit homo cupidus, & locuples tanti, quanti Pythius voluit.
- EMOLUMENTVM**, penul. pro. Iuven. Sat. 3. Nullus in vrbe locus, nulla emolumenta laborum. Idem 6. Præmia nunc alia, atq; emolumenta notemus. Mant. Regna ferunt nostri nulla emolumenta labores. penult. acuit.
- EMORIOR**, pen. cor. Ouid. Met. 3. Antè, ait, emoriar, quàm sit tibi copia nostri. Terè. in Eun. Rifu omnes, qui aderat, emoriri. Tertiz & quartæ est coniugationis. Vide Morior. Cicero de Orat. Scævola, qui ex cogitasset nasci prius oportere, quàm emori. Idem Epist. Pro Pompeio emori possum. antepe. acu.
- EMOTVS**, penul. pro. Ver. Aen. 6. His dictis curz emotz, pulsusq; parumper. penulti ma flectit.
- EMPEDOCLES**, pen. cor. Lucr. 1. Quorum Acragantinus cum primis Empedocles est. Hor. Sermon. 1. Dum cupit Empedocles ardentem frigidus Aetnam. Idem Epist. 1. Empedocles, an stertinii deliret acumè. Mant. Empedocles ita se Siculos demersit in ignes. antepe. acu.
- EMPORIUM**, pen. cor. Mant. Emporium riuu magno duxere triumpho. Idem. Sicut ad emporium merces ad tecta parentem. Sil. 3. Phocæicæ dant emporiz, dat Tarra co pubem. Mât. Accipit emporias, ad Iberi littora ponti. antepe. acu.
- EMUGIO**, pen. cor. Verg. Opusc. Spiritus & longas emugit buccina voces. antepe. penultima acuit.
- EMUNTO**, pe. cor. Stat. Theb. 1. Emungere toros, altosque inferre raperas. antepe. penultima acuit.
- EMVNGO**, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Iam grauis es nobis, & sæpe emungeris, exi. Horat. de Art. Pythias emuncto lucrata Simone talentum. Idem Ser. 1. Emunctæ naris duos componere versus. Cicero ad Her. Quiesce tu, cuius paret cubito se emungere solebat. pen. acuit.
- EN**, demonstrandi aduerbium, & exprobrans, prod. Iuue. Sat. 1. En habitum, quo te leges, ac iura ferentem. Verg. Buc. En vnam patrios longo post tpe fines. Idem. Siue oram Illyrici legis Aequoris, en erit
- vnam. Idem. En erit, vt liceat totum mihi ferre per orbem. Ait Ser. En, vnum optantis est, aliud confirmatis. Idem Aen. 11. En agros, & quàm bello Troiane petisti. Idem 4. En quid agam? rursus ne procos irrita priores. Ait Seru. Hæc coniunctio multa cogitasse significat. Stat. Syl. 4. Quærimus in egomet somnum, & geniale secutus. flect.
- ENATO**, pen. cor. Hor. de Art. Scis simulare, quid hoc? si fractus enatat expes. Vide Natu. Cicero Tusc. Enatat tamen. antepe. penultima acuit.
- ENAVO**, penul. prod. Sil. 3. Has obscuratis valles enauimus astris. penul. flect.
- ENCELADVS**, pen. cor. Luca. 6. Enceladum spirante noto, cum tota cauerna. Verg. Aen. 3. Fama est Enceladi semustum fulmine corpus. Idem. Extremam, vt perhibent Coeo, Enceladoque sororem. Clau. Protulit Enceladum? nostros an forte Penates. Enceladus Titanis, & terræ filius gygantum omnium, qui aduersus Iouem consutarunt, longe maximus, quem Iupiter fulmine ictum Aenæ mouit supposuit. hæc Verg. antepe. acu.
- ENCAENIA**, pen. cor. Mant. Condimus & tales ritus encenia dicunt. antepe. penultima acuit.
- ENDROMIS**, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Endromidas tyrias, & scemineum ceromante. Idem 3. Accipit endromedem, si dixeris, æstuo, sudat. Mart. 4. Dona peregrinam mittimus endromeda. antepe. acu.
- ENERVO**, pen. pro. Claud. Eneruent torpore manus ponenda salubri. Ver. Opus. Vt Venus eneruat vires sic copia vini. Cicero de Sen. Sed tamen, non planè me enervauit. Idem Att. Tantum abest, vt enervetur oratio compositione verborum. penul. acuit.
- ENESIMVS**, pen. cor. Ouid. Metam. 8. At nò lethiferos effugit Enximus ictus. antepe. penultima acuit.
- ENIM**, pe. cor. Mant. Cum libet eius enim, tanta est opulencia, teneus. Iuue. Sat. 1. Iudicio, quid enim saluis infamia numis. Idem. Hos animos? neque enim loculis comitantibus itur. Verg. Buc. Nanque factoborenim, dum me Galathea tenebat. Quid. Meta. 1. Aucta fuga forma est, sed enim

enim non sustinet ultra. Idem 2. Non fecit inueniens, quod enim scelus error in illo. Ver. Aen. 2. Nec requieuit enim donec Calchante ministro. pen. acu.

ENIPVS, cum i, Latino, & sine aspiratione Tortellus præcipit. pen. cor. Non contraxit. Ouid. Met. 6. Virgine in Aeolia posuit ut visus Enipeus. Idem 1. Populiter Sperchius, & irrequietus Enipeus. Lucan. sexto. Epidanus nunquamque celer nisi misit Enipeus. Idem septimo. Sanguine Romano quâ turbidus ibit Enipeus. Verg. Geor. quarto. Et caput unde altus primû se erupit Enipeus. Enipeus mos est thessalis. antepenultima acuit. Vide Atrous.

ENIGMA, pen. pro. Mant. Non enigma vetus, quo gignere filia matrem. penultima acu. Vt, niuis aquam gignens à qua fuit congelata.

ENYO, pen. pro. Mart. 1. Nec te decipiat ratiocinatio navalis enyo. Sil. 10. Hæc inter veluti nondum factiasset enyo. Claud. Ertubuit Mauors, aduersatq; resist enyo. Stat. Theb. 8. Et face mutata bellum integrabat enyo. pen. acu habet.

ENIOCHVS, pe. cor. Manil. 1. Eniochus studio, mundumque, & nomen adeptus. antepenultima acu.

ENITRO, pen. cor. Ver. Geo. 1. At rudis enituit impulsio vomere campus. Sil. 14. Enituit, fama miles tyrrenas asylo. Cicero Att. In Philippicis orationibus enituit Demosthenes. Idem de Clar. Crassi magis enitebat oratio. Idem de Inue. Quam ille in sua pictura nobilis eniteret. antepenultima acuit.

ENITOR, pen. pro. Stat. Theb. 5. Enitor geminos, diuocque sub hospite mater. Ver. Geo. primo. Viribus eniti quarum, & contemnere ventos. Hor. de Art. Nec scenitar tragico differre colori. Cicero Att. Tu nunc omni amore enitere, ut nos ciues. Idem Quin. Fr. In quo enitar non minus quam sum enisus in nostro. Idem Off. omnibus meis facultatibus enitendū mihi est. pen. fleat.

ENIXVS, pen. pro. Ouid. Met. 11. Nascitur æ Phœbo, nanque est enixa gemellos. Idem quinto. Hæc enixa iugo compressi fore cylenæ. Idem 1. Pleias enixa est, letoque det,

imperat agrum. Ver. Aen. 3. Seruicio enixæ tulimus, qui deinde fecit. Ait Seru. in Buc. Cōnixa reliquit, pro eo, quod est enixa. 1. partu soluta: enitor est cum conamine quodam absoluo. Vnde cōnixa dicuntur mulieres, quæ partus labore leuatae sunt, & quæ nitendo pepererunt. penultima acuit.

ENNOSIGEVVS, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Ipsum compedibus, qui vinxerat ennosigum. pen. acuit. Et si diphthongum longam natura, ait Lascaris.

ENOCN, pen. pro. Auson. Helias, & solido cū corpore præuius Enoch.

ENODIS, & enode, pen. pro. Flac. 9. Gestit, & enodes vndantes corporis artus. Ver. Geo. secundo. Aut rursum enodes trunci refecantur & alre. Cicero ad Heren. Contrariæ legis enodabimus voluntatem. penultima fleat.

ENORMIS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Lufit, & enormes, manus est experta colossos. Idem 2. Enormes non ille sinus, sed semper ad annos. penultima acuit.

ENNAEVS, pe. pro. Sil. 14. Sed decus ennia haud vllum pulchrioris. Idem. Tum rapta præcepit ennia virgine cessit. penultima fleat.

ENSIFER, pen. cor. Luca. 1. Ensiferi nimium fulget latus orionis. Oui. Fast. quarto. Ensifer orion equore merus erit. antepenultima acuit.

ENTHIMEMA, pen. pro. Iuuen. Sat. 6. Torqueat, enthimema, nec historias sciat omnes. u vocalis longa. pen. venit Latine in e, longam: & est syllogismus Rhetoricus, quem Fabius commentum, & cōmentationem interpretatur. pen. fleat.

ENTHEVS, penul. cor. Stat. Syl. 3. Enthea fidicæ seu visere testæ Sibyllæ. Idem 1. Hic thyrso, hic plestra ferit, hic Enthea lauro. antepenultima acuit. Non contractum non diuino plenus.

ENTROCELA, pen. pro. Mart. 10. Enteroce larum fertur Podalirius Hermes.

EO, pen. cor. Ioue. Sat. secundo. Solis ara de maribus patet, ite pphææ. Idem tertio. Ite quibus grata est, plestra lupa barbara mitra. Vergil. Buc. Ite meæ, quondam felix pecus, ite capellæ. Ouid. Metamor. 15. Ite bonis aubus, prolemque accersite nostram.

nostram. Idem de Trist. 3. Quae rates ierant pedibus, nunc iur & vndas. Iuven. Sat. 3. Graculus esuriens in caelum, iussu ris, ibat. Idem 4. Nec melior vultu quam ignobilis ibat. Idem 6. Ibat ad Aegypti finem, calidasque petitas. Idem nono. Propositum, & vitæ contrarius ire prior. Verg. Aen. 7. Tempestas iterit campos, quibus actus uterque. Idem 9. Iamque omnis campis exercitus ibat apertis. Idem 12. Ne quis ob incertum subitum mihi segnor ito. Mart. 1. In ius d fallax, atque inficiator eamus. Idem. Iur ad Herculei gelidas, qua Tyburis arcas. Idem. Ibis ab excusso missis in altra lago. Ovi. Metam. 2. Inferius terras medio tutissimus ibis. Idem. Obuius iie polis ne te citus auferat axis. Idem 1. Poscebatur humus, sed itum est in viscera terræ. Luca. 2. Ibitur, h'c stabit ciuilibus exitus armis. Mart. 1. Dixit ad infernas liber iitrus aquas. Stat. Syl. 2. Ibimus immensis vrnam quatit Aeacus vmbis. Idem 3. Imus in aprum, gentilesque vndique terras. Flac. 5. Hostis Io conelamat equis, agite, ite, propinquat. Sta. Syl. 1. Et ferrum mulcere toga, sic itur in alta. Verg. Aen. 6. Itur in antiquam syluam stabula alta ferarum. Ait Seruius, in eo c breuis est, itur i, longa inuenitur: ergo quia hoc verbum breue est in origine, in declinatione, sit longum, ideo terra eius natura, nec i temporibus, nec in participiis inuenitur. Nam cum itur longa sit, iturus brevis legitur: vt, supturumque in lumen ituras. Multi tamen tentant dicentes, itur i, produci propter eo, quæ prima verbi origo est, per diphthongum scribi debere, quod non procedit: quia diphthongus semper est longa, i autem & produci potest, & breuiari, hinc est, quod fortuitus, & producit, & corripit. Iuue. Sat. 13. Non quali fortuitu: contra, Hor. lib. 2. Carm. Od. 15. Nec fortuitum spernere cespitem. Vide Fortè. Hoc enim nisi i, litera longa sit, non stat versus: & hoc protulimus exemplum vnius sermonis: ne quis dicat iturus, & itur: ideo variam habere materiam propter tempotum varietatem. Vnde melius est, vt diximus, originis considerare rationem: sanè fortuitus ab etindo est, & a fortuna

compositum. De quo verbo loquitur Quint. Inst. 1. cap. 10. ibi, Quomodo autem quire, & ire, vel in præterita patiens di modo, vel in participia transibit: quasi dicat, minime: non enim quitus in vsu est, vt Teren. in Heci. Cum compressa est gnata forma, in tenebris nosci non quita est. vbi ait Donatus, quitus a verbo queor antiquè dixit, sic itus, nequitus, licet tamen itus, vsui, & itio. Cicero ad Att. Itus, atque reditus.

Eo vs, pen. pro. Ouid de Pont. 2. Qualis ab eo lucifer ortus aquis. Idem. Eo quoties surgit ab orbe dies. Idem Fast. primo. Eoas partes, Hesperiasque simul. Stat. Syl. 3. Fortis, & eoas iactilo damnare sagittas. Idem. Quodque legit meritis pelagi scrutator eoi. Mart. 8. Nō tot in eoas timuit hangeticus aruis. Luca. 10. Proh pudor eoi propius timuere sarissa. Verg. Geo. 1. Ante tibi eoas Atlantides abscondantur. Idem. Aut cum solē nouo terras irorat eous. Idem Aen. 6. Descendens, gener aduersis instructus eoas. Idem 11. Vota deū primo victos soluebat eoo. vbi Seru. ait, sanè in hoc sermone prima syllaba naturaliter produciuntur: sed cum opus fuerit, corripitur, aut licentia hominis proprii, aut quia eam vocalis sequitur. Idem 2. Confligunt, Zephyrusque, notusque, & letus eoas. Ser. inquit, notandum sanè, quod cum eous e naturaliter longum habet, metri necessitate correptum est propter sequentem vocalem: arum autem est, nam: nec proprium nomen est, vt Diana: nec sermo compositus vt, sedibusve præuallis. Idem Aen. 1. Eoasque acies, & nigri Memnonis arma. Antonius Nebriss. inquit, Vtus admodum Græcorum, quæ per epsilon scribuntur, breuiari, quæ verò per ita, n, e produciunt: eadem Ioannes Desputat. Eos idest aurora, vnde eous producis prima, & secunda, idest, oriens, siue orientalis, Græcè scribitur per n, quam literam in e, longam vertimus: dicimusque eous, eoas, eoumat heos cum aspiratione, est lux, & oriens, cuius e corripitur, ut Quintianus admonet. Prop. 2. Siue illam Hesperis, siue illam ostendet heos. Luca. nono. Stabant ante fores populi, quos miserat eos. vbi ait Sulpitius eos aurora dici.

dicitur heos etiam oriens appellatur, & corripit primam. Idem 8. Claudius Hesperias gentes aperimus heos. Item. aut Arabū portus mercis mutator eorū: quo in loco Lucani hoc animaduertendum est primam dictionis syllabam corripi, cum alioqui producatur: cuius rei causa à Græcorum in constantia manauit, qui quanuis sæpius huc, pro aurora longa scribant vocali, nunquam tamen apud eosdem legitur eos in eadem significatio ne, hæc i Dictionario poetico sunt. cuius primam indifferentiam Calepinus admonet: ut planè in poetarum exemplis legitur eous pen. slect. ut Seruius supra.

EODEM, pen. pro. Oui. Met. 1. Sic onus inclufum numero distinxit eodem. Idem. quæ modò venafuit, sub eodem nomioe manfit. Ver. Aen. 4. Huic fe forma dei vultu redeant eodem. vbi ait Seruius, eodem o semper longum est, quia ablatiuus est semper: Ioannes Despaut. tamen, Tortelius, Suplicius, multique alij admo nent secundam in ablatiu eodem, & ea dem, aliquando corripit. Ver. Buc. Ecl. 8. Vno eodemque igni, sic nostra Daphnis amore. Idem Aen. 12. Vno eodemque tu lie partu paribusque reuinxit. Idem. V na eademque via, sanguisque fequuntur. Prop. 1. Hoc eadem ferro fuitlet vterque cruor. Idem 3. Hac eadem rursus lygdæ me curre via. calph. Clo. 4. Rumpe sub hac eadem quam proxima pinus obum brat. Cato, Nò eodem cursu respondent vltima primis. hos poetas poterimus par ce imitari præsertim contra artè: quia parce sunt vbi. pen. slect. Ver. Aen. 1. Atq; vti nam rex ipse noto compulfus eodem. ybi seruius ait in eodem o naturaliter longa est, sed si corripatur, metri est: ut, fteferuntque comæ. ergo ratio duplex est, alia, quæ metri, alia quæ artis: longa artis est, quia ablatiuus: metri verò bre uis in ablatiuo.

EPAPHVS, pen. cor. Oui. Met. 1. Hinc Epaphus magni genitus de femine tandem. Idem. Et tulit ad climen Epaphi coniuia matrem. antepen. acu.

EPHVS, pen. pro. Oui. Fast. 4. Et licet anti quo manibus collatus Epæo. Ver. Aen. 2. Et Menelaus, & ipse doli fabricator E

peus. pen. slect.

EPHEVS, pen. pro. Mart. 8. Sed Michylæ nzi roseus mangonis ephēbus. Lucan. 3. Grandæquosq; senes mistis armauit ephē bus. Stat. Syl. 1. Iactet, & audaci iunctos delphinas ephēbo. Auso. Vnus ephēbo rum virgo repente fuit. Sil. 14. Hic zuo quanquam nondum excessisset ephēbos. Hor. Epist. 2. Quo pacto partes intetur amantis ephēbi. Oui. de Art. 1. At cū pompa frequens certantibus ibit ephē bus. penult. slect.

EPHEMERIS, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Cernis ephemeridas, quæ nullum consulit, & iā. Prop. 3. Et ponit duras inter ephemeridas. antepen. acu.

EPHESVS, pen. cor. Mant. Ire vias, vindictisq; Ephesum remeare solutis. Idem. Destru ctorem Ephesum missum Romanis adē gie. Idem. Egrediens Ephesum viduam re uocauit ab orco. Hor. Carm. 1. Aut Ephe sum, bimarisque Corinthi. Luca. 8. Ipse per Icariz scopulos, Ephesumque relin quens. antepen. acu.

EPHIPPIA, pen. cor. Hor. Epist. 1. Oprat ephippia bos piger, opat arare caballus. Ehippia, stramenta sunt iumentorum, sellas nunc appellamus. antepen. acu.

EPHYRE, pen. cor. Luca. 6. Aut Pelopis laris Ephyre erumpere regnis. Verg. Geor. quarto. Atque Ephyre, atque opis, Atq; Asia Deiopea. Stat. Syl. secundo. Qualis si iubeas ephyres. baccheidos altum. Idē Theb. 2. Qua larus eos ephyres quod vergit ad euros. pen. acu. Luca. 6. Insedit caltris, ephyreaque mœnia seruat. Verg. Geo. 2. Illufas auro vestes, ephyreiaque zeta. penult. slect. diphth. non soluta.

EPHYRESA, pen. cor. Claud. Haud aliter iuuenum flammis ephyresalais. antepen. acu.

EPHOROS, pe. cor. Mant. Effet opus. regem atque ephoros Spartanis haberet. Idem. Non legere ephoros, patriisque de legi bus vnum. antepen. acu.

EPICARMVS, pen. pro. Hor. Epist. 1. Plan tus ad exemplar Siculi properare Epichar mi. penult. acu.

EPICVVS, pen. pro. Lucr. 2. Subfidis ma gnis Epicuri constabilitas. Idem 3. Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ. Au so.

- fo. Stoicus has partes, has Epicurus agit. Iuue. Sat. 13. à cynicis tunica distantia non epicurum. Idem 14. Quantum epicure tibi parvis sufficit in hortis. Horat. Epist. 1. Cum ridere voles epicuri de grege porcum. pen. fleat.
- EPIGRAMMA**, pen. pro. Mart. 1. Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis. Idem. scribere me queris velox epigrammata longa. Idem 6. Conueniant nobis, ut fas epigrammata longa. Idem 7. Laudo. nec admiror, facile est epigrammata, belle. Auso. Nostra simul certant variis epigrammata nugis. Mant. Pictus acu; scriptumque notis epigramma Latinis. penult. acuit.
- EPIDAVRVS**, pen. pro. Ver. Geo. 3. Taygetique canes, dominisque Epidaurus equorum. Hor. Ser. 1. Aut aquila, aut serpens epidaurius, at tibi contra. Stat. Syl. primo. Pergamus, aut medicus felix epidaurus arenis; penultima fleat. Oui. Met. tertio. Ipsaque erat Boroe Semeles Epidauria nutrix. Idem 15. Quique petant ventis Epidauria littora mittunt. Idem. Aequore placato patrias epidaurius aras. Stat. Syl. primo. Progressuque moras, hic mecum epidauria proles. antepenultima acuit.
- EPIMENIDVM**, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Pelamydum, aut veteres astrarum epimenida bulbi. antepen. acu.
- EPIDAMNVS**, pen. pro. Luca. 10. Ad campos Epidamne tuos, vbi solus apertis. penultima. acuit.
- EPIMETHIDE**, pen. cor. Oui. Met. 1. Inde Promethides placidis Epimethida diis. antepen. acu.
- EPIPHANIA**, quæ Græcè per ei diphthongon scribitur, vertuntur Latine in i, logum, admonet Antonius Nebriss. nisi fiat diphthongi solutio, ut poetarum est, penul. pro. Mant. Hæc epiphania Graii solennia dicunt: & epiphania, porum. penult. fleat. Vide Elegia.
- EPIRHEDIVM**, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Exiguus, tritoque trahunt & epirhedia collo. antepen. acu.
- EPYRVS**, pen. pro. Claud. Quos Epirus alit, nec Dodoneæ subegit. Stil. primo. Hic spolia Acacidae; hic Epirotica signa. Luca. secundo. Primus in Epirum boreas agit inde per arma. Ver. Geo. tertio. Et patriam Epirum referat fortesque Mycenæ. Idem 1. Castorea, eliadum palmas Epiros equorum. ait Seruius, Sane Epiros Græcè profertur, unde etiam e, habet accentum, idem Quint. Inst. 1. cap. 10. ut Castor, olympos. Nam si Latinum esset, Epirus, Epiri, pi haberet, quia longa est: nec miraris equas currere, nam ut dicit Plin. velocius sunt, ideo quod in cursu vrinam faciunt. penultima fleat. Oui. Met. 14. Epirus ex illo post hunc Capetusque, Capysque antepenultima acuit. est enim viri nomē cuiusdā. Vide Olympus.
- EPISCOPVS**, pe. cor. Mant. Et mox in Solimis est factus Episcopus oris. Idem. Asper, & inculcus, cum posset Episcopus esse. antepen. acu.
- EPISTOLA**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Seu tua non alia splendet epistola cura. Iuue. Sat. 10. Nil horum verbosa, & grauidis epistola venit. Idem 4. Anxia præcipit venit epistola penna. Idem 15. quam si nos Veneris comēdet epistola Marti. Mart. 3. Hos satis est, alios commendat, epistola peccat. Oui. de Pont. 1. Quæ mihi de rapto tua venit epistola cello. Catul. Cōscriptum hoc lacrymis mittis epistolæ. antepen. acuit.
- EPITYS**, pen. cor. Oui. Fast. 4. Proximus est titulus epyrus alba tuis. antepenultima acuit.
- EPOPEVS**, non contractum, pen. cor. Oui. Met. 3. Voce dabat remis animorum hortator Epopeus. antepen. acu.
- EPVS**, pen. cor. Oui. Met. 6. Nomen epus vo lucris facies armata videtur. Mart. Scribamus epus, cæpisti scribere, cessi. Hor. Ser. primo. Facta canit, pede ter percusso forte epus acer. pen. acu.
- EPOTO**, pen. pro. Oui. de Pont. 4. Ter licet, epotet, ter vomet illa fretum. Idem Met. 5. Offensa est, neque adhuc epota parte loquente. Idem decimo quinto. Sic vbi terreno lycus est epotus hiatu. Mar. secundo. Quæque Tyron toties epota vere lacerne. Idem 1. Venit, & epoto Sarmata pastus equo. Claud. Arebant tantis epoti milibus amnes Lucr. Omnibus epotis humoribus exuperant. Iuue. Sat. 10. De fecisse

fecisse amnes, epotaque flumina Medo.
Mant. Cogit, & epotis homines emascu-
lar vndis. pen. fleet.

EPULAE, pen. cor. Oui. de Pont. 1. Nectar,
& ambrosiam latrices, epulasque deorum.
Idem de Trist. 2. Hic epulis leges, hospiti-
oque dedit. Idem Met. 15. Sugerit, atque
epulas sine cæde, & sanguine prebet. Stat.
Theb. 2. Ante omnes, epulasque trucem
secreta coquebat. Idem 5. Tunc epulæ se-
lix sopor, noctesque quieret. Luca. 2. Hu-
ius epulæ vicisse famem, magnique pena-
tes. Idem 9. Extremique epulas, mensas-
que petiimus oibe. Ver. Geo. 3. Munera
non illis epulæ nocuere repolle. Idem Aen.
tertio. Extruimusque choros dapibusque
epulamur opimis. Idem decimo secundo.
Archetium Mnestheus epulonem obrun-
cat Achates. Iuue. Sat. 3. Vnde epulæ pos-
sis centum dare Pythagoreis. antepenul.
acu. Ver. Geo. 2. Impia quam cæcis gens
est epulata iuuecis. Idem Aen. 5. Iamque
dies epulata nouem gens omnis, & acri-
penult. fleet. ait Seruius: dapes deorum,
epulæ hominum sunt.

EQUESTER, pen. pro. Stat. Syl. 1. At soni-
pes, habitus, animosque inuitas eque-
stris. Hor. Ser. 1. Fur cum proiectis in-
signibus anulo equestris. pen. acu.

EQUES, pen. cor. Stat. Syl. 1. Hunc mitis cō-
médare eques iuuat ora tueri. Stat. Syl. 1.
Hic eques, hic iuuenum questus stola
mistra laborat. Hor. de Art. Romani tol-
lent equites, peditesque cachinnum. Iuue.
Sat. 4. Iam princeps equitum magna
qui voce solebat. Idem 7. Famulos equi-
tum cum dictatore magistratos. Ver. Aen.
11. Exploratores equitū leua improbus
arma. Idem 9. Interea præmissi equites
ex urbe Latini. pen. acu. equites antepe-
nult. Claud. Nuper a extremo veniens
equitatus Araxe. Ver. Aen. 8. Iamque a-
deo exierat portis equitatus apertis. pe-
nult. fleet.

EQUIDEM, pen. eor. Oui. de Pont. 4. Siue
trahis vultus equidem peccasse fatebor.
Idem Met. 15. Nil equidem durare diu
sub imagine eadem. Idem 2. Vix equi-
dem fauces, hæc ipsa in verba resoluo. Idem
Fast. 2. Vix equidem credo, bustis exire
feruntur. Stat. Theb. 4. Dicam equidem

quo me Lachesis, quo torua Megæra.
Persf. Sat. 5. Non equidem hoc dubites
amborum fœdere certo. Hor. Ser. 2. Di-
scientes equidem nihil huic defringere
possum. Idem. Dixi equidem, & dico, ca-
ptes astutus vbique. Ver. Buc. Non equi-
dem irrideo, minor magis, vndique totis.
Idem Geo. 1. Semina vidi equidem mul-
tos medicare ferentes. Idem Aen. 1. Asto-
ret Aeneas, equidē per littora certos. ait
Seruius. equidem in omni Vergilio ego
quidem significat, sed in aliis & pro qui-
dem tantum ponitur: de qua coniunctio-
ne loquitur Prisc. ita, Sciendum tamen
quod quidā equidem coniunctionem cō-
positam esse existimant ab ego, & qui-
dem: sed aberrant: simplex enim est, &
hoc maximē ex ipsa quoque constructio-
ne orationis possumus intelligere. Nam,
equidem facio, equidem facis, equidem fa-
cit, dicimus & potest ad primam, & ad se-
cundam, & ad tertiam transferri perso-
nam. quod minimē fieret, si esset composi-
tum ex ego, & quidem: nemo enim dicit
ego equidem facis, ego equidem facit,
sed ego equidem facio tantummodō ad
primam personam: & hoc vsus autorum
etiam approbat: qui equidem præposita
ego subiungunt Salustius in Catil. Equi-
dem ego sic existimo patres conscripsi: si
esset enim composita equidem ex ego, &
quidem, minimē ei ego subiungeretur,
hæc Priscianus. cuius rei optimē Ioannes
Scoppa admonet. equidem nō componi-
tur ab ego & quidem, vt aiunt, sed ab e, &
quidem: nam si componeretur ab ego,
non reciperet ego: contra quos obuiam
fit Cornucopia. Ab hoc fit equidē, quod
propriē significat ego quidem, nec vn-
quam aliter at Vergilio, Cicerone, &
Quintiliano vsurpatur, vt supra Ser-
uius declarauit. ab aliquibus capitur in
terdum pro quidem. Cicero Att. Sic
ages igitur, equidem id erit primum.
Idem Quint. Fr. Equidem vt videban-
tur. Idem de Diuin. Huic equidem An-
tipho. Idem Tusc. Vestræ equidem cæ-
næ iucundæ sunt. Idem Att. Equidem
credibile non est. equidem antepenul-
tima acuit. Vide Vallam libr. secundo,
cap. 23. Tu lector, cōsuetudinē vsurpato,
quando

quandoquidem, duce Fabio, sæpe auroti
tatem consuetudo superauit.

EQVICOIVS, pen. cor. Verg. Aen. 9. Conti
hūd querens, & pulcher Equiculus ar
mis. Ovi d. Fast. 3. Quantum Laurentes
bis quintum Equiculus acer. Sil. 8. Sym
brius, rāstrisq̃ue domant equicola rura.
antepe. acuit.

EQVIRA, pen. cor. Ovi. Fast. 3. Altera gra
mineo spectabis equiria campo. antepe
nult. acuit.

EQVITO, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Inque vices
equitant, ac luna teste mouentur. Horat.
Ser. 2. Ludere par impar equitare in ar
idine longa. Ver. Aen. 10. Terciumstan
tem leuos equitauit in orbes. Cicero p
Quin. Qua tu contra Alphenum equita
bas. Idem in Ver. Et his equitabit equu
leis. antepe. acu.

EQVVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Vleores
hābit prodicionis equus. Idem de Pōr.
2. Læta coronaris Roma videbit equus.
Star. Syl. 1. Dardani mirentur equi, cui
vertice sacro. pen. acu.

ERASIS, penul. cor. Sil. 13. Trabes fabre te
res, atque erasis vudiq; nodis. antepe nul
tima acuit.

ERASVS, pen. pro. Prop. 4. Vincet vbi era
sas barba pudenda genas. penultima
flectit.

ERADICO, penult. corr. Mant. Sic solitus
causas eradicare malorum. antepe nulti
ma acuit.

ERASINVS, pen. pro. Stat. Theb. 1. Inachus
& gelidas surgens. Erasinus ad arctos. O
ui. Met. 15. Redditur Argolicis ingens e
rasinus in agris. pen. flect.

ERATO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Hic Erato iucu
da doce, vocat apta mouere. Verg. Opu
sc. Plestra gerens Erato saltat pede car
mine vultu. Idem Aen. 7. Nunc age, qui
reges Erato quæ tempora rerum. vbi ait
Ser. Sanè Erato pro Calliope posuit, om
nia Græca nomina in æ, delinencia gene
ris fæminini, possuntq; reduci ad teritiā
declinationem Latinam, habentque ac
cenrum in vltima, & mitunt geniciuū
in os, Dido, Didoos, Sapho, Saphoos,
Clio, Clios, Calipso, Calipsoos. Erato,
Eratoos, Mirtō, Mirtōos, Lampedo, Lam
pedoos, Mantho, Māthoos, dariuum for

mant os mutant in i, accusatiuum os mu
tāt in a, v. Didoi, Didoa, Saphoi, Saphoa
Clioi, Clia, Calipsoi, Calipsoa, Eratoi,
Eratoa, hæc Antonius Nebriss. in Græca
declinatione. Vide Calipso.

EREVS, pen. cor. Flac. 2. Non erebi, non di
ua poli, terrasque fatigat? Stat. Theb. 1.
Lege erebi ferat hæc diro mea causa ne
poti. Verg. Aen. 2. Ad genitorem, ima ere
bi descendit ad vmbas. Ait Seru. Erebus
propriè est pars inferorum, in qua hi qui
bene vixerunt, morantur: nam ad elyliū
non nisi purgati perueniunt: vade est, Et
pauci læta tenemus, ecce purgatorium.
hinc fit, quæzatur, an animæ de elysio
in corpora possint redire: & deprehensum
est, non redire: quia per purgationem ca
rent capiditate. Ovi. in Ibin. Pedoraque
vnxerunt Erebeæ felle colubæ. antepe
nult. acuit.

EREMIGO, pen. cor. Sil. 14. dat fluuiō & pe
dibus tacitas eremigar vndas. antepe nul
tima acuit.

EREMVS, pe. pro. Mant. Velle sub hac olim
pater Augustinus eremum. Idem. Nilige
nam sole ardentem, qui primus eremū.
Idem. Viuendi normam instituit memō
ratur eremum, quod fæmici est generis.
penult. flect.

ERGASTVLVM, pe. cor. Clau. Rupta Qui
rinales sumant ergastula cinctus. Iuuen.
Sat. 6. Quantulum in hoc pueros omnes
ergastula tosta. Luca. 2. Agmina confiato
sæuas ergastula ferro. antepe. acu.

ERGINVS, pen. pro. Flac. primo. Haud mi
nus Erginus proles neptunia fertur. pe
nul. flect.

ERGO, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Inde iræ, & la
chrymæ tecum prius ergo voluntas. Idē
3. Non sumus ergo pares, melior qui sem
per & omnis. Ovi. Met. 3. Non iurasse
potest, ergo mestissimus alcum. Idē Fast.
1. Ergo sæpe suo coniux abducta marito
Mant. Ergo diem celebrare alacres solen
titer istam. Mart. 8. Ex quauis causa
vapulet ergo coquus. Flac. 6. Ergo nuces,
solasque deæ mihi promitte gentes. Stat.
Syl. 1. Ergo dies aderat parcarum condi
tus albo. Ver. Aen. 7. Quæ regio Anchi
sen, quis habet locus illius ergo. ait Ser
uius, ergo autem coniunctio fuit, sed per
accen

accentu, mutationem in aduerbium trāsit: & est sola particula, quæ habet in fine circumflexum: multi malè putant nomen indeclinabile, vt dicunt, possum esse pro causa: causa autem nomen est, quod ponitur pro ratione, qui casus declinatione caret. Scaliger admonet, illius ergo venimus, sed sane nomen fuit ipsum ἔργον. Priscianus inquit cap. de Accentu, ratio nanque distinguendi legem accentuum sæpe conturbat, dum si quis pronuntians dicat, pone, ergo, vel quia quod apud Latinos in vltima syllaba nisi dissecutionis causa poni non potest, accentus: & hoc est quod diximus pone, ergo, pone ideo diximus, ne putetur esse verbum imperatiui modi, ergo diximus, ne putetur esse coniunctio rationalis: quod Lancilotus declarat libro decimo. Ergo quando est coniunctio rationalis, vel collectiua, acuit priorem: quando verò causalis est, posteriorem: vt illius ergò venimus, idest, propter illum, vel causa illius. Idem Antonius Nebriss. & Ioannes Despair. asserunt: & optima quidem vt appareat differentia. Nam in Latinis acuta vltima nunquam, inquit Fabius Inst. primo. cap. decimo. Flexus vero & in vltima legitur in abscessis, præter differentiam orationis partium.

ERICHTHONIUS, pen. cor. Oui. Fast. 4. Huius Erichthonius Trus est generatus ab illo. Idem de Pont. 1. Et prior Eu molpo suadet Erichthonium. Idem Met. 1. Pallas Erichthonium prolem si matre creatam. Ver. Geo. 3. Primus Erichthonius currus, & quattuor ausus. Ait Seruius, Vulcanus, imperato à Ioue Minervæ coniugio, illa reluctante, effectum libidinis proiecit in terram, inde natus est puer draconis pedibus, qui appellatus est Erichthonius, quasi de terra, & li te procreatus. antepenultima acuit. vide Berecintus.

ERICHTHO, pen. pro. Oui. Epist. Sapph. Illuc mentis inops, vt quam funialis Erichtho. Idem Fast. 5. Aulus Erichthea præmia ferre domo. Idem. Victor abit, secūque boues Erichtheida prædam. Ver. in Opusc. Qualis Erichtheis olim portatur Athenis. pen. acui.

ERYCINA, penult. pro. Oui. Met. quinto. Depositoque metu vider hunc Brycina vagantem. Scar. Syl. 1. Idaliasque domos Erycinaque temp'a subiret. Catul. 3. Spinolas erycina ferens in pedore curas. Iu. ca. 9. Penceadanique lon. n. flammis erycinaq; taphis. Oui. 2. Amorū. Quid geminas erycina meos sine fine dolores. Ver. Aen. 5. Tunc vicina aëris erycino in vertice sedes. vide eryx. pen. sect.

ERIDANVS, pen. cor. Oui. Met. 2. Exripit Eridanus, fumantiaq; 2. luit ora. Idem Eridanum impleat, syluamque sororibus auctam. Mant. Eridanus solito maior ducebat aquarum. Sil. 2. Eridanus tæcet ore truci super arma, virosque. Luca. 2. Eridanus fractas deuoluit in æquore syluas. Geo. 1. Fluviorum rex Eridanus, cam posque per omnes. Idem Aen. 6. Plurimus Eridani per syluam voluitur amnis. antepen. acuit.

ERIGONE, pen. cor. Ver. Opusc. Erigone sedes vestra Amphionæ canoris. Idem Geo. 1. Quam locus Erigonem inter chelasq; sequentes. Manil. 1. Iam subit Erigone, quæ cum ter quinque feratur. Oui. Fast. 5. Nocte sequente diem canis Erigonius exit. antepen. acuit.

ERIGO, pen. cor. Luca. 2. Exigir & mediis subreptis vinea mutis. Idem. Eripit Italiam nullo quæ vertice tellus. Iuue. Sat. 10. Erexit causas discriminis, atque laboris. Idem 1. Quis totidem erexit villas, quis fercula septem. Hor. Ser. 2. Ad numerandum hominem sic erigit, addit & illud. Idem. Senfimur, eligimur rursus polito capite vt si. Oui. Met. primo. Erigitur, & timide verba intermissa tetemprat. Idem 14. Erigimur, setæque cadunt, bifidosque relinquim. Idem 15. Erigitur serpens, summoque accliuia malo. Scar. Theb. 3. Cominus erigitur serpens cui subter inanes. Mant. 1. Erigitur moles, itagna Neronis erant. Ver. Buc. Cor tæcis, atque solo proceras erigit alius. Idem Aen. 8. Erigitur, summiq; ferit laquearia recti. Oui. Met. 13. Erigor, & trepidos ciues exhortor in hostes. antepenultima acuit. Cicero de Or Paulum se erexit. Idem pro Clu. Erigebat animum iam demissum, & oppressum. Idem pro Syl.

Erigite mentes, rursusque vestras. Idem de Fio. Is bonis erigimur.

ERIMANTHVS, pen. pro. Ver. Aen. sexto. Fixerit Oeripide certam licet, aut Erymanthi. Oui. Met. secundo. Et celer Ilinc meos cum Phocaico Erimantho. Idem. Nexilibusque plagis sylvas Erymanthidos ambis. Idem de Trill. 1. Tingitur Oceanus custos Erymanthidos vrsæ. Idem 3. Proxima syderibus tellus Erymanthidos vrsæ. Idem 5. Quem nunc suppositum Stellis Erymanthidos vrsæ. Idem. 1. Fuscabatque diem custos Erymanthidos vrsæ. ante pen. acu.

ERYMVS, pen. cor. Flac. tertio. Venatori Erymo brevis, hanc sed fata ferentem. ante pen. acu.

ERINNYs, pen. pro. Oui. Met. primo. Digna fuit, qua terra patet fera regnat Erynys. Idem. Horriferaeque oculis, animoque obicit Erinny. Idem 4. Obstitit infelix, aditumque obsedit Erinny. Manr. Fas aberat terra acque mari regnabat Erinny. Sil. 14. Sed stabant poenæ, tumulumque negabat Erinny. Luca. 1. Diffugiunt ingens urbem cingebat Erinny. Idem. Arentemque feror Libya, quo tristis Erinny. Ver. Opusc. Ite quibus cædas accendit tristis Erinny. Idem 2. In flammis, & in arma feror, quo tristis Erinny. Idem. Permetuens Troæ, & patriæ communis Erinny. pen. acu.

ERIPHYLE, pen. pro. Ver. Aen. 6. His Phædræ, Procrinque locis, mæstamque Eriphylæ. Iuue. Sat. sexta. Occurrent mulcæ tibi Belides, acque Eriphyle. Prop. tertio. Tu quoque ut auratos gereres Eriphyla lacertos. Stat. Theb. 4. Sic Eriphyle os aureum fatale pereres. pen. acu.

ERIPLO, pen. cor. Oui. Met. 1. Mortibus eripitur tangentiæque ora reliquit. Idem. Quis tibi si sine metatis crepta fuisses. Idem secundo. In chaos antiquum confodimur eripe flammis. Idem. Colla iugo eripiunt, abruptaque lora relinquunt. Idem decimoquinto. Eripienda fides illic laetare bimbres. Sil. decimoquarto. Eripuit rapidus Mauors, ut cuique salutem. Stat. Syl. secundo. Inde per obliquas erepit porticus arces. Claud. Eripiat luna re iubar, quid signa sagacis. Ver. Aen. 4.

Dextra feras, dixit, vaginaque eripit enses. Iuue. Sat. tertia. Eripiunt somnos vrsos, vitulisque marinis. Idem octauo. Cum Panfa eripiat quicquid tibi nara reliquit. Idem 10. Exitus eripuit quem mirabantur Athenæ. Hor. Ser. secundo. Vix tamen eripit politico patrone velis quin. Idem Epist. 2. Eripere cocos, venerem, conuiuia, ludum. Ver. Aen. 12. Promissam eripui genero, acque arma impia sumpsi. Idem. Accelera, & fratrem, si quis modus eripe, morti. Idem. Eripiunt, cumulantque oneratis lancibus aras. Idem Eripiare mihi Palas? te, hoc vulnere Palas. Stat. Theb. tertio. Eripere necem, iâque ut mihi prodiga vite. Luca. 9. Eripiunt omnes animam, tu sola cadauer. Cicero contra Rud. Id eorum eripere nobis conatus est. Idem de Diuin. Cæsar Deiotaro regnum eripuit. Idem in Cat. Hunc mihi timorem eripe. Idem Epist. Sed vereor ne erepiatur à nobis causa regia. Idem. Eripere se à miseria. Idem de Orat. eripite nos ex misertis. Idem Parad. Vritus nec eripi, nec furripi potest. ante pen. acu.

ERYTHINVS, pen. pro. Flac. 4. Teque citra penitus condunt Erythine carina. penult. timas. fleuit.

ERYTHRAEVS, pe. pr. Mart. 14. Dentis Erythreiam nemo uere finis. Claud. Talis Erythreus intextus nebrida gemmis. Stat. Syl. 4. Voxet Erythreus Thetidis signanda lapillis. Idem Theb. 7. Currus Erythreus, quas nuper victor ab oris. Sil. 16. Nam repeto Herculeas Erythreæ ad littora Gades. Tibul. 3. Quidve in Erythrao legitur, que lictora concha. pen. acu.

ERYX, pen. cor. Oui. Met. 2. Parnasusque biceps, & Eryx, & Cynthus, & Oryx. Idem 14. Et sedes Erycia, hdmque relatut Acceltem. Luca. secundo. Depellatur Eryx nullæ ramen æquore rupes. Oui. Fast. 4. Claudius, & bello te quoque caput Eryx. Sil. 14. Nec non altus Eryx, nec non è vertice celsus. Mart. 5. Et grauis in Siculo puluere cufus Eryx. Oui. de Rem. 2. Imposuit cælo nomina celsus Eryx. Ver. Aen. 5. Protexit, quibus acer Eryx in prælia fuctus. Idem 12. Quantus Athlon, aut quantus Eryx, aut ipse coruscis.

scis Idem primo. Siue Erycis fines, regem
que oprantis Acellem. ait Seruius. Eryx
Veneris & Butx regis filius fuit: qui su-
per locum excellum ciuitatem condi-
dit in scilia, in cuius arce matri tem-
plum dicauit: quam ciuitatem Venus plu-
rimū dilexit. vnde ipsa Erycina dicta
est: qui occisus ab Hercule, monti ex se-
pultura sua nomen imposuit. pen. acuit.

ERVANO, pen. cor. Stat. Syl. tertio. Pacta nec
erubuit famulantis fistula Phorbi. Oui.
de Trist. 3. Erubui domino cultior esse
meo. Ver. Buc. Nostra nec erubuit syl-
uas habitare Thalia. Idem Aen. secun-
do. Supplicis erubuit, corpusque exan-
gule sepulchro. Iuue. Sat. decima. Erubuit
nempe hæc ceu fastidita repulsa. ante penult. acuit.

ERVCA, pen. pro. Mart. 2. Sed nihil etucæ fa-
ciunt bulbique salaces. Ver. Opusc. in Mo-
reto. Intibaque, & Venerem reuocans e-
ruca morantem. Oui. de Rem. 2. Nec mi-
nus erucas aptum est vitare salaces. Iuue.
Sat. 9. Spes superest, tu tantum erucis im-
primie dentem. ait Britan. Eruca est her-
ba, quæ, maximè vires in venerem præ-
stat. pen. flecit.

ERVCTO, pe. pro. Ver. Aen. sexto. Aestuaz,
atque omnem cocyto eructat arenam.
Idem tertio. Etigit eructans liquefactaq;
fata sub auras. Sil. 14. Ast pœna eructat
tremefactis cautibus ignes. Idem deci-
motertio. Inuisum cælo specus, atque
eructat acerbam. Cicero in Catil. Socii
Catilinae accubantes in conuiuiis eru-
cant sermonibus suis eadem bonorum.
penult. acuit.

ERVDO, pen. cor. Oui. Epist. Penel. In pa-
trias artes erudiendus erat Idem Fast. 3.
Erudit, & rarus pectine densat opus.
Stat. Theb. decimo. Erudit genitrix ni-
miū didicisse queretur. Sil. septimo. Erudit
fortuna meis, nec ducere verba. Flac.
secundo. Erudit, sepe ipsa manu digna
carinam est. Ver. Aen. 9. Sublatum eru-
diit, nec tecū talia gessi. Cicero de Am.
Qui magnam Græciam institutis, &
præceptis suis erudierunt. Idem de Fin.
Gracchus fuit Iheris Græcis eruditus. an-
te penult. acuit.

AEVGO, pen. pro. Hor. de Art. Semis.

ad hæc animos ærugo, & cura peculi. Idem
Ser. primo. Erugo mera quod vitium
procul adfore chartis. Iuue. Sat. 13. Si
reddat veterem cum tota erigine sollem.
ait penultima flecit. Calep. Ærugo pro-
priè ab ære. nam in ære fit cum viri de-
scit: ideo diphthongo esse scribendam.

ERVUNA, pen. pro. Hor. Epist. secundo.
Erumnis lassus dum nocti stertit ad as-
sem. penult. acuit. Persl. Sat. 3. Esse quod
Arcefilas, erumnosiq; Solones. Auso. Ma-
lo, inquis, tineas, sapi erumnose libelle.
penult. flecit. Lucr. 6. Erumnabile erat,
quod ubi se quisque videbat. ante penul-
tima acuit.

ERVTVS, pen. cor. Ver. Aen. 5. Aut Ida in
magno radicibus eruta pinus. Oui. Fast.
1. Eruta setigeræ compert ore suis. Stat.
Theb. 10. Solantes, thalamoque tenent, se-
det eruta multo. Mant. Eruta Valsalica
bello incumbente procellis. ante penult. acuit.

ERVVO, pen. cor. Ver. Aen. 4. Erue inter se
ceterent, it stridor & alrè. Idem. 2. Erue-
runt Danai, quæque ipse miserrima vi-
di. Idem Geo. 2. Eruit ille altum nidis pe-
riere relictis. Iuue. Sat. decima. Fiet, & il-
lus, quam non amat, eruet omnem.
Mant. Inuenies qui te de sordibus eruat
istis. Idem. Erue sopitam de solitudine
mentem. Cicero de Orat. Scrutari lo-
cos, e quibus argumenta eruamus. Idem
Reliqua cura, & cogitatione eruitur. an-
te penult. acuit.

ESCAIVM, pen. cor. Iuue. Sat. 12. Adde
& bascaudas, & mille escaria multum. an-
te penult. acuit.

ESCVVS, pen. cor. Sil. quinto. Esculus vm-
brofus magnas super ardua syluas. ante-
penult. acuit.

ESINVO, pen. cor. Ver. Opusc. Vertice colle
ctos illa esinuabat amictus. ante penul-
tima acuit.

ESSEDA, pen. cor. Hor. Epist. 2. Esseda festi-
nant, pilenta, petorita, naues Prop. 2. Es-
seda exlatis sisse Britannica iugis. Persl.
Sat. 6. Essedaque ingentesque locat ex-
sonia rhenos. Ver. Geo. tertio. Belgica,
vel molli melius feret esseda collo. ait
Seruius. Gallicana sunt vehicula, nam
Belgæ ciuitas est Gallix, in qua horu-
scemodi vehiculi reperit est vtus.

antepernult.acuit.

Es To, pen. pro. Ver. Aen. 12. Esto nunc sol testis, & hæc mihi terra precanti. ait Seruius. Esto autem multi volunt tertiam esse personam: quia sequitur, & hæc terra, vt, elocutionem per nominatiuum intelligamus. sed hoc non procedit, quia sequentia vocatiuum habent. vt, & tu Saturnia, Iuno. Vnde per vocatiuum eum omnia dixisse intelligamus. Idem. Ne qua meis esto dictis mora Iuppiter hoc sit. Hic tertie personæ est, pro sit. Idem decimo. Italiani petiit satis autoribus, esto. Esto aduerbium est concedentis, in de eius significationes sunt. penult. acuit.

Es is, pen. pro. Sil. 8. Hoc esis, sapique lauant, rapidasque sonanti. Idem. Quis esis regnator eras, fluuioque reliquit. penult. flectit.

Esurio, pen. cor. Iuue. Sat. octaua. Vallibus esuriens migraret in atria Clio. Idem. Esurit, intactam Paradisi vendat Aganem. Idem decimoquarto. Ipse quoque esuriens, neque enim omnia sustinet vnquam Mant. summa viris, pompa esuribus absunire, & herbas. Idem. Er Gothus esuriens secum duxere Arimaspos. Hor. Ser. primo. Pocula num esuriens, fatis omnia præter. Idem. Sustulit esuriens minus hoc iucundus amicus. Marr. septimo. Conturbator aper vilius esurio. Cicero Tusc. Nunquam videlicet fitions biberat, nec esuriens ederat. Idem Epist. Nostri milites facile algere, & esurire consueuerunt. antepen. acuit.

Ex, coniunctio, cor. sequente vocali. Oui. de Trist. primo. Nomen & erepti sepe vocasse viri. Idem. Viuat, & auxilio subleuet vsque suo. Idem. Viuat, & abscutem, quoniam sic fata tulerunt. Ver. Aen. primo. Hoc metiens, molenique & montes insuper altos. Ait Seruius. Duo substantiua ad eandem rem pertinentia diuidens, vt molem & montes pro molem montis, & est figura endyadis; vt vna res in duas diuidatur metri causa interpolata coniunctione: vt alibi, pateris libamus, & auro, pro pateris aureis vt, in breuia & syrtes, pro in breuia syrtium, quasi duo substantiua

iungens. acuitur.

Etrocles, pen. cor. Per Omicron enim Græcè scribi. Stat. Theb. tertio. Hæc senior, inulsumque nefas Etrocles aceruat. Idem 7. Nuntius attonitas iam dudum Etrocles ad aures. Idem. Me potius socii qui fidem Etrocles nuper. o produci muta, & liquida consonante, quæ metrum adiuvat, ait Seruius. Vide peragro. antepenultima acuit. Calep. enim deduci interpretatur ab ετρος, & κλειος, per epsylon.

Eterni, pen. cor. Sil. octauo. Et quos, aut rursus, aut quos eterni quosque ante penult. acuit.

Et enim, pen. cor. Pers. Sat. tertio. Iure etenim id funinum quid dexter senio ferret. Idem 4. Scis etenim iustum gemina suspendere lance. Idem 5. Tercum etenim longos memini consumere soles. antepenult. acuit.

Etiā, pen. cor. Oui. Met. primo. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Idem 2. Dum potes, & solidis etiam nunc sedibus assas. Ver. Buc. Protenus æger ago, hanc etiam vix Tyrire dueo. Idem. Ca preoli sparsis etiam nunc pellicibus albo. Idem Aen. vndecimo. Sternamur campis etiam tu si qua tibi vis. ait Seruius, nam etiam est horantis ad verbum hoc loco, adhuc significat, & est temporis, vt etiam curius, etiam arma apud maiores: etiam consentientis fuerat, quod tamen in his recentibus, & idoneis autoribus non inuenitur. item, etiam componi ex &, & iani, vbi i, consonans est. Quini. Inst. primo. ibi, an aliquas pro consonanti vsus acceperit, quia iam sicut tam, scribitur, & vos, ve eos. sed quoniam, ait Scaliger, proprium est i, consonantis in pristina vocalis formam redigi, & augere numerum literarum, ideo in etiam i, migrat in vocalem, velut idem admonet, i indifferens legitur, nunc vocalis, nunc consona apud comicos in adverbio iam. antepenult. acuit.

Ethalion, pen. cor. Oui. Met. 3. Equibus Ethalion te scilicet omnis in vno antepenult. acuit.

Et aversus, pen. pro. Stat. Syl. 1. Fronte verecun-

veretundo Clío mea ludit Etrusco. penult. acuit.

EV A, pen. pr. Auso. Implicuit socium blandis erroribus Euz. penult. fleet.

EV A D N E, pen. pro. Ouid. de Trist. 4. Non legis, Eua. Inen. erubuisse virum. Ver. Aen. 6. Eua. neque, & Pasiphaen, his Laodamia. ait Seruius, vxor Capanei fuit: quæ se in ardentem mariti rogam præcipit. penult. acuit.

EV A D O, pen. pro. Oui. Met. 14. Quæ loca me: vix voluisti euadere mortis. Ver. Aen. 6. Euaditque celeritipam irremediabilis vnda. Idem 10. Re tibi Phœbe sacris casus euadere ferri. Idem Geo. 4. Itaque pedem referens ratus euaserat omnes. Flac. 6. Euasisse casus, lætum per luminis orbem. Mant. Testea confractis similes euasimus vrnis. Idem. Euasurus erat gētis non parua Latine. Idem. Euasere genus, quæ Lōgobarda vocatur. Cicero de Fin. Ex his angustis illa euaserunt deteriora. Idem de Sen. Cū animus ex corpore euasisset. Idem de Nat. Ex abditis euadere in loca clara. Idem Art. Antea videamus, hoc quorsum euadat. Idem de Clar. In dicendo pauci digni nomine citadit. penult. fleet.

EV A G R V S, pen. pro. Oui. Met. 12. Paruatibi est, Euagrus ait, nec dicere Rherus. Mant. Dicite, sit sermo vobis Euagrius, Esren. antepen. acuit.

EV A N, pen. pro. quod nomen est Bacchi, ait Seruius in Ver. Aen. 6. Quantes autem bacchantes à libero, qui Euan dicitur, vt, Illa chorum simulans quantes Orgia circū. Oui. Met. 4. Myctelinusq; Eleusiusq; parens, & Iachus, & Euan. Mant. In iuga Dirceos Euan volitauit ad agros. Stat. Syl. 1. Pande fores te stella charus tibi Phœbus, & Euan. Idem. Gnosida desertam profugus liquisset, & Euan. Vox est bacchantium, quæ Bacchus ipse significatur, & vt sic Bacchi cognomen est. acuit primam, & Euan interiectio exclamantis est Bacchum laudantium: & tunc aduerbiorum obtinet vsum. nā bisyllabæ vltimam acuiunt. Ex Victorini sententia: sed vide nostras Regulas de aduerbiorum accentibus: & speciem iam par-

tium retinent orationis. Videntur enim affectum habere à se verbis, & plenam morus animi significationem: licet Donatus docuerit interiectionum accentus inceros esse, cum abscondita voce, & non plane expressa proferantur. Vide Euge, vide Insandum.

EV A N G E L I V M, pen. cor. Latine per v, consonantem proferendam esse: hæc Antonius Nebriss. De vi, & potestate literarū, vbi litera mendosè impleta est. sed vide nostras Regulas pbi, eloq; oratori pcpui.

EV A N D R, pen. pro. Stat. Syl. 2. Euander si dus pugnas spectabat Acetes. Idem 3. Euandri, quos mole noua pater inclyrus vrhis. Hor. Ser. 1. Euandri manibus tritū deiecit ob hanc rem. Oui. Fast. 4. Exul ab Arcadia Latios Euader in agros. Idem 4. Venerat Euander plena cum classe suorum. Idem 1. Hinc fuit Euander, qui nūquam clarus utroque. Ver. Aen. 12. Conuenit Euandri victus discedere ad vrbs. penult. acuit. Idem Aen. 10. Iam tibi Tymbre caput Euandrius abluat ensis. ait Seruius, Euandrius hic possessum est, non patronymicum. antepen. acuit.

EV A N E O, vnde euanesco, pen. cor. Oui. Met. 14. Tæbuit inque leues panlatim euauit auris. Idem Fast. 2. Iussit, & in tennes oculis euauit auris. Mant. Acque arcere vadis, sed spes euauit ante. Ver. Aen. 9. Et procul in tenuem ex oculis euauit auram. Cicero Att. Sin vt scribis illa euauet. Idem Tusc. Nam Pyrronis, & Herilli sententia euauierunt. Idem de Diuin. Potest autem vis illa terræ euauisse vetustate. Idem Att. Sed etiam præterita euauescere coges. antepenult. ma acuit.

EV A N O I S, pen. cor. Stat. Syl. 1. Euboia, & pulchra tumeat Sebetos alumna. Luca. 5. Talis in Euboico vau. Cumana recessu. Stat. Theb. 2. Pascua, & Eubocis arctatas fluctibus oras. Idem Syl. 1. Limina, & Euboicæ carmē legit ille Sybillæ. Ver. Aen. 6. Excisum Euboicæ satas ingens rupis in antrum. Idem 11. Syllus, & Euboicæ cautes, vltosque Caphareus. Oui. Fast. 4. Carminis Euboici sacalia verba sacerdos. Idem 6. Quod decus Euboico carmine muus habet. Idem de Trist. 5. Quæq;

modo Fuboiæis lacerata est fluctibus au-
des. antepe. acu.

EVENTVS, pen. pro. Ouid. de Trist. primo.
Perque tot cunctus, & iniquis concita vé-
tis. Idem 2. Cuius in euentu penè elemē-
tia tanta est. Idem Epist. Phyl. Quisquis
ab euentu facta notanda putat. Sil. 5. Exi-
tus euentu prani consulta timoris. Iucr.
1. Euentum dici poteris, quodcumq; erit
actum. pen. aen.

EVERTO, pen. pro. Ver. Aen. 11. Fraxinus e-
uertunt actas ad sydera pinus. Idē Geo. 2.
Et nemora euerit multos ignaua per an-
nos. Oui. de Trist. 2. Nectamē est facinus
uersus euoluere molles. Cicero Att. Idē
illam euerimus. Idem de Fin. Ista præcep-
ta, quæ probas, funditus evertunt amici-
tiam. Idē pro Dom. Funditus euertisti ci-
uitatem. Idem de Amic. Quæ non odiis,
atque dissidiis funditus possit eueri. pe-
nult. acuit.

EVERTVS, pen. pro. Oui. Met. 14. Pro qui-
bus ætæis meritis euectus ad auras. pe. ac.

EVENVS, pe. pro. Luca. 6. Euenus Calydonā
secat, ferit amne citato. Oui. Met. 9. Vene-
rat eueni rapidas Ioue natus ad vndas. pe-
nult. flectit.

EVENO, pen. cor. Ioue. Sat. 1. Noctibus in ex-
lum quos euehit optima summi. Cicero
de Cla. Vt semel ē Piræo eloquentia eue-
cta est. Idē in Ver. Signa ploutris euecta,
asportataq; antepe. acu.

EVS, pe. pro. Mart. 2. Effretq; grauter, citò,
negret, euge beata. Pers. Sat. 5. Euge puer
sapias, diis depellentibus agnam. Idem 1.
Euge tuum, & belle, nam belle hoc excu-
te totum. Idem. Et tua aratra domū lictor
tulit, euge poeta. Idem. Nil moror, euge
omnes etenim bene mire eritis res. laudā-
tis est interiectio, tamen pen. acu. effectus
demonstrat. Vide Euan. est enim interie-
ctio nota animi affecti, quæ nullius ora-
tionis indiget adiumento.

EUGANEVS, pe. cor. Mart. 13. Lancus Euga-
nei lupus excipit ora Timæi. Idē 1. Nu-
psit ad Euganeos sola puella lacus. Iuuen.
Sat. 8. Vanus, & Euganea quantū ius mol-
lior agna. Luc. 7. Euganeus si vera fides nie-
morantibus, angur. Sil. 8. Euganeo profu-
giq; sacris Antenoris oris. antepe. acu.

EUGENIVS, pen. cor. Mant. Pontifici visum

Eugenio, qui rettulit illum. Idem. Magna
sub Eugenio gessisse negocia fertur. ante-
penult. acuit.

EUGETON, pe. cor. Sil. 14. Fœdera Callipso,
lapidoſiq; Eugeion artus.

EVINCTVS, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Euig-
cti geninas ad sua terga manus. Ver. Buc.
Punico stabis suras euincta corthurno.
penult. acuit.

EVI TO, pen. pro. Pers. Sat. 2. Triste iaces lu-
cis, euitandumq; bidental. Cicero Tusc.
Hæc omnia vidi inflammari, primò vitā
euitai. Idem de Fin. Ne si etiam euitare
posset. pen. flect. Oui. Met. 6. Frena tamen
dantem nō euitabile telum. Idē in Ibin.
Sed rigidum ius est, & ineuitabile mor-
tis. antepe. acu.

EVI ON, pen. cor. Vox Bacchantium, atque
Bacchi nomen exprimentium, propter
quod Iuppiter eum blandē affarus est, e-
uicē dicens. Oui. de Art. 1. Pars Hymeneā
canunt, pars Euiō, Euiō clamant. Sta. Syl.
2. Fulmine præcepti cū te tenet Euiē par-
tus. Pers. Sat. 1. Euiōn ingemina, repara-
bilis affonat Echo. Vide Euiā, quia est Bac-
chi exprimens affectū, vt Oui. Met. 4. an-
tepe. ac. & si interiectionem ferant.

EVI PEDI, pen. cor. Ouid. Met. 5. Rident
Eui pedes, spernuntq; minantia verba. 1.
Eui pes filiæ, pātronymica forma est. Eui
pe Chironæ est filia, quam in aquam con-
uersim scribit Euripides. antepeultima
acuit.

EVI LOGIVS, pen. cor. Mant. Paulus. & Eulo-
gius memoretur, & inclytus Hammon.
antepe. acuit.

EVMACHVS, pen. cor. Sil. 4. Xantippus gla-
dio rigida cadit Eumachus hasta. Idem.
Eumachus inde Capin, sed tota mole te
nebat. Idem. Eumachus, & Clytiæ, & le-
tus nomine patris. antepe. acu.

EVMELVS, pen. prod. Stat. Syl. 4. Respiciens
blandæ felix Eumelus adorat. Verg. Aen.
5. Incensas perfert naues Eumelus, & ipsi.
ait Ser. Latinus accentus est, translato no-
mine scribitur enim Græcè per u quæ La-
cinè in e, lōgam venit. Licet à melos deduc-
tum videatur. pen. flect.

EVMENIS, penult. cor. Luca. 1. Eumenis aut
qualem iuliu Innonis inquæ. Stat. Theb.
7. Eumenis in furias, animūque redire
priorē

- piorem. Idem 9. Eumenis ex oculis, reiecta cœrula parma. Stat. Syl. 5. Eumenidû, nullo sonet asperianitor ore. Idê Theb. 8. Eumenidum lachrymas, iteratâque penfa sororum. Ouid. Met. 8. Eumenides facris vultus aduertite vestros. Idê in Ibin. Protinus Eumenides lauere palustribus vndis. Verg. Geo. 1. Eumenidesque satæ, tum partu tera nescando. Idem Aenei. 6. Aeneas matrem Eumenidum, magnâq; furori. Idem. Ferreique Eumenidum thalamis, & discordia demens. Idem. Eumenidû aspiciens, ripante inuulsi abibis. Luc. 3. Eumenides quaterent vestris tum lampadas armis. antepe. acu.
- EUMELVS**, pen. pro. Stat. Syl. 2. Sperauit tardus reditus Eumelus Vlyssi. penultima flecit.
- EUMOLPVS**, pen. pro. Ouid. de Pont. secundo. Hoc tibi & Eumolpus generis clarissimus autor. Idem. Et prior Eumolpo suadet Erichonius. Idem 3. At non Chionides Eumolpus in Orpheia talis. penultima acuit.
- EUNOMVS**, pen. cor. Auso. Acciperem medicus Eunomus obrigit. antepenultima acuit.
- EUNEVS**, pen. pro. Ver. Aen. 1. Euneû Clytio primum patre cuius apertum. ait Ser. Euneum, quia Latina est declinatio, ideo ne accipit declinatio. Nam Sratius quia Græce declinauit, Græcum accentum posuit dicens: nunc Euneon ante. Vide Epirus. penultima flecit.
- EUNUCHVS**, penultima. prod. Claud. Fregit & eunuchos, flaccere Paetolus, & Hermus. Iuue. Sat. 6. Sunt quas eunuchi imbelles, ac molliâ semper. Idem. Tondendum eunuchos Bromium committere noli. Claud. Esset in eunuchis thalamos seruare pudicos. de quo ait Seruius Aeneid. 7. ibi, Centauro inuehitur magna, Scyllaq; Cloanthus. centauro magna firmitas est generis: si de nauis dicas: vt, in eunuchum suam, cum comœdiam diceret. vnde extat Fabii præceptum. Inst. primo. cap. decimo. Quadam tamen, & faciem solacism habent, & dici vitiosa non possunt, vt tragœdia Thyestes, Eunuchus comœdia. Iuue. Sat. prima cōtrâ fecit, Scriptus & in tergo, necdum finitus Orelles: sed sciendum genera plerunque confundi, aut metri ratione, aut hiatus causâ. penultima acuit.
- EUONVS**, vox est bacchantis, ait Seruius. penultima cor. Ouid. Metamor. quarto. Euehe Bacche sonat, Bacchi sub nomine Iuno. Ver. Aen. 7. Euehe Bacche fremês solum te virgine dignum est, antepenultima acuit. Vide Euion.
- EUOCOVS**, pen. cor. Ver. Aen. 4. Tum virgine caput, hac animas, ille euocat orco. Claud. Euocat & solio fultus genitoris eburno. Lucas. Euocat & Romam motis perit: vndique signis. Cicero Att. Sic te euocabant. Idem in Ver. Verres statim Mellana literas dedit: Dionem euocauit. Idem de Orat. Qui te magnopere emicant. antepenultima acuit.
- EUOLVO**, pen. pro. Ouid. de Trist. 2. Nec tamē est facinus uersus euoluere molles. penultima acuit. Cicero Offi. Si quis voluerit animi sui complicatam notionem euoluere. Idem in Arat. Quare ego nunc nequeo totos euoluere casus. Idem Att. Turam hanc deliberationem euoluas.
- EUOMOVS**, pen. cor. Ver. Opusc. Vix vnquam redit in vires, æque euomit ignem. Lucas. 4. Euomere fretum contortis vorticis vnde. Cicero in Cat. Quod tantam pestem euomuerit. Idem pro Mil. Non vereor, ne odio inflammatus hæc illum euomere videar. antepe. acu.
- EUPALAMON**, pen. cor. Oui. Met. 8. Fertur & Eupalamon, Pelagonaq; dextra tuentes. antepe. acu.
- EUPHEME**, pe. pro. Flac. 10. Accurrit borex, pedibusq; Eupheme citatis.
- EUPHENIVS**, pe. cor. Flac. 10. Tum memor Euphenius nactusni sepe soporis. antepeultima acuit.
- EUPHORVS**, pen. pro. Ouid. Met. 15. Panthoidês Euphorbus erâ, cui pectore quodam. penultima acuit.
- EUPHRANON**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Hic aliquid præclarum Euphranoris & Polyceci. penultima flecit.
- EUPHRATAS**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Tu rapidum Euphraten, & regia bæstra, sacrasq; Iuuen. Sat. prima. Natus ad Euphratem molles quod in aure fenestras. Ouid. de Art. primo. Hic est Euphrates piceinctus

- arundine frontem. Idem Met. 2. Arsit & Euphrates Babilonius arsit orantes. Idem Fast. 2. Venit ab Euphrate comitata cupidine parum. Idem 6. Crassus ad Euphratem aquilas, natumque, strosque. Luca. 2. Euphratem, Nilumque moue, quo nominis vique. Verg. Geo. 2. Hinc mouet Euphrates, illinc Germania bellum. inquit Scuius, Euphrates orientis est fluuius, Germania autem occidentis est provincia. pen. acuit.
- EUPLEA**, penul. pro. Stat. Syl. 2. Inde vagis omen felix Euplea carinis. penultima flectit.
- EUPOLIS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque poeta. Pers. Sat. 1. Iratum Eupolidem prægrandi cum sene palles. Hor. Ser. 2. Eupolin, Archilo cum comites educere tantos. Ouid. in Ibin. Eupolis hoc perit & noua nupta modo antepe acuit.
- EURYALUS**, pen. cor. Ouid. de Trist. 7. Si non Euryalus Rutulos cecidisset in hostes Idem 5. Te vocat Aegiden Euryalumque suum. Idem in Ibin. Aut vel Euryali qui sexptum cepit ab illo. Ver. Aen. 5. Euryalus forma insignis, viridique senecta. Flac. 6. Virginis Euryales curtu locat, aduolat ipsa. antepe acuit.
- EURYBATES**, pen. cor. Ouid. Brisei. Nam 6 mul Eurybates me Talthibiusque vocat. Eurybati data sum, Talthibioque comes. antepe acuit.
- EURYDAMAS**, pen. cor. Ouid. in Ibin. Atque vel Eurydamas ter circumbulla Thrasylus. Sil. 2. Eurydamas Nomados dextra super instepit ater. antepe acuit.
- EURYDICA**, pen. cor. Verg. Geo. 4. Redditaque Eurydice superas veniebat ad auras. Idem. Resistit, Eurydicenque sua iam luce sub ipsa. Idem. Lustrabat, raptam Eurydicæ atque irrita Ditis. Idem. Voluerat Eurydicen vox ipsa, & frigora lingua. Idem. Ah miseram Eurydicen, anima fugiente vocabat. Idem. Eurydicen toto referebant lumine ripæ. Idem. Placata Eurydicen vitula venerabere caesa. antepe acuit.
- EURYLOCHUS**, penul. cor. Ouid. Metamor. decimo quarto. Eurylochumque simul, nimique Elpenora vini. Idem. Vidimus Eurylochum, solus data pocula fugit. antepe acuit.
- EURIMEDOS**, penul. cor. Ouid. in Ibin. Proximus Eurimedes luctere palastris vndis. Idem. Thelemus Eurimedes varicina ius erat. Idem. Metamor. 12. Thelemus Eurimedes, quem nulla sefellerat ales. antepe acuit.
- EURYNOMES**, penul. cor. Ouid. Metamor. quarto. Edidit Eurynome, sed postquam filia treuit. Idem. Versus in Eurynomes faciem genitricis, & inter. Flac. secundo. Et prima Eurynomem, ac proxima lirona Codri. Ouid. Met. 12. Aut non Eurynomos, Lydasque, & Arzus, & imbres. antepe acuit.
- EURYPILES**, pen. cor. Ouid. Metamor. 13. Eurypilusque ferrox, clarioque Andre mone natus. Idem septimo. Eurypilique urbem qua cor cornua matres. antepe acuit.
- EURIPIUS**, penul. prod. Flac. primo. Tegmina Chalcidicas fugiens Euripus arcibus. Sil. decimo quarto. Euripi magis vnda furit, pontumque sonantem. penultima flectit.
- EURYSITHEUS**, penul. cor. Stat. Syl. tertio. Ilcolis, & inersum tumulis Eurysithea lustris. Verg. Geo. tertio. Omnia iam vulgata, quis aut Eurysithea durum. Idem Aen. 8. Rege sub Eurysitheo fatiis Iunonis iniqua. antepe acuit.
- EURYTION**, pen. cor. Ouid. de Trist. 5. Quis erat Eurytion, Icarusque pater. Ver. Aeneid. 5. Tela tenens, fratrem Eurytium in vota vocauit. Idem decimo. Quæ bonus Eurytion multo cælauerat auro. antepe acuit.
- EVSONIA**, pen. cor. Ouid. de Pont. 4. Qui minus Eufonia distat ab vrbis loco. antepe acuit.
- EURYTUS**, penul. cor. Flac. 1. Euryte nec patrio minys ignobilis usu. Idem 3. Eurytus, & dictis Talai non territus Idas. Idem. Tegmina, & ingentem Corynthis notat Eurytus vmbra. Sil. 16. Eurytus excelso nutritum colle creat. Idem. Spes trepidæ tatis venientibus Eurytus alia. Ouid. Metamor. 12. Eurytus Hippodamen, alij, quam quisque probabat. antepe acuit.

EVROPA, pen. pro. Ouid. Metamor. 6. Europam verum taurum, freta vera pucares. Idem de Art. 1. Et modo se fieri Europā, modo possulas lo. Sil. decimo quarto. Ardet & Europe niuei sub imagine tauri. Claud. Hinc plantus Afiz Geticis Europa ceteruis. Mart. 1. Vexerat Europen fraterna per zquora taurus. Idem quinto. Pompeios iuuenes Asia, atque Europa, sed ipsum, Stat. Achil. primo. Europeanq; Asianque vetat, quasque ordine gentes. Mant. Ter populis, Europa omnis, castra vna secuta est. Idem. Aequoris Europam Libycis quod parit ab oris. penultima flebit. Idem. Huc veniunt Libycæ merces, Europica gazæ. Idem. Qualis in Idæa proles Etropica creta. antepenultima acuit.

EVROTAS, pen. pro. Ouid. Met. 2. Mygdoniusq; Melas, & Tanareus Eutotas. Ver. Aen. 1. Qualis in Eurotæ ripis, aut per iuga Cynthi. Idē Buc. Audiat Eurotas, iussibus ediscere lauros, ait Seru. Eurotas est fluvius Laconum, qui ab Apolline institutus suæ docet lauros: quibus eius plene sunt ripæ. pen. acu.

EVROS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Eurus ad auroram, Nabathæque regna recessit. Ver. Aen. 2. Eurus equis, stridit sylux, & iugis tridenti. pen. flebit.

EUSEBIVS, penul. cor. Mant. Prodiit Eusebius, qui tempora scripsit, & annos. Idem. Eusebii annales vsque ad sua tempora traxit. antepenultima acuit. Idem. Eusebiam, quo tunc præses cū milite multo.

EVSACHIVS, pen. cor. Mant. In reliquo fuit, Eulachio truculentus, & atrox, antepenultima acuit.

EUTRAPELVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Certare Eutrapelus cuiunque nocere volēbat. antepena. acuit.

EUTRAPA, pen. pro. Verg. Opuscu. Dulcilo quis calamos Euterpe flatibus vrger. Horat. Carm. 1. Euterpe cohibet, nec Polyhymnia. pen. acu.

EUTROPIVS, penul. cor. Claud. Eutropius ceruice luat, sic somnia nobis. antepenultima acuit.

EUXINVS, pen. pro. Oni. Fast. quarto. Dum miser Euxini littora sequa peto. Idē. Frigida ne cohibens Euxini littora pōit. Idē

quinto. Iussus ad Euxini deformia litora veni. Luca. 9. Euxinumq; ferens paruo rursus ore proponitis. Mant. Thracius Euxinis Aegeum ingurgitat vndis. penultima flebit.

EXACVO, pen. cor. Hor. de Art. Versibus exactiū distat per caimina fortes. Vörg. Geor. primo. Exacuit alii vallos furiasq; bicornes. Cicero de Leg. cū homo exacuerit illam iugeni aciem. Idē. Clodius mucronem tribunatium exacuit. antepenultima acuit.

EXADIVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. 2. Dixerat Exadius, telique habet instar, in alta. antepenultima acuit.

EXAGITO, penul. cor. Ver. Opusc. Spiritus exagitat, neu buccina diuidat horas. Sil. 14. Parentum exagitare metu, pactamq; per aras. Iuue. Sat. 6. Dic qua TyliPHONE quibus exagitata nare colubris. Hor. Ser. secundo. Semper eris derisor ad omnes: dii exagitent me. Stat. Theb. tertio. Exagitant? Adeone animarū tædet? & agros. Idem quinto. Exagitat, clausasq; domos, & limina pulsans. Iuue. Sat. secunda. Exagitata procul non intrat foemina limen. pen. flebit. Cicero in Or. Quod apud Laetiliū scit exagitat in Alburio Scauola. Idem Att. Ne & meum mucronem exagitem. Idem in Or. Et exagitatū maximē orator est. ai tepe. acuit.

EXAMINO, pen. cor. Luca. 8. Tempus erat, quo libra pares examinat horas. Idem 3. Examinat, totos cum sanguine dissipat artus. Ouid. Metamorph. decimo quarto. Vouit, & aduertens, pēsans examinat herbas. Hor. Ser. 2. Dicam, si poterō malē verum examinat omnis. antepenultima acuit. Cicero pro Planc. Sed ego hoc meis ponderibus examinabo. Idem in Or. Diligenter examinare verborum omnium pondera. Idem de Orat. Quæ non aurificis statera, sed quadam populari rutina examinantur.

EXAMEN, pen. pro. Stat. Theb. duodecimo. Testa, viasq; replent, vnde hoc examen, & vno. Pers. Sat. prima. Eleuat accedas examenve improbum in illa. Ver. Buc. Sic tua Cyreneas fugiunt examina taxos. Idē Geor. quarto. Ergo opibus fretis idem, atq; examine multo. Idem septimo. Examen,

men subitum ramo frondente pendit
Idem 12. Iuppiter ipse duas æquato exa-
mine lances. Air Seruius examen pro-
prie est solum, quo tricina regitur, pe-
nult. flect.

EXAMINUM, pen. cor. Ver. Opusc. Examinar,
preslosque instigant agmine ventos. Lu-
ca. tertio. Exanimas, totos cum sanguine
dissipat artus. Hor. Epist. secundo. Exani-
mat lenius spectator sedulus instat. Idem
Ser. primo. An vigilare metu examenem,
noctesque, diesque. Oui. de Art. primo.
nullus in exanimi corpore sanguinis e-
rat. Idem Met. secundo. Exanimas artus
primo mox ossa requirens. Luca. secun-
do. Vultusque exanimis, oculosque in
morte minaces. Sil. sexto. Exanimium Va-
samona Tyren super ipse iacebat. Mant.
Exanimi corpus Caiopodarianus aper-
te. Ver. Aen. primo. Exanimiunque auro
corpus vendeat Achilles. air Seruius ex-
animus, & exanimis, dicimus: sicut vna-
nimus, unanimis, inermis, & inermis: er-
go pro nostro arbitrio, aut secundæ decli-
nationis erunt, aut tertiæ: sed à tertia,
ablativum singularem in i, mittunt, quia
communis sunt generis. exanimis autem
est mortuus, ut hic indicat locus: exani-
matus verò timens, in, Exanimata se-
quens impingeret agmina muris. Sil. de-
cimo tertio. Armorum tunicum, quas
exanimatus in oras. Stat. Syl. tertio. Mò
stra manu premices, atque exanimata
dolerens. penultima flectit. Exanimò a n-
tepenultima acuit. Cicero Att. Aduen-
tus Philotimi exanimavit omnes. Idem
Parad. Te metus exanimat iudiciorum.
Idem Att. Tullix meæ morbus me exani-
mat. Idem de Fin. Cum graui vulnere ex-
animari videret se.

EXATURATUS, pen. pro. Ver. Aen. 8. Fessa
iacent, odiis haud exaturati quiesci. Stat.
Theb. 6. Exaturata oculis vnum impella
mur in ignem penultima flect. Ver. Aen.
5. Iunonis grauis ira, & inexaturabile pe-
ctus. antepen. acuit.

EXAUDIO, pen. cor. Ver. Aen. primo. Si-
ue extrema pati, nec iam exaudire voe-
tos. Cicero in Cat. Sed quæ exaudio dis-
simulare non possiam. Idem Pro Sil. Ve-
idem omnes exaudiant. Idem D. Subitò

exaudiuit hinnitum. antepenult. acuit.
Hor. Epist. 1. Ridebit monitor non exau-
dius, ut ille. pen. flect.

EXCIDIVM, pen. cor. Stat. Theb. secundo.
Proiciis excidio, bone rex, ò quanta Cy-
thæron. Idem 7. Excidium moliris aus
venere volentes. Ver. Geo. secundo. Hic
petit excidijs urbem, miserosque pena-
tes Idem Aen. primo. Venturum excidio
Libyæ, sic voluere parcas. air Seruius, ex-
cidio pro ad excidium, nota figura est,
non enim excidio natura datui videtur,
sed accusatiui: est enim octauus casus,
ut, ite clamor cælo. antepen. acu.

EXCIDO, pen. cor. à cado. Iuven. Sat. quar-
ta. Exciderit Aruiragus, peregrina est bel-
ua ceruis. Oui. Met. secundo. Quem si
non tenuit, magnis tamen excidit ausis.
Idem de Trist. primo. Et longa pietas ex-
cidit ista dies. Ver. Geo. quarto. Exciderit,
aut in aquas tenuis dilapsus abibit. Flac.
tertio. Exciderit quæ gesta manu, quæ
debita fatis. antepenultima acuit. Exci-
do, à cado pen. pro. Ver. Aen. primo.
Rupibus excidunt scænis decora alta fu-
turis. Stat. Theb. tertio. Exule, te series
orbantum excise domorum. penultima fle-
ctit. Cicero in An. à cado. excident gla-
dii, fluat arma. Idem de Am. Neque enim
verendum est, ne quid excidat. Idem in
Cat. Quoties tibi sic excidit. Idem Epi-
st. à cado quem tamen si excideris.
Idem pro D. Excideret vrbes hostium.
Idem Off. Nec lapides exciderentur è
terra ad usum.

EXCIPIO, pen. cor. Iuue. Sat. sexta. Exce-
pit blanda intrantes, atque ara poposcit.
Idem septimo. Sydera te excipiant modo
primos incipientem. Hor. Epist. primo. Ex-
cipiantque senes, quos in viuaria mittit.
Oui. Met. primo. Excipit hos volucris-
que suæ Saturnia pennis. Idem secundo.
Excipit Bridanus, simantia abluat ora.
Idem tertio. Excipiunt laticem, Nim-
phæque, Hialeque, Rhanisque. Idem
Iunone excipitur, tantus, talisque roga-
to, Mart. primo. Ventris onus misero, nec
te pudet, excipis auro. Ver. Buc. Exci-
pere insidijs, multum latrante lycisca. Idem
Aen. tertio. Excipit incautum, patrias-
que obtruncat ad aras. Idem. Excipit

aut

ant quæ digna satis fortuna reuifit. Idem
4. Perge fequar, tum fis excepit regia Iu
no. Idem 10. Excipit atque enfem tumi
do in pulmone recondit. Idem 9. Exci
piam forti, iam nunc tua præmia Nife.
Idem. Excipit Afcanius permagnos Nife
penates. Idem Geo. 1. Inter & excipe
ret cæli indulgentia terras. Cicero Att.
Tum ille ira edixit, ut me exciperet. Idē
Id verò per te exciperamus negotiatori.
ante pen. acuit.

Exc 10, pen. cor. Ver. Aen. decimo fecun
do. Et pater æneas, & auunculus excitet
Hector. Idem. Nunc omnes certent cu
ræ, sonus excitat omnis. Idem. Nate
quis indonitas tantus furor excitat i
ras. Iuue. Sat. decima quarta. Clamofus
iuuenem pater excitat, accepe ceras. Hor.
Ser. 2. Excitat hoc pacto menfam poni
tuber, atque. Idem. Quantum non aq
ui lo Cipanis excitat agris. Ver. Geo. quar
to. Ad delubra venit monftratas excitat
aras. Luca. primo. Rupta quies populi,
fratrics excitat iuuentus. pen. pro. A cio,
is, venit: excito à cieo. vide accire. Stat.
Theb. sexto. Exciti illi etiam quis belli
incognitus horror. Cicero pro Plan. Vt
noftros liberos ad laborem, & laudem
excitaret. Idem Top. Te quoque ad me
moriæ rerum noftrarum excitarem. an
te pen. acuit.

Exc 11, pen. pro. Iuue. Sat. oſtaua. Ex
clamare liber populus, quod clamat Ofi
ri. Hor. Ser. primi. Iuppiter exclamet, fimu
latque, audiuit, at ipfe. Ver. Aen. fecun
do. Proſpiciens, nate, exclamat, fuge na
te, propinquant. penultima fleſcit. Cice
ro de Or. Non poſſum quin exclamem.
Idem Att. Brutus nominatim Cicero
nem exclamauit.

Exc 12, pen. pro. Mart. 4. Nec timeat
pueros, excludat fæpe puellas. Stat. Syl.
primo. Excludat Plimpea litim, nec con
ſcia detur. Hor. de Arr. Credit, & exclu
dit fanos Helicone poetas. Idem Ser. ſe
cundo. Excluſit, reuocat, redeam, non
ſi obſerer, ecce. Idem Epiſt. ſecundo. Vi
les, atq; nobos excludit iurgia finis. Stat.
Syl. quinto. Excludit ramis ignauo polli
ce chordas. Qui. Mer. ſecundo. Excluſura
Deum, cui blandimenta, precesque. Hor.

Ser. primo. Excluſus fore, cùm Longaræ
uus foret intus. Stat. Syl. 1. Morret Onyx
longè, queriturque excluſus Ophires.
pen. fleſcit. Cicero pro Cor. Gaditani
Pænos mœnibus excluſerunt. Idem Att.
Aut re à me excluſe poffet. Idem pro
Cluen. Ne parui eius ab hæreditate fra
terna excluſeretur.

Exc 13, pen. pro. Ver. Geo. tertio. Mul
ti iam excreos prohibet à matribus ho
dos. penultima fleſcit.

Exc 14, pen. pro. Ver. Aen. 9. Interea
vigilum excubiis obſidere portas. Stat.
Theb. 4. Nunciat excubiis vigilas ariſſe
plateas. Idem. Sil. 2. Excubat in nocui cu
ſtos laris, huius amico. Cicero in Ant.
Quantum potero, excubabo. Idem. Tuſc.
Et ego excubabo animo. air Seruius, ex
cubæ diurnæ ſunt, vigilæ nocturnæ. an
te penultima acuit.

Exc 15, pen. pro. Iuue. Sat. decimaquin
ta. Neſcierint primi gladios excudere fa
bri. Ver. Geo. quarto. Excidunt ceras, &
mella tenacia figunt. Idem primo. Et ſi
cis venis abluſum excuderet ignem.
Idem Aen. 6. Excudent alii ſpirâcia mol
lius gra. Idem 1. Ac primum ſilicis ſcintil
lam excudit Achares. air Seruius, excudit
autem eſt ſerjendo eiecit: quia cudere
eſt ſerire: vnde & incus dicitur, quod il
lic aliquid cudamus. ideſt, ſeriamus. ex
cudo pen. fleſcit. Cicero Att. Tibi de glo
ria excudam aliquid.

Exc 16, pen. pro. Iuue. Sat. 15. Tale quid
excufat Mæotide ſeuior ara. Idem 16. Ex
cuſaturos non ſolicitemus amicos Hor.
Epiſt. 1. Excufare laborem, & mercepria
vincla. Qui. Met. 2. Excufat, precibusque
minas regaliter addit. Idem decimo quar
to. Excufat nec ſe, aut ſerico committere
pugnæ. Mart. primo. Sic licet excuſes,
quia qualiſcunque leguntur. Cicero Att.
Atticæ mæx velim me ita excuſes. Idem
Quint. Fr. Primum me tibi excuſo, in
quo te accuſo. Idem Att. Sed cura, vt ex
cuſer morbi cauſa in dies ſingulos. penul
tima fleſcit. Stat. Theb. quinto. Forſitan
vt veſtræ farum excuſabile culpæ. ante pe
nultima acuit.

Exc 17, pen. cor. Luca. 1. Excuriens pro
nam flagranti vertice pinum. Hor. Ser. 1.

Exc 18

- excusat sibi non hic, cuiquam parceret amico. Iuue. Sat. 6. Si verum excusas facies, non vxoratur. Pers. Sat. 1. Excusatus guttas letari per trepidum cor. Idē 5. Excutienda damus prœcordia, quantasque nostras. Idem 6. Vnde animam lucro mercare, atque excusare solers. Ver. Aen. 12. Aut tu bella cie, conceptumque excusare fœdus Iuue. Sat. 10. Discutienda valent steriles mala robora fici. Oui. Met. 15. Excusior curtu, lorissque tenentibus arctus. Luc. 3. Excutitur qualis, & fluctibus aprior alius. Ver. Aen. 1. Excutienda somno, & summi fastigia testis. Cicero pro Cœl. Excusamus omnes istorum delitias. Idem pro Syl. Excusamus tibi istam iactationem. Idem pro. Mur. Omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur. antepen. acu.
- EXHALA** 10. pen. pro. Ver. Geo. 1. Que renuē exhalat nebula, sumusque volucres. Luc. 4. Exhalat nebulas quicquid defendit Indos. Pers. Sat. 5. Exhalat vapida læsum pice festilis obba. Oui. Met. 15. Exhalare animam, nullasque in corpore partes. Cicero in Ver. Qui nondum conuuiui crapulam exhalassent. Idem in Ant. Edormi, & crapulam exhalare. pen. sedit.
- EXHIBEO**, pen. cor. Ver. Geo. 1. Exierint tunc stringe cumas, tunc brachia tonde. Iuue. Sat. 3. Fur erit, atque ideo nulli comes exeo tanquam. Pers. Sat. 5. Exieris nunc, nunc hic, hic quæ querimus, hic est. Hor. Ser. 1. Quidam notus, cum exiret fornice mactē. Idem. Illam post paulo, sed pluris, si exierit vir. Oui. Fast. 5. Cum dixit nouies manes exire paterni. Idē 3. Tardius exierant, sed per compendia montis. Idē. Opprimere, exierat iam vox properata sub auras. Idem Met. 15. Scorpis exhibit, caudaque minabitur vnca. Stat. Theb. 3. Exeat aut hodie volucrum quæ tanta potestas. Idem Achil. 1. Exierantque iugo fessis delphines Herili. Ver. Aen. 2. Exiit, oppositasque euicit gurgite moles. ait Seruius, Exiit dicimus, & exiuit, sed u, subtrahit Vergilius, ut breuem faciat sequentem vocalem. Cicero de Or. modo enim existis de balneis. Idē Offi. In alias domos tanquam in colonias exeunt. Idē in Ver. Qui per simulationem ab isto exierat. illa ex Cicerone sunt: exire domo, exire ex urbe, exire à patria, exire de nauis, de uita, & anno existente. antepen. 20.
- EXEMPLARE**, pen. pro. Hor. de Art. Non laudē meruit, vos exemplaria Græca. pe. fle.
- EXEQUIA**, pen. cor. Stat. Syl. 3. Meritis exequis ades, & lugentis Herufici. Idem 5. Exequias, & dona nialz feralia pompe. Idem 2. Qualis erat, quid ego exequias, & prodigia flammis. Oni. Fast. 1. Cui parer exequias, quoque sit ita modo. Idē. Fertur in exequias animi matrona virilis. Luca. 3. Exequias fortuna dedit non corniger Hammon. antepen. acu.
- EXEQUIALIS**, pen. pro. Stat. Theb. 11. Accipite infandæ iuxta exequialia mori. Idem 6. Exequiale sacrum, carmenque minoribus vmbiris. Oui. Met. 14. Carmina iam moriē canit exequialia cygnus. antepen. sedit.
- EXEQUOR**, pen. cor. Ver. Geo. 4. Exequitur hanc etiam Mœcenaz aspice partes. Flac. Exequar heni vatem monstis quibus inuulit ordo. antepen. acuit. Mart. Exequimur diuis etiam quâ plurimavestris Cicero. In exequendis negotiis rationi obedire. Idem Att. Cur non omnes factu illius exequi sumus. Idem de Sen. Quod si exequi nequeas.
- EXERCIO**, pen. cor. Ver. Aen. 8. Ferrum exercebat vasto Cyclopes in anteo. Oui. Met. 2. Rastorumque fero, totoque exercetor anno. Ver. Aen. 1. Exercet sub sole labor, cum gētis adultos. ait Seruius exercet. 1. fatigat: ut, Nate Iliacis exercite fatis. hoc autem participium ab exercitu idest militum multitudine, declinatione discernimus. nam nomen quartæ declinationis: participium secundæ: ut visus, huius visus, vel visi: passus, huius passus, vel passi: auditus audiri, vel auditus aditus huius aditus, vel aditi. Ver. Geo. 1. Coruorum increpuit densis exercitus alis. Idem 3. Pocula sunt fontes liquidi, atque exercita cursus. Idē Aen. 12. Tyrrhenusque ruit variis exercitus armis. Idem 11. He tristicique duces, equitumque exercitus omnis. Iuue. Sat. 10. Illum exercitibus, prapponere tutor haberi. Hor. Epif. 1. Partitur lintres exercitus actia pugna. Oui. Met. 15. Solane semper ero iustis exercita curis. Cicero Att. Messala graui iudicio,

- cio, multa quæ arte se exercuit. Idem de Or. Plur. que in hoc vocem, & vires exercet suas. Idem. In hoc genere pueri apud magistros exercentur. antepe. acu.
- Ex 15 v s, pen. pro. Quid. Fast. 3. Audit in exesa stridor exanimis vltimo. Verg. Aen. 8. Quam subter specus, & Cyclopum exesa cæuinis. Idem Geor. 4. Punicibusque cauis, exesque arboris antro Item 2. Et tophus scaber, & nigris exesa chelydri. Luca. 9. Claudeat exesis aultrum scopulosa æuerni. penult. flect.
- Ex 11 v s o, pen. cor. Mart. 1. Dicitur exhibuit Cæsar arena tibi. Quid. Met. 15. Exhibuit gemino præsignia tempora cornu. Idem 14. Exhibet asperitas verborum cessit in illas. Cicero pro Mil. Clodi, exhibe librarium illud legum vstrarum. Idem pro Sest. Sed etiam supplicem populo Romano exhibuit. Idem Att. Sed iam exhibeo pupillum. antepe. acu.
- Ex 11 l a x o, pe. cor. Mart. Exhilaras Christus læicem mutauit Iaccho. Idem. Christianis exhilarant vernis, nunc omnia fecerant. Cicero Epist. Miraris tam exhilaratam esse seruitutem nostram. antepe. acu.
- Ex 10, pen. cor. Stat. Theb. 10. Postibus & toridem voti memor exige tauros. Iuue. Sat. 6. Pusio qui nocturni non litigat, exigat à te. Idem 7. Exigite, ut mores teneros, cæu pollice ducat. Idem 10. Qua timeo, viduis, ne pœnas exigat Ajax. Verg. Aen. 1. Exigat, & pulchra faciet te prole parentem. Idem 2. Exegit cæcos rabies, caruliq; reliqui. Idem 11. Astorum, & solis exegit montibus xuum. Idem 10. Parce fila legunt, validum, namque exigentem. Ouid. Met. 15. Iamque opus exegi, quod nec Iouis ira, nec ignes. Idem Fast. 4. Quod fuit huic pœnas exigit ira deæ. Cicero in Ver. Mancipes à ciuitatibus pro frumento pecunias exigerunt. Idem pro Mur. Desperatas tam pecunias exegerunt. Idem de Or. Quod facilius id à te exigam. Idem de Leg. Qui à poeta, ut à teste veritatem exigunt. antepe. acu.
- Ex 10 v v s, pen. cor. Sil. 6. Exiguus domitas, capiat locus ardua celsus. Stat. Syl. 1. Cæspes, & exiguo placuerunt farra salino. Iuue. Sat. 2. Diceret exiguus, aliquid propo-
- nimus illuc. Idem 8. Exiguus, tritoque trahunt epiredia collo. Verg. Aen. 11. Exigua ingentis misero, sed debita patri. Idem Geor. 1. Tum varix illudunt pestes, sæpe exiguus mus. Idem. Et quauis igni exiguos properata maderet. Luca. 10. Exiguus secuta fuit prouincia pellax. Quid. Met. 15. Lurcave exiguis ardescunt fulura fumis. antepe. acu.
- Ex 11 10, pen. cor. Quid. Metamorph. 14. Exilire loco dictu mirabile sylux. Stat. Theb. 1. Tristibus exiliit ripis, discedit inane. Luca. 1. Sedibus exiliere patres, inuisaq; belli. Hor. Ser. 2. Agrestis pepulere domo, leuis ex. lit inde. Quid. de Art. 1. Procinus exiliunt animum clamore facientes. antepe. acu. Cicero in Ver. Cum populi Romani clamore perturbatus exiliisti. Idem Epist. Mihi crede iuis & illius literis perfectis exiui gaudio.
- Ex 11 s, pen. pro. Hor. Epist. Exilis domus est, ubi non, & multa supersunt. Quid. Metamorph. 2. Nam breuis in gelidas membris exilibus vndas. Idem de Pont. 1. Paruus in exiles succus mihi peruenit artus. Stat. Theb. 7. Pectus alumna senis redit, atque exile profatur. pen. flect.
- Ex 11 v m, pen. cor. Quid. Met. 3. Exilio felix socii tibi, masque, Venusq; Idem. Exilium factio pius & sceleratus eodem. Idem Fast. 1. Felix exilium cui locus ille fuit. Verg. Geo. secundo. Exilioque domos, & dulcia limina mutant. Idem 10. Exilium infelix, nunc altè vulnus adactum. antepe. acu.
- Ex 11 v s, pen. cor. Stat. Syl. 5. Capitur eximium fato Priscilla decorem. Luca. 3. Eximus Phœceus animam seruare sub vndis. Verg. Geo. 4. Quattuor eximios præstanti corpore tauros. antepe. acu.
- Ex 11 0, pen. cor. Quid. Metamorph. 1. Quæ postquam enoluit, excoque exemit æruo. Idem de Pont. 2. Eximar ut Scithici de feritate loci. Pers. Sat. 2. Exemit puerum, frontemque, atque vnda labella. Vergil. Aen. 9. Nulla dies inquam memori vos eximet æuo. Flac. 2. Exime nos secleri pater, & miserere piorum. antepe. acu. Cicero in Pis. Metellus calumnia dicendi tempus exemit. Idem Quin. Fr. Clodius rogatus diem dicendo eximere cæpit. Idem in

in Ver. ne tu ex reo eximere .

EXIN, pro. deinde, ait Seruius, ordinis est aduerbium. Ver. Aen. 12. Exin quæ in ne diis ingenti adnixa columnæ. Idem 7. Exin Gorgoneis Aleſto infecta venenis. Idem ſexto. Exin bella viro memorat, quæ deinde gerenda breuiari ſequente vocali i ad hoc extat Antonii Nebriffi. regula, in præpoſitio, & ab in compoſita, vt proin, dein, exin .

EXINDE, pen. pro. Ver. Aen. 6. Quiſq; ſuos patimur manes, exinde per anſilium . ait Seruius. Exinde vna pars orationis eſt, & in tertia a fine accentum habet. licet penul. ſit longa, quod ideo factum eſt, vt oſtenderetur vna pars eſſe orationis, ne præpoſitio iungeretur aduerbio, quod vtiſum eſſe, non dubium eſt. Vide aliquando .

EXISTO, pe. pro. Iuue. Sat. 6. Aut aliqua exiterant, & ſub Ioue, ſub Ioue nondum . Prop. 3. Extiterit, per me Lygdame liber eris. Lucr. 5. Extiterint, & quæ nullo ſint tempore natæ. Cicero Offi. Sic in animis exiſtunt etiam maiores varietates. Idem Att. Ego magis timeo ne in filium exiſtā crudelior. Idem pro S. Roſ. His de cauſis ego huicauſq; patronus exiti. Vide Val lam. lib. 5. cap. 53.

EXISTIMO, pen. cor. Mant. Et lupus omne animal crudis exiſtimat eſcis. antepenultima acuit.

EXITIALE, pe. pr. Stat. Syl. 4. Vaſſator Nemeæ, hæc exitiale ferebant. Idem Theb. 1. Exitiale genus belli mihi ſemina ſunto. Sil. 14. Primæuo ceſſit ſceptrum exitiale nepoti. Verg. Aen. 2. Pars ſuper innuptæ donum exitiale Mineræ. pen. ſeſt. Stat. Theb. 1. Cui Phæbus generos monſtrum exitiale diſci. Oui. Met. 6. Dumq; nianu tentat trahere exitiale telum. antepenultima acuit.

EXITIUM, pen. cor. Lucr. 5. Exitium quoq; terrarum, cæliq; futurum. Sil. 1. Latura exitium Laurætiſbus horreat ortus. Idem 5. Exitium trepidiſ, lethiq; & ſtragis æceruz. Idem octauo. Exitium miſeræ iam Pygmaliona docebat. Ouid. Metamor. 1. Imminet exitio vir coniugis, illa mariti. Idem decimotertio. Exitium Troiæ, noſtriq; orbator Achilles. Verg. Buc. Idem

amor exitium eſt pecori, pecorisq; magiſtro. Idem Geo. 3. Hæc autem exitiū pri mis dant ſigna diebus. Stat. Syl. 2. His amor exitio ſuor his, & ſæua cupido. ante pe. acu. Mart. 5. Tu ne quid pecces exitioſe vide. penul. ſeſt.

EXITVS, pen. cor. Luca. 2. Ibitur, hic ſtabic eiulibus exitus armis. Ouid. Phil. Exitus acta probat, careat ſuccellibus opto. Stat. Syl. 5. Exitus inſtanti præmiſit membra ſepulchro. Sil. 6. Exitus, euentus prauis cõſulta timoris. Ver. Aen. 2. Hæc ſinis Priami ſatorum, hic exitus illum. Iuuen. Sat. ſeptima. Sic Peto conturbat, macho deſicit, exitus hic eſt. Idem nono. Exitus ergo qui eſt, dõ gloria vincitur idem. antepenultima acuit.

EXODIUM, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Vrbicus exodio riſum mouet Atellanæ . Idem 3. Exodium, cūm perſonæ pallentis hiatū antepenultima acuit.

EXONERO, penul. cor. Luca. 9. Exonerat, cogitantos tolerare labores. antepenultima acuit.

EXORABILE, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Quando ad me venient, ſed & exorabile nūmen. Verg. Geo. 2. Atque metus omnes, & inexorabile fatum. Stat. Syl. 1. Eſtis io ſuperi, nec inexorabile Clotho. Hor. Epiſtol. 2. Grandia cum paruis non exorabilis auro. Oui. Met. 2. Deleteret culpā nō exorabilis index. antepenultima acuit.

EXORIOR, pen. cor. Verg. Geor. 1. Sol quoque, & exoriens, & cum ſe condet in vnda. Idem Aen. 4. Exoriare aliquis noſtris ex offibus vltor. Cicero de Diu. Poſt ſolſtitium Canicula exoritur. Idem contra Rul. Et repetitus Syl. nobis exoritur. antepenultima acuit.

EXORIO, penul. prod. Verg. Aenci. 3. Exorat pacem diuum, viſtaſque reſoluit . Stat. Theb. primo. Exoratus abis, inde hæc ſærata quotannis. penultima ſeſtie. Stat. Syl. 3. Iamque in fine dies, & inexorabile penſum. antepenultima acuit. Cicero de Or. Nunc te iam exoremus necelle eſt. Idem. Ita me frater exorauit, vt huc ſecum venirem .

EXOSSATVS, pen. pro. Perſ. Sat. 6. Exoſſatus ager iuxta eſt, age, ſi mihi nulla. penultima ſeſtie.

EXOSVS, pen. prod. Ouid. Metamor. 1. Ille velut crimen tædas exosa iugales. Vergil. Aen. 10. Et iuuenem exosum ne quicquā bellamentet. Idem 5. Iuppiter omnipotens si nondum exosus ad vnum, de quo ait Ser. Antiqui dicebant odi, & osus, sum. Hinc est exosus: quo vitmur. licet iam osus, sum non dicamus. Cicero de Amic. Ita amare oportere, vt aliquando sis osurus. Stat. Syl. secundo. Desertas exosus opes, sed nō capit ignis. Idē Theb. 11. Exosus manes, nigri fulcator auernæ. pen. fleet. Vide Osus.

EXPAVRO, penul. cor. Ver. Geo. 4. Expauit Medea nefas, sit muræ pacti. antepenultima acuit.

EXPEDIO, pen. cor. Verg. Geo. 4. Expeditam prima repetens ab origine famam. Idem. Addidit, expeditam, pro qua mercede coronas. Idem Aeneid. duodecimo. Expeditæque manus, primusque Tolumnius augur. Idem. Expeditam, tanton' placuit concurrere motu. Flac. primo. Expeditior subita cur pulcher arundine cines. Idem secundo. Expeditunt Tyrio vibrat thorus igneus ostro. Idem seprimo. Expeditit, torque ora simul iugulara pro cortum. Stat. Syl. primo. Expeditæ genus ipse suis præmissaque retro. Idem Theb. 1. Expeditam, penitusque sequar, quo carmine muris. Lucr. 3. Nunc id, quod superest, de motibus expediemus. Idē 2. Cogit, ades, paucis dum versibus expeditamus. Cicero Attic. Aut nos expedit omni molestia. Idem. Expedit se ab omni occupatione. antepen. acuit.

EXPERIENTIA, pen. cor. Verg. Geor. 1. Sit pecor, atque opibus quanta experientia parcis. Idem 4. Vnde noua ingressus hominum experientia cæpit. Stat. Theb. 7. Lætiior, & nunquam tanta experientia cæli. Oui. Met. 1. Me paret, hæc illi placet experientia veri. antep. acu.

EXPERIOR, pen. cor. Iuue. Sat. 11. Experire hodie nunquid pulcherrima dictu. Idem 13. Fortasse experiar, solet his ignoscere multis. Oui. Metamor. primo. Mox ait, experiar. Deus hic discrimine aperto. Verg. Geo. secundo. Illa ferax oleæ est, illam experire colendo. Idem 4. Experiar, Numadumque peram connubia supplex.

Mant. Pœnitet, experior quid concedatur in illos. Cicero Att. Omnia experiar. Idem in Ant. De me experior. Idem Att. In quo amorem experiar tuum. ante penul. acu.

EXPPIO, pen. cor. Flac. 2. Expiet, & referam lotos in templa dracones. Iuue. Sat. 6. In tunicas eat, & totum semel expiet annum. Pers. Sat. 2. Expia't vrentes oculos inhibere perita. Cicero Arch. Sed primum expiabo religionem ædium mearum. Idem. Ea; errata expiantur. Idem in Pis. Tua scelera Dii immortales in nostros expiauerunt. antep. acu.

EXPILLO, pen. pro. Ouid. Met. 13. Expilatque genus oculos, facit ira valentem. Cicero de Nat. Dionysius sanum Proserpinæ loeris expilauit. Idem de Or. A quibus expilati sumus penul. fleet.

EXPIRO, pen. pro. Iuue. Sat. 15. Expirauit aper maioris dentibus apri. Stat. Syl. 5. Obruit, & præla vouet, expirare corona. Oui. Met. 3. Viuit, & expirat, modo quas acceperat auras. Idem 5. Edidit, & medios animam expirauit in ignes. Verg. Aen. 10. Ille autem expirans non me quicunque es inulto. Idem 11. Confixi expirat animas pars claudere portas. Idem 3. Impositam rupis flammam expirare caininis. penul. fleet.

EXPLETVS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Libertate doma iam flendi expleta voluptas. Idem 3. Nam quis in expleto tumpentem peçtora questu. Idē Theb. 8. Sanguis in expleto rapitur per milia ferro. Luca. 1. Pendit in expleto non fanda picula busto. Verg. Aen. 8. Hæret in expleto lacrymans, ac talia fatur. penul. fleet.

EXPLICCO, pen. cor. Luca. 5. Explicuit, eum regna Themis tripodasque teneret. Idem quarto. Explicat hinc tellus campos effusa patentes. Stat. Syl. 5. Explicuit falsoque tulit sub tartara fomno. Oui. Metam. 15. Affer enim iam portus erat Deus explicat orbis. Iuue. Sat. 12. Explicat angustū discriminis vltima quando. Hor. Sermon. 1. Explicuit vino cōtraçtæ seria fontis. Idē 2. Reddere certa sibi nihil plus explicet, ac si. Verg. Geo. 2. Explicuit legio, & canipo stetit agmen aperto. Mart. 1. Antefocū plenæ explicuisse plagas. Idem. Explicat, &

cat, & cernas vnica mensa duas. Cicero de Diui. Chrysippus totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam. Idē in Ant. Quæ tria dum explico. Idē Tusc. De omnium purbatione explicabo. Idem de Or. Summorum oratorum Græcæ orationes explicabā. Idem de Fin. Bonum etiam definitione explicetur. antepenult. acu.

EXPLODO pen. pro. Manr. Talia baubantes dictis explodimus illis. Hor. Ser. 1. Contemptis aliis explosa arbuscula dixit. Cicero de Diu. Sed hoc quidem genus diuinationis vitæ iam communis explosit. Idem pro Quin. Sed etiam conuitio e scē na explodebatur. pen. slect.

EXPLORO pen. pro. Ouid. Met. 2. Corruat, explorat, quæ postquam firmas, suisq; Idē 15. Quam colat, explorat iuuenis Phœbeius urbem. Vergil. Georg. 3. Non lupus insidias explorat ouis circa. Idem Aen. 1. Explorare labor, nihil iussa capessere fas est. Stat. Theb. 8. Explorat vires, habeo iam quassā Gigantom. Luca. 9. Lethica dubios explorat aspide pareus. Flac. 4. Explorare iubet, paulumque egressus Echion. Cicero in Ver. Et explorare fugam videbatur. Idem pro Pomp. Pompeius Siciliam adiit, Africam explorauit. penult. slect.

EXPONO pen. pro. Hor. de Art. Versibus exponi tragici res comica non vult. Verg. Aen. 10. Soluitur, atque viros mediis exponit in vndis. pen. slect.

EXPLORATOR pen. pro. Ver. Aen. 11. Exploratores equitum leuia improbus arma. Stat. Syl. 1. Atque exploratas iam laudas vestra ministras. Idem Theb. 4. Exploratores si stagna Licinia restent. Clau. Exploratores oculis qui pertulit ignes. Sil. 6. Exploratus eques raptat dux obuia signa. penult. slect.

EXPRIMO pen. cor. Luca. 4. Exprimat ora super nigro, si turbida limo. Hor. de Art. Exprimet, & mollet, imitabitur ære capillos. Lucr. 4. Mandendo exprimimus, ceu plenam spongiā aqua. Cicero de Or. Nolo exprimi literas putidius. Idem de Dru. Exprimere quædam verba imitatio. antepenult. acu.

EXPROMO pen. pro. Ver. Aen. 1. Compella

re vitum, & mæstas expromere voces. Cicero pro Dom. Sed ego vestram crudelitatem ex promio. Idem Att. Deinde suum exproinpie odium. Idem in Cat. Et vi. Tandem labor in antelucanis cœnis exponitur. penult. slect.

EXPULI pen. cor. Hor. Ser. 1. Nec me, nec quenquam statuit, non expulit ille. Cicero Att. Hi sunt, qui me ciuitate expulerunt. antepenult. acu.

EXPUGNABILIS pen. cor. Stat. Theb. Ex-ro. Fraxinus, atque situ non expugnabile robur. Oui. Met. 2. Triticeas messes, & in-expugnabile gramen. Idem de Trist. 4. Molle Cupidineis nec in-expugnabile telis. Verg. Geo. 3. Immanenque rotam, & non expugnabile saxum. antepenultima acu.

EXPROBRO pen. pro. Ouid. Met. 1. 3. Corripuit, trepidosq; fugam exprobrauit amico. Cicero in Ver. Num tibi casus bellicos exprobrare videor. Idem de Am. Aut queruntur semper aliqui, aut etiā exprobrant. antepenultima acu. Muta enim, & liquida iuuant metrum, non accentum. Vide peragro.

EXQUILIAS pen. cor. Mart. 4. Sint mihi, Panle, tuæ longius exquiliæ. Idem 7. Exquiliis domus est, domus ē tibi colle Dianæ. Ouid. Fast. 1. Qui nunc exquiliis nomine collis habet. Idem 6. Ipe ubi exquiliis, ubi erat sua regia casus. Hor. Ser. 2. Ventum est ad exquilias, aliena negotia centum. Iuue. Sat. 3. Exquiliis, dictumq; petunt à vimine collem. Mant. En super exquilio quædam quasi candida nubes. Idem. Indicat exquiliū, petite, & cōtēdite collem. antepenult. acu.

EXQUIRO pen. pro. Verg. Geor. 2. Et quisquis calor, & sceleratū exquirere litus. Idem 3. Exquirunt, calidum animis, & cursibus ærem. Idem. Aestibus in mediis vmbrosque exquirere vallem. Idem Aen. 3. Accipiet reduces, antiquam exquirite matrem. Idem 4. Exquirunt, maestant letas de more bidentes. Cicero Att. A te nihil dum certi exquiro. Idem de Varr. Non sine causā tam diligenter exquiro. Idem. Sed hæc non nimis exquiro a Græcis. penult. slect.

EXTENVO pen. cor. Ouid. Metamor. 5. Extenuatur,

- tenuatur, aquas molliri membra videres. Cicero Tule. Quæ cogitatio omnes molestias extenuat. Idem in Ver. Nam locu pleissimi cuiusque casus extenuarant. Idem ad Her. Aut causam vehementer extenuabit. antepe. acu.
- EXTERIOR**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Tu comes exterior, si postulet, ire refuses. Idem Epist. primo. Laudet, ametque domi, premat extra lumen iniquus. antepenultima acuit.
- EXTERITVS**, pen. cor. Verg. Geor. 3. Vipera delinuit, cœlumque exterrita fugit. Idem Aeneid. 3. Intremuere vndq̃ penitusque exterrita tellus. Idem quarto. Tū verò infelix fatis exterrita Dido. Idem 5. Fertur in aëra volans, pulsumque exterrita pennis. Idem. Intremuit malus, timuitque exterrita pennis. antepenultima acuit.
- EXTIMEO**, pe. cor. Hor. Ser. 2. Extimuit ne vos ageret vesania discors. antepenultima acuit.
- EXTIMULO**, pen. cor. Stat. Theb. 12. Omnis ad arma rudes ager extimulauit alumnos. Sil. 1. Phœnicum extimulat, sed enim conamine primæ. Ouid. Fast. 6. His solita est dictis extimulare virum. antepeultima acuit.
- EXTINGO**, pen. pro. Ouid. Metamor. 1. San guine Cæsario Romanum extinguere nomen. Cicero pro Cor. Quæ tantam exstingueret religionem. Despauit. A verbo stingo, vel stinguo, fit extingo, est quod deleo, obsoleuit vsus: vtrique poeta causa metri.
- EXTORQUEO**, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Extorquebis, vt hæc oculo contenta sit vno. Cicero de Pro. nihil vlla vi à miseris extorquere potuit. Idem de Leg. Suam citius abiicit humanitatem, quam extorquebit tuam. Idem Att. à Cæsare vos talenta extorsistis. antepe. acu.
- EXTRAHO**, pen. cor. Hor. de Art. Neu pransæ Lamix viuum corpore extrahat aluo. Cicero Acad. Carneades exanimis nostris assensionem extraxit. Idem pro S. Ro. Extrahere telum è corpore. antepenultima acuit.
- EXTREMVS**, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Scit dare libertos extrema in parte sedentes. Idem
15. Extremi longæ diræ obditionis egestas. Oui. Met. 2. Nilus in extremum fugit perterritus orbem. Ver. Buc. Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora. Idem Geo. 1. Extremæ sub casu hyemis, iam vere sereno. Idem 2. Sacra Deum, sanctiq̃ partes extrema per illos. Stat. Theb. 6. Hic iacet extremum tumuli circum aspexit orbem. peflect.
- EXTRICABILE**, pen. cor. Verg. Aen. 6. Hic labor, ille domus, & inextricabilis error. Mant. Ac vetus improbitas, & inextricabilis ille. antepe. acu. Hor. Ser. 1. Mercede, aut nummos habere, inde extricari amaras. Cicero Epist. de Dionysio tuo nihil adhuc extrico. peflect.
- EXTRINSECVS**, pen. cor. Pers. Sat. 5. Te nihil impellit nequit quam extrinsecus intrat. Lucr. 6. Est etiã, cum vis extrinsecus incita ventri. antepe. acu.
- EXTRUDO**, pe. pro. Hor. Epist. 2. Laudat venales, qui vult extrudere merces. Cicero Att. Statim extrusti tabellarios. Idem i Ver. Itaque domo tua, chelidonem extrudere noluit. pen. flect.
- EXTULI**, pen. cor. Ver. Geo. 2. Extulit hæc Decios, Marios, magnosque Camillos. Idem Buc. Verum hæc tantum alias inter caput extulit vrbes. Cicero pro Mur. Contempnisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. Idem pro Qu. Ro. Quæ res extulit eum. antepen. acu.
- EXUBERO**, pen. cor. Sil. 15. Is fuit exuberans aflu, se detius æqui. Ver. Geo. 1. At si luxuria foliorum exuberat vmbra. Idem Aen. 7. Tumidus, atq̃ altè spumis exuberat amnis. Flac. 3. Porrigerat & iuxta sanguis exuberat vna. aniepe. acu.
- EXVDO**, penul. pro. Hor. Ser. 1. Cum Pedius causas exudet Publicola, atque. Ver. Geo. 1. Excoquitur vitium, atque exudat vitilis humor ait Ser. nouè locutus est, nam nō ipse humor, sed terra desudat, vnde exudat pro exudatur accipimus. penultima flectit.
- EXVLVO**, pen. cor. Ouid. Fast. quarto. Exululant comites, furiosaque tibia flatur. antepen. acuit.
- EXVLO**, penul. cor. Mart. 1. Exulat Aufonia profugus delator ab vrbe. Ouid. Met. 1. Exulat, frustra loqui conatur ab ipso.

- eat, & cenae unica mensa duas. Cicero de Divi. Chrysippus totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam. Idem in Ant. Quae tria dum explico. Idem Tusc. De omni animi perturbatione explicabo. Idem de Or. Summum oratorum Graecae orationes explicabo. Idem de Fin. Bonum etiam definitione explicetur. antepenult. acu.
- EXPLODO**, pen. pro. Mant. Talia haubantes dictis explodimus istis. Hor. Ser. 1. Contempris alius explosa arbuticula dixit. Cicero de Divi. Sed hoc quidem genus diuinationis vitae iam communis explosit. Idem pro Quin. Sed etiam conuicio est scēna explodebatur. §. 1. fleet.
- EXPLORO**, pen. pro. Onid. Met. 2. Corruat, explorat, quae postquam firma, suisq; . Idem 15. Quam colat, explorat iuuenis Phœbeius urbem. Vergil. Georg. 3. Non lupus insidias explorat ouis circum. Idem Aen. 1. Explorare labor, mihi iussa capessere flet. Stat. Theb. 8. Explorat vites, habet iam quassa Gigantum. Luca. 9. Leticia subitus explorat aspide partus. Flac. 4. Explorare iubet, paulūque egressus Echion. Cicero in Ver. E. explorare fugam videbatur. Idem pro Pomp. Pompeius Siciliam adiit, Africam explorauit. penult. fleet.
- EXPONO**, pen. pro. Hor. de Art. Versibus exponi tragici res comica non vult. Verg. Aen. 10. Soluitur, atque viros mediis exponit in vndis. pen. fleet.
- EXPLORATOR**, pen. pro. Ver. Aen. 11. Exploratores equitum leuia improbus arma. Stat. Syl. 1. Atque exploratas iam laudat vestra nuntias. Idem Theb. 4. Exploratores istagna Liennia resistent. Clau. Exploratores oculis qui pertulit ignes. Sil. 6. Explorator eques raptat dux obuia signa. penult. fleet.
- EXPRIMO**, pen. cor. Luca. 4. Exprimat ora super nigro, si turbida limo. Hor. de Art. Exprimet, & mollet, imitabitur aere capillos. Lucr. 4. Mandendo exprimimus, ceu plenam spongiam aquae. Cicero de Or. Nolo exprimi literas putidius. Idem de Divi. Exprimere quidam verba imitatio. antepen. acu.
- EXPROMO**, pen. pro. Ver. Aen. 2. Compella
- re vitum, & mastas expromere voces. Cicero pro Domi. Sed ego vestram crudelitatem expromio. Idem Att. Deinde suum expromit odium. Idem tu Cat. Et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur. penult. fleet.
- EXPULSIO**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Nec me, nec quenquam statuit, non expulit ille. Cicero Att. Hi sunt, qui me ciuitate expulerunt. antepen. acu.
- EXPUGNABILIS**, pen. cor. Stat. Theb. sexto. Fraxinus, atque situ non expugnabile robur. Oui. Met. 2. Triticeas menses, & inexpugnabile gramen. Idem de Trist. 4. Molle Cupidineis nec in expugnabile tellus. Verg. Geo. 3. Immanenique rotam: & non expugnabile saxum. antepenultima acu.
- EXPROBRO**, pen. pro. Ouid. Met. 13. Corripuit, trepidosq; fugam exprobrauit amico. Cicero in Ver. Num tibi casus bellicos exprobrare videor. Idem de Am. Aut queruntur semper aliqui, aut etiam exprobrant. antepenultima acu. Muta enim, & liquida iuuant metrum, non accentum. Vide peragro.
- EXQUILIAS**, pen. cor. Mart. 4. Sint tibi, Paule, tuæ longius exquilis. Idem 7. Exquilis domus est, domus est tibi colle Dianæ. Ouid. Fast. 1. Quis nunc exquilias nomine collis habet. Idem 6. Ipse ius exquilis, ubi erat sua regia casus. Hor. Ser. 2. Ventum est ad exquilias, aliena negotia centum. Iuue. Sat. 3. Exquilias, dictumq; petunt à vimine collem. Mant. En super exquilio quædam quali candida nubes. Idem. Indicat exquilium, petite, & cōcedite collem. antepen. acu.
- EXQUIRO**, pen. pro. Verg. Geor. 2. Et quisquis calor, & sceleratū exquirere iugus. Idem 3. Exquirunt, calidum animis, & cursibus acrem. Idem. Aestibus in mediis vmbrosque exquirere vallem. Idem Aen. 3. Accipit reduces, antiquam exquirite matrem. Idem 4. Exquirunt, maestant lectas de more bidentes. Cicero Att. A te nihil dum certi exquiro. Idem de Varr. Non sine causa tam diligenter exquiro. Idem. Sed hæc non nimis exquiro à Græcis. penult. fleet.
- EXTENVO**, pen. cor. Ouid. Metamor. 5. Extenuatur,

tenuetur, aquas molliri membra videres. Cicero Tullio. Quæ cogitatio omnes molestias extenuat. Idem in Ver. Nam locupletissimi cuiusque casus extenuarant. Idem ad Her. Aut causam vehementer extenuabit. antepenultima acuit.

EXTERIOR, pen. cor. Hor. Ser. 2. Tu comes exterior, si possulet, ire recules. Idem Epist. primo. Lander, ametque domi, premat extra lumen iniquus. antepenultima acuit.

EXTERITVS, pen. cor. Verg. Geor. 3. Viperæ delictis, cælumque exterrita fugit. Idem Aeneid. 3. Intremuere vnde penitusque exterrita tellus. Idem quarto. Tū vero infelix facis exterrita Dido. Idem 5. Fortur in aia volans, pulsumque exterrita pennis. Idem. Intremuit malus, timuitque exterrita pennis. antepenultima acuit.

EXTIMEO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Extimuit ne vos ageret vesania discors. antepenultima acuit.

EXTIMULO, pen. cor. Stat. Theb. 1. 2. Omnis ad arma rudes ager extimulauit alumnos. Sil. 1. Phœnicum extimulat, sed enim conamine primæ. Ouid. Fast. 6. His solita est discis extimulare virum. antepenultima acuit.

EXTINGO, pen. pro. Ouid. Metamor. 1. Sanguine Cæsario Romanum extinguere nomen. Cicero pro Cor. Quæ tantam extingueret religionem. Despauit. A verbo stingo, vel stinguo, fit extingo, est quod deleo, obsoleuit vsus: vititur poeta causa metri.

EXTORQUEO, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Extorquebis, ut hæc oculo contenta sit vno. Cicero de Pro. nihil vlla vi à miseris extorquere potuit. Idem de Leg. Suam citius abiciit humanitatem, quam extorquebit tuam. Idem Att. à Cæsare vos talenta extorsistis. antepenultima acuit.

EXTRAHO, pen. cor. Hor. de Art. Neu prænse Lamæ viuum puerum extrahat aluo. Cicero Acad. Carneades exanimis nostris assensionem extraxit. Idem pro S. Ro. Extrahere telum è corpore. antepenultima acuit.

EXTREMVS, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Scit dare libertos extrema in parte sedentes. Idem

15. Extremi longæ dæmæ obfessionis egestas. Oui. Met. 2. Nilus in extremum fugit perterritus orbem. Ver. Buc. Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora. Idem Geo. 1. Extremitæ sub casu hyemis, iam vere sereno. Idem 2. Sacra Decum, sanctique patres extrema per illos. Stat. Theb. 6. Hic iacet extremi tumuli circum asperat orbem. pæflec.

EXTRICABLE, pen. cor. Verg. Aen. 6. Hic labor, ille domus, & inextricabilis error. Mant. Ac vetus improbitas, & inextricabilis ille. antepenultima acuit. Hor. Ser. 1. Mercedé, aut nummos habet, inde extricat amaras. Cicero Epist. de Dionysio tuo nihil adhuc extrico. pæflec.

EXTRINSECVS, pen. cor. Pers. Sat. 5. Te nihil impellit nequit quàm extrinsecus intrat. Lucr. 6. Est etiã, cum vis extrinsecus incita ventis. antepenultima acuit.

EXTRVDO, pe. pro. Hor. Epist. 2. Laudat venales, qui vult extrudere merces. Cicero Att. Statim extrusi tabellarios. Idem i Ver. Itaque domo tua, chelidonem extrudere noluit. pen. pæflec.

EXTVLIT, pen. cor. Ver. Geo. 2. Extrulit hæc Decios, Marios, magnosque Camillos. Idem Buc. Verum hæc tantum alias inter caput extulit vrbes. Cicero pro Mur. Contempsisti L. Murenæ genus, extulisti tuum. Idem pro Qu. Ro. Quæ res extulit eum. antepenultima acuit.

EXVBERO, pen. cor. Sil. 1. 5. Is fuit exuberans assu, se deuius æqui. Ver. Geo. 3. At si luxuria foliorum exuberat vmbra. Idem Aen. 7. Tumidus, atque altè spumis exuberat amnis. Flac. 3. Porrigerat & iuxta sanguis exuberat vna. antepenultima acuit.

EXVDO, penul. pro. Hor. Ser. 1. Cum Pedius causas exudet Publicola, atque. Ver. Geo. 1. Excoquitur vitium, atque exudat vitilis humor. ait Ser. nouè locutus est, nam nō ipse humor, sed terra desudar, vnde exudat pro exudatur accipimus. penultima pæflec.

EXVLVLO, pen. cor. Ouid. Fast. quarto. Exulante comites, furiosaque tibia statuer. antepenultima acuit.

EXVLO, penul. cor. Mart. 1. Exulat Ausonia profligus delator ab vrbe. Ouid. Met. 1. Exulat, frustra; loqui conatur ab ipso.

Q Ver.

Verg. Aen. 1. Exulat Aeneas, vidit Cyclopus Vlyfles. Idem Geo. 3. Victus abijt, longeque ignotis exulat oris. ait Ser. quafi extra suum solum qui habitat. Mant. Exulat, exopto tanquam procul orbe fugatus. Cicero de Or. Cui Romae exulare ius esset. Idem Epist. Hic locus ad exulandum est aptissimus. antepe. acu.

Ex v l, pen. pro. Ouid. Met. 6. Exul erat, mundi donec miserata vagantem. Idem 15. Exul agam, quam me videant Capitolia regem. Idem Fast. 1. Cadmus in Aonia constitit exul humo. Idem de Trist. quat. 10. Exul eram, requiesce mihi, non fama petita est. Mart. 8. Hæc à Sardois, tibi forsitan exulis oris. Mant. Etice & exulibus da prima habitacula nobis. Sta. Syl. tertio. Atque hospes, non exul erat, nec plura moratus. Idem Theb. 3. Exulete se rices orbarum excise domorum. Ver. Aen. 7. Exilibusne datur ducenda Lauina tenetis. vbi poeta propria regna repetentes exules vocat. Idem 3. Et campos vbi Troia fuit, furor exul in alium. ait Seru. exul quasi trans solum missus, aut extra solum vagus exul. penul. acu.

Ex v o, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Ire fatigatas, vbi Dædalus exiit alas. Verg. Geo. 1. Exuerint syluestrem animum, cultumque frequenti. Ouid. Fast. 2. Exuitur feritas, armisque potentius æquum est. Idem Met. secundo. Exuit, & læuis compescuit ignibus ignes. Stat. Syl. 1. Exuit, atque alios melior reuiscit in annos. Idem Theb. 9. Sospes ego, exuerat vagina turbidus enssem. Cicero in Ver. Ex his laqueis te exueris. Idem Att. Et humanitatem omnem exuimus. antepe. acu.

Ex v p e r o, pen. o. r. Verg. Aen. 12. Virtute exuperas, tanto me impetius æquum est. Idem. Flectitur, exuperat inagis, ægre scitque medendo. Idem 7. Verum vbi nulla datur cæcum exuperare potestas. Ouid. Fast. 6. Et si non poterunt exuperare, cadent. Idem de Trist. primo. Materia vires exuperante meas. Idem 4. Exuperas morum cum nobilitate genus. Iucr. 6. Omnibus epotis humoribus exuperarint. Iuue. Sat. 9. Strangular, & cuncta exuperans patrimonium census. Flac. 2. Exuperant, Pythiamque vadis, transmissaque puppi. Stat.

Theb. 9. Exuperat gressu, saltuque ad moenia Cadmi. Verg. Geor. 3. Immanemque rotam, & non exuperabile saxum. ait Ser. non exuperabile dixit poeta, non quod superari non potest, sed quod exuperare non valet summum montis cacumē. hoc meminit Seruius, quoniam nomen in bile passiuè significat. Cicero de Do. Id summum exuperat Iouem. Idem. Postquam dum anima exuperabo mea. antepe. acu.

Ex v t v s, pen. pro. Verg. Aen. 11. Procubuit se domum, atque exutos Arcadas armis. Stat. Syl. 2. Sic piger ille gradu, solitaque exutus honore. Idem 1. Nocte sub arcana glaucos exutus amictus. Idem. O quam diuiciis, censuque exutus opimo. Idem Theb. 9. Exutum canos lacero diademate crines. Idem 5. Causa exuta gelu texerunt sidera longis. pen. fle. r.

Ex v a o, pen. pro. Mart. 4. Exurit, res est magna tacere Mathon. Cicero de Nat. Mihi quidem ex animo exuri non potest. Mart. Torpeo, vt exuriem patiens, & frigora melius. penul. fle. r.

Ex v v i a e, pen. cor. Stat. Syl. 1. Exuuias, laurosque dabit celebrare recentes. Ouid. Met. 1. Exuuiis gaudens, innuptæque emulæ Phœbes. Verg. Buc. Has olim exuuias mihi perdidit ille reliquit. Idem Geor. 4. Cum positis nouis exuuiis, nitidusque iuuent. Idem Aenei. 11. Mezeti ducis exuuias (tibi magna trophæum. Idem 9. Exuuias, galeam fidus perimutat Alethes. Idem 4. Impius exuuiasque, omnes, lectumque iugalem. Idem 2. Hector, qui redit, exuuias indutus Achilli. inquit Seruius, exuuias autem dicimus nuncto tantum plurali. antepe. acu.

F

F a b a, pen. cor. Hor. Ser. 1. In cicere, atque faba bona tu perdasque lupinis. Idem secundo. O quando faba Pythagoræ cognata, simulque. Verg. Geor. primo. Vere fabis satio tunc te quoque medica putres. Ouid. Fast. secundo. Et seipem ni

gras

gras versat in ore fabas. Mant. Vt corylos pyra, pruna, cicer, frumenta, fabasq; . pen. acu. Ouid. Fast. quarto. Certe ego de vitu lo cinerem, stipulamq; fabalem, penultima flecitur.

FABIANVS, penul. prod. Mart. 3. Hoc praestare iubet nie Fabiane tibi. Idem 4. Quid tibi vis vrbem, quid Fabiane petis. Idem. Omnes, quas habuit Fabiane Lycoris amicas. Idem quinto. Hæc per triginta merui Fabiane decembres. Idem. Hoc merui Fabiane toga, tritaque, inaeque. penultima flecitur.

FABIUS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Delassare vales Fabium te ne morer audi. Mart. 6. Cū sis nec rigida Fabiorum gente creatus. Ouid. Fast. 2. Tercentum Fabii, ter cecidero duo. Idem de Pont. 1. Non omnes Fabios abtultit vna dies. Sil. primo. Ast Fabius cauta speculator mente futuri. Idem. Pectore præmeditans Fabius surgētia bella. Iuue. Sat. 2. Catullis, Paulisque minoribus, & Fabiis, &. Idem 7. Aut Fabius, quis Costa iterum, quis Lentulus alter, antepen. acu.

FABER, pen. cor. Mant. Et trepidat faber ille Iouis, qui fabricat arma. Idē. Accipiunt quali eximius faber afficit arma. Vergil. Opusc. Aut quis mirandus tantæ faber impere arti. Claud. Diuisit vultus cū pietate faber. Ouid. Metamor. 12. Cū faber eduxit, Iacubus demittit, at illud. Mart. 9. Causidicum medio cū faber aptat equo, penultima acuit. Hor. Epist. 2. Promittunt medici, trañant fabrilis fabri. Verg. Aen. 8. Mollibus & stratis opera ad fabrilis surgit. Idem Opusc. Fabriles operas rudibus cōendere massis. penultima flecitur. Mant. Marmore cœmentis, operis fabrilibus auro.

FABULA, penul. cor. Horat. Ser. 2. Fabula qua Páridis propter narratur amorem. Idem de Art. Fabula nullius Veneris si pondere, & arte. Idem. Fabula quæ posci vult, & spectata reponi. Iuuen. Sat. prima. Id noua nec tristis per cunctas fabula cænas. Verg. Opusc. Insequitur miranda tamen sua fabula montem. Ouid. de Trist. primo. Ponitur in nostris fabula nulla malis. Stat. Syl. primo. Ille solutus

amor consumpta est fabula vulgi. Ouid. Met. 7. Fabula nomen erit, Gabios, Veiosque, coramque. antepenultima acuit. Mart. octauo. Crassior in facie vetulq; stat Creta fabullæ. Mant. Fabellæque inter nētes ridere puellas, pen. acu.

FABRATERIA, penul. cor. Iuuen. Sat. tertia. Aut fabrateriæ domus, aut fusione paratur. Sil. octauo. Hic fabrateriæ vulgus nec monte diuose. antepenultima acuit.

FABREFACTVS, penul. prod. Mant. Fabrefacta duo, sacrisque insculpta figuris, penultima acuit.

FABRICO, penul. cor. Mant. Te trepidant faber ille Iouis, qui fabricat arma. Claud. Qui funesta nouo fabricauerat æra dolori. Horat. Sermon. primo. Pugnant armis, quæ post fabricauerat vsus. Ouid. Metamorph. decimotertio. Miserat hunc illi Theses fabricauerat Alcon. De quo verbo loquitur Seruius Aeneid. primo, ibi, Et socios partitur in omnes. Nam, & partio, & partior dicimus, & est verbum de his, quæ vtrunque recipiunt declinationem pro nostra voluntate actiue tamen sunt significationis, vt punio, punior: fabrico, fabricor: lauo, lauro. Quamquā tentauerit Probus facere differenciam inter actiuam, passiuamque significationem, vt dicamus condeo alterum, & condeor ab altero: sed hoc in aliis verbis dicere non possumus: vt fabrico, fabricor: pascor, pascor. nam legimus florem depasta salicti: & pascunt verò dumos. sunt alia verba, quæ actiue declinationis, significationisque sunt, vt cædo: sunt quæ passiuæ, vt cædor: inuenimus tamen actiuam declinationem habere passiuam significationem, vt vapulo & contrā declinationem passiuam actiuam habere significationem, vt loquor, quæ breuiter edam. Actiuum triplex est, ait Autor modorum significandi, voce tantum, vt vapulo, seruius. significatione tantum, vt exulo, gaudeo, vapulo: voce, & significatione simul, vt amo, doceo, similiaq;: sic passiuū est triplex: voce tantum, vt sequor. significatione tantum fio, exulo, similiaque: voce

& significatione simul, ut amor, legor, & similia, sequitur Seruius: hæc ergo ab illis caute segreganda sunt verbis. antepenultima acu. Sil. primo. Forminea fabricata manu pretiove parata. Ouid. Fast. 5. Et canis ante pedes saxo fabricatus eodē. Idem Met. 1. Tela reponuntur manibus fabricata Cyclopum. Idem 8. Sistitur argento crater fabricataque fago. Idem 1. Is quoque non passim mundi fabricator habet. dum. Verg. Aeneid. 9. Neptuni fabricata manu considere in ignes. penult. flect. Lucr. quarto. Denique ut in fabrica, si praua est regula prima. antepenultima acuit.

FABRITIUS, pen. cor. Mart. 1. Fabricio iun-
ctus fide requiescit Aquinus. Idem 7. Hæc
ego, vel Curio, Fabricioque legam. Idem
9. Soluere qui Curios, Fabriciosque gra-
ues. Idem 10. Quam non Fabricius, sed
vellet Apicius. vti. Idem 11. Frons & ara-
toris filia Fabricia. Idem. Aurū Fabricius
se tribuente voluit. Lucr. 10. Fabricios, Cu-
riosque graues, hic ille recumbit. Ver. Aen.
6. Fabricium, vel te sulco Serane ferentē.
antepen. acuit.

FACESSO, pe. pro. Mant. Sic antiqua nonis
cedunt, sic prisca facessunt. Vergil. Aen. 4.
Imperio læti parent, ac iussa facessunt. pe-
nult. acuit.

FACETUS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Inguen ad
obscenum subducis vsque facetus. Idē.
Mutatis tantum pedibus, numerisque fa-
cetis. Idem Epist. 1. Ut cuique est ætas, ita
quæque facetus ad opta. Iuue. Sat. 9. Ner-
ua equidem conuina ioco mordere fa-
cetis. Mart. 1. Vēderat excultos colles cum
preco facetus. pen. flect.

FACIES, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Ille tamen fa-
ciem prius inspicit, & trepidat ne. Idem
3. A facie iactare mænos laudare paratus.
Qui. Met. 1. In faciem vertisse hominum,
sed & illa propago. Idē Fast. 4. Nec facies
impar nobilitate fuit. Idem in Ibin. For-
tunæ facies inuidiosa mæx. Ver. Aen. 6. O
virgo noua mi facies, inopinave surgit.
Lucas 10. Iliacasque domos facie Spartana
nocenti. Qui. Met. 1 5. Auertens faciē, pro-
cul dō procul omnia dixit. antepen. acu.

FACILIS, pen. cor. Ver. Buc. Et quo, sed faci-

les nymphae risere sacello. Mart. 1. Et va-
rio faciles ordine pinxit aquas. Lucr. 5.
Nec penetrare potest facile, atque emer-
gere adortus. Idem. Blanditiis facile inge-
nium fregere superbum. Vide Miseror.
Qui. de Pont. 2. Nec facile inuenies mul-
tis in millibus vnum. Stat. Syl. 1. Qui nec
in æternos facilis febre furorē. Sil. 14.
Haud facilis temerare fidem socialia ru-
ra. Iuue. Sat. 3. Solus habet, nam eū faci-
lem stillauit in aurem. antepenultima
acuit.

FACINUS, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Quic-
quid id est, ut non facinus sic culpa vocan-
da est. Idem Fast. 1. Nondum iustitiam fa-
cinus mortale fugarat. Idem de Trist. 3.
Nec tamen est facinus versus evoluerē
molles. Idem Met. 1. In facinus iurasse pu-
res, det oculus omnes. Iuue. Sat. 3. Gymna-
sia atque audi facinus maioris abollit. I-
dem 10. Quod facinus dignum tam lon-
go admiserit æuo. ait Ser. Aen. 1. ibi. Nim-
is bonum in patriam, loca fœta fuerunt
austriis. & bonum facinus & malum fa-
cinus dicimus: ut bonum venenum, & ma-
lum venenum. antepenult. acuit.

FACIO, pe. cor. Iuue. Sat. 1. Si natura negat,
facit indignatio versus. Idem. Exiguus
tabulis, & gemma fecerit vda. Ouid. Me-
tamor. primo. Natus homo est siue hunc
diuino semine fecit. Idem. Certior in va-
cuo quæ vulnera pectore fecit. Idem se-
cundo. Risus abest, nisi quem, visi fecere
dolores. Idem nono. Cumque loqui po-
terit matrem facitote, saluter. Idem deci-
mo quinto. Ne faceret, monuere, & conso-
lantia verba. Idem Fast. primo. Quæ faci-
tis nidos, & plumis oua fouetis. Vergil.
Geor. secundo. At sapior indicium faciet
manifestus, & ora. Ouid. de Art. Hos fac
Armenios, hæc est Danaia Persis. Idem
Protesil. Et dicet referas arma fac ista Io-
ni. Idem Phyl. Phylli fac expēdes Demo-
phoonra tuum. Idem de Rem. 1. Durius
icedit? fac ambules omne: papillæ. Idem
de Art. 3. Mille fac esse iocos, turpe est ne
scire puellam. Lucr. 6. Percipe, & in pri-
mis terræ fac ut esse rearis. Apocopē non
mutare, nec accentum, nec quantitatem.
Vide in Regulis nostris Apocopē. (supra
Hor.

Hor. de Art. Nec satis apparet, cum ver-
sus facit utrum. Stat. Theb. 6. Fecimus,
& vires auxit fortuna nocendi. Mart. 12.
Er faciamus idem, nec meretur idem.
ante pen. acu.

FACVLA, pen. cor. Pro. 2. Quorum alii fa-
culras, alii rerine re fagittas. Mant. Er qui
bus offerimus faculas, & cetera vota.
Idem. Credimus, & plures faculas accen-
dimus aris. Idem. Vade age nurus facula
delubra quorannis. ante pen. acu.

FACVLTA, pen. pro. Ver. Geo. 4. Cuius
Aristo quonia est ablata facultas. Clud.
Nec noua niriari facilis est data facultas.
Stat. Syl. 1. Hinc alti gaudens datur aggre-
dienda facultas. Idem 2. Littora, ne puero
dura ascendisse facultas. Flac. 1. Nosler e-
rat, cum fata darent iustique facultas. Lu-
ca. 4. Ambitus, & luxus, & opum meruen-
da facultas. Idem 5. Scit non esse casam d
vitz tuta facultas. ante pen. acu.

FACVNDIA, pen. cor. Oui. de Pont. quin-
to. Suscipe Romanæ facundia maxima
linguæ. Iuue. Sat. septima. Quam Basi-
lus rara in tenui facundia panno. Auso.
Irafcor Proculo, cuius facundia tanta
est. Hor. de Art. Ex oculis quæ mox nar-
ret facundia præfens. Idem. Nec facun-
dia deseret hunc, nec lucidus ordo. Stat.
Syl. 1. Frangitur, & nostras curas facun-
dia leges ante penult. acuit. Iuu. Sat. septi-
ma. Tersicorem odit facunda, & nuda se-
nectus. Idem octaua. Facundum inue-
nies, soler hic defendere causas. Oui. de
Art. tertio. Facundus causam speclien-
tis agat. Mart. 14. Accipe facundi calicem
studiose Maronis. pen. acu.

FAGINVS, pen. cor. Ver. Buc. Fagina cæ-
latum diuini opus Alcimedonis. Sil. Sep-
timo. Fagina pampineo spumantur po-
cula succo. Oui. Fast. quarto. Bis sua fa-
ginea tempora fronde tegit. ante penul-
tima acuit.

FAGVS, pen. pro. Oui. Fast. quinto. Terra
rubens crater pocula fagus erant. Prop.
1. Fagus & Arcadio pinus amica deo. Ver.
Buc. Tantum inter densas vmbrosa ca-
cumina fagos. Idem Geo. primo. Cæ-
ditur & tilia ante iugo, atque fagus.
Idem secundo. Castanæ, fagos, ornus-
que, incanuit albo. Ait Seruius, secun-

dum quam dictionem fagos, brevis li-
cet fagos, finalitatis tamen ratione pro-
ducitur: fagos enim incipit esse nomina-
tiuus casus. Græcis singularis, non plu-
ralis, nosler accusatiuus. & plura in Ser-
uio. penultima flectit.

FALCATVS, pen. pro. Sil. tertio. Versico-
lor contra certa & falcatus ab arte. Oui.
Met. 1. Nec mora falcato nutantem vul-
nerar ense. Idem quarto. Desinet in pi-
scem falcato vulnerat ense. Idem Phyl.
Est finis adductus modicè falcatus in ar-
tus. Ver. Aen. 7. Leuas cetera tegit falcati
cominus ensis. pen. flect.

FALCIFER, pen. cor. Oui. Fast. 1. Ante per-
errato falcifer orbe deus. Idem 5. Falcife-
ro libata seni duo corpora gentes. Idem
in Ibin. Sydera prefferunt, falciferique
senis. Idem Met. 13. Falciferæ secure ma-
nus, ego primus in illo. Lucr. tertio. Fal-
ciferos memorant curres abscindere mē-
bra. ante pen. acu.

FALERNVS, pen. pro. Tibul. primo. Non
tibi si Bacchi cura Falernus ager. Iuue.
Sat. quarta. Iam medias, aliamque fa-
mem cum pulmo Falerno. Idem sexto.
Pastores, & ouem canulinam, vltimosque
Falernas. Mart. 1. Quid tibi Tucca iuuat
vetulo miscere Falerno. Idem. Omnis ab
inuso numeratur amica Falerno. Stat.
Syl. 2. Vritur & predis non inuider vua
Falernis. pen. acu.

FALISCVS, pen. pro. Oui. de Pont. quarto.
Quos aluit campis herba Falisca suis.
Idem Fast. 4. A quo se dictam terra Fali-
sca putat. Syl. 4. Indutoque simul genitilia
lina Falisci. Idem 8. Hos iuxta Hespē-
na cohors, æquique Falisci. Ver. Aen. 7.
Hi Fescenninas acies, Aequosque Fali-
scos. Ait Seruius, hi autem immutato h,
in f, Falisci dicti sunt: sicut febris dicitur,
quæ ante hebris dicebatur. formicæ, quæ
ante hermicæ fuerunt. pen. acu.

FALLAX, pen. pro. Oui. Mer. decimoquin-
to. Nec cælate cibis vncos fallacibus ha-
mos. Flac. decimo. Fallacem d terram,
quo nos pepulere procellæ. Lucr. 4. Prodi-
ta iudiciis fallacibus omnia primis.
penult. acu. Oui. Met. 11. Quæque vacant a-
nimæ fallaciter omnia tranſit. ante pen-
ult. acuit.

FALSI PARENS, pen. cor. Catul. Ausus falsiparens Amphitricionides. antepenultima acuit.

FAMA, pen. prod. Ouid. Met. 2. Ille per Aonias fama celeberrimus vrbes. Idem de Pont. secundo. Huc quoque Cæsarei peruenit fama triumphi. Sil. decimoquarto. Larratus fama est, sic arcta interuenit vna. Stat. Syl. 1. Nunc age fama prior, norum per secula nomen. Iuue. Sar. prima. Per saniam, & populum, nigros efferre maritos. Hor. Ser. secundo. Virtus, fama, decus diuina, humanaque pulchris. Ver. Aen. septimo. Nobilis, & fama multis me moratus in oris. Idem 10. Hæc iam fama mali ranci, sed ferrior autor. Idem quarto. Fama malum, quo non aliud velocius ullum, ubi inquit Seruius, fama malum, definitio: ergo fama malum dicimus, non fama bonum, licet famam bonam legamus, pro exilimationei dat ei onomatopæam, & laudat à contrario: cum enim omnia labore minuantur: hæc autem cre scit. Idem dicit Geo. primo. ibi. Ille malum virus. bene addidit malum, ad descriptionem epirheton: nam virus & bonum & malum est, sicut venenum, ita & de fama fit. Descriptio famæ: Ouidius inquit. Hi narrata ferunt alio. mensuraque ficti Crescit, & audiris aliquid nouus adicitur autor. pen. fleet.

FAMOSVS, pen. pro. Stat. Syl. primo. Famosusque lacus nonien memorabile seruat. Ver. Opusc. Ebria famosa saltra lasciuia raberna. Claud. Inslitor imperii campo famosus honorum. Iuue. Sar. 15. Barbari famoso non cedit ripa canopo. Hor. de Art. Flet homo, & poner famosæ mortis anorem. Idem Ser. primo. Famofus multa cum libertate notabant. Mart. secundo. Coccina famosæ donas, & ianethina moechæ pen. fleet.

FAMES, pe. cor. Oui. de Pont. primo. Quod sitim didicere diu tolerare, famemque. Iuue. Sar. quinta. Tam ieiuna fames cum possit honestius illic. Stat. Theb. primo. Ore, vapor, quo longa sitis, morbi que, famæque. Sil. secundo. Per longum celata fames iam lumina retro. Luca. primo. His Cæsar Perusina fames, Mutinæque labores. Oui. Met. decimoquinto. Vnde fa-

mes homini vetitorum tanta ciborum est. Ver. Opusc. Hic famis, inque diem securus si mulus illam. Idem. Geo. primo. Concussaque fivem syluis folabere quercu. Idem Aen. primo. Postquam exenipra fames epulis, mensæque remouit. Idem tertio. Auri sacra fames: postquam paupor ossa reliquit. Vbi ait Seruius, sacra, idest exerrabilis: tractus est autem sermo ex more Gallorum: nam Massilienses quousque pestilentia laborabant, vnus se ex pauperibus offerebat alendus aiuo integro publicis, & purioribus cibis. hic postea ornatus verbenis & vestibus sacris per totam ciuitatem cum exerationibus, vti in ipsum reciderent mala torius ciuitatis, præcipitabatur.

De fames nomine loquitur Priscianus, libro sexto. Hæc fames, huius, famis, tertix declinationis est: & hæc fames, huius famei, dicebant veteres: vnde adhuc fame producit in ablauo. Oui. de Trist. Vtque rapax stimulant famæ, cupidusque cruoris. Verg. Aeneid. sexto. Obicit ille fame rabida tria guttura pendens. Iuue. Sar. decimaquarta. Progenies, stimulant famæ, festinat ad illam. Idem decimaquinta. Membra aliena fame lacerabant esse parati. penultima acuit.

FAMULOR, pen. cor. Mant. Commemorat, sacraque tibi famulamur ad aras. Claud. Separat, & tibi sol famulabitur Aphrica Romæ. Stat. Syl. tertio. Nec famulare timens, sed quem te Mænalis auge. Idem Theb. sexto. Dicere Pellicis hic cum famularer in aruis. Idem Syl. tertio. Sed quibus occasus pariter famulante & ortus. Catul. Quæ tibi iucundo famularer serua labore. Stat. Syl. secundo. Accensum quis bile ferer, famulisque tumentem. Luca. secundo. Exigit ad se quos famularum brachia plan tus. Idem. Exegit famulus nati madue re paterno. Oui. de Pont. secundo. Cæsarem famulo vertice ferre pedem. Ver. Aen. vndecimo. Ipse pater famulam uo uo tua prima per auram. Mart. primo. Nec tamen ad stygias famulus descenderet vmbas. antepenultima acuit. Stat. Theb. 9. Thyas Echionio genitrix famulata

mulata Lyxo. Idem decimosecundo. Regibus æternumque tuo famulata sepulchro. Iuue. Sat. decimaquinta. Si Romam intrarit famularia iura daturum. Flac. 9. Argo licis famulata viris eat ille proteruis. penult. flectit. Cicero de Rep. Cum autem hi famulantur.

FANATICVS, pen. cor. Hor. de Art. Aut fanaticus error, & iracunda Diana. Mant. Talibus ex causis nasci fanaticus error. antepen. acu.

FANVM, pen. pro. Syl. tertio. Vulgarum nec casta fides ab origine fani. Iuue. Sat. decima. Murmure cum Veneris fanum videt anxia mater. Hor. Epist. primo. Hec tibi dictabam post fanum putre Vacunæ. Oui. de Pont. secundo. Ipsaque non omni tempore fama patent. penult. flectit. Vide Acetum.

FARIS, vel fare non enim for habemus. veteres for, faris, fatur inter communia feruabant: nunc secundam, & tertiam personam tantum usurpamus. Hæc Priscianus admonet, libro septimo. pen. pro. Ver. Aen. tertio. Fare age, nanque omnem cursum mihi prospera dixit. Idem 12. Summaque per galeam delibans oscula fatur. Idem de Pont. Celso medius stas aggere fatur. Idem. Nec genus indecores, sine me hæc haud mollia fatur. antiquè hoc dixit ex communi verbo vt. suprâ. Idem 11. Et Venulus dicto parens, ira fieri, isit. Oui. Fast. 6. Quæ famur Vestam, quæ loca prima tenet. Ver. Aen. 1. Hic tibi, fabor enim, quâdo hæc te cura remordet. Flac. 4. Fabor enim nec lpe dubios se labor inani. Ver. Aen. 1. Asperate deos memores fandi, arque nefandi. Oui. Met. 14. Fatur Achemenides iterum Polyphemon & illos. pen. flectit. Sil. 10. Clusina venere domo si Porfena fando. Ver. Aen. 2. Et quorû pars magna fui. Quis talia fando. Idem. Fando aliquid si forte tuas per venit ad aures, quod exponit Seruius, dum dicitur, gerundium est ergo à communi passiuè: illud talia fando actiur, id est Grammatici aliter exponunt per actiui significationem cum numero veritantes: sicut de participiis à deponentibus faciunt, *lo sequituro da si, ego quem tu secutus es. Tu da offerro sequituro da tui. Tu*

quem omnes sequentur.

FARINA, pen. pro. Mart. 13. Pascitur & dulci facilis gallina farina. Idem 11. Conuiuiam pascit nigra farina teum. Pers. Sat. 3. Durum holus, & populi cribro decussa farina. Idem 7. Sin tu cum fueris nostræ paulò antè farinæ. Ver. Opu. Transfert inde manus fusas per cribra farinas. Idem. Contrahit admistos tunc fontes, atque farinas. pen. flectit.

FARRAGO, pen. pro. Iuue. Sat. 1. Gaudia, discursus nostri farrago libelli. Pers. Sat. 5. Vappa, & lippus, & in tenui farragine mendas. Ver. Geo. 3. Tum demum crassa magnum farragine corpus. Mant. Tu populos farrago omnes Ariana ferebat. penult. flectit.

FAS, prod. Oui. Fast. 1. Fas erat, & puri lucida mica salis. Ver. Aen. 4. Ac veluti ingentem formicæ farris acervum. vbi ait Seruius, solum nomen est, quod 2, geminet in genitiuo: monadicon ergo est, sicut est sol. Iuue. Sat. 1. Ponbant igitur Tusco farrata carino. pen. flectit.

FARFARVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Narue tulit præceps, & amoræ farfarus vnde. Mant. Qua rigat Antiochi præclaram Farfarus vrhem. De quo ait Ser. Aeneid. 8. octavo. ibi, Qui Tybrim, Fabarimque bibunt. Fabarim autem quem dicit, etiam ipse per Sabinos tranxit, & Farfarus dicitur. antepen. acu.

FAS, prod. Catul. Sed cuius quantum potius succumbere fas est. Iuue. Sat. 1. Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est. Idem 6. Nemo veret iamiam priuignum occidere fas est. Ouid. Metamorph. secundo. Plus etiam quam quod superis contingere fas est. Idem. Fas erit, & semel diis indignantibus ausus. Idem. Fast. 1. Scilicet & fas est, vates rege variis habenas. Mart. 4. Et sine te nulli fas est prodire tribuno. Ver. Geo. 1. Fas erat in medium quærebant, ipsaque tellus. Idem. Fas & iura sinunt, riuos deducere nulla. Ait Seruius. Nam fas ad religionem, iura pertinent ad homines. Idem. Aen. quarto. Inuidia est? & nos fas ex terra quærare regna. Seruius inquit, Nobis fas est dicimus, sed hoc loco non est iungenda locutio, ne sit vitium nam legimus, Fas mihi.

Graiorū sacrata resolvere iura: sed hoc dicit, fas est etiam nos requirere. Idem se cundo. Fas odisse viros, atque omnia solvere iura. Idem 5. Fas omne est Cytherea meis te fidere regnis. Idem 9. Fas habent? certusq; incerta pericula lustrat. flectitur.

FASCINO, pen. cor. Ver. Buc. Nescio, quis te neros oculus mihi fasci nit agnos. Flac. 9. Virginis, organico quæ viscera fascinet ore. Mant. Libertatem animi & mira nos fascinat arte. antepe. acu.

FASCICVLVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Fasciculum portas librorum, vt rusticus agnū. Mart. 14. Fascia crescentes dominx compesce papillas. antepe. acuit.

FASCIOLA, pen. cor. Hor. Sermon. 2. Fasciolas cubitalis, fucalia, portus vr ille. antepenultima acuit.

FASELVS, seu phaselus. pen. pro. Ver. Geor. 1. Si verò vicinamq; ferēs, vilemque faselum Idem 4. Et circumpictis vehitur sua rura faselis penult. flect. Catullus de phaselo. Phaselus ille, quem videtis hospites. vbi iste post phaselus, ante fuit, ait phaselus, vltima ex origine. sed vide Ioan. De spaut. lib. 1.

FASCELLINA, pen. cor. Sil. 14. Mille Thoan rex sedes fasellina diuæ. antepenultima acuit.

FASTIDIO, pen. cor. Verg. Buc. Inuenies alium, si te hic fastidit Alexis. Idem Opuſcu. Mente prius docta fastidiat, & probet illi. Claud. Dissolui paritum, ne fastidire priorem. Hor. Ser. 1. Si quod sit vitium non fastidire Strabonem. Idem. Pocula? num efficiens fastidit omnia præter. Idem Epist. 1. Fastidiret holus, qui me notat: vtrius horum. Idem. Fastidire lacus, & riuos ausus apertos. Iuue. Sat. 11. Squalidus in magna fastidit compede fossor. Hoc verbum accusatiuo contructum legitur. Quint. Inst. primo, cap. 6. Ne quis igitur tanquam parua fastidiat Grammatices elementa: ceteri veteres genitium dedere. Plaut. in Aulu. Abiit, neque me certior fecit, fastidit. Lucil. 7. Difficiles sumus, fastidimus bonorum. Et cum ablatiuo legitur. Cicero pro Tito Annio Milone. Qui non modo improbitari irascuntur candidatorum, sed etiam recta factis se-

pe fastidiunt. Aliqua litera recte factis habet, sed hoc non mutat verbi significatū, neutrum est effectiuum: est enim fastidio, fastidio afficior, licet Verg. Actiue posuerit in Buc. antepe. acu.

FASTIDIUM, pen. cor. Stat. Theb. 1. Instimulat, sed mista famem fastidia vincunt. Iuue. Sat. 14. Contingunt homines veteris fastidia quercus. Mart. 1. Nescis, heu nescis dominæ fastidia Romæ. Verg. Buc. Atque superba pati fastidia? nonne Menalcam. Idem. Matri longa decem tulerint fastidia menses. Flac. 4. Luxurians, ipsoque ferens fastidia visu. antepe. vltima acuit.

FASTIDITVS, pen. pro. Claud. Nec maturus enim cum fastiditus adiret. Ouid. de Pont. 1. Non fastiditus si tibi lector ero. Idem 4. Idque finas loro, nec fastidia repellas. Iuue. Sat. 10. Præbet ab ingrato iâ fastiditus aratro. Idem. Erubuit nempe hæc ceu fastidita repulsa. Luca. 7. Fastidita iacet, quam sol, nimbique, diesque. penult. flectit.

FASTIGIVM, pen. cor. Stat. Syl. 1. Tunc venus Idalii vngit fastigia succis. Idem. Effulgent cameræ, vario fastigia vitro. Flac. 3. Adstitit, & triplici pulsans fastigia crista. Ouid. Metam. 1. Ad delubra deæ, quorum fastigia turpi. Luca. 4. Montis ad irrigui premitur fastigia campi. Verg. Geor. 2. Forſitan, & serobibus quæ sint fastigia quæras. Idem Aen. 1. Ambages, sed summa sequar fastigia rerum. Idem. Aeneas ait, & fastigia suspicit vrbis. Idem 2. Illicet ignis ex ad summa ad fastigia ventro. antepenultima acuit.

FATALIS, pen. pro. Stat. Theb. 2. Dant animos focer augurio fatalis Adrastus. Ouid. Metam. 15. Inuenit Aesarei fatalis fluminis ora. Hor. Epist. 2. Notaque fatali portenta labore subegit. Tibul. 1. Quod si fatales iâ nunc repleuimus annos. Ouid. Metam. 2. Dumque ea per terras fatali lege geruntur. Verg. Aen. 9. Arma ferunt Italæ, nil me fatalia terrent. Idem 7. Fatalis crusti, patulis nec parere quadris. Idem 2. Fatale aggressi sacro à vellere tæplo. Idem 6. Cum fatalis equus saltu super ardua venit. Lucr. 5. Indupedita suis fatalibus omnia vincis. penult. flectit. Ouid. Met.

Met. 12. Troes, & Hecorea primus fatali
ter hasta antepe acu.

F A T E O R, pen. cor. Verg. Buc. Ipse fatebatur
sed reddere posse negabat. Idem Aeneid.
secundo. Cuncta equidē tibi rex fuerint,
quæcunque fatebor. Mart. tertio. Cur ab-
sim, quæret breuiter tu multa fatere. Lu-
ca. 4. Nec te sponte tua sceleri parere fa-
teris. Ouid. Metamor. 7. Tentamenta fide
male me, quin vera fatere. Idem Fast. 4.
Casta nego, si tu damnas meruisse fate-
bor. Idem de Pont. 4. Siue trahis vultus,
equidem peccasse fatebor. Stat. Syl. 4. Li-
nea quæ veterem longē fateatur Apellē.
Iuue. Sat. 13. Nominis inuisi, tandemque
fatebere lætus. Lucr. tertio. Quare animū
quoque dissolui fateare necesse est. Cicero
de Part. Mori maluit, falsum facendo. Idē
ante. Qui de scelere fateretur. Idem pro
Rab. Quamobrem fateor, atque profiteor.
ante pen. acu.

F A T I D I C U S, pen. cor. Stat. Syl. 3. Enthea fa-
tidicæ, seu visere testā Sibyllæ. Sil. 1. Tu
quoque fatidicis Garamanticus accola lu-
cis. Mant. Fatidicus Moses orbis dum scri-
beret ortum. Idem. Fatidicus David pau-
lō post tempora Troiæ. Luca. 3. Fatidica
Cephisos aqua, Cadmeaque Dirces. Ouid.
Metamor. 1. Fatidicanique Themis, quæ
tunc oracula tenebat. Idem. Fatidicus va-
tes si se non nouerit, inquit. Ver. Aen. 10.
Fatidicæ Mantus & Thucsi filius amnis.
Idem 8. Vatis fatidicæ, cecinit quæ prima
futuros. ante pen. acu.

F A T I L E G V S, pen. cor. Luca. 9. Toxica facile
gi carpunt matura Sabæi. ante penultima
acuit.

F A T I F E R, pen. cor. Verg. Aen. 8. Fatiferūq;
ensem, lorica ex ære rigentem. Oui. Me-
ta. 12. Ensem fatiferum cæcæque in viscera
mouit. ante pen. acu.

F A T I G O, pen. pro. Verg. Geo. 3. Sæpe etiam
cursu quatiunt, & sole fatigant. Idem Ae-
neid. 6. An monui diuum, an quæ te for-
tuna fatigat. Idē nono. Terga fatigamus
hasta, nec tarda senectus. Idē vndecimo.
Inuidisquæ uiris gerimus, quos nulla fa-
tigan. Ouid. Metamorph. primo. Inluit,
& sonitu plusquam vicina fatigat. Idem
quinto. Semina iacta legunt, lolium
tribuli que fatigant. Idem de Trist. quin-

to. Voce fatigaret Lemnia saxa sua. Idem
de Pont. primo. Cumque inestiro quar-
ta fatigat hyems. Mart. primo. Quid fru-
stra nemorum dominum regemque fari-
gas? Stat. Theb. quarto. Et nunc ille deos,
Iuriarumque atra fatigat. Luca. fix. o.
Flumina tot cursus illic exacta fatigant.
Iuue. Sat. tertia. Ire fatigatas vbi Dæda-
lus exiit alas. Ouid. Epist. Iamque fari-
garas vltima versat aquas. Seruius admo-
nei Aeneid. octauo. Corpore fatigatum
dicimus, animo verō fessum: quamuis
hoc sæpe confundat autoritas. penultima
flectit.

F A T I S C O, pen. pro. Verg. Aen. 1. Accipiunt
inimicum imbrem, nimisque fatiscunt.
Idem nono. Tinnitū galeæ, & saxi solida
ærafatiscunt. Idem Geo. primo. Neu sub-
eant herbæ, neu puluere vira fatiscat. Idē
secundo. Discimus haud vnquam niani-
bus iactata fatiscit. Stat. Syl. quarto. Al-
phæo permulcet equos, & nostra fatiscit.
Flac. quarto. Ictā fatiscit aquis, donec do-
mus hausta que fluctu est. Stat. Theb. o-
ctauo. Ferratum quatit vmbro nemus, ter-
goque fatiscit. pen. acu.

F A T V M, penult. prod. Stat. Syl. 1. Numinis
hic nostræ desceit fara columbæ. Idem
Theb. tertio. Fatorum gens nostra ruit
Sidonius ex quo. Luca. primo. Quod si
non aliam venturo fata Neroni. Iuuen.
Sat. tertia. Intestatus eas adeo tot fata,
quot illa. Idem quarto. Vera locuturi fa-
tum pendebat amici. Vergil. Aeneid. pri-
mo. Italiā fato profugus Lauinia venit.
Idem. Solabar fati contraria fata repen-
dens. Idem Buc. Concordes stabili fato-
rum numine paræ. Seruius ibi inquit,
Fata dicta à fando, quia quæ paræ dixe-
runt, hæc credebantur euenire mortali-
bus. penultima fle. Vide Acetum.

F A T V S, penult. cor. Mart. septimo. Infan-
ci melimella dato, fatuasque mariscas.
Idem decimotertio. Ut sapiant fatux fa-
brorum prandia betæ. Idem quarto. Non
inquis faciam tam fatuē nec ago. Catul.
Id quod verbosus dicitur & fatuus. Iuuen.
Sat. sexta. Insulsam, & fatuam læua, dex-
traque tenebat. Idem nono. Circuit, &
fatuos non inuenit vnde repente. Vide
Faunus. ante pen. acu.

FAVENTIA, pen. cor. Sil. 8. Arua coronantem nutrire Faventia pium. antepenult. acuit.

FAVENTINVS, pen. pro. Mant. Adde Faventinam tetricis cum montibus urbem. penult. flect.

FAVEO, pen. cor. Ouid. Metamor. decimoquinto. Humano generi superi fauillis abunde. Idem secundo. Herse causa viz est, faucas, oramus amanti. Idem de Trist. primo. Quod licet è minimis domui si fauimus illi. Stat. Syl. 3. Edire, multa tibi diuum indulgentia fauit. Idem Metamor. quinto. Mens hominum, regisq; fauent, sed Lemnos ad aures. Idem 7. Addidit, ipsa loco mirum natura fauebat. Luca. primo. Pompeium sequimur, nec si fortuna fauebit. Cicero de Clar. Tibi fauimus. Idem Epist. Fauebam & repub. cui semper faui. Idem in Sal. Ego virtutibus Cæsaris faui. Idem de D. Iam illa fauere linguis. antepenultima acuit. Horat. Epist. 1. Hic ubi nequitie fautoribus, & timidis nil. penult. flect.

FAVILLA, pe. pro. Verg. Opusc. Materiæve aliam credas furere igne fauillam. Idem Aeneid. quinto. Respiciunt atram in nimbo volitare fauillam. Ouid. Metamor. secundo. Inque oculis fumum volitant super ora fauillæ. Idem Fast. 3. Mistæ bibunt molles lachrymis vnguentæ fauillæ. Mar. primo. Dixit, & ardentes atido bibit ore fauillas. Luca. quinto. Aggere iam trepidæ sublato fume fauillæ. Sil. decimoquarto. Collis hyemis, calidæque niuem tegit atra fauilla. Prop. 1. Hæc est venturi prima fauilla mali. Stat. Syl. secundo. Aeraq; ab Ithmiacis atro portiora fauillis. Idem. At domini fletus, hos tantum aufere fauillæ. pen. acu.

FAVONIUS, pe. cor. Stat. Syl. 3. Nubibus, & tenuis grauiore fauonius austo. Mant. Tempora grata ferens aperire fauonius arua. Claud. Et referata viger genitabilis arua fauoni. Mât. Incuruata linu mox vela fauonius ampla. antepenultima acuit.

FAVOR, pen. cor. Stat. Theb. 10. Colla inter inuenim, lætisq; fauoribus omni. Ouid. Metamorph. decimoquinto. Aenead præstant, & voce, & mente fauorem. Idem de

Trist. primo. Non sunt ut quondam plena fauoris erant. Claud. Tantus eris nostro nec debes regna fauoris. Luca. 1. Successus vrgere suos instare fauori. Idem 3. Gnarus & irarum causas, & summa fauoris. Hor. Epist. 2. Plorare suis non respondere fauore. pen. acu.

FAVNVS, pen. prod. Luca. 7. Faunus in Archadia templa Lyceæ haberet. Horat. de Art. Syluis deducti caueant me iudice Fauni. Ouid. Metamor. 1. Sunt mihi senidei, sunt rustica numina Fauni. Verg. Buc. Tū verò in merum Faunosque, ferasq; videres. Idem Aen. 10. Syluicolæ Fauno Dryope quem nympha crearet. Idem 7. Accipimus Fauno Picus pater, isque parentem. Idem. At rex sollicitus monistris, oracula Fauni. Idem. Hæc responsa patris Fauni, monitusque silenti. Idem. Hunc Fauno, & lympha genitum Laurente Marica, ait Ser. Dicti sunt Faunus, & Fauna à fando, id est vaticinando. vnde & fatuos dicimus inconsideratè loquentes. penultima acuit. Sil. 5. Quæ vada faunigenæ regnata antiquitus anno. Ouid. Metamor. 14. Faunigenæque domo potitur, nataq; Latini. antepen. acu.

FAUSTINVS, penult. pro. Mant. Brixia Faustinum genuit, comitemque Iouitæ. Idem. Hoc quia Faustina magni de sanguine nerui. Marr. 1. Ede tuos, tandem populo Faustine libellos. Idem. Tu colis Argiui regnum Faustine coloni. Idem 5. Quadrantem Crispus tabulis Faustine supremis. Idem. Te Faustine vocat, longas his exigit molles. pen. flect.

FAUSTVLVS, pen. cor. Ouid. Fast. 5. Faustulus infelix, & passis Acca capillis, de quo ait Ser. Aeneid. 1. ibi. Gête sub Heçora: hos Faustulus reperit pastor, cuius vxor erat nuper meretrix, Acca Laurentia:que susceptos aluit pueros. Mât. Faustule me noster Corydon qui plurima quondam. antepen. acu.

FAUCES, pen. pro. Verg. Aen. 6. Vestibulum ante ipsum, primisque in faucibus orci. Flac. primo. Portitor, & cunctæ primis stant faucibus orci. Lucr. primo. Faucibus eiuptis iterum ut vis euomat ignes. penult. acuit.

FAVVS, pen. cor. Ver. Geo. 4. Concremnuq; fauos.

fauos, & frigida testa relinquunt. Idem. Mella fauis, illi tilix, atque vberima pinus. Idem. Quis dubitet? nam sepe fauos ignotis adedit. Idem. Vere tuo ludetque fauis emissit iuuentus. Stat. Syl. secundo. Hybleis vos mista fauis, cui sibila serpens. Sil. septimo. Rorantes humore dapes cum lacte, fauisque. Idem 14. Audax Hybla fauis, palmis quos onusta Selynis. penult. acu.

F A X, prod. Flac. 2. Cum facibus, quosdam in somnes, & cuncta tuentes. Idem 5. Et rapidæ sonuere faces, tunc ipsa cremari. Idem 9. Frater, & Iphiclus puppem trahit, & face sua. Lnc. 1. Ecce faces bellæ, dubixque in prælia menit. Stat. Syl. 1. Quas ego nō gentes, quæ non face corda iugavi. Verg. Aen. 9. Atque omnis facibus pubes accingitur atris. acuit.

F A E C O S V S, penult. prod. Mart. 13. Accipe faxosum munera chara garum. penultima flectit.

F E L L I, pen. prod. Ver. Aen. 6. Ille autem neque te Phœbi cortina fefellit. Idem. Tēpora dinumerans, nec me mea cura fefellit. Ouid. de Pont. quarto. Detinui dicantur, tempusque fefelli. penultima acuit.

F E B R V S, penult. cor. Ouid. Fast. secundo. Ipse ego Flaminiam postcentem Februa vidi. Mant. Mensis agebatur, faciur cui Februa nomen. Idem. Luce bis vndecima vernas Februarius auras. Idem. Supplicium Februo iant decrecente, diesque ante penult. acuit.

F E B R T S, pen. pro. Ver. Geo. 3. Cur sorit, atque artus depascitor arida febris. vbi ait Seruius, tamen sciendum febrem licet in feruore dicta sit, esse etiam frigidam. penultima acuit.

F E M E N, pen. cor. Ver. Aen. 10. Eripit à femine, & trepidanti feruidus instat. vbi ait Seruius, secundum Caprum erit nominatiuus hoc semen, licet nusquam lectū sit: ut & ipse commemorat Valla libro 4. nominatiuus semen non reperitur. Priscia. libro 6. Docet, nominatiuus semē esse in raro vsu: Sextus Pompeius, femur, femoris: & semen, feminis declinat: Cornucopiæ à ferendo deducit femur, & semen, quā ferimen. hac enim parte sustinea-

tur homo, in primis enim breuiantur. quidam à feminis mollicie feminam deducunt, femin Græcè, mollicies Latine, in natura feminea: apud poetas quidem primam produci nominis huius legi feminæ, aut à fetu feminam esse deducā, ideo diphthongari. & ita Despaut. feminæ, & semen scribit. Vide Femur. penultima acuit.

F E M V S, pen. cor. Ouid. Metamorph. decimo quarto. Et corpus quærens femorum, coruumque, pedumque. Idem 11. Et conata femur morienti plangere dextra. Idem 10. Fraxinus acta femur iaculum damus ore momordi. Luc. 9. Tegmine poples erat femorum quoque masculus omnis.

Sil. 1. Ac femore aduerso librata cuspidē sedit. Hor. Serm. 1. Si licet hoc Cherintuum tenerum est femur, aut crus. Verg. Aen. 10. Se femur & quamquam vis alto vulnere tardat. Idem. Est licitum, magnique femur peritrixit Achatæ. Vbi ait Seruius, femur dicimus, quia lectum est, & declinatur huius femoris illius verò ablatiui femine non inuenitur nominatiuus: licet Caper in libris enucleati sermonis dicat semen, sed non ponit exemplum: ergo hoc femur, aut hoc semen; nā femus non dicimus penitus. penultima acuit.

F E L I X, penult. prod. Stat. Theb. vndecimo. Felices ambo, sed fortunatior ille. Idem Syl. quarto. Felix curarum, cui non Heliconia cordi. Idem quinto. Felix demeritos habet admissura parentes. Verg. Geo. primo. Felices operum, quantam fuge, pallidus orcus. Idem secundo. Felix qui potuit seruum cognoscere causas. De quo Seruius Aeneid. vndecimo inquit ibi, Hæc cape, & vlticrem pharetra deprome sagittam. Nomina in x, terminata ablatiuum singularē in e, mittunt: genitiuum verò pluralem in um: exceptis his, quæ sunt omnis generis, ut felix: nam & ab hoc felici, & horum feliciū facit. Lucanus. Felici non fausta loco tentoria ponens. Quod receptum est ideo, quia genitiuus pluralis à nominatiuo plurali minor esse non debet, sed aut par, aut maior vna syllaba.

Et quia à neutro facit felicia, felicum di cere

cere non debemus ne propter alia genera huic præiudicemus. Namque ab eo, quod felices, vt feliciū dicamus, ratio patitur: vna enim crescit syllaba ab eo quod est felix, vt feliciū dicamus, non procedit, ne minor sit genitiuus nominatiui plurali: similiter & vlticium, & nulticium dicimus, licet in his neutrum genus in numero singulari non inueniatur. Ad quod extrat regula Prisciani, libro 7. Neutra ab ablatiuo in i, singulari formari, vt, mari, maria: pari, paria: felici, felicia: cui nec obstat illud Despauterii, substantiua adiectiuis penitus similia seruant e, tantum in ablatiuo, ut Iuuenalis, Iuuenale: felix, felice: similiaque quod quidem est etiam Prisciani, qui libro 7. Adfert regulam, nihil tamen contra Seruium faciens. quæ est, Propria si sint appellatiuis similia terminantibus ablatiuum in i, ipsa per e, eundem proferunt casum vt, Iuuenalis, Martialis, Felix, propria, a Iuuenale, à Martiale, à Felice. Vnde nescio felix quod nomen est, proprium, an omnis generis semper adiectiuum? felice quidem ablatiuum esse, si felix proprium nomen est, ait Seruius Aen. 6. ibi Neptunus mu-ros, sanè in nominibus, quæ & propria, & appellatiua esse possunt, vt felix, ablatiuus à proprio: à felice. Abbas de adulteriis, quidam felix nomine recepit, si adiectiuum est, à felici sit. Ablatiuus igitur proprii felice sit, appellatiui verò felici, vt est consensus Seruii, atque Prisciani. Restat declarandum, æ diphthongo fœlyx an scribatur, an Latinus felix. Calepinus respondet, fœlyx à fœnus quidam deducunt conuersione, n, in l, quæ tamen etymologia vt nimis longe petita à nostris seculi eruditis ferè cunctis repudiatur: & felix vsus in omnibus ferè nuper emendatis exemplaribus extat, fauente Fabii præcepto, Inst. 1. cap. 6. de Literis. At quæ, vt vocales iunguntur, aut vnâ longam faciunt vt veteres, qui geminatione earum utebantur vbi admonet Petrus Mosellanus, in aurei numismatis veteri inscriptione Angelus Politianus testatur sese spectasse fœlix, pro felix: cuiusmodi sculpturam & nos in ære vidimus. Idem camerarius ibidem ut fœlix,

virtus, pro felix, & virtus. Idem Franciscus Quintianus Epographia. 2. Illud addendum est, antiquos vocalem producendam geminasse: vt felix, virtus, pro felix, & virtus & quid dilucidus Fabii præcepto cap. de Orthographia? At Ioannes Despaut. vetustatis amator, cap. de Orthographia præcipit scribendum fœlix. At quid difficilis Quint. doctrina, præsertim de Literis, vbi ipse ait, velut facti huius aduentibus apparebit multa rerum subtilitas, c. felix pen. acu. Ver. Aen. 9. Vastatorem Amycum, quo nō felicius alter. Oui. Met. 6. Vt sua progenies, & felicissima matrum. Hor. Epist. 2. Iam spirat tragicum fati, & feliciter audent. Iuue. Sat. 2. Signatæ tabulæ dictum feliciter ingens. Oui. Met. 10. Interea niueum mira feliciter arte. Mant. Illicis, ipse suum solus felicitat æuum. antepen. acu. vide Inermis. Vide Impar. vide Tridens.

FELSIIVS, pen. cor. Flac. 9. Non secus ac florens pubenti felsinus æuo. antepenultima acuit.

FENESTRA, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Vox erat & bisores intrabat luna fenestras. Idem 6. Qua lunien thalamis parua fenestra dabat. Idem. Vnde fenestellæ nominata porta tenet. Ver. Aen. 4. Quattuor à ventis obliqua luce fenestras. Idem. 2. Rorora & ingentem lato debitore fenestræ. Iuue. Sat. 1. Natus ad Euphratem molles quod in aure fenestræ. pen. acu.

FERALIS, pen. pro. Oui. Met. 15. Ferali mutant cum papilione figuram. Idem secundo. Tūc cum feralis præteriere dies. Stat. Theb. 3. Nocturnæque gemunt stryges, & feralia bubo. Sil. 6. Iamque vbi feralium strepitu circumtonat aulam. Luca. primo. In turbam missi feralia fœdera regni. Idem. Sanguinis & diro feralis ominis tædas. Iuue. Sat. 5. Pōnitur exigua feralis cœna patella. pen. flec.

FERAX, pen. cor. Ver. Geo. 1. Finditur in solidum cuneis via deinde feraces. Idem 2. Ille ferax aloe est, illa experiere colendo. Idem Opusc. Fertilis hæc, segetique feracior altera viti. Oui. Met. 7. Has cœrefe putant, nascasque alimenta feracis. penultima acuit.

FERCVLYN, penult. cor. Hor. Ser. 2. Peruellunt

vellunt stomachum sifer,alea,fercula coa.
Idem. Multaque de magnis superessent
fercula cæna. Iuue. Sat. 1. Fercula nunc
audi mollis ornata macellis. Mart. 5. Al-
ter perlegitur, dum fercula prima morâ
turan tepen acu.

F E R E T R U M, pen. cor. Oui. Met. 14. Lucida-
que arsurâ portabat membra feretro.
Idem 2. Iamque regum, quassaque faces,
feretrumque parabat. Idem Fast. 4. Oscu-
laque applicuit posito suprema feretro.
Prop. 4. Nunc spolia in templo etia con-
dita causa feretri. Idem. Hinc feretri di-
cta est ara superba Ioui. Ver. Aen. vndeci-
mo. Haud segnes alti crates, & molle fere-
trum. Idem 6. Coniciunt pars ingenti
subiere feretro. Inquit Seruius, feretro
Græci dixit. nam capulus dicitur a capi-
do: itaque sentire Seruius videtur phere-
trum scribendum. Dequo loquitur Var-
ro de lingua Latina: nam ubi lectus mor-
tui feretur dicebant feretrum nostri: Græ-
ci verò pheretron. Cornu copiaz ait, fero
verbum à Græco deducitur: Græci enim
phero quoque dicunt, à quo tam apud il-
los, quam apud nos pheretrum dici: vsus
tamen hodie est, quod sicut capulus dicitur
à capiendo, quod corpus capiat: ita
feretrum à ferendo Latine, quod corpus
ferat. antepen. acui. mura enim &
liquida iuuat metrum, non accentum. Vi-
de Peragro. Vide Phetrum.

F E R I A E, pen. cor. Mant. Feriz, & ipsarum
numeris ostenditur ordo. antepen. acu.

F E R I N U S, pen. pro. Oui. Fast. 5. Vberaque
expositis ille ferina dedit. Idem Met. 2.
Vindictæ antiquam faciem, vultusque fe-
rinos. Ver. Aen. 11. Armentalis equæ mâ-
nis, & lacte ferino. Idem 1. Implentur ve-
teris Bacchi, pinguisque ferinæ. Mant.
Exhilarat omnes pinguem adsumpsere
ferinam. pen. fle&.

F E R I O, pen. cor. Oui. Met. 2. Cominus ense
ferit, iaculo cadit eminus, ense. Idé Fast.
3. Ille cadit præceps, & calce feritur aselli.
Idem de Trist. 1. Ipsaque ceruleis certa fe-
ratur aquis. Idem. Et ferunt mœsta pe-
tora nuda manus. Idé de Pont. 3. Cum
feriant vnum, non vnum fulmina terrê.
Mart. 1. Et quem supremæ Tethyos vnda
ferit. Idem 14. Nostra nec ardenti gemma

feritur aqua. Ver. Buc. Occurrere capro,
cornu ferit ille, caueto. Stat. Syl. 2. Quæ-
que ferit cornos exerta megalia fluctus.
Idem 1. Hic thyrsos, hic plectrâ ferit, hic
Enthea lauro. Luca. 2. Assuetas crebris fe-
riunt vlulatibus aures. Idem 10. Assiduo
feriunt, vultus posuere minaces. Iuue.
Sat. tertia. Qui sequitur, ferit hic cubito,
ferit assere duro. Horat. Serm. secundo.
Frigore te feriat, quid cum Lucillius au-
sus. antepen. acu. Mant. Neprunum ingre-
ditur resonans feritoris ab euro. Idem. Ser-
uabantur adhue flentes, iubent feriri. pe-
nule fle&it.

F E R I T A S, pen. cor. Oui. Met. 1. Struxerit
insidias notus feritate Lycaon. Idem. Idé
oculi lucunt, eadem feritatis imago est.
Idem 3. Nunc armatur eo nimium ferita-
tis in illo est. Idem Fast. 4. Deposita fe-
quitur tandem feritate iuuentam. Idem
3. Exoritur feritas, armisque potentius
æquum est. Mart. 1. Post quàm inter nos
est, plus feritatis habet. Ver. Aen. 11. Ac-
cepere neque ipse manus feritate dedis-
set. Idem. Opusc. Ipsa magis, namque Ida
potens feritatis, & ipsa est. Stat. Syl. 2. Et
feritas inamœna via nunc ire voluptas.
antepen. acu.

F E R M E, pen. pro. Iuue. Sat. decimaquarta.
Mobilis & varia est fermè natura malo-
rum. aduerbii accentus est.

F E R O, pen. cor. Oui. Met. 1. Mox etiam fru-
ges tellus inarata ferebat. Idem. Fœda Ly-
caoniz referens conuiuia mensæ. Idem
2. Perque mare instabiles nimia leuitare
feruntur. Idem. Ire boues, fer opem, ferto
que silentia deme. Idem Fast. 5. Quo fe-
rar, ignoro, copiaque ipsa nocet. Idem 3.
Racche fidem præsta, nec præfer amorib-
us villam. Ver. Aen. 12. Ex referor toties
quæ mentem insania mœat. Idem Buc.
Ecce ferunt nymphæ calachis tibi candi-
da Nais. Stat. Syl. 1. Accensum quis bile
feret, famulisque tument. Luca. 1. Nec
se Roma ferens, sic cum compage soluta.
Hor. de Art. Multa ferunt anni venien-
tes commoda secum. Iuue. Sat. 1. Qua-
drinio cum iâ se xta ceruice feratur. pen.
acu. Vide Feretrum. Idem 2. Non tulie
ex illis eorum Lauronia quædam. Idem
9. Quæ tulerit dormire virum cum fen-
serat

- ferat vxor. Idem. Corpore laturos stat fortuna improba noctu. Oui. Met. primo. Protinus exarsit, sic tempora distulit ita Mart. primo. Paronus ut tulerint, alius ipse tulit. Ver. Aen. 12. Prætulim, Læliæque libens in parte locarim. Pers. Sat. 1. Prætulere nuxæ, non si quid turbida Roma, pen. acu. Hor. de Art. Quid latura sibi, quid dolitura negatum. pen. fleet. Priscilib. 8. A fero, tuli est præteritum, à verbo antiquo tulo. Quint. Inst. cap. 10. Quod verbis etiam accidit, ut fero, tuli: cuius præteritum perfectum & vterius non inuenitur. sensus est, obice ret quispiam, quoniam hæc vel nomina, vel verba inclinari queant in ea, quibus dicuntur carere: respondet, nec plurimū refert, nulla hæc, an prædura sint. i. admodū inusitata habeant? Cicero in Ver. Sicut opiniones hominum, & religiones ferunt. Idem. Tantum relictum est, quantum Apronii libido tulit. i. Apronio libuit. Idem. Quantum Apronii voluntas tulit.
- FERONIA**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ora, manusque tua, lauimus Feronia lymphæ. Ver. Aen. septimo. Præfidet, & viridi gaudens Feronia luo. Idem. 8. Nascenti cui tres animas Feronia mæter. Sil. decimotertio. Diues ubi ante omnes colitur Feronia luo. antepen. acu.
- FEROX**, pen. cor. Oui. de Trist. primo. Sæpe ferox cautum petiit Neptunus Vlysses. Idem de Pont. primo. Quique dolet quoties cogitur esse ferox. Idem Met. primo. Ille ferox tacuit, pudet hæc opprobria nobis. Mart. octauo. Hoc cratere ferox commisit prælia Rhætus. Hor. de Art. Sit Medea ferox, inustaque flebilis Ino. Luca. primo. Non tu Pyrrhe ferox, nec tætis cladibus autor. Idem. Marte sub aduerso reuerent in terga feroces. Luu. Sat. prima. Securus licet Aeneam, Rutilunūq; ferocem. Mant. Quod membris valeant, animisque ferocibus auint. Idem. Tela manu stringunt, oculisque ferocibus hostem. pen. acu.
- FERRVS**, pen. cor. Prop. tertio. Ferreus aurato ceu cataphractus equo. Oui. Pen. nel. Aut in quo lateas ferreus orbe licet. antepen. acu.
- FERRUGINEVS**, pen. cor. Ver. Aen. 6. Et ferruginea subnectat corpora cymba. Idem Geo. 4. Et pinguem Silia & ferrugineos hyacinthos. Star. Theb. 2. Et ferrugineū nemus assupet, ipsaque tellus. Idem 1. Et ferrugineū fontem discriminat anguis. antepen. acu.
- FERRARIA**, pen. cor. Mant. Oppida Ferraria princeps Patauina subegit. Idem. Ferrariam miles Gallis comes iuit Iberus. antepen. acu.
- FERRATVS**, pen. pro. Ver. Geo. tertio. Vndaque in tergo ferratos sustinet orbes. Iuue. Sat. septima. Et longè ferrata domus seruire iubetur. penult. fleet. Hor. Ser. Fecerit auspicium cras ferramenta Teanū. penult. acuit.
- FERRUGO**, pen. pro. Tibul. primo. Quantum prætexens picta ferrugine cælum. Catul. Carbasus obscura dicat ferrugine Hibera. Ver. Geo. 1. Cum caput obscura nitidum ferrugine textit. Oui. Met. 2. Iussa facit, pectusque manu ferrugine tincta. Idem in Ibin. Membraque vinxerunt tinctis ferrugine pannis. Ver. Aen. 9. Pictus acu chlanidem, & ferrugine clausus Hibera. Ait Seruius. Ferrugo coloris genus est, qui vicinus est purpuræ subnigræ. pen. fleet.
- FERTILIS**, pen. cor. Ver. Geoc. 4. Iugera ruris erant, nec fertilis illa iuuenctis. Oui. Met. quinto. Hac Arethusa tenus geminos dea fertilis angues. Idem. Fast. tertio. Fertilis occultas iuenit herba vias. Srat. Syl. quarto. Intrauit repetita larem sic fertilis oro. Luca. tertio. Fertilis Euphrates, Phariz vice fungitur vnda. antepenult. acuit.
- FERTILITAS**, penult. prod. Ouid. Fast. tertio. Mater & indoluit fertilitate sua. Idem. Met. 5. Fertilitas terræ latum volgata per orbem. Idem 2. Hos ne mihi fructus? hunc fertilitatis honorem. Claud. Fertilitas, messesque; ferat nunc humidus auster. antepen. acu.
- FERS**, pen. cor. Oui. de Pont. primo. Vt fera nimbo tumuerunt æquora vento. Idem Met. primo. Terra feras caput, volucres agitabilis aer. Idem. Nam quam ferus hostis erat, tamen illud ab vno. Idem. Mænala graniferam latebris hotren-

horrēda ferarū. Idem. Sylvarū lacebris ca
priuarūq; ferarum. Mart. 1. Affuit immi-
sū pecudum genus oē ferarū. Ver. Geo.
primo. Tum laqueis captare feras, & fal-
lere visco. Stat. Syl. primo. Alituum, pe-
cudumque mihi, durique ferarum. Tibu-
l. primo. Sola feros Hecates per do-
muisse canes. pen. acuit. Ver. Aen. tertio.
Iamque ferē sicco subducta litorē pup-
pes. Ait. Seruius, re, in ferē longa est. Iuu.
Sat. sexta. Nulla ferē causa est, in qua
non femina litem. Auso. Nam tecum fe-
rē totus ero quōcūque recedam. Quin-
tilianus asserit ferē finalem ē, commu-
nem esse: & lacijs in Epographia quinta.

FERVILA, pen. cor. Iuue. Sat. sexta. Cogi-
tur hic frangit ferulas, iubet ille flagel-
lis. Hor. Ser. secundo. Nam ut ferulas
cedas meritum maiora subire. Auso. Au-
sonius cuius ferula nunc scæpera vere-
tur. Ver. Buc. Florentes ferulas, & gran-
dia lilia quassans. Oui. de Art. primo.
Quadrupedem ferula dum malus vrget
aquis, antepen. acu.

FERVIDVS, pen. cor. Ver. Aen. vndeci-
mo. Eripit a femore, & trepidanti ferui-
dus inilit. Idem octauo. Dentibus in-
frendens ter totum feruidus ira. Idem
Geo. tertio. Et proni dat lora, volat vi-
feruidus axis. Mart. decimoquarto. Fer-
vida ne trico tibi pollice puitula furgat.
Sil. 17. Feruidus ingenii Masinissa, & fer-
vidus æul. antepen. acu.

FERVEO, pen. cor. Pers. Sat. prima. Mide
vaporata lector mihi ferueat aure. Oui.
Met. primo. Atque ita semineces par-
tim feruentibus artus. Ver. Aen. primo.
Feruer opus, redolentēq; thymo fragrantia
mella. Idem octauo. Feruere Leucaten,
auroque effulgere fluctus. Idem quarto.
Quosve dabas gemitus, cūm lictora fer-
uere late. Ait. Seruius, infinitus hic à
tertia est coniugatione, idēst, feruo, fer-
uis: nam secundæ coniugationis verba
perdita ē, quod habent ante o, in ter-
tiam migrant: ut, ferueo, feruo: fulgeo,
fulgo: hinc est feruere Leucaten, au-
roque effulgere fluctu. ut Horat. Vade,
vale, caue, ne titubēs, mandataque fran-
gas, nam in caue, ne longa est, nec vo-
calis sequitur ut in Buc. Vale vale in-

quit Iola. sed dicimus à tertia esse coniu-
gatione imperatium: ut cauo, cauus.
Quint. Inst. primo. cap. decimo. Om-
nia quæ ē, & o, literis fatendi modo ter-
minantur, eadem si in infinitis ē, literam
media syllaba accipiunt, vtiq; produ-
ctam habent. ut perandeo, spondeo: pran-
dere, spondere. At quæ, solam habent
solammodo per eandem literam in infi-
nita exeunt: breuia fiunt, lego, dico: le-
gere, dicere. etiam si est apud Lucillum
feruit aqua, & feruet, feruit nunc, & fer-
uet ad annum, & sequens ait, ut sic-
tis antiquos secutus feruere breui media
syllaba dicat, deprehendatur viciose lo-
qui. ubi inquit A. scensius, admiror, quod
dicat Fabius, viciose loqui qui ita lo-
quatur quid mirandum? si præceptum
tradidit, ab oratoribus petenda est auto-
ritas dicendi non à poetis, quos metri
necessitas excusat.

FERVOR, pen. pro. Oui. Met. primo. Tum
primū siccis aer feruoribus vltus. Idem
2. Incaluit, sumptūque nouas feruoribus
iras. Lucr. quinto. Possideat, multum cæ-
cis feruoribus ignem. pen. acu.

FESSIDVS, pen. cor. Iuu. Sat. 12. Quanto
Fessidius laudant vocalis agentem.

FESSULA, pen. cor. Silo. octauo. Fessula, &
antiquus Romanis mœnibus horror. an-
tepen. acu.

FESTINO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Effeda festi-
nant pilenta peritoria naues. Sil. 1. Si Val-
li festinet opus, nec cætera segnis. Iuue.
Sat. quarta. Traxerat attonito, & festina
re coactos. Oui. de Pont. quarto. Ut festi-
natum non foeiatis iter. Idem Met. 11.
De consorte suo cursu festinus anhelō.
Idem. Festinet vestes iam quas ubi vene-
rit ille. Mart. 1. Festinauit Arabs, festina-
uere Sabæi. Idem 2. Si festinatis toties ti-
bi lecta libelli. Idem 10. Hic festinata re-
quiescit Herotion umbra. Stat. Syl. 2. Fe-
stinabat herus: breuib; constingere le-
nis. Idem Theb. 6. Festinate, furit, palmæ-
que, & præmia ferre. Ver. Geo. 4. Vela era-
ham, & terris. festinem aduertere pro-
ram. Idem Aen. 9. Veste regens tibi quā
noctēs festina, diesque. Stat. Theb. quarto.
Non humili festina uodo, iamque
amne propinquo. Idem sexto. Festi-
nus

- nus voti pater, infantesque sagittas. Idem Achil. 1. Vis festina parat, tenerosque superuenit annos. Flac. 9. In mare mox tronion festiuo fluctere remo. Ver. Aen. 2. Fessinate viri, nam quæ ram sera moratur. Cicero in Ant. Ad singulare Antonii factum festinatorator. Idem. Ad reliqua enim festinat animus. pen. flect.
- FECIS**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Græcam urbem quantumvis quota portio fecis Achez. pen. flect.
- FIBER**, pen. cor. Sil. 15. Enatat in testro prædæ fiber auius hoste. penul. acu. De quo ait Seruius Geo. 1. ibi, Castorea Eliadum palmas. fibri canes sunt pontici, quorum testes apti sunt medicaminibus, propter quos ubi se requiri senserunt, eos secant. Vide Castor.
- FIBRAE**, pen. pro. Oui. Met. 14. Radicis fibras labentibus irrigat vndis. Idem 15. A pecudis fibris, ad cippi cornua lumen. Sil. 3. Fibrarum, & pennæ diuinatumque sagacæ. Ver. Geo. 1. Strimonizq; grues, & amaris intyba fibris. Idem Aen. 6. Pectore, nec fibris requies datur vlla renatis. Idem Geo. 1. Tristibus aut exis fibræ apperere minaces. pen. acu.
- FIBRENS**, pen. pro. Sil. octauo. Et qui fibreno miscentem flumina Lyrim. penul. acuit.
- FIBULA**, pen. cor. Oui. Met. 2. Nec positus variare comas, sed fibula vestem. Idem 8. Rasilis huic summas mordebat fibula vestem. Claud. Vberibus proprior madebat fibula vestes. Mart. 7. Menophili penen tam grandis fibula vestit. Idem. Delapsa est misero fibula verpus erat. Ver. Aen. 3. Aurea purpuream subnectit fibula vestem. Idem 12. Baltheus, & laterum iuncturas fibula mordet. Idem Opusc. Aurea soleenni compum quoque fibula ritu. Sil. 14. Fibula quod fuerat, vestemq; momorderat auro. Stat. Theb. 7. Carbafeique sinus, & fibula rasilis auro. Idem 6. Emicat, & torto cblamydem diffusulat auro. antepen. acu.
- FICEDULA**, pen. cor. Mart. decimotertio. Cærea quæ patulo lucet ficedula lumbo. Iuue. Sat. decimaquarta. Mergere ficedulas didicic nebulone parente. antepenultima acuit.
- FICELIA**, pen. cor. Mart. sexto. Incolis, & veteres, tu quoque ficelias. antepenultima acuit.
- FICTILIS**, pen. cor. Auso. Fama est fictilibus canasse Agatoclea regem. Tibul. 1. Dona nec à pueris spernite fictilibus. Idem Fictilia antiquus primùm sibi fecit agrestis. Prop. 4. Fictilibus creuere deis, hæc aurea templa. Iuue. Sat. 1. 1. Fictile, sic veniunt ad miscellanea ludi. Pers. Sat. 2. Vesitalesque vrnas, & Thuscū fictile mutat. Ouid. Fast. 3. Ponitur summa fictilis vrna coma. Mart. 5. Fictilibus nostris exoneratus eris. Idem 14. Latius erat Thuscis Porfena fictilibus. antepen. acu.
- FICUS**, pen. pro. Oui. Fast. 2. Rumina nunc ficus, Romula ficus erat. Idem. Stabat ad huc duris ficus densissima pomis. Idem. Attibi dum lactens hærebit in arbore ficus. Iuue. Sat. 10. Discutienda valent sterilis mala robora fici. Hor. Ser. 2. Pinguibus, & fici passum iecur anferis albi. Idem. Et nux ornabat mensas cum duplici ficu. Mart. 1. Cum dixi ficus, rides quæ si barbara verba. Idem. Et dici ficos Cæciliane iubet. Idem. Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci. Idem. Dicemus ficos Cæciliane tuos. Idem 7. Res mira est, ficos non habet vnus ager. penult. flect.
- Hor. Ser. 1. Olim truncus eram ficulnus inutile lignum. Ait Seruius Geo. 1. ibi, Sed tamen & quernas glande sunt aliquæ deriuationes ex vñu magis, quàm ex ratione venientes: vt quercus, ficulnus, ilignus, columnus à corilo, ilice, ficu, quercu. pen. acu. Mart. 7. Ficosæ est vxor, ficosus & ipse marius. Idem. Filia ficosæ est, ac gener, atque socer. Idem 12. Nil nisi ficecum nunc Labienus habet. pen. acu.
- FIDES**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Fronti nulla fides. quis enim non vicus abundat. Oui. Met. 1. Sponte sua sine lege fidem, rectūque colebat. Idem Fast. 3. Nec mihi parua fides annos hinc ille priores. Idem. Dependetque fides, adueniente die. Idem. Si mea nota fides irrita nulla petes. Stat. Theb. 7. Pectore in hoc ubi tunc fidei, pacisque sequestra. Luc. 1. Et concussa fides, & multis vile bellum. Ait Seruius Aen. 3. ibi, Propterea, siqua est Hele non prudentia vati. in homine enim prudentia

dencia est, in vatibus fides. Hor. de Art. Sic etiam fidibus voces creuere seueris. Idem. Musa dedit fidibus duos, puerosque deorum. Idem. Epist. Vt valet, vt me minie nostri fidibusve Latinis. Idem 2. At non verba sequi fidibus moderauda Latinis. Pers. Sat. 6. Fenisceze strepitum fidis intendisse lacinis. Ver. Aen. 6. Threia fretus cithara, fidibusq; canoris. Ait Seruius, fidibus autem est à nominatio fidis. Ad hoc latius videas in Valla, libro 1. cap. 5. pen. acu.

FIDELIS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Curreret huic medicus multum celer, atque fidelis. Pers. Sat. quinta. Parca tenax veri seu nota fidelibus hora. Idem tertio. Respondet viridi percussa fidelia limo. Oui. de Pont. quarto. Qui veritus non es portus operire fideles. Ver. Aen. 9. Nec duplici Squama lorica fidelis, & auro. Mâr. Aethereum populis vbi læta fidelibus arua. penultima flecit. Stat. Syl. 2. Quem fortuna sinit non mente fidelior ægra. Oui. Fast. 6. Tum me peniteat posuisse fideliter iras. Hor. Epist. primo. Nec retineat patulæ commissæ fideliter aures. penult. acuit.

FIDENAS, pen. pro. Iuue. Sat. sexta. Viuat Fidenis, & agello cedo paterno. Idem 10. En Fidenarum, Gabiorumque esse potestas. Hor. Epist. 1. Fidenis vicus tamen illic viuere vellem. Ver. Aen. 6. Hi tibi No mentum, & Gabios, vrbeque Fidenam. pen. acuit. Ait Seruius. Fidenæ dicuntur, vt Thebæ.

FIDENTINVS, pen. pro. Mart. 1. fama refert nostros te, Fidentine libellos. penultima flecit.

FIDICEN, pen. cor. Hor. Epist. 1. Vulgani fidicen, iuuat immemorata ferentem. antepenult. acuit.

FIDISSIMVS, pen. cor. Oui. Met. 3. Aut vltor vestræ fidissima corpora mortis. Ver. Aen. secundo. O lux Dardanæ spes ò fidissima Teucrum. Mant. Contrahit ò memorans fidissima pectora nunquam. antepenult. acuit.

FIDO, pen. pro. Stat. Syl. primo. Pectora sic misto reuerentia fidit amori. Luca. quinto. rursus cuncta sibi cessisse pericula Cæsar. Hor. Ser. 1. Ad castus dubios fidet sibi

certius hic qui. Oui. Met. primo. Diffidunt monitis, sed quid tentare nocebit? Mart. secundo. Confidis naribus, non pe dico maritus. Oui. de Trist. quinto. Nunquid Achilles inter fera prælia fidi. Ver. Aen. primo. Ausus & affidis melius confidere rebus. Idem quinto. Fas omne est Cytherea meis te fidere regnis. Ait Seruius, fido dactiolum tantum regie, ita & confido. Cicero Att. Illud relinquendum puto magis, quam fidentem rebus. Idem. Non magnopere his legionibus confido. pen. flecit.

FIDUCIA, pen. cor. Oui. de Trist. 3. De Io ne vult fieri, tanta est fiducia formæ. Idem de Pont. secundo. Nec tamen hæc dici possit fiducia mendax. Idem Met. secundo. Nec se dissimulat, tanta est fiducia formæ. Sil. sexto. Gloria, & incerti fallax fiducia Martis. Idem primo. Haud vlli contra fiducia surgere vento. Luca. primo. Conqueritur, deerit ne tibi fiducia nostri. Idem tertio. Vana mouet Graios nostris fiducia cursus. Stat. Theb. sexto. Dulce viris, tantique iuuat fiducia belli. Ver. Opusc. Tanta est in paruo fiducia crine cauendi. Idem Aen. vn decimo. Turne sui meritos, si quæ est fiducia sorti. Idem 9. At non audaci cessit fiducia Turno. Idem septimo. Quid causas petis ex alto fiducia cessit. Idem 1. Tanta ne vos generis tenuit fiducia vestri. Ait Ser. Astreus vnus de Titanibus, qui cõtra deos arma sumperunt, cum aurora concubuit, vnde venti nati sunt: & hoc loco fiduciam pro confidentia posuit; cum fiducia in bonis sit, confidentia in malis. antepen. acu.

FIDVS, penult. prod. Stat. Syl. secundo. Pœnituit vidisse deam, conuersaque fidas. Ver. Aen. primo. Vnam, quæ Lycios, fidumque uehebat Orontem. Idem. Corripuit fidus quæ tela gerebat Achates. Hor. de Art. Nec verbum verbo curabis reddere fidus. penultima flecit. Vide Bilix.

FIGO, penult. prod. Ouid. Metamorph. primo. Figitur in uiridi sic fors tulit anchora prato. Idem. Filius huic Veneris figatur tuus omnia Phœbe. Idem secundo. Figit & ignotas, montes, agrosque salutar.

R Idem

Idem 1. Vulnifico fuerat fixurus pectora telo. Idem duodecimo. Figitur hic duplici Grincus sua lumina ramo. Iuue. Sat. 8. Figantur virides scalarum gloria palmæ. Idem 4. Laudo tamen vacuus quod sedem figere Cumis. Stat. Theb. 9. Figitur ora La mus sicut faucibus inguina Lygdam. Verg. Buc. Atque humiles habitare casæ, & figere ceruos. Idem Geo. primo. Auritosq; sequi lepores, tum figere ceruos. Idem Aeneid. nono. Figite me, si qua est pieras, in me omnia tela. Stat. Theb. octauo. Exubias, figemus, ait, procul arceat ipsum. Idem nono. Figitur & validos sonipes Attollos in armos. penultima fleat. Cicero in Ver. Vt quam damnatis seruis crucem fixeras. Idem. Beneficium, ut dicitur trabali clauo figere.

FIGVIVS, pe. cor. Luca. 1. At figulus, cui cura deos, creataq; cæli. Auson. Sicantæ figulo sum genitore satus. Iuue. Sat. 4. Tépore iam Cæsar figuli tua nostra sequitur. antepenultima acuit.

FIGVRO, pen. pro. Claud. Forma nictet Venerem Magnetica gemma figurat. Ouid. Fast. 6. Veniatq; in volucres falsa figuratus. Idem de Pont. 3. Te Legonive patrens vendendis nata figuris. Idem Metamorph. primo. Induit ignotas hominū conuersa figuras. Idem. Quæ facit, ut lædatur, mutando perde figuram. Pers. Sat. sexta. Patritæ inuicem vuluæ mihi trana figuræ. Mane. Prima figurabat raurum pars vltima piscem. Cicero de Vn. Deus mundum ea forma figurauit. Idem de Fin. Et ita figuratum corpus est. penultima fleat.

FIGIVS, pen. cor. Oui. Metam. 1. Filius antedem patrios inquit in annos. Idem Fast. 4. Dux comiti narrat, quod sit tibi filius æger. Idem de Pont. 2. Purpureus niqueus filius insit equis. Tibull. Ipse suas spectator oues, at filius agnos. Stat. Syl. 3. Frigus amat celeres genitoris filius annos. Verg. Aeneid. 7. Filius ardentis, haud secius æquore campi. Mart. 7. Filia scilicet est, & gener, æque socer. Iuue. Sat. 6. Filia Penelopes fieres si fraude pudica. Idem nono. Quid tibi filiolus, vel filiola nascitur ex me. antepenultima acuit. Ait Ser. Aeneid. octauo ubi, Corniger Hesperidū

filiius vocatiuus antiquus est, quia apud maiores in omni forma vocatiuus similis erat nominatiuo: sed modò aliter est, in secunda tantum forma: namque si proprium fuerit nomen, & i ante us habuerit, us perdita, facit vocatiuum, ut Terentius, Terenti, nullo excepto: si autem appellatiuum sit, in e mittit vocatiuum, ut pius, piest: filiius, filiuie, excepto filius, nam fili facit.

FIGIVM, pen. prod. Ouid. de Pont. 1. Nerunt fatales fortia fila dex. Stat. Syl. primo. Tè datis iam fila colos, nec fulminis atri. Iuuen. Sat. tertia. Candela cuius despenso, & tempore filum. Idem seprinio. Spendet enim Tyrio stataria purpura filo. Luca. sexto. Traxerunt corti magica vertigine fili. ubi ait Sulpitius, aduerredum est, filum habere filios, & fila. Idem Ascensus, est autem hoc loco fili pluralis numeri nominatiui casus, & generis masculini. pen. fleat. Vide Acetum.

FIGIX, penult. cor. Verg. Georg. tertio. Et multa duram stipula, silicunque manipulis. Idem secundo. Et silicem cuius inuisum pascit aratris. ait Seruius. radices enim eius sibi inuicem sunt nexæ, & anulæ renascuntur. Pers. Sat. quarta. Non tamen illa filix vili mansuecit aratro. Horat. Ser. 1. Neglectis vrenda filix innascitur agris. pen. acuit.

FIGIVS, penult. cor. Verg. Georg. 1. Nec saturare fimo pingui pudeat sola neve. Idem secundo. Sparge fimum, pingui & multa memior oculte terra. penultima acuit.

FIGIO, penult. cor. Ouid. de Pont. primo. Me quoque conantem gladio finire dolorem. Idem de Trist. quarto. Forsitan hanc ipsam viuat modò, finiet olim. Idem Metamorph. secundo. Finierat motus dictis tamen ille repugnat. Idem Fast. tertio. Finierant lacrymis marita bella suis. Mart. octauo. Finieram, cum sic respondit nona fororum. Luca. tertio. Finierat cum turbago iam prodita vultu. Stat. Theb. quinto. Finierat, cæloque cauam nox induit umbram. Pers. Sat. quinta. Daue citò, hoc credas iubeo finire dolores. Verg. Aeneid. vndecimo. Si bellum finire malum si pellere bellum. antepenultima

multima acuit. Catul. Quem simul optata finito tempore lices. Iuue. Sat. prima. Sed cum summus honos finito computat anno. Idem octavo. Intendunt oculos finitum tempus honores. Sil. primo. Tandem ut finitæ voces, nec cætera segnis. Pers. Sat. sexta. Inuenit Chrisippe tui finitor acerui. Stat. Theb. octavo. Manibus, cunctis finitor maxime rerum. Luca. 9. Oltidæ Libyce finitor circulus ore Oui. de Art. secundo. Finiturus eram, sed sunt diuersa puellis. Cicero de Leg. Demetrius Sepulchris nouis finiuit modum. Idem de Fin. Cupiditates non epicuri diuisione finiebat. pen. fleet.

FINIS, pen. pro. Stat. Syl. secundo. Hic finis raptu, quin tu iam vulnera sedas. Luca. primo. Longa per extremos pomeria cingere fines. Plac. primo. Hinc damnum de hinc sedet, gentesque fovebo. Ver. Aen. septimo. Aeneadæ possunt Italosve oblidere fines. Idem primo. Et iam finis erat, cum Iuppiter æthere summo. Idem. Fini bus arceret, volat ille per aera magnum. Idem. Finibus expulsum patriis, noua regna petentem. Idem secundo. Hæc finis Priami fatorum, hic exitus illum. ait Seruius. Omnia Latina nomina in anima, simplicia, à verbo non venientia, nis syllaba terminata masculina sunt: in anima dixit, propter canis, simplicia propter bipennis, à verbo non venientia propter finis. Vide Despaut. 1. Sed rarum lectum est apud Cicetonem. pen. fleet.

FINITIMVS, pen. cor. Ouid. Metamor. tertio. Curaque finitimos vincere maior erat. Idem de Pont. tertio. Finitimus rapido quam perit hostis equo. Verg. Aenei. septimo. Finitimas in bella feram rumoribus vrbes. Idem 6. Nam tua finitimi luge, latet; per vrbes. Lucr. 5. Finitima inter se, nec lædere, nec violare. Mant. Finitimas belli assueci vincere, tandem. antepenult. acuit.

FIO, pen. pro. Ouid. de Trist. primo. Omnia iam fieri fieri quæ posse negabam. De Pont. tertio. Aemula Penelopes fieres, si fraude pudica. Idem Metamor. secundo. Orbis ait fieret, nec brachia sacra videres. Mart. 10. Barbatus labris, Dindyme fio tuis. Hor. de Art. Obscurus fio, seclan-

tem lenia nervi. Inuen. Sat. quarta. Vnde sic ut malim fraterculus esse Gigantis. Idem 5. Ex nihilo fieres quantus Virronis amicus. Idem. Quis melior plorante gula? ergo omnia sunt. Hor. Derisor, & melior sic accedente senectæ. quartæ esse coniugationis, ait Drauterius de quo ait Seruius Aeneid. 3. abi. Vi ponitur. similiter fio pro fieri, fieri facit permixta coniugatione. fio, si longatur potius vsu, quam ratione: & hoc vult Priscianus, cap. de Accentibus. Philosophia est sicut vnum verbum fio, vocalis enim ante vocalem breuiatur in Latinis, fallit in fio ex vsu, non ratione; ita Philosophia acuit penultim. Vsu apud Latinos, non ratione. penultima fleet. Est enim o breuius: vt, Dindyme fio tuis. Cicero Art. Non potuit honorificentius à me fieri de nepote.

FIRMO, pen. prod. Stat. Syl. 1. Firmiuique; animos, blandisque madentia plumis. Sil. 1. Firmavit tenues ortus mox Daunia pubes. Verg. Aeneid. 12. Talibus inter se firmabant fœdera dictis. penult. acu. Luca. 1. Dum trepidat nullo firmatæ robore parres. pen. fleet. Cic. Off. Iustitia etiam latro num opus firmat. Idem Art. Cõtra arma Antonii præsidia firmavi.

FIRMANVS, penult. prod. Catul. Firmani saltus non falsò mentula diues. penultima fleet.

FISCELLA, pen. prod. Mant. Fiscella etiam virgis, vel cortice festa. Tibul. 2. Tunc fiscella leui derexta est vimine iunci.

FISCENINA, pen. pro. Hon. Epist. 2. Fiscenina per hunc inuenta licentia noxam. penult. fleet.

FISCINA, pen. cor. Ouid. Fast. 4. Vnde data est ægræ fiscina frondis oui. Mart. 1. Rustica lactantes nec misit fiscina metas. Verg. Geo. 1. Nunc facilis rubea textatæ fiscina virga. Idem Opusc. Nunc & caseoli quos scirpea fiscina siccant. antepenultima acuit.

FISTULA, pen. cor. Ouid. in Iblu. Virque Miolo robur deducere fissile tenes. Ver. Geo. 1. Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. antepen. acu.

FISTULA, pen. cor. Oui. Met. 2. Alterius distar septenis fistula cannis. Ver. Buc. Quæ

de Orat. Vos etiā nimis flagrare cupidi-
tate video. Idem pro Cæl. Flagrabant vi-
tia libidinis apud illum. Idem de Or. In
credibili quodam nostri homines dicēdi
studio flagrauerunt. pen. acu.

FLAMINIUS, pen. cor. Oui. Fast. 6. Sunt ti-
bi Flaminii, trāsminaque litorea testes.
Idem 2. Ipse Flaminiam poscentem fe-
brua vidi. Mant. Flaminiam versūs sub
papilionibus humi. Idem. Flaminius ica-
mnis te protectore biremes. Mart. duode-
cimo. Accipe de circo pocula Flaminio.
Iuuen. Sat. 1. Flaminiam puer Autume-
don nam lora tenebat. Idem. Quorum
flaminia regitur ciuis atque Latina. Sta.
Syl. secundo. Agmina, Flaminio quæ li-
nite miluius agger. antepen. acu.

FLAMEN, penult. prod. Iuuen. Sat. decima-
sexta. Nec res atteritur longo sufflamine
lieis. Flac. tertio. Flamina conticere
iacet cum fectibus æquor. Ouid. Metam.
primo. Cum sua quisque regat diuerso
flamine tractu. Idem. Obuiæque aduer-
sa vibrabant Flamina velles. Idem Fast.
secundo. Flamen adhuc prisco more Dia-
lis erat. Luca. primo. Et tollens apicem ge-
neroso vertice Flamen. Verg. Aenei. quin-
to. Cornu detorquentq; ferunt sua fla-
mine classem. Ait Seruius. Geo. secundo.
ibi. Ergo non hyemes. Ab eo quod est fla-
mina, flamen posuius dicere: licet sit vi-
tandum propter aliam significationem.
Nam dicitur flamen Dialis, flamen Mar-
tialis. Vide Calepinum. Idem in Aeneid.
octauo. ibi. Lanigerosque apices. Flami-
nes in capite habebant pileum, in quo er-
rat brevis virga desuper habens lanx ali-
quid, quod cum per æstus ferre non pos-
sent, filo tantum capita religare experūt.
Nam nudis penitus eos capitisbus incede-
re nefas fuerat. Vnde a filo, quo uteban-
tur, flamines dicti sunt, quali flamines.
penult. flect.

FLAMMIFER, pen. cor. Ouid. Metamor. 2.
Flammiferis implent, pedibusq; repagula
pulsant. Idem 15. Flammiferumq; trahēs
spatiofo limite crinis. Stat. Syl. 1. Esti flā-
miferas pouisset scandere sedes. antepen-
ult. acuit.

FLAMMIGER, pe. cor. Mant. Flammigeros
ignes, qui ascendit in æthera curru. Idē.

Flammigerans odio diuum cute nudat
atroci. Stat. Syl. 3. Dum me flāmigeri por-
tabit machina cœli. Idem Theb. 8. Accur-
rit, nūeo quā flāmiger ales gloriatur
tepen. acu.

FLAMMEOLVS, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Flam-
meolo, Tyrrusque palam genialis in hor-
tis. antepen. acu.

FLARE, pe. pro. Ver. Buc. Tu calamos in fla-
re leuis, ego dicere verlus. Idem Geor. se-
cundo. Infauit cū pinguis ebur Tyrrhe-
nus ad aras. Oui. Metamor. 7. Flabit a li-
huc curius, redituraque vela tenebat. Idē
15. Nulla foret toto, nec peruia flaribus
esset. Horat. de Art. Nondum spissa nimis
complexe sedilia flatu. Ouid. Met. 2. Hoc
necat afflatu funesta hos tabe veneni. Idē
Fast. 1. Ipse sui flatus, nec sonet aura ca-
net. Verg. Aen. 7. Flatus & in lento luctū
tur marmore consp. penult. flect. Cicero
Att. Ita bellē nobis flauit ab Epiro lenissi-
mus iuster, & mitis.

FLAUIA, pen. cor. Mart. 9. Addita quid La-
tio Flauia templa polo. antepen. acu.

FLAVINA, pen. pro. Sil. 8. Quiq; tuos fla-
uina focos, Sabatia quique. pen. flect. Ver.
Aenei. 7. Hi Soraclis habent arces, flauini-
aq; arua. antepen. acu.

FLAUVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Flauisq; de
viridi stillabant ilice mella. Idem 2. Arsu-
tus iterum Xanthus, Flauisq; Lycornas.
Idem de Trist. 1. Est mihi, sitque precor,
flauz tutela Mineruz. Luca. 3. Nobilis &
flauis sequeretur mista Britannia. Verg.
Geor. 1. Aut ibi flaua ferēs mutato syde-
re sarra. Stat. Syl. primo. Hic chelyn, hic
flauam maculoso nebride tergo. Idē quar-
to. Continud dextras flauī pete Tybridis
ora. Sil. secundo. Nondum signatz flaua
lanugine malæ. Mart. 6. Sic leue flauorū
valeat genus Vspiorum. penultima fle-
ctit. Verg. Buc. Mollī paulatim flauescat
cāpus arilla. pen. acu. Oui. Met. 13. Tui pis
equus nisi colla iubz flauentia vellēt.

FLICTO, pen. pro. Ver. Geor. 2. Flectere lu-
clantes inter vineta iuuenecos. Idem Aen.
12. Flectitur, exuperat magis agrestit-
que medendo. Idem octauo. Flectere sine
queo superos, Acheronta mouebo. penul-
tima acu. Pers. Sat. prima. Basilis, & lyn-
cenū menas flexura corymbis. penult. flect.

Cicero Att. Sed Leucatem fletere mole-
stum videbatur.

FLOR. pen. cor. Luca. secundo. Et summis
seruate malis nunc fero potestas. Oui.
Met. primo. Dixerat, & flebant. placuit
exlesse precari. Idem secundo. Desseuere
comis, quarit Boeotia Dircen. Idem 14.
r leuit amans glaucus, nimumque hosti-
lier vix. Idem flebat vt amissum, coniux
cum regia Iuno. Hor. Ser. secundo. filius
immaturus obisset flere quis esset. Ver.
Buc. Phyllida amo ante alias, nam me di-
scedere fleuit. Idem Geo. 4. fleuisset, &
gelidis hæc euoluisset sub antris. Mart.
8. Qui modo vix culicem fleuerat ore ru-
di. Ouid. Penel. flebam successu posse
carere dolos. Idem. Sappho. 1. flendus a-
mor meus est, elegia flebile carmen. Idem
Herm. flere licet, flendo certè diffundi-
mus iram. Idem. flebat aus, flebatque
foror, fratresque gemelli. Stat. Theb. sep-
timo. Dessebam, si verba tamen, non ius-
tissimè thorum. Cicero de Or. Lapidem
omnes flere coegisset. Idem in Ver. fle-
bat verque de suo supplicio. penultima
acuit.

FLEBILIS, pen. cor. Oui. Met. septimo.
flebile principium melior fortuna secu-
ta est. Idem de Trist. tercio. Occurrit re-
gi flebilis vnda suo. Hor. de Art. Sic Me-
dea ferox, inuictaque flebilis Ino. Stat.
Syl. 2. Ordinar abruptis etiam num flebi-
le venit. Oui. Medea. At mihi funesta fle-
biliora cuba. antepen. acui.

FLETVS, pe. pro. Oui. Met. primo. fletibus
auget aquas, naramque miserimus Io.
Idem vndecimo. Ter conata loqui, rer fle-
tibus ora rigauit. Stat. Theb. 4. flectaque
cognatis auribus. Meleagria Pleuron. Idem
7. Dixit, & esset penè inuolubile tin-
ctus. Idem 7. Pectora cum mista fletus a-
nus asperat ira. Iuue. Sat. 15. Circumscri-
ptores cuius minantia fletu. Oui. Met. 8.
Nunc matura meriti fletura nota coloni
flac. 5. fleturus pater, quantus duce ter-
ror in ipsa. pen. flect. de quo ait Seruius.
Aen. 6. ibi, Vagus & ingens: sane plora-
tus tantum lachrymarum est, plantus ve-
ro tantum vocum, fletus ad verumque.

FLORA, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Tædia non
lambit Cluuiam, nec flora Catullam.

Idem 14. Non potuit seruare suas ego
omnia Floræ. pen. flect.

FLORALE, pen. pro. Oui. Fast. quarto. Exit
& in Mæas festum florale cædendas. Pers.
Sat. 5. Rixanti populo nostra ve flora
lia possint. pen. flect.

FLORÆ, pen. cor. Sil. sexto. florebat sed
Masylus succiderat ensis. Ver. Buc. floren-
tem cytissum, & salices carpitis amaras.
Idem Geo. 4. floret, irriguntque bibat
violaria fontem. Oui. Met. 2. Verque no-
uum stat cinctum florente corona. Idem
Fast. 5. florebant segetes grandine læsa se-
ges. Mant. Septus in antiquæ florentia
rura Dainafci. Ou. de Trist. 5. Nos quoque
floruius, sed flos suo ille caducus. Idem
Met. 9. In ipem baccharum florebat aqua-
tica lotos. antepen. acui. Cicero in Ven.
Hic in sua parria multis virtutibus fo-
ruit. Idem de Clar. Pericles floruit omni-
ni genere virtutis.

FLOSCVLVS, pen. cor. Iuue. Sat. 9. floscu-
lus angustæ, miseræque breuissima vitæ.
antepen. acui.

FLORILEGA, pen. cor. Oui. Met. 15. florile-
ga nascuntur apes quæ more parentum.
flac. 10. florilega occurrunt nymphæ,
quæ lecta canyllis. antepen. acui.

FLORIFER, pen. cor. Luca. 9. floriferi repe-
runt, & parsi mellis amorem. Eucr. 3. flo-
riferis vt apes in salibus omnia libant.
antepen. acui.

FLORIDVS, pen. cor. Tibul. 5. Seu vetus in-
triuio florida sexta lapis. Oui. Met. 13.
floridior prato læga procerior alno. Ca-
rul. Iocundum cum ætas florida ver age-
ret. Luc. 5. florida fulserunt viridanti
prata colore. antepen. acui.

FLORALITVS, pen. cor. Mart. 8. Et flora-
lias læset arena seras. antepenultima
acuit.

FLORIVS, pen. cor. Mart. 9. Splendeat, &
cingant florea fersa caput. antepenulti-
ma acuit.

FLOS, pro. Catul. Vt flos in sepris secretus
nascitur hortis. Iuue. Sat. 5. flos Afrix
ante ipsum pretio maiore paratus. Hor.
Epist. 2. floribus & vino genium memo-
rem breuis æui. Ver. Geo. quarto. Induit
in florem, & ramos curuabis olètes. Stat.
Syl. 2. Osculaque impliciti vernos redol-
lentia

lencia flores. Ovi. Met. 15. Inde pro ineer-
tis ad operatam floribus ingens. Idem
14. Salve virginici flos intemerata pudor-
is. fle. 31.

FLUCTIVAGVS. pen. cor. Stat. Syl. 3. Flucti-
uagus volucrum comibat. Persea dictis.
Idem. Fluctuagos nautas, scrutatoresq;
profundi. Idem Theb. 9. Ruricolamque
Gyam, cum fluctuago Ergino. antepen-
ultima. acuit.

FLUCTVS. pen. pro. Stat. Syl. 5. Fluctibus
occiduis, felloque Hyperione Thulen.
Idem Theb. 3. Fluctibus Ionis Calaber
datus arbiter alio. Sil. 7. Fluctibus è me-
dis fuleator nauita ponti. Flac. 4. Fluc-
tus ab vndosis ceu forte crepidine saxi.
Lucr. 6. Fluctibus aduersis oppilare ostia
contra. pen. acu.

FLVDVS. pen. cor. Ovi. Met. 14. Aspiciani
fluidos humano sanguine rictus. Ver.
Geo. 3. Rursus abundabat fluidus li-
quor, omniaque in se. Idem Aen. tertio.
Luminis effossi fluidum lauit inde cruo-
rem. Ovi. Met. 15. Non ne vides quæcun-
que mora fluidoque colore. antepe. acu.

FLVITO. pen. cor. Claud. Clav. 1. Effusus
fluitare in gurgite Pænos. Idem. Lallant
recentis fluitant vestigia ventri. Hor. Ser.
2. Mobilia, & cæca fluitantia forte labo-
ret. Idem Epist. 1. Copia ne fluitatem du-
bia spe pendulus horæ. Catul. Nanque
fluenti sono prospectans litore dixit.
Ovi. Met. 11. Fusile per rictus aurum flu-
itare videres. Lucr. 4. Et reflexa prope sin-
summo fluitare liquore. Idem. Corpora
prima, quod in summis fluitare videmus
antepen. acu.

FLVMEN. penul. pro. Ver. Aen. 9. Quales
periz liquentia flumina circum. Ait Ser-
uius, vitiosum est, à generalitate reuer-
ti ad speciem, vt si dicas, circa flumina na-
scuntur arbores: & sic inferas, circa Tybe-
rim, vel amnes: sufficit enim dixisse cir-
ca flumina generaliter. Ovi. Met. 1. Flu-
minaque obliquis einxit decliua ripis.
Idem. Flumina subsidunt, collesque exi-
re videntur. Idem 14. Cæpit & in Thu-
sci demersus fluminis vndis. Idem 15. Flu-
men habent Cicones, quod potum sa-
xæ reddit. Mart. 12. Palmicis, hoc riguz
ductile flumen aquæ. Stat. Syl. primo,

Pondere nec tardo raptus prope flumi-
na cursu. Claud. flumina præcipiti flæ-
uissent omnia cursu. Luca. primo. Tur-
ba uadum faciles iam fractu fluminis va-
das. Ver. Aen. secundo. Incidit aut rapi-
das montano flumine torrens. Idem 12.
Dina deam, stagnis quæ fluminibusque
sororis. Idem 9. Flumen agit, fessos qua-
tit æger anhelitus artus. penultima fle-
tit. Stat. Syl. primo. Martia fluminea
posuit lacus alia ripa. Ovi. Met. 14. In fre-
ta flumineis vicina Numicius vndis. Idem
15. Aut sua fluminea cum vidit Cippus
in vnda. Idem 2. fluminea volucres me-
dio caluere Caystro. Idem Fast. 2. Flumi-
nea tolli posse putatis aqua. antepenul-
tima acu. Idem 5. Nec mora flumineam
limo cælantibus vluam.

FLVO. pen. cor. Hor. Ser. primo. Cum flue-
ret, lutulentus erat, quod tollere velles.
Idem Epist. primo. Sic mihi tarda fluunt
nigrataque tempora quæ spem. Ovi. Met.
primo. Barba grauis nimbis: canis fluit
vnda capillis. Idem secundo. Inde fluunt
lachrymæ, stillataz sole rigescunt. Ver-
gil. Aen. secundo. Ex illo fluere, ac re-
tro sublapsa referri. Idem 4. Qualis Hy-
bernam Lycia Xanthique fluente. Lucr.
sexto. Huc hominis totæ vires, corpusque
fluebat. Idem. Morbida vis in cor me-
stum confluxerat agris. Idem tertio.
Quam nosset fluat è ædis terrestribus
ortus. Cicero de Clar. A. Cotta, & Sulpi-
tio hæc omnis fluxit oratio. Idem de
Nat. Hæc omnia ex eodem fonte fluxe-
runt. pen. acuit.

FLVVDVS. pen. cor. Luca. tertio. Sed quod
amara vides, eadem quæ fluuida consistit.
Idem. Nam quod fluidulum est è leuibus,
atque rotundis. antepen. acu.

FLVVIS. pen. cor. Stat. Syl. 1. Non externa
sibi fluuiumque obflare queruntur. Idem.
Expellunt fluuii, sic dissociata profundo.
Idem Met. 5. Dant fluuii, montesque lo-
cum, tum terra superbit. Luca. 2. Populea
fluuium ripas vmbraffe corona. Sil. 14.
Dac fluuiio & balatibus tacitas eremigat
vndas. Geo. 1. Balatumque gregè fluuiio
mersare salubri. Idem Aen. 12. Nympha de
cus fluuiorum animo gratissima nostro.
Idem 8. Corniger Hesperidū fluuius te-

guator aquarum. antepenult. acuit. Idem
4. Dic corpus propter fluuiali spargere
lympha. Idem Geo. 2. Vimina per syl-
vum, & ripis fluuialis arundo Oui. Met.
1. Quam fatus Iapeto mistam fluuiali-
bus vndis. pen. fleſt.

Foculo, pen. pro. Luca. Imbribus, & ta-
bet nimborum aruſta focillant. penulti-
ma. acuit.

Focus, pen. cor. Ouid. de Pont. quarto. Vi-
ctima Tarpeius inficit iſta focos. Mart.
primo. Ante focum plenas explicuiſſe
plagas. Stat. Syl. primo. Naſo Tomis, di-
uesque foco lucente Tibullus. Luca. quar-
to. Graninet luxere foci, iunctæque cu-
bili. Ver. Buc. Hic focus, & tædæ pingues,
hic plurimus ignis. Idæ Aen. tertio. Hor-
tor amare focos, arcemque atrollere te-
ctis. Idem 12. In medioque focos, & diis
communibus aras. penultima acuit. Lu-
ue. Sat. 3. Iam lauat, & bucca foculū
excitat & ſonar vnctis. antepen. ac. Hor. Ser.
ſecundo. Faſciolas, cubitale, focalia, potus
& ille. Mart. 14. Hoc focale tuas aſſerat
auriculas. pen. fleſt.

Fodit, pen. cor. Luca. quarto. Ne nos cum
calido fodiemus viſcera ferro. Oui. Met.
primo. Effodiuntur opes irritamenta ma-
lorum. Idem 11. Dura ſacerroſi fodie-
bant arua coloni. Idem decimotertio.
Crimen, & oſtendit, quod iam præfode-
rat aurum. Idem de Pont. tertio. Hoſtis
ab agricola vix ſinit illa fodi. Idem
Faſt. ſexto. Hoc duce, nec viuæ defodie-
tur humo. Mart. primo. Vel domini tu-
guluſi foderat enſe nece. Verg. Geo. ſe-
cundo. Quam ſerum infodias vitis ge-
nus oprima putri. Idem quarto. Primus
hinnitum fodito, primus deuecta crema-
to. Idem Opuſc. Gramineam viridi fo-
deret de ceſſite terram. Stat. Syl. ſecun-
do. Si malè quot mœſta Phrygiæ fodere
ſecures. Cicero in Ant. Nam expectas,
dum te ſtimulis fodiam. antepen. acu.

Foderus, pen. pro. Luca. quarto. Fœdera
nunc toro ſatorum gnarus in orbe. Idæ.
ruderibus, & rurſusque volent corum
perire vita. Idem ruderibus, ſerent captis
ſi dulcior ipſa. Oui. Met. vndecimo. Fœ-
dus in alitibus coeunt, ſuntque paren-
tes. Idem 14. Nec venere externa ſocia-

lia fœdera lædam. pen. fleſt.

Fœmina, pen. cor. Oui. de Pont. quarto.
Mollior eſt animo fœmina nulla tuo.
Idem tertio. Fœmina pro lana Cerealia
munera frangit. Idem Met. primo. Et de
fœmineo reparata eſt fœmina iactu. Idæ
decimoſecundo. Fœmina natus erat,
monſtri nouitate mouentur. Ver. Aen.
quarto. Fœmina, quæ noſtris errans in ſi-
nibus urbem. Idem 12. Fœminea regat,
& vaniſeſe occulat vmbriſ. Oui. Faſt. 3.
Fœmineos thyroſ concitat ille chorus.
Flac. 2. Fœmineum genus, immanes quos
ſternere beſſi. antepen. acu. Vide Femen.
Ver. Aen. 1. Primaque libato ſummo te-
nus attrigit ore. Ant. Seru. Nam apud ma-
iores noſtros fœminæ non vtebantur vi-
no, niſi ſacrorum cauſa certis diebus: de-
nique fœmina quæ ſub Romulo vinum
bibit, occiſa eſt a marito. Mant. Fœmina
quæ veſtris laribus vicina calenti.

Fœnus, pen. pro. Mant. Fœniſcæ ſoli ſos
ſores, nante atque bubulci. Oui. de Pont.
4. Quod mens adieſto fœnore reddet a-
ger. Luue. Sat. 6. Fœnoris accedat merces
hinc exime ſumptus. pen. fleſt. Mart. 1.
Hæc ſapis, hæc omnis ſcenerat vna deus.
antepen. acuit. Ver. Geo. 3. Pabula nec to-
ta claudes fœnilia bruma. pen. fleſt. Cice-
ro in Ver. Idem pecunias iſtius ſuo no-
mine fœnerabarur. Idem. Pecuniam bi-
nis centefimis fœneratus eſt. Idæ de Am.
Neque enim beneficium fœneramur.

Fœcundo, pen. pro. Mant. Fœcunda uir
agros animarum, & ſemina culto. penul-
tima acuit.

Fœtus, pen. pro. Oui. Met. primo. Res
crear, & diſcors concordia ſœtibus apta
eſt. Ver. Geo. 2. Nec minus intereâ ſœtu
nemus omne graueſcit. Oui. Met. decimo
tertio. Sinit ſœtura minor tepidis in oui-
libus agni. Ver. Buc. Si ſœtura gregem
ſuppleuerit, aureus eſto. pen. fleſt.

Folium, pen. cor. Ouid. Met. decimoter-
tio. Caudidior ſilio niuei Galarhea ſi-
guſtris. Ver. Geo. primo. Mellaque de-
cuſſit foliis igne inque remouit. Idem
Aen. ſexto. Alma viros, foliis tantum ue
carmina manda. Stat. Syl. ſecundo. Spar-
gere tu laticem, & foliis turbare mem-
to. Hor. Epit. primo. Per ſimilem folio
pla-

platani caua litora propter. Iuue. Sat. octaua. Credite, me vobis folium recitare Sybillæ. antepenultima acuit. Mart. decimoquarto. Luxuriose bibas, si foliata sitis. Idem vndecimo. At mea me libram foliati poscat amica. antepenultima fleſcit.

FOLLICVLVS, pen. cor. Lucr. 5. folliculos vt nunc teretis æſtate cicadz. antepenultima acuit.

FOMES, pen. pro. Luca. octauo. Excitat inualidas admoto fomite flammæ. Ver. Aen. 1. Nutrimenta dedite, rapuirq; in fomite flammam. pen. fleſcit.

FOMENTVM, pen. pro. Hor. Ser. 1. Afideat, fomenta parerem medicum roget, vt te. Idem Epist. primo. Vt lippum picte tabule fomenta podagra. Idem. Frigida curarum fomenta relinquere poſſes. Stat. Syl. 1. De ſicio, medicasq; manus, fomentaque quæ ro. pen. acuit.

FONTICVLVS, pen. cor. Hor. Ser. primo. Quam ex hoc fonticulo tantundem ſumere, eo ſit. Iuue. Sat. 7. fontibus Annidum neq; enim cantare ſub antro. Lucr. 6. Vitigeni laticis in aquas fontibus auident. antepen. acu.

FONTANA, pen. pro. Oui. Faſt. quarto. Tu dea pro vobis fontes fontanaque placa. Idem. Bis caput in conſum fontana ſpargitur vnda. Idem primo. Oraque qua pollens ope, ſum fontana reclusi. Idem de Pont. quarto. Naiades à Sacyris caneret fontanus amatas. Iuue. Sat. decima ſecunda. Sexaginta annos fonteio conſule natus. Oui. Met. 14. Verterat in vultus, illum fontana petebat. penultima fleſcit.

FORAMEN, pen. pro. Luca. 9. Sanguis erant lachrymæ, quæcunque foramina nouit. Oui. Faſt. ſecundo. Exiguum templi teſta foramen habent, Idem de Pont. primo. En ego pro ſiſtro Phrygiumque foramine buxi. Sil. quinto. Ac fraudi ætati remeare foraminis arceſt. Sca. Theb. decimo ſecundo. Incidit, emicuit per mille foramina ſanguinis. Lucr. 3. Atque ideo tranſire foramina, que nequit ignis. Hor. de Art. Aemula, ſed tenuis, ſimplex que foramine pauco. Verg. Opuſc. Rara foraminibus, ſiue in ſele abſtrahat au

ras. Idem Aetna. Terra foraminibus vt ros trahit, vrget in arcum. penultima fleſcit.

FORAS, pen. cor. Hor. Epist. primo. Sic qui dicta foras eliminet, vt coeat par. Oui. de Art. ſecundo. Si nihil attuleris ibis Homere foras. Lucr. ſexto. Argentæ que foras aliud, vitroque meare. Idem. Et ſcateret illa foras in ſtuppa ſemina, quæ cum. penult. acu.

FORABILIS, pen. cor. Oui. Met. decimo ſecundo. Contempror ferri, nulloque forabilis icſtu. antepen. acu.

FORM, pen. cor. Oui. Met. primo. Parte foret magni ſpeciem glomerauit in orbem. Idem. Neu regio foret vlla ſuis animalibus orba. Idem. Neue foret terris ſecurior ardius æther. Idem. An ſatis d' ſuperi tuto fore creditis illos. Idem. Eſſe quoque in facis reminiſcitur, aſſore tempus. Idem decimo quarto. Tranſformata foret, ſcopulum quoque nauitavit. Idem de Triſt. primo. Horam propoſitæ quæ foret apta vix. Idem. Cum foret in miſero peſtore mortis amor. Luca. primo. Cunique ſuperba foret Babylon ſpolianda trophæis. Ver. Geo. primo. Multa forent, quæ mox cælo properanda ſereno. vbi ait Seruius, forent præſentis temporis eſſe volunt: fore tantum ſemper futuri temporis ſit. Nam foret & præteritum, & præſens, & futurum complectitur. Idem Aen. primo. Hinc fore ductores reuocato à ſanguine Teucris. fore quaſi futuros eſſe, & eſt de verbis deſectiuus. Idem 8. Quodque à ſtirpe fores geminis coniunctis Actæidis, Ait Seruius fores pro fuiſſes, & notandum fores de præterito. At vide Vallam, libro 1. cap. 16. pen. acu.

FORIS, forium. pen. cor. Stat. Syl. 1. Pandæ fores teſcella chorus, vbi Phœbus, & Euan. Idem. Tum charas iniere fores committique canpro. Idem Theb. 4. Gloria nota caſe foribus ſimulata ſalignis. Luca. 10. Et ſuffixa manu foribus teſtudinis inde. Hor. Ser. 2. Inuiſis foribus nec nunc cum me vocet vltro. Ver. Aen. 6. In foribus lethum Androgeo tum pendere pernas. Idem 7. Tum foribus diuæ media teſtudine templi. pen. acu.

FORCI

FORCIPES, pen.cor.Hor.Epist.1. Ut quociens ferri candentem forcipe massam. Luue.Sar.10. A carbone & forcipibus, gladiosque parente. Verg. Geo. 4. Innumerym, versantque tenaci forcipe ferrum. Idem duodecimo. Sollicitat, pensatque; renaci forcipe ferrum. Idem octauo. In numerum, versantque tenaci forcipe massam. Ait Seruius, forcipes sunt quibus incidimus: forcipes quibus aliquid foruum tenemus, quasi forui capiens. Nam foruum est calidum: vnde & formosos dicimus, quibus calor sanguinis ex rubore pulchritudinem creat. antepe. acu.

FORICA, pen.cor. Iuue. Sat.3. Conducunt foricas, & cur non omnia cum sint. Mant. Masculus in foricas alti properauit. auer. ni. antepe. acu.

FORMULA, pen.1.cor.Hor.Ser.2. Ausumar hanc populos, hanc magnos formula reges. antepe. acu. Lucr.4. Sunt igitur iam formarum vestigia certa.

FORMICA, pen.pro. Flac.10. Exileisque teros saxi formica recurat. Hor. Ser.1. Paruula (nā exemplo est) magni formica laboris. Iuue. Sat.6. Formica tandem quidam expaueit magistra. Oui. Fast.2. Vos quoque sub testis formicæ parcite granis. Idem de Trist. 5. Limite formicæ grana reperta solent. Idem Met.7. Grande onus exiguo, formicas ore gerentes. Verg. Geo. 1. Curgulio, aut inopi metuens formica senectæ. Idem Aen.4. Ac veluti ingentem formicæ faris aceruum. Ait Ser. Sanè formica dicta est ab eo, quod ore ferat micas. pen. fleet. Vide Faliscus.

FORMIDO, pe.pro. Stat. Syl.5. Verbera succincti formidauere Luperci. Hor. de Art. Iudicis argutum, qua non formidat acumen. Idem Ser. 2. Cum te formidet mulier, neque credat amanti. Idem Epist. 1. Nocturnos iures te formidare tepores. Ouid. Fast.1. Omne reformidat frigore vulnus humus. Idem de Trist.3. Neve reformida ne sim tibi forte pudori. Idem quarto. Tu quoque formida nimium sublimia semper. Stat. Theb. nono. Vna omnes, eademque subit formido per annos. Sil. secundo. Aut vbi Cecropius formidine nobis aquosa. Luca. secundo. Terror, & intacta pauidi formidine motus. Iuue.

Sat. decimatercia. Sic animum diræ trepidum formidine culpa. Idem decimaquinta. Labitur hic quidam nimia formidine cursum. Ouid. Met.2. Fit timor & pauida trepidat formidine pectus. Idem. Mentis inops gelida formidine lora remisit. Stat. Syl.2. Non formidato supra venabula saltu. Hor. Epist.2. Et formidarum Parchis te principe Romani. Iuue. Sat.6. Magnus citius obit, & formidatus Othoni. Verg. Aeneid.3. Et formidatus nautis aperitur Apollo. Stat. Syl.3. Nec formidatus Nemees ager, atraque possunt. Idem Theb. octauo. Currus & egregiis modò formidatus in armis, penultima fleet. Idem tercio. Tartareæ sedes, & formidabile regnū. Ouid. Metamorph. secundo. Frigore pigra prius nec formidabilis vlli. Idem. Nullæ in fronte minæ, nec formidabile lumen. Idem.14. Paruit Aeneas, & formidabilis Orchii. antepe. acu. Cicero Att. Illius iracundiam formidat. Idem Or. Quo etiam satietas formidanda est.

FORMO, pen.pro. Ouid. Met.2. Formarat, rogatilla Iouem sine nomine mupus? Vergil. Aen.9. Tempore quo primum Phrygia formabat in Ida. pen. acu. Oui. Met.9. Ora reformatus primos Iolau in annos. pen. fleet. Cicero de Or. Sicut mollissimæ ceram formamus. Idem Acad. Quæ ab eo formetur. Lucr.2. Forma menta iuuant in quouis esse nitore.

FORMOSVS, pen.prod. Ouid. de Art. Nunc quoque formosis insidiosa manet. Idem Metamorph.2. Mugit & in teneris formosus obambulat herbis. Idem Fast. quarto. Et formosa Venus formoso tempore digna est. Mart.3. Formosa faciem nigro uedicamine velas. Hor. de Art. Desinit in pisces mulier formosa supernè. Idem Ser. primo. Et sutor bonus, & solus formosus & est rex. Vergil. Buc. Formosum pastor Corydon ardebat Alexin. Idem. Formosam resonare doces Amarylida syluas. Idem. Formosi pecoris cultos formosior ipse. Idem Georg. tertio. Pascitur in magna sylua formosa iuuentia. Idem Opu. scu. Optima syluarum formosis densa virētis. penultima fleet. Vide Forcipes.

FORNACALIS, pe.pr. Oui. Fast. 6. Et fornacalis sunt sua cara dex. Idem 2. Curio legi timis

timis tunc fornacalia verbis. pe. fleſt.

FORNAX, pen. prod. Ouid. Faſt. ſecundo. Fa-
cta dea eſt fornax læti fornace coloni.
Verg. Aëna. Spiſſæque ſuſpenſis ſotnaci-
bus aurea ſaxa. Idem. Cantentem, preſ-
ſumque, ægedum fornace coerce. Idem.
Suſtentare opibus tantis fornacibus Aet-
na penult. ac. Iuue. Sat. 10. Nil dubium,
magna eſt fornacula, pallidulus mi. ante-
penult. acu.

FORNIX, pen. pro. Iuue. Sat. decima. Quod
ſteterat multis in carcere fornicis annis.
Horat. Ser. primo. Contrâ, aliis nullam
miſi olenti in fornice ſtancem. Mart. pri-
mo. Raraque ſum Menſi fornice rima pa-
rèt. Verg. Aen. 6. Mœnia conſpicio, atque
aduerſo fornice portas. In obliquis ante-
penult. acuit.

FORSTAN, penul. cor. Ouid. Metamorph.
ſecundo. Forſitan & lucus illie, vrbesque
deorum. Idem Faſt. ſecundo. Forſitan &
quæras cur ſit locus ille Lupercal. Idem
4. Forſitan illa dies errorum ſumma fuiſ-
ſet. Mart. quinto. Qui crepet aureolos
forſitan vnus erit. Stat. Syl. quarto. Forſi-
tan Auſonias ibis frenare cohortes. Idē
Theb. octauo. Forſitan vt cāneret longa-
iacer ipſe candens. Verg. Geō. 4. Forſitan
& pingues hortos, quæ cura colendi. Idē
ſecundo. Forſitan & ſcrobibus quæ ſint fa-
ſtigia quæras. Iuue. Sat. 1. Toros pande ſi-
nus dicas his forſitan vnde. Idem quinto.
Forſitan impenſe Virronem parcere cre-
das. ante penult. acu. Hor. Ser. primo. Diſſi-
mile hoc illi eſt, quia non vt forſan ho-
mōrem. Stat. Theb. Forſan & has ventu-
rus amor permiferit iras. Verg. Aeneid.
primo. Mittite, forſan & hæc olim memi-
niſſe iuuabit. Ait Seruius. Forſan, forſaf-
ſe, forſaſſis, forſitan; forſe, & forſ vnum
ſignificant, ſed variè pro metri ratione
ponuntur.

FORTE, pen. prod. Iuue. Sat. 7. Ebrius, ac pe-
nult. qui nullum fortè cecidit. Aduer-
biaſcit Deſpat. lib. 3. Nomina pro ad-
uerbiis poſita vt, rite, iure, triſte, dul-
ce, non mutant quantitatē. Anto. Ne-
briff. aduerbia à nominibus adiectiuis nō
quidem omnibus, ſed ſecundæ declina-
tionis, & produci accentu. Horat. Ser. ſe-
cundo. Solo nil verbi, per eas quin forti-

ter addam. Idem Epist. primo. Forſite
abſumptis vrbaniſ copie haberi. Stat.
Syl. quinto. Mens videt illum agris cir-
cundare forſiter vlnis. Ouid. Metamor-
decimotertio. Forſiter ille meum eſt, qui
dātem terga retraxi. Stat. Theb. ſeptimo.
Acqua & forſuito ductæ quater aggere
pinnæ. Iuue. Sat. decimotertia. Non qua-
li forſuitu, nec ventorum rabie ſed. Ait
Seruius Aeneid. 6. ibi. Itur in antiquam
ſyluam. i. autem & produci poteſt; & cor-
ripi: hinc eſt quod forſuitus & produ-
ducit, & corripit, vt ſuprà Iuuenalis. Hor.
contrâ, lib. ſecundo. Carm. Ode 15. Nec
forſuitum ſpernere ceſſitem: ſequitur
Seruius: hic enim niſi i litera longa ſit,
non ſtat verſus. Vide Eo. Attamen me-
trum eſt conſtans duobus iābis, aut ſpon-
dxo, & iambo, & cæſura, & duobus da-
ctylis. Simile Ode 9. primi libri. antepe-
nultima acuit.

FORI, penult. cor. Verg. Aeneid. 4. Imple-
ſemque foros ſtammis, natumque patrem-
que, vbi ait Seruius, tabularia azutum
ab eo quodd inſeſſus ſerant, fori dicuntur,
& eſt generis mæſculini. numeri tantum
pluralis. Idem 6. Deturbat, laxatque foros,
ſimul accipit alio. Inuen. Sat. 3. Hic li-
bros dabit, & forulos, mediamque Miner-
uam. ante penult. acuit. Idem 9. Te ploran-
te foris teſtis niſi lenctulus & tu. Ouid.
Metamor. 15. Pæc iuber, vt ſemper Capi-
tolia noſtra, forumque Mant. Sa cra da-
mus ſeſtis fora iudicialia ponunt. Verg.
Geō. 2. Inſanumque forum; aut populi
tabularia vidit. Stat. Syl. 1. Stat. Latium
complexa forum Celone peractum. pe-
nult. acuit.

FORTUNA, pen. pro. Stat. Syl. 1. Imperiū for-
tuna tuum ſtat proxima ceruix. Luca. 1.
Exigit, impatiensque loci fortuna ſecūdi.
Idē 2. Pōpētū ſequimur, nec ſi fortuna fa-
uebit. Iuue. Sat. 7. Si fortuna volet, ſies de.
Cōſule Rhetor. Idē 3. Exollit quoties vo-
luit fortuna iocari. Perf. Sat. 2. Accerſi ſi-
bra da fortunare penares. Mār. Laſeris &
pſimis iſortunari ab annis. Hor. Ser. 1. O
fortūari meretratores grauis annis. Verg.
Geb. 2. Fortunatus & ille deus, qui mouit
agrefles. Idem 4. Nam quæ Pelei gens for-
tunata Canopi. Idem Aen. vndecimo. Ille
mibi

mihi ante alios, fortunatosque labores. Idem 10. Audentes fortuna iuvat, timidosque repellit. Iuue. Sat. 10. O fortunatam natam me Consule Romam. Stat. Theb. 11. Felices ambo, sed fortunatior ille. Ovid. Met. 15. Fortunata fuit, nec poluit ora cruore. penult. flecit. Mant. Vna puerperio fortunatissima sancto. antepenult. acuit.

FOVEA, pen. cor. Lucr. 3. Nam fouea, arque igni prius est venarum ortum. Verg. Geo. 3. Donec humo regete, ac foueis abscondere discunt. Stat. Syl. 1. Incitus, aut cæco foueæ deceptus hiatus. Hor. de Art. In putrem, si ueamque licet succurrere lōgum. antepenult. acuit.

FOVEA, pe. cor. Ovi. Met. 2. Perdidit lachrymis, & apertum pectore fuit. Idem Fast. 1. Quæ facitis nidos, & plumis oua fouetis. Mart. 1. Et dum Baianis sæpe fouetur aquis. Idem 9. Et spem numeribus fouimus vique datis. Idem 7. Stat quoties calidis tota foueris aquis. Verg. Aen. 12. Fouit ea vulnus lympha longæus lapyx. Idem Buc. Dum fouet, ac me sibi præferat, ille veretur. Stat. Syl. 1. Vincula diu quæfita foue, sic damna decoris. Idem 5. Excepi & vincum genitali carmine foui. Idem Theb. 7. Intercepit iter refouet frigentis amicum. Sil. 5. Nec modicus votum natum ad maiora fouebat. Flac. 1. Hinc datum de fine sedet, gentesque fouebo. antepenult. acuit. Ver. Aen. 1. Irrigat & fortum gremio dea tollit in alto. penult. flecit.

FRAGA, pen. pro. Ovi. Met. 1. Arbuteos scætus, montanaque fraga legebant. Idem 13. Mollia fraga leges, ipsa autumalia corna. Mant. Arida de calato promebat fraga colurno. Ver. Buc. Qui legitis flores, & humi nascentia fraga. penult. flecit.

FRAGILIS, pen. cor. Ovid. de Trist. 1. Nec fragili gemina poliatum pumice frontes. Idem. Si vox infragilis, pectus mihi firmius esset. Mart. primo. Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras. Iuue. Sat. 6. Et vaticano fragiles de mœte patellas. Stat. Syl. 1. Hinc illic fragili proliernit pectora musco. Idem 1. Ille tamen parcis fragiles vrgentibus annos. Luca. 5. Concutiunt fragiles animas sic tempore longo. Sil. 14. Verum ubi fata vitum fragili sol-

uere senecta. Ver. Geo. 1. Sustuleris fragiles calamos, syluamque sonantem. antepenult. acuit.

FRAGOR, pen. cor. Ovid. Metamor. primo. Fit fragor, & densi funduntur ab æthere nimbi. Idem 11. Sæpe dat ingenrem fluitu latus ista fragorem. Idem de Trist. 1. Quantum ab Hecatore personat axe fragor. Mant. Aethiopes, suaque horrifono similitudine fragore. Stat. Syl. primo. Id fragor, & magnæ fingit vaga murmur Romæ. Idem 3. Lemniacis, fragor est, ubi flammæ Aegida calat. Idem Theb. sexto. Te la sonant, quater horrendum pepulere fragore. Luca. primo. Aetheris impulsu sonitu, mundique fragore. Sil. decimoquarto. Murmure per cæcos tonat inrequieta fragore. penultima acuit. Claud. Vassant Aethiopum, quorumque impune fragosa. Mant. Nubibus, & ventis, tempestatenque fragosam. Verg. Aeneid. 7. Vrgit verique latus nemoris, medioque fragosus. Flac. secundo. Desilit in Lemno, nimbis, & luce fragosa. Idem. Iam iuga per cotes, patiumque in fame fragosis. penultima flecit. Verg. Geor. primo. Montibus audiri fragor, aut resonantia longæ. Air Scitius, fragor sonitus qualis solet ex aridis, cum franguntur, arboribus, ergo aridus nimium, omne enim aridum quod est, cum frangi coeperit nimium efficitur sonum. fragor etiam a fracturum rerum nominatus est sonitus.

FRAGMEN, pen. pro. Verg. Aen. 10. Fragmina remotim, quos & fluitantia transtra. Flac. 3. Flagmina nunc notas nemorum procurrit ad umbras. Ovid. Met. 11. Fragmina nauigii Cecyæ, locerumque patreque. penult. acuit.

FRAMEA, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Et Martis frameam, & Cyrrhæi spicula uatis. antepenult. acuit.

FRANGO, pen. pro. Flac. 2. Ni Veneris scæuas fregisset Mulciber iras. Stat. Syl. 2. Fregisset rosea lasciuia Thalia corona. Sil. 6. Têdere tot bellis, totque annis fregimus æuum. Luca. 2. Hic laqueo fauces, elisaque guttura fregit. Iuue. Sat. 14. Fregit opus, nec parua tamen mensura relicta. Idem. Non ardent Cynici, si fregieris, altera fiet. Ver. Geo. 1. Nunc torrete igni fruges, & frangite

frangite saxo. Idem Aen. primo. Et tor-
re parant flammis, & frangere saxo. pe-
nultima acuit. Luca. decimo. Fractusq;
domum non vlla est machina belli. pe-
nult. flecit.

FA T E R, pen. pro. Ouid. Met. primo. Nec
focer à genero, fratrum quoque gratia
rara est. Idem. Cæruleus frater iuuat au-
xiliariis vadis. Idem 13. Frater erat,
fraterna peto, quid sanguine cretus. Stat.
Syl. 1. Ibit in amplexus natus, fraterq;
pa- terq;. Hor. Epist. 1. Cui Voleat importu-
nus ebur frater, pater adde Mart. 1. Qui
pro fratre mori vellet vterq; prior. Ver.
Aenei. 10. Huic frater subit Alcanor, fra-
terq; riuentem. Flac. 1. Frater et Iphi-
clus puppem trahit & face læua. Idem
secundo. Insequitur niger, & magnis
cum fratribus curus. penultima flecit.
Ver. Geo. tertio. Mœrentem ab iungens
fraterna morte inuentum. Stat. Theb.
6. Fraternalisq; sinas, abigant hoc numi-
na votis. pen. acu.

FR A V D O, pen. pro. Oui. Met. decimo quar-
to. Verba superba serox, & spe quoque
fraudat amantem, penultima acuit. Flac.
secundo. Nocte dieq; pauor, fraudata-
que turbat Erymnis. Mant. Amisit ser-
monis iter fraudata loquendi. Cicero de
Ar. Clodius improbissimè fraudauit po-
pulum. Pro Sex. R. Is nulla in re te frau-
uit. pen. flecit.

FR A X I N V S, pen. cor. Stat. Theb. octauo.
Ecce secat zephyros, ingentem fraxi-
nus iram. Oui. Met. decimo secundo. Fra-
xineam misit mentis quoque viribus ha-
slam. Claud. Fraxinus & nigro illuminat
obuia currus. Ver. Geo. secundo. Fraxi-
nus, Hercules arbos ymbrosa coronat.
antepen. acu.

FR E M O, pen. cor. Stat. Syl. secundo. Nec pela-
gi clamore fremunt, hæc tecta sonoros
Idem. Confremat, & sileant peioris mur-
mura famæ. Idem Theb. sexto. Vnquam
aut Oenomai fremuerunt agmina circo.
Luca. primo. Secum incerta fremit pie-
tas, patriisq; penates. Idem decinio. Sic
fremat in paruis fera nobilis abdita clau-
stris. Sil. decimo quarto. Eieci maris &
stridentibus affremat alis. Idem 3. At gre-
gis allapsu fremebundo territus acris.

Ver. Aen. 1. Talibus Ilioneus, & cuncti si-
mul ore fremebant. Idem 4. Sed fore qui
gravidam imperiis, belloque fremetem.
Idem 10. Talibus orabat Iuno, cunctique
fremebant. Idem 12. Impavidus frangit
telum, & fremit ore cruento. Mant. Cū
fremet Mauors, & cūm scuiret Enyo.
Oui. Met. 3. Tota fremit, vocemq; refert
iteratq; quod audit. Mart. 8. Tantis in
Ausonia fremuit modò terror arena.
Ver. Aen. 11. Ausonidū turbata fremor,
ceū saxa morantur. Stat. Theb. 5. Nec va-
rius fremor, aut studia in cōtraria rapti.
penult. acuit. Ver. Geo. 1. Fluctibus, & fre-
mitu assurgens Benace marino. Idem 4.
Circumstant fremitu denso, slipantq;
frequentes. Claud. Terreat, aut mauri fre-
mitus, raucosque repulsus. Idem. Qua pe-
nes insani fremitus, animique profanus.
Stat. Syl. 1. Currere, & ænomai fremitus
audire sequentis. Idem 5. Et cæli fremitus,
& luluiua plura tonantis. Flac. secun-
do. Congruerat rauco fremitu sedere pa-
rentum. Cicero de Or. Fremant omnes
licet, dicam. Idem Att. Arius consulatū
sibi ereptum fremit. antepen. acu.

FR E N O, pen. pro. Oui. de Trist. 3. Hunc ego
Medæx vellem frenare dracones. Idem
Met. 10. Molliâ purpureis frenabas ora
capistris. Stat. Syl. 3. Signa, palestras-
que dedit frenare cohortes. Oui. Fast.
4. Instituit Phrygios tum, cum frenaret
alumnos. Mant. Non aliter potuit men-
tem frenare superbam. Idem. Inuigilans
Venerem duris frenare lupatis. Idem Aen.
1. Iustitiaque dedit gentes frenare super-
bas. Stat. Syl. 1. Effixere manus qualem
modò frena tenentem. Iuue. Sat. quinta.
Rectorem accipiet, pone iræ frena, mo-
dumque. Hor. Ser. primo. In campum
doceat parentem currere frenis. Stat.
Theb. 1. Splendet licet, ignis dum frenat
tor equorum. Oui. Fast. 4. Quo simul ac-
venit frenator curribus angues. Hor. Epist.
1. Dicit eques, sed equi frenato est au-
ris in ore. pen. flecit frenum à ferendo di-
ci volūt. Stat. Syl. 5. Quisnam frenigere
signum dare dignior alæ. Cicero pro Mi-
lo. Quos nullis legibus frenare poteram-
us. Idem in Ver. Cū eius aium non ne-
gligētia rardaret, sed cōsciētia frenaret,

FREGELLÆ, *pe. pro. Syl. octauo.* Alsum, & obfessæ campo squalente Fregellæ.
FRENTANI, *pen. pro. Sil. octauo.* Marrucina simul Frentanis æmula pubes.
FRETVM, *pen. cor. Ovi. de Pont. secundo.* Ignoscas, timeo naufragus omne fretum. Idem de Trist. tertio. Quorūque fretum pisces, æstu numerabis aristas. *Mart. primo.* Et par vnda fretis hic modò terra finit. Idem. Et freta natalli sollicitare tuba. *Stat. Syl. tertio.* Quas imbelles fretum torpentibus alluit vndis. *Sil. quarto.* Fertque refertque fretum, sequiturque reciproca Thetis. *Luca. primo.* Excitietque fretum fratri contraria Phœbe. *Hor. Epist. 1.* An freta vicinas intercurrentia turres. *Ver. Buc.* Et freta destituent ndos in littore pisces. Idem *Aen. 1.* In freta dum fluiui current, dum montibus vmbre. Ait Seruius, propriè fretū fect mare naturaliter mobile, ab undarum fetore nominatum fretum. *pen. acu.*
FRETICO, *pen. cor. Ver. Geo. tertio.* Et pede pro subigit terram, fricat arbore costas. Idem *Opusc.* Inposuere fricas etiam ipso nomine signant. *Hor. Ser. 1.* Urbem de fricuit charta laudatur eadem. *pen. acuit.*
FRIGIDVS, *pen. cor. Ver. Buc.* Frigidus in præcis cantando rumpitur anguis. Idem *Aen. sexto.* Quàm multæ glonierantur aues, vbi frigidus annus. *Claud.* Frigida terdecies nudatum frondibus Hemum. *Ver. Opusc.* Quānuis cæruleo siccus sic frigeat æther. Idem. Frigidulos cubiro subnixæ pendit ocellos. *Catul.* Frigidulus vdo singultus ore cientem. *Luca. decimo.* Frigida Saturno glacies, & zona nivalis. *antepen. acu.*
FRIGVS, *pen. pro. Ver. Buc.* Et fontes sacros frigus caprabis opacum. Idem *Geo. 1.* Agricola bis quæ solem, bis frigora sentit. Idem. Frigoribus parto agricolæ plærunque fruuntur. *Mart. 1.* Nunc Tiburtinis cedite frigoribus. Idem 2. Frigus enim magnū synthefis vna facit. *Stat. Syl. 3.* Frigus amat celeres genitoris filius annos. *Iuue. Sat. 4.* Desidia tardos & longo frigore pingues. *pen. flect.*
FRIGEO, *pen. cor. Pers. Sat. 3.* Non frigent visa est, si forte pecunia, siue. *Ver. Opusc.* Quāuis cæruleo siccus sic frigeat æther.

Pers. Sat. 1. Limina frigescant, sonat hic de nare canina. *Cicero de Nat. Ex quo il lud Terētii, sine Cerere, & Baccho friget Venus.* Idem ad *Hor.* In re feruentia friget. Idem. *Quint. fr.* Sed tota res timetur, ac frigescit. *antepen. acu.*
FRIGILLÆ, *penult. pro. Mant. 9.* Nunc sturnos inopes frigillarumque querelas. *pen. acuit.*
FRITILLVS, *pe. pro. Mart. decimoquarto.* Nec timet ædilem moto spectare fritillo. *penult. acuit.*
FRITINO, *penult. prod. Ouid. Philom.* Et cuculi cuculant, fritinit rauca cicada. *penult. flectit.*
FRIVOVS, *pen. cor. Iuue. Sat. quinta.* Friuola quod cum ita sit, tu Getulū Gany-medem. Idem 3. Nocte merus iam poscit aqua iam friuola transfert. *antepenult. trima acuit.*
FRONS, *ntis, prod. Hor. Ser. 1.* Frontibus aduersis componere, non ego auarum. à ferendo dicta est ait *Calep.* Quod indicia animi præ se ferat. *Mant.* In frontispicio templi niuis albacit imber. *Ver. Geo. secundo.* Viminibus salices fecundæ frondibus vltimi. *Iuue. Sat. sexta.* Frondibus & culmo vicinarumque ferarum. *Sil. quarto.* At Pyronei frondosa cacumina montis. *Ver. Buc.* Semipurata tibi frondosa vitis in vltimo est. Idem *Geo. tertio.* Carpere ouis, dum mox frondosa reducitur æstas. *Flac. 1.* Pars & frondosa raptus expresserat Idæ. *Ver. Buc.* Hinc alta sub rupē canet frondator ad auras. *Qui. Met. 14.* Falce data, frōdator erat, vitisque putator. *penult. flectit.* *Ver. Geo. quarto.* Cōtemplator, aquas dulces, & frondea semper. Idem *Aen. 1.* Miscet agens celis nemora inter frondea turbam. Ait *Seruius* pro frondosa posuit poeta: plærunque enim dum varietati declinationis studet poetæ, mutant proprietatem: nam frondeum est totum frondibus, ut totus frondosus vero est locus: licet enim abundet frondibus totus: ut saxeus, & saxosus. *Lucr. 2.* Frondiferum nemus assilens, & crebra remisit. Idem 3. Frondiferasque domos anium, camposque virentes. *Frons*, *ndis* à fero dici ait *Calep.* quōd frōdes æborum huc atque illuc vento ferantur.

FRON-

FRONTINVS, pen. pro. Mart. decimo. Anxuris æquorei placidos fontine recessus. penult. flect.

FRUGES, pen. pro. Iuue. Sat. tertia. Seruorum ventres, & frugi cœnula magno. Idē quarto. Qui miser, & frugi non fecit Apicius, hoc tu. Idem 14. Nec dubiæ tanquā frugi laudatur avarus. Pers. Sat. quinta. Fruge Cleante petite hinc iuuenesque, senesque. Hor. de Art. Centuriz seniorum agitant expertia frugis. Idem. Seu cursum mutauit iniquum frugibus amnis. Oui. Mer. 1. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Ver. Buc. Triste lupus stabulis maturis frugibus imbres. Idem Geo. primo. Quique nouas altis non ullo semine fruges. Idem. Et medio tostas æstu terit area fruges. Idem Aen. primo. Expediunt fessi rerum, frugesque receptas. vbi ait Seruius. Generaliter fruges omnes dicuntur: & errant qui discernunt frumenta à frugibus. Nam Cicero ait, Olei, & frugum minutarum: cum de leguminibus diceret: vt ostenderet etiam frumenta fruges vocari. Frugum autem nomen tractum est à frumine. Idē, ab eminente sub mento gutturis parte. Priscianus lib. quinto. ait, Nam nihil, frugi, manci, obliqui sunt figurate cum omnibus casibus adiuncti. penult. acu. Oui. Mer. sexto. Frugiferas menses, alimenta que mitia reddant. Luca. primo. Qualis fugifero quærens sublimis in agro. Oui. Mer. 9. Pallas frugiferas iussit non ledere terras. Idem septimo. Hic vos frigilegas aspeximus agmine longo. Iuue. Sat. quinta. Ventre nihil noui fragilius hoc tamen ipsum. Mart. 11. Attornitusque legis, terras, frugifera. Hor. Ser. primo. Cū me hortaretur parcē, frugaliter atque antepen. acu.

FRUMENTVM, pen. pro. Hor. Ser. primo. Milia frumenti tua triuerit area centū. Iuue. Sat. 14. frumēti dominus clamat, piperisque coemptor. Mant. Quæ frumēta premunt & quæ vineta trucidāt. Marr. 12. frumentum, milium, pisumque fabamque solebas. Ver. Geo. 1. Paulatim & sulcis frumenti quæret herbam. Idē Opusc. fufus erat terræ frumenti pauper aceruus. de quo ait Seruius Geo. 1. abi, Vn

de prius lxtum siliqua quassante legumen. frumētum dicitur à frumine quod est gulæ prominens pars, quod differt à legumine: est enim legumen quod manibus legitur, nec sectionem requirit: frumenta verò sunt omnia, quæ ex semine emittunt aristas. pen. acu.

FRUSTRA, pen. pro. Catul. Non frustra meditantur, habent memorabile quod sit. Pers. Sat. 3. Helleborum frustra cum iam cutis ægra tumebit. Sil. 6. frustra semine cum quærentia lumina cælum. Flac. 4. Languentisque mouet frustra conamina dextera. Idem 7. Perque tor infelix frustra vada venit Iason. Ver. Aen. 4. Nequid inexpectum frustra moritura relinquit. Idē 6. Exiguam incæptus clamor frustratur hiantes. Mant. Vestra sit, his homines mulier frustrarier orsa. pen. acu. Stat. Syl. 1. Ore, manusque leui nunquam frustrata sagitta. Idem Theb. 6. Frustratus breuiter manus venit arduus ille. Mant. Frustrum secuit, mox est congressa leoni. Ver. Aen. 12. Vociferans nunc ò nunquam frustrata vocatus. pen. flect.

FRUTEX, pen. cor. Oui. Met. 1. Et densi frutices, & vixit cortice virgæ. Idē de Trit. 4. Quot frutices syluz quot flauas Tybris arenas. Idē de Pont. 1. Aucupibus vti frutices quæ sustinet hamos. Ver. Opusc. Hæc teneros fruticū sentes rimantur, at illa. Mant. Quale genus fruticum, quale est pecudumque, hominumque. Idē. Pauca super prima fruticantis origine niundi. Idem. Atque per Ethruscæ fruticantis passæa Pise. Idem. Iam fruticant, polique domos metatur hirundo. Mant. Culminibus fruticans longè, lateque per orbē. Sil. 9. Rura magis centum Cereri fruticantia culmis. Ver. Opusc. Rura pruinosis comibat gēma fruteries. Oui. Met. 6. Valibus agrestes illic fruticosa legebant. Idē Phyl. Mæsta tamen scopulos fruticosaque litora calco. pen. flect. frutex pen. ac. Catul. O verè pretium frutiferumque bonum. antepen. acu.

FRUX, pe. cor. Oui. Met. 1. Virginitate frini dedit hoc pater ante Dianæ. Idem. Luget & admissam nescit vita ne fruatur. Mart. septimo. Si fruitor tritici Canius Aethiops. Iuue. Sat. quinta. Tu scabies fruiere mali

mali quod in aggere rodit. Ver. Geo. primo. Frigoribus pacto agricolæ plerumque fruuntur. Idem Aen. 7. Et varias audit voces, f. uiturque deorum. Idem 4. Il la fretus agit ventos, & turbida tranat. Claud. Hic fretus, sociis ipso iam principe maior, pen. sec. fruor acu. Cicero Att. Neque nos te fruimur. Idem Tusc. Qui præsentibus voluptati fruereitur. Idem pro Milo. Suauitatis nostræ fruendæ causa.

FVCIVS, pen. cor. Sil. Collinum gelida vitreo quem fucinus antro. Mant. fucinus, & pigritaceantur stagna Neronis. Ver. Aen. 7. Te nemus agnitæ vitrea te fucinus vnda, antepen. acu.

FVCVS, pen. pro. Ver. Geo. 4. Immunisque sedes aliena ad pabula fucus. Idem ignauū fucus pecus à præsepibus arcent. 7 lac. 1. Illis tenareo pariter tremit ignea fūco. Claud. Inferit hæc nullo docuit liuescere fūco. Ver. Geo. secundo. Alba nec Assyrio fucatur lana veneno. Idem quarto. Carpebāt hyali saturo fucata colore. Cicero pro Mur. Iisdem ineptiis fucata sunt illa, pen. fleēt.

FVGIO, pen. pro. Oui. Met. 1. Sic aquilam penna fugiunt strepidente columbæ. Idē. Ne fuge me, fugiebat enim, iam pascua Lernæ. Idem 2. Nilus in extremum fugie perterritus orbem. Mart. primo. Ad quæ confugas, ora leonis habet. Idem Quid fugis hos dentes ambiziose lepus. Hor. Ser. primo. Admonuit, fugio, rabio si tempora signi. Luca. primo. Solis luciferò fugiebant astra relicto. Iuue. Sat. secunda. Vltra Saromatas fugere hinc libet, & glaciale. Hor. Epist. primo. Percunctorum fugio, & nam garrulus idē Cicero pro S. R. Qui quæstionem fugitant. Lucr. 6. Denique amaracinum fugit sus, & timet omne. Ver. Buc. Nōs patriam fugimus tu Tytre lentus in vmbra. Idem Geo. primo. Terra tremit, fugere feræ, & mortalia corda. Idem Aen. 11. Implicuit bello, qui vos fugiatis amicos Stat. Syl. 2. Fugimus, exigua clausi trabe, & aere nudo. Idem Achil. 2. Quo fruitur per plana gradu, simulachraque pugna. Oui. Met. 15. Et Diomedes Aeneas fugerat enses. Flac. 1. Fingerit Inoo liquens Athamanta Learcho. Cicero Att.

Dū recordationes fugio. Idem pro Pō. Quæ huius rei scientiam suggerit. Idē de Or. Non fugisset hoc Græcos homines. antepen. acu.

FVGITIIVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Vtque sacerdotis fugitiuus libar ecurso. Idem. Sanguine materno fugitiuus nec ramen illi. Iuue. Sat. 4. Non dubitaturi fugitiuū dicere piscem. Idem 14. Vrbani qualem fugitiuus scurra Catulli. Mart. 1. Gaudia non remeant, ad fugitiua volant. Idem 7. Viue velut raptō, fugitiuaque gaudia carpe. Idem 3. Huic comes hærebat domini fugitiuus Achilles. Prop. 4. Et nūc subridens latebras fugitiua petebat. penult. fleēt.

FVGOPEN. COR. ONI. MET. 1. Diuerforum operum fugat hoc, facit illud amorem. Idem decimo. Conditione fugat, nec sum portenda, nisi inquit. Idem decimo. quinto. Postera sydereos aurora fugauerat ignes. Idem 13. Quas ego sustinui, quas hæc à classe fugavi. Prop. secundo. Aut nos e nostra te fœua fugabimus vrbe. Ver. Aen. 10. Matura iam luce dies no stemque fugarat. Idem 11. Ecce fugæ me dio summis Amasenus abundans. Oui. Met. primo. Augusta fuga forma est, sed enim non sustinet vltra. Idem de Trist. primo. Quodque sit à patria iam fuga tarda queror. Luca. secundo. Gens Etrusca fuga trepidi nudata Libonis. Sil. sexto. Crediderat, celerique fuga iani nabat Aquinus. Vide Effugium. Oui. Met. primo. Ante nisi in damis, capreisque fugacibus vsus. Idem. Ocior est, requiemque negat, tergoque fugacis Idem decimo. tertio. Verum etiam ventis, volucrique fugacior aura. Mart. 1. Per quos præda fugax, itque, reditque lepus. Ver. Geo. Ventosa in lingua, pedibusque fugacibus istis. pen. acu. Oui. Met. 2. Poseimur, & fulget tenebris aurora fugatis. Stat. Theb. 9. Despite me nunc exul ego æternumque fugatus. Ver. Aen. 3. Iamque rubescebat stellis aurora fugatis. pen. fleēt. Cicero de Ar. fugare aliquem lapidibus. Idem Ep. ad Oct. Hostis à te fugatus est. pen. acu.

FVLCTO, PE. COR. MART. 2. Fulcit testa sagina mēsi militi. Oui. Fast. 6. Terra pilæ similis nullo fulcimine nixa. Hor. Ser. 2. Ingens acce-

accedat stomacho fultura ruenti. Lucr. 2. Et fulcire cibis, ac omnia sublentare. Idem. 3. Corpora habere, neque ex æquo fulcire salutem. penul. flectit. Cicero de Ar. Etenim vix hæc si vindique fusciamus. Idem Art. Thermum, vt scribis, creberrimis literis fulcio. antepenultima acuit.

FV LGRO, pen. cor. Iuue. Sat. septima. Nunc dedit nummos, nisi fulserit anulus ingens. Stat. Theb. secundo. Signa tubæ seque genas fulgebis auro. Ver. Aen. sexto. Ille autem pæribus quas fulgere certis in armis, ab eo quod est fulgo. fulgis ait Seruius, eiusdem significationis cum fulgeo. Hæc Priscianus, lib. 8. cap. de coniugatione. Cicero in Cat. Qui nitent vniuentris, qui fulgent purpura. Lucr. 3. Fulgida præsertim cum cernere sæpe nequimus. antepen. acu.

FV LGINIA, pen. cor. Sil. 8. Fulginia his populis fortes Amecinus, & armis. antepenul. acuit.

FV LGOR, pen. pro. Ver. Aeneid. 8. Fulgores, nunc terrificos, sonitumque metumque. Hor. Ser. 2. Cum stupet infans acies fulgoribus, & cum. Lucr. 6. Semina concurrunt calidi fulgoris ad ictum. penultima acuit.

FV LGVA, pen. prod. Iuuen. Sat. 5. Atque aliquis senior, qui publica fulgura condit. Stat. Theb. octauo. Fulguris aut cæsis saliat quod nomen in exis. penul. acu. Mant. Non aderat fulgosa domus, nec adorna propago. Manr. In fratresque ruës flubato esfulgurat ense. pen. flect.

FV LGVAT, pen. cor. Stat. Theb. 1. Fulgurat, hæc viuo manus aëra verberat hydro. Idem 4. Insidix veritæque domus ia fulgurat auro. Idem septimo. Expectant, multoque latus perfulgurat auro. Cicero de Diu. Ioue tonante, & fulgurante. Idem Or. Peticles ab Aristophane poeta fulguræ dictus est. antepenul. acu.

FV LICA, pen. cor. Verg. Geo. 1. In sicco ludunt fulicæ, totasque paludes. Claud. Si confers fulicæ cygnis & Aedona partes. Ouid. Met. 8. Nunc celebres mergis fulicisq; palustribus vndæ. Mant. Infans fulica? infans, tot in orbibus hostes? Idem. Diffugiunt aquilam mergi, fulicæq; palu-

stres. antepen. acuit.

FV LGO, pen. pro. Verg. Buc. Semper & affidua poites fuligine nigri. Idem Opuſcu. Tristi turpabariq; mala fuligine barbari. Iuue. Sat. 2. Ille supercilium madra fuligine tinctum. Idem 10. Quem pater ardentis malix fuligine lippus. Mant. Albi cat exterior fuligine tingitur atra. Manr. Aestimatur, ac nigra semper fuligine pallet. penul. flect.

FV L MEN, pen. prod. Stat. Theb. 2. Fulminis extremis cineres, viridumque draconū. Idem 7. Fulmen habes? Sed nō Danacia limina talis. Ouid. Met. 14. Fulmineo perit imitator fulminis ictu. Idem 1. Et cū fulminibus facientes frigora ventos. Idem. Vnda vehit tiges, nec vires fulminis apro. pen. acu. Idem de Trist. 1. Et qui fulmineæ sæpe sine igne tonat. Claud. Fulmineos solers Hetruria consulat ignes. Idem. Primus fulmineum lento luctamine Perunum. Stat. Theb. 4. Fulmineus Tydeus iam lætus, & integer artus. Idem 6. Fulmineas altè suspensi corpora plantis. Idem. Fulminci sic dēte sues, sic hispida turpes. Lucr. 3. Quare fulmineus multo penetralius ignis. antepen. acu.

FV L INAT, pe. cor. Ver. Geo. 4. Fulminat Euphratem bellos victorque volentes. Idem 1. At boreæ de parte tricus cū fulminat, & cum. Idem Aen. 12. Fulminat Aeneas armis, summasq; minatur. Mant. Fulminat, insequitur fratrem Sylvanus & hastam. antepen. acu.

FV MO, pen. pro. Mart. 1. Canaque sulphureis albula fumat aquis. Luca. 7. Aethereoq; nocens fumauit sulphure ferruni. Stat. Syl. 1. Fumat & ingenti propellit strymona flatu. Idem 3. Fumat Arcinū triuiz nemus, & face multa. Ver. Aen. 3. Ilium & omnis humo fumat Neptunia Troia. vbi ait Seruius, sanè quæritur quomodo dixerit, cecidit, & fumat, cū non sint commiscenda duo verba diuersorum generum, teste Quint. Inst. primo. cap. decimo. Valla lib. secundo. cap. primo. libro. tertio. cap. 26. Sed aut per licentiam poeticam tempus pro tempore posuit: vt meminisse horret, iustitiae refugit. ant. certè naturam rerum expressit. Nam ruina in breui fit: fumus verò longus.

go permanet tempore. Nam quod ait Probus ad discernendum tempus circumspectendam ultimam syllabam, ut intelligamus fumauit, non protedit: quia ponentium verbum in ultima habet accentum, ut significet retro. Contra Seruium extat Prisciani praeceptum pro Probo. Vide Andie. Vide Regulas nostras in principio. Cicero pro. Sest. Et quod ita domus ipsa fumabat. Mart. secundo. Non facus, & nigros non indignantia fumos. Ver. Geo. primo. Et suspensa foci explorat robor fumus. Iuue. Sat. prima. Et patris, fumusque domi densissima centum. Sil. decimo quarto. Sulphureum vomit exeso de vertice funum. Oui. de Trist. secundo. Talia luduntur fumoso mense Decembri. Mart. decimosecundo. fumose foret ipse Tropin de fece lagenæ. Pers. Sat. prima. Et focus, & pecori, & fumosi palilia læno. Idem sexto. Vrtica & fixa fumum sinciput aure. penultima fleet. Oui. Met. decimosecundo. fumida terribilis, cui non, ait, vitmur istis. Ver. Aen. septimo. Insignem geminis tum fumida lumen fuluo. Stat. Theb. quarto. fumidus atra vadis Phlegæon incendia voluit. Mart. decimotertio. funica Masiliæ ponere viua potes. Flac. quarto. fumeus, & fœua sequitur caligine campo. Mart. decimo. Improba Masiliæ quicquid fumarum coquat. Luca. septimo. Colle sedens apertus terris ubi fumifer erit. Ver. Aen. octauo. fumiferam noctem committis igne tenebris. Idei. 9. Pinum, & fumiferos infert Meæcencius ignes. Stat. Theb. 8. Ibat fumiferam quatens Onchestius Idas. ante pen. acu.

FUNDUS, pen. pro. Stat. Theb. primo. fundite viua foci, seruatoremque parentum. Flac. primo. Delius ingrato Staceropen quod fuderat arcu. Idem Procinus amorum, lumenque innoxia fudit. Luca. primo. fudit & argentum flammis, aurumque monera. Claud. Aeolus abrupto gentes sic obice fudit. Iuue. Sat. tertia. Axis & euersum fudit super gramina montem. Hor. de Art. Offendat maculis, quos aut incuria fudit. Ver. primo. fudit equum tellus, tellus percussa tridentis. penultima acuit.

FUNDANVS, pen. pro. Mart. decimotertio. Hæc fundana tulie felix aut omnis optimæ. pen. fleet.

FUNDAMEN, pen. pro. Oui. Fast. quarto. Augurio læti iaciunt fundamenta ciues. Idem Met. quinto. Anibibæ Siculæ cautus fundamenta terræ. Idem 15. Mole sub ingenti rerum fundamenta ponit. Idem 14. Tempus adest genitor, quoniam fundamentum magno. pen. fleet.

FUNDAMENTVM, pen. pro. Claud. fundamenta latent, penitusque ubimersus anhelat. Ver. Aen. primo. fundamenta locant alii, immanesque columnas. Idem quarto. fundamenta locas, pulchramque uxoris urbem. Stat. Syl. tertio. fundamenta solo coquitur pars vinda terræ. Flac. secundo. fundamenta iugis, pariter tunc omnis anhelat. Lucr. 2. fundamenta quænt in quous esse nitor. Idem fundamenta, quibus nitatur summa salutis. pen. acu.

FUNDATOR, pen. pro. Ver. Aen. 7. Nec prænitiæ fundator desinit vrbis. Hor. Epist. primo. Conspiciunt nitidis fundata pecunia villis. pen. fleet.

FUNDITVS, pen. cor. Stat. Theb. 1. funditus, & veteri spuma uice Lerna veneno. Mant. funditus intereunt, cura vigilare salubri. Flac. 4. Qualiter ignotis spumantem funditus amnem. Ver. Aen. 10. funditus occidimus, neque habet fortuna regressum. ante pen. acu.

FUNESTVS, pen. pro. Iuue. Sat. prima. Maieestas & si funesta pecunia templo. Luca. 8. Sed postquam mucrone latus funestus Achilles. Idem 1. Vltima funesta concurrunt prælia munda. Catul. Funestum antennis deponant vndique vestem. Prop. 2. Non tam nocturna volucris funesta querela. Oui. Met. 2. At tu funesta ne summi muneris auctor. pen. acu.

FUNIS, pen. pro. Oui. de Trist. tertio. Dum trepidant minyx, dum soluntur aggeres funis. Luca. secundo. Ut tremulo starent contentæ sine carinz. Idem tertio. Adactum quoties non senserat anchora funem. Ver. Geo. primo. Ire neque à terra moueat conuellere funem. Iuue. Sat. 14. Corpora quique solent rectum descendere funem. Aut Quint. Inst. primo,

cap. 10. Et ne ab eodem exemplo recedā funem masculinum esse funiculus ostendit. Stat. Theb. 6. Funalemque Thoen, rapidum Donaeus augur. Mant. Ornat & accensis lucet funalibus arx. Idem. Funestus nocturna ferēs funalia lictor. Ver. Aen. 1. Incensū & noctem flammis funalia vincunt. Ait Seruius, funalia sunt quae intra ceram sunt, dicta a funibus, quos ante vsum papyri cera circumdatos habuere maiores. Unde et vetera dicuntur, quod funes incensos mortuis praeferebant. pen. flect.

F U N E S, pen. pro. Stat. Theb. 4. Aeolidem humero iactantem funus honulso. Luca. 2. Errauit sine voce dolor sic funere primo. Iuue. Sat. 1. Ducitur iratis plaudendum funus amicis. Idem 6. Consulit iste rix lento desunere niaris. Stat. Syl. secundo. Plorantemque animam supra sua funera vidi. Idem Theb. 6. Funeris auspiciū vates quanquam omnia sentis. pen. flect. Oui. Met. 10. Funereus bubo lethali carmine fecit. Ver. Aen. vndecimo. Funereas rupere faces, lucet via longo. antepe. ac. **F U R**, penult. cor. Vergil. Aeneid. decimo. Tros Rutulūve suat nullo discrimine habebō. Ait Seruius, fur futuri temporis verbum defectiuum est.

F U R, prod. Pers. Sat. 1. Fur es ait Pedio, Pedius quid, crimina rās. Horat. Ser. 2. Non sum moechus, ais, ego hercule fur vbi vasa. Mart. 5. Calidus effracta nūmos fur aufert arca. Idem 6. Sic tua non intrent vetuli pomaria fures. Iuue. Sat. 6. Percaput alterius cūm furem nemo timeat. Idem octauo. Permissū nauis, ait furibus, aur fugitiuus. Ver. Geo. 3. Nocturnum stabulis furem, incursumque luporum. Ait Seruius, fur autem à furto dictus est, idest nigro: nam noctis vitior tempore. Horatius. Quam penē vidimus furum regna Proserpinæ, aut certē à Græco venit vnam fur opus Græcē fur flecti. Hor. Ser. secundo. Fureifer? ad te inquam: quo pacto pessime laudas. antepe. acuit.

F U R I A, pen. cor. Ver. Geo. tertio. In furias, ignemque ruunt, anior omnibus idem. Idem. Inuidia infelix furas amnemque feuerum. Idem Aen. primo. V-

nus obnoxam, & furias Aiacis Oileid. Idem tertio. Prædixi vobis, furiarum ego maxima pando. Stat. Syl. tertio. Vmbrā venit longē furiarum libila longea Sil. secundo. Exagitant manes iuuenem, furisq; paternæ. Oui. Met. 5. Eripuit furis, purgamina mentis in illas. antepe nultima acuit. Ver. Aen. secundo. Non tulit hanc speciem furata mente Corcebus. vbi ait Seruius, furiosus est, à quo furor nunquam recedit: furiatu vero qui furit ex causa. Claud. Splendet tarta reo furialis mensa paratu. Luca. tertio. Tollere, & accessio furialis stare sepulchro. Oui. Met. 6. Quod pretium speret proutam furialibus ausis. Sicut erat sparsis furiali corde capillis. Sil. octauo. Implebit terras voce, & furialia bella. Mart. vndecimo. Roma saue cūptis, non te furialibus armis. Oui. de Pont. 1. Nec me uenit furiosus confero tantis. penult. flect. Idem Met. 10. Hoc parer exiliit gremio furibunda, torumque. Idem 14. Erexit, tandemque deo furibunda recepto. Stat. Theb. 9. Exiliit furibunda coniux, ac verberare crebro. Mart. 6. Saepe ego lasciuia Martem furibunda cecidi. Silac. 2. Inde nouam pauidas vocem furibunda per aures. Ver. Aen. 7. Quo furibunda donū monstro permisceat omnem. penult. acu. Hor. Ser. 1. Sanus dicatur quanto hoc furiosus, atque. Oui. Fast. 1. Furiosus antiqui populi superator Etrusci. antepe. acuit.

F U R O R, pen. cor. Mart. Nūnia non vna est, quid vir inepte furis. Sil. decimo quarto. Furipi magis vnda furit, pontumve sonantem. Stat. Theb. 9. Precipuum tunc cædis opus Gradiue furebas. Verg. Geo. tertio. Incassum furit ergo animos, euniquemque notabis. Idem Aen. decimo secundo. Amplius, hunc oro sine me furere ante furorem. Ait Seruius, figura antiqua est: ut, seruitutem seruit, dolet dolorem. Cicero de Div. Qui valetudinis vicio furunt. Idem in Cat. Catilina furans audacia.

F U R O R, pen. cor. Oui. de Trist. 2. Aequalis rabies, continuusque furor. Idem Fast. quarto. Reddit questu causa furoris erat Mart. primo. Sed tamen is reddit cognitus ante furor. Luca, primo. Quis

furor diues, quæ tanta licentia ferri.
 Sil. decimoquarto. Inclusi gemitus, pe-
 lagicque imitata furorem. Stat. Syl. primo.
 Qui nec in æternos facilis seuire fu-
 rores. Idem secundo. His amor exitio,
 furor his, & sæua cupidō. Idem Theb.
 septimo. Horrescitque tuens, ubi mille
 furoribus illi. Nonien pen. acuta. Ver.
 Aen. 5. Pone caput, fessoque aculos fura-
 re labori. Idem Opusc. Quod moueat,
 non est, quia si furaberis infest. Stat. Syl. 4.
 Pectus, & assidue temet furare labori.
 Ver. Aen. septimo. Supposita de matre
 nothos furata creauit. Idem Opusc. Dul-
 cia cum Veneris furatos gaudia primum.
 Idem. Gaudia libauit dulcem furatus a-
 morem. Verbum primam producit. Ci-
 cero Off. Qui cuiuspiam furatur aliquid.
 Idem de Nat. Bestiarum furantur aliquid ex
 iis. f. furor, aris. pen. fleet.

FURTIVVS, pen. pro. Mart. 11. Nunc fur-
 tiua lucri fieti bombycina possunt. Hor.
 Ser. 2. Furtiua nuntius fragilis qui prædia
 vendit. Qui. de Art. primo. Utque viro
 furtiua Venus sic grata puellæ. Idem Fast.
 6. Dum dea furtiuos timide proficetur
 amores. Catul. Ut missam sponsi furtiuo
 munere malum. Iuue. Sat. primo. Aeacus
 vnde alius furtiuæ deuchat aurum. Ver.
 Aen. 7. Furtiuum partu sub lymenis edi-
 dit auras. pen. fleet.

FUSCINA, pen. cor. Prop. tertio. In me ex-
 ruleo fuscina sumpta deo est. Iuue. Sat. 2.
 Vincit, & hoc monitum tunicati fuscina
 Gracchi. antepen. acu.

FUSIDIVS, pen. cor. Hor. primo. Fusidius
 vappæ famam timet, ac nebulonis. ante-
 penult. acuit.

FUSILE, pen. cor. Qui. Met. 11. Fusile per-
 rictus aurū suisare videret. Ver. Opusc.
 Fusilium esse notas nunquam tamen il-
 la liquefunt. Idem. Quam si quis lapi-
 dis miratur fusile robur. antepenultima
 acuit.

FVSVS, pen. pro. Stat. Syl. secundo. Tu mo-
 dō fusus humi lucem auersaris iniquam.
 Luca. secundo. Mundus Achemeniis de-
 currant medica fusis Ver. Geo. secundo.
 Esse dies agitat festos, fususque per her-
 bam. Idem Opusc. Transfert inde manus
 fusus per cribra farina. Catul. Currite

ducentes sub tegmine, currite fusi. Iu-
 ue. Sat. secunda. Vellera vos tenui præ-
 gnantem stagnine fusum. Hor. Ser. secun-
 do. Quid scalpram infabre, quid fusum
 durius esset. penult. fleet. Idem. Non
 magis audierit quam fusus ebrius olim.
 antepen. acu.

FUTILES, pen. cor. Stat. Theb. octauo. Tel-
 lurem placare parat, nec facile mæstis.
 Sil. decimoquinto. Epurum cassis lustra-
 bat futilis ausis. Mani. Futilibus curis,
 & perniciofa trahendo. Ver. Aen. 11. De
 stera consiliis habitus non futilis autor.
 Ait Servius. Nam futilis, vas quoddam
 est luto ore, sinu augusto, quo vrebantur
 in sacris Vestæ: quia aqua ad sacra
 hausta in terra non ponitur, quod si fiat,
 piaculum est. Vnde excogitatu n est
 vas, quod stare non posset. inde & homo
 commissa non retinens secreta futilis
 dicitur: contra, non futilis, bonus in-
 consiliis est, non inanis. antepen. acu.

FUTVO, pen. cor. Hor. Ser. primo. Nec ve-
 reor, nec dum fusuo, virtute recurat. Ca-
 tul. Hinc futuie multas, & facit esse ve-
 nustum. Mart. primo. Deprendi verò
 te Lesbia, nam futui. Idem 2. Sæpe ego
 Christinam futui, deæ quàm bene quæ-
 rens. Idem 9. Nempe semel futui genæ
 raret Horatius, ut tres. antepenult. acuit.
 Idem primo. Turba futurorum est, in ge-
 niosus homo es. Idem. At tu, prò facinus
 Balla futuror eras. Idem 11. Parce futu-
 tricis sollicitare manu. Idem. Illa futuro-
 rem te Catideme facit. Idem 7. Et tibi de
 faria Meniphticus vrbe futuror. Ver.
 Opusc. Utque futurorum sic tua plena
 domus. pen. fleet.

FUTVVS, pen. pro. Mant. Signa futurorū,
 quæ in religione minori. Lucr. 6. Quæ
 pueri in tenebris pauisunt, signaque tu-
 tura. penult. fleet.

G

GABALISTA, pen. pro. Seu ca-
 balista. Mane. Et gabalistarū
 latebras ea littora adibant.
 penult. acu.

GABII, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Simplicibus

Gabiis, aut proni Tiburis arce. Idem 10. En Fidenarum, Gabiorumque esse potestas. Luca. 7. Fabula nomen erit Gabios, Veiosque coramque. antepen. acu.

GABINVS, pen. pro. Oui. Fast. 2. Nec mora principibus celsis ex vrbe Gabina. Ver. Aen. 7. Quique alcum Præneste viri, quique arua Gabina. penul. flect. Mart. 7. Caflora de Polluce Gabinia fecit Achilla. antepenult. acuit. Ver. Aen. 7. Ipsa Quiri mali trabea, cinctuque Gabino. Ant. Seruius. Gabinus cinctus est toga sic in tergo reiecta, vt eius lacinia à tergo reuocata hominem cingat: hoc autem vestimenti genere utebatur Consul bella indicurus: ideo quia cum Gabii Campani ciuitas sacris operaretur, bellum subito euenit: tunc ciues cincti togis suis abaris ad bella profecti sunt: & adepti victoriam: vnde hic ortus est mos.

GABRIEL, pen. cor. Mant. Gabriel allabi versus florentia rura. antepen. acu.

GADÉS, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Omnibus in terris quæ sunt à Gadibus vsq; Luca. 3. Oceanumque negat solas exmittere Gades. Idem 9. Quam Scythicus Tanais primis à Gadibus absunt. Sil. 1. Atque hominum Finem Gades, Scalpemque securus. Lucr. 6. Quidve quod in ponto est, disserere à Gadibus, atque. Mant. Punica ad extrema Gades ad nostra natauit. Idem. Neque fidem faciant, templum esse in Gadibus aiunt. Idem. Ad Tanaim, à Tanai, ad Gades à Gadibus, vsque. pen. acu.

GADITANVS, pen. pro. Iuue. Sat. 11. Forsitan expectes, vt Gaditana canoro. Mart. 5. Cantica qui nisi, qui Gaditana susurrat. Idem 6. & Gaditanis ludere docta modis, pen. flect.

GAÏETA, pen. pro. Iuue. Sat. 14. Littora Gaietæ summa nunc Tyburis arce. Ver. Aen. 6. Tum se ad Gaietæ recto fert litore portum. Mant. Contudit ingentem meminisse Gaietæ tumultum. Oui. Met. 14. Hic me Gaietam notæ pietatis alumnis. Mart. 8. Quod Gaietano reddis Polycarme tabellas. Idem. Et Gaietano milia crede duo. pen. flect.

GALANTHIS, pen. pro. Oui. Met. 9. Vna ministrarum media de plebe Galanthis. Idem. Numine decepto risisse Galanchi

da fama est. pen. acu.

GALATEA, pen. pro. Ver. Buc. Postquam nos Amanillis habet, Galatea reliquit. Idem. Huc ades d Galathea, quis est nam ludus in vndis. Idem Aen. 9. Et Galatea secant spumantem pectore pontu. Stat. Syl. 2. Cymodoce, viridisque cupit Galatea lauati. Sil. 14. & tibi victrice Galatea immiscuit vndam. Claud. Sæpe mari, pulchroque secat Galatea natatu. Oui. Met. 13. Desierat Galatea loqui, caruque soluto. Idem 12. Quam dum pectendos præbet Galatea capillos. Prop. primo. Sic Galatea tuæ non aliena vix. antepenultima acuit.

GALATÆ, pen. cor. Mant. Tethalonicenses Galatæ subiunge Corineum. Idem. Littora continuo Galatæ, & Spartana iuuentus. Idem. Trans Phryges, & Galatas, trās Bebricia regna. Idem. Littora Cappadoces, Galatas, pontumque peragrans. Luca. 7. Istis parce precor, viuant Galatæq; Syrique. Sil. 11. Iamque Arella suas, iaque & Galatia abegit. Galatæ à Pomponio Mela, ait Calepion, numeratur inter insulas Siciliæ adiacentes non procul à Melita: cuius terra, seu puluere iacto arceri angues, atque perimi, ait autor de rebus Siciliæ. antepen. acu.

GALBANVM, pen. cor. Luca. 9. Hicæbulum stridet, peregrinaque Galbana sudant. Iuue. Sat. secunda. Cærulea indutus scutulata, aut Galbana rasa. Ver. Geo. quarto. Hic iam Galbano suadebo incendere odores. Idem. tertio. Galbanoque agitare graui nidore chelydros. Galbanum, inquit Seruius, species est multis apta medicaminibus. antepen. acu.

GALBULA, pen. cor. Mart. 13. Galbula decipitur calamis, & retibus ales. Mant. Ecl. 7. Cætera non memini iam, sed tu Galbula sentis. Idem. Galbula farcinula ne sit tibi ferre molestum. antepen. acu.

GALÆA, pen. cor. Oui de Pont. tertio. Scuta sed & galææ gemmis radientur, & auro. Idem de Trist. quarto. Caniciem galææ, subiicioque meam. Idem. Met. primo. Non galææ, non ensis erat sine militis vsu. Sil. 1. Qua corpus lorica miter, galæamque parefcit. Luca. tertio. Arma ferunt, galæamque extensus. proreget vmbra.

- Verg. Geor. primo. Nec galeis, densisque virum seges horruit hastis. antepenultima acuit. Iuven. Sat. octava. Municipalis eques galeatum ponit ubique. Ait Seru. Aeneid. 6. ubi. Inopinave surgit. vnde galeatus, & iunicatus nomina comprobantur. penult. flect.
- GALERVS**, pen. pro. Stat. Theb. 1. Obnubique comas, & temperat astra galero. Idem quarto. Integrit Arehadii morem tenet ille galero. Iuue. Sat. 6. Et nigrum flavo erinem abscondente galero. Idem 8. Porrigar, & longo iactetur spira galero. Verg. Opusc. Hæc vires angusto foliorum testa galero. Idem Aeneid. 7. Bina manu, fulvosque lupi depelle galeros. ubi ait Seru. galerus genus est pilei, quod Fronto genere neutro dicit, hoc galerû. Sil. 1. Sepius, & horrentes effingens crine galeros. Flac. quarto. Tempora Parrhasio patris de nobre galero. Prop. Prima galeritis posuit prætoris lygmo. penult. flect. Mant. Præfectus verò Libycis Galerius oritur. antepenult. acuit.
- GALENVVS**, pen. pro. Mant. Tum Cæsar Galenus erat, solusq; Lartius. pen. flect.
- GALIVS**, pen. pro. Mart. 2. Te Lacedæmonio velat toga lota galeo. Idem 8. Quam saturat Calabris eulea Galeus aquis. Idem 11. Mollis quod niuei duro teris ore galeli. Vergil. Aen. 7. Corpora multa virum circa, seniorque galeus. Idem Geor. 4. Quæ niger humectat flauentia vltra galeus. Ait Seruius. Galeus verò fluitans est Calabriæ, qui iuxta civitatem labitur Ta rentinam, in qua se ortos optimos vidisse commemorat. penult. flect.
- GALLIA**, pen. cor. Iuven. Sat. 6. Gallia vel potius nutriticula caudiciorum. Idem 8. Torrida vitanda est Hispania, Gallicus axis. Idem 13. Hæc quota pars scelerum, quæ custos Gallicus vrbis. Mart. 1. Diindidiasque nates, Gallica veste manus. Ovi. Met. 7. Vt canis in vacuo leporem, eum gallicus anno. Mant. Gallicalos, & gallos, Græcos, & Samothraceos. antepen. acu. Luc. 4. Gallorum Celtæ miscerent nomē Iberis. penult. acu.
- GALLILÆA**, pen. prod. Mant. Tu Galilæus vas, tu circa littora calyx. Idem. Sed Ioachim vir primus erat Galilæus eadē. Idem.
- Vir prohibet Galilæus opem concurrere ad eius. penult. flect.
- GALLINA**, penult. pro. Mart. 13. Pascitur & dulci facilis gallina farina. Idem. Succumbit sterili frustra gallina marinos. Horat. Ser. 2. Hoc genus, hora quota est? Thrax est gallina syropar? Idem. Ne gallina malum responset dura palato. Iuue. Sat. 3. Ille sonat, quo mordetur gallina marito. Idem quinto. Quo gesta lepores, & quo gallinæ fecerunt. Idem 11. Raneidula haud ideo peior gallina fecatur. pen. flect. Idem 3. Et potina palus, & gallinaria pinus. antepen. acuit.
- GALLITVS**, pen. pro. Iuue. Sat. 12. Et cadat ante lares gallitæ victima sacra. penultima flectit.
- GAMMARVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Sed tibi dimidio cōstrictus gammarus ouo. Mart. 2. Concolor in nostra gammare lance rubes. antepen. acu.
- GANEVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 14. Sed laudem aliquas occultus ganeo pulex. Mant. De ganea, de segnitie, de infamibus actus. antepen. acu. Lucr. 5. Longè alio pacto gannicuos adulant.
- GANGETICVS**, pen. cor. Sil. 3. Huic laxos artus olim gangetice pubes. Luca. quarto. Et quas sensit Arabs, & quas gangetice tellus. Maho Latè Asiam penetrans vltra gangetice regna. Mart. 8. Non tot in Bois timuit Gangericus artus. antepenult. acuit. Vergil. Aeneid. 9. Per taciturnum Ganges, atque pingui summine Nilus. penult. acuit.
- GANGARIDA**, pen. cor. Flac. 6. Gangaridum potaque gerus quos effugerat vnda. Verg. Geo. 3. Gangaridum faciām victorisque arma Quirini. Ait Seruius. Gangaridæ populi sunt inter Indos, & Assyrios habitantes circa Gangem fluvium. unde etiam gangaridæ dicti sunt. Gangaridum pro gangaridarum posuit. antepenultima acuit.
- GANYMEDES**, penult. pro. Ovid. Metamor. 10. Rex superum Phrygii quondam Ganymedes amore. Idem vndecimo. Ilus & Assaracus, raptusque Ioni Ganymedes. Idem Fast. 6. Causa duplex iræ raptu Ganymede dolebat. Iuven. Sat. nona. Nuper enim ut repeto sanum Ildis, & Ganymede de.

de. Verg. Aen. primo. Et genus inuisum,
& rapti Ganymedis honores. Mart. octa-
no. Et Ganymedæ pocula mista manu.
Idem 5. Respicias ore Iouem de Ganyme-
de loquor. Idem 7. Et Ganymedæ luceat
vnda choro. Idem 8. Tu Ganymedæ po-
teras succedere lecto. Idem 9. Nec Gany-
medæas mallet habere comas. penultima
acuit.

GARAMAS, pen. cor. Sil. 5. Erumpunt, mul-
tusque maces Garamasque, Nomasque
Idem 8. Dum metum Garamas, & adu-
sus corpore Maurus Idem 4. Arctato Ga-
ramas iaculis proprioribus instat. Idem
1. Dum fert Herculeis Garamantica signa
columis. Idem. Tu quoque faridicus Ga-
ramanticus accola lucis. Idem 14. Fer-
pater afflicti, fer, ait, Garamantice vates,
ante penult. acuit. Idem 2. Venerat Hasby-
æ proles Garamanthis Hyarbæ. Luca. 4.
Qua mundi Garamantes arant sedere,
sed inter. Verg. Buc. Ismarus, aut Rhodo-
pe, aut extremi Garamantes. Idem Aen.
6. Saturno quondam super & Garaman-
tas, & Indos. pen. acu.

GARGANVS, pen. pro. Luca. 6. Appulus A-
driacas exit Garganus in vndas. Idem 9.
Igne fouet terras, simul & Garganus, & ar-
ua. Hor. Epist. 2. Garganum mugire pu-
tas nemus, ait, mare Thuscum. Ver. Aen.
11. Victor Gargani condebat Iapygis a-
gris. Sil. 8. Garganus, fundoq; imo mugi-
uit anhelans. Idem 13. Digna paras non
Garganus, nec Daunia tellus. pen. flect.

GARGAPHY, pen. cor. Oui. Met. 3. Nomi-
ne Gargaphyæ, succinctaque cura Dianæ.
Sear. Theb. 7. Gargaphyæ quorumq; no-
ulis Haliaræ aristis. ante pen. acu.

GARGARA, pen. cor. Flac. 2. Gargaraque &
moesti steterant formidine luci. Ver. Geo.
11. [Iactat] & ipsa suas mirantur Gargara
mæles. Idem 3. Illas ducit amoris Gar-
gara, transque sonantem. Ouid. de Art. 1.
Gargara quot segetes, quot habet Methi
naracemos. ante pen. acu.

GARGARACVS, pen. cor. Sear. Syl. 2. Seu vo-
lunt monitus, quos dat Gargaricus auroræ.
ante pen. acu.

GARGILIVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Gargi-
lius, qui mane plagas venabula seruos. an-
te pen. acu.

GARGILIANVS, pen. prod. Mart. 1. Vis re-
munificum, gargiliane vocem. Idem. Si
nescis, dona gargiliane mihi. Idem secun-
do. Nūquid conforem gargiliane times.
Idem 5. Dic mihi quid Romæ gargiliane
facis. Idem 7. Conterit vna tribus Gargi-
liane foris. Idē. Quisquam, cui vinci Gar-
giliane licet. pen. flect.

GARRIO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Garriret vi-
cos, utrem laudaret ut ille. Oui. Philom.
Insuper est auti spatii garris diuinis.
Cicero Att. Cum coram sumus, & garrim-
us, quicquid in buccam venit. Idem. Cu-
piebam etiam nunc plura garrere. ante pe-
nultima acuit.

GARRVLVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Garrulus
arque piger scribendi ferre laborem. Idē
Epist. Percussit atorem fugio, nam garru-
lus idem est. Ouid. de Art. 1. Tantalus in
media garrulus æret aqua. Idem Met. 2.
Ad dominum tendebat iter, quem gar-
rula moris. Idem Fast. 1. Garrula non a-
lium, quam nunc habet, oris habebat. I-
dem 2. Garrulus in primo limine riuus
erat. Mart. 8. Garrulus & verbis mucida
vina facit. Iuu. Sat. 12. Garrula securi nar-
rare pericula nautæ. Verg. Opusc. Hos no-
uies superat viuendo garrula cornix. Idē.
Occupat arguti grylli caua garrula rana.
Tibul. quarto. Hoc peperit misero garru-
la lingua malum. Oui. Metamor. quinto.
Raucaq; garrulitas, studiumque inmane
loquendi. Mart. quinto. Autoris pereunt
garrulitate sui. Idem septimo. Et noceat
obliqua garrulitate cliens. Idem. Offen-
dor cunni garrulitate tui. Mant. Ac pas-
sim dulci garrulitate sonant. Idem. Talia
garrulitas, & vaniloquentia fingit. ante-
penult. acuit.

GARYNNVS, pe. pro. Tibul. Testis arar, Rho-
danusque eeler, magnusque Garumna.
Mant. Proxima Pyrene Bugerim videt, ac
que Garumnam.

GARYN, pen. cor. Mart. 7. Olfecit postquā
Papilius, ecce Garum. Idē 13. Nobile nūc
sicio luxuriosus garum. pen. acu.

GAVIVS, pen. pro. Luca. 2. Bmineant, vel si
conuulso vertice Gaurus. Mart. 9. Inge-
nium mihi Gauræ probas, sic esse pusillū.
Iuu. Sat. 9. Suspectumq; iugum Cunis, &
Gaurus inanis. pen. flect.

- GAUDEO**, pen. cor. Mant. Aequora, feliciq;
diu gaudebimus arra. Cicero pro Mar.
Quare gaude tuo isto tam excellenti bo-
no. Idem de Fin. Ipsa liberatione, & va-
cuitate omnis molestiae gaudemus, ante-
penult. acuit.
- GAUDIUM**, pen. cor. Oui. Met. 14. Reppe-
rit, vt caperet spectatae gaudia formae. Lu-
ca. 9. Gaudia quam lachrymis, meritum-
que immane tyranni. Flac. 3. Gaudia, sed
duro flexu sub rege Mycenae. Stat. Syl. 6.
Gaudia, iam Thebae, iuxta tenebrosa vi-
rago. Sil. 5. Gaudebat tristis victor nouita-
te Siccheus. Mart. 13. Gaudet in effossis ha-
bitare cuniculus antris. Claud. Gaudeat,
& quicquid fuerit deforme mereri. Oui.
Met. 10. Gaudeat, an virgo magis his Ae-
onea dictis. antepe. acuit.
- GAUISVS**, pen. pro. Stat. Syl. 5. Vidit & ex-
plum genitrix, gausiaque nouit. penulti-
ma flecit.
- GAUSAPE**, pen. pro. Pers. Sat. 4. Tu cum ma-
xillis balanatum gausape pectus. Oui. de
Art. 2. Gausapa si sumptis, gausapa sum-
pta proba. Hor. Ser. 1. Gausape purpureo
mensam perteristi, & alter. Pers. Sat. 6. Iam
chlamydes regum, iam lutea gausapa ca-
ptas. antepe. acuit.
- GAURANVS**, pen. pro. Stat. Theb. 8. Gaura
no de monte cadunt, sed moestior vlmus.
penult. flecit.
- GAULVS**, pen. pro. Sil. 14. Viuere & strato
gaulum spectabile ponto. pen. flecit.
- GEENNÄ**, pen. pro. Luca. 1. Gens habitac-
cana prudentes rupe Gebennas. penulti-
ma acuit.
- GELA**, pen. cor. Sil. 14. Venit ab amne tra-
hens nomen, gela venit, & Hefa. Ouid.
Fast. 4. Et te vorticibus non adeunde Ge-
la. Verg. Aen. 3. Immanisque Gela fluuii
cognomine dicta. ait Seru. Ciuitas est à
fluuiio nominata, sicut etiam campi Gelo-
i, & de rebus Siculis auctor. mons hodie
Gela, vrbs Alicata appellatur. Ver. Appa-
ret Camerina procul, campi; Geloi. Ge-
la. pe. acu. Gelous. flecit. Vide Camerina.
- GELATVS**, pen. pro. Stat. Theb. 4. Et salus
dux alter habet? sic fara gelatis. Luca. 6.
Immergit manus oculis, gaudetq; gela-
tos. Mart. 5. Centum me terigere manus
aquilone gelatae. pen. flecit.
- GELASINVS**, pe. pro. Mart. 7. Nec grata est
factes, cui Gelasinus adest. pen. flecit.
- GELIDVS**, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Nunc
gelidus sicca boreas baccharus ab arcto.
Idem. Crinibus, & gelida membra leua-
uit humo. Idem. Fecit & in gelidos sudie
amoma sinus. Idem Met. 1. Et cum Cyll-
ne gelidi pineta Licrii. Idem 15. Vuda die
gelida est, ortuq; obituq; calefcit. Stat.
Syl. 4. Non aliter gelidas, Rhodopes in
valle recumbit. Luca. 1. Iam gelidas Cz-
sar cursu superauerat Alpes. Idem. Dir-
guere metu, gelidus pavor occupat artus.
Ver. Geo. 1. Vere nouo gelidus canis cum
montibus humor. antepe. acuit.
- GELIO**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Raraque long-
uis niuibz chrystalla gelari. Idem Theb.
4. Tela premis gelat ora pavor, gressusq;
tremiscunt. Iuue. Sat. 6. Si ratio est, & ho-
nesta timent, pauidosq; gelantur. pen. acu.
Mart. 5. Ceterum me terigere manus aqi-
lone gelatae. pen. flecit.
- GELONVS**, pe. pro. Luca. 3. Massageres quo-
sugit equo, volucresq; geloni. Stat. Theb.
2. Bistonas, aut refugio pellentes sole Ge-
lonos. Verg. Aen. 8. Hic Lelegas, Carasq;
sagittiferosq; Gelonos. Idem. Geo. 3. Bi-
saltex quo more solent, acerq; Gelonus. I-
dem 2. Eoasq; domos Arabum, pictosq;
Gelonos. Flac. 6. Vidore patrium contra
Pzana Geloni. Idem 7. Hei mi vel suo
coniux non vna Gelono. pen. flecit.
- GELV**, gelus, gelum, penul. cor. Lucr. 5. Affi-
duosq; geli casus mortalibus aufert. Idem
6. Demittit, qua saepe gelum, quod conti-
net in se. Mant. In crustata gelu, nec habe-
bant aequora fluitus. Idem. Marurare ge-
lu, ventos producere, & imbres. Ouid. de
Pont. 4. Ipse vides gelido stantia vna ge-
lu. Idem Fast. 4. Nec sic marmoreo pallet
adusta gelum. Idem de Trist. 5. Glebaque
canenti semper ob ista gelu. Idem 2. Eo
maris astricto, quæ coit vnda gelu. Luca.
4. Pigeo beuma gelu, siccisq; aquilonibus
hærens. Verg. Geo. 3. Terra gelu lacæ, se-
pemque affurgit in vinas. Admonet Pri-
scianus libro 6. ad v. Latina sunt nomina
generis & aptora in singulari numero,
non etiam in plurali, vt hoc cornu, co-
nitu, gelu: qui tamen apertissimi in-
ueniuntur in um, quoque proferentes

in eodem genere, & in vs. genere masculino, & quartæ declinationis. penult. acu. Vide Cornu.

GEMELLIPARA, pen. cor. Oui. Fast. quinto. Curua gemelliparæ spicula ferre deq. Idem Met. sexto. Magha gemelliparæ veniantur numina diuæ. antepenultima acuit.

GEMELLVS, pen. pro. Ver. Buc. Hinc inter densas eorylos modo namque gemellos. Oui. Met. vndeclmo. Nascitur ô Phœbo, namque est enixa gemellos. Idem Herod. Felix in numero quoque sum, prolemque gemellum. Hor. Ser. secundo. Nequitia, & nugis prauorum, & amore gemellum. pen. acu.

GEMINVS, pen. cor. Iuue. Sat. tertio. Tunc geminus casus vrbis, tunc odimus ignis. Idem quinto. Quæ gemidum agitet, nō admittentia morsu. Oui. de Trist. primo. Nec fragili gemmæ poliantur punice frontes. Idem de Pont. tertio. Euncti geminas ad sua terga manus. Idem Met. 2. Est locus in geminis vbi brachia concauat arcus. Ver. Aen. 2. Cæde Neoptolemum, geminosque in linine Acridas. Vbi ait Seruius, gemini autem sunt non duo, sed simul nati: admonet Fabius Inst. 9. cap. 4. Quædam ordine permutato sunt superuacua, vt fratres gemini: nam si præcesserit gemini, fratres addere non est necesse. Vide Marpesius. Oui. de Pont. tertio. Crede, breuique fides aderit, geminabit honorem. Stat. Syl. primo. Vincula, & insigni geminat concordia tæda. Idem Theb. tertio. Arripotés, geminabitque acceptos fama pauores. Cicero in Arato. Persepe vt paruum tranans geminauerit orbem. antepen. acu. Ver. Geo. 3. Et vox assensu nemorum ingeminata remugit. Oui. Met. secundo. At senior postquæ est merces geminata sub illis. Idem 15. Verba sacerdotis referunt geminata, piæque. pen. flect.

GEMITVS, pen. cor. Sil. 4. Inclusi geminitus: pelagique imitata suporem. Ver. Geo. 3. Cum gemito reboant, sylvarumque & traçus osynus. Luca. sep̃imo. Omiseri quorum gemitus odore dolorem. Stat. Syl. secundo. Mulceat infans gemitus stat penore demens. Oui. Fast. quarto.

Sic dea, nec retinet gemitus & concita cursu. Idem Met. secundo. Ista dedit gemitum, tractoque à vulnere ferro. Stat. Syl. tertio. Mæte pio gemitu dabimus solatia dignis. Idem 2. Ferte simul gemitus cognataque ducite flammis. antepenultima acuit.

GEMMATVS, pen. pro. Iuue. Sat. decima. Gemmata, & lato setinum ardebit in arano. Oui. de Rem. 1. Hæc ego, mouit amor gemmatus aureus alas. Stat. Syl. 1. Quæ superimposito moles gemmata colosso. Idem. Gemmato iemone sedet, tam Tybridis arcus. Idem 2. Quæ non gemmata volucris Iunonia cauda. pen. flect.

GEMMIFER, pen. cor. Stat. Theb. octauo. Ceu modo gemmiferum thyrsos populatus Hydaspem. Prop. 3. Et freta gemmiferi findere classe maris. antepen. acu.

GEMO, pen. cor. Stat. Syl. secundo. Ast hic, quem gemitus alix, hominesque, deoque. Idem. Castiget luctus? gemit inter bella peremptum. Idem tertio. Ignotum similis gemui proiectus ad ignem. Idem 5. Arbitrium cæco gemeret mors clausa baratro. Idem Theb. 6. Cui peperit sic æqua gemat mihi funera matres. Claud. Inde catenato gemeret germania rheo. Luca. 1. Compositis plenæ gemuerant visibus vræ. Oui. Fast. Neue gemam referens velleræ rapta lupō. Idem 2. Nec gemuit gemitus verba parentis erant. Ver. Buc. Nec gemere aceria cessabit turtur ab vlmo. Cicero pro Sest. Hæc gemeabant bonis, sperabant improbi. Idem Att. Hic statutus vna omnium voce gemitur. pen. acu.

GENA, pen. cor. Oui. de Pont. secundo. Excepit lachrymas Italos ore genis. Idem Met. 10. Heu medicum nauasse genas, nec regia coniux Claud. Mollicies, lenes que genæ se prodere possent. Luca. Scissa genas plantæ lucentes atra lacertos. Stat. Syl. 1. Flore genæ raleu. Lædæ gurgite pubem. Idem Theb. 2. Tempellua genis posuit, lachrymasque repressit. Ver. Aen. 12. Flagrantem perfusa genas, cui plurimū ighem. Idem. Puberlesque genæ & iuuenili in corpore pallor. pen. acu.

GENERA, pen. cor. Stat. Syl. 1. Et minor in læges irret gener, & Cato castris. Idem. Quāuis Ausonius multum gener ille peritus. Luca.

- Luca. 1. Et generos foceris medix iunxere Sabinæ. Idem. Decretum est genero partiri non potes otbem. Iuue. Sat. 3. Quæ gener hic placuit censu minor atque puellæ. Oui. Met. primo. Non focer à genero, fratrum quoque gratia rara est. Idem 4. Nec gener hoc nobis more parendus erat. Ver. Aen. Et gener auxilium Priamo, Phrygiisque ferebat. Ait Seruius, Gener dicitur & qui est, & qui esse vult. v. hic indicat locus, sicut etiam maritus pen. acu.
- GENERALIS**, pen. pro. Lucr. primo. Ostendunt maculas generales corpore inesse. Mant. Haud minimum, nam temporibus generalia certis. pen. fleet.
- GENERO**, pen. cor. Stat. Theb. quarto. Cylharus ignaro generaret Castore prolem. Sil. decimo quarto. Cornipedemque citum lituis generasse ferendis. Mart. 9. Nè pe semel fuit, generaret Horatius, v. tres. Sil. secundo. Ante Iouem generata deus, diuimque hominumque. Lucr. primo. Efficit, & cupidè generatim secla propagat. Ver. Geo. 1. Qua reagite proprios generatim discite cultus. Ait Seruius, generatim est per singula genera, generaliter autem est simul omnia. penult. fleet. generatus. Cicero de Leg. Hominem generatit, & ornauit deus. antepen. acu.
- GENEROSVS**, pen. pro. Oui. Met. 8. Hanc quoque vendit inops dominum generosa recusat. Idem 15. Et Surreutinos generosos palmitē colles. Idem de Trist. quarto. O qui nominibus cum sis generosus auorum. Idem Fast. primo. Perlege dispositas generosa per actia terras. Idem secundo. Egreditur castris miles generosus, ab iisdem. Idem. Quod ruitis generosa domus, malè creditis hosti. Stat. Syl. 2. Non uerat effigiem generosique ardua blesi. Idem 4. Exta ferar, cur Thuscus generosior Vmbro. Idem 5. Cum pulcher risu, titulis generosus auitis. Lucr. primo. Et tollens apicem generoso vertice flamen. Iuue. Sat. septima. Felix, & sapiens, & nobilis, & generosus. Ver. Aen. 10. Insula, & exhaustis chalybum generosa metallis. Ait Ser. ibi, Thesauros, ignorum argenti pondus, & auri hoc nomen nō habet, sicut Atlas, Thoas, Abas, Pallas licet in ob
- liquis casibus inueniatur, sicut nec formosus, quia deriuatiuū est à forma, vt à specie, speciosus, ab odio, odiosus, veluti à genere generosus, vt à scelere scelerosus penult. fleet.
- GENESTIS**, pen. cor. Iuue. Sat. 14. Nota Mathematicis genestis tua, sed graue tardas. Idem sexto. Angulus inspecta genesi collyria pōscit. antepen. acu.
- GENETAVM**, pen. cor. Flac. 4. Inde Genetei rupem Iouis, hino Tibare nudi. antepen. acu. non contractum.
- GENSTOSVS**, pen. pro. Mart. 13. Cæcuba fundauit generosa cōquuntur Athenis. penult. fleet.
- GENIALIS**, pen. pro. Oui. Met. quarto. Et tunc Lenæo genialis conitor var. Idem 13. Non data sunt capiti genialia festa, nec vnquam. Idem Fast. 3. Idibus est Annæ festum geniale perennæ. Idem de Art. 1. Ducuntur rapta genialis præda puellæ. Stat. Syl. primo. Ismata, & quondam genialis litora nati. Idem 2. Hæc tibi parua quidem geniali luce paramus. Idem Achil. primo. Spicula nec truncæ bellis genialibus orni. Iuue. Sat. quarta. Priuatis maiora genialis agatur. Idem 10. Flammeolo, Tyriusque palam genialis in hortis. Ver. Geo. primo. Inuitat genialis hyems, curasque resoluit. Idem Aen. 6. Iniminet adsimilis, lucent genialibus altis. Ait Seruius. Nam geniales propriè sunt, qui sternuntur puellis nubentibus dicti à generandis liberis. pen. fleet. Oui. Met. 11. Hospitis aduentum festum genialiter egit. antepen. acu.
- GENITVS**, pen. cor. Oui. Met. 4. Acrota suæ geniti. Remulus, maturior annis. Stat. Theb. 3. Hic genitus Thebis nec tempore charius illo. Sil. 3. Lasciuo genitus satyru, nymphamque Myricæ. Oui. Met. 1. Hinc Epaphus magni genitus de senine tandem. Ver. Aen. 9. Dis genite, & genitura deos, iure omnia bella antepe. ac.
- GENITALIS**, pen. pro. Mant. Non pluit in sacris primum genitale cruorem. Stat. Syl. 5. Excepi, & vinctum geniali carmine som. Idem Theb. 3. Nec mihi Sydoniæ genitalia fœdeta Cadmi. Claud. Hic domus, hic thalami proprium genialibus omen. Quid. Met. 10. Poplitibus suberant

piſto genitalia limbo . pen. ſleſt. Claudi.
Vt reſerata viger genitalibus aura ſaue-
ri. Luc. 4. Seminibus commiſteri genitali
ter apta. antepen. acu.

G E N I T V R V S, pen. pro. Ver. Aen. 9. Diis ge-
nite, & genitura deus iure omnia bella. pe-
nula. ſleſt. it.

G E N I S T A, pen. pro. Mart. primo. Cum py-
ra quæ lenta pendent religata geniſta.
Ver. Geo. primo. Curua tenent, & molle
ſiler, lentæque geniſtæ . Idem ſecundo.
Quid maiora ſequar ſalices, humilesque
geniſtæ. pen. acu.

G E N I T O R, pen. cor. Stat. Syl. 2. Oſcula erāt
illie genitor materque iacentis. Idem ter-
tio . Frigus amat, celeres genitoris filius
annos. Mant. Heu quænam iuuenes tan-
tis genitoribus ortos . Oui. Met. primo.
Da mihi perpetua genitor chariſſime, di-
xit. Idem. Credis & es timidus genitoris
imagine falſi. Idem ſexto. Cetera qui ma-
tris penna genitoris habebant. Ver. Geo.
4. Tristiſt Ariſtaus Penel genitoris ad-
vdam. Idem Aen. 1. 2. Anchifeſ genitor
Dau ni miſerere ſeneſcæ. Idem. 1. Proſpi-
cies genitor, cæloque inueſtus aperto. Ait
Seruius, Ergo hoc nomen & ad verum
patrem pertinet, & ad honorem refertur.
antepen. acu. it.

G E N I T R I X, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ipſe ma-
nu naptam genitrix Aenxia ducis . Idē.
Incubui genitrix, iterataque vulnera ſi-
xi. Oui. Faſt. 1. Cæſula quem genitrix æ-
gre ſolata dolentem. Idem Met. ſecundo.
Quoque magis dolens genitrix ait, eu e-
go liber. Iuue. Sat. ſexta. Et Samia geni-
trix, quo deſoleſcitur arena. Hor. Ser. ſecu-
do. Neſ ferro-ut demens genitricem occi-
dit Oreflex. Ver. Geo. 4. Namque domum
mirans genitricis, & humida regna. ante
pen. acu. it.

G E N I T I V S, pen. pro. Oui. de Pont. ter-
tio. Adieſti que præbent genitiua agno-
mina Coſtæ. Idem Met. 3. Forma prior
rediit, genitiuaque venit imago . Mant.
Saturni ſacrum, Iouis eſt genitiua ſa-
cultas. Ait Seruius in Ver. Aen. 1. ibi. Tris
notus abreptas in ſaxa latentis torquet.
genitiuus enim pluralis quoties in inu-
exit, accuſariuus in is mittit, ut puppiū,
puppis : quoties in vñ exit, in et mittit,

ut patrum, patres. vide ſupellex. Idē. Fle-
ſcit equos, curruque volans dat lora ſe-
cundo. Ait Seruius: non vt quidam putat
pro enervi poſuit: nec eſt apocope, ſed ra-
tio artis antiquæ: quia omnis nominati-
uus pluralis regit genitiuum ſingularē,
& iſoſyllabus eſſe debet, iſeſt æqualium
ſyllabarum, vt hæ muſæ, huius muſæ.
hi docti, huius docti. item à genitiuo
ſingulari datiuus regitur ſingularis, &
iſoſyllabus ſit, ut huius docti, huius
docto. Vide Dies. Idem. Qualis apes
æſtate noua per floreæ rura. Ait Ser. geni-
tiuus tertiz declinationis pluralis & in
iñ, & in um exit, ſed tumpo noſtro at
bitrio, cū ſingularis fuerit n & s, termi-
natus, ut amans & amantium, & amantū
dicimus: cū autem nominatiuus ſingū-
laris er & vr, fuerit terminatus, tantum
in um exit: ut pater, patrum: murmur,
murmurum. Reliqua verò nomina au-
toritate firmamus, ut apis, apum, & apiū.
Vide Apes. genitiuus. pen. ſleſt.

G E N I V S, pen. cor. Mant. Pluribus & geniū
iubeat regnare diebus. Stat. Syl. 1. Sed ge-
nio teneat quauis æterna cupido. Idem
3. Huc ades, & genius templis natiſcenti-
bus infer. Ouid. Faſt. quinto. Mille la-
res, geniūque ducis qui tradidit illos.
Idem de Art. primo. Placari genius feſtia
inſpernæ diebus. Iuuen. Sat. ſexta. Concu-
tere, atque ſacri geniū contemnere ſu-
eri. Perſ. Sat. ſecunda. Funde merum ge-
nio, non tu prece poſcis Emæi . de quo
ait Seruius. Georg. primo. ibi. Inuitat
genialis hycms, curaque reſoluit. Nam
quoties voluptari operam damus, in-
dulgere dicimus. genio: vnde & è con-
trario habemus. in Terentio. Saum
deſtrudans geniū. Geniua autem di-
cebant antiqui naturalem Deum vniuſi-
cuiusque loci, vel rei, aut hominis. Idē
Aeneid. ſexto. ibi. Quiſque ſuos pari-
mur manes . Nam cū naſcimur, duos
genios ſortimur, vnus eſt, qui horrat
ad bona, alter, qui deprauat ad mala:
quibus aſſiſtentibus poſt mortem, aut
aſſerimur in meliorem vitam, aut da-
mnamur in deteriorem. antepen. acu. it.

G E N I S V S, pen. cor. Flac. 3. Vrbs agitur ge-
niſo coniux amouerat arma. antepen. ac.

G E N O

- GENOSVS**, penult.cor. Luca. 5. At genosum nunc sole niues nunc imbre soluta. antepenult.acu.
- GENVA**, penult.cor. Mant. Tempore, nescio, qui genuam turbare volentes. Idem. Hæc genutz ciues recitat miracula & ipse. Idem. Factio quæ duplex Genutz intra ræcena semper. Idem. Portifera, genuz, & vasto loca proxima ponto. Idem. Adria tunc tristi vidit Genuensia vultu. antepenultima acuit.
- GENTILIS**, pen. pro. Claud. Qnz sic gentili iaculo percussa læna. Stat. Theb. 6. Abiurasse sacrum ex Lemni gentilibus vnâ. Idem Syl. 3. Smyrna tibi gentile solum, pontusq; verendo. Idem Theb. 1. Gentilesque animos subiit furor, ægraq; lætis. Idem 3. Cui gentile nefas hominē reuocare canendo. pen. flest.
- GENVI**, pen. cor. Ouid. Pont. 4. Lenem tenueris genuit natura nec ullis. antepenult.acu.
- GENS**, prod. Stat. Theb. 7. Gentibus eois Epaphum dare iura, nec vllas. de quo ait Ser. Aen. 1. ibi, lætemur doceas ignari hominumque, locorumque. Sciendum sanè, multas particulas, ad ornatum pertinere tantummodò: vt, puta, enim, dum, gentium, locorum, terrarum. Vide Vbi. Gens acuit.
- GENV**, pen. cor. Ouid. Fast. 3. In terram posito procubuerit genu. Idem Metamor. 8. Auxerat articulos macies genuumque timebat. Stat. Theb. 6. Poplitibus genua, inde premens euadere nodos. Verg. Aen. 3. Dixerat, & genua amplexus, genibusque voluntas. Idem. Aggredior, genibusq; aduersæ obliuitor arenæ. Idem 5. Genua labant, vastos quatit æger anhelitus artus. Vbi ait Ser. Proceleumaticus pes est, quæ sic semper ponit, vt cogi possit in dactylo: vt, Genua labant. Genua hic trisyllabum contrahitur in bisyllabum per syneresin, vt fiat dactylus. Vide Abies. Iuue. Sat. 10. Erepet genibus; si candida insserit lo. Hor. Ser. 2. Contractum genibus tangas caput est ne marito. De quo ait Ser. Aen. 1. ibi, Pars in frustra secant, veribusque trementia figunt. Ecce nomen de his quæ in numero singulari indeclinabilia sunt: vt, veru, cornu, genu.
- GENVS**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Contra leuinu valeri genus vnde superbū. Oui. de Trist. 2. Omne genus scripti grauitate tragœdia vincit. Idem de Pont. Vulneris id genus est, quod cum sanabile non sit. Idem Met. 1. Dic Themis, quæ generis damnum reparabile nostri. Ver. Aen. 1. Tæcane vos generis tenuit fiducia vestri. Idem. Er genus inuisum, & rapti Ganymedis honores. Idem. Hic illius arma, hic currus fuit. Vbi ait Ser. Quotiescunque nomina singularis, & pluralis numeri conueniuntur, respondemus viciniore: vt ecce hoc loco, currui, non armis respondit. eadem & in diuersis generibus est obseruatio, vt magis vicino, siue masculinum, siue femininum sit, respondeamus: vt puta, vir, & mulier magna ad me venit. Si autem plurali numero velimus vt, ad masculinum trāseamus necesse est: vt vir, & mulier magni ad me venerunt. pen. acu.
- GEOMETRAS**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Grammaticus, Rethor, Geometres, Pistor, Aliptes. penultima acu. Ans. Vel quot iuncturas Geometrica forma fauorum. antepenult. acuit.
- GEORGIVS**, pen. cor. Mant. Non aquilæ, nostris erat ipse Georgius auspex. Idem. Ista meus tenuit, Bellona, Georgius, & Mars. Idem. Miles adest, prodit nitidis Georgius armis. Idem. Thxerant, vt fama est, Mauors Georgius autem. antepenult. acuit.
- GERMANVS**, pen. pro. Ouid. Metam. 2. Germanam ante oculos, fortunatumq; fororis. Verg. Aen. 1. Germanum fugiens, longa est iniuria, longæ. Idem. Omnibus & regna Tyri Germanus habebat. Idem 4. Inueni germana viam, gratare forori. Idem duodecimo. Tu pro germano si quid præsentius audes. Idem 5. Hæc germanus Eryx quondam tuus arma gerebat. De quo ait Ser. Germanus est, secundum Varronē in libris de gradibus, de eadem genitrice manana, non vt multi dicunt de eodem germinet: quos ille tantum fratres vocat: secundum quem nunc Erycen Buzæ, & Veneris filium, Aeneæ dicit fuisse germanū. penult. flest. Verg. Geo. 1. Armorum sonitum toto Germania cælo. Idem. Hinc mox uet Euphrates, illinc Germania bellum. Ouid.

Ouid. de Trist. 2. Nunē te prole tua iuue-
nem Germania sentit. Idem 3. Teque reb-
bellatrix tandem Germania magni. Idē
Fast. 1. Excipe pacato Cæsar Germanice
vultu. Idem de Pont. 4. Tempus ab his
vacuum Cæsar Germanicus omne. Idem
2. Præterit ipse suos animo Germanicus
annos. Mart. septimo. Vicisti tenues Ger-
manice crescere vicos. antepenultima
acuit.

GERMEN, pen. pro. Sta. Syl. 1. Germina, nec
virides saris illachrymare sorores. Idem
2. Sic & in anguiferæ ludentem germinē
Lernæ. pen. acu.

GERO, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Er sua de-
fecta nomina fronte gerit. Claud. Prodi-
gium est, quodcunque gerit, quæ pagina
lites. Ausp. Iudicii vocem quæ sine men-
te gero. Luca. 2. Bella gerat non tam por-
tas intrare patentes. Sil. 4. Ductor Gro-
phus erat, cuius celatæ gerebat. Verg. Ae-
neid. 1. Corripuit fidus quæ tela gerebat
Achates. Idem 12. Quam pro me curam
geris, hanc precor optime pro me. Lucr.
2. Sic æquo geritur certamine principio-
rum. penul. acu.

GERION, & Geriones, pen. cor. Marr. 5. Est
tibi, qui possit vincere Geryonem. Sil. 3.
Geryone extincto, cœloque ea fata ferebat.
Idem. Geryone poterat cum longa
tricoloris arua. Idem 73. Monstrū Ge-
ryones immane tricoloris iræ. Vergil.
Opusc. Geryonem decimo triplici cū cor-
pore vicit. Idem Aen. 8. Tergemini nece,
Gerionis spoliisve superbus. Idem 7. Ge-
rione extincto Tirintius attigit arua.
vbi de eius fabula inquit Seruius, Geryo-
nes rex fuit Hispaniæ, qui ideo trimem-
bris fingitur, quia tribus insulis præfuit,
quæ adiacent Hispaniæ minori, maiori,
& Ebusæ: fingitur etiam bicipitem canē
habuisse, quia & terrestri & nauali cerra-
mine plurimum potuit. Hunc Hercules
vicit, qui ideo fingitur ad eum olla aræa
transfusus, quod habuit navem fortem
ære munitam. Sanè sciendum declinari,
hic Geryones, huius Geryonæ: vnde est,
Tergemini nece Geryonæ: vt Auchises,
Anchisæ. vnde vsurpauit Salust. Geryo-
nis dicens antepen. acu.

GERVASIUS, pen. cor. Mart. Semina Ger-

vasius facti crudeliter ambo. antepenulti-
ma acuit.

GESA, pen. pro. Verg. Aeneid. 8. Gesa manu,
scutis protecti corpora longis. Aut Seru.
Etiam viros fortes Galli gelos vocat: sunt
gesa hastæ viriles. penult. fleit.

GESANDER, pen. pro. Stat. Theb. septimo.
Illum vbi congressu subiit Gesander ini-
quo. Idem. Ac simul Aemonidæ Gesan-
drum Omulū vnum.

GESTAMEN, pe. pro. Iuue. Sat. 2. Ille tener
speculū patrici gestamen Othonis. Stat.
Syl. 4. Artificis curis pariter gestamina
mensæ. Idem Theb. 5. Palladios oleæ Mo-
psi gestamina ramos. Idem 6. Exigit affue-
tū dextræ gestamen, & altæ. Idem 10.
Molior & posito varum gestamina ferro.
Flac. tertio. Sceptra manu veterum reti-
net gestamen auorum. Vergil. Aeneid. 3.
Aere cauo clypeum; magni gestamen A-
bantis. penult. fleit.

GESTATOR, pen. pro. Verg. Opusc. Et iuue-
nis gestator aquæ, piscesq; superni. Mar-
1. Gestatus biugis regulus esset equis. spe-
nult. fleit.

GESTIO, pen. cor. Verg. Geo. 1. Et studio in
cassum videas gestire lauandi. vbi ait Ser-
uius, Gestire est lœticiam suam corporis
habitu significare: nam vt homines ver-
bis lœticiam suam exprimūt, ita aues cor-
poris gestulatione. Lucr. 6. Vsq; adeo
fugere a saxo gestire viderur. Mant. Osq;
aperit, dicas studio gestire canendi. Cice-
ro in Ant. Antonius sinatum delere ge-
stic. Idem de Fin. Nil erat, quod Zeno mu-
tate gestiret. Idem Att. Gestit animus a-
liquid agere in republ. antepenultima
acuit.

GETA, seu Getes, pen. cor. Ouid. de Pont. 1.
An verear, nec non approbet illa Getes.
Idem de Trist. 2. Jazuges, & Colchi, Mete-
raque turba, Getæque. Verg. Geo. 3. Cū
fugit in Rhodopen, atque in desertis Ge-
tarum. Idem Aeneid. 7. Siue Getica infer-
re manu lacrymabile bellum. penultima
acuit.

GETICVS, pen. cor. Mart. 7. Et Martis Geti
co tergo fila magis. Idem 11. Sed nūus
in Geticis ad Marcia signa pruinis. Idem
9. Et Getici tuleris sydera pigra poli. O-
uid. de Trist. 1. Sors tulit in Geticos, Sas-
mat-

- maticosque sinus. Idem. Quasque petit
Getici litoris intret aquas. Luca. 8. Ar-
menii. &que arcus Geticis latendite ner-
tis. Stat. Syl. 1. Amplexu duro Getici re-
soluta marini. Idem 5. Cui Getica venere
lyra? super ipse labores. Idem Theb. 3. Bi-
stonas, & Getica populatus credibus vr-
bes. antepen. acu.
- G E T U L U S**, pen. pro. Luca. 6. Getulus densis
elephas oppressus ab armis. Iuue. Sat. 5.
Friuola, quod cum ita sit, tu Getulum Ga-
nymedem. Idem 10. Cum Getula duceam
portaret bellua luscum. Claud. Et iuga ri-
mari canibus Getula videbat. Sil. 2. Pare-
bant, nullaque lenis Getulus habenas. I-
dem 3. Misceri gregibus Getuli assueta
ferarum. Verg. Aen. 4. Desruat, aut capta
ducatur Getulus Hiabas. Idem. Hinc Getu-
læ vires, genus insuperabile bello. Idem
5. Sic fatus, tergum Getuli immane leo-
nis. Idem. Nunc animos, quibus in Getu-
lis syrtibus vis. Idem. Hunc ego Getulis
agerem, si syrtibus exul. Mart. 1. Tradita
Getulis, nec cepit arena nocentes. penul-
t. Mant. Acquor, & inuolucris furis Ge-
tulia rura antepen. acu.
- G I G A S**, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Suppo-
situs monti quam vomit ore gigas. Idem
de Trist. 4. Sphingaq; & arpiyas serpen-
tiferosq; gigantes. Luca. 1. Non nisi ser-
uorum potuit post bella gigantum. Flac.
primo. Ter rigenum cælo quodam aduer-
sata gigantum. Idem 4. Szuus in antra gi-
gas, quem nec sua turba tuendo. Idem 10.
Stratus humi bibit ille gigas è marmore
aperto. penult. acuit. Ouid. Metamor. 14.
Vasta giganteo iaculantem saxa lacerto.
Idem. Iamq;e giganteis iniectani fauci-
bus Aetnam. Idem 2. Cumque gigantei
memoratur prælia belli. pen. flect.
- G Y A R U S**, pen. cor. Ouid. Met. 5. Deserit à
dextra Cintho, Gyroque relictis. Idem
septimo. Et Gyarus, nitidæque ferax Pe-
parethos oliuæ. Mart. 1. Traducta est Gy-
aris nec cepit arena nocentes. Iuue. Sat. 1.
Aude aliquid breuib; gyaris, & carcere
dignum. Verg. Aen. 3. Errantem, Mycone
celsa, Gyaroque reuinxit. Luca. 3. Dum cu-
pit in sociam Gyareus irrumpere puppim.
antepen. acuit.
- G Y A R U S**, pen. cor. Verg. Aen. 5. Intentemque
Gyas ingenti molechimeram. Idem. Cùm
princeps, nedipq; Gyas ingurgire victor.
Idem. Turbam inter, fremiturque Gyas,
quem deinde Cloanthus. Idem. Cùm cla-
more Gyas reuocabat, & ecce Cloanthum.
Idem. Ille inter, nouemque Gyæ, scopu-
lusque sonantes. Idem. Inde Gyan, ip-
samque ingenti mole chimeram, penult.
ma acuit.
- G Y G E S**, pen. cor. Oui. Fast. 4. Quid grauius
victore Gyge captiua tulisset. penultima
acuit.
- G I G N O**, pen. pro. Pers. Sat. 3. Quid sumus,
aut quidnam victuri gignimur ordo. Lu-
cer. 3. Szuus & in terra mentis qui gigni-
tur æstus. Cicero de Fin. Ue quæ terra gi-
gnit. Idem de Or. Si mihi filius gignitur.
Verg. Geor. 3. Inuisum satis genuisti, aut
quo tibi nostri. Oui. Met. 1. Tum genuis,
populisque nouis incognite serpens. Sta.
Syl. 2. Atua nec inuideant quæ te ge-
nere Dicarchi. pen. acu.
- G I L I P P U S**, pen. prod. Tibul. 4. Lydia non
magni potior sit fama Gilippi. Ver. Aen.
12. Vna tot Archadio contux Tyrrhena
Gilippa.
- G Y M N A S I U M**, pen. cor. Prop. 3. Sed mage-
viaginei, tot bona Gymnasia. Iuue. Sat. 3.
Gymnasia, atque addi facinus maioris ab-
ollæ. Mant. Gymnasia, & celeri studio sa-
pientie in altum. Ad mea Gymnasiū ve-
lut ad commune ferebat. antepenultima
acuit.
- G I N G I V A**, pe. pro. Mant. Os minimè mor-
dat gingiua edentula præda. Iuue. Sat. 10.
Frangendus misero gingiua panis iner-
mi. Catul. Gingiua verò Ploxemi habet
veteris. pen. flect.
- G Y M N A S M A T A**, pe. cor. Mant. Segnitium
gemis nostræ gymnasmata æris. antepen-
ult. acuit.
- G Y R U S**, penult. prod. Ouid. Metamorph. se-
cundo. Flectitur in gyium, nec longius
audet abire. Mant. At veluti redeunt con-
uerso sabbata gyro. Stat. Syl. secundo. Cā-
dida purpureo distinguitur area gyro. I-
dem quinto. Et picturato pluuium ligat
ærea gyro. Luca. 3. Et tentare fugam, nec
longo frangere gyro. Idem quarto. Con-
strinxit gyros actes, non arma mouendi.
Vergil. Aeneid. quinto. Septem iugens gy-
ros,

ros, septenā volumina traxit, vbi ait Set
hius, Gyrius nomen legimus: verbum ex
inde non inuenimus. At Calepinus illud
Varronis adfert: quā non solum à late-
ribus per fenestras, sed etiam subtus à so-
lo ventus regyrare possit. gyrius. penulti-
ma flectit.

GLABER, pen.cor. Mart. 12. Ore tener latus
pectore crure glaber. pen. acu.

GLACIES, pen.cor. Ouid. de Pont. 1. Non
satis est inter glaciem Scythicasque sagi-
tas. Idem Metamor. 1. Canduit & ventis
glacies astricta pependit. Idem 2. Liqui-
tur, & glacies incerto sancia sole. Iuven.
Sat. 5. Aut glacie aspersus maculis Tybe-
rinus, & ipse. Claud. In glaciem vertit la-
rices tunc munus acerbum. Sil. 4. Vici-
nam flammis glaciem, aeternoque rigore.
Lucr. 1. Tunc glacies acris flamma deu-
cta liquefit. Verg. Geor. 1. Cærulea gla-
cie concreta atque imbribus atris. Lucr.
10. Frigida Saturni glacies, & Zona ni-
ualis. Idem. Præcipitat glacies ingresso
vere tumescit. antepet. acu. Stat. Syl. pri-
mo. Cernere sacundi Tibur glaciæ Vo-
pisci. Idem Theb. primo. Languet hyper-
boreæ glaciæ portior vrse. Luca. 1. A-
stringit Scythicum glaciæ. frigore pon-
tuni. Idem 5. Nam vel hyperboreæ plau-
strum glaciæ sub vrsei. Sil. 14. Non ta-
pso, nō ē tumulis glaciæ libus acæ. Ouid.
Metamor. 2. Et glaciæ hyems canos hir-
suta capillos. Mant. Cimbrorum in pa-
triam glaciæ regna, geluque. penulti-
ma flectit. *

GLADIATOR, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Lustra-
uitq; fuga mediæ gladiator arenæ. Stat.
Syl. 2. Cui noros caderes risti gladiator
arenæ. Ouid. de Pont. 1. Sauciat, euitat pu-
gnam gladiator, & idem. Idem 2. Cæsaris
aduentu tutus gladiator arena. Mart. 3.
Das gladiatores, sutorum regula credo.
penult. acu.

GLADIUS, pen.cor. Luca. 4. Ve dextræ iusti
gladius diffusit adhæsit. Ouid. de Pont.
1. Me quoque conantem gladio finire do-
lorem. Sil. 7. Inuidi gladios inter lituos-
que rimare. Verg. Aen. 10. Aeneam petis
huic gladio, perq; ærea scura. Mâr. Grun-
nit, & in pyrum gladias diuerberat auras.
antepen. acu.

GLAREA, pen.cor. Luca. 4. Aut impulsæ le-
ui turbatur glarea vena. Ver. Geo. 2. Nam
ieiuna quidē cliuosi glarea ruris. Tibul. 1.
Namque opibus congesta tuis, hic glarea
dura. antepen. acu.

GLANDIFER, pen.cor. Oui. Met. 12. Glan-
diseram quercum, quā dum complexibus
ambit. antepen. acu.

GLAPHYRVS, pe.cor. Iuue. Sat. 6. Aut Gla-
phyrus fiat pater, Ambrosiusq; Chora-
les. Mart. 4. Plaudere nec cano plaudere,
nec glaphyro. Idem 11. Quod fuit Gla-
phyræ Antonius hanc mihi pœnam an-
tepen. acu.

GLAUCVS, pen. pro. Stat. Syl. 3. Officio cæ-
reat glaucarum nulla sororum. Ver. Geo.
Glaucos, & Panopeæ, & Inoo Melicertæ.
Idē Aen. 5. Et senior glauci chorus, Ino-
usq; Palæmon. De quo air Ser. Glaucus
piscator fuit, qui cū capto pisces super
herbam posuisset in lictore, & illi recepto
spiritu rursus mare perissent, sensit qua-
rundam herbarum potentiam: quibus es-
sis, conuersus est in humen marinum, &
in mare præcipitatus est. pen. acu.

GLAUCIUS, pe.cor. Oui. Philomena. Glau-
citæ & catulus ante lepores vagiunt. ante-
penult. acu.

GLEBA, pen. pro. Ouid. Metamor. 1. Pluri-
ma cultores versis animalia glebis. Idem
14. Vera dedisset anus glebaq; incurua re-
sedir. Idem de Trist. 1. Glebaq; canēti sem-
per obusta gelu. Idem de Pont. 1. Hic sal-
tem profugo gleba colenda mihi. Sil. 3.
Tū loca plena deo dices sine, vomere gle-
bas. Lucr. 5. Pars eriani glebarum ad dilu-
nium reuocatur. Verg. Geo. 1. Liquitur
& Zephyro puris se gleba resolut. Idem 2.
Spissus æger, glebas cunctantes crassaq;
terga. penult. fle. Iuue. Sat. 14. Curta fi-
des patris saturabat glebula talis antepē-
nult. acu.

GLISCO, pen.cor. Pers. Sat. 5. Feruebit expe-
ni sulco cœnanda Glyconi. Hor. Epist. 1.
Et quia desperes inuicti membra Glyco-
nis. pen. acu.

GLISCO, pen. pro. Ver. Aeneid. duodecimo.
Hand scens accenso gliscæ violentia Tur-
no. Air Seruius. Vnde & glirēs dicti
sunt, quos pingues efficit somnus. Manr.
Deseris trepidi glirēs abiēre cauer-
nis.

nis. Cicero in Hort. Ad iuvenilem libidinem copia voluptatū gliscit, ut ignis oleo. penul. acu.

GLOBVS, pen. cor. Ouid. Metamorph. duodecimo. Sanguinis ille globus pariter, cerebrumque, merumque. Idem Fast. 6. Star globus in mēsi parua figura poli. Stat. Theb. 1. Dum morior depelle globū fers aequa merentes. Idem 3. Subsidio globus an scelesis data fama per vires. Luca. 4. Densaturque globus quantum pede prima relatio. Verg. Aen. 9. Qui globus ò ciues caligine voluitur atra. Idem 10. Est via, qua globus ille virum densissimus vrget. pen. pro. Lucr. 2. Sed complexa meant inter se cumque globata. Idem 2. Scilicet esse globosa tamen, cum squalida consent. penul. flect. Auson. Albentis szui globulos, & pinguis. antep. acu.

GLOCI TO, pen. cor. Ouid. Philom. At harrus barrit, cerui glocitant, & onagri. antep. acu.

GLOMER O, pen. cor. Ouid. Met. 1. Parte ferre magni speciem glomeravit in orbis. Idem 13. Atra fauilla volat, glomeratque corpus in vnum. Stat. Theb. 1. Inglomerat nocte & tenebrosa volumina torquet. Claud. Vis glomerat, quo frōte ruat Vulcanus ignis. Sazanarius de Part. Vergil. Adglomerat niveis iis tibi solennia templis. Sil. 14. Qua nondum stygios glomerabat Mulciber æstus. Verg. Aen. 6. Quam multæ glomerantur aues, ubi frigidus annus. Idem 9. Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem. Cicero de Div. Omnia fixa tuis glomerans determinat annus. Idem Tusc. Clades vetusta seclis glomerata horridis. Ouid. Met. 15. Hinc in aquas tellus glomerata cogitur vnda. Idem 14. Ore dapes, & frusta mero glomerata vomēt. Lucr. 5. Luciferam partem glomeraminis, atque Pilas. Idem 2. Et retinentur enim inter se glomeramina quæque. Idem. Dissimiles igitur formæ glomeramen in vnum. Idem 1. Nam si tantum est ilanz glomere quantum. pen. flect. Glomero. antep. acu.

GLO R I A, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Hirtaci de nili gloria nulla foret. Idem de Pont. 1. Gloria vos acuat, & recitata probetur. Mart. 1. Tygris ab Hircano gloria rara

iugo. Stat. Syl. 1. Parthenope, dulcisque, sol tu gloria nostro. Sil. 6. Gloria & incertum fallax fiducia matris. Iuven. Sat. 5. Maior habebatur donandi gloria solum. Verg. Aen. 12. Tum neque nomen erat, neque honos, aut gloria nionti. Ouid. Meta. 6. Iuppiter alter avus fœcero quoque; glorioret illo. Idem Fast. 6. Fratre magis dubito, glorior an ne marito. Idem 4. Glorior officio præfuit ille meo. Cicero in Or. Quidam nominibus veterum gloriantur. Idem de Fin. Nemo de misera vita gloriari potest. Idem pro Domio. De rebus suis gestis gloriaris. Idem de Pisone. Hic mihi etiam gloriabitur. antep. acu.

GLUTEN, pen. pro. Verg. Geor. 4. Explent, collectumque hæc ipsa ad munera glutæ. Idem. Narcissi lacrymam, & lentum de cortice gluten. Perf. Sat. 5. Nec glutu sorbere saluum mercurialem. Luc. 6. Glutine materies taurino ita iungitur vna. penultima acuit.

GLUT IO, pen. cor. Mant. Hac, illac subito incautos glutiret hiatus. Idem. Luctantū fremitum si glutis apertis antepenultima acuit.

GNARVS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Larga redigit fortuna sinu, sed gnara dolorum. Idem Theb. 6. Parte alia gnari ponitis exercitus instat. Flac. 4. Incidit ad siccū fluctus, & gnara futuri. Sil. 8. Non celi, non illa soli, non gnara colentem. Luca. 3. Gnarus & irarū causas, & summa fauoris. penultima flectit.

GNATVS, pen. pro. Verg. Aenei. 7. Gnatum exhortaret ni mistus matre Sabella. Idem 11. Nec fas, sed gnato manes perferre subimos. Horat. Ser. 1. Cum pecore, & gnatissortem mercede deorū. Grammatici prothesin figuram vocant, ubi litera dictionis principio apponitur. penul. flect. Vide Ignauus.

GNI DON, pen. cor. Luca. 8. Aura fluens Gnidon inde fugit, claramque reliquit. penultima acuit.

GNOSIS, pen. pro. Stat. Syl. 5. Effigies hæc ære Ceres, hoc lucida Gnosis. penul. flect. Ouid. Fast. 3. Gnosida Thesgo crimine facta dea est. Idem Hero. Et Phœbus Daphnen, & Gnosida Bacchus amavit. Idem Metamor. 3. Gnosius Ichneobates, Spartana gente

gente Melampus. Prop. 1. Languida defer-
tis Gnolia littoribus Ver. Geo. 1. Gnolia
que ardentis decedat stella coronæ. Idē
Aen. 6. Gnolius hæc Radamanthus ha-
bet durissima regna. Idem 9. Gnolius, at-
que habile vagina aptarat eburno. Oui.
Met. 9. Proxima Gnoliaco, nam quondā
Phæstia regno. Idem octauo. Gnoliacq;
hæret comes inuidiosa carinæ. antepen-
nult. acuit.

G O B I V S, pe. cor. Matt. decimotertio. Prin-
cipium cænx gobius esse solet. Iuue. Sat.
vndecima. Nec nullum cupias, cum sit
tibi gobio tantum. gobio hic pro precio
gobionis piscis: gobio tamen, & gobius
dicitur. antepen. acu.

G O F R E D Y S, pen. pro. Mant. Te gofrede fe-
runt, in quem descendit olympo. antepen-
nult. acuit.

G O N Z A G A, pen. pro. Mant. Quod Franci-
scus in hoc strepitu Gonzaga siletur. Idē
hæc Franciscæ tuos medians Gonzaga la-
bores. pen. fleet.

G O R G O N, pen. pro. Luca. 9. Gorgonos atter
so fulcantem regna volatu. Idem. Gor-
gonis hoc potuit cælo, pelagoque mina-
ri. Iuue. Sat. decimasecunda. Par vellus
dabitur pugnanti Gorgone maura. Ver.
Aeneid. sexto. Gorgones, Harpyiæque,
& forma tricorporis umbræ. penultima
acuit. Stat. Theb. secundo. Gorgoneasq;
orbes, Sicalaq; incude relictos. Sil. 9. Pal-
las Gorgoneo latere micat ignis ab ore.
Prop. tertio. Tingunt Gorgoneo puni-
ca nostra lacu. Flac. quarto. Diuaq;
Gorgonei gestatrix innuba monstri. Sil. 14.
Gorgoneasque ferens ad sydera Pegalus
alas. Hor. Ser. 2. Pastillos Rufillus olet,
Gorgonius hircum. Iuue. Sat. 3. Ad quā
Gorgonei delapsa est pœna caballi. Mæ-
t. Pœstora Gorgoneis extant armata colu-
bris. antepen. acu.

G O R T I N A, pe. pro. Luca. 3. Coctæ, nec eois
peior Gortina sagittis. Idem 6. Dictæ
procul ecce manu Gortinis arundo. Flac.
1. Omnis equis plenisque redit Gortina
pharetris. pen. fleet.

G O T H I, pen. cor. Aulo. Huc possem victos
inde referre Gothos. Mant. Casibus attri-
ta est, nam vi concussa Gothorum. Idē.
Et Gothus esuriens secum duxere Ari-

maspos. pen. acu.

G O T H O L O N I A, pe. cor. Mant. Vnde habet
Hispania nomen Gotholonia terræ. ante
penult. acuit.

G O T V M N V S, pen. pro. Claud. Ad rastros su-
dare doce bene rura gortymnus.

G R A B A T V S, pen. pro. Mart. 1. Sed si nec fo-
cus mundi, nec sponda grabati. Idem 4.
Cærea, quem nudi regi vxor abolla gra-
bati. Idem 11. Et reges atque cimes, & nu-
di atque grabati. Ver. In Moreto. Mem-
bra leuat sensum vili demittit grabato. pe-
nult. fleet.

G R A C I L I S, pen. cor. Oui. de Pont. 1. Et
gracile hoc fecit dicere cura mei. Idem 1.
Et modò qua graciles gramen carpere
capellæ. Luca. 1. Qui secat, & geminum
gracilis mare superat Isthm. Idem 5. Lu-
naque non gracili surrexit languida cor-
nu. Hor. Ser. 1. Farris libra foret gracili
sic tamque pusillo. Ver. Opusc. Lusinus
Octavi gracili modulante Thalia. Idem
Aen. 1. Ille ego qui quondam gracili mo-
dulatus auena. antepen. acu.

G R A C I T O, pe. cor. Oui. de Philomena. Ca-
cabat hinc perdix, hinc gracitat impro-
bus anser. antepen. acu.

G R A D I O R, pen. cor. Oui. Met. 9. Si modò
fert animus gradere, & scitabere ab ipso.
Idem 2. Per tamen aduersi gradieris cor-
nua tauri. Sil. 2. Mors graditur vasto pen-
dens caua guttura tistū. Ver. Geo. 2. Et
gradiens ima verrit uestigia cauda. Idem
Aen. 1. Occulit ipse vno graditur comita-
tus Achare. Idem 11. Ore dabat, graditur
bellum ad crudele Canulla. Mant. Pro re-
bus simulachra modis gradientia miris.
Cicero Tuscul. Fidenti animo gradietur
ad mortem. antepen. acu.

G R A D I V V S, pen. pro. Oui. Met. 6. Et ge-
nus à magno ducentem forte Gradiuo.
Idem 13. Impavidus descendit equos
Gradius & istu. Idē Fast. 2. Iure venis
Gradiue lucū tua tempora possunt. Iuue.
Sat. 13. Vel potius quantū Gradius Ho-
mericus audis. Stat. Theb. 3. Feruidus in-
læuum torpet Gradius habenas. Ver.
Aen. 3. Gradiūq; patrem Geticis qui
præsider artus. Flac. 3. Bellum ingēs, atq;
ipse citis Gradius habenis. Idē 5. Gradi-
uo soer, & spoliis ditissimus amnis. pe-
nult. fleet.

flectit. Sil. 4. Et gradiuicolum celfo de-
colle Tuderten. antepen. acu.

GRADVS, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Pluraq;
si numeris verba fuisse gradu. Idem de
Trist. 2. Inde renore pari gradibus subli-
mia celsis. Idem Met. 7. Incomitata gra-
dus homines, volucresque feraeque. Stat.
Theb. 12. Vix primo proferre gradum,
& munimina vallum. Ver. Geo. 3. Corpo-
re mox gyrum incipiat. gradibusque so-
nare. pen. acu.

GRAECVLVS, pen. cor. Ioue. Sat. 2. Graecu-
lus efuriens in caelum, iusseris, ibit. an-
tepenult. acuit.

GRACVLVS, pen. cor. Oui. de Philoni. Gra-
culus inuento nitidi pavonis amictu. an-
tepenult. acu.

GRAIUGENA, pen. cor. Stat. Theb. 6. Graiu-
genae reges, Iustramque ex more sinistro.
Elic. 2. Maxime Graiugenum quem non
Sigza petentem. Ver. Aen. 3. Graiugensi-
que domos, suspectaque linquimus ar-
ua. Mant. Et qua Graiugena: prisci dixere
comanant. Idem. Inflammasset equus
nocturno Graiugenarum. antepen. acuit.

GRAIYS, pen. pro. Oui. de Pont. 1. Puppis
Achemeniden Graium Troiana recepit.
Idem Fast. 4. Sed Veneris mensem Graio
sermone notatum. Mant. Hec Epiphania
Grai solennia festa. Sil. 14. Instabat du-
stor cui yardē vincere Graias. Stat. Syl. 2.
Ingerit in Grais penitus deserta metal-
lis. Pers. Sat. 1. Non hic qui in crepidas
Graiorum ludere gessit. Ver. Aen. 4. Pro-
misit, Graiumq; ideo bis vindicat armis.
Idem 3. Auspiciis, & quae fuerit minus
obuia Graiis. Idem: Effuge cuncta malis
habitantur moenia Graiis. pen. acu.

GRAMEN, pen. pro. Stat. Theb. 7. Sanguinis
oblitus, acqui. Indum gramen olentes.
Idem. 4. Graminibusque vorat, & longo
murmure purgat. Idem Syl. 2. Quod Ci-
licii flores, quod munera graminis Indi.
Idem. Cinnama, & Assyrio manantes gra-
mine succo. Oui. Met. 1. Et modò qua gra-
ciles gramen carpere capellae. Idē. Hanc
petes, quodque procul monrano gramine
pasci. Idem 5. Tririceas messes, & in expu-
gnabile gramen. Idem. 14. Gramina depo-
nunt, sparsosque line ordine flores. Idem
de Pont. 4. Gramina cultus ager frigus

minus edit hirundo. Prop. 2. Seu mihi.
Circeo pereundum est gramine sine. pe-
nult. flectit. Stat. Syl. 1. An quae graminea
suscepta crepide fumant. Idem Theb.
6. Gramineae frondes, sinuataeque cespice
vivo. Ver. Aen. 8. Pocula gramineoque
viros locat ipse sedili. Idem Opuſc. Gra-
mineam viridi foderet de cespice terrā.
antepenult. acu.

GRAMMATICVS, pen. cor. Mart. 2. Bellus
grammaticus, bellus es Astrologus. Hor-
de Art. grammatici certant, & adhuc sub
indice lis est. Idem Epist. 1. grammaticas
anibire tribus, & pulpita dignor. Iulius
Sat. septima. Quantum grammaticus
meruit labor, & tamen ex hoc. Idem ter-
tio. grammaticus, Rhetor, Geometres, Pi-
stor, Aliptes. antepen. acu.

GRANARIA, pe. cor. Hor. Ser. primo. Cur
tua plus laudes cumeris granaria nostri.
Pers. Sat. quinta. Iam nunc astringas, iam
nunc granaria laxes. antepen. acu.

GRANATA, pe. pro. Manr. Produce Grana-
ta, patrisque eris exul ab oris. Idem: De
posito Granata oculos ipse inext ouan-
tes. pen. flect.

GRANDAEVVS, pen. pro. Ver. Geo. quarto.
Grandaeus Nereus nouit nanque omnia
vates. Oui. Fast. secundo. Grandaeum
que patrem fido cum coniuge castris. pe-
nult. acuit.

GRANDINATA, pen. cor. Oui. Fast. quarto.
Da veniam culpae, nec dum de grandina-
nar, obsit. Idem. Grandine mulicia conta-
dit arma sua. antepe. acu.

GRANIFER, pen. cor. Oui. Met. septimo.
graniferumque gramen subiectis spar-
gere in armis. Idem de Art. 1. granifero
solicum dum vehit ore cibum. antepe-
nult. acuit.

GRAPHIARIA, pen. cor. Mart. 14. Haec ti-
bi erunt amara suo graphiaria ferro. an-
tepenult. acu.

GRANYM, pen. pro. Oui. Met. 14. Nec mo-
ra miseri tolli iubet ordea granis. Idem
Fast. 1. Nos quoque subiectis formicæ
parcere granis. Idem quarto. Deris & in
vereris thurea grana foci. Idem Rap-
ta tribus dixit, soluit ieiunia granis.
Idem de Trist. quarto. Vix merum ca-
pian granata quod intus habent. Pers. Sat.

5. Rugosum piper, & pallentis grana cimini. penult. flect.

G R A T I S, pen. pro. Oui. de Pont. 2. Ore ferant grates, quoniam non possumus ipsi. Idem Met. secundo. Gadmus agit grates, peregrinzque oscula terræ. Ver. Aen. 2. Perfoluant grates dignas, & præmia reddant. Ait Valla libro quinto. cap. decimo quarto. Dicimus item, ago grates, sed sæpius apud poetas: qui necessitate versus, ago grās dicere non possunt: quod vix apud Ciceronem legi, præter illud i somnio Scipiōis. Grates tibi ago summe sol. nisi legendum est gratias. Idem. Vrbe domo socias grates perfoluere dignas.

G R A T I A, pen. cor. Stat. Syl. 2. Detulit, & nitidæ iuuenilis gratia Pollæ. Oui. Met. 2. Quid meruir frater nec te mea gratia tangit. Ver. Opusc. Heu quid ab officio digressa est gratia cum te. Idem Geo. 1. Nonnulla interea est inarata gratia terræ. antepen. acu. Vide Accidalia.

G R A T U L O R, pen. cor. Mart. 10. Gratulor, & multis nemo potite mihi. Mant. Gratulor, & vbi frugiferis Insuubria campis. Oui. Met. 10. gratulor huic terræ quod abest regionibus illis. Idem de Trist. 1. Gratulor ingenium non latuisse tuum. Cicero Att. Vt tibi de reditu nostra gratularer. Idem. Cæsar gratulatus est mihi de supplicatione. Idem in Sal. Cum Populus Rom. Frequens aduentu meo gratulatus est. Idem ad Or. De Cassio lator, & reipub. gratulor, mihi etiam. Idē Att. Magis est quod gratulor tibi. antepen. acu.

G R A T O R, pen. pro. Oui. Met. primo. Nescia, gratentur, consulenter ne parentē. Idem. Fast. 2. Gratare Iliacis, thuraque pone focus. Stat. Theb. 11. Gratantur superi Phlegæ, ceu fessis anhelat. Sil. 10. Afferrent non gratari, sed poscere natos. Ver. Aen. 5. Gratantur reduces, & gaza lætus agresti. Idem 4. Inueni germana viam, gratare forori. Ait Ser. Sic enim dicimus grator tibi honorem. pen. flect. Mant. Ap pulsos absente viro gratanter in alta. Idem. Tum seperum chorus acceptas gratanter, & ore. pen. flect.

G R A T V S, penult. pro. Oui. Met. 4. Grata quies Syllæ quo se referebat ab æstu. Idē de Pont. 1. Nec mouet, vt gratia pœnitet

esse probum. Sil. 12. Hic pro nubiuago gratus pia templa meatu. Luca. 6. Grata dei heredi cætus audire, silentium. pe. flect. Ver. Aen. 12. Nympha decus fluviorum animo gratissima nostrum. antepen. acuit.

G R A V O, pen. cor. Oui. de Pont. 3. Pars & in exilio tu mala nostra grauis. Idem Fast. 4. Nec gremium laxos degrauiat illa sinus Stat. Syl. 3. Angustasque fores, assuetaque testā grauamus. Idem 1. Non grauior, & festæ præteadit colla Medusæ. Ver. Aen. 2. Ipse subibo humeris, nec me labor iste grauiabit. Idem 11. Ingrauat hæc secus Drauces, solumq; grauari. Idem. 10. Cui Iuno illa chrysmās, qd si, quod voce grauaris. Ait Seruius, & hac elocutione non nisi per accusatiuum vtimur, vt si dicas, aggrauor aduētum tuum, idest grauior sero: grauior præsentiam tuam: nam & ipse sic dixit quæ grauatis aliter non dicimus in hac significatione. Lucanus. Romanos odore omnes, dominosque grauatur. Cic. de Or. Vt eo grauerer. Idem Neq; grauiabor breuiter meo more. Idē. Qui grauari liceras ad me dare. Quint. Inst. primo. cap. secundo. Quæ si quis grauiabitur, non rationi desuerit, sed oneri penultima acuit. Oui. Met. quarto. Ad nomen Tysbes oculos iam morte grauatos. Stat. Theb. 2. Huc vtero quondam Dryope Phenyssā grauato. Ver. Aē. 6. Ni gēs crudelis madida cum veste grauatus. Idem 8. Felle dolor rapit arma manu, no disque grauatum. Participium est à grauare, quod premo significat, onero, molestoque. Oui. de Trist. secundo. Illa meos casus aggrauat, illa leuat. At grauior deprensus est, significatque, grauare aliquid facio, ægrè, molesteque patior, seroque.

G R A V I S, pe. cor. Lucr. 3. Sed citius cedunt grauioribus exuperatæ. Idem 6. Debilitata malis, motu grauis, aspera tactu. Luca. 1. Stare diu nimioque graues sub pondere lapsus. Ver. Buc. Nonnunquam grauis ære domū mihi dextra redibat. Oui. Met. primo. Nocte grauem summo, nec opina perdere morte. Ver. Aen. tercio. Dona dehinc auro grauius, festoque elephato. Oui. Met. decimo quinto. Vel si diuus erit, grauibz vicite catenis. Luc. 6.

Mobilitas duplicatur & impetus ille grauefcir. pen. acu.

GRAVITER, pen. cor. Iuue. Sat. 12. Talia tā grauitate si quando poetica surgit. Verg. Geor. 3. Tellurem, & solido grauitate sonat ungula cornu. Idem quarto. Serpilla & grauitate spirantem copia Tymbræ. Mar. 2. Effectū grauitate citō nequiter euge beatē. antepe. penul. acuit.

GRAVIDVS, pen. cor. Oui. Heroi. Fortitan & grauidam Dido scelerate relinquit. Idem Met. 1. Nec renouatus ager grauidis canebar aristis. Luca. 1. Tertia iam grauidō pluuias Cynthia cornu. Ver. Geo. 1. Ad grauidæ fruges & Bacchi Massicus humor. Stat. Syl. 3. Ipsa leui grauidos tetigit fecunda labores. Sil. 6. Ingluuiem immē si Veneris, grauidamque venenis. antepe. penul. acuit.

GRAVITAS, pen. cor. Ouid. Metamor. 1. Et pressa grauitate sui circūfluit humor. Idem 15. Hunc super incumbens pressum grauitate suporis. Hor. Epist. 1. Vincere Ceciliū grauitate Terentius arte. Luca. 2. Aur grauitate sua ferri primordia rerum. Ouid. Metamor. 15. Sensit onus, pressaque dei grauitate carina. Māt. Quæ allegat grauitas, & quæ proscibit honestas. antepe. acuit.

GRAVISCA, pen. pro. Ver. Aen. 10. Et pyrgi veteres intempestiq; grauisce. penul. acuit.

GRÆCINVS, pen. prod. Ouid. de Pent. 4. vnde licet, non vnde iuuat, Græcine salutem. Idem 1. Dissimiles, metuasque licet Græcine fateri. Idem. Spes igitur pœnz menti Græcine leuandæ. Idem. Quā malē se præstet veteri Græcino amico. penul. flect.

GRĒGATIM, pen. pro. Stat. Theb. 8. Quinquaginta animas totidem, totidemque grēgati.

GRĒGORIVS, penul. cor. Mant. Gregorius cui dat diuina scientia tantum. Idē. Gregorius grandes prohibet, sed largior vultus. Idem. Currite Gregorius Romanæ maximus vrbis. Idem. Gregorium pone ante oculos, magnamque leonem. Idem. Non aquile nostris erat ipse Gregorius, & Marf. Idem. Ut sit in Ausonio pro Marte Gregorius armis. Idem. Miles ab-

est, prodit nitidis Gregorius armis. Idē. Gregorius contra p̄stem hanc, vt maximus olim. antepe. acu.

GRĒMIVM, pen. cor. Ouid. de Trist. primo. Non putet ē gremio reiciatque suo. Verg. Opuſc. Præuertit cauda silices gremiumque molarum. Idem Geor. 2. Coniugis in gremium lætæ descendit in omnes. Luca. octauo. Coniugis in gremium cunctōrū lumina soluit. Flac. septimo. Haud venit in charæ gremium, refugitque fororis. Ouid. de Art. 1. Vtque sit in gremiū pulvis tamen excute nullum. Stat. Syl. 2. Attingit & gremio puerum complexa fouebat. antepe. acu.

GREX, prod. Sil. 14. Ite gregem, & merite imbellem, ac succidite ferro. Stat. Syl. Nō renuere greges, ipsum in connubia terrę. Iuue. Sat. 6. Nulla ne de tantis gregibus tibi digna videret. Luca. 4. Ac procul ē syluis sese gregibusque ferebat. Ver. Buc. Spem gregis, ah silice in nuda connixa reliquit. Idem. Hædorumque gregem viridi compellere Hybiscu. Idem Geor. primo. Hinc alibi Clycumque greges, & maxima tauro. Idem 3. Lanigeros agitare greges hirtasque capellas. Ait Ser. armenta autem sunt equorum, boui: quod animalia apta sunt armis, vt scutis bouum coria, equi prælios: greges verō capellarum, & ouium similibusque minorum sunt animalium. Sciendum quoddā plerumque confundit auroras.

GRYNÆVS, pen. pro. Sil. nono. Aurea pande deo, cecinit Grynæ per orbem. Idem 13. Sic & Grynæam quæ tu sub nomine Phœbi. Ouid. Metam. 14. Figitur hic duplici Grynæus tua lumina ramo. Ver. Buc. His tibi Grynæi nemoris dicatur origo. Idem Aen. 4. Sed nunc Italiam magnam Grynæus Apollo. Seruius inquit. Clazomene ciuitas est Asiæ iuxta hanc nemo est Grynæum: ubi Apollo colitur: inde ergo nunc pitheron dicit. pen. flect.

GRYPHES, pe. pro. Mant. Est aliis Gryphes latē biparentibus alis. Ver. Buc. Iungēt iam Gryphes equis, quoque sequenti. Ait Ser. Hoc genus ferarū in hyperboreis nascitur montibus, omni parte leones sunt alis, & facie aquilis similes, equis vehementer infestæ, Apollini consecratæ. pe. flect.

GAV,

Grus, prod. Ver. Geo. 1. Tūc gruibus pedic-
cas, & retia ponere ceruis. Idem. Strymo-
nizque grues, & amaritis intyba fibris. Idē
Aen. 11. Strymoniamq; gruem, aut albū
dieicit olorem. Ait Seruius, sanē sciendū
posse dici, hic & hæc grus. Mant. Iam fa-
tio vicina fabis grus ordine longo. Oui.
Philom. Grus gruit, inque glomis Cyc-
ni propē flumina densat. gruo. penulti-
ma acuit.

Gruvus, pen-pro. Verg. Opusc. Interdum
grumes spargit, salisque subactum. penul-
tima flebit.

Grunio, pen-cor. Iuue. Sar. 15. Et cum re-
migibus grunuisse Hæpæora porcis.
Mant. Vulpeculas grunire suis certare ca-
nendo. Cicero Tule. Nec grunitus audi-
unt, cū in iugulaturus. antep. acu.

Guberno, pen-pro. Stat. Theb. 10. Quas
deus, & casus, tēpestatesq; gubernat. Māt.
Inter eos post quā senui templa ista gu-
berno. Lucr. 5. Quod si quis vera vitā ra-
tione gubernat. Cicero Att. Velim ergo
totum hoc ita gubernes. Idem. Sed hæc
deus aliquis gubernabit. Idē pro Syl. Tor-
nienta gubernat dolor. pen. acuit. Mant.
Imō gubernator pecus hoc Europica tel-
lus. Idem. Petre gubernator nostræ san-
ctissimæ cymbæ. Verg. Aen. 3. Qua cur-
sum, ventusque gubernatorque vocabat.
Ouid. de Trist. 2. Ipse gubernator tollens
ad sydera palmas. Hor. Ser. 2. Nanque gu-
bernator districto constitit ense. penulti-
flebit. Lucr. quarto. Atque gubernacu-
lum contorquet quodlibet vnum. antep.
nule. acuit.

Gula, pen-cor. Prop. 3. Torquis ab incisa
decidit vnica gula. Hor. Ser. 2. Nil seruire
gulæ parens habet adde quod idē. Mant.
Inseruire gulæ de more cucurbitæ in
alium. Idem. Absorbere gula quot sangui-
nolenta volebat. Mart. 14. Nanque cocus
domini debet habere gulam. Idem 3. Sed
magis ardebat fābidi gula, protinus er-
go. penulti. acu. Idem 8. Esse tibi videor sē-
uus, nimirumque gulosum. Idem duodeci-
mo. Cinna cocū fecit, Cinna gulosus ho-
mo est. Idem. Non opus est nobis nimirū
lectore guloso. Idē vndecimo. Et quadri-
gentis numinis condire gulosum. penul-
tima flebit.

Gurges, penul. pro. Luca. 2. Gurgitibus ra-
ptis penitus tellure perusta Iuue. Sat. ter-
tia. Porthea nec spera cœnosi gurgitis
aluum. Idem 13. Gurgitibus miris & la-
ctis uortice torrens. Scar. Syl. 1. Pirene la-
gos potius mihi gurgis inhaustus. penul-
tima acuit.

Gusto, pen-pro. Lucr. 6. Aut vbi gustarat,
langebatur morte propinqua. Iuue. Sat. 14.
Quam primum rupto prædā gustauerit
otio. Idem Ser. 2. Ut nihil omnino gusta-
remus, velut illis. Cicero in Ant. Gusta-
ras civilem sanguinem. Idem in Piso. Pō-
peius non gustabat istam tuam philoso-
phiam. penultima acu. Mart. septimo. Gu-
stata Lethes penē remissus aqua. penulti-
ma flebit.

Guttur, pen-pro. Mant. Gutturis inflati
vino ducemaca Quirino. pen. acu.

H

Habere, pen-cor. Verg. Buc.
Postquā nos Amaryllis ha-
bet, Galathea reliquit. Idē.
Impius hæc tam culta noualia miles ha-
bebit. Idē. Delicias domini, nec quid spe-
rarer habebat. Iuue. Sat. 3. Nil habuit Co-
drus, quis enim negat? & tamen illud. Idē
5. Maior habebatur domandi gloria solū.
Idem 6. Compositiq; luto nullos habue-
re penares. Hor. de Art. Et noua, si cūque
nuper habebant verba fidem si. Ouid. de
Pont. 1. Forsitan exigua dignus habebor
ope. Idem Met. 12. Quisquis es diuie-
nis, dixit, solamen habeto. Idem octauo.
Mitis habebatur iam lamentabilej Athe-
næ. Cicero Att. Omisi ea, quæ in mani-
bus habebam. Idem. Habeo in animo cō-
sulatum statim petere. Idem. Quæ res sic
se habet. Idem in Ver. Omnino præcla-
rè te habes. Idem At. Bene habemus nos.
Idem de Clar. Hunc nos per veterem ha-
bemus. antepenultima acu. Luca. decimo.
Et Pompeianis habitata manibus aula.
Verg. Geor. tertio. Prosequar, & raris ha-
bitata Mapalia testis. Ouid. de Pont. 4. Et
freta veliuolas non habitura rates. penul-
tima flebit.

HABENA, penult. prod. Horat. Epist. 1. Est iter aut Baias leua stomachosus habena Luca. secundo. Hæc vbi dicta Iouis totas accepit habenas. Idem 3. Ligantur excuile balearis tortor habenæ. Ver. Geo. 1. Fertur equis auriga, neque audie currus habenas. Idem Aen. 1. Et premere, & laxas sciret dare iussus habenas. Idem 11. Tum Lirim Pegafumque super quorū alter habenas. Idem 12. Suscitatur irarum inque omnes effudit habenas. pen. seclit.

HABITACULUM, pen. cor. Mant. Eiice, & exulibus da prima habitacula nobis. Idem. Scire nephas, ut enim tellus habitacula vobis. Idem. Peruolitans ædes, sanctique habitacula patris. Vide habitato. antepen. acu.

HABILES, pen. cor. Star. Theb. 3. Plaudenrique habiles Carix resonare Dianæ. Luca. 2. Sed Grai habiles, pugnantq; lacefere pinus Ovi. Fast. secundo. nis habilis talis quilibet esse potest. Ver. Aen. 1. Nāque humeris de more habilem suspenderat arcum. antepen. acu.

HABITO, pen. cor. Star. Syl. secundo. Atque habitet vitreum tacitis radicibus omnis. Idem tertio. Nec plus Nemæe priscumq; habitabitur Argos. Qui. Met. 1. Plebs habitat diuersa locis à fronte porentes. Idem. Quas dedimus certè terras habitare sinamus. Idem decimoquinto. spesque hominum, primo matrisque habitauimus aluo. Idem de Arachne. Orta domo parua paruis habitabat nymphis. Mart. 9. Priuatos gaudet nunc habitare lares. Ver. Aen. 3. Pergamæ steterant, habitabant vallibus inuis. Idem. Centum vrbes habitant magnas vberima regna. Ait Seruius, vrbes habitant, non dicit qui, sed intelligimus Cretenses, aut certe habitant pro habitantur: vt, insinuat pavor, pro insinuat: Idem Buc. Nostra nec erubuit syluas habitare Thalia. Idem. Atque humiles habitare casae, & figere ceruos. Ait Seruius. Sanè melius habito illam rem, quàm habito in illa re dicimus: nam etiā principalitas huius verbi frequentatiui accusatiui regit, vt habeo illam rem, non in illa re, vt habitare casae, quia natura verbi huius non patitur dici, habeo in illa re. Seruius quidem optime præ-

cipit de verbo frequentatiuo, vt habito, idest frequenter habeo. At habito non vt frequentatiuum, sed vt compositum est ex habeo & rectum, quasi rectum habeo, ut domum, ædes, casae, similiaq; neutrum est, habens accusatiuum significat rem verbi: vt, viuo vitam, non rem patientis, vt habeo, & eius frequentatiuum habito: vt, curro campum, idest per campum: nauigo mare, idest per mare: habito urbem, idest domum, atque rectum habeo in vrbe, aut per urbem: vt, centum vrbes habitant, habitare casae, per campum, aut in syluis. Ver. Aen. 2. Incensa Danaï dominantur in vrbe. Et si obuiam sit Varronis exemplum, quod Nonius adfert, hoc nomine antiquos secundis rebus Cumas habitasse. Nuius verbi habitato constructionis inscius non fuerat Fabius, qui Inst. primo. cap. 9. de uerbis, & verbalibus admonet. Est etiam quidam tertius modus, & vrbs habitatur, campus curritur, mare navigatur: non ab re quidem eiusdem generis constructione misceuit hæc verba, quod probè sensit Mosellanus in Quint. ibidem. Est etiam, quando, videlicet verba aliqui propemodum neutra in tertia persona passiuè vsurpantur: itum in prima non in vsu: namque temerè dicitur curror, nauigo, habitoxadem Prisc. asserit. Ait Seruius Aen. primo. Tyrrhenum nauigat æquor, figura Græca est: nos enim dicimus per æquor nauigat, ita non curro campum, sed per campum, non habito urbem, sed in vrbe, scilicet domum, similiaq;: non enim accusatiui sunt res patientis, sed quodam modo rem verbi significantes ex regula Grammatica, vt viuo vitam neutraliter, si sub eodem dicendi genere à Fabio coacta sunt hæc verba, curro, nauigo, habito efficiencia tertium quandam dicendi modum sub proprietate quadam neutrali passiuæ in declinatione: vt campus curritur, cursus fit per campum, mare navigatur, idest nauigatio fit per mare, vrbs habitatur, idest habitatio fit per urbem, aut in vrbe. hæc Prisc. Curritur, idest cursus fit. Non enim ii, nominatiui rei sunt patientis, sed, neutraliter significantes: ideo non bene Ascen-

hus Comm. Fabii, campus curritur, mare nauigatur, vrbs habitatur à me: non enim passiuu sunt significatione, sed neutrali. Eodem fuit errore Antonius Nebrissen. in neutris, vbi regulam exponit Grammaticam, videlicet. Verba neutra posse constructi accusatiuo rem vbi significant: viuo vitam, vita uiuitur à me: vt in commento videri licet, quoniam uis Verg. Aeneid. tertio caneret, Effuge, cuncta nialia habitantur moenia Graiis. Non abre igitur à Fabio præcipitur hic syntaxis verborum tertius dicendi modus ab aliis differens. Cicero in Verg. Et ea pars vrbis & habitatur frequentissime. Idem decimoquinto. Lilybei multos iam annos habitat. Idem. Cum apud eum non modò thermis sæpe numero fuisset, sed etiam habitasset. Idem. pro Cæl. Cuius in ædificulis habitat. Idem in Salut. Habitare in domo alterius, vel sua. Idem in Ver. Omnes qui habitarent in Sicilia. Idem pro Dom. Quam habitandum in hac vrbe. Idem in Ant. Sed tamen in via habitabant. habito antepen. acu. Vide Ambulo.

HABITATOR, pen. pro. Mant. Sic opifex rerum, pater atque habitator olympi. Iuue. Sat. decimaquarta. Magnum habitatorem quanto felicius hic qui. Ver. Georg. tertio. Prosequar & raris habitata mapalia tectis. Luca. decimo. Et Pompeianis habitata manibus aula. penult. flectit.

HABITUDO, pen. pro. Mant. Martis opus vegeti sensus habitudine corpus. penult. ma flectit.

HABITVS, pen. cor. Stat. Syl. primo. Ac primum ingentes habitus, luceni que coruscum. Hor. de Art. Fortunarum habitum iuuat, aut impellit ad iram. Oui. Fast. quarto. Prima ferus habitus homini detrahit ab illa. Idem Met. primo. Quorumque medio non est habitabilis cælu. antepen. acu.

HAC, prod. Oui. Met. primo. hac iter est superis ad magni tecta conantia. Idem Fast. i. hac ego Saturnum meminisse tellure receptum. flectit.

HACTENVS, pen. cor. Hor. Ser. primo. Candida, rectaque sit, munda hæte-

nus vt neque longa. Flac. secundo. hætenus in populos vates Sanothracia diuui. Oui. de Art. primo. hætenus vnde legas, quod amas, vt recta ponas. Ver. Aem. sexto. hac Troiana tenuis fuerit fortuna secuta. Ait Seruius, Nam hætenus propriè est extrema pars arcus: vnde tractu est, vt hætenus huc vsque significet. Idem quinto. hac celebrata tenuis. Timotheus est: & hic sermo, quantum ad artem spectat, duas continet partes orationis, vt hac pronomen sit, tenuis præpositio, sicut pubetenus: sed vsus obtinuit, vt pro vna parte habeatur: ergo aduerbium. & omnis pars orationis cum desierit esse, quod est, in aduerbium migrat: & est temporis. Idem Geo. 2. hætenus aruorum cultus, & sydera cæli. Ait Seruius, vt multi volunt, vna pars orationis est, & est aduerbium: significans hucusque. Alii autem partes volunt pronomen, & aduerbiu: vt sit tenuis hac: sed melius est, vnam partem accipere orationis hætenus. antepenult. acu. Vide A, præpositio.

HOEDVS, pen. pro. Vide Calep. Ver. Buc. ardorumque gregem viridi compellere hibisco. penult. flectit. Iuue. Sat. septima. hædulus & toto grege mollior in scius herbæ. antepen. acu.

HÆMVS, pen. pro. Ver. Geo. secundo. Taygeta ò qui me gelidis in vallibus hæmi. penult. flectit.

HÆMONIVS, pen. cor. Oui. de Trist. 4. hæmonia curas attenuisse lyra. Idem de Art. 1. Typhis in hæmonia puppe magister erat. Luca. 6. Inspectis hæmonia maioræ scorpiæ arcu. Sil. 10. Hemonia borea pennasque citatior ibat. Prop. 1. Non sic hæmonio Salmonida mistus Enipeo. Luca. 3. Thesalus hæmoniam vomer proscindit violachon. antepen. acu.

HÆREO, pen. cor. Oui. Met. 15. hæremusque ducis collo, nec verbal locuti. Idem de Pont. 4. Spicula cum picis hærent in cæsi fide pennis. Iuue. Sat. 4. Impleuitque sinus, neque enim minor hæserat illis. antepenult. acu. Cicero Acad. Et quas radicibus suis hæreat. Idem pro Cæl. Fama adolescentis paulum hæret ad metas. Idem Att. Hoc mihi planè hæret. Idem pro Qui. Ros. Pòthoi hære herere peccati. Idem pro

- Seft.** Illa turpitudine hæret in rep. **Oui.** Met. 1. Alter in hæfuro fimilis iamiamq; tenere. pen. fleët.
- HAERES**, pen. pro. Mart. 9. Hæredem tum me patris tibi Gallice quare. Ver. Opuf. Quattuor antiquis quæ hæredibus eft data confors. Iuue. Sat. 10. Hæredes veter effe fuos bona tota feruntur. **Oui.** Phyl. Hæredem patris perfide fraudis agia. penult. acuit.
- HAESITO**, pen. cor. Lucr. 5. Sub terris i- deo tremulum iubar hæfuit igni. Idem 6. Hæfuit hanc orbem celeri volat impe te labens. Cicero Acad. Itaque non mul- tum hæfuitans refpondebo. Idem de Or. Hæfuit aut ob eam caufam. antepen. acu.
- HADRANVM**, pen. pro. Sil. 14. Hadranum Hergentumque fimul, telaque fupera. pen. fleët. Vide Acetum.
- HAGNIATES**, pen. cor. Flac. 2. Hagniates, non hanc, inquit, fine numine diuum. an tepen. acuit.
- HALCYONE**, pen. cor. **Oui.** Met. 11. Halcyone Ceyca mouet, Ceycis in ore. Idem Nec vult Halcyonen in partem adhibere pericli. Idem. Halcyones lachrymas, & quæ pars admonet, abftit. Idem. Nominat Halcyones, ipfisque immurmurat vndis. Sil. 14. Cum fonat Halcyones cantu, nidosque natantes. Prop. 1. Nunc ego defertas alloquot Halcyonas. Flac. 4. Cùm rapit halcyonis miferæ, fortumque, la- remque. **Oui.** Fast. 4. Neptuno halcyonæ, & te formofa Celæno. Ver. Geo. tertio. Littoraque halcionem refonant, & acan- thida dunn. Idem 1. Dilectæ Theridi halcyones, non ore folutos. Vbi ait Seruius Ceyx filius Luciferi habuit uxorem Halcyonem, a qua cùm prohibitus iſſet ad cõfulendum Apollinem de ftatu regni, naufragio periit: cuius corpus cùm ad uxorem delatum fuiſſet, illa fe præcipita- vit in pelagus. poſtea miſeratione Theridis, & Luciferi conuerſi ſunt ambo in a- ues. marinas: quæ halcyones vocantur. ſa- ne ſciendum eſt, quod cum de muliere dicimus hæc Halcyone facit: cum de aui- bus hi & hæc halcyones. Iſtæ autem aves nidos faciunt in mari media hyeme, qui- bus diebus tanta eſt tranquillitas, ve penitus nil in mari poſſit moueri. inde
- etiam dies ipſi Halcyonia nominantur. At uide in Calep. Alcedines. antepenul- tima acuit.
- HALECE**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Peruellunt ſtomachum iſſer, halece, fercula coa. Mart. Halecem ſed quam protinus illa vorat. Idem. Capparit & putri cæpas halece na- tantes. pen. acu.
- HALESVS**, pen. pro. Ver. Aen. 7. Curru iun- git Haleſus equos, turnoque Ferores. Idem 10. Per varios ſternit caſus, occurrit Ha- leſus. pen. fleët.
- HALITVS**, pen. cor. Ver. Geo. 2. Halitus atque animos tollent ſara, iamque reper- ti. Idem 3. Terraque raſa ſonat, ſquâmis quique halitus exit. Sil. 6. Halitus & ma- gnum miſit ſub tartara mentem. Idem. Halitus erumpens tetrum expiret odo- rem. antepen. acu.
- HALIASTVS**, pe. pr. **Oui.** Met. 8. Et modo ſæſus auiſ fuluis Hæliætus in alis. De quo loquitur Plin lib. 10. cap. de aquilis. Halizetis cantum implumes eriani pul- los ſuos percutiens ſubinde cogit aduer- ſus intueri ſolis radios, & conuiuen- tem, ſtanremque animaduertit, præcipi- tat è nido velut adalternum, & degene- rat: illum cuius acies firma contra Æte- rit, educat. Halizeti ſuum genus non ha- bent, ſed ex diuerſo aquilarum coitu na- ſcuntur. pen. fleët.
- HALYS**, pen. cor. Ouid. de Pont. 4. Inſiuit & crebro vertice totus Halys. Luca. ter- tio. Qua Cræſo fatalis halys, qua vertice lapſus. Flac. 5. Fraude deæ nec ſolus Ha- lys, nec ſolus Apollo. pen. acu.
- HALO**, pen. pro. Stat. Syl. quinto. Hic ego te, nam Sicani non mitius halat. Lucr. 2. Et nardi ſtorem neſtar, qui naribus ha- lat. Mart. 10. Halat & in modico ſexta Nerone calet. Ver. Geo. quarto. Inuitent croceis halantes floribus horti. penulti- ma acuit.
- HAMADRYDES**, pen. cor. Ver. Buc. Iam ne que Hamadryades rurfus, nec carmina nobis. **Oui.** Met. 1. Inter Hamadryades celeberrima Nonacrimas. antepenulti- ma acuit.
- HAMVS**, pep. pro. **Oui.** Met. 3. Pauper & ip- ſe fuit, ſinoque ſolebat. & hamis. Hor. Ser. ſecundo. Vos inſidiatoræ præroſo lu-

gerit hamo. Idem. Occultum visus decur
rere piscis ad hamum. Oui. de Pont. secū-
do. Qui semel est lesus fallaci piscis ab ha-
mo. Idem Fast. 5. Canicis pennis vngu-
bus hamus inest. Star. Theb. 5. Lorica
induitur tortos huic nexilis hamos, Ver.
Aen. 6. Leuibus huic hamis confectam,
auroque trilecem. Claud. Flexilis indu-
ctis hamatur lamina membris. Oui. Met.
12. Hamatisque viri laniauērat vngu-
bus ora. pen. sēct.

HANNIBAL, seu Annibal, pen. cor. Sil.
11. Hannibal est iræ tibi, constituemus
ad ipsas. Idem. Hannibal, & regnum tra-
hat vsque in tempora fati. Idem. Hanni-
balem superis, d quantum nomine ma-
ior. Luca. 4. Hannibal, & Pœni tam dira
piacula manes. Iuue. Sat. 6. Hannibal, &
stantes collina in turri marici. Claud.
pœnus & ætonitus iam proximas Han-
nibal vrbi. Idem. Sed quid ego Hanniba-
lem circa Pyrrhumque tot annis, ante-
penult. acuit.

HARA, pen. cor. Tibul. 1. Hostiaque è plena
rustica porcus hara. Oui. Penel. Tertius
immundæ cura fidelis haræ. Air Priscia-
nus libro 2. cap. 4. Cum autem hara signi-
ficat stabulum porcorum, eadem syllaba
penult. corripitur, & acuitur, & aspira-
tionem habet: in ara verò deorum pe-
nult. produ. & sēcti in nominatio, nec
habet aspirationem.

HARMONIA, pen. cor. Luca. tertio. Esse ne-
que harmoniam corpus retinere solere.
ante penult. acui.

HARPE, penult. pro. Luca. 9. Harpē alte-
rius monstri iam cæde rubentem. penult.
tima acuit.

HARPALOS, pen. cor. Oui. Met. secundo.
Harpalos, & Meneleus hirsutaque corpo-
ra Lachne. ante penult. acui.

HARPAGIPA, pen. cor. Oui. in Ibin. Et
puer Harpagipæ referat exempla Thy-
ethæ. ante penult. acui.

HARPOCRATES, pen. cor. Catul. Vxorē
& patrum reddidit Harpocratem. ante pe-
nult. acuit.

HARPALICES, pen. cor. Ver. Aen. 4. Harpali-
ce, volueremque fuga præuertitur He-
brum. Ait Seruius. Hæc est, quæ patrem
suum captum à Getis multitudine col-

lecta liberauit celerius quàm de fœmina
credi potest. ante penult. acui.

HARPYIA, pen. pro. Ouid. Met. 3. Pæmenis
& natis comitata harpyia duobus. Hor.
Ser. 2. Vellem, ait, harpyis gula digna ra-
pacibus, at vos. Ver. Aeu. 3. Harpyiæ, &
magnis quatuor clangoribus alas. Ait
Seruius, Arpyiæ vi Græca diphthongus
est, nam Latina esse non potest: quia ne-
y, quidem habemus Ver. 3. Sola nouum,
dictum, dictumque nescis harpyia Celeno.
Idem. Et patrio harpyias infontes pelle-
re regno. Idem. Harpyiæque colunt aliæ
Phineia postquam. pen. acui.

HARUSPEX, pen. pro. Oui. in Ibin. Sic mo-
do qui Thufcus fuerat, nunc Gallus ho-
ruspex. Idem Met. 15. Quæ simul aspexit
Tyrrenæ gentis haruspex. Iuue. Sat. 6.
Commedare volet varicosus fiet haru-
spex. Idem 2. O proceres censoris opus
est, an haruspice nobis. Manil. 3. Languē-
ti Marco dixit Diodorus haruspex. pe-
nult. acuit.

HASBITES, pe. pro. Sil. 2. Venerat Hasbite
proles Garamanthis Hyarbx. Idem. Has-
bites currus, & radiis. tegmina Leuce.
Idem tum saltu Hasbiten conantem lin-
quere pugnas. pen. acui.

HASDRUBAL, pen. cor. Sil. quinto. Hæ-
drubale ad manes ibis nocte optima ma-
ter. ante penult. acui.

HASTILE, pen. pro. Ver. Geo. secundo. Tū
leues calamos, & rasæ hastilia virgæ. Idē
Aen. tertio. Virgulta, & densis hastilibus
horrida vircus. Idem decimo. Et terram
hastilem moriens petitore cruento. Idē
decimo secundo. Lenta leuis cursu præfi-
xa hastilia ferre. Oui. Mer. octauo. Et se-
ræ densis similes hastibus horrent. Flac.
sexto. Vadit eques densa spargens hasti-
lia flextra. Idē. Discolor hastilatas effudit
Iberia turbas. pen. sēct.

HAVD, pro. Oui. de Trist. 1. Diuidor haud
aliter, quàm si mea membra relinquam.
Scoppa præcipit haud scribendum: habet
enim h, in principio, quo differat ab aur.
Idem Scaliger libro 1. Sanè cetera ele-
menta ad querendum discrimen non
sunt mutanda, quin fortasse potius verū-
que sicciore elemento scribendum sit
aut, haur. Græcum enim fuit *αὐρά*. Ad
veterum

- vetterum, inquit, vsus apud Latinos fuit adeo magni momenti, vt apud nos quoque scribendi frequētor est. Aud enim illi dixerūt, nos haud negatim dicimus, cui addita est aspiratio differentiae causa, vt planē, passimq; legitimis impressionibus inper Latine emendatis. acui.
- H A V R I O**, pen. cor. Verg. Aen. 10. Per tunica squallentem auro, latus haurit apertum. Idem quarto. Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto. Hor. Ser. secūdo. Atque haurire queam vitæ præcepta beatæ. Idem 1. Dum ex paruo nobis tantundem haurire relinquens. Idem. Turbatam haurit, neque vitam amittit in vndis. Ouid. de Trist. 1. Aut Hyadas seris hauserat ausser aquis. Idem 14. Quæ simul arenti sitiētēs hausimus ore. Luca. 1. Hoc quem ciuiles hauserunt sanguine dextræ. Luca. 5. Et latera, ac veneres hauribant subter equorum. Idem 4. Atq; traurire, iuuatq; nouos de pectore flores. Cicero Acad. Vt ea à fontibus potius hauriant. Idem de Diui. Aqua ex puteo hausta. antepenultima acuit.
- H E B E**, penul. prod. Catul. Hebe nec longa virginicare foret. Mart. 9. Nunc tibi Iuno fauet, nunc te tua diligit Hebe. Ouid. Metamorph. nono. Hoc illi dederat Iunonia muneris Hebe. penultima acuit. Vide Hebeo.
- H E B R V S**, pen. pro. Ouid. Phyl. Et sacer emissas exigit hebus aquas. Idem Metamorph. 2. Fors eadem Ismarios hebrum cum Strymone siccant. Verg. Geo. 4. Gurgite cum medio potans Oeagrius hebrus. pen. acuit.
- H E B D O M A D A**, pen. cor. Mant. Traxit in hebdomadas menses, habet hebdomadas, aut. Idem. Sempet vñ hebdomadis cursus compleuerit orbem. Idem. Prætereo tris hebdomadas, quas addidit istis. Idem. Sed tamen hebdomadas breuiter trahere diebus. antepen. acu.
- H E B E N V S**, pen. cor. Luca. 10. Calcabatur onyx hebenus Mareoticavastos. Pers. Sat. 1. Castoreum, stuppas, hebenum, thus, iurica, Coa. Ver. Geor. 2. Fert hebenum, solis est thurea virga Sabæis. Ait Ser. Sanē & hæc hebenus, & hoc hebenum dicitur. antepen. acu.
- H E B E O**, pen. cor. Stat. Theb. 1. Sanguis habet luctu magni de stirpe creatum. Sil. 8. Inter tela siq; Manortis hebescere dextræ Verg. Aen. 5. Sanguis habet, frigentque es fortæ in corpore vires. Ait Ser. Quare hebet, quia gelidus est, quare gelidus, quia senex. Idem 8. Terrenique hebetat artus, moribunda; membra. Claud. Corporis arbitris hebetat caligine sensus. Oui. Metam. 5. Rursus vbi alma dies hebetarat sydera natam. Sil. 8. Vipereumque herbis hebetare, & carmine dentem. Cicero Att. Stomachus vbi hebetabat olim. antepen. acuit. Ouid. Met. 7. Quandoquidem mucro est hebes, inquit, & in latus ensem. Idem 12. Vtque hebeti pectus tantummodo contulit ictu. pen. acu.
- H E B E S V S**, pen. pro. Verg. Aen. 9. Fidumq; hebesumque subit, & rhetumq; abatumq; viri nomen. pen. fleet.
- H E B R A E V S**, pen. pro. Mant. Hebræis, festique aliquid sibi vendicet vna. Idem. Seprima ab hebræis sabbatagente Latina. Idem. Nam deus Hebræum cupiēs distinguere gentem. Idem. Mos erat hebræis, & lex antiqua volebat. Idem. Rex Solyme, sub quo legē Philadelphus Hebrææ. penult. fleet.
- H E C A T E**, pen. cor. Ouid. Fast. 1. Ora vides Hecates in tres vergentia partes. Idem Met. 14. Conuocare, & longis hecaten vultibus orat. Idem. Conterit & tritis Hecateia carmina miscet. Idem in Epist. Nil dea, nil Hecates sacra potentis agunt. Luue. Sat. 12. Porticus existunt, qui promittunt Hecatomben. Ver. Aen. 7. Nec quicquam locis Hecate præfecit Auernis. Idē. Voce vocans Hecaten, celoque, ereboq; potentem. Idem 4. Nocturnisque Hecate trjuius vultata per urbem. Idem. Tergeminam Hecaten, tria virginis ora dianæ. Ait Seru. vnde Hecate dicta est Hecaton, id est centum potestates habēs. antepenultima acuit.
- H E C T O R**, pen. pro. Verg. Aen. 2. Quæ tantæ tenere moræ, quibus Hector ab oris. Idem. Hectore qui redit exuvias indutus Achilli. Idem 1. Multa super Priamo rogigans, super Hectore multa. Ouid. Met. 12. Hectoris arma meis, illo sed tempore nullus. penultima acu. Sil. 14. Entella Hectoro

Atoreo dilectum nomen Acestr. Ouid. in Ibin. Hecstoreus patria vidit ab vrbe puer. Verg. Aen. 3. Coniugis hecstorex, cape dona extrema tuorum. Idem 1. Gête sub hecstorea, donec regina sacerdos. Idem 5. hecstorei socii Troix quos sorte suprema antepen. acuit.

H E C V B A, pen. cor. Mart. 3. Cùm possis Hecubani, non potes Andromachem. Ouid. Metamor. 13. In mediis Hecube natorum innêta sepulchris. Idem. Sic Hecube post quàm cum luctu miscuit iram. Idem. Tolle moras Hecube dixit, da munera nato. Idem. Euentus Hecubam meruisse negauerit illos. Idem. Cladibus & casu, Troix, Hecubæque moueri. antepenultima acuit.

H E D E R A, pen. cor. Ouid. Fast. 6. Bacche racemifera hedera redimite capillos. Idem 3. Cur hedera hæc dista est, hedera gratissima Baccho. Stat. Syl. 1. Balnea dumque prociæ myrtus hederisque soluta. Clau. Transira ligant hederæ malum circûsflua vestit. Verg. Buc. Candidior cygnis, hedera formosior alba. Air Seruius, quia sunt & nigræ hederæ: vt, aut hederæ pandunt vestigia nigræ. Nigra autem, vel alba non ex foliis, sed ex ligno cognoscitur. Idem. Diffusos hedera vestit pallente corymbos. Idem. Pastores hedera crescentē ornate poetam. Idem Georg. Ineerdum aut hedera pandunt vestigia nigræ. antepenult. acuit.

H E D Y M E E S, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Quo tener Hedymeles operam dedis, hunc tenet hoc se. antep. acuit.

H E I, interiectio. Ouid. Metamorph. 1. Hei mihi, quod nullis amor est medicabilis herbis. Idem Phyl. Hei mihi, si quæ sim Phyllis, & vnde, rogas. Vergil. Aen. 2. Hei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illo. Vide Cui.

H E L E N A, pen. cor. Stat. Syl. 1. Pastor ad Idæas Helena veniente carinas. Ouid. Metamor. 13. Accusque Parim, prædamq; Helenanque reposito. Idem 17. Hæc Helenam cecinisse Penatigero Aenæ. Idem 14. Atque vrinam velles Helene nō pluri bus esset. Prop. 1. Et totam ex Helena nō probat Iliada. Hor. Ser. 1. Nam fuit ante Helenam cuninis teterrima belli. Mart. 1.

cōiuge Penelope venit, abit Helena. Verg. Aen. 3. Priamides multis Helenus comitantibus affert. antep. acuit.

H E L O P S, pen. cor. Stat. Theb. 12. Ore mordit Helops, humero transfudit lapix. penult. acuit.

H E L E N O R, pen. pro. Ver. Aen. 9. Transfixi ligno veniunt, vix vnus Helenor. Idem. Er Lycus elapsi, quorum primus Helenor. pen. sêct.

H E L I A S, pen. cor. Auso. Helias, & solido cum corpore peruius Enoch. Mant. Helix magni quōdam domus, illius inquæ. Idem. Helix qui viuic adhuc, vbi nascitur eurus. Idem. Ius super Helix totum genus, omnia iussis. Idem. Igneus Heliam currus cum sustulit ipse. Idem. Quam pater Helias sciens porare solebat. Geminat i, vt penult. sit longa. Id. Helia ab antiquis Luxa appellata, reliquit. Maor. 1. Quod clamas semper, quod agentibus obstrepis, Helia. antep. acuit. Vide Maior.

H E L I C E, pen. cor. Oui. Met. 5. Inconsumq; comas Helicen, Phlegiamque Clytemq;. Idem Fast. 4. Dixerat huic Helice, talia verba refer. antep. acuit.

H E L I C O N, pen. cor. Ouid. Pont. quarto. Fertile iustus habes, intrerque Helicon colentes. Idem secundo. Virgineusq; Helicon, & non Oeagrius Aemus. Stat. Syl. 2. Non mihi si cunctos Helicon indulgeat amnes. Id. 1. Demigrant Helicone dex quatuorq; nouena. Id. Nō Helicon graui pulsæ chelys Enchea plectro. Idem 4. Felix curarum cui non Heliconia cordi. Id. Theb. 7. horret Tyrrenos Heliconia plectra tumultus. Sil. 14. Flecti te nunc vestros Heliconis numina cærus. Mart. 7. Proq; suo celebrat nūc Helicon foro. Ver. Aen. 10. Pandite nūc Heliconæ dex, cærusq; mouere. Ait Ser. in Buc. Ecl. 7. ibi, Aonas in montes. Helicon mōsest Bæotix, q; & Aonia dicitur: de hoc pluri ma cadunt flumina, inter quæ etiam est Permessus, iuxta quem, dicit ambulatē Gallum ab vna musa ad cæteras esse deductum: & illic esse factum poetam. antepenult. acuit.

H E L I M V S, pen. cor. Verg. Aen. 5. Tum duo Triparci iuuenes, Helimusq; Panopeq; Idem

- Idem** 1. Hic Helymus facit hoc qui maturus Accesses. Sil. 14. Troanusque Helymus structis, qui pube secuti. antepenultima acuit.
- HELIDORVS**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Hospitio modico Rhetor comes Heliudorus. Inue. Sat. 6. Tonforis damno tantum rapit Heliudorus. pen. fleat.
- HELISARVS**, pe. pro. Mant. O pater, d' princeps, d' dux Helisee meorum. Idem. Scilicet Abdiam, Carmelitamq; Heliseum. Idem. Hic vates Heliseus erat, quē poplite flexo. penul. fleat.
- HELISINVS**, pen. pro. Mant. A Dacis rediēs Abbas Helisinus ad arua. Idem. Huc Helisine veni tibi enim, tibi nuncia porto. pen. fleat.
- HELLEBORVS**, pen. cor. Mart. 9. Accipiat, sed si potat in helleborum. Catul. Suauio lum tristi tristius helleborum. Hor. Ser. 2. Danda est hellebori multo pars maxima auari. Idem. Expulit helleboro morbum, bilemque meraco. Ver. Geo. 3. Scyllamq; helleborosq; graues, nigraumq; bitunien. antepen. acuit.
- HELLESPONTIACVS**, pen. cor. Oui. Fast. 1. Hellepontiaci victima grata deo. Idem de Trist. 1. Hellepontiacas ille reliquit aquas. Verg. Geor. 4. Hellepontiaci seruet vela Priapi. antepen. acu.
- HELYTIVS**, pe. cor. Iuue. Sat. 5. Quale coronati Thraeca, Heluidiusq; bibebant. antepen. acuit.
- HENIOCHVS**, pe. cor. Flac. 6. Heniochosq; truces iam pridem intentus Anauius. antepenul. acuit.
- HENRICVS**, pen. pro. Mant. Pertulit Henricus, qui bella mouentibus munis. penul. fleat.
- HEPESINVS**, pen. pro. Sil. 8. Hos iuxta Hepesina cohors, quique Falisci. penultima fleat.
- HERBIFER**, pen. cor. Ouid. Fast. 4. Præterit & ripas herbifer Acituas. Idem Metam. 14. Herbiferosq; adiit colles, atque atria clausus. antepenul. acuit. Idem 2. Diuitis hic salus herbosaeque pascua Nelei. Idem Fast. 4. Nō pudet herbosum dixit posuisse moretum. Idem Met. 14. Soluitur herboso religatus ab aggerē funis. Sil. 14. Nō herbosus iners, non nauolocha pigra pericli. penul. fleat.
- HERCVLES**, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Hercules erumnas credat, sæuosq; labores. Horat. Epist. 1. Hercules ad postem fixis later abditus, agro. Ouid. Met. 15. Vulnera, clauigeri quæ fecerat Hercules arcus. Idem 12. Hercules d' Rhodiz ductor pulcherrime classis. Stat. Syl. 2. Plangimus Herculeos annis æquate labores. Luca. 1. Arcas, & Herculeam, & miles Trachinius Aetnam. Mant. Tunc sic Hercules fari leonibus omnes. Sil. 14. Quod ferit Herculeas extremo sole columnas. Ver. Geo. 1. Fraxinus, Herculezq; arbos vmbrosa coronæ. Idem Aenei. 8. Dixerat, Herculeas bicolor cum populus vmbra. antepen. acu. Mant. Tunc erat imperii caput Heracleus in armis. per æ scribi Græcæ. Iuue. Sat. 1. Hæc ego non agite, sed quid magis Heracleas. penul. fleat.
- HERREVS**, pen. cor. Luca. 6. Grata deis, Herrebi, cætus audire silentium. Verg. Aen. 6. Ad genitorem imas Herrebi descendit ad vmbas. Idem. Tercerum tonat ore deos, Herrebumq; Charosq; antepen. acu.
- HERDONIA**, pen. cor. Sil. 8. Obscura incultis Herdonia misit ab agris. antepenultima acuit.
- HERETICVS**, pen. cor. Mant. Hereticis, ac præcipuē quos fecerat impos. antepenultima acuit.
- HERESIARCHA**, pen. prod. Mant. Heresiar charum claua decernis, & arcu. penultima acuit.
- HERMAPHRODITVS**, penul. pro. Mart. 6. An dea scæmineum iam negligit Hermaphroditum. Idem 10. Odit amatrices Hermaphroditus aquas. Auso. Vidit semiuirum fons Salmacis Hermaphroditum. Idem. Nominis ut sic corporis Hermaphroditus. Ouid. Metamorph. quarto. Hermaphroditus ait, nato date munera vestro. penul. fleat.
- HERILIS**, pen. pro. Stat. Syl. quinto. Exemplumque ad herile monet, velut Appula coniux. Idem Theb. 3. Cuius herile pecus syluis inopinus abegit. Idem septimo. Amphiaræ tuum, nec defuit omen heriles. Ver. Aeneid. septimo. Ille manum patiens, mensæque assuetus herili. penultima fleat.

HERMINIVS, pen. cor. Ver. Aen. 11. Deficit herminium, nudo cui vertice fulua. Ait Seruius, nomen hoc de historia Romana est: nam cum Coclitæ contra Tuſcos Larius, & herminius ſtererunt tempore, quo pons publicius rumpebatur. Sil. quinto. Nec minus herminium primis obruncat in armis. antepen. acu.

HERMIONÆ, pen. cor. Ver. Aen. 3. Lædæam hermionem, Lacedæmonioſque hymænos. antepen. acu.

HERMOCRATES, pen. cor. Mart. 6. In ſomnis medicum viderat hermocratem. antepen. acu.

HERMOGENES, pen. cor. Mart. 12. hermo- genes tantus mapparum, pontice ſur eſt. Idem. Subdixit mappas quatuor hermo- genes. antepen. acu.

HERNIVS, pen. cor. Sil. 8. hernicaq; im- preſſio raduntur vomere ſaxa. Ver. Aen. ſeptimo. hernica ſaxa colunt, quod di- ues Anagnia paſcit. Oui. Faſt. tertio. Sex- tus apud populos hernica terra tuos. an- tepen. acuit.

HERODVS, pen. pro. Mant. Adde quod he- rodes, vt magnificentia regum Idem. In- de reuertebas in Auernum herodibus a- ſtis. Idem. Viſiſſet quibus Herodis petu- lantia Petrum. Idem. Herodes Herode ſacrus veſana propago. pen. acuit. Idem. Iram Herodiadis, nam regis adultera no- men. antepen. acu.

HEROTION, pen. cor. Mant. Hic feſtinata requieſcit Herotion umbra. antepenul- tima acuit.

HEROS, pen. pro. Ouid. Met. ſecundo. Fle- bat, opemque tuam fruſtra Phyllirius heros. Idem de Triſt. 4. Edidit hæc mo- res illis Heroibus æquos. Idem. Ponticus Heroo, Battus quæ clarus iambo. Idem Faſt. 2. Pöderis Heroires erat iſta pedis. Ver. Buc. Ac ſimul Heroum laudes, & ſa- cta parentum. Stat. Achil. primo. Acaci- den ꝑ ſordet vulgò Calidoniꝯ heros. Flac. decimo. Quin torpeat ſimiles ſta- tuiſ heroes eburnis. Idem. Heroes ſub- euntq; vagæ Salmonidos oras. Ver. Aen. 8. Serimonum memor, & promiſſi mune- ris heros. Ait Seruius. Hoc nomen non tantum præſentis eſt virtutis, ſed & præ- teritæ, plarumque heros & generis eſt.

Idem in Opuſ. Carmina Calliope libris heroica mādāt. Idem. Obuia Tyſiphone comites heroidas vrget. Catul. Heroæ ſaluete deum genus ò bona mater. Perſ. Sat. 1. Ecce modo heroas ſenſus eſſerte videmus. Hor. Set. 2. Conſulecūt Aiæx heros ab Achille ſecundus. pen. acu.

HERSILIA, pe. cor. Oui. Met. 14. Irin Her- ſiliam deſcendere limite curuo. Idem. Herſiliam iuſſus compellat vocibus Iris. Idem. Herſilix crinis cum tydere ceſſit in auras. Sil. 13. herſiliam cerne, hiſſutos cum ſperneret olim. antepenul. acu.

HERVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Feſtinabat he- tus breuibꝯ conſtringere lenis. Idem. Quæſiſti laſcivius herum, tardeque para- ſti. Idem. Caſtigabat herum, ſtudioque altiſque. iuuabat. Claud. Iraci clauifſet heri, fruſtraque rogamtem. Prop. 2. Sic ho- die veniet, ſiqua negauit heri. Mart. 1. Et poſitum eſt nobis nil here præter aprum. aduerbium eſt temporis. Quint. Inſt. 1. cap. 6. Et here neque planè, e, neque i, au- ditur. hor. Ser. 2. hic herus, albanum Me- cœnas, ſiue Falernum. Sil. 14. Sponte ſa- uentis heri repetitis impiger armis. pen. acuit. Ver. Aen. 6. ſtauo. Et regem hac he- rilum dextra ſub tættara miſi. antepen- ult. acuit.

HESPERVS, pen. cor. Sil. 16. Igneus & ple- num præteruolat Heſperon iræ. Stat. Syl. 2. Luna faces, quantumque alios pre- mit Heſperus ignis. Oui Faſt. 2. Heſpe- rus, & ſuſco roſcidus ibat equo. Stat. Syl. 3. Vel ſuper Heſperizæ vado caligantia Thules. Idem Theb. 10. Obruit Heſperia Phœbum nox humida porta. Luca. 1. He- ſperia eſt, deſuntque manus poſcentibus artus. Ver. Aen. 1. Eſt locus, Heſperiam Graii cognomine dicunt. Ait Seruius, Heſperiz dux ſunt, vna quæ Hiſpania dicitur, altera quæ in Italia: quæ hac ra- tione diſcernuntur: aut enim ſolam He- ſperiam dicis, ſignificas Italiam, aut ad- dis vltimam, & ſignificas Hiſpaniam, quæ in occidentis eſt ſine, vt Horatius. Qui nunc Heſperia ſoſpes ab vltima. Et hæc eſt vera Heſperia ab Heſpero dicta, ideſt ſtella occidentali. Cæterum Italia He- ſperia dicitur à fratre Atlantis, qui pul- ſus à germano Italiam tenuit, eique no- men

men pristinæ regionis imposuit. Idem Opusc. Lucifer vnde micet, quæue Hesperus vnde Boötes. Iuue. Sat. 14. Hesperidū serpens, aut Ponticus adde quod hūc de. Mart. 1. Quale fuisse nemus creditur Hesperidum. Oui. Met. 1. Hesperidas donasse putet, si postibus altis. Verg. Aen. 8. Corniger Hesperidum fluuius regnator aquarum. Ait Seruius, Flumina ideo cū cornibus pinguntur, siue quodd mugitum boum imitatur murmur vndarum: siue quodd plerunq in cornuum similitudine curuatas cerninus atque. Ver. Aen. 4. Hesperidum tēpli custos, epulasque draconis. Ait Seruius, Hesperides Atlantis, filiarū nymphæ, secundum fabulam, hortum habuerunt, in quo erāt aurea mala Veneri consecrata, quæ Hercules missus ab Euristho, occiso peruigili dracone sustulit. antepenultima acu.

HESSIONE, pen. cor. Luca 9. Aspieit hesiones scopolos, syluasque latētes. Flac. 2. Expositam hesione spumantibus eripit vndis. Oui. Met. 1. hesioneque datur, potitur nam coniuge Peleus. Ver. Eu. 8. Nam memini hesiones visentem regna fororis. Antepenultima acu.

HESTERICA, pen. cor. Mant. Dicet & hesterica se forsitan altera mēcha. antepæcui.

HEVS, pen. pro. Luca. 1. Theurates, horrēque scitis altaribus hesus. Sil. 14. Venit ab amne trahens nomē Gela, venit & hesa. penultima. Hecr.

HETRURIA, pen. cor. Claud. Prouchitur dextra Ligures hetruria leues. Idem. Fulmineos solers hetruria consular ignes. Cornel. Ergo his ornatū meritis hetruria nostris. Ver. Geo. 2. hāc Remus, & frater sic fortis hetruria creuit. Idem 8. Ergo omnis furips surrexit hetruria iustis. Idem vndecimo. Hetruscisq; duces, equitumque exercitus omnis. Ait Seruius, hetruria dicta est, quodd eius fines tenebantur vsque ad ripam Tyberis, & quasi Hetruria. Nani Hetros est alter, & oros finis vocatur: Roma enim antea vnā tantū Tyberis ripam tenebat. antepenultima acuit.

HVS, pro. Claud. Heus, inquit, spe latus amor, non vestra sub imis. Verg. Aenci. 1.

Ac prior heus, inquit, iuuenes monstrare mearum. Luca. 5. Non pudet, heu Cæsar soli sibi bella placere. Stat. Syl. 1. Respicit heu tanti pridem securus alumni. Hor. Ser. 1. Meuius absentem Neuium cum carperet, heus tu. Verg. Aen. 2. Heu quæ nunc tellus, inquit, quæ nie xquora possunt. Ait Seruius. Modò heu vna syllaba est: sed interdum propter metrum dux sunt: vt, heu quā pingui macer est mihi taurus in aruo. sicut prendit, & prehendit, nihilominus eheu vbique impressum esse & ita Quintianus legit Epographia 2. inquiens, eritque scribendum, hoc pacto, quando erit bisyllaba eheu. Verg. Anei. 1. 2. Heu quid agat? vario nequiquā fluctuat æstu. Ait Seruius. Omne aduerbium verbo cohzret, vnde heu, at at, & similia, quia verbo cohzere non possunt, separatam fecerunt aliam partem orationis, scilicet interiectionem, quam sola Latinitas possidet. Vide Regulas. Ascensus nihilominus aduerbium optant, sicut opōnit. Verg. Aen. 2. Heu quæ nunc tellus. Hor. Ser. 1. Communi sensu caret, inquit, heheu. Oui. Metamorph. 3. Indoluit quotiesq; puer miserabilis heuheu. Ver. Opusc. Sed media ex acie, mediis ex hostibus heuheu. Idem Euc. Heheu quid volui misero mihi floribus austrum. Hæc Scaliger lib. 10. de causis ling. Proprium est interiectionis aspirari: aspiratio enim explicat suspiria, & difficultatis nota est. itaque à Græcis sumptam seruarunt, heu, heu, quibusdam inicitis addidere hau, aliis in medio eheu: proprium est interiectionis componi, vt, mediusfidius, heu heu, quare non rectè omisere figurā. Proprium est interiectionis carere specie, neque enim vnā ab alia deriuatur: nāque eheu composita est, non deducta. Est igitur interiectio nota animi affecti, quæ nullius orationis indiget adiumento. vnde heu dolorem non significat, sed est dolentis animi nota: itaque sola posita explet audientis animum inditio suo. Heu, heuheu, eheu pro eodem dicimus: hac tamē differentia eheu nulli casui seruit, Valla secundo. Heu heu magis afficit, quā eheu: Cornucopiz legit heheu, quia corrupta est compositio, melior vox est.

est cheu, quarum accensus incerti sunt, ait Donatus: incondite enim sunt voces.

HYACINTHVS, penult. prod. Ouid. Fast. 4. Has Hyacinthe tenes illas amarâthe moraris. Idem Metamor. decimo. Nec genuis se pudet Spartan Hyacinthon, honorq; . Idem. In uulnus Hyacinthe ruos, expuluit æquè. Verg. Aeneid. vndecimo. Seu mollis violæ, seu languenres hyacinthi. Idem Buc. Munera sunt lauri, & suæ rubens hyacinthus. Ait Seruius Buc. Eclog. 3. ibi, Nascantur flores inscripti nomina regum. Hyacinthus enim ubique nascitur flos, qui natus est primo de sanguine Hyacinthi: est autem lilium rubrum designans primam Hyacinthi literam. Hyacinthum florem ad amissum. Ouid. Metam. decimo declarat, Ecce cruor, qui suffusus humi signauerat herbas, Desinit esse cruor, tyrioque nitentior ostro. Flos oritur, formamque capir, quàm lilia, si non, Purpureus color is argenteus esset in illis. Ipse suos gemitus foliis inscribit, & nympha, Flos habet inscriptum, funestaque littera ducta est. penultima acuit. Ouid. Metamorph. decimo. Annua præclara redeunt hyacinthina pompa. Pers. Sat. prima. Hic aliquis cui circa humeros hyacinthina leua est. Mart. secundo. Coccina famosæ donas, & hyacinthina mæchæ. Idem. Annua præclara redeunt hyacinthina pompa. anrepe. acu.

HYACCHVS, penult. prod. Mant. Exhilarans Christus laricem mutauit Hyaccho. pen. acu. Vide Iacchus.

HYADES, penult. cor. Ouid. Metamorph. secundo. Taygetemque Hyadasque oculis, Arctonque notaui. Idem decimo tertio. Pleiadas Hyadasque, immunemq; æquoris Aëton. Idem Fast. 3. Quis tunc aut Hyadas aut Pleiadas Atlanthæas. Id. 4. Respicit hac Hyades dorida nocte tenet. Verg. Geo. 1. Pleiades, hyadas, claræq; Lycaonis Arcton. Idem 1. Arcturû, pluuiasq; Hyadas, geminosq; triones. Ait Ser. Hyades stellæ sunt in fronte tauri: quæ quoties nascuntur, pluuias creant, quæ Græcè Hyades dictæ sunt, Latine succulæ à succo. Sic ergo ait pluuiasq; Hyadas, ut Plemmirium vndosum: hæc autem fuerunt Atlantis filæ, vel Liberi nutrices. antepe

ultima acuit.

HIARBA, pen. prod. Iuue. Sat. 5. Ponere Zelotypro iuuenis prælatum Hiabæ. Horat. Epist. 1. Rupit Hiabitam Timagenis æmula lingua. Verg. Aen. 4. Non Libyæ, nõ ante Tyro, despectus Hiabæ. pen. acu.

HYAS, pen. cor. Ouid. Fast. 5. cum satis est forma conspiciendus Hyas. Idem. Mater Hyan, & Hyâ, incestu fleuere sorores. Id. Cōtinuæ, die sydus Hyantis erit. pe. ac.

HIATVS, pe. pro. Sil. 14. Hic specus ingentē laxans telluris hiatus. Prop. 3. Et miser inuisam traxit hiatus aquam. Stat. Syl. 1. Vnlus hiar, magnæq; patet via lubrica plagæ. Ovi. Philom. Accipiter pipar, miluus hiansq; lipit. Cicero de Fin. Omnes iucundum motû quo sensus hiant. Idem ad Heren. Quæ vastam, & hiantem orationem reddunt. pen. acu. Hiatus verò flectit penult. Iuue. Sat. 3. Villicus & veteris rimæ cum traxit hiatus. Idem sexto. Grande Sophocleæ carmen bacchamur, hiatus. Mart. 1. Præda canum lepus est, vastos non implet hiatus. Hor. de Ar. Quid dignum tanto feret hic promissor hiatus. Verg. Aen. 6. Quinquaginta ætris immanis hiatibus hydra. Ait Ser. Aen. octauo, ibi, Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens. Terræ hiatus non nisi ex terræ motu fit: quia quoniam aut motu aquæ inferioris nascitur, aut crebris tonitribus, aut de concavis terris erumpentibus ventis.

HYBERNVS, penult. prod. Ouid. de Pont. 2. Tardior hyberna solstitialis erit. Id. de Trist. 1. Cumq; sit hybernus agitatam fluctibus æquor. Id. Met. 13. Solibus hybernus æstiuus grator vmbra. Mart. 5. Collibus hybernû iam tibi Tybur erit. Verg. Geo. 1. Agricola hyberno lætissima puluere farræ. Sil. 1. Noctibus hybernus, & sydera terret Orion. Claud. Scotorû cumulos stetit glacialis hybernæ. Verg. Aen. 4. Qualis ubi hybernâ Lyciam, Xanthique fluera. Id. 6. Treis norus hybernas immanes per æquora noctes. Idem Geor. 3. Er stabula à ventis hyberno opponere foli. Idem Aen. 4. Quin etiam hyberno moliris sydere classem. pen. acu.

HYBERVS, pe. pro. Mart. 8. An Tartheacus stabuli nutritor hyberi. Ovi. Fast. quarto. Hybe-

Hyberaque, & Didymen, Agrigentaque, Taurominumque. Claud. Soli nouum latriæ vestigal Hyberia rebus. Hor. Ser. 1. Pressit tella garo de succis piscis Hyberici. Verg. Aen. 12. Ni roseus fessos iam gurgite Phœbus Hyberos, pen. flectit.

HIBISCO, pen. pro. Ver. Buc. Hædoriūque gregem viridi compellere Hibisco, penult. tima acuit.

HYBLA, pen. prod. Sil. 14. Audax Hybla fauis palmis quoque onusta Selinis. Mar. 13. Cū dederis Siculus mediis de collibus Hyblæ. Idē 9. Hyblæis apibus Corfica mella dabit. Claud. Hyblæum raptura thymum cūm cærea reges. Sil. 14. Nestare Cecropias Hyblæo accedere cæras. Stat. Syl. 2. Hyblæis vos mista fanis, cui sibilis serpens. Luca. 9. Gaudet in Hyblæis securus gramine paltor. Ver. Buc. Hiblæis apibus florem depasta salicti. ait Seruius, Hyble vel Hybla, oppidū est Siciliæ, quod nunc Megara dicitur: supra quā Hybla montana est, penult. acuit. Vi de de Situ Siciliæ.

HYBRIDA, penult. cor. Mart. 8. Hibrida sum, si das, Gallice verba mihi. antepenult. acuit.

HIC, aduerbium, producti, pronomen in differens est. idque exemplis cognoscas. Oui. Met. 1. hic vbi Deucalion, nam cætera texerat æquor. Idem. Venerat hic illam cursum impediens ibus vndis. Sil. 10. Porfena sed iuueni ne sum tibi lōgior huic stat. Sil. 1. Lætus huic dono videas dare thura nepotes. Vide Cui. Mart. 1. Hic vbi miramur velocia munera thermas. Iuue. Sat. 3. hic vbi nocturnæ Numa cōstituebat amicę. Ver. Aen. 1. Post habita coluisse Samo hic illius arnia, hic aduerbium flect. Pers. Sat. 1. At pulchrum est digito monstrari, & dici, hic est. Ver. Buc. Et vitula tu dignus, & hic & quisq; amores. Idē Aen. 4. Solus hic inflexit, sensumq; animūque labentem. Idem 6. Hic vir hic est tibi quem promitti sæpius audis. Idē 9. Est hic est animus lucis contemptor, & istum. Oui. Fast. 1. Restant hic pronomen producti, & corripit potest; ait Despaut. hic per apocopen fit ab hiccæ ait Scaliger: Vide Cuius: hæc articulus. Vide acer.

HYDASPES, pen. pro. Hor. Ser. 2. Cum sa-

cris Ceteris procedit fuscus Hydaspes. Mant. Transiit, & Tigrim cui se coniungit Hydaspes. Stat. Theb. 9. Liber & eous melius peccatur Hydaspes. Luca. 3. Vastis Indus aquis mistum non sentit Hydaspem. Idem 9. Quæ rapidus Ganges, & quæ Nyseus Hydaspes. penult. acuit.

HYDYMILES, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Quotener hedymeles operam dedit, hunc teneq; hoc se. antepenult. acuit.

HYDROPICVS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Si nolis sanus, curres hydropicus, & in antepenult. acu. Sannaz. Et tabicus per operta impune vagabitur hidrops. Hor. 2. Car. Crescit indulgens sibi ditus hidrops. Macer tamen breuius hidropicus sic humores desiccatur acutos. antepenult. acuit.

HYDRA, pen. pro. Oui. Met. 9. Arcadiz vastator aper, nec precepsit hydræ. Verg. de Erumnis Hercules. Proxima Lerneæ ferro, & face contudit hydram. Idem. Extincta est anguis quæ pullulat hydræ secundo. Hor. Car. 4. Non hidra se cō corpore firmior. Luc. 5. Et cunctas reuocare rates, quas auis hydus. Ioānes Despaut. hydor cum y, Græco aqua est, variatur à Græcis teste Nestore: hinc hydropicus, hydræ, hydria, hydaspes. huc venit illud Quintiani Epographia 6. u. idra primam indifferentem habere videtur muta & liquida: nam in hydor y, Græcæ communis est vocalis penult. acu. Seneca in Tragœ. Exedit actus virus, ut sania est hydræ. est enim carmen iambicum, vbi hydræ pro iambo est.

HYALINA, pen. pro. Ouid. Met. 1. 5. Passa mater est, nunc esse marem, miremur hyalinam. quæ fera est, cui vtranque inesse naturam, & alternis annis marē, fœmināq; fieri, de quo Plin. plura.

HYEMIS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Hæc per & Aegæas hyemes, Pliadumq; niuifera. Idē. Non hoc imbriferas hyemes opus aut Io uis ignem. Luca. 2. Summovisse hyemem testō, preciosaque vestis. Hor. Epist. 1. Nauiget, ac mediis hyemet mercator in vndis. Idem Ser. 2. Descendens pisces hyematur mare cūm sale panis. Claud. Cum stitico regeret, nudoque hyemare sub axe. Ait Seruius Geo. 4. ibi, Pulsam hyemem sol aureus egit, secundum phiscos, qui dicunt,

dicunt, quo tempore hichyems est, & statem esse sub terris, & versa vice, cum hinc æstas, illic hyemem: quod etiam Lucretius exequitur, & trahit in argumentum putealem aquam quæ æstate frigidissima est, hyeme verò calidissima. Cicero in Ver. vbi pyrate quotannis hyemare solent. Idem pro Fon. Cn. Pôpeius hyemauit in Gallia. antep. ac. HIERA, insula inter Siciliam, & Liparam vna ex Aeoliis. pe. pro. Ver. Aen. 9. Quos Iouis eduxit lupo syluestris Hiera. pen. flest. Sil. 14. Præfuerat terris Hieron tractare sereno. Idem. his mitis hieronis opes, hic sancta verustas. Mant. Dat faciens Pollux hiero, dat Castor Apollo. antepen. acu.

HIERONYMVS, pen. cor. Mant. Hieronymum fama est, illuc venisse trilinguem. Idem. Et pater errorum referans Hieronymum vniuersam. Idem. Hieronime stridete status Romana petisti. antepenult. acu. Vide Iacobus.

HIEMPSAL, pen. pro. Sil. 1. Et vaste nasamontis syrtis populator hiempsal.

HILARIS, pen. cor. non. Epist. 1. Scire volam quantum simplex, hilarisque ne poti. Oui. Fast. 3. Iam violas puerique legunt, hilarisque puellæ. Iuue. Sat. 10. Pensam manu ducunt hilares, & flaminis albi. Oui. de Pont. 4. Nos vbi sacro tua vox hilarauerit ore. Stat. Syl. 3. Festaque pallentes hilaræ altaria lucos. Man. Et ciathi Bando festas hilarare calendas. Mart. 6. Hos hilarus colles, & iuga læta tenet. Ver. Buc. Et multo in primis hilarans conuiuium Baccho. Ait Seruius, Hilarans participium est ab eo, quod est hilaro. Sanè sciendum nomē vnde venit idest hilarus, vel hilaris à τῆρκο descendere: nam τῆρπος facit. Cicero de Clar. Periculis suauitate maximè hilaratæ sūt Arhenæ. Idem de Nat. Vt cum cælo hilarata videatur. Antepen. acu.

HYLAS, pen. cor. Oui. de Trist. 2. Huc accedit Hylas, Iliacusque puer. Mart. 3. Pulcher Hylas teneram meritis in ora manū. Stat. Theb. 7. Qui breue litus Hylas Atlanxumque superbi. Vergil. Georg. 3. Cui non dictus Hylas puer, & Latonia Delos. Idem Buc. His adiungit Hylam

nautæ, quo fonte relictum. Idem. Clamassent, vt litus Hyla, Hila omne sonaret. Ait Seruius la, in Hyla, brevis est, ideo, quia vocalis vocalem sequitur. Nam omnis vocatiuus Græcus a masculino veniens in a, terminatus, longus est. vt Aenea, Hyla, palla. Hylas autem socius Hercules fuit, ait Seruius, qui aequatum profectus raptus est à nymphis in Mysia. nilen materiā Latini appellauerunt. Est hyle, ait Seruius, sex omnium elementorum, id est ignis, feridior, & aer. Item aqua, & terra feridiora, unde cuncta procreantur. penult. acu. Oui. Met. 3. Excipiunt lactem, Nipheque, Hialeque, Rhanisque. Idem. Hyleusque ferox nuper percussus ab apro. Verg. Geor. 4. Carpebant Hylis saturo fucata colore. antepenultima acu. Idem. Aen. 8. Hyleumque, Pholiumque manu, tu Cresia mactas.

HILARIVS, pen. cor. Mant. Hic quoque natalis tuus est memorandus Hilari. Idem. Mittere in hanc lucem consuevit Hilaria vulgus. Idem. Picta venisse pedum gestabat hilarius alba. Idem. Echasis ad sancti festum redeamus Hilari. antepenult. acuit.

HYLERNVM, pen. pro. Oui. Fast. 6. Adia ter antiquis Tyberino lacus Hylerni. penult. acuit.

HYLACTOR, pen. pro. Oui. Met. 3. Labros, & Aglauros, & acutæ vocis Hylactor. penult. acuit.

HYLONOME, pen. cor. Ouid. Met. 12. Abstulit Hylonome, qua nulla decentior inter. Idem. Protinus Hylonome morientes excipit artus. antepenult. acuit.

HYMEN, tenuis virginalis pellis, quæ primo coitu abruptitur. penultim. cor. Ouid. Metamor. 1. Nec quid Hymen, quid amor, quia sint connubia coeat. Stat. Syl. 1. Clamareretur, Hymen, cedant curæque metisque. Idem. Quærit Hymen thalamis, intactum dicere carmen. Catul. Hymen, d hymenæe Hymen, Hymen d hymenæe. Oui. de Pont. 1. Ille ego qui dixi vestros Hymenon ad ignes. Idem. Epist. Phyl. Promissus socios vbi nunc Hymenæus in annos. Sil. 14. Quas nouis ignotas Hymenæus

menzus venit in oras. Clau. Idem. Per Zephiri metas Hymenzus, & euri. Idem. confusus generum nymbis Hymenzus Hyfci. Mart. 4. Maeste esto tedis, o Hymenze tuis. Ver. Aen. 4. hic Hymenzus erit non aduersata petenti. Idem 7. Sustinet ac natæ Turnique canit hymenzos. Idem 1. Pergama cum peteret inconcessosque hymenzos. At Seruius. hymenzus autem ut alii dicunt, deus est nuptiarum: ut alii, quidam iuuenis fuit: qui die nuptiarum oppressus ruina est. ideo expiationis causa nominatur in nuptiis, sed falsum est: nam vitari debuit magis nomen extincti, sed hoc debet veritas. hymenzus quidam apud Athenas inter bella scruissima virgines liberauit: quam ob causam nubentes eius inuocant nomen, quasi liberatoris virginittis. penult. acuit.

HYMELLA, pen. pro. Ver. Aen. 7. Casperiæque colunt, forulosque, & flumen Hymella. Seruius. inquit. Hymella fluminis est, & sic dixit, Hymelle flumen, ut Buthro ti urbem. Vide Buthrotum.

HYMNISONVS, pen. cor. Mant. hymnisonæ laudes istum persolvere diuis. antepenult. acuit.

HYMETVS, pen. pro. duplici, scribendū ait Calepinus. Mart. 13. Hoc tibi Thefei populatrix misit Hymetti. Sil. 14. Tū quæ Nestareis vocat ad certamina Hymetton. Idem 1. Sparsa super flores examina tollit Hymetos. Iuue. Sat. 13. Ingenium, dulciſque fenex vicinus Hymeto. penult. acuit. Flac. 2. Ouæque fumantur, Hymetia mella. Ver. Aen. 7. Eductum Egeriæ lucis Hymetia circum. Hor. Ser. 2. Sperne cibum vilem nisi Hymetia mella. Falerno. antepen. acu.

HYMERA, pen. cor. Sil. 14. Armare suos quæ mergitur mymera pōto. Oui. Fall. 4. mymeraque, & Didymen, Agrigentaque, Tauroninoque. antepen. acu.

HYMILCO, pen. pro. Sil. 14. Arcebat sacūque ratis retinebat hymilco. Idem. Ambustus foriū remis aufertur hymilco. penult. acuit.

HINNITVS, pen. pro. Sil. primo. At rutilus primis sonipes hinnitibus alto. Idem Martius huic sonipes capus hinnitibus. m

plet. Oui. Met. 2. Solis equi, quartusque Phlegon hinnitibus aturas. Idem. Addidit hinnitus, & brachia mouit in herbas. penult. flectit.

HINVLVS, pen. cor. Prop. tertio. Atque hiniuli pellis totos operibat amantes. antepenult. acuit.

HYPANIS, pen. cor. Ver. Geo. 4. Saxosumque sonas hypanis, Mysusque, Caius. Oui. Met. 15. Quid non? & Scythicis hypanis de montibus ortus. Claud. Cum cinxere faeces hypaniam, mirataque leges. Flac. 6. Seminecem taxes hypanim vehit, atque remissum. Idem 4. Quas Tanais, flauisq; Lycæ hypanisque Nomasque antepenult. acuit.

HYPALLAGE, cuius exempla illa sunt à Seruio allata. Ver. Buc. Ecl. primo. Florē depasta salicti. depastum florem habes. Idem Ecl. tertia. Transuersa tuentibus hircis. i. oculis in hircos retortis. Idem Necdum illis labra admoui. Idem quarto. Jam croceo luto. i. Croco luteo. Geo. 1. Eliadum palmas Epiros equarum. Idem Neu puluere victa fatiscat, & nec victa fatiscat in puluere. Idem tertio. Sic autem notas odor attulit auras. i. Auræ odorem apportauerint notum. Aen. primo. Aut odium crudele tyranni. i. crudelis tyranni. Idem. Augurium vani docere parentes. i. Vanum augurium. Idem 2. Circumsusa tuit. i. Ruit, & circumsusa est. Idem. Et tergo sceleratam intorsit hastam. i. Sceleratus. Idem. Et lachrymis æquare labores. i. laboribus æquare lachrymas. Idem 3. Hesperium, Siculo la tus abiecit. Idem 4. Intenditque locum feris. Idem 5. Quā multā grandine nimbi. Idem. Parietibus textum tæcis iter. i. cæcum iter parietibus intextum. Idem 4. Anima seduxerit artus. i. pro anima artibus eduxerit. Idem 5. Adducto arcu telū tetendit. i. adducit telum, arcus intenditur. Idem 6. Lucemque perosi. i. lucis perosus dicimus. Idem. Strepitumque ex terris hausit. Idem 7. Vdo sublapsa veneno. Idem 8. Et tādē arte periclis. i. à me prohibere pericla. Idem. Subeunt loco, fluuium relinquunt, in sensu. Idem 9. Tepidasque recentem cede locum. i. tepidum locum recenti cæde. Idem 10. Exerce

re diem. i. per diem exerceri. Idem 11. Lit-
tusque vado labente relinquit idest per
vadum labens. Idem 12. Annuerit nobis
victoria Martem. Idem. Si tellurē effun-
dat in vndas: idest vndas effundat in ter-
ras. Idem. Incessu tacto. i. ipse tacitus.
Idem. Ausus Pelidz pretium sibi posce-
re currus. Idem. Plurima fuso sanguine
terra madet. i. plurimo sanguine terra
madet. Hæc à Seruio sunt collecta statim
abseruanda.

HYPERBOREVS, pen. cor. Oui. Met. 15. Esse
viros fama est, hyperboreasque Palæ-
os. Idem 12. Atque iugis sub hyperboreis
quæ flumina ridet. Idem. Semper hyper-
bolicæ sedes ea debet lucē. Mart. 4. Sy-
dus hyperborei solitus lassare Bootes.
Idem 7. Et quid hyperboreis ad nos con-
uerfus ab oris. Iuue. Sat. 6. Exul hyperbo-
reum si dimittatur ad axem. Stat. Theb.
1. Languet hyperboreæ glacialis portio-
ris vr̄is. Claud. Te vel hyperboreo dam-
natam sydere Thulem. Luca. 5. Nam vel
hyperboreæ plaustrum glaciale sub vr̄is.
Ver. Geo. 3. Qualis hyperboreis aquilo
cum densus ab oris. Ait Ser. hyperborei
montes sunt Scythiz sit dicti, quod su-
pra, idest eos stat boreas. antepen. acu.

HYPERION, pen. cor. Oui. Fast. 1. Placat
equo Persis radiis hyperionia cinctum.
Idem Met. 4. Ledit amore pari quid nūc
hyperione nati. Idem. Dissipat hunc ra-
diis hyperione natus iterque. Idem 15.
Ante fores, sacra Hyperionis xde repo-
nit. Idem. Perq; leues auras Hyperionis
vr̄be potitus. Stat. Syl. 15. Incumbit ter-
ris ictus Hyperione multo. Sil. 15. Iaque
Hyperionia lux septima lampade surgēs
Flac. 2. Iamque Hyperionius metas ma-
ris vr̄get Iberi. Mant. Sol Hyperionius si
vera est fabula semen. antepenult. acu.
Flac. 4. Fleuit & effusus reuocans hyperia
lacertis. Claud. Hic Hyperionæ soleui
demite nasci. pen. slect.

HIPPOCRATES, pen. cor. Mar. 9. Os homi-
nis mulsum me rogat Hippocrates. ante-
penult. acuit.

HYAIPAE, pen. pro. Oui. de Aranch. Or-
te domo parua paruis habitabat Hypæ-
pis. Idem Met. 11. Sardibus hinc, illuc par-
uis finitur Hypæpis. pen. acu.

HIPPODAMVS, pen. cor. Mart. 7. Pixaga-
thos fueras, nunc erit Hippodamus. Sta-
Theb. 6. Hippodamus nō arte rudes, sed
mole tenentur. Ver. Geo. 3. Hippodame
que, humeroque Pelops insignis eburno.
Ait Seruins Græca quæ in æ, exeunt, plz-
runque ipsum æ, ita in ia solunt. vt Hip-
podame, Hippodamia: Penelope, Penelo-
pia. antepen. acu. Oui. Hero. Nota peregrin-
is Hippodomia sinus. Prop. 1. Aucusta
extremis Hippodomia rotis. Idem. Quā
sibi daturæ regum vetus Hippodomia.
Flac. 7. Si Pelops duros prior Hippodo-
mia labores. pen. slect.

HIPPOCAVSTA, pen. pro. Stat. Syl. 1. Aedi-
bus & tenuem voluunt hippocaustra vapo-
rem. pen. acu.

HYPPATEN, pen. cor. Sil. 14. Hyppaten ac
facilem superari gurgite parco. antepen-
ult. acu.

HIPPOMANES, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Hippo-
manes, carmenque loquar coctumque ve-
nenum. Ver. Geo. 3. Hic denum Hippo-
manes vero quod nomine dicunt. Idem.
Hippomanes quod sæpe malæ legere no-
uerat. Ait Seruius, scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandā quæ hip-
pomanes vocatur, quasi ip̄u, mania: si
enim eam comederit equi, furorem pa-
tiuntur: re autem vera, hippomanes dicit
esse virus defluens ex equarum inguini-
bus, quo tempore feruntur amoris fu-
rore, vt sit, hippamen, vis, natum
antepen. acu.

HIPPOMENES, pen. cor. Stat. Syl. 1. Hippo-
menes, nec si meta pallebat in ip̄a. Oui.
Met. 10. Sederat Hippomenes curtus spe-
ctator iniqui. Idē. Hippomene victo ma-
gnū, & memorabile nomen. Idem. Ah
miser Hippomene, nollem tibi visa fuis-
sem. Idem. inuocat Hippomenes, Cythe-
ræam comprecor ausis. Idem. hippome-
nen adii, docuique quis vsus in illis. Idē
hippomene propterea nunc viribus vtete
toris. Idem. Præterit hippomenes, re-
sonant spectacula plausu. Idem. Occu-
pat hippomenen, & numine concita
nostro. antepen. acu.

HIPPOLYTUS, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Hippo-
lyto graue propositum quod Belleropho-
nō. Oui. Fast. 3. Hic latet Hypolytus

- furiis direptus equorum. Idem 15. Hippolytus dixit, nunc idem Virbius esto. Ver. Aen. 6. Ibat & Hippolyti proles pulcherrima bello. Idem. Nanq; seruut fama Hippolytum postquam arte nouerca. Idem 9. Seu circum Hippolyten, seu cū se Marcia curru antepe. acu.
- HIPPOLYDOS** v. s. pen. pro. Verg. Opus. H. spiritioq; seni fuit Hippolydosāque visto. penul. fleēt.
- HIPPODROMOS**, pen. cor. Mart. 12. Puluerumq; fugax Hippodromō vngula plaudit. antepe. acu.
- HIPPODATES**, pe. cor. Flac. 1. Impulit Hippodates fundunt se carcere læti. Oui. Metamor. 14. Hippodatesque domos regis, Themescq; metalla. Idem. Soluit & Hippodates regnum terrasque calenti. antepe nult. acu.
- HIPPONENSIS**, pen. pro. Mant. Hipponen se pedum meruit gens illa sub isto. penultima acuit.
- HIPSIPILES**, pen. cor. Stat. Theb. 5. Seruitium Hypsipile vestri fero capra Lycurgi. Idem. Audit Hypsipile facilemq; negantia cursum. Idem 6. hypsipile Danaïs, hic reptat flebilis infans. Flac. hypsipile, quæ sita trahant, quæ regis agat vis. Idem. Ip sa quoq; hypsipile subiris per littora cursus. Ouid. in Ibin. Quam puer hipipiles, quam qui caua pinus acuta. antepenultima acuit.
- HIPPASIDES**, pen. cor. Stat. Theb. 7. Naubolus hippasides tuus o mihi sime Laiantepen. acuit.
- HIPPASVS**, pen. cor. Flac. 1. In medijs vacuo condit caput hippasus auro. Oui. Metamor. 12. hippason, & fummis extātem. Rhiphea syluis. antepe. acu.
- HIPPOTADES**, penult. cor. Flac. 1. Impulit hippotades, fundunt se carcere læti. antepenult. acuit.
- HIRCANVS**, pen. pro. Stat. Theb. 7. Vbera ab hircanis hæc Odrisique tulissem. Claud. Vt Hircana premens rapto rem bellua partus. Mant. Hircano vicina solo peragrauit, & illis. Mart. 8. Raptor, i hircano, qui fugit albus equo. Idem 1. Tygris ab hircano gloria rara iugo. Flac. sexto. Quin & ab hircanis Titanius expulit ant. Verg. Aeneid. quarto. Caucasus hircanq; admorunt vbera tygres. Ait Seruius. Hircania sylua est Arabiz. penultima fleēt.
- HIRCINVS**, pen. pro. Mant. hircinis vestita sagis, quæ texere contra. Idem. Asper & hircino vellitus tergo longis. Hor. Ser. 1. At tu concludas hircinis follibus aurās. pen. fleēt.
- HIREMON**, penult. pro. Sil. 5. Tentas sed lectus par ad certamen Hiremon. penultima acuit.
- HYREVS**, pen. cor. non contractum. Ouid. Fast. quinto. Fortē senex hyreus augusti cultor agelli. Idem sexto. Toller huius validos proles Hyrea lacertos. antepenultima acuit.
- HIRIB**, pen. cor. Ouid. Metamor. seprimo. At genitrix Hyrie seratum nescia slendo. Idem. Inde lacus Hyries, uidet & cygnea tempe. antepe. acu.
- HYRCOSVS**, penult. prod. Mart. 9. Siquid & hyrcosis, sœuumque & turpe pilosis. Pers. Sat. 3. Hic aliquis de gente hircosa centurionum. pend. fleēt.
- HIRPINVS**, pen. pro. Mart. 5. Hirpini veteres, qui beue nouit aues. Sil. 4. Hirpinus sociumque manus clamore vocābat. Idem octauo. Lucanis exerta iugis Hirpinæque pubes. Idem vndeimo. Tū genus Hirpini vana, indocilisque quietem. penult. fleēt.
- HIRSVTVS**, pen. prod. Verg. Geor. 3. Frondibus hirsutis, & carice pastus acuta. Ouid. de Art. 1. Qualibet hirsutas fronde tegente comas. Idem Metamor. 2. Et glacialis hyems canos hirsuta capillos. Idem Fast. 2. Et tetigit fului seris hirsuta leōis. Ver. Buc. Stat. & iuniperi, & castaneæ hirsutæ. Sil. 8. Horrebat telis, & tergo hirsuta ferarum. pend. fleēt.
- HIRVNDIO**, penult. prod. Ouid. de Pont. 4. Gramina cultus ager frigus minus edie hirundo. Hora. Epist. primo. Cū Zephyris si concedas, & hirundine prima. Verg. Geor. 1. Aut arguta lacus circumuolita uir hirundo. Idem Aeneid. 12. Peruolat & pennis alta ætria lustrat hirundo. penult. acuit.
- HIRTACVS**, penult. cor. Mant. hirtacus & rapidus animo conceperat ignes. Ouid. de Trist. 1. hirtacide nūq; gloria nulla foret. Idem

Idem In Ibin. Impiger myrtacides, myrtacidezque comes. Ver. Aen. 9. myrtacides comitē Aenēz quem miserat Ida. Idē. Vina simul, prior myrtacides sic ore locutus. antepen. acu.

H I S P A. pen. pro. Sil. 14. Nec non qui potant hispanique, Alabinque sonoros. vbi ait commentator Petrus Marſius, Siciliz flumina hec sunt, Simeus, Plemmirius, Gela, Helorus, Acys Alaby, Hyſpa, Achates, Vagedruſa, Hippates, Pantagia, Mymera. pen. acu.

H I S P A N V S. pen. pro. Mant. nūc hispanā, illinc Ligurem ſalicetibus vndis. Idem. Teſtaque nō minus hispanus quā Do-ricus hoſpes. Claud. n. hispanum, Siculum que fretum, vaſtaque tellus. Sil. 1. hispana de gente rudes Alpinaq; Geſa. Lu. ca. 3. Verius ad hispanas acies, extremaq; mundi. Idem 1. Altera complebant hispana caſtra cohortes. Qui. Faſt. 6. Fecit, & hispanam ſanguine tinxit humū. Mart. 4. Plurimus hispanas mitteret mihi nauta metretas. Idem 7. Quam meus hispano ſime Tagus impleat auro. penul. fleſcit. Mant. Veſtigare velis, Gallo hispania regna. Iuue. Sat. 8. horrida videntia eſt hispania Gallicus axis. Ait Vbertinus Ciceronis libro 2. Caelio, Epiſt. quae incipit, Magno dolore. ibi, Itaque neque ego hunc hispanienſem caſum expeſto. hispanum, dicimus hominem ex hispania: hispanienſem verò, qui licet ſit in hispania, tamen non de hispania. Vnde dicimus Romanum exercitum, hispanienſem, id eſt, qui in hispania militat. Cicero in Ant. Caſar exercitum inuiſtum ex hispanis milibus conduxit. hispania. an penul. acuit.

H I S P I D V S. pen. cor. Stat. Theb. 6. Fulmineiſte dente ſues, ſic hiſpida turpes. Sil. 10. ſtauo. hac Lorinatum dextris focia hiſpidus arma. Ver. Aen. 10. Exterrens freta cui lacerum tenuis hiſpida nanti. Mant. Candida trita genu nudum, riget hiſpida barba. antepen. acu.

H I S T O R I A. pen. cor. Mart. 1. Hiſtorias bellas, carmina bella facis. Iuue. Sat. 2. Hiſtoria ſpeculum ciuilis ſarcina belli. Idem 7. Veſter porò labor ſecundior hiſtoriarum. Idem. Vt legat hiſtorias, autores no-

uetit omnes. Idem. Quis dabit hiſtorico quantum daret aſta legenti. Ait Seruius Aen. 1. ibi, Et vacet annales noſtrum audire laborum. hiſtoria eſt eorum tempotum, quae vel uidimus, vel videre potuimus: annales verò ſunt eorum annorum, & tempotum, quae ætas non nouit. antepen. acu.

H I V L C V S. pe. pr. Ver. Geo. 3. Hoc vbi hiulca ſiti ſindit canis æſtuſer aruſa. Catul. Cū grauis exuſto æſtuſ hiulcat agros. penul. tima acuit.

Hoc, produci & pronomen & aduerbium. Mart. primo. Non fuit hoc actis, ſed pietatis opus. Qui. Faſt. 1. Hoc igitur vidit trabeari cura Quirini. Idem Met. 11. hoc an & hoc ſpernat promiſſi carminis autor. Ver. Geo. Hoc vbi, non à ſtirpe valent, caſuque reuertit. Idem 1. Hoc equidem occaſum Troiz, triſteſque ruinas. Idem 2. Hoc erat alma parens, quod me per tela, per ignes. Idem 11. Hoc erat, hoc votis, inquit, quod ſæpe petui. Idem 8. Hoc tunc ignipotens cælo deſcendit ab alto vbi ait Secuſus. Nam antea hoc aduerbium loci fuit, quod nunc oboleuit. Nam crebrò in antiquis lectionibus inuenitur, ſicut in epiſtolis probat Valerius Flaccus, exemplis, autoritate, & rōne, dicens, In aduerbiis pro tu o, plerumque maiores ponere conſueſtos, & ſic pro hoc, hoc veteres dicere ſolebant: ſic pro illuc illò dicimus. Vnde etiam hoc o, longum eſſe apparet, ſicut illò dicimus, quod pro illuc ponitur. Ioannes Deſpaut. ibi, & in vlcimis, admonet, Maturantius, & Fectus ex Priſciano credunt pronomen hoc variari: quia in vetuſtis libris apud Vergilium Aen. 2. legitur. Hocce erat alma parens: quod produktionis gratia factum autumat Priſcianus libro 12. cap. de Pronominum figura. ibi, & quoeque ſolebant per omnes caſus vetuſtiſſimi addere articularibus, vel demonſtratiuis pronominibus, hoc eſt ab aſpiratione incipientibus: vt, hicce, hocce: vnde hoc quaſi duabus conſonantibus ce, ſequenti bus ſolent poetæ producere. Ver. Hocce erat alma parēs. Flac. 1. Hocce Cyanę concurrunt æquore cautes. Pluta ad hec deſideraus videat Pierium. Hac eadem.

Quintianus refert, Epographia quinta.
HODIE, pen. cor. Prop. 2. Sic hodie venit si-
 qua negavit heri. Ovi. Fast. 2. Dicit, vbi
 est hodie, quæ lyra fulsit heri. Hor. Ser.
 1. Tempore dicam hodie trigesima fab-
 bara, vin' 11. Idem secundo. Non dices ho-
 die quorū hæc tam putida tendant.
 Ver. Aen. decimosecundo. Urbem hodie
 causa belli regna ipsa Larini. antepenul-
 tima acuit. Prop. tertio. Aspiciam nullos
 hodierna luce dolentes. Ovi. Met. 5. Es-
 se potest vsquam semperque hodierna
 sequentem. Mant. Lux hodierna famem
 sextum produxit in horam. Idem. Debi-
 ta religio, sed lux hodierna peractis. pe-
 nult. acuit.

HOLocaustum, pen. pro. Mant. A supe-
 ris holocausta, nec est præstantior vlla.
 penult. acuit.

HOMERVS, pen. pro. Ovi. de Pont. secundo.
 Tu canis æterno quicquid restabat Ho-
 mero. Idem de Art. secundo. Si nihil attu-
 leris, ibis Homere foras. Ver. Opusc. Quæ
 Colophoniaci Seylla dicuntur, Home-
 ro. Hor. de Art. Indignor, quandoque bo-
 nus dormitat Homerus. Stat. Syl. 5. Fors
 te magniloquo non posthabuisset Ho-
 mero. Iuue. Sat. 10. Rex Filius magno si
 quicquam credis Homero. penultima fle-
 cit. Idem decimotertio. Vel potius quan-
 tum Græuius Homericus audis. antepen-
 ult. acuit.

HOMO, pen. cor. Ovi. de Pont. secundo. hic
 homines nouere deos, quos arduus æt-
 her. Mant. primo. Sed qui bellus homo
 est. Cocta pusillus homo est. Idem decimo
 Piscis homo est, hominē Callidiore vo-
 ras. Iuue. Sat. sexta. Viuebant homines,
 qui rupto robore nati. penultima acuit.
 Idem secunda. Si fur displiceat Verrī
 homicida Miloni. penn. flecit. Idem quar-
 to. Et melior factis donaret homun-
 tio quantus. Non tibi cum puero res
 est, nec homuntio Myrmix. De quo
 ait Mant. Quint. Insistit. primo. capi-
 titulo decimo. Etiam ne hominē ap-
 pellari, quia sit homo natus? vt ait Var-
 ro quasi verū nō omnibus animalibus ea
 dem origo sit? aut illi primi mortales an-
 te nomen imposuerint terræ, quā sibi.
 Sed vt Cornucopiæ ducet, dicitur quasi

ὁμοιος Græce quod Latine sonat sociabi-
 lis: est enim homo omnium animalium
 maximè sociabilis: vos ergo, ait ille, ho-
 minem non ab humo, sed à consorcio, at-
 que concordia vitæ appellatum existi-
 mamus. Plurique existimant non posse
 dici hominem bonam, licet homo com-
 munis sit generis, cuius opinionis vide-
 tur Calepinus, ibi: quoniam homo nata
 fuerat, vt trunque sexum complectitur eā
 virum, quā feminam: nam separatim
 de femina dictum rarius inuenitur, vt
 Sulpicius ad Ciceronem Epist. Fam. lib.
 4. Quoniam homo nata fuerat. in quo ta-
 men exemplo adiectiuum nota non co-
 hæret cum substantiuo homo, sed cum
 substantiuo Tullia, vel pronomine ipsa: q
 facile intelligitur. Ver. Aen. 1. Mortalis,
 nec vox hominē sonat. Cicero p. Cluē.
 Mater cuius ea stultitia est, vt eam nemo
 hominem appellare possit. Idem Ovi. pri-
 mo. Homines hominum causa geni-
 ti sine.

HONESTVS, pen. pro. Iuue. Sat. tertia. Hic
 tunc vmbriticus quando artibus inquit
 honestis. Idem 6. Si ratio est & honesta
 timent, pauidoque gelantur. Ver. Geo.
 2. Et quocunque deus circum caput egit
 honestum. Idem Aen. decimo. Dardanius
 caput, ecce puer detestus honestum. Stat.
 Syl. 2. Culinina, ceu tædis iterum lustra-
 tus honesti. pen. acu.

HONOR, pen. cor. Stat. Syl. 1. Par honor ex-
 haustis Martem non amissis armis. Lu-
 ca. 1. Ille semel ratos nunquam demitter
 honores. Ovi. Met. 1. Quos, quoniam cæ-
 li nondum dignantur honore. Ver. Aen.
 1. Tunc Venus, haud equidem tali me
 dignor honore. Ovi. Met. vndecimo. Ne
 dum sermonum flet honos, & gracia vi-
 uax. Ver. Buc. Addam cærea pruna, & ho-
 nos erit huic quoque pomo. Ait Seruius
 Geo. 2. ibi. Et quisquis color. tunc enim
 1, in smutatur, cum longa opus est syllab-
 ba: vt color, colos: labor, labos: honor, ho-
 nos. Quint. Inst. 1. cap. 6. Nam v; Valesij,
 & Fufij, in Valerios, Furiosque venerūt:
 ita ab os, labosq; vapos, etiam & clamor
 ætatis fuerunt. penult. acuit. Ovi. Met. 2.
 Nuper honoratas summo mea vulnera
 cælo. Idem Fast. primo. Verbaque hono-
 ratus

ratus libera prætor habet. Ver. Aen. primo. Semper honoratum, sic dii voluistis, habebis. pen. fleet. Iuue. Sat. 5. Tam ieiuna fames cū possit honestius illi. Claud. Te bellante mori decurret Honorius in de. Idem. Aphrica communem prosterne re honorius hostem. antepen. acu.

HON V S T V S, pen. pro. Hor. Ser. 1. Reticulum panis venales inter honustū. Idem secundo. Cēna de surgat dubia quin corpus honustum. Ver. Aen. 1. nunc tu olim cælo spoliis orientis honustum. Alt. Seruius, inter honustum, & oneratum hoc interest: quod oneratus est qualicumque pressus pondere: honustus vero cui onus ipsum honori est: ut si quis hostium spolia ferat: sed oneratus aspirationem non habet: quia ab onere venit, honustus vero, quia ab honore descendit, retinet aspirationem. pen. acu.

HOR A, penult. prod. Ver. Buc. Hic alienus ouis custos bis mulget in hora. Idem Aeneid. tertio. Nec dum orbem medium nox horis acta subibat. Ouid. de Trist. primo. Hora propositæ quæ foret apta viz. Sil. tertio. Ante oculos, breuitasque verat mirabilis horæ. Luca. primo. Quaque dies medius flagrantibus æstuat horis. Iuue. Sat. sexta. Ad primum lapidem vectari cum placet hora. penult. fleet.

HOR A T I V S, pen. cor. Iuue. Sat. sexta. Cor puseget, satur est, cum dicit Horatius ohe. Mart. 9. Nempse fuit generaret Horatius, ut tres. Oui. de Trist. 4. Et tenuit nostras numerosus Horatius aures. antepen. acuit.

HOR R I D V S, pen. cor. Iuue. Sat. secunda. Horrida quale facit residens in codice pellens. Ver. Aen. 5. Horrirus in iaculis, & pelle Libystidis vrsæ. Id. 6. Sed non & venisse volent, bella horrida, bella. Idem 7. Horrirus, Herculeoque humeros innexus amictu. Mart. 2. Horrirda, sed mens est pannice vultu tibi. antepen. acu.

HOR D E V M, pen. cor. Oui. Met. 14. Nec mora, miseri rosti iubet hordea grani. Ver. Buc. Ecl. 5. Grandia sæpe quibus mandauimus hordea sulcis. Alt. Seruius, Vfurpariūe meri causa dixit, nam triticum, hordeum, vinum, mela, numeri cātūm sin

gularis sunt: vnde plurali in prosa vsi non possumus: ac vina dicius Cicero- nis exemplo, qui in prætura, vina, ceteraque quæ in Asia facile comparantur. Vide Vinum. Quod Seruii præceptum Quintiliani est, qui Int. 1. cap. 10. inquit, Scala tamen, & scopæ, contraque hordea, & multa non alio vitiosa sunt quàm quod pluralia singulariter, & singularia pluraliter effertur. antepen. acu.

HOR R I F I C O, pen. cor. Ver. Aen. 4. Terribili monitu horrificant, agit ipse furētē. antepen. acuit.

HOR R I B I L I S, pen. cor. Ver. Geo. 3. Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras. Idem. Ignemque, horribilemque terram, fluuiumque liquentem. Lucr. 3. Carcer, & horribilis de saxo iactus eorum. antepen. acuit.

HOR R I F E R, pen. cor. Oui. Met. primo. Horriseramque oculis, animosque obiecit Erynnin. Idem. Horrifer inuasit boreas contraria tellus. Idem 15. Horriferum contra boream ouis arma ministrat. Ver. Aen. 4. Terribili monitu horrificant, agit ipse furētē. Idem 3. At subitæ horriūco lapsu de montibus adsunt. Lucr. 3. Tartarus horriferos eructans faucibus æstas. antepen. acu. Luca. 10. Horremus, iurisq; ducis, quibus ille relictis.

HOR O S C O P O, pen. cor. Manil. 3. Iam facile est, si quod quauodque horoscopes astrū. antepen. acuit.

HOR T O R, pen. pro. Sil. 13. Hortatur vicina palus, vbi signat Auerni. Flac. quarto. Hortatur, supplexque manus itēdit Iasō. Oui. Met. decimotertio. Hortator scelerum, non te Pæantia proles. Stat. Syl. tertio. Incipe & Herculeis fidens hortatibus aude. Ver. Aen. sexto. Hortator scelerum Eolides dii talia Graiis. Oui. Met. secundo. Voce dabat remis animorum hortator Epopeus. Idem. At comites rapidum solitis hortatibus agmen. Idem de Trist. quarto. Hortator pugnx, consiliumque fuit. Idem Met. primo. Intra vere sui non est hortamine longo. Stat. Theb. tertio. Plaudit equos vocat ad portas hortamina sortes. penultima fleet. Cicero Att. Ipsum tamen Pompeium separatim ad concordiam cohorta

bor. Idem. Pacem quidem hortari nō desī
no Qu. Fr. Sed quid ego te hęc hortor.
penult. acu.

HORTVS, pen. cor. Verg. Opusc. Cecro-
pius suaves expirans hortulus auras. Iu-
ue. Sat. 3. Hortulus hic, puteusque bre-
uis, nec recte mouendus. antepenultima
acuit.

HORON, pen. pro. Prop. 4. Horon & proau-
ducta canone domus. pen. acu.

HOSVS, pen. cor. Claud. Turpe gemit quo-
ties Hosius mucrone corusco. Idem. Eu-
tropium præfert Hosio subnixā secūdo.
antepen. acu.

HOSPES, pen. pro. Catul. Neu me odisse pu-
res hospitis officium. Prop. 2. Hospes in
hospitium Menelao venit adulter. Iuue.
Sat. 11. Hospes & ipse ramen contingens
sanguine cælum. Idem 8. hospitis effectu
dominum, regemque salutat. Ouid. Met.
1. Viuitur ex rapto, non hospes ab hospi-
te tutus. Idē Fast. 2. Hostis ut hospes inire
penetralia Collatini. Idem 3. Nunc deus
ignotas hospes inire domos. Idē. Hospes
opus diues rex ibi Battus erit. Sta. Achil.
2. Hospitibus, nec ante alias regina, co-
mesque. Ait Seruius Aen. 1. 2. ibi, Arca-
dia, piscosæ: hic & hæc pauper dicimus:
nam paupera vſurpatum est: sed hoc ho-
die non vitmur. Ea enim nomina, quæ
ablatiuo singulari in e, exeunt, si foemini-
na ex se faciunt, similia faciunt. Nec enim
heteroclitæ esse possunt, idest alterius de-
clinationis: ut puta, quia ab hoc hospite
facit, hic & hæc hospes dicamus necesse
est: ab hoc leone, hic & hæc leo: ab hoc
latrone, hic & hæc latro: ab hoc fullone,
hic & hæc fullo: ab hoc nepote, hic & hæc
nepos: nam neptis dicamus propter suc-
cessionis discretionem admissum est. Sciē-
dum tamen hospita, paupera, læna vſur-
pata à poetis. Vide Hospita. pen. acuit.

HOSPITIUM, pe. cor. Oui. Epist. Pari. Au-
sus es hospitii temeratis aduena sacris.
Verg. in Aena. Hospitium fluuiorū, aut
femita nulla profectū. Idem Geor. 4. Ob-
uiaque hospitii teneat frondentibus arbor.
Idem Aen. 7. Ne fugite hospitium, neve
ignorare Latinos. Iuuen. Sat. 3. Conatus
magno hospitium miserabile magnum,
antepenult. acu.

HOSPITA, penult. cor. Stat. Syl. 4. Littus vbi
Ausonio se condidit hospita portu. Flac.
1. Qui colit heu magni solis pudor hos-
pita viua. Sil. primo. Nec Cereri terra in
docilis, nec inhospita Baccho. Ver. Aen.
3. Et pater Anchises, bellum dē terra hos-
pita portas. Oui. Phyl. Hospita Demo-
pheo ruat Rhodopeia Phyllis. Ait Ser-
uius Aen. 7. ibi, Panduntur portæ, cernis
custodia qualis. Custodia est, quæ custo-
dit, non quæ custoditur: vſurpatum est
autem, sicut hospita, sicut neptis: nā hic
& hæc custos facit: ea enim quæ in o, e-
xeunt, ut fullon o, vt nepos in es, vt ho-
spes: foemina ex se non faciunt: quæ au-
tem inuenimus, vſurpata sunt: vnde &
dissimilia inueniuntur: nam custos, cus-
todia faci: nepos, neptis: hospes hospita.
antepen. acuit.

HOSTIS, pe. pro. Oui. Fast. 2. Hostibus à do-
mitis hostia nomen habet. Idem Penel.
Hostibus in mediis regna tenere potest.
Ver. Aen. 2. Hostis habet muros, ruit alto
à cinimine Troia. Figura est. Idē 6. En pui
his humeris, medioque ex hoste recepi. Ait
Ser. Ex hoste enim generaliter partem o-
stendit, sicut dicendo terrā, significamus
elementū terras verò singulas partes: vt
Africa, Italix. pen. acu. Stat. Syl. 2. Fossor,
& hostiles inimicent classica turmas. Tibul.
Vt domus hostiles præferat exuias.
Oui. de Trist. 4. Ille ferox, & adhuc ocu-
lis hostilibus ardens. Idem Met. 14. Fle-
uit amans glaucus, nimiumque hostiliter
vſx. Stat. Theb. 8. Mandat atrox hostile
caput, quique igne supremo. Flac. 6. Et ca-
put ingentem campis hostilibus vmbra.
pen. fleat. Oui. Met. 11. Vulnerat armen-
tum, iterumque hostiliter omnes. Sil. 15. Ho-
stica nec ferro mentem venire, nec auro.
Luca. 4. Hostica Tyrrenos uoca est vin-
demia regi. Hor. Ser. 2. Hunc neque dira
venena, nec hosticus auferat enis. ante-
penult. acuit.

HUBER, pen. pro. Sil. 9. Mater in huberibus
nati Macrinus & vna. Ver. Buc. Bis venit
ad mulctra, binos alit vberæ fœtus. Idem.
Bina die siccant ouis vbera, quos tibi
feruo. Idem. Vt nuper frustra pressa
bimus vbera palmis. Idem Georg. ter-
tio. Læta magis pressis manabunt hu-
bera

bera mammis. Cum aspiratione scribendum præcipit Ioannes Pontanus lib. 1. de Aspiratione, Ioannes Despaut. & Calep. pen. fleet.

Hv c, vsque, qui i hyphen est, pen. prod. Luca. 1. Si ciues huc vsque licet, tunc perculit horror. i. ad Rubiconem, qui est terminus Italie. Srat. Syl. 3. Tu modò finge acciê, & vultus huc vsque relinque. Claud. Seruandis hic castra bonis huc vsque minatus. Oui. Met. 3. Conrigerant huc adde genus de coniuge tanta. Vsque, licet verique casui iuncta legatur, non tamen absque præpositione. Nam vbi cum accusatiuo legitur, ad, intelligenda est: vbi vero cum ablatiui, cum ab adiungitur. Hæc Sergius. Quæ, & vtr quodam nouo modo sibi semper iungitur alia præpositio, ita pro qualitate illius præpositionis, cui fuerit copulata, casui deseruit. Et ex Valla, lib. 2. cap. 8. Quo quidem modo aduerbium, vt vsque, quæ & ipsa sic aliquando in oratione collocatur, vt ad occidentem vsque, Lancillotus. 8. ex Terentii Eunuch. Ex Aethiopia vsq; hæc est. Seruius in Ver. Aen. 6. ibi, Dardaniam Siculo prospexit ab vsq; Pachyno. admonet, Præpositio enim nec aduerbio iungitur, nec præpositioni: vsque autem aut præpositio est, aut aduerbium: itaq; multis præpositio non videtur. Ipse tan' em aduerbialem præpositionem dicere, quæ tale est aduerbium, quali inest significationi, aut temporis, aut loci. Cicero de Diuin. Verus opinio est iam vsque ab heroicis ducta temporibus versari. Idem pro Cluent. Ab vltimo principio huius præceptionis vsque ad hoc tempus. Idem ad Quin. Fr. Theatrum ita resonans vt vsque Romam voces referantur. Et de loco Terentius Eunuch. Ex Ethiopia vsque hæc est. Cicero pro Sest. Tantus ex omnibus spectaculis vsque à capitolio plausus excitatus est. His exemplis aduerbium censeri potius, & rationibus, vt supra.

Hv d vs, quasi humidus, & vds sine aspiratione: vide Calep. pen. prod. Iuue. Sat. 1. Exiguus tabulis, & gemma fecerit vda. Ver. Geo. 3. Vere madent hudo terræ ac pluuiabilibus austris. Idem: Nigra subest

hudo tm cui lingua palato. pe. fle. Idem Buc. muuidus hyberna venit de glande Menalcas. Ar potius vuidus. Ait Seruius humidum est quod extrinsecus habet aliquid humoris: vuidus verò quod intrinsecus, vnde & vix dicitur sunt. Ait Pontanus lib. 1. de Aspiratione, ante d, vel f, vel g, nõ aspiramus, nisi hudus, huda, hudû. quod fit per cõsensionem à noie humidus. Srat. Syl. tertio. Fundamenta solo coquitur pais vuida terræ. Oui. Fast. 3. Vuidaque in grauido palmitē gemma tenet. an tepenult. acu.

Hv i vs, pen. pro. Oui. de Pont. 4. Excidit asperitas huius iniqua loci. Ait Prisc. 13. cap. de quis. Quæritur in hoc mō declinationis, cū ois datiuus vna syllaba minor sit genitiui, vt illius, illi: istius, isti: ipsius ipsi: vnus, vnus solius, soli: vtrius, vtri: alterius, alteri: tan huius, huic: cuius, cui: ejus, ei monono syllaba sint accipienda in datiuo: quod regula exigit: & plerique poetarum metris comprobant. Vide Cui.

Hv i c, prod. Stat. Syl. 1. Huic Hermum, fuluosque Tagum decurrit limo. Luca. 2. huic epulæ vicisse famem, magnique penates. Ver. Aen. 12. huic Messapus, vti læua duo forte gerebat. Stat. Syl. 1. Læus huic dono videas dare thura nepotes. Sil. 10. Porfena; sed iuueni ne sum tibi longior huic. Stat. Syl. 1. Falsus huic pennas & cornua sumeret æthra. habes bisyllabū huic Prisci. ait vt supra: quorum datiuus singularis in i, terminans, & pluralis in is, delinens, vt cui, quis, huic: in quo e, per adiectionem differentie causa accedit, ne sit interiectio: sicut ei, & distyllaba, sed rarò.

Hv go, pen. pro. Mant. Transtulit ad Belgas regum caput: extulit hugo. penulti ma fleet.

Hv m a n vs, pen. pro. Oui. Met. 10. Felices quibus ista licet humana malignas. Persi. Sat. 3. Iussit & humana qua te locatus es in te. Sil. Sanguinis humani flagrat fœcis insupet xui. Ver. Geo. 1. Degenerate tamen, ni vis humana quotannis. Hor. de Art. humano capiti ceruicē impietor equi nam. pen. fleet. Ait Seruius, humus breuiat, humanus product.

Hv m a r vs, pen. cor. Oui. Met. 1. Dixerat, ista

ista decent humeros gestamina nostros. Idem de Pōt. 1. Restat adhuc humeris sulca carina tuis. Stat. Syl. 2. Prosiliet brevisque humeros circundabis vlnis. Idem primo. Theb. 9. Iamq̃, humeros, iam col la ducis sinuosa vorago. Hor. Ser. 1. Forte vhas humero nihilo plus accipias quā. Ver. Geo. 1. Certatim largos humeris in fundere rores, antepe. acu.

HUMECTO, pen. pro. Sil. tertio. Et lacte humectat terras spumante veneno. Vergil. Geo. 4. Quā niger humectat, flauētia cul ta Galefus. Idem nono. It lachrymans, guttisq̃ humectat grandibus ora, penul tima acuit.

HUMIDVS, penul. cor. Mart. 1. Quæque vi rent lachrymis humida prata meis. Oui. Meta. 1. Quæ tamen ex illis aliquo pars humida succo. Idem de Pont. 1. Protinus est lachrymis humida facta meis. Stat. Theb. 10. Obruit Hesperia Phœbum nox humida porta. Sil. 2. Et notus in soleam Calpē fluit humidus aer. Verg. Geor. 1. Humida solstitia, atque hyemes optare se renas. Idem. Mutauere vias, & Iuppiter humidus auster. Seru. ait, Ad sciendū an num in quatuor partes esse diuisum, in duo solstitia, & duo æquinoctia, vnū ver nale, aliud autumnale, quæ Græci Ifome rias vocant. Sunt autem 8. Calen. Aprilis & 8. Calen. Octobris: qui annus olim in duas tantū partes diuidebatur, hoc est, in æstiuum, & hyemale solstitiū, & i duo hemispheria, vt intelligamus omnia eum tempora voluisse complecti. Oui. de Art. 3. Fallet & humiduli quæ fiet acumine li ni. Idem. Humidulis spumas stringit vtra que comis. antepe. acu.

HUMILIS, pen. cor. Verg. Buc. Atque hu miles habitare casus, & hgere ceruos. Idē. Non omnes arbuta iuuant, humilesq̃ue myricæ. Idem Geo. 2. Vis humiles apibus casus, roremq̃; ministrat. Iuu. Sat. 3. Qua les ex humili magna ad fastigia rerū, an tepen. acuit.

HUCCINE, pe. cor. Luca. 9. Huccine tu Cæ sar scelerato parte petisti. Huccine inter rogatum est cōpositum ab huc, & ne, per interpositionem syllabæ, ait Calep. Cicero in Ver. 7. Huccine tādē omnia reciderunt.

HUMOR, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Sed neq; mutatur nigra pice lacteus humor. Luca. 2. Humor & ima petit, quicquid pēdebat aquarum. Perf. Sat. 3. Tunc queritur casus calamo quod pendeat humor. Verg. Buc. Dulce satis humor depulsis arbutus hædis. Idem Geo. 1. Vnde cauz tepido sudat humore lacunæ. Idē. Tondētur noctis lē tus non deficit humor. Idem. Aur dulcis musti Vulcano decoquit humor. pe. flec.

HUMVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Poscebatur humus: sed itum est in viscera terræ. Idē 2. Surgit humo pigre semesarumq̃ue reli quit. Idem de Pont. 1. Fluctibus assiduus lassā senescat humus. Hor. de Ar. Aur ad humum mōrōre graui deducit, & angit. Ver. Aen. 1. Corpora fundat humi, & nu merum cum nauibus æquat. Ait Ser. hu mi, est aduerbialiter positum: vt, fundat humi, id est per humum, & est aduectiū. penult. acuit. Vide Liqueor. Verg. Aeneid. 9. Interea socios, humataque corpora ter ræ. penult. flec.

I

IACCHVS, pen. pro. Verg. Buc. Ecl. 6. Inflatum hesternō ve nas, vt semper Iaccho. Idē 7. Populus Alcide gratissima vi tis Iaccho. Mant. Post epulas alacres lin guas cum reddit Iacchus. Catul. At parte ex alia florens volitabat Iacchus. Ouid. Met. 4. Nycteliusq̃, Eleclusq̃ue parens & Iacchus, & Euan. Verg. Geor. 1. Arbutæ crates, & mystica vannus Iacchi. Ait Ser uinus, Mystica autem Iacchi ideo ait, quod apud antiquos Liberi patris, quem nunc Iacchum vocat, sacra ad purgationem ani mæ pertinebant: & sic homines eius mysteriis purgabantur, sicut vannis fru menta: hinc est, quod dicitur Osiridis membra à Typhone dilaniata, Isidis cribro superposuisse. Nam idem est Liber pater, in cuius mysteriis vannus est: quia vt diximus, animas purgat. Iacchus quasi Bac chus. Quint. Inst. primo. cap. de Literis, & earum potestate, querit. Desint ne ali quæ nobis necessariz literæ? respon det, non desunt, cum Græca scribimus, tum

tum enim ab iisdē duas mutuamur, cūm i, vocalis est, vt Iacchus trisyllabum. At i, consonans propria est Latinis, vt iābus bisyllabum, sic Ies vs. vbi i, vocalis est, vt iāmbus trisyllabum est, ita Ihes vs, Iacchus. quod Fabius enodat inferius ibi, quia iam, sicut tam scribitur: & vos vt cos. V, vero consonans, vt in seruus & vulgus eolicum digamnia desideratur, ait Fabius.

IA CEO, penult. cor. Ouid. Metamorph. 1. Obruta mole sua cūm corpora dira iacerent. Idem. Victa iacet pietas, & virgo ce de madentes. Idem 9. Haud alio vultu quā si conitua iaceres. Idem de Pont. 1. Inque Tomitana iaceam cumulus arena. Iuue. Sat. 3. Incestus cum quo nuper iactata iacebat. Idē 10. Coneris, iacet exiguus cū ramice neruus. Ver. Aen. 1. Despicens mare veliuolum, terrasque iacentes. Cicero in Ver. Mater mihi ad pedes misera iacuit. Idem in Ant. Cūm pater Curio moriens iacebat in lecto. Idē. Qui in pace iacere, quā in bello vige remaluit. Idem Att. Iacet in morore meus frater. antepenult. acu.

IA CTO, pen. cor. Ouid. Fast. 1. Fossa fit ad solidum fruges iaciuntur in imo. Sil. 2. In faustis iaciunt enses & cōdita bello. Ver. Aen. 3. Anchora de prora iacitur: stant liectore puppes. Idem Geo. 4. Omnis in hac certam regio iacit arte salutem. Cicero de Diui. Iuppiter in medium mare fulmen iacit. Idem pro Sest. Iecissem me potius in profundum. Idem pro Planc. Iacis adulteria. Idē pro Flac. Nisi fortē cui causae fundamenta iaciuntur. antepē. acu.

IA COVS, pen. pro. Mant. Ista dies Iacobe tibi, tibi sacra Philippe. Idem. Fudi vbi Picenine tuas Iacobe phalanges. Idē. Se neque te titulus Iacobe Triuultie passum. Idem. Fama cauens tali Christo inspirante Iacobum. Idem. Præbuit & recubans illis Iacobus in oris. Claud. Neclacres versus duobus Iacobe meos. De quo ait Maturinus in libro de corrupto sermone, Nam dictionibus incipientibus à vocali præpositio nunquā iungitur, sed ab: vt, ab Iacobo, ab Hieronymo, distinguē Syllabas horū nominū i, o, an, nes: i, a, co, bus; hi, e, ro, ny, mus. quod clarius

Petrus Mosellanus, in Quint. Inst. primo. cap. de Literis, apud Græcos nulla vocalis consonantis vim habet: hinc est quod pronunciant Iacobus, Ioannes, per quatuor syllabas: cūm Latini eadem nomina trisyllaba iuxta rationē Hebræorum pronunciant: apud Hebræos enim vocales vim habent consonantis, vnde Iacobus, Ioannes, trisyllaba sunt. quam poetæ nostri, versus gratia Græcorum rationem imitantur. Eadem Antonius Nebris. in repetitione 2. de literarum vocibus corruptis. Hæc ipsa Fabius Instituit. primo. cap. de Literis. ibi, desint ne aliquæ nobis necessariz Literæ: non, cūm Græca scribimus, tam enim ab eisdem duas mutuamur vocales semper, sed propriè in latis, cūm consonantes fiunt. vt, Ies vs, & Ihes vs, vocalis. Præscianus ait, Nonina propria Hebræa in fine acutum accentum habent: quæ more Latino declinata in iisdem locis accentum seruant, vt Adam, Adamus: Abram, Abramus: Ioseph, Iosephus, Iacob, Iacobus, quæ si extensa penult. fleat.

IA CVLV, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Vtque est excusso iaculum torquere lacerato. Idem Metam. 5. Intorquet iaculum quod derulit error in Idam. Stat. Syl. 3. Fortis & eoas iaculo damnare sagittas. Iuue. Sat. 1. Pelliculæ quantas iaculetur. Monychus ornos. Ouid. Met. 2. Qui se ra terribili iaculatur fulmina dextra. Idem in Ibin. Sic ego te nondum ferro iaculabor acuto. Idem. Aera si misso vacuum iaculabere disco. Stat. Theb. 5. Dū Nemex tremulos campis iaculabitur ymbas. Cicero de Diuin. Quis est enim, qui totum diem iaculans non aliquando collineat? antepenult. acu. Iuue. Sat. 7. Felix rator quoque maximus, & iaculator. Ouid. Fast. 1. Sumque repentinas ei aculatus aquas. Luca. 2. Multifidas iaculata faces vt tēpora rādem. Idem. Hic se præcipitis iaculatus pōdere dura. pen. fleat. Oui. Fast. 2. Inerit Amadryadas iaculatricemque Dianā. pen. acn. Claud. Te lū ingēs, nulliq; deo iaculabile cor sit. Stat. Theb. 6. Hunc rapire, ast illud cui non iaculabile dextræ. antepenult. acui.

IA IN,

- I A I N**, pen. pro. Mant. Assyrio Iain vinū dixerit Licim. Idem. Formauere Syri Iainum, vitiata parumper. Idem. Pro Iaino mansit Romana per oppida Ianus. antepenult. acuit.
- I A C T V R A**, pe. pro. Iuue. Sat. 3. Seruitii nū quam minor est iactura clientis. Idem 6. Cuius apud molles minima est iactura cathedra. Idem 13. Arbitrio manet, illa ta men iactura nec vnquam. Stat. Theb. 8. Sic vlmus, vitisq; duplex iactura coloni. penult. flest.
- I A F R E D V S**, pen. pro. Mant. Tu verò Iasre delictē non gesseris arma. Idem. Ille facer cuius retinet Iasreus habenas. Idem. Ma ximē vir, Iasre de tuum largire fauorem. penult. flest.
- I A D E R**, penult. prod. Luca. 10. Et tepidum in molles Zephyros excurrit Iader. penult. ima acuit.
- I A M B V S**, pen. pro. Hor. de Art. Archilochū proprio rabies armauit iambos. Stat. Syl. 2. Carmina, siue minax vltorem stringit Iambon. pen. acu. Vide Iacobus.
- I A M D V D V M**, pen. pro. Ver. Geo. 1. Tempus humo retere, & iamdudum incumbere a tratis. Idem Aen. 2. Idque audire fat est, iamdudum sumite penas. Idem 4. Talia dicentem iamdudum aduersa tuerur. Idē 9. Aut pugnam, aut aliquid iamdudum inuadere magnum. Aruius omnibus in locis exponit, iamdudum id est quā pri mum, citō, modō nimium: vt Terentius, iamdudum te amat, à quo tēpore vt Aen. 4. At regina graui iamdudum faucia cu ra. id est nimium: aut ab initio orationis, vt, Talia dicentē iamdudū a uer sa tuerur.
- I A M P R I D E M**, aduerbiū temporis, pen. pro. Oui. Met. 7. Arenti ramo iampridē mitis oliuæ. Ver. Geo. 1. Ne prohibete fa tis iampridem sanguine nostro. Idē Aen. 1. Iam pridem relides animos desuetaque corda. Vide Valli lib. secundo. cap. tertio. penult. acuit.
- I A N I C V L V M**, pen. cor. Claud. Hoc mihi Iani: ulo postis Hetruria castris. Sil. 10. Ianiculum incumbens vbi mons iam pa ce probata. Verg. Aen. 8. Ianiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen. Mant. Ianicu lo, cuius flauis vestigia lymphis. antepenult. acuit.
- I A N I G E N A**, pen. cor. Ouid. Met. 14. Dum mihi Ianigenam seruabunt fata canentē. Ianigena, id est Iano genita. antepenult. ima acuit.
- I A N I T O R**, penult. cor. Stat. Syl. 1. Ire redire gradu iam nusquam ianitor, aut lex. Oui di. Fast. 1. Ianitor aggressus, introitusque videt. Idem. Ianitor, & presso lachryma rum fonte reledit. Mart. 6. Paulo negat Iānitor esse domi. Tibul. 1. Et sedeo duras ianitor ante fores. Hor. Ser. 2. Dū quæ Crispini docuit me ianitor edo. Ver gil. Aen. 6. Nec vim tela ferunt licetē in gens ianitor antro. Idem 8. Te stygiū tre muere lacus, te ianitor orci. antepenulti ma acuit.
- I A N V A**, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ianua frāgatur, latrat canis vndique magno. Stat. Syl. 3. Me similē, sed ne lheri tibi ianua tristis. Catul. Ianua quam Balbo dicunt seruif se benignē. Iuue. Sat. 6. Ornentur postes, & grandi ianua lauro. Ouid. Met. 1. Sed nocet esse deum, prælusaque ianua le thi. Verg. Aen. 2. Ianua & emoti procum bunt cardine postes, Ait Seruius Aene. 1. ibi, Aere trabes, foribus cardo stridebat athenis. Fores propriē dicuntur, quæ foris aperiuntur, sicut apud veteres fuit: Valux autem sunt, vt dicit Varro, quæ reuoluuntur, & se velant. Ianua autē est primus domus ingressus; dicta, quia Iano consecratum est omne principium: æ tera intra ianuam hostia vocantur gene raliter, siue valux sint, siue fores, quan tis vsus ista corruerit. antepenultima acuit.
- I A N V S**, pen. pro. Ouid. Fast. 1. Ianus agonal i luce piandus erit. Idem. Iane biceps anni tacitē labentis origo. Idem. Quem tamen esse deum te dicam Iane biformis. Idem. Inde vocat Ianus, cui cū Cereale sacerdos. Idem 14. Elicuere sui nondum ta men inuia Iani. Mant. Ianus enim primo fecisse vocabula mensi. Idem. Prima dies Iani tanto splendore cotuscat. Stat. Syl. 4. Ianus agit quem tu vicina pace ligatū. Claud. Eunuchumque vetat fastis accede re Ianus. Pers. Sat. 1. O Iane, à tergo quem nulla ciconia pinxit. Verg. Aen. 12. Lato næque genus duplex, Ianumque bifon tem. Ait Seruius, Namque postquam Ro mulus

mulus, & Titus Tatius in foedera conueniunt, Iano simulacrum duplicis frontis effectum est, quasi ad imaginem duorum populorum. de quo Seruius etiam Aen. 1. Inquit ibi. Claudentur belli portæ furor impius intus. Vnde & Ianus duas facies habet, quas ut ostendat duorum regum coitionem, vel quod ad bellum ituri debent de pace cogitare. Est & alia melior ratio, quod ad prelium ituri optent reuersionem. Mant. Ianns quem coluit, Ianus qui nomina facit. penultima flectit. Idem. Iane soles narrare sales lepidissime & ore. Idem. Iane ubi congeffit nidos philomena docebo.

I A P E T V S, pen. cor. Ver. Geo. 1. Cocumque, Iapetumque creat, sequumque Typhoea. Oui. Met. 1. Quem Iarus Iapeto mistam fluuiatibus vndis. Idem 5. Tu quoque Iapetide non hos adhibendus ad usus. Flac. 1. Iapeti post bella trucus Phlegraque labores. Vide Iacchus antepen. acu.

I A P I S, pen. pro. Ver. Geo. 3. Castellæ in tumultu, & Iapidis arua Timæi. Ait Seruius, Nam Iapidia pars est Venetiæ, dicta ab Iapido oppido, huius est fluuius Timæus: Vnde male legunt Iapigis, cum Iapygia sit Apulia. pen. flectit.

I A P Y X, pen. pro. Oui. Met. 14. Venerat ille quidem sub Iapyge maxima Dauno. Idem 15. Thurinosque lious, Thelemenque, & Iapygis arua. Ver. Aen. 12. Fossit ea uulnus lymphæ longæius Iapyx. Idem. Arma citi propter viro, quid ilatis? Iapyx. Idem 8. Fecerat ignipotens, vndis, & Iapyge ferri. Idem 11. Victor Gargani condebat Iapygis agris. Sil. 8. Ipsa adero, tendant iam dudum in Iapyga campum. Oui. Met. 15. Linquit Iapygiam, leuisque Amphrysiæ remis. Flac. 3. Nec minus interea crudelis Iapyga Iuno. Vide Iacchus. Iapyx. pen. acu.

I A S O N, pen. pro. Oui. Met. 6. Multaque per pelli claro sub Iasone tandem. Idem 7. Vel sine amore licet, quid enim commisit Iason? Idem. Nempe tenens quid amo, gremioque in Iasonis hærens. Idem. Quæ nisi crudelem non tangat Iasonis ætas. Idem Fast. 1. Passus idem Tydeus, & idem Pegæus Iason. Iuue. Sat. 6. Mens equidem brunæ cūni iam mercator Iason.

Flac. 1. Ingemit & tali compellat Iasona questu. Idem 4. Talibus appellat, supplex que ita fatur Iason. Idem 7. Perque tot infelix frustra vada venit Iason. Vide Iacchus. pen. acu.

I A S I D A S, pen. pro. Ver. Aen. 12. Iasides accri quonda cui captus amore. Idem 5. Iaside Palinure, serunt ipsa equora classem. penult. acuit.

I A S I V S, pen. cor. Oui. de Trist. 1. In Cereræ Iasius, qui referatur erit. Ver. Aen. 3. Iasiusque pater genus à principe nostrum. Idem 10. Iasius Imbrades Hicætaoniusque Thymates. Stat. Theb. 2. Hunc regie Iasiusque senex, placidasque Phoroneû Flac. 4. Virginis Iasie blandos descendere ad ignes, antepen. acu. Vide Iacchus, terrasyllabum.

I A S P I S, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Da veniam præclaram illic laudatur Iaspis, Mart. 9. Et precium magnis fecit iaspidibus. Luc. 10. Fulget gemma toris, & iaspide fulua supellex. Aesopus. Dum stupet inuenta iaspide gallus ait. penultima acuit. Vide Iacchus.

I A X A M A T A S, pen. cor. Flac. 6. Iaxamatæ Torinique, & flauî crine Satharchen. Idem Iaxamatas venatus alis, nec clarior vllis, antepen. acuit.

I B O, pen. pro. Oui. Fast. 4. Ibunt semineces, & inania tympana rundet. Idem de Trist. 1. Ibit & in trepido deferet ossa rogo. Luca. 2. Ibitur, hic stabit ciuilibus exilis armis. Ver. Buc. At nos hinc alii sitientea ibimus Afros. pen. flectit.

I B E R V S, pen. pro. Syl. 1. Bella feris arcu, iaculoque agitabat Iberus, Idem 3. Te quo Baechus populos domitabat Iberus. Mart. Ferraria miles Gallis comes vicit Iberus. Idem. Africus. Oceano, quas nunc inuenit Iberus. Luca. 4. Qui præstat terris aufert tibi nomen Iberus. Stat. Syl. 4. Terrueris quem te pecoris possessor Iberi. Ver. Aen. 7. Tyrrenoque boues in flumine lauit Iberas. pen. flectit. Stat. Syl. 3. Quicquid ab auriferis eiecit Iberia solis. Luca. 7. Illic pugnaces commouit Iberia cetras. antepen. acu. Iuue. Sat. 6. Vnus Iberinæ vir sufficit oculus illud. penultima flectit.

I B I, pen. cor. Oui. Met. 1. Nunc ibi deformis

- mis ponunt sua corpora phocæ. Stat. Syl. 1. Nil ibi plebeius, nusquam Temesea notabis. Verg. Aen. 9. Et venit aduersi in tergum Sulmonis, ibique Lucr. quarto. Tollunt clamorem quasi si iugulentur ibidē. Iuue. Sar. quinta. Vel si quando datur custos affixus ibidem. Verg. Geo. 3. Crebra ferit dimissæ aures incertus ibidem. Idem Aeneid. primo. Voluitur in caput, ast illi ter fluctus ibidem. Ait Seruius, Ibidē, & vbinam multi dubitant vbi debeat esse accensus: quia vbi, & ibi, naturaliter breues sunt: sed ratione finalitatis plerumque producuntur in versu, nescientes hanc esse rationem: quia pronuntiationis causa contra vsum Latinum syllabis vltimis, quibus particula adiunguntur, accentus tribuitur, vt musæque, illene, huiusce, sit ergo ibidem.
- Ib**is, pen. pro. Inue. Sat. 5. Per hæc illa patet saturam serpentibus Ibin. Ouid. in Ibin. Ibidis interea tu quoque nomen habet. Idem. Illius ambages imiratus in Ibi de dicar. Idem, Et fletu madidis Ibin odite genis. pen. fleat.
- Ic**arus, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Icarus Icaræas nomine fecit aquas. Idem 3. Icarus immensas nomine signat aquas. Idē quinto. Icarix numerum dicere coneratur. Idem Fasti. quarto. Transiit & Icarium, lapsas vbi perdidit alas. Idem. Icarus, & vastæ nomina fecit aquæ. Idem in Ibin. Et velut Icaridos famulæ periere, prociq. Vergil. Aen. sexto. Partem operæ intacto sinceret dolor Icare haberes. Luca. octauo. Ipse per Icarix scopulos, Ephefūq. relinquens. Stat. Syl. tertio. Spectat & Icario nemorosus palmitē Gaurus. Ouid. Penel. Me pater Icarus viduo discedere lecto. arepenultima acu. Idem de Pont. tertio. Morie nihil opus est, nihil Icarioride tela. nisi mēdosus est codex sic legi.
- Icel**os, pen. cor. Ouid. Met. 11. Hunc Icelon superi mortale Phobetora vulgus ante pen. acuit.
- Ichnobates**, pen. cor. Ouid. Metamor. tertio. Ichnobatesque sagax larraru signa dederunt. Idē. Gnosius Ichnobates Spartana genre Melampus. antepe. acuit.
- Icon**is, pen. cor. Mant. Plurima & Iconis Christi Marizq; figuræ. antepe. acu.
- Ichnusa**, penul. pro. Sil. 12. Inde Ichnusa prius Grais memorata colonis. Mār. Ichnusq; domos, & Sandaliorica rura. penult. fleat.
- Ictus**, pe. pro. Mant. Ictibus æterni semper cruciabere luctus.
- Id**, cor. Ouid. Metam. 2. Causa moræ nulla est, & iam puer Arcas, id ipsum. acuit. sequente vocale.
- Id**is, pen. prod. Lucr. 3. Percussa est, extra corpus propellit, & icit. Idem. Nec radicitus è vita se rollit, & icit. Gel. Insestum telis icere musca caput. & Catul. pducit, ait Despaut.
- Id**o, pen. prod. Mart. 1. Quinque Lycas Lydz, quattuor Idaribus. Ouid. Metamor. 2. Et tum sicca prius, celeberrima fontibus Ida. Idem quinto. Intorquet iaculū quo detulit error in Idam. Idem Fast. 5. Nais Amalthea Creteæ nobiliis Ida. Stat. Syl. 1. Didymon & cælis decreuit frondibus Ida. Idem. Nec si Dardanius pastor temerarius Ida. Verg. Geor. secundo. Nec salici, loroq. nec Idæis Cyparissi. Iuu. Sat. 13. Et priuatus adhuc Idæis Iuppiter antris. Ouid. Fast. 4. Inquir in Idæo est inuenienda iugo. Sil. 9. Idea & Aenotris velox allabere terris. Mant. Qualis in Idea proles Eropica Crera. penult. fleat. Luca. 3. Idalis & nimius glebis exilis Arisbe. Verg. Aen. 1. Aut super Idalium sacra sede recondam. Idem 10. Idalique domus, posiris inglorius armis. Prop. 4. Er pater Idalio miratus Cæsar ab ostro. Oui. Mer. 14. Idaliam memoratque time Rhamnusidis iram. Stat. Syl. 1. Tunc Venus Idaliis vnxit fastigia succis. Idaliasq; domos, Ericinaq; tēpla subierit. Idē Theb. 12. Idalix volucres suluum aspexere draconem. antepe. acu.
- Id**em, genere masc. pen. pro. Mart. 1. Bellus homo, & magnus vis idem Cotta videri. Oui. Met. 1. Idem oculi lucent, eadē feritatis imago est. Ver. Geo. 1. Altrernis idē tōsas cessare nouales. Idem Aen. 4. Idē ambas ferro dolor, atq; eadem hora tulisser. Idem. Idē oēs simul ardor habet, rapiūq; ruuntq;. Luca. 2. Sufficiens idem pelago delatus iniquo. Neutro genere pen. cor. Iuue. Sat. 4. Si fecisset idem, caderet sub iudice

iudice morum. Ovi. Fast. 1. Passus idem Tydeus, & idem Pegasus Iason. Idē, ex is & demum fit. Ver. Aen. 3. Rex Anius, rex idem hominum, Phœbiq̃ue sacerdos. Vide in Vallē libro secundo penultima acuit.

IDEO, pen. cor. Mant. Appellata quies ideo quod ut ante relatum est. Ver. Aen. quarto. Promisit, Graiūque ideo bis vindicat armis. Iuue. Sat. 3. Fur erit, atque ideo nulli comes exeo, tanquam. Stat. Syl. 1. Non ideo tibi tale decus, viliusq; superbos. Luca. 6. Adueniunt, ideo quia longe discrepat & res? antepenultima acuit.

IDASMENVS, pen. cor. Flac. 6. Processere Melas, & Idasmenus incipit hasta. antepen. acu.

IDOLVM, pen. pro. per omega. n. Græcē scribi. Mant. Verū ēt qui vana sacris idola prophanis. Idem. Idolatra pater natum obiurga solebat. penultima fleēt. Vide Acetum.

DOMENEVS, pen. cor. Non contractum. Ovi. Met. 13. Nec minus Idomeneus patriamq̃ue creatus eadem. Ver. Geo. 3. Primus Idomeneas referam tibi Mantua palmas. Vide Dictionarium poeticum. Idem Aen. 3. Lyctus Idomeneus, hic illa ducis Melibœi. Idem. Idumenea ducem, deserta littora Crete. Ait Seruius, Huius nominis penultima syllaba naturā brevis contra regulam producta est: at quia quinque Græcæ sunt linguæ. Aeolica. Ionica. Dorica. Ætica. Communis, fit ut in vno nomine varietas iuueniatur: quod Quint. Inst. 1. c. 10. asserit, q̃a plura illis loquendi genera sunt, quā si dialectus vocant: & quod alias viriosum est, interim alias rectum est. antepenultim. acu. Vide Atreus.

IDONEVS, pen. cor. Ovi. Epist. Heroid. Nā mea quod visa est tibi mater idonea cuius. Idem Met. 2. Distuleratque graues in idonea tempora pœnas. Idem Fast. 2. Hunc morem Aeneas pietatis idoneus auctor. Idem 5. Hunc lyra curus sequi cuperet, sed idonea nondum. Luca. 5. Opportunus ita est si forte & idoneus aer. Pers. Sa. 5. Pagina turgescat dare pondus idonea fumo. Hor. Ser. 1. In pace ut sapiēs

optarit idonea bello. Sil. 9. Non adiit aptē, nec legit idonea credo. antepen. acuit. **IDVM**, pen. pro. Stat. Syl. 5. Non si felices sylvas ponentis Idumes. Luca. 3. Gazaq; & arbusculo palmarum diues Idume. Ver. Geo. 3. Primus Idumęas referam tibi Mantua palmas. pen. acuit.

IDMON, pe. pro. Flac. 5. Idmonis ē celsa Mopsus rate, robora cedunt. pen. acu.

IDVS, pe. pro. Ovi. Fast. 1. Idibus alba Ioui grādiōr agna cadit. Idē. 4. Terria post idus lux est celeberrima Baccho. Idē. Occupat Apriles idus cognomine victor. Auso. Transferat idus medius suprema Decem ber. Mant. Michael octauo Maias apparuit idus. Mart. 3. Lux tibi post idus numeratur tertia Maias. pen. acu.

ICVR, pe. cor. Luca. 1. Cernit tale icur madidum, venasq; nīnantes. Mart. 13. Aspicē quā tumeat magno icur anserē maius. Ovi. Met. 10. Nec carpere icur volucres, viniq; vacarūt. Idem 7. Viuacisq; icur cerui quibus insuper addit. Idem de Pont. 1. Non perit ut possit sepe polire icur. Idem Fast. 1. Det icur in lances Inache laute tuas. Hor. Ser. 1. Ridendissimum lare meū icur vrere bilis. Idē. 2. Pingui bus, & fici passū icur anseris albi. Mant. En cucumis icori pariens medicamentū adusto. pen. acu.

ITVNVS, pe. pro. Ver. Geo. 2. Nam ieiuna quidem cliuosi glare ruris. Idem. 3. Summaq; ieiuna sanie insuscatur arena. Iuu. Sat. 5. Tā ieiuna fames cum possit honestius illic. Claud. Arida ieiunx seges interlucet aristis. Luca. 3. Vulgus alunt, ne scit plebs ieiuna timere. Stat. Syl. 1. Ieiunum Phlegiā subter caua faxa iacentem. Mant. Ieiunare sitim ad gelidos restringere fontes. Idem. Ieiunare diē visum est sapientius illam. pen. fleēt. Auso. Et de uota pii celebrant ieiunia miscē. Ovi. Met. 1. Illos longa domant inopi ieiunia victu. Idem Fast. 4. Quē quia principio posuit ieiunia mortis. Hor. Ser. 2. Mane die quo tu indicis ieiunia nudus. Ver. Geo. 3. Inualidiq; patrum referant ieiunia nati. Mant. Non laniare ausi quamquam ieiunia passi. antepen. acu.

IENTACULA, pen. cor. Mant. Atque alias hęc ante dapes ientacula mandunt. Mart.

Mart. 1. Ista linunt dentes ientacula, sed nihil obstat. Idem 14. Surgite iam vendit pueri rentala pistor. Idem 13. Si sine carne voles ientacula fumere frugi. ante penult. acuit.

IERAS, pen. pro. Sil. 14. Sidonios Arabeia terox, & celsus Ietas. pen. acu.

IESVS, pen. pro. Mant. Cùm toties in tormentis clamaret Iesum. Idem. Tu quoq; Iudæa veniens ab origine Iesum. Iesus Hebræum nomen, quod Latine Saluator interpretatur, trisyllabum Græcè per i, vocaleni ante u, quod venit in e, Latine productum præse obinens aspirationem vt in Calep. ne in vnam syllabam i, vt consona coalescat: vt admonet Antonius Nebriss. uir vndecunq; doctissimus, qui in repetitione secunda de corruptis literarum vocibus ait: ibi, plærique librarii aspirationem inter i, & e, posuerunt, scilicet, ne in vnam syllabam vtraque vocalis coalesceret, id est, ne i, consona fiat, sed per aspirationem altera ab altera disiungatur, quasi Græcè loquendo: vbi i, semper vocalis est, nunquam consonans: carent enim Græci i, consonante, apud quos vt i, est vocalis, ita Iesus semper est trisyllabum vt, iaspis, iambus, Iason, Iacob: vnde non dedecet scribi Ihesus, vt dilucidius Græcè passim legetur trisyllabum: quod Græcus sermo à Latino diductus videretur, in quo i, vbique consona est legenda: nisi Græcissaretur: idq; admonet Anton. Nebriss. in eadē repetitione, ibi, cū nostri hoīes ferē quoties in principio dictionis sequente vocali ponitur, non mō vt consonantē, sed vt suā consonantē proferrant: vt iaspis, iambus, Iason, Iesus, bisyllaba similiaque: vt, Iacobus trisyllabum quod summo opere Quintilianus docet, Inst. 1. cap. de Literis, & earum potestate ibi, desine ne aliquæ nobis necessariæ litere: non cū Græca scribimus, tum ab iisdem duas mutuamur, sed propriè in Latinis. id est cū i, & u, sunt consonantes, vt iam scribimus vt tam, scutivos vt cos. Idem asserit ibidem. Nihilominus Calpinus subdit, verius Iesus scribetur. Ioannes Despauterius libro 3. Iesus Græcè per u, in e, longum vertimus, nec vllam obtrinet aspirationem. Idē Ioannes Tor

telius, Iesus absque aliqua aspiratione, & cum i, Latino, quod superuacuum fuit, dicere consona est. pen. flect. Iesus, vtcunq; legatur nobis.

IEZABEL, pen. cor. Mant. Crimen vt Healias lucos, & Iezabel aras. Idem. Iezabel antiquas fraudes, & regis Acabi. ante penult. acuit.

IGITUR, pen. cor. Oui. Met. 2. Arbitr hie igitur sumptus de lite iocosa. Idem de Trist. 1. Inuigiles igitur nostris pro casibus oro. Idem Fast. 1. Hoc igitur vidit Trebeati cura Quirini. Iuu. Sat. 4. Quid refert igitur quantis iumenta fatigant. Ver. Buc. Alternis igitur contendere verbis ambo. Lucr. primo. Hunc igitur terrorem animi, tenebrasq; necesse est. ante repen. acuit.

IGNARVS, pen. pro. Luca. 4. Fœdera nunc toto fatorum ignarus in orbem. Claud. nouerat incipiens, & adhuc ignarus amandi. Oui. Met. 1. Sors ignara dedit, sed sua cupidinis ira. Idem. At tibi, ego ignarus thalamos, & tædasque parabam. Idem 2. Quæ postquam Tethis fatorum ignara nepotis. Idem. Quidque agat ignarus stupet, & nec frenare mittit. Ver. Geo. 1. Ignarosque vix mecum miseratū agrestes. Idem Aen. 1. O socii neque enim ignari sumus antemalarum. Idem 3. Aut quis te ignarum nostris deus appulit oris. Idē Vicinosque ignare paras inuadere portus. Idem 5. Olli serua datur operū haud ignara Mineræ. Idem 10. Respicit ignarus rerum ignarusque salutis. Idem. Aeneas ignatus abest, ignarus & ablit. penult. flect. Vide Ales.

IGNA VVS, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Et lædam silicem, possisque ignauus haberi. Oui. Met. secundo. flectitur, ignaua neque in te grauitate moueri. Idem 5. Ignauus bubo dirum mortalibus omen. Idem Fast. 6. Nunc inopes victus, ignauaque fata timentes. Ver. Geo. 4. Ignauum fucus pecus a præsepibus arcent. Stat. Syl. 3. Cur nobis ignauus amor stabulata sub antris. Idem 4. Parthenope, tenues ignauo pollice chordas. Luca. 9. Ignauum scelus est tatum fuga dixit, & omnes. pen. flect.

IGNIS, pen. pro. Oui. Met. 1. Squallebant musco, stabatque sine ignibus arx. Idem 1. Nec

2. Nec tibi quadrupedes animofos igni
bus illis. Idem. Exiit, & fequitur compellat
ignibus ignis ignitus. pen. pro. ponunt.
Anto. & Despau. penultima acu. Idem
1. Ignea conuexi vis, & sine pondere colli.
Ver. 22. vi. Igneus est ollis vigor, & cele-
stis origo. Oui. Met. 2. Non tamen igni se-
ro quilquam cōfistere in axe. Idem. Tunc
fecit ignipedum vires expertus equorū.
Mart. 1. Ignipides possit. sine Coichide
vincere tauros. Mant. Diceris ignopotēs,
& fers incēdia dextra. Ver. Aen. 8. Haud
secus ignipotens, nec tempore segnior il-
lo. Idem 10. Inuictum ignipotens atque
oras ambiit auro. Iuue. Sat. 3. Nec dolet,
igniculū brumæ si tempore poscas. Oui.
Mera. 4. Ignigenamq; , fatumq; iterum,
solūq; binitate Flac. 10. Ignimomos pia
virgo truce fugit anxia patrē. antep. acu.
IGNOBILIS, pen. cor. Verg. Geo. 4. Parthe
nope studijs florentem ignobilis orci.
Idē. Aen. 1. Sedicto, fræuit; ais ignobile
vulgus. Idē 7. Solus vbi in syluis Italis,
ignobilis æuū. Idem Geo. 4. Trita Me-
liphylla, & Cerinthæ ignobile gramen.
Mant. Maiorum series stemma hoc igao-
bile fecit. antepenul. acu.
IGNOMINIA, pen. cor. Claud. Pars igno-
minia nequid restaret inausum. Iuuen. 2.
Sat. 8. Ergo ignominiam grauiorem per-
tulit omnis. Verg. Geo. 3. Multa gemens
ignominiam, piagasque superbi. Mant.
Euentūque ignominiam delere secundo.
antepenul. acu.
IGNOROS, pen. prb. Hor. Epist. 1. Nec tamen
ignorat, quid dissent zera lupinis. Iuue.
Sat. 6. Hæc tamen ignorat quid sydus tri-
ste minatur. Quid. Met. Naiades igno-
rant, ignorat & Inachus ipse. Idem Fast.
6. Nec tamen ignores, vulgicæ errore.
traharis. Hor. de Art. Cur ego, si nequeo,
ignoroq; poeta salutor. Cicero At. Scru-
pulus, quæ nō ignoras. Idē. Domitius igno-
rat de filio. Idem de Or. Quod quidem
tu minime omnium ignoras. Petr. Sat. 4.
Et propē te ignotus cubito qui tangat,
& acre. Hor. de Art. Ignotum tragicæ ge-
nus inuenisse Catmænz. Sil. 14. Fas no-
tum, ignotumque nefas vilissima regi.
Ver. Geo. 4. Quis dubitet? nam sæpe fa-
uos ignorus addit. Stat. Syl. 3. Non vel

ad ignotos ibam comes impiger Indoa.
Idem. Ignotum, similis gemui proiectus
ad ignem penult. flect.

ILIA, pe. pro. Oui. Met. 10. Enodisq; abies,
curuataq; glandibus ilex. Idem 1. Flaua
que de uiridi illabant ilice mella. Idem
Fast. 3. Lucus Auentino suberat niger ili-
cis vmbra. Ver. Aen. 9. Sylua fuit latē du-
mis, atque ilice nigra Idem Geo. 3. Cor-
ticibusque cauis, vitiosæque ilicis aluo.
Idem Buc. Ante sinistra caua monuisset
ab ilice cornix. Luca 3. Procumbunt ot-
ni nodosa impellitur ilex. pen. acu.

ILIACVS, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Nec puer
Iliacus, formosa nec Herculis vxor. Oui.
de Trist. Inter Dulichias, Iliacasque do-
mos. Idem Fast. 3. Ignibus Iliacis adērā,
cū lapsa capillis. Idē 4. Semper & Ili-
acas mater amauit opes. Ver. Aen. 3. Actia
que Iliacis celebramus lictora ludis. Sea.
Syl. 1. Iliacæ pandit nitidos domus alta
penates. Idem 3. Iliacos, Piliosq; simul,
propriosque penates. antepen. acu.

ILIAS, pen. cor. Pers. Sat. 1. Quis non in-
tus habet? non hic est Ilias Aci. Idem.
Iliade audaci quicunq; afflate cratino.
Iuue. Sat. 9. Conditor Iliados cātatur,
atque Maronis. Ver. Aen. 11. Et mœlū,
Iliades crimem de more solutæ. Idem 1.
Crinibus Iliades passis pepulmque fere-
bant. Oui. Fast. 4. Hoc patet Iliades cū
longum scriberet annum. Mart. 14. Ilias
& Priami regnis, inimicus Vlysses. ante
pen. acu.

ILIA, pen. cor. Verg. Buc. Arcades inuidia
rumpantur, & ilia Codro. Ait Seruius.
Sicut etiam in Aeneide diximus, hoc
ile, & hęc ilia facit. vnde etiam Iuuen-
alis ait Sat. 5. Da Trebio, pone ad Trebiū,
vis frater ab illis ilibus? Nā quod Mar-
tus mimographus dixit, Tu HecTORē ini-
taris, ab illo nunquam recedis. nā ab ili
debutit dicere. Pers. Sat. 4. Viuimus hoc
pactō, sic nouimus ilia subter. Oui. Met.
3. Constitit & torū descendit in ilia fer-
rū. Stat. Syl. 1. Impetus, & tantus calcari-
bus ilia latē. Vnde iliosus, qui iliorū do-
lore laborat. Est & Iliā filia Numico-
ris. Vergil. Aeneid. 1. Additur, Ilius
erat, dum res stetit Iliā regno. Idē 6. Ro-
mulus Aslarici, quem laganis, Iliā

mater. Cuius historia hæc est: Amulius, & Numitor fratres fuerunt: sed Numitore regno Amulius pepulit, & Iliam eius filiam sacerdotē Vestæ fecit. De hac & Marte nati sunt Remus, & Romulus: qui cū adoleuissent, occiso Amulio, aum Numitorem in regnum reuocauerunt: & cum eo vno anno regna uerunt. Hor. Ser. 1. Iliæ, & Ageria est, do nomen quodlibet illi. antepen. acuit.

ILIGNVS, pen. pro. Vergil. Geor. 3. Currentem ilignis porare canalibus vnda m. Horat. Ser. 2. Vmber, & iligna nutritus glande rotundas. penulti. acuit. Ait Seruius Geo. 2. ibi. Sed tamen & quernæ glâdes, sunt aliquæ derivationes ex vsu magis, quâ ex ratione venientes, vt quernus, ficulus, ilignus, columnus, à corylo, ilice, sicu, quercu. pen. acuit.

ILIOS, & ilium, pen. cor. Ou. Met. 14. Ilios, & Danaas, pauperunt pergama flammæ. Idem Penel. Ilios, & murus, quod fuit ante solum. Ver. Aen. 2. O patria, ò diuûm domus Iliou, & incluta bello. Idem. 1. Ilium in Italiam portans, victosque penates. Idem 3. Ilium, & omnis humo fumant Neptunia Troia. antepenul. acuit.

ILICET, pen. cor. Hoc est ire licet, seu, vale, ait Seruius Aen. 6. ibi. Dixitq; nouissima verba. Ver. Aen. 2. Illicet ignis edax summa ad fastigia vento. Ait Seruius, Illicet confestini, hoc significat & Illico: sed metri ratione variantur Srat. Theb. 1. Illicet igne Iouis, lapsisque citatior astris. Flac. 4. Fallere quas nusquam misero locus, illicet omnes. Idem. 3. Illicet extremi nox littore solis Iberas. antepenul. acuit.

ILIBAS, pen. pro. Ouid. Met. 2. Occupat ille, leuent iuuenis corpore currum. Idem. Gaudet, & inuito grates agit ille parenti. Iuue. Sat. 5. Paternam, illud enim, vestris darat aluelis quod. Idem. 6. Illius lacrymis meditataque murmura præstat. Hor. Ser. 2. Qui meliorem auidæ vocet illius esto. Oui. Met. 2. Illius impulsu cū turribus ardua cellis. Idem in Ibin. Illius ambages imitatus in Ibide dicat. Idem de Trist. 1. Cū subit illius tristissima noctis imago. Vergi. Opusc. Irritat flammæ illius corporis ætæna est. Ait

Seruius Aen. ibi, Vnius ob noxam: istis sermonibus vnus, illius, ipsius, naturaliter producitur media syllaba: sed cū opus fuerit, corripitur hæc excusatione, quoties vocalem longam vocalis sequitur, superiori vires detrahitis: vt est, Insula Ionio in magno. Et, Sublio alto. Et hoc mutat accentum: in latino enim sermone cū penultima corripitur, antepenulti. habet accentum. Quintilianus Insti. 1. cap. 10. inquit, siue cū syllaba correpta producitur, vt Italiâ factio profugus: seu longa corripitur, vt Vnius ob noxam, & furias; vitium est barbarismi. hæc vitia, subdit, extra carmen non deprehendas, sed nec in carmine vitia ducenda sunt. In prosa ergo hi sermones vnus, ipsius, illius, istius, solius, similesque pen. naturaliter producunt, & eandem flectunt. nec aliter à Latinis seruandum. Vide Vnius.

ILLECEBRAE, pe. cor. Vide Peragro. Hor. de Art. Illecebris erat & grata nouitate morandus. Vergil. Geo. 3. Dulcibus illa quidem illecebris & sæpe superbos. Et illecebra legitur. Cicero pro Mil. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. antepenul. acuit.

ILLATABILE, pen. cor. Verg. Aen. 3. Hinc Drepani me portus, & illerabilis ora. antepenul. acuit.

ILLERDA, pen. pro. Luca. 4. Surgit Ilerda manu, placidis prælabitur vndis. penul. acuit.

ILLIDDO, pe. pro. Hor. Ser. 2. Inuidia, & fragili quærens illidere dentem. Ver. Geor. 2. Illidunt, pascentur oues, auidæque iuuentæ. Idem 3. Porta ronat cœli, & scopulis illisa reclamatione. Idem Aen. 7. Saxa fremunt læræci; illisa refunditur algæ. Sil. 14. Euboici non per scopulos illisa Caphareo. Cicero de Ar. resp. Iam ista serpens compressa, atq; illisa morietur. antepen. flectit.

ILLIMIS, pen. pro. Oui. Met. 3. Fons erat illimis, nieidis argenteus vndis. penulti. flectit.

ILLINO, pen. cor. Hor. de Art. Culpabit duos in compeis illinet antrum. Idem. Episto. 1. Quod si bruma nives A. banis illinet Agri. Idem Ser. 1. Illinare inierca Me cornas

- Mecenas aduenit, atque antepe. acuit.
ILLIC, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Viuendum est
 illic, ubi nulla incendia nulli. Idē ix. Le-
 gimus atque illic hesternæ occurrere
 cœnæ. Mart. 1. Illic æra sonant, at circum
 pulpita nostra. Oui. Met. 1. Illic & nebu-
 las, illic consistere nubes. Idem. Forsitan
 & lucos illic, vrbesque deorum. Idem 2.
 Huc eat, atque illuc, & dum licet oscula
 iungant. Admonet Priscianus lib. 12. ubi.
 Vnde illic quasi apocope facta i fine ser-
 uat accentum: illice erat, nunc illic.
ILLTVS, pen. pro. Hor. 2. Et Tyrias dare
 circum illora toralia vestes. Ver. Geo. 3.
 Bruma gelu, vel cum tenses illorum adhe-
 sit. Ait Seruius, lotus, & lautus dicimus:
 inde est, & lautum eo. Nam illud ab Ho-
 ratio satis licenter dictum est. Ait ubi
 me sessum sol acrior irelauatum, penult.
 flect. Vide Lauro.
ILLYRIAS, pen. cor. Luca. 2. Illyris Ionias
 vergensque Epidarnus in undas. Ouid. de
 Trist. 2. Nunc tibi Pannonia est, nunc Il-
 lyris ora domanda. Idem de Pont. 4. Ad
 de quod Illyrica, si iam pice nigrior es-
 sem. Idem de Art. 2. Nigrior Illyrica cui
 pice sanguis erit. Verg. Aen. 1. Illyricos
 penetrare sinus, atque intima turus. Idē
 Buc. Siue oram Illyrici legis æquoris, en-
 erit vnquam. Stat. Theb. 1. Illyricos lon-
 go sulcauit pectore campos. Luca. 4. No-
 luit Illyricæ cultos Octavius vndæ. an-
 tepenul. acuit.
ILLVS, pen. pro. Oui. Fast. 6. Illus adhuc Agē-
 dius habebat opes. Verg. Aen. 1. Addi-
 tur, Illus erat, dum res stetit Ilia regno.
 Idem 6. Illusque, Affricusque, & Troie Dar-
 danus auctor. penult. flect.
ILLVDO, pen. pro. Verg. Geo. 1. Tum varie
 illudunt pestes, sæpe exiguis mus. Idē.
 2. Illudunt, pascuntur oues, auideque
 iuuentæ. Idem 4. Tum varix illudent
 species, atque ora ferarum. Idem Aen. 2.
 Circumsusa ruit, certantque illudere ca-
 pro. Ait Seruius, Illudo tibi dicimus, &
 illudo te: vt in 9. ibi, Traiecit verbis vir-
 tutem illude superbis. Ait Seruius, illu-
 do tibi, vt in insulto dicimus: nam illudo
 te figuratum est, vt hoc loco. Item, in sul-
 to te, Salustius ait. Multos à pueritia bo-
 nos insultauerat. Cicero de Or. Carne

- des Rhetorū præcepta illudere solebat.
 Idē. Cùm illud nimium acumen illude-
 res: sub alia tamē significatione. pen. flect.
ILLVSVS, pen. pro. Ver. Geo. 2. Illususque
 auro velles Ephyræaque æra. Hor. Ser. 2.
 Aut spem deponas, aut arte illusos omi-
 tas. penult. flect.
ILLVIES, pe. cor. Ver. Geo. 3. Nec tonde-
 re quidem morbo illuiesque; peræsa. Idē
 Aen. 3. Respicimus, dira illuies, inuisa
 que barba. Luc. 6. Corporis illuies, pellis
 super osibus vna. Man. Inculit illuuiem
 terris genus, intulit iste. antepenul. acuit.
IMAGO, pen. pro. Mart. 1. plurimaque sum-
 mi fulget imago ducis. Idē 9. Quicquid
 & hirsutis squallet imaginibus. Ouid.
 Mer. 1. Credis, & es tumidus genitoris
 imagine falsi. Idem. Et Deus humana lu-
 stro sub imagine terras. Idem. Sic modò
 quæ fuerat rudis, & sine imagine tellus.
 Idem de Trist. 1. Cùm subit illius tristis
 sima noctis imago. Iuue. Sa. 7. Et dignus
 venias hederis, & imagine inacra. Verg.
 Buc. Iudice te, metuam, si nunquam fal-
 lit imago. Idem Aen. 4. Et nunc magna
 mei sub terras ibit imago. Idem 12. Ob-
 stupuit varia confusus imagine rerum.
 Idem 7. Saturnusque fenex, Ianique bi-
 frons imago. Lucr. 4. Esse in imaginibus,
 quapropter causauideretur. Ait Seruius in
 Verg. Buc. Ech. 2. ibi, Cùm placidum ven-
 tis staret mare. Sed in mari imago non
 cernitur, quia non stat: quod si stet, non
 potest etiam nobis imaginem reddere.
 penult. flect.
IMBECILLIS, & imbecillus, pe. pro. Hor.
 Ser. 2. Imbecillus, iners, sum quiduis, ad
 de popino. Lucr. 5. Imbecillorum esse
 æquum misererier omnium. Idem 1. Ad
 de quod imbecilla nimis primordia fi-
 git. Hor. Ser. 2. Imbecilla videri, tibi qui-
 dam accedat ad istam. pen. acuit.
IMBVTVS, pe. pro. Hor. Epist. 1. Quo semel
 est imbuta recēs seruauit odorem. Lucr.
 2. Aurea pauonū ridet imbuta lepore.
 penult. flect.
IMBRASDES, pen. cor. Verg. Aen. 10. Ia-
 sius Imbrades, Ictæoniusque Thime-
 tes. antepenul. acuit.
IMBRIFER, pen. cor. Stat. Syl. 1. Non hoc
 imbriferæ hyemes opus, aut Iouis igne,
 X 2 Idem.

Idem. Nilus an imbrifero Libyæ fundauerit anstro. Idem 3. Nuncius, imbrifera poritur Thaumãtide Iuno. Ver. Geo. 1. Quæ vigilanda viris, vel cum ruit imbrilerum ver. antepen. acut.

I M I T O R, pen. cor. Quid. de Pont. 3. Quod facis, vt facias, teque imitere rogo. Ver. Buc. Mecum vna in syluis imitabere Panna canendo. Idem. Geo. 2. Et cui putre foliũ nã hoc imitatur arando. Stat. Theb. 7. Arma patris, pinusque iubas imitatur equinas. Idem. Syl. 2. Alcides tensoque modos imitabitur arcu. Luca. 1. Et qui te laxis imitatur Sarmata brachis. Hor. de Art. Exprimer, & molles imitabitur gra capillos. Cicero de Leg. Si Senna Clitarchum imitatur. Idẽ pro Quint. Credidit eum, qui orationem bonorum imitaretur. Idem in Orat. Tu ipse tibi imitandus es. antepenul. acut. Oui. Met. 10. Afflicti huic turbæ metus imitata cuprefus. Sil. 1. 4. Inclusi gemitus, pelagiq; imitata furorem. Stat. Syl. 1. At sonipes habitus, animosque imitatus equestris. Mar. 1. Si quis erit recti custos imitator honefli. Oui. Met. 1. 4. Fulmineo petijt imitator fulminis ictu. Hor. de Art. Intetpres nec defiliis imitator in arũũ. Idem. Doctum imitatore, & vias hinc ducere voces. Idem. Epist. 1. O imitatores feruũ pecus, vt mihi fapo. Stat. Syl. 2. Humanæ folers imitator plittace linguæ. Oui. Met. 4. Pars aliquas artes antiquæ imitamina vitæ. penult. flecit. Hor. Epist. 1. Decipie exẽplar vitij imitabile quod sit. Mant. Hoc magnum, hoc ingẽs, & non imitabile sacrum. antepenult. acut.

I M M A N I S, pe. pro. Stat. Syl. 3. Tunc immane gemens, fixauiusq; ora repentes. Idẽ. Donum immane duci, nec te plebea manebunt. Verg. Geo. 3. Ad terras immane sonat per saxa, nec ipso. Idẽ Aen. 1. Dorsum immane mari summo tris eurus ab alto. Idem. Insequitur quæuis immanibus applicat oris, penult. flecit.

I M M E M O R, pen. cor. Verg. Aen. 2. Instamus cæmen imemores, cæciq; furore. Aesop. Innumeri accepti non timent esse boni. Ait Seruius Aen. 1. Ibi, O socij, neq; enim ignari sumus. Ignarus enim est, qui ignorat: immemor qui oblitus est.

antepenul. acut.

I M M I N O, pe. cor. Sil. 1. Omnis ab astitero sitiens Libys imminet axe. Oui. Met. 1. Imminet his aer, qui quanto est pondere terræ. Idem. Imminet exito vir cõ iugis: illa mariti. Ver. Buc. Imminet, & lenx texunt vmbracula vitæ. Idẽ Aen. 12. Ense sequens nudo superimminet ille secuti. Cicero in Anton. Huius mendicatas auiditati coniuncta in fortunas nostras imminebat. Idem. in Ver. Ille in festus in omnia maria ex omnibus Siciliæ partibus imminebat. Idem pro Dom. Imminent duo reges toti Asiæ. Idẽ pro Dom. Homo ad cẽdẽ inuicẽ. antepen. ac.

I M M I N V O, pen. cor. Hor. Ser. 10. Quantum hic imminuet, quanto aut ego parcius, aut vos. Cicero in Epist. Si copias quàm minimum imminueris. Idem de Or. Imminuere aliquid de voluptate alicuius. antepen. acut.

I M M I T I S, pe. pro. Ver. Geo. 4. Ore ferunt, dulcẽ nidis immitibus escã. penult. flecit.

I M M O T O, pe. cor. Ver. Aen. 12. Immolat, & pœnam scelerato ex sanguine sumit. Idẽ 10. Immolæ ingẽtiq; vmbræ regit, arma Serellus. Iuue. Sat. 15. Digna fide credes tantum immolat vltierus nil. Cicero de Nat. Pythagoras mus bouem immolasse dicitur. Idem. de Inuen. Lex erat, ne quis Diæ vultũ immolaret. antepen. ac.

I M M V N I S, pe. pro. Luca. 2. Profuit inuicẽ corruptis moribus zui. Oui. Met. 1. Ipsa quoq; imunis, rastroq; intacta, nec vllis. Idẽ 3. Nullũ passã iugum, curuiq; immunis aratri. Idem de Trist. 4. Immunisque sedens aliena ad pabula fucus. Idem Aen. 12. immunẽ tanti belli, atq; impune getã. Ait Serui. nã immunis est, qui nihil præstat, quasi sine muneribus. penult. flecit.

I M P A R, pen. pro. Iuue. Sat. 13. Mox impar hosti, raptusq; per aera curuis. Hor. Ser. 2. Ludere par, impar, equitare in arundine longa. Ver. Aen. 12. At verò Rutulis impar ea pugna videri. Idem Geo. 4. Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis. Idem 3. Injatribus ductos alta ad donaria curuis. Idẽ Buc. Effigie duco, numero Deus impare gaudet. Ait Seruius. impare autẽ, propter metrũ dixit: nã ab hoc impari dictus. pen. ac. Vide Felix.

IMPATIENS, pe. cor. Luca. 1. Exigit impatiensque loci fortuna secundi Iuue. Sat. 7. Impatiens cupidus sylvarum, aptusq; bibendis antepenu. acuit.

IMPAVIDVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Impavidus, cōskeodit equos Gradivus, & ictu. antepen. acuit.

IMPEIO, pen. cor. Oui. Met. 11. Hic iubet impediunt aduersæ iussa procellæ. Verg. Aen. 8. Impediunt alij ventosis follibus auras. Idem 5. Impediunt, pugnaq; ciente simulachra sub arinis. stat. Theb. 11. Impediunt, & uniusque feniur, quod cuspidē fixum. Oui. Met. 15. Impedit, ah quoties nymphæ, nemorisque, latusq; Lucr. 111. Ut nihil impediatur dignus dijs degere vitam. Idem 2. At varijs rerum impediunt, prohibetque colores. Cicero pro Cælio: Et mentem dolore impediunt. Idē Att. Te nolo impeditum impedire. idem. Nisi te impedisti. Idem de Fin. Sed pudore impeditior. antepenult. acuit.

IMPELLO, pen. pro. Stat. Theb. 2. Impulserit Bellona tubas huic annue sacro. Lucr. 6. Peruoluit intactus, nequeunt impellier vsquā. Cicero in L. Pison. Hic in fraudē homines impulit. Idem de Nat. Quæ ratio poetarum, maximeque Homerū impulit. Idem pro Syl. Qui Barbaros ad bellum impelleret. penult. acuit.

IMPERIUM, pe. cor. Ver. Aen. 1. Imperio explebit, regnumque à sede Lauini. Mant. Imperio tandē successit apostata Cæsar. Stat. Syl. 1. Imperiū fortuna tuū stat proxima ceruix. Idem. Imperium, vigilesq; suo p. Cæsare cuiq; Luca. 5. Imperiūq; comes Tarpeia sedē perulsa. Lucr. 5. Imperium sibi cum, ac summum quisque petebat. antepenult. acuit.

IMPERIOSVS, pen. pro. Stat. Syl. 2. Imperiosus erat, quisnam hæc inglorius arx. Hor. Ser. 2. Imperiosa trahit Proserpina viue, valeque. Mart. 9. Latro rogat, res est imperiosa timot. Oui. de Trist. 5. Virga que cū verbis imperiosa facit. Idem. Ibin. Ut tracta est coniux imperiosa Lyci. pen. flect.

IMPERO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Circumplexus opes, & parcius imperet ignis. Idem Imperat an terris sequire an malis in vndis. Luca. 2. Prouentu scelerum quæ iunt

ut imperet vrbis. Idem 4. Imperat, huc hostem pariter, & retroq; pudorque. Oui. Met. 2. Iungere equos Titan velocibus imperat horis. Ver. Geo. 1. Exerceat; frequens tellurem, arque imperat arvis. Cicero in Ver. Cum frumentum sibi in celum imperauisset. Idem pro. 5. Ros. Credo cui cœnā imperaret. antepenult. acuit.

IMPERSONALE, passiuæ vocis ab Actiuus. Vide Turbarus.

IMPERTERRITVS, pen. cor. Ver. Aen. 10. Obuius ire parat, manet imperterritus ille. Ait Seruius, Prima est compositio, nō secunda, quod est tertitus: & tunc est vera compositio. Cuius sermonis natura corrumpitur, hoc est, in quæ corrumpit naturā sermonis. Hec Quinti Inst. 1. cap. 10. Interdū resugnantibus inter se duabus; quale est, imperterritus. antep. acuit.

IMPERTIVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Olim, qui magnis legionibus imperitarum. Oui. Fast. 4. Pastores qui post imperitauerit orbis. Syl. 1. Maiorum, & penis postquam imperare negarum. Idē 3. Imperitat cælo, & socio stat castra labore, Idē 8. Imperitet, bello, Libyas, Romanisq; leuari. Ver. Aen. 12. Quis pecori imperitet, quem tota armenta sequantur. Lucr. 111. Occiderunt, magnis qui gentibus imperitarunt. antepenult. acuit.

IMPERTIO, pen. cor. Mant. Vos mea frater no venis impartire dolori. Idem. Imperitur ita satis est cognoscere terras. Non partior dicitur Latine, sed impertior, vel impertio 2, in e, conuertitur: nam si simplex partio, vel partior. Hæc Despaute-rius in Syntaxi, & Fabius Insti. 3. ca. de literis, & earum potellat: ibi, neque hæc modò nouerint mutationes, quas asserit declinatio, & compositio, hoc est, declinatio, & præpositio mutāt verbi positionē: ut facio, perficio, partio, impertio. Cicero de Or. ut mihi quoque ruz inauitatis aliquid impertias. Idem. Att. Nil impertisti tuę prudentiæ ad salutem meā. Idē. Ille dolorē suum nemini impertiebat. Idem pro Syl. Oneris mei partem nemini impertio. antepenult. acuit: etiam legi quinquæ actiuorum regulæ. passiuè nō solum, sed actiuæ. Cicero pro Archi. Multis grati- tō ciuitatē in Græcia homines impertie

bantur. Terentius in Adel. Cur cesso heram his malis impetiri. Idem in eundem. Plurima Parmenonem summum suum impetie gnato. antepenult. acuit.

IMPETRO, pen. cor. Stat. Syl. 2. Limine cui soli cuncta impetrare facultas. Hor. Epist. 2. Impetrar, & pacem, & locupletem frugibus annum. Manr. Impetrare dies tectis sine matre quietos. Idem. Collocat & fieri dignos impetrat Olympo. Cicer. Att. Impetrabis igitur a Cesare. Idem Acad. A me istam exemptionem non imperrabunt. Idem Epist. Et Dolabella rogatu meo civitatem a Cesare impetravit. antepenult. acuit.

IMPETUS, pen. cor. Lucr. 6. Post ubi commovit vis eius, & impetus aer. Idem impetibus crebris, interdum vertice torro. Iuue. Sat. 15. Si viuunt omnes ergo acrior impetus & iam. Oui. Met. 1. Mox que amnes alij, qui qua tulit impetus illos. Idem 2. Imperus & rapido contrarius euehor orbi. Stat. Syl. 2. Seu ludinus ager, seu Tybridis impetus, altas. Idem Theb. 5. impetus, huc properè stipamur, & ordine nullo. Mant. Impete & immisissis segetes vinetaque passim Oui. Met. 111. Impete nunc vaito, ccu concitius imbribus amnis. Stat. Theb. 7. Trāsiliunt campos, aurigamque impete vasto. Lucr. 6. Nubila ui cumalata premuntur & impete venti. Idem. Inde ubi non potuit nubes capere imperis auctū, Ab antiquo nominatio impes, qui non est in visu. antepenult. acuit.

IMPIUS, pen. cor. Ver. Buc. Impius, hæc tam culta noualia miles habebit. Idem Geo. 1. impiaque æternam timuerunt secula noctem. Idem 111. Impia quam cœlis gens est epulata iuuentis. Idem Aen. 4. Impius, exuiatque omnes abole re nefandi Stat. Theb. 1. Impia iam merita scrutatus lumina dextra. Mant. Argis, & impietas, ego vos genuisse negabo. ant. penult. acuit.

IMPINGO, pen. pro. Mant. Fausse quis insyrtes auster te impigerat istas. Cicer. Epist. Quid si filius meus iustem mihi impingere volet. pen. acu.

IMPIGER, pen. cor. Oui. Met. 1. Impiger vambrosa Parnasi constitit ætæ. Idem

Sydereis transit, patriosque adit impiger ortus. Verg. Opusc. Confirmare locum capit impiger hunc & in orbem. Idem Aen. 1. Tum Bitiz dedit increpitans, ille impiger hausit. Stat. Syl. 5. Impiger, & multum faucibus velocior ipsis. Luca. 1. Impiger & toto baleatis vberem fundæ. Sil. 1. Nunc sude, nunc iaculo, nunc saxis imperio instat. Stat. Theb. 1. Nil fure quod dictis flectat quare impiger alet. antepenult. acuit.

IMPLACABILIS, pen. cor. Stat. Theb. 1. Cinis in vsque manus quis nam implacabilis ardor. antepenult. acuit.

IMPLEO, pen. cor. Sat. 2. Norum est, cur soli tabulas impleuerit Histier. Idem 14. Parcendum est teneris nondum implevere medullas. Oui. Met. 2. Eridanum implerat, sylvamque sororibus auctam. Stat. Syl. 2. Ac primum, impleuerque toros, oculisque nitorem. Idem Theb. 4. iā que Atalanthæas implerat nuntius aures. Ver. Aen. 1. Implentur veteris bacchi, pinguisque ferinx. Ait Scruus, impleor duos casus regit: dicimus enim impleor illius rei, vt Cicero. Squalloris plenus, ac pulueris. & Terentius, Plenus rimarum sum: & impleor illa re, vt hoc loco, & alibi. Plenaque sagittis. Iuuenalis Lætica Mathonis plena ipso. Verbum ablatiuum regere differentie planum est. Cicero de D. Tuis. n. oraculis Chrysgippus totum volumen impleuit. Idem contra Rul. Cum sese regum sanguine impleverint. Ver. Aen. 4. Sic effata, signum lacrimis impleuit obortis. De genituo idem Epist. 9. Nec potes ollam denariorum implere. De nomine Laurentius libro 111. inquit, Tamen si cætera huiusmodi nomina ablatiuū semper habent, vt vacuus incolis, non incolarum: frequens populis, non populorum: præterquam plenus, cui Cicero semper genituum dedit. Idem Quint. est præceptum: de cæteris auctoribus, inquit, nō possum in vniuersum pronuciare: cum multi etiam ætatis eius dederint ablatiuum. Contra Laurentium Vallan, apud Ciceronem passim legitur in Ver. Omnis tamen sanorum plena domus est. Idem Epist. 262. Itaque habui noctem plenam timori-

timoribus. Idē Epi. libro 10. 194. Tum erant grauiſſimis verbis, & ſententijs plenx. Idem pro Seſt. Ocioſa vita, conteſta. & plena voluptariis. Idem ad Att. Sed hoc horribili vigilantia, celeritate, & diligentia eſt plenum. Luca. 1. Compoſitis plenx gemuerunt oſſibus vrx. Reſtat igitur incolume Serui præceptum. Ilmpleo antepenult. acut.

IMPLICITO, pen. cor. Ver. Aen. 11. Implicit, atque habilem medix circumligat haſte. Idem. Implicit bello, qui nos fugatis amicos. Idem. Implicit, eieſtoque incumbit cernuus armo. Idem 7. Implicit, & geniumque luci, priniq; deorū. Star. Theb. 1. Longxuum impliciti regem, ſecuique trementis. Idem 6. Mox latus, & firmo ceſler implicita ilia nexu. Flac. 111. Implicit ſumus in nimix, ſunius hoſpita. turba. Star. Syl. 2. Oſculaque impliciti vernos redolentia flores. Idem 111. Leuiter implicitos vultus ſanctamque parentis. Mart. 1. Implicitam viſco perdidit ille fugam. Idem. Vreret implicitum cum ſclerata lues. Idem 9. Pinguis, & implicita virga teneret aucs. Hor. de Art. Liti bus implicitum mirabor, ſi ſciret inter. Cicero Att. Fit vt Ceſar te implicit. Idē pro Dom. Niſi etiam muliebribus religionib. te implicuiſſes. Idē Att. Ita tñ no uiſa anxiētijs impliciti ſumus. antep. acu.

IMPLORO, pen. pro. Hor. Epiſt. 1. Implorauit opes hominis, frenumq; recepit. Idem 2. Cæleſtes implorat aquas docta prece blandus. Ver. Aen. 7. Magna ſatis, dubitē haud equidem implorare quod vſquam eſt. Idem 12. Saucius orauitq; implorans nomine Turnum. Idem 10. Nāque aliud quid ſit iam implorare queamus. Ait Seruius, Implorare eſt auxiliū cū miſeratione depoſcere: qua tōne bene dicimus, imploro te, vt miſero ſeras auxiliū: contra imploro te ad diem feſtum, nō procedit. Star. Syl. 1. Quæ tua longinquis implorant iura querelis. Idem Theb. 7. Conſeruitq; manus, nec quem imploraret habebat. Mant. Implorētis opem fruſtra, ſuumq; hominumq;. Cicero in Ver. Deū atque hominum fidem implorabis. Idem pro Rab. Illa altera pars conſulis auxiliū implorat. penult. fleſt.

IMPLUMIS, pen. pro. Ver. Geo. 4. obſeruidido implumis detraxit, at illa. pen. fleſt. **IMPONO**, pen. pro. Iuue. Sat. 4. Brute tuum facile ē barbato imponere regi. Ver. Geo. 1. Puppi bus & læxi nauæ impoſuere cotonas. Star. Theb. 1. Impoſuere locis, illic Mauortius axis. Cicero in Ant. Antonius collegæ diadema impoſuit. Idem de Or. Ne nomen quidem ei uitio impoſuerunt. Idem de Fin. Metellum multi filij in regum impoſuerunt. penult. fleſt.

IMPORTVNVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Importunus amar laudari, donec olie iam. Idem Epiſt. 1. Diues, & importunus ad vmbra lucis ab oru. Idem. Quem tenet argenti ſitis importuna, ſamesque. Mant. Importuna ſames labor improbus æris ardor. Oui. Met. 2. Qua tibi, quaque places noſtro importuna marito. Ver. Geo. 1. Obſeqniq; canes, importunq; volucres. Idē Aen. 11. Bellum importunum ciues cum gente deorum. Ait Seruius importunum autem eſt, quod caret portu idēſt quiete, vbi nullus eſt portus, & de homine dicif. Cicero pro Clu. Mulieris importunæ neſaria libido. Idem de Fin. homo importunus & crudelis. pen. fleſt.

IMPRECOR, pen. cor. Ver. Aen. 4. Imprecor, arma armis pugnent ipſique nepotes. antepenult. acu.

IMPRIMO, pen. cor. Star. Theb. 1. Imprimat, aut magni cedat tibi Iuppiter æqua. Iuue. Sat. 9. Spes ſupereſt, tu tantum Erucis im prime detē. Mant. Imprimet, & ſies Chriſti patiētis imago. Aefopus. Imprimet, & ſopit mēbra leonis equus. Cicero de Diuin. Sus roſtro humi a, literam impreſſit. Idem in Ant. Horum flagitiorum ille veſtigijs tota Italiā impreſſit. antep. acu.

IMPROBUS, pen. cor. Star. Syl. 2. Improbos aute rogos, & adhuc viuente ſauilla. Ver. Geo. 1. verſando terram experti, nil improbus anſer. Idem 111. Improbos ingluuiem, ranisque loquacibus explet. Idem Aen. 4. Inprobe amor quid nō mortalia peſtura cogis. Idem 12. Corripite O ruituli quos improbus aduena bello. Idē. Fer tur in abruptū magno mons improbus aſtu. Mart. 5. Improbis nihil eſt hac Charopine gula. Iuue. Sat. 5. Improbū ſupereſt illic, qui ponere cogat. Idē 10. Im

probitas ipsos audet tentare patres. Idem 13. Improbis illo fuit admirabilis æuo. Idem. 1. Si uis esse aliquid, probitas laudatur, & alger antepenult. acuit.

IMPROVISVS, pen. pro. Ver. Aen. 7. Improvisi 2. uent, hic torre armatur abusto. Idem. Georg. 4. Improvisus ait coram, quem queritis, adsum. Horat. Epistol. Improvisa simul species exterrere utrunque. penult. flect.

IMPROVO, pen. cor. Iuu. Sat. 5. Et quamvis rerum tamen imputat ergo duos post. Mar. 4. Imputet & nobis ocia parua roga. Oui. Met. 2. Sæuit enim, natumque obiectat, & imputat illis. Iuu. Sat. 5. Fruitus amicitie magnæ tibus imputet hunc rex. antepenult. acuit.

IMPUNÈ, pen. pro. Oui. Me. 2. Haud impunè feras, adimam sibi namque figuram. Idem Fast. 4. Verum impunè feras, nos hæc patientur inultæ. Idem 2. Non impunè fuit, nam dicitur onine ab isto. Iuu. Sat. 1. Hic elegos impunè diem cõsumpserit ingess. Ver. Aen. 11. Per Sylvas Teucri, nulli quim punè Latini. Idem 6. Quam sup haud ullopotenter impunè volantes. Iuena. Sat. 13. Haud impunitum quondam fore: quod dubitaret. penult. flect. Hor. Sat. 2. Tergo plector enim, qui tu impunitior illo. antepenult. acu.

IMVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Stiuæque quæ currus à tergo torqueat imos. Idem Aenei. 12. Cum semel in syluis imo de stirpe iecisum. Idem Oposc. His natura suos aluo tenuis ima per orbem. Iuue. Sat. 3. Tu nescis nam si gradibus, trepidatur ab imis. Idem 8. Gaudia longa feras, tamen ima Placbe Quirirem. Ouid. de Pont. 3. Atque iacens ima uispera serpit humo. Horat. de Art. Aemilium circa ludum faber, imus, ar ungues. Mant. Imò etiam cælo, uenietque incognitus ore. Idem. Imò gubernator pecus hoc Europica tellus. Mar. 5. Sic Capitolinus Iuppiter imò tibi.

IMOS, ad verbum simpliciter in, scribendum esse ex Gasparino, in libro de Orthographia, & ita vsus est frequens hodie Latinis, & aduerbiorum more accentus differentie causa: quod seu coniunctio, ait Cornucopiæ ab imum sit,

quæ apud veteres, prorsus significat: nunc uerò, quinpotius. Si ab imum sit imò, ergo simpliciter scribatur in. Idem Calep. imò unico m, idem est quinpotius, veteres per duplex m.

IN, cor. Ouid. Meta. 1. Inachidas ripas, nouaque ut conspexit in vnda. Ver. Aen. 6. Excisum Euboicæ latus ingens rupis in antrum, idem 11. Troia, captiuo siue ut se ferret in auro. Idem 3. Portus ab Eoo fluuius cur natus in arcum. Idem 11. Si nullam nostris ultra spem ponis in armis. Ait Seruius Aenod. 1. ibi, Sæua sedens super arma: dixit super arma secundum licentiam antiquam. Sciendum tamen hodie in, & sub, tantum communes esse præpositiones: ceterum super, & subter iam accusatiue sunt, sicut clam, & post, quæ antea communes fuerunt: nunciu his murata narrata est, quem accentum habet. Vide A. præpositionem.

INACHVS, pen. cor. Ouid. Meta. 1. Inachus vnus abest, imoque reconditus anro. Idem. Inachidas ripas, nouaque ut conspexit in vnda. Idem. Naiades ignorant, ignorat & Inachus ipse. Idem. Non tulit Inachides, matricem, ait, omnia demens. Idem 11. Inachis, ante totum pompa comitata sacrorum. Idem Sat. 5. Litens ad Inachium poluis inanis eam. Idem 1. Deriecur in lances Iuache laute tuas. Ver. Aen. 11. Terra viros ultro Inachias uenisset ad urbes. Stat. Theb. 2. Somnus, ait Inachio tenuis sub pectore regi. Idem. In lœuum pronus nixus se det Inachus vna. Idem. Inachidæ, quæ cuique domus, sacrique facultas. antepenult. acuit.

INACCESSVS, pe. pro. Ver. Aen. 7. Diues in accessos ubi solis filia lucos. Ait Seruius, Inaccessus, ad quos nullus debeat se posse accedere penult. acuit.

INANIS, pen. pro. Iuue. Sat. 5. Defecisse putat, quod inani sufficit aluo. Idem 11. Suspectumq; iugum Cumis, et Gautus inanis. Horat. de Art. Nullum ultra verbū, aut opera superabat inanem. Mart. 1. Nil habet, & magnū semper inane sophos. Oui. Met. 2. Nec minus Heliades luget, & inania mortui. Ver. Aen. 6. His saltem accumulem donis, & fungar inani. Idem. 4. Tépūs inane peto

peto requiem, spatiumque furori. Idem. Buc. Montibus, & si vis studio iactabat inane. Idem. Namque canebat vti magou per inane coacta Lucr. 6. Claudicat exemplo pennarum Nisus inanis. Idem. Factus, inanisque locus magis, ac vacuatus. Idem. Hoc vbi inanitur spatium multusque uacellit. penult. flect.

INARIME, pen. cor. Sil. 12. Apparet procul Inarime, quæ turbine nigro. Oui. Met. 14. Inarimen, Prochitenque legit, sterilique locatas. Flac. 3. Vt magis Inarinie, magis ut mugitor anhelat. Stat. Sil. 2. Hæc videt Inarimen illi proclita aspera parcer. Ver. Aen. 9. Inarinie Iouis imperijs inaposta Tiphoo. Ait Seruius, inarimes mios fuit; qui terremotu diffusus alteram insulam fecit, quæ Prochita ab effusione dicta est. antepenult. acuit.

INCANYS, pen. pro. Verg. Geo. 3. Nec minus interea barbas, incanaq; mæta. Seruius exponit, valde cana. penult. flect.

INCEDO, pen. pro. Hora. Sat. 1. Incedo solus percunctor, quanti holus, &c. farg. Iuue. Sat. 12. Incedet victis ritualibus ergo vides quæ. Ver. Aen. 1. Est ego, quæ diuum incedo regina, Iouisque. Ait Seruius, incedere propriè est nobilium personarum. Ibero Or. Ei primò summiffius, deinde pressius, post sensim incedens exultauit audacius. Idem pro Sest. Dij bonæ, quàm teter incedebat. Idem 2. Epist. 2. Repente verò iucessi omnibus lætitijs. penult. flect.

INCHOOS, pen. cor. Mar. 2. Rem peragit nulla Sertorius, inchoat omnes. Mant. Nanque dies festos vna inchoat, altera finit. Sil. 10. Inchoat, & rapidus cursus proponit equorum. Ver. Aen. 6. Tum sigio regi nocturnas inchoat aras. Ait Seruius Geo. 3. ibi, Cum gemitu reboant Iylæque, & magnus olympus. Est autem verbum Græcū reboo, Nam apud Latinos nullum verbū est, quod ante o, finalem habeat o, excepto inchoo: quod tamen maiores aliter scribebant, aspirationem interponentes duabus vocalibus, & dicebant; inchoo tria enim habebant nomina, in quibus c, literam sequeretur aspiratio: Sepulchrū, orchus, pulcher, & quibus pulcher tantum hodie recipit aspirationem. Quint. Instit. primo, cap. 10. de aspiratione loquens ait, quæ de

re Catulli nobile epigramma est, inde durat ad nos vsque, vehementer, & comprehendere, & mihi. Ioānes Pontanus in libro de Aspiratione, aspirantem etiam ch, ante in verbo inchoo. Si verum est, quod dicitur à chao, quod dixerunt rerum initium. Dioneides tamē refert Valerij Flacū eruditū virum voluisse, eique Trāquillum assensum esse, ut hoc verbum in vltima syllaba aspirationem haberet: quod esset à nomine chōi, quod apud priscos mūdum significat, habebantque aspirationē ante- vsus tamen hodie extat eruditus inchoo. Vide H, aspirationē. Cicero Acad. Philosophiam multis locis inchoauit. Idē Decla. Quod mihi nuper in Tusculano inchoasti de oratoribus. Idem. Meos libros, quos expectas, inchoauit. antepenult. acuit.

INCIDO, a cado, pe. cor. Iuue. Sat. 4. incidit Adriaci spatij admirabile rhombi. Idē 8. Quod possim titulis incidere præter honores. Idem 10. Martis, ut in laqueos nunquam incidat, exigat autem. Hor. de Art. Inciderit, ne quarta loqui persona laboret. Idem Ser. 2. Hæredes Itaberi summam incidere sepulchro. Idem. Sensit cum summam patrimoni incidere saxo. Marti. 1. Incidit in flammæ iuuenemque secuta, relicto. Ouid. Metamor. 2. Incidit in matrem, quæ restitit Archade uiso. Vergil. Aen. 10. Incidit, atque uiam clypei mollita per oras. Idem 11. Incidit huic subitæque aspectu terribus hæsit. antepenult. acuit. Cicero. Atti. Vadius cum omnia obsignaret, in Vadianas res incidit. Idem pro Clu. M. Aurius captus in Qu. Sergij manus incidit. Vergi. Buc. Atque mala vates incidere falce nouellas. Incido à cado, penult. flect.

INCIPIO, pen. cor. Vergi. Geo. 1. Hinc canere incipiam, vos de clarissima mundi. Idem 3. Definuit ante decem, post quattuor incipit annos. Sat. Syl. 5. Incipiam nec Castalia vocalibus undis Iunena. Sat. 4. Incipe Calliope, licet hic considerare non est. Idē 6. Et futece incipias, ut auuiculus ille Neronis. Mart. 2. incipiat positus quam te puisset calis. Idem 5. Incipio quoties alicui tua dona referre. Oui. Met. 2. Nec definit, incipiat, sed quod finit illa parata est. Hoc verbum famulare dicitur, semper enim

cum infinitiui, & vbi solum legiur, infinitiuum intelligi necesse est. Cicero pro Plan. Quod ne incipies quidem. Idem Att. Vincere incipit timorem dolor. Idem in Cat. Cum iam pontem ingredi inciperent. antepen. acu.

INCITO, pen. cor. Ouid. de Art. 1. Incitet & velo renigis addat ope n. Stat. Syl. 2. Incitus, aut cæco fouez deceptus hiatu. Sil. 6. Morat utroque caput, trepidosque inde incitus ira. Cicero Atti. Quod si in eam me partem incitarem. Idem pro Flac. Nec desunt, qui istos in me, & in optimum quenque incitent. antepenultima acuit.

INCLINO, pen. pro Stat. Syl. 3. Temperet hæc xflus, pelagusque inclinet adortus. Idem Theb. 2. Claustra tonant, multusque polos inclinat orion. Mart. 1. Inclinat varias pondere nigra comes. Horat. Seruius 1. Si modò plura mihi bona sunt, inclinet amari. Iuena. Sati. 9. Quod taceo, atque ipsos etiam inclinare maritos. Ouid. Metamor. 2. Inclinat cursus, & easdem circinat auras. Vergi. Aeneid. 1. Parsque boum sulcis genua inclinaret arenis. Mant. Natura ingenuas erat inclinat ad artes. Ouid. Metamo. 15. Inclinata solent cum moribus oppida mer sis. Cicero de Sen. Cum sententia Senatus inclinarer ad pacem faciendam cum Pyrrho. Idem. Att. Tum igitur intelliges quid inclinent ad hoc meum consiliū adiuuandum. penult. flect.

INCLYTUS, pen. cor. Mant. Inclyta fo-
luagi illustrans vestigia Pauli. Idem. Inclyta Archæoleos dux ingeniosus, & acer. Stat. Syl. 1. Ante Iouem rogat, hoc Latæ pater inclytus vrbis. Vergi. Aeneid. 6. Hic illi occurrit Tydeus, hic inclytus armis. Idem. En huius natæ auspicijs, illa inclyta Roma. Ait Seruius, nam Clyton gloriosum dicunt. De quo Cicero in Oratore ad Brutum. Quid verò hoc elegantius? quod non naturā, sed quodam instituto: Inclytus dicimus breui prima littera: infans producta, inhumanus breui, infelix, longa. Et ne multis: quibus in verbis ex primæ litteræ sunt quæ in sapiente, atque felice producta dicitur: in æteris omnibus breuiter. Sed quid enim

est producta dici, atque breuiter, nisi plus, minusve morę trahi in pronunciando? Vnde in particulam diutius in lingua; & pronuntiatione retineri quando sequuntur hæ litteræ s, & f, quia tum duorum temporum sit, breuis autem expediri, & enuncitari, cum vocales, aut consonantes aliz insequuntur: quia tum sit vnius temporis. hæc, inquam, metrum iuuant, non accentum, ait Seruius. Vide peragro: nam infansior, prima producta est, vt infansus, tamen nulla longa est accentu, sed breuis natura: breuis quidem, Ait Despau. pro graui sit. inclytus ante penult. acu.

INCLUDO, pen. pro. Vergi. Geo. 2. Includunt, vdoque docent inolescere libro. Idem Aen. 2. Includunt cæco lateri, penitusque caue. nas. Mant. Ille aubus pugnae furas incluserat, auro: Luca 3. Includit gelido, vastisque; Hircania syluis. Sil. 14. Inclusi gemitus, pelagique; imitata foro rem. Iuue. Sat. 12. Delebit tabulas inclusus carcere nasse. Vergi. Aenid. 9. Inclusus muris, hostilisque aggere sepos. Cicero Att. Penè orationem in epistolam inclusi. Idem in Or. Eos in eam formam non poterat includere. Idem de Nat. Physica ratio inclusa in impiis fabulis. Idem Tuscu. Quam opinionem in omnes definitiones superiores inclusimus. penultima flect.

INCOLA, pen. cor. Ouid. Metamor. Penei. Incola captiuo quæ boue victor arat. Hor. Ser. 1. O pueri nituistis, & huc nouus incola venit. Ouid. Metam. 1. Cui placeas inquire tamen, non incola montis. antepen. acuit.

INCOLUMIS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Incolumi Rhodos, & Mitylene pulchra facit quod. Ouid. de Pont. 4. Quem vix incolumi cuiquam, saluque daretis. Idem Fast. 2. Munus ob incolumes ille ferebat oues. Idem de Trist. 2. In column toties vna procella ratem. Iuena. Sat. 12. Nuper & incolumæ sese mirantur amici. Vergi. Geo. 4. Obseruant, rege incolumi, men' omnibus vna est. Idem Aen. 10. In columnem Aescanium liceat superesse nepotem. Hor. Serm. 1. Fecit & incolumi letor quid viuat in vrbe. Luca. 1. Incolumi

mi remanēt res corpore dum satis actis.
ante penul. acuit.

I N C R E D U L U S, pen. cor. Mant. Cuncta labant si mens vlla est incredula nostræ. Hor. de Art. Quodcūque ostendis mihi, sit incredulus odi. ante penultima acuit.

I N C R E M E N T U M, pen. pro. Luca. 4. Incrementa timens non primis robora ripis. Iuue. Sat. 14. Incrementum est teneris nodum implere nudas. Vergi. Buc. Chara Deum soboles. magnum Iouis incrementum. penul. acuit.

I N C R E P I T O, pen. cor. Sat. Syl. 5. Increpito tunc damna dolens, aliena repono. Verg. Aen. 1. Cum Brix dedit increpitans, ille impiger hausit. Idem 10. Hostis amare, quid increpitat? mortemque minaris. ante pen. acuit.

I N C R E P O, pen. cor. Ouid. Penel. Increpet vsque licet, tua sim, tua dicar, oportet. Idem in Ibin. Terque cruentatas increpuere manus. Vergi. Geo. 4. Marius ille æris raucianor, increpat, & vox. Idem 12. Sanguineus Mauors clypeo increpat, atque fruentes. Idem. Ille simul fugiens Rutulos simul increpat omnes. Stat. Syl. 3. Increpat, ecce meum timido iam frigo pectus. Idē Theb. 9. Abstulit ense manum simul increpat, hanc tibi Tydeus. Flac. 3. Iamque moræ impatiens, cunctantes increpat ausus. Cicero in Sal. Nam quod ætatem increpui, puto. Idē Qu. Fr. Cato Pompeij in me perfidiam, increpauit. Idem pro Mur. Simulatque, increpuit suspicio tumultus. ante penultima acuit.

I N C U B O, pen. cor. Stat. Syl. 1. Incubat, atque umbris sinuatur amantibus vndas. Idem 3. Fata salutifero mitis Deus incubat angui. Idē 4. Incubat amissæ, mersæque in corde dolore. Hor. Ser. 2. Potest acetum, age, si & stramentis incubet vnde. Ouid. Metam. 1. Incubat infelix, limosæque flumina porat. Idem 2. Incubuitque loco, nomenque in marmore lectum. Idem 14. Incubuit ferro, deceptaque decipit omnem. Vergi. Aen. 12. Incubuit, voluitque manu conuelle re ferrum. Idem 1. Incubuerit mari, totumque à sedibus imis. Idem 7. Pelli-

bus incubuit stratis sonnosque petiuit. Ait Seruius. incubare dicuntur propriè hi, qui dormiunt ad accipienda responsa. Vnde est, ille incubat Ioni, idest dormit in capitolio, vt responsa possit accipere. Cicero pro Clu. Qui illi pecunia, quem considerat spe iam atque animo incubaret, contrahit frontem. ante penul. acuit.

I N C U R I A, pen. cor. Hor. de Art. Offendar maculis, quas aut incuria fudit. ante penult. acuit.

I N C U S O, pen. pro. Stat. Achil. 1. Thessalis, & geminis incusat fata querelis. Luca. viii. Incusat bimarem vadis frangentibus æstu. Vergi. Aenid. 1. Talibus incusat, gressumque ad mœnia tendit. Ait Seruius. Incusare propriè est superiorem arguere, vt Terentius, Pater ad filium. Quid me incusas Clitipho? Accusare vero, vel parem, vel inferiorem, vt in eodem ad maritum vxor: me miseram, quæ nunc, quam ob causam accuser, nescio. Et hoc proprietatis est: licet vsus ista male corrumperet. Sciendum tamen est Terentium propter solam proprietatem omnibus Comicis esse præpositum: quibus est, quantum ad cetera spectat, inferior. Idem 12. Aeneas, magna que incusat voce Latinum. Idem Geor. 1. Incusum, aut atræ maffam picis vrbe reportat. Pers. Sat. 2. Si tibi crateras argenti, incusæque pingui. penul. flect.

I N C U S, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ignis adhuc fessum, Siculaque incude rubentem. Idem 3. Non tam grande sonat motis incudibus Aetna. Idem Theb. 2. Gorgone osque orbes, siculaque incude relictos. Claud. Quæ non incudes streperent, quæ flamma vocaret. Iuue. Sat. 3. Qua formæ graues, qua non incude catenæ. Idem 10. Incude, & luteo Vulcano ad Rhetora misi. Idem 14. Incude assidua, semperque ardente camino. Hor. de Art. Et malè tornatos in cudi reddere versus. Ouid. de Trist. 1. Allatum medijs opus est incudibus illud. Marr. 9. Tam graue percussus incudibus æra resultant. Ait Seru. Aen. 1. ibi, Scintillam excudit Achates. Vnde & in

cus dicitur, quod illic aliquid cudamus, idest, seruiamus. Idem Aen. 2. Et sunt pauca, quæ vs. producunt, vt senectus, iuuentus, salus, virtus, seruitus, incus, thius, rus, mus, pius.

INCUTIO, pe. co. Iuu. Sat. 9. Nos colaphum intutimus lambenti, crustula seruo. Idem rrr. Alter at hic tignum capiti incutit ille metretam. Ver. Aen. 1. Incute vim vetric, submersasque obrue puppes. Cicero de Vn. Quibusq; temporibus stella emerit errorē incutiant rationis experibus. Idem Att. Incutere dolorem alicui.

INDAGARE, pe. pro. lat. Syl. 2. Nō grege Masfyo, curuaque indagine clausus. Idem Achil. 1. Deposita est, sic torua feras indaga latentes. Sil. 10. Lustrat inaccessos ventantum indagine Mant. Legifer includit, grauiumq; indagine legum. Luc. 6. Et Syluas, vastaque feras indagine clausit. Tibul. 2. Quis furor est, quæ mentes densos indagine colles. Ver. Aen. 4. Dum trepidant alæ, saltusq; indagine cingunt, penult. flect.

INDERE, pe. pro. Sta. Syl. 2. Inde per obliquas erepit porricus arces. Idē. Inde vagis omen felix cuple a carinis. Iuu. Sat. 1. Hinc atque inde patēs, ac nuda penē cathedra. Oui. Meta. 1. Talibus inde modis ora indignantia soluit. Idem. Inde Promethides placidis epimathida dicitis. Idem 2. Educat inde da:ū nymphæ. Nyseides antris. Idē Fast. 1. Inde vocor Ianus cui cum Cereale sacerdos. Ver. Aen. 1. Inde lupæ suluo nutritis tegmine lætus. Idem 2. Inde toro pater Aeneas sic orsus ab alto. Aphæresis est pro deinde, at Seruius. Idē 10. Carthago premar Auioniam, nihil vrbibus inde. Exponit Seruius, idest ab Africanio, vbi ponitur aduectiū pro noie.

INDECORARE, pen. cor. Ver. Aen. 12. Nec genus indecores si me hæc haud mollia fatu. Idem 7. Non erimus regno indecores, nec vestra feretur. antepen. acuit. Vide Decus.

INDEPRESSVS, pen. pro. Ver. Aen. 12. Nunc validū dextra rapit indefessa bipennem. penult. acuit.

INDELEBILIS, pen. cor. Oui. Metam. 15. Astra ferat, nomenque erit indelebile nostrum. antepenult. acuit.

INDEUITATVS, pen. pro. Ouid. Met. 2. in deuato traiecit pectora telo flect.

INDICO, pen. cor. Catul. Heroiū mira virtutes indicat artes. Iuu. Sat. 15. Indica tygris agit rabida cū tygride pacem. Stat. Syl. 4. Frænari, nondum gremium Iouis indica laqueus. Luca. 9. Indiga cogatur laticis potare iuuentus. Cicero pro Clu. Puer rem omnem dominæ iudicauit. Idem de Leg. Atque hoc rei exitus indicauit. Idem. Vitulus indicat mores. Idem. Epist. Indicabo temerarium meū consilium tibi. antepen. acuit.

INDICO, is, pen. pro. Vergi. Aen. 1. Testa si mul diuum templis indicit honorem. Idem 7. Indicit primis iuuenem & iubet arma parari. Idem. 5. Indicitque forū, & patribus dat iura vocatis. Ait Seruius, indicit verbum iuris, & per hoc potentem vult significare ciuitatem. Cicero Att. Antonius bellum reipublicæ indicxit. Idem in Att. Iustitium indicidico oportere. penult. flect.

INDICIUM, pen. cor. Hor. de Art. Indiciis monstrare recentibus abdita rerū. Oui. de Trist. 1. 11. Nec meus indicio latitantes versus amicos. Auso. Indicij vocem quæ sine mente gero. Iuue. Sat. 10. Delator quibus indicijs quo teste probauit. Vergi. Geo. 2. Indicio est tractu surgens oleaster eodem. Idem. At sapor indicij faciet manifestus, & orat. Idem Aen. 8. Indiciis raptos, saxo occultabat opaco. Ait Seruius. Nam indicium ab indicando nomen accepit. antepenult. acuit.

INDIGE, pen. cor. Flac. 10. Multa solet turpere interdū, quibus indiget vsus. Ver. Buc. Quin tu aliquid saltē potius, quorum indiget vsus. Ait Seruius, Sanē & eget illa re dicimus, & eget illo fenatu, & eget illius rei: inde & indiget, nam & hoc vtrique iungitur casui. Mant. Omnibus, vt nemo sibi: sit satis indigeatque. Cicero de Or. Tam illa non tam artis indigent, quā laboris Idem Atti. Tamen indigeo tui consilij. Idem pro Qu. Fab. Mea adolefcentia indiget illorū bona estimatione. Idem de Inue. Nūc commissi vt me viuo alijs indigeres. indigeo ante penult. acuit.

INDIA, pen. cor. Ver. Geo. 3. Diuixit arboribus

ribus patriæ, sola India nigrum. antepenult. acuit.

INDIGENÆ, pen. cor. Ovi. Met. 2. Suspiciunt indigenæ Sidonida nomine dicunt. Idem 6. Indigge ve dei cum talia rettulit hospes. Idem 10. Est ager indiginæ Da maseum nomine dicunt. Idem 14. Indigenas fixurus apros, tergumque premebar. Sil. 3. Milicus indigenis latè regnat in oris. Luca. 2. Indigenas Latij populos non deserit ante. Iuue. Sar. 3. Quondam non indigenæ vivebant more priusquâ. Ver. Aen. 8. Hæc nemora indigenæ Fauni, Nymphæque tenebant. Air Seruius, indigenæ, id est inde geniti dicti sunt. Et sciendum secundum Hesiodi Theogoniam primò deos genitos, inde emithens, post heroes, inde homines innocentes, vltimò sceleratos: & ibi, Tunc manus Autonix, & gentes venere Sicaniæ. Omnes terræ habitatores, aut indigenæ, aut aduenæ: indigenæ sunt inde geniti, aduenæ de vno loco venientes; vt Saturnus, conuenæ de diuersis, vt Aufones, & Sicani. antepenultima acuit.

INDIGETES, pen. cor. Ouid. Metamorph. 15. Cessere dique indigetes, genitorum Quirinæ. Vergilius Aeneid. 12. Indigetem Aeneam scis ipsa, & scire fateris. Air Seruius, indigetes, duplici ratione dicuntur, vel secundum Lucretium, quòd nullius rei indigeant: vel certè indigetes sunt dii ex hominibus facti, & dicti indigetes, quasi 2. dii agentes. Vergi. Geor. 2. Dij patrii indigetes, ac Romule, Vestæque mater. vbi subdit Seruius: Abusue autem omnes dii generaliter possunt dici indigetes. antepenult. acuit.

INDIGNOR, pen. pro. Hor. de Art. Indignatur item priuatis, ac propè socio Lucre. 3. Tu vero dubitabis, & indignabere obire. Cicero de Inuen. Per quem indignabatur, accusatorem conari. Idem Epist. Hem, nos homuculi indignamur, si quis nostrum interijt. penultima. acuit. Vergil. Geor. 2. Atque indignatum magis stridoribus æquor. Idem Aeneid. 12. vitæque cum gemitu, fugitque indignata sub vmbras. penultima. 11. 12.

Iuue. Sar. 5. Structorem interea, nequæ inclinatio desit. Idem 1. Si natura negat, facit indignatio versus. antepenult. acuit.

INDIGVS, pen. cor. Luca. 9. Indiga cogatur laticis porare iuuentus. Stat. Syl. 5. concessit; raperis genitor non indigus æui. Sil. 2. Agmina vastabat claua, nil indigus ensis. Lucr. 1. Ipsa suis pellens opibus nil indiga nostris. Idem 5. Nauita nudus humi iacet, infans indigus omni. Mant. Non fortuna inopem cum sit indigus æris, & auri. Idem. Non miseræ subiecta neci, non indiga somni. antepenult. acuit.

INDOCILIS, pen. cor. Stat. Syl. 5. Belliger, indocilem ferro seruire Neroni. Sil. 1. Nec Cereri terra indocilis, nec inhospita Baccho. Ouid. Fast. 3. Ergo animi indociles, & adhuc ratione carentes. Prop. 1. Et ciat indociles currere lymphas. Vergil. Aen. 8. Is genus indocile, ac dispersum montibus altis. antepenult. acuit.

INDOLES, pen. cor. Luca. 3. Haud alium tanta ciuem tulit indole Roma. Stat. Theb. 2. Membra solo periphra, nihil indole clarius illa. Sil. 2. Indole non adeò signi, sumus, apice turmæ. Vergil. Aen. 5. Indole si dignum Latia, si sanguine prisco. Idem 10. Quid pius Aeneas tanta dabit indole signum. Air Seruius. Indoles propriè est imago quædam virtutis futuræ. antepenult. acuit.

INDOMITVS, pen. cor. Luc. 1. Acer, & indomitus, quos spes quoque ira vocasset. Idem 2. Indomitum regem, Romanæque sacra morantem. Idem 3. indomitos sciat esse viros, timeatque furentem. Iuue. Sar. 2. Acer, & indomitus, libertatisque magister. Ouid. de Trist. 5. More nec indomiti fræna recusat equi. Hor. Ser. 2. Lassus ab indomita, vel si Romana fatigat. Idem Epist. 1. Indomita ceruice ferros vbicunque locorum. Vergil. Aen. 2. Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras. antepenult. acuit.

INDVCO, penult. prod. Vergil. Buc. Spargeret aut viridi fontes induceret vmbra. Idem. Spargite humum fo-lijs, inducite fontibus vmbas. Cicero de

de Nat. difficultas induxit imperitos, ut errarent. Idem ad Her. Multos induxit in peccatum pecunie spes. Idem Att. Antonius induxit animum, sibi licere, quod vellet. penult. flect.

INDUCERE, pen. cor. Mant. Non pacē, nō inducias, nō gente volebat. ante penult. acuit.

INDULGEO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Indulgebit ebnr Dacas, quæ gloria maior. Vergi. Aen. 2. Quid tālī infano iuuat idulgere labori. Idem 4. Indulge hospicio, causasque innecte morandi. Iuue. Sat. 9. Vos humili affectu, vos indulgebis vnquā. Mant. Indulgere videt pueros puerilibus vti. Idem. Indulgere bonis, quæ fert iustissima tellus. Stat. Syl. 1. Hunc & bis-fenon sic indulgētia pergar. Cicero Tulc. Sibi imbecillitas indulget. Idem Qu. Fr. At enim Græcis solis indulgeo. Idem de Inuen. Cur his rebus sumptus suggeris? vestitu nimio indulges? antepen. acu.

INDUO, pen. cor. Oui. Met. 1. Induit: ignotas hominum conuersa figuras. Idem 2. Induitur faciem tauri, militusque inuen-cis. Idem 13. Induerat neque enim clypei oelamina nouit. Idem Fast. 1. Induerat Tyrio distincta murice pallam. Ver. Ge. 4. Induerat totidem autumnus natura te nebat. Idem 1. Induer in flore, & ramos cuiuabit olentes. Idem Aen. 3. Induit, impleuitque; mero, diuosque; vocauit. Idem 9. Non fuit Aeneadum Troiana neque induit arma. Idem 10. Induat & ciltum per costas exigat ensen. Idem 11. Harum vna inueni supremū mæstus honorem. induit, Seruius inquit, sanè figuratè dixit, vestem induit: ut exuuias indurus Achilles: cum in usu sit, induit illare, ut Indutosque iubet truncos hostilibus armis. Cicero tamen ait Att. Quare talia induamus. Et de Off. Duabus quasi nos iudutos esse personis. antepen. acu. Oui. Met. 1. Nunquam Iunonis varios induta colores. Hor. Epist. 1. Quilibet indutus celeberrima per loca valet. Iun. Sat. 2. Cærulea indutus scutulata, & galbana rafa. penult. flect.

INDUPEDIO, pen. cor. Lucr. 4. & multò citius, quantò minus indupediri. antepen. acu. Idē 5. Indupedita suis fatalibus om-

nia vinculis. Idem 2. At nō esse tamen pteplexis indupedita. Idem. Inter se nexu, minus aut magis indupedita. penult. flect.

INDUPERATOR, pen. pro. Iuu. Sat. 4. Induperatorem, cum tot sextertia partem. Idem 10. Romanusque, grauiusque ac barbarus induperator. Lucr. 4. Induperatores pugna, ac prælia obire. Idem 5. Induperatorem classis super æthera vertit. Ait Seruius Aen. 1. ibi, Terga suū pingues ceterum cum matribus agnos. Alitum verò ubi legimus epenthesi est, sicut Mauortis, vel induperatoris: & est figura sic dicta quasi iterpositio literæ, vel syllabæ ad medium dictionis: ut longior fiat numero syllabarum, vel temporum ait Laurentius Valla lib. 3. cap. 75. Anchisem facio certum, ideo dixit Vergi. quo Syllaba brevis inter longas nō potest collocari in versu heroico. ita Imperator, Vide Alef. Nam alitum facit, vel Martis, aut imperatoris. Induperator penult. flectit.

INDVSTRIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 8. Custodes aquilas armis industrius, at tu. antepenult. acu.

IN EO, pen. cor. Oui. Met. 2. Nomine diuorum thalamos iniere pudicos. Idem. Te solet amplecti, Veneris cum sodas iniris. Idem 14. Et parulis iniit tectum sublime fenestras. Ver. Buc. Teque adeo decus hoc xui, te consule inibit. Idem. Sæpe leui somnum siadebit inire susurro. Stat. Syl. 1. Tunc charas iniere fores, comitique canoro. Cicero pro Deio. Tu illius domū inire voluisti. Idē pro Sex. Ro. Filius conuiuia cum patre non inibat. Idem in Ant. Cum consules magistratuum iniecerint. Idem pro Syl. Inuius est consilium a Catilina. antepenult. acu. vide Eo, vide Audio.

INERMIS, penult. prod. Ouid. Meta. 2. At nunc a puero Thebæ capientur inermi. Ait Seruius Aen. 1. ibi, Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. Exanimus, & exanimis decimus: sicut unanimes, & unanimis, inermis, & inermis ergo pro nostro arbitrio aut secundæ declinationis erunt, aut tertriæ: sed à tercia ablatiuum singulare in i, mittunt:

tentquia communis sunt generis . pen.
acut.

INERTIS, pen. pro. Ver. Buc. Libertas, quæ se-
ra, tamen respexit inerte. Idem Geor.
1. Multum adde raris glebas qui fran-
git inertes. Idem Aen. 9. Horrisono Teu-
crum mirantur inertia corda . Idem 2.
Plurima perque vias sternuntur inertia
passim . penult. acut.

INEXORABILIS, pen. cor. Ver. Geor. 2. Ae-
que metus omnis & inexorabile fatum.
ante penult. acut.

INEXPLETVS, pen. prod. Verg. Aen. 8.
Hæret ig expletum lachrymans, ac talia
satur. penult. flect.

INEXTRICABILIS, pen. cor. Verg. Aen.
6. Hic labor, ille domus, & inextricabi-
lis error. ante penult. acut.

INFAMIA, pen. cor. Oui. Met. 1. Contige-
rat nostras infamia temporis aures. Idē.
Enumerare, minor fuit ipsa infamia ue-
ro. Idem 2. Inque nihil merito vetus in-
famia saxo. Hor. Epist. 1. Falsus honor in-
uat, & mendax infamia terret. Mant. Vn-
de illi parva est æterna infamia sæclo. an-
te penult. acut.

INFAMIS, pen. prod. Pers. Sat. 2. Infami di-
gito, & lustralibus antè saluus. Iuu. Sat.
2. Infamis Catillus ait quæ deterior te.
Mant. Cladibus, & lucris damnatum in-
famis omni. pen. flect.

INFAMO, pen. prod. Ouid. de Pont. 3. De
sine mitem animum vano infamare ti-
more. Stat. Syl. 1. Non vos quæ culpa de-
cus infamasti aquarum . Prop. 3. Iup-
piter infamat seque, suamque domum.
Stat. Theb. 7. Deformem cornu vagas
infamabat Acarnan. Cice. Epist. Vt tua
moderatio aliorum infamet iniuriam .
penult. flect.

INFANDVM, pen. prod. Ver. Aen. 1. Nauis
infandum, amissis vnus obiram. Aie
Seruus, Infandum, pro infandē, ut in 6.
Miserum, septena quocannis. Item, Tor-
uumque repente clamet, pro toruē: & est
figura, quæ fit quoties nomen pro aduer-
bio ponitur: magis autem poetica est: in
prosa uerò aut rara est, aut nunquam; ta-
men hoc infandum, potest esse etiam in-
teriectu dolentis.

INFANTARIA, pen. cor. Mart. 4. Et quod

mireris magis infantaria non est . ante-
penult. acut.

INFANTIA, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Vsq̃ue
adde nihil est, quod nostra infantia cœ-
lum. ante penult. acut.

INFERRAS, pen. cor. Stat. Syl. 5. Inferias
præmittit olor, nec rupe quod atra. Oui.
Met. 12. Inferias dederat cum fratribus
Hæstor inanes. Ver. Geo. 4. Inferias Or-
fei mittit, lucumque reuifit. Idem Aen.
10. Viuentes rapit, inferias quos immo-
lo vmbris. Aie Seruius, Inferiæ sunt sa-
cra mortuorum, quæ inferis soluuntur .
Sanè mos erat in sepulchris uiuorum for-
cium captiuo necari, post quàm crude-
uifum est, placuit, gladiatores ante sepul-
chra dimicare, qui abustis cineribus, bu-
stuarii appellati sunt. ante penult. acut.

INFIDVS, pen. pro. Syl. 14. Abstulit Mar-
te infido comitata Nemxis. Idem. Subfi-
dium infidum fugientibus zquora My-
le. Luca. 1. Temperiem segetes tellus infi-
da negabit. Ver. Geo. 2. Flexit, & infidos
agitans discordia fratres. Idem 1. Et quā-
do infidum remis impellere marmor .
Aie Seruius, infidum, cui nullus potest,
aut debet committere fidem: nam subito
fallit hominem. Idem Aen. 1. Infidat quā-
rum miseræ deus at memor ille . penult.
flect.

INFIGIO, pen. cor. Oui. Met. 2. Nec lapis
albus erat, sua mens infecerat illam. Idē
15. Tradedum Phæbo Palantias inficit
orbem. Idem. Inficit in liquida præuifos
forfitan unda. Idem de Trist. 4. Thuraq̃
in igne sonant, inficiuntq̃ diem . Idem
de Pont. 1. Nec tamen inficior si possint
nostra coire . Iuue. Sat. 13. Nunc si de-
positum non inficietur amicus . Verg.
Geo. 1. Pocula si quando læux infecere
nouerex. Idem Aen. 12. Inficit occultē
medicans, spargitque salubris. Idem O-
puse. Nec tamen inficior lapidis arde-
scere certos. Stat. Theb. 9. Cui sup: ac fi-
sios, non inficiamur honorem . Cicero
de Fi. Puer infici debet bonis artibus. Idē
Tusc. Sed nos vmbris, deliciis, ocio, lan-
gore, desidia animum infecimus. ante pe-
nult. acut. Oui. de Pon. Notitiam, pars est
inficiata mei. Sta. The. 1. Arceat alternū
regni inficiatus honorem . Idem Syl. 3.
Inficiata

inficiata lyra saxum, ingratumq; dolens. penult. flecit.

INFLATVS, pen. pro. Verg. Buc. Inflatum hesternò venas, vt semplaccho. Idè Geo. 2. Inflavit cū pinguis ebur Tyrrhenus ad aras. Cicero Acad. Simul inflavit tibicen. Idem in Piso. Cū tibi spe falsa animos rumor inflasset. Idem de Diui. Faba venter inflatur. penult. flecit.

INFODIO, pen. cor. Ver. Geo. 2. Quàm lætum infodias vitis genus optima putri. Vide Fodio. antepenult. acu.

INFORTVNVM, pen. cor. Hor. de Act. 4. Primi ipsi tibi tunc tua infortunia lædent. antepenult. acuit.

INFRA, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Infra ventriculum, & tenui distantia rima. Hor. B. pist. 2. Infra sepositas extinctus anabatur idem. Stat. Syl. 1. Ipse Anien miranda fides, infraque, superque, quo sit accen- tu. Vide a præpositio.

INFREMO, pen. cor. Luca. 1. Infremuit cū tortor leuis si Lancea Mauri. Iuue. Sat. 1. Infremuit, rubet auditor, cui frigida mens est. antepenult. acu.

INFRENSIS, pen. pro. Mant. Et nimis infrenes qui religioſa malignis. Ver. Aen. 4. Et Numide infreni cingunt & inhospita Syrtis. Idem 10. Illum infrenis equi lapsu tellure iacentem. Ait Seruius. Di- citur autem & infrenis, & infrenus: sicut inermis & inermus. Ver. Aen. 12. Infrenant alij curius, aut corpora saltu. penult. flecit.

INFVLA, pen. cor. Ver. Geo. 3. Lanea dum niuea circumdatur insula vitæ. Idè Aen. 2. Labentem pietas nec Apollinis insula cecit. Idem 10. Insula cui sacra redimibat tempora uictæ. Ait Sernius, insula facta in modum diadematis, a qua vitæ ex utraq; parte depēdent: quæ plerūq; lata est, & plarumq; tortilis de albo, & coccæo. antepenult. acu.

INFVNDQ, pen. prod. Iuue. Sat. 6. Infundit quæ non faciet, quod principis vxor. Pers. Sat. 3. Nigra quod insula vanescat Sepia lymphæ. penult. acuit.

INFVDO, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Infudit quæ non faciet, quod principis vxor. Pers. Sat. 3. Nigra quod in infusa vanescat sepia lymphæ. infusus penult flecit.

INGEMINO, pen. cor. Pers. Sat. 1. Euión ingeminat, reparabilis affonac Echo. Ovi. Met. 1. Me miserum ingeminat, tu ne es quæſita p omnes. Ver. Geo. 1. Deicit, ingeminant austri & densissimus imber. antepenult. acuit. Idem 3. Et vox assensu nemorum ingeminata remugit. penult. flecit.

INGEMO, pen. cor. Pers. Sat. 4. Ingemit hoc benefic tunicatū cū sale mordens. Ovi. Fast. 5. Ingemit Chiron, traxitq; è vulnere ferrū. Ver. Buc. Daphni tuū Pænos etiam ingemuisse leones. Idem Geo. 1. Ingemere, & fulco attritus splendescere uomer. Idem Aen. 1. Ingemit, & duplices tēdens ad sydera palmas. antepenult. acu.

INGENIVM, pen. cor. Luca. 9. Et grauis ingenium surgens caput Amphisilæna. Sil. 1. Ingenio motus audis, fideque sinister. Hor. Ser. 1. Ingenium capis quæ, fama est esse, librisque. Mart. 1. Qui iubet ingenium micis esse feris. Idem. O quantum est facilis casibus ingenium. Ovi. Met. 1. Saxior ingeniis, & ad horrida promptior arma. Idem de Pont. 4. Istius ingeniū corporis esse negent. Ver. Geo. 1. Ingenium, aut rerum fato prudētia maior. antepenult. acu. Ovi. in Ibin. Aeacus in pœnas ingeniosus erit. Idem Fast. 3. Terra sed ad segetes ingeniosus ager. Idè de Art. 2. Materiā, qua sis ingeniosus, habes. Stat. Syl. 2. Ingeniosa leuatur, veluti descendat in imos. penult. flecit.

INGENITVS, pen. cor. Lucr. 1. Vnde mare, ingeniiti fontes, externaq; longæ. antepenult. acuit.

INGENVVS, pen. cor. Mant. Natura ingenuas erat inclinatus ad aries. Iuue. Sat. 3. Herba nec ingenium violarent marmora tophum Idem. Diuitis hic serui claudat latius ingenuorum. Mant. Ingenuas artes, ac prima elementa dedisse. antepenult. acuit.

INGLACITO, pen. cor. Aesopus. Inglacitas corpus, corque senile gelu. antepenult. acuit.

INGERO, pen. cor. Claud. Ingerit, exterrēt cunabula discolor infans. Luca. 2. Nec ita incassum virtus eat, ingerat omnis. Hor. Ser. 1. Ingerere huc Appelle, tercen-
tos

tos inferis, ohe. Iuue. Sat. 6. Ingerit, atque suos ridēs producit alumnos. Perf. Sat. 5. Ingeris, ut pars sit centeno gutturre niri. Cicero Att. Sed ingero præterita. antepenult. acuit.

INGLORIUS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Luminis & paruz cultos inglorius arx. Ouid. de Trist. 5. Viue sine inuidia, mollesque inglorius annos. Verg. Geo. 2. Flumina anem, sylvasque; inglorius, ò vbi campi. Idem 4. Desidia, latamque; trahens inglorius alumni. Idem Aen. 9. Ense leuis nudo, parmaque; inglorius alba. Idem 12. Malis, & mutas agitare inglorius atres. antepenult. acui.

INGLUUIE, pen. cor. Claud. Ingluuiem non Egzeus nõ alta propinquit. Sil. 6. Ingluuiem. immenſi Veneris, grauidaque; venenis. Mant. Cuius erat dum præ ingluuiæ se ingurgitat efca. Hor. Ser. 1. præclaram ingrata stringat malus ingluuiem. Verg. Geo. 3. Improbis ingluuiem, ranisque loquacibus explet. Mant. Ingluuiis hominis, nec se pateretur inulrum. Idem. Ingluuiem, auditio properat tibicine ad vltimum. antepen. acui.

INGRAVO, pen. cor. Ver. Aen. 11. Ingrauat hæc fœus Drances, solumque; vocari. antepenult. acui.

INGRATVS, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Fusa venena silent malus ingratusque maritus. Ver. Aen. 6. Flebant, & cineri ingrato su prema ferebant. Idem 2. Sed quid ego hæc autem nequicquam ingrata reuoluo. Idem 12. Magnanimi Iouis ingrati ascendere cubile. penult. flect.

INGREDIOR, pen. cor. Ouid. Met. 1. Ingredior traherent cum fera crespula noctem Idem 2. Menalon ingrediens, & ex de superba ferarum. Idem. Ingreditur li quidum panonibus aera pictis. Idem 14. Rhegion ingreditur, feruentesque æstibus vnda. Ver. Geo. 2. Ingredior sanctos casus recludere fontes. Idem 3. Altius ingredior, & mollia crura reponit. Idem 10. Turbidus ingreditur campo, quæ magnus orion. Idem 6. Ingreditur linquens antrum, cæcosque volutat. Idem 4. Ingrediturque solo, & caput inter nublata condit. Hic vacat præpositio, quia pro graditur accipitur, ideo iungitur ab-

latiuo. Hæc Seruius Aen. 6. ibi. Ingreditur linquens. Cicero in Ant. Tu ingredi illam domum ausus es. Idem Acad. Vequam vitam ingrediar, diffinias. Idem de Clar. In vitam paulò ferius tanquam in viam ingressus sum. Idem in Ant. Magna spe ingredior in reliqua oratione. antepen. acui.

INGRVO, pen. cor. Verg. Aen. 2. Clarescunt sonitus, armorumque ingruit horror. Idem 12. Ingriuere insensos hostes, & Marte secundo. Idem 2. Ingruit Aeneas armis, & prælia miferet. Idem Geo. 2. Postremus merito, bis vitibus ingruit vmbra. Mant. Ingruit vlla lues deuectura colonos antepen. acui.

INGVIN, pen. pro. Hor. Ser. 1. Iuguen ad obscenū subductis vsque facies. Iuue. Sat. 1. Partes quisque suæ ad mensuram inguinis hæres. Oui. de Pont. 3. Scyllaque, quæ Siculas inguine terret aquas. Idem de Art. 1. Pube premit rabidos, in guinibusque cane. Idem Met. 14. Inguinibus Trucis, vteroque extare coeret. Verg. Opuseu. Candida succinctam latrantibus inguina monstris. penultima acuit.

INGURGITO, pen. cor. Mant. Cuius gratum præ ingluuiæ se ingurgitat efca. Idem. Thracius Euxinis Ageu ingurgitat vndis. Cicero in Ant. Cum in eius copias se ingurgitasset. Idem de Fin. Crudi que postridie se rursus ingurgitent. Idem in Piso. Nunquam te in tot flagitia ingurgitasses antepenult. acui.

INHIBEO, pen. cor. Oui. de Trist. 5. Tum fletus inhiens, durior hoste meos. Verg. Aen. 12. Parcite iam Rutuli, & uos tela inhiere Latini. Cicero in Verr. Si te illius vox miserabilis non inhiberet. Idem contra Rul. Sed ramen inhiere illis legibus spem nonnullam. antepen. acui.

INHIO, pen. cor. Verg. Aen. 4. Pectoribus inhiens, spirantis consult exta. Idem Geo. Nec varios inhiant pulchra testudine postes. Ait Seruius, inhiò illa dicimus. Cicero in Cat. Romulus paruus, æq; vberibus lupinis inhiens, antepen. acui.

INHOSPITA, pen. cor. Ver. Aen. 4. Et Numidæ iusteni cingunt, & inhospita syrtis. antepenult. acui.

INHUMATUS, pen. pro. Stat. Theb. 9. Exanimis socios, inhumataq; corpora Graium. Verg. Aen. 1. 1. Nos animæ viles inhumata, inflectaq; turba. Idem 6. Tu stygius inhumatus aquas, omneque seuerum, penul. flect.

INIICIO, pen. cor. Oui. Met. 1. Iniicere naupediū captiuo brachia cælo. Idē Fast. 6. Iniciuntq; manus, puerumque auelere tentant. Stat. Theb. 5. Inicio, & notas regum gestamina vestes. Verg. Geo. 4. Vnge fouens circum, & raras super iniicte frondes. Idem Buc. Luserat, iniiciūt ipsi ex vincula fertis, Idem Aen. 6. Inijce, nanque portes, portusque requite Velinos. Idem io. Inicere manū paræ, et hisque sacrarunt. Idēst tixerunt debitū tibi, ait Seruius, & sermone vsus est iuristam manus iniectio dicitur, quoties nulla iudicis autoritate expectata, rem nobis debitam vendicamus. Cicero pro Cecil. Cūm Cotta decem viris religionem iniicisset. Idem in Caril. Ne temere à me tantus tumultus ciuitati iniicere retur. antepe. acu. Vide Abijcio.

INIMICVS, pen. pro. Verg. Geo. 1. Ecce inimicus atrox magno splendore per auras. Idem Aen. 1. Accipiunt inimicū imbrem, rimisque fatiscunt. Idem 4. Quid struit? aut quæ spe inimica in gente moratur. Idem 5. Nū me quæ salum fortuna inimica tulisset. Stat. Theb. 2. Fossor & hostiles inimicent classica turmas. Cicero de pet. Conf. in autē neges? ab alienant se, & inimicantur. pen. flect. Hora. Episto. 1. Ira truces inimicitias, & funebre Bellum. Mart. 4. Protinus ingentes sunt inimicitiz. antepe. acu.

INIQUVS, pen. pro. Luca. 1. Eumenis aut qualem iussu Iunonis iniquæ. Idem 2. Sufficiens idem pelago delatus iniquo. Iuuc. Sat. 1. 4. Seruorum vērtes modio castrigat iniquo. Idem 1. Difficile est scyram non scribere, nā quis iniquē. Mart. 2. Sider iniqua tibi tristem fortuna reatum. Oui. de Pont. 4. Excidit asperitas huius iniqua loci. Verg. Geo. 1. Tribulaque, trahetque, & iniquo pōdere rastri. Idem Aen. 1. Littora iactetur olijs Iunonis iniquæ. Idem 5. Interior spatioque subit Sergestus iniquo. Idem 4. Fœnnera

nec cum se sub leges pacis iniquæ. penul. flectit.

INIURIA, pen. cor. Verg. Aen. 1. Iudicium Paridis, spretaq; iniuria formæ. Idem 9. Debita complerant, cūm Turni iniuria matrem. 1. Indulstia, exponit Seruius. hinc apud Comicos, iniurius qui audeat aliquid contra ordinem iuris. antepe. nultima acuit.

INNABILIS, pen. cor. Verg. Geo. 4. Coccyti tarda que palus innabilis vnda. Idem Aen. 6. Fata obstant; tristiq; palus innabilis vnda. antepe. acu.

INNATVS, pen. pro. Vergil. Geo. 4. Cecropias innatus apes amor vrget habendi. penult. flectit.

INNOCVVS, pe. cor. Mart. 1. Innocuus censura potest permittere lusus. Ouid. de Trist. 2. Scinditur, innocuas ut agar facundia causis. Sil. 5. extra ter innocuos latē portare per ignes. Luca 8. Horreat innocua est etas, nec iura, fidemque. Ver. Aen. 10. Omnes innocuæ sed non puppis tua Tarhon. Idem 7. Innocuum & cunctis, vndamque, auramque patenter. Ait Seruius, nō quodd nulli noceat, sed cui vindicator nulli possit nocere. Aliter serpentes innocuos dicimus: sic de innocēs, loquitur Seruius Aen. 6. ibi, Inopinave surgit: sicut & nocens participium, quia inuenimus nocē, innocēs nomen: quia innoceo non dicimus. Nul lum enim participium est, quod à verbo non trahitur: licet à sui verbi forma nō veniat. antepe. acu.

INNUBA, pen. cor. Ouid. Met. 1. 4. Innuba permanco, sed iam felicior ætas. Vergil. Opuse. Tu leo terribilis veniens, atque innuba virgo. Vide Connubium. antepe. nultima acuit.

INNUO, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Libertas emittitur coram licet innuat, atque. Cicero ad Her. Quid si iste suos hospites rogasset, imō innuisset modō. antepe. nultima acuit.

INO, Inus, pen. pro. Hor. de Art. Sit Medea ferox, inuictaq; flebilis Ino. Oui. Met. 3. Furtim illum primis Ino matera cunis. Idem 4. Percognata tuis exemplis fororibus Ino. pen. acu. Stat. Syl. 2. Culmen ab Inoo fert semita recta lethæo.

thæo. Idem. Totius Inoo reptantem pe-
ctore Bacche. Flacc. 1. Fugerit Inoo lin-
quens Athamanta Leacho. Idem 2. Re-
gna nec Inois nosſter ſinit inuidet vn-
dis. Verg. Geo. 1. Glaucæ, & Panopæ, &
Inoo Melicertæ. Ait Seruius, Inoo autē
patronymicum eſt à matre Ino. Idem
Aen. 5. Et ſenior Glauci chorus, Inouſ-
que Palæmon. Melicerta Inus filius. Et
notandum à matre patronymicum in
autore idoneo.

INOLESCO, pen. pro. Vergi. Aen. 6. Multa
diu cōcreta modis inoleſcere libro. Māt.
Sortibus, antiquo nioſ huc inoleuit ab
æquo. penul. acuit.

INOPS, pen. cor. Oui. Met. 14. Solius inops,
expeſ lecho, penēque reliſtus. Sil. 2. Iam
dudum, æque inopes penitus coquit in
tima peſtis. Anſo. Fœnoris, & velox ino-
pes vſura trucidat. Iuue. Sat. 7. Pauper-
tas, atque æris inops quo nocte, dieque.
Idem. Carinatis, & hunc inopem vidi-
ſtis Athenæ. Idem 8. Poner avaritiæ mi-
ſerer inopum ſociorum. Vergil. Aen. 9.
At tū, oro, ſolare inopem, & ſuccurre re-
liſtæ. Idem 4. Scæuit inops animi, totam
que incenſa per vrbeſ. Idem 6. Hæc oīs
quam ceruis, inops, inhumanæque turba
eſt. Ait Seruius. inopem enim dicit ſine
pulueris iactu: nam ops terra eſt. penul-
tima acuit.

INOPINVS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Sed quæ
cauſa toros, inopinæque gaudia vari.
Idem 3. Vnde hæc aula recens? fulgorq;
inopinus agreſti. Claud. Armeniæque
nines inopino tramite ducti. Idem. Præ-
uento rumore vias inopinus vtrunq;
Verg. Aen. 8. Iungere caſtra paro, quàm
ſas inopina ſalutem. Idē 5. Vix primos
inopina quies laxauerat artus. Idem 6.
O virgo noua mi facies inopinaue ſir-
git. Ait Seruius, nomen eſſe, non parti-
cipium: nam inopinata diceret, quod
non procedit: opinatus enim venit ab
eo quod eſt opinor. Sed quia inopinor
non dicimus, ideo nec inopinatus facit:
ſicut & nocens participium eſt, quia in-
uenimus noceo: innocens nomen, quia
innocæ non dicimus. Nullum enim eſt
participium, quod à verbo non trahat-
ur, licet à ſui verbi forma non veniat:

vt placita, placeor non dicamus, tamen
placeo inuenimus. Item regnata, trium-
phata: Vnde galcatus, & tunicatus, no-
mina comprobantur: nullum enim ver-
bum horum origiuis reperitur. Inopi-
nus. penul. ſeſt.

INQVIO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Comuni
ſenſu planè caret, inquit, cheu. Ma-
rius Nizolius in Cicæ. Obſ. admonet.
inquis, inquit, cuius verbi prima perſo-
na eſt inquam: Sed vide 10. Deſpaut. lib.
6. antepen. acu.

INQVINO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Mentior
at ſi quis, merdis caput inquirer albis.
Ouid. Faſt. 3. Quid facis? amplexus in-
quinat illa tuos. Idem de Trift. 4. Ruris
opes niteant, inquit arma ſitus. Idem
14. Inquinat hic preſſos latice radice
nocenti. Claud. Inquinat egregios ad-
iūcta ſuperbia mores. Cicero pro Planc.
Officioſam amicitiani nomine inqu-
inas criminoſo. Idem pro Deio. Vt do-
meſtica tua inhumanitas te noſtræ ciui-
tatis humanitatem inquinaret. antepen-
ultima acu.

INQVIRO, pen. pro. Hor. Ser. 1. Euenit,
inquirant vicia, vt tua curſus, & illi.
Mart. 6. Inquiris, dubitas, cunctaris, me-
que diebus. Ouid. Met. 1. Filius ante diē
patris inquiri in annos. Idem. Cui pla-
ceas, inquire tamen, non incolæ montis.
Idem. Deſinat inquiri, petit hanc Satur-
nia munus. Cicero Tuſcu. Quam vnā
maximè natura inquiri. Idem in Verg.
Dum in iſtum inquirō. Idem Off. tum
autem inquirunt, aut conſultant. penul-
tima ſeſt.

INSAVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. In tru-
ce ſuffigat Labeone infanior inter. Oui.
Faſt. 4. Omnis it infana nomine Gal-
lus aqua. Sil. 1. Excipere inſanos im-
bres, cœlique ruinas. Stat. Syl. 2. Mul-
teat inſanos gemitus, ſtat pectore de-
mens. Idem. Aequora, & inſani ſpirant
clementius auſtri. Idem Theb. 1. Aure
parens, paſſimq; inſano turbine raptas.
Claud. Quām penes inſani ſremitus,
animique proſanus. Vergilius Geor. 1.
Proluit inſano contorquens vertice ſyl-
uas. Idem Buc. Huc ades, inſani ſe-
riant ſi littore fluctus. Idem Aeneid. 2.

Quid tantum infano iuvat indulgere la-
bore. Idem 6. Tartara & infano iuvat in-
dulgere labori. pen. f. e. t. Vide Indycus.
Idem Buc. Insanire libet quoniam tibi,
pocula ponam. Mant. Nam iuuenes isti,
facit insanire diebus. Hor. Ser. 1. Non mi-
nus insanit, quam qui moechatur, at hi-
si. Idem 2. Vincit enim stultos ratio in-
sanire nepotes. Idem Episto. 1. Insa-
nre putas solennia, me neque rides.
Mant. 14. commune malum semel insanui
sumus omnes. Hor. Ser. 2. Stulticia est hic
summa infania, qui sceleratus. Flac. 1. Tu
verò fremitus, vanique infania cepti.
Ver. Aen. 2. Et procul o miseri, quæ tan-
ta infania ciues. Idem 10. Imo corde pu-
dor, mistoque infania luctu. Mant. Ista
superstitio levis hæc infania nostros.
Hor. de Art. Si tribus Antyciris caput
insanabile nunquam. Cicero Tusc. Om-
nes insipientes igitur insanunt. Idem in
Or. In alienos insanus insanisti. Idem in
Epist. Insanire tibi videris. Idem pro
Sest. Qui vaticinari, atque insanire dice-
bat. antepenult. acuit.

INSATIATVS, pen. pro. Stat. Theb. 6. Vbe-
ribus parcens etenim insatiatus eundi.
penult. f. e. t. Iuue. Sat. 14. Mox acquiren-
di dolet insatiabile votum. Lucr. 6. Insa-
tiabiliter totius voluatur ibidem. ante-
penult. acuit.

INSCIVS, pen. cor. Ver. Geo. 3. Inualidus
etiamque tremens, etiam inscius xui.
Hor. Ser. 2. Quem mala stulticia, & quæ-
cunque inscitia veri. Idem 1. Illum ne-
quitias, aut vana inscitia iuris. antepen-
acuit.

INSERO, pen. cor. Claud. Inferet heu sem-
per Ptolomæi noxia mundo. Stat. Theb.
4. Inferere, amplexumque truces dedu-
cere conos. Vergilius Georg. 2. Nec
modus inferere, atque oculos im-
ponere simplex. Idem. Inferat aut scro-
bis mandet mucata subacti. Ait
Servius ibi. Et sæpe alterius ramos
impune videmus. Sanè insitas arbo-
res dicimus: insertas verò causas, aut
fabulas. Idem. Inferitur ex foetu nucis
arbutus horrida. Cicero in Ver. Na-
turæ vis est, quod non opinio genuit,

sed quædam innata vis inseruit. Idem
in Or. Inferere novas opiniones, &
euellere insitas. antepenult. acuit.

INSERVO, penultim. cor. Vergil.
Geor. 1. Insequitur, cumuloque ruit
male pinguis arenæ. Flac. 2. Insequi-
tur niger, & magnis cum fratribus
eurus. Cicero in Ver. Pergam, at-
que insequar longius. Idem de Or.
Nec verò re rhetoricis quibusdam li-
bris insequor. Idem de Fin. Suspicio
insequitur falsa improborum. antepen-
acuit.

INSIDIOR, pen. cor. Ouid. Meta-
mor. 13. Hostibus insidior, fossas mu-
nimine cingo. Mart. 13. Tuetor est vir-
tus insidietur apris. Mant. insidix fal-
lendi artes incendia credes. Sil. 14.
Cocalidum insidijs confessa Minoia tur-
ba. Hor. Ser. 1. Insidias fieri, precium-
que auellier ante. Mart. 1. Qui potes
insidias dona vocare tuas. Ouid. Meta-
mor. 1. Insidixque, & vis, & amor
sceleratus habendi. Idem. Scruxerit
insidias notus feritate Lycaon. Idem
Fast. 2. Non datur insidias, armaque
testa parant. antepenultim. acuit. Ver-
gilius Aeneid. 11. Arripuitque locum
& sylvis insedit iniquis. Vnde sunt in-
sidix inquit Servius. Idem 9. Ac veluti
pleno lupus insidiatus ouile. Mant. In-
sidiata tibi est, hæc tempestate carinam.
Idem Ser. 2. Insidiatorem prætorio su-
gerichamo. Mant. Insidiatori raptor
donatur olympo. Auto. Insidiatorem
blandis erroribus anguem. Oui. Epi-
st. O facies oculus insidiosus meus. I-
dem Metamor. 14. Ille domum cir-
ces, & ad insidiosa vocatus. Idem de
Art. 1. Nunc quoque formosis in-
sidiosa manet. Idem de Rem. 1. Assuit
incautus insidiosus amor. Hor. Epist.
2. Ut patris attente lenonis ut in-
sidiosi. Stat. Theb. 6. Gaudet emula
chrymans astra insidiosa docebat.
Claud. insidiosa tuos alienent mur-
mura sensus. pen. f. e. t. Salust. in Lugur.
Adherbalem utæ suæ dolis insidiatum
esse. Cicero in Catil. Mihi Catilina
insidiatus es. Idem pro Mil. Hæc
sica

ſua intentata eſt, hæc inſidiata Pompeio eſt. Tibul. 1. Inſidet celeri conſpiciendus equo.

I N S I G N I O, pen. cor. Sil. 14. Portus æquo reis ſueta inſignire trophæis. Claud. de Rap. 1. inſignibat acu veterem qua lege tumultum. Mant. Inſignire modis, certo que extollere uultu. ſtat. Theb. 7. Capte inſignibant gentes, cælaræque ferro. Ver. Ac. 7. Auro inſignibat, iam ſetis obſita, iam boſ antepen. acu. Mant. Artibus his biſido caput inſignitis amiſtu. penulr. ſlect.

I N S I L I O, pe. cor. Hor. Ser. 1. Inſiluit ſi uis, liceatq; perire poetis. antepenult. acuit.

I N S I N U O, pen. cor. Oui. Heroi. Sed nihil inſinuo, ſoueo quoque laudibus iſtis. Luc. 1. Nota ſit, an contrâ, naſcentibus inſinuetur. Prop. 3. Tempore tam faciles inſinuentur opes. Stat. Syl. 2. Qui potes & miſero perge inſinuare parentes. Ver. Ac. 2. Inſinuat pauor, & ſcelus expediſſe merentes. Ait Seruius Aen. 1. ibi, Franguntur rami, tum prora auertit, & vndis pro auertitur, & eſt figura creberrima: poteſt namque pro actiui ſignificatione paſſiuum poni, vt eſt. Et piſtis bellantur Amazones armis. Hic pro bellant poni: nec nos debet mouere, quod bellor non facienatura enim non prohibuit, nam compone hoc verbum, & inuenitur actiuum: facit enim debello. & contrâ, pro paſſiui verbi ſignificatione actiuum ponitur, vt eſt hoc loco, auertit pro auertitur, & inſinuat pauor, pro inſinuetur: & nox humida cælo præcipitat, pro præcipitatur. Vergil. Aenei. ſecundo. Et lateri adglomerant noſtro, iuueniſque choræbus, id eſt adglomerantur ait Seruius. & hæc verba tantummodo pro ſe inuicem poni: nam & neutralis verbi declinatio actiua eſt, & communis, deponentiſue paſſiua: & aliud eſt, eſſe actiuum verbum, & aliud habere actiui verbi declinationem. Cicero ad Heren. Ergo his rebus nos inſinuabimus ad cauſam. Idem Tuſculan. Zeno inſinuauit ſe in antiquam philoſophiam. Idem contra Rul. Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarem. antepenult. acuit.

I N S I P I E N S, pen. cor. Mantu. O genus Inſipiens unde hæc aoraxia fluxit. antepe nult. acuit.

I N S I S T O, penulr. cor. Hora. Ser. 2. Quod nimium inſiterit viuenti cautus adito. Vergil. Aene. 6. Nulli ſas caſtos ſcelerat- tum inſistere limen. Ait Seruius, inſiſto illam rem dicimus, non illius rei, quod qui dicunt decipiuntur, propter ſto il- li rei, & cum datiuo etiam legitur. Quint. Inſi. primo. Ne vulgarem uiam ingreſſus alienis deniq; veſtigijs inſiſte- rem. Cicero Acad. Si negas te uſque ad obſcura progredi, illuſtribus igitur rebus inſiſtis. Idem in Or. Quid eſt, cur claudicare, aut inſiſtere velint, pe- nult. acuit.

I N S I T I O, pen. cor. Ouid. de Rem 1. Venerit inſitio, ſac ramum ramus ad optet. Vergil. Geo. 1. Panditur inſitio vitis diuerſa notatur. Ait Seruius Geo. 2. ibi, Inſeritur vero ex ſætu. inſitio eſt duplex, aut inſitio dicitur, cum in ſi- xo trunco ſurculus ſecundæ arboris ſteri- li inſeritur, aut oculorum inpoſitio, cum incifo cortice libro, aliæ ar- boris germen inſerimus. antepenult. acuit.

I N S I T V S, pen. cor. Sil. 1. Atque arma- ta dolis mens, & uis inſita ſandi. Prop. 3. Inſitor hic ſoluit pomofa uota co- rona. Vergil. Geo. 1. Vertere in alterius mutata mque inſita mala. antepenult. acuit.

I N S O L A B I L I T E R, pen. cor. Hor. Epistol. 1. Inſolabiliter tamen iſthuc mens, animuſque. antepenult. acuit.

I N S O L I T V S, pen. cor. Luca. 1. Iudi- cium inſolita trepidum cinxere coro- na. Vergil. Geo. 1. Audiit inſolitæ tre- muerunt montibus Alpes. antepenult. acuit.

I N S P E R A T V S, pen. pro. Verg. Aen. 8. Ergo inſperata deprenſum in luce repente. Idem 3. Ergo inſperata tandem tellure potiri. pen. ſlect.

I N S P I C I O, penulr. cor. Ouid. de Tri- ſt. 2. Uſque decem decies inſpicienda ui- ris. Idem Meta. 15. Inſpiciunt, menteſ- que deum ſcrutantur in illis lue. Sar. 1. Ille tamen faciem prius inſpicit, & tre- pidat.

pidat ne. Stat. Theb. 8. Inspicitur, tumidusne meas regnator olympo. Cicero pro Cornel. Neque nostras leges inspiciere potuisti. Idem pro Flac. Nam ut signum publicum inspexit. Idem in Ant. Visne igitur te inspiciamus a puero. an tepenulacuit.

INSPICO, pen-pro. Vergil. Geor. 1. perui-gulat, ferroque faces inspicat acuto. penul-ti. flectit.

INSPIRO, penulti. pro. Stat. Syl. 7. Hic mulcet dictis, tacitumque inspi-rare amorem. Ovid. Metamor. 1. Inspi-rare iubet, fluctusque, & flumina signo. Vergilius Aenid. 1. Occultum inspiret ignem, fallasque veneno. penultima flectit. Vide Spiro.

INSTABILIS, penulti. cor. Ver-gilius Aenid. 4. Inflabiles animos ludo prohibebis inani. Id est suadentes inanem vagandi licentiam. antepenul-tima acuit.

INSTA, pen-pro. Ovi. Met. 14. Numinis instar eris semper mihi neque favebor. Verg. Aen. 1. Instar montis equum diui-na Palladis arte. Ait Seruius, instar est indeclinabile, sicut Probus instaris declinauerit, ut Nestoris: & caret præposi-tione, sicut peregrè: quauis Serenus Lyricus ad instar dixerit. instar autem est ad similitudinem: unde non restau-rata, sed instaurata dicuntur ædificia ad antiquam similitudinem facta. Idem 6. Quis strepitus circa comitum? quan-tum instar in ipso est. Ait Seruius. & est nomen quod non recipit præposi-tionem: ad instar enim non dicimus, quod Probus declarat. Valla libro 6. cap. 18. contra Seruium, Instar montis equum: Seruius inquit, instar ad similitudi-nem: quid simili: udinis equo ad mon-tem? quod si etiam similis esset, non ta-men eum magnum potius, quam par-uum. meo quidem iudicio, Valla non be-ne Seruii nientem percepit: non enim Seruius comparauit equum monti, ne equum quidem ad similitudinum mon-tis factum. sed equus diuina Palladis arte ædificatus trabibus sectis equo ani-mali cōparatus nōn videbatur. expres-sit poeta magnitudinem per montem.

comparatio quidem ait Cicero in Rhe-toricis, ex similibus fit: factam esse com-parationem à poeta ad equum animal nulla protinus est comparatio equi ad montem. At vide in Vallæ 6. cap. 18. cuius exempla fortasse pro Seruio faci-unt, quæ Ciceronis sunt, ut videri li-cet in obseruationibus Marij Nizolij, quæ breuitatis gratia omitto.

INSTA VRO, pen-pro. Sil. 4. Insta-urant galeæ coni decus, & hasta inuatur. Verg. Aen. 10. Instaurant acies, Vulca-ni stirpe creatur. Idem 4. Instaurantque diem donis, pecudumque reclusis. Cice-ro Ait. Cum id sacrificium virgines in-staurassent. Idem in Verg. Cum in Cn. Dolobellam scelus tuum illud pristi-num renouauit, & instaurauit quæsto-riam. pen. acu. Vide Instar.

INSTIGO, pen. pro. Stat. Syl. 4. La-xaturque chelys vires instigat, alitque. Idem Theb. 10. Siue nouum comitem bonus instigabat Apollo. Idem. Bac-chus, & Alcides? piger instigare mino-res. Vergi. Aen. 1. 1. Fertur equo, variifi-que instigat vocibus alas. Idem Opusc. Exanimant pressor: que instigant agmi-ne ventos. Ovi. Met. 1. Ignari instigant, oculisque Aëxona quæiunt. Cicero ad Heren. Si eos vehementer instigare velimus. penul. flectit.

INSTITOR, pen. cor. Iuuen. Sat. 7. Institor Hybernæ regis, niueique cad-durci. Ovid. de Art. 1. Institor ad Do-minam veniet discinctus eniacem. Ait Vlpianus, institor est, qui tabernæ, locū ad emendum, vendendum præ-ponitur: qui sine loco ad eundem actum præponitur: sic dictus quodd ne-gocio gerendo instat. Ovid. de Art. 1. Quæque regis nectidos instita longa pe-des. Hor. Serm. 1. Quarum sub fura-talos regat instita veste. Stat. Theb. 7. Candida purpureo subnectitur instita filo. Aesopus. Institor & pressum pon-dere fuisse premat. Mant. Stringit in au-gustum noua candicat instita lappum, antepen. acu.

INSTITVO, pen. cor. Luca. 4. Insti-tuunt, & aper millo libamina Baccho. Iuue. Sat. 14. Moribus instituat serpen-

te ciconia pullos. Idem 1. Instituitque rudes melior locusta propinquas. Hora. de Art. Institui corrente rota, cur vireus exir. Vergi. Geor. 1. Instituit, cum iam glandes, atque arbuta facit. Ouid. Met. 1. Instituit sacros celebri certamine ludos. Flac. 4. Instituit toro medijsque tapetibus ipsum. Cicero pro Quint. Qui ab adolescentulo quæstum sibi instituerat sine impendio. Idem pro Flac. Cum prætor sumptus instituit eos, qui antea non erant. Idem in Ant. Antonius earum rerum omnium domesticum mercatum instituit, ille aciem instruit. antepenultima acuit.

INSTRUMENTVM, pen. pro. Mant. Instrumenta, tubas, & tympana quadrupedumque. Luca 10. Instrumenta rapit belli pax maxima turbæ. Hor. Serm. 1. Abiecto instrumento attis clausaque taberna. Ouid. Metamorph. 3. Instrumenta necis, ferrumque, ignesque precantur. penultima acuit.

INSTRVO, pen. cor. Iuue. Sat. 5. Instruit ergo forum, prouincia sumitur illinc. Ait Valla lib. 5, cap. 1. Illud quo quidam veuntur instruo, quale est, instruat me in via hac, qua gradieris. nobis, ait, apud ideneos autores incompertum est: dicimus enim instruo classem, instruo aciem, instruo causam, instruo militem: non autem discipulum, aut mentem alicuius, in quem Calepinus obijcit illud Fabii Quinti. Inst. Lib. 3. ca. 5. Orationum lectione susceptos à se discipulos instruxit. Idem. His omnibus admiscetur, ut quisque locus postulat, dicendi ratio, quæ non eorum modò scientiam, quibus solis quidam dederant, studiosos instruant. Cicero de Or. Oratorem esse instructum voce, & lepore quodam volo. Idem. Oratorem omnibus ingenij artibus instructum accedere ad dicendum. antepenultima acuit.

INSVAVIS, penultima pro. Hor. Serm. 1. Quod nisi concedes habere insuavis acerbus. penultima flebit. con trahi.

INSVLA, pen. cor. Vergil. Aeneid. 10. Insula inexhaustis chalibum generosa metallis. Ouid. Metamorph. 14. Insula

visâ mihi, tuque d' iustissime Trosium. Luca. 5. Candida Forais complexitur insula lauro. Vergilius Aeneid. 2. Insula diues opum, Priami dum regna manebant. Idem 3. Creta Iouis magni medio iacet insula ponto. Ouid. Metamorph. 15. Insula Romuleæ sacris adiecerit vrbs. Flac. 10. Insula, & ut sacro mandauit degeret antro. antepenultima acuit.

INSVBRES, pen. pro. Mant. Italix pacem, populisque Insubris ora. Idem. Insuorum, Ligurumque domos rediere Solones. Idem. Totaque fulgentes ducens Insuaria turmas. Idem. Insuaria istud habet genus istud aquatica Mantro. antepenultima acuit.

INSVBETVS, pen. pro. Vergilius Aen. 6. Insuetum pariter gelidas enauit ad Arctos. Idem Bucoli. Candidus insuetum miratur limen olympi. Idem. Non insueta graues tentabant pabula fœtas. Luca 5. Hæsit & insueti concepti per ætore numen. penultima flebit.

INSVPER, pen. cor. Vergilius Aen. 9. Insuper his: campi, quod rex habet ipse Latinus. Lucre. 6. Insuper extructa ingenij clamore locabant. antepenultima acuit.

INTEGRER, pen. cor. Iuuen. Sat. 8. Integer ambiguit si quando citabere te stis. Idem 15. Integer aspiceres iam tota per agmina vultus. Sil. 10. Excipias tergo superos precor integer oro. Stat. Theb. 4. Fulmineus Tydeus iam lætus, & integer artus. Idem 5. Castigata toris contra non integer ille. Hor. Serm. 2. Integer est mentis Damasippi creditor? esto. Iuuen. Sat. 10. Integer & iacuit Catilina cadauera toto. Quidius de Tristi. 4. Integer & melior nitidis gladiator in armis. Vergilius Aeneid. 9. Acturum pius Aeneas, atque integer xui. Idem 2. Exiliumque pati, vos d' quibus integer xui. Ait Seruius, Plenam ætatem significat ex sanguine, non est integer nisi iuuenis. Nam dicunt phisici minuti sanguinem per ætatem: vnde & in senibus tremor est. Mant. Integritas non ambitio, quæ tempore nostro. Stat. Theb. 8. Et

face mutata bellū integrabat Enyo. Cicero de Inuen. Animus defessus audien- do, aut admiratione integratur, aut rifu renouatur. antepenult. acu.

INTELLIGO, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Vena- tor quis enim iam non intelligat arres. Cicero de Or. Hec dumtaxat in Græcis intelligo. Idem de Parad. Quē enim intelligimus diuitem? Idem de Nat. Il- lud non queo intelligere. antepen. acu. Oui. de Trist. 3. Intellecturis auribus vtar, adest. pen. fleēt.

INTEMERATVS, pen. pro. Ver. Aen. 9. Intemerata colit, vellem haud correpta fuisset. Idem 2. Intemerata fides oro, mi- serere laborum. Idem 3. Intemerata fo- cis perfecto lætus honore. penult. fleēt.

INTEPEO, pen. cor. Ver. Aen. 10. Vt semel inceperit mucro, quin ecce Nyphæ ante penult. acu. Vide Tepeo.

INTER, pen. pro. Oui. Met. 1. Nix tegit al- ta duas, totidem inter vtranque locauit. Idem. Nat. lupus inter oues, fuluos ve- hit vnda leones. Vergi. Aen. 2. Nanque manus inter mortuorumque ora paren- tum. Vide A.

INTERCEDO, pe. pro. Stat. Theb. 8. Oia cer- nebam, subitusque intercidit ignis. Ci- cero pro Clu. Vnus, & alter dies inter- cesserat. Idem pro Quint. Ros. Quæ ra- tio intercesserat. pen. fleēt.

INTEREA, pen. cor. Oui. Fast. 5. respicit in- terēā clauam spatiumque leonis. Idem Met. 5. Quæritur interēā, quis tantæ pō- dere molis. Sil. 14. Interēā dum incerta labar sententia clausis. Luca. 2. Interēā trepido descendens agmina magnus. Sta- The. 2. Interēā gelidis Maia sacus aliger vmbis. Ver. Geo. 1. Nec nulla inrerēā est, inaratæ gratia terræ. Idem Aen. 12. Nec minus interēā maternis læuus in armis. Idem 10. Interēā genitor Tyberi- ni ad flumines vndam. Ait Seruius, in- terēā .i. dum hæc geruntur, & omnino sic est apud poetas, vt apud Salustium, eodem tempore: & cūm est aduerbium finalem a producit. antepenult. acuit. est enim composita præpositio, vnumq; ver- bum sub acuto proferendum: quæ per re- gimen casus omnibus grauatur sylla- bis, vt interēā. Vide A. Priscianus admo-

net libro de 12. carminibus: interēā figu- ræ compositæ ex integro & corrupto, si ea pluraliter accipiamus, inter integrum est, quia per regimen casus: & omnibus grauatur syllabis, vt inrer ea: aduerbiū verō vt interea: ea corruptū est: cūm in ea, a breue neutro genere pluraliter, & produci aduerbium: vbi clarius in com- mento: ea accusatiuus pluralis corripi- tur regulariter: nūc vbi adiungitur præ- positioni naturam mutat. ideo ex inte- gro, & corrupto fit interēā; & alia id ge- nus, vt propterēā, præterēā, antēā, quæ ex duobus corruptis ex ante & ea com- poni, admonet Calepinus: quæ pariter ambæ corrūpūtur: vt ante in antēā e de- scit: a, verō in ea produci: itaque dupli- cem esse corruptionem syllabicā & tē- poraneam.

INTEREO, pen. cor. Hor. de Art. Prima ca- dunt, ita verborū vetus interit xtas. O- ui. Met. 3. Interiit, at vos pro fama vinci- te vestra. Catul. Spurcata impuris mori- bus intereat. Ver. Geo. 1. Carduus, inte- reunt segetes, vbi aspera sylua. Idem 3. Intereunt pecudes, stāt circumfusa prui- nis. Cicero de Nat. Ignem interiturum esse, nisi alatur. Idem. Nō intelligo, quo modo calore extinctō corpora interēāt. antepen. acu.

INTERFICIO, pe. cor. Ver. Geo. 4. Fer sta- bulis inimicū ignem, atque interfice mes- ses. Cicero pro Dom. Quod cūm toties per insidias interficere voluistis. ante- pen. acu.

INTERIOR, pen. cor. Ver. Aen. 5. Interior, spatioque subit Sergestus iniquo. Idem 11. Eludit giro interior, sequiturque se- quentem. Stat. Theb. 6. Interius ductis Phœbeius augur habenis. Aëfopus. Inte- rius totus dissociatus ei. antepen. acu.

INTERITVS, pen. cor. Lucr. 5. Donec ad interitū genus. id natura redegit. Hor. de Art. Narrabo interitum deus immor- talis haberi. Idem. Nec reditum Diome- dis ab interitu Meleagri. Ait Seruius Aen. 5. ibi, Concilia, Helisumque colo. Vide & interitus dicitur res inter. ani- mam & corpus veniens. antepenult. acu.

INTERIMVS, pen. cor. Oui. Fast. 2. Interi- nam famulum, cum quo depreſſa fere-

- ris. Idem Met. 13. Interimo non ante tam, quàm cuncta coegi. Ver. Aen. 10. Oppositum interimit pugnae, nodumque, moramque. Lucr. 2. Nec sic interimit mors res, ut materiai. Idem 1. Dissoluit natura, neque ad nihilum interimat res. Cicero de Nat. Mercurius, qui Argum dicitur interemisit. Idem pro Se. Ros. Quint. Sexuola a ciuibus suis interemptus est. Idem de Fin. Lucretia se ipsam interemit. antepenult. acu.
- INTERIGO**, pen. pro. muta, & liquida. Vide Peragro. Lucr. 2. Omnia, debet enim cibis integrare nouando. Ver. Aen. 4. Integrat & mœstis late loca questibus implet. antepen. acu.
- INTERPRES**, pen. pro. Hor. de Art. Post affert animi motus interprete lingua. Ver. Aen. 10. Tertius ille hominum, diuumque interpres Asylas. Idem 3. Troiugena interpres diuum, qui numina Phœbi. Ait Seruius. Vaticinator est, qui mentem deorum mortalibus publicat. Sed quia interpres generale nomen est, currit per species. Nā ut ait, omnis diuinandi pericia in duas partes diuiditur: nam ausfursor, ut in vaticinantibus auguribus, & omnia ista ex se pendent. Stat. Theb. 9. Cur penitus magnoque interpretor omine quercū. Cicero de Amic. Iam virtutem ex cōsuetudine nostrā in interpretemur. Idem Tusc. Rectēne interpretor sententiam. Idem Att. Tuam epistolam interpretari ipse vix poteram. antepenult. acu.
- INTERROGO**, pe. cor. Stat. Theb. 6. Nunc armenta mouet, vacuosque interrogat agros. Iuue. Sat. 10. A capreis benè habet, nil plus interrogo, sed quod. Cicero. Quin. fr. Clodius interrogat suos. Idem in Part. Sic ego te vicissim eisdem de rebus interrogabo. Idem in Vat. Quid enim te de Hispaniensibus furtis interrogem? antepenult. acu.
- INTERSVM**, pen. pro. Iuue. Sat. 14. Plurimum enim intererit, quibus artibus, & quibus hunc tu. Hor de Art. Intererit Satyris paulum pudibunda proteruis. Idem. Intererit multū, Daus ne loquatur, an heros? Cicero de Sen. Sæpe inter sui querelis meorum aequalium. Idem
- Att. Tu plura audis, & interer consilij. Idem pro. S. Ros. Quibus in rebus interesse non possumus. Idem Att. Magni interet Ciceronis, vel mea potius. Idem. Hoc inter me, & illos interest. Idem pro. Milo. Semper Milo quantum interestet P. Clodij, se perire cogitabat. pen. acu.
- INTESTATVS**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Intestatus eas, adeo tot fata, quot illa. Idem 1. Hinc subitæ mortes, atque intestata se nectus, pen. flect. Hor. Ser. 2. Vestrū prætoris instabilis, & sacere. antepenult. acuit.
- INTESTINVS**, pen. pro. Catul. Sub repse mi, atque intestina perurens. Idem. Intestina canes cætera membra lupi. Lucr. 4. Horum intestinum quod vis quale esse putandum est. penult. flect.
- INTYBA**, pen. cor. Verg. Geo. 4. Quoque modo potis gauderent intyba rimis. Idem 1. Strymonæque grues & amaris intyba fibris. Ait Seruius. malè quidam. intybam auem quandam amaricoris accipiunt. Nam intyba dicitur corea herbas quasdam noxias: quarum radices multæ & tenues ambiunt segetes & necant. Fibris autem abusiue ait, quod radices in tyborum hac, atque illac decurrunt: ut fibræ per iecur, idest venæ quædam, & nerui. intybus, intybum, & intyba dicuntur sic intyba. antepen. acu.
- INTIMVS**, pen. cor. Verg. Geo. 4. Quin ipse stupuere domus, atque intima læti. Idem. Intima more suo sese in cunabula condent. Sil. 2. Tandidudum, atque inopes penitus coquit intima pestis. Pers. Sat. 1. Intran & tremulo scalpuntur ubi intima versu. antepen. acu.
- INTOLERABILIS**, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Intolerabilis nihil est, quàm sermō diues. antepen. acu.
- INTONVIT**, pen. cor. Verg. Aen. 9. Intonuit læuū, sonat una lechifer atcus. antepen. acu.
- INTRA**, pen. pro. Hor. Epist. 2. Et versentur adhuc intra penetralia vestis. Iuue. Sat. 9. Et salibus vehemens intra pomeria natis. Verg. Aen. 1. Coniugis infandæ prima intra limina dextra. Idem. Iaque intra iactum cœli progressus vterque, quem accentū habet. Vide Regulæ.

INTRACTABILIS, pen. cor. Ver. Aen. 1. Sed fines Libyci, genus intractabile bello. Idem Geor. 1. Vique sub extremum brumæ intractabilis imbrem. antepenult. acuit.

INTREPIDVS, pen. cor. Iuue. Sat. 13. Atque ideo intrepidi, quæcunque altaria tangunt. antepen. acuit. Vide Trepidus.

INTRUSO, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Intrauit calidū veteri ceurone lupanar Ouid. Met. 3. Qui simul intrauit rorantia fontibus ætra. Idem. 1. Intrauere sui non est horamine longo. Stat. Syl. 1. Hasque intrare doinos, ipsi erraretis antores. Idem. 4. Intrauit repetita larem sic fertilis oro. Idem Theb. 9. Corpora nec ponto sum mora intrabat amaram. Ovi. Met. 15. Iā que caput rerum Romanam intrauerat urbem. Idem. At proceres quoniam muros intrare vereris. Mart. 14. Masculus intrauit fontes, emerisit vtrumque. Cicero de Nat. Cūm Gracchus pomerium intrasset. Idem pro R. P. Rabirius regnū intrauit. Idem pro Dom. Intrare in Capitolium non debuisti. Idem Quin. Fr. Qui in tuam familiaritatem penitus intrauit. pen. acu. Intrō ad verbiū moræ aliorum accentum habet. Terentius And. Vos isthæc intrō auferre. Vide Quintianum Epographia 5. Vide Intrus, Vide Regulas nostras.

INTROITVS, pen. cor. Ovi. Fast. 1. Ianitor egressus, introitusque videt. Iuue. Sat. 11. Creditur introitus solet expectare macelli. Ver. Opusc. Sed res introitus soluunt adituque parenti. Sil. 4. Introitu facili quam traxit ab ænore piscem. Idem 14. Tot vno introitu capientur militis arces. antepenultima, acuit.

INTUITVS, penul. cor. Claud. Pascitur intuitus sic rex ad prima tenebat. antepenult. acuit.

INTVS, pen. pro. Pers. Sat. 1. Quid non intus habet? non hic est Ilias Acci. Idem 3. Ad populum Phaleris, ego te intus, & in cute noui. Hor. de Art. Formet enim natura prius non intus ad omnem. Ovi. Met. 1. Concussit patuere fores, videt intus edentem. Idem Fast. 6. Nos tamen ad

ductos intus agemus equos. Idem de Trist. Formaque nō taciti funeris intus erat. Verg. Aen. 7. Exultantque æstu latitantes furit intus aquæ. Idem. 1. Intus aquæ dulces, viuoque sedilia saxo. De quo Quintilianus Inst. 1. cap. 10. inquit, hoc amplius intrō & intus loci aduerbia, eo tamen intus, & intrō sum solecismi sunt sed dicimus eo ramen intro, & sum intus: intus est loci, intrō ad locum.

INVADES, pen. pro. Sil. 2. Nec facilem populis, nec nomina inuadite laudem. Idē 12. Vrupto terras inuadunt carcere mēti. Ver. Aen. 11. Troes agunt, princeps turmas inuasit Asylas. Idem 10. Signa canunt primus turmas inuasit agrestes. Idem 6. Tumque inuade viam, vaginaque eripe ferum. Idem 12. Inuadunt matrem clypeis, atque xre sonoro. Cicero in Sal. Qui ista iustata rabie petulanter in uxorem meam inuasisti. Idem Qu. Fr. Imperator noctu urbē hostium inuasit. Idem de D. Ausi fame eneclia in offam pulvis inuadit. pennult. fleclit.

INVALIDVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 5. Des licet in ualido pectus mihi robore sultum. Idem in Epistol. Dij melius, ualidoque precor vibrata lacerto. Vide Validus. antepen. acu.

INVENTO, pen. cor. Mart. 1. Quis tantas liquidis artes inuenit in vndis. Ver. Aen. 10. Fata viam inuenient, stygijs per flumina fratris. Idem 4. Inueni germana viam, grate ratore. Idem Geo. 1. Exefat inueniet scabra rubigine pila. Luca. 1. esse ducis mortus, & causas inuenit armis. Stat. Syl. 5. Inuenire viam, liuentia fata, piumque. Idem Theb. 9. Gurgitis effugiens inuenerat hasta cruorē. Iuue. Sat. 8. Facundum inuenias, solet hic defendere causas. Hor. Ser. 2. Primus & inuenit piper, albam cum sale nigro. Cicero de Clar. Nihil autem inueniri potest. Idem de Fin. Torquatus qui hoc primum cognomen inuenerit. antepenult. acuit.

INVIDEO, pen. cor. Verg. Buc. Non equidem inuideo, miror magis vndique totis. Idem Aenid. 4. Alcanio ne pater Romanas inuidet arces. Ait Seruius hoc aestior

neſtior eſt elocutio, ſi addamus quam rem inuidemus. Idem Opuſc. Liber pampineas inuidit collibus vmbras. Ait Seruius, Inuideo tibi illam rem dicimus. Idem Aenid. 8. Inuidet imperium, ſeræque ad fortia vires. Idem 5. Nec bonus Eurytion præſtato inuidit honori. Stat. Syl. 1. Inuidere viro, iamdudum poſte reſcluiſus. Idem Auro nec inuideant quæ te genere Dicarchi. Idem 5. Inuidet, & velis adnubilat aura ſecundis. Claud. Conuenit, inuideat claris, fortesque trucidant. Hor. de Art. Si poſſum, inuideor? cum lingua Catonis, & Enni. Cicero contra Rul. Illi, qui honori inuiderunt meo. Idem Tuſc. Vt nobis optimam naturam inuiſſe videantur. Idem de Or. Interdum in hoc tibi Cræſſe paulum inuideo. Ouid. de Pont. 4. Inuide, quid laceras Naſonis carmina rapti. Idem Episto. Inuidus, iracundus eris, vinoſus aniator. Stat. Syl. 2. Inuidus, atque artiæ deſunt in muñera flammæ. Idem 3. Cecropio ſtagnata luto cur inuida Memphis. Idem Theb. 10. Inuida, ſata pijs, & fors ingentibus auſis. Mart. 1. Inuida quem Lachelis raptum Trieteride nona. Vergil. Bucol. Arcades, inuidia rumpantur vitilia Cordero. Idem Geor. 3. Inuidia infelix, furias, omnemque ſeuerum. Luca. 1. Inuida fatotum ſeries ſummisque negatum. Iuue. Sat. 10. Inuidia mergit longæ, atque inſignis honorum. Stat. Syl. 2. Inuidia felix, animi vitalia vidit. antepenult. acuit. Vergil. Geor. 4. Aut durum tinea geous, aut inuiſa Minerua. Idem Aen. 4. Deſerit, ac Delum maternum inuiſit Apollo. Idem 6. Hic quibus inuiſi fratres, dum vita manebat. Mart. 1 4. Fleſcit ab inuiſo morientia lumina diſco. Iuue. Sat. 14. Inuidioſa dabit minimus ſolatia ſanguis. Luca. 9. Inuidioſus eras, mene, inquit degener vnum. Mart. 1. Inuidioſa feri radiabant atria Regis. Ouid. Faſt. 1. Dempſerat oppoſitas inuidioſa ſeras. Idem Metamor. 15. Tempus edax rerum, tuque inuidioſa vetuſtas. penultima fleſcit.

INVILO, pen. cor. Sil. 10. Sed meus in

uigilat curis, noctiſque quietem. Idem 14. Inuigilat cautis fronte imperterritus armis. Vergil. Geor. 4. Namque aliæ. viſtu inuigilant, & ſedere pacto. Stat. Theb. 8. Inuigilare malis, illum. æreus vndique clamor. antepenultima acuit.

INVIOLABILE, penult. cor. Vergil. Aenid. 4. 1. Turne ſinuul pacis ſolum inuiolabile pignus. antepenultima acuit. Idem Opuſc. Inuiolata vacat cura, quod ſua mariti. penultima fleſcit.

INUITVS, penult. pro. Hor. de Art. Tu nihil inuita dicis, faciesque Minerua. Mart. 1. Inuitas nullum, niſi cum quo Corra lauaris. Ovi. Met. 1. Quamquam inuita probat, nec non & cuius, & vnde. Idem 2. Gaudet & inuito grates agit ille parenti. Idem Faſt. 1. Quid facis? inuito pectore paſſa Iouem. Idem de Pont. 4. Si minus inuito te quoque gratus ero. Idem Met. 11. Inuitat ſomnos crepitantibus vnda lapillis. Vergil. Aen. 5. Inuitat qui forte velint, & præmia ponit. Idem 9. Freti armis vltroque inuitant moenibus hoſtem. Idem Geor. 1. Inuitat genialis hyems, curasque reſoluit. Idem 4. Vicina inuitet de eedere ripa calori. Stat. Syl. 3. Prouocat, & dignis inuitat Pallada templis. Sil. 8. Lætus ania, ſi qua interea inuitauerit aura. Hor. de Art. Verbaque prouiſa rem non inuita ſequentur. Vergilius Opuſc. Inuitata pijs nunc carmine ſaxa, lyraque. Iuue. Sat. 14. Inuitatus ad hæc aliquis de ponte negabit. Cicerone in Ver. Quis ſenatorem Romanum teſto, ac domo non inuitet? Idem in An. Tota familia occurret, hoſpicio inuitabit. Idem Episto. 15. Me crebro ad cenam inuitat. Idem. Atticum a Cæſare valde liberaliter inuitor in legationem. penultima fleſcit.

INVIVS, pen. cor. Ouid. Met. 14. Elicuere ſui nondum tamen inuia Iani. Vergilius Aenid. 1. Perque vndas ſuperante ſalo, perque iuuia ſaxa. antepenultima acuit.

INULA, pen. cor. Hor. Ser. 2. Atque acidas

- das mauult inulas, necdum omnis ab acta. antepenul. acuit.
- INVTILIS**, pen. cor. Ver. Aen. 2. Circundat nequicquam humeris, & inutile ferrum. antepen. acui.
- IO**, Ius indifferēs. Hor. de Art. Perfidus Ixi on, Io vaga, tristis Orestes. Stat. Syl. 1. Testis Io superi, nec inexorabile Clotho. Tibul. Vxor Io, remoue seua puella faces. Mart. 5. Ecquis, Io reuocat? disce dentemque reducit. Idem. Ecquis, Io, lar ges pandit amicus opes. Oui. Met. 1. Fle tibus auget aquas, natamque miserum Io. Idem. Consistat quocunque loco spectabat ad Io. Idem de Trist. 4. Miles Io magna voce triumphē canet. Idem in Ibin. Quem memor a sacris nuncquoque pellit Io. Idem Epist. Hiperm. Quæ tibi causâ fugæ est, quid Io freta longa pererras. Iuue. Sat. 6. Erepet genibus, si candida iusserit Io. Sil. 14. Quaque ferebatur ductor Sidonius Io. Vbi exponitur Io inter iectio lætantis, & bæcantis. Ver. Aen. 7. Clamat iò matres, audite vbi quæque Latinz. Ait Seruius, vox clamantis est, & tragicus sermo. Idem. Vt leuè clypeum sublatis cor nibus iò. Cuius fabula, ait Seruius, hæc est. Hæc Inachi filia Argiuorum fluminis fuit, hanc amauit Iuppiter: & dum cum ea esset, Iunq superuenit timens ille ne deprehenderetur, Ionem mutauit in vaccam, & eam poscenti dedit Iuno ni: ne pellicem conhteretur: cui Iuno Argum ocularum omnibus membris Aristonis filium custodem apposuit. quem cum Iuppiter per Mercurium interemisset, Iuno eum in paonem mutauit. Ioni verò immisit oestrum, quo diu exagitata ad Aegyptum venit: & Iouis voluntate in Isin mutata est. A Seruio Io, Ionis declinari. Io, Ius, Græcè declinari pen. cor. eandem acui.
- IOACHIM**, pen. cor. Mant. Sed Ioachim vir primus erat Galilæus eandem. Idem. Ad Ioachim dixit, venienti occurre nariito. Vide Abram. antepen. acui.
- IOANNES**, pen. pro. Mant. Altera Ioannes tanto dignissimâ patre. Idè. Surgit. Ioannes centeno proximus anno. Idem. In clyte Ioannes Christi sobrine volantis.
- Idem. Cui Stephanus, cui coniungit sua festa Ioannes. Idem. Principio satur sonat alta arcana Ioannes. Idem. Hic iuuat in diuos magnam transferre Ioannem. penult. acuit.
- IOANVS**, pen. pro. Mart. Imberbis Ioannus adhuc lanugine prima. Idem. Talibus in sonuit verbis Ioane parentum. penult. flectit.
- IOBEL**, pen. cor. Mant. Quod Iobel appellat soboles Abramica cornu. Vide Abram. penult. acui.
- IOBILEVS**, pen. pro. Mant. Huic anno cognomen erat Iobileus ab ipso. pen. flect. ex metro.
- IOCO**, pen. cor. Auso. Ludere nie dixit, sal soque in amore iocari. Idè. Laudat permixtis sobria musa iocis. Ait Seruius Aen. 1. ubi, vt primum lux alma data est, exire, lucosq. Et locos, & loca dicimus, Cum in numero singulari locus tantum dicamus. simile est & iocus, nam ioca facit, & iocos. penult. acui. Hor. Ser. 1. Campanum in morbum, in facem per multa iocatus. Tibul. 2. Aut etiam sibi quisque palam nam turba iocosa Mart. 1. Non potuit melius litè finire iocosam. Oui. de Trist. 2. Vita verecunda est, musa iocosa mea. Ouid. Met. 2. Arbiter hic igitur sumptus de lite iocosa. Hor. Ser. 1. Præterea, nec sic, vt qui iocularia ridēs. Cicero Epist. Sed iam cupio tecum coram Iocari. Idem. Iocer ne te cum per literas. Idem. Sed de re seuerissima tecum iocor. penult. flect.
- IOLAS**, pen. pro. Ver. Aen. 11. voluitur ille excussus humi, Catillus Iolam. Idè Buc. Nec si muneribus certes, concedet Iolas. Idem. Phyllida mitte mihi, meus est natalis, Iola. Idem. Et longum fornosæ, vale, vale, inquit, Iola. Oui. de art. 3. Alcides Iolem hanc ego, dixit, amo. penultima acuit.
- IOLAVS**, pen. pro. Oui. Met. 9. Ore reformatus primos Iolus in annos.
- IOLICVS**, pen. cor. Oui. Met. 7. Victor Iolicus tetigit cum cōiuge portus antepenul. acui.
- IONIGENA**, pen. cor. Mant. Ionigenam Petrum, sacraque in sede locarunt. antepenult. acuit.

- Ionam**, quæ pertulit alio. penultima acuit.
- IONISVS**, pen. cor. Oui. de Pont. 4. Et maris Ionij transferitis aquas. Idem Fast. 4. Ioniumque capax, Icarumque legit. Idem de Trist. 1. Nos tamen Ionium, non nostra findimus æquor. Idem 2. Egerit Ionio Bosphorioque mari. Ver. Aen. 5. Ionioque mari, maleque sequacibus vndis. Stat. Syl. 1. An solum Ionij sub fluctibus Elidis amnem. Oui. Met. 15. Nauigat Ionium, Lacedæmoniūque Tarentum. Sil. 14. Pulsata Ionio respondet saxa profundo. Pers. Sat. 6. Condidit Ionio, iacet ipse in littore & vna. Oui. de Art. 1. Ionicas inter chalathum tenuisse puellas. antepenult. acu.
- IOPAS**, pen. pro. Ver. Aen. 1. Post alij proceres Citheræa crinitus Iopas. Prop. 2. Nobiscum est Iope, vobiscum candida Tyro. pen. acu.
- IORDANIS**, pen. pro. Sannazar. de partu Virg. Iordanem regio nostris stat cognita sacris. Mant. Tu Iordanis aquis genus immedicabile morbi. penultima flestit.
- Ioseph**, pen. cor. Mant. Adiutore Ioseph grandi sub marmore clausit. Idem. Hanc putat ob noxam Iosephon qui patris belia. Vide Abram. Io sephus antepenult. acuit.
- IOVIS**, pen. cor. Oui. de Pon. 2. Occulit, & colitur pro Ioue forma Iouis. Stat. Sil. 1. Aëticus Elæis senior Iouis, & tua mitis. Ioue. Sat. 10. In tunica Iouis, & pictæ Sarrana ferentem. Mant. Brixia Fautti num genuit, comitemque iouitam. pen. flestit. Iouis acuit.
- Ipsa**, pen. pro. Ver. Aen. 3. Ipse diem, noctemque negat discernere cælo. Ait Seruius, hoc enim significat emphatis pronominis. Idem 7. Ipse domum fers quam uis se nocte ferebat. Idem 2. Hoc ipsum ut strueret Troiamque aperiret Achivis. Ait Seruius hoc ipsum, per m, quia usurpatum est ipsud: & est naturale ipsus, ut ipse mihi Dauid. Dicimus ergo ipsa, ipsa, ipsum: ut doctus, docta, doctus; quod recessit abusu, cui ipse successit, quem accentum habet. Vide Ille. penult. acuit.
- IPHIGENIA**, pen. pro. Ioue. Sat. 12. Iphigenia domi dabit hanc altaribus, & si. penultim. flestit. scribitur enim per ei, diphthongon Græcæ. Iphigeniæ immolatione Agamemnon nulle naues serua uir.
- IPHIANASSA VS**, pen. pro. Lucr. 1. Iphianassæo turbarit sanguine foede. penult. acuit.
- IPHAS**, pen. pro. Oui. Met. 9. Iphis auus fuerat, gausa est nomine mater. Idem. Cū pater Iphi tibi flauam desponder Ianthem. Idem. Iphis amat quo posse frui desperat, & augeat. Idem 14. Iphis Anaxaretum humili de stirpe creatus. Idem. Iphis, & ante fores hæc verba nouissima dixit. penult. acuit.
- IRA**, pen. pro. Luca. 1. Acer, et indomitus quo spes, quoque ira vocasset. Sil. Non ille errantis Massilæ palluit iras. Ioue. Sat. 1. Quid referam, quanta sicem iecur ardeat ira. Ver. Buc. Nonne fuit factus tristis Amarillidis iras. Oui. Met. 1. Ingentes amicos, dignas Ioue concipit iras. Idem. Victa remollescent, si flestitur ira deorum. Idem de Trist. 1. Quis vetat irato numen adesse deo. Ioue. Sat. 1. Ducitur iratis plaudendum funus amicis. Hor. de Art. Iratusque Chremes tumido diligitur ore. pen. flestit. Idem. Aue fanaticus error, & iracunda Diana. Idem. Impiger, iracundus, inexorabilis ær. Ouid. Metamor. 2. Possit loqui eripitur, vox iracunda, minasque. Idem. Phill. Irascor votis heu leuis ipsa meis. Vergilius Aenid. 12. Terrificos, atque irasci in cornua tentat. Idem. Geor. 4. Et tentat sese, atque irasci in cornua discit. Stat. Syl. 3. Irascorque etiam quantum irascuntur amantes. Cicero in An. Omnino irasci amicis non remerere soleo. Idem pro Quint. R. Dij hominibus irasci, & succensere solent ira. penult. flestit.
- IRIS**, pen. pro. Ouid. Metamor. 1. Concipit Iris aquas, aluenta que nubibus æfert. Idem 14. Quasque rates Iris Iunonia penè cremarat. Vergilius Aen. 10. Egit ubi hic Iuno demissæ, nubibus Irim. Idem 9. Irim de cælo misit Saturnia Iuno. Idem.

IRI decus cœli, quis te mihi nubibus a-
ctam. Ait Seruius, Iris quasi eris dicta
est: nunquam enim ad conciliationem
mittitur, sicut Mercurius, sed ad distur-
bationem, & est ministra non tantum
dearum, sed & deorum. Idem 5. Irim de
cœlo inquit Saturnia Iuno. Idem 4. Ergo
Iris croceis per cœlum roseida pennis.
Ait Seruius, Iris nisi è regione solis nō
fit, cui varios colores illa dat res: quia a-
qua tenuis, aer lucidus, & nubes caligan-
tes irradiat: varios creat colores. Idem
D. Sicilesq; obitus Irim demisit Olym-
po, de quo Pierius admonet, quærebant
veteres cur Irim, & non Iridem Vergi-
dixisset? positumque Irim pro Iridem.
C. Inlius Romanus inquit, Varronē ta-
men, Tullum, & alios huius Iris, protu-
lisse. Hæc Pierius. Iris penult. flect.

IRVS, pe. pro. Oui. Penul. Irus egens, peco-
risque Melanthius autor edendi. penul.
flect.

IRREMEABILIS, pen. cor. Ver. Aen. 6. E-
uaditque celer ripam irremeabilis vn-
dæ. antepenult. acuit.

IRREPARABILIS, pen. cor. Ver. Geo. 3.
Sed fugit interea, fugit irreparabile tem-
pus. Idem Aen. 10. Stat sua cuique dies,
breue, & irreparabile tempus. antepen-
ult. acu.

IRREQVIVTUS, pen. pro. Mart. 4. Cui nō
mane feras, irrequietus aue. Stat. Syl. 5.
Irrequietus ama nunc quod cupis esse
videri. pen. flect.

IRRIDO, pen. cor. Oui. Met. 1. Cæperat
irridet prima pia vota Lycæon. Hor. E-
pist. 1. Nunc semel irrifus triuiis attole-
re curat. Cicero Acad. Vos ab illo irride-
mini. Idem de Nat. Claudius per iocum
deos irridens. antepenult. acuit.

IRRIGO, pen. cor. Verg. Aen. 10. Exercent
que viri, Pædolusque irrigat auro. Idē
Geo. 4. Figat humo plantas, & amicos ir-
rigat imbres. Pers. Sat. 5. Hic satur irri-
guo mauult turgescere somno. Hor. Ser. 1.
Irrigumq; mero sub nocte corpus ha-
bento. Luca 5. Montis & irrigui premi-
tur fastigia campi. antepenult. acu. Cice-
ro de Nar. Aegyptum Nilus irrigat. Idē.
Democriti fontibus Epicurus hortulos
suos irrigauit.

IRRITO, pen. pro. significat instigo, inci-
to, stimulo, vel irruendo a canum simili-
tudine, qui in eos, a quibus prouocan-
tur, irruunt, componiturque, ait Anr.
Nebriſſ. a rito, ritas. Ver. Aen. 10. Irritat
que virum telis, & voce lacessit. Ouid.
Fast. 1. Tunc sicco primas irritat cortice
flammas. Idem. Irritare tuas, nec laudes
asserere nostras. Ver. Opusc. Irritat flam-
mas illius corporis Aetna est. Mant. Irri-
tare solent vomitum de cordibus iniis.
Idem. Res malè tuta viros lingua irri-
tare proterua. Lucr. 5. Irritata lex ia-
ciebant corpora saltu. Idem. Irritata ca-
nom cum primùm magna molofum.
Mant. Irritata pilas rictu iaculatur ahe-
no. Idem. Innotat irritatus aper, qui lu-
mina toruo. Oui. Met. 1. Cunctaque ma-
gna facit quibus irritata dolore. Cicero
pro Mil. Vi irritare, & ferro lacessere ali-
quem. Irrito verò ait Antoc. Nebriſſ. ab
in & ratus significat inanio is, penult.
breuiatur. Delpaut. irritus quasi non ra-
tus, pen. cor. & verbum hinc factum irri-
to, as, de quo vulgatur hic versiculus. Irri-
ta euacuans, irritis prouocat iras. Ver.
Geo. 4. Luſtrabat raptam Eurydicen, at-
que irrita Ditis. Idem Buc. Irrita perpe-
tua soluent formidat terras. Idē Aen.
11. Quo ferrum quid ve hæc geritis te-
la irrita dextris. Idem 10. Omnia discer-
punt, & nubibus irrita donant. antepen-
ult. Oui. Met. 1. Effodiuntur opes irrita
menta malorum. Iuue. Sat. 11. Irritamen-
tum Veneris languentis, & acres. penul-
acuit.

IRROGO, pen. cor. Hor. Ser. 1. Regula pec-
catis quæ pœnas irroget aquas. antepen-
ult. acu. Cicero pro Dom. Mihi præ-
fenti multa irrogarentur.

IRRORO, pen. pro. Ver. Geo. 1. Aut cum so-
le nouo terras irrorat eous. Idem. 11. 1.
Iam cadit, extrenioque irrorat Aquar-
ius anno. Oui. Met. 1. Inde vbi libatos
irrorauere liquores. penult. flect.

IRRVGO, Rui Philomela. Tugrides in-
domitæ rauceant, rugientesque leones.

IRRVMO, pen. cor. Mart. 2. Quæ faciat, duo
sunt irrumat, aut furuit. antepen. acu.

IRRVO, pen. cor. Flac. 2. Irruerant ædæ pa-
riter natæque, nurusque Cicero de Or.
Quod

quod in alienas possessiones tam temerè irruisses. Idem pro Dom. In quem quisque per homines tam temerè concitatos irruerit. antepen. acuit.

Is, cor. Oui. Met. 3. Si modò verus is est quantus, & qualis ab alca. Hor. de Art. Rideat, chorda qui semper oberrat eadem. acu. eadem, nominatiuus antepen. acu. Ver. Aen. 10. Sors eadem Ismarus Hebrum cum Strymone siccata, ablatiuus verò pen. siccata.

Is acida, pen. cor. Mant. Isacida celo inuili resētabimus isto. antepen. acu.

Isa vrs, pen. pro. Luca. 2. Crustumium q; rapax, & victus sapias Iliuro. Cland. Indonitus curru Seruilis egit Iliuros. penult. siccata. dipthongus enim longa est natura, ait Lascaris.

Isis, pen. pro. Ouid. de Pont. 1. Isis Isiacos ante sedere focos. Idem de Trist. 2. Isis ade sedens, cur hanc Saturnia quereat. Iuue. Sat. 6. Isis antiquo quæ proxima surgit ouili. Idem. Aut apud Isiacæ potius sacraria lenz. Idem 13. Isis & irato feriat mea lumina Sistro. Idem 3. Promptus & Isreo torrentior ede quid illum. Ait Seruius Aen. 10. ibi, Masticus arata princeps secat æquora tigri. Græca nomina, & quæ genitiuum singularem in dis, mittunt in eo tantum, & in datiuo crescunt, & in accusatiuo, & ablatiuo paria sunt nominatiuo, vt tygris, tygridis, tygridi, tygrim, tygris, tygri. Isis, Isidis, isidi, isim, isis, is, si aliter inuenerimus, abusiue dictum est, vt Luca. 3. Quæ caput rapido tollit cum tygride magnus. Idem. Ocio & cæli flammis, & tygride fixa. pen. siccata.

Isma vrs, pen. cor. Verg. Geo. 2. Heu seges tacetæ terræ iuuat Ismara Baccho. Idem Aen. 10. Et treis quos Idas pater, & patria Ismara mittit. Idem Buc. Nec tantum Rhodope miratur, & Ismarus Orpheæ. Idem. Ismarus, aut Rhodope, aut extremi Garamætes. Idem Aen. 4. Fie Berot Ismarij conitx longqua Dorici. Idem 10. Te quoque magnanimæ viderit Ismare gentes. Idem. Sors eadem Ismaros Hebrum cum Strymone siccata. ante penult. acuit.

Isma litaris, pen. pro. Mant. 15.

Mactizum sine mansuetudine vulgus. penult. siccata.

Isma vrs, pen. pro. Oui. Met. 2. Et celestis Ismenos cum Phocaico Erymantho. Idem 6. Equibus Ismenos, qui maris Sarcina quondam. Idem 3. Ismenis crocale sparsos per colla capillos. penult. siccata. Idem, Thuraque dant, sanctaque colunt Ismenides oras. antepen. acu.

Is vrs, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Istud onus subeat ipsis manantibus vrsis. Ver. Aen. 4. Mecum erit iste labor nunc qua ratione, quod instat.

Isra, pen. pro. Verg. Geo. 3. Turbidus, & corquens flauentes Ister arenas. Ait. Seruius, Ister fluuius Scythiz, qui & Danubius nominatur. penult. acu.

Ita, pen. cor. Oui. Met. 1. Vix ita limitibus discreuerat omnia terræ. Idem. Atque ita semineces partim feruentibus artus. Idem atque ita disparibus calamis compagine cæret. Idem de Trist. 1. Atq; ita tu tacitus quærenti plura legendum. Ver. Aen. 11. Et Venulus dicto parēs ita farier iussit. Idem. Haud ita ne experti binas, & pandalus iugens. Idem 12. Tum sic affatur gregem, atque ita turbidus infit. Ait Seruius Aen. 2. ibi. Nos contra effusi lachrymis, cōiuxque Creusa. Præpositiones, uel aduerbia in a, exeuntia, modò producent ultimam litteram, excepto pura, & ita; quia apud Ennium & Pacuuium breuia sunt: hinc est quod etiam numerorum nomina indeclinabilia producentur: vt, Triginta magnos, volēdis mensibus orbes. Ea verò quæ de clinantur, breuia sunt secundum rationem in a exeuntia: sicut ita quando cōponitur cum que, quæ est cōiunctio casualis, & habet accentum in prima, vt ita que, & vna est dictio. Idem significans quod ergo, seu igitur: sed si iungitur cū que enclitica, diuisæ sunt partes, que, & ita vt, itaque significans & ita, & est ad uerbium similitudinis.

Ita lia, pen. cor. Luca. 1. Urbibus Italiz, lapidisq; ingentia muris. Sil. 14. Discreta Italia, atque Oscio memorabilis ortu. Ter. Aen. 1. Italiam fato profugus, Launæque venit. Idem 3. Italiam dixisse duces de nomine gentem. Idem. Italiam, Italiam

liam primus conclamat Achates. Idem. Italiani læto focij clamore saluant. De quo ait Fabius Inst. 1. cap. 10. Præterea barbarissimi vitia quæ sunt, siue cum sylaba corre. produciuntur: ut, Italiam fatos. Despaut. admonet, omnium grāmaticorum communi astipulatur corripit, & per estasin a poetis, præsertim a Vergilio produci: ideo nemo vereatur eam producere; sic Italus, Italicus, & Italidis. Oui. Met. 15. Grata quis Italicis autor posuisset in oris. Ver. Aen. 1. 1. Italides, quas ipsa decus sibi dia Camilla. Ait Scetuius, pulchra deriuatio non vera, nam verum est Italæ. Italus autem vnde est Italides magis est patronimicum, quàm derinatum: sicut Belias, vnde est Belides. Oui. Fast. 4. Itala non tellus, Græcia maior erat. Ver. Aen. 3. Et sæpe Hexpetiam, sæpe Itala regna vocare. Idem 9. Coniecto sternit iaculo, volat Itala cornus. Syl. 6. Nec tamen aduersis fuerat fracta Itala virtus. Mart. 10. Mutauere meas, Itala regna comas. Hactenus Italus producit primam. Hinc corripit eandem. Pers. Sat. 5. Mercibus hic Italis mutat sub sole recenti. Hor. Epist. 2. Res Italas armis tueris, moribus ornes. Idem Aen. 12. Spes Italas tecalent nostro Tybetina fluenta. Idem. Non ego nec Teucris Italos patere iubebo. Hor. Ser. 1. Sat. 7. At Græcus postquam est Italo persuasus aceto. antepenult. acuit.

ITER, pen. cor. Mart. 1. Omnibus ut natis trisile pateret iter. Oui. Met. 1. Hac iter est superis ad magni testæ tonantis. Idem 14. Dumque iter horrendum per opaca crepuscula carpit. Stat. Syl. 1. Primus iter nostris ostendit in æthera diuis. Luca. 1. Hac iter est belli gemitu sit quisque latenti. Sil. 14. Cæcum iter ad manes tenebroso limite pandit. Hor. de Art. Doctus iter melius mortalita facta penibunt. Idem Epist. 1. Sic iterat voces, & verba cadentia rollit. Oui. Met. 12. Tota fremit, vocesque refert, iteratque quod audit. Idem 2. Dixerat hæc resonis iurebat vocibus heu heu. Cicero Orat. Vt quod dixit, iteret. Idem. Cum aut duplicantur, iteranturque verba. Iter penult. acui. Itero antepenult. Sil. 7. Postquam iterata tibi

sunt pocula iam pede risum. Oui. Met. 7. Vtque virginea nullis iterata prioribus penult. flect.

ITERUM, pen. cor. Lucr. 1. Vt capere humorē dec item manabile frigus. Idem 6. Non valet e lapide hoc alias impellere item res. Hor. Ser. 1. Cætera item nequeunt stultis hærentia cur non. Ver. Geo. 1. Cōtemplator item, cum se nux plurima syluis. Idem. Pinguis item quæ sit tellus hoc denique pacto. penult. acui.

ITERUM, pen. cor. Marr. 3. Meiere vis iterum iam Palinurus eris. Stat. Syl. 1. Hic iterum sudare neget mactæ oro nitenti. Luca. 1. Antiquum repetens iterum chaos omnia militis. Oui. Fast. 3. En iterum fluctus similes audite querelas. Idem Mer. 1. Iupiter hoc iterum sermone silentia rupit. Idem 2. Arfurus iterum Xanthus, stauusque Lycornas. Ver. Aen. 12. Testaturque deos, iterumque ad prælia cogit. Idem 10. Redde oro miseris, iterumque reuoluere casus. Idem 3. Prædicam, & repetens iterumque, iterumque monebo. antepenult. acuit.

ITHACVS, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Non Ithacæ puppi læuior vnda fuit. Iune. Sat. 14. Aut Ithacum parcat tunicis licet, atque lacetnis. Hor. Ser. 2. Non satis est Ithacani reuehi, patriosque penates. Idem Epist. 1. Non est apertus equus Ithacæ locus, ut neque planis. Vergil. Aen. 2. Hoc Ithacus uelit, magno mercetur Atridæ. Idem 3. oblitusque sui est Ithacus discrimine tanto. antepenult. acuit.

ITIDEM, pen. cor. Oui. Fast. 3. Ante tuas itidem curia prisca fores. Lucr. 4. Magna itidem sæpe in somnis faciunt; geruntque. Ver. Opuse. Sæpe maus itidem Bacchus ad arma vocat. antepenult. acui.

ITRYS, pen. cor. Oui. de Tril. 2. quæque suū luget nunc quobque mater Itrym. Idem Mer. 6. Ad matrum veniebat Irys, quid possit, ab illo. Idem Fast. 3. Implet ut amissum cum gemit ales Itrym. Aut Seruius, in Ver. Buc. Ecl. 7. ibi, Aut ut murtos Terei. Tereus autē rex Thracum fuit qui cum Pannionis Athenarum legis filiam Prognem nomine duxisset vxorē, & post aliquantum tempus ab ea rogatur, ut sibi Philomelam sororem videret.

dam

dam accerferet: profectus Athenas dum adducit puellam, eam vitiauit in itinere, & ei linguam, ne facinus indicaret, abscidit: Illa tamen rem in veste suo cruore descriptam misit forori: quare cognita, Progne hym filium interemit, & patri epulandum appofuit: postea omnes in aues mutati sunt: Tereus in Vpupam, Itys, in Phasianum, Progne in hirundinem, Philomela in lusciniā. pen. acuit.

I V B A, pen. cor. Luca. 1. Erexitque iubam exhausto graue murmur hiatu. Idem 4. Signa suum comitata iubam non fusior ulli. Stat. Syl. 1. Cui rigidis stant colla iubis, viuisque per armos. Idem immortale iubar vicina sede tueri. Claud. Eripiat lunare iubar, quid signa sagacis. Ouid. Met. 2. In dextras abiere iubas, pariterque nouata est. Idem 13. Turpis equus nisi colla iubz flauentia uellent. Idem 1. Per inbar hoc, inquit, radijs insigne coruscis. Ver. Aen. 2. Pectora, quorum inter, fluctus artecta, iubarque. Idem, Armorum facie, & Graiarum cruore iubarum. Idem 4. It portis iubare exorto delecta iuuentus. Ait Seruius, Nam proprie iubar lucifer dicitur, quod iubas lucis effundit. Vnde iam quicquid splendet, iubar dicitur, ut argenti, gemmarum: est autem lucifer interduo Iouis, Plurimumque Veneris stella: iubar enim præcedit Auroram, & facit, hoc iubar, huius iubaris. penult. acu.

I V B O, pen. cor. Mart. 1. Qui iubet ingenuum mihi esse feris. Oui. Met. 1. Inspirare iubet, fluctusque, & flumina signo. Idem. Ossa reor dici, iacere hos post terga iubemur. Ioue. Sat. 2. Et iubet archetypos pluteum seruare Cleanthas. Stat. Sylu. 1. Ast illam sumam leuiter, sic nanque iubebas. Luca. At tumultos iubet ipse dolor iuuat ignibus acribus. Ver. Buc. Oppida quæ iubeant telluri insindere sulcos. Idem Geor. 2. Ante locum capies oculis, atque iubebis. Idem 3. Post hinc digressus iubeo frondescia capris. Idem Aen. 2. Infandum regina iube renouare dolorem. Idem 9. Mortalem eripiam formam, magnique iubebo. Idem 12. Non ego, nec Teucris Ita

los parere iubebo. Cicero. Episto. 215. Literæ, non quæ te aliquid iuberent. Idem Att. Dionysium iube saluere. antepenult. acuit.

I V B I O, penult. cor. Mant. Cyriaco tunc æra sonant, tunc iubilat ancon. antepenult. acuit.

I V C V N D V S, pen. pro. Ouid. de Pont. 2. Te mihi iucundas efficiente uias. Verg. Aen. 6. Quod ter per cœli iucundum lumen, & auras. Idem Opusc. Singula diuini est animi, ac iucunda uoluptas. Luue. Sat. 5. Iucundum, & charum sterilis facit uxor amicum. Stat. Theb. 8. Sydera, iucundaque offensum lucē profuturæ Phileticus Cic. Epist. 2. Epist. 1. admonet, nullam ponas differentiam siue iocundum, siue iucundum dicas: nam o, & u, affinitate iunguntur sine discrimine: & quodcunque uoluptatem nobis, atque lætitiā affert, iocundum appellamus: errant qui pro lætis iucudos uocant. Ait Ioan. Delpaut. iucundus à iuuo, iocundus non dicitur, sed uox est barbara. Cornucopiz ait, à iuuo fit iucundus, quod non significat lætum, ut quidam barbarè accipiunt, sed lætitiæ plenum penult. acuit.

I V D A S, penult. pro. Mant. Hæc crucis inuestor Iudas miracula cernens. Idem. Principio Iudæ tenebroso emergere ab orco. Idem. Iuda in Cyriacum uerso qui tempore longo. Idem, Mater erat Iudæ uerò duo nomina, Iudas. Idem, Arua perens, Iudas uerò Babilonia Christi. Iue. Sat. 3. Iudæis quorum cophinus, sternumque suppellex. Luca. 2. Incerti Indæ Dei, mollesque Sophææ. Mart. 7. Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum. Idem. Iudæum nulla sub cute pōdus habet. Mant. Tu quoque Iudæa ueniens ab origine Iesu. Idem. Iudæa de gente uirum Mauorte potentem. Iudas penult. acu. Iudæus pe. scest. diphthongus longa est, Vide Eo. Iuu. Sat. 14. Iudaicum ediscunt, & seruant, & metuunt, ius. Clau. Nutrit Iudaicis, quæ pingitur India uelis. Mant. Iudaicæ mendam tulit ignorantia linguæ. Idem, Iudaicæ venturum hominem, qui regna per omnes. Idem. Iudaicæ manus intravit cre-

scientia in horas. antepen. acu. Ioannes Torrellus, Iudæus cum æ diphthongo scribendum præcipit.

I V D E X, penulti. produ. Vergil. Bucc. Iudice te, metuum, si nunquam fallit imago. Ouid. de Trist. b. 1. Res quoque priuatas itacui sine crimine iudex. Idē Meramorph. 1. Iudicis ora sui, sed erat sine iudice tuti. Idem 3. Iudicis æterna damnauit lumina nocte. Horat. de Art. Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est. Iuuen. Sat. 4. Si fecisset idem caderet sub iudice morum. Idem 7. Hoc satis, quam si dicas, sub iudice uidi. penult. acuit.

I V D I C I V M, penulti. corre. Vergili. Buccol. Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas. Idem Aeneid. 1. Iudicium Paridis, spreteque iniuria formæ. Oui. de Pont. 1. Quorum iudicio siqua probata proba est. Stat. Sylu. 1. Iudicium, mœnienique uiris licet Enthæ uatis. Lucanus. 1. Iudicium in solita trepidum cinxere corona. Flacc. 10. Iudicij focium, quo sanctum exercet honestum. antepenultima acuit. Mantuan. Sacra domus fœstis fora iudicialia ponunt. penult. flect.

I V G E R V M, & iugera, penulti. corre. Iuuenal. Sat. 3. Iugera quam multa, magna que paropside, cœnat. Stat. Syl. 1. Iugera nostra tenens ubi post Aeneia fata. Idem Theb. 6. Iugera delectas cui desolauimus urbes. Mart. 1. Rura, nemusque sacrum, delectaque iugera musis. Idem. Atque suburbani iugera pulchra soli. Idem. Et cæsa iugeribus non onerosa suis. Oui. Meramorph. 1. Qui modo pestifero tot iugera uentre prementem. De quo inquit Valla libro 1. cap. 7. è diuerso iugerum in singulari secundæ, in plurali tertiæ declinationis: non autem, ut ait Priscianus, iugus, iugis: cum omnes dicant in singulari iugerum, & in plurali iugeribus. Cicero in Anto. Medico tria milia iugerum de disti. Idem. Duo milia iugerum agri Leoncini Sex. Clodio assignasti. Quintilianus Inst. 1. cap. 18. Iugeri mensuram ducentos, & quadraginta longitudinis pedes esse, dimidioque in latitudi-

nem patere. antepenultima acuit.

I V G A L I S, penultima produ. Flac. 9. Sola recusasti lectum temerare iugalem. Stat. Syl. 2. Hoc cessare decus, nec tantum Roma iugales. Catul. Nec Thetidis tædas noluit celebrare iugales. Oui. Met. 1. Illa velut crimen tædas exosa iugales. Idem 3. Non tulit æthereus, donisque iugalibus arsit. penult. flect. Vide Iugum.

I V G U L O, pen. cor. Lucr. 4. Tollunt clamorem, quasi si iugulentur ibidē. Mart. 1. De nobis facile est, scelus est iugulare Falernum. Ouid. Met. 12. Haud tamen effigies medio iugulaberis esse. Ver. Aen. 12. In flammam iugulant pecudes, & viscera uiuis. Ouid. de Trist. 1. Hæsurū iugulo iam puto, ianique meo. Idem de Pont. 2. Nec dabit intonso iugulum caper hostia Baccho. Idem in Ibin. Da iugulum cultris hostia dira meis. Stat. Theb. 2. Effugit, & iugulo iugulum ferit irrita ligno. Lucr. 3. Nec prius ad iugulū, & superas accedere fauces. Mart. 1. Vel don in iugulum foderat ensē necesse. antepenult. acu. Cicero pro Clu. Postquam tam multis eum factis, decretisque iugulasset. Idem Tusc. Nec giunnitū audiūt, cum iugularisus. Iuuen. Sat. 12. Grande operæ precium faciat iugulata Mycenis. Oui. Renel. Denique quisquis erat castris iugulatus Achinis. Flac. 7. Expedit, totque ora simul iugulata procorum. penulti. flect.

I V G V M, pen. cor. Verg. Buc. Incipiunt, mollique iugum demittere clauo. Idem Georg. 1. Cæditur & tibia aore iugo leuis, altaque sagus. Idem Aeneid. 5. Conculere iugis, pronique in uerbera pendent. Sil. 2. Intremugre iugis ista clamo ciebatur. Idem 14. Libertas, in statque iugum pars Punica castra. Vergil. Aeneid. 6. Inde alias animas quæ per iuga longa sedebant. penult. acuit. Ouidi. Heroi. Tu modo duritiem syluæ deponere iugosis. Vergi. Aeneid. 4. Ne cui me vinclo uellem fociare iugali. Ait Seruius, iugali autem propter iugum, quod imponebatur matrimonio coniugendis. Vnde etiam Iuno iugalis

lis dicitur. Iugum, penult. acu. Iugofus, penult. flect.

IUGURTHA, penult. pro. Luca. 2. Vnda triumphati iacuit præregna Iugurthæ. Idem 9. Scandere Pompeium, quæ frangere colla Iugurthæ. penultima acuit. Ouid. de Pont. 4. Ille Iugurthino clarus, Cymbroque triumpho. Clau. Ipse Iugurthinam subiturus carcere penam. penult. flect.

IULIVS, penult. cor. Mart. 1. O mihi post nullo Iuli memorande sodales. Idem 3. Iulius ætidiu nomen in ore meo. Idem 6. Iulia lex populis ex quo Faustine renata est. Idem 9. Caius ut sit Iulius & Paralinus. Mant. Iulius in greditur diuis tritura flagellis. Ouid. Metamorph. 15. Diuis ab excelsa prospectet Iulius ædes. Hora. Ser. 1. Iulius, & fragilis Pædiaci, surque Votanus. Stat. Syl. 1. Et laterum passus, hunc Iulia templa teneant. Aulo. Iulius, Augustus, nec non & Iunius, æstas. antepenult. acuit. Vergil. Aeneid. 12. Tum socios, mæstique metum solatur Iuli. Idem. Ceder Iulus agris, nec post arma ulla rebelles. Mart. 10. Nascere Dardania promissum nomen Iulo. Ovi. Met. 14. Cum bene Iunæ opibus crescentis Iuli. Iuu. Sat. 8. Vt te conciperet quæ sanguine fulget Iuli. Ver. Aen. 1. Vt puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo. Ovi. Fast. 4. Magnus Iulæus Cæsar habet æuos. pen. flect.

IUMENTVM, pen. pro. Mant. Tabifico, iumenta greges armenta colonos. Hor. Epist. 1. Aëoliis onerata plagis iumenta, canesque. Iuue. Sat. 4. Quid refert igitur quantis iumenta fatigat. Idem 9. Esse puas ferui, ut taceant iumenta, loquantur. Idem 7. Expectet, spargatque luto iumenta recenti. penult. acuit.

IUNO, penult. pro. Ouid. Metamorph. 1. Nuncia Iunonis varios induta colores. Idem Fast. 3. Iunonem Sparte, Pelepiadesque Mycenæ. Vergil. Aeneid. 12. At Iuno, ex summo, qui nunc Albanus habetur. Idem Georg. 3. Quas sitas ad sacra boues Iunonis, & uria

Idem Aeneid. 3. Eruit, hic Iuno scæas sævissima portas. penult. flect. Ouid. Metamorph. 14. Quasque rates Iris Iunonia penè cremarat. Stat. Syl. 2. Quæ non gemmata volueris Iunonia cauda. Vergil. Aeneid. 1. Vocibus, & uertor, quo se Iunonia vertant. Ouid. Metamorph. 4. Indoluit factio Iunonigenæque marito. Idem Fast. 6. Adde Ienena Tarium Iunonicolasque Phaliscas. antepenult. acuit. Idem. Iunonale leges tempus, nec Romulus illas. penult. flect.

IUNCTURA, penult. pro. Ouid. Met. 2. Porrigitur, digitosque ligar iunctura rubentes. Idem 12. Terque, quaterque graui iuncturas uerticis ictu. Verg. Aeneid. 12. Balteus, & laterum iuncturas tribula mordet. penult. flect.

IUNIPERVS, penult. cor. Vergil. Buc. Iuniperi gravis umbra nocent, & frugibus umbræ. Idem. Stant & iuniperi, & cæcanæ hirsutæ. antepenult. acuit.

IUNIUS, penult. cor. Auso. Iulius, Augustus, nec non & Iunius, æstas. Ouid. Fast. 5. Iunius a Iuuenum nomine dictus adest. Idem 6. Iunius a nostro nomine nomen habet. Idem. Iunius est Iuuenum, qui fuit ante senum. Flac. 9. Iunior armentum Phœtusa simillima parri. Mant. Quo Iuni prima ipsa dies intrare uidebit. antepenult. acuit.

IUPITER, pen. cor. Ovi. Met. 1. Iuppiter antiqui contraxit tempora veris. Idem. Iuppiter hoc iterum sermone silentia rupit. Idem. Iuppiter est genitor per me quod eritque, fuitque. Idem Fast. 3. Iuppiter est iuuenis, iuueniles aspice nulus. Ver. Aen. 3. Nec longo distant cursu, modo Iuppiter adsit. Idem 9. In vada præcipitant, cum Iuppiter horridus austris. antepenult. acu. Idem 10. At Iouis interea monitis Mezentius ardens. Idem 9. Constitit ante Iouem supplex per uota precatus. Idem. Quos Iouis eduxit lupo syluestris Hiera. Idem Buc. Ecl. 3. Ab Ioue principium musæ, Iouis omnia plena. pen. acuit. vide Lucetius, vide Anxur.

I V N O, penult. pro. Fla. 2. Dona Dei nunc digna tuis adiungitur armis. Cice. de Cl. Decus omne uirtutis cum summa eloquentia laude iunxisti. penult. acuit.

I V N O, pen. pro. Mart. 9. Hunc puer ad Libycas iurauerat Hannibal aras. Ovi. Meta. 1. In facinus iurasse putes, det o-cius omnes. Idem 2. Ne dubita, dabitur, stygias iurauimus undas. Idem de Trist. 2. Per mare, per terras, per cœlia numina iuro. Sil. 2. Iurabat Phrygiam, atque animo prima arma mouebat. Lucan. 1. Perque tuos iuro quocunque ex hoste triumphos. Verg. Aen. 4. Aulide iurasti classem, & ad pergamam misi. Idem 12. Hæc eadem Aenea terram, mare, sydera iuro. Idem 6. Præcipitans traxi mecum maria aspera iuro. Sil. 14. Iurati obtruncant, nec iam modus ensibus addunt. Ouidi. Briseis. Tu mihi iuratus per numina matris aquosæ. Stati. Syl. 1. Permeruit iurata manus, nec occipacis. Idem 3. Imbellis, tumidoque nihil iuratus Atreidæ. Iuratus à turo, ait Valla 1. cap. 30. Iuratos enim iudices dicimus, qui iurant. Vergili. Aenei. 9. Per caput hoc iuro, per quod pater ante solebat. Ait Seruius, alij uolunt, ideo antè, quia absens est Aeneas. Nam iurare possumus etiam per absentis filij caput. Vide Valla 2. capit. 1. seu 4. pen. flecti.

I V S, pro. Hor. Ser. 2. Ius anceps noui causas defendere possum. Idem 1. Agri colani laudat iuris, legumque peritus. Idem Epist. 1. Armenius cecidit ius, imperiumque Phraates. Luca. 8. Ius, & fas, multos faciunt Ptolomæ, nocentes. Stat. Syl. 1. Reddere iura foro, nec perturbare curules. Luca. 1. Cederet iurique tuo natura reliquit. Mar. 2. Cauimus, & domini ius omne remisimus ægro. Ouid. Metamorph. 2. Inque diem alipedum ius, & moderamen equorum. Idem Fast. 5. Et dederat fratri boreas ius omne rapinæ. Idem Metamorph. 13. Ius habet, & Triton, Athamantiadesque Palæmon. Sta. Syl. 1. Iura Abæ? uelut illa quidem ter habere, quaterque. Ouid. Phyl. Iura, si-

des ubi nunc commissaque dextera dextræ. Vergil. Aeneid. 1. Iura dabat, legesque iuris, operumque laborem. Ait Seruius. Ius generale est, sed lex iuris est species: non est ergo iteratio. ius ad non scripta etiam pertinet, leges ad ius scriptum. Iuuenal. Sat. 14. Boleum condire, & eodem iure natantes. Hic ius aliud significat, quod uulgò brodo, flecti.

IUSTINIANVS, pen. prod. Manu. Romanam asseruit rem Iustinianus in am-
plos. Mart. 11. Sexcenti cœnant à te Iu-
stine uocati. penult. flect.

IUSTITIA, pen. cor. Ver. Aen. 1. Iustitiaque dedit gentes frænare superbas. Idem Geo. 2. Iustitia excedens terris ue-
stigia facit. Iuue. Sat. 8. Iustitiæque te-
nax fastis, dictisque mereris. Luca. 1. Iu-
stitiū latuit plebeio tactus amictu. Idem
5. Iustitio, nam si qua Deus sub pectora
uenit. Ver. Aen. 1. Iustitiæ prius mi-
rer, Belline laborum? Ait Seruius, figu-
ra Græca est, minor illius rei, & regno il-
lius rei. Catu. Iusticiam nobis men-
tem auertere deorum. antepenultima
acuit.

IUTURNA, pen. pro. Ouid. Fast. 2. Nais-
da, Iuturnam uir, uir tuus, inquit, aman-
ti. Verg. Aen. 12. Disce tuum, ne me
incuses Iuturna dolorem. Idem. Vix ea,
cum lachrymis oculis Iuturna profu-
dit. penult. acu.

IUVENIS, pen. cor. Ver. Buc. Hic illum
uidit iuuenem, Melibæe, quotannis.
Idem Aen. 11. Insensus iuueni Turno
sic ore uicissim. Idem. Primitiæ iuuenis
miseræ, bellique propinqui. Ovi. Fast.
5. Iunius a iuuenum nomine dictus 2-
dest. Idem 3. Iuppiter est iuuenis, iue-
niles aspice vultus. Hor. de Art. O ma-
ior iuuenum quantis & uoce paterna.
Vide Senex. Hor. de Art. Aut nimium
teneris iuuenentur ueribus unquam.
Stat. Theb. 3. Vulnere, & attrito co-
gunt iuuenescere faxo. Idem Syl. 1. Ter-
ruit, & subit præceps iuuenile pericli.
Vergil. Aeneid. 5. Et mihi quæ fuerint
iuueneri corpore vires. Claud. An-
te genas dulces, quàm flos iuuenilis
inumbat. Mart. 14. Cynthia facundi

carmen

carmen iuvenile Propertii. Stat. Theb. 1. Amphicrioniades fractū iuuenilibus arnis. Ovi. Met. 1. Vtque meum intonsis caput est iuvenile capillis. Idem 2. Oecupat ille leuem iuuenili corpore currū. Idem 14. Silenusque suis semper iuuenilior annis. Idem de Trist. 2. Quo uidear quantis nimium iuueniliter usus. Idem de Amore 3. Ille feram sonuisse rarus iuueniliter arcum. Idem Meta. 10. Iecit ab obliquo nictidum iuueniliter aurum. Mantua. Te nimium grauibus, nimium iuueniliter offers. antepenul. acu. Iuuenilis, pen. flect.

IUVENCVS, pen. pro. Ver. Buc. Huc ipsi porum uenient per prata iuuenti. Idem Geor. 1. Tercenum niuei tendent dumeta iuuenti. Idem 3. Ad delubra iuuat, cōsosque uidere iuencos. Idem Aene. 3. Bellum etiam pro cōde boui, stratisque iuuentis. Ouid. Fast. 3. Tollit humo munus cōsa prius ille iuuenta. Idem Meta. 1. Inachidas undas uultus mutauerat ille iuuentem. Idem 2. Induitur faciem tauri, mistusque iuuenti. Mart. 1. Alea iuuentorum, nulnera figer ubi. penulti. acu. Mant. Vifam ut agnatam peragrarē iuuentula saleus. antepenul. acuit.

IUVENALIS, pen. pro. Mart. 7. Cum Iuuenale meo quæ me committere tentas. Idem. De nostro facunde tibi Iuuenalis agello. penul. flect.

IUVENTVS, pen. prod. Stat. Syl. 1. nulla tibi, longe uiridis sic flore iuuentæ. Luca. 1. Rupra qui ex populi, stratique ex cira iuuentus. Sil. 14. 1 Stat mediocre deus uincencum ignaua iuuentus. Iuue. Sati. 2. Quid Cremeræ legio, & cannis consumpta iuuentus. Verg. Aen. 1. Cæsariem nato genitrix, lumenque iuuentæ. Ait Seruius, iuuentus est multitudo iuuenum, iuuentas dea ipsa, ut libertas: iuuenta uerò ætas. Sed hæc à poetis confunduntur plerunque. penulti. acu. Vide Incus.

IUVO, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Non iuueni lusus qui placere iuuant. Idem, Nec iuuat in lucem nimio macrescere uino. Idem Met. 1. Cæruleus frater, iuuat auxiliaribus undis. Hor. Ser. 1. Vt

nasdieni iuuie te cœna beati. Ovi. Fast. 4. Adiuuat & fortes uoce sonante manus. Stat. Syl. 2. Sed iuuere moræ, placido lunata recessu. Idem, Castigabat herum, studioque, aieisque iuuabar. Idem 3. Terreat, ipse adero, & conamina tanta iuuabo. Luc. 9. Iuuir sumpra ducem, iuuie dimissa potestas. Verg. Aen. 10. Iuueris auxilio, sint tot responsa securi. penulti. acu. Vide, Lector, his exemplis iuuī primam producere, licet Antonius Nebriss. libro 5. ait, iuuī prateritum ab eo quod est iuuō, as. Catullus breuiavit. Cicero Offi. Res quibus & se possint iuuare, & suos. Idem Nat. Sin autē dij neque possunt nos iuuare, nec uolunt. Vergil. Aen. 1. Mittite, forsā & hæc olim meminisse iuuabit. Ait Seruius, huius autē uerbi prateritum perfectum anomalum est: nam cū primæ coniugationis uerba in tempore perfecto, aut in aui exeant, ut amaui, aut in ui solutam, ut tonui: hoc uerbum, nec in aui facit, neque in ui, sed in uui, ut iuui. penult. acuit.

Iuxta, penult. prod. Verg. Aen. 9. Tres iuxta famulos temere inter tela iacentes. Stat. Syl. 1. Tunc Deus, Alpini qui iuxta culmina dorsū. Sil. 8. Marmoreis sistam tēplis, iuxtaque dicabo. Vide A.

L

Labor, uerbum, pen. pro. Ver. Bu. Quam nostro illius labatur pectore uultus. Mart. 6. Labebris, & domini gemme recta subis. Ouid. Met. 2. Non tulit in cineres labi sua Phæbus eosdem. Idem, Pectoribus, lachrymeque genis labuntur obor eis. Idem 15. Cum gradibus nitidis elabitur, oraque retro. Idem de Trist. 1. Labitur ex oculis tunc quoque gutta meis. Idem de Pont. 4. Labitur, & nullo tardior amne Tyras. Stat. Syl. 1. Labetur, cœlo, miscebitque oscula iuxta. Idem, Teque per obliquum penitus quæ labebris amnem. Idem 3. Labitur, & nequeo, quanuis mouet ominis horror. Iuena. Sat. 15. Labitur hic quidam nimia formidine

midine cursum. Hor. Epist. 1. Labitur, & labetur in omne volubilis ævum. Valla lib. 5. cap. 59. Labo primam vitam, hinc labor nomen: sed labor verbum primam longam. Cice. Tusc. Inci tataque semel in proclive labitur Idem de Leg. Quin labebat longius. Idem Or. Verba celerius labuntur. penult. flect.

LABOR, nomen. penult. cor. Hor. Ser. 1. Parvula, nam exemplo est, magni formica laboris. Sil. 15. Nec soli faciles, longique laboris anheli. Luca. 1. His Cæsar Perusina fames, Mutinæque labores. Mart. 1. Omnis Cæsareo cedat labor Amphitheatro. Ouidi. Metamorph. 2. Sponte sua properant, labor est inhibere volantes. penult. acut. Vide Honor.

LABORO, pen. pro. Hor. Epist. 1. Claudius angusti privignis scire laboro. Idem de Art. Decipimur specie reſti, brevis esse laboro. Idem. Incideris, nec quarta loqui persona laborat. Ouid. Metamorph. 1. Ardeat & mundi mores operosa laboret. Idem. Attria vestra ruet, Atlas an ipse laborat. Marti. 1. Litigat & podagra Diodorus Flacce laborat. Idem 14. Extruet huic vni pareat laborat capis. Stat. Syl. 1. Subter anhelat humus, nec ferro, aut ære laborant. Idem 3. Quæque laboratas claudat mihi pagina Thebas. Idem Theb. 1. Grata laboratæ referens obliuia vitæ. Mart. 1. Plena laboratis habeas cum scintilla libris. Ovi. Metamorph. 3. Arte laboratum nulla simulauerat arte. Verg. Aeneid. 8. Dona laboratæ Ceteris, Bacchumque ministrat. Idem. 1. Arte laboratæ uestes, ostroque superbo. Ait Seruius, idest labore perficitæ, ut laboratæsq; premunt ad pectora ceras. Et est sermo in compendium coactus, sicut, Raptumque in somite flammam, idest, raptum ficit. Cicero. Att. Habeo munus a te laboratum decem legatorum. ait Cornucopiæ, a nomine sit verbum laboro, quod interdum vitæ fatigor, & cum labore ago, Seneca iugiter sodiendo laborat. Cicero in Fami. Illa ipsa propter quæ hæc laborantur, quod non

legi. Cicero pro Cæl. Cum a me ipso laborata profecti viderentur. Idem pro Mur. Quibus incommodo valetudinis laborandum est. Idem in Fami. ad Lentæ Laboratur vehementer. imperio. penult. flectit.

LABORIFER, pen. cor. Sta. Syl. 4. Aera laboriferi viuunt quæ niuina cælo. Ouid. Metamorph. 15. Cæcæ laboriferi credunt gaudere iuuenti. Idem 9. Nanque laboriferi cum iam natalis adesset. ante penult. acu.

LABO, penult. cor. Ouid. Metamorph. 2. Utque labant curæ iusto sine pondere naues. Idem 6. Sed simul ex nimia mentem pietate labare. Idem de Trist. 4. Cur labat ambiguo spes mea, mista metu. Luer. 6. Omnia tum vero vitæ claustra lababant. Sil. 14. Interea dum incerta labat sententia clausis. Luca. 22. Procumbunt, dubiaque labant ceruice sed illos. Idem. Terra labet misto coeuntis pondere mundi. Idem 3. Compages humana labat, pulsuque deorum. Stat. Syl. 5. Monstrabat, labat incerto mihi limite cursus. Claud. Non ætate labat iuuenum rorantia colla. Flacc. 1. Sylla labat, cuneisque gemit graue robur ad allis. Cicero Att. Scire labare meum consilium illud. Idem in Ant. cum et labare M. Antonius uederetur. penult. acu.

LABES, penult. cor. Ouid. de Trist. 1. Siue aliquod morum, sine vitæ labe carentis. Idem de Pont. 1. Nos quoque præteritos sine labe peregrinus annos. Idem Metamorph. 15. Victima labe carens, & præstantissima forma. Pers. Sat. 3. Est tibi far modicum, purum, & sine labe salinum. Sil. 7. His super interitæ labe, & cruenta vulnus. Ver. Aen. 2. Hinc mihi prima mali labe, hinc semper Vlisses. penult. acu. Ouid. Metamorph. 3. Idque ubi ui multa partem labefecit in omnem. Idem de Pont. 3. Charta sit a vinculis non labefacta suis. Pers. Sat. 4. Elisæque nates labefactent foreipe adunca.

LABDACIVS, penultima cor. Stat. Theb. 2. Labdaciumque ducem præmissæ consona nocti. Idem. Labdacus,

cus, hos regni ferrum penes ire, manuf-
que. Idem 6. Labdacides lassâ veluti ra-
tione magister. Idem 7. Labdacies ue-
rô, Pelopique a stirpe nepotes. antepen-
nult. acuit.

L A B E O, penult. cor. Pers. Sat. 1. Me
mihi Polydamas, Troiades Labeonem.
Hor. Ser. 1. In cruce suffigat Labeone
insanior inter. antepenul. acu.

L A B E L L U M, penult. pro. Iuv. Sat.
1. Cum ueniat contra? digito compe-
sce labellum. Idem 8. Quauis te nu-
dum spumanti virro labello. Pers. Sat.
2. Exemit puerum frontemque, atque
uda labella. Idem 3. Atque ex porre-
cto trutinantur verba labello. Idem
4. Hoc narat in labris, & in udo menas
& Atys. Ver. Buc. Nec te pœnigeat ca-
lamo triustis labellum. Ait Seruius,
hinc inanissimam quidam tentant fa-
cere discretionem. pen. acu.

L A B E R I V S, pen. cor. Hor. Ser. 1. Et La-
berti mimos, aut pulchra poemata mi-
ror. antepen. acuit.

L A B I E N U S, pen. pro. Luca. 5. Cæ-
saris at Labienus erat nunc transfuga
uillis. Idem 9. Euentus Labienus erat
fors obtulit, inquit. Idem. Quid quæ-
ri Labiene iubet, an liber in armis. Mar-
7. Hæredem Fabius Labienum ex asse
reliquit. Idem. Plus meruisse tamen se
Labienus ait. Idem 12. Vt puero eme-
rer, Labienus vendidit hortos. Idem.
Nil nisi fœctum nunc Labienus habet.
penult. fleſcit.

L A B I C V S, pen. pro. Sil. 5. Hinc fadum
petit, & veterem bellare labicum. Ver.
Aen. 7. Et sacræ acies, & picti scuta
labici. vide ibi Seruium. Mart. 2. La-
bicana leui cespice uelat humus. pe-
nult. fleſcit.

L A B Y R I N T H U S, penult. pro. Ver.
Aen. 5. Et quondam Creta fertur laby-
rinthus in alta. Ait Seruius, labyrin-
thus locus apud Cretam factus a Dx-
dalo perplexis parietibus, ubi Mino-
taurus inclusus est. Iuv. Sa. 1. Aut Dio
medæas, aut mugicum labyrinthi. pe-
nultima acuit. Mant. In labyrinthia-
cis tu filium ambagibus illud. ante-
penult. acuit. Catul. Ne labyrinthis

è flexibus egredientem. penultima fle-
ſcitur.

L A B R U S C A, pen. pro. Ver. Buc. Sylue-
stris raris sparsis labrusca racemis. Ait
Seruius, Vitis agrestis est, quæ quia in
terræ marginibus nascitur, labrusca di-
cta est, a labris, & extremitatibus terræ.
penult. acu.

L A B U L L A, pen. pro. Iuv. Sat. 2. in procu-
las, & pollineas, & mœcha labulla. pe-
nult. acu.

L A B U R N U S, pen. pro. Sil. 13. Præſta-
bat Laurens membrorum mole Labur-
nus. penult. acuit.

L A C E D A E M O N, pen. pro. Ovi. de Pont.
1. pulsus Aristides patrio Lacedæmo-
nia fugit. Idem Penel. O ueniam tunc,
cum Lacedæmonia classe perebat. Mart.
1. Hæc Veneris sedes Lacedæmone gra-
tior illi. Verg. Aen. 7. At non sic Phry-
gius penetret Lacedæmonia pastor. pe-
nult. acu. Scribi enim per o, magnum.
Mart. 2. Te Lacedæmonio velat toga
lota galeo. Idem 4. Quæ Lacedæmo-
nium barbara nomen habet. Idem 14.
Nos Lacedæmoniz pastor donauit ami-
cæ, Luca. 3. Hinc Lacedæmonii mo-
to gens aspera sereno. Stat. Sylu. 3. &
Lacedæmonii pecuaria culta galeſi. an-
tepenult. acuit.

L A C A E N A, penult. pro. Vergi. Geor.
2. Sperciusque, & virginibus bacchata
Lacenis. Claud. Theſalides famulas,
& quæ meruere Lacænas. Vergi. Ae-
neid. 6. Sed me fata mea, & scelus exi-
tiale Lacænz. Idem 2. Non tibi Tyn-
daridis facies inuisa Lacænz. Ait Ser-
uius, à prouincia Laconia: & uoran-
dum derivationem niuiorem esse à prin-
cipalitate, quod rarum est. penultima
fleſcit.

L A C E R N A, penultima prod. Quam
primum nostra facta lacerna manu.
Martial. 2. Quæque Tyron toties epo-
tauerè lacernæ. Idem 13. Sanguine
de nostro tinctas ingrate lacernas.
Stat. Syl. 2. Pectora, & angusta te-
la arctare lacerna. penultima acuit.
Iuuenal. Sat. 1. Ipse lacernaræ cùm
se iactaret amicæ. penultima fleſci-
tur.

LACERO, pen. cor. Marr. 1. Dedale Luca non cū sic lacereris abutso. Idem, Saxua ferum rabido laceravit dente leonē. Quid. de Pont. 4. Inuide quid laceras Nasonis carmina rapti. Idem 2. Parce precor nostrum laceratur in arbore corpus. Iuue. Sat. 4. Cū iam senianimū laceraret Flavius orbem. Flac. 1. Nunc lacerat celsis an si freta puppibus essent. Vergi. Aenc. 3. Quid miserum Aenea laceras? iam parce sepulto. Idem 11. Loricaque manu valida lacerare reuulsam. Quid. Penel. Et lacer admissos terruit Hector equos. Stat. Syl. 1. Ipse palam lacera poscebat regulus umbra. Sil. 8. Hic inter lacero manantem ex ore cruorem. Verg. Aen. 6. Deiphobum uidi lacerum crudeliter ora. Cicero. Att. Meus me moror lacerat. Idem in Ant. Hæc te lacerat, hæc cruentat oratio. Idem Off. Qui lacerarunt omni scelere patriam. antepenul. acuit. Sil. 14. In patrum pelagus laceratæ viscera terræ. Mar. 1. Ipse sed ingrato iacuit laceratus ab urso. penult. flect.

LACERTVS, penult. prod. Oui. Met. 3. quid mea colla tenes blandis ignare lacertis. Idem de Pont. 1. Amplectique meis corpus non pingue lacertis. Iuue. Sat. 14. Nutrit, & inuenta per deua, rura lacerta. Idem, Alterius conchem æstiuū cum parte lacerti. Sil. 15. Spicula Eliseus nuper contorta lacertis. Luca. 1. Et dum pila valent fortes torquerē lacerti. Stat. Syl. 2. Migrasset planctu genitrix tibi sua lacertos. Ver. Bucol. Nunc virides etiam occultant spineta lacertos. Idem Opuse. Nunc etiam in gelida, sed lacerta latet. pen. acu. Quid. Met. 11. Dura lacertosi fodiebant arua coloni. penult. flect.

LACESSO, pen. pro. Luca. 8. desuit Ema thix nunc tantas illa lacessit. Idem, Teutonici quoties Romam fortuna lacessit. Verg. Geor. 3. Arboris obnixus trunco, ventosque lacessit. Stat. Theb. 8. Præterea ne sola furor mea regna lacessat. pen. acu. Claud. Sæpe lacessitus probris, gladiisque peritus. Hor. Epist. 2. Dente lacessiti sunt intactis quoque cussa. Cicero pro Dom. Nos te Antoni, nul

la lacessimus iniuria. Idem in Ant. Tu ne verbo quidem uiolatus ultro maledictis me lacessisti. Idem de Orat. Testis sæpe non ledit, nisi lacessatur. Idem. Vi demur quieturi fuisse, nisi essemus lacessiti ad scribendum. penult. flect.

LACHANVM, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ad porri, & ciceris fero, lachanique carinum. antepenul. acuit. Est omne oleum generis legumum uero cibus est. hæc Despauterius.

LACHEŒSIS, pen. cor. Stat. Syl. 2. Scilicet insauulta LacheŒis canubala dextra. Idem Theb. 2. Ecce metu subito, LacheŒis sic dira iubebat. Idem Syl. 3. Scilicet exhausto LacheŒis mihi tempora fati. Claud. Atropos, & LacheŒis iungebant flamina dictis. Iuue. Sa. 3. Dum superest, LacheŒi, quod torqueat & pedibus me. Mart. 1. Cū mihi supremis LacheŒis peruenerit annos. Idem, Nil ducit penso LacheŒis, fusoque sororum. Idem 10. Inuida quam LacheŒis raptum Trieteri de nona. antepenul. acu.

LACINIA, penult. cor. Verg. Aen. 3. Cernitur, atcollit se diua Lacinia contra. Oui. Met. 15. Littora felici tenuisse Lacinia cursu. Idem, Italia tenuit præterque Lacinia templa. Luc. 2. Extenditque suas in templa Lacinia rupes. antepenult. acu.

LACON, pen. cor. Oui. Met. 3. Præualidusque Lacon, Et cursis fortis Aello. Sil. 3. Venatos dumeta Lacon, aut exigit Umber. Idem 14. deluerunt Agatyrna manus, geminoque Lacone. Stat. Syl. 1. Libycus, phrygiusque silex, hic dura Laconum. Mart. 2. Vel non casus adhuc matre iubente Lacon. Idem 1. Et gratum nautis sydus fulgere Laconum. Idem. Qualia Læxi tara Lacones habent. Ouid. Met. 3. Et patre Dictæo, sed matre Laconide nati. pen. acu.

LACRYMO, pen. cor. Oui. de Tri. 1. De lacrymis factas sentiat esse meis. Idem Met. 14. Interdum madidas lacrymarum rore coronas. Luc. 2. Hæ lacrymis sparsere deos hæ pectora duro. Iuuen. Sat. 13. Plorat lacrymis amissa pecunia ueris. Verg. Geor. 4. Narcissi lacrymam, & lentum de cortice gluten. Idem

Idem 1. Et mœstum lacrymat templis ebur, xaque sudant. Stat. Syl. 1. Germina, nec virides satis illacrymare sorores. Catull. Frustrantur falsis gaudia lacrymulis. Stat. Syl. 2. Non te forma mouet, non te lachrymabilis ætas. Oui. Metamor. 2. Vixque tenet lachrymis, quia nil lachrymabile cernit. Ver. Aen. 3. Eloquar, an fiteam? gemitus lacrymabilis imo. antepen. acu. Cicero Att. Te ut a me discesseris, lacrymasse molestè ferebam. Idem pro Sest. Video hūc oculis lacrymantibus me intuentem. Verg. Opus. Corallo fragili, & lacrymofo mouit electro. Hor. Epist. 1. Vt proprius spectes lacrymosa poemata puppi. Oui. Fast. 2. Iussa recusantes peragunt lacrymosa ministri. Idem de Trist. 5. Quis tibi Naso modus lacrimosus carminis inquis. Idem Fast. 1. Nondum pertulerat lacrymatas cortice myrrhas. penulti. flecti. & sine aspiratione scribendum iubet Ioannes Pontanus libro secundo de aspiratione. De orthographia præceptum immotum dari non potest: sæpe quidem mutata est cum tempore. Seruit omnino consuetudini, ait Fabius lib. Inst. primo, cap. de Orthographia. ideo quisque consulat viros eruditos. De spauterius tamē ex Cornucopiæ admonet, lachryma a græco dactryon d, in l, mutato, ut Vlysses ab Odyssees. Sed apud illos nō aspiratur lacryma, vt apud nos robustioris soni causa, vt præcipit Aulus Gellius.

LACTEVS, penul. cor. Ouid. Met. 1. Lactea nomen habet candore notabilis ipso. Sta. Syl. 1. Forte serenati qua stat plaça lactea cœli. antepen. acu. Hoc lacte, huius lactis antiquiores declinabant: a quo videtur hoc lac abscissum esse, docet Prisc. lib. 6. in c, duo generis neutri sunt lac, lactis, quod antiquissimi etiam hoc lacte, huius lactis protulisse Plautus in Men. Neque aqua aquæ, neque lacte est lacti, crede mihi, usquam similius: & ex Flacco lac nō habere pluralem: nam hæc partes sunt infinitorum, cuius singularis est hæc lactis. Plinius lib. 10. cap. 37. natur. Ab hoc ventriculo lactes in homine, &

oue, per quas labitur cibus. fac, lac, sic breuiant omnes, ait Antonius Nebris. lib. 5. & si nullum mihi succurrit exemplū, quod Quintianus producit: Sereni uersiculo, ibi: Lac asinx, placidæque bonis prodesse locuntur. quem imitare, ait Despauter. Donec ex uetere poeta probetur corripī, & tum uariabis.

LACTUCA, penul. pro. Hor. 2. Pororem coclea nam lactuca innarat acri. Idem. Rapula, lactucæ, radices, qualia, lassum. Mart. 3. Vtere lactucis, & mollibus vtere maluis. Idem 5. Inter lactucas, oxigaurumque liber. Idem 13. Dum pinguis mihi turtur erit lactuca valebis, p. flect.

LACUNA, pen. pro. Ver. Geo. 1. Vnde caux tepido sudant humore lacunæ. Idem 7. Et toræ solidam in glaciem vertere lacunæ. Ouidi. Met. 8. Assuerant pluuiæ aquæ, tenet ima lacunæ. Idem 3. Sint modici rictus, paræque utrinque lacunæ. Idem 8. Summa lacunabæ alterno murice conchæ. Mart. 8. Lippa sub attrita fronte lacuna patet. Iuu. Sat. 1. Ius nullum uxori doctus spectare lacunar. Hor. 2. Carm. Mea renidet in domo lacunar. Ait Seruius Aen. 1. ibi, Dependens lychni laquearibus aureis. Principaliter lacus dicitur, ut Lucilius, resultant ædesque, lacusque: diminutio lacunar facit. Hor. ut supra. inde sic diminutio lacunarium, & per antistichon laquearium. Vide Laquear. Lacuna penul. flect.

LACVS, penul. cor. Mart. 1. Decreuit stygios Festus adire lacus. Oui. Me. 2. Stagna petit, patulosque lacus, ignemque perosque. Idem Fast. 3. Et lacus antiqua religione sacer. Idem 4. Præmia de lacubus proxima musta tuis. Idem Metamor. 12. Cùm siber eduxit lacubus demittit, at alto. Idem de Pont. 2. Aetneusque lacus, & olentis stagna Palci. Stat. Syl. 1. Formosusque lacus nomen memorabile seruat. Sil. 5. Hinc dotale lacus nomē lateque Hymenæon. Ver. Geo. 1. Aut arguta lacus circumvolitauit hirundo. Idem Aen. 8. Quot cunque lacus miserantem incommoda nostra. Ait Priscianus lib. 7. Pluralis datiuus, & ablatiuus quartæ declinationis

tionis differentiz causa seruat u, ut arcus, arcubus: paruius, parribus: arcus, arcubus: artibus enim, & parribus, & arcibus ab arte, parte, arce nascuntur. in hac uerbis ueritas, in quibusdam inueniuntur utresque per supradictos casus plurales, quāvis nulla eogene causa differentiz u, penultimam pro i, ponentes, ut portubus, specubus, tribubus, lacubus, lacus penultima acuit. Mant. Non obiculis lymphas stagnare lacustres.

LADON, penult. pro. Oui. Fast. 2. Quique citis Ladon in mare currit aquis. Idem Metamor. 3. Et substricta gerens Sycionius ilia Ladon. Idem 1. Donec arenosi placidū Ladonis ad amnem. Ait Seruius Buc. Eccl. 3. rbi. Et me Phœbus amar. nāmi scimus & Daphnem Ladonis fluminis Arcadiæ filiam dilectam ab Apolline. penult. acuit.

LAERTES, pen. prod. Ouid. Penel. Laertesque senex, Thelemachusque puer. pe. acu. Ver. Aen. 1. Effugimus Ithacæ scopulos, Laertia regna. antep. acu.

LAEDO, pen. pro. Mart. 1. Læferat ingrato leo perfidus ore magistrum. Hor. Epist. 1. Quid uolui? dices, ubi quis te læferit, & scis. Ouid. de Pont. 4. Et populum lædi deficiente loco. Idem Meta. 14. Nec Venere æterna socialia sœdeta lædam. Stat. Thebai. 7. Læditur aduersum Phœbi iubar, ipsaque sedem. Cic. pro Mur. Is iniussu neminem læsit. Idē in Ver. Qui alterum nulla priuatione læsi iniuria. Idem Epist. 6. Quos tu Reipub. causa læferas. Lædo penult. flec. di. longa natura est.

LÆLAPA, pen. cor. Oui. Metam. 7. Pascor, & ipse mecum consensu Lælapa magno. antep. acu.

LÆTIFICO, pen. cor. Luca. 3. Lætificat, magni queritur, quod tuta per æquor. Mantua. Omnia lætificat, fuerit cum lucifer ortus. Stat. Theb. 8. Lætificos tenui caprabat corde tumultus. Hor. de Arte. Lætitiæ clamabit enim pulchre bene rectæ. Ver. Aen. 1. Lætitiæque, me tuque audi conungere dexteras. Cice. de Nat. Accessit solis lætificat terram. Idem, Indus non aqua solum agros læ-

tificat, sed eos etiam conferit. antep. acuit.

LAGENA, pen. prod. Hor. Ser. 2. Mox cum reticulis, & patet, & uentre lagœnæ. Mart. 10. Non facit ad stomachum nostra lagœna tuum. Idem 12. Mufose fotece ipse Tropin de fece lagœnæ. Hor. Epi. 2. Et signo læfo non insanire lagœnæ. Pers. Sat. 3. De maiore domo modice sitiente lagœna. Iuuen. Sat. 5. Pugna Saguntina seruet commissa lagœna. Idē 8. Aut uinum Tyberi deuectum quinq; lagœnæ. Marti. 13. De Spolentinis quæ sunt cariola lagœnis. Lagœna penult. flec. di. natura producti.

LAGOPUS, pen. pro. Mart. 7. Si meus aurica gaudet lagopode Flaccus. penult. flec. di.

LAGUS, pen. cor. Verg. Aen. 10. Fit lagus hunc magno uelit dum pondere saxum. Iuu. Sat. 6. Ad Pharaon, & Nilum, famosaque mœnia Lagi. Luc. 5. Atque utinā in populos, donata est regia Lagi. Idem 10. Sufficit in pœnas, non omnis regia Lagi. Lagus Aegypti rex Ptoloniz patet, primam producit, flec. di. que. Verg. loquitur de Rutulo nomine dictus Lagus, primam acuit.

LAGEVS, pe. pro. Sil. 1. Terminus huic roscos amnes Lageus ad ortus. Luc. 10. Cæsar in iugulum præstet Lageus iuuētus. Idem, Ut proles Lagei tenet, famulumque Tyranni. Verg. Georg. 2. Et passo Plithia utilior, tenuisque Lageos. Ait Seruius. Lageos hic uia est, quæ latine leporaria dicitur. diphthongo Græcè scribitur ei, Latine remanet e, longa. Hor. Ser. 2. Nec Scarus, aut poterit peregrina iuuare Lagois. Genus piscis est: est etiā alius, cuius carnes leporinū gustum præ se ferunt. penul. flec.

LAIUS, penul. cor. Stat. Theb. 7. Meste genas, iuxtaque comes, quo Laius ibat. Idem 2. Laius & notos cunctantur inire penates. antep. acu.

LAGONA, pen. cor. Mart. 9. Nos facimus Bruti puerum nos Lagona uiuum. ante penult. acu.

LALAGE, penul. cor. Prop. 4. Cæditur & Lalage tortis suspensa capillis. Mart. 2. Hoc facinus Lalage speculo quod vide-

rae vltra est. Idem. Define iam, Lala-
ge, tristes ornare capillos. antepenulti.
acuit.

LALATANVS. pen. pro. Mart. 7. Et lala-
tanx nigri flagena spax. Idem 1. A cau-
pone tibi fex Laierana petatur. penult.
fleat.

LALISIO, onager adliuc parvus, pen. cor.
Mart. 13. Cūni tener est onager, sola-
que lalisio matre. antepenult. acu.

LAMENTOR pen. pro. Oui. Met. 11. Ac-
cipit & natam de lamératur adeptam.
Lucr. 3. At qui obitum lamentetur mi-
ser amplius æquo. Mant. Hi gemini ca-
sus lamentabatur acerbos. Sil. 5. Quis
lamenta ferat cerrantes laude ciebat.
Stat. Theb. 6. Pignora non dum oris
modus, & lamenta redibant. Idem Sil.
2. Conclanare cori micta, & lamenta
fororum, penulti. acuit. Ouid. Meram.
8. Mitis habebatur iam lamentabile
Athenæ. Stat. Theb. 1. Si dulces furias,
& lamentabile matris. Verg. Aen. 2.
Troianas ut opes, & lamentabile re-
gnum. antepenul. acu. Cicero in Ant.
Lamentari uxore uidebam. Idem Tusc.
Cuius cæcitatem cum mulierculæ la-
mentarentur.

LAMINA, penult. cor. Ouid. Fast. 1.
Et leuis argenti lamina cimen erat.
Claud. Flexilis inductis hamatur lami-
na membris. Vergil. Georgi. 1. Tum
ferri rigor, atque arguæ lamina ferræ.
Mantua. Verbera carnificas, robur, pix
lamina tædæ. antepe. acu.

LAMIA, penulti. corr. Iuven. Sati. 4.
Cæperat hoc nocuit lamiarum cæde
madenti. Horat. Episto. 1. Me quan-
vis lamix pietas, & cura moretur. Idē
de Art. Neu pransæ lamix uiuum pue-
rum extrahat aluo. antepe. acu.

LAMPAS, penultima produ. Ouidi.
Episto. Vndique collucet præcinctæ
lampades auro. Idem Fast. 4. Illic ac-
cendit geminas pro lampade pinus. Idē
Metamor. 12. Lampadibus densum ra-
puit funale coruscis. Mantua. Lampa-
dibus posthæc mergor flagrante cami-
no. Stat. Theb. 8. Nec prius astra si-
bi quàm mystica lampas, & infons. Sil.
14. Hic procul ardentem iaculatus lam-

pada Cimper. Pers. Sat. 6. Qui prius
es cur nie in decursu lampada polcis
Vergili. Aen. 9. Princeps ardentem
coniecit lampada Turius. Ab hoc ac-
culatio formatur nominatiuus lam-
padas, lampadæ, ait Calepinus. Luca.
10. Lampadas mitteri iunctis inuestæ
cariis. Idem 6. Lampades Hercu-
leis fortis Melibœa Sagi. Stat. Syl.
1. Lampadæ, parentes, & inferni strin-
ximus archi. Iuena. Sat. 3. Multum
præterea flammaram, atque xnea lam-
pas, pro candelabro, vel lychno, seu
aliquo pellucet. Cice. in Ver. Vidi
argenteum cupidinem cum lampade.
Lampas est quod ardet, non quod ac-
cessum continet. ait Despauterius, ut
ex Raphaële Regio norauit Babelus
forasse 12. Metamorph. Lampadibus
densum, ut supra, ait ille ibi, funale
quidem hoc loco instrumentum esse ui-
detur lampadibus sustinendis accom-
datum, ubi exponit, lampadibus coru-
scis, lucernis coruscantibus, & lucen-
tibus.

LAMPYRIS, penul. prod. Mantu. Musca
uolans noctu dicitur lampyrida Grai. pe-
nulti. fleat.

LAMPSCVS, penultima cor. Oui.
Fasti. 6. Lampscus hoc animal solita
est mactare priapo. Fla. 2. Lampsa-
cus Ogygij quàm nec Triceterica Bac-
chi. Marcia. 11. Nam mea Lampscio
lasciuit pagina uersu. antepenultima
acuit.

LAMPYRIS, penultima corr. Ouid.
Metamorph. 2. Candida lamperie su-
bica radice recenta est. Flac. 9. Lampe-
rie tauros fuluo similes orchalco. ante-
penul. acuit.

LAMVS, penultima corr. Stat. Theb.
9. Figitur ora lamus, flet saucius in-
guina Lygdus. Sil. 8. Fudique, & re-
gnata Lamo Caieta, domusque. Ouid.
Metamor. 14. Inde Lami ueterem Le-
strygonis, inquit, in urbem. Idem Epi.
Vnde ego sum Lydo ficta nouerca La-
mo. penult. acuit.

LANA, pen. pro. Ver. Geo. 1. Tenuia nec
lanæ per cælum vellera ferri. Hor. Epist.
1. Alter rixatur de lana sepe caprina.
Stat.

Stat. Theb. 4. Ora cruentata deformis, hiantia lana. **Iuu. Sat. 8.** Interea dum lanatus, toruumque iuuenum: pen. fleet. **Stat. Syl. 5.** Lanea cui Phrygii est comae flaminis, & tua multum. **Ver. Geo. 3.** Lanea dum niuca circumdatur infusa uista. **Oui. Fast. 1.** Numina lanigeræ coniuge debet ouis. Idem. Lanigerumque pecus, ruricolæ boues. Idem. **Mer. 3.** Lanigerosque greges non ulla armenta reliquit. **Sil. 14.** Lanigera Melite, & litus piscosa Melæste. Idem. **15.** Lanigeræ balant stabulis, ipse ocia molli. **Ver. Geo. 3.** Si tibi lanicium curæ primum aspera Sylua. Ait. **Seruius Aen. 2.** Hæc lana dicimus, & hoc lanicium, sicut fuga, & effugium: quod aurem dicit oues lanæ causa non debere pinguescere, phisicum: omne enim pingue animal caret pilis, quod hirsutum efficit macies. **Mant. Lanicio** excelsit Veronaque proxima Mantua. antepenult. acuit.

LANIFICVS, pen. cor. **Mart. 1.** Lanificas nulli tres exorare puellas. Idem. **6.** Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores. **Ver. Opusc.** Inter lanificas, ducere sæpe suas. **Tibull. 2.** Lanificam pensis imposuisse manum. **Oui. Met. 6.** Quam sis lanificæ non credere laudibus artis. **Iuu. Sat. 12.** Lanificæ modica non multo fortior aura. antepenult. acu.

LANIGER, pen. cor. **Oui. Met. 3.** Lanigerisque greges non vlla armenta reliquit. Idem. **Fast. 1.** Numina lanigeræ coniuge debet ouis. **Ver. Geo. 3.** Lanigeros agitare greges hirtasque capellas. antepenult. acu.

LANCEA, penult. cor. **Luca. 1.** Infremuit eum torta levis si lancea Mauri. antepenult. acuit.

LANTIO, pen. cor. **Luca. 2.** Nunc laniare comas, neue hunc diserte laborem. **Oui. Met. 1.** Quin laniant mundum tanta est discordia fratrum. Idem. **2.** Tertia cum crinem manibus laniare pararet. Idem. **Fast. 4.** Ille etiam saxo corpus laniavit acuto. Idem. **Met. 12.** Humatissime viri laniauerat unguibus ora. **Ver. Geo. 3.** Discissos mundis laniabant dentibus vna. **Mart. 7.** Tösor, caupo, coquus,

lanius sua lumina seruant. antepenult. acu. **Ouid. Met. 2.** Et laniata sinus totum percensuit orbem. **Ver. Aen. 12.** Et roseas laniata comas, concussaque pectus. penult. fleet. **Cicero de Diui. Cui ferus immani laniavit viscera morsu.** Idem. **Epist. 95.** Cum homo imbecillus a ualentissima fera laniatur.

LANISTA, pen. pro. **Iuu. Sat. 3.** Primi rapi cultos iuuenes, iuuenesque lanistæ. Idem. **11.** Scripturus leges, & regia verba lanistæ. pen. acuit.

LANGVRO, pen. cor. **Sil. 14.** Sed ferro languebat amor fedare mouendo. **Lucr. 5.** Ex inimicitis languebat quo magis ipsum. Idem. **6.** Languebant, penitusque cassa contrusa iacebant. Idem. **Aur. ubi gustarat, languebat morte propinqua.** **Cicero de Nat. Cum ocio langueremus.** Idem in **An. Cumque languerem de uia.** antepenult. acu.

LANGVIDVS, pen. cor. **Sill. 10.** Languida vix ægro, & dubia ceruice leuabat. **Iuue. Sat. 1.** Languida, vel prægnans, & circūducitur uxor. **Hor. Ser. 2.** Languidus in cubitum iam se cōiua reponet. **Ouid. Metam. 1.** Languida permulcens medicata lumina virga. Idem. **2.** Cum Dea uenatrix fraternis languida flammis. Idem. **Fast. 3.** Languida consurgit, nescit, cur languida surgit? Idem. **Et caedit a mento languida facta manu.** **Ver. Aen. 12.** Ac uelut insomnes oculos ubi languida pressit. **Mart. 14.** Languida ne trille, obscurent lumina cærx. antepenult. acuit.

LANUGO, pen. pro. **Mart. 1.** Dum nulla teneri sordent lanugine vultus. Idem. **9.** Iam mihi prima latet longis lanugo capillis. Idem. **10.** Tam dubia est lanugo tibi, tam mollis, ut illam. **Oui. Met. 13.** Signarat teneras dubia lanugine malas. **Mant. Imberbis Iohannes adhuc lanugine prima.** **Ver. Buc. Ipse ego cana legam tenera lanugine mala.** Idem. **10.** Tu quoque flauentem prima lanugine malas. **Stat. Theb. 1.** Olim etiam ne prima genas lanugo nitentes. **Idem. Syl. 4.** Serpere crudeles uidit lanugine flammæ. Idem. **Theb. 6.** Deserpitque genas nec se lanugo facetur. penult. fleet.

LAODICEA, pen. pro. per ei diphthongū scribi Græcē urbis nomen est. Man. Lao eoditæ & enim cōlictū perticus acri. Idem. Laodicea patres ubi confedere parati penult. flect.

LAODOMIA, pen. pro. Oui. Epist. Laod. Parcere nie iussit Laodomia sibi. Idem de Art. 2. Phylacidas aberat Laodomia tuus. Idē de Tri. 1. Aut comes extincta Laodomia viro. Idem de Pont. 2. Effect dux facti Laodomia tui. Catul. Quo tibi tum casu pulcherrima Laodomia. Ver. Aen. 6. Euadneque, & Pasiphaen his Laodomia. Ait Servius. Vxor Protefilai, quæ cum in bello Troiano primum periisse cognouisset, optauit, ut eius umbram videret: quæ re concessa, non deserens in eius amplexibus periit. penult. flect.

LAOCOON, pen. cor. Verg. Aen. 2. Laocoon ductus Neptuno sortē sacerdos. Idem. Laocoonta petunt, & primum parua duorum. Idem. Laocoon ardens summa decurrit ab arce. Ait Servius, omnia in on, ex euntia tertia sunt declinationis, ut Laocoontis, Demophoontis, Hippocoontis, antepen. acu.

LAOMEDON, pen. cor. Oui. Fast. 6. Curaque ad heredem Laomedonta uenit. Iuue. Sat. 6. Laomedontiades, & Nestoris Hernia possit. Ver. Aen. 8. Talia per Latium quæ Laomedontius heros. antepen. acu. Marr. 8. Laomedontæ fuerant hæc poeula mensæ. Ouid. Met. 11. Laomedonteis Latius astitit aruis. Flacc. 2. Laomedonteus fugeret fortuna penates. pen. flect.

LAPATHUM, pen. cor. Hor. Ser. 2. Et lapathi brevis herba, sed albo non sine Co. Idem. Epodon. Ode 2. Aut herba lapathi prata amantis, & graui; quæ non dissimiles à malua effectus habet. Colum. 2. Lubrica iam lapathos iam thami sponte virescunt. Huius herbae vis rufus facit, vrinam ciet, caliginem oculorum discutit. Vide Plin. 20. Cap. 21. antepen. acu.

LAPIS, pen. cor. Marr. 1. Signat vicina quartus ab utre lapis. Ouid. Met. 1. Magna parens terra est, lapides in corpore terræ. Idem 2. Et lapidem ostendit

simulat Ioue natus abire. Idem. Nec lapis albus erat, sua mens infecerat illam. Vergili. Buccol. Hinc lapides Pyrrhæ iactos Saturnia regna. Idem Georg. 1. Deucalion uacuum lapides iactauit in orbem. Claud. Velamenta lapis, precio saque fila smaragdis. Luca. 10. Purpureusque lapis, toraque effusus in aula. Ouid. de Pont. 4. Gutta cauat lapidē, consumitur annulus usu. Vergi. Georg. 4. excussusque breues tentant, & sepe lapillos. Stat. Syl. 4. Nox ex Brithreis Thetidi signanda lapillis. pen. acu. Oui. Fast. 3. Desluit incerto lapidosus murmur riuus. Idem 15. Clauiger alloqui tur lapidosa Cæsaris undas. Idem 1. Fronde tegi syluas, lapidosos surgere montes. Hor. Ser. 1. Non Canus lapidosus aquæ, non ditior urna. Ver. Geor. 2. Ferre pyrum, prunum, lapidosa rubescere corna. pen. flect.

LAPITHAS, pe. corr. Stat. Theb. 2. Quælis in aduersos Lapithas erexit inanem. Idem 7. Aut Lapithas Marti, aut veterem Calydona Dianæ. Ouid. Met. 8. Cū Lapithis pugna nobile carnis opus. Idem 12. Hæc inter Lapithas, & semi homines centauros. Luca. 6. Spumauique nouis Lapithæ donitoris habenis. Mant. Te memorat non Lapithis erare minantem. Ouid. Met. 12. Antra simul subeunt, & tum Lapitheia testæ. Idem 14. Solicitata procis, nec quæ Lapitheia mouit. antepen. acu.

LAPSACVS, pen. cor. Oui. Fast. 6. Lapsacus hoc animal, solita est maciare priapo. antepenult. acu.

LAQUEO, pen. cor. Mant. Altius immergunt, laqueant genus omne natantum. Oui. Me. 11. Vtque fuum laqueis quos callidus abdidit auceps. Stat. Syl. 5. Astianacta parēs laqueo quin illa supermo. Luc. 2. Hic laqueo fauces elisaque guttura fregit. Idem 8. Aut laqueum collo, tortorque aptare rudentes. Verg. Geor. 1. Tum laqueis captare feras, & fallere visco. antepenult. acu. Luca. 10. Extruet, instar erat, laqueataque testæ se rebat. penult. flect.

LAQUEAR, pen. cor. Pers. Sat. 3. Et magis auratis pendens laquearibus ensis. Stat.

- Scat. Syl. 3. Quod dominum celsis nitent laquearibus aurum. Idem 4. Vistibus auratisque pures laquearia cœli. Idem 7 hebr. 11. Et nō dum crasso laquearia sulca metallō. Sil. 7. Luminis. & tremula laquearia verberat umbrā. Flaro. Respondent, tremulique utunt laquearia tecti. Vergil. Aeneid. 8. Erigetur, summi que ferit laquearia tecti. Idem 1. Atria dependunt lichen laquearibus aureis. Ait Servius, à nomine lacus significancetrahē in ædificijs planam, diminutivum esse lacunar, à quo lacunarium, & per antithesin laquear, & laquearium, & laqueare. penultima produ. Addit Calep. à laqueare per apocopen laqueari unde finalem siccit, ut Arpinas nostras.
- LARES**, penultima cor. Mart. 1. Ad Procul nitidos officiose lares. Idem. Flacce Antenores spes & alumne Iaris. Ovidi. Fast. 4. Transferri iustos in nona tecta lares. Idem de Trist. 1. Illa etiam ante lares sparsis prostrata capillis. Idem 3. Respicies frustra rura, laremque suū. Iuvenal. Sat. 6. Præberet spelunca domos, ignemque laremque. Pers. Sat. 5. Bullaque succinctis laribus donata pendit. Flacc. 3. Cum laribus sacrasse diem procul aduenit. Idem. penulti. acuit.
- LARGIOR**, penulti. cor. Pers. Sat. 3. Quamvis elargiri deceat, quem te Deus esse. Cicero de Offi. Quidam eripiunt aliis, quod aliis largiantur. Idem pro Quint. Cui summam copiam, facultatemque dicendi natura largita est. ante penulti. est. Claudii. Magnarum largitor apum largitor honorum. Sil. 15. Cedentemque urget tota largitus habenas. penultima siccit. Hor. Ser. 1. Largiter abstulerit longa ætas liber amicus. antepenul. acuit. Marci. 1. Qualiter dū utinam, quam large, quamque beatē. Lucr. 5. Largificum fontem scaterē, arq̃ erumpere flumen. Vide Regulas.
- LARIDES**, ait Despauterius, proprium, aut patronymicum. penul. pro. Verg. Aen. 10. Daucia Laride, Thymberque simillima proles. Idem. Te deci-
- sa sum Laride dextera, quærit, penult. acuit.
- LARINA**, penult. prod. Verg. Aene. 3. 1. At cucum ledæ comites, Larinaque virgo. penult. siccit. Sil. 8. Et Larinatum dexteri focia hispidis a-ma. Ait Despauterius, Larinates populi, omnibus syllabis productis. apud Silium. penul. acu. Larinatum siccit.
- LARIX**, penult. corr. Luca. 9. Et latices, fumoque gramen serpentibus uiunt. penul. acuit.
- LARISIA**, nomen multarum ciuitatum, penultima prod. Lucan. 6. Atque olim Larissa potens, ubi nobile quondam. penultima acuit. Ovi. Ibin. Quosque putes fidos, ut Larissus alectat. Idem Metamorpho. 2. Pulchrior in tota quam Larissa coronis. Vergil. Aeneid. 11. Nunc, & Tydeides, & Larissus Vlisses. Idem 2. Quos neque Tydides, nec Larissus Achilles. penul. siccit. diphthongus longa est.
- LARONIA**, penulti. corr. Iuven. Sati. 2. Non ruit ex illis sororum Laronia, quædam. Sil. 14. Duxissetque ratem pressa Laronius hasta. Marcial. 2. Abnegat, & retinet nostrum Laronia seruum. Claud. Hæsit Apollineo Delos Laronia seruum. antepenul. acuit.
- LASANYM**, penulti. corr. Hor. Ser. 1. Te pueri, lasanum portantes; ænaphorum que. est lasanum genus uasis inuentum ad usum leuandi uentris. antepenulti. acuit.
- LASCIUUS**, penultima prod. Hora. Ser. 1. Lasciui pueri, quos tu nisi fuisse coerces. Marcial. 1. Aethereas lasciuæ cupis uolitare per auras. Idem. Lasciuia est nobis pagina uita proba est. Idem, Lasciuos leporum cursus, lusufque leonū. Idem 4. Quis sicis lasciuir aquis, & ab æthere ludit. Idem 11. Nam mea lasciuo lasciuir pagina uersu. Ovid. Metamorph. 1. Quidque tibi lasciuie puer cum fortibus armis. Mantuan. Lasciuire solet, per rustica templa, quod olim. Stat. Sylu. 1. Ponite dilecto uolo lasciuire sodali. Idem 3. Curuæ Terapnzi lasciuat ora conopi. Vergili. Opusc. Comica lasciuo gaudet sermone.

ne Thalia, Stat. Syl. 1. Quæfisti læscit-
trus herum, tarda que parati. Idem.
Fregisset roses læscit Thalia corona.
Sil. 3. Læscit genitrix satyrorum, nym-
phæque myrice. Ouidi. Fast. 4. Filius
huius erat primo læscit in æno. pen-
nultima flebitur. Idem 5. Quære
conabar, quare læscit maior. Man-
tuan. Significat Iesum, sciri læscit
non uult. & læscitio. antepenultima
acuit.

L A T A G U S, pen. cor. Verg. Aeneid. 10.
Sternit huius cuni quo latagum, palmū
que fugacem. Idem. Sed latagum saxo
acque ingenti fragmine intons. Mant.
Quid latagum, quid si amnigenam mi-
rere coassem. Ait Seruius latagum po-
ni pro latagis os. antepenul. acu.

L A T E O, penult. cor. Ouid. Met. 1. Cum
quæ pressa diu massa latuere sub ipsa.
Idem 2. Occuluitque caput, quod ad
huc latet hostia septem. Idem. Sæpe se-
ris lacuit uisita uoluptas quid esset. Idem
Fast. 3. Quæ latuere prius multa repe-
ta ferunt. Verg. Buc. Titire coge pecus,
tu post carecta latebas. Idem Aeneid. 3.
Ingens quod torua solum sub fronte la-
tebat. Auson. Causa latet bimarem nisi
quod patientia morbo. Stat. Syl. 1. No-
bilitas, nec origo latet, sed lucet sequen-
te. Idem. Theb. 7. Nec causæ latere
patrem, supplexque profatur. Idem
Achill. 2. Narrabor famulis, aut dissi-
mulata Latebo. Hor. de Art. 2. Et la-
teat uisum proximitate boni. Mart.
14. Cynipho potens planca latere si-
nu. Cicero in Cat. Quod mihi late-
re ualeat in tempore, antepenultima
acuit.

L A T E B R A, penul. cor. Luca. 1. Emit-
tunt produuntque suas omenta latebras,
Idem 2. Non satis est moris latebras
quæfisse paupori. Vergil. Georg. 2. Dul-
cem ferre tibum, & curuas præbere la-
tebras. Ouidi. Metamorph. 10. Forte
suum latebris ueligia certa secuti. Ver-
g. Aen. 12. Ense fecerit laro uulnus, reli-
que latebra. antepenultima acuit. ubi
re longa est, sed non solida posizio-
ne: mora enim & liquida quoties po-
nuntur, metrum ipuant, non accen-

tum: vide peragro. Ait Christopho-
rus in Auton. Nebris. libr. 5. Sylla-
ba longa nasura: perquam raro breuis
reperitur muta, & liquida. ut a lateo,
lateo, latebra: à lateo inquam potius
esse, ubi e breuis est. Luca. 6. Non
obscura pete latebrosæ tempora no-
stis. Vergil. Aeneid. 5. Cui domus, &
dulces latebroso in pumice uidi. Idem
12. Inclusa ut cum latebroso in pumice
pastor. penul. flebit.

L A T E X, penultima correctæ. Ouidi.
de Pont. 3. Non tibi sunt fontes lac-
ticis nisi penè marini. Idem 14. In-
quinar hic pressos latices radice nocen-
ti. Idem 3. Excipiunt laticem, Ni-
pheque, Hialeque, Rhanisque. Stat.
Syl. 2. Spargere cum laticem, & fo-
lis turbare memento. Sil. 4. Abfor-
bet latices seuoque uigente uapore.
Vergil. Georg. 2. Hic laticis qualem
pateris libamus, & auro. Idem Aen-
eid. 1. Regales inter mensas, laticem
que Lyzum. Ait Seruius. Latex pro-
prie est aqua, ab eo, quod intra terræ
uenas lateat. Lucre. 5. Hoc facile ex-
pletur laticum, frugumque cupido. pen-
ultima acuit.

L A T E R A N U S, penultima producta.
Martialis. A caupone tibi sex Latera-
na petatur. Sil. 5. Abreptus pulchro
exdum Lateranus amore. Iuuen. Sati-
ro. Clausit, & egregias Lateranorum
obsidet xdes. Mantuan. Angehus ad-
monuit Laterani in limine templi. pe-
nultima flebitur. Idem. Et Latera-
nensis stans in lumine templi. penulti-
ma acuit.

L A T E R N A, penult. prod. Iuuen. Sat. 5.
Laternum illud enim uestris datur al-
neolis quod. Martialis in Apol. Dux la-
terna uix clausis feror aurea flammis.
A lateo dici, quod lumen lateat. pen-
ultima acuit.

L A T I N U S, penultima prod. Mart. 1. Si-
ue obscura mihi, siue Latina parum.
Ouidi. de Trist. 3. Siue tamen Gra-
ca scieris, siue illa Latina. Idem Meta-
morphol. 2. Si qua uidebuntur casu
non dicta Latine. Idem 14. Quo sa-
tus antiquo tenuit repetita Latinus.
Stat.

Stat. Syl. 1. Ipsa toros, & sacra parat, capruque Latino. Iuv. Sat. 5. Cliofa ueheris dum per monumenta Latinæ. Verg. Aen. 7. Maius opus moueo, rex arua Latinus, & urbes. Idem 12. Sacra, deosque dabo, socer arma Latinus habeto. Idem. In te oculos referunt, mus sac rex ipse Latinus. Idem. Demittunt mentes, it scissa veste Latinus: penulti. fleſt.

L A T I T O, pen. cor. Lucr. 1. Res putat immiſtas rebus latitare, ſed illud. Ouid. de Triſt. 3. Nec meus indiſſo latitantes uerſus amicos. Idem 14. Perque dies multos latitans, omnemque tremiſcens. Idem 13. Senſerunt undæ latitans ego rupe mei que. Man. Quæ latitant magno mundi hoc in corpore cauſæ. Cicero. pro Quint. Si latitare, adſutius, ludiſcare uideatur. Idem pro Clu. Extrahitur domo latitans. antepen. acu.

L A T I V M, pen. cor. Mart. 1. Si quis Cecropiæ madidus, Latizque Mineræ. Stat. Syl. 1. Vnde ſacro Latii ſonuerunt carmine mōtes. Idem. Stat Latium cōplexæ forum celone peractum. Idem. Eia age præclaros Latio properato nepotes. Luca. 1. Mitis Aiaz Latias gaudet non ferre carinas. Idem. Totum ſub Latias leges, cum miſeris orbem. Verg. Aen. 8. Compoſuit legesque dedit, Latiumque uocari. Ait Seruius Vergilius uult Latium dici, quod illic Saturnus latuit. Varro autem Latium dici putat, quod laret Italia inter præcipitia Alpium, & Apenini. antepen. acu. Ouid. Met. 15. Accepiſſe Numam populi Latialis habenas. Stat. Syl. 1. Imperii Latiale caput niſi Dardana furto. Luca. 1. Et reſidens celſa Latialis Iuppiter Alba. Idem. Percuſſit Latiale caput, ſtellæque minores. pen. fleſt.

L A T O N A, penult. pro. Ouid. de Pont. 4. Quæ grata eſt igitur Latonæ Delia telus. Idem Met. 14. Latona quondam ſtyrpes pariente retentes. Verg. Aen. 1. Latonæ tacitum perterritant gaudia pectus. Idem 12. Latonæque genus duplex, Iannumque biſfrontem. pen. fleſcit. Idem Geo. 3. Cui non diſtus Hylas puer? & Latonia Delos. Idem Aen. 9. Aſſorum

decus, & nemorum Latonia cuſtos. Ouid. Met. 1. Falleret, & poſſet credi Latonia ſi non. Tibul. 3. Caudor erat, qualem proſert Latonia Luna. antepen. acuit.

L A T O R I V S, pen. cor. Mart. 12. Et rogat ut cœnes ſecum Latorius, inquit. ante penult. acuit.

L A T O V S, pen. pro. Stat. Syl. 1. Latous uatum pater, & Semeleius Euan. Idem Thebai. 1. Latoiden uotis, iterumque, iterumque canamus. Ouid. Met. 11. Lap medonteis Lacoinis aſſicie aruis. antepenult. acu. Latous pe. fleſt.

L A T R I A, penult. pro. Ait Antonius Nebris. libro. 5. Producent uerò quæ apud Græcos per eiſdiphthogon ſcribuntur, ut latrìa, Mant. Eſt ſidei caput, eſt uerì latrìa tonantis. penult. fleſt. Ait Claud. breuiat. Sola nouum latrìæ uēſtigal Hyberia rebus. antepenult. acu.

L A T R I N A, pen. pro. Mant. Latrinas curare, uiamque aperire coaſta. Idem. Et per ſtagna facit, latrinalesque lacunæ. penult. fleſt.

L A T R O C I N I V M, pen. cor. Hor. Ser. 1. Furca latrocinii, & magnis parua mineris. Mant. Arma latrocinii totum inſeſtancia pontum. Ouid. de Art. 2. Siue latrocinii ſub imagine calculus ibit. antepenult. acu.

L A T R O, uerbum, penult. prod. Iuul. Sat. 10. Latrauit riſtu, quæ poſt hunc uiuixerat uxor. Hor. Epil. 1. Tempore ceruinam pellem latrauit in aula. Stat. Syl. 1. Illum nec calido latrauit Syrius aſſitus. Lucr. 5. & cum iam latraret, & uocibus omnia contpler. Cicero de Or. Hicra ter meus a Philippo interrogatus quid latraret. Idem. pio S. P. Alii canes & latrare, & mordere poſſunt. Idem de Clar. Latrant enim iam quidam oratores, uo loquuntur. penult. acu.

L A T R A T V S, pen. pro. Ouid. Met. 2. Ah quoties per ſaxa canum latratibus aſta. Stat. Syl. 4. Latrat, & Icarus cælum latratibus urit. Sil. 14. Latratus fama eſt, ſic arcta interuenit unda. Iuul. Sat. 6. Exorata ſolet, nam ſi latratibus altis. Verg. Geor. 3. Latratu turbabis agens, montesque per altos. Idem Aen. 12. Venator curſu canis, & latratibus inſtat. Idem

Idem 8. Omnigenumque Deum monstra latorator Anubis. Mart. 12. Recia dum cessant, latoratoresque molossi. Sil. 2. Gesaque, latoratorque Cydon, testuque, socique. pen. fleat.

L A T R O, nomen. Vide Peragro. Hor. Ser. 1. Magnus uterque timor latronibus, at bene si quis. Ovi. Metamor. 7. Composito Syrone pater, sparsisque latoronis. Iuven. Sat. 10. Cantabit uacuum coram latrone uiator. Hor. Ser. 1. Turtur ab infestis latronibus, ò pater, & rex. Ovidi. de Art. 3. Curaque non fultet latronum prælia laudat. Vergili. Aeneid. 11. Excuriens cernice toros, fixumque latronis. Ait Seruius. Vnde latrones uocantur conducti milites: moris autem erat, ut hos imperator, & circa se haberet, & primos mitteret ad omne discrimen: unde tunc dicit, latronis telo fixum leonem: quia etiam uenatores operas suas locare consueverunt. Varro tamen admonet, hoc nomen posse habere etiam Latinam etimo logiam: ut latrones dicti sunt quasi laterones, quod circa latera regum sint: quos nunc satellites uocant. uana tamen est significatio. Plautus in Pyrgopo. aperte ostendit, qui sint latrones, dicens. Rex me Seleucus misit ad cõducendos latrones. Mantua. Aequoreis heu præda fuit latronibus, & mox. Mart. 14. Infidiasorum si ludis bella latronum. penul. acu.

L A T V S, nomen, penultima correpta. Ovid. de Pont. 4. Gauderem lateri nõ habuisse locum. Idem 2. Penna latus uelut teneros sine acumine rostrum. Idem. Nunc latus in fuluis niueum deponit arenis. Vergili. Buccol. Ille latus niueum molli fultus hyacinto. Sta. Sylu. 1. Id tergo demissa chlamys, latus ense quieto. Idem Theb. 5. Per latera abrupta credas radicibus ire. Idem Sylu. 1. At laterum passum hinc Iulia templa tuentur. Idem. Martia fluminea posuit latus illa ripa. Iuue. Sat. 3. Diuitis hic serui claudis latus ingeniorum. pen. acu.

L A T V S, participium. penultima pro

ducta. Ovidi. Metamorpo. 14. Priopit, & latus errat uesana per agros. Luca. 1. Hæreat aut latus subeant uenabula pectus. Hora: de Art. Lator amplius murus, uinoque diurno. Iuuen. Sat. 12. Quattuor, aut septem, si sit latissima tædas. Mantuan. Palmicibus fruticans longè, lateque per orbem. Sta. Syl. 1. Impetus, & tantis calcaribus illa late. Sil. 3. Milicis indigenis late regnarat in oris. Lucan. 1. Stat stragem late, sparsoque recolligit ignes. Vergil. Georgic. 2. Diuis opum uariarum, latis ocia fundis. Idem Aeneid. 12. Ense secant lato uulnus, relique latebram. Idem 1. Molliri, & late fines custode tueri. Ovidi. Metamorpo. 11. Forma sutura rogant, quis sit laturus in aras. penultima fleat.

L A U A C R V M, penultima producta. Claudii. Assiduis ludis auibis splendete lauacris. Anso. Donec nacentem calidi sermone lauacri. Manruan. Incolumen fecit de tali exire lauacro. Ait Aldus Manutius, Præterea notandum, uocales natura longas non posse unquam corripì sequente muta cum liquida; sed produci semper in prosa, & in carmine: ut salubris, lauacrum, aræum, simulachrum, ambulacrum, candelabrum, penultima fleat.

L A T V S C V L V M, penultima correpta. Lucr. 4. Quin etiam quæcunque larascula sunt speculorum. antepenultima acuit.

L A V D O, penultima producta. Horatius de Art. Laudare sales, nimium patienter utrunque. Ouidius Metamorpo. 12. Hæciora laudamus, quis enim laudauerit hostem? penultima. Horatius de Art. Derisor uerò plus laudatore mouetur. Idem. Difficilis querulus laudator temporis æcii. penultima fleat. Iuuenal. Sat. 11. Luxuria est in Ventidio laudabile nomen. Ouidius de Tristi. 9. Alpicit ut longo teneat laudabilis æuo. antepenultima acuit. Cicero Offi.

Ea nescio, quomodo pleniore ore laudamus. Idem de Leg. Laudamus igitur prius legem ipsam ueris, & propriis generis sui laudibus.

L A Y E R N A, penult. pro. Hor. Epist. 1. Labra mouet metuens audiri pulchra Lauerna. Mant. Nam minor Hetrusce ueniens de monte Lauernæ. penult. acuit. Idem festa Lauernicæ nudis solennia plantis. antepenult. acu.

L A V I N I S, penult. pro. Mart. 14. De polcinis, quæ sunt cariæ Lauinis. Oui. Metamor. 15. Lauii sedes Tyberinaque ad hostia uenit. Ver. Aeneid. 1. Italiam sacro profugus Lauinaque uenit. pen. fleet. Ouid. Metamorph. 14. Nec sceptrum fœceri, nec te Lauinia uirgo. Luca. 9. Aeneæque mei, quos nunc Lauinia sedes. Verg. Aeneid. 11. Dona ferens, iuxtaque comes Lauinia uirgo. Idem 4. Nec prolem ausoniam, & Lauinia respicit arua. Stat. Syl. 1. Non talis niueos strinxit Lauinia uultus. antepenult. acu.

L A V O, penult. cor. Mar. 7. Omnes Tongilum medici iussere lauare. Idem 11. O quam poteris seruare, lauabimur una. Vergil. Aeneid. 10. Vulnera siccabat, lymphis corpusque lauabat. Stat. Syl. 1. Hic uelox Hecate uelit, & deprehensa lauare. Mart. 1. Tam male cum cunem cur bene Flacce lauor. Ho. Epist. 1. Emprum mulus aprum crudi, tumulique lauemur, Ouidius Metamorpho. 15. Eripienda fides, illic lauere bimembres. Iuu. Sat. 2. Nec pueri credunt, nisi qui non dum ære lauantur. Hor. Ser. 1. Sat. 9. Ora, manusque tua lauimus Feronia lymphæ. Vergil. Aeneid. 3. Luminis effossi fluidam lauit inde cruorem. Idem 10. Visceribus super accumbens lauit improba reter. Quibus in locis cum prima syllaba huius uerbi corripitur, certum est non esse præteriti, sed præsentis: cum dissyllaba præterita priorem necessariò producant, exceptis paucis. ut Ennius, Tarquinij corpus bona femina lauit, & unxit. Ait Seruius, lauit, ab eo, quod est lauo, laui, prima breui;

nam hoc uerbum & primæ coniugationis est, & tertia: de quo etiam Aeneid. 1. ibi. Hinc portum petis, & socios paratur in omnes. & est uerbum de his, quæ cum utranque recipiant declinationem, pro nostra uoluntate actiue tamen est significationis, ut punio, punior: fabrico, fabricor: lauo, lautor. Vide Fabrico. Cicero de Or. Manus laui, inquit, & cæna. penultima acu. Hora. Ser. 1. Ne longum faciam, dum tu quadrante lauatum. Ouidi. Fast. 3. Sacra lauaturas mane peribat aquas. penult. fleet.

L A V R E N T E S, penultima producta. Ouidi. Fast. 2. Est uia, quæ populum Laurentes ducit in agros. penultima acuit. Idem 3. Veller honor uenit cum Laurentalia dicam. penultima fleet.

L A V R E N T I N U S, penultima producta. Martial. 10. In Laurentino turpes in littore ranas. penultima fleet.

L A V R E O L U S, penultima correpta. Martial. 1. Non falia pendens in cruce Laureolus. Iuuenal. Sati. 8. Laureolum uelox etiam bene lentulus egit. antepen. acuit.

L A V R U S, penultima producta. Ouidi. Metamorpho. 1. Nondum laurus erat, longoque decentia crine. Vergil. Aeneid. 3. Vittis, & sacra redimitus tempora lauro. Idem Buccol. Eclo. 8. Inter uictrices hederam sibi serpente lauros. Idem. Et hos ð lauricarpam, & te proxima myrte. Ait Seruius, licet Horatius dixerit, deponi sub lauru mea, melius tamen est, iuxta secundam formam in flectere: nam melius sonat. Et Aeneid. 10. ibi, At Iouis interea monitis Mezentius ardens: sed à quarta declinatione nec singulari datiuo utimur, nec plurali. Nam unum meum est de his, quæ licet duplicem habeant declinationem, tamen aliquibus eorum casibus propter asperitatem non utimur. ut laurui, lauribus: cum huius laurus, & ab hac lauro dicamus. Idem Aeneid. 6. ibi. Spargens rore leui,

& ramo felicitis oliuæ. Ait. Sanè dicit Donatus, quòd hoc propter Augustum mutauit: nam nata erat laurus in palatio eo die, quo natus est Augustus. Vnde triumphantes coronari consueuerant: propter quam rem, uoluit laurum dicere ad officium lugubre pertinere. Laurus penulti. flecti. prima enim diphthongo est. Lucan. 8. Actaque lauriferæ damnat Syllana iuuentæ. Idem 5. Lauriferos nullo comitetur unlne currus. Ouidi. de Art. 3. Visite laurigerò sacra palatia Phœbo. Idem 7. Martia laurigera cuspide pila virent. Idem 8. Laurigeros domini liber in trature penat. Idem 9. Vos me laurigeri paratitum dicite Phœbi. Stat. Theb. 1. Tempus erit, cum laurigero tua lortior cestro. Idem 8. Heu ubi laurigeri curtus & solemnique arma. Lucr. 6. Lauricomos, ut si per montes flamma uagetur. antepenult. acu. Vide Moneo.

LAVTISSIMVS, penultima corre. Iuue. Sat. 3. Persicus orborum lautissimus; & merito iam. antepenultima acuit.

LAXANOR, penultima producta Flac. 6. Primaque ad insecti laxanoris horruit æcus.

LAZARVS, penult. cor. Mantua. Lazarus antiqua uir nobilitate per omnem. antepen. acuit.

LEA, penultima correpta. Onidi. Fast. 5. Ipse fuit Libyæ præda cruenta lea. Idem. Dumque petit latebras fœtæ, catulosque leuæ. Mantua. Venantem puidi lepores uidere lexnam. Vergili. Buccol. Torta lexa lupum sequitur, lupus ipse capellam. Idem Georgi. 3. Tempore non alio catulorum oblita lexa. Ait Seruius, lexa autem Græcum est, sicut Dæxna: nam nos hic, & hæc leo dicimus, lea nanque usurpari est: quia in o, exeuntia feminina ex se non faciunt, ut fullo, latro, leo. penult acuit.

LEANDRVS, penultima producta. Martial. 1. Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Idem. Quod no-

sturna tibi Leandre peperceit unda. Martial. 14. Clamabat tumidis audax Leander in undis. Ouidi. Leand. Quam mihi misisti uerbis Leandre salutem. Idem. Nil nisi Leandri nomen in ore meo est. penultima acuit.

LEARCHEVS, penultima producta. Ouidi. Fast. 6. Mœsta Learchæus mater tumulauetat umbras. penultima flecti.

LEBES, penultima correpta. Ovi. Metamorpho. 12. Missa iolant, fragilescque cadi, curuique lebetes. Idem Briss. Viginti fuluos operoso ex ære lebetes. Vergil. Aen. 3. Ingens argentum, Do donatosque lebetas. Idem 5. Tertia dona facit geminos ex ære lebetes. penult. acuit.

LEBYNTHOS, penult. produ. Ouid. Meta. 8. Dextra lebynthos æthe, secundaque melle Calydne. penultima acuit.

LECANIA, penultima correpta. Martia. 5. Thais habet nigros, niueos Lecania dentes. antepenult. acu.

LECTICA, penultima producta. Oni. de Art. 1. Leticam dominæ dissimulan teradi. Iuuenal. Sat. 7. Causidici noua cum ueniat lectica Marbonis. Martial. 2. Lætor exaphoris tua sit lectica, licebit. Idem 10. Leticam, sellanique sequar? nec ferre recuso. penultima flectit. Idem 9. Dat tibi securos, uilis lecticula somnos. antepenultima acuit.

LECTORIA, penultima correpta. Martial. 6. Hæc est casta Venus nubis lectoria Lygdo. antepenultima acuit.

LECTVLVS, penultima correpta. Vergil. Opusc. Non Lybis Assyrio sterneitur lectulus ostro. Hor. Ser. 1. Consilium proprium, neque enim lectulus, aut me. Iuuenal. Sat. 10. Lectulus hæc poena caruit, ceciditque Cethegus. Martial. 10. Et non unius spectator lectulus undæ. Idem. Lectulus hos uoces, nec lectulus audiat omnis. Ouidi. de Tristib. 1. Nec consuevit me le-

- sole corpus habet, antepenult. acuit.
- L E D A E V S**, penultima produc. Martialis. 1. Qualis Ledæi tata Lacones habent. Idem 4. Et tu Ledæo felix Aquilæ. Timaup. Idem 8. Ledæo poteris ad ducere. Cyllaron Ostron. Stat. Syl. 1. Et panes aspicies Ledæus ab ade propinqua. penul. fleat.
- L E G A T V S**, penultima prod. Vergil. Aene. 11. Vix ea legati, uariisque per ora cucurrit. Stat. Theb. 2. Legato, iussæque preces uicere sororis. Idem. Legatos hinc ire siuit, teque ordine cerio. Idem 3. Orantein in mediis legatum, cegibus ense. Claud. Legati grauibz later sub moribus ætas. Idem. Legatis poscit Lybiam, famulosue precatur. penul. fleat.
- L E G E V S**, penultima producta. Luca. 10. Cæsar in iugulum, præstat. Legea iuuentus. penul. fleat.
- L E G I O**, penultima corre. Vergili. Geor. Explicuit legio, & campo stetit agmen apertum. Iuuenal. Sat. 10. Imperium fasces legiones omnia nunc se. Sta. Theb. 4. Herculeæ dumeta uaga legione tenebant. Sil. 7. Iuere aut densis legio conferte maniplis. Idem. 15. Nil celer instructa silico legione se cunctus. Luca. 7. Et quarta legione datur tibi numine pugnas. Hora. Ser. 1. Olim qui, magnis legionibus imperitarint, antepen. acuit.
- L E G I T I M V S**, penultima correpta. Martialis. 5. Vxorem potes hanc dicere legitimam. Idem 6. Legitimos, esset cum uagus ante toros. Vergili. Opusc. Legitimè cessit cui fracta potentia regis. Mantuan. Legitima conjuncta toro non horruit illa. Ouidi. de Tristib. 2. Nil nisi legitimam concessaque surta canemus. Idem de Pont. 3. Non nie legitimis sollicitasse toros. Idem Fast. 3. Corpora legitimo quique merebar equo. Idem 5. Corpora legitimis impo suere toris. Idem 2. Legitima seruas credita rura fide. Mantuan. Legitimas regni sumpsit Lodouicus habenas. aut penul. acu.
- L E G O**, tertiæ coniugationis. penultima correpta. Martialis. 2. Tertia res hæc est, quod si cui forte legeris. Ouidi. Metamorphos. 1. Emicuit, luminaque locum sibi legit in arce. Idem. Arbutos, sicus, montanaque fraga legebant. Idem de Pont. 4. Impius in uulgo quod legeret locum. Vergili. Buccol. Alba iugisira cadunt, uacina nigra leguntur. Stat. Sylu. 1. Lumina, et Euboeica carmen legit ille sibi. Idem 3. Quodque legit meris pelagi icritatur Eos. Martialis. 6. Quam placido nostras legerat ore preces. Lucan. 1. Sed neque in Arctio sedem tibi legetis orbe. Idem 6. Legit in Aenionis quas non aduerxerat herbas. Cicero de Cla. Antimachus poeta conuocatis auditoribus legebat eis magnam illud uolumen. Idem Epistol. 95. Dummodò is tibi quid nisi potius quam orationes meas legerit. penultima acuit. Vide Descendo.
- L E G O**, 2a, primæ coniugationis, penultima produc. Lucan. 6. Ac medio pugnare foro cum bella relegendum. Martialis. 9. Nil tibi legauit Fabius Echini, ce, cui tu. Pers. Sat. 6. Legarat Staius neu dicta reponere patetua. Cicero Atti. Dolobella ne tibi legauit. Idem. Nam cum Cæsar legarat Appius. penultima fleat.
- L E G U M E N**, penultima producta. Mantuan. Viscera dantantur prodire legumina, & herba. Iuuenal. Sat. 15. Tanquam homine, & uentri induit non omne legumen. Vergil. Geor. 1. Unde prius lætuni lingua quantante legumen. Ait Seruius. Legumen dicitur, quod manu legitur, nec sectionem requirit. penul. fleat.
- L E I X**, penultima corre. Ouidi. Metamorphos. 8. Ante omnesque Lelex animo maturus, & uox. Idem. Parte Lelex, raris iam sparsus tempora canis. Idem. Interea Minos Lelegia litora uasat. Idem 7. Tutus ad Alcatheon Lelegia memora limes. Idem 9. Caras, & armiferos Lelegas, Lycianique peterrat. Vergili. Aeneid. 8. Hic Lelegas, aralique, sagittiferosque Gelonos. Luca.

- Lucan. 7. Mox Lelegum dextra presum descendit ararum. penul. acu.
- L E L E P A**, penul. cor. Oni. Met. 7. Pascor & ipse mecum consensu Lelepa magno, antepe. acu.
- L E M A N V S**, penult. prod. Lucan. 1. Deservere cauo tētonia fixa Lemano. idest iuxta Lemano Galliz Transalpinz lacum, per quem Rhodanus Ararium deferens rapitur. penul. flect.
- L E M U R E S**, penultima corre. Mantuan. Qui lemures ausos regem detrudere olympto. Idem. Esse malos lemures, prior & sic ora locuta. Idem. Vexatam furis lemorum phlegetontia coram. Ouid. Fast. 5. Mox etiam lemures animas dixere silentium. Idem. Rictus erit veteris nocturna lemuria sacri. antepen. acu.
- L E M N I A C V S**, penultima correctā. Stat. Syl. 3. Lemniac fragor est, ubi flammeus Aegida calat. Idem Theba. 3. Hoc mihi Lemniacæ de re meruere cæcenæ. Martia. 5. Parce pater sic Lemniacus fascia cæteruis. antepenultima acut.
- L E M M A T A**, penultima corre. Martia. 14. Lemmata si queris, cur sint adscripta docebo. Idem. Vt si malueris Lemmata sola legas. antepenul. acut.
- L E N A E V S**, penultima produ. Ouidi. Metamorpho. 4. Et cum Lenæo genialis consitor vna. Vergi. Aenei. 4. Gens opulata toris Lenæum libat honorem. Idem Georgi. 3. Lenæos ea uis salus morientibus una. Idem 1. Huc pater ð Lenæe tuis, hic omnia plena. Idem. Huc pater ð Lenæe ueni, nudataque mūsto. Ait Sernius, Lenæus autem *ἄνθρωπος τοῦ ἁλῶνος*, idest à lacu: nam quod Donatus ait, ab eo quoddam mentem leniat, non procedit: nec enim potest Græcum nomen Latinam etymologiam recipere. penultima flecti. diphthongus est.
- L E N I S**, penultima producta. Ouidi. de Pont. 4. Lenem te miseris genuit nātura nec ullis. Stat. Syl. 2. Nam lenis patiæ precor me fulmine in ipso. Idē Theb. 9. Lenis adhuc, frondesque, & aperta cacumina gestat. Vergil. Georg. 3. Lenibus horrescunt flabris, summaque sonorem. Hic sonus, sonoris ueteris declinationis. Hor. Episto. 1. Lenibus imperiis, quotiesque educer in agros. penultima flecti. Stat. Syl. 3. Leniter aut ullo concusso uulne corpas. Ouid. Fast. 5. Leniter Achivi constituit reuigo. antepen. acu. Idem Metam. 11. Hoc quoque linimen, quo solo flexit amantem. penul. flect.
- L E N I O**, penultima correctā. Vergili. Aeneid. 4. At pius Aeneas quamquam lenire dolentem. Claud. Indomitique mora precio lenibat anaras. Ouidi. de Pont. 1. Flensque rogat precibus lenitō Cæsare uestris. Idem. Lemnonis hanc ueniam lenito Cæsare mater. Idem 4. Quæ pia si posset supero lenire rogando. Idem de Trist. 3. Tristia leniri numina posse dei. Idem Metamorpho. 13. Tentaretque feros requie lenire dolores. Luca. 10. Cerbereus Orpheo linuit sibi cantu. Vergil. Aeneid. 6. Lenibat dictis animum, lacrimasque ciebat. Idem 1. Lenit hic primum Aeneas sperare salutem. Ait Sernius. Lenit quartæ coniugationis tempus præteritum, uel in ui, iunctum exiit, uel sublato digammo in ii, pro nostro arbitrio, ut lenii, leniui, audiui. Vide Audio. Sanè cum in ui, exit penultima longa est, & in ipsa accentum retinet: cum uerò in ii, penultima breuis est, & perdit accentum: quia, ut supra diximus, Vnius ob noxam, quoties uocalis uocalem sequitur, detrahit longitudinem præcedenti. Sed hoc in metro, ubi necessitas cogit: nam in prosa, & naturam suam, & accentum retinet. Nunc ergo lenit tercia à fine habet accentum, quia penultima brevis est. Sanè plerumque accentum suum retinet etiam sermo corruptus, ut Mercuri, Domiti, Ouidi, tercia à fine habere debuit accentum, quia penultima brevis. Sed constat hæc nomina apocopen pertrahisse. Nam apud maiores erat idem nominatiuus, qui & uocatiuus, ut hic Mercurius, ð Mercurius. Cicero Att. Sæpe etiam leniti iratum. Idem. Me

Ser. 2. Vt Lethargicus hic cum sit pugil, & medicum urget. antepenultima acuit. Idem. Quondam lethargo grauidi est oppressus, ut hæres. penultima acuit.

L E T H A R G I C U S, penultima producta. Mart. 7. Gustata Lethes penè remissus aqua. Ouid. Metamorph. 11. Riuus aquæ Lethes, per quem cum murmure labens. Idem de Pont. 4. Da mihi si quid ea est, habitantem pectora Lethen. Stat. Syl. 3. Aut placare malæ datur aspera numina Lethes. Luca. 10. Quam iuxta Lethes tacitus prælabitur amnis. Idem 3. Non me Lethæ coniuæ obliuia ripæ. Stat. Syl. 3. Cur seruet Pharias Læthæus Ianitor aras. Vergili. Opusc. Misera Lethæas cognunt transire per undas. Ouidi. de Tristib. 4. Vt tua Lethæis acta dabuntur aquis. Idem de Art. 3. Nec mea Lethæis scripta dabuntur aquis. penultima acuit.

L E T H U M, penultima producta. Lucan. 3. Tradidit in lethum uacuos nitalibus arctus. Ouidi. Metamorpho. 3. Vt nemus intrauit lethataque corpora uidit. Lucan. 3. Multi inopes teli iaculum lethale reuulsum. Stat. Syl. 2. Heu misero lethale fauens seseque uidendo. penultima flecit. Auson. Nec coniecta istus lethaliter ire per arctus. Ouid. Metamorpho. 9. Accipiam, cunctisque meum lethabile factum. Lucan. 9. Lethisica dubios explorant aspide partus. Oui. Metamorpho. 15. Lethifer ille lacus, quem postquam vulneris autor. Ver. Aen. 3. Arboribus humis, satisque lues, & lethifer arnus. Hor. Ser. 2. Aut magno, aut paruo lethifera, quo bene circa. antepenultima acuit.

L E T O R I U S, pen. cor. Mart. 12. Et regat ut cœnes secum Letorius, inquit. antepenultima acuit.

L E U I S, penultima correctâ. Vergil. Buc. Sæpe leui somno suadebit inire susurro. Idem Georgi. 1. Atque leuem stipulam crepitanibus utere flammis. Luca. 1. Infremuit tum tortæ leuis, si lancea mauci. Stat. Syl. 2. Pectore jam præ

dæ leuis imminet, ecce citator. Lucret. 2. Incidere è supéro leuionibus, atque ita plagis. penul. acu.

L E U I T E R, penultima correctâ. Stat. Syl. 1. Ast illam summa leuiter, sic namque iubebas. Hor. Epist. 1. Cultello proprios pugnauerunt leuiter ungues. Idem. Qua ratione queas traducere leuiter equum. Idem 2. Vt Cretici dicunt leuiter curare uideatur. Mart. 14. Seu leuiter noto, seu charo missa sodali. Ouidi. Brissei. Et leuiter dicas, hæc quoque nostra fuit. Leuiter à leuis, quod significat non grauem, primam breuiat. Leuis pro plano, pen. pro. quod à plærisque per æ scribi sit leuiter, idest planè. antep. acu.

L E U I T A S, penultima corre. Ouidi. de Art. 2. Nec leuitas culpanda mea est, nec semper eodem. Idem Metamorph. 1. Proximus est aer illi leuitate, locoque. Idem de Trist. 5. Deseruit leuitas Automedontis equos. Sil. 15. Altris miscebant Tyrios leuitate Sicana. Idem. Procurrunt leuitate agili, docilesque regentis. Mantuan. Cur leuitas isto tempore tanta potest. antepenul. acuit. Aesopus. Fit mora decursu, Leuitas improuida lapsum.

L E U A M E N, penultima produ. Prop. 4. Te Lepide, & te Paule mecum post fata leuamen. pen. flecit.

L E U O, penultima correctâ. Stat. Syl. 1. Inque uicem tepuisse uiro sic fata leuauit. Lucan. 1. In medio dum terra frerum, terramque leuabit. Vergil. Aeneid. 3. Ritè secundarent uisus, omnemque leuarent. Sil. 10. Ipse leuabo humeris, & dorso uiro leuabo. Ouidi. de Tristib. 1. Crinibus, & gelida membra leuauit humo. Cicero. Epist. 37. Vt leuarem miseris perditas ciuitates. Idem in Or. Queni laborem nobis leuauit Atreici nostri labor. penultima acuit.

L E U I N U S, penulci. prod. Stat. Theb. 6. Virtutis sacram rabiem Leuinus ab alto. penul. flecit.

L E U V S, penul. produ. Stat. Syl. 1. Dextra uerat pugnâs, leuam Triconia uirgo. Iuuen. Sat. 4. In leuam conuersus, at illi

LEUCIACEBAT. Verg. Geo. 4. Si qua nūmina leua sinunt, auditque uocatus, Apollo. Idem Buc. Sæpe malum hoc nobis, si mens non leua fuisset. Ait Antonius Nebr. a plerisque per æ scribi. penult. flectit.

LEUCADIVS, penult. pro. Ver. 3. Leucadius nectus acies memorabit Apollo. Luca 6. Quantum Leucadio placidas de vertice pontus. Ovi. Fast. 5. Tristia Leucadio sacra peracta modo. Idē de Tri. 3. An quia Leucadio semper amata Deo. Idem 5. Vel frater Leucadii mittar in alta Dei. antepen. acu. Ouidi. Met. 15. Leucada continuam ueteres habuere coloni. Leucas, Leucadis. pen. acu.

LEUCATA, pen. pro. Mant. Cum gemitu prope Leucatæ confinia quondam. Verg. Aen. 3. Mox & Leucatæ nimbose cacumina montis. Sil. 15. Leucatæ, & Phœbi uidit citus actia templa. Ouidi. Met. 15. Leucada continuam ueteres habuere coloni. pen. flect.

LEUCON, penult. pro. Ovi. Met. 3. Vt uicis Leucon, & uilis Asbolus atris. pen. acu. Mart. 11. Culcitra Leuconico quam uiduata suo. antepenult. acu.

LEUCOSIA, pen. cor. Sil. 8. Leucosia, è populis, nunc quem picentia peste. Ovi. Metam. 15. Leucosiamque petit, tepidique rosaria pesti. antepen. acu.

LEUCOSTAVS, pen. cor. Mant. Leucostyrus Graii sic appellare solebant. antepenult. acu.

LEUCOTHEA, pen. cor. Ouid. Fast. 6. Leucotheæ gratis Matura uocabere nostris. Idem. Nondum Leucothea, nondum puer ille Palæmon. Prop. 2. Hanc miser implorat nauita Leucothoen. antepenult. acu.

LEUITICA, pen. cor. Mant. Arce comes Petri quondam Leuitica proles. antepenult. acu.

LEUGENA, pen. cor. Mant. Leuigenum quo coisset eosdem tempore Christi. antepenult. acu.

LEX, prod. Ouid. Met. 1. Sponte sua sub lege fidem, rectumque colebat. Idem de Pont. 1. Exule seruatis legibus vrbe frui. Hora. Ser. 1. Agricolam laudat iuris, legumque peritus. Inuen. Sat. 4.

Interpres legum sanctissimus omnia quanquam. Luca. 1. Torum sub Latias leges cum miseris orbem. Vergil. Aen. 4. Legisse Cereri, Phœboque, patrique, Lyxo. Mantuan. Legifer induxit graiūque indagine legum. antepenult. tunc acu.

LIBA, pen. pro. Mant. Assidue ueniunt operis vitalia liba. Ouid. Fast. 1. Imponit libum, farraque mista sale. Iuu. Sat. 3. Plena domus libis uenialibus, accipe & illud. Hor. Epist. 1. Vtq; sacerdotis sagittius liba recuso. Vergil. Georg. 2. Carminibus patriis; lancesque, & liba feremus. Idem Buc. Sinum lactis, & hæc tibi liba Priape quotannis. Flac. 9. Liba uaporatis lustrantia fumus in aris. pen. flect.

LIBAMEN, pen. pro. Mant. Offerimus meritis illi libamina soli. Vergil. Aen. 6. Ignibus imponit sacris libamina præma. Flac. 10. Hic molles inter populos, inter libamina diuis. Idem purgetis per sacra nescis libamē, & Orphen. Stat. Syl. 3. Libamenta tuli nunc ipsum in limine cerno. penult. flect. Mant. Nauserae ad Libani cedros; præscæque Damascus. antepenult. acu. Sedulius. Semper habens frondēs & tanquam libana cedrus.

LIBENTAR, pen. pro. Hor. Ser. 1. Simplicior si quis, qualem me sæpe libenter. Mart. 1. Qui dulcis vultus, & non legis ista libenter. penult. acu.

LIBER, pen. cor. Mart. 1. Cum tibi parue liber. serinia nostra uacent. Idem. Va de salutatum, pro me liber ire iuberis. Ouid. de Trist. 1. Parue, nec inuideo, sine liber ibis in urbem. Prop. 2. Et turpis de te iam liber alter erit. Hor. Ser. 1. Ingenium raptis quem fama est esse librique. Ouid. de Pont. 1. Si uacat hospitio peregrinas Brute libellos. Auson. Malo, inquis, tinea sapienterum nosse libelle. Iuue. Sat. 3. Iamque uetus Græcos seruabat circa libellos. Ver. Aen. 11. Huic natam libro, & syluestri subere clausam. Ait Seruius, liber dicitur corticis pars quæ ligno coheret: & alibi, Alia libraret in ulmo. Vnde & liber dicitur, in quo scribimus: quia ante usum chartæ, seu membranæ; de libris arborum

horum volumina compaginabantur. penult. acu.

- LIBER**, pro filio, penult. pro. Hor. de Art. Liber, & ingenus præfertim census equestrem. Iuue. Sat. 5. Tu tibi liber hamo, & regis conuiua uideris. Ouid. Met. 1. Quoque magis doleas genitrix, ait, en ego liber. Idem. Liberioris aquæ pro ripis litora pulsant. Idem 15. Liberriore frui cælo cum carcere rima. Verg. Geor. 1. Liber & alma Ceres vestro si numine tellus. Inquit Valla, pro filiis singulari non agnoscit: liberum tamen apud Fabium reperio. De quo Seruius Aen. 10. ibi, Gnatis parce tuis belli com mercia Turnus. At qui supra dixit, gnatoque, patrique: quomodo ait gnatis? Non est contrarium: nam liberos etiam unum dicimus filium, aded ut Terentius etiam filiam liberos dixerit: ut in Hecyra. Illud dignum decreuerunt suos, cui committerent liberos, ubi pater de filio ad uxorem loquitur. Ergo usurpauit respiciens ad liberos, ut gnatos de uno diceret, Vbi Donatus ait. nota, liberos in significatione unius filix coactus est autor nominis pro filia liberos dicere: enim expers singularis & femineæ. Cicero pro Clu. Fratris autem liberos uita priuauit. Cum de uno tantum filio loquatur, ait Marius Nizolius in Ciceronis observationes. pen. flest. Luca. 10. Imploratus adest, nec campos liberet undis. Cicero antequam arcem urbis ab incendio, & flamma liberaui. Idem in Ver. Cæteri ex his incommodis pecunia se liberarunt.
- LIBERTAS**, pen. pro. Verg. Buc. Libertas, quæ sera tamen respexit inertem. Idem. Nec spes liberratis erat, nec cura peculi. Stat. Syl. 1. Libertate domas, iam fendi expleta uoluptas. Idem. Libertas ex mente fuit, ne comprime fletus. Idem 3. Libertas oblata uenit, nec proximis hæres. Sil. 4. Libertas, iactatque iugum, pars Punica castra. Luca. 3. Libertas, inquit, populi quem regna coercent. Iuue. Sat. 2. Acer, & indomitus, libertatisque magister. Idem 7. Dicturus dubia pro libertate bubulco. penult. acuit.

LIBERTVS, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Liber to dederit, uiuus cur multa pueffz. Idem 5. Inter uos quoties, libertorumque cohortem. Mart. 1. Libertum docti Lucan, sis quære secundum. pen. acu.

LIBERTINVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Libertinarum dico Salustius inquis. Idem. Ignoros ut me Libertino patre natum. Idem 2. Libertinus erat, qui circum compta siccus. Iuue. Sat. 1. Sed Libertinus prior est, prior inquit, ego sum. Mar. 5. Et libertinas arca flagellat opes. Idem. Libertina mihi proxima conditio est. pen. flesti.

LIBETHRIDES, pe. cor. Ver. Buc. Nymphæ noster, Libethrides, aut mihi cæmen. antepenult. acu.

LIBET, pen. cor. Stat. Syl. 4. Stet mens cura pedem, tamen exclamare libebit. Idem. Pensabatur libens, modò qua diademate detra. Idem 5. Qua sandi uis lata patet, sicorsa libebat. Luca. 2. Si libet ulcisci delecti funere genis. Idem. Outiam coëque Deis, Herebique liberet. Iuue. Sat. 1. Cor tamen hoc potius libeat decurrere campo. Idem 3. Sic libitum uano, qui nos distinxit Orthoni. Vbi ait Britannicus, est autem unum ex uerbis, quod apud ueteres geminauit præteritū, ut libuit, & libitum est: licuit, licitum: placuit, placitum est: puduit, puditum est: nupsit, & nupta est: prandit, & pransus est: cœnauit, & cœnatus est: potauit, & potus est: & dicimus libet, & libent, in forma tantum ter tiz personæ in singulari, & in plurali: sic etiam licet, & licent. Ouid. Met. 3. Heu famulos fugit ille suos, clamare libebat. Idem Fast. 1. Cum libuit patris placidis emittere testis. Cicero de Or. Si tibi id minus libebit. Idem. De quo libitum mihi est paulò plura dicere. Idem de Sen. Non libet mihi deplorare vitam. pen. acuit.

LIBYS, pen. cor. Stat. Syl. 4. Mons Libys, Iliacusque nitent, & multa Syenæ. Flac. 1. Et Libys, & uestri Pelopis domus horrida suo. Ouid. Met. 3. Hoc Libys, hoc flauus prorsus tutela Melanthus. Idem Fast. 4. Hinc Libys, hinc Meope, siccaq; terra subest. Vergil. Aen. 8. Efful-

Esulatum foliis, & pelle Libyidis urfx.
Idem 1. Horridus in iaculis, & pelle Li-
bylidis urfx, pen. acu.

LIBIA, pen. cor. Sil. 14. Hic contra, Li-
byanisque situm, charisque intem.
Iuu. Sat. 10. Lybia disunge boues, dum
tubere mittas. Ver. Gor. 1. Confurgit,
premitur Libye deuexus in aulros. Idē
3. Heu male tum Libyx solis erratur in
austros. Sil. 1. Exactam ponto Libyen te-
stantia iostia. Idē 9. Finibus extremis
Libyes ubi feruida cantu. Flac. 10. Indi-
genis Libyes ut numina sacra priaret.
Ouid. Met. 2. Tum facta est Libye rap-
tus humoribus æstu. Stat. Syl. 1. Hic Li-
bycus, Phrygiusque flex, hic dura Laco-
num. Sil. 8. Murce nec Libyco, statq;
humectata uomanus. Idem 11. Mago-
nem Libycis lauro redimita subibat.
Mart. 7. Et Libycæ fici pondere tella
grauis. Idem. Hunc puer ad Libycas in-
rauerat Hannibal aras. Ouidi. Fast. 4.
Hæc ait illa dies Libycis, qua Cæsar in
oris. Luca. 2. Quam Theutonicos uictor
Libyeosque triumphos. antepenul. acu.
Flacc. 10. Dessectumque diu terra posue-
re Lybissæ. Lucan. 9. Pasta caput mon-
stræ, terræque in fine Libiffæ. Sil. 16. In-
furgens cono, spolia, exuuiæque Li-
byffæ.

LIBIDO, pen. pro. Mant. Pullulat, &
& sumit uires animosa libido. Iuu. Sat.
6. Imperio sexus, minimumque libi-
dine peccant. Idem 7. Afficit ille ani-
mos tanraque libidine vulgi. Pers. Sat.
3. Haud alia ratione velis eum dira li-
bido. Hor. Ser. 2. Altercante libidi-
nibus tremis ossa pauore. Mart. 9. Ne
faceret steriles seua libido uiros. Idem
14. Arma damus tancis apta libidini-
bus. penult. flect.

LIBO, pen. cor. Luca. 2. Gens Hætiusca
fuga trepidi nudata Libonis. genitiuus
penult. flect.

LIBO, uerbum, pe. pro. Mar. 2. Libat flo-
rentes, hæc tibi prima genas. Oui. Fast.
3. Et libate dapes, ut grati pignus amo-
ris. Idem 6. Sic ubi libauit profecta
sub xthera ponit. Ver. Aen. 12. Summa
notant pecudum, patrisque altaria li-
bant. Idem 7. Nunc pateres libatæ lo-

ni, precibusque uotate. Idem 3. Au-
lai in medio libabant pocula Bacchi.
Idem 4. Gens epulata toris Leneum li-
bathonorem. Idem Geo. 2. Hic laticis
qualens pateris libamus, & auro. Mant.
Si nostri, quia quotidie libare solebant.
Idem. Libaret, quam sacra Deo trietæ-
da totani. Lucr. 4. Ergo terra tibi liba-
tur & aucta reerefecit. Stat. Syl. 3. As-
idue libabo depes, & pocula sacris. Idem
4. Possessum fortique Deo libauit ho-
nores. Idem Theb. 1. Qua Danaus li-
bare Deis, seniorque Phoroneus. Flac.
10. Innumera, & uestris primum li-
babitur aris. Stat. Syl. 2. Inexpas quis
ab ore dapes, libarique uina. Ouidi.
Metamor. 1. Inde ubi libatos irrorauit
re liquores. Catul. Libarum agricolæ
ponitur ante Deos. Ouidi. de Trist. 1.
Indelibatæ cuncta sequuntur opes. Ci-
cero de In. Ex uariis ingeniis excellen-
tissima quæque libauimus. Mant. Cir-
cunstant, & emunt auro libamina mul-
to. penult. flect. Idem. Candida mon-
straret eum libamenta Sacerdos. penult.
acuit.

LIBRARIUS, pen. cor. Hor. de Art. Ve-
rius si peccat idem librarius usque.
Iuu. Sat. 6. Auerfus iacuit, periit, li-
braria ponunt. Mart. 2. Deinde quod
hæc una peragit librarius hora. Idem.
Non meus est error nocuit librarius il-
lis. antepenult. acu.

LIBRATUS, pen. pro. Oui. Met. 3. In-
tonat, & dextra libratum fulmen ab au-
re. penult. flect. Stat. Syl. 2. Libratu-
sundo, rursusque enode eacumen. Ver.
Æneid. 9. Ecce aliud summa telum li-
brabat ab aure. Air Sertius. Gestus iac-
ulantis exprimitur: duobus autem ge-
neribus manualia tela mittuntur, aut
enim ab aure, aut a latere tela iaciuntur.
penult. acuit.

LIBURNUS, penult. pro. Verg. Æneid.
1. Regna Liburnorum, & sonrem supe-
rare Timæui. Luca. 4. Pugnacæque ma-
ri Graia cum classe Liburnos. penult.
acuit.

LYCABAS, pen. cor. Ouid. Metamorph.
3. De numero Lycabas, qui Thusa
pulsus ab urbe. Idem 5. Assyrius. vidit
Lyc-

- Lycas** iustissimus illi . antepenult. acuit.
- LYCAMEBVS** , penult. pro. Mart. 6. Si qua Lycambro sanguine tela madet. Ouid. Ibin. Tincta Lycambro sanguine tela dabit. penult. flectit.
- LYCAON** , pen. pro. Stat. Theb. 7. Arcados infans latrare Lycaonis umbras. Verg. Aen. 9. Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon. Ovi. Met. 1. Expetat, irridet primo pia vota Lycaon. Idem. Struxerit insidias notus frigate Lycaon. penult. acuit. Idem 2. Ecce Lycaoniz proles ignara parentis. Idem. Collocat in thalamo, socerumque Lycaona fumat. Idem 1. Fœda Lycaonia referens conuiuia mense. Idem. Fast. 3. Stella Lycaonia uergit decliuis ad Arcton. antepen. acu.
- LYCATIA** , penult. pro. Mant. Qui tuatur agros, & fama æterna licatæ. penult. flectit.
- LYCASTE** , pen. pro. Stat. Theb. 5. Flect super æquæuii soror exarmata Lycastille. penult. acu.
- LYCAUNVS** , pen. pro. Sil. 4. At non tardatus inuolu occurrente Lycaunus. penult. flectit.
- LYCAEVS** , pe. pro. Ovi. Met. 1. Et cum Cyllene gelidi pineta Lycæi. Idem Fast. 4. Faunus in Arcadia templa Lycæus habet. Mant. Grauis erat doctus primum præcepta Lycæi. Stat. Syl. 1. Taygeta & siluis arcescere Pana Lyceis. Verg. Geo. 3. Pastor ab Amphryso uos syluæ, amnesque Lycæi. pen. flectit.
- LYCEIS** , penult. cor. Flac. 4. Quas Tanais, flauisque Lyces, Hypanisque, Nomasque. penult. acu.
- LICENTIA** , penult. cor. Claud. Viuat Amazonio confusa licentia ritu. Luca. 1. Quis furor o ciues, quæ tanta licentia ferri. Hor. Epist. 1. Filicena per hunc iuuenta licentia morem. Ovi. Met. 1. Obruerat tumulos immensa licentia ponti. antepen. acu.
- LICET** , penult. cor. Luca. 1. Si ciues huc usque licet, tunc pertulit horror. Scar. Syl. 1. Pone tua est, licet expositum per limen apertum. Pers. Sat. 5. Et centum Græcos curto cecusse licetur. Mart.
1. Dum licuit, sed nunc positis custodibus ingens. Ouid. Metamorph. 2. Ergo qua licuit genitor cunctatus ad abitos. Verg. Aenid. 6. Nec uim tela ferunt, licet ingens ianitor antro. Hic licet, concedentis est aduerbium, ait Seruius. Idem 10. Haud licitum est, nec uestra caput discordia finem. Ait Seruius, & licuit dicimus, & licitum est: sicut & placuit, & placitum est. Idem 5. Me liceat casum miserari infans amici. Ait Seruius, liceat me miserari, ait Poeta. Nam non dicimus, me liceat, sed mihi liceat. Sil. 14. Et cui non licitum tætis camarina moueri. licet pen. licitum antepen. acuit.
- LICHAS** , pen. cor. Mart. 9. Portasset Nef si perfida dona Lichas. Idem. Appellaturque Lichas, at tu Iouis inclyta proles.
- LYCHNVS** , pen. pro. Ver. Aen. 1. Atria dependunt lychni laquearibus aureis. Ait Seruius, Græco sermone usus est, ne uile aliquid introscribet a lychno, aut lychna dicta est: unde lychnus brevis est, u. lychnus. Deponit pingue nebulam uomere lucernæ. Horatius. Non quo fundatis, immundus nacta lucernis. Si enim a luce diceretur, non faret uersus. Vbi etiam Christophorus. Landinus contra Seruium infert, Lychno idest omne, quod lucet: lucernam autem non hinc esse puto, sed a luceo, nam quauis primam corripiat, quam luceo producit, non caret exemplo: nam a dico dicacem, a duco ducenti, a uito vitium, quæ omnia nomina a uerbis primâ productibus deriuata corripiuntur. Idem asserit Quintianus, Despaur. Anro. Nebriſ. Lyces, lyces Græcum nomen primam lucem significat, seu matutinam, quæ præcedit solis ortus: hinc lux fit, unde luceo, a quo lucerna, quæ Græce lychnus uocatur. Lychnus penult. acu.
- LICIA** , pen. cor. Ver. Geo. 1. Et præſos domitare bonos, & licia telæ. Ausp. Licia qui texunt, & carmina, carmina musis. Luca. 10. Et mos est Phariis miscendi licia relis. Ovi. Fast. 3. Licia dependit longos velatæ sepes. Stat. Syl. 5. Licia, & extehti superæ pars ultima fili. antepen. acu.

- LYCIDA**, pen. cor. Luca. 3. Affixit Lycidam, merfus foret ille profundo. Verg. Buc. Szpius, at si me Lycida formosa retifas. Idem. (O) Lycida, uini peruenimus ad uena nostri. Idem. Nostra ualent Lycida tela inter maria, quantum. Idem. Id qu' em ego, & tacitus Lycida mecum esse uoluto. antepenult. acu.
- LYCIVS**, pen. acu. Oui. Penel. Sanguine Thlepolemus Lyciam tasefere. ar. h. Ram. Ver. Aen. 4. Qualis ubi Hyberniam Lyciam, Tantique fluentia. Idem 7. Auro interneſtat, Lyciam ut gerat ipſa pharetram. Idem. Aut Hermi campo, aut Lyciæ flauentibus aruiſ. Stat. Syl. 1. Hinc Lycii montes, gelidæque umbræ Thymbræ. antepenult. acu.
- LICINVS**, penult. cor. Mart. 8. Altaque cum Lycinis marmora puluis erūt. Iuu. Sat. 14. Seruorum noctu Licinus tubee attonitus pro. Perſ. Sat. 2. Nunc Licini in campos, nūc Craſſi mittit in ædea. Stat. Theb. 4. Exploratores ſi ſtagua Licinia reſſent. antepenult. acu.
- LYCISCA**, pen. pro. Verg. Buc. Excipere inſidiis multum latrante lyciſca. Ait Seruius, lyciſcæ ſunt, ut etiam Plinius dicit, canes nati ex lupis, & canibus, cum inter ſe forē miſcentur. Iuu. Sat. 6. Cōſtitit auratis titulum mentita lyciſca. Oui. Met. 3. Et thous, & Cyprio, uelox cum fratre lyciſca. penult. acu.
- LYCOPHRON**, pen. cor. Oui. in Ibin. Vt que cothurnatum periſſe Lycophrona narrat. Stat. Theb. 2. Dyræzūque Gyan, & Echionium Lycophrontem. Idē. Syl. 4. Carmina Battiadæ, latebrasque Lycophronis atri. antepen. acu.
- LYCOMEDIVS**, pen. cor. Prop. 4. Tempore quo focii uenit Lycomedius armis. antepenult. acu.
- LYCORIS**, penult. pro. Marti. 5. Luſca Lycoris amat, quam bene luſca uidet. Idem. 6. Fœmina proferri potui tibi nulla Lycori. Oui. de Trifſ. 2. Non fuit op probrio celebratſe Lycorida Gallo. Idē in Ibin. Stella Lycoridæ non fuit æqua uiro. Verg. Buc. Pauca meo Gallo, ſed quæ legat ipſa Lycoris. penult. ſelect. Idē Geo. 4. Cydippe, & flaua Lycorias altera uirgo. antepen. acu.
- LYCORNAS**, pen. pro. Ouid. Met. 2. Arſurusque iterum Xanthus, ſlauſque Lycornas. Idem 5. Nec finit hunc impune ſerus cecidiſſe Lycornas. penult. acu.
- LYCVRGVVS**, pen. pro. Oui. Met. 4. Panthea tu uenerande bipenniferumq; Lycurgum. Idem Faſt. 3. Inque tuum ſuriis actē Lycurge genu. Idē Epift. Quæ tibi ſubieci clariffima regna Lycurgi. Stat. Syl. 2. Hic & Amyclæi cæſum de morte Licurgi. Idem 4. Et uos Tyndaridæ quos non horrenda Lycurgi. Luca. 1. Impulit, aut ſæui contorſit telā Licurgi. Verg. Aen. 3. Thraces arand, acri quondam regnata Lycurgo. penult. acuit.
- LYCVS**, pen. cor. Ouid. Met. 15. Sic ubi terreno licus eſt epotus hiatu. Ver. Aen. 9. Et licus elapſi, quorum primæuus Helenor. Idem 10. Inde lycum ſerit, exectum iam matre perempta. Flacc. 5. Hoſpes humum ſedemque Lycus, ſiensque arma reuellit. pen. acu.
- LYDVS**, pen. pro. Stat. Syl. 2. Viue Mydæ Gazis, & Lydo dicior auro. Ouid. Epift. Vnde ego ſum Lydo facta uouerca Lamo. penult. ſelect.
- LYDIA**, penult. cor. Verg. Aen. 8. Vrbis Agillinx ſedes, ubi Lidia quædam. Oui. Met. 6. Lydia tota fremit Phrygiæ per oppida facti. Idem in Ibin. Lydia ſe populis, ut uirgo miſit ab alto. Stat. Syl. 1. Lydius unde meos iteratſet Thybris luſos. Idem 3. ſonte Meles, Hermique uadum, quo Lydius intrat. Idem 4. Lydia qua penitus ſtagnum na uale coerce. antepenult. acu.
- LYÆVS**, pen. pro. Stat. Syl. 2. Szpe pet autumnum iam pubeſcente Lyzo. Ver. Aeneid. 4. Legifere Cereri, Phœboque, patrique Lyzo. Idem. 1. Regales inter menſes, laticemque Lyxum. penult. acuit.
- LYGDAMVS**, penult. cor. Catull. Lygdamus hic ſatus eſt, dolor huic eſt cauſa Nexra. Prop. 3. Nec ſpeculum Arato miſiſti Lygdame lecto. Idem ſi non uana cantant mea ſomnia Lygdame reſtor. Idem. Hac eadem in turſus Lygdame curte uia. Idem. Exiterit, per me Lygdame liber eris. Idem 4. Lygdamus

Id cyathos, utrique æstiva supellex. Luca. 3. Lygdamus excussa balcaris tortor habent. antepen. acu.

LIGER, pen. cor. Luca. 1. Et nunc tonsa Liger quondam per colla decora. Verg. Aen. 9. Emathiona Liger Chortineum fierit Atylas. Idem 10. Aëta uocant Liget, nec non & Troius Heros. Sil. 4. Ex clamat Liger huic luperos sentire mouent. s. penult. acu.

LIGO, nomen, penult. cor. Hor. Epist. 1. Nani pridem non tacta ligonibus arua, bouemque. Ouid. Met. 9. Sarculaque, rastrique graues, longique ligones, Iuue. Sat. 11. Erectum domito refereus a monte ligonem. Stat. Theb. 3. Rastrique & incurui seuum rubuere ligones. Claud. Exeasque situ cogit splendere ligones. Luc. 1. Vomere, & antiquos Curtiotum passa ligones. pen. acu.

LIGO, uerbum, penult. cor. Stat. Syl. 2. Tollit humo, magnaue ligat ceruice, diuque. Verg. Aeneid. 2. Corripunt, spirisque ligant, ingentibus, & iam. Idem 7. Gramineo ripæ religauit ab aggere clatrem. Ouidi. Metamorph. 1. Aere ligabantur, nec supplex turba timebat. Idem 2. Porrigitur digitos ligat iunctura rubentes. Vergil. Aeneid. 11. Implicat atque habilem medæ circumligat hælæ. penult. acuit. Idem 10. Ille pedem referens, & inutilis, inque ligatus. Ouidi. de Tristib. 2. Quid nisi Mixonides Venerem, mortemque ligatos. Prop. 2. Quæ cum Sidonæ nocturna ligamina miscet. Ouidi. Metamorphol. 14. Esse tatos aurum, dempsisse ligamina ventis. penultima fleat.

LIGONICVS, pen. cor. Mart. 1. Urbica ligonicus tyranthina bardo cucullus. antepenult. acuit.

LIGURIO, pen. cor. Hor. Set. 1. Semeus piceis, trepidumque ligurierit ius. Idem 2. Tractauit calcem manibus eū fura lignit. Cicero in Ver. Non leuiter improbiſſima fura ligurire, sed deuorare pecuniam. Idem Epist. 178. Cū quidam de collegis nostris agrariam curationem ligurirent. antepenultima acuit.

LIGUR, pen. cor. Luca. 1. Et nunc tonse Ligur, quōdam per colla decora. Verg. Aeneid. 11. Vane Ligur, trullaque animis clate superbis. Idem. Haud Ligurū exiremus, dum salere fata sinebant. Idem Georg. 2. Assuetumque malo Ligutem, Volscoſque uertutos. Oui. Met. 2. Nam Ligurum populos, & magnas rexerat urbes. Persl. Sat. 6. Egregius luisse ienes mihi nunc ligus ora. Sil. 1. & ligurum horrentesque comæ, parinæque relatæ. Idem 14. Mox ligurum pubes S. culo ductore nouauit. penultima acuit.

LIGULA, pen. cor. Iun. Sat. 5. Debeat & ligulas dimittere sollicitus ne. Mart. 1. Non extrema sedet lunata ligula planca. Idem 5. Saturnaliæ ligulam misisse se librat. Idem 8. Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere posses. Idem. Pocula solliciti perdunt, ligulasque ministri. Idem 14. Quamuis me ligulam dicant, equitesque, patresque, antepenult. acuit.

LIGURINVS, pen. pro. Mart. 5. Ignoro, fugimus nos Ligurine tuas. Idem. Verficulos recites ut Ligurine tuos. penult. fleat.

LIGUSTAVM, pen. pro. Mart. 8. Lilia tu uincis, nec adhuc dilapsa ligustra. Idem 9. Pestana uioles, & cana ligustra colono. Ouid. Met. 13. Candidior solio uici Galathea ligustris. Verg. Buc. Alba ligustra cadunt, uacina nigra leguntur. Claud. Hæc graditur stellata rosia, hæc alba ligustris. Idem. Audiretur olor corno ceriante ligustris. Flacc. 9. Ausoniam terramque ligustida, stibecads & quæ. penult. acu.

LILIUM, pen. cor. Verg. Buc. Hue ades d' formose puer, tibi lilia plenis. Claud. Prætorum spoliator honos hæc lilia sufficit. Stat. Syl. 1. Tu modò fronte rosas violis, modo lilia mista. Idem 3. Qualia pallentes declinant lilia culmos. Verg. Georg. 4. Lilia, uerbenasque premens, uescumque papauer. Idem Aen. 12. Si quis ebur uel mista rubent, ubi lilia multa. Mart. 8. Lilia tu uincis, nec adhuc dilapsa ligustra. antepen. acu.

LILYDASTVM, penult. pro. Luca. 4. Nanque

Namque rates audax Lilybæo littore soluit. Oui. Fast. 4. Tamque Peloriden, Lilybæaque, ianque Pachinos. Sil. 14. Cernit de uxas Lilybæon nobile chelas. Oui. Met. 5. Leua Pachyne tibi Lilybæo crura prementur. Idem 13. Mollibus expositum Zephyris Lilybæon ad æstus, penu t. flest. Ver. Aen. 3. Et va da cura lego saxis Lilybæia cæcis. antepenult. acu. Et Lilybæ, genere sumineo ait Quintianus.

LILAEVS, p. pro. Sil. 14. Quàm rapidis puppem manibus srenare Lilæus. Stat. Theb. 7. Coryciumque nemus? propellentemque Lilæam. pen. flest.

LIMA, pen. pro. Oui. de Trist. 1. Defuit & scriptus ultima lima meis. Idem de Pont. 2. Utque meus lima rasus liber esset amici. Idem 1. Scilicet incipiam lima mordacius uti? Hor. de Art. Quem que potatur limæ labor, & mora uos o. Idem. Non isihic obliquo quisquam mea comoda limat. Idem Epist. 1. Limaæ non odio obscuro, marsusque uenena. Mart. 14. Accipe limata scriptum telludine signum. pen. flest. Hor. Ser. 1. Conis, & urbanus fuerit limatior idem. antepenult. acu. Lima instrumentum fabrilis, cuius officium est expolire quod inde solle relictum est ab arte: ut Quint. Inst. 10. cap. de emendatione ait, ut opus poliat lima: non exacerat: ut Cinna Smyrnam accipimus, de quo etiã Seruius in Verg. Buc. Ecl. 10. inquit, Cinna etiam poeta optimus fuit, qui scripsit Sinyrnam, quem libellum decem annis laborauit, idest eliminauit. Hinc non in eleganter dicimus, scriptis deesse ultimam limam: cum significare uolumus non satis tersa esse, & expolita. Non mireris igitur, mi lector, quia hoc titulo lima poetarum donauit hunc libellum: si cunctis legentibus offert, qui bus carmina incondita, atque rudia scripta primo, ipse poeta absque ductore, eliminando polita facile reddere possit ultima arcis lima, pili faciens tandem lima mordacius utentem.

LIMAX, pen. prod. Mant. A campe, & pinguis virides limacibus hortor. penult. acuit.

LIMEN, pen. pro. Mart. 7. Inque suo nulum limine limen erat. Oui. Met. 3. Limen adit Semcles, nec nubes, ante remouit. Idem Fast. 7. Ebrius ad durum formosæ limen amice. Ver. Geor. 3. Ducunt, & grauidi superant uix ubera limen. Claud. Frugibus ad rapidi limen tendebat olympi. Stat. Syl. 1. Par operi sedes hinc obuia limina pandit. Idem. Pone, tua est, licet expositum per limen aperto. Luca. 1. Ferrea belligeri compe scat limina inani. Stat. Syl. 3. Liminis, & paræ custos inglorius aræ. penult. flest.

LIMES, pen. pro. Verg. Buc. Hinc tibi quæ semper vicino ab limite læpes. Ver. Geor. 1. Nec signare quidem, aut parti ri limite campum. Stat. Syl. 2. Agmina flammeo quâ limite niluius agger. Claud. Me quoque limes ago medius deserta iacebo. Luca. 1. Limes ab Ausonitis distemnat arua colinis. Idem. Fibra lateet, parnisque secat uitalia limes. Oui. Met. 1. Vix ita liminibus distreuerat omnia certis. Hor. Epist. 2. Liminibus uicina refugit iurgia tanquam. pen. flest.

LYMON, pen. produ. Stat. Syl. 2. Surrentinatus spectat prætoriam Lymon. Ouid. in Ibin. Solaq; Lymonæ pœnam ne senserie illam. pen. acu.

LYMPHATVS, pen. pro. Luca. 7. Lymphato trepidasse mctu, præfaga malorum. Verg. Aen. 7. immensa hinc more furit lymphata per urbem. Ait Seruius, idest percussa furore nymphatarum. penult. flest.

LIMVS, pen. pro. Oui. de Trist. 3. Ridet & ipse Deus, limumque inducere monstra. Idem Met. 15. Semina limus habet vitides generantia ranas. Pers. Sat. 3. Respondet uiridi non cocta fide ira limo. Ver. Buc. Limus ut hic durefcit, & hæc ut cæra liquefcit. Idem Geor. 2. Felicemque trahunt linum quique editus austro. Verg. Aen. 12. Velaci limo, & nerbera tempora uincti. Ait Seruius. Linus autem est uestis quæ ab umbilico usque ad pedes teguntur pudenda populum: hæc autem uestis habet in extremo sui purpuram limam, idest flexuosam:

sumam: unde & nomen accepit. Nam
lingua obliquum dicimus. Vide Teren-
tius, linis oculis dicit, idest obliquis.
Luca. 4. Exprimit ora super nigro, si tur-
bida immo. Oui. de Pont. 4. Quæ tibi
tam tenui cura hauritur ut omnes. Hor.
Ser. 1. Rem patris oblimare malum est
ubicunque quid inter. Ver. Buc. Lino
loque palus obducit pascua iunco. Idem
2. Linofoque lacu per noctem obscur-
tus in ulua. Ouidi. Fast. 4. Sedit limoso
pressa carina vado. pen. flect.

LYNCEA, penult. cor. Non contractum.
Flac. 1. Et frater magnos Lynceus serua-
tus in usus. Idem. Perdidit solus tran-
sibit nubila Lynceus. Hor. Epist. 1. Nō
possis oculo quantum contendere Lyn-
ceus. antepen. acu. Vide Atreus. Ouid.
Met. 1. Consistatque arboribus Lyncea
reliquerit arua. antepenult. acu.

LYNX, prod. Prop. 3. Lyncebus in cælum
uecta Ariadna tuus. Vergil. Aeneid. 1.
Succinctam pharetra, & uaculosa reg-
mipe Lynceus. Ait Seruius, & erit nomi-
natiuus hæc lynx, vt Pan, Tros, quæ in
genitiuo una syllaba crescunt.

LINGONVS, penult. cor. Mart. 8. Lin-
gonus Areota Flaminiaque recens Idem
14. Hoc pro lingonico flamine pauper
erit, Idem. Vellera Lingonicis accipe
rosa sagis. Luca. 1. Pugnares pictis cohi-
bentia Lingones armis. antepen. acu.

LINTO, pen. cor. Claud. Et Romæ lini-
re famem, quot nube leporis. Luca. 9.
Cerberus Orpheo liniuit sibilis can-
tu. Sil. 7. Holpirii liniuit honos, tunc
discere mixta. Hor. de Art. Dicitur ob
hoc linire tygres, rabisosque leones.
Oui. de Trist. 1. Musaque, quæ mouit
metam quoque liniet tram. antepenult.
acut.

LINO, penult. cor. Hor. de Art. Possit li-
nenda cedro, & leui seruanda cupressō.
Mart. 1. Ista linunt dentes ienracula,
sed nihil obstat. Idem 2. Et numerosa
linunt stellantem splebia frontem. Idem
9. Et linet Hesperidum bractea uiua pe-
cus. Idem 8. Hoc linunt sputo Iani Ca-
riota calendis. Verg. Georg. 4. Spira-
menta linunt, fūcoque, & floribus oras.
penult. acu.

LINUM, pen. pro. Ouid. Met. 3. Pauper
& ipse fuit, linoque solebat, & hanc.
Idem. Lina madent, comites ferrumque
cruore ferarū. Verg. Geor. 1. Vrit enim
lini campum seges urit auenæ. Luca. 9.
Et tectum lino spargā per uulgus Oly-
rim. penult. flect. Vide Acerum. Stat.
Syl. 3. Linea nec proauis demissum stē-
ma sed ingens. Idem 4. Linea quæ uete-
rem longe fūeatur Apellem. Ver. Aen.
10. Aere cauum, triplici per linea ter-
ga, tribusque. Luca. 10. Linigerum pla-
cidis compellat Achorea dictis. Ouidi.
Metamorph. 1. Nunc dea linigera coli-
ur celeberrima turba. Idem de Pont. Vi-
di ego linigeræ numen uiolasse fate-
tem. antepenult. acu.

LINVS, pen. cor. Mart. 1. Dimidium do-
nare lino, quam credere totum. Stat.
Theb. 6. Irradiant medio linus inter-
textus acantho. Verg. Buc. Nec linus
huic mater, quantum atque huic pater
adlit. penult. acu.

LINQVO, pen. pro. Stat. Syl. 1. Gnos-
da desertam profugus liquisset, & Euam.
Idem Theb. 12. Linquitur cois longe
speculabile prors. Flac. 1. Linquimus,
& poscunt iam me sua tempora Graui.
Idem 3. Linquite, ait, feretro, potius mi-
hi dextera ferro. Ouid. Phyll. Linquor,
& ancillis excipienda cado. Cicero de
Fat. Vt is in insula Lemno linqueretur.
Idem de D. Luce Srenanti vitalia lu-
mina liquit. penult. acu.

LIPARE, pen. cor. Sil. 14. Non Lipare
vastis subter depasta caminis. Claud. In-
fluitque gemit Lipare formosa carinis.
Idem. Turbarus Liparis stupuit fornace
relicta. Flac. 2. Aut Lipares domus, hæc
epulas, hæc templa peracta. Vergil. A-
eneid. 8. Erigitur Lipare fumantibus ar-
dua faxis. Man. Supplicio miseros Lipa-
ræ incendia, & Aetnæ. antepen. acu.

LIPVS, pen. cor. Oui. Philo. Accipirer pi-
pat, milius hiansque lipit. penult. acu.

LIQVO, pen. cor. Luca. 7. Persudat gla-
diis ereptaque pila liquauit. penult. acu.
Ouid. Fast. 3. Sumere & expressis miel-
la liquata fauis. penult. flectit. Sil. 14.
Semi ambulla rotat liquefactis saxa ca-
uernis.

LIQVET,

- L I Q U E T**, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Dissimulare uelis te liquet esse meum. Idem de Pont. 1. Si te non nobis ista mouere liquet. Vergil. Buc. Limus ut hic duret, & hac ut cetera liqueat. Stat. Syl. 3. Indomitusque flex curua fornace liquefecit. Idem Theb. 6. Antecius crepitant gemmæ, atque immane liquefit. penult. acu.
- L I Q U I D U S**, pen. cor. Mart. 13. Potabis liquidum signina morantia uentris. Ouid. Met. 1. Et liquidum spisso secreuit ab æthere cælum. Idem. Iuppiter ut liquidis de tot modo milibus unum. Idem. Ingreditur liquidum pauonibus aera præcis. Claud. Calliope liquidas Alciden posce palestras. Luca. 3. Nunc pice nunc liquida rapuerunt incendia cæra. Stat. Syl. 1. Tectâ per & postes liquidas emergis in auras. Idem. Ite dædauides, liquidosque auerite uultus. Verg. Georg. 1. Apparuit liquido sublimis in aere Nisus. Ouid. Fast. 4. Denique nâ liquido vimina rara sero. Mart. 1. Quis tantas liquidis ardes inuenit in undis. Idem. Annuit in liquidis ire pedes iter aquis. antepenult. acu.
- L I Q U O R**, penult. cor. Verg. Buc. Galle quid insanis, inquit, tua cura liquoris. Ouid. Met. 15. Vtrum animos etiam ualeant mutare liquores. Verg. Geor. 3. Rursus abundabat fluidus liquor, omniaque in se. Idem Opusc. Sparsa liquore manus sacros ubi uentilet ignes. Stat. Syl. 1. Quodque Arabes, Phariisque, palam est, uidique liquores. Idem 3. Sæper et Assirios felix bibit urna liquores. penult. acu.
- L I Q U O R**, verbum, pen. pro. Ouid. Met. 2. Liquitur ut glacies incerto faucibus solæ. Idem. 3. Liquitur, & certo paulatim carpitur igni. Luca. 9. Liquitur, & nigra distillant inguina rabæ. Verg. Aeneid. 3. Vellitur huius arto liquuntur sanguine guttæ. Idem Geor. 2. Despicere huc fun mis liquuntur rupibus annos. Idem 1. Liquitur & Zephirus putris se gleba resoluit. Ait Seruius. Liquor enim nomen est. si est brevis, cum aduerbum uenerit, producitur: ut liquor, liqueris, liquetur: nam mirauit naturam, sicut humus; u, brevis est, humanus producitur. Item itur; i, producitur, iturus corripitur. liquor, pen. flect.
- LYRA**, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Ad lætum carmen vix mea uerba lyra esset. Idem 4. Pindaricæ fidem tu quoque Ruse lyra. Idem Fast. 1. Nonne signa dabunt exoriente lyra. Idem. Fulgebir toto iam lyra nulla polo. Stat. Syl. 3. Inficiara liræ saxu, ingratorumque dolebas. Per. Sat. 6. Ism ne lyra, & terrico uiuunt tibi pectine chordæ. penult. acu. Ouid. Sapphus. Carmina cum Lyricis simmagis apta modis. Lira cum i, lætino pro fulco. penult. prod. Vide Delirio.
- LYRIOPE**, pen. cor. Ouid. Metam. 3. Cæcula Lyriope, quam quondam flumine curuo. antepenult. acu.
- LYRIS**, penult. pro. Mart. 13. Cæcileus nos Lyris amas, quem filia Maricæ. Luca. 2. Sarnus, & umbræ Lyris per regna Maricæ. Verg. Aeneid. 11. Tum Lyrin, Pegasumque super quorum alter habenas. Sil. 8. At qui Fibreno miscentem flumina Lyrin. pen. flect.
- LIS**, pro. Hor. de Art. Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est. Idem. Liris implicitum mirabor si scier, inter. Mant. Quod si concordēs agerent sine litibus annos. Stat. Theb. 6. Consilium tandem ipse refert componere litem. Inu. Sat. 7. Et ueras agitant lites raptore relicto. Idem 6. Expectandus erit, qui lites inchoet annus. Vergil. Opusc. Omnia quærentes frustra sub lite puellæ. Ouid. Fast. 2. Omnis erit sine te litigiosus ager. Idem 3. Et fora Marte tuo litigiola uacent. pe. flect.
- LYSIPPOS**, penult. pro. Stat. Syl. 1. Pelæo Lysippe duci, mox Cælaris ora. Idem 4. Indulsi Lysippe tibi, paruusque uideri. Hor. Epist. 1. Pingeret, aut alius Lysippo duceret æra. Mart. 9. Nobile Lysippi munus, opusque uides. penult. acuit.
- LISIAE**, penult. cor. Mant. Sub Lisa uidit multas percurrere pœnas. antepenult. acuit.
- LITANEA**, seu Litania. Scribitur enim Græce per ei, diphtongum: quæ muratur in e, productam, uel in i. Quæ supplicatio

placatio Latine dicitur. Mant. Hac maior quoque luce meat Litanea per urbem. Idem. Hinc traxit Litanea ortum transiit in omnes. Idem. Conscendat Litanea minor per rura, per urbes. Idem. Quæ miseris donantur opes, Litanea, precesque. penult. flect.

LITERA, pen. cor. Oui. Brif. Quam legis a rapta Brifide littera uenit. Idem. Ibin. Littera Nalonis sanguinolenta legi. Mart. 9. At me litterulas stulti docuere parentes. Littera, ut Aldus, & Antonius Nebris. libro 3. docent, scribitur t, simplici, in metro uero duplici, ut primam producat; ubi e, simplici legitur in metro, alterum intelligatur. A lineo uerbo linea uenit, certis enim lineis litteras contineri uidemus. Vnde primum dictæ sunt lineaturæ, & litteræ postea factæ sunt. Euenit deinde, ut quoniam album nigredine aspergeretur, atque ei quasi offerretur, & littera inde etiam macula diceretur. Oblittera autem uerbum non à literis, ut dixere, sed à lituris deductum est, uersa scilicet uocali, quemadmodum à fœnus, fœneror; à pignus, pigneror; à tempus, temporor: sic à lineando, linere. Vnde lineaturæ, & litteræ, & lituræ, ex eodem fonte æquæ omnia: neque enim à lituris litteræ quia delentur: prius. n. factæ, quàm deleæ sunt. Ex his constat eosdem ueteres non rectè commentos esse: ut extrema pars uocis abstinere fingatur. si igitur a lineis dicta est littera, & linea minima corporis dimensio est, erit profectò littera minima pars dictionis. Hæc Scaliger admonet libro primo de caulis linguæ Latinæ. Littera antepenul. acut.

LITIGO, penul. cor. Hor. de Art. Iratusque Chremes tumido diligitat ore. Iuue. Sat. 7. Respicit hoc primum, qui litigat, an tibi serui. Idem 6. Pulsio quæ noctu nō litigat, exigat te. Idem 16. Seruato, miles ne uallum litiget extra. Mar. 1. Litigat, & podagra Diodorus, Flacce, laborat. Idem 7. Ah miser, & de mens uiginti litigat annis. Cicero Att. Hircius cum Quirino acerrimè pro me litigauit. Idem Qu. Fr. Litiganti te-

cum, si fas esset. Idem in An. Hic cum C. fratre putat se litigare. antep. acu. **LITRO**, pen. corr. Claud. Sæpius horrendos manes, sacrisque litari. Ver. Geor. 4. Ardentes autem, & paribus litra corpora guttis. Idem Aen. 2. Sanguine quærendi reditus, animaque litandum. Sca. Syl. 2. Hi fibris, animaque litant, hi cespice nudo. Idem 1. Digna litem? nec si uacuet meuania ualles. Idem 3. Et lacrymas qui maior honos, sic sacra litabit. Man. 8. Omnis & ad reducenti dum litat ora Iouem. Oui. Mer. 15. Victima nulla litat, magnoque instare tumultus. Mant. Fere Deus? esse rati diuosi simulachra litamus. pen. acu. Cicero pro Flac. Litemus igitur Lentulo. Idem. Qui tandem euenit, ut litetur aliis, aliis non litetur. Idem de Diu. Hostia litator pulcherrimè. Luca. 1. Prodere me populi, neque enim tibi summe litatis. Ouid. Met. 14. Troius Aeneas, sacrisque et amore litatis. penul. flect.

LITROS, penul. prod. Stat. Sylu. 4. Lictoribus fractas ubi Vesbius egerit iras. penul. acu. Ait Donatus, Lictus à litando, unico t, scribendum: in carmine tandè omnes geminant consonantes. Sta. Syl. 3. Lictoream blanda feriens Anthedona cauda. Oui. Met. 15. Lictoream traxit squammæ crepitantis arenam. Idem. Concaua lictoreo si demas brachia cancro. antep. acu.

LITURA, penultima producta. Ouidi. Brif. Quasunque aspicias, lacrymæ fecere lituras. Idem de Trist. 1. Neue lictorum pudeat, qui uiderit illas. Idem. Littera suffusa quid habet maculosa lituras. Idem de Pont. 2. Non semel admonitu facta litura tuo est. Stat. Sylu. 2. Ore natant, tristisque cadunt iqua uerba lituræ. Marcial. 1. Sed tu ne toties domini patiare lituras. penul. flect. Vide Littera.

LITROSUS, penulti. corre. Claud. Terribiles rursus lituos ueneratus adibo. Lucan. 1. Signa foro stridor lituum, clangorque tubarum. Stat. Syl. 5. Quinque tubas acres lituoque audire uolentè. Idem The. 7. Post tergum, & lictu bellum ioue rescuit. Ouid. Fast. 6. Tunc Venus;

& lituo, pulcher, zabeaque Quirinus. Verg. Aeneid. 7. Ipse Quirinam lituo, paruaque sedebat. Ait Servius. Lituus est incurvus augurum baculus, quo utebantur ad designanda cœli spatia: nam manu nō licebat. Quirinalem autem ex persona sua dixit, qualem postea Quirinus habuit: vel lituum, id est regium baculū, in quo potestas esset dirimendarum litum. antepe. acu.

LIVEO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ochalus, & Tyrii moderator liuet atheni. Idem. Liuentem satyram nigra rubigine turbes. Idem 4. Liuentesque genas, & credite plantibus orbi. Idem Theb. 4. Amnis, & innumeris liuefunt stagna venenis. Mart. 8. Te nec Amyclzo decuit liuere ueneno. Ouid. Met. 2. Nusquam recta acies liuent rubigine dentes. Idem 6. A quibus ad cœlum liuentia brachia tollens. Idem 13. Prunaque non solum nigro liuentia succo. antepe. acu.

LIVIA, pen. cor. Oui. Fast. 6. Liua quā claro præstitit illa uiro. Idem de Trist. 2. Liua sic tecum sociales impleat annos. Idem de Pont. Dum domus, & nati, dum mater Liua gaudet. Manil. 1. Liuius Hadrubalis socio per bella Nerone. Sil. 15. Liuius huc iuuenes, huc me spectare ruentem. Mar. 14. Pellibus exiguis arctatur Liuius ingens. antepe. acuit.

LIVIANVS, pe. pro. Mant. Transierant, ideo ex templo Liuianus atroci. Idem. Tydea magnanimo terra Liuanide natus. Idem. Non potuit frenare ferox Liuianus amarus. Idem. His ita patris uictor Liuianus in alto. penul. flec.

LIVIDVS, pen. corr. Mart. 1. Omnibus inuideas liuide nemo tibi. Stat. Theb. 1. Qui regitis, tuque umbrifero styx liuida fundo. Iuven. Sati. 6. Liuida mater non serueat adipata ueneno. Idem 11. Omnia sunt, quibus inuideas, si liuidulus si. antepe. acu.

LIVOR, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Quorum tu prela ne liuor dicere possis. Idem de Trist. 2. Et quibus est sicis abeat de corpore liuor. Iuue. Sat. 2. Vnaque cōtacta liuorem ducit ab uua. Idem 16. Et nigram in facie tumidis liuoribus

offam. Luca. 7. Liuo redax tibi iuncta neget, gentesque subactas. Idem. Plurimus asperso uariabat sanguine liuor. penul. flec.

LOCVS, pe. cor. Stat. Syl. 1. Ipse loci cultos, cuius sacra uorago. Idem Theb. 5. Dant suuii, noscesque locum cum terra superbit. Luca. 1. Exigir impatiēssque loci fortuna secundi. Oui. Met. 24. Est locus in geminos, ubi brachia concauat arcus. Ver. Aen. 1. Ut primum lux alma data est exire locosque. Ait Servius, & locus, & loca dicimus, cum in numero singulari tantum locus dicimus, simile est & iocus, nam & ioca facit, & iocos. Sil. 10. Ipse leuabo humeris, & dorso tuta secabo. Hora. Ser. 2. Ergo ubi purpurea porrectum in ueste locarir. Ver. Aenei. 12. Præruerim, corliue libens in parte locarim. Mar. 14. Munus erit, nihil est, ipse locellus erit. pen. acu. Pers. Sat. 3. Iussit & humana cum parte locatus es in re. pen. fle. Cicero pro Mur. Dux sunt artes, quæ possunt locare hominē in amplissimo gradu dignitatis. Idem Att. Dolobella cum illum sternendum locauit. Idem Quint. Fr. Ad telluris quidē tuam statuum locaui. Idem in Ant. Curio te in matrimonio certo, ac stabili locauit. Ver. Opus. Per secura patris locitantur numina quorum. antepe. acu.

LOCVLVS, pen. cor. Hora. Ser. 1. Nil erat in oculis noctes uigilabat ad ipsum. Mant. Aere graues oculi uarja quibus alite chorus. Iuue. Sat. 1. Hos animos, neque enim, loculis comitantibus iter. Idem 11. In loculis quis enim te deficiente crumena. Mart. 14. Hos nisi deflaui loculos implere moneta. Ouidi. Fast. 6. Gramina continud loculis depromit eburnis. antepe. acu.

LOCVPLES, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Et locupletem aquilam tibi sexagesimus annus. Hor. Ser. 2. Forte minus locuples uno quadrante periret. Mar. 6. Sit pia, sit locuples, sed potest filia mustum. Idem 11. Orbus es, & locuples, & Bruto consule natus. Idem 5. O frustra locuples, dissimulatur amice. Ouidi. Fast. 7. Hinc etiam locuples, hinc ipsa pecunia dicta

dicta est. Hor. Epist. 1. Acque pauperibus prodest, locupletibus aequè anteperacuit.

LOCYSTA, pen. pro. Iuu. Sat. 1. Instituitque rudes melior locusta propinquas. Mant. Omnia rura Deus dedit eroden da locustis. penul. acu.

LODIx, penul. pro. Iuue. Sat. 7. Magnæ mentis opus, nec de lodice paranda. Mart. 6. Zoice Plichi modo sub lodice relicti. Mantua. Mane autem fessos dum sub lodice teneret. Mart. 14. Lodices mittet docti tibi terra Catulli. penulti. acu.

LODOVICVS, pen. pro. Mant. Magnanimus rex Gallorum Lodouicus eadem. Idem. Legitimas regni sumpsit Lodouicus habenas. Idem. Plorandum: Lodouicuse nim de sanguine natus. penulti. flect.

LOGOS, pen. cor. Auso. Quæ logos, aut methodos, cuique experientia nomen. penul. acu.

LOISVS, pen. pro. Mant. Gallia se bello accingit, regemque Loisum. Idem. Gallorum de more canit animosa Loisi. Idem. Tempora, tam malum debent sua regna Loiso. Idem. Tempestate mens illa sub rege Loiso. pen. flect.

LOLIGO, pen. produ. Hor. Ser. 1. Fugerit hic nigrae succus loliginis hæc est. penul. flect.

LOLIUM, pen. cor. Oui. Met. 5. Semina iacta legunt, loliumque, tribulique fatigant. Idem Fast. 1. Et carant lolii oculos utiantibus agri. Ver. Buc. Infolix lolium, & steriles dominantur auenæ. Idem Geor. 1. Infelix lolium, & steriles dominantur auenæ. antepe. acu.

LOMENTVM, penul. prod. Marti. 3. Lomento rugas uteri quod condere tentas. pen. acu.

LONGARENVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Exclusus fore cum Longarenus foret intus. penul. flect.

LONGAEVVS, pen. produ. Claud. Longæum mentita senem, rugisque seueras. Ver. Aen. 12. Longæum quem nunc mortuum patria Ardea longè. Marti. 1. Nec se miretur Cæsar longæua uetustas. pen. flect.

LONGA, pen. pro. Luca. 9. Abrotanum, & longè nascentis cornua cerui. Iuuen. Sat. 8. Et tamen ut longè repetas, longèque reuoluas. Stat. Syl. 1. Auditum longè nomen mihi nunc mea felix. Vide Regulas.

LONGINVS, pen. prod. Mant. Te armorum Longine decus, tu bella gerebas. Idem. Quem Longinus adhuc tepidus, riuisque fluentem. pen. flect.

LOQUAX, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Fama loquax uestras si tam peruenit ad aures. Idem Met. 3. Corue loquax subito nigrantes uersus in alas. Tibul. 1. Illa uero coram nutris conferre loquaces. Lucan. 1. Marcellusque loquax, & nomina uana Catonis. Idem 5. Diuinam sperare fidem, uerosque loquaces. Ver. Geor. 3. Improbis ingluuicem, rarisque loquacibus explet. Idem Aeneid. 12. Pabula parua legens, nidsique loquacibus efcas. penul. acu.

LOQUELA, pen. pro. Mantua. Vabra uiro tales dedit adiurata loquelas. Ouid. de Trist. 5. Graiaque quod Getico mista loquela sono est. Vergil. Aeneid. 5. Phorbanti similis, fuditque has ore loquelas. Lucr. 5. Almx nutritic blandæ, atque infracta loquela. penul. flect.

LOQUOR, penulti. corr. Ouid. de Trist. 1. Nec quod opus non est fortè loquere caue. Idem Metamor. 2. Dum loquor, Hesperio positas in littore metas. Idem 3. Oret opem, nomenque suum, casusque loquatur. Idem 14. Quod loquor, & spiro, cælumque, & lumina solis. Stat. Theb. 4. Qui uentura loquar, factis est meminisse priorum. Martial. 10. Nil aliud loqueris, quam Theſſea, Perithoumque. penulti. acuit. Stat. Sylu. 4. Atque locuturas, merito corpore extas. Idem 1. Compositosque sales, meditataque uerba locutus. Ouid. Metamorpho. 1. Plura locuturum timido Peneia cursu. penult. flect. Cicero Atti. De ea re nos inter nos locuti sumus. Idem. Dolabella suis literis merum bellum loquitur. Idem. Tum cum Democrito tuo locutus sum.

LOLICA, penulti. produ. Marti. 7. Dum uocat hæc, Cæsar, poterit lorica sagittas.

- ris. Ouid. *Metamorpho.* 3. Lorice mo-
do squammis defensus, & alaz. Idem 4.
Loricamque simul, subiectaque pecto-
ra rupit. Stat. *Theb.* 9. Lorice, ran-
demque animam sub pectore magno.
Lucan. 7. Quærit iter, quæ tortu gra-
uis lorica catenas. Mant. In manicas
& se iunctis loricas ahenis. Vergil. *Ae-*
neid. 3. Loricam confertant hamis, au-
roque trilem. Idem 11. Loricam, ga-
leamque inter, qua colla sedentis. Ait
Servius. Nam propriè lorica est teg-
men de loro factum, quo maiores in
bello uti consueverant. penultima
flectit.
- LORIPES**, pen. cor. Iuu. *Sat.* 2. Loripe-
dem rectus derideat Aethiopem albus.
Idem 10. Nec prætellarum rapuit Ne-
so loripedem uel. antepen. acu. 7
- LORIDVS**, penulti. cor. Ouidi. *Meta-*
morpho. 4. Loridus exangues pallor
conuerit in herbas. antepen. acu.
- LORVM**, penult. pro. Ouid. de *Pont.* 4.
Idque sinas loro, nec fastidita repellas.
Mart. 6. Dixit, & arcano percussit pe-
ctora loro. Ouid. *Metamorpho.* 2. Par-
ce puer stimulis, & fortius utere loris.
Idem. Mentis inops gelida formidine
lora remisit. Iouenal. *Sat.* 1. Flamineam
puer Autumedon, nam lora tenebat.
Stat. *Theb.* 6. Lora Pelops, pressaque
rotas auriga notantes. Lucan. 3. Suc-
cendit Phaeton flagrantibus æthera lor-
is. Vergili. *Aeneid.* 1. Flectit equos,
curtiq; uolans dat lora secundo. Sil.
16. Lora suis victor mediaque Pelor-
us arena. penultima flectit. Vide A-
ccum.
- LOTOS**, pen. pro. Mart. 8. Palladius te-
nero lotos ab ore sonat. Ouid. *Fast.* 3.
Oinnibus ex illis loride captus erat. Idē
3. Terrer & horrendo lotos adunca so-
nos. Idem de *Pont.* 4. Si noua Duli-
chio lotos gustata palatu. Idem *Met.* 9.
In spem baccarum florebat aquatica lo-
tos. Idem. Amnicolæque simul siles,
& aquatica lotos. pen. flectit.
- LOTVS**, pen. pro. Pers. *Sat.* 4. Stoicus hic
aurem mordaci lotus aceto. Stat. *Syl.* 1.
Parua Neronea nec qui modo locus in
unda. Mar. 2. Nouit loturos Dalsius nu-
- merare poposcit. Idem 6. Lotus nobi-
scum est hilaris, cœnauit, & idem. Idē
12. Et si iā lotus, iam soleatus erit. Idē
14. Virgine vis sola lotus abire do-
mum. Verg. *Geor.* 3. Bruma gelu, uel
cum confis illorus æthælit. Ait Servius,
& lauius dicimus: idem est, & laurum
eo nam illud ab Horatio satis licenter
dictum est, Ast ubi me fessum solacior
ire laurum. pen. flectit.
- LVBRICVS**, pen. cor. Verg. *Aen.* 8. In-
nectitq; comas, & membris lubricus er-
rat. Idem 11. Nequequam patrias ten-
tastis lubricus artes. Iuu. *Sat.* 11. Qui
Lacedæmonium pedeniate lubricat or-
bem. Oui. *Fast.* 4. Est locus in Tyberim,
qua lubricus insluit Almo. Sta. *Syl.* 1.
Et nūc ignaro forsā uel lubrica Nais.
Hor. *Ser.* 2. Lubrica nascentes implent
conchilia lunæ. Ouidi. de *Art.* 3. Spi-
cula quot mensis lubricus annus erit.
Mart. 9. Dum puer es, redeas dum uul-
tus lubricus, & te. Idem. Lubrica Co-
rrytio quanuis sine pulpita numbo. an-
tepenult. acuit.
- LVCANVS**, penult. pro. Hor. *Ser.* 1. Vita
senis sequor hūc Lucanus, an Appulus
anceps. Mart. 1. Dedale Lucano cūm
sic laceraris ab urso. Idem 7. Lucanum
populis, & tibi Polla dedit. Iuu. *Sat.* 7.
Contentus fama iaceat Lucanus in hor-
tis. Hor. *Ser.* 2. In primis Lucanus aper-
leni fuit austro. Stat. *Syl.* 2. Seu Luca-
nus ager, seu Tybridis impetus altas.
Idem 3. Lucani rabida ora maris? num-
torua Charibdis. penulti. flectit. Mant.
Ipse genus Lucanus erat, Lucania pars
est. Mart. 13. Filia Picenæ uenio Luca-
nica porcæ. antepen. acu.
- LVCAVS**, penultima producta. Mant.
Antiochenus adest Lucas, & cornua
fronte. Idem. Alter erat fama si fas
est credere Lucas. Idem. Sit uolu-
cris Lucas erefcens in cornua tauri.
Sil. 9. Nam proutus equo mode-
ranrem cuspidē Lucas. Idem 10. Hæ-
satus iaculo Lucam, qui maximus
æui. Lucan. 1. Atius incoluit desertæ
mœnia Lucæ. penult. acu.
- LVCAVS**, pen. cor. Verg. *Aeneid.* 10.
Lucagus, & pronus pependens in verbera
relo.

- telo. Idem. Lucage nulla duos currus fuga segnis equorum. Idem. Flectit equos stridentem rotat acer Lucagus enserv. antepe. acu.
- LUCULUM**, pe. pro. Hor. Epi. 1. Quod pure tranqillet honos, an dulce lucellum. Idem Ser. 2. De sene gustarit tecum partita lucellum. penul. acu.
- LUCRO**, penulti. cor. Vergili. Aeneid. 8. Virgatis lucent sanguis, tum lactea colla. Idem Buccoli. Jamque novum terrarum stupeant lutescere solem. Idem Opu. Lumina collucet infernis omnia templis. Iuuenal. Sat. 1. Pone tigillinum tecta lucebis in illa. Marcial. 4. Lucebat totis cum tegeretur aquis. Vide Lichinus. Cicero de somno. Luna quae luce lucet aliena. Idem de Nat. Luna à lucendo nominata est. Idem de Clar. Et ingenij quaedam forma lucebat. Idem pro Sest. Virtus lucet in tenebris. antepe. acu.
- LUCETIVS**, penul. corre. Lucan. 2. Scipio Lucetiz quamquam fortissima pubes. Verg. Aeneid. 9. Lucetivum portae subeuntem igne ferentem. Ait Servius. Solum hoc nomen est, quod dictum à Vergilio, in alio reperitur autore; sanè lingua Oscan Lucetius est Iuppiter, dictus à luce; quam dicitur omnibus prestare. Ipse est nostra lingua Diespiter, idest diei pater. antepe. acu.
- LUCENTIS**, pen. prod. Manr. Liberrum docti lucensis quare secundum. penulti. acuit.
- LUCERES**, pen. cor. Oui. Fast. 3. Quosque vocant ramnes, Lucetibusque dedit. Lucerus à Lucumone dicti sunt; Ait Servius Aen. 5. ibi. Tres equitum numero formæ. antepe. acu.
- LUCERNA**, penul. produ. Mar. 8. Quod media miseris nocte lucerna uidet. Idem. Exiguæ volitæ suspensæ uapore lucernæ. Idem 14. Subducta est puero nante lucerna tuo. Idem. Non norat patres uncta lucerna patres. Idem. De can delabro magna lucerna tibi. Ver. Opu. Admouet hic pronam submissa fronte lucerna. Iuuenal. Sat. 1. Hæc ego non credam Venusina digna lucerna. Lucr. 4. Bina lucernarum florentia lumina

- animis. Auso. Obsequitur studio nostra lucerna tuo. Tibull. 1. Hæc tibi fabellas referat, positaque lucerna. Hora. Ser. 1. Accessit fervor capiti, numerusque lucernis. penul. acu. Vide Lichinus.
- LUCIDVS**, pen. cor. Ouid. Metamor. 2. De tamis electra nouis quæ lucidus annis. Idem 3. Fons sonat à dextris tenui perlucidus unda. Idem de Trist. 5. Tellaque uipereo lucida felle gerat. Vergi. Opusc. Lucida quæ patulos uelabat gramina colles. Idem Geor. 1. Hædorumque dies seruandi, & lucidus anguis. Sil. 2. Exeitis fugere genis cum lucida sola. Claud. Lucidus umbræ miscabitur aer auerno. antepe. acu.
- LUCIFER**, pe. cor. Oui. Metamor. 2. Lucifer, & cœli statione nouissimus exit. Idem de Pont. 2. Qualis ab Bois lucifer ortus aquis. Idem de Trist. 1. Stella grauis nobis lucifer ortus erat. Mancu. Quando si luciferum Phœbi percurreret ortus. Stat. Theb. 5. Lucifer astra polo tum demum littore rauco. Lucan. 1. Solis lucifero fugiebant astra relicto. Idem 10. Lucifer à Cassia prospexit rupe, diemque. antepe. acu.
- LUCIFUGA**, pen. cor. Oui. de Philomena. Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Ver. Geo. 4. Stello lucifugis congesta cubilia blattis. Mant. Lucifugam, uiolenta magis quam calida siquos. antepe. penul. acu.
- LUCILIUS**, penul. cor. Mar. 12. Audemus satyras, Lucilius esse laboras. Iuuenal. Sat. 1. Ense uelut stricto quoties Lucilius ardens. Hor. Ser. 1. Hinc omnis pender Lucilius hosce secutus Idem. Olim quæ scripsit Lucilius tripas si antepe. penul. acu.
- LUCINA**, penul. pro. Mart. 1. Hanc ego Lucinæ credo fuisse manum. Tibull. 3. Efficiat banos noctis Lucina timores. Oui. Fast. Gratia Lucinæ dedit, hæc tibi nomina lucus. Idem. Parce precor grauidis facilis Lucina puellis. Vergili. Bucc. Casta siue Lucina, tuus iam regnat Apollo. Idem Geor. 2. An memorem portus, Lucinoque addita claustra. Stat. Syl. 1. Sed parcat Lucina, precor, tuque ipse parenti. Idem 3. Quippe bis

ad partus nenie Lucina, manuq; Oui. Meta 9. Lucinā ad nexos partus clamo re uocabam. penulti. fleſt. Hor. Ser. 1. Lucinias ſoliti impenſo prandere coem pras. antepe. acu.

LVCIVS, penul. corr. Mantu. Lucius in bellis qui te Ptolomæ ſecutus. Auſo. Lucius una quidem geminis ſed diſtita punctis. Mantu. Lucius armorum duſtor Malucia proles. Idem. Lucia quā magno quondam celebrauimus ortu. antepe. acu. Vide Maria.

LYCRETIA, penul. cor. Claud. Viſceribus fruſtra callum Lucretia ferrum. Idem. Et grauis incumbens caſto Lucretia ferro. Martial. 1. Eſſe uidebaris, fateor, Lucretia nobis. Idem 11. Erubuit, poſuitque meum Lucretia librū. Ouid. Faſt. 2. Inde cito paſſu petitur Lucretia cuius. Idem. Vtque torum preſſit, ſetrum Lucretia mecum eſt. Ait Seruius Aeneid. 4. ibi, Nec non Tarquinium eieciū Porſenna iubebat. Tarquinius ſuperbus habuit perditos filios, inter quos Aruntem, qui dum in caſtris eſſet, patre ſuo Ardeam obſidente, & ortus eſſet inter eum, & Collatinum maritum Lucretiæ, de uxoribus ſernio cuiſque contentio preſſit, ut ad probandos earum mores ſimul proficiſcerentur: ingreſſi itaque ciuitatē Col latinam, ubi Lucretiæ domus, inueniunt eam lanificio operam dantem, & triſtem propter mariti abſentiam: inde ad Aruntem domum profecti cum uxorem eius inueniſſent cantilenis, & ſaltationibus indulgentem: reuerſi ad caſtra ſunt: quod Aruns dolens cum de expugnanda Lucretiæ caſtitate cogitaret: mariti eius nomine piſſolam ſinxit, deditque Lucretiæ, in qua hoc conſinebatur, ut Aruns ſuſciperetur hoſpicio, quo factō, per noctem ſtriſto gladio eius ingreſſus cubiculum cum ætiope hac arte egit: ut ſecum coitæ, niſi mecum concubueris, æthiopem tecum interimam, tanquā in adulterio deprehenderim: timens itaq; Lucretia ne caſtitaris ſamam amore deperderet, quippe quam ſine purgatione futuram eſſe cernebat, in uita turpibus imperiis

paruit: altero die conuocatis propinquis, marito Collatino, patre Tricipitino, Bruto auunculo, qui tribunos equitum celerum fuerat, rem indicans petit uiolatus pudor, neue inultus eius eſſet interitus, & eiſdem ſe interemit. antepe. acu.

LVCRIANVS, penultima producta. Marti. 3. Dum modō Lucrino, modō ſemper mittit Auerno. Idem. Dum nos blanda tenent laſciui ſtagna Lucrini. Idem. 6. Tu Lucrina uoras me, paſcit aquoſa Peloris. Idem. Hiemihi Baiani ſolles molliſſe Lucrinus. Stat. Syl. 1. Nec tibi ſulfureis Lucrinæ Naidæ antris. Prop. 1. Paruula Lucrina cymba morretur aquam. Stat. Syl. 1. Iugera Lucrinæque domus, lituſque cœuenti penulti. fleſt.

LVCROX, penul. prod. Hor. de Art. Pythias emunſto lucrata Simone talentū. Martial. 8. Tyria coloris optime lucrifacit. Cicero Off. Debitores lucentur alienum. pen. acu.

LVCIFICABILE, pen. cor. Perſ. Sati. 1. Vctiopa ærumnis cor luſtificabile ſulta. antepe. acv.

LVCROX, penultima producta. Claud. Secretum meruit, luctetur quiſque: eous. penultima acuir. Perſ. Sati. 5. Nam luſtata canis nodum erupit tamen illi. Stat. Sylu. 2. Nec patitur tæſtus randem ineluſtata ſub auras. Ouid. de Triſtib. 4. Fortior in ſulua nouus eſt luſtator arena. Vergil. Aeneid. 8. Sterneret æquor equis remo eluctant abeſſet. penultima fleſcit. Idem 2. Venit ſumma dies, & ineluſtabile tempus. Stat. Theba. 9. Dure parens quæ te alta, & ineluſtabilis uno. Idem 10. At tuba luſtificis pulſat clangoribus urbem. Flacc. 3. Nullæ ideo peſtes, ac luſtifer ingruat annus. antepe. penulti. acuit.

LVCIVS, penultima producta. Ouid. Metamorphoſ. 2. Datque animum in luſtus, & luſtus adicit iram. Idem 15. Luſtibus impoſuit, venitque ſaluſtifer urbi. Vergil. Aeneid. 2. Luſtus, ubique paor, & plutima mortis imago. penult. acu.

LVCVS,

LVCVS, penultima producta. Stat. Syl.

1. Signat Apollineo sancto cognomine lucos. Idem Theb. 9. Excubat antiquo seu pendet gloria lucos. Sil. 2. Et sua fatidico repetebat nomine luo. Lucan. 3. Lucus erat longo nunquam uiolatus ab xuo. Ouid. Fast. 2. Gratia Lucinae dedit hæc iam nomina lucus. Vergil. Bucc. Per nemora, atque altos quærendo buccula lucos. Idem Georgi. 2. Aut quos Oceano propior gerit India lucos. Idem Aene. 1. Lucus in urbe fuit media turissimus umbra. Ait Seruius Lucus autem per antiphrasin dicitur, quod non luceat, non quod sint ibi lumina causa religionis, quanuis à luo dicatur. Stat. Sylu. 1. Lucorum senium te quæ uada fluminis iafra. pen. flectit.

LVCVLVS, penult. prod. Hor. Epist. 1. Me fueris hic tu chlamydes Lucullus, ut aiunt. Mantua. His studiis affectus erat Lucullus, & urbem. penultima acuit.

LVDIBRIVM, penultima correpta. Luc. 7. Ludibrium foci uester pudor ultima fuit. Idem 10. Ludibrio seruatus erat non utile mundo. Claud. Ludibrio, prædaque datur frondentis ad usque. Idem. Ludibrium mensis erecto pectore diues. Sil. 6. Ludibrium nec horrescens uis aspera ponti. Mantua. Nec sine nos stigiis ludibria manibus esse. Vergil. Aeneid. 6. Ne turbata uolent rapidis ludibria uentis. an tepenul. acu.

LUDO, penultima prod. Mart. 4. Ponde ro, potro, cano, ludo, lauo, cæno, quiesco. Verg. Buc. Prima Syracusio digna ta est ludere uersu. Idem. Ludere quæ uellem calamo permisit agrestii. Ouid. de Pont. 2. Aut ego me fallo, nimiaque cupidine ludor. Horat. Ser. 3. Ludero par, impar, equitare in arundine longa. Luca. 2. Non soliti luxere sales, nec more Sabino. Ouid. Fast. 4. Quod decuit primus sine crimine lusimus annis. Martia. 1. Lusit Nereidum docilis choros æquore toro. Ouidi. Metamorpho. 3. Luserat hic nymphas, sic cæcus ante uiriles. Idem Fast. 2. Ludebat in castris

oëia miles agit. Idem de Art. 1. Sic ne perdiderit, nõ cessat perdere lusor. Stat. Theb. 4. Ludus, & arra sacium recolie Trieteris Ophelten. Iuu. Sat. 6. Nupta Senatori comitata est Hippa ludum. Oui. Met. 1. Instimuit sacros celebri cer tamine ludos. Idem de Trist. 1. Lusibus ut possis aduertere numen ineptis. Martia. 1. Aut docuit lusus hos Therys, aut didicit. pe. flect. Lucr. 4. Aut puerorum ætas improvida ludificatur. Iuu. Sat. 6. Gurgitis aur Fabii quæ ludia sumpsit unquam. Idem. Hyppia quid uidit, propter quod ludia dicti. Idem 11. Omnia tunc quibus inuideas sic ludiculus sis antepe. acu.

LUDICRVM, pe. cor. Hor. Epist. 1. Nunc itaque, & uersus, & cætera ludicra pono. Idem. Ludicra qui plausus, & amici dona Quiritis. Idem 2. Subruit, ut reficit, ualeat res ludicra, si me. Ver. Aen. 12. Huc, illuc, nec enim leuia, aut ludicra petuntur. Muta, & liquida. pe. longauit Vergi. antepe. acu. de quo nomine uide Vallam libro primo, cap. 3.

LUGDVNVM, penul. pro. Mantua. Lugdunumque erat uirosi infamia nostri. Iuu. Sat. 1. Aut Lugdunensem rhetor dicturus ad aram. pe. acu.

LUGEO, pen. corr. Oui. Met. 1. Luger ut amissam nescit, uitane fruatur. Idem. 12. Vituere lucebat tumulo quoque nomen habenti. Idem de Tri. 2. Quæque suum luget, nunc quoque mater I. yn. Martia. 1. Non luget quisquis laudari Gellia querit. Luca. 2. Lugen damna tæ Phæbo uictore calendæ. Stat. Syl. 1. Lumina, & ignaræ plebis lugere potentes. Idem 2. Quem natura patrem, nec te lugere seuerus. Ver. Aen. 2. Demisere neci nunc cassum lumine luget. Idem 11. Dardanus, & ueris lugeret Græcia fatis. Ait Seruius Aen. 6. Lugentes campi, sic illos nomine dicunt. quasi lucis egentes quod & amoribus cõgruit. Idem 8. Thestius orbis erit melius lugebitis ambo. Cice. in Ant. Quis bonus nõ luget mortem Trebonii. Idem Art. Sed fur tuncam resp. lugeo. antepe. acu.

LUGUBRIS, penul. produ. Ouid. Epist. Hac tibi plangendo lugubria pectora

lassas. Idem de Trist. r. Denique lugubres vultus nunquamque uidentes. Idem Met. 4. Conclamat uirgo genitor lugubris & ima. Idem 11. Surge, age, da lacrymas, lugubriaque induc nec me. Lucr. 1. Vagitemque locum lugubris complet, ut æquum est. Luca. 2. Sicut erat mœsti seruans lugubria cultus. Stat. Theb. 3. Ima flagellaris signum lugubre malorum. Ouid. in Ibin. Quisquis ades sacris lugubria dicite uerba. Verg. Aeneid. 10. Sanguinei lugubre rubent, aut Syrius ardor. Sil. 17. Lugubre increpitans late circumuolat ardor. Tu lestor in poetarum exemplis legis lugubre penult. prod. & primam in lugeo, unde lugubre deducitur. Nihilominus Artigraphi syllabarum quantitatis in lugubre penult. breuiant Horatii exemplo carm. 2. ode 1. Qui gurgis? aut quæ flumina lugubris. Cōstat enim duobus spōdæis, cæfura, & duobus dactylis, penult. acu. Mant. Te Padus, & noster lugubri Mineius ore. Idem. Cum, mœrore uir, & erant lugubria tanquam. Idem. Ad Martham cocunt omnes, lugubriter orant. Ouid. l'pholom. Ast uolant ululz lugubri uoce canentes.

LYMEN, pen. pro. Ouid. Met. 1. Communemque prius, cœu lumina solis & atræ. Idem. Centum luminibus cinctum caput Argus habebat. Idem. Arge iaces, quodq; in tot lumina lumen habebas. Idem 2. Suntq; oculis tenebræ per tantum lumen obortæ. Idem de Trist. 2. Vtque trahunt oculos radiantia lumina solis. Luca. 2. Victimæque efudit spectantis lumina membris. Verg. gili. Georg. 3. Lumina labentem scelo, quæ ductus annum. Sil. 2. Per longum cœlara fimes iam lumina retro. Idem 5. Intrauit tororum Gortynia lumen arundo. Claud. Iustalem sic triste facem, qui lumen odorum. penulti. flect.

LYNA, pen. pro. Stat. Syl. 1. Luna, & in Oceanum riu cecidere minores. Idem 5. Ptimæque patritia clauit uestigia luna. Luca. 2. Alios, uicinæ percurrit in æquore lunæ. Verg. Geor. 1. Ipsa dies alios alio dedit ordine luna. Oui. Met.

2. Inferiusque lûis fraternos currere luna. Idem 9. Aut stetit, aut uisa est, inerat lunaria fronti. Luca. 1. Therios unda vagæ lunaribus æstuar horis. Claud. Eripiat lunare iubar quid signa sagacis? Oui. Fast. 5. Et nos lunares exoluitis equi. Idem Met. 2. Orbe resurgebant lunaria cornua nouo. Stat. Theb. 2. Vis probat, hæc circum spumis lunariibus ungit. Luca. 3. Oppolitur pelago lunata classe recedunt. Verg. Aeneid. 1. Ducit Amazonidum lunaris agmina peltis. Idem 11. Fœmineæ exultant lunatis agmina peltis. Stat. Syl. 2. Sed iuue mōræ, placido lunata recessu. penult. flect. Manr. Ut fama est cubitos Lunensia uenit ad arua. pen. acu.

LUPANAR, pen. pro. Claud. Dilectum que diu quauis longæua lupanar. Iuu. Sat. 6. Fœda lupanaris cultu ad puluinar odorem. Idem. Intrauit calidum veteri centone lupanar. Ait Priscianus libr. 3. Quis dubitet in ar, desinentia de riuatiua, si consonantem habeant ante ar, penultima syllaba producitur. Sin uocalem, corripitur. ut, Cæsus, Cæsar; lacus, lacunar; lupa, lupanar; laqueus, autem laquear corripit. Vocalem quidem habet ante ar. Lupanar penulti. flect.

LUPERCVS, pen. cor. Marr. 3. Scare Lupetæ tibi iam pridem mentula desir. Idem. Quæ non stat, magno stare. Lupetæ tibi. Iuu. Sat. 2. Nec prodest agili palmas præbere Luperco. Stat. Syl. 5. Verbera succincti formidantere Luperici. Prop. 4. Vnde licens Fabius sacra Luperco habet. Ouid. Fast. 2. Tertia post idus nudos aurora Luperco. pen. acu. Mant. Roma Lupercales ludos antiquitus isto. Verg. Aeneid. 8. Retulit, & gelida monstrat sub rupe Luperca. Ait Scruuius, Luperca sub monte Palatino est quædam spelunca, in qua de capro luebatur. Vnde & Luperca dictum nō nulli putant. Alii quod illic lupa detritum, & Romulum nutritie. Alii quæ est uerisimilis, locum esse hunc iterum in Peni Deo Arcadiz. Idem. Hæc ex ædificis salios, nudosq; Luperco. Aeneid. in honore panos Lupercaliæ. solennitas.

niras celebraretur, pecora Romanorum subitò à latronibus rapta sunt, illi proicctis uestibus persecuti sunt latrones. Vnde nudi Lupercalis celebrarent. De quo Quintilianus Inst. 1. Cap. 10. Et inueniantur qui Lupercalia tres partes orationis esse contendant, quasi luere per caprum. Lupercalis. pen. fleët.

LUPINVS, pen. pro. Hor. Ser. 2. In ciceratque siba bona tu perdasque lupinis. Idem Epist. 1. Nec tamen ignorat quid distent æra lupinis. Prop. 3. Et galear hirsuta compta lupina iuba. Vergil. Geor. 1. Aut tennes foetus uicæ, tristisque lupini. Aëtopus. Cum natura inbet natos ululare lupinos. pen. fleët.

LUPVS, pen. cor. Oui. de Tristi. 1. Incustoditum caprat ouile lupus. Idem Metamor. 1. Fit lupus, & ueteris seruat uestigia formæ. Idem. Nat. lupus inter oues, fuluos uerit unda leones. Idem Faëti. 4. Per sara, per syluas, fertque, refertque lupus. Stat. Syl. 1. Dulichis ululara lupis, arcesque superba. Vergili. Geor. 1. Prædæque lupos iussit, pontumque moueri. Idem Aenei. 7. Sæuere, ac formæ magnorum ululare luporum. penul. acu. Luca. 4. Siccaque sanguineis durefcit spuma lupatis. Stat. Theb. 4. Manat equum fideis illidunt ora lupatis. Idem 6. Fama patet, prius teneris læsisse lupatis. Ver. Georg. 3. Verberè lenta pati, & duris parere lupatis. penult. fleët. Vergi. Buc. Ecl. 10. Iam fugit ipsa lupi Mærin uidere priores. Aut Seruius. Hoc etiam phisici confirmant, quod uoce deferatur is, quem prius uiderit lupus. Vnde etiam proterbiu natum est, Lupus est in fabula, quoties superuenit ille, de quo loquimur, & nobis sui præsentia amputat sacultatem loquendi.

LVO, penult. corr. Vergili. Georgi. 4. Magna lucis commissa tibi has miserabilis Orpheus. Ouid. Meta. 3. Exilium dira pœnam pro cæde luebat. Sra. The. 10. Et per iura luam regalis crimina noxæ. Pers. Sat. 1. Nobile colluerit patranri fractus ocello. Cicero Atti. Itaque mei peccati pœnas luo. Idem de Fin. Lucretia stuprum, per uim obla-

tum uoluntaria morte luit. penul. acu. **LVRIDVS**, pen. cor. Oui. Met. 4. Lurida que arfuro portabat membra phæretra. Idem 1. Lurida terribiles miscunt acronita noueicæ. Lucan. 5. Ventorumque nota rubuit tum lorida pallens. antepe nul. acuit.

LVSITANVS, penul. prod. Mantu. Rursus ad Hesperias, & Lusitana petissa. penul. fleët.

LVSINIÀ, pen. cor. Mart. 7. Luscinix tumulum si Thelesina dedit. Hora. Ser. 2. Luscinias soliri impenso prandere coemptas. antepe. acu.

LVSITRO, pen. pro. Verg. Aen. 6. Lustrauitque uiros, dixitque nouissima uerba. Idem 1. Lustrabunt, connexa polus dum sydera pascet. Idem 4. Postera Phœbea lustrabat lampada terras. Cicerode Fin. Pythagoras Aegyptum lustrauit. Idem de Som. Sol cuncta sua luce lustrat. pe. acu. Flac. Arma simul, uesquesque uirum lustramina ponto. Verg. Aen. 8. Perpetui tergo bouis, & lustrilibus extis. Stat. Theb. 1. Electæ. ceruicæ greges, lustraliaque extra. Idem 10. Lustralem ne feris, ego te puer inclyte Thebis. Idem Syl. 3. Culmina, ceu tædis iterum lustratus honesti. pen. fleët.

LUTEVS, pe. corr. Luc. 1. Lutea demissos uelantur flammea uultus. Iuu. Sat. 10. Lucunde, & luteo Vulcano ad rhetorâm misit. hic syneresis fit, ut Verg. Bucco. Murice iam croceo mutabit uellera luto. Ait Sernius. Hypallage est pro croceo luteo. Pers. Sat. 3. Quicquid id est, surgit tacitè tibi lutea pellic. Ver. Buc. Mollia luteola pingit uacinia Caltha. antepe. acu. Pers. Sati. 5. Compolitus læcto crassisque luteus amomis. penul. fleët. Luteus color dicitur rutulus dilutior, qualis est color auri, adiectiuum à substantiuo lutum priore producta, quod significat herbæ genus, quæ & lutea appellatur à Plinio. Hec Calepinus, cum aspiratione à Græco est deductû.

LUTVM, à uerbo luo ductum, quod est terra ex humore soluta, quam & cœnum uocamus, primam corripit. Auso. Atque abacum Samio sæpe onerasse luto. Iuuenal. Sati. 6. Composuque luto

luto nullos habuere parentes. Idem 14. Et meliore luto fixit præcordia Titan. penult. acu.

LUTULENTVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Ergo ubi diluuii tellus lutulenta recen- ti. Hor. Epist. 2. Hæc rabiosa fugit canis hæc lutulenta ruit sus. Idem Ser. 1. Cū fueret, lutulentus erat, quod tollere uel les. Iu. Sat. 9. Qui solet, & uexat lu- tulenta balnea turba. penultima a- cuit.

LUX, prod. Ouid. de Pont. 2. Tu mihi narraſti cum multis lucibus ante. Idē Fast. 3. Lucibus impexas debet habere comas. Idem Metamorphos. 1. Lucis egens aer nulli sua forma manebat. Idem 15. Dum dubitat feram pepulere crepuscula lucem. Idem 14. Lucibus ip- se nouem, & terram apsexisse petitam. Idem 6. Sub terras specus, & triste sub luce tenebræ. Stat. Theb. 8. Lucis a- mor, tenet in epulis, hastisque paratas. Vergil. Georg. 4. Stellio, & lucis fugis congesta cubilia blattris. antepenulti. acuit.

LUXURIO, pen. cor. Mart. 2. Quod uo- mis Antoni, quod luxuriaris Apiti. Verg. Geor. 3. Luxuriæque toris ani- mosum pectus honesti. Idem 1. At si lu- xuria foliorum exuberat umbra. Oui. Met. 9. Luxuriare solet? squamamq; ni- tere recenti. Stat. The. 6. Luxuriant ar- tus, effusaque sanguine laxo. Flac. 4. Lu- xurians, ipsoque ferens fastidia uisu. Lu- ca. 4. Luxuries nunquam paruo conten- ta paratu. Hor. Epist. 2. Luxuriantia compescit nimis aspera sano. Ouidi. Fast. 4. Nunc ager assidua luxuriabat aqua. antepenult. acuit. Stat. Theb. 2. Luxuriata fames, caruixque, & tabe gra- uata. Luca. 10. Luxuriosa domus, sed adest defensor ubique. pen. sicc.

M

MACAREVS, penult. corr. Non contractum. Ouid. in Ibin. Ut que sua Macareus tu patiæ tua. Idem Metamor. 10. Nan- quem ibi genitor Macareus, Aceſtius

illi. Idem 14. Næſtius Macareus to- mes experientis Vlyſſei. Idem. Acci- pe, ait, Macareu dominæ potentia quæ ſit. Idem 6. Geſſerit ut paſtor Maca- reida inſerit Iſdem. Macareus non con- tractum. antepenult. acu. Vide Atreus. Mant. Macarios, ut fama duos Aegyptia tellus. Oui. Met. 10. Pelle moram, vin- ces dubium Macareus heros. antepen. acuit.

MACEDONICA, pen. cor. Ouid. Met. 12. Quid clypeo, gladioque, Macedonia- que Sariffa. Luca. 2. Graiorum, Maca- dumque nonas acquirite uires. Idē 10. Eſſe uiro Macedum fines, latebraſque ſuorum. Mant. Amigonus poſt magni obitum Macedonica adeptus. antepenult. acuit.

MACELLVM, penult. pro. Mart. 10. Di- ues & ex omni poſita eſt inſtructa ma- cello. Idem. Omnis ab urbano uenit ad mare cœna macello. Idem 13. Princeps Nilaci raperes Coracine macelli. Ver. Opus. Vix nunquam urbani comitatus merce macelli. Hor. Ser. 2. Cum ſcuro- ris faſtor, cum uelabro eſſe macello. penult. acuit.

MACEZER, pen. pro. Claud. Macezer ſu- giens qui dira piacula fratris. penulti. acuit.

MACER, pen. cor. Verg. Buc. Heu quam pingui macer eſt mihi taurus in eruo. Ouid. de Trist. 4. Quæque nocet ſerpēs, quæ iuuat herba, macer. Idem de Pont. 2. Hec tibi Naſonem ſcribere uerba ma- cer. Idem 4. Iſiacuſque macer, ſydereuſ que pedo. penult. acu.

MACHÆ, pen. cor. Sil. 3. Cinyphii didi- cere machæ, ſqualentia barba. penulti. acuit.

MACHAON, pen. pro. Ver. Aen. 2. Peli- deſq; Neoptolemus, primuſque Ma- chaon. Mant. Aequiperandus erat Tro- iæ qui bella Machaon. Mart. 2. Quid ti- bi cum medicis? dimitte Machaonas omnes. Ouid. de Pont. 3. Firma ualent per ſe, nullumque Machaona querunt. penult. acuit. Idem 1. Vtque Machao- niis Præantius auibus heros. Stat. Syl. 1. Sæua Machaonio coierunt uulnera ſuc- co. antepen. acu.

MACHAB-

MACHAETRA, pe. pro. Mant. Angelus ab
scondit rutilantem caede machaetra. Iuu.
Sat. 7. Ostendatur, ames nomen, vi-
sumque machaet. penult. flect.

MACHINA, pen. cor. Verg. Aen. 2. Aut
haec in nostros fabricata est machina
muros. Idem 4. Murorum ingentes,
æquataque machina celo, Luca. 6. Quod
non ulla queat uolenti machina belli.
Idem 8. Non artes illis, non ulla est ma-
china belli. Lucr. 2. Nam tibi propte-
rea quo machinet, inueniam quod est.
Stat. Syl. 2. Astraque nec solidis pro-
dest sua machina terris. Idem 3. Dum
me flammigeri porrabis machina coeli.
Idem Theb. 8. Robur in occidui, te ve-
lox machina coeli. Cicero in Verr. Cum
interea aliud quid iam diu machinare-
tur. Idem pro Dom. Nihil aliud, ni-
si utine quid per uim agi posset, machi-
nabere. antepen. acu.

MACHOMETEVS, penu¹. pro. Mant. De
Machometeis cupiunt ad uera reuer-
ti. Idem. Rem Machometea, flygioque
inseruit averno. penult. flect. Idem. At
que alii quibus impietas Machometi-
ca cordi est. Idem. O Machometige-
ne gentes hic maximus ille. antepenul.
acu. Idem. Est qui Maumet Arabem cor-
rupit & austru.

MACIES, penult. cor. Ouidi. Metamor-
phos. 3. Adducitque cutem macies, &
in aera succus. Idem de Trist. 3. Of-
sa tegit macies, nec iuuat ossa cibis,
Claud. Decolor, & macies occursum
deceret omnes. Oui. Fast. 1. Et neque defi-
ciat macie, neque pinguior æquo. Ver-
gili. Georg. 3. Ipsa autem macie te-
nuant armenta uolentes. Idem Aen-
eid. 3. Cum subito è syluis macie
confecta suprema. antepenultima a-
cui.

MACRINVS, pen. pro. Pers. Sat. 2. Nunc
Macrine diem numerameliore lapillo.
penult. flect.

MACROBIVS, pen. cor. Mant. Macro-
bii senis inuenit quem corpore functum an-
tepenult. acu.

MACTO, penultima producta. Lu-
can. 10. Crudelemque toris dominam
mactemus in ipsis. Ait Seruius Aen.

4. ibi, Exquirunt, mactant lectas de mo-
re bidentes. Mactare enim verbum est
sacrorum; & significat magis auge-
re. Cicero de Arg. Clodius diuilio-
nes omnium tribuum domi suæ cru-
delissima morte mactauit, penultima
flectit. Ouidi. Metamorphos. 15. Vi-
naque dat pateris mactatarumque bi-
dentum. pen. flect.

MACULONVS, penultima producta.
Iuuenal. Sati. 7. Succensus recites
Maculonius commodat ædes. penulti.
flect.

MACULO, penultima correpta. Ver-
gil. Aeneid. 10. Idem ego nate tuum
maculaui crimine nomen. Sil. 2. Pa-
tritio Cremeræ maculaui sanguine
ripas. Stati. Theb. 8. Commaculet,
iuuet ista ferum spectare tonantem. Lu-
can. 2. Concidit & miseræ maculaui
ouilia Romæ. Ouidi. Metamorphos.
1. Deiecit, & maculat præreptam san-
guine rupem. Iuuenal. Sati. 5. Aut
glacie aspersus maculis Tyberinus &
ipse. Stat. Theb. 2. Horrui in macu-
las, somnosque excussit inertes. Sil. 11.
Deprensa & nulla macula non illita
uirta. Vergil. Georg. 3. Nec mihi di-
spiceat maculis insignis, & albo. Hor.
de Art. Offendar maculis, quas aut in-
curia fudit. Cicero de Argia. Qui
castissimos ludos omni flagitio pollue-
ret, omni dedecore macularet. ante-
penultima acuit. Ouidi. de Tristib. 3.
Littera suffusas quod habet maculosa
litturas. Idem Metamorph. 11. Tertia
forma fuit maculosa tygri illa. Stat.
Syl. 1. Hinc chelim, hinc flauam ma-
culoso nebrida uirgo. Luca. 2. Et quan-
uis nullo maculatus sanguine miles.
Ouid. Metamorph. 15. Incaluisse putes
maculatum sanguine ferrum. penulti.
flectit.

MADDO, penultima correpta. Mar-
tial. 1. Et silces nimbis hic maduere
suis. Idem 6. Et solum multo perma-
duisse sale. Ouidi. Metamorphos. 1.
Vista iacet pietas, & virgo cæde ma-
dentes. Idem Fast. 1. Sparsaque coe-
lesti rore madet humus. Idem 4. Ac-
cipit, & largo sparsa cruore madet.
Idem

- Idē 6.** Amne redundantis fossa maledbat aquis. Idē de Pont. 4. Nec quæ uipereo terra cruore madent. Luca. 1. Fraternali maduerunt sanguine muri. Idē 2. Exegit famulus nati maduere paterno. antepenul. acu. Idē 4. Eualurt, auxere niues, fractoque madescunt. Ouid. de Ar. Nobilis æquoreis penna madescet aquis. pen. acu. Catuli. Alta Polixena madefiant cede sepulchra. Cicero in Ant. Natabant pauimenta uino, maderant parietes. Idem de Diuin. Madefactum tri minus triginta diebus Græciam sanguine.
- MADIDUS**, pen. cor. Mart. 1. Siquis Cæcropiæ madidus, Latique Mineræ. Oui. Met. 1. Emititque notum madidis notus euolat alis. Idem 2. Hunc puer, ut nigri madidum sudore ueneni. Idem 14. Interdum madidas, lachryna tum rore coronas. Idem de Pont. 4. Aequoreo madidas quæ premat imbre eomas. Luca. 1. Et madidis euri resolutæ filatibus alpes. Ver. Aen. 6. Ni gens crudelis madida cum ueste gratatam. antepenul. acu.
- MENADES**, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Mēnades dū quantus tunc illis mētibz ardor. antepenul. acu.
- MÆNALVS**, pen. cor. Ouid. Fast. 5. Arceades hunc, ladeque rapax, & Mænalus ignes. Idem Met. 2. Miles erat Phœbes, nec Mænalos attigit ulla. Idem 1. Mænalas transferam latebris horrenda ferarum. Verg. Buc. Incipe Mænalios mecum mea tibia uersus. Stat. Syl. 1. Et de Mænalas uolucer Tegeticus umbra. Idē 3. Nec famulare timens, sed quæ te Mænalis auge. Claud. Nec super Alphæas umbrantia Mænalas ripas. Luca. 3. Sic ritis Alphæus aquas tunc Mænalas liquit. Mart. 1. Arcam Mænalium non cimusset aprum. Idem 5. Quod tua Mænalios collocat hasta sues. antep. acu.
- MÆNONIVS**, pen. cor. Mart. 11. Et tibi Mænonio quod catmine maris habetur. Oui. de Pont. 3. Dignā Mænonis Pheacida condere chartis. Idem de Trist. 2. Quid nisi Mænonides Venerem, Martem que ligatos. Idem Metamorph. 6. Mænonis alulam designat imagine tauri. Ver. Aeneid. 11. Mænonidæ incurrunt, tum
- fatis debitus aruus. Idem 9. Mænonio regi quem serua lycinia furtim. Stat. Syl. 5. Mænonibus, quantumque pios dicat agrestes. Idem Achill. 1. Mænonio, sed plura uacant nos ire per omnem. antepenul. acu.
- MÆNOTIS**, pen. pro. Iuu. Sat. 15. Tale quid excusat Mænotide (xuior ara. Idem 4. Quos operit glacies Mænotica, ruptaque tandem. Lucr. 2. Pigra pali Scythici patiens Mænotica plaustris. Ver. Geor. 3. Et non qua Scythiæ gentes Mænotica quæ unda. antepen. acu.
- MAGALIA**, pen. cor. Verg. Aen. 4. Ut primum alatis tergit magalia plantis. Idem 1. Miratur molem Aeneas magalia quondam. Ait Seruius magalia, & mapalia idem significant. Sed in hoc differunt, quod mapalia primam corripit, magalia uerò product.
- MAGDALENA**, pen. pro. Mant. Magdalena ferens sese in deserta sub altis. Idē. Magdalena ferens loculos spirantis ammoni. penul. fle&.
- MAGE**, penul. cor. Lucr. 5. Sed mage placata posse omnia mente trahi. Ver. Aeneid. 10. Aspicere num mage sit nostrum penetrabile telum. Ait Seruius. Legitur & magis est, sed si mage legimus, propter metrum dictum pro magis, sic etiam pote pro potis. Pers. Sati. 1. Qui potes uis dicam, nugaris, cum tibi calue. Quod aded in usum uenit, ut etiam in prosa inueniatur. Cicero in Frument. Mage condemnatum hominem in iudiciu adducere non posse. Prop. 3. Sed mage virginei tot bona gymnasi. penul. acuit.
- MAGIS**, pen. cor. Verg. Buc. Non equidem inuideo, mihi rot magis undique totis. Oui. Met. 1. Non ego pro mundi regno magis anxius illa. Idem de Trist. 1. Seu magis odistis iussu me aduertite terræ. Idem de Pont. 2. Nec magis est cur uis appia trita rotis. Luca. 2. Nec magis hoc bellum, quam cum Cæcilina parauit. Claud. Te magis ah demens uertem si respicias artem. Ait Seruius Aeneid. 7. Ibi tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis. Quam magis effuso crudescunt sanguine pugæ. Ait ille

ille, legitur in arte quoddam magis, maxime, minus, minime, positio tantum inungitur: quod tamen nunc observabitur, si ponatur ad augmentum istarum particulae tunc enim utriusque faciunt elocutionem. Ceterum si ad exaequationem positae sint, possint uel comparatio, uel superlatiuo, uel pro his gradibus ipsae inter se iungi: hinc ergo est. Tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis, Quam magis effuso crudescit sanguine pugna: non enim ad praerelationem positae sunt, sed ad exaequationem. Maiores enim nostri uicia non in dicto, sed in significatione esse uoluerunt. hinc est in Salustio, Quam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est. Nam & hic exaequatio est, non comparatio. contra hoc uide Vallam lib. 1. cap. de comparatio. Ait Seruius Aene. 4. Anna refert de luce magis dilecta sorori, id est dilectior: nam Antiqui frequenter pro comparatio iungebant particulam magis. Tale & illud est, Nate mihi uita, quondam dum uita manebat, Clara magis. Hinc constat magis non comparatio esse, sed uim eiusdem. Est enim magis aduerbium comparatiui, ait Donatus cap. de aduerbiis. Da comparatiui, ut magis minus, plus. id est da significationem, aut uim comparatiui, non autem magis est aduerbium comparatiui. Hec Priscianus capit. de aduerbiis ibi. Omnia comparatiua mittere aduerbia sibi similia nouo genere. ut hic, haec doctior, hoc doctius; ualidior, hoc ualidius: validius non in genere neutro, exponi magis ualidum: & idem aduerbium est, ut ualidius, id est magis ualide, & cetera huiusmodi. & de iis aduerbiis loquitur Priscianus. unde distant magnopere aduerbia comparatiua, ut doctius, ualidius, similiaque, ab aduerbiis comparatiui, ut magis, minus, plus, similibusque. Unde aduerbia comparatiua resoluti debent per magis, & aduerbium positui. Aduerbium uero comparatiui non resoluti potest: in se enim posituum non habet, sed tantum uim comparatiui, quae est *primae*. quae addito positio sit comparatio. Hec Ser-

uius ibi ut supra, Anna refert de luce magis dilecta sorori. Idem comparatio non resolutur per ualidius, uehementius, ut uult Valla: habent enim in se positum, si exponatur, ualidius ualidius ualde. adhuc ualidius resoluti debet infinites, ideo sum non resolutur in participium, id est sum ens. quia ad huc. sum infinites resolutur. addit semper comparatio positio augmentum syllabicum, ideo pius noluit posse fieri comparatio, quia aequi-syllabicum sit, sed per magis sit, ut supra Seruius admonet. Anna.

M A G I C V S, penultima corripit. Vergilius Buccoli. Coniugis, & magicis sanos auertere sacris. Ouidi. Metamorpho. 3. Et magicae fraudes, ut quos non bellicus ensis. Idem Fast. 2. Nec prece, nec magico carmine mater erat. Vergilius Aeneid. 3. Dulce caput magicas in uitam accingit artes. Syl. 1. Tum magico uolitant cantu per inania manes. Claud. Namque mihi magicæ uires æquique futuri. Tibul. 1. Pollicita est magico saga magisterio. Lucan. 3. Scultaque seruabant magicas animalia linguas. Idem 6. Carminibus magicis opus est, herbisque cadauer. antepenul. acuit.

M A G I N V S, pen. prod. Tibul. 4. Quaque Hebrus, Tanaisque Geras rigat, atque Maginos. penul. flectit.

M A G I S T E R, pen. pro. Verg. Bucc. Instituit, Pan curat oues, ouiumque magistrum. Mant. Et legis didicisse sub hoc arcana magistro. Iuue. Sat. 2. Acer, & indomitus, libertatisque magister. Stat. Syl. 2. Ipse pater sensus, ipsi stupore magistri. Idem 5. Inuida Tarpei caneret te nostra magistri. Luca. 1. Et docius scylam scelus uicisse magistrum. Quid. de Tristi. 3. Saepè tui iudex, saepè magister eram. penul. acu. Mant. Functa magisterio scruipulosa per æquora cymba. Idem. Tale magisterium titulos ecclesia tanto. Tibul. 1. Cum mea ridebunt uana magisteria. antepenultima acuit. Claud. Aula magistratum uobis, patribusque recurrit. Vergi. Aeneid. 1. Iura, magistratusque legunt, sanctumque Sena-

Senatum. Mantua. Iamque magistratus celebres partitus in omnem. pen. fleſt.

MAGNANIMVS, pen. cor. Ouid. Met. 2. Dumque ea magnanimus Phaeton miratur, opusque. Idem 13. Nec se magnanimo maledicere ſenſit Achilli. Idē 14. Magnanimi Anchifeſem, didicit quoque iura locorum. Idem Faſt. 4. Perſida magnanimi conuulſit arma iubz. Idē de Pont. 1. Et grauē magnanimi robur mirare rutuli. Luca. 2. At non magnanimi perculſit peſtora Bruti. Stat. Theb. 8. Culmina magnanimus ſtipat Dirza Meceſneus. antepenult. acu.

MAGNETES, pen. pro. Lucr. 6. Et Magnetes equis, Mimyz gens cognita remis. Ouid. Met. 11. Fata ſinunt, Magnetes adit uagus, exul, & illic. Lucr. 6. Quem Magneta uocant patrio de nomine Graii. Idem. Magnetum quia ſic patris in ſinibus ortus. Mant. Magnetes dare parus pudet, dare magna recuſant. pen. fleſt.

MAGNIFICVS, penult. cor. Stat. Syl. 3. Quid nunc magnificas ſpecies, culcuſque locorum. Oui. Phil. Magnificus titulis ſter pater ante ſuis. Mant. Adde quod hæredes ut magnificentia regum. Oui. Faſt. 6. Te quoque magnifica concordia dedicat æde. antepenult. acu.

MAGNILOQVVS, pen. cor. Mart. 2. Quætu magniloquus nocte, dieque ſonans. antepenult. acu.

MAGO, pen. pro. Sil. 5. Caſibus alternat iam caſtris mago reliſtis. Idem 11. Magonem Libycis lauo ſedimira ſubibat. Idem 4. Hic mago, hic ſeuus pariter uidere Maharbal. pen. fleſt.

MAGVS, pen. cor. Oui. Met. 7. Quæque magos tellus pollentibus inſtruis herbis. Idem 6. Adiurrix uenis, cantuſque, artesque magorum. Luca. 8. Noſtra iubes dubio contra cui peſtora magus. Iuu. Sat. 3. Augur ſchænobatz medicus magos omnia nouit. Mant. Nil magus inuenit quod dici debeat huius. Idem. Felices ſaluete magi, qui clara ſecuti. penult. acu.

MAHARBAL, pen. pro. Sil. 4. Hic mago, hic ſeuus pariter uidere Maharbal. pen. acuit.

MAIESTA, pen. pro. Ouid. de Pont. 3. Te maieltatem perſimuiſſe ſuam. Idem 4. Et maieltatem res data dantis habet. Idem Faſt. 5. Hic bene maieltas armis deſenſa maiorum. Idem. Hincſata maieltas quæ mundum temperat omen. Verg. Aen. 11. Pro Latio obreſtor pro maieltate tuorum. Oui. de Trill. 2. Maieltas adeo comis ubique tua eſt. Stat. Theb. 2. Maieltate tremunt, radian t maiore ſereno. Flac. 10. Maieltas æterna micans Dis reddidit æquum.

MAIOR, pen. pro. Ver. Buc. Maioresque cadunt altis de montibus umbræ. Sil. 1. Ne ueris maiora putes, par fama, decorque. Idē 5. Illo Maia cholo Venus hoc non improba ſaxo. Ouid. Faſt. 4. Menſis erat maius maiorum nomine dictus. Idem. Exit & in Maiaſ feſtum florale lendas. Idem. Maia & electram, Taygetamque Ioni. Idem 5. Quorum Maia ſuos forma ſuperſeſſe ſorores. Ma longa eſt, air Fabius Inſt. 1. cap. de literis, ibi, ſciat etiam Ciceroni placuiſſe aïo, Maiamque geminata i, ſcriberet: quod ſi eſt, etiam iungetur ut conſona; ſic maior, hodie maior, quæ i, dupla ſic conſona, ut perhibent, in medio duarum uocalium. Veteres enim in maiore priore i, priorem claudabant ſyllabam, altero uerò ſequentem. Idem erat in cuius, ſimilibuſque: etiam Pompeius. nunc cuius, huius, Pompeius, dupla i, ſcribuntur, ac ſi duo ij, eſſent. Hæc Scalliger lib. 1. cap. de i. Et ut auctor eſt Priſcianus, Moſellanus quoque in Fabium. Ad hæc extrat illud Quintiliani Inſt. 1. cap. de literis ibi, Iam ut tam ſcribitur, & uos, ut eos: hoc eſt, ut docet regula. Vnius ſyllabæ una eſt uocalis, ſi duæ ſunt, altera eſt conſona: duas enim a Græcis mutuamur i, & u, uocales, ſed propriè in latinis conſonantes: quibus Græci carent. Hæc regula quidem fallit in diphthongis: ubi in eadem ſyllaba duas eſſe uocales uim ſuam retinentes. Hæc Fabius ibi, At, quæ ut uocales iunguntur, aut unam longam faciunt, ut muſæ, coelum. Hæc Camerarius; in quibus duas eſſe uocales: quæ uim e ſola enuntiat producta; quæ ſola facit ad ſyllabam:

bantra & o, ad productionē ita au, eu, vt
 audio: curus u, liqueſcit, ut conſtat pro
 ferentibus, & e, productū proferuntur
 in ſyllabis. Ad diphthongus Græca eſt,
 cuius nunc e, literam loco pōnimus, ait
 Fabius. Inſt. l. cap. de Orthogra. Seruius
 item Aen. 3. ibi, Aulai in medio liba-
 bant pocula Bacchi. Aulai pro aulæ di-
 xit eſt autem dixeris de Græca ratione
 ueniens. Conſtat igitur in diphthongis
 alteram proferri uocalium, quod Anto-
 nius Nebriff. miratur, qui lib. 5. inquit,
 Quid duæ uocales ſcribuntur in diph-
 thongus? ſi priores ſupprimuntur? Si
 Quint. cap. de Orthographia præcipit,
 ſic ſcribendum, ut pronunciamus; at-
 que e diuerſo, ſic pronuntiandum, ut ſcri-
 bimus. Hæc Antonius Nebriff. in cōm.
 quod adeo miror, ut non putem, ab eo
 dictum eſſe, quod Fabius non dicit. Sed
 illud eius eſt præceptū: Ego (niſi quod
 conſuetudo obtinuerit) ſic ſcribendum
 quicquid iudico quomodo ſonat. Con-
 ſuetudine conſtat, in diphthongis æ, œ,
 proferri e latinè legentibus. Rurſus ait
 Nebriff. quod verò quidam dicunt, illud
 ſuam uim retinentium. debere intelligi
 quantum ad ſyllabæ quantitatē: ridi-
 culum eſt, ait ipſe. Opinor quidem, ni
 fallor, quod Antonius Nebriff. non le-
 git Fabium: aut oblitum eſſe Fabii præ-
 ceptum cap. de literis. ibi. At, quæ ut uo-
 cales iunguntur, aut unam longam fa-
 ciūt. Eſt enim diphthongus conglutina-
 tio duarum uocalium in eadem ſyllaba
 uim ſuam retinentium: ubi per uim nō
 intelligi pronunciationem, ſed in diph-
 thongis æ, œ, uocales eſſe, & nullam
 conſonantem, contra regulam, vnius ſyl-
 labæ una eſt uocalis, ſi duæ ſunt, altera
 eſt conſona: in diphthongis ambæ vo-
 cales remanent: hæc Quint. cap. de Or-
 thographia, ibi. Illa uetuiſſima tranſeo
 tempora. quibus & pauciores literæ nec
 ſimiles his noſtris earum formæ fuerūt:
 & uis quoque diuerſa: figura, & uis litera-
 rū diſſerunt: figuræ, ſeu formæ indicant
 nomina propria literarū, ut, A, b, c, d,
 Similiumque. Vis indicat nomina com-
 muna literarum: ut uocalis, muta, ſe-
 miuocalis. Vnde per uim intelligi uoca-

les eſſe in diphthongis æ, œ, au, eu, &
 nullam conſonam: non igitur pronun-
 ciationem, quæ poſſetatem uocant. Di-
 phthongus adis, & phthogus ſic: quæ ut
 uocalium eſt connexio, Orthographiæ
 ſubditur, & ut in ſyllaba eſt, cuius e pro-
 fertur, ſub proſodia iacet. Reſtat hoc lo-
 co admonendum ſcitū dignum auribus
 quaſi nouorum curioſiſſimum eſt, iam,
 ut tam ſcribitur, & uos, ut eos. hoc eſt,
 unius ſyllabæ una eſt uocalis: ſi duæ
 ſunt, altera eſt conſona, ut Iuno, Venus.
 Sed adde inferendum: ergo unius uocalis
 una eſt conſona: ſi duæ ſunt, altera eſt muta,
 aut ſemiuocalis: ut fallo, ferrum.
 Hæc Fabius cap. de literis ibi, quomo-
 do demum duabus uocalibus in ſeipſas
 coeundi natura ſit: cum conſonantium
 coeat nulla, niſi alteram frangar, hoc
 eſt, niſi muta, aut ſemiuocalis remanet.
 In pello enim i, prior ſeruatur ſibi ſemi-
 uocalis nomen, ut conſtat proſenti, al-
 tera ſonat cum uocali ſequentē: ita de
 aliis quod frangere uocat Fabius.

M A L E A, ait Quintianus, media commu-
 nis eſt. Verg. Aeneid. 5. Ionioque ma-
 ri, Maleæque ſequacibus undis. Stat. Syl.
 1. Si Maleæ credenda ratis, Siculoſque
 per eſtus. Idem. Arripit extemplo Ma-
 leæ, de ualle reſurgens. Idem. Theb. 7.
 Detinet, & rauce circumſonat ira Ma-
 leæ. Prop. 3. Prebeat hoſpicio ſua Ma-
 lea ſuo. Luca. 9. Dorida tunc Maleam,
 & apertam teneron umbris. Promonco-
 rium eſt Laconix provinciæ ait Sulpi-
 tius. Idem 5. Et ratiſus longe flexum
 donare Maleæ: quod Græce perej, diph-
 thongum ſcribi: quod Latine per e longum
 mutari, produci que etiam Græcè
 per e ſcribi, corripique Latinè, antepen-
 ult. acuit. Lucan. 6. Maliacæ, ſperciſ
 aquas, & flumine rapto. Sinus eſt iuxta
 Pegaſeum. duplici illi in metro ſcriben-
 dum. aiunt. antepenult. acu.

M A L A, pen. pro. Ver. Aeneid. 9. Diui-
 dit, impubesque immani uulnere ma-
 las. Idem Georg. 3. Potniadis malis
 membra abſumpſere quadrigæ. Sil. 9.
 Turbidus inculſo crepuerunt pondere
 malæ. Lucan. 5. Iuuenas molli ue-
 ſtit lanugine Malas. pen. ſlec.

Ma-

MALEDICO, penult. pro. Hor. 2. Potores uel quod maledicunt libenter uel. Ouid. Metamorph. 13. Nec se magnanimos maledicere sentit Achilli. Catul. Credis me potuisse me maledicere uicem. pen. flect. Cic. de Or. Si quis alteri maledicit, petulus uidetur. Idem de Nat. Epicuri Phedoni Socratico turpissimè maledixit. pen. flect.

MALEDIVS, penult. pro. Stat. Theb. 7. Sidonium pterclam sonipes malè fidus in armis. Sil. 14. Cassidis a mento maledix uincula rupit. Verg. Aeneid. 2. Nunc tantum, & statio maledica carinis. penult. flect.

MALCHINVS, penult. pro. Hor. Ser. 1. Malchinus tunicis, demissis ambulat, est qui. pen. flect.

MALIFER, pen. cor. Ver. Aeneid. 7. Ex quos maliter despectant nectenia bella. antepenult. acuit.

MALIGNVS, penult. pro. Mart. 1. Non me Zelotipum nec diuersis esse malignum. Oui. de Trist. 4. Non fuit ingenio fama maligna nico. Verg. Aeneid. 11. Angustæque ferunt fauces, aditusque maligni. Idem. 5. At matres primo ineipites, oculisque, malignis. pen. acu. Hor. Ser. 1. Differtum nautis, cauponi bus, atque malignis. Mant. Et nimis in frenes qui religioſa malignis. Ouidi. Met. 10. Felices quibus ista licent humana malignas. pen. acu.

MALITIA, pen. cor. Oui. Fast. 3. Quorum malitiam, uotaque parius habet. Claud. Eripe malitiam comitem me pelle sodali. antepen. acu.

MALO, penult. pro. Stat. Theb. 6. Malit & erecto timeat spectacula uoto. Auson. Malo inquis tineaſis ſapis erumnose libelle. Stat. Syl. 2. Ignorant fluctus, terræque ſilentia malunt. Luca. 2. Maluerint phatæ buſto danimantur aranæ. Mart. 1. Argileranas mauis habitare tabernas. Idem 7. Hoc ego maluerim quàm ſi mea carmina cantent. Idem 11. Vigin ti nummis non ego malo famem. Oui. Fast. 3. Cæſaris innumeris quos maluit ille mereri. Verg. Aeneid. 12. Maluit, & mutas agitare inglorius atres. Mart. 13. Malueris, quàm ſi buſta Fa-

lerna bibas. Stat. Syl. 1. Imperet, an terris ſatire, an malit in undis. Cicero de Fin. Quis non multis partibus malit? Idem in Ant. Noli putare me quicquid maluiſſe. Idem. Cato ipſe iam ſeruire, quàm pugnare mauult. Idem de Diuin. Euanuiſſe mauultis. Idem in Or. Nequire pro non quare, male pro magis uelle; nolle pro nõ uelle. Idem Att. Multo enim malo, hunc a Poridia quàm illum a Seruilia. penult. flect.

MALVA, pen. pro. Oui. Fast. 4. Aut uirides maluas, aut fungos colligit albos. Mart. 3. Vtere lactucis, & mollibus utere maluis. penult. acu.

MALVICVS, pen. cor. Mant. Lucius arborum ductor Maluicia proles. antepenult. acu.

MALVM, notiſſimum pomi genus, & fructus, & arboris cuiusdam, quæ malus dicitur, ſæmini generis. hæc Calepinus. Verg. Bucc. Malo me Galathea petit laſciua puella. Idem. Aurea mala decem miſi, cras altera mittam. Idem Georg. 2. Vestere in alterius, mutataque inſita mala. Idem Bucc. Ipſe ego cana legam tenera lanugine mala. Mart. 1. Aut imitata breues punica mala ruſas. pen. flect. Vide Acetum.

MALVS, arbor nauis. penult. pro. Luca. 5. Rurſus hiæ undæ, uix eminet æquo re malus. Idem. Hic utinam ſummi cur uet carthefia mali. Sil. 6. His ſtudium erepro cõponere carbaſa malo. Claud. Tranſtra ligant hederæ malum circumſua ueſtit. Verg. Aeneid. 5. Quod tenet ferrum malo ſubſpedit ab alto. Idem. Ingentique manu malum de naue Sereſti. Seruius ait. Malus arbor nautis generis maſculini. Hor. Carm. Nec malus celeri ſaucius Africo; & dictus eſt malus, uel quia habet inſtar mali in ſummitate, uel quia quaſi quibuſdam malis ligneis cingitur, quorum uolubilitate uel facilius eleuantur. Ait Quint. Inſt. 1. cap. de orthographia. Sed interim ne ceſſarium, cum eadem litera alium, atque alium intellectum, pro ut correpta uel producta eſt facit: ut malus uerum arborem ſignificet, an hominem non bonum, apice diſtinguitur. Vide Palus, penult.

penult. fleſt. Vide Vallam libro 5. cap. 82. Impendo.

M A T V S, a. uni, adiectiuum, pen. cor. Oui. Metamorph. 1. Effodiuntur opes irritamenta malorum. Idem. Cum Ioue uifa queri eſt, ſinem orare malorum. Vergil. Buc. Sæpe malum hoc nobis, ſi mens non leua fuiſſet. Idem. Nec mala vicini pecoris contagia lædent. Idem. Atque mala uites incidere falce nouelas. Stat. Syl. 3. Sed felix, ſimplexque domus, fratrumque malarum. Luc. 1. O male concordēs nimiumque cupidine cæci. Mart. 3. De nullo quereris, nulli male dicis Apici. Ouidi. Metamorph. 3. Dixit & ad faciem rediit male ſanus eandem. Idem de Trift. 1. Sic mea neſcio quis malè ſidus rebus acerbis. penult. acuit. Anro. Nebrifa bono bene : a malo male : e breuiant. Ouidi. Helen. Nani malè quod ſuades vitam bene cogere poſſes. Vide Forte.

MAMERCVS, penult. pro. Marr. 2. Nil recitas, & uis Mamerce poeta uideri. Iuuenal. Sar. 8. Mamercorum alapas quanti ſua funera uendat. penultima acuit.

MAMILLA, penult. pro. Iuuenal. Sar. 7. Scilicet arguitur quod leua in parte mamillæ. Idem 6. Ipſa loqui recta facie ſtriſtisque mamillis. Ait Sertius Aene. 11. ibi. Haſtam ſub exertam : Sanè mamilla eſt omnis eminentia uberis : papilla verò breue illud, vnde lac trahitur : de quo Calepinus, quauis diminutiuum ſit a mamma, tamen unico m, ſcribitur. Idem adninet Deſpaut. penult. acuit.

MAMVRIVS, pen. cor. Oui. Faſt. 3. Tunc ſic Mamurius merces mihi gloria datur. antepenult. acuit.

MAMVRIANVS, penult. pro. Mart. 1. Si deeſt, nil aliud Mamuriane tibi. Idem. Denique prædica Mamuriane ſatur. Idè. Tangi ſe digito Mamuriane tuo. penult. fleſt.

MAMVRA, penult. pro. Hor. Ser. 1. In Mamurrarum laſſi, deinde urbe Maneus. Mart. 9. In ſeptis Mamurra diu, multumque uagatus. penultima fleſt.

MANCINVS, penult. pro. Sil. 9. Mater in uberibus nati Mancinus, & una. Idem. Mancinus gaudens hoſtilique vngere primus. Idem Mancini ſtrarum ſparſa inter funera corpus. penultima fleſt.

MANCIPIVM, penult. cor. Claud. Mancipio cui cuncta licet reſpoſa iuberent. Idem. Mancipium tot regna tenet, tot detrahit urbes. Iuuenal. Sat. 1. Fornite mancipium quibus abſtinet ille fruatur. Hor. Epift. 1. Mancipiis locuples eget æris] Cappadocum tex. antepenult. acuit.

MANDATVM, penult. pro. Ver. Aeneid. 7. Vos contra regi mea nunc mandata referre. Idem 6. Idem orans mandata dabat, natiq; patriſque. Hor. de Art. Telephe uel Peleu malè ſi mandata loquaris. Vide Vallam 1. cap. 25. penult. fleſt.

MANDELA, penult. pro. Hor. Epift. 1. Quem mandela bibit rogofus ſe igore pagus. pen. fleſt.

MANDRAGORA, pen. cor. Colum. Mandragoræ pariat flores, mœſtaque circumcutam.

MANE, penultima producta. Mart. 1. Quod te mane domi toto non uidimus anno. Idem. Manè ſalutarum uenio, tu diceris eſſe. Ouidi. Metamorphoſ. 2. Ardua prima uia eſt, & qua uis manè recentes. Idem Faſt. 3. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Lucr. 2. Paucula que porrò magnum per mane uagantur. Manr. Manè foro expoſiti lanæ uenalia pondo. Vergili. Georg. 3. Et quæ mane refert, & quæ ſurgentibus aſtris. Ait Sertius Aeneid. 1. ibi. Sed mihi ſorte datum : manum bonum antiqui dicebant. Vnde & mane dicitur. accentum habet diſtinctionis cauſa. Vide Regulas.

MANEO, pen. cor. Oui. Met. 1. Lucis egēs aer nulli ſua forma manebat. Idem. Et ne nulla ſix ſtriſtis monimenta manerent. Idem. Nympha præcor, peneia mane, non inſequor hoſtis. Idem. Hoc mihi conſilium tecum dixiſſe manebit. Verg. Buc. Fortunate ſenex, ergo tua rura manebunt. Idem Georg. 1. Si te

Cc digna

digna manet diuini gloria ruris. Idem. Aeneid. 6. Te quoque magna mapeat regnis penetralia nostris. Idem. 12. Et me Turne manent simul hæc inuisa relinquam. Stat. Syl. 1. Quippe manet, longumque auro redeunte manebit. Idem. 2. Hos manet imbrifero pallens autumnus hiaru. Mant. Hanc moneo natiue uestra manebitis olim. antepenultima acuit. Idem. Dum uoluit terras facta est mansura diebus. Cicero in Anst. Tu nunquam in hæc uerba mansisses. Idem Att. Maneo Thesalica suspensus. Idem pro Sest. 15. In pristina mente mansit.

MANES, penult. pro. Stat. Syl. 3. Duc & ad Emachios manes ubi belliger vibis. Idem. Theb. 8. Arceat exanimas, & manibus æthera nudis. Claud. Sæpius horrendos manes, sacrisque litauit. Sil. 14. Cæcum iter & manes tenebroso limite pandit. Ouidi. Metamorphos. 1. An sit apud manes, sed quam non inuenit usquam. Idem. Fast. 5. Quod potuit lachrymas manibus ille dedit. Idem. 6. Profuerat glauci manibus illa prius. Vergili. Aeneid. 3. Aggeritur tumulo tellus, stant manibus aræ. Ait Seruius. Manes sunt animæ, illo tempore, quo de aliis recedentes corporibus, nec dum in alia transferunt. Sunt autem noxæ, & dicuntur per antiphrasim, nam manum, ut supra diximus, bonum est; unde est, & mane dictum: alii manes a mando, dictos intelligunt: nam manibus plena sunt loca inter lunare, & tetrenum circulum: Unde & desuunt: quidam manes Deos infernos tradunt manes. pen. acu.

MANFREDVS, penultima producta. Manruan. Manfredi modo nomen habent, Bariensis prebunt. penultima flebit.

MANGONES, penultima producta. Hor. Epist. 2. Nemo hoc mangonum faceret ibi non temere a me. Iuuenal. Sat. 11. Non Phrix, aut Lycius, non a mangone petrus. Martialis. 7. Mytilæneis roseus mangonis ephæbus. penulti. acuit.

MANICA, pen. cor. Sil. 17. Corripiunt

tum iuncta uiro, manicæque pudenda.

Idem. 4. Auro virgatz uellæ, manicæque rigebant. Iuuenal. Sat. 6. Balcæ, & manicæ, & erillæ, & ciprissæ sinistri. Luca. 3. Est alia manicæque ligant, te retesque cæhenæ. Mant. In manicis & se tunicis lorica abeunt. Verg. Aeneid. 2. Ipse yro primus manicæ, atque arcia leuati, Idem. 9. Et tunicæ manicæ, & habent redimicula mitræ. antepenult. acuit.

MANICHÆVS, pen. pro. Mant. Manichæa quibus puerili induit ab auro. penult. flebit.

MANIFESTO, penult. pro. Stat. Theb. 2. Constitit in mediis ramus manifestat oliuæ. Idem. 5. Inachidæ quæ cæcus agi manifestus Apollo. Vergili. Georgi. 2. At sapor indicium faciet manifestus, & ora. Idem. Aeneid. 10. Fatalis Aeneam manifesto numine ferit. Idem. 4. Detulit ipse Deum manifesto in lumine uidi. Ouid. Metamorphos. 2. Hac sit iter, manifesta rotæ uelligia cernes. Idem. 1. Contigit ut quædam sit non manifesta uideri. Ouid. Metamorphos. 13. Insidias proder, manifestabitque latentem. penult. acuit.

MANILIA, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Mouerit, accusat manilia Sireæ non est. antepenult. acuit.

MANIYS, penulti. corre. Pers. Sat. 6. Ciliu quæ uicibi prælo est mihi manius hæres. Mart. 10. Tu mihi simplicibus Mani ductus amicis, antepenult. acuit.

MANO, penult. pro. Hor. de Art. Omne superuacuum pleno de pectore maneat. Ouidi. Metamorphos. 2. Sanguinex manant tanquam de uulnere guttæ. Idem. 3. tanquam uenenifero sanguis manare palato. Idem. 6. Pars uerubus stridet, manant penetralia tabo. Idem de Pont. 1. De niue manantia mors, liquefit aquæ. Idem. 2. Ingenioque meo uana quid paupere manant. Mant. I uimibz fecit manare putamina quædam. Vergili. Aeneid. 3. Tum gelidus toro manabat corpore sudor. Idem. Georgi. 1. Aut putris manare cruor cessauit & altæ. Idem.

3. Lxx

3. Lacta magis pressis manabunt ubere
mammis, Flacc. 10. Manarent lacres,
fontisque argenteus humor. Stat. Syl.
5. Acacidem nullam placidum manabi-
bit ab ore. Lucr. 2. Nec capere hu-
morem, nec item manabile frigus. an-
tepenultima acuit. Cicero Tulcu. Idem
que eorum nomen usque ad Pythagora
manavit ætatem. Idem pro Cluen.
Manaret sermo in consilio. Idem Off.
Omnis honestas manat a partibus qua-
tuor. pen. fleat.

MANIPULUS, penultima producta.
Mantua. Verberat ærentes rapidos sub
sole manipulos. Stat. Syl. 3. Pandere
quis centum ualeat frenare manipula.
Vergili. Georgi. 1. Immundi memine-
re lues iactare manipulos. Idem 1. Di-
flectique duces, desolarique manipuli.
Ait Seruius, manipuli autem dicti sunt
significari, quia sub Romulo pauper
adhuc Romanus exercitus hastis fer-
ni manipulos alligabat, & hos pro si-
gnis gerebant: unde hoc nomen re-
manuit. Idem. Tu Voluse armari Vol-
scorum edice manipulos. de quo ait Ser-
uius. Ars quidem exigebat, ut ma-
haberet accentum: ni longa quidem
est ex muta; & liquida: quod quoties
fit, tertia a fine sortitur accentum, ut
lactæ, tenebræ: tamen in hoc ser-
mone, ut secunda a fine habeat accen-
tum, usus obtrivuit: alia litera habet
uersus manipuli, id est signiferis, quia
secundum antiquum morem in legio-
ne erant triginta. Legio autem habe-
bat septem cohortes, sexaginta cen-
turias: licet in his rebus accessu tem-
poris ducum varietas semper muta-
verit militum disciplinam. Ovidi. Fa-
sto. 3. Vnde manipularis nomina miles
habet. pen. fleat.

MANUSCUS, penultima produ. Stat.
Sylu. 2. Cefus, & ignotus doctis man-
suevit in usus. Idem Theb. 6. Margi-
no & extremes auro, mansueverat una
gues. Idem 7. Corda labant ferri que
avidus mansueverat ardor. Lucan. 4.
Mansuenero feræ, & uultus posuere mi-
naces. pen. acu. Mant. Inter mille feras,
tibi quæ mansueta ferabant. Prop. 20

Carmina mansuetus lenia quærit amor.
Qui. in Ibin. Pro tam mansueto pecto-
re semper agamus. pen. fleat. Qui. de Tri-
stib. 3. Numinis ut læsi fiat mansuetior
ira, antepenultima acuit.

MANTELIO, pen. pro. Mart. 13. Mantile
è mensa surripit Hermogenes. Mantia,
Solemnis celebrare, alii mantilla longiori
Vergil. Aeneid. 1. Expediunt, consique
serunt mantilia uillis. penult. fleat. Ait
Seruius. Constat enim maiores map-
pas habuisse uillosas; mantilia: uero à
manibus quoque modo torale. Ouidi.
Fast. 4. Dixerat, a dextra uillis mantile
solaris: Despauertius scribit mantel-
le, mantellis, & mantelium, et man-
tile.

MANTINVS, peni. pro. Ver. Opusc. Vos
d mantina si qui de gente uenitis. penult.
fleat.

MANOVA, pen. cor. Syl. 8. Mantua mu-
sarum domus atque ad sydera certant
Idem. Mantua mittenda certauit pu-
be Cremonæ. Mantu. Mantua diuino
sedes tibi Mantua iuru. Mart. 14. Quan-
tum parua suo Mantua Vergilio. Ver-
gili. Bucc. Mantua uix miseræ nimium
uicta Cremonæ. Idem 10. Qui mu-
ros, matrisque dedit tibi Mantua no-
men. Ait Seruius. Ocnus, quem Ver-
gilius in Bucc. Ecl. 10. Bianorem dicit,
Mantuam dicitur condidisse: quam à
matris nomine appellauit. Nam fuit fi-
lius Tyberis, & Mantus Thyresæ va-
tis filius: quæ post patris interitum
ad Italiam uenit, antepenultima ac-
cuit.

MANVS, penultima producta. Ver-
gili. Aeneid. 10. Fatidicæ Mantus, &
Thuci filius amnis. Ait Seruius, Man-
tos geniticius Græcus est, nam si La-
tine declinaueris, Mantus facit si-
cut Plato, Platonis. penultima ac-
cuit.

MANVBRIVM, penult. corre. Iuuenal.
Sat. 10. Materiam quin ipsa manu-
bria cultellorum antepenultima ac-
cuit.

MANVELLA, pen. pro. Mant. Os & la-
bra tibi lingit Manuella tacellus. penult.
ma acuit.

MANVS, pen. cor. Oui. Epist. Iniice non timidus in tua iura manus. Idem. Rapta ramen forti uellera sua manu. Idem. Iia Mycæa littera scripita m. nu. Idem. Metamorphos. 1. Tela reponuntur, manibus fabricata Cyclopus. Idem. Inde manus aliquis despectus ad æthera tollens. Flac. 2. Pars conferre manus etiâ, magnique paratæ. Mart. 2. Melle tibi dulces operum manus ista figuras. pen. acuit.

MAPALIA, pen. corr. Mart. 8. Pallidus attonitos ad plena mapalia pasto. Verg. Georg. 3. Prosequar & raris habitata mapalia testis. Luca. 2. Hostilem in terram, uacique mapalibus ætus. Flacc. 2. Terga ferens cor elparso concita mapali. antepen. acu. Vide Magalia.

MARATHON, pen. cor. Mart. 1. Non Marathon taurum Nemec frondosa leonæ. Oui. Met. 7. Mirata est Marathon Creteæ sanguine tauri. Tibul. 1. Heu Marathon torques puero quæ gloria uictæ est. Idem. Eheu quam Marachus lento nie torquet amore. Mart. 4. Exurit res est, magna tacere Mathon. Idem. Si nescis non es sanus amice Marathon. Sil. 14. Armaque fixa Deis, aut quæ Marathonius hostis. Stat. Theb. 5. Hic & ab alfero nuper Marathon superbum. pen. acu. Stat. Syl. 5. Tartara dura subit, nec enim Marathoniam virgo. antepen. acu.

MARAXES, pen. pro. Sil. 8. Capta manu spolia, & rostitia cæde Maraxes. pen. acu.

MARCELLIANVS, pen. pro. Mart. 2. Cuius olet toto pinguis coma Marcellianus. pen. flec.

MARCELLINVS, pen. pro. Mart. 2. Marcelline tuis bis celebranda sacris. Idem. 6. Marcelline boni soboles syncera parentis. Idem. 7. Hunc Marcellino poteris Faustine libellum. Idem. 9. Miles hy perboreos niodo Marcelline triones. Mant. Delituit scriptis tunc Marcellinus, & ipse. penult. flec.

MARCIDVS, pen. cor. Claud. Vmbratus dux ipserosis, & Marcidus ibit. Stat. Theb. 4. Marcidus è domito bellum re ferebat ab Ae mo. Idem. 8. Marcidus, & turres carmen non tale secutæ. Ouidi. Metamor. 10. Marcida demittant subito

caput illa grauatum. Lucan. 1. Alterius capitis, pars ægra & marcida pendet. antepenult. acuit.

MARCOMANVS, penult. cor. Stat. Syl. 3. Quæ modo Marcomanos post horrida bella uagosque. antepen. acu.

MARE, pen. cor. Oui. Met. 1. In mare deducunt fessas erroribus undas. Idem. de Trist. 1. Dii maris, & cæli, quid enim nisi uora supersunt. Idem. 2. Per mare, per terras, per tertia numina iuro. Idem. 2. Per mare quod rotum uentis agitur, & undis. Syl. 14. Eicæ maris, & stridentibus effremis alis. Stat. Theb. 5. Vox media de puppe uenit maria ipsa carine. Claud. Et mare fumasset geminum, flagrante Corintho. Vergil. Aeneid. 1. It mare præruptum, & pelago premis arua sonant. Ait Seruius. Amat poeta rem historiarum carmini suo coniungere. Varro enim ait, huc fluuium ab icolis mare nominari. penult. acuit.

MAREOTIS, pen. pro. Mart. 1. Sic niue cædior, nâque in Mareotide fusa. Stat. Syl. 4. Excipe multos pupæ Mareotida listro. Luca. 10. Exceper merus, sed non Mareotidos uux. penult. flec. Mare. 8. Pars quota Partæ labor est Mareoticus aux. Oui. Met. 10. Siparetonium, Mareoticaque arua Pharonque. Stat. Syl. 3. Sparlit Tyrihenæ Mareotica uina Mineræ. Idem. 4. Quem tulerit sex, uux Mareoticus arbitrer aræ. antepenult. acuit.

MARGO, pen. pro. Oui. Met. 1. Margine terrarum porrexerat Amphitrite. Idem. 3. Margine gramineo patulos succinctus hiatus. penult. acuit.

MARGARITA, pen. cor. Mant. Margaritas Graui appellant, quo nomine virgo. Ait Seruius Aeneid. 1. ibi. Baccatum, & duplicem gemmis, auroque coronam. Dicimus autem & hæc Margarita, & hoc Margaritum, & hæc margaritas, quod, Græcè est, quomodo Nais. Sanè multi separant gemmam & margaritam. Cicero in Verre. Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit: & gemmas uolunt, dici diuersi coloris: margaritas uero albas: vel gemmas integras, margaritas pertulas. Margarita rectius corripia-

ripiendum putant. Ait Despauterius. Quintianus tamen producit.

MARIA, pen. corr. Christi mater. Mant. Hic Mariam matrem magnam dum uita superstes. Idem. Hoc Mariæ replum dixit maioris, & ipso. Idem. In Mariæ laudes magis est accensa, diemque. Cla. Cui Mariam debes sœdus mihi solue paternum. Idem. Scis Mariam, patremque ducem, qui cuspidē gallos. Idē. Hoc Mariæ cultus, hæc munera nostra precatur. Idem. Astitit, & blandē Mariam Cytherea salutat. Idem. Sicut uetus crescat Mariæ: sic natus in ostro. Idem. Inque decus Mariæ iam sydera parcutit æther. de quo nomine Beda, ubi de ratione metrica loquitur, admonet: in Maria i longa natura situit, Angelus intactæ cecinit propiorata Mariæ. & sit breuis. ut, Exultat Mariæ cū prima affamina sensit. Raphael Regius in Fabii Inst. 1. cap. 10. ait ibi, Mihi autem placet Latinam rationem: hinc uerò manifestè colligitur, quosdam, qui aliis doctiores nideri uolunt: male sentire, cū eos reprehendunt, qui Sophiam, Mariam, similiaque, acuta uoce à fine secundam proferunt: cū ipsi maiore sint digni castigatione: ut qui ueterem, synceramque pronunciandi nomina Græca rationem corrumpant. Nam Græci nominibus, ex Fabii sententia, Græci accentus sunt attributi. Vide Philosophiam. At potius, inquam, distinctionis causa, ex amphibologia, ut, Maria domini mater differat a maria accusatiui pluralis a nomine mare, penult. longam habet qualitate: non metri quantitate. hæc Cicero in Oratore, ibi. Insanus primam breuiat: ut Despauere. bene sentit. Est quidem Græca ex ratione, de nominibus secundæ declinationis in a, purum. Hæc Antonius Nebriss. in Arte. ut Theologia, Maria. igitur penult. acu. non tamen producit, ratione dictum est.

MARIANVS, penult. pro. Mart. 1. Supra quod fieri nil Mariæ potest. Idem 5. Qui Mariæ rux? Crispulus ille quis est. Idem. O quem, dignus eras alapis Mariæ Latinis. Idem 6. Si cupis, ut

plueret, des Mariæ nihil. Prop. 3. Aut quibus in campis Mariano prælia signa. Flac. 4. Et Mariandinum patrias penetrat ad urbes. penult. flec.

MARICA, penult. prod. Mart. 13. Czruleus nos Liris amat, quem sylua Martæ. Vergil. Aeneid. 7. Hunc Fauno, & nympha genitum Laurente Marica. Ait Seruius. Est autem Marica Dea lititoris Minturnensium, iuxta Lyrim. dicunt aliqui per Maricam Venerem intelligi debere: cuius fuit sacellum iuxta Maricam. penult. flec. Vergili. Geor. 2. Marticæque picis lucus iunat arua uidere, antepe. acu.

MARINVS, penult. prod. Mart. 11. Hanc in piscina dicor fuisse marina. Ouid. Metamorphos. 11. Iussit, & amplexus in uirginis ire marinæ. Idem de Pon. 3. Est aliquid casus pariter timuisse marinos. Lucr. 2. Multaque contenti terrestria membra marinis. Hora. Ser. 2. Ut melius maria quam testa marina remittet. Verg. Georg. 1. Clamoremque ferunt ad littora cūque marinæ. Idem. Nascitur, & casus ab eis uisura marinos. Idem Opus. Liliaque, & roris nouania cura marinis. penult. flec.

MARISCÆ, pen. pro. Mart. 7. Infanti Melimella duo, fatuasque mariscæ. Iuuen. Sat. 2. Czduatur rumicæ medico ridente mariscæ. penult. acu.

MARITVS, penult. produ. Mar. 2. Considis natibus? non est pædico maritus. Idem 3. Non hæc peccatum est parte marite tibi. Ouid. Metamorpho. 1. Imminet exitio uir coniugis, illa mariti. Idem 14. Non bene dissidium Phrigii latura mariti. Verg. Bucco. Sparge marite nuces, tibi deerit Hesperus Actam. Clau. Pronuba sit natura Deis, ferrumque maritat. Star. Achill. 2. Concilio superum dum Pelea dulce maritat. Lucan. 2. Iussa Cato, & gemino excepti sæta maritos. Oui. de Art. 1. Lusa maritari Gallica ueste manu. Iuue. Sat. 6. Stulta maritali iam porrigit ora capistro. penult. flec.

MARIVS, penult. correpta. Marti. 1. Errat, ait si quis Mario putat esse neces-

se. Ouidi. de Pont. 4. In ezna Marius iacuit, cannaque palustri. Verg. Geo. 1. Extulit hæc Decios, Marios, magnosq; Camillos. Proper. 3. Consule cum Mario capte Iugurtha fides. Luca. 1. Agri eolz fracto Marium fugere sepulchro. Idem 2. Ille fugit uitæ Marius modus omnia passio. antepe. acu.

MARMARICVS, penulti. correp. Sil. 2. Marmarisis auxad in bella Aeuotria signis. Idem 3. Marmarisis ales populis responsa canebat. Claud. Marmaricus claris uiolatur credibus Hamon. Mant. Vt leo Marmaricus quatum armenta ferarum. antepe. acu.

MARMARIDVS, penultima correp. Lucan. 4. Marmaridæ uolucres, æquatur usque sagittas. Idem 9. Marmaridæ psylli par lingua potentibus herbis. Sil. 3. Marmaridæ medicum uulguis strepitare cateruis. antepe. acu.

MARMOR, penultima producta. Lucan. 10. Marmoribus stabatque sibi non segnis Achatæ. Vergil. Aeneid. 10. Verberat assurgens spumant uada marmore uerso. penultima acuit. Idem Geor. 4. Tu quoque marmorea caput a ceruice reuulsum. Claud. Debueras, uel marmoreus, uel ahenus, aut cur. Vergil. Buceol. Nunc te marmoreum pro tempore ferimus, at tu. Auson. Quamuis marmoreus quim patitur medici. antepe. acuit.

MARO, penultima correpta. Martial. 3. Audieris dies esse Maronis opus. Idem 7. Sacra cothurnati non attigit ante Maronis. Mantuan. Existerit peccasse uelut peccasse Maronem. Stat. Sylu. 5. Tenderet ut toruo pietas æquare Maronis. Martia. 5. Grande cothurnati penè Maronis opus. Sta. Sylu. 2. Et uolueres habuere rogum, cernisque Maronis. penultima acu. Obliqui flectuntur. Idem 4. Pulso Maroneique sedens in margine templi. Tibul. ad Mess. Victa Maroneo sedatus lumina Baccho. penultima flect.

MARPESIVS, penultima correpta. Verg. Aeneid. 6. Quamuis dura silex, aut ster Marpesia cautes. Ait Seruius. Generali

tas enim esse non potest, sequente specialitate: nam cautes Marpesia, Parium lapidem dicit. Marpesos enim mōs est Pariz intulæ. Mantua. Sullinet, & rectos cautes Marpesia suplus. Tibull. 2. Quicquid Amalthea, quicquid Marpesia dixit. antepe. acu.

MARRUBIVM, penultima correpta. Vergil. Aeneid. 7. Quin, & Marrubia uenit de gente sacros. Ait Seruius. Medea quando relictus Colchis, Iasonem secuta dicitur ad Italiam peruenisse, & populos quosdam circa Fucinum ingentem lacum habitantes, qui Marrubii appellantur, quasi circa mare habitantes propter paludis magnitudinem docuit remedia contra serpentes: quanquam alii a rege dictos uelint. Hi ergo populi Medeam Angitiam nominauerunt: ab eo quod eius carminibus serpentes auergerent: ab his nunc Vmbonem uenisse dicit, non regem, sed ducem. sunt autem isti Marlorum populi. antepe. acuit.

MARRVCINVS, penultima producta. Syl. 7. Marrucina simul frenates æmula pubes. Stat. Sylu. 4. Nec Martueinos agat hæc insania montes. penultima flect.

MARRVIVM, penul. cor. Sil. 8. Marruium ueteris celebratum nomine Varri. antepe. acu.

MARSIA, penultima correpta. Onidi. Metamorpho. 6. Marsia nomen habet Phrygiæ liquidissimus amnis. ubi ait Raphael. Marsias autem satyrus fuit tibia inflandi adeo peritus, ut eum Apolline certare sit ausus: quem superauit indignatus Apollo, atque cute priuauit, ex eius uero corpore tantus defluxit sanguis, ut à terra exceptus in fluuium fuit mutatus: qui a satyri nomine Marsias fuit appellatus. Sill. 8. Hæc bellare acies norant, ac Marsica pubes. antepe. acuit.

MARTIGENA, penul. corre. Onid. Fast. 1. Dum casa Martigenam capiebat parua Quiritinum. Mant. Martigæ fratre facturi nomina Romæ. Sil. 13. Vis, & Martiginæ thalamos spectare Quirini. antepe. acu.

MAR-

- MARTYR**, pe. pro. Mant. Martyres inuenit fratres, te sancte Prorasi. Idem. Martires Aftasio sub iudice. regna tenebae. pe. acu. Idem. Martyrium passus modicum legione triumphat. antepe. acu.
- MARTINVS**, pe. pro. Mant. Insignis pietate senex Martinus ab illo. Idem. Turo mense solum Martinus idoneus illi. Idem. Baricenis erat ciuis Martinus, & intra. pe. flet. Idem. Altera post decimam redit Martinia festa. antepe. acu.
- MARTIVS**, penul. cor. Ver. Aen. 9. Martius a stabulis rapuit lupus, undique clamor. Sta. The. 9. Martius inferius, & seua efflagrat anguis. Sil. 1. Martius huic fonipes campos hinnitibus implet. antepenul. acu.
- MARVLVS**, penul. produ. Mart. 1. Narratur bellè quidam dixisse Marulle. penultri. acu.
- MARVS**, pen. cor. Sil. 6. Euolues non tar da Marus uetus ille parentis. Idem. At non Spectatus Marus inter lilia segni. penul. acu.
- MARS**, pro. Oui. Meta. 11. Foemina nempemare meus est furiosior illo. Man. In duar ornatas, & mis, & scensina uestes. Vergil. Georg. 3. Solue mares, mitte in Venerem pecuaria primus. Luca. 9. Vix muribus rapuere mares fecunda uiro rum. Pers. Sat. 6. Atque marem strepitum fidis intendisse Latinæ. prim. acu. in obliquis.
- MASSAGETE**, pe. corr. Flac. 5. Massageten, medumque trahens, est uera propago. Luc. 3. Massagetes quo fugit equo, uolueresque Geloni. Stat. Achil. 1. Laqueæ Massagete ueluti cum: pocula sua sunt. antepe. acu.
- MASINISSA**, pen. pro. Sil. 17. Feruidus ingenii Masinissa, & feruibus xui. Ouid. Fast. 6. Postera lux melior superat Masinissa Siphacem. pen. acu.
- MASCVLVS**, pen. cor. Mar. 14. Masculus intrauir fontes emerit utrique. Mant. Masculus in foricas alei properauit Auer ni. Luca. 9. Tegmine poples erat femorum quoque masculus omnis. Pers. Sat. 5. Quid tibi uis? calido sub pectore mascula bilis. Hora. Epist. 1. Temperat Archilochi musam pede mascula Sappho. Prop. 1. Masculus, & totum foemina coniugium. antepe. acu.
- MASSICVS**, pe. cor. Mar. 1. Massica The sei, ram bene uina sauis. Idem. Tu satina quidè semper, uel Massica ponis. Ver. Geo. 3. Inueritisse graues? at qui nò Massica Bacchi. Idem. Aenei. 7. Massica qui rastris, & quos de collibus alris. Idem. 10. Massicus xrata princeps secar æquora tygri. antepe. acu.
- MASSILVS**, penultri. produ. Martial. 8. Auditur quanta Massyla per auia murmur. Idem 9. Et Missyleum uirga gubernat equum. Vergil. Aeneid. 4. Hinc mihi Massyle gentis, monstrata sacerdos. Idem. Massylisque ruunt equites, & odora canum uis. Sil. 6. Florebat sed Massylus succiderat ensis. Idem 16. Non tibi Massylæ gentes extenraque tellus. Idem 17. Massylus uoluitat deposcens prælia rector. pen. flet.
- MASSILIA**, penultri. cor. Mant. Massiam sine remigio cum tota per orbem. Mart. 14. Massilix fumos miscere niuibus undis. Idem 13. Fume Massilix ponere uina potes. Idem. Massiliense suos uis inuenisse penates. antepenultri. acuit.
- MATER**, penul. produ. Oui. Metamor. 1. Viuaci nutrita solo ceu matris in aluo. Idem Fast. 2. Fertet opem certe si non ope mater egeret. Idem. Nec prece, nec magico carmine mater erat. Idem de Pont. 1. Memnonis hanc utinam leniro Cæsare mater. Stat. Sylu. 2. Matribus edomui uisum dominique potentis. Ver. Aen. 11. Multæ illam frustra Tyrena per oppida matres. Ait Seruius. Inter matrem, & matrem familias hoc interest, quod mater est præter illam significationem, quæ est ad aliquid, quæ tantum conuenit in matrimonium. materfamilias uero illa dicitur, quæ in matrimonium conuenit per coemptionem: nam per quamdam iuris solennitatem in familiam migrat mariti. Idem 9. Quæ te sola puer multis a matribus au sa. Ait, è matribus, è nobilioribus, nam matres non nisi nobiles dicimus, unde matronæ dictæ sunt. penultima fleat.

- MATERIA**, pen. cor. Hor. de Art. Sumite materiem vestris, qui scribitis x-quam. Idem. Publica materies priuati iuris erit si. Ouid. Met. 3. Nec pro materia fertur doluisse, sui que. Idem de Pont. 2. Cetera materia debilitate iacent. Idem. Materiam superabat opus, nam Mulciber illic. Idem de Trist. 1. Materia vires exuperante meas. Verg. Opusc. Materiamue alias credas surere igne fauillam. Idem Aeneid. 13. Materies ipsi, numerumque, modumque carinis. Stat. Thebaid. 6. Materia suadebit amor tunc sepe locauit. Lucan. 1. Materia, magnamque cadens, magnamque reuertens. pen. acu. Lucr. 1. Materies igitur solido quæ corpore constat.
- MATERNVS**, pen. pro. Mart. 6. Testis maternæ nata pudicitia. Verg. Georg. 6. Accipiat cingens materna tempora myrto. Idem Aeneid. 5. Sic farus, velat materno tempora myrto. Idem 6. Maternas agnoscit aues, lætusque precatur. penulr. acuit.
- MATERTERA**, pen. cor. Ouidi. Met. 2. Esse uelis, prois que mæx matertera dici. Idem 3. Furtim illum primis Ind matertera cunis. Idem Ibin. Vt soror Autonoes, ut cui matertera Maia est. Stat. Syl. 5. Afforet atque omnis pariter, matertera uatem. antepen. acu.
- MATTHÆVS**, pen. pro. Mant. Vt Matthæus homo, Marcus leo, prima Ioannis. Idem. Sed uoto Matthæus erat contrarius ore. pen. flest.
- MATHEMATICVS**, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Nemo Mathematicus genium indè natus habebit. Idem 14. Nota mathematicis genesis tua, sed graue tardas. antepenul. acu.
- MATHO**, pen. cor. Mart. 4. Declamas in febre Mathon, hanc esse Phrenesin. Idè. Si nescis, non es sanus amice Mathon. Idem. Exurir, res est magna tacere Mathon. Idem 7. Iæstat inaequalem Matho me fecisse libellum. Idem 1. Si uerum est laudar carmina nostra Matho. Iuue. Sat. 11. Orator uehemens an Curtius, an Matho buccæ. Idem. Causidici noua cum veniat ecclia Mathonis. Matho absque n, Latine scribi, sicut Plato. penultima acuit.
- MATTIACVS**, pen. cor. Mart. 4. Accipe Mattiacas quo tibi calua pilas. antepenulr. acuit.
- MATTHIAS**, pen. pro. Mant. Marthia donante Deo, sic nanque Latino. penulr. flest.
- MATINVS**, pen. pro. Luca. 9. Vulturis & calidi lucent buxera Latini. Martinus mons Apuliz. pen. flest.
- MATRALIS**, penulr. pro. Ouidi. Fast. 6. Ite bonæ matres vestrum matralia festum. Idem. Nunc quoque liba iuuant festis matralibus illa. pen. flest.
- MATRICIVS**, penulr. cor. Mant. Gentis habens decus ante oculos matricius heros. Idem. Arma quibus cælum soboles matricia tangit. antepen. acu.
- MATRINIA**, penulr. cor. Mart. 5. Non possum uetulam quereris matrinia possum. Idem. Possum Hecubam, possum Niobem matrinia, sed si.
- MATRONA**, penulr. pro. Mart. 8. Inferior matrona suo sic price marito. Idè 9. Quid pro culminibus geminis matrona tonantis. Idem Fast. 6. Si torus in pretio est, dicor matrona tonantis. Idem de Trist. 1. Sæpe superciliis nudas matrona seueri. Mant. Aequabit matrona tuum. Lucretia cedat. Iuuen. Sat. 1. Occurrit matrona potens, quæ melle Calenum. Lucan. 2. Miraturque maulum cultus matrona priores. Idem 10. An mundum nō nostra quidem matrona teneret. Auso. Matronale decus posedit filia cuius. pen. flest.
- MATVTA**, penulr. pro. Qui. Fast. 6. Leu corthæ Graiis Matuta uocabere: nostris. Idem. Hac tibi luce fertur Martæ sacra parenti. Aie Scruius Aeneid. 7. ibi, Impulit illa noto citius, uoluerisque sagitta. nota est fabula, Arctamas post tuorem a Iunone immisum, cum occiso Learcho, Melicertam alterum filium cum uxore sua persequeretur, & se illi in mare precipitassent, uoluntate numinum in Deos uersi sunt, Malicerta in Potturnum, qui Græcè Palemon dicitur. Ino in marrem Matutam, quæ Græcè dicitur Lempothea. pen. flest.
- MATVVS**, pen. pro. Ouid. Met. 3. Tempora

pora maturę uisurus longa senectas. Idę.
Ducere purpureum nondum matura
colorem. Luc. 8. Humano matura lues,
terrena dehiscens. Verg. Opus. Matu-
rumque animum ante annos, & multa
rogabat. Idem Aenei. 4. Hoc Halymus
facit, hoc xui maturus Acestes. Idem
Georg. 1. Puluerplena coquat maturis
solibus æstas. Stat. Syl. 2. Et pudor, & te
nero probitas maturior xuo. Ver. Geo.
1. Maturare dicitur, durum procudit ara-
tor. Oui. de Trist. 2. Ematurauerit Cę-
saris ira queat. Idem Ibin. Vel tua ma-
turet sicut Minoia fata. Idem Meta. 11.
Cępit, & ut primū pleno maturuit an-
no. Ver. Aen. 1. Maturate fugam, regi-
que hæc dicite uestro. Cice. Art. Quod
ut faceres, idque maturares. Idem pro
Clue. Maturare mortem. Luc. 5. Et ma-
turato præcidit uespere lucē. Stat. The.
6. Hic paulo ante puer, sed enim matu-
rius xuo. Idem Syl. 2. Temperies, te-
nerosque animus maturior xuo. penul-
tima flec.

MATUTINVS, pen. prod. Mar. 1. Et ma-
tutinum portat ineptus auc. Idem 4. Ad
matutinum nostra Thalia Iouem. Idem
9. Nec matutini cetrata castrua magi-
stri. Oui. Meta. 1. Pertidaque, & radiis
iuga, subdita matutinis. Idem 3. Igne
leui, cæxæ matutinxque pruinę. Idem
Fast. 4. Et matutinū raptus Tithonus
in ortum. Hora. 2. Matutine pater, seu
Iane libentius audis. Stat. Syl. 2. Quis
matutinos abruptet murmure somnos.
Ver. Aen. 8. Et matutini uolucrū sub
culmine cantus. Martia. 13. Matutina-
rum non ultima præda ferarum. penul-
ti flec.

MAURISIVS, pen. cor. Luc. 9. Et penitus
terra est tæcum Maurisia genti. Et Mau-
rusia legitur. Ver. Aen. 4. Iuppiter om-
nipotens, cui nūc Maurusia pectus. Cla-
Europæ, Libyæque hostes Maurusius
Æstas. Sil. 10. Lorice interdum Mau-
rusia pendet arundo. Martial. 12. Et
Maurisiaci pondera rara citri. antepen-
ul. acuit.

MAURICIVS, penul. corr. Mant. Mauri-
cio cui nomen erat centum inclita por-
tis. Idem. Mauricio Romam premeret

sub Cæsare maior. Idem. Hinc legio du-
ce Mauricio Thebæa profecta est. ante-
penul. acuit.

MAVORS, penult. produ. Sil. 14. Eripuit
rapidus Mauros, & curque salutem. Sta-
The. 7. Terribilis sylvis reor, & Mauro-
te cruento. pen. acu. Ver. Aene. 1. Romu-
lus excipiet gentem, & Maورتia cōder.
Idem 3. Terra procul uastis colitur Ma-
uortia campis. Idem 6. Quin, & auo co-
mitem sese Mauortius adde. Idem 12.
Magnanimus stetit Aeneas Mamortius
heros. Vide Nanita, antep. acu.

MAVRVS, pen. pro. Iuue. Sat. 14. Dirue
Maurorum attegias castella Brigantū.
Luc. 1. Infremuit cum torta leuis si lan-
cea Mauri. Clau. Non Nemeam fugiet
Maurus cum uiderit umbram. pe. flec.

MAVRET, penult. pro. Mant. Hic est qui
Mauuret Arabem corrupt, & austri. pe-
nul. acuit.

MAVSOLEVM, pe. pro. Prop. 3. Nec Mau-
solei diues fortuna sepulcri. Mar. 1. Ae-
re nec uacuo pendentia Mausolea. Idę
5. Iam uicina iubent nos uiuere Mausolea.
Idem 10. Mausolei saxis, pyrami-
dumque leges. Man. Mausolea trahant,
sedes ubicunque quierit. Luca. 8. Pyra-
mides claudunt indignaque Mausolea.
scribi per ei, Græcē, quæ in e, productā
uenit Latinē. penul. flec.

MAVLT, pen. pro. Mar. 14. Sed me ma-
uult dicere Roma suam. penul. acu.

MAXIMVS, pe. cor. Sil. 7. Maximaq; He-
rculei mugiuu nūminis ara. Flac. 6. Ma-
ximus hos inter stygia uenit arte Coh-
les. antep. acu.

MAXIMANVS, penultima prod. Mant.
Maximianus enim tanta impietate per-
orbem. Idem. Maximiano autem con-
sors regni, & animique. Idem. Urbis
in auxilium Romæ cum Maximiano
penul. flec.

MA, produc. Verg. Aene. 6. Nunc me flu-
tus habet, uersant in littore uenti.
Tibul. Hunc una è multis capsula me te-
quitur. Oui. de Trist. 1. Me miserū quā-
ti montes uoluuntur aquarum. Idę. Me
mare, me uenti, me fera iactat hyema.
Flac. 2. Perpetimur, mene ille nouis me
destinat amens. Stat. Syl. 5. Nec solum
larga.

larga memet pietate fovebas. Ver. Aen.

9. Meme adsum qui feci in me contere
tute ferrum. Fleſt. Stat. Syl. 1. Ceſſauit
mea nate manus mihi dulcis imago.
penul. acu.

MEATVS, pen. pro. Stat. Theb. 7. Et ſul
eo peteōna domant, reſſiuntque meatu.
Luca. 1. Tu quicūque mouēs tā crebros
cauſa meatus. Idem 9. Nox cadit in cōe
lū, lūnæque meatus obſtat. pen. fleſt.

MECENAS, pen. pro. Hor. Ser. 2. Hic
herus Albanum Mecēnas ſiue Falernū.
Ver. Geor. 1. Vertēre Mecēnas, ulmis
que adiungere uites. Mart. 1. Mecēnas,
Flacco, Vergiliōque ſuo. Iun. Sat. 1. Et
multū referens de Mecēnate ſupino. Idē
12. Purpureā teneris quoque Mecēnati
bus aprā. Mart. 8. Sint Mecēnates, non
deerunt, Flacce, Marones. penul. acuit.

MECVM, pen. pro. Hor. de Art. Tu quid
ego, & populus mecum deſiderat, audi.
Ait Iulius Scaliger. cap. de præpoſitione:
ne quidam verō etiam amiſere accen-
tum quippe ex, quæ encliticarum natu-
ram induere, ubi poſtponuntur: qualis
eſt cum: dicimus enim mecum, ſicut me-
ne quod admonet Cicero in Oratore
ibi. Quid illud, non olet, unde ſit? quod
dicitur cum illis: cum nobis autem non
dicitur, ſed nobiſcum: qui a ſi ita dicere
tur, obſcēnius concurrerent literæ: ut
etiam modo, ex eo eſt mecum, & tecum.
non cum me; cum tecum. ut eſſet
ſimile illis, vobiſcum atque nobiſcum.
cum poſtpoſita uim habet encliticæ;
quæ ad vocalem præcedentem adfert
accentum acutum. Hæc Antonius Ne-
briff. atque Priſcianus libro 12.

MEDEA, pen. pro. Hor. de Arte. Sit Me-
dea ſerox, inuictaque flebilis Ino. Idē.
Nec pueros coram populo Medea tru-
cider. Ouidi. Epift. Hoc illic Medea
ſui noua nupta, quod hic eſt. Idem. Nō
porui Medea mori bene quicquid ab il-
lo. Idem Metamorphoſ. 7. Viuere non
poterat: ſi ſuſtra Medea repugnans. Lu-
ca. 4. Expauit Medea neſas, ſit mutua
paſſi. Flacc. 5. Senſerat ut pulſas tan-
dem Medea tenebras. Idem 6. Paſſa
quod Albano coninx Medea tyran-
no. Medea Græcè ſcribi, quæ in e,

Latinè uenit productum. penultima
fleſt.

MEDBOR, penult. cor. Ouid. Faſt. 6. Si
ſtite uos lacrynas, ipſa medebor, ait.
Idem Metamorphoſ. 14. Nec medeare
mihi, ſenexque hæc uulnera mando.
Claud. Crinibus atque cuiſ credis for-
tuna mederi. Stat. Syl. 2. Cū iam
egomet cantus, & uerba medentia ſæ-
uius. Vergil. Buc. Talis amor teneat,
nec ſit tibi cura mederi. Idem Aeneid.
12. Fleſtitur, exuperat magis ægreſci-
que medendo. Ait Seruius, Inde ma-
gna eius ægriſcundo creſcebat. Meden-
do autem, ideſt dum ei medetur. Ge-
rundii modus eſt a paſſiua ſignificatio-
ne: Cicero pro S. R. Hi medentur
reipublicæ, qui exicant peſtem ali-
quam. Idem pro Seſt. Ut aſſiſſæ rei
publicæ, quantum poſſent, mederetur.
Idem in Vergil. Medemini religioni ſō-
ciorum iudices. Idem de D. Cōſulario
mihi aliquantum medetur. ante penult.
acuit.

MEDIASTINVS, penult. prod. Hor.
Epiſto. 1. Tu mediſtinnus tacita par-
cè rura petebas. pen. fleſt.

MEDICVS, penult. correpta: Mart.
2. Quid tibi cum medicis? dimitte Ma-
chaonas omnes. Idem 8. Feciſſi medi-
cus, quod facis Hoplomachus. Oui-
di. de Pont. 4. Ad medicam dubius
conſugit æger opem. Manr. Et ſerua-
re lares medicum, qui ſtirpe ſeruntur.
Idem. Omne genus morbi medicum
langotibus ipſis. Ver. Aeneid. 12. Mul-
ta manu medica, Phœbique potenti-
bus herbis. Idem Geo. 1. Vere ſabis ſa-
tio tunc quoque medica pueres. Hic
herba eſt. Ouidi. de Pont. 1. Szpe ali-
quam ſolers medicorum cura relin-
quit. Vergil. Aeneid. 12. Inſcit oc-
cultè medicans; ſpargitque ſalubris.
Idem 7. Sed non Dardanix medicari
cuſpidis iſtum. Idem Georgi. 2. Ora-
ferent illo & ſenibus medicantur anhe-
lis. Idem 1. Semina uidi equidem mul-
tos medicare ſerentes. Ait Seruius,
Medicare autem antiquè dixit, nam ma-
iores medico, & medicor dicebant: ut
populo, & populor: quæ uerba modò

ab utraque significatione passus est declinationis: sed ut medicare pro medicari diceret, metri necessitas fecit. Sa-
ne medicor accusatiuum regit, ut medi-
cor illam rem; medicor vero illi rei dici-
mus: unde or illam rem figuratum est.
Mant. Tunc habuit medicum trepidans
Florentia Cosmam. Idem. In medi-
cabilibus morbis humana leuare. Qui,
de Pont. 1. Cura quæque interdum pul-
sa est medicabilis arte. Idem de Rem.
Ergo ubi uisus erit nostra medicabilis
arte. Idem Metamorphos. 1. Hei mi-
hi quod nullis amor est medicabilis her-
bis. Sil. 1. Tristia corda duris simul im-
medicabilis ira. antepenult. acu. Idem
7. Si mea tela dedi blando medicata 1.
neno. Ouidi. Metamorphos. 1. Lan-
guida pæmulcens medicata lumina vir-
ga. Vergil. Georg. 4. Ipsæ confident
medicaris sedibus ipsæ. Stat. Syl. 1. Do-
nec leuiferas vario medicamine pestas.
Mart. 3. Fœgnosam. Liciam nigro medi-
camine uelas. Ouidi. Metamorphos. 2.
Tum pater ora sui sacro medicamine
possum. Idem Fast. 5. Omnia tæabo la-
tis medicamina terris. Iuu. Sat. 14. Atq;
alias tractare rosas medicamē habendū
est. Ouidi de Re. 1. Principis obsta, sero
medicina paratur. Idem Met. 1. Inuen-
tum medicina meum est, opiferque per
orbem. Idem de Trist. 2. Eripit interdū,
modò dat medicina salutem. Idem 4.
Tu curæ requies, tu medicina uenis.
Verg. Buc. Spicula tanquam hæc sit no-
stri medicina suopis. Oui. de Pont. 1.
Tollere nõdolum nescit medicina po-
dagram, penult. flest.

MEDIGENA, pen. cor. Mant. Medige-
nas postquam gentes, & Parthica re-
gina. antepen. acu.

MEDIOCRIS, pe. pro. Hor. de Art. Can-
satum mediocris abest uirtute deserti.
Idem. Sed tamen in precio est, medio-
cibus esse poetis. Idem Ser. 2. Non me-
diocris inest fontes audire remotos.
Iuuenal. Sat. 6. Si mediocris erit,
spatium lustrabit utrumque. Idem 11.
Turpe & adulterium mediocribus hæc
eadem illi. Sil. 14. Stat medioere decus
nincentum ignaua iuuentus. Mart. 1.

Sunt bona sunt quædam mediocria, sunt
mala plura. pen. acu. Hor. Epist. 1. Nō
pauor & rerum mediocriter uilium
spes. antepen. acu.

MEDIOLANUM, penultima pro-
ducta. Mant. Quam Mediolanum di-
cunt, quia conditor eius. penultima
flestit.

MEDITOR, pen. cor. Verg. Buc. Sylue-
strem tenui musam meditaris auena.
Idem. Agrestem tenui medifabor arua
dine musam. Idem Aen. 1. Reginam
meditorne quo se numine mutet. Stati
Syl. 1. Scilicet hic illi meditantur pon-
dere mōtes. Claud. Funera nec vanam
corpus meditaris in unum. Hor. Epist.
2. Plures sunt plateæ, nihil ut meditan-
tibus obstat. Prop. 3. Roma Deus Cæ-
sar dices medicantur ad Indos. Ait Ser-
uius. ibi. Syluestrem tenui. meditor,
quæ Greci μάλ' τωδ' dicunt, per antistichon,
n. editor dixerunt Latini: l. enim
& d. interdum sibi in uicem cedunt.
Vnde & sella pro sedâ dicitur, a seden-
do. n. meditor antepenult. acuit. Ver-
gil. Georg. 3. Inachis Iuno pestem me-
ditata iuuenet. Mant. Hanc opus est
meditata uiam descendit ab alta. Stat.
Syl. 2. Cōposirofque sales meditataque
verba locutus. Cicero pro Flacc. Sed
laxandi verba meditatnr. Idem in Ver.
Meditetur de ducibus hostium. medi-
tor antepenult. acuit. Meditatus pe-
nult. flestit.

MEDIUS, penultima correpta. Mart.
1. Et crescunt media præmata celsa
uia. Ouidi. Metamorphos. 1. Qua-
rum quæ media est, non est habitabilis
æstu. Idem. Brachiaque, & nudos me-
dia plus parte lacertos. Idem. Fast. 2.
Et medius crater inter utrumque iacet.
Verg. Aen. 12. Aurigam Turni media
inter ora Metiscum. Idem 1. Antenor
potuit mediis elapsus Achuis. Idem 4.
Dicitur ante aras media inter numina
dium. Ait Seruius. Medius fidius, idest
Iouis filius, & in 8. Communemque
Deum. aut communē dixit inter Deos
& homines. Vnde medius fidius dictus
est. Ait Valla in Catil. Salust. Medius
fidius ita adiunget dius filius, scilicet
Mercur.

Mercurius. Ibi Omnibonus inquit, medius fidius aduerbium iurandi, a mediatore & fide, idest per Mercurium: qui mediator, & fidus interpres deorum est: uel quod melius, medius fidius, idest, mediantefide. antepen. acu.

MEDULLA, pen. pro. Ouid. Met. 1. Læ sit Apollineas traiecta per ossa medullas. Idem de Trist. 1. Hæc mihi semper erunt imis infixæ medullis. Luca. 4. Arboris aut tenera succo pressere medulla. Stat. Achilli. 2. Viscera, semianimasque libens traxisse medullas. Sil. 1. Et pacis despectus honos, penitusque medullas.

MEDUSA, pen. pro. Oui. Fast. 3. Creditur hic cæcæ grauida ceruice Medulæ. Idem 5. Grata Medusæ signa tenetis equi. Idem de Pont. 1. Ipsa Medusa oculis ueniat, licet obuia nostris. Idem Ibin. Saxificæ videas infelix ora Medusæ. Mant. Atque Medusæ fontes tu nâq; trahebat. Idem. Aspice saxificæ crudelius ore Medusæ. Luca. 9. Squallebant lætæ Phorcynidos arua Medusæ. Ait Seruius Aen. 1. ibi. Gorgones, harpyiæque: Serenus tamen dicit, puellas fuisse unius pulchritudinis, quas cum uidissent adolescentes, stupore torpebant: Vnde fingitur, quod si quis eas uidisset uertebatur in lapidem, penultima fleat.

MEDVS, pen. pro. Verg. Georg. 1. Sed neque Medorum syuæ ditissima terra. Claud. Tygris, & Euphrates cum fœdera Medus, & Indus. Luca. 4. Medorum tremulam cum toris missile Maræ. Flacc. 5. Medus & oppositis expectat Iberia claustris. Prop. 3. Veltibi Medorum pagnaces ire per hostes. pen. fleat. Flacc. 11. Sacra Medon chlamys imbeli circumdedit ostro. penult. acu. Auson. Paganum Medulus iubeo saluere Theonem. Idem. Quam tamen exerceat Medulorum in litore uitam. antepenult. acuit.

MEGARA, pen. cor. Mart. 11. Tu Megaram credis non habuisse natas. Sil. 14. Nec maior Megara mæx concordibus ausis. Ouid. Fast. 4. Liquerat Ortygiæ, Megaræque, Panthagiamque. Vergil.

Opusc. Stat. Megara attri quondam mutata labore. Idem Aeneid. 3. Panthagiæ Megarosque sinus, Lapsusque iacentem. Ait Seruius in Vergil. Buc. Ecl. 1. ibi. Hybleis apibus. Hybla, uel Hyble oppidum est Siciliæ, quod nunc Megara dicitur. Idem Aen. 3. ibi. Panthagiæ, Megarosque sinus. Megara, oppidum est iuxta Syracusas. De quo Marius Arætius de situ Siciliæ admonet. Megaram, hyblamque unam esse multi scribunt: nobis autem eam esse Megaram, quæ Augustam nuncupatur. De quo etiam Faselus de situ Siciliæ inquit, prope fluvium, qui Cantarus dicitur, Autiores ponunt Megaram, & eius portum: quam urbem dirutam esse hodie. Vbi Faselus negat Augustam fuisse Megaram. Tu lector uideas amplius in illo. antepenult. acu.

MEGARA, pen. pro. Luca. 1. Horruit Alcides uiso iam Dite Megaram. Stat. Theb. 1. Opposito rapidam Pylade uittasse Megaram. Claud. Improba mox surgit tristi de sede Megara. Mant. In uito uictore Herebi prohibente Megara. Sil. 13. Non ipsa Aleto, nec fœta furore Megara. Lucan. 6. Thersiphore uocisque mæx secuta Megara. Ver. Aeneid. 12. Quas & tartaream uox in tempesta Megaram. Stat. Theb. 1. Horruit in pharetris, ulterix tibi torua Megara. penult. fleat.

MEGALENSIS, pen. pro. Mart. 10. Constatuta fuit Megalensis purpura centum. Iuue. Sat. 1. Atque a plebeis longæ Megalensis tristis. Idem. Interea Megaleiacæ spectacula mappæ. Ouid. Metamor. 4. Inlitteram quare promissi Megalesia ludi. De quo ait Quintilianus Inst. 1. cap. 10. Quædam tamen & faciam solæcismi habent, & dici uitio se non possunt. ut, ludi floralia, & ludi Megalensia. pe. acu.

MAIO, pen. pro. Mart. 3. Meiere uis iterum, iam Palinurus eris. Iuuen. Sat. 1. Cuius ad effigiem non tantum meieris est. Pers. Sat. 6. Patriciæ immeiat uulux mihi trama figuræ. Hor. Ser. 2. Ditor ut formæ melioris meiat eodem. Mart. 1. Incipit in medios meiere

iere uerpa pedes. penult. acuit. Vide Maior.

MEL, cor. Ouidi. de Pont. 4. Quis mel, Aristæo, quis Baccho uina Phalerna. Verg. Geor. 4. Excudunt cæras, & mel la tenacia figunt. Ait Seruius in Verg. Bucc. Ecl. 5. ibi. Grandia sæpe quibus mandauimus hordea sulcis. Nam tritum cum hordeum, uinum, mel, numeri tantum singulari sunt: usurpari uero metri causa dixit poeta. grandia hordia. Vnde plurali in prosa uti non possumus: uina tantum possumus dicere, Ciceronis exemplo, qui ait. In prætura, uina, cæteraque, quæ in Asia facile comparantur. Idem de Amiciria. Vt ea uina, quæ uelustatem ferunt. Idem Tuscul. Leuia uina nihil ualent in aqua. acu.

MELAS, pen. corr. Ouidi. Metamor. 2. Mygdoniusque melas, & tenarius eurotas. Lucre. 2. Ac mulea mele per choradas, organicque. Sta. Syl. 3. Fronte melles, Hermieque uadum, quo lydius intrar. Flac. 6. Proccessere melas, & Idasineus incipit hæsta. Idem. Ante melas leuis est, infracta est uulnere ceruis. Oui. Fast. 4. Sacrorumque melam pascua læta bouum. penul. acu.

MELAMPVS, penul. pro. Oui. Metam. 3. Gnosius Ichnobates, Sparrana genere Melampus. Idem. Non dubitat uidere canes, primusque Melampus. Man. Vi dit, eat Chiro, Podalirius, atque Melampus. pen. acu.

MELANDRIA, pen. corr. Mar. 3. Teque iuuant garres, & pelle melandria cana. antepe. acu.

MELANTHIUS, penul. cor. Oui. Peneirus egens, pecorisque Melanthius auctor edendi. antepe. acu.

MELANCTATE, pe. pro. Oui. Met. 3. Prima Melanctates in tergo uulnera se cir. Sil. 14. Lanigera Melire, & lirtus piscosa Melancte. pe. acu.

MELEAGER, pen. pro. Oui. Met. 8. Quæ Meleager erat, primus uidisse putatur. Idem. Huius opem Calidon, quannis Meleagron habere. Iuue. Sat. 5. Altis, & flauis dignus ferro Meleagri. Mar. 1. Summa tuæ Meleagre fuit, quæ gloria famæ. Sta. Syl. 2. Te Meleagre subit,

ibi demum cuspide lata. Iuuen. Sat. 6. Et Meleagreâ maculatus sanguine Nefsi. pen. flec.

MELCIADES, penul. corr. Mantu. Melciades pax est illo uentura sepulcro. antepe. acu.

MELATEVS, penul. produ. Tibul. 4. Posse Meleteus nec mallem mittere charitis. pen. flec.

MELIBŒVS, penul. produ. Verg. Buc. O Melibœe Deus nobis hæc oia fecit. Idem. Urbem, quam dicunt Romam, Melibœe putauit. Idem. Hic illum uidi iuuenem Melibœe, quotannis. Luc. 6. Lampados Herculeis fortis Melibœa sagittis. Verg. Aeneid. 5. Purpura Meandro duplici Melibœa cucurrit. Stat. Sylu. 3. Quæsta est Aegiale, quæsta est Melibœa relinqui. pen. flec.

MELICERTA, pen. pro. Verg. Georg. 1. Glaucos, & Panopeæ, & Inoo Melicertæ. Iuuen. Sat. 5. Lucifert ludis exclamet Melicerta perisse. Oui. Metamorpho. 4. Teque ferens patium nudis Melicerta lacertis. penultima acuit. Vide Matura.

MELICHE, pe. cor. Mar. 2. Sola tibi fuerunt sextertia Meliche centum. antepe. acu.

MELIFER, penul. corre. Ouidi. Metamorpho. 15. Meliferarum apium sine membris corpora nasci. Clau. de Rap. 2. Melifer electis exercitus ostrepit herbis. antepe. acu.

MELIMELA, pen. prod. Mantua. 1. Dulcibus aut certant quæ Melimela fauis. Idem 7. Infantis Melimela dabo, satuasque marifas. Idem 13. Ponentur dicas hæc Melimela licet. pe. flec.

MELIOTOS, penul. produ. Mant. Rore thymo Sicule matres melilotos ad arâ. Ouid. Fast. 4. Pars thyma, pars flores, pars meliloton amant. pe. flec.

MELISCVS, penultima prod. Ouidi. de Pon. 3. Et tua cum succo mûsa meliscæ leuia. penul. acu.

MELITE, penult. corre. Ouidi. Fast. 3. Fertilis est Melite, sterili nicina Cofyræ. Sil. 14. Lanigera Melite, & lirtus piscosa Melagæ. Verg. Aeneid. 5. Leua tenet Thetis Melite Panopeaque uirgo. Fla.

Flac. 10°. Collibus excelsis meliteion, has nemus altum. antepe. acu.

MELLIPHILLON, pen. pro. Ver. Geor. 4. Trita Melliphylla, & Cerynthæ ignobilis gramen. penul. acu.

MELPOMENE, pe. cor. Verg. Opus. Melponene Tragico peldinat mella boata. Mart. 4. Quod neque Melpumene, quod nec Polihymnia possit. antepen. acuit.

MELIVS, penultima correpta. Marti. 1. Non potuit melius litem finire ioco fam. Ouidi. Metamorphos. 1. Hanc Deus, & melior licet natura diremit. Idem. Ille opifex rerum mundi melioris origo. Idem. Si qualatent, meliora purat, fugit ocior aura. Vergi. Buccolis. Carmina tum melius, cum venerit ipse canemus. Persi. Sati. 4. Delinis ante cyras melior forbere meracas. antepen. acuit.

MEMBRANA, penultima producta. Horat. Ser. 1. Membranam postas scriptorum, quæque retexes. Martialis. 14. Esse potas cæras licet hac membrana vocetur. Idem. Quam brevis immensum cepit membrana Maronem. Idem. Si comes ista tibi fuerit membrana putato. Lucr. 4. Aut contra tenuis summi membrana coloris. Lucan. 9. Dissiluit stringens uterum membrana, fluuntque. penul. flec.

MEMET, penultima producta. Stat. Sylu. 5. Nec solum larga memet pietate forebas. Vergi. Aeneid. 9. Meme, adsum qui feci, in me convertite ferrum, subaudi interficite, ait Seruius. Et est interrupta locutio dolore turbati. Vide Vallant lib. 2.

MEMINI, penultima correpta. Ouidi. Fast. 1. Hac ego Saturnum memini telure receptum. Idem de Trist. 1. Attonitum qui me meminat charissime prius. Auso. Felix, seu memini, siue nihil memini. Stat. Sylu. 2. Hostilisque dies nobis meminisse relictum. Idem. Reliquas solum memint, solumque vocantur. Idem. Nec prohibet meminisse tui, sed pectora blandus. Flac. 4. Proxima Thermodoon, hic iam fecit arua memet. Idem. Nunc etiam meministis aquæ.

Bœotia qualem. Vergili. Buccoli. De cælo tactas memini prædicere quercus. Idem Georgi. 1. Immundi meminere sues iactare maniplos. Idem. Proserpice meminisse magis, nam sæpe uidemus. Idem 1. Mittite forsan, & hæc olim meminisse iuvat. Ait Seruius. Memini, & genitium regit, & accusativum: di citius enim, & memini malorum, & memini mala, & iusta ratione: nam memorie obliuio contraria est & obliuiscor similiter, & genitium regit, & accusativum, ut obliuiscere cadis, atque incendiurum, & obliuiscor iniurias tuas. Idem 2. Quanquam animus meminisse horret, iuctuque refugit. Ait Seruius. Melius præsentis iungitur temporis, ut quanquam scio, quæquam lego: quod autem dixit, meminisse horret, defectiui ratio est: nec enim potuit dicere meminere: & in his quæ corrupta sunt naturaliter, ut odi, noui, & omnia tempora quæ inueniuntur, & suo, & aliorum funguntur officio, ut memini præteritum est: legimus tamen, & memini uidere, & memini uidisse: quod si sic, in verbis integris, ut iuuat euasisse, quanto magis in corruptis. Idem ait Aeneid. 4. ibi. Quid delubra iuuant? est mollis flamma medullas. Nam in defectiuis tempora pro temporibus posuit, ut odi, noui, memini: odisse, nouisse, meminisse. Etiam pro præsentis ponuntur, nam odire, nouire, meminere non possumus dicere. Horat. Ser. 1. Memento, cito mors uenit, aut victoria læta. Iuuenal. Sat. 5. Seruatur domino dexteram cohibere memento. Idem 6. Illius occursum uitare memento. Vide Memero. Cicero in Anton. Meministi ipse de exilibus. Idem pro Plant. Qui patris beneficia meminuerunt. antepe. acu.

MEMOR, penultima correpta. Ouid. Metamorphos. 2. Credite, ut inuisile missi memor ignis ab illo. Idem Fast. 4. Si memor es, de quo mihi sit Proserpina nata. Idem 5. Se memor Orchigias turpissimè breuis. Vergil. Aeneid. 12. Sic memor, & te animo repetentem rempla

placitorum. Idem 4. Dum memora ipse mei, dum spiritus hos reget artus. penult. acu.

MEMNON, penultima produ. Ouid. Metamorph. 13. Memnonides dicitur, cum sol duodena peregit. Idem. Memnonis orba mei, uenio qui fortia frustra. Idem. Iuppiter annuerat, cum Memnonis arduus alto. Vide Sinon. penultima acuit.

MEMOR, penultima correpta. Marcial. 1. Scipius in libro memoratur. Perfrus uno. Idem 8. Hos quoque secretos memorabit Roma triumphos. Ouid. Metamorph. 2. Te quoque turbatum memorant fugisse Boote. Idem. Incultodire pylos memoratur in agros. Idem 12. Neue ca magnanimus iustia memorauerit heros. Idem 7. Fleatibus hæc lacrymans heros memorabat, & ecce. Mantuan. Et quia nos alacris memoramus æta. Idem. Cum uenisse negant, paucis memorabimus ergo. Vergili. Aeneid. 7. Et meministis enim diu, & memorare potestis. Idem 2. Quidue ferat, memoret, quæ sit fiducia capto. Idem 9. Et meministis enim diu, & memorare potestis. Ait Seruius. Dissert, & meminisse, & memorare, cum illud sit memoriter tenere: memorare uero exponere, & narrare. Ouid. de Tristib. 4. Hæc prius, ut memorent, non inuidiosa nefandis. Stat. Sylu. 1. Signifer armiferos poterat memorare labores. Proper. 3. Leucadius uersas acies memorabit Apollo. Stat. Theb. 3. Hoc inemorasse sat est claro generata Thoante. Cice. in Ver. In plebem uero Romanam utrum superbiam prius memorem? Idem de Leg. Nam quid Accium memorem? Idem. Clarorum uirorum laudes in concione memorante, antepenultima acuit. Vergi. Aeneid. 5. Ne quicquam memoratus Eryx ubi fama per omnem. Proper. 3. Nec non ille cui casus memorator. Homerus. Stat. Sylu. 1. Hæc domus Aegericæ memorem ab iungere Phœbeam. penultima fleat. Flac. 6. Pulsus, & eorum memoratrix tibi pugna. penultima acuit. Mantuan.

At quoniam genus Hebræum memorabile solis. Idem. Quot uero memorabilibus resplenduit actis. Idem. Euerba, & numeros Vnibri est memorabile carmen. Sil. 14. Diserta Italia, atque Osco memorabilis ortu. Stat. Sylu. 1. Famosusque lacus nomen memorabile seruat. Marti. 8. Vacis Apollinei magno memorabilis ortu. Idem 12. Partheniana fuit quondam memorabile uaris. Vergi. Aeneid. 2. Non ita, nanque, & si nullum memorabile nomen. antep. acu.

MEMPHITICVS, penultima correpta. Marcial. Hinc quoque deceptus Memphis templâ frequentat. Idem 6. Na uita derisit Pharios Memphis hortes. Luca. 10. Iret an eriperet mundum Memphis ensis. antep. acu. Marti. 14. Hæc tibi Memphis telus dat munera si cta est. pe. fle.

MENDACIVM, penultima corrept. Stat. Sylu. 4. Hoc spacio tani magna breui mendacia formæ. Iuue. Sat. 7. Tunc imensa caui spirant mendacia folles. Marcial. 2. Sed mera narrantur mendacia non solet illa. Ouid. Fast. 4. Conscia mens rectæ famæ mendacia ridet. antep. acu.

MENADES, penulti. corre. Ouidi. Fast. 6. Threicias fufis Menades ite comis. Idem 6. Menades Aufonias incoluisse ferunt. antep. acu.

MENEKRATES, pen. cor. Sta. Syl. 4. Parthenope, clari genus ecce Menecratis auget. antep. acu.

MENALCHAS, penulti. produe. Vergili. Bucco. Atque superba pati fastidia non ne Menalcham. Sta. Theb. 8. Reppulit erepto cunei ductore Menalcha. penul. acuit.

MENALIPPVS, penul. prod. Stat. Theb. 8. Astacides Menalippus erat, nec prodidit ipse. Iuuenal. Sari. 8. Syma, uel Antigones, seu personam Menalippæ. penul. acu.

MENECIADES, penul. corre. Stat. Syl. 5. Bella Meneciaades quippe hæc concordia uobis. Ouid. Penel. Siue Meneciaaden falsis cecidisse sub armis. antep. acuit.

MENAPVS, pen. cor. Mart. 13. De Menapis lauri de petasone uorent. antepen. acuit.

MENANDER, penult. pro. Oui. de Trist. 2. Fabula iucundi nulla est sine amore Menandri. Idem Metamorpho. 2. Qui que recuruaris ludir Menander in undis. Stat. Syl. 2. Aetia lacundi decurre ret orsa Menandri. Hora. Epist. 2. Dicitur Afrani roga cōuenisse Menandro. Prop. 3. Librorumque tuos doctis Menandre sales. pe. acu.

MENDAX, pe. pro. Hora. de Art. Noscere mendacem, uerunque beatus amicum. Idem 1. Quem nisi mendosum, & mendacē uir bonus, & quis. Ver. Aene. 2. Finxit uanum etiam, mendacemq; improba finget. Ouidi. Metamor. 10. Nec mora percussio mendacibus aere pennis. penul. acu.

MENELAUS, penul. produ. Verg. Aenei. 6. Intra recta uocat Menelaum, & lumina pandit. Idem 2. Et Menelaus, & ipse doli fabricator Epeus. Idem 11. Atrides Prothei, Menelaus ad usque columnas. Ouid. Epist. Pugnet, & auersos rædet Menelaus in hostes. Mart. 12. Ridet, & Iliacos audir Menelaus amores. pe. flect.

MENDICO, penul. produ. Iuuen. Sati. 3. Arbor, & ciecitus mendicat sylua camænis. Idem 4. Dignus Aricinos qui mendicaret ad axes. Ouid. de Trist. 5. Nunc mendicato pascitur ille cibo. Mantua. Mendicare cibos, quæ turba miserrima quicquam. pe. flect.

MENDOSVS, penul. produ. Hora. Ser. 2. Mendosa, quoniam nauis cōmittere uenis. Oui. Metamorph. 12. Ex qua parte uir esset, neque equi mendosa subillo. pen. flect.

MENESTHEVS, pen. corre. Non contra sum. Vide Atreus. Stat. Theb. 6. Discus, nec dubia iunctaue Menesthea uisum. Idem. Gnosios arcus habet, & uaga tela Menestheus. Ver. Aenei. 10. Nec Clytio genitore minor, nec fratre Menestheo. antepen. acu.

MENES, penult. produ. Verg. Aen. 5. Altum alii teneant, dixit, sed cæca Menes. penul. acu.

MENEPHRON, penul. pro. Oui. Met. 7. Dextera Cyllene est iniqua cum matre Menephron. antepenultima acu. Vide Peragro.

MENOPHILVS, pen. cor. Marr. 7. Menophil penen tam grandis sibula uestit. antepen. acu.

MENOGENES, penul. corr. Mart. 12. Menogenen omni tu licet arte uelis. antepenul. acu.

MENSURA, pen. produ. Lucan. 9. Inter membra forent, nec quæ mensura uia-rum. Ouid. Metamorpho. 12. Hi narrata ferunt alio, mensuraque facti. Vergili. Opusc. Hinc sibi depromit quantum mensura patebat. Iuuenal. Sati. 4. Sed deerat pisci parinx mensura uocatur. Idem 9. Nil faciet longi mensura in cognita nerui. pe. flect.

MENSIS, penult. produ. Stat. Theb. 7. Mensibus, & templis sparte præfaga reclusis. Ait Seruius in Ver. Geor. 1. ibi. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor. Nouum uer ideo ait, quia anni initium mensis est Martius. Et scien dum decem tantum menses fuisse apud maiores. Martium autem anni principium habere uoluerunt, propter Martem suæ gentis autorem. Aprilis dictus quæi terras tepore aperiens. Maius a Maia. Iunius a Iunone, quanquā alii a maioribus, & a iunioribus hos duos menses uelint esse nominatos: nā antē populus Romanus in centurias iuniorum, & seniorum diuisus fuerat: reliqui iam a numero nominabantur. Quintilis. Sextilis. September. October. November. December. & hi erant tantum decem menses. duo uerō propter rationem signorum anni intercalabantur: qui postea Iano, & a Februo nominati sunt. Februius autem Dies est pater, cui eo mense sacrificabatur. Quirilis, & Sextilis mutati sunt postea in honorem Iulii Cæsaris, & Augusti, unde sunt Iulius, & Augustus. sic Ouid. de Fast. lib. 5. & 6. penultima acuit.

MANTIOR, penult. corre. Ouidi. Meta. 1. Iuppiter è terra genitam mentitur, ut autor. Martial. 12. Mentiris, eredo, recitas

recitas mala carmina, bibo. Idem 11. Mentiar, ut uenias pisces enochilia, summen. Idem 7. Mentiris iuuenem tinctis lentine capillis. antepenulti. acuit. Cicerone pro Dom. Non modò non ementitus sum auctoritatem senatus. Idem de Orat. De me autem nihil est causæ, cur mentiar. Idem de Nat. Præsertim cum isti plurimis de rebus diuinis mentiantur. Sil. 4. Atque locuturas mentito corpore czras. Luca. 9. Stipite quæ diro uirgas mentita Sabæas. Flac. 7. Sicut erat inuitata deam, mentitaque pictis. Cland. Filæque mentitos subter celantia fluctus. penultima fleat.

MENTOREVS, pen. cor. Mart. 9. Pocula mentorea nobilitata manu. antepenult. acu.

MENTULA, pe. cor. Mart. 1. Hoc dolet, & querit, dolet hoc mea mentula mecum. Idem. Sed festertium donauit mentula Phæbo. Idem 7. Mentula custodis luxuriosa Dei. Idem 9. Possideat Cras si mentula Burdigali. Vergili. Opusc. Mentula Tantalidæ bene si non nota fuisset. Idem. Et prædiconum mentula smeralda est. Idem. Mentula barbata non nisi summa perit. Catull. Firmus salus non falso mentula diues. antepenult. acu.

MEVS, pen. cor. Stat. Theb. 2. Arua super populosque meat, sopor obuius illi. penult. acuit.

MEPHITIS, penu. pro. Vergil. Aeneid. 7. Fonte sonat, seuamque exhalat opaca Mephitis. Ait Sertius, Mephitis proprie est terræ putor, de aquis qui nascitur sulphuratis: & est in nemoribus grauior ex densitate sylvarum. Alii Mephitin Deum uolunt Leucotheæ conexum, sicut est Veneri Adonis, Diana Virbius, quam aerem esse constat: nouimus autem putorem non nisi ex corruptione aeris nasci, sicut etiam bonum odorem de aere in corrupto, ut sit Mephitis dea odoris grauissimi, id est graue olentis. penult. fleat.

MERCENARIVS, penult. corr. Horat. Ser. 2. Thesauro inuento qui mercenarius agrum. Idem Epist. 1. Excusare la-

borem, & mercenaria uincla. antepenult. acu.

MERCATVS, pen. pro. Sil. 1. Tum pretio mercata loco noua mœnia ponit. Verg. Aeneid. 1. Mercatique solum facti de nomine bysiam. Horat. de Art. Mercatorne uagus cultor ne uirentis agelli. Idem Ser. 1. O fortunati mercatores grauis annis. Iuue. Sat. 6. Mense quidem brumæ, cum iam mercator laeson. penult. fleat.

MARCAS, penult. pro. Iuu. Sat. 5. Mercedem solidam ueterum capis officiorum. penult. acu.

MERCVRIVS, penult. cor. Mant. Mercurium cum turribus uenere ministris. Verg. Aeneid. 4. Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia fatur. Idem. Omnia Mercurio similis, uocemque colorem. Flac. 10. Mercurius pernix puerum quem dura ferentem. antepenult. acuit. Vide Anubis. Pers. Sat. 5. Nec glatio forbere saluam Mercuriale. Horat. Ser. 2. Cum lucro noram unde frequentia Mercuriale. penult. fleat. Vide Lenio. Vide Atlas.

MEREO, pen. cor. Hor. de Art. Hic meret ære labor sociis, hic & mare transit. Martial. 2. Frater Idumæos meruit cum patre triumphos. Idem 5. Quando Palatini plus meruerit Dei. Idem 13. Non omnis laudem, pretiumque aurata meretur. Ouid. Metamorphos. 2. Si placet hoc meruitque quid o tua fulmina cessant. Idem. Quid meruit frater, nec te mea gratia tangit. Idem Fast. 3. Cæsaris innumeris, quos maluit ille mereri. Idem. Hic mereor, studiis adsit amica meis. Idem de Trist. 1. Quas meruit pœnas, iam dedit illud opus. Flac. 1. Illicitas tentare uias hyemenque mereri. Auso. Bis meret, ut geminet titulos, qui prælia musis. Stat. Syl. 1. Ut meruit, neque enim frustra mihi nuper honora. Verg. Aeneid. 5. Si mereor dimitte, tuasque hic obrue dextra. Stat. Theb. 1. Promeriture diem non tu pia degener arma. Idem 4. Si bene quid de te merui, fuit aut tibi, quicquam. Martial. 12. Et faciamus idem, nec mereamur idem. Idem Cic. in Or. Ad liberos.

D d qui

qui nihil meruerunt, poenas parentum peruenit. Idem pro S. R. Alicui fructu, quem meruit, retribuere. Idem Acad. Tu uero bene etiam meritorius mihi uideris de tuis ciuibus. antepenultima acuit.

MERITVS, penultima corrept. Stat. Syl. 1. Ora situ, meritaque caput uenerabile quercu. Ouid. Metamorph. 8. Quod fugis, exclamatur, meritorum auctore relicta. Flac. 5. Soligine falli, meriti meritiq; telinqui. Vergi. Aeneid. 1. Cum pietate grauem, ac meritis, si forte uirum quem. Mantu. Si meritis ad iurata tuis Messana reuixit. Stat. Sylu. 5. Sed merito properabat amor, ne perderet ul lum. Ouidi. Fasto. 4. Et posita est merita multa tabella deg. Sil. 10. Damna tibi Siculas longè meritare per oras. antepen. acu.

MERETRIX, penultima correpta. Marti. 1. Et meretrix abigit testem, ueloque; feraque. Hora. Ser. 1. Arguta meretrici te potens, clauoque cremata. Idem. Varrum est cum minis, cum meretricibus unde. Mantuan. Immutare tuos meretrix Aphrodisia sensus. Ouid. de Trist. 1. Et procul a solis meretricibus arte. Idem 5. Turba quidem cur hos celebret meretricia ludos. Idem de Ponr. 2. Prostat, & in questu pro meretrice sedet. Auson. Verbaque lasciuos meretricum imitamina cætus. antepen. acuit.

MERGO, penultima producta. Martia. 1. Parcite dum propero, mergite, dum redeo. Lucan. 4. Merserit Assirii scrutator pallidus auri. Cicero de Nat. Aues. quæ se in mari mergunt, & emergunt. Idem. Mergere aliquem in aquam. penult. acu.

MERIONIS, penultima corre. Ouidi. Metamorphos. 13. Meriones pater maioris, frater Atreidæ. antepenult. acuit.

MERITORIVS, penultima correpta. Iuuenal. Sat. 3. Ardenti stomacho, namque meritoria somnum. Ait Seruius Bucco. Ecl. 8. ibi. Sparge marite nuges. nam meritori pueri, id est caramiti, qui bus licenter urebantur antiqui receden-

tes a turpi seruitio. antepenultima acuit.

MEROE, penultima correpta. Mant. Appulit & meroen positas in flumine terras. Auson. Qui primus meroe nomen tibi condidit ille. Lucan. 10. Extendit meroe qui causas reddere possit. Idem. Cuni Phæbus presit meroen, tellusq; per astra. Idem. Indomitum meroe cogens spumare salernum. Idem 4. Non super arenam meroen cancrique sub axe. antepen. acu.

MEROPS, penultima corrept. Oui. Metamor. 1. Perque suum Meropisque caput, tædæque sororum. Idem de Trist. 3. Cæpisset genito si Phætona Merops. Vergili. Geor. 4. Pinguibus a stabulis Meropesque, alique uolucres. Oui. Fast. 4. Septima mortali Merope tibi Sisyphæ nupsit. penult. acu.

MERYM, penultima corrept. Oui. de Trist. 2. Sed linguam nimio non timuisse mero. Idem Metamorphos. 3. Ille mero, somnoque grauis titubare uidetur. Idem 10. Sanguinis ille globus pariter cerebrumque, merumque. Marti. 1. Non si potares Sessiliana meruto. Stat. Sylu. 1. Quare age si Ceretii sua dona, merumque Lyco. penult. acu.

MERYS, penultima correpta. Martial. 2. Sed mera narrantur mendacia, non solet illa. Auso. Aëtica facundæ cuius mera gloria linguæ. Horat. Ser. 1. Differt sermoni sermo merus, at pater audens. penult. acu.

MERYX, prodn. Ouid. Metamor. 13. Meribus inferui, neque adhuc proiecerat heros. acu.

MESAPVS, penult. prod. Verg. Aene. 12. Mesapus regem, regisque insignem regentem. Idem. Mesapus, teloque orantem multa trabali. Idem. Huic Mesapus uileua duo forte gerebat. Idem 7. At Mesapus equus domitor Neptunia proles. penult. fleci.

MESBRIACVS, penultima corre. Ouidi. de Trist. 1. Inde Mesbriacos portus, & Odeffon, & arcæ. antepenult. acuit.

MESPILVM, penultima correpta. Mantuan. Mespila, quæ medici dixere tricoccia

tricoccia mala. antepenultima acuit.

M E S S A G E T E, penultima correpta. Lucan. 2. Agmina Messagetes Scythicus non alligat Ister. antepenultima acuit.

M E S S A L A, penultima producta. Hora. de Art. Messalæ ne fir quærum Cassellius Aulus. Mar. 8. Et cum rupta suo Messalæ saxa iacebunt. Persi. Sat. 2. Non possit magni Messalæ Lappa propago. Iuueni. Sat. 10. Et Messalinæ oculis dudum sedet illa parato. Vergili. Cyris Complures illam, & magni Messala poetæ. pen. flectit.

M E S S E, penultima produ. Flec. 6. Messus & iugenuis frenator Sarmata conti. penult. flectit.

M E S S A N A, penultima producta. Mantu. Sic meritis adiuncta tuis Messana reuixit. Idem. Cum Messana graui bello premieretur & omni. Sil. 14. Incumbens Messana fiera, nimiumque reuulsa. penultima flectit. Ouidi. Metamorphos. 25. Littore in Italico Messania mœnia contra. Idem 12. Ille rursus genitor Messania mœnia quondam. Art. Raphael. Messene & urbs est, & regio adiacens Art. ead. est etiam Siciliae urbs; unde Messania deriuatur. Flac. 4. Fleuisti Amygdone fletu Messenides undò. antepenult. acuit.

M E S I A S, penultima producta. Manu. Tempora pacisci multum expectata Messia. Idem. Quod Messiam passum audierant ea tempora circum. antepen. acuit. Vide Anro. Nebriss.

M E S S O R, penultima prod. Vergi. Bucco Thestylis, & rapido fessis messoribus æstu. penult. acu.

M A T, adiectio, syllabica. Vergil. Aeneid. 1. Durate, & uosmet rebus seruate secundis. Ait Seruius: Mer paretcon est, id est additio in fine alicuius dictionis; scisendum autem est has particulas, mer, piam, te, ut, egomet, quispiam, rure, &c. similia, ornatus causa poni: sunt enim aduerbia; quicquid enim ab illis septem recesserit partibus, aduerbium sit, necesse est. Item quemadmodum probamus aduerbia esse, quia dicimus, do-

ctè facio, doctè feci, doctè fecisti, & mutato uerbo, remanet aduerbium. Ergo si sic, & in istis particulis inuenimus, ut egomet, nosmet, ut mutatis casibus, uel personis, eadem permaneant: aduerbia sine dubio sunt; nulla enim hoc alia pars orationis admittit. Notaandum sane quoddam particulæ plerumque naturam suam habent, non syllabarum: nam cum te, mer longæ sint: tucmet dactylus inuenitur. Lucretius. Tucmet a nobis iam quouis tempore uatum. Nec possumus harum partium naturam discutere: quia sub regulis non sunt. Item ait Priscianus libro 12. Primæ quidem personæ, omnibus adiungitur casibus met, secundæ uero personæ obliquis iungitur solis: nominatio autem ideo non additur, ne dubitationem faciat, cum etiam uerbum intelligi possit: dicamus tucmet a uerbo tumeo, es, et itaque breuem te inter inicere solebant autores, ut, tucmet. Sanè hæc syllabæ adiectionis extra compositionem nihil significant: in compositione autem aliquid addunt significationi dictionum cum quibus componuntur.

M E T A, penultima producta. Martial. 1. Rustica lactantes nec misit fœcina metas. Ouidi. Metamorphos. 2. Dum loquor, Hesperio positas in littore metas. Idem 3. Et sol ex æquo meta distabat utraque. Idem 10. Assuit huic urbem metas imitata cupressus. Idem de Tristib. 1. Decur in offensa uitæ tibi tangere metas. Persi. Sat. 1. Nec qui abaci numeros, & secto in puluere metas. Vergili. Georgi. 3. Hic uel ab Elzi metas, & maxima campi. penultima flectit.

M E T A B U S, penultima correpta. Vergil. Aeneid. 11. Præterno antiqua metabus cum excederet urbe. Idem. At metabus magna propius uergente caterua. Sil. 14. Non illum metabus, non illum celsior usens. antepenultima acuit.

M E T A L L U M, penultima prod. Mart. 14. Quis callaico rubet generosa metallo. Oui. de Pon. 2. Nectamen hinc loca

- sunt illo preciosa metalla. Idem Metamorphos. 15. Hippotadæque domos regis, temesefque metalla. Vergil. Aen. 6. Aureus, & simili frondefcit uirgamento. Idem 8. Sortiti fuit æs ruris, aurique metallum. Idem 10. Insula in exhaustis chalybum generosa metallis. penultima acuit. Stat. Sylu. 4. An ne metalliferæ repetit iam mœnia lunnæ, ante penul. acu.
- METAPYS**, penultima correpta. Mar. 13. De metapis lauci, de Petasone uorent. penul. acu.
- METAVRVS**, penultima pro. Lucan. 2. Læuum ut cecidere latus, uelofque metaurus. Claud. Despiciturque uagus prærepta ualle metaurus. Sil. 8. Vertice contorqueus undas per saxa metaurus. pen. acu.
- METELLVS**, penultima producta. Ouid. Fast. 6. Non est auxilium flere Metellus ait. Idem de Tristi. 2. Nominæ nunc legitur dicta Metelle tuo. Idem Metamorphos. 10. At si forte roges secundum Amathunta metellis. Marcial. 1. Scipio quod uictor, quodque metallus habet. Iuuenal. Sat. 6. Dicite uos nepes Lepidi cæciue metelli. Lucan. 2. Te Cæsar, magnificus uelins miserere metellis. penult. acu.
- METEREVS**, penultima producta. Ouid. de Tristib. 2. Iaziges, & Colchi, Metereaque turba, Geræque. Vide Atreus.
- METISCVS**, penultima producta. Vergil. Aeneid. 12. Rursus in aurigæ faciem mutata metisci. Idem. Aurigam Turnimædia inter ora metiscum. penultima acuit.
- METIOR**, penultima correpta. Oui. Metamorphos. 2. Ante oculos plus est, animo metitur utrunque. Vergil. Aeneid. 12. Hesperiam metire iacens hæc præmia qui me. Idem Georgi. 4. Et uincto bipedum currum metitur aquarum. Claud. Autumni pavidio metimur ex-rula uoto. Stat. Theb. 6. Metiri numerum, uultusque, habitusque suorum. Stat. Theb. 6. Metiri ripis, & aqua larissima distant. Lucan. 6. Metitur terræ oculis, nec celsipite tantum. Cicero.
- in Ver. Coge ut ad aquam tibi enuenses frumentum metiantur. Idem. Metiri numos, idest numerare. Idem. Tu omnia quæstu tuo, non Cæsaris dignitate metiris. antepenultima acuit.
- METHYMNEVS**, penultima produ. Proper. lib. 4. Et Methymnei grata salina meri. penultima fle. Sil. 7. At Methymna ferax Latiis celsæ Phalernis. penult. acuit.
- METIVS**, pen. corre. Stat. Syl. 3. Metius atque animæ partem super aquora nostra. antepe. acu.
- METHONE**, penult. producta. Flac. 1. Ne lidesque Perichimenus, quem parua Methone. antepe. acu.
- METHODVS**, penul. corr. Auso. Quæ logos, aut methodo, cuique experientia nomen. antepe. acu.
- METROPOLITANVS**, pe. pro. Man. Metropolitana ætuocasse feruntur in urbem. penul. fle.
- METROPHANES**, penultima corr. Mar. 11. Lucili Columella est hic situs Metrophanes. ubi ait Calderinus, hic uerus est Lucili, quem linquentium fluere scribit Horatius: & ita legatur, & corripuit Desput.
- METRATA**, penultima producta. Iuuen. Sat. 3. Alter at hic cignum capiti incutit illo metretæm. Mar. 5. Plurimus Hispanas mittit mihi nauta metretas. penul. fle.
- METRON**, aris, penul. produc. Et meto, æs, penul. corr. Man. Metamur locum templa quod surgere fecit. Idem. Iam fruticant, prolique domos metatur hirundo. Ouid. Fast. 12. Nos quoque sub ducibus, cælum merabatur illis. Stat. Sil. 5. Metati bolanus agros aperire malignas. Vergil. Opus. Metabat sese circum loratum uidet ingens. Idem. Pertica quæ nostros metata est impia agellos. Luca. 1. Hesperios audax ueniam metator in agros. Vergil. Georg. 2. Quære prius si pinguis agros metabere campi, idest elige. Ait Serutus. Et longe alia significatio est metor metaris, & alia metior metaria. illud enim metatus sum, hoc mensurusum.

rum. Ouid. Fast. 2. Farra camen ueteres lætebat, farra merebat. Sil. 14. Ite gregem & metite imbellem, ac fuocidite ferro. Vergili. Georg. 3. Postremus meo, bis uiribus ingruit umbra. Idem 4. Putre oloque nectunt flores, & flumina libant. Aus. Seruius. Sanè meto, modo facit præteritum. mefuit. penultima flect. meto acuit.

Metuo, penultima correpta. Verg. Buc. Iudice te metuam, si nūquam fallit imago. Iulian. Sat. 7. Et metues, ne tu sis Creteus, aut Camerinus. Vergi. Georg. 2. Crederis nec metuit surgens patulipungus austruos. Idem 4. Sin duram meos hyemem, prædesque futuro. Ouid. Metamorphos. 15. Nec metuunt ullas rursus, atque æterna riuas. Cicero. Act. Frater meus non tam de sua, quam de mea uita metuit. Idem. Metuere omnia ab aliquo. Idem ad Heren. Ab inimico sibi periculum metuebat. antepenultia acuit. Stat. Syl. 1. Sic metus, has uero laudat Iuppiter artes. Sil. 14. Parentum exagitare metus, pactaque per aras. pen. acuit.

Metus, penultima correpta. Luca. 1. Dirigere metu, gelidus pauid occupat ætus. Ouid. Metamorpho. 1. Pæna, metusque aberant, nec uinela minantia collo. Idem. Diua metum, rimuitque Iouidem, & fuit anxia furti. Idem de Trist. 1. Carminibus metus omnis abest, ego perditus ensem. pe. acu.

Meuaria, penultima correpta. Lucan. 1. Bist qui tanti feris ubi se meuaria campis. Stat. Syl. 1. Digna lirem nec si uacuer meuania ualle. Proper. Qua nebulosa cauo rotat meuania campo. Sil. 4. Metanus uarentis erat tui diuitis uber. penultima flectit. Meuania antepenultia acuit.

Meuius, penult. corr. Hora. Ser. 1. Meuius absentem, Neuium cum carperet heus tu. Verg. Bucc. Qui Baniū non odit amet tua carmina Meui. Ioue. Sat. 1. Cū tener uxorem ducas spado Meula Tufum. antep. acu.

Mica, penultima producta. Ouid. Fasto. 1. Far erat, & puri lucida mica salis. Idem 2. Et sparæ fruges, paruaque mica salis.

Marcial. 2. Mica uocor; quid sim, cernis cœnatio parua. Tibul. Paruaque colestes pauit mica sepe nec illis. Caull. Nulla in tam magno est corpore mica salis. penult. flectit. antep. acu.

Mycæ, penultima correpta. Oui. Metamorpho. 2. Dyndimaque, & Mycale, natosque ad sacra Citheron. Idem 12. Mater erat Mycade quini deduxisse canendo. Ioue. Sat. 5. Sed tu nunc Mycale pariat, licet & pueros tres. Stat. Theb. 9. Induit a tergo Mycaleia cusps agyrtæ. antep. acu.

Mycenæ, penultima producta. Ouid. Metamorpho. 15. Clara fuit Sparre, magis mituere Mycenæ. Iuuenal. Sat. 12. Grandopere pectus faciat uulgara Mycenis. Vergili. Aeneid. 7. Quanta per Idæos seuis effusa Mytenis. Ouid. Metamorpho. 12. Sapposita fertur mutasse Mycenida cerua. Idem de Tri. 2. Teque Myceneo Phœbus amata uoci. Stat. Syl. 3. Sacra Mycenæ paruit reuerentia flammæ. Flacc. 1. Fama Mycenæis olim qui candida uelis. penultima acuit.

Michael, penultima producta. Flac. 6. Hic & odoratus spiranti crine Michael. Manuan. Augur Romulidas inter celebrande Michael. Mantuan. Michael octauo Maias apparuit Idus. Idem. De quorum numero Michael, qui præfuit olim. Idem. Michael, & chorus diuinum innumerabilis omnes. Despauter. Hebraea producuntur in el, sicutis, ut cum aliis Anton, Nebriss. air. Producit Michael, Israel, qui in Opusca. air. Israel quoque accentu in penultima, & Michael, quæ in obliquis producunt, quia a Græcis per e, longum scribuntur. Quincianus item admonet, contrahitur in spondæum ne breuiat el, sequente octale, ut Michael octauo, extensum aut Michael penultima flectit. Claudii. Icarium pelagus Michæaque litera cunctis.

Michæ, pen. corr. Oui. Met. 25. Michæ illius diis acceptissimus. xui. antep. acu.

Micæ, penult. pro. Sil. 2. Ille iugbam, rapsumque patrem, clauumque.

- Micipsam**, Iuuenal. Sati. 5. Cana Micipsam prora subuexit acuta. penult. acuit.
- Micatus**, pen. cor. Sil. 14. Etenim, & mycise, pubesque liquentis Acheri. ubi ait Marilius. Mycise oppidum est, a quo myricenses. antep. acu.
- Mico**, penult. corr. Mart. 2. Sic micat in numeris arcula Synthesibus. Idem 5. Aureus ut scorpis nasus ubique micat? Qui. Metamorph. 2. Clara micante aurora, flammisque imitante pyrope. Idem 3. Tresque micant lingue triplici flant ordine dentes. Idem Fasti. 1. Hei mihi quâ celeri micuerunt nubila flamma; Idem 2. Te memorant, fratremque tuum nam iuncta micatis. Idem 5. Sic micet æternum, uicinaque sydera uincit. Idem Penel. Usque metu micuerit sinus dum uictor amicum. Lucan. 1. Fulgura sal-laci micuerunt crebra sereno. Idem 4. Aut micuere noni percusso pumice son-tes. Sil. 7. Purpura Agenorsis saturata micabat athenis. Cicero de Nat. Iam ue-rò uenæ, & arteriz micare non desinunt. penult. acu.
- Mictatio**, penultima correpta. Iuue. Sati. 6. Noctibus hic ponunt lecticas, misuriunt hic. Idem 16. Cedirio, & susco iam misuriente parati. antepen. acuit.
- Mida**, penultima correpta. Ouidi. Me-tamorphos. 11. Et regem duxere Midam cui Thracius Orpheus. Stat. Sylu. 2. Viuc Midæ gazis, & Lydo ditior au-ro. Idem 1. Digne Midæ, cresque bo-uis, & perfide gazæ. Claudii. Quæ to-ticis laure Midam diuersus ad austrum. Flacc. 11. Barbaricos Midam aderet, nam forte carenti. Idem. Vnius ser-mone Midæ, nec Delius aures. Stat. Theb. 4. Aptior armentis Midea, pe-corosaque Phyllos. antepenult. acuit. Mida uerò penult.
- Migrao**, penultima producta. Mantuan. Migrauit iugulo uictor super æthera celo. Horat. Episto. 2. Verum equitis quoque iam migrauit ab aure uoluptas. Mantuan. Cum lare uicinam toto mi-grauit in urbem. Cicero Arti. Itaque non solum inquilini, sed mures etiam
- migrauerunt. Idem Tuscu. Video te alta spectare, & uelle in celum migra-re. pen. acu.
- Mygdonius**, penultima correpta. Pro-per. 4. Tibia Mygdonius liber ab urna cadis. Ouidi. Metamorpho. 2. Mygdo-niusque Melas, & Tenareius Eurotas. Idem 6. Mygdoniesque nurus, sola est interrita uirgo. Idem in Episto. Nunc quoque Mygdonia flebilis aliat homo. Stat. Sylu. 2. Mygdonii Pythique senis, nec nobile mures. Idem 4. Mygdonios que colunt, & non sua funera plorant. Idem Theb. 2. Et iam Mygdonii elata cubilibus alto. Flacc. 3. Mygdoniæ Pan iussa ferens sausissimæ matris. Idem. Mygdonis arma patrem, funestaque prælia nuper. Vergili. Aeneid. 2. Mygdonides, illis qui ad Troiam fortè die-bus. Ait Seruins. Mygdonides parrony-mum est, nam si gentis esset, Mygdo-nius diceret: nullam enim gentis no-men in des exit. antep. acu.
- Mithras**, penultima correpta. Vergil. Buc-col. Hic mihi responsum primus dedit ille petenti. Iuuenal. Sati. 1. Quo ton-dente graula inueni mihi barba cade-bat. Idem 2. Primo sole mihi peragen-dum ualle Quirini. Martial. 4. Dic mihi simpliciter comœdis, & citharædis. Idem. Si mihi cauda feret, cercopithe-cus erat. Ouidi. Phyll. Dic mihi quid feci, nisi non sapienter amati. De quo ait Pontanus 2. de aspiratione. Mihi hiarus causa sumit aspirationem, qua naturaliter carebat; nam ut genitiuus erat mei sine aspiratione: ita darius erat mihi, & acutius mee, fortasse. 2. Græca ratione, unde uocalium con-cursus aspirationem Atticè uendicarat. hæc Quintilianus Instit. 1. capit. 10. ueterum usum indicans, ait ibi. Qua-de re Catulli nobile Epigramma est, inde durat ad nos usque, uehementer, comprehendere, & mihi, nam niche quoque pro me, apud antiquos tragœ-diarum præcipuè scriptores in ueteri-bus libris inuenimus. Pontanus etiam admonet, Patres nostri præter omnem rationem, & litteram interposuerunt, ut michi, nichil, nichilum, pronuncian-tes,

tes, & scribentes: qui abusus unde eru-
perit, non erit alienum ab hac præcep-
tione referre. Nam postea quam Bar-
bari, idest Gothi, & postea Longobar-
di Italiam occupavere, cum nostras li-
ras nequirent exacte, ac more nostro ex-
primere, sed earum sonos incularent.
aspirationem efferebant horridius, quâ
latinicas postularat: quæ ubi sequente
i, crassius sonat in gutture præ nimia
crassitudine, & literam referre, quanvis
subobscurè videtur. Homines vero eius-
dem temporis nequeuntes illos imita-
ri, nec ipsam aspirationem adeo coar-
ctare, ut illi nichil, & michi pronuncia-
rent, ac scriberent. Igitur cum usus e-
ruditorum sæpeque consensus in his vo-
cibus mihi, nihilque e, aspiratum pro-
nunciant: in scribendo nihilominus e,
abiciant, ut Cicero de se dicit, usum
loquendi populo concedamus, scien-
tiam nobis reservamus: ut si in loquen-
do a vera latinitate deflexerimus, non
desectamus etiam scribendo. Mida-
tius pro mihi. Horat. Episto. 1. Det
uitam, det opes, æquum mi animum
esse parabo. Persi. Sati. 1. Quis leget
hæc, min' tu istud ais? nemo Hercule,
nemo? Vergili. Aeneid. 6. Quid me-
morem Alcide? & mi genus ab Ioue
summo. Idem. Ouirgo, noua mi fa-
cies, inopinæ surgit. Ait Seruius. Et
sciendum pro nomen mihi nunquam
in syneresin venire, ne incipiat esse blan-
diens aduerbium, & licet quidam hu-
ius loci nitantur exemplo, non proce-
dit, uel quia unum est exemplum, uel
quia potest esse etiam blandientis aduer-
bium: nihil uerò pro metri necessitate
cogitur: nam si pars sequens orationis
a uocali inchoet, nihil dicimus, si autem
a consonante, nil ponimus. Quin-
tilianus tandem probat ex ueteri scrip-
tura probatissimorum usum mihi, ni-
hil, similiaque scribenda, & crassius,
ac si cum e, proferantur. mihi penultei.
acuit.

MILES, penultima producta. Mantuan.
Miles adest, uotius nouo fer dona Gra-
diuo. Stat. Sylu. 2. Vulneris, aduer-

sum moriens ite miles in hostem. Ouid.
Metamorpho. 1. Non galeæ, non ensis
erat sine militis usu. Idem 13. Miles
adest, & ui, dedantur, bella minatur.
Idem 14. Miles erat gladio, piscator a-
rundine sumpta. Vergili. Buccol. Im-
pius hæc tam culta noualia miles habe-
bit. Idem Aeneid. 2. Immissi Danaus
& latè loca milite complent. Lucan. 2.
Miles ut aduerso Phæbi radiatus ab-
ictu. Horat. Ser. 2. Si quicquam quid
militibus promissa triquetra. penulti.
fleat.

MYLES, penulti. produ. Sil. 14. Subsidium
insidum fugientibus æquora Myle. pe-
nulti. acu.

MILESIUS, penultima correpta. Ouidi.
de Trist. 2. Iungit Aristides Midesia car-
mina secum. Man. Ecce Sinopæus lie-
tus Milesia gens hæc. Vergil. Geor. 4.
Sensit, eam circum Milesia uellera nym-
phæ. Idem 3. Nec minor usus erit, quâ
uis Milesia magno. antepe. acu.

MILETUS, penultima produc. Martial.
8. Nec Miletus erat uellera digna tuo.
Ouid. de Tristib. 3. Hic quoque Mile-
to missi Venerè coloni. Idem 1. A qui-
bus adueniat Miletida hospes ad ur-
bem. Idem Metamorpho. 9. Tum uerò
mæsta tota Miletida mente. penultima
fleat.

MYLEUS, penult. cor. Oui. Met. 13. My-
leus, & longo cælauerat argumenco. an-
tepen. acu.

MILITA, penult. correp. Martial. 3. Con-
stituit, Philonuxæ pater tibi milia bi-
na. Idem 8. Morio dictus erat, uiginti
millibus emi. Iuuenal. Sati. 3. Crimi-
ne persona est, millū sex millibus emi.
antepe. acu.

MILICVS, penult. cor. Sil. 3. Millicus
indigenæ latè regnat in oris. antepe.
acuit.

MILITIA, penultima correpta. Ouidi.
de Pont. 1. Quam finit officium, mi-
litiæque labor. Idem Metamor. 13. Mi-
litiam ficto donec solertior isto. Hora.
Ser. 1. Militia est potior, quid enim
concurritur horæ. Stat. Sylu. 1. Militia
quæcunque hominum, diuimque de-
D d 4 disti.

- disti. Vergili. Aeneid. 8. Militiam & graue Martis opus tua cernere facta. ante penul. acu.
- MILITO**, penultima correpta. Clau. Aeolus armatis hyemes cui militis aether. Idem. Militet ut nostris de consa ficabra signis. Stat. Theb. 4. Militet ipsa sacros gremio Polynicis amati. Hor. Epist. 3. Militat in syluis catulus nunc adhibe puro. Cicero Offi. Pompeius imperator tenebat prouinciam, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat. ante pen. acu.
- MILVM**, penul. corre. Ouidi. Fast. 4. Libaque de milio milii. fistella sequatur. Vergili. Georgi. 1. Accipiunt sulci, & milio uenit annua cura. ante penul. acuit.
- MILTO**, penultima correpta. Iuuen. Sat. 2. Sisur displiceat Verri, homicida Miloni. Ouidi. Metamorphos. 15. Robora, sicque Milon senior edim spectat inanes. Lucan. 1. Pompeiana rerum clausura signa. Milonem. penultima. acuit.
- MILVVS**, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 2. Ne uolentis uisrisapi distina. miluius exitis. Ouidi. Fast. 3. Miluius haec illa nocte uidenda uenit. Idem. Milurus, & linteris uenit in astra suis. Stat. Syl. 2. Agmina Flaminio quae limite miluius agger. ante penul. acuit.
- MIMALLONIDES**, penultima correpta. Ouidi. de Art. 1. Ecce Mimallonides sparsa in cerga capillis. Persi. Sat. 1. Torua Mimalloneis implerunt tota uia bombis. Stat. Theb. 4. Seminecesque hipos scissaque Mimallones utras. ante penul. acu.
- MIMALLON**, penul. corre. Proper. 1. Mimallion nullo fugiendo Tulle labores. ante penul. acu.
- MIMAMVS**, penul. produ. Hor. Epist. 1. Fit Mimermus, & optius cognomine crescit. ante pen. acu.
- MIMVS**, penul. produ. Hora. Ser. 1. Verum est cum mimis, aut cum meretricibus unde. Iuuen. Sat. 5. Hoc agit, ut doceas, nam quae comedia mimus. Mar. 13. Non sunt haec mimus improbita, lege. Ouidi. de Trist. 2. Quod si scripsistim mimos obscena iocantes. Idem. Scribere si fas est imitantes turpia mimos. penultima fleat. Idem. Metamor. 2. Et tandem niuibis Rhodope caritura; mimasque mons est in Alia minori.
- MINAX**, penultima correpta. Marria. 1. Fuscina dente minax, nexu fuit ancho ra curuo. Ouid. Metamorphos. 2. Possit loqui eripuit, uox iracunda, minax. Idem. de Trist. 1. Saep minax Steropis sydere pontus arat. Iuuen. Sat. 10. Interdum, & lacrymas, cum fortunae ipse minaci. Hora. Epist. 1. Are domos impune minax, doluere cruento. Vergil. Georgi. 1. Tritibus aut exis fibre apparete minaces. Stat. Theb. 3. Colla minax, tibi sparsa solo turbauerat ossa. Idem. 4. Scilicet heu superi, cum tu cludare minaci. penul. acuit.
- MINAS**, penultima corre. Ouidi. Metamorphos. 2. Excusar, precibusque minas regaliter addit. Idem. de Trist. 1. Fluctibus hic tumidis, nubibus ille minax. Horat. de Art. Vultum uerba decent iratum plena minatum. Flacc. 3. Huc stygias transire minas, iramque seueri. penul. acu.
- MINAVVS**, penultima producta. Ouid. Metamorphos. 2. Videat Aglauros statuas secreta Minerarum. Idem. de Trist. 1. Eripuit patruo saepe Minerua suo. Vergil. Georgi. 4. Aut dirum tinea genus ante ipuisa Minerarum. Sill. 1. 4. Quas Oides fulmen iaculante Minerua. Hor. de Art. Tu nihil inuicia dices, faciesque Minerua. Idem. Ser. 1. Rusticus ab normis sapiens, crassaque Minerua. penul. acu.
- MINELVS**, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 4. At non Alcithoe Minetas Orgia censet. Idem. Phis erat dictus, & adhuc Minicia proles. Idem. Iussaque sacra colunt sole Minetides intus. ante pen. acu.
- MINDESIVS**, penultima corrept. Ouidi. Metamorphos. 15. Occidit, & Celadon Mindeus, occidit Aistreu. ante penul. acuit.

MINYA, penultima correpta. Lucan. 6.
Et magnetes equis Minyæ gens cognita
penis. Flacc. 1. Sol ruit, & totum mi-
nyis lætantibus undæ. Idem 2. Vrbe se
dent læti Minyæ, uiduisque uocantes.
Idem. Implicuit, sinuus en minyæ; su-
perius hospita turba. Ouidi. de Tristib.
3. Dum trepidant minyæ, dum solui-
tur aggere funis. Propert. 1. Crudelis
mithys duxerit Astantem. antepenulti.
acuit.

MINIMVS, penult. cor. Mart. 1. Nudus
aper sed & hic minimus, qualisque neci-
tari. Idem 11. Oblinitur minimæ si qua
est suspicio rimæ. Ouidi. de Trist. 1.
Terrentur nimino penæ stridore col-
umbæ. Iuuenal. Sat. 1. Expectes ead-
em a summo, minimoque poëta. Idem
4. Nemo malus felix minime corru-
ptor, & idem. Idem 10. Archadas, at
minimæ contentos nocte Britannos an-
tepen. acu.

MINISTRO, penult. pro. Ouidi. Metamorphos. 2. Humano generi nobis quo
quæ thoræ ministro. Idem 15. Horri-
ferum tōtrā boream Iouis arma mini-
strat. Vergil. Georg. 2. Vix humiles
apibus tantam irremque ministrat.
Mart. 1. tam defecisset portantes cal-
da ministros. Ouidi. de Trist. 1. Li-
teta sermōis fida ministra mei. Claud.
Emicat ad nutum stricto mucrone mi-
nister. penult. acuit. Manet. Sancta mi-
nisterio nideæ translata columbæ. Oul-
di. Metamorphos. 3. Meque ministerio,
scelerique atqueq; remouj. Tibull. 1.
Pollicita est magico, saga ministerio.
Aulo. Aeterna æternum forma mini-
sterium. Flacc. 3. Fida ministeria, &
doras ob id horrida pugnas. antepen-
ulti. acuit. Cicero in Piso. Cum ar-
dentes facies furiis Clodianis penè
consul ministrabas. Idem de Fin. Ad
sine etiam formosus pueri, qui mini-
strarent. Idem in Piso. Ipse solus bi-
biturus quæ eodem de folio mini-
strarentur. Idem in Verr. Cum in
eis conuiui symphonia caneret, ma-
ximisque poculis ministraretur.

MINIOLA, penultima correpta. Ho-

rat. Ser. 1. Sic murtus miniteris, ac
illis fæda cicatrix. Idem 2. Cernius
iratus leges minitatur, & urnam. Srat.
The. 10. Non sibi tunc mortem trepè
disminuator, & luttum. Sil. 12. Auo-
las, & minitas auda ad certamina fer-
tus. Ouidi. Metamorphos. 2. Vul-
neta curuata minitatem culspide uidice
Cicero in Ant. Minitari mortem ali-
cui. Idem. Qui patriæ igni ferro-
que minitatur. Idem in Catil. Vr-
bi ferrum, flammamque minitari. Idem
Aer. Mihi minitatur. antepen. acuit.
MINIUM, pen. corre. Oui. de Trist. 1.
Nec ritulus minio, nec cedro charta
notetur. Verg. Buc. Sanguineis ebuli
baccis, minioque rubentem. Tibull. 2.
Agricola & minio lussus baccæ ruben-
ti. antepenult. acu.

MINOR, pen. cor. Oui. Met. 1. Enome-
rare minor fuit ipsa infamia uero. Idem
15. Sic & Saturnus minor est Iouis Iup-
iter arces. Idem 2. Nec minus Heliades
lugent, & inania morti. Idem 3. Scuf-
tiz, flammæque minus, minus addidit
ira. Ver. Georg. 3. Nec minor usus erit,
quanuis Milesio magno. Lura. 1. Per-
cussit Latiale caput, stellaque minores.
Iuue. Sat. 2. Et Carulis, Paulisque mi-
noribus, & Fabijs, & Scat. Syl. 1. Et ni-
mor in leges iret gener, & Cato Ca-
stris. Idem. Preliis, minor ille calor,
quo sepe tepebunt. Oui. Met. 15. Hoc
nemus inde colo, de diisque minoribus.
vnu. penult. acu.

MINORA, verbum, pen. cor. Verg. Aen-
10. Hostis amare, quod increpiras. Mor-
temque minaris. Idem 12. Aentas mor-
tem contra, præsenſque minatur. Idem
15. Hinc atque hinc uaste rupes, gemi-
nique minantur. Ouidi. Metamor. 3.
Miles abest, & ni dedantur, bella mina-
tur. Idem 15. Scorpis exhibit, cau-
daque minabitur unca. Srat. Syl. 1.
Securum maguis quanto mucrone mi-
natur. Horat. Ser. 1. Furta latrocinij,
& magnis parua minis. penultima.
acuit. Claud. Seruandis hic castra
bouis, hucusque minatus. Cicero
pro Planc. Cum mea domus ardore
suo

fuo deflagrationem urbi minaretur. Idem in Ant. Hostis terrerimus omnibus bonis cruces, ac tormenta minatur. Idem in Verg. Nisi uehementius homini minatus essem. minatus penult. flectit.

MINOTAVRVS, pen. pro. Ver. Aeneid. 6. Minotaurus inest, Veneris nomen ta ne fande. penult. acuit. Vide ibi Seruium.

MINOS, pen. pro. Verg. Aeneid. 6. Quis fitor Minos urnam mouet ille silentum. Claud. Conspicius folio pertentat carmina Minos. Sil. 14. Sicani Siculo nomen mox accola Minos. Ouid. Meta morphos. 8. Vel si quid Minos aliud ue lit utque fidebit. Idem. In dubio est, do leo quod Minos hostis amanti est. pen. acuit. Verg. Georg. 4. Forma uiros ne glesta decet Minoida Theseus. Stat. Syl. 1. Tempora Minos crimem premit ille corona. Idem Theb. 7. Cyllene secreta tu bar, Minosae curat. penult. flect. Sil. 14. Cocalidum infidiis fesso Minioa turba. Luca. 3. Victoriq; dedit Minoia Creta Metello. Claud. Vrna nec incertas uer fas Minoia fortes. antepen. acu.

MINVO, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Hæc mihi uerba malæ minuerunt tædia vi tæ. Idem Metamorphos. 6. Mergit in ære cauo minuunt ea corporis artus. Sil. 5. Morte sua minuet luctus hæc pompa sequetur. Claud. Quam tuus ensis aget, minuunt præsentia famam. Hor. Ser. 2. Nullum in singula quem minuas pulmenta necesse est. Cicero de Inuen tione. Quæstio est, maiestatem ne mi nuerit. Idem in Cat. Ne quid de summa dignitate reipubl. minueretur. Au so. Triplex libertas, capitique minutio triplex. antepen. acu. Verg. Opusc. Nam simulatque mouet curis, turbamque mi nutus. Sil. 7. Si factis nondum minui te cauta probare. Lucr. 1. Conueniebat enim fruges quoque sæpe minutas. Iu. Sat. 9. O parui, nostrique lares, quos thure minuto. Vergili. Georg. 3. Ossa minutatim morbo collapsa trahebat. Iu. 2. Inde minutatim uires, & ro bat aduleum. Idem 7. Inde minutatim

retro quas condere lumen. penult. flecti. Iuuen. Sat. 14. Hæsternum solitus me dio seruare minuto. Mart. 11. in Cœci lium. Hinc exit uarium coco minuto. penult. flect.

MIOS, penult. cor. Mart. 8. Archetypum Myos argentum te dicis habere. penult. acuit.

MIRACULUM, pen. cor. Ovi. Metamor. 2. Sparsa quoque in uario passim mira cula cælo. Lucan. 4. Hoc facit & taciti præbet miracula cursus. Mar. 1. Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis. Sil. 6. Talia dum præbet tristes miracu la uirtus. Verg. Georg. 4. Omnia etas format sese in miracula rerum. Horat. Epist. 2. Somnia terrores magicos mira cula sagax. antepen. acu.

MIRABILIS, penult. cor. Iuuen. Sat. 3. Nec tamen Antiochus, nec erit mirabilis illic. Stat. Syl. 4. Sentiriq; ingens, & cum mirabilis intra. Idem 10. Peplum etiam dono cuius mirabile tectum. Ouid. Metamorphos. 3. Cunctaque mira tur, quibus est mirabilis ipse. Idem Fast. 3. Matre satus terra monstrum mirabi le taurum. antepen. acu.

MIRANDULA, pen. cor. Mant. Induxe re tibi longo Mirandula luctu. antepen. acuit.

MIRICA, pen. pro. Verg. Buc. Non om nes arbuta iuuant, humilesque myricæ. Idem. Captus amore. leget, te nostræ pære myricæ. Idem. Pingua corticibus sudent electra myricæ. Ouid. de Art. 1. Siquis idem sperat lacuras poma myri cas. penult. flect.

MIRIFICVS, penult. cor. Vergi. Opusc. Quod sit mirificum proferre valet ge nus omne. Mant. Tradita mirificis dum connubialia festa. Ouid. de Pont. 4. Non quia mirifica est, sed quia non publica certe. antepen. acu.

MIRINVS, penult. cor. Mart. 1. Dum pe teret pars hæc myrinum, pars illa trium phum. Idem 12. Nuper cum myrino peteretur missio læso. antepen. acuit.

MIRLINVS, penult. cor. Mant. Myrli nius lares infandum de semine cretus. antepen. acu.

MIRMIDONES, pen. cor. Verg. Aeneid. 11. Nunc & Myrmidonū proceres Phrygia arma tremiscunt. Idem. 2. Myrmidonum, Dolopumne, aut duri miles Vlyssi. Ait Scruus, dicti autem sunt Myrmidones propter hanc causam. Aeneas cum in arbore fiesiformicas Graece myrmicas uidisset, optauit tor sibi focios uenire : & statim formice in homines ut rse sunt. Sed hxc fabula est : nam Erasthones dicit, Mirmidonas à rege Myrmidono dictos. antepenultima auit.

MIROR, pen. pro. Hor. de Art. Litibus implicitum mirabor, si sciet inter. Mart. 1. Nec se miretur Cæsar, longæ uæ uetustas. Idem. Define mirari, Cæsar uida fuit. Ouid. Metamorphos. 1. Sub niti do mirata die non fluuiatis illas. Idem. 2. Admiratur equos combustaque nubila fumant. Idem. Dumque ea mirantur, completu uinguiua cortex. Idem. 3. Eo se iam celerem cursu miratur in ipso. Idem 15. Passa marem est, nunc esse marem mirantur Hyenam. Ver. Buc. Non equidem inuideo, miror magis vñ dique totis. Mant. Define mirari, dixit puer asripotentem. Lucan. 2. Miraturque malū cultus natrona priores. Ouid. Metamorphos. 7. Mirata est Marathō Crerzi sanguine tauri. Mart. 6. Miraris ? Pylades, Marce bibebat idem. Ouid. Metamorphos. 12. Ille quid a nobis uolnus miraris abesse. Idem. Mirabatur enim, nō hxc quam carnis equiuis. Stat. Syl. 1. Dardanū miretur equi cui uertice sacro. Idem. Miret? an emisas per cuncta cubilia lymphas. Horat. Ser. 1. Sic me mirator cunni Cuppenius albi. Stat. Syl. 3. Et si non socius eerte miratur, adesse. Lucan. 9. Magnanimo iuueni, miratorique Caronis. pen. flect. Cicero de Inuen. Cum puerorum formas magno hic opere miraretur. Idē Att. Mirari satis hominis negligentiam nequeo. Idem de Arch. Atque ego hunc non miror, quid enim faciat? At illos homines sapientissimos miror. Iuuenā. Sat. 4. Oblitit intranti miratrix turba parumper. penult. acu. Flacc. 6. Regius eois miraces interpres ab oris. Idem.

Haud secus ante urbem miraces, atque ipsius ante. Ouid. Cydippe. Hæc ego compulsum non eidi mirabile forma. antepenult. acuit.

MIROR, pen. cor. Oui. de Pont. 4. Et simi liserz uacca Myronis opus Iuue. Sat. 8. Et cum Parrhasi tabulis, lignisque Myronis. Prop. 2. Atque aram circum steterant armenta Myronis. Stat. Syl. 2. l'udiace ratere manus, quod ab arte Myronis. pen. acu.

MIRATVM, pen pro. Vergil. Georg. 2. Littora Miretis legitissima, denique aper tos. pe. fle. Plinius nat. hist. lib. 15. cap. 29. Duobus sextariis myrti tusci in vini tribus, heminis macerare, expressque. penultima flectit. Vide Accutum.

MIRATVS, penult. corr. Mart. 3. Myrtilus, & cursum Neptunia terminat ara. Stat. Theb. 6. Myrtilus, & uolueri iamque relinquitur axe. antepenult. acuit.

MIRVS, penult. pro. Mart. 2. Nec te detineat miri radicata colossi. Ouid. Metamorphos. 1. Dissimilem populo promittit origine mira. Idem. Fals. 6. Tangere mira quidem, sed tamen acta loquor. Idem de Pont. 3. Mirus amor iuue num quamuis abiere tor anni. Idem 1. Non igitur mirum est, si mens mea tabidafacta. penult. flect. Iuuenal. Sat. 4. Oblitit intranti miratrix turba parumper. pen. flect.

MISCELLANEA, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Fictile, sic ueniunt, ad miscellanea ludi. antepen. acu.

MISER, penult. cor. Mart. 1. Sic miser in stantes affatus dicitur undas. Ouid. Metamorphos. 1. Nunc animus miseranda foret quo sola timorem. Idem. Me miserum, ne ptona cadas, indignaue ladi. Idem. Fletibus augeat aquas, namque miserrimus lo. Idem. Me miserum ingeminat, tu ne es quæ sita per omnes. Idem de Trist. 1. Me miserum quanti montes uoluuntur aquarum. Idem de Pont. 2. Tura petant alii, fortuna miserissima nostra. Stat. Syl. 2. Heu misero lethale fauens feseque uidendo. Sil. 14. Ac miser audita uictoris uoce tremem.

rens. Lucr. 4. Tentia, quæ uento spes raprat sæpe misella. Iuuenal. Sat. 12. Difficili crescente cibo, sed uina misellus. penult. acu. Idem 3. Conatus magno hospitium miserabile magno. Ouidi. Metamorphos. 2. Ad pater adductos luæua miserabilis ægro. Idem in Ibin. Sis que miser semper, nec sis miserabilis ulli. Vergil. Aeneid. 12. Fumantes sudore quatit miserabile cæcis. Ait Seruius. idest miserabiliter. Ait Ioannes Desputerius libr. 3. Nomina autem pro aduerbis posita, ut, rite, iure, triste, dulce, non mutant quantitatem. Idem sequitur, producuntur aduerbia in e, ab adiectiuis secundæ declinationis siue componantur, siue non, ut, pie, egregie, æquè, properè, summè, eximie. Antonius Nebrissii libr. 5. Inquit. Aduerbia à nominibus adiectiuis non quidem omnibus: Sed secundæ declinationis deriuata in e, producuntur, ut a docto, doctè, a pio, piè: à iusto, iustè: quæ uix patiuntur exceptionem rideo Poetæ mutant aduerbia in nomina. Ver. Aen. 5. Et ipse ratem nocturnis rexit in undis mulra gemens. Ait Seruius. i. Mulum gemitus. Idem. Mutatis transuersa fremunt. ait Seruius. i. Transuersè fremunt. Idem 9. Cunctatur & amnis rauca sonans. Seruius, idest rauca sonans. Idem 7. Toruumque repente clamat. Seruius, idest toruè clamat. Cæteraque id genus. Nomina uerò adiectiua tertiz declinationis neutro genere pro aduerbiis ponuntur eadem cum quantitate. Vergil. Aeneid. 12. Fumantes sudore quatit miserabile cæcis. Seruius, idest miserabiliter: ita faciliè, pro facilliter: turpè, pro turpiter, cæteraque huiusmodi. Et hic usus apparet omnino apud poetas: nam facillè, pro facilliter, ubi legitur, sicur adiectiuium nonien neutro genere tribus syllabis breuibus, quarum ultimam necesse est uocalem sequi, ut collitio fieret: aliter non statet uersus. Vnde apparet e, breuis: quæ si longa esset non oportere uocalem alteram sequi: iam uersus enim statet. Lucr. 5. Quod faciliè & ualidis, & pulchris dempsit honorem. Si e, longa esset, etiam statet uersus, ita quod

faciliè ualidis, & pulchris dempsit honorem. Idem 4. Sed comes insequitur, faciliè & descendit in auras. Etiam statet uersus. Sed comes insequitur, faciliè descendit in auras. Sed quoniam e, breuis passim legitur, opus est uocalem sequi. Euidens est omnibus hoc exemplum, quod, per eadem serpit.

MISERVS, penult. pro. Verg. Aeneid. 6. Monte sub æreo, qui nunc Misenus ab illo. Idem 3. Littora dat signum specula Misenus ab alta. Stat. Syl. 3. Addeiscis Misene tubas, riderque benigna. Prop. 3. Quaiacer & Troia tubicen Misenus arena. penult. fle.

MISCRO, penult. cor. Stat. Syl. 1. Labetur cælo, miscebirque ostula iuxta. Luc. 10. Miscuit incellam ducibus Ptolomeida nostris. Idem 9. Miscuerit natura solo non cura laborque. Cicero contra Rull. Qui iniquis imperiis rem publicam misereant. Idem de Diu. Ut cū matre corpus miscere uideamur. antepenult. acuit.

MISEROR, pen. cor. Ouid. Metamorphos. 2. At corli misereere tui circumspice utrinque. Ver. Buc. Nil nostri misere, mori me denique cogis. Idem. Aene. 2. Inremerata fides oro, misereere laborum. Idem. Tanrorum misereere animi non dāgnā ferentis. Idem. His lacrymis uiram damus, & misereescimus. ultro. Idem 8. Iuppiter Archadii quæso misereescite. regis. Stat. Theb. 6. Quacunque ingressi tremere, ac misereescere cunctos. Ilac. 4. Pectora, præsentis potius misereescite fati. Stat. Theb. 8. Sensit & innixus terræ misereescere clamar. Lucr. 4. Ipse sui miseret, neque enim se diuidere hilum. Vergil. Aeneid. 10. Er magni Aeneæ segnes miseretque, pudetque. Ait Seruius. Aeneid. 1. ibi. O sola infandos Troia miserata labores. Et misereor, & misereor unum significant. Sed misereor accusatiuium regie: misereor genitiui. Cicero in Verr. Audite, quæ socii iudices, & aliquando misereantini lociorum. Idem Att. Misereere mei debet. antepen. acu.

MISEROSA, penult. cor. Vergil. Georg. 4. Contusosque animos, & rex miserabere far-

re fractas. Idem Aeneid. 4. Me, liceat, casum miserari in fontis amici. Luca. 1. Arma ducum dirimens miserando fune re Crassus. Cicero pro Mur. Non queto satis huius euentum, fortunamque miserari. Idem. Non uideo quæ miseranda sunt. antepenult. acu. Stat. Theb. 2. Ipse Deum genitor tibi me miseratus ab alto. Idem Syl. 3. Te tantum miserata dedit, superique potentes. Idem 5. Præterit & gelido spargit miserata flagello. Verg. Georg. 1. Ignarosque uix necum miseratus agrestes. Idem Aen. 4. Nunc lacrymas victus dedit, aut miseratus amantem est. Idem 1. O sola infandos Troiæ miserata labores. Vide Misereor. pen. flec.

MYSTIA, pen. cor. Lucan. 3. Mystiaque, & gelido tellus perfusa Caico. Flac. 3. Lit tora, quosque dabat densos trabe Mystia montes. antepenult. acu.

MYSTILIS, pen. cor. Vergil. Aeneid. 12. pars gladio stringit manibus, pars missile ferrum. Idem 10. Da nunc Tybri patet ferro, quod missile libro. Stat. Theb. 8. Impetrit, & libans uni sibi missile telum. Prop. 3. Missile nunc disci pondus in orbe rotat. Flacc. 6. Missilibus rapuit necem, prædamque relinquit. Idem Dix. & Aedonis nutritum missile uentris. antepenult. acu.

MYSTERIVM, penult. cor. Ouid. de Art. 2. Condita si non sunt Venæria mysteria cistis. Mant. Declarare tuæ patres mysteria formæ. Idem. Et fidei nostræ didicit mysteria ab ipsa. antepenult. acuit.

MYSTICVS, pen. cor. Ouid. Phill. Et pertædiderit mystica sacra dex. Stat. Theb. 8. Nec prius astra subit, quam mystica lampas, & infans. Ver. Georg. 1. Arbuteæ crates & mystica uanus Iacchi. Ait Seruius, Mystica autem Iacchi, ideo ait quod apud antiquos Libeti patris, quem nunc Iacchum uocat, sacra ad purgationem animæ pertinebant: & sic homines eius mysteriis purgabantur. antepenult. acu.

MYTIS, pen. pro. Verg. Georg. 4. Saxosumque sonans Hypanis, Misusque, Caius. Ouid. Metamorph. 15. Et My-

sum, capitisque sui, tipæque prioris. penult. flec.

MISTIVS, pen. cor. Mart. 3. Cum peteret patris Misitius arua Rauennæ. antepenult. acu.

MISTICO, penult. pro. Vegil. Bucc. Aut Deus ille malis hominum misescere distat. Ouid. Metamorph. 14. Facta quibus flesti facile & misescere possis. penult. acu.

MITHRIDATES, pen. pro. Mart. 5. Profecit poto Mithridates sepe ueneno. Iuuen. Sat. 14. Ocius Archigenem quæreat, quæ eme quod Mithridates. Manil. 5. Et Mithridates uulnus induta trophæa. penult. acu. Mant. Hic disiecta mari classis Mithridatica toto. antepenult. acuit.

MITYLVS, penult. cor. Mart. 5. Sumitur incisio Mitylus ore mihi. antepenult. acu. Luca. 5. Quis Mitylenas, poterit deserre latebras. Mart. 7. Sed Mitylenæis, roseus mangonis ephebus. Idem 10. Cum tibi non Ephesos, nec sit Rhodos, & Mitylene. pen. acu.

MITIGO, pen. cor. Hor. Epist. 2. Syluestrem flammis, & ferro mitiget agrum. Verg. Aeneid. 5. Quam nec longa dies, pietas nec mitigat ulla. Ouid. de Trist. 4. Hoc etiam se uas paulicam mitigat iras. Mart. 9. Mitigat exiguo magnus in ære Deus. Cicero de Orat. Risus tristitiam mitigat, & relaxat. Idem pro Cel. Iam ætas omnia, iam res, iam dies mitigabit. antepenult. acu.

MITIS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Hunc mitis commendat eques iuuit ore tueri. Idem. Aëtus Elzi senior Iouis, & tua mitis. Auso. Miris ubi rigæ larga indulgentia terre. Luca 1. Miris Atax Latias gaudet non ferre carinas. Sil. 14. His longo miris placido dominatur in æuo. Ouid. Metamorph. 1. Ante sit, & miseris fer opem mitissima rebus. Stat. Syl. 1. Littus utrumque domi, nec te mitissimus annis. Idem 3. Mitibus exequiis ades, & lugentis Hetrusci. Idem Theb. 9. Mitior, heu misero, discors, alienaque tellus. Idem. Mitior unda maris, quæ iuxta flumina corpus. Ouid. Meta. 15. Mitius ista ferens, utinamque

exempla dolentem. Idem. 2. Quod pecori frondes, alimenque mitia tellus. Vergi. Buc. Fronde super viridi sunt nobis mitia poma. Lucan. 1. Et tharamis Scythiæ non mitior ara Dianæ: antequam nult. acu. miris. pen. flect.

MITRA, penult. pro. Vergi. Aeneid. 9. Et tunicae manicas, & habent redimicula mitra. Ovi. Metamor. 14. Ille etiam picta redimirus tempora mitra. penult. acuit.

MITTO, penult. pro. Mart. 13. Mittere boleros, mittere difficile est. Idem 9. Mirrimus ergo tibi paruz munuscula corni. Idem 10. Misisti dominæ, Sextiliane tuæ. Idem 3. Cursorem sexta tibi Russæ remisimus hora. Ovidi. Metamorphol. 2. Misit in aurigam, pariterque, animumque, rotisque. Idem 13. Miserat hunc illi Therses fabricauerat Alcon. Luca 1. Totum sub Latias reges eum miseris orbem. Cicero Att. Sic ergo habero, salutare te mihi literas misisse. Idem. Misi librum ad Muscam. Idem. Particulam literarum tuarum, quas misisti Octavio, legi missam ab Attico mihi: mirro penult. acu.

MOBILIS, penult. cor. Mant. Mobilibus radiis faceret in montibus altis. Vergi. Georg. 1. Verum ubi remi pestas, & cæli mobilis humor. Idem 3. Dum faciles animi iuuenum, dum mobilis ætas. Idem Aeneid. 4. Mobilitate uiget, viresque acquirit eundo. Ovid. de Art. 3. Tantum mobiliras illa decoris habet. Idem Epist. Crebraque mobilitas, apta que uerba ioco. Lucr. 3. Reddita mobilitas, magnum per mare meandi. antepenult. acu.

MODEROR, pen. cor. Stat. Theb. 10. Ceu mare per tumidum viduæ moderantibus alni. Anso. Temperat & Geticum moderatur Apolline Martem. Ovi. Met. 1. Aspera qua properas loca sunt moderatus oro. Idem 3. Addidici regimè dextra moderante carinis. Idem 13. Nunc in mole sedens moderabar arundi ne linum. Lucr. 5. Et moderari hunc frætu, dextraque uigere. Idem. Qui moderari his possent, uincisque tenere. Cicero de Or. Tempus igitur dicendi

prudentiæ, & grauitate moderabimur. Idem de Diuin. Cùm ortus nascentium luna modererur. Idem pro Syl. Tormenta gubernat dolor, & moderatur na rura cuiusque. Modero, as. Idem de Leg. Popularem læticiam in cantu & fidibus, & tibiis moderant. antepenult. acu. Ovid. Fast. 3. Vincitur ars, uento nec iam moderator habenis. Idem Metamor. 7. Nec moderator adest, inque ipsos seu madentes. Claud. Quondam lanificæ moderator pestinis unci. Mart. 2. Quintiliane vagæ moderatoris summe iuuentæ. Lucr. 1. Paulatim tribuit moderatim crescere cogens. Quidi. de Trist. 5. Ira quidem moderata tua est, uiramque dedisti. Hor. Ser. 2. Ne desis operæ, neuè immoderatus abùdes. Stat. Theb. 8. Et moderata sonum uario spiramine buxus. Ovi. Met. 15. Quam qui cunque parum moderaro gutture traxit. Idem 2. Inque diem alipedum ius, & moderamen equorum. Idem. Vltima prona uia, & eget moderamine certo. Idem 3. Er crescit rabies moderaminaque ipsa nocebant. pen. flect.

MODESTVS, pen. pro. Ovi. Met. 4. Appellare uirum uirgo, manibusque modestos. Idem de Trist. 3. Ne nesci finit, timè nota modesta partim. Mant. Et qui prima dedi puero documenta modestus. Idem. Nec bene de nato posset sentire modestus. Mart. 10. Scribere te quibus intelligat ipse modestus. Idem. Nancum dicar tunica præsentè modesta. Stat. Theb. 5. Ingeniis & Paulus stera constatug; modello. Idem Syl. 1. Quoniam hic usque sopor uacuique modesta lecti. Idem 2. Hinc me forma rapit, inde modestia præcox. antepenultima acuit.

MODIUS, pen. cor. Hor. Epist. 1. Nec de nulle fabæ modis cum surripis unum. Mart. 10. Quando fabæ nobis modium, farrique dedisti. Iuu. Sat. 3. Hic modium argenti meliora, ac plura reponit. antepenult. acu.

MODICVS, penult. cor. Horat. Epist. 1. Nec modica cenare times olus onine patella. Idem de Art. Aeschilus & modicis instruit pulpitæ tignis

Martial. 2. Immodici tibi flaua, tegunt
chrysendera nulli. Idem 12. Amphora
uicenis modicus datur xre quaternos.
Luca. 1. Fonte cadit modico, paruisque
impellitur undis. Iuu. Sat. 4. Exiguam
& modicæ sumpta de margine cœnz. an.
tepen. acu.

IONVS, pen. cor. Ouid. Metamorphos.
1. Talibus inde modis ora indignancia
soluit. Vergil. Buccol. Me tamen urit
amor, quis enim modus adit amor?
Stat. Theb. 4. Nec modus è lacrymis ro-
rant, thypeique iubaque. Auso. Et mo-
dus, & genitrix modulorum musica tri-
plex. Lucan. 2. Ille fugit vitæ Mario
modus omnia passio. penultima acuit.
Vergili. Buccol. Hic inter densas cory-
los, modo, namque gemellos. Ouidi.
Metamorphos. 1. Sic modo quæ fue-
rat rudis, & sine imagine tellus. Idem
3. Si modo uerus is est, quantunque, &
quid ab alta. Stat. Theb. 5. Si mo-
do fatiuntur, aluitque rogata lycaste.
More adscriptiorum est. Vide Regulas
nostras de accentu.

MODVLOR, penultima correpta. Mar-
tial. 13. Dulcia defecta modulari car-
mina lingua. Mantuan. Vellibus, &
dulces cantu modulari hyninos. Idem
pronus ad Aneïopes modulari ad or-
gana canu. Claud. Aemule quod me-
dio tecum modularis in cœtu. Verg.
Buccol. Carmina descripsi, & modu-
lans altera notau. Mantuan. Non
poteris uocem tenui modulabere can-
tu. Cicero de Or. Aures homi-
num uocem natura modulatur ip-
sa. Idem. Ipsa natura quasi modulare
tur hominum orationem. antepenul-
tima acuit. Horat. de Art. Non qui
uis uidet immodulata poemata iu-
dex. Idem Ser. 1. Optimus est modu-
lator, ut Alfenus uater omni. Ouidi.
Metamorphos. 14. Illic cum lacrymis ip-
sos modulata dolores. penultima fle-
at.

MODVLVS, penulti. corr. Flac. 9. Oblo-
quitur modulis modulos, & carmi-
ne carmen. Horat. Ser. 1. Ponderi-
bus, modulisque suis ratio utitur, ac
res. Idem 2. Ad summum sortus mo-

duli bipedalis, & idem. Idem Epist. 1. Metiri se quenque suo modulo, ac pe-
de, uerum est. Auso. Et modus & gen-
trix modulorum musica triplex. Ver-
gili. Opusc. Illectos nautas dulci mo-
dulamine uocis. penultima fleat. Mant.
Istaque seposito paululum modulami-
ne latus. Idem. Incipere ac leui, & modu-
lato prælia sensu. Modulus antepenul-
te acuit.

MOLEAUS, penultima produc. Oui-
di. Metamor. 3. Aut comes, inquit, erò
dixit, dextreque molarem. Ver. Aeneid.
8. Aduocat & ramis, uastisque molaribus
instat. Idem Opusc. Pabula & ar-
denti cauis, lipidem esse moralem.
Claud. Phocæis effudit uastos balista
molares. Stat. Theb. 1. Proterere exa-
nimes artus, asperosque molares. pen-
ult. fleat.

MOLISVS, penul. pro. Marr. 1. Inunc,
& ferram uirba molesta nega. penulti.
acuit.

MOLIS, pen. pro. Ouid. Metamorph. 7.
Quem dixere chaos, rudis, indigesta-
que moles. Idem 15. Quæritur interea
quis tantæ pondera molis. Idem de Trist.
Quid fuit, ingenti prostratum mole so-
dalem. Idem de Pont. 2. Ausus sum
tantæ sumerè molis onus. Luca. 4. Moli-
bus insolito contextunt robora ductu.
Flac. 1. Molibus infernas totidem demis-
sa sub undas. Stat. Syl. 1. Quæ super im-
posito moles geminata colosso. penulti.
acuit. Lucr. 3. Tanquam moles in pe-
store constat. Mantuan. Ocuis ipse ue-
lut moles immobilis hæret. Tanta
mali.

MOLIMEN, pen. pro. Mant. Expulit, &
magno in tenebras molimine trusit. Idem.
Ast ego cœlitibus fidens molimina uin-
cam. Idem. Miserat hoc magno Turcus
molimine, & urbem. Idem. Corripe-
dem, pugnamque molimine magno.
Idem. Visque adeo furor insanit, moli-
mine magno. Ouidi. de Pont. 1. Ma-
gnarentent illud numen molimina re-
rum. Hor. Epist. 2. Quanto cuius taustu,
quanto molimine circum. Ouidi. Mer.
12. Annosam pinum magno molimine
tenet. penult. fleat.

MOLIOR,

MOLIOR, penul. cor. Hor. de Art. Quan-
to rectius hic, qui nil molitur ineptè.
Ouid. Met. 1. Moliri quæ mora, molli-
taque ducere formam. Idem 2. Nec pre-
me, nec summum mollire per æthæta
curram. Idem. Reicere ex humeris ue-
stem molibar, at illa. Idem 4. Villa fe-
renda mei lætos molire triumphos. Ver-
gili. Georgi. 1. Insidias auibus moliri,
incendere uespres. Idem. Fulmina mol-
iur dextra, quo maxima motu. Idem
Aeneid. 1. Moliri quæ arcem, & mani-
bus subuoluere saxa. Idem 2. Moliri, &
longo fessis discedere bello. Idem 6. In-
datum molitur iter iamque arua te-
nebant. Idem 7. Moliturque locum, pri-
musque in litore sedes. Idem 4. Et su-
per ipse sua molitur laude laborem. Idem
3. Antandro, & Phrygiæ molimur mō-
tibus Idem 12. Emicat in currū,
& manibus molitur habenas. Idem Geo.
4. Vera sata, & ualidam in uites molire
bipennem. Claud. Edoctus molire ma-
res, damnoque nefandum. Lucan. Quis
quam, nec scribe ferro molier arua.
Cicero de N. Deus mulla opera mol-
itur. Idem de Leg. Qui aliquod munus
efficere molitur. Idem in Verr. Am-
plius hora in demolendo signo per mul-
ti homines moliebantur. Idem de Or.
Hæc ferè sunt in iudicium oratione mo-
lienda. Molior antepe. acu. Stat. Theb.
10. Quod molira nefas, cui tantum in
uisa Deorum. Verg. Georg. 1. Agri-
cola incurio tetram molitus aratro. Idem
Aeneid. 8. Incidit atque uiam clypei
molita per oras. Sil. 1. Molitæ gentes,
propiusque fuere periclo. penultima
fleat.

MOLIT, penulti. produ. Oui. Metam. 14.
Moly uocant superi, nigra radice tene-
tur. de qua herba nobilissima herba-
rum uide Plin. lib. 25. cap. 4. penulti.
acuit.

MOLLICIES, pen. cor. Claudii. Nec dum
molliciem, nec dum germana mederi.
Idem. Mollicies, leuesque genæ se pro-
dere possunt. antepe. acu.

MOLLIS, penul. pro. Stat. Theb. 9. Mol-
libus ora comis, atque hæc ululatibus
addit. Ouidi. Metam. 13. Mollibus ex

positum Zephyris Lilybeon ad Arctos.
Idem. Mollia fraga leges ipsa autumnæ
lia corna. pen. acu.

MOLLITO, penul. corr. Vergil. Georg. 2.
Agricolæ fructusque ferres mollite colē-
do. Oui. Metamorphos. 1. Mollia cum
duris sine pondere habentia pondus. an-
tepe. acu. Lucan. 10. Nec non infelix
ferro mollita iuuentus. penul. fle. Ci-
cero de Ora. Aetas iam deflexa ad oculi
domesticarum me rerum delectatione
molluit. Idem de Sen. Fabius Anniba-
lem iuueniliter exultantem patientia
sua molliebat. Idem Tusc. Poetæ mol-
liunt animos nostros.

MOLLITER, penul. corre. Horat. Ser. 2.
Molliter austerum studio fallente labo-
rent. Ouidi. Fast. 3. Ut soluat parcos
molliter illa suos. Idem de Trist. 3. Mol-
liter in patria uiuere posse tua. Stat. Syl-
lu. 3. Ite coronato recubantes molliter
auro. Idem 5. Hic te Sidonio uelatam
molliter ostro. Idem Theb. 3. Ne quic-
quam parcente trahunt parī molliter
apram. Proper. 3. Ponat & in sicco mol-
lier unda minas. antepe. acu.

MOLTO, penultima corre. Ouid. Fasto. 6.
Immolat, & magno torret in igne bo-
uem. Stat. Theb. 7. Aut iubar aduersi
græue syderis immolet umbris. Vergil.
Opuscu. Inde abit, assistitque molet,
paruaque tabella. Idem. Præuertit cau-
da siles, geminumque molarum. Idem
Aene. 4. Ipsa mola, manibusque piis al-
taria iuxta. Luca. 1. Cæperat, obliquo
que molas inducere cultro. Ver. Bucc.
Spargere molam, & fragilem, incende bi-
tumine lauros. Ait Seruius Aeneid. 1.
ibi. Et torrere parant. nam quia apud
maiores nostros molarū usus non erat,
frumenta totrebant, & hoc erat genus
molendi. Vnde & pinsores dicti sunt,
qui nunc pistores uocantur: pinsere au-
tem dici probat Persius Sati. 1. O Iane
à tergo quem nulla ciconia pinxit. pen-
acuit.

MOLORCHVS, penul. produ. Mar. 9. Ve-
que fuit quondam placidi conuiua Mo-
lorchi. Mantua. Sustulit Alcides, mon-
strumque immane Molorchus. Vergili.
Geo. 3. Cuncta mihi Alphæus linquēs,
lucosque

Iucosque Molorch. Ait Seruius. Molorchus autem pastor fuit, qui Hercule uenientem ad occidendum Nemeum, leonem suscepit hospitio. penultima acuit.

MOLPHEVS, penul. corre. Non contrarium. Oui. Metamorph. 5. Chæoniæ Molpheus dextra Nabatheus, & Hemô. antepe. acu. Vide Aircus.

MOMENTVM, penul. produ. Ouidi. Metamorpho. 4. Vtque leues tactus, momentaque parua sequatur. Claud. Inpendet momenta mihi, dubitandaque pauci. Persi. Sat. 1. Verterit hunc dominus momento temporis exit. Hor. Ser. 1. Momento cita mors uenit, aut uictoria læta. Idem Epist. 1. Tempora momentis sunt qnî formidine nulla. Mantuan. Factio lethalis, & momentanea semper. penul. acu.

MONACHVS, pen. corr. Mantu. Vascula respondit monachis se plurima ferre. antepe. acu.

MONASTICVS, pen. cor. Mant. Pellitur ex propriis in claustra monastica tectis. antepe. acu.

MOENALVS, pe. cor. Oui. Met. 15. Mœnala transferam latebris horrenda ferarum. antepe. acu.

MOENIA, pen. cor. Luca. 6. Mœnia mirantur refugii Babylonia Parthi. Mant. Mœnia Agrippinæ sæuo deprænsus, ab humo est. Verg. Aeneid. 2. Myrmidonumque dolos, fusi per mœnia Teucri. Idem 11. Non illum tectis, non ullæ mœnibus urbes. Ait Seruius. Sciendum est mœnia abusiue dici omnia publica ædificia: nam proprie mœnia sunt tantum muridicta quasi munia, a munitio ne ciuitatis. antepe. acu.

MOENIVS, pe. cor. Oui. Met. 1. Et que Mœonias celebrant carmina ritus. antepe. acuit.

MOERBO, pen. cor. Stat. Sylva. 1. Mæret Onyx longè queriturq; exclusus Ophites. antepe. acu.

MONEDVLA, pe. cor. Onid. Met. 7. Nigra pedes nigris uelata monedula peninis. antepe. acu.

MONAECVS, pen. pro. Vergil. Aeneid. 6. Aggeribus fœder Alpinis, atque arce

Monæci. Ait Seruius. De Liguria ubi est portus Monæci Herculis. dictus autem Monæcus, uel quod pulsus omnibus illic solus habitauit: uel quod in eius templo nunquam aliquis deorum simul colitur. pe. acu.

MONETA, penul. produ. Ouidi. Fast. 1. Victaque concessit prisca moneta nouæ. Idem 6. Arce quoque in summa Iunoni templa moneta. Luca. 6. Fudit & argentum flammis, aurumque moneta. Mart. 14. Hos nisi de flaua loculos implere moneta. Iuue. Sat. 7. Communi feriat carmen triuiale moneta. Sra. Sy. 3. Massa quid Aufoniz scriptum crepet igne moneta. Aufon. Conuenitur uespis quarum domus arce mœnetæ. penulci. fleet.

MONRO, penultima correpta. Oui. Fast. 1. Ipsa mone, quæ nomen habes a carmine ductum. Idem de Tristib. 1. De que tribus moneo, si qua est tibi cura parentis. Stat. Sylva. 1. Exemplumque ad herile monet uelut Appula coniux. Verg. Georg. 1. Ipse patet statuit, quid mestræ luna moneat. Idem Aeneid. 3. Prædicam, & repetens iterumque, iterumque monebo. Oui. Metam. 15. Præmo nuisse nefas, solis quoque tristis imago. Idem. Ne faceret, monuere, & consolantia uerba. Iuue. Sat. 14. Talibus instantem monitis quemcumque parentem. Persi. Sat. 1. Hos monitis patres pueris infundere lippos. Hor. de Art. Quauis est monitus uenia caret, & cichæridus. Ouid. Metamorpho. 1. Dissidunt monitis, sed quid tentare nocebit. Idem 2. Finierat monitus dictis tamen ille repugnat. Verg. Aeneid. 10. At louis interea monitus Mezentius ardens. Ait Seruius. Monitis ab eo, quod est monita, hic datiuus uenit: nam & hos monitus, sed a quarta declinatione: nec singulari datiuo utimur, nec plurali. Horat. de Art. Cæreus in uitium flesti monitoribus asper. Idem Episto. 1. Protinus ut moneam si quid monitoris eges tu. Vide Laurus. Cicero de D. Quæ nostra causa nos moneat. Idem Quint. Fr. Tu me de retinenda Sestii gratia literis monuisti. Idem in Cat. Sed eos hoc moneo,

neo, definant furete. antepenult. acuit.

MONIMENTVM, per i, & per u, ut monumentum idem efficiunt, ait Festus, quod & mortui causa edificatum est, & quicquid ob memoriam alicuius factum est: ut phana, porticus, scripta, carmina, ceteraque eadem. penult. pro. Ouid. de Tri. 1. Sunt ea doctorum monimenta mista uirorum. Mantua. Sunt modo uirtutum testes monumentaque laudum. Iuue. Sari. 5. Cluiose ueheris dum per monumenta Latine. Proper. 3. Annibal spolia, & uicti monumenta Siphacis. Idem 4. Nostraque quod Petale tulit ad monumenta corollas. Vergil. Aenei. 6. Minotaurus inest Veneris monumenta nefandae. Idem 3. Tum genitor ueterum uolens monumenta uirorum. Idem. Accipe & haec, manuum tibi quae monumenta mearum. Ait Seruius. Monumenta autem a mentis admonitione sunt dicta. Idem 12. Ille oculis postquam suavis monumentum doloris. Ait ille, nam & monumentum ab eo dictum est, quod mentem moneat. penultima acuit.

MONILE, pe. prod. Sta. Syl. 1. Nec saris adulteris huc inde monilia glaucum. Idem Theb. 2. Ornatus Argi gestis, dirumque monile. Luca. 2. Colla monile decens, haerens haerens primis. Oui. Fast. 6. Quem tu diua memor de pane monilibus ornas. Verg. Aeneid. 7. Aurea pectoribus demissa monilia pendet. Idem 1. Maxima uatarum Priami, colloque monile. Ait Seruius. Monile ornamentum est gutturus, quod & segmentum dicunt: ut Iuuenalis, Segmenta, & longos habirus. pen. flect.

MONYCHVS, pe. cor. Luca. 6. Aspera te Philoos fragmentum Monychus saxa. Flac. 1. Monychus ardenti peragit charas antora querens. Iuena. Sar. 1. Pelliculae quantas iaculatur Monychus ornos. Ouid. Metamor. 12. Monychus exclamat populus superamus ab uno. Mantu. Solicito festata animo, cui Monicha nomen. hic mater est Diui Augustini. antepe. acu.

MONS, prod. Oui. Meta. 1. Montibus in liquidas pinus descenderat undas. Luc.

5. Montibus, Aufoniam quam torques frugifer oram. Verg. Bucco. Montibus, & syluis studio iactabat ioani. antepe. acu. Mons acui.

MONSTRATIO, pen. pro. Sta. Syl. 3. Ipse Diomach monstrauit Apollo columbae. Ver. Aen. 1. Monstrat, caput acris equi, sic nam fore bello. pe. acu. Idem Geor. 1. Inuentrix uniceque puer monstrator ad aram. pen. flect. Luca. 2. Praescia monstrifero uenit natura tumultu. Sta. Theba. 4. Monstriferumque Erymanthon, & Crisonam Stympalon. Idem 1. Monstrifer Calydonis opes Acheloiaque arua. Flac. 2. Monstriferi mugire sinus, Sygzaeque pestis. Mant. Monstrifico extremis Libyae, quae in sinibus olim. antepe. acuit. Cicero de D. Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant uiam. Idem Offic. Homo qui erranti comite monstrat uiam.

MONTANVS, penult. produ. Ouidi. Metamorpho. 1. Arbuteus fertus, montanaeque fraga legebant. Idem. Pulsabantque noui montana cacumina fluctus. Idem 2. Hanc pete, quod praetul. & montano gramine pasci. Idem. Fasto. 2. Syluaque montanae oculis alta feras. Vergil. Aeneid. 2. Incidit, aut rapidus montano summiq; torrentis. Iuuen. Sat. 4. Montani quoque uentri edest abdomine tardus. Idem. Deducus hoc Montanus ait, tellus alta parcur. penultima flectit.

MONTIVAGVS, pe. cor. Sil. 3. Clausum montiuagus infestat turribus holtem. Stat. Achil. 1. Montiuagus Dileua dex, iuxtaque Caphareus. Mantua. Montiuago generi possit praebere ferarum. antepe. acuit.

MONTICOLA, pe. cor. Oui. Meta. 1. Et nimphae, satyrique, & monticolae Syluani. Man. Maxima monticolae ueniunt e rupibus ad nos. antepe. acu.

MONTOSVS, pe. pro. Ver. Aene. 7. Et te montosae misere in praetia Narcae. Aie Setaeus. Quid in montibus est positus. penult. flect.

MONTATVS, pe. pro. Sta. The. 9. Signa dedit, autem gelidus montana Cytheron, alias legitur montana. pe. flect.

MORA,

MORA, pen. cor. Stat. Syl. 1. Annorumque moras, stabit dum terra, polusque: Verg. Aeneid. 4. Castigantque moras; opere omnis semita feruet. Sil. 3. Nec mora mulcentem securo momba sopore. Lucan. 1. Crassus erat belli medius mora qualiter undas. Oui. Metam. 1. Conciliumque uocat tenui mora nulla uocatos. Idem. Nec mora falcato nutantem vulnerat ense. Idem Fasti. 21. Dum feret tarda dulcia poma mora, per nuleu acuit.

MORBIDVS, pe. cor. Lucr. 6. Morbida nis hominum generi, pecudumque caueris. Idem. Copia conueniens ex omni morbida parte. Item legitur; Morbi da facta pecus totum corrumpit ouile. antepe. acuit.

MORDEO, pen. cor. Oui. de Trist. 4. Vulum de nostris dente momordit opus. Idem 3. Vulnereque aspexit fixumque hastile momordit. Verg. Aen. 12. Pro cubuit moriens, & humum semel ore momordit. Hora. Epist. 1. Contuderit uites, oleaque momorderit xstus. Sil. 6. Bellatoris equi, frenisque momordet ora. Sta. Syl. 3. Morderur, puerique timet Cytherea dolores. Cicero Atti. Valde me momorderunt epistolæ tuæ de Attica nostra. Idem. Si qua sunt in tuis literis quæ me mordent. antepe. acu. Ouid. de Medic. Munera mordaci interiere rubi.

MORIGER, pen. cor. Lucr. 4. Morigerisque modis, & mundo corpore culta. antepe. acuit.

MORDICVS, pen. cor. Hora. Ser. 1. Vnguibus & pullam diuellere mordicus agnam. antepe. acuit.

MORTNI, pen. cor. Verg. Aen. 8. Extremique hominum Morini, Rhenusque bicornis. Ait Seruius. Morini populi sunt Gallie finibus, qui Britanniam spectant. antepe. acuit.

MORIOR, pen. cor. Mart. 1. Pluribus ille mori uoluisse faucia telis. Oui. Metamorph. 2. Sed peperisse prius duo nos moriemur in una. Idem 3. Nunc duo concordēs anima morientur in una. Idem 14. Ad strepitum, mortemque time, cupidusque moriri. ubi admonet expo-

sitor, moriri secundum quartam declinationis coniugationem, cum frequentius secundum tertiam dicatur. Idem Fasti. 2. Mox tamen ipse perire non moriuntur. inulti. Verg. Buc. Nil nostri mi ferere mori me denique cogis. Idem Geor. 3. Hic lectis uitulo vulgo moriuntur in herbis. Iuu. Sat. 3. Piribus hic æger moritur uigilando, sed illud. antepe. acu. Cicero de Sen. Sapientissimus quisque æquissimo animo moritur. Idem. Adolescentes mori sic mihi uidentur. Idem pro Qu. Moritur in Gallia Quiritius. Oui. Fasti. 3. Quid me in desertis morituram liber arenis? Verg. Aen. 12. Flebat, & ardentem generum moritura tenebat. Idem 10. Desine, iam uenio moriturus & hæc tibi porto. pen. flec. Idem. Excussus curru moribundus uoluitur armis. Idem Geor. 3. Inter cunctantes cecidit moribunda ministros. Idem Aen. 10. Dexteræque ex humero neruis moribunda pendit. Ait Seruius. Moribundus, idest morienti similis: quod ita esse Sallustius ostendit, quasi uitabundus per trames, & saluosa loca exercitum ducta re: nam Iugurtha non uitabat legatum, sed eum uitare simulabar. Nam quia nomen est, ideo significat similitudinem, non passionem. At uide Vallam lib. 1. cap. 9. pen. flec.

MOROR, pe. cor. Hor. de Art. Nec circa uilem, patulumque moraberis orbem. Oui. Met. 1. Creuerunt, faciemque aliquando exere morauo. Idem de Pon. 4. Nec te missa super iaculorum turba moratur. Auso. Tu quoque dum rogas, dum per cunctanda moraris. Sta. Syl. 1. Impositus stratis, abitusque morabitur artibus. Verg. Aene. 11. Turne sed infelix teneros quid demoror armis. Cic. Atti. Quam mallem nunc in provincia morari. Idem de Or. Cum Athenis diutius essem moratus. Idem Atti. Ego morabor te. Idem. Libri ad Varronem nos morabantur. pen. acu. Sta. Syl. 3. Atque hospes non exulerat, nec plura moratus. Luca. 2. Culta siler, nudasque uado qui macra moratus. pen. flec.

MORIO, penul. cor. Mar. 8. Morio dictus erat, uiginti millibus emi. antepe. acu.

MOROSVS, penul. produ. Iuven. Sati. 6. Cum morosa uago singulti, & inguine uena. Ouid. de Art. 2. Nec tibi morosi ueniant fastidia morbi. Mart. 14. Si tibi morosa pro uirgine uerminat autis. penul. fleët.

MORPHEVS, pen. corr. non contractum. Ouid. Metamor. 11. Morpheus, non illo iussus solernius alter. Idè. Morpheus, qui peragat Thaumatis adita somnos. antep. acu. Vide Atreus.

MORSVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Moribus eripitur, cægentiaque ora relinquit. pen. acu. Luer. 5. Moribus affixe ualidis, atque unguibus ueneis.

MORS, producta. Hor. Ser. 1. Causa sed ignotis perierunt mortibus illi. acuit. Ouidi. Metamorph. 1. Perendum est mortale genus per tunc mortale iuro. Idem. An sit mortalis, nec erit dubitabile uerum. Idem 2. Sors tua mortalis non est modo tale, quod optas. Idem 3. Intrat Agenoream, corpus mortale tumultus. Vergi. Aen. 2. Mortales hebetat uisus tibi, & humida circum. penult. fleët.

MORTIFER, penultima corre. Mantuan. Mortiferas pecudes, iussuque habitare seorsum. Iuu. Sat. 4. Et cum mortifero prudens ueneno catullo. Idem 14. Mortiferum cum dote subit, quibus illa premetur. Mant. Chariis euadit sic mortificata deorum. antep. acu.

MORTARIUM, penul. corre. Iuven. Sat. 7. Et quæ iam ueteres sanant mortaria cæcos. Verg. Opuscu. Tum demum digitis mortaria tota duobus. Idem. Et clara famula poscit mortaria uoce. antep. acu.

MORVS, pro arbore, fami. generis. pen. produ. Ouid. Metamor. 4. Ardua morus erat niueis uberrima pomis. pro situ gen. est neutri. Idem 1. Cornaque, & in duris hærentia mora ruberis. Idè Fast. 4. Ille domum glandes excussaque mora ruberis. Vergi. Bucc. Sanguineis frontem moris & tempora pingit. Ouid. Fasto. 4. Nec pudet herbosum, dixi posuisse moretum. Vergili. Opuscu. Confler & effecti species, nomenque mortici. penul. fleët.

MOR, producta. Iuuenal. Sat. 10. Et qui-

bus aurata mos est fulgere lacerna. Persius Sat. 5. Vatibus hic mos est census sibi poscere uoces. Ouidi. Fasto. 4. Expositum mos est, moris mihi restat origo. Idem 6. Mos erat, & mens credere adesse Deos. Vergili. Acneid. 12. Cuius ob auspiciu infaustum, moreque sinistros. Iuuenal. Sati. 1. Nil erit ulterius quod nostris moribus addat. Qui. de Pon. 2. Moribus ista tuis iam initia nota dedisti. fleët.

MOS, penultima producta. Mantuan. Ex super hoc aliquid Moses cum regna uideret. Idem. Fatidicus Moses orbis dum scriberet ortum. Idem. Et ueluti Moses quondam maris æquora Rubri. Idem. Corda tulit secum, domuit Mossemque, Iouemque. Idem. Nam cum iam teneris Molen didicisset ab annis, penultima acuit. Latinè. Iuuen. Sat. 14. Tradidit arcane quodcumque uolumine Moses. Mantua. Excludit uariis Mo sea uolumina primum.

MOSELLA, penul. produ. Auson. Haud aliter placidæ subter uada læta mosellæ. penul. acu.

MOSOPTA, pen. cor. Ouid. Epist. Reddita Molopia Tyndaridis urbe foror. antenulti. acuit.

MOTO, penultima producta. Sil. 6. Motat utrinque caput, trepidos inde incitus ira. Vergi. Bucco. 1. Ludere tum rigidas motate cacumina quercus. Idem Aene. 3. Et fossim quoties morat latus infremere omnem. Lucan. 2. Et iam moturas ingentia pondera turres. Ouidi. Metamorpho. 1. Iussit, & humanas motura tonitrua mentes. pen. fleët.

MOTVS, pen. prod. Ouid. Meta. 2. Corripere uiam, pedibusque per aera motis. Idem 4. Motus uterque parens natirata uerba biformis. Luca. 1. Vigentesque animo motus, bellumque futurum. Ver. Geo. 1. Det motus incompósitos, & carmina dicat. Luer. 2. Motibus, unde hæc est ollis innata portestas. Idè. Motibus, ordinibus, posituris, denique quæ sunt metus. pen. fleët.

MOTVS, pe. cor. Oui. Met. 1. Cæsariem, cum qua terram, mare, sidera mouit. Idem. Perdere blâditias iuuenis, Deus, utque

neque mouebat. Idem 2. Vnde mouet
conitrus, uibrataque fulmina iactat. Idē.
Edidit hinnitus, & brachia mouit in
herbas. Idem 14. Sollicita procis, nec
quæ Lapytheia mouit. Idem de Trist. 4.
Nec nisi lufura mouimus arma manu.
Verg. Georg. 1. Et claro syluas cernes
aquilone moueri. Idem Aenei. 12. Tū
demum mouet arma leo, gaudatque co
mantes. Idem 7. Fleſtare li nequeo ſu
petus, acheronta mouebo. Idem 9. Ter
tia lux gelidam cœlo dimouerat um
bram. Idem 4. Caucaſus, Hyrcanæque
admorunt ubera cygnes. Stat. Syl. 1. Cui
Pean noua plectra moues. humeroque
comanti. Idem 3. O tum, quantus ego,
aut quanta uocia mouebo. Flac. 6. Mo
uit & Hyleas, ſupplex cum gente Sye
nem. Idem 7. Promiſi, ne falſe precor,
cūque ipſa morarer. Mart. 7. Mote
rit & ſeruis poſterizate tua. Cicero Off.
Pulchritudo corporis mouet oculos. Idē
Att. Neque illud me mouet. Idem. Quæ
me cauſæ mouerint. antepenultima a
cui.

MUCIDVS, pen. cor. Mart. 8. Garrulus
& uerbis mucida uina facit. Luu. Sat. 14.
Mucida cærulei panis conſumere fruſta.
antepen. acu.

MUCRO, pen. pro. Ouid. Met. 1. Obſidis
unius ingulum mucrone reſoluit. Idem
de Tristib. 4. Et iam conſliterat ſtriſto
mucrone ſacerdos. Stat. Syl. 1. Secutum
magnus quanto mucrone minatur. Idē
Theb. 10. Deniſſo mucrone rogat, no
deratius oro. Verg. Aeneid. 12. Ferreus
adcoſtas alio ſtat uulnere mucro. Ait
Seruius. Hinc apparet mucronem eſſe
cuiuslibet teli acumen. Manr. At Gal
li inſtantes ſtriſtis mucronibus hoſtem.
Idem. In uariis cedens uolitant mucro
nibus arma. Lucr. 2. Eſſe neque omni
no flexis mucronibus unca. penultima
arui.

MUGILIS, penultima correpta. Iuuenal.
Sat. 10. Verberibus quoſdam mæchos,
& mugilis intrat. antepenultima a
cui.

MUGIO, penult. cor. Mart. 5. At tibi ter
geminum mugiet ille topbos. Ouidi.
Metamorphoſi. 1. Mugiat, & timide uer.

ba intermiſſa reteptat. Idem 2. Mugit
& in teneris formoſus obambulat her
bis. Idem Faſt. 4. Vt uiculo mugit ſua
mater ab ubere raptō. Idem de Trist.
3. Mugiet & ueri uox erit illa bouis.
Flacc. 2. Monſtriferi mugire ſinaus, Si
gæaque poſſis. Stat. Syl. 1. Et ſenſit mu
gire ſorum mouet horrida ſancta. Ver
gili. Aeneid. 4. Nocturnoſque ciet ma
nes mugire videbis. Idem 8. Mugit
in Caci ſpem cuſtodite ſeſellit. Stat.
Theb. 3. Mugiat inſano penitus ſeclu
ſus in antro. Sil. 7. Maximaque Hercu
lei mugiuit numinis ara. antepenulti
acuit.

MUGITVS, penulti. prod. Ouidi. Meta
morphoſi. 1. Et conata queri mugitus
edidit ore. Idem 3. Ad cœlum fron
tem migritibus impulit auras. Idem 14.
Et lapides uiſi mugitus edere raucos.
Idem 15. Rumpit & immotas præbet
mugitibus aures. Vergili. Buc. Præ
des implerunt falſis mugitibus agros.
Idem Aenei. 12. Mugitibus uelui cum
prima in prælia taurus. Flacc. 3. Et
magis in arime magis ut mugitor anhe
lat. Manetian. Mugitu inſonuit lætē
& conuulſa ruina. pen. ſeſt.

MULCIBER, penultima correpta. Ouid.
Faſt. 1. Grande pater noſtri Mulciber
huius erat. Sil. 6. Ignis opem nato Mul
ciber ipſe tulit. Idem Metamorphoſi. 9.
Mulciber abſtulerat, nec cognoscenda
remanſit. Stat. Theb. 6. Finis erat lapſus
que putres, iani Mulciber ibat. Vergili.
Aeneid. 8. Hic Nomadum genus, & di
ſcinctos Mulciber Afros. Stat. Syl. 3.
Mulciber & caſtris exornat Pallada do
nis. Lucan. 10. Obſtruerat ſummani ſi
quis tibi Mulciber Aetnam. antepenul
acuit.

MULCIFER, pen. cor. Luca. 1. Ora ſerox
Siculæ laxauit mulcifer Aetnæ. antepen
nult. acu.

MULCTATVS, pen. pro. Vergi. Aen. 12.
Proſpexit triſti mulctatâ morte Camil
lam. pen. ſeſt.

MULCTALA, pen. pro. Verg. Georg. 3.
More patrum niuea implebunt mul
ctalia uaccæ. Ait Seruius, mulctra ſe
minea genere dicimus, hæc mulctra,
Et 3 & neu-

& neutro, hoc multrale. alii faciunt discrecionem, ut sit mulstra tēpus, quo mulgentur animalia, multrale uas, in quo mulgentur. Mantua. Plena ferunt, quibus alba greges multralia cōplent. penul. sicc.

MULCRO, penult. corrept. Stat. Sylu. 2. Mulcrae infans genitus, stat pectore demens. Idem. Quis tua colloquiis hilaris mulcebit amaris. Idem 5. Mulcerem, felixque tui spectator adesles. Vergil. Aeneid. 1. Et mulcere dedit fluctus, & tollere uento. Cicero in Arat. Vt res nulla feras possit mulcere procelas. Idem. Huic ceruix dextra mulcetur aqutri. antepe. acu.

MVL GEO, pen. cor. Ver. Buc. Ecl. 3. Atque idem iungat uulpes, & mulgeat hircos. Idem Georg. 3. Quod surgente die mulcere, horisque diurnis. antepenult. acuit.

MVLIER, penultima correpta. Horat. de Art. Desinit in piscem mulier formosa sepe ne. Vergil. Aeneid. 7. Mistra Deo mulier, postquam Laurentia uictor. Mantua. Cū muliere marem sociali fodere iungens. antepenultima acuit. Idem pectora quo pacto robur muliebribus omne. Idem. Ipse pudicitiam coluit muliebris passus. Vergil. Aene. 1. Aduenit qui ueltra dies muliebribus armis. Lucret. 4. Sine uirum soboles, siue est muliebris origo. Idem 5. Vt muliebribus id manibus concedere uellent. Mantua. Fœminei transgressa, nihil muliebriter agit. Martialis. Ad Scæzonem. Antethyrtinasque mulierum uocat uelles. uerum iambus est, ait Despauser. Sed ex augmento uide Mantua. Supra muliebris. pen. acu.

MVLIO, penultima correpta. Martialis. 13. Mulio quod non det taciturnis arcepe mulis. Idem 11. Mulio uiginti uenit modo millibus, Aule. Iuue. Sat. 3. Nam mihi comata iam dudum mulio uirga. antepe. acu.

MVLTI COLOR, penult. cor. Mant. Subtulit a templis, & multicoloria signa. antepe. acu.

MVLTI FIDVS, penult. cor. Mar. 3. Antua multitudine numerauit lana Tima-

uum. Idem 14. Multifido buxus quæ tibi dente datur. Ouid. Metamorpho. 7. Multifidasque faces in fissa sanguinis atra. Stat. Theb. 3. Multifida atcollens antiqua lumina cedro. Idem 10. Multifidam quercum flagranti lumine vibrat. Lucan. 10. Rursus multifidas reuocat piger alueus undas. antepenultima acuit.

MVLTI FORVS, penult. cor. Oui. Meta. 11. Longaque multiformi delectas tibia buxi. antepe. acu.

MVLTI MODVS, penult. corre. Mantua. Mox te multimodis iactatum casibus inter. Lucret. 6. Multimodis uarians, & paulo ostendimus ante. Idem. Nanque ita multimodis multis primordia rerū. Idem 3. Multimodis agitur, & omnes accipit in te. antepe. acu.

MVLTI SONVS, penult. cor. Stat. Theb. 8. Sæuæque multifonas exerceat pœna catenas. Idem Sylu. 3. Excipe multifono puppem Mærotica Sistro. antepe. acu.

MVLTIPLICCO, penult. cor. Ouid. de Pont. 4. Multiplicat tamen hunc grauitas auctoris honorem. Idem de Tristitia. 5. Cogitur & uires multiplicare suas. Mant. Multiplicare putas, quia nunquā atcollit in alium. Sil. 13. Multiplicat geminos patulo enutritur inque ripas. Vergil. Opus. Multiplicat nomen phoenix repa- rabilis ales. Idem Aeneid. 5. Multiplicem connixi humeris indutus, & olim Mantua. Multiplices uocum flexus mirare uolucrum. Vergil. Aeneid. 4. Hæc enim multiplex populus sermone replebat. Mant. Nullus adhuc suspensus erat, sed multiplicatis. penult. sicc. Cicero Qui. Fr. Vt multiplicata gloria descendamus. Idem Epist. Aucto exercitu, auxiliumque multiplicatis. antepe. acu.

MVLTI TTA, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Non facient aliquid tu multitia sumas. Idem. Si uideas, quæ roan decant multitra restem. Idem 11. Humida suspectis refo-rens multitia rugis. antepe. acu.

MVLTI VAGVS, pen. cor. Stat. Theb. 6. Nuntia multiuago Danaas perlaborat urbes. antepe. acu.

MVLTI ANGVLM, penult. cor. Lucret. 4. Multa rotunda, modis multis multan- gula

gula quædam. ante penultima acuit.

MULTIVUS, penul. cor. Mant. Multitudo ducem uictricem Triballia regna. antepenul. acu.

MULTICAVUS, pen. cor. Ovi. Meta. 8. Pumice multicauo nec leuibus atria totis. antepe. acu.

MVLVS, penult. produ. Auso. Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus. Marr. 12. Mulio quod non det, taciturnis accipe mulis. Horat. Ser. 1. Ac mula, nautæque caput, lumbosque saligno. Marat. 4. Vellera cum fumant Patavinæ mula triliæ. Iuue. Sat. 3. Crimine persona est, mulum sex milibus emit. penul. flect.

MUNDICIUS, penul. cor. Claud. Mundicie compri uultus, onerique, uel ipsa. Ovi. de Art. 1. Mundicie placeant fuscantur corpora campo. Hora. Car. ad Pyrram. Simplex mundicius? heu quoties fidem. antepe. acu.

MUNYCHIVS, pe. cor. Stat. Syl. 5. Quo non Munychiæ quicquam præstantius arces. Idem The. 2. Pallada Munychiis cui uon argiua per urbes. Ovi. Met. 2. Munichiosque uolas agros, gratamque Mineræ. antepe. acu.

MUNICIPES, pen. cor. Mar. 14. Municipem misit castra Sybilla suam. Idem 10. Municipes angusta mihi quos Bibilis Orgi. Idem 12. Municipem rigidi quis te Marcella Salonis. Iuue. Sat. 4. Vende re municipales fracta de merce siluros. Idem 14. Passum, & municipales Iouis aduexisse lagænas. antepe. acu. Idem 3. Quondam hic cornicines, & municipales arenx. Idem 8. Municipalis eques galeatim ponit ubique. Mar. 1. Egisti uitam semper Line municipalem. penult. flect.

MUNIFICO, pen. cor. Lucr. 2. Munificat tacita morrales muta salutem. Martia. 1. Vis te munificum Gargaliane uocem. Ovi. Fast. 3. Cui Numina munificus facti pete premia dixit. Hor. Ser. 1. Munificum esse licet, ueller bonus, atque benignus. Claud. Munificus laudis, sed non es prodigius auri. Mant. Nec superum cultus, nec munificentia maior. antepenul. acuit.

MUNIMEN, penul. produ. Sta. Theb. 7. Despectus, nec longa labor munimina durus. Idem 10. Hi præfata solo uellere munimina, at illi. Sil. 9. Hæc memorat, tum propulso munimine ualli. Lucan. 3. Explicat hæc patiens longo munimine cingi. Idem 6. Sed munimen habet nullo quassabile ferro. pen. flect.

MUNIA, penult. corre. Luca. 5. Consul uterque bagos belli per munia paries. Stat. Syl. 5. Cæsar, & Aufonius committit munia ferri. Auso. Qui mortem accuset, completit munia uitæ. Mantua. Munia nutrices cunis quæ lactea præbent. antepe. acu.

MUNIMENTVM, pen. prod. Iuue. Sat. 9. munimenta togæ duri, crassique coloris. pen. acu.

MUNIO, penult. cor. Verg. Georg. 4. Et munire fauos, & Dædala fingere testæ. Idem Aeneid. 8. Pendebat, fultoque emuniit obice postes. Iuueu. Sat. 8. Si lætus pigra muniret castra dolabra. Sta. Theb. 1. Emunire toros, altofque inferre tapetas. Sil. 3. Et lino munire latus, scelerataque succis. Claud. Adde quod & ripis steterat munitior hostis. Cicero in Car. Illam coloniam meis præsidis, custodiis, uigiliisque muniri. Idem pro Sest. Qui se præsidio munierit. Idem Atti. Nos firmissima hominum beneuolentia muniti sumus. Munio antepen. acu.

MUNITVS, penultima producta. Ouid. de Pont. 2. En ego non paucis quondam munitus amicis. Sil. 7. Munitis pastor stabulis per ouilia plausum. Mantua. Auguria, & munita magis loca de stinat arci. pen. flect.

MUNVS, penult. produ. Vergil. Aenei. 4. Quo ruit extremum hoc miseræ det munus amanti. Idem Buc. Paræ meæ Veneri sunt munera, namque notauit. Iuue. Sat. 20. Tantra in muneribus fiducia nullus ephæbus. Ovi. Meta. 1. Desinat inquiri, pete hanc Saturnia munus. Idem 2. Aut tu funesti ne sis tibi muneris autor. Idem 11. Munere regna capit, festisque palilibus urbis. Flacc. 3. Muneribus primas coniux percosia uel flect. Idem 10. Muneribusque sacram

- Ortigiam ditare superbis. Mar. 14. Munus erit, nihil est, ipse libellus erit. penul. flect. Idem 9. Mittimus ergo tibi parum munuscula cortis. Idem 7. Parua suburbani munuscula mittimus horri. Iuena. Sat. 6. Nulla iacens illic munuscula, nec queritur quod. Hora. Epi. 1. Non inuisa feres pueris munuscula paruis. antepe. acu.
- MURALIS**, pen. pro. Sil. 8. Muralis fossas odosum frangere nando. Idem. Hæsta comes dictis murali turbine pectus. Luca. 6. Obruat, aut uasti muralia pondera saxi. Verg. Aene. 12. Eminus in torquet murali concita nunquam. penult. acuit.
- MURANVS**, pen. prod. Sil. 4. Muranum ductor Libyx, ductorque Phalanx. Idem. Monce procelloso Muranum miserrae Anxur. Verg. Aen. 12. Muranum hic atavos, & ætuorum antiqua sonantem. Ait Seruius. Scimus enim solere plarunque fieri, ut primi regis reliqui nomen eius possideant. ut apud Romanos Augusti uocantur, apud Albanos Sylui, apud Persas Arsacide, apud Aegyptios Ptolomæi, apud Athenienses Cecropidae. Muranus pen. flect.
- MURÆA**, pen. pro. Ver. Buc. Murice iam croceo mutabit uellera luto. Idem Aene. 5. Concessæ cautes, & acuto in murice remi. Ouid. Meta. 1. Extantem, atque humores innato murice tectum. Hora. Ser. 2. Marice Baiano melior lucrina Peloris. Ouidi. de Art. 1. Consule de gémis de tincta murice lana. Sil. 8. Murice nec Libyco, statque humectata Vo manus. pen. acu.
- MURÆNA**, pen. pro. Mart. 13. Quæ nactæ in Siculo gradus muræna profundo. Hor. Ser. 1. Muræna præbente domum capitone culinam. Idem. Afferitur squillas inter muræna natantes. Iuue. Sat. 5. Vitroni muræna datur, quæ maxima uenit. pen. acu.
- MURIA**, penul. cor. Pers. Sat. 6. Tingat olus siccæ muri uaser in calice empta. Hor. Ser. 2. Quod pingui miscere mero, muriaque decebit. antepe. acu.
- MURMURVS**, pe. cor. Verg. Geor. 4. Frugibus, & quondam syluis immurmuratur auster. Idem Aen. 10. Spumens semifero sub pectore murmurat unda. Idem. Quæ uada non sperat, nec fracta murmurat unda. Pers. Sat. 2. Illa sibi introsum, & sub lingua immurmurat, o si. Sa. Syl. 5. Deficit, & nulli spoliata murmurat auræ. Cicero de Ar. Vidi hesterno die quendam immurmurantem. Idem Tuscul. Fremitus murmurantis maris. Idem ad Her. Vagire, mugire, murmurare. antepenul. acu. Sta. Syl. 1. Murmura, cum placidi ueritus turbare Vopiscæ. Ouidi. Met. 8. Murmure saxa solent, uidi contermina ripæ. Idem 1. Murmura compressit, tenere silentia cuncti. Idem 14. Murmur, & in terra toto præcumbere uuln. pen. acu.
- MURVS**, pe. pro. Ver. Buc. Quæ tentare Tethyn ratibus, quæ cingere muris. Idem Aene. 4. Muro cum ingentes æquataque machina cælo. Ovi. de Pont. 3. Oppida turritis cingatur eburnæ muris. Idem Fast. 4. Et nouus exiguo tempore murus erat. Stat. Syl. 1. Nunc neque de scissis cæpissent pergama muris. pe. flect.
- MVS**, pro. Iuu. Sat. 3. Et diuini Opici rodebant carnina mures. Ait Seruius Aen. 2. ibi. Heu quæ nunc tellus, & sunt paucæ. quæ us, producunt, ut senectus, iuuentus, silus, palus, seruicius, incus, thus, rus, mus, pus. flect.
- MVSA**, pe. pro. Hor. de Art. Musa dedit fidibus diuos, puerosque decorum. Ver. Buc. Syluestrem tenui musam meditaris auena. Idem. Agrestem tenui meditor arundine musam. Idem Aen. 1. Musa mihi causas memora, quo numine iæso. Stat. Syl. 1. Nec lassata uoce rotæ mihi numina musas. Sil. 1. Carthago da musa decus memorare laborum. pe. flect.
- MVSCVS**, pe. pro. Prop. 3. Quæ noua muscoso semina facta solo est. Ver. Buc. Muscosi fontes, & somno mollior herba. pen. flect.
- MVSAVS**, pe. pro. Ver. Aen. 6. Muscæ ante ornēs medium, nam plurima curba. & Romæ extat. Muscæ Græcis floruit in patribus. pen. acu.
- MVSCVLVS**, pe. cor. Luc. 8. Tegmine poples erat fenorū quoque musculus ornatus. Mant. Musculus in foricas alii properauit

perauit auerni. antepenultima acuit.
MUSICA, pen. cor. Man. Hic fit, ut error-
 nis imitari musica credas. Idem. Est ad
 hibernia choris de raso musica luxu. Au-
 so. Est & arundineis modulatio musica
 ripis. antepe. acu.
MYSTACIVM, pe. cor. Iuu. Sat. 6. Cau-
 sa nec est aqua recenam, & mustacia
 perdas. antepe. acu.
MVTIVS, pe. cor. Mar. 1. Vt re quā po-
 tuit contempro Mutius igne. Iuu. Sat.
 1. Quid refert discis ignoscat Mutius,
 an non. Idem 8. Quod miraretur cum
 Cocleite Mutius, & quæ. Per. Sat. 1. Te
 Lupe, te Muri, & genuinum fregit in il-
 lis. antepe. acu.
MYTILVS, penul. cor. Hor. Ser. 1. Hic
 mutilus minieris, at illi fuda cicatrix.
 antepe. acu. Oui. Met. 6. Vique salire
 solet mutillaræ cauda colubræ. Vergili.
 Aene. 11. Nomine Castillæ mutilata
 parte Canillam. pen. fleet.
MUTINA, penul. correp. Marti. 5. Fullo
 dedit Mutinæ hunc tibi capo dabo. Lu-
 ca. 1. His Cæsar Perusina fames, Muti-
 næque labores. Idem 7. Et Mutina, &
 Leucas pueros fecere Philippos. Prop. 2.
 Nam quoties Mutinam, aut ciuilia bu-
 sta Philippos. antepenult. acu. Ouidi.
 Fast. 4. Sic licet, & fuerit tamen Muti-
 centia Cæsar. Iuu. Sat. 16. Declamato-
 ris Muticensis corde uagelli. Manuian.
 Cùm Muticensis agri pecudes sunt uel-
 lere fuso. pen. acu.
MVTO, penul. pro. Hor. de Art. Seu cur-
 sum mutauit iniquum frigidus amnis.
 Flac. 6. Non ait, inuictoque gener mu-
 tabere patri. Mar. 3. Tu tamen es quin-
 tus, mutemus nomen amantis. Ouidi.
 Meta. 1. Quod solidum est, flectique
 nequit, mutatur in ossa. Idem. Inachi-
 dos uultus mutaerat ille iuuenem.
 Idem. Vt se mutarent liquidas orare so-
 rores. Idem 3. Dixit & aitoris sortem
 in contraria mutat. Idē 14. Inde & for-
 mā uiros, animal mutauit, ut idem. Idē
 de Pont. 3. Sed neque mutatur nigra
 pice lacteus humor. Lucr. 1. Sic alias
 aliis rebus mutarier omnes. Verg. Buc.
 Murice iam croceo mutabit uellera lu-
 to. Idem Geo. 1. Mutauerunt uias, & Iup-

pter humidus auster. Idem Aen. 2. Mu-
 temus clypeos, Danaumque insignia no-
 bis. Idem Buc. Et mutata suos requie-
 uit flumina cursus. Hora. Ser. 2. Muta-
 tus Palemon ponas insignia morbi. Lu-
 ca. 10. Exerit, & uarii mutator, circu-
 lus anni. Cicero de Prouinciis. Postea
 quàm rebus gestis nientes uestras, uol-
 untatemque mutastis. Idem pro Do-
 mi. Cui quidem cùm Clisiam dedis-
 ses, mutastis passionem. Idem in Or.
 Ennius pro Afris immutat Africam. pe-
 nult. fleet. Iuu. Sat. 6. Alcellum, & si-
 milis si permutatio detur. Verg. Aen.
 11. Multa dies, uariisque labor muta-
 bilis xui. Oui. Met. 2. Corripe lora ma-
 nu, uel si mutabile pectus. Idem Fasto.
 4. Quod si fortè tibi non est mutabile
 pectus. antepe. acu.

MVVS, pen. pro. Mart. 1. Nzuia si non
 sit, Nzuia mutus erit. Ouid. Meta. 10.
 Carpitur accliuus per muta silentia tra-
 mes. Sta. Sylu. 2. Elysi steriles ramos,
 mutasque uolucres. Luca. 1. Et tacito
 muros uoluunt in pectore questus. Iu-
 ue. Sat. 15. A grege mutorum, atque
 ideo uenerabile foli. pen. fleet.

MVTVS, pe. cor. Luca. 4. Expauit Me-
 dea nefas, sic mutua pacti. Iuu. Sat. 15.
 Tantum animas nobis, animum quoq;
 mutuus ut nos. Mar. 5. Mutua & uobis
 ter quinquaginta dedisti. antepe. acu.

N

NABAL, pen. cor. Manr. Quem
 fertur coluisse Nabal, quo tem-
 pore Saulis. pen. acu.
NABATHÆVS, pe. pro. Man-
 tua. Ergo per Aegypti populos, Naba-
 thæ per arua. Iuu. Sat. 11. Et quos de-
 posuit Nabathæo bellua faleu. Ouidi.
 Met. 1. Eurus ab Aurora Nabathæaq;
 regna recessit. Idem 4. Chaonius Mol-
 pheus dextra Nabathæus Erhomon. Lu-
 can. 4. Torsit in occiduum Nabathæis
 statibus orbem. pe. acu.

NABVOLVS, pen. cor. Mar. 1. Cùm cla-
 niant omnes, loqueris tu Nzuole sem-
 per. Idē. Ecce tacet omnes, Nzuole dic
 aliquid.

aliquid. Idem 2. Non metuas mortem
Necule, sed timeas. Idem 3. Mencia
cum doleat puero, tibi Necule culus. an
tepenult. acuit.

NAICVS, penult. cor. Prop. 2. Suppo-
sit accipiens Naica dona manu. antepo.
acuit.

NAIS, penult. cor. Vergil. Buc. Ecce fe-
runt nymphæ calatis tibi candida Nais.
Stat. Syl. 1. Ore bibat fontes miratur
dulcia Nais. Idem. Et nunc ignaro fos-
sam, uel lubrica Nais. Lucan. 9. Vnde
puer raptus cælo quo uertice Nais. Oui.
Fast. 4. Nais an ut canes; nimiumque
potentibus herbis. Idem Met. 4. Nais
ab his tacuit: pueri robur ora notauit.
Idem. Vicinus & meus est, exclamat
Nais, & omni. Vnde Græci Naiades
appellant flumina, seu fontium nym-
phas. penult. flebit. Stat. Syl. 2. Nai-
des, & faciles, satiseit, date carmina Fau-
ni. Idem Naiados, auersa fertur terigis
se sagitta. Idem. Naiades obliquasque
notat Proserpina uultu. Idem 1. Nec ti-
bi sulphureis lacrimæ Naiades aneris. Idem
Achill. 2. Naiades Aeneis iuxta Diana,
feroxque. A nostris verò Naiades a Na-
ias appellantur. Ouid. Met. 1. Naiades
ignotant, tgnorat & Inachus ipse. Idem
14. Naiades hoc pomis & odore flore
repletum. Mart. 6. Naiades, & luctus sen-
tiat ipsa Therys. Ouid. Met. 11. Nai-
ades, & Dryades passos habuere capillos.
Naias interdum, testante Despauit. tri-
syllabum mutata, consonantem in uoca-
lem. Oui. Met. 1. Naias una fuit, Nym-
phæ Syringa uocabant: quandoque bi-
syllabum admittit consonantem i. Ouidi.
Fast. 5. Naias Amalthea Cretæa nobilis
Ida. Idem 4. Illa perit, fatum Naiados
atbor erat. Hæ dictiones modò quat-
tuor syllabis, modò bisyllabis efferun-
tur. Verg. Buc. Ecl. 6. Aegle Naiadum
pulcherrima, iamque uedenti. Ouidi.
Met. 14. Numina Naiades quas Albu-
la, quasque Nimici. Naias bisyllaba. pe-
nult. flebit.

NANVS, penult. prod. Iuuen. Sat. 8. In
signis nanum cuiusdam Atlanta uoca-
mus. pen. flebit.

NAPPAR, penult. pro. Vergi. Georg. 4.

Tende petens pacem, & faciles uenerare
Napeas. Fontium nymphæ sunt sicut
Naiades. Ouidi. Met. 3. Deque lupo
contempna Nape, pecudesque secuta. pe-
nult. acuit.

NARIS, pen. pro. Oui. Met. 2. Quos in
pectore habent, quos ore, & naribus ef-
flant. Idem 15. Naribus, & parulo par-
tem naris euomit ore. Iuuen. Sat. 14.
Sed caput inestum buxo, naresque pi-
lofas. Sil. 6. Non laceræ nares, sed data-
que lumine morsu. Idem 3. Nare sigax
è calle ferax perterrita lara. Lucan. 2.
Hic adres alius spicantina naris adun-
cæ. Idem 9. Et parulæ nares sudos iu-
bet omnia plenis. Vergil. Georg. 1. Su-
spiciens parulis captauit naribus auras.
Idem Aeneid. 12. Solis equi, lucenique
elatis naribus affiant. Mart. 1. Fons bre-
uis atque modus breuiter fit naribus un-
cis. Ait Priscii libro 6. Næ monosylla-
bum natis ingenituo nomē proprium
est fluuii, nam si nasum significare ueh-
mus, hæc naris huius naris proferimus.
penult. flebit.

NAR, pro. Ver. Aen. 7. Sulphurea nar al-
bus aqua, fontesque Velini. Ait Ser-
uius. In uia Flaminia est ciuitas Nar-
nia in montibus posita, quibus subest
Nar fluuius, qui Tyberino coniungi-
tur. flebit.

NARCISVS, penult. pro. Stat. Syl. 1. Hic
te perspicuum melius Narcisæ uideres.
Idem Theb. 7. Narcisum, sed Thespi-
cis iam paller in agris. Mant. Sors tua
Narciso similis Narcisus in undis. pen-
acuit.

NARITVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 1.
Pro duce Naritio docti mala nostra poe-
tæ. Idem Fast. 4. Dux quoque Naritius
testes Lestrigones extant. Idem Met.
15. Romechiumque legit, Caulonia,
Naritiamque. Verg. Aeneid. 3. Hic &
Naricii posuerunt mœnia locri. antepo-
nult. acuit.

NARIX, penult. pro. Oui. Met. 14. Na-
ricisque heros a uirgine, uirgine rapta.
penult. acu.

NARRO, pen. pro. Stat. Achil. 2. Narra-
bor famulis, aut dissimulata latebo.
Mantuan. Iudicium reddit uerum nar-
ratio

ratio uera . antepenultima acuit . Cicero. Att. Narro tibi, hæc loca uenusta sunt. Idem malè narras de nepotis filio. penult. acuit. Claud. Narrator me cogit auus, nam usque remoti . penulti. flectit. Persf. Sat. 5. Quod later arcana non enarrabile fibra . antepenultima acuit.

NARNIA, penulti. cor. Sil. 8. Narnia & in festum nebulis humentibus olim . antepenult. acu. Vide Nar.

NARTHESIA, pen. cor. Mart. 14. Artis ebur modicæ NARTHESIA cernis habere. antepen. acu.

NASAMON, pen. cor. Luca. 9. Quas Nasamon gens dura legit, qui proxima ponit. Idem 4. Maurus inops Nasamon missi Garamante perusto. Claud. Aethiopem nobis generum Nasamona maritum. Sil. 3. Hinc coit aquoreis Nasamon inuadere fluctu. Idem 6. Exanimus Nasamona tyren super ipse iacebat. Idem 9. Bellator Nasamon, unaque inimamior arctus. Idem 15. In Garamanras iter, Nasamonicosque triumphos. Idem 7. Proximus huius saculo Nasamonius occidit Idmon. Ouid. Met. 5. Et Nasamoniaz Dorilas ditissimus agri. Str. Syl. 4. Mox Nasamoniacæ decus admirabile regi. antepen. acu.

NASARET, pen. cor. Mant. Nasaret ad Libani cedros, priscamque Damascum. antepen. acu. Idem. Progenies sortita tribum Nasarenus ab urbe. penult. flect. Vide Abram.

NASCOR, pen. pro. Mant. Nascitur ardentem Cleopham ueneramur ad aras. Cicero Off. Quæ non hominibus ab hominibus nascitur. Idem Tusc. In miseriam nascimur sempiternam. penultima acuit.

NASICA, pen. pro. Horat. Ser. 2. Capta torque dabit risus Nasica Corano. Idem. Ut legat, orabit multum Nasica negat. Mart. 2. Inuitas tunc me, cum sis Nasica uolatum. Ouid. Fast. 4. Nasica accepit templi non perstitit autor. penult. flect.

NASIDIANVS, pen. pro. Mart. 7. Aut uigila, aut dormi Nasidiane tibi. penult. flect.

NASIDIENVS, pen. pro. Horat. Ser. 2. Nasidienus ad hæc, tibi diis quæcunque precaris. penult. flect.

NASIDIVS, pen. cor. Luca. 9. Nasidium Marfi cultorem torridus agri. antepen. acuit.

NASO, penult. pro. Mart. 5. Norat Nasonem sola Corynna suum. Idem. Sin tibi Nasones, Virgiliusque uides. Ouid. de Trist. 1. Quam procul a nobis Naso solalis abest. Idem. Ingenio perii Naso poeta meo. Idem de Pont. 3. Naso suo posuit nomen cui penè sodali. Idem Fast. 5. Floreat ut roto carmen Nalonis in xuo. Stat. Syl. 1. Naso Tomis diuelque foco lucente Tibullus. penultima flect.

NASVS, pen. pro. Mart. 1. Et pueri nasum rhinoceronis habent. Persf. Sat. 3. Ingeminant tremulos Naso crispante cachinno. Hor. Ser. 2. Rancidum aprum aniqui laudabant, non quia nasus. Idem 1. De pygis nasuta breui latere, ac pede longo est. Mart. 14. Nasurus sis usque, licet, sic denique nasus. penultima flectit.

NATALIS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Hic nate natalis erit, tu Troica dignus. Ouid. Met. 2. Arcas adest, ter quinque ferens natalibus annos. Idem Fast. 4. Iuraque dat cælo, terræ, & natalibus undis. Idem de Pont. 1. Nescio qua natale solum dulcedine cunctos. Idem 4. Natalem ludis fecit celebrare Deis. Mant. Atque tuum primæ celebrant natale calendæ. penult. flectit. Iuven. Sat. 11. Et natalitium cognatis ponere lardum. Persf. Sat. 1. Et natalitia tandem cum Sardonicæ albus. antepen. acu.

NATES, penult. cor. Claud. Velauit, natesque nates, & terga reliquit. Iuven. Sat. 6. Et solea pulsare nates, quod de lipis, inde est. Persf. Sat. 4. Elisasque nates, la besactent fortipe adunca. Mart. 1. Dimidiasque nates Gallica palla regis. Idem 2. Confidis natis? non est pædico maritus. penult. acu.

NATTO, pen. cor. Iuven. Sat. 1. Natio eodem est videns maiore cachinno. ante penult. acu.

NATIVVS, penult. pro. Ouid. Met. 9. Es leuibus

leuibz tofis narium duxerat annos.
Idem Fast. 5. Et moles narium loco res
nomina fecit. Mart. 9. Vellera natino
paller ubi flaua metallo. Sil. 10. Non
coniux narium adorant non uincta pro-
pinquo. pen. flect.

NATO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ore natant,
tristisque cadunt in uerba lituræ. Lu-
ca. 4. Cesaris arma natant, impulsque
gurgite multo. Idem. Expectant im-
bres quorum modò cuncta natabant.
Sil. 14. Innatat albus olor, pronòque
immobile corpus. Mart. 1. Vis puto,
cum libro, Marce natare tuo. Idem 6.
Canaque sulphureis nympha natatur
aquis. Ouid. Fast. 6. Pifcis adhuc illi po-
pulis sine fraude natat. Verg. Aeneid.
3. Frangeret ad saxum, sanieque asper-
sa natarent. Ait Seruius Aeneid. 1. ibi.
Apparent rari nantes in gurgite ual-
lus. huius uerbi nato prima positio est no-
tas, nat: & nare prima producta, unde
natate sic prima breui in eadē signifi-
catione. Cic. in Ant. Natabant pauimeta
uino. Idem de Nat. In quo quidem ma-
gistu mihi natate uisus es. penult. acu.
Stat. Syl. 1. Festiatus nunc fama sinus,
pelagusque natatum. Idem. Aut ingens
in stagna cadit, uitreasque natatu. Idem
3. Littora tranquillo artatim ambire
natatu. Ouid. de Remed. Pugnāt in-
ad uersas ire natator aquas. penultima
flect.

NATVS, penult. pro. Hor. Ser. Octoginta
annos natus, cui stragula nestis. Idem.
Natus dum ingenuus persuades hoc ti-
bi verè. Mart. 1. Omnibus ut natis tri-
fle pateret iter. Idem 6. Iulia lex popu-
lis ex quo Faustine renata. Ouid. Met.
1. Natus homo est, siue hunc diuino se-
mine fecit. Idem. Persufus multo nato-
rum sanguine terram. Flacc. 2. Nato-
rumque locis, uacuzque in niensibus ur-
bis. Mant. Natorum uero princeps Aga-
perus, & alter. Oui. Met. 15. Nate dea,
si nota satis præfagia nostræ. penult.
flectit.

NATRICES, pen. pro. Mant. Natrices co-
lubros, & cætera quæ per eremum. pen.
acuit.

NATVRA, pen. pro. Ouid. Met. 1. Hanc

Deus & melior litem natura diremit.
Idem 15. Concipit & quæ sit rerum na-
tura requirit. Idem de Pont. 4. Lenem
te miseris genuit natura nec ullis. Idem
de Trist. 1. Omnia naturæ præpostera
legibus ibunt. Mant. Natura ingenuas
erat inclinatus ad artes. Verg. Opuse.
Hic natura suos alio tenuis ima per or-
bem. Ouid. Metamor. 14. Adde quod
est iuuenis, quod naturale decoris. Lu-
cret. 6. Omnia quæ naturali ratione ge-
runtur. pen. flect.

NAVALIS, pen. pro. Mart. 1. Nete de-
cipiat ratibus naualis Enyo. Idem. Ec-
hæta nauali sollicitare tuba. Oui. Met.
3. Haud aliter quàm si sicum nauale te-
neret. Idem Fast. 4. Mox dea est, opert-
que facit, naualibus exit. Idem de Tri-
stib. 3. In caua ducuntur quassæ naua-
lia puppes. Verg. Geor. 4. Diripientq;
rates alit naualibus ite. Stat. Syl. 4. Ly-
dia qua penitus stagnum nauale coer-
cet. Sil. 6. Nauali propulsa ratis, iam
nautica pubes. Flacc. 6. Ecce centum ge-
minæ lagi naualia Thebes. penultima
flectit.

NAUARCHVS, pen. pro. Mant. Spe Ve-
neris Nauarchus eum patulanter abegit.
Idem. Nam ueluti residens pupa-
pis Nauarchus in alta. Idem. Heu, quid
naus, Nauarchus ait, parat Aeolus ore.
Idem. Vela trahunt, faciuntque pe-
deni, Nauarchus Aristo. penultima a-
cui.

NAUBOLVS, penult. corr. Stat. Theb.
7. Naubolus Hippasides tous o mitis-
sime Lai. Flacc. 1. Hic & Naubolides
tortas insurgit in undas. antepenult.
acuit.

NAUFRAGVS, penult. corr. Stat. Syl. 2.
Naufragus imposita iacuit sub matre
Palæmon. Idem Theb. 9. Voluitur in
fluctus, heu cuius naufragus undæ. Oui-
di. Phyll. Mersa foret cana naufraga pup-
pis aqua. antepen. acu.

NAUFRAGIVM, pen. cor. Iuue. Sat. 12.
Naufragium uelis, ardentibus omnia
sunt. Sil. 14. Imum naufragium, mer-
sasque impioe profundo. Luca. 1. Nau-
fragium sibi quisque facit, sic urbe reli-
cta. Ouid. de Trist. 1. Naufragi tabu-
la,

la, qui petiere mei. Idem 6. Vidi ego naufragiumque viros & in equore mergi. Mant. Naufragio ut perhibent clauso de industria ad alti. antepenultima acuit.

NAVIFRAGVS, pen. cor. Ouid. Met. 14. Nauifragumque fretum gemino quod lictore pressum. antepen.acu.

NAVIGIVM, pen. cor. Vergil. Georg. 2. Aut ubi nauigiis violentior incidit euis. Idem. Nauigiis pinos domibus, cedrosque cupressos. Idem Aeneid. 5. Robora nauigiis aprant, remosque rudentes. Iuu. Sat. 1. Nauigio montem ascendit, fortesque poposeit. antepenultima acuit.

NAVIGO, pen. cor. Ouid. Met. 1. Nauigathic summa piscem deprehendit in ulmo. Hor. Ser. 2. Nauiget Antyciram: quid enim differ balatrone. Idem Epist. 3. Nauigat ac mediis hyemet mercator in undis. Scat. Syl. 3. Nauiget hunc multo Paphiz saturabar anomo. Verg. Aeneid. 1. Gens inimica mihi Tyrrhenum nauigat æquor. Ait Seruius. Nauigat æquor, figura est Græca: nos enim dicimus, per æquor nauigat. similiter etiam alio loco retrā, mare, sidera iuro. Cum latinicas exigit, ut addatur præpositio, & non uacat. Idem Aeneid. 1. Italiam fero, uacat ad præpositio. Cicero de Fin. Cum Xerxes maria ambulauisset, terraque nauigasset. Vide Ambulo ubi non uacat præpositio. Ideo Quintilianus Inst. 1. cap. de uerbis, & verbalibus ad monet. Est enim quidam tertius modus, ut urbs habitatur, unde & campus curritur, mare nauigatur: non enim licet dicere campus curritur a me, quia non dicimus, curro campum, sed per campum. Et si apud quosdam uacat præpositio, ut intelligatur, necesse est. ut supra apud Ciceronem. & Verg. Buc. Ecl. 6. Noltra nec erubuit syluas habitare Thalia. Nauigo antepen. acu. Vide Habito.

NAVIS, pen. pro. Ouid. Met. 2. Vtque labant curæ iusto sine pondere naues. Idem Fast. 4. Vis subit aduersus hospita naui aquas. Idem de Pont. 2. Cœpta te ne, quæso, nec in æquore desere naucem.

Iuu. Sat. 14. Curatoris eger, qui naucem mercibus implet. Verg. Aeneid. 1. Nauiibus infandum, amissis unius ob ira. Naues Aeneæ uersæ sunt in nymphas. Ouid. Met. 14. ibi. Stupea perripuit Phrygiæ retinacula puppis. naui pen. flectit.

NAVITA, pen. corr. Ouid. Fast. 4. Luce secutura tucos pete nauita portus. Idem de Trist. 3. Rarus ab Italia tantum nare nauita transiit. Idem de Pont. 2. Rectorem dubix nauita puppis amat. Idem Met. 8. Insula grata mihi Perimelem nauita dicit. Idem 14. Transformatæ foret scopulum quoque nauita uicat. Claud. Prodigiale rubens non illum nauita toto. Lucr. 1. Distinctum quoniam nec plenum nauiter extat. Vergil. Aeneid. 6. Nauita sed tristis nunc hos, nunc accipit illos. Idem. Nauita quos iam ut stygia prospexit ab unda. Epenchesis est figura, ait Seruius: ut nauita, pro nauita: Mauora, pro Mars: induperator pro Imperator. Vide Ales. antepenultima acuit.

NAVLOCHA, pen. cor. Sil. 14. Non herbosus iners, non Naulocha pigra Piricli. antepen. acu.

NAVLYM, pen. pro. Iuu. Sat. 8. Iamque tacet furor est post omnia perdere naulum. pen. flectit.

NAVMACHIA, pen. cor. Mart. 1. Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis. Idem. Hanc norint unam læcula naumachiam. antepen. acuit.

NAVPLIUS, pen. cor. Flacc. 1. Nauplius, & tortum non a Ioue fulmen Oileus. Ouid. Met. 13. Sed neque Naupliades facinus descendere tantum. Idem. Naupliades animi, uitæque traxit ad arma. antepenult. acu.

NAVSSO, penult. cor. Hor. Epist. 1. Nau sear ac lucuples quem ducit prima triremis. Verg. Georg. 4. Nau sear, arebant herbæ, & caua flumina siccis. Cicero in Ant. Suda, paller, quidlibet, modo me nau sear, facit. Idem de Nat. Quam ista effluentem nau seare. Idem Att. Epistola. Quam dedisti nau seans buthroto. antepenult. acu.

NAVSIAS, pen. cor. Mart. 12. Si mihi

- hi Nausicae patrios concederet horros.
ante pen. acu.
- NAVITHOVS**, penult. corr. Flacc. 9.
Nausithoi mare, sed Cronion penetra-
uit agens huc. Idem. Succedit mox Nau-
sithoo, quem agrestibus armis. antepen-
ult. acuit.
- NAVO**, penult. cor. Luc. 5. Qualibus hæc
resum geritur nunc summa nauando.
penult. acu. Mant. Hic operam nauauit
in hoc certamine grandem. Vide Na-
uus.
- NAVTA**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Nanta pi-
ger saxo religar, sternique supinus. Lu-
ca. 2. Hic fuga nautarum est cum rotas
Adria vires. pen. acu.
- NAVTVS**, pen. cor. Verg. Aeneid. 3.
Nauticus exoritur uario certamine cla-
mor. Flac. 1. Nauticus aut blandus testu-
dine defuit Orpheus. Lucan. 2. Nauti-
cus exagitet neu buccina diuidat ho-
ris. Mantuan. Nautica postremis hæc
sint bellaria mensis. antepenultima a-
cuit.
- NAVVS**, penultima prod. Sil. 6. Nauus
abire timor, dum cæca silentia, dum-
que. nauus dicitur strenuus, & diligens:
inde nauare strenuè facere. penultima
flectit.
- NAZARET**, pen. cor. Mant. Nazaret in
sidias metuens post illius iuit. antepen-
acu. Vide Abram.
- NA**, pro non, prod. Ne prohibentis ambi-
guum est, ne interrogantis corripitur
pro an. ne pro certè, ualde, utique, ita,
similiaque. dictio Græca est, & cum æ
diphthongo scribi. Vide Sæuio. Ouid.
Metamor. 1. Principio terram ne non
æqualis ab omni. Idem. Sed timuit, ne
forte facer tot ab ignibus æther. Iuuen.
Sat. 13. Ne dubitat ladas, si non eget
Anycira, nec. Mart. 1. Sed tu ne toties
domini patiari lituras. Luca. 9. Ne du-
bita miles rutos haurire liquores. Mart.
13. Ne uioles teneras præduro dentè
columbas. Vergil. Aeneid. 3. Tu ne ce-
de malis, sed contra audentior ito. Idem
12. Ne quæso, ne me lacrymis, neuè omi-
ne tanto. Idem 7. Ne fugite hospitium,
neuè ignorete Latinos. Idem Georg.
3. Ne saturare simo pingui pudeat so-
la, neuè. Iuuen. Sat. 1. Semper ego
auditor tantum, nunquam ne repo-
nam. Verg. Aeneid. 4. Solane perpetua
mœrens carpere iuuenta? pro an. Iuuen.
Sat. 1. Armigero simplex ne furor sex-
certia centum. Idem 5. Potricibus ne ri-
bi monstratur femina noto. Stat. Syl. 1.
Quis morum, fideique modus, nunquā
ne virili. Vergil. Aeneid. 11. Iusticiæ
prius mirer, belline laborem. Stat. Syl.
1. Monstrauitque artes neu uilis, flam-
ma caminos. Ouid. Metamorphos. 1.
Neu regio foret ulla suis animalibus
orba. Martialis. 1. Nene noceat lusus ri-
stis arundo tuos. Idem 4. Neue gra-
uis subita, te premet ires aqua. Stat.
Syl. 1. Nam neque plebeia, an dextro,
sine numine cteram. Mantuan. Nam
neque militiam, nec magna negotia
regum. Vergil. Buccol. Non ne fui-
satis tristes Amarillydis iras. Idem.
Atque superba pari fastidia? nonne
Menalcam? Stat. Syl. 3. Vsq̃ue Adeo-
ne parum lentas transire, paludes. Ver-
gili. Aeneid. 1. Tantane uos generis te-
nuis fiducia uestri? Idem 10. Omni-
potens genitor, tanton' me crimine di-
gnum. Air Seruius. Et constat mul-
tilatas partes orationis accentum in eo-
dem loco habere, in quo etiam inte-
græ habuerunt minores particulae, ue-
que, ue, ne, ce, quoties iunguntur a-
liis partibus ante se accentum faciunt,
qualislibet sit syllaba, quæ præcedit, si-
ue brevis, siue longa. ut, musque, huius-
ce, & hæc monila similiter proferuntur,
scilicet sub eodem accentu: ideo en-
clitice dicuntur, quia ante se accen-
tum adducunt: falluntur aliqui si-
gnantes acurum supra encliticas par-
ticulas, sic musaque: at contra musa-
que.
- NAC**, corr. sequente uocali. Martialis. 1.
Casta nec antiquis cedens Leuina Sabi-
nis. Idem 4. Ferre nec hanc possis, pos-
sis Coline, nec illant. Ouid. Metamor.
1. Ipsa quoque immunit, rastroque in-
tacta nec ullis. Idem. Vela dabant uen-
tis, nec adhuc bene nouerat illos. Idem.
An sit mortalis, nec erit dubitabile
uerum.

uerum. Iuuen. Sat. 3. Infelix nec habet quem porrigit ore tridentem. Mant. A superis holocausta, nec est præstantior illa. Flacc. 2. Sacra nec arcani Phrygius furor inuehit antris. Claud. Sæna nec humani parit contagia mundi. Stat. Syl. 1. Nobilitas nec origo latet, sed luce sequente.

NEAPOLIS, pen. cor. Stat. Syl. 4. Nec so-
lum fœtas secreta Neapolis aras. Mant.
Defensura lares, & regna Neapolis olim.
Verg. Opusc. Nunc extincta super rectis
que Neapolin inter. antepen. acu. Vi-
de Parthenope.

NEAERA, pen. pro. Verg. Euc. Infelix o
semper ovis pecus ipse nequam. penult.
acut.

NEATHVM, pen. pro. Oui. Met. 15. Præterit & Cyberim, Salentinumque, Neathum. pen. acu.

Nebulae, penultima correpta. Mart. 8. Hac fuerat nuper nebula tibi pagina per-
runtum. Ouidi. Metamorphosi. 5. Il-
lic & nebulas, illic consilire nubes. Idē.
Fronte sedent nebulæ rorant pennæ
que, sinuque. Idem. Et noctis faciem ne-
bulas fecisse uolucres. Sil. 14. Imple-
tur fumo, & nebula caliginis atræ. Ver-
gil. Georg. 2. Quæ tenent exhalat ne-
bulam, fumosque uolucres. antepen-
ultima acuit. Prop. 3. Quæ nebulo-
sa cauo rorat meania campo. Stat.
Thebaid. 10. Stas super occiduae ne-
bulosa cubilia noctis. penultima fle-
cit.

NEBRODES, penultj. prod. Sil. 14. Ne-
brodes gemini nutriri diuortia fontis.
Nebrodes moniculus est, ex quo ori-
tur Himera: Nebrodes syluofus est, & à
copia hinnulorum, qui nebrides dicun-
tur, nomen accepit. penultima le-
gitur.

NEBRIDES, pen. cor. Sil. 3. Nebrida &
hortano menas, nocturna Lyxo. Stat.
Syl. 1. Hic chelyn, hic flavam maculoso
nebrida tergo. antepen. acu. cl.

N E B R E S S A, pen. pro. Sil. 3. Ac Nebrissa,
Dionysius conficiat Thirsis. Vrbis est pro
pe æstuarium Hispaniæ. Vnde, ut opinor,
Antonium Nebrissæ fuisse Grammaticum,
undecunque doctissimum. pen. acu.

NEBULO, penult. cor. Mant. Non debes
adhibere illis nebulonibus aures. Hor.
Ser. 1. Cum ueto te fieri, uappam iu-
beo, ac nebulonem. Idem Epi. 1. Spongi
Penelopes nebulones, Alcioneque. Iuu.
Sat. 14. Mergere fœdulas didicit ne-
bulone parente. antepen. acu.

N E C V B I , pen. cor. Luca. 9. Necubi sup-
pressus pereat gener ob bene raptā . an-
tepenul. acu.

Nudo, penul. cor. Mart. 1. Nudus aper-
sed & hic minimus, qualique necari :
Idem. Explicat, & semper de tribus un-
necar. Ovi. Fast. 4. Agnaque nascendo
sepe necabat ouem. Idem de Trifib. 1.
Ore necatur accipiemus aquas. Iuue.
Sat. 6. Quem sterilem facit, atque homi-
nes in ventre necandos. Idem 1. c. Con-
cessit, necar hic ferro, necar ille cruentis.
Horat. Ser. 2. Quid refert uri, virgis,
ferroque necari. Cicero pro S. R. So-
lon nullum supplicium constituit in eum
qui parentem necauisset. Idem Parad.
Nihil igitur interest parentem quis ne-
cet, an ferum, ven. acu.

Necessitas, pen. pro. Mart. 1. Narravit, si quis Mario, putat esse necesse. Vergil. Aen. 6. Egerimus, nostri, & nimium me minisse necesse est. Lucr. 4. Esse triquetra aliis, ali quadrata necesse est. Idē 6. Perpetuo fluere, ac mitti fatere necesse est. pen. acu.

NECTAR, pen. prod. Stat. Syl. 4. Nectar
adhuc torua latus lunone bibebat.
Idem 3. Nectaris exclusio melior phry-
ge porrigit Hebe. Verg. Aeneid. 1. Sci-
pant, & dulci distendunt nectaris cellas.
Ovid. Met. 1. Flumina iam lactis, iam
flumina nectaris ibant. penult. acuit.
Mantuan. Nectaras fruges parit, am-
brostosque racemos. Idem. Nectaras
illic epulas libavit, & illam. Sil. 14.
Tunc quæ nectaris uocat ad certamen
Hymeron. Ouidius Metamorphos.
8. Nectaris quod alatur aquis, ego
Procrin amabam. antepenultima a-
cui.

NACIO, pen. cor. Ovi. Metamor. 2. Non
meruisse necem, qui non bene rexit
illos. Fasto. 5. Missa necem, sceleris
crimine damnat avos. Idem de Arr.

1. Et ne ceterorum sanguinolenta patiens. Ouid. Phyl. Stat. nece niatura tenerum pensare pudorem. penultima acuit.
- NEFAS**, pen. cor. Mart. 1. Heu quam pene nouum, porticus ausa nefas. Idem 5. Depræhendere nefas ad Tempora uerna reuerse. Oui. Met. 2. 1. Aut pia sunt, nullum que nefas, oracula suadent. Idem Fast. 2. Omne nefas, omneque mali purgamine causum. Idem 3. At quicumque nefas ausi prohibente Deorum. Stati. Syl. 3. Quid mirum plæbs cuncta nefas, & præmia slerunt. Verg. Aenei. 5. Et prohibete nefas, ollo certamine summo. penult. acu.
- NEFANDVS**, penult. pro. Ouid. de Trist. 4. Hæc prius ut memorant non inuidiosa nefandis. Sil. 9. Dædaleam repetens pennam, qui fraude nefanda. Vergil. Georg. 1. Eumenidesque satæ, tum portu terra nefando. Idem Aeneid. At sperate Deo memores fandi, atque nefandi. idest, iusti, atque iniusti. penulti. acuit.
- NEFARIVS**, penult. cor. Horat. de Art. Humana palam coquat exta nefarius Atreus. Prop. 3. Nefaria nefariis accubuit se nouis. antepen. acu.
- NEFASTVS**, pen. pro. Ouid. Fast. 1. Ille nefastus erit per quem tria uerba silentur. Mant. Quodque dies iuris uacuos dixeret nefastos. penult. acu.
- NESTO**, pen. pro. Stat. Theb. 7. Nestere fronde comas, & ad inspirata rotari. penult. acu. Cicero de Fin. Quid non sic ex alio nescitur.
- NEGŌ**, pen. corr. Mart. 1. Nondum satis, ait, mortem non posse negari. Ouidi. Met. 1. Vacca negaretur, poterat non uacca uideri. Idem 2. Officiumque negat mundo satis, inquit, ab æui. Idem de Trist. 1. Omnia iam fient, fieri quæ posse negabam. Idem de Pon. 4. Condere Danubius se tibi Nile negat. Hora. Ser. 1. Deimenteret ferro iure omnes Galba negabat. Stati. Syl. 1. Quis negæ, erubuit tanto spoliare nimistro. Luca. 1. Temperiem sagetes tellus in fida negabit. Sil. 1. Quæcunque ad laudem stimulant, somnumque negabant. penult. acu. Luca. 1. Inuidia factorum series, summisque negatum. pen. flest. Cicero pro Milo. Negant inueneri lucem. Idem Att. præcie negare.
- NEGŌGO**, pen. cor. Mart. 6. An dea formineum iam negligit hermaphroditum. Oui. Epist. Negligis absentes testor, mæ data mariti. Iuu. Sat. 2. Iugibus campique negligis officium cras. Idem 9. Negligit, atque alium bipedem sibi querit asellum. Cicero pro Clu. Et negligi non posse uidebatur. Idem in Ant. Antonius diem edicti obire neglexit. ante penult. acu.
- NEGOCIVM**, pen. corr. Horat. Epist. 1. Quandoctinque trahunt inuisa negotia Romam. Idem. Nec Cybaritica, nec Bitina negotia perdas. Claud. Sic patiens animus per tanta negotia liber. antepen. acuit.
- NELEVS**, pen. cor. Oui. Met. 6. Et Nelea Pylos nec adhuc Pytheia Træcem. Idem Epist. Pene. Nos Pylon antiqui Neleia nestoris arua. Idem Met. 2. Diuitis hic saltus, herbosæque pascua Nelei. ubi ait Raph. Est autem synecris duarum uocalium in unam, ut Furiæ Aiæcis Oilei. Stati. Theb. 4. Mictit opes, densasque Pylos Neleia turmas. antepenult. acuit.
- NELIDES**, pen. pro. Flac. 1. Nelidesque Periclimenus, quem parua Methone. penult. flest.
- NEMEA**, pen. cor. Stat. Theb. 1. Iam Nemea, iam Tenareis contermina lucis. Idem 2. Longa sonat Nemea nondum pastoribus ausis. Idem Syl. 1. Nec grauis aspexit Nemees frondetis alumnus. Idem 2. Nec formidatus Nemees ager, atraque poscunt. Mart. 1. Prostratum Nemees, & uasta in ualle leonem. Idem. Non Marathon taurum Nemees frondosa leonem. antepen. acu. Idem 7. Quot grauiora cadit Nemæo pondera monstro. Sil. 14. Abstinit Marte infido comitate Nemæis. Mani. 5. Cum uero in uallibus surgit Nemæus hiatus.
- NEMETES**, penultima producta. Ouid. Metamorpho. 12. Vulnus erat nullum, sanguis fuit ille Nemetes. Idem. Misce in ad-

- In aduersum Lycia de plebe Nemetem. penul. acuit.
- NEMESIS**, penulti. corr. Martial. 8. Fama est arguti Nemeſis formosa Tibulli. Idem 13. Tuffit amatorum Nemeſis laſcia Tibullum. Auſon. Vt fierem bello non ego ſum Nemeſis, antepenulti. acuit.
- NEMO**, penultima producta. Ouidi. Metamorpho. 2. Ante obitum nemo ſupremaque funera debet. Idem de Trift. 1. Id quoque quod nemo neſcit amare, docent. Idem. Eſt pretium, nemo pluris emendus erat. Stat. Sylu. 2. Nemo uetat ſatiare malis ægrumq; dolore. Mar. 11. Nemo domum pluris, Suſibiane, locat. Verg. Aeneid. 9. Turne quod optanti diuum promittere nemo. Ait Serul. Pro nullas poſuit, & eſt acyrologia: nã diuum nemo non poſſumus dicere: cùm proprie nempe ſit, nec homo. Cicero tamē de Nar. ait. Nemo homo, idem, nemo nec homo, nec Deus. pe. ſect.
- NEMOROSVS**, penul. prod. Luca. 6. Solſticiale caput nemoroſus ſubnouiſt oſtris. Mart. 9. Qua Triuiæ nemoroſa petit dum regna uiator. Ouid. Meta. 14. Conſtitit in ſummo nemoroſi colle palati. Sil. 5. Aduerſa fronte, ac circa nemoroſa minantur, Stat. Syl. 3. Spectat, & Icario nemoroſus palmite Gaurus. Idem Theba. 5. Et Pãros, & nemoroſa Thafos, crebraꝝque relucent. penultima ſectit.
- NEMORALIS**, penultima produ. Ouidi. Metamorpho. 3. Cuius in extremo eſt antrum nemorale reſeſſu. Idē 14. Quæque colunt Scythiæ ſtagnum nemorale Dianæ. Martia. 13. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porcos. penultima ſectit.
- NEMPE**, penul. produ. Iuu. Sat. 8. Quis generoſa putei, niſi forſia nempe uolucrum. Idem 10. Summus nempe locus nulla non arte petitus. Sta. Syl. 3. Horrarere uias, hæc menſa tua nempe benigna. Idem 4. Nempe times, nec Cerbereos Priſcilla tremiſcat.
- NEMROT**, penultima producta. Mantua. Audiit excelsa Nemrot dum conderet arcem.
- NEMVS**, penultima correpta. Martial. 1. Quale fuiſſe nemus creditur Heſperidum. Idem. Quid fruſtra nemorum dominum, regemque fatigaſ. Ouidi. Metamorpho. 1. Eſt nemus Aemoniæ prærupta quod undique claudet. Idem. Autorum nemorum, aut horum monſtra uerat umbras. Idem 3. Vt nemus intrauit letharæque corpora uidit. Ver. Aeneid. 7. Te nemus Angitiæ uietra te Fucinus unda. Idem Buc. Et nemus omne canet, nec Phæbo gratioꝝ ulla eſt. Stat. Syl. 1. Indulſit natura ſibi nemora alta citatis. Lucan. 3. Hunc non ruricolæ Panes, nemorumque potentes. Prop. 3. Albatius lacus, & ſociis nemoreniſis ab unda. penul. acu.
- NENIA**, penul. corr. Horat. de Art. Sci. mus & hanc neniã, petimufque, damuſque uiciſſim. Idem Epift. 1. Neniãquæ rectè, regnum facientibuſ eſſert. Oui. Faſt. 6. Neniãque in uolucres falſa figurat anus. antepe. acu.
- NEO**, penultima correpta. Oui. de Pont. 1. Nerunt fatales forſia ſila dex. Idem Ibin. Quæque ratum triplici pollice netis opus. Claud. Tandem ſila tibi neuerunt uleima parca. penul. acu.
- NEOCLIDES**, pen. prod. Oui. de Pont. 1. Arma Neoclides qui Perſica contrudit armis. pen. acu.
- NEOPTOLEMVS**, penult. corre. Vergili. Aen. 2. Pelideſque Neoptolemuſ, primuſque Machaon. Idem. Cæde Neoptolemuſ, geminoſque in limine Attidæ. Idem 3. Arma Neoptolemi, ſunt & ſua dona parenti. antepenultima acuit.
- NEPA**, penul. corre. Mantua. Vt nepa ſi cupis caudæ reſecetur aduncæ. Idem. Pars eſt libra nepæ, nam quas nepa porrigit ulnaſ. Manil. 2. Erigonen, iſtumque nepam, ſpolioque leonem. penult. acuit.
- NEPHELEIUS**, pen. cor. Lucan. 9. Quæ pelago nomen Nepheleiaſ abſtulit Hel le. antepe. acu.
- NEPESINVS**, pen. pro. Sil. 8. Hoſ iuxta Nepesina cohors, & equique Falſci. penult. ſect.
- NEPOS**, penultima correpta. Ouidi. Metamor.

tamor. 2. Pleonesque nepos ego sum, qui iussa per auras. Idem 3. Prima nepos interres tot tibi Cadme secundas. Pers. Sat. 6. Ut tuus iste nepos, olim factur anseris extis. Ver. Buc. Inserere Daphne Pyros, carpent tua poma nepotes. Idem Geor. 2. Tarda venit feris factura neposibus umbram. Idem Aeneid. 3. Iidem uenturos tollemus ad alitra nepotes. Ait Servius Aene. 11: ibi. Ars fuerat, pauperque domus, nec uota potumum. Hic & hxc pauper dicimus, nam paupera usurpatum est: sic Plaut. Paupera est hec mulier. sed hoc hodie non utimur: ea enim nomina, quae ablatiuo singulari in e, exeunt, si foemina ex se faciunt, similia faciunt: nec enim heteroclitica esse possunt, id est alterius declinationis, ut pnta, quia ab hoc hospite facit: hic & hxc hospes, dicamus necesse est. ab hoc leone, hic & hxc leo. ab hoc latrone, hic & hxc latro. ab hoc fullone, hic & hxc fullo. ab hoc nepote, hic & hxc nepos: nam ut neptis dicamus propter successioneis discretionem admissum est. Sciendum tamen hospita, paupere, leona usurpata a poetis. penulti. acu. Vide Hospita.

NEPTUNVS. penultima producta. Verg. Geor. 1. Neprune cultor nemorum, cum pinguis Cxx. Iuuenal. Sat. 13. Neptuni, qui bracteam de castore ducit. Horat. de Art. Terra Neptunus elassis aquilonibus arceat. penultima fleat. Vergilius Aeneid. 12. Et Mefapus equum dominitor Neptunia proles. Sil. 14. Et Neptunicolae transuerberat orationis. antepenultima acuit. Ait Servius Aeneid. 8. ibi. Et uicta compos uoluit praedare ramos. Nam cum de nomine Athenarum, Neptunus, & Minerva contenderent, & iussisset Iuppiter, ut illius nomino diceretur ciuitas, qui munus melius obtulisset hominibus: equum Neptunus, Minerva oliuam proutit: & statim, uicte, unde cum eius ramus alicui offerretur, indicat eum esse meliorem. hinc est illud prouerbum, herbam do, id est, cedo uictoriam: ut do tibi herbam, id est, fateor abste me uictum esse cum in ago

ne pugnauius. Vide Athenz.

NEQUAM, penultima producta. Horat. Ser. 2. Arma uiri nequam, & cessator Dauus, & ipse. Ait Varro de Analogia. Dicimus enim non habere casus mox, & uix, nequam habere, quod dicimus hic nequam, huius nequam, huius nequam. Priscianus libro 5. In am, inuenitur commune unum trium generum, & utriusque numeri. ne hic & hxc & hoc nequam. Cicero pro S. R. Serui nequam, & improbi. Horat. Ser. 2. Ipse uideretur sibi nequior omnis enim res. Mart. 6. Hxc coram domino, sed nequis illud in aurem. Idem 2. Esse sit grauitate cito nequiter, euge beate. Manian. Nequiter affectus feruens intravit oliuum. antepenulti. acuit. Ait Festus 12. Nequam omnis generis nomen, is est, qui ne tantiquidem est, quam quod habetur minimi. Vide Calpinum.

NEQUIOR, penultima correpta. Ouidius Metamorpho. 1. Quod solidum est, fleatque nequit, mutatur in ossa. Idem 2. Fleatque ignara nequeunt granitate moueri. Idem Fastor. 5. Quam nequam, dixit, uincere nulla fera est. Idem Heroid. Ut nequeas gemini ferre laboris opera. Vergili. Georg. 3. Ferraque ne blando nequeant superare labori. Idem Aeneid. 6. Nomen & arma locum seruauit te, & amice nequiu. Idem 9. Dextera quod nequeam lacrymas perferre parentis. Claudii. Denique si princeps castris horrere nequibo. Horat. Ser. 2. Quam nequire proci recto depellere cursu. Sil. 6. Nanque necis certus capere prohibere nequiret. Str. Syl. 3. Labitur, & nequeo, quantus mouet hominis horror. Cicero de Ora. Quidam quae sanare nequeunt. Idem de D. Demosthenes rho. literam dicere nequibat. Idem de Somn. Sicut solem intueri nequitis aduersum. antepenul. acuit.

NEQUIQUAM, penultima producta. Vergilius Aeneid. 12. Nequiquam trepidat, nequiquam spicula dextra. Idem 5. Nequiquam memoratus Eryx ubi fama per omnem. Idem Georg. 4. Ne-

quic-

quicquam in tectis certarim tenuia cæ-
ra. Idem 1. Nequicquam pingues paleæ
teret area culmos. Idem. Flaua Ceres
alto nequicquam spectat olympo. Ait
Seruius, nequicquam, idest sine causa.
nam semper duæ negationes unani con-
firmationem faciunt. Oui. Met. 2. Lut-
tus & in molli nequicquam lassor are-
na. penul. acu.

NEQUITIA, penultima correpta. Mart.
1. Nequitiam tellus scit dare nulla ma-
gis. Idem 3. Insignis fama, nequitiaque
puer. Idem 7. Lesbica, nequitia pasle-
ris orba sui. Idem 9. Cuius nequitias
vincere nemo potest. Claud. Ultra ne-
quitiam fractis, & prælia narrat. Ma-
nil. 2. Scuit nequitias pœnas iam ne-
xia vincit. Horati. Ser. 2. Nequitia &
nugis prauorum, & aniore gemellum.
Idem. Illum aut nequitias, aut uasri in
scitia iuris. Ouid. Fastor. 1. Nequitia
est, quæ te non finit esse senem. antepe-
acuit.

NEREVS, penultima correpta. Non con-
tractum. Lucan. 2. Hic primum ru-
buit ciuili sanguine Nereus. Idem 6.
Sensit aquæ Nereus melius mensura
sub undis. Sil. 14. Ex illo seruans rapi-
dus diuortia Nereus. Ouidi. Metamor-
phos. 1. Nunc mihi, quam totum Ne-
reus circumsonat orbem. Idem 2. Exa-
nimata iacent, ipsum quoque Nerea fa-
ma est. Idem 13. At mihi cui pater est
Nereus, quem cæcula Doris. Vergilius
Buccoli. Tum durare solum, & discul-
dere Nerea ponto. Idem Aenei. 2. Spu-
meus, atque imo Nereus ciet æquora
fundo. antepenultima acuit. Vide A-
treus. Idem 9. Aequoris esse deas, qua-
lis Nerea Clorho. Stat. Sylu. 2. Ne-
reis, & dulces rapuit de collibus uuas.
Idem 1. Proteaque, atque omnem Ne-
reida quærere iussit. Ouidi. Metamor-
phos. 13. Nereis his contra est reseru-
ta Crateide natam. Martial. 1. Lusit
Nereidum docilis chorus æquore toto.
Ouid. Metamorphos. 2. Nereides, syl-
uasque tenent delphines, & altis. ante-
penul. acuit.

NEREIA, penultima producta. Ver-

gilius Buccoli. Nerine, Galathea thy-
mo mihi dulcior Hyblæ. Ait Seruius.
Nerine patronymicum est Græcum:
nam feminina patronymica aut in
ias, ut Pelias, aut in eis, ut Atreis;
aut in e, ut Nerine. penultima ac-
cuit.

NERITIUS, penultima correpta. Ouid.
Metamorph. 14. Neritius Machareus
comes experientis Vlyssæi. Idem 13.
Neritisque domus regnum fallacis V-
lyssæi. Idem Fastor. 4. Duc quoque Ne-
ritius testes Lestrygones extant. ante-
penul. acuit.

NERITON, penultima cor. Sil. 15. Saxa
Cephalenum, & scopulos Neriton ag-
uis. antepe. acu.

NERITVS, penul. cor. Pers. Sat. 5. Bile tu
met Nerio iam tercia ducitur uxor. an-
tepenul. acu.

NERO, penultima correpta. Sil. 12. Ser-
uabis portæ Nero tu conuertere cohort-
tes. Luca. 1. Quod si non aliam uen-
turo fata Neroni. Stat. Sylu. 1. Par-
ua Neronea ne qui modo locus in un-
da. Martial. 1. Fucinus & pigri tace-
antur stagna Neronis. Idem 11. Sz-
pius ad palmam Præsius post fata Ne-
ronis. Manuian. Propterea Nero rex
indignabundus & ira. Idem. Cùm re-
geret terrarum olim Nero Claudius or-
bem. penul. acu.

NEVS, penul. prod. Luca. 6. Obscuram
in nubem tali spiramine Nesus. penul.
flect. Ouid. Heroi. Nesiades matres, Si-
ceidesque auras. antepenultima acuit.
Stat. Sylu. 3. Syluæque quæ fixa pelago
Nesida coronat.

NETVM, Neetum, Nethum, penul. pro.
Sil. 14. Et Netum, & Micre, pubesque
liquētis Acheri. ubi ait Petrus Marius.
Netum oppidum ad huc retinet nomen,
mutata una litera: dicitur enim notum.
Vide de situ Siciliæ.

NEVE, Ouidius Heroi. Neue reuer-
tendi liber, abesse uelis. Idem. Neue
putes, non ne, nisi cominus esse ti-
mendum. Horat. de Art. Neue minor
cecu sit quinto productior, at tu. Vide
Ne.

Nestor, penultima produc. Ouidi. Penel. Retulerat nato Nestor, at ille mihi. Idem. Nos Pylon antiqui Neleia Nestoris arua. Stat. Sylu. 1. Nestoreosque sitis qua nunc tibi pauper acerra. Mar. 9. Sæcula Nestorex per mensa Philene senectæ. antepe. acu.

Nescius, pen. cor. Ovi. Mer. 2. Nescia grarentur consolentur parentem. Idem 12. Nescius allumpis Priamus pater Aesacon alis. Stat. Theb. 9. Siue ibi nescierat, moestum uidet Hoplea tandem. antepe. acu.

Neuius, penultima correpta. Hor. Ser. 2. Neuius absentem Neuium eum carperet, heus tu. Idem. Quid mihi igitur suades ut uiuam, Neuius aur sic. Idem. Sæuus erit, nec sicut simplex Neuius unctam. antepe. acu.

Neuoleus, penultima correpta. Mart. 1. Ecce iacent omnes, Neuole, die aliquid. Iuuen. Sat. 9. Scire uelim quare torles mihi Neuole, tristis. Idem. Neuole, causa tui contra tamen ille quid affert. antepenul. acu.

Neuter, penultima producta. Luca. 2. Ut neuter tales pietas peritura querelas. De quo Maturinus de corrupto sermone loquitur, neuter trium est syllabarum: nitiosè enim profertur per eu, diphthongon, quam, teste Prisciano, nulla recipit Latina dictio, præter heus. Idem præcipit Ioannes Despaute-rius 1. de nominû generibus, ubi de Attagen loquitur, ibi. Hoc nomen neuter, neutra, neutrum, interdum dissyllabi feci, cum sit trissyllabum, quia nullo nomen Latinum au, diphthongum habet. itaque in Luciano neu, duz sunt breues. Antonius Nebrissen. tamen in metro cum eu diphthongo profertur ibi. Neutra filer, robur cum subere iunge laburnum. Dictio non nomen pro nomine sit tibi neutra. Neuter igitur antepenultima acuit. quia dictio est Latina, non recipiens eu diphthongo.

Nexilis, penultima correpta. Sta. The. 4. Nexilis in numero chalybum sub regmine thorax. Sil. 5. Lorica induitur

tortos huic nexilis hamos. Ouidi. Metamorphos. 2. Nexilibus plagis, syluæque Crymantidos ambit. antepenulti. acuit.

Ni, producta. Ouid. Fastor. 4. Hac quoque ni fallor, populo dignissima nostro. Iuuen. Sat. 3. Conuella Cumis satyrum ego ni pudet illas. Idem 10. Meritis pretio quod ni ubi dedurus essem. Vergilius Aeneid. 3. Ni teneant cursus, certum est dare lintea retro. Ait Seruius. Antiqui ni, pro ne ponebant: qua particula plenus est Plautus. Idem Priscianus libro 15. capit. de aduerbio. ni flectit.

Nicea, penultima correpta. Clau. Impleuitque Nicem iaculi, uitamque nocente. penul. acuit. Mant. Iuit, & hoc uidit primum, Nicea secundo. penultima flectit.

Nycæna, penultima producta. Mant. Tunc Synodus Nycæna fuit celebrata sub ipsa. pen. acu.

Niciteria, penultima correpta. Iuuenal. Sati. 3. Et Ceromatico fert Niciteria collo. antepenultima acuit.

Nicolaus, penultima producta. Mantuan. In toribus Nicolaus adest collegia patrum. Idem. Inter eos Nicolaus erat, sic nanque uocabant. Idem. Editus in lucem sterili Nicolaus ab aluo. Idem. Non fuit ad tantos igitur Nicolaus honores. Idem. Nunc rogat a stygio duci Nicolaus auerno. Idem. Cura uiro Nicolae tibi delubra locauit. penultima flectit. Idem. Si prolis uos pulsat amor Nicolaica templa. Idem. Nicoles, mores simul usurpasse uidetur. Idem. Nicoles Patareus adest, qui oracula Phœbi. Idem. Nicoles uiuentis opem collegia patrum. Idem. Nicoles proles Baldus si respicis anno. antepenul. acuit.

Nicodemus, penulti. produ. Mantua. Tum pius ablutum corpus Nicodemus, & unctum. Idem. Propterea nostrum ueniens Nicodenus ab ipso. Idem ad Nicomedeam traxit uelocius urbem. pen. flectit.

Nico-

NICOMEDIA, pen. cor. Mantuan. Para-
- Afiz uersus boream Nicomedia patrē.
Idem. Vetus Hyperborea Nicomedica
regna reliquit. antepē. acu. Idem. Hac
ope diuina fretus Nicomedis alumnus.
penul. flec.

NICOPOLIS, pen. cor. Mant. Ambraciz
- quā Nicopolim secla illa uocabant. an-
tepen. acuit.

NICROSTRATA, pen. cor. Mant. Quæ
- carmenta fuit, fuit & microstrata du-
plex. antepē. acu.

NYCTILEVS, pen. cor. Ouid. de Art. 1.
- Nyctileumque patrem, nocturnaque sa-
cra precari. Flac. 6. Vt fera Nyctilei pau-
lum per sacra resiliunt. antepenultima
acuit.

NICTIMEN, penul. corr. Ouid. Meta-
morphosi. 2. Crimine Nectimine no-
stro successit honor. Idem. Nictime-
nen? auis illa quidem, sed conscia uul-
pæ. Mantuan. Nictimene similes piceas
fugere per umbras. antepē. acu.

NIDOR, penultima producta. Ver. Geo.
3. Galbancoque agitare grates nidore
chelydros. Idem 12. Nidoremque am-
busta dedit, super ipse securus. Martia.
1. Pasceris, & nigra solo nidore culinæ.
Mantua. Sustulit, infecitque malis ni-
doribus auras. Lncr. 6. Cernimus è suc-
cis, aliud nidoris odores. Idem. Nidore
offendit nares, consopit ibidem. Idem
2. Nidor enim penetrat, qua succus nõ
it in artus. pen. flec.

NIDVS, penul. produ. Ouidi. Metamor.
8. Nec facit in ramis, altoque cacumine
nidos. Idem 12. Nidus erat uolu-
crum bis quatuor arbore summa. Idem
13. Parsque columbarum demptasque
cacumine nidos. Flac. 7. Mater abi ex-
celso producit in aere nido. Sil. 14.
Cum sonat halciones cantu, nidofque
natantes. penuli. flec. Mantu. Nidige-
næ prisci quosdam quæsi signa futuri. an-
tepenul. acuit.

NIGER, penultima correpta. Stat. Theb.
5. Promissaque trahunt pecudes niger
omnibus ariæ. Martia. 1. Pasceris, & ni-
gra solo nidore culinæ. penultima a-
cuit. Mantua. Aethiopes una quoniam
nigredine sordent.

NILVS, penultima corr. Martia. 1. Nec
- nihil a tanta nobilitate refert. Idem.
Quicquid agit Ruffus, nihil est, nisi Næ-
uia Ruffo. Idem. Ista linunt dentes ien-
tacula, sed nihil obstat. Ouid. de Pont.
4. Non potest in ponto dicere habere ni-
hil. Idem de Trist. 1. Quodcunque aspi-
cio, nihil est nisi pontus, & æther. Lu-
uena. Sati. 5. Venire nihil noui fruga-
lium hæc tamen ipsum. Luca. 1. Iam ni-
hil d' superi querimur scelera ipsa, ne-
fasque. Ouidi. de Pont. 3. Morre nihil
opus est, nihil Scariotide tela. Ecce
hunc legi uersum, nisi fit mendosus co-
dex. penul. acuit. Idem Metamorphosi.
3. Nil habet ista sui tecum uenitque,
manetque. Idem. Dixit opes morient-
que mihi nil ille reliquit. Idem. Nil
ibi quod credi posset mortale uidebant.
Idem Fasto. 4. Nil opus est, dixit, certa
mine Romulus ullo. flect. Ait Seruius
Aenei. 6. ibi. O uirgo, noua mi facies.
nam si pars sequens orationis a uocali
inchoet, nihil dicimus: ut, Hæc nihil in
uitis fas quenquam fidere diuis. sinau-
tem a cōsonante inchoet, nil ponimus
ut Iguenalis. Nil tale expectes, emit si-
bi multa uidemus. Tu lector contra Ser-
uii præceptum habes poetarum exem-
pla. Cicero pro Syl. Ego uerò mihi nil
assumo. Pers. Sat. 6. De nihilo nihil in
nihilum nil posse reuerti. Idem. Deque
auiā nihilum superest, accedo bouillas.
antepē. acu.

NILVS, penult. produ. Ouid. Metamor.
1. Nilus & antiquo sua flumina reddi-
dit alueo. Idem. Vltimus immenso res-
tabas Nile labori. Idem 2. Nilus in ex-
tremum fugit perterritus orbem. Idem
de Pont. 4. Cedere Danubius se tibi Ni-
le negat. Idem Metam. 15. Perque papy-
riseri septemflua flumina Nili. Mantu.
Nilus enim tulit hoc monstrum uiro-
sus omni. penul. flec. Mart. 12. Cum
tibi Niliacus porret crystallæ catastus.
Idem 13. Amphora Niliaci non sit tibi
uilis aceti. Iuu. Sat. 1. Cum pars Nilia
ex plebis, cum uerna Canopi. Luca. 9.
Lictore Niliaco focerunt iam stare puta-
ui. Idem. Rege sub impuro Niletica ru-
ra tenentem. Mantuan. Niligenam so-
le

ardentem, qui primus erenum. Sil. 13.
Niliria, heus quoties intrat mea pectus
praeterea terret. antipe: acu.

NIMBOSVS, penult. produ. Iuue. Sat. 4.
Cum quo de pluvibus, aut æstibus, aut
nimbofo. Ouidi. de Tristib. 1. Sæpe ego
nimbofis dubiis læstabar ab hædis. Idē
de Pon. 1. Vt fera nimbofo tumuesunt
æquora vento. Verg. Aeneid. 3. Mox &
Leuare nimbofa cacumina montis. pe-
nulti. flec.

NIMIRUM, penult. produ. Mart. 1. Ni-
mirum tinnit nostras fortuna quere-
las. Idem 11. Vicit nimirum, non uerò,
sed Parasinus. Stat. Sylu. 1. Nimirum
cūni nostra domus ego funera mœstus.
Ouid. de Art. 1. Inde propinator nimi-
rum multa propinat. quem accentum
haberi, uide Aliquando, uel nostras Re-
gulas.

NIMIS, penult. cor. Mart. 1. Sera nimis
uita est crastina uiue hodie. Idem. Si-
ue obscura nimis, siue Latina parum.
Ouidi. Metamorphos. 1. Barba grauis
nimis & canis fluit unda capillis. penult.
acut.

NIMIVS, penultima correpta. Sta. Sylu.
5. Imbre seges nimio rapida, sic ob-
uia puppi. Lucan. 1. Stare diu, nimio-
que graues sub pondere lapsus. Sil. 14.
Possē pati, & nimium fluxis confidere
rebns. Marcial. 10. Temperat hæc ter-
mas nimitos prior hora uapores. Ouid.
Metamorphos. 1. Quæ nimium placi-
cellus ait hisce delillat. Idem Fastor.
6. Flumina quæ nimis nouerat artis
opēni. antepen. acu.

NINOS, penultima correpta. Luca. 3. Et
felix, sic fama, Ninos uenosa Dama-
scus. Mantuan. Ceu ueteris illa Nini,
quæ prorulit uxor. pen. acu.

NIobe, penulti. correpta. Marri. 5. Pos-
sunt Hecubam, possum Nioben marri-
nia, sed si. Ouid. Metamorpho. 6. Di-
cta foret Niobe, si non sibi uisa fuisset.
Idem. Heu quantum hæc Niobe, Ni-
obe distabat ab illa. Idem de Tristib. 3.
Cūm faceret Nioben orbem Latonia
proles. Idem 6. Et Niobe festos du-
cat & orba choros. antepenultima a-
cut.

NIPHE, penultima producta. Ouid. Me-
tamorphos. 3. Excipiunt laticem, Ni-
pheque, Hyaleque, Rhanisque: penult.
acut.

NIPHATES, pen. prod. Verg. Georg. 3.
Addam urbes Afrix domitas, pulsūmq;
Niphates. penult. acu.

NISA, penultima producta. Vergi. Buc.
Coniugis indigno Nisæ deceptus amo-
re. Idem. Mopso Nisæ datur, quid non
speremus amantes? Stat. Sylu. 1. Hic
mouer Ortygia, mouet hic rapida ag-
mina Nisæ. Idem Theb. 7. Nisæ, Dio-
neisque aubus circumsona Tysbe. pe-
nulti. flec.

NISI, penulti. correp. Mart. 1. Non nisi
delecta pascitur ille fera. Idem. Quic-
quid agit Rustus, nihil est, nisi Nixia
Ruffo. Oui. Meramor. 1. De boue nil
superest formæ, nisi candor in illa. Idē
de Tri. 1. Dii maris, & coeli, quid eni-
nisi uota supersunt. Idem. Quodcunq;
aspicio nihil est. nisi pontus, & æther.
Luca. 1. Non nisi feruorum potuit post
bella gygantum. pen. acu.

NISVS, penultima producta. Ouid. Me-
tamorpho. 8. Alchætoe quam uisus ha-
ber, cui splendidus ostro. Verg. Bucco.
Quid loquar, aut Sylla Nisi quam fama
secura est. Idem Geo. 1. Insequitur Ni-
sus, quæ se fert Nisus ad auras. Idē. Ap-
parer liquido sublimis in aere Nisus.
Idem Aeneid. 1. Nisus amore pio pue-
ri quos deinde securus. penulti. flec.
Ouid. Fasto. 4. Et uos Nisei naufraga
monstra canes. Flac. 3. Nisicum Teta-
mon, & Opheltæ uana sonantem. Oui.
Metamorpho. 8. Vix sua, uix sanè uir-
go Niseia campos. Idem 3. Educari in-
de datum Nyphe Niseides antris. Idem
4. Additur his Nisus indetonsusque
Thyoneus. Idem Fast. 3. Nisidas nym-
phas puerum quærente nouerca. Luca.
8. Quæ rapidus Ganges, & qua Nyseus
Hidaspes. Idem. Et iuga tora uo-
cant Bromia Niseia quare. antepenult.
acut.

NITRO, penultima correpta. Stat. Sylu.
1. Vena mari, rupesque nitent, quis pur-
pura sepe. Idem. Sola niter flans No-
madum decisa metallis. Luca. 10. Para

auro

auto plumata nitet per signea cocco.
Ouidi. Metamorphos. 2. Virgasque, ut
versis, nitent salaria plantis. Idem Fa-
sto. 3. Vesta quoque, ut folio nitent ut
lata recenti. Idem 6. Ignea cum pura
ueste nitent humus. Martia. 12. Talis
eras mudo, consp. Pelops, positique ni-
tebas. Stat. Sylu. 3. Quod dominum cel-
sis nitent laquearibus aurum. Id. Theo-
1. Longa repenti ulla nitere crepuscula
Phœbo. Vergilius Aeneid. 1. Tristion
& lacrymis oculos suffusa nitentes. Ait
Servius. Est figura, quæ sit. quoties par-
ticipio præteriti temporis a passivo sum-
gimus casum accusativum, ut deiectus
animum, mœsta uultus, idest, habens
uultum mœstum. Cicero in Catil. Qui
nitent unguentis. Idem de Fin. Eorum
uides, quam uitate oratio. antepenul-
ta acuit.

NITIDUS, penult. corrept. Marti. 1. Ad
Procul nitidos officios lares. Idem 4.
Sufficit in nona nitidis octaua palestris.
Ouidi. Metamorphos. 2. Cuius ebur ni-
tidum fastigia summa tegebat. Idem 8.
Iam nitidum regente diem, noctisque
fugantem. Idem 14. En ego cum dea
sua nitidi cum filia solis. Idem de Tri-
stib. 1. Dum loquor, & semus exeo ni-
tidissimus alco. Lucena. Sat. 6. Turba
uit nitidos extinctos passer ocellos. Ver-
gil. Georg. 3. Cum positis nonus exu-
uis, nitidusque iuuenta. antepenulti-
ta acuit.

NITOR, uerbum, penultima producta.
Ouidi. Metamorphos. 2. Nititur, & me-
dicas exercet inaniter artes. Id. 3. Hic-
torias ad me respino nititur ore. Id. 2.
Nitor in aduersum nec me qui cetera
uincit. Idem Fasto. 2. Et frustra mu-
tuo nititur ore loqui. Idem de Pont. 1. 1.
Nititur in sylvas quoque redire suas.
Lucan. 4. Nititur aduersosque acies in
monte supina. Flac. 1. Nititur hic Ta-
laus, fractisque Leodocus urget. Man-
tuan. Nitent & sensu terricos anteire
Catones. Cicero Acad. Nitamur igitur
nihil posse percipi. Idem de Fin. Virtus
nititur honesto. Idem pro Cluen. Ar-
bores nituntur suis radicibus. Id. Atr.
Ad omnia nitor, non ad animum, sed.

ad uulnus reficiendum. Idem de Sene.
Optimi cuiusque animus maxime ad
mortalem gloriam nititur. penultima
flectitur.

NITOR, nomen, penul. correpta. Vergili.
Opusc. Atalacis opibus data uellera si-
nitor auri. Ouidi. de Pont. 2. Hocmi-
tor ille tui generis desiderat, hoc est.
Idem Fasto. 1. Flamma nitore suo tem-
porum uerberat aurum. Stat. Sylu. 2. Ac
primum, impleuitque toros, oculisque
nitorem. Lucr. 5. Et tamen ipsa suo si-
fulget luna nitore. pen. acu.

NITRUM, penul. produ. Martial. 14. Spa-
ma uocor nitri, dicor & Aphronitum.
Idem 13. Nitratu uiridis brassica sint a-
qua. Mantuan. Qui nitritotum cam-
pos, Sicæque rura. penul. fle. Nitrum
acuit.

NITUS, penultima correpta. Ouidi. de
Pont. 1. De nive manantis morisque
scit aque. Idem Metamorphos. 2. Et tan-
dem niuib. Rhodope caritura, mi-
nasque. Vergili. Aeneid. 12. Quiscari-
dore niues ante irent cursibus auras.
Stat. Sylu. 1. Raraque longæui niui-
bus christalla gelari. penultima acuit.
Stat. Sylu. 1. Excipis & dominæ niueis
a uulnibus obstat. Idem. Non talis ni-
ueos strinxit Lauinia uultus. Ouid. Me-
tamor. 1. Cornibus & niue pependit
ceruicæ iuuentæ. Idem 14. Candidior
folio niuei Galathea lignistris. antepen-
ta acuit. Ouid. de Trist. 5. Nec patria est
habitata tibi, sed ad usque niuosum.
Idem Metamor. 5. Veh nos Emathiis
ad Pronas usque niuosos. Luc. 1. Con-
stituis terras, uideo Pangæa niuosos.
Mantuan. Et regis, munisque lares Ve-
rona niuosos. Verg. Georg. 3. Ergo om-
ni studio glaciem, uentisque niuales.
Idem 4. Solus hyperboreas glacies, Ta-
naimque niualem. Stat. Achil. 1. Aera
domant temet, quatiturque niualibus
ora. Mart. 14. Massilæ fumos miscere
niualibus undis. pen. fle.

NO, nas. Ouid. Met. 1. Doridæque & na-
ras, quarum pars nare uidetur. Idem de
Tristibus 3. Si tamen incipiunt ali-
quæ huc adnare carine. Idem de Pon-
to 1. Et ducit remos, qua modo nauis.

aqua. Sil. 6. Crediderat, celerique fuga iam nabat Aquinus. Lucr. 3. Quam prolapsa foras enaret in aeris auras. Vergili. Aeneid. 6. Insuetum per iter gelidas enauit ad arctos. Ait Seruius. Nare enim & de nauibus dicimus: ut, natar nostra carina. Item. Et terris ad nare necesse est. & de molatu: ut, nare per æstatem liquidam suspexeris agmen. Idem in 1. Apparent rari nantes in gurgite uasto. Ait Seruius. Prima positio uerbi no, nas, nar: uno est mare, & prima syllaba naturaliter longa est, licet nare na, brevis sit in eadem significatione. Vide Nato, flect.

NOBILIS, penultima correpta. Luca. 3. Nobilis, & flauus sequeretur mista Britannis. Marti. 1. Nobile & Herculeum fama canebar opus. Idem. Demisitque animam nobiliora rego. Idem 10. Nobilis, & centum dux memorande uiris. Idem 14. Nobilius uillosa tegant tibi linthea ceterum. Vergili. Aeneid. 7. Nobilis & fama, multis memoratus in oris. Ouidi. Metamorphos. 1. Atria nobilium natalis celebrantur apertis. Idem Fastor. 4. Non ego nobilior posita est mihi regia celo. Clau. Nobilitat hunc fama decens, hunc robur in armis. Stat. Theb. 9. Nobilitare manus, infestaque sanguine tela. Idem Sylu. 1. Nobilitas gausa tulit, præfagaque formæ. Iuue. Sati. 4. Prodigio par est in nobilitate senectus. Vergil. Aeneid. 11. Nobilitas dabat incertum de parte ferebat. Ouid. Fasto. 2. Simplex nobilitas perfida tela caue. Marcial. 9. Pocula Mentorea nobilitata manu. Onidi. Metamorphos. 15. Nobilitata Dea, Scyllæque littora fertur. penultima flectit. Cicero Offic. Phalaris, cuius est præter ceteros nobilitata crudelitas.

NOBIS, penul. prod. Iuue. Sat. 2. O proceres censore opus est, an aruspice nobis. Stat. Sylu. 3. Cur nobis ignauus amor? sed pectore fido. Verg. Bucc. O Melibœ; Deus nobis hæc ocia fecit. penult. acu. Vide Mecum.

NOCTO, penultima correpta. Ouid. Metamorphos. 1. Dissidunt monitis, sed quid tentare nocebit. Idem. Sed nocet

esse Deum, præclusaque ianua lethi. Idem 2. Inuenies, noctuisse fuit, nam tempore quondam. Idem de Tristib. 2. Tantrum ne noceas, dum uis prodesse uidero. Idem de Pont. 1. Exceptis domino qui nuocere suo. Claud. Auribus Italiz factorum exempla nocerent. Vergili. Aeneid. 10. Omnes innocui, sed non puppi tua Tarchon. Stat. Sylu. 2. Excubat innocui custos laris, huius amico. Ouidi. Metamorphos. 15. Innocui simplex natum tolerare labores. Luca. 6. Innocuusque suas curarum liber in urbes. Cicero in Catil. Mihi nihil iam ab istis noceri potest. Idem Offic. Vt nō liceret sui commodi causa nocere alteri. antepe. ccu.

NOCTIVAGVS, penultima correpta. Vergilius Aeneid. 10. Noctiuago Phœbe medium pulsabat Olympum. Flacc. 1. Noctiuagum qui carpit iter non autem quiescit. Lucr. 5. Noctiuagæque faces cæli flammæque nolantes. Idem. Denique noctiuagi syluestria templa tenebant. antepenultima acuit.

NOCTU, penultima producta. Vergilius Georgi. 4. Noctæ leues stipulæ melius se nocte dedere. Ait Seruius. Noctæ autem non est aduerbium, sed nomen ablatiu casus: adeo ut ei Horatius iunxerit præpositionem: Vt iugulent homines surgunt de nocte latrones: nam aduerbium noctu facit, sicut diu. Salustius. Diu noctuque labore fatigare. Quintil. Instit. 1. Noctum & diu aliud est, quam dictum, & factum. Fla. 3. Spargere nunc seris ostendere noctibus ignes. Catull. Nimirum, æthereos ostendit noctifer ignes. antepenultima acuit.

NOBVS, penult. produ. Ouid. Metamorpho. 2. Aglauros, nodosque manu deducit, & intus. Idem 3. Colligit in nodum quauis erat ipsa solutis. Idem 10. Enodisque abies, cnuaræque glandibus ilex. Ver. Geor. 2. Fit nodo finus, huc aliena ex arbore germen. Idem. Aut rursus enodes, trunci refecantur, & altè. Idem Aeneid. 4. Cui pharetra ex humero crines nodantur in aurum. Stat.

Stat. Syl. 2. Libratnr fundo, rursusque enode cacumen. Oui. de Pont. 1. Tolere nodosum nescit medicina podagra. Idem 3. Nexaque nodosas angue Medusa comas. Idem Fast. 6. Nodosaque caue tendere ualle plaga. Hor. Epist. 1. Nodosa corpus nodis prohibere chiragra. Stat. Theb. 1. Ardua nodosof ceruis descendit in armos. pen. fleet.

NOB, pen. pro. Mant. Maximus ille fuit Noe, qui secula Pyrrhe. Idem. Quæ fuit ante dies Noe, cum terra profuso. Idem. Sicut aquis quondam Noe sua misit in orbem. Idem. Tunc uacuum leges Noe, imperiumque secuti. pen. acu. Idem pro genes fati antiquo de sanguine Noe. Latine.

NOLA, pen. pro. Sil. 12. Hinc ad Chalcidicam transfert citus agmina Nola. Idem. Campo Nola sedet crebris circumdata in orbem. Idem. Et Latice sese No lana ad mœnia torbæ. pen. fleet.

NOLA, penul. prod. Mart. 1. Nolo uirum facili redimere, qui sanguine famam. Idem. Corpore uel noli nostra uel ede tua. Idem. 2. Nolo uirum nimium Pannice nolo parum. Idem. Noluerit dici quam pila prima suam. Idem 12. Nolueram Polytime te uos uiolare capillos. Ouid. Fast. 4. Ah nolim uicissas hoc meminisse deas. Idem de Trist. 5. Nolumus assiduus ammus tabescere curis. Pers. Sat. 1. Nec sapiamus patruos, tunc tunc ignoscite, nolo. Hor. de Art. Nolo tu aduersus tibi fastos ducere plenum. Idem. Sunt delicta tantum quibus ignouisse uelimus. Luca. 6. Noloit Illyricæ custos Octauius unde. Cicero Att. Si erit, quæ nolim, accersendus. Idem Epist. Cui qui nolunt. Idem. Nolet hoc temporis. pen. fleet.

NOMAS, pen. cor. Flac. 4. Quas Lanais, Flausque, Lyces, Hyanisque Nomasque. Sil. 5. Erumpunt multusque maces, Garamasque, Nomasque. pen. acu. Verg. Aeneid. 8. Hic Nomadam genus, & distinctos Mulciber Afros. Stat. Syl. 2. Hic Nomadam lucent flauentia saxa Tharofque. antepen. acu.

NOMEN, penul. pro. Mart. 1. Sed tu nomen habes, auerso fronte sororum. Oui. Met. 1. Lactes nomen habet candore

norabilis ipso. Idem de Pont. 1. Nomen in Eumolpi peruenit usque cori. Luca. 1. Marcellusque loquax, & nomina uana Catonis. Sil. 11. Nominis Augusto libat carchesia ritu. Stat. Theb. 5. Nominibusque ciente Pholoent Admetus, & Irim. Ouid. Met. 15. Nominibus pontum populo adiecit Quirini. Vergili. Aeneid. 1. At puer Alcanius, cui nunc cognomen Iulo. Ait Seruius. Dicimus autem, & nomen mihi est Cicero. Terentius in Hecyra. Hecyra est huic fabulæ, & nomen est mihi Cicero nis. Salustius. Cui nomen obliuionis crediderant: & non sen est mihi Cicero ni: ut, cui Romulo cognomen erat, & Ciceronem: ut, Aenedasque meo nomen de nomine fingo. Melius tamen est datiuo uti. Vergil. Aen. 1. Huic coniux Sichæus erat. Ait Seruius. Sane Sichæus si brevis est per naturam, sed hoc in loco est asin fecit ea licentia, quæ est in propriis nominibus ut quæ ponitur ad placitum: licet enim in quavis proprii nominis parte syllabæ mutare naturam, quod & in appellatiuis euenit, si tamen de propriis originem ducant: ut, Sicanio præsentia sinu: quia uenit a Sicano rege Siciliæ. Idem ait Aeneid. 11. ibi. Vota Deum primo iustos soluebat evo, Sanè in hoc sermone prima syllaba naturaliter produciuntur: sed cum opus fuerit, corripitur, aut licentia nominis proprii, aut quia eam uocalis sequitur. Idem 2. ibi. Consignit Zephyrusque, notusque, & Ixus eois. Notandum sanè, quòd cum eois e, naturaliter longum haberet, metri necessitate correptum est propter sequentem uocalem: rarum autem est, ut Diana: nec sermo compositus, ut præxultus. Vide Cydon. pen. fleet.

NOMENCLATURA, pen. pro. Mant. Fer. tur & id talis nomenclatura decebat. Idem. Hic obiter, quæ sit nomenclatura dierum. pen. fleet.

NOMENTANVS, pen. prod. Mart. 6. Me Nomentani confirmant otia iuris. Idem 7. Quid Nomenani causam mihi perdis agelli. Idem 1. In Nomentanis audi quod nascitur agris. Idem 13. Nomentana meum tibi dat uindemia Bacchum. Idem.

- De Nomentanis sed damus arboribus. Idem 9. De Nomentano te putet esse meo. pen. fleat. Ouid. Fast. 4. Hac mihi Noniæ Romam cum luce redirem. Vergili. Aeneid. 6. Hi tibi Nomentum & Gabios, urbemque Fidenam. penult. acuit.
- NONISMA**, seu numisma, penult. producta. Martial. 1. Nec confessorum uicina nomismata tantum. Idem. Cum data sint equiti bis quinque numismata quæ. penult. acu.
- NON**, produc. Ouidi. Metamorphos. 1. Non tuba directi, non xris cornua flexi. Idem. Non ego pro mundi rego magis anxius illa. Vergili. Aeneid. 7. Nocte datos non ipse suo premit ore Latinus. Idem 11. Non hæc ò Pala dederas promissa parenti. acuit.
- NONACRIS**, penultima correpta. Ouidi. Fast. 5. Et matri, & nati paret Nonacrius heros. Flac. 3. Dum datur, obstupuit usu Nonacria proles. Ouidi. Metamorphos. 8. Atque ita, sume mei spoliū Nonacria iures. antepenultima acuit. Idem 2. Dum redit, irque frequens in uirgine Nonacrina. Idem 1. Inter Hamadryades celeberrima Nonacrina. Idem de Art. 2. Quid fuit asperius Nonacrina Atalanta. pen. fleat.
- NONNE**, Ouid. Meta. 15. Nonne uides quos cæra tegit sex angula sortus. Idem. Nonne uides quæcunque mora, fluidoque calore. Verg. Buc. Nonne fuit satius tristes Amatyllidis iras. Lucr. 6. Nonne uides etiam cæli nouitate, & aquarum.
- NONVS**, penult. prod. Ouidi. Metamorphos. 2. Orbe resurgebant lunaria cornua nono. Idem 13. Nonus in officio, & prælatus munere sortis. Idem Fast. 5. Nona dies aderat, cum tu iustissime Chiron. Mantuan. Et senuit uirgo marisque ad sydera nonis. Ouidi. Fast. 1. Nonarum tutela Deo caret omnibus istis. Vergili. Aeneid. 5. Præterea si nona diem mortalibus alium. Lucr. 6. Aut etiam nona reddebant lampade uitam. pen. fleat.
- NORAM**, pen. pro. Ver. Buc. Noram sic paruis componere magna solebā. Ouid. Meta. 1. Nullaque mortales præter sua littora norant. penult. fleat. Vide Accut.
- NORBANVS**, penult. pro. Mart. 9. Cum tua sacrilegos contra Norbane furores. Idem. Hunc semper Norbana diem cū coniuge charo. pen. fleat.
- NORICVS**, pen. cor. Ouid. Meta. 14. Durior & ferro quod Noricus excoquit ignis. Verg. Geor. 3. Tunc sciat aerias Alpes, & Norica liquis. antepenultima acuit.
- NOTABILIS**, pen. cor. Ouid. Meta. 1. Læta nomen habet candore notabilis ipso. antepenultima acuit.
- NOTITIA**, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Huius notitiam gentis abesse uelint. Idem 4. Notitiam, pars est inficiata mei. Lucr. 2. Verti in notitiam nullo circum littora fuco. Idem 4. Notitiam uerique rens, falsique creatur. Idem 5. Notitiam hominum diuis unde insita primū. Idem. Notitiam potius præbere, ut posse putetur. antepenultima acuit.
- NOTIFICO**, pen. cor. Ouid. de Pont. 1. Atque modum culpæ notificare meæ. antepenultima acuit.
- NOTHVS**, pen. cor. Ver. Aeneid. 7. Supposita de matre nothos furata creatur. Idem 9. Thebana de matre nothum Sarpedonis alci. Ait Seruius. Est autem hoc nomen Græcum, nam Latine, quem admodum dicatur, non est. penult. acuit.
- NOTO**, pen. cor. Mart. 1. Neue notet lusus tristis arundo tuos. Idem 2. Hoc salamandra notet, uel sua nouacula nudet. Idem 7. Et notet obliqua garrulitate cliens. Vergil. Buc. Carmina descripti, & modulans alterna notauit. Stat. Syl. 1. Nil ibi plæbeium nusquam Temesea notabis. Iuue. Sat. 15. Præmia nunc alia, atque alia emulenta notemus. Ouidi. Metamorphos. 2. Quæ tenuit, læuam uenientem prima notauit. Idem 3. Cum risi, arrides, lacrymas quoque sepe notauit. Cicero de Or. Hæc uulgus imperitorum in audiendo notat. Idem Att. Diem tuum

edum ex epistola tua quam incipiente
febricula scripseras, mihi notaueram.
Idem de Nat. multa diuiculus usus
ita notauit. Idem de D. Chaldaei ani-
maduertunt, ac notant ea sydera. Idem
Arabes propterea facilius cantus audi-
uolatuque notauerunt. Idem pro Dom-
m. Vt illius facinus memoria, & no-
mine loci notarentur. penultima ac-
cui.

NOTVS, participium a nosco, penulti-
ma producta. Stat. Syl. 1. Nunc age fa-
ma prior notum pericula nomen. Sil.
14. Fas notum, ignotumque nefas ui-
lissima regi. Marcial. 1. Ausus tam
notas contemnerare manus. Verg. Geor-
gi. 3. Atque ubi concubitus primos
iam nota uoluptas. penultima fle-
ctit.

NOTVS, pro uento, penultima correpta.
Ouid. Metamorphos. 1. Emitteritque no-
tum, madidis notus euolat alis. Idem
de Trist. 1. Terribilisque notus iactat
mea uerba, precesque. Lucan. 4. Et no-
tus in solam Calpem fluit humidus aer.
Mantuan. Vela noto sed post paulo re-
deuntibus euris. Sil. 1. Mox profugi
ducente noto aduerrere coloni. Idem
12. Hinc notus, hinc boreas, hinc tu-
fens aphyricus alis. Vergili. Aeneid. 1.
Atque utinam rex ipse noto compul-
sus eodem. Idem 10. Cum sonitu, fu-
giantq; notos clamore secundo. penul.
accui.

NOVALIS, penul. pro. Ouid. de Pont. 3.
Quæ nunquam uacuo solita cessare no-
uali. Stat. Sil. 1. Aur præsentent nives
Clytemna noualia tauros. Flac. 7. Miles
& armata florescant pube nouales. Idē.
Spargere gaudet agris, oneratque noua
lia bello. Vergil. Buc. Impius hæc tam-
cula noualia miles habebit. Idē Geor.
1. Alternis idem tonsas cessare nouales.
Ait Seruius. Dicimus autem et has
nouales, & noualia: propriè nouales
sunt primum arua proficilla, & segetem
ferentia. pensilect.

NOUALIA, penul. corr. Mart. 2. Hoc
salamandra notus, uel sæua nouacula
nuder. Idem 7. Stringitur in densa nec
cæca nouacula turba. Idem 11. Sed sue-

rit curua cum tuta nouacula theca. ante
penult. accui.

NOUANIVS, pen. cor. Verg. Opusc. Li-
liaq; & roris nouania cura marini. an-
tepenult. accui.

NOUERCA, pen. pro. Stat. Syl. 2. Pone-
ret, & seuz uellent seruire nouerca. Idē
5. Odit, & insauit regnum durale no-
uerca. Ouid. Fast. 3. Nytiades nympas
puerum quærente nouerca. Flac. 1. De-
serit heu sæuz nequicquam erepta no-
uerca. Ver. Buc. Eti mihi nanque do-
mi pater, est iniusta nouerca. penul-
tima accui. Stati. Syl. 5. Tela nouer-
cales ibat uenator in agros. penultima
flectit.

NOVEMBER, pen. pro. Mant. Affert pri-
ma dies solemnitas magna Nouembri.
Idem. Ad capulum, summamque diem,
cùm sexta Nouembris. pen. accui.

NOUANVS, pen. pro. Ouid. Met. 8. Tertia
sors annis domuit repetita nouenis. Idē
12. Terga nouena boum decimo tamen
orbe moratum est. Stat. Syl. 1. Demi-
grant Helycone dex, quatiuorq; uoue-
na. pen. flectit.

NOVEM, pen. cor. Ouid. Metamorphos.
14. Lucibus isse nouem, & terram aspe-
xisse peritam. Stat. Syl. 1. Hunc quo-
que perque nouem timuit Pamphilia
messes.

NOVELLA, pen. pro. Vergil. Buc. Atque
mala uites incidere falce nouellas. Lu-
cre. 1. Ludit lacte mero mentes percussa
nouillas. Ouid. de Art. 2. Et ludunt
nudos prata nouella pedes. penultima
accui.

NOUIES, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Quam
quantum nouies mittere funda potest.
Idem 5. Hæc nouies dicit, nec respicit,
umbra putauit. Mant. Tris, nouiesque
decem propter uada uitreæ fontis. Oui.
Met. 15. Et Tritoniæ nouies subiere
paludem. antepen. accui.

NOVI, penult. pro. Stat. Syl. 2. Nouerit
effigiem, generosique ardua blefi. Iuue-
nal. Sat. 4. Augur schenobates, medi-
cus, magus, omnia nouit. Idem 7.
Vt legat historias auctores nouerit om-
nes. Ouid. Metamorphos. 1. Vela
dabat uentis, nec adhuc bene no-
uerat

- uerat illos. Idem 3. Faridicus uates, si se non nouerit, inquit. Idem Fast. 6. Fulmina quæ nimis nouerat artis opem. penult. acu.
- NOUITVS**, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Iam se det in ripa, tetrumque nouitius horret. antepen. acu.
- NOVATRIX**, pen. pro. Ouidi. Meta. 15. Nec species sua cuique manet, rerumque nouatrix. penult. acu. Idem Penel. Tlepolemi letho cura nouata mea est. penult. flect.
- NOVO**, pen. cor. Ouid. Met. 2. Qui modo corpus eras, & bis tua fata nouabis. Idem 8. Naturamque nouat, nam ponit in ordine pennas. Idem Fast. 1. Tunc patitur cultus ager, & renouatur aratro. Mart. 5. Qualiter Assyrios renouant in cendia nidos. Verg. Aeneid. 5. Primum fortuna fidem mutata nouauit. Stat. Thebaid. 10. Cui factura gregem pectoroso uere nouauit. Sil. 4. Pila nouant, ac deterfa rubigine sequus. Stat. Syl. 5. Cæpit opes, mox in uariis mutata nouatis. Idem Theb. 6. Ah miseri uidisse putet, tunc acre nouabant. Cicero de Or. Verba, quæ nouamus, & facimus ipsi. penult. acuit.
- NOUITAS**, penult. cor. Luca. 1. Propter ægestatem linguæ, & rerum nouitatem. Auso. Quid stolidi ad speciem notæ nouitatis habetis. Hor. Epist. 2. Quod si tam Græcis nouitatis inuisa fuisset. Ouid. Met. 2. Inde loco medius rerum nouitate pauentem. Idem 3. Resque probet, lætæque genus, nouitasque furoris. antepen. acu.
- NOVVS**, pen. cor. Ouid. Met. 1. In noua fert animus mutatas dicere formas. Idem de Trist. 4. Corque uetusta meum tanquam noua uulnera norit. Idem Meta. 15. In sedes penetrare nouas sit munere in urbe. penult. acu. Idem 2. Se mihi sitque oculis lux ista nouissima nostris. Idem. Lucifer & cæli statione nouissimus exit. Idem 14. Iphis & ante fores hæc uerba nouissima dixit. antepenult. acuit.
- NOXIVS**, penult. cor. Mart. 1. Omnia sic Mario noxiis hæret ager. antepenult. acuit.
- NUBES**, pen. pro. Oui. Met. 1. Nubibus assiduis, pluuioque madescit ab austro. Idem. Concipit Iris aquas alimenta quæ nubibus affert. Idem de Trist. 1. Fluctibus hic tumidis nubibus ille minas. Idem de Pont. 2. Tandem aliquid pulsa curarum nube serenum. Vergil. Acuei. 12. Longe illi dea mater erit, quæ nube fugace. Flac. 1. Nube nona liquente domos, Minoia frustra. Vergil. Opuse. Sive introrsus agunt nubes, & nubilus auster. Idem 1. Scindit se nubes, & in æthera purgat apertum. Ait Ser. Nubes, huius nubis, tantum dicimus; non nubs in nominatiuo; licet dicamus trabs, & trabs in nominatiuo, stirps, & stirpes: prex, & preces: plebs, & plebes. Sed hoc de his tantum quæ legimus sunt ponenda: non enim artis sunt, sed usu rationis, qua metri causa utuntur poete, uel minuunt, uel augent nominatiuum ut est supellex, supellestilis. nubes penult. acu. Verg. Georg. 1. Nunc alios, alios dum nubila uentus agebat. Idem 3. Nubila cum segetes alæ, campique natantes. Stat. Syl. 1. Et suspecta mali ruperunt nubila somni. Idem Theb. 6. Ipse super sese rotat atque in nubila cõdit. Iuu. Sat. 12. Imponet uirtas, & si qua est nubilus illi. Ouid. Met. 14. Hæc ubi nubilibus, primum maturuit annis. Idem testæ dæ, lucosque petiunt, ubi nubilus umbra. Stat. Theb. 2. Talis abi sic ense madens, ac nubilus ira. Mart. 6. At quam non tetricus quam nulla nubilus ira. Stat. Syl. 5. Inuider & uelis adnubilat aura secundis. Ouid. Meta. 12. Nubigenasque feres positæ ex ordine mensis. Idem. Nubigenas domitos a se pater ipse solebat. Vergil. Aeneid. 8. Pertulerit, tu nubigenas inuicte bimembres. Lucan. 2. Aequora, nubiferosque polus concesserit euro. Ouidi. Metamorph. 2. Aeris Alpes, & nubifer Apenninus. Idem de Pont. 4. Ad styga nubifer uindictis igne dato. Stat. Sil. 5. Nubigeros clypeos, intactaque cedibus arma. Sil. 12. Hic pro nubinago grauius pia templa meatu. antepenultima acuit.
- NUBO**, pen. pro. Oui. Met. 1. Talia uer-

ba refert, tibi nubere nympha uolentis. Idem 3. Nubere ſi qua uoles, quanuis properabitis ambo. Marſial. 5. Nubere nuplifti Gellia ciſiſtero. Idem 6. Luſiſtis, ſatis eſt, laſciui nubere cunni. Flac. 2. Obnubique caput, ſacrumque ad conſcia Baechi. Sil. 11. Nec plura offerri conſeſſum obnubitur atra. Iuuenal. Sat. 2. Quæ cauſa officii? quid quæris? nubis amicus. Idem 6. An ſaga uenienti nubat caupone relicto. Vergili. Aeneid. 11. Induit, arſuralque comas obnubit amiſtu. Ait Seruius. Translato a nubibus quibus tepitur celum: unde & nuptiæ dicuntur, quod nubentium capita uelentur. penult. ſeſt. Cicero pro Clu. Nubit genero ſocrus. Idem de Nar. Venus nupit Vulcano. Idem Top. Cùm mulier fuſſet nupta cum eo cui. Vide Connubium.

N Y C E R I A, pen. cor. Mant. Troia uirum meminit, meminit Nuceria quando. an tepenult. acu.

N Y D V S, penult. pro. Mart. 1. Nuda Calidonio ſic peſtora præbuit urſo. Verg. Buc. Spem gregis, al ſilice in nuda con nixa reliquit. Idem. Et tibi magna ſatis, quanuis lapis omnia nudus. Idem Georg. 1. Et chalybes nudi ferrum, uiroſaque pontus. Stat. Theb. 2. Hi ſibris, anima que litant, hi ceſpite nudo. Verg. Aeneid. 1. Nuda genu, nudoque ſinu collecta fluentes. Ait Seruius. Genu accuſatiui eſt caſus quaſi nudum genu habens. ut ſi dicas, bonus animus, & eſt Græca figura, ſed non ea, quam diximus fieri per participium præteriti tēporis, & caſum accuſatiuium: hæc enim per nomen ſit, quanuis ad unam ſignificationem recurrant. Vergil. Aeneid. 1. Tergore diripiunt coſtis, & uiscera nudant. Mart. 2. Hoc ſalamandra notet, uel ſequa nouacula nuder. Ouidi. Met. 1. Poſtque diem longam nudata cacumina ſyluz. Idem. Tunc quoque uiſa decens nudabant corpora uenti. Lucan. 2. Gens Hættuſca fuga trepidi nudata Libonis. Stat. Syl. 3. Decretum, humeros quo modo nudare nitentes. Idem Thebaid. 2. Proturbare parant, ſed iam nudauerat enſem. Idem 7. Nudabunt en-

ſes, hæc flebit, & arma quieſcens. Cicero pro Dom. Vtrum perditos magiſtratus ſcleratorum citium præſidio nudare uultis? penult. ſeſt.

N Y G O R, pen. pro. Mant. eſſe poteſt quàm nugari, ſanare potentem. Perſ. Sat. 5. Nugari ſolea puer obiurgare rubra. Or. Ser. 2. Nugari cum illo & diſcincti ludere donec. Perſ. Sat. 5. Increpuit, ceſſas nugator ſeruitium acre. penult. ſeſt. Cicero de D. Democritus non inſcitè nugatur, ut phyſicus. pen. ſeſt.

N Y G A S, pen. prod. Hor. Ser. 1. Nequitia & nugis prauorum, & amore gemellum. Auſo. Noſtra ſimul certant uariis epi grammata nugis. Hora. de Art. Quam uerſus inopes rerum, nugeque canore. Idem. Offendam in nugis, hæc nuge ſeria ducent. Mant. Scutillitas nuge deſidioſa quies. Mart. 2. Nec tantum nugis ſeruiet ille meis. pen. acu.

N Y L L I V S, pen. pro. Lucr. 1. Auiæ Pieri dum peragro loca nullius ante. Idem. Extremū paro nullius poſſe uidetur. Hor. Epiſt. 1. Dante minor, quanuis te ſers nullius egentem. Ouid. de Triſt. 1. Diu tibi ſint faciles, & opis nullius egentem. pen. ſeſt. Vide Ille.

N Y M E R O, pen. cor. Mart. 1. Impenſis uitæ principis annumeres. Idem. Herculeæ laudis numeretur gloria, plus eſt. Idem. Siquis erit rarus inter numerandus amicos. Idem. Dum properat uerſus annumerare tibi. Idem 2. Nouit loturos Daſius numerare, popoſcit. Stat. Syl. 3. Inuehit, Hybernos citius numero ſauceris imbres. Idem Achill. 1. A Balo numerabat auos, nanque orba marito. Oui. Met. 15. Oceanꝝ numerem quod cunque habitabile tellus. Verg. Buc. Biſ que die numerant ambo pecus, alter & hædos. Ouidi. Met. 1. Sic onus incluſum numero diſtinxit eodem. Stat. Syl. 1. Eloquio mox in numeris exercita caſtris. Vergil. Georg. 1. Aut pecoris ſignum, aut numeros impreſſit acernis. Hor. de Art. Quo ſane populus numerabilis, ut pote parius. Lucr. 1. Innumerabilibus plagis uexata per æuum. Idem 5. Innumerabiliter prius mutatur in oras. antepenult. acuit. Idem 2.

Non

Non esse unica, sed numero magis innumerabili. Lucan. 3. Cyrus, & effusus numerato milite telo. Idem 4. Spectandasque ducum vires, numerosaque signa. Martial. 5. Et seruit dominæ numerosus debitor atrox penultima fleat. Cicero in Or. Hoc quantum numerat Theophrastus in orationis laudibus, Idem pro Mur. Sulpitium accusatorem suum numerabat. Idem Art. Atricus pecuniam numeravit de suo. Idem. Me autem uterque numerat suum. Idem de Am. Viroisque bonos, eos qui habentur numeremus.

NUMA, penultima correpta. Ouid. Fast. 4. Rege Numa fructu non respondente labori. Idem de Pont. 3. Quos Numa maternus non eger esse suos. Idem 4. Et cum subtili priscus uterque Numa. Idem Metamorphos. 14. Fama Numam non ille sanis cognosce Sabinæ. Mant. 5. Quod sub rege Numa condita tina bibis. Man. In Latio Numa Pompilius, si prisca reuoluas. pen. acu.

NUMEN, penult. prod. Stat. Syl. 1. Numinis hic nostræ defluxit fata columbe. Luca. 1. Sed mihi iam lumen nec si te pectore uates. Sil. 14. Flectite nunc uestros Halcione numina cantu. Mar. 1. Næuia lux inquit, næuia numen aue. Oui. Met. 1. Sunt mihi semidei, sunt rustica numina fauni. Idem. Innocuos ambos cultores numinis ambos. Idem. Numen, & auxilium per sacras querere sortes. Oui. Phyl. Credidimus generi, numinibusque tuis. penul. flect. Vide Cy mothoe.

NUMELLA, penult. pro. Lucr. 3. Est insignibus insignis, scelerisque Numella. penult. acu.

NUMIDAE, penult. corr. Sil. 1. Hic passim exultat Numidæ, gens infæcia freni. Oui. Met. 15. Videntes egisse rates, Numidasque rebelles. Luca. 4. Tunc primū patuere doli, Numidæque fugaces. Mantuan. Ac Numidæ indomiti bella intestina mouebant. antepen. acu.

NUMISMA, penul. pro. Mant. Aequorea primum signata numismata puppi. Auson. Ergo interceptos regale numisma Philippis. Hor. Epist. 2. Rettulit acce-

ptos regale numisma Philippos. Mart. 1. Cum data sint equiti bis quisque numisma quare. pen. acu.

NUMITIVS, pen. cor. Oui. Met. 14. Infreta flumineis uicina Numitius undis. Idem Fast. 3. Ipsa loqui uisa est placidum nympha Numici, antepenultima acu.

NUMITOR, pen. cor. Oui. Fast. 4. Quem sequitur duri numitor germanus Amuli. Idem. Iam fuerat pœnas frater Numitoris, & onine. Idem Met. 14. Rexit opes, numitorque senex amissa nepotum. antepen. acu.

NUMANA, penul. pro. Sil. 8. Hic & quos pascunt scopulosa rura Numana. pen. flectit.

NUMANTIVS, pen. pro. Prop. 4. Aer Numantinos regna loquuntur auos. Man. Atque Numantina arces Carthaginis illud. pen. flectit.

NUMERO, pen. cor. Auson. Nuncupat ingenuis ausis fuit anchora signum. Martial. 9. Nomen habes teneri, quod tempora nuncupat anni. Oui. Fast. 1. Nuncupat hæc eras, Ianiculumque uocat. Idem Metamorph. 14. Nuncupat indigetem, temploque, arisque recepit. Cicero de Nat. Itaque illud nomine ipsius Dei nuncupabant. Idem de Or. Ut totum illud uti lingua nuncuparet. antepenul. acu.

NUMTIUS, pen. cor. Verg. Aen. 12. Nuntius, & iuueni ingentem fert Aene tumultu. Idem 6. Intelix Dido, uerus mihi, nuntius ergo. Ait Seruius. Sane qui nuntiat, genere tantum dicitur masculino: quod autem nuntiatur, licet neutro dicatur, tamen inuenitur etiam masculino. Mant. Nuntius afflictam rex clementissimus urbem. antepenultima acuit.

NUMPER, penultima producta. Martial. 7. Tempa nitent, felix area nuper erat. Ouid. Metamorphos. 1. Siue recens tellus, seductaque nuper ab alto. Idem. Et ducit remos illic, ubi nuper arabat. Idem 2. Nuper honoratas summo mea uulnera celo. Idem: Quam tu nuper eras, cum candidus ante fuisses. Idem Fast. 2. Quæ fuerat summo nuper amata

ra Ioui. Idem de Trist. 1. Nuper ab exequis carmina raptā meis. penultima flestit.

NURSA, pen. cor. Sil. 8. Nursa & a. etrica comitatur rupe cohortes. antepenult. acu. Mart. 3. Nursinas poteris parcius esse pilas. Verg. Aeneid. 7. Nursia, & hortinae classes, populiq; Latini. cuius est Piceni, unde Nursinus. Ait Seruius pen. flec.

NURS, penult. cor. Ouid. de Pont. 3. Cumque bonis nuribus, quas peperere natus. Idem. de Trist. 2. Sunt ea, Romanas erudiuntque nurus. Idem Fast. 3. Illic a nuribus Iunoni templa Latinis. Stat. Syl. 2. Tuque nurus inter longē pulcherrima curus. Verg. Aeneid. 2. Vidi Hecubam, centumque nurus Priamumque per aras. Mant. Corda ipsi etiam naribus contemnere calus. penultima acuit.

NUTRITIO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Nempē inter varias nutritur sylua colūnas. Sil. 2. Pectora ne castris innutrientur & armis. Idem 8. Orithyia uago Geticis nutritur in antris. Ver. Aen. 12. Nutrierat Lycia, paribus onerauerat armis. Idem 7. Nutribant, Tyrrhusque pater cui regia parent. Oui. Met. 1. Viriū & sterilem sperando nutrit amorem. Stat. Achil. 1. Nutrierat, nullis uada per Neprūmia Glaucā. Oui. Met. 15. Id quoque quod uentis animal nutritur, & aurā. Cicero in Salust. Multi priuatorum audacias nutrierunt. antepen. acu. Iuu. Sat. 4. Ausit Auentini bacca nutreia Sabina. Hor. Ser. 2. Vmber & iligna nutritus gaude torundas. Oui. Met. 1. Vi uacī nutrita solo ceu matris in aluo. Claud. Te miles nutritor amat, quē de nique Romae. Stat. Theb. 10. Vertice sic Pholoeus uolucrum nutritor equorū. Quid. Met. 14. Rexit opes nutritorque senex amissa nepotum. Verg. Georg. 2. Hoc pinguem & placidam paci nutritor oliuam. penult. flestit. Iuu. Sat. 7. Nutricem Anchisæ nomen patriamque nouerca. Ouid. Fast. 5. Sydera nutricem nutricis fertile cornu. Ver. Aen. 3. Nutrimenta dedit, rapuitque in fomite flammam. penult. acuit. Iuuen. Sat.

7. Gallia uel potius nutricula caudiciorum. Hor. Epist. 1. Quid uoveat dulci nutricula malus alumno. Vergil. Opusc. Illa autem quid nunc me; requit nutricula torques. antepenultima acuit.

NUTRO, penult. pro. Stat. Theb. 8. Nutrabat tellus non fortius æthera uultu. Idem 1. Inserpit curis, pronusque per aera nutat. Iuu. Sat. 6. Diluuiū nutatq; vrbes, fusidere terras. Martial. 1. Accipe nō Phario nutantia pondere lexo. Oui. Meta. 1. Nec mora, falcato nutantem uulnerat ense. Stat. Sil. 4. Nutaturus apes, seu fraxna sonantia flectes. Idem Thebaid. 6. Hoc cauet interdum nutu, capitisque citati. Sil. 2. Signa ferox uos iussa uirum, nutamus tremamus. Idem. Albentes niueæ tremulo nutamine penne. penult. flec.

NUX, prod. Mart. 5. Saturnalicias perdere Varro nuces. Auso. Dissimulet uiridi cortice tincta nucis. Horat. de Arte. Nec si quid fracti ciceris probat & nucis emptor. Pers. Sat. 3. Asperi & nucibus facinus quæcunque relictis. Verg. Buc. Sparge marite nuces, tibi deserit Hesperus ætam; Idem. Castaneasque nuces mea, quas Amaryllis amabat. Ait Seruius. Nuces generaliter dicuntur omnia testa corio duriore, ut auellana, amygdala, iuglandes, castaneæ, sicut contra dicuntur poma omnia molliora. nux acuit.

prod. Stat. Syl. 2. O ubi uentura spes non longinqua iuuentæ. Prop. 4. O utinam magice nossem contamina mulæ. Ouid. Metamorphos. 3. O utinam a nostro succedere corpore posset. Tibull. 2. O ego cum domitam aspicerem, quā fortiter illic. Ouid. Penel. O utinam tunc cum Laedemona classe perebat. Lucan. 2. O utinam, cœlique Dei, erebique liberet. Vergil. Aeneid. 6. O uirgo noua mi facies, inopinaue surgit. Ait Seruius. O licet sit naturaliter breuis

brevis in Latinis sermonibus, apud Vergilium tamen pro longa habetur. De quo etiam loquitur Badius Ascensius in Horat. Ode. 1. ibi. O & praesidium; & dulce decus meum. notum est autem Grammaticis o, & cetera monosyllaba in uocalem finita non facere synalophen sequente uocali. Unde spondeus est, o, & Ioannes Despaut. inquit, ubicunque uocales integræ sunt dictiones, nunquam ante uocalem, teste Sulpicio. Ego tantum testimonium inueni de aduerbio, ut ferme producit, ubi est uocandi aduerbium. Tibull. 2. O ego ne possem tales sentire dolores. Interdum corripitur. Vergil. Buc. Te Coridon ò Alexi, trahit sua quemque uoluptas. Ait Seruius. Don, o, 2, Antibachus pes est. Sed o, brevis fit: quia uocalis uocalem sequitur: in principio sæpe elongari. Mant. O, Alcon, Menelaus ait, certamine in isto. Oui. Met. 14. O & de Laetio, & de gente Sabina. Hæc Quintianus Epogra. 1.

O A X I S, penult. pro. Verg. Buc. Pars Scythiam, & rapidum Cretæ ueniens oxem. penult. acut.

O B, cor. uocali sequente. Onid. Fast. 1. Quisque suas artes ob idem delibat agēdo. Idem 2. Munus ob incolum ille ferebat oues. Lucr. 5. Nequod ob amissum scædē, dictumque superbe. Vide A.

O B E O, penult. cor. Iuue. Sat. 6. Magnus cuius obit, & formidatus Othoni. Lucr. 6. Atque labore pudor quem tam cogebar obire. Mart. 1. Omnis, & officium circa te semper obibat. antepenultima acuit.

O B E S V S, pen. prod. Mart. 13. Hic Scarrus, aquoreis qui uenit obesus in undis. Claud. Contemptum iam liber erat, sic pastor obesum. Vergil. Georg. 3. Argutumque caput breuis alius, obesaque terga. Idem. Tussis anhele sues, ac faucibus angit obesum. pen. flect.

O B E X, pen. cor. Sil. 13. Obnixi torquent obices munimina feræ. Idem 4. Et fidos certant obices arcessere sylua. Sed quoniam ab obicio deduci uolunt legitur in obliquis pen. producta, ac si gemi

no il, scriberetur. Sicut obicio. Claud. Aeolus abrupto gentes sic obice fudit. Idem. Hæsit non spatio tertæ, non obice ponti. Verg. Georg. 2. Obicibus rupis, rursusque in se ipsa residit. Idem Aen. 10. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Ait Seruius. Mòdò usus habet, ut hic obex dicamus. Unde quidam, magno obice legunt. Antiqui etiam hæc obex dicebant, secundum quod est, magna obice & hinc est, quod nonnulli uitant generis dubietatem: & legunt, magni scilicet maris. Caper tamen in libris dubii generis probat dici, hic obex & hæc obex: quod ne diximus, hodie de usu recessit. penult. acuit.

O B E L I S C V S, pen. pro. Ver. Opusc. Hæc aperit prima fastigia celsa obelisci. penult. acuit.

O B D V C O, pen. pro. Vergil. Georg. 2. Bis segetes defis obducunt sentibus herbæ. Idem Buc. Lumosque palus obducit pascua iunco. pen. flect.

O B I I C I O, penult. cor. Oui. Met. 1. Horri feræque oculis, animoque obiecit Erynnis. Verg. Aeneid. 5. Hinc oculis subito obicieitur, magnoque futurum. Idem 4. His germana malis oneras, atque obicis hosti. Ait Seruius. Ob naturaliter brevis est, sicut re, & ad: sed plerumque producuntur hac ratione: quod habent uocalem sequentem, ut obicio, adicio: quæ per declinationem sequentem potest in consonantis formam transire, ut, obieci, reieci: ergo etiam antequam trāseat, interdum fugiuntur officio consonantis, & præcedentem longam facit. Vide Abicio. antepenult. acuit. Cicero Att. Obicieitur mihi. Idem in Or. Alter alteri obiecit uocis flexiones. Idem pro Dom. Cum mihi furta, & libidines obiciuntur. Idem pro S. Ro. Quæ res huic tantum furorem obiciuntur.

O B I T V S, pen. cor. Oui. Metamorphos. 3. Ante obitum nemo supremæque funera debet. Idem 15. Vnda die gelida est, ortuque, obituque calescit. Stat. Syl. 5. Nec mirum uidet ille ortus, obitusque quid arctos. Vergil. Georg. 1. Nec frustra signorum obitus speculamur, &

OR TUS.

- ORTUS**, Idem Opuse. Hellepontiadis obiturus reddidit undis. antepenultima acuit.
- OBITER**, pen. cor. Mant. Hic obiter quæ sit nomenclatura dierum. Iuue. Sat. 6. Verberat, atque obiter facient livit, audit amicas. Idem 3. Atque obiter leget, aut scribet, vel dormiet intus. antepen. acuit.
- OBLECTAMEN**, pen. pro. Sta. Syl. 3. Nec desunt uariz circum oblectamina uitæ. penul. flec.
- OBLIGO**, pen. cor. Oui. Fast. 2. Nec facis est homines, obligat ille deos. Idē. Obligor ipse tamen, sed enim ne pectora uano. antepenul. æu. Cicero Qu. Fr. Quæ fac ut tua liberalitate tibi obliges. Idem. Scaturum beneficio defensionis ualde obligauit.
- OBMUTUI**, 2 uerbo obmutesco. Vergili. Aen. 4. At uerò Aeneas aspectu obmutuit amens. Cic. de Clar. Hoc studium, Brute, nostrum conticuit subito, & obmutuit. Idem. Tum etiam eloquentia obmutuit. antepen. æu.
- OBLIMO**, penul. produ. Luca. 6. Penè gener crassis oblimat Echinadas undis. Vergili. Georg. 3. Sit genitaliaruo, & fulcos oblimet inertes. Cicero de Nat. Nihilus recedens mollitos, & oblimatos agros ad ferendum relinquit. penultima flec.
- OBLIQVO**, penul. pro. Sta. Theb. 6. Obliquant, tenduntque uias, iterum anxius æxcs. Iuuenal. Sat. 3. Obliquar, nec nõ gentilia tympana secum. Sta. Theb. 11. Cuspis in obliquum inuenit nulnera coctis. Idem Syl. 2. Inde per obliquas eripit porticus arces. Lucan. 1. Ibit & obliquum bigas agitare perorbem. Ouidi. Metamorphos. 1. Fiuminaque obliquis cinxit decliua ripis. Idem Fast. 3. Iam leuis obliqua subledeit Aquarius urna. penul. flec.
- OBLITVS**, penulti. produ. Horat. Ser. 2. Oblitum quanto curam, sumptumque minorem. Ouidi. Metamor. 2. Sæpe feris laui uis obliu quid esset. Idē Fast. 2. Obliti decoris, uirque, paterque iacent. Idem 4. Dum leget obliu fertur gustasse palato. Verg. Aeneo. 5. Oblitus
- decorisque sui, sociumque solutis. Idem Georg. 3. Signa mouet, precesque oblitum fertur in hostem. Lucr. 3. Obliti fontem curarum hunc esse timorem. pen. flec.
- OBLIVISCOR**, penul. pro. Verg. Aen. 2. Quisquis es, amissos hinc iam obliuiscere Graios. Ait Seruius Aen. 1. ibi. Mirare, forsitan hæc olim meminisse iuuabit. Et obliuiscor similiter & gentium regit, & accusantium: ut, obliuiscere cedis, atque incediorum: & obliuiscor in iniurias tuas o Clodi. Cicero pro Planc. Memini enim, meminui, nec unquam obliuiscar noctis illius. Idem pro Cæl. Obluiscor iniuriarum. Idem de Clar. Curio subitò totam causam oblitus est. Idem pro S. R. Vt alia obliuiscar. pen. acuit.
- OBLIUIVM**, penultima correpta, pro obliuio, ories, quo in numero singulari non urimur, ait Calepin. Stat. Theba. 1. Grata laborat referens obliuia uitæ. Idem Syl. 1. Insidiosa quies, & pigra obliuia uitæ. Lucan. 3. Me non Lethæ conuix obliuia ripæ. Iuuen. Sat. 6. Inde animi caligo, & magna obliuio rerum. Ouidius Fastor. 5. Longa referre mora est collecta obliuia damus. Lucan. 10. Plæbis erit Latæ, sed tanta obliuio mentis. antepen. æu.
- OBLQVOR**, penul. corre. Flac. 9. Oblouitur modulis modulos, & carmine carmen. Cicero pro Clu. Vocat me iam dudum tacita uestra expectatio, quem mihi obloqui uideatur. antepenultima acuit.
- OBNUBO**, penultima prod. Stat. Theba. 6. Obnubit tenuia ora comis, ac talia flebit. Verg. Aeneid. 11. Induit, arsurasque comas obnubit amictu. Ait Seruius. Obnubit, uelauit translatio a nubibus, qui bus regitur cælum: unde & nuptiæ dicuntur, quod nubentium capita uelantur. Vide Nubo. Cicero pro Rab. Caput obnubito, arbori infelici suspendito. penul. flec.
- OBOLVS**, penultima correpta Priscianus de ponder. mens. Semi oboli duplum est, obolus, quem pondere duplo. Idem. Nam, nihil hic obolus minus, maius-

que talento. antepenultima acuit.

OBREPO, penul. prod. Iuue. Sati. 9. Poscimus obrepit non intellecta senectus. Hora. de Arte. Verno operi longo fas est obrepere somnum. Stat. The. 8. Obruit, & facilis lacrymis irrepere somnus. Cicero de Sen. Obrepere, aiunt, senectutem citius quam putassent. Idem de Diu. Nullæ imagines obrepunt in animos dormientium. Idem pro Plan. Obrepisti ad honores errore hominum. penult. flect. Vide Repo. Ait Ioannes Despauter. lib. 3. At repens nomen pro repentinus, aut aduerbialiter pro repente undecunque sit, perpetuum corripitur. Vergil. Aene. 12. Quid ruitis? quoue ista repens discordia surgit. Ouidius Faistor. 1. Bina repens oculis obtulit ora meis. penul. acu.

OBRUO, pen. cor. Ouid. Metamor. 1. Obruerat tumulos immensa licentia ponti. Idem Faistor. 1. Obruit ingentes ita pro cella viros. Vergil. Georg. 2. Deposuit sulcis hic stirpes obruit aruo. Stat. The. 8. Obruit, & facilis lacrymis irrepere somnus. Lucan. 9. Obrepit haud totam uigilans pars magna comarum. Vergili. Aenei. 2. Vestrorum obruimur, oritur que miserrima cades. Cicero de Nat. Crocodili cum in terra partum ediderunt, obruunt ova. Idem. Ranz marinæ obruere sese arena solent. Idem de Ar. Quod dii omen obruant. antepen. acuit.

OBRYTUS, penul. cor. Stat. Theb. 6. Obrutus ac penitus fractum, obductumque cadaver. Ouid. Metamor. 1. Obruta sunt pressique ingo gemere iuenci. Idem. Obruta mole sua cum corpora dira iacerent. Idem Faistor. 1. Quod petris a nobis obrutus ille dabit. Idem Penel. Obrutus infans esset adulter aquis. Vergilius Aeneid. 10. Exercere dicin sic obrutus undique telis. antepenultima acuit.

OBSCURVS, penul. prod. Verg. Aen. 3. Obscuramque faniem, quæ prima pericula uiro. Horatius Ser. 1. Ignem ad obscurum subductis usque facetus. penul. flectit.

OBSCURVS, penultima producta. Ouid.

Metamor. 1. Interea repetunt cæcis obscura latebris. Idem 2. Mentiar obscurum nisi nox cum fecerit orbem. Iuuen. Sati. 6. Obscurisque genis turbis sumoque lucernæ. Horat. de Arte. Obscurus fio, festinantem leuia neiui. Verg. Aenei. 2. Limosque lacu per noctem obscurus in ulua. Idem 12. Ethæaque obscurant pennis, hostemque per auras. Man. Altiis & Graius, hoc non obscurat honorem. Cicero in Catil. Nox tenebris obscurat omnia. Idem pro Mar. Tuas laudes obscuratura nulla unquam est obliuio. pen. flect.

OBSES, penul. pro. Ouid. Phill. Qui mihi coniungii sponso, & obses erat. Idem Mer. 1. Obsidis unius iugulum mucrone resoluit. pen. acu.

OBSEQUIVM, penultima corrept. Claud. Obsequium grauib, subnectens flamma gemmis. Idem. Obsequio teneris quantum sol igneus ambit. Horat. Ser. 2. Cælebis obsequium nuder te leniter in spem. Idem Epist. 1. Alter in obsequium plus æquo pronus & imi. Oui. Mer. 3. Obsequio Semele, qualem Saturnia duxit. antepe. acu.

OBSIDO, penul. cor. Vel obsido, is. Iuuen. Sat. 10. Clausit & egregius Laternorum obsider ædes. Mar. 12. Obsidere alii portis sublimibus astant. Vergilius Aen. 2. Obsedere fores has seruant agmine dens. Idem 7. Obsedere apicem, & pedibus per muræ nexis. Idem. Aeneadæ possint, Italosque obsidere fines. Idem. Celsa petit, taciturne limen amare. Idem 8. Perfestis referunt, idæ rex obsitus æuo. Idem 11. Arripuitque locum, & syluis infedit iniqui. Cicero in Antoni. Qui Mutinam, & consullem designatum obsederit. Idem Antonius armis obsedit. Idem in Verrem. Qui sinus quosdam obsedisse maritimos. Idem in Orat. Cum is, qui audit, ab oratore obfessus est. Idem Atti. Nos quoniam superum mare obsidetur. ante penul. acu.

OBSIDIO, penultima corrept. Iuue. Sat. 16. Extremi longæ dira obsidionis egestas. Ouidius Faistor. 2. Et paritur longas obsidione moras. Idem 6. Torque domos

- mot uestras obfisione premi. Idem. Fecerat obfidio iam diuturna famem. Vergili. Aeneid. 8. Accidere, ingenti- que urbem obfisione premebat. Idem 10. Obfisione fines, muris iterum im- minet hostis. antepe. acu.
- OBSISTO**, penultima producta. Ouidi. Metamor. 2. Aera permisit uix nunc ob- sistitur illis. Idem Epist. 13. Tunc fre- ra debuerat uestris obfistere uentis. Ci- ce. Off. Multorum odiis nullæ opes pos- sunt obfistere. Idem in Catil. Consiliis Catilinæ occurri, atque oblitui. penult. acuit.
- OBSTVS**, penultima corre. Stat. Theb. 7. Ecce truces oculos sordentibus obsta- canis. Idem 2. Hac & tunc fusca uoluc- er Deis obfuit umbra. Verg. Aen. 8. Perfectis referunt, ibatq; rex oblitus auo- antepe. acu.
- OBSONIUM**, penultima corre. Hor. Ser. 1. Omnia conductis coemens obsonia nummis. Iuuen. Sat. 2. Ossea non tamé his ulla unquam obsonia sunt. Martia. 5. Omnia cum retro pueris obsonia tra- das. antepe. acu.
- OBSTO**, as, penultima producta. Lucan. 1. Obstaret, gaudensq; uia fecisse ruina. Ouidius Metamorpho. 1. Obstabatque aliis aliud, quia corpora in uno. Idem 3. Obsticit, & fixas pariter sua robora cer- uis. Cicero pro S. R. Officere, & obsta- re commodis alicuius. pen. acu.
- OBSTACULUM**, pen. corr. Mantua. Pri- uatis turbare odiis obstacula tantis. an- tepenul. acu.
- OSTREPO**, penul. corre. Ouidi. Fast. 6. Voce locus Sinò obstreperetur aquis. Mart. 1. Quòd clamas semper, quod a- gentibus obstrepsis, Heli. Cicero de Or. Ipsi sibi insidendo obstreperere uidentur. antepe. acu.
- OSTUPEO**, penultima correpta. Ouidi. Metamor. 1. Obstupuere diu, rupitque silentia uoce. Idem Fasto. 1. Obstupuit dubio territa turba sono. Vergi. Aenei. 1. Obstupuit primo aspecta Sidonia Di- do. Idem. Obstupuit simul ipse, simul, percussus Acharis. Idem 11. Dixerat Aeneas, ohi obstupu- re silentes. antepe multu. acuit.
- OBSTVS**, penultima produ. Oui. Fast. 2. Obsutum menta corret in igne caput. penult. flect.
- OBSTICO**, penultima corre. Horat. de Art. Turpiter obtruncit sublato iure no- cendi. antepe. acu.
- OBSTOR**, penultima produ. Vergili. Aene. 9. Obtestor quæcunque mihi for- tuna, fidesque est. Cicero pro Mur. Ve- stram fidem obtestor. Idem pro Sest. Id- que facias te obtestor. pen. acu.
- OBTRUNCO**, penultima produ. Sil. 14. Iurati obtruncant, nec iam modus ensi- bus addunt. Verg. Aene. 8. Natum ante ora patris, patrem, qui obtruncat ad a- ras. Cice. de Nat. Puerum interea ob- truncat. pen. acu.
- OBTVS**, penultima producta. Ouidi. Metamorpho. 1. Quod fugat obrutum est, & habet sub arundine plumbum. Vergili. Georg. 1. Vomeris obruti den- tem cauat arbore liantes. Idem. Nam- neque cum stellis acies obrusa uidetur. Idem 3. Hoc faciunt nimio luxu obtu- sior usus. Idem Aeneid. 1. Non obrusa adeò gestamus pectora Pæni. Sta. The. 7. Et iam acies obrusa negat, cunctique resistunt. penul. flect.
- OBTVTVS**, penul. prod. Sil. 13. Obrutu- torum contra, & furiale renidens. Ver- gili. Aeneid. 1. Dum stupet, obrutusq; hæret defixus in uno. Idem 7. Obrata tenet ora, solumque immobilis hæren. pen- nulti. flect.
- OBVIVS**, pen. corre. Mantuan. In mani- nibus nobis totus uenit obuius Acher. Iuue. Sat. 10. Brutidius meus ad Martis fuit obuius oram. Ouid. Met. 1. Obuia que aduersas uibrabant flamina uestes. Idem 2. Obuius ire polis ne te citius au- ferat axis. Ver. Aen. 3. Auspicis, & quæ fuerit minus obuia Græcis. Idem 4. Ob- uius armato, seu cum pedes iret in ho- stem. Idem 12. Obuius ambum tor- rem Chortineus ab ara. Auson. Iam mi- nor, & promissa obuians uadimoniam Da- mon. Obuius, uerbum, ait Ioannes De- spauer. in raro usu est, ut Salustius, ob- uiarum est. & absque exemplo, Valla inquit, obuius tibi. Idem Ant. Nebris- seu. Quod uerbuni tanquam barbarum.

- 1** Calepino nuper recognito a Paulo Manutio recetur. de quo recentiores Latinitatis docti locuti sunt. tibi, obuiare barbarum esse, & illum Salustii locum mendosè, atque corruptè legi: cuius in Iugurthino talis est. Deinde quia tum primum superbiæ nobilitatis abuiatum est. corruptum esse, aiunt, textum ita corrigendum: tum primum superbiæ nobilitatis obuiam itum est; cum obuiare uox sit planè barbara, & a nullo recepto atque usurpata, neque legi apud idoneos auctores: pro quo Latine dicimus, procedere obuiam alicui, prodire obuiam, uenire obuiam, mittere obuiam, obuiam fieri, esseque. cumque iis obuius, obuia, obuium: & si quæ apud auctores exempla alia leguntur. Cicero pro Mur. Mihi obuiam prodierunt de provincia. Idem. Deinde ipse accusator obuiant uenit. Idem in Ver. Mihi obuiam cum suis omnibus processit. Idem Atti. Tironem Dolobellæ obuiam misi. Idem pro Plan. Cum ipsa penè insula mihi sese obuiam ferre uellet. Idem Att. Obuiam mihi sit tabellarius. Idem pro Mur. Si mercede conducti obuiam candidatis essent. Salust. in Catil. Hostibus obuiam ire. Cicero Atti. Tu autem sic, ut tuæ literæ mihi uolent obuiæ. Idem pro Mil. Si ille ei obuius futurus non erat. Iis exemplis restat omnibus argumentum, quod obuto si Latine esset, apud Ciceronem legeretur. Ideo tanquam barbarum esse relictum.
- OCCASVS**, penultima producta. Sil. 14. Nec minus occasus petiit incita, quam petiit ortus. Claud. Occasus quodcumque dies deuexior ambr. Ouid. Metamor. 2. Prospicit occasus, interdum respicit ortus. Vergili. Opuscul. Occasus habue re suos, aut illa uorago. penult. scelti. Iuuenal. Sat. 13. Quantulacumq; adeo est occasio, sufficit ira. Idem 16. Alterius populi rapienda occasio cunctis. Cat. Fronte capillata, post hæc occasio calua. antepe. acu.
- OCEANVS**, penultima correpta. Mart. 3. Et sedeo qua te susceperat Oceanus. Ouid. de Tristib. 1. Tingitur Oceano custos Erymanthos uisæ. Idem 2. Pressere hoc fluctus, Oceanusque caput. Idem 15. Oceano numerem quodcumque habitabile cellus. Idem 13. Oceanum, & terras, cumque alto sydera celo. Idem 21. Oceanumque senem quorum reuerentia mouit. Lucan. 1. Oceanus uel cum refugis se fluctibus aufert. antepenult. acuit.
- OCELLVS**, penultima producta. Mantu. Protulit, & matri blandis arrisit ocellis. Iuuen. Sat. 6. Turbauit nitidos extinctos passer ocellos. Tibul. 3. Et si perque suos fallax iurauit ocellos. Mar. 1. Sepe mihi queritur non sicis cestos ocellis. penul. acu.
- OCCIDVO**, penultima correpta. Martial. 6. Inter Baianas raptus puer occidit undas. Vergili. Aeneid. 12. Occidis argiuz quem non potuere phalanges. Idem. Occidit infelix, ne nostrum dedecus uisens. Idem. Occidit ipsa sua, lucemque exterrita fugit. Idem. Occidit, occide ritque sinas cum nomine Troia. Idem 11. Funditus occidimus, neque habet fortuna regressum. Idem Georg. 1. Taurus & aduerso cedens canis occidit astro. Flac. 9. O focii occidimus, nec spes est ulla salutis. Statius Achil. 1. Occidimus, placuit Lycomedis conscia tellus. Ouidius Metamorphos. 1. Occidit una domus, sed non domus una perire. Cicero de Nat. Refrigerato autem, & extincto calore occidimus. Idem de Divi. Eudemus prælians ad Syracusas occidit. Idem Acad. Hic ornatus nunquam lapsus occidit. antepenultima acuit.
- OCCIDVO**, penultima producta. Martial. 1. Occidit, pter, te caie quod una fuit. Claud. Occidit iuuenes, inhumanataque corpora uulgo. Iuuenal. Satir. 3. Scoticus occidit boream delatus amicum. Cicero pro S. R. Occiditur ad balneas Palatinas rediens a cena Roscius. Idem de Fin. Virginium uirginiam filiam manu sua occidit. Idem in Antoni. Cum Pansa hostium copias occisione occiderit. penul. nec.
- OCCIDVVS**, penultima cor. Claud. Ora licet maculis aspexerit occiduus sol. Idem.

- Idem. Quid sol occiduus prodat quo
 faucia uento. Ouidi. Met. 1. Vesper &
 occiduo quæ litora luce tepescunt. Idē
 Fast. 1. Præcepit occiduus ille fabibus
 aquas. Stat. Syl. 1. Occiduus, primitiue
 domos, & sole sub omni. Idem 5. Flu-
 stibus occiduus, felloq; Hyperione Thu-
 lem. Sil. 1. Occidui qui solis opes, &
 uulguis Iberum. Lucan. 4. Torfit in occi-
 duum Nabatheis flatribus orbem. ante-
 penult. acuit.
- OCCEPIT, penult. cor. Persi. Sat. 1. Occi-
 piti cæco postea occurrere sanæ: ante-
 penult. acuit.
- OCCESSVS, pen. pro. Mart. 1. Ex hoc oc-
 cisus Russe uidetur Erix. Ver. Aen. 10.
 Occiso Therone uirū qui maximus ul-
 tro. Idem 11. Hinc alii spolia occisus di-
 repta Latinis. Horat. Ser. 2. An tu reris
 eum occisa insaniſſe parente. penult. i.
 fleſtit.
- OCIMUM, pen. cor. Persi. Sat. 4. Cūm be-
 nē discinſo cantauerit ocima uernq; an-
 tepenult. acu.
- OCYROEN, pen. cor. Oui. Met. 2. Ocyroen,
 non hæc artes contenta paternas. ante-
 penult. acu.
- OCHALIS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ochalis
 & Tyrii moderator liuet aheni. Idem 2.
 Ochaliſidē illo præcepſit mutaret Apollo.
 antepen. acu.
- OCUMBOS, pen. corr. Occumbo, is, pen.
 pro. Stat. Theb. 2. Frena secundus Ha-
 lys sed tunc pedes occubat aruis. Mart.
 1. Occubuit tandem cornuto ardore po-
 tius. Ouidi. Metamor. 15. Occubuisse
 neci mirabere, uixque probabo. Vergil.
 Nec adhuc crudelius occubat umbris.
 antepen. acu.
- OCULOS, pen. cor. Oui. Met. 1. Occuluit,
 tenuitque fugam, rapuitque pudorem.
 Idē 2. Occuluitque caput, quod adhuc
 latet ostia septem. Tisbult. 1. Siquis &
 imprudens aspexerit ocellar ille. Plac. 1.
 Occulerat lyliis; ipsam sed conscius au-
 ſi. Verg. Aeneid. 12. Forminea tegat, &
 uanis sese ocellat umbris. Idem Geo. 2.
 Sparge fimo pingui, & multa memor oc-
 cule terra. Cicero Att. Appii uulnera ap-
 parent, nec oculi possunt. Idem in Or.
 Puncta argumentorum plerumque oc-
- calere. Idem Tusc. Mulieres in aribus
 molliſſimo cultu parietum umbris occu-
 luntur. antepen. acu.
- OCCEPPO, pen. cor. Hor. de Art. Occupet
 extremum scabies mihi curpe relinquit
 est. Ouidi. Met. 1. Vix prece finis corporis
 grauis occupat artus. Idem 2. Occupat
 ille leuem iuuenili corpore curram. Idē
 Fast. 6. Occupat amplexu, terque potius
 eus ait. Marc. 7. Occupat aur totas ni-
 gra popina titas. Ver. Aen. 10. Occupat
 os, faciemque aduersam, poplite pal-
 mam. Idem 3. Hic incredibilis rerum
 fama occupat aures. Idem Georg. 4. In
 noctem, felloſque ſoporſius occupat ar-
 tus. Idem Aeneid. 6. Occupat Aeneas
 aditum, custode ſepulto. Cicero Atti.
 Caesar magnam Italiz partem occupa-
 uit. Idem de Clar. Locus in subſelliis oc-
 cupetur. Idem in Ant. Qui regibus exa-
 ctis regnum occupare noluerunt. Idem
 pro Quint. Fr. Ante occupetur ani-
 mus ab iracundia: antepenultima a-
 cuit.
- OCREA, penult. cor. Stat. Theb. 10. Semi-
 animes artus ocreis retinentibus hæret.
 Iuuenal. Sat. 6. Prælia tum felix ocreas
 uedente puella. antepenultima acuit.
 Horat. Ser. 2. Innue Lucana dormis
 ocreatus, ut aprium. penultima fle-
 ſtit.
- OCCEPITVS, pen. cor. Oui. Fast. 6. Nanq;
 pater Tulli Vulcanus Occeſſia mater. an-
 tepen. acu.
- OCCEPVS, penult. corr. Iuuen. Sat. 8.
 Theſſaliz capis Occeſſius abſtolic udo.
 Lucan. 4. Noluit Illiricæ cultos Occeſ-
 ſius undæ. antepen. acu.
- OCCEPHORVS, pen. cor. Mart. 6. Occe-
 phoro ſanus porreatur auite Philippus.
 antepen. acu.
- OCCEPVS, penult. prod. Iuuenal. Sat. 1.
 Exul ab occeſſa Marius bibit, & fruitur
 diis. Martial. 11. Occeſſum poteris ſer-
 uare laudabimur una. Idem 8. Occeſſus
 ligulam miſit ſextante minorem. pen.
 fleſtit.
- OCCEPES, penultima correpta. Oui-
 di. Fasto. 1. Occeſſedis ſuſtra quæren-
 tur brachia cancri. antepenultima a-
 cuit.

- OCTOGESIMVS**, pen. cor. Iuuc. Sat. 3. Sic multas hyemes, acque octogesima uidit. antepen. acu.
- OCTOGINTA**, penult. pro. Hor. Ser. 2. Octoginta annos notus cum stragula la uestis. pen. acu.
- OCIONVS**, pen. prod. Sil. 14. Nanque bis octonis non dum rex praeditus annis. Ver. Opusc. Quae in octonas excurrere pondere libras. Oul. Meta. 15. Augerat bis adhuc octonis integer annis. penul. flec.
- OCULINA**, penul. cor. Iuuenal. Sati. 6. Ut spectet ludos conducit oculina uellem. antepe. acu.
- OCVLVS**, pen. cor. Lucan. 2. Vultusque exanimis oculoſque in morte minaces. Idem 6. Affixam uellens oculo pendente sagittam: Oui. Metamorph. 1. Idem oculi lucent, eadem feritatis imago. Vergili. Aeneid. 4. Audiit omnipotens, oculoſque ad moenia torſit. antepenultima acuit.
- ODITES**, pen. prod. Ouid. Meta. 5. Hic quoque Cephanum poſt regem primus Odites. pen. acu.
- ODI**, penul. produ. Mart. 10. Odit amatores hermaphroditus aquas. Lucan. 2. Oderuntque grauis uiuacia fata ſeneſce. Horat. Ser. 4. Odiſti, & fugies, & Ruſonem debitor æris. Iuuenal. Satir. 3. Tunc geminus caſus uerbis, tunc odi mus ignem. Vergili. Aeneid. 7. Odie & ipſe pater Pluton, odere ſorores. Ouidi. Metamorphoſ. 2. Suppliciumque ſuum eſt, quanuis tamen oderit illam. penultima acuit. Vide Memini. Cicero Atr. Nec enim Appium odimus. Idem. Odit enim prouinciam. Idem in Anron. Nec deſeram partes, quas Pompeius odiuit.
- ODIUM**, penul. corre. Ouidi. Metamor. 2. Iuppiter huic odio nemus eſt, & Coſcia ſylua. Idem 3. Ingenereſ ſocios odium ſubit, ecce priori. Idem 15. Miſit aquas, odiumque meri permanſit in undis. Idem de Pont. 2. Iam minus hic odio eſt, quam ſuit ante locus. antepen. acuit.
- ODIOSVS**, penul. produ. Ouidi. Heroi. Aut mare proſpiciens odioſo concita
- uento. Martia. 1. Sis licet uſque malus, non odioſus eris. penult. flec. Idem 8. Archetypis uetuli nihil eſt odioſus euſſi. Mant. Funda odioſa, canes odioſi, odioſa uolucrum. antepe. acu.
- ODOR**, penul. corr. Ouidi. Metamor. 2. Vt tamen ingratos in pectora fudit odor ſes. Ver. Buc. Sic poſite quoniam ſuaues miſceris odores. Claud. Vulturumſque rapax, ut Nar uiciatus odoro. Perſi. Sati. 6. Oſſa in odora dabit, ſeu ſpirene cinnima ſurdum. Verg. Aen. 4. Maſſylique ruant equites, & odora canū uis. Ait Seruius. Nam odorum eſt, quod ex ſe odorem emittit; non quod odorem ſequitur: nam odoratū eſt, quod aliunde odorem accipit, ut odoratum templum. Tria ergo ſunt odorū, quod per ſe olet, odoratum, quod aliunde odorē accipit: odorifequum, quod odorem ſequitur. Lucan. 4. Claudat odoratz me uentes aera pennae. Ver. Geor. 3. Diſce & odorata ſtabulis accendere cedrū. Ouidi. Faſt. 2. Ibat odorati humeros perſuſa capillis. Luca. 7. Cædis odorati Pholoen liquere leones. Ait ibi Sulpitius. Odorati qui odorauerunt, eſtque participium a deponente odoror, eſtque propriè odoratus, qui accipit aliunde odorem; odorum uerò quod per ſe odorem emittit, ut roſa. penul. flec. Odor uerò pen. acu. Sta. Syl. 2. Ignis, odoriferos exhauiſt flamma Sabæos. Oui. Meta. 4. Gentis odoriferæ quam formoſiſſima partu. Vergi. Aen. 12. Ambroſiæ ſuccos, & odoriferam Panaceam. antepenul. acu.
- ODOROR**, pe. pro. Lucr. 6. Cernere, odorari licet, & ſentire ſonorem. Et odorore legitur. Cic. in Ver. Vt canes uenatici optime odorabantur omnia. Idem. Poſt rem hi uoluptates omnes inueſtigant, & odorent. pen. flec.
- ODRYSIVS**, pe. cor. Stat. Sylu. 5. Odryſius uates poſitis ad Strymona pleſtris. Sil. 4. Odryſia tellure uocat, dum fulminis atri. Idem 7. Odryſius boreas, & ſyr tim tollere pollens. Fla. 1. Nec uerò Odryſius tranſtris impenditur Orpheus. Idem. Odryſius dux rice mouet, miſſoque ſonantem. antepe. acu.

ODRIACVS, penul. corr. Sil. 7. Odriaci
fugite infaustus Saulonis arenæ. ante-
penul. acu.

OEGRIVS, pen. cor. Oui. Met. 1. Vir
gineusque Helicon, & nondum Oe-
grius Aemus. Mant. Vt fertur traxisse
feras Oeagrius Orpheus. antepenultia
acuit.

OEBALIVS, pen. cor. Oui. Fast. 1. Pro-
tinus Oebalii retulit arma Tati. Stat.
Syl. 3. Oebalii fratres uobis pontusque,
polusque. Martia. 14. Oebalius Phœbi
culpæ, dolorque puer. Idem 11. Oeba-
lius flammæ iussit abire puer. Vergili.
Geor. 4. Nanque sub Oebalia memini
me turribus altis. Idem Aen. 7. Oeba-
le quæ generasse Telon Scethide nym-
phæ. antepe. acu.

OEBASVS, penul. cor. Flac. 6. Oebalus
infectum summisso poplite falcen. an-
tepenul. acu.

OECALIA, pe. cor. Verg. Aen. 8. Tro-
iamque Oechaliæque, ut duos mille
labores. antepe. acu.

OEDIPODES, pen. cor. Mar. 9. Phineas
iuuiter, Afer, & Oedipodæ. Stat. The.
2. Oedipoden, ribi largæ Pelops, & Tan-
talus autor. Idem. Oedipodæ, tu solus
eris, hæc præmia morum. Idem 1. Oe-
dipodæ confusa domus quando Itala nō
dum. Idem. Oedipodes, longamq; ani-
mam sub morte trahebat. Luc. 8. Oedi-
podionias infelix fabula Thebas. ante-
penul. acu.

OENOPHORVM, pe. cor. Mar. 6. Reddi-
dit Oenophori pondera plena sui. Iu-
ue. Sati. 6. Oenophorum sentiens, pla-
na quod tenditur urna. antepe. acu.

OMNOTRIA, pen. cor. Sil. 1. Aeneadam,
patiturque ferox Oenotria iura. Verg.
Aenei. 8. Hinc Italæ gentes, omnisque
Oenotria tellus. Idem 1. Oenotrii co-
luere uiri, nunc fama minores. Ait Ser-
uius. Oenotria autem dicta est, uel a ui-
no optimo, quod in Italia nascitur, uel
ut Varro asserit, ab Oenotrio rege Sabi-
norum. antepe. acu.

OEDONIS, pe. cor. Luc. 1. Oedonis Ogy-
gio decurrit plena Lyæo. antepe. acu.

OSTA, pe. pro: Oui. Metamor. 2. Ardet
Athos, Taurusque, Cylix, & Tmolus,

& Oeta. Idem in Ibin. Vt fuit Oetes
quondam generoque draconum. penul.
acuit.

ONIDES, pen. prod. Sta. Theb. 2. Eus-
lat Onides, uindex sic ille Dianæ. pe-
nulti. acuit.

OFELLA, pen. pro. Mart. 13. Parua tibi
curua craticula fudet ofella. Idem 10.
Et quæ non egeant ferro structoris ofel-
læ. Hor. Ser. 1. Nec meus hic sermo est,
sed quem præcedit ofellus. pe. fle.

OFFICIUM, pe. cor. Oui. Met. 1. Offi-
cioque pedum nymphæ contecta dnoris.
Idem. Officiiue referi, quod adunci uul-
nera aratri. Mant. Officio nati sterit ad
præsepia Christi. Clau. Fungitur offi-
cio, gaudetque potentia flesti. Vergili.
Opusc. Heu quid ab officio digressa est
gratia cum te. Idem Geor. 1. Illic offi-
ciat lætis ne frugibus herbæ. Man. Offi-
ciant morbi tua præsentissima nobis.
Cicero pro S. R. Cur meis commodis
efficio simulato officiis? Idem de Clar.
Horum sententiis concisus officit Theo-
pomus. Idem de R. Cuiusque parti-
culæ cœli officeretur. antepe. acu. Mar.
7. Ad Proculi nitidos officiose lareæ.
Idem 5. Semper in humanos habet offi-
ciosus amicos. pe. fle.

OYGIVS, penult. corr. Stat. Sylu. 7. Ae-
tades Oygio uersantem in puluere me-
tas. Idem The. 2. Nec minus Oygias
eadem dea turbida Thebas. Idem 5. Sed
nunc Oygii iussis quando omnis an-
helat. Idem 7. Omnibus Oygio sac-
erit Tritonia bello. Luca. 1. Aedonis,
Oygio decurrit plena Lyæo. Mantua.
Oygias tantum nobis antiquior ille
est. antepe. acu.

ON, exclamantis interiectio, penultima
produ. Iuuenal. Sat. 7. Corpus eget, fa-
tur est, cum dicit Horatius ohe. Hora.
Ser. 1. Ingerere, huc Appelle, trecen-
tos inferis, ohe. Idem 2. Importunus
amat laudari donec ohe iam. Hic non
obseruat poeta regulam, ut uocalis an-
te uocalem breuiatur, ut supra elonga-
ri: fortasse, quatenus h, est littera, ideo
consona, ideo produci. Despauiterius in
ohe facit exceptionem produens, lib.
2. Vers. Vide H, nullum accentum

habet, ait Donatus cap. de interiectionibus, ibi. Accentus interiectionibus certe esse non possunt, ut ferè aliis uocibus, quas inconditas inuenimus.

OLEVS, penultima producta. Flacc. 1. Nauplius, & tortum non ab Ioue tulmen Oleus. Vergil. Aeneid. 1. Vnius ob noxam, & furias Aiaceis Olei. trisyllabum est cum diphthongo finali Græca. pen. acuit.

OLEO, penultima correpta. Iuuenal. Satir. 5. Pallidus affertur misero tibi cunctis olebit. Horat. Epistol. 1. Vina ferè dulces oluerunt mane camenæ. Martia. 2. Quid quod olet grauius mistum diaspasinate uirus. Idem 6. Omnia cum fecit Thaida Thais olet. Idem 9. Atque oluere lares commessatore Lyxo. Idem 14. Tinge caput nardi folio ceruical oleuit. Cicero in Orat. Quid illud, non olet, unde sit. Idem Thufcu. Maleolere omne cœnum. Idem Atti. Ut mulieres, ideo bene olere, quia nihil olebant, uidebantur. Iuuenal. Satir. 7. Scriptores, petit hic plus temporis, atque olei plus. Horat. Epistol. 1. Si nimis arcta premunt olidæ conuiuia capræ. Martia. 9. Hic olidam clamofus age in retia uulpenæ. Mantuan. Traditur in castam pellex olidissima calcat. Ouid. Fastor. 4. Vre maræ oleas, radâque, herbasque Sabinas. Vergil. Georgi. 2. Conserere, atque olea magnum uestire Taburnum. Idem. Traditur è lœco radix oleagina ligno. antepenultima acuit. Idem. Indicio est tractu surgens oleaster amaris. Idem. Infelix superat folius oleaster amaris. Idem 12. Aenei. Forte sacer fami foliis oleaster amaris. penulti. acuit. Vide Oliua.

OLANVS, penultima correpta. Ouidius Metamorpho. 10. Olenus esse nocens, tuque d' consisa figura. Stat. Thebai. 4. Olenos, Ionis, & fluctibus hospita portu. antepen. acuit.

OLENIVS, penul. cor. Stat. Syl. 1. Sydus & olenis dignum perisille sub aëtris. Idem 3. Oleniumque pecus solito tunc prior Orion. Idem Theb. 2. Per tamen Olenii tegmen suis atraque setis. Oui. Metamorpho. 3. Fletere, & Oleniæ Sydus

pluviale capellæ. Idem Fasto. 7. Quod petis Olenis, inquam, mihi missus ab aruis. Idem. Nalcitur Oleniæ Sydus pluuiæ capellæ, antepen. acuit.

OLIM, penul. produ. Stat. Sylu. 4. Olim eriam ne prima genas lanugo nitentes. Horat. Seru. Quæ simplex olim tibi se derit, at simul alius. Ouid. Meta. 2. Sen setat hoc olim, magni matrona tonantis. Idem Fasto. 2. Sospite sic te sit natus quoque sospes, & olim. Verg. Aen. 1. Audierat, Tyrias olim quæ ueterat arces. Ait. Seruius. Tria enim tempora significat, præteritum: ut olim arboris præsens, ut tumidis quod fluctibus olim Funditur, futurum: ut, Nunc olim quo cunque dabunt se tempore uires. penultima acuit.

OLIVA, penul. produ. Martia. 1. Nec de Picenis uenit oliua cadis. Ouidius de Tristib. 1. Adiuuat in bello pacatæ ramus oliuæ. Idem 4. Postque meos ortus Pisæa uictus oliua. Mantuan. Saxa ciet pompas, & cum uiriditate oliua. Hor. Ser. 2. Quali perfudit pitces securus oliuo. Idem. Naturam simplex è dulci constat oliuo. Stat. Sylu. 5. Nam quod me mista querus non pressit oliua. Vergil. Aeneid. 9. Paciferæque manu ramum prætendit oliuæ. Lucan. 2. Profluerat, contra tardum cunctatur oliuum. Pers. Satir. 3. Sæpe oculis memini tingebat paruus oliuo. Vergili. Georgi. 2. Sed truncis oleæ melius propagine uites. Ait Seruius. Sanè olea est arbor ipsa, unde derivatio est oleum. Oliua uerò fructus ipse, unde oliuum dicitur. Legimus camen & oliuam de arbore. Vergilius Buccoli. Eclo. 8. Incumbens tecti Damon sic cepit oliuæ. Oliuæ ita a longitudine nominatæ, oliua a patientia dicta, idest, tundendo, aliter ex se oleum non facit. penultima flecit. Ver. Aeneid. 7. Ereti manus omnis, oliui feræque matris. Stat. Theb. 4. Qui Drepani scopulos, & oliuiferæ Sicyonis antepenul. acuit.

OLIVARIO, penultima correpta. Martia. 7. Olfecit, postquam Papius, ecce Garum est. antepenultima acuit.

OLYMPVS, penultima producta. Ouidi. Metamorpho. 1. Quam cupiens talem summo delabor olympo. Lucan. 2. Latitque nefas cur hanc tibi rector olympi. Vergi. Georgi. 3. Seu quis olim piace nigratus præmia palmæ. Ait Ser. Stidius curulis certaminis, quod geritur apud Pisis in honorem Iouis olympici. Martial. 1. Impleat innumeras Burrus olympiadas. Mantuan. Robore qui forti uisisset olympia signum. Lucan. 4. Hospes olympice seruat moro palestræ. Sta. Sylu. 5. Talis olympiaca iuuenem cum spectat arena. antepenultima acuit. Vergi. Aeneid. 3. Fædus ille finit superi regnator olympi. Ait Seruius. Cur in penultima accentus firmatissima est ratio apud Latinos: quanquam Græci discretionem uelint per accentum facere montis, & cæli, quod superfluum est. Idem 4. Ipse Deum tibi me clare demittit olympo. Ait Seruius. Olympus quasi ololapus dictus est. Græcè *olus*, id est totus *sanctus*, clacus; totus clacus, siue mons sit Macedoniæ, qui dicitur esse diuersorum deorum, siue cælum: accensus sanè Græcus tunc potest esse, si sit Græca declinatio, ut olympos, olympu. nam Latini olympi. Vide Epiros: hoc meminit Quintilia. Instit. 1. cap. 10. Græci profundius uocant, cum acuta, & grauis alia pro alia ponitur: ut in hoc Camillos, si acuitur prima, Græcè declinatur, sin, penultima Latine: nam Græci antepenultima acuiunt, ubi ultima breuis est: Latini uerò penultimam respiciunt, quæ si longa est, eandem acuiunt. ut, Camillus Latinè, Camillos Græcè. olympus Latine, olympos uerò Græcè. reddit rationem Fabius, inde olympo, & tyranno acutam mediam syllabam dederunt Latini, quia duabus longis sequentibus primam breuem acui nosser sermo non pariter. olympus, pen. acu.

OLIBRIVS, penultima correpta. Claud. Nesciat, aut nimias laudes ignoret Olibri. Idem. Jam per noctuagos dominatus Olibrius axes. antepenultima acuit.

OLINTIVS, penultima producta. Iuuenal. Sat. 12. Celati biberat quo calli-

us empor Olinthi. penultima acuit. **OLIFICVS**, penul. corr. Marc. 9. Alphicus ante fuit, cepit nunc olificus esse. antepenul. acu.

OLITOR, penul. corr. Mantuan. Pastina festi humenis olitor considerat hortum. antepenul. acu.

OLOR, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 7. Quæ subito celebravit olor, nam Phyllus illi. Idem Faistor. 2. Traiectus penna tempora cantat olori. Martial. 8. Spartanus tibi ceder olor, Paphizque columbæ. Vergili. Buc. Digna sed argutos inter strepere anser olores. Idem Aeneid. 11. Strymoniamque gruem, aur album deiecit olorem. Ait Seruius. Olores Latine dicimus, nam cygni Græcè dicitur. penultima acuit. Idem 10. Cuius olorinæ surgunt de uertice pennæ. Stat. Sylu. 1. Limen Amicleus ad frenata citauit olores. Claud. Audiretur olor coruo certante ligulistris. Stat. Sylu. 3. Tollit olorinaq; iuber considere biga. penultima flectit. Proper. 3. Si quæue ololigeri uiscenda est ora Caystri. Ouidius Faistor. 4. Hinc Camerina adiit, Tapsumque, & olorina tempe. antepenultima acuit.

OLVS, penulti. correp. Vergi. Georgi. 4. Hic rarum tamen in dumis olus albiæque circum. Hor. Ser. 1. Panis ematur, olus, uini sextarius adde. Idem. Incedo solus, percunctor quanti olus, ac far. Persius Sat. 2. Durum olus, & populi cribro decussa farina. Ouidius Faistor. 5. Stant calices minor in de fabas, olus, alter habebat. Horatius Episto. 1. Thrax erit aut holitoris ager mercede caballum. Idem Ser. 2. Vincta satis pingui ponetur oluscula ludo. Iuuenal. Sat. 11. Ipse focus breuibus ponebat oluscula, quæ nunc. antepenultima acuit. Olus uerò penultima de quo Pontanus ubi de aspiracione loquens inquit: holus, holetis aspiramus ea causa, ut quibusdam placeat, ut aspiracione differret ab infiniti uo oler: fuit enim aliquando tertie coniugationis: quod nullo modo probauimus. Nam præsci illi, qui non holus sed

sed helus dicebant, nihilominus aspirabant, idem asserunt Marcellus, & Ioannes Despauc. cap. de aspiratione, holos quod torus Latine sonat aspiratur, unde sunt holocaustum, holus, holicor, hortolanus, hoc probante etiam Georgio Valla, quod Tortelius negavit: quia primum oleo, aspirationem non habet. Cuius ite in pedibus sententiam Varro de lingua Latina. 4. ibi, ab olla olera dicta: quidam ab alendo olus deducunt, quod oleribus homines antiquitus alebantur: nonnullis placet, olus ab olo verbo antiquo deduci. Est enim olus, dicunt commistio ex multis herbis variis odores emittentibus, in primis sylvestribus, oportuna quidem etimologia, cum multae herbae una commistae diuersae, variisque odoribus oleant necesse est. Tum inquam, olus, nulla urgente differentia, aspirandum non esset hortus, quod differat a participio, seu nomine verbalis ortus, ab orior. Tu lector, hinc inde rationes habens usui frequentiori accedas. penult. acu.

OMASVM, penult. pro. Horat. Ser. 2. In fances statuas, seu pingui tantus omaso. Idem Epist. 1. Aut paulum abstulerat patinas cenabat omasi. penult. flect. Vide Acetum.

OMEN, pen. pro. Ioue. Sat. 4. Omen habes inquit, magni, clarique triumphi. Lucan. 1. Sanguinis & diro ferales omine tedas. Ovid. Met. 2. Sint, precor, ista malo, nos uanum spernimus omen. Idem Fast. 1. Omen, ait, causa est, ut res sapor ille sequatur. Idem 2. Non impune fuit, nam dicitur omine ab isto. Mantuan. Omnis esse malis, solitumque offendere fruges. Stas. Syl. 3. Labitur, & nequeo quanuis mouet ominis horror. Verg. Aenei. 10. Tros Anchisiades, animos tamen omine tollit. Esopus Ominibus parat imperio Saturnia fesso. penult. flect.

OMENTVM, penult. pro. Luca. 1. Emitunt, produntque suas omenta latebras. Pers. Sat. 6. Sit reliqua, ast illi tremat omento popa uenter. Iuu. Sat. 13. Omnia ut uideo nullum discrimen habendum est. penult. acu.

OMINOR, pen. cor. Ovid. de Pont. 3. Si mea mors redimenda tua, quod abominor esset. Cicero de Clar. Melius quosque, ominare inquit Brutus. Idem de Off. 1. Malo enim alteri, quam nostrae reip. ominari. antepen. acu.

OMITTO, penult. pro. Hora. Ser. 1. Aut spem deponas, aut arcem illius omittens. Cicero ad Quint. Frat. Primam nauigationem, dum modo idonea tempestas sit, ne omiseris. Idem Att. Omite Atticum Ciceroni tuo. pen. acu.

OMNIFER, penult. cor. Oui. Metamorphos. 2. Sustulit omnisferos collorenus arida nulus. antepenult. acuit. Vide Fero.

OMNIPOTENS, penult. cor. Ouid. Met. 1. Tum pater omnipotens misso per frege olympo. Verg. Geor. 2. Tum pater omnipotens fecundis imbribus aether. Idem 9. Iuppiter omnipotens audacibus annue ceptis. antepen. acu.

OMNIGENA, pen. cor. Verg. Aeneid. 7. Omnigenumque Deum monstra, & latrator Anubis. Lucret. 4. Omnigenum quoniam passim simulachra seruntur. antepen. acu.

OMNINO, pen. pro. Mant. O cecis omnino animas peccata uolentem. Idem. Desita, omnino nostris extinctis diebus. Lucr. 6. Ne tamen omnino temere illis sedibus ulla. Hor. Ser. 2. Omni no uersus aio peream male Sinon. Mart. 4. Omnino nihil est Ardelione fene. penult. acu.

OMNIS, penult. pro. Mant. Omnia tellurem fruges aperiret, & annum. Ouid. Metamorph. 15. Omnibus è nigro color est mutatus in album. Lucr. 4. Omnibus in populo, missum praecoris ab ore. Idem 3. Omnibus, à neruis, atque ossibus, articulisque. Vergil. Buc. Dicite Pierides, non omnia possumus omnes. pen. acu. Vide Totum.

ONAGAR, pen. corr. Mart. 13. Dum tener est onager, solaque lalio matre. Vergil. Georg. 3. Saepe etiam cursu timidus agitabis onagros. antepenult. acuit.

ONERO, pen. corr. Ouid. Fast. 3. Quid moror & uariis onero tua peccora canis.

nis. Idem. Discant, & plenas exonerare colos. Mart. 1. Pinguis inæquales onerat cui uillia mensas. Verg. Aenei. 1. Eripiunt, cumulantq; oneratis lancibus aras. Idem 10. Membra, manusque ambas, iaculis onerauit acutis. Idem 11. Institerat, iaculo palmas onerauit acuto. Idem 12. Nutrierat Lycia, paribus onerauerat armis. Idem Georg. 2. Pro uenturaq; oneret sulcos, atque horrea uincat. Idem 4. Nocte domum dapibus, mensasque onerabat inemptis. Cicero de Nat. Quàm plurimis posses argumētis onerare iudicem. Salust. in Cic. Etiam aures nostras onerabis tuo odio, antepenult. acu.

ONERATVS, pen. pro. Luca. 4. Ipse locus mille rupes oneratus in altis. Ouid. de Pont. 4. Ipse uides onerata ferox, ut ducat Iaxix. Air Seruius. Aenei. 1. ibi. Hunc tu olim cuncto spoliis orientis honustum. Inter honustum, & oneratum hoc interest, quod oneratus est qualicunque pressus pondere. Honustum uerò, cui onus ipsum honori est. Sed oneratus aspirationem non habet, quia ab onere uenit: honustus uerò, quia ab honore descendit, retinet aspirationem. penult. fleet.

ONEROSVS, pen. pro. Oui. Metamor. 9. Procinus auertit, tergoque onerosus in hæsit. Idem de Pont. 2. Qua licet, & quantum non onerosus ero. Idem. Et cui maiestas non onerosa tua est. Mart. 6. Et casa iugeribus non onerosa suis. Verg. Aeneid. 5. Dat salio nullis onerosum, atque unguibus aureis. Air Seruius. Onerosum plus est, quam si oneratum diceret. Sicut est sceleratum, & scelerosum: pen. fleet.

ONITES, pen. pro. Ver. Aenei. 11. Treis uno congressu, & mæstum mittit Onyten. Air Seruius. Sanè Onyten Donatus dicit, aut gentile esse, aut patronymicum: ut nomen eius proprium sit Echionius: sed hoc non procedit, quia neque patronymicum in tes exit, neque Onites a qua gente ueniat usquam lectum est: proprium ergo est. pen. acu. Vide Onus.

ONYX, pen. cor. Stat. Syl. 1. Saxa uirent,

hic flexus onyx, & concolor alto. Idem. mæret onyx longe, queriturque exclusus Ophites. Idem 2. Quod uallauit onyx miseris acceptius unibris. Mart. 11. Prefertur Cosmi nunc mihi ficus onyx. penult. acu.

ONOCROTALVS, penult. cor. Mart. 11. Turpe Rauennatis guttur onocrotali. Mant. Ibis onocrotalus, milui, fulicæque paludes. antepen. acu.

ONVS, seu honus, penult. cor. Oui. Met. 1. Sic onus iudicium numero distinxit eodem. Idem. Atque onus infelix Elisa saue pependit. Idem 2. Sic onere infueto uacuos dat in aere saltus. Mart. 1. Par onus, ut tulerint, altius iste tulit. Idem. Ventris onus miseris, nec te pudet, excipis auro. Stat. Syl. 5. Succumbitque oneri, & mentem sua non cepit ætas. Hor. Epi. 1. Sollicitis animis onus eximir, & docet artes. Mant. Pertuse clamydis rimas eircum undique honustum. Air Pōtanus. Sed honos, si Varroni credimus, dictus est ab honesto honere, & honestus quod honus sustineat reipub. quod Gellius quoque affirmat, & nomen honestus, atque honustus ab honore duci. Ergo, nō debeat aspiratione priuari. honus primitiuum, unde deriuatiua sunt honos, honestus, & honustus. Idem Ascensius admonet Insti. 1. Quintiliani, cap. 2. Solet enim honus cum honorificum sit aspirari, & quod inde deductum est honustum, ut spoliis orientis honustum. Pontanus aliter Seruii literam legit. Oneratus est quocunque pōdere pressus ab onere: honustus uero is est, cui honus honori est, ab honore dictus, ar. Si quis hostium spolia ferat, seu reipub. honus. cum Ascensio ergo dicendum, honus cum honorificum sit, aspiratur, cum uerò pondus sit quodcunque, non aspiratur, idque scribentis iudicio maxima indiget. Sunt tamē hodie, qui neque onus, neque onustum aspirant, admonet Pontanus etiam eruditorum usu accedente. Tu lector cautius accedas deriuationi, ducente Pontano ab honore deduci honestum, atque honustum: ab onere item deriuari onero, atque oneratum. onus penult. acu.

OPACVS,

OPACVS, pen. pro. Verg. Buc. Et fontes
sarcos frigus capebis opatū. Idem Aeneid. 2. Pone subit conitux ferimur per
opaca locorum. Mart. 1. Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras. Oui. Metamorphos. 3. Abstrahere inde potest, sed opaca fufus in herba. Idem Fasto. 3. Vallis Aricinz sylua præcinctus opaca. Stat. Syl. 2. Stat, quæ perspicuas nitidi melioris opacat. Idem Achil. 2. Ante oculos, crescente Samo, iam Delus opacar. Verg. Georg. 2. Nunc altæ frondes, & rami matris opacat. Cicero de Nat. Sol ita mouetur, ut terras modo his, modo illis partibus opacat. Idem. Cum terras nox opacasset, penultima flectit.

OPELICVS, penul. cor. Mart. 13. Atque Olei stillam donaret Opelicus unctor. antepen. acu.

OPELLA, pen. pro. Hor. Epist. 1. Officio saque sedulitas, & opella forensis. penul. acuit.

OPERA, pen. cor. Iuuen. Sat. 6. Quo te Hedimeles operam dedit, hunc tenet, hoc se. Vergili. Aeneid. 11. Extulerat lucem, referens opera atque labores. Ait Seruius. Hoc opus, & hæc opera tunc dicimus quando negotium ipsum, quod geritur, significamus. Si autem scemini no genere dixerimus operas, ipsas personas, quæ a liquid faciunt, significamus. Si cut custodia dicitur, quæ custodit; ut, Cernis custodia qualis. Nam ut hi, qui custodiuntur, custodia dicantur, usurparum est. Vnde male est in usu, custodiz audiuntur. Opus labor est: opera persona, ut operis imaginatio: seu in animo operis forma. Hor. Ser. 1. Audi te est operæpretium procedere rectè. Idem Epist. 2. Sed tamen est operæpretium cognoscere quales. Iuuen. Sat. 12. Grande operæpretium faciat iugulata Mycenis. Martial. 7. Est operæpretium unum uerbum dissimulata distinctione sub uo accentu esse proferendum. significa que fructuosum, gloriosum, seu opera, & labore dignum: que dicendi forma ab operæ componitur cum diphthongo, ut, operæpretium, quod poetarum exemplis liquet ex syllabarum quantitate.

Quandoque per mensem figuram diuisum est ut Verg. Georg. 3. Talis Hypæboreo sepem subiecta trioui. operæpretium antepenultima acuit. ut circum littoræ.

OPEROSVS, pen. prop. Prop. 3. Non operosa rigas Martius antia liquor. Ouid. Art. 1. Resice succinctos operoso flamine fufos. Idem. Tempora qui solis operosa colentibus arua. Idem Fast. 1. Disce metu posito, uates operose dierum. Idem Phyll. Fallere credentem non est operosa puellam. pen. flect.

OPERIO, pen. cor. Stat. Syl. 3. Vix operire capax hunc omnis turba coimus. Idem Theb. 1. Nox operit tecto celum prohibere quis iste? Sil. 5. Operiare dabū idem, tempusque diemque. Iuuen. Sat. 4. Quos operit glacies Meotica, ruptaque tandem. Hor. Epist. 1. Nec tardum operior, nec præcedentibus isto. Vergili. Aeneid. 11. Pugnatori operit caput ingens oris hiatus. Cicero Tusc. Operite, discedite. Idem in Ver. Fons qui fluctu totus operitur. antepenult. acuit. Hor. Ser. 1. Regibus hic mos est, ubi equos mercantur operios. Stat. Theb. 5. Nunc pelago nunc pæppe cadunt, dat opera fragorem. pen. acu.

OPES, penult. cor. Oui. Met. 1. Effodiantur opes irritameneæ malorum. Mart. 5. Et Libertinas arca flagellat opes. Verg. Aeneid. 1. Auxilio tentos dimittam, opibusque iuuabo. Ait Seruius. Aeneid. 6. ibi, Hæc omnis, quam cernis inops, inhumataque turba est. sciendum, quia cum terram dicimus, hoc opi facili, diuitias hæc opes numero tantum plurali: numero uerò singulari aut auxilium significat, ut, Terentius, Iuno Lucina fer opes. ab utroque possibilitatem. penult. acu. Ouid. Metamorphos. 1. Arte sit, & miseris, fer opem mitissima rebus. do auxiliū dicimus. Vergi. Aen. 1. Non opis est nostræ Dido, nec quicquid ubique est. Idem 11. Velocem interea superis in sedibus opim. Ops terra est uxor Saturni, quæ Græci Rheam uocant. penult. corr. Cum de nympha dicitur penultima produc. ut, Opis ad ætheteum pennis aufertur olympo. Hæc admonet Seruius

- Seruius Georgi. 3. ibi. Confugis aduentu.
- OPHELTES**, penult. pro. Ouid. Met. 3. Quid facis & demens, quis furor, inquit Oseles. Idem. Adsumus an, inquit, sociorum primus Opheltes. pe. acu.
- OPHITES**, pen. pro. Luca. 9. Quam paruis tinctus maculis Thebanus Ophites. penult. acu.
- OPHTHALMICVS**, penult. cor. Mart. 8. Hoplumacus nunc es, fueras Ophthalmicus ante. antepen. acu.
- OPICI**, pen. corr. Iuu. Sat. 3. Et diuina Opici roddebant carmina mures. antepenult. acu.
- OPIFEX**, pen. corr. Luca. 10. Atque opifex rerum certo sub iure coerces. Hor. Ser. 1. Est opifex solus si rex uellit tibi barbam. Persi. Sat. 6. Mire opifex numeris ueterum primordia uocum. Ouidi. Met. 1. Ille opifex rerum mundi melioris origo. Idem. Inuentum medicina meum est, opiferque per orbem. Idem 14. Cum Deus in somnis opifer consistere uisus. antepen. acu.
- OPIMVS**, pen. pro. Verg. Aeneid. 1. Auxilio Beligenitorum Belus opimam. Idem 1. Extruimusque toros, dapibusque epulamur opimis. Iuu. Sat. 10. Belorum ponipa animam exhalasset opimam. Mart. 1. Testa sed antiqui felix siccatur opimi. Ouid. de Pont. 4. Alba ut opimorum colla ferire bouis. penult. flectit.
- OPILIO**, pen. cor. Vergil. Bucc. Venit & upilio, tardi uenere bubulci. Ait Seruius. Propter metrum ait upilio: nam opilio dicius. antepen. acu.
- OPINOR**, pe. pio. Man. Nec roges, ut opinor, erant, nec enim tacuissent. Sil. 8. Sed quæ nam ira Deum consul datus alter opinor. Hor. Ser. 1. Caldior est acres inter numeretur opinor. Lucret. 6. Si nec opinantes autem uult opprimere igni. Idem 5. Et nec opinantes tenebris obducere terras. Idem 4. Deinde adopinatur designis maxima paruis. Idem. Propter opinatus animi, quos addimus ipsi. Ouid. Met. 1. Noctæ grauem somno nec opina perdere morte. Sta. Syl. 1. Calcabam nec opintus opes, nam splendor ab alto. Idem Theb. 3. Cuius herile pecus Syluis inopinus abegit. Ouid. Met. 12. Non datur occulta nec opinum perde sagitta. Cicero pro Dom. Multa in uita falso homines opinantur. Idem de Diuinat. Gubernatores nihil sine ratione opinantur. penult. flectit.
- OPITERGINVS**, pen. pro. Luca. 4. Hie opiterginis moles onerata colonis. penult. flectit.
- OPITER**, pen. corr. Sil. 10. Sternuntur letho, atque opiter quos facia colle. antepenult. acu.
- OPHVSIVS**, pen. cor. Oui. Met. 10. Ipsa suas vrbes, ophiussaque arua parabat. antepenult. acu.
- OPOBALSAMVM**, pen. cor. Iuu. Sat. 2. Hæc amissis hirsuto spirant opobalsama collo. Stat. Syl. 3. Candida felices sudent opobalsama uirgæ. Mart. 11. Lassa quod æterni spirant opobalsama draucis. antepen. acu.
- OPPEA**, pen. cor. Stat. Theb. 5. Barbara ludentem sodiebat opopea mater. antepenult. acu.
- OPORTET**, pen. prod. Ouid. de Pont. 21. Inque Tomitana condar, oportet, humo. Idem de Trist. 1. Pars etiam quædam tecum moriatur, oportet. Idem Penel. Inciperet usque licet, tua sim, tua dicar, oportet. Verg. Buc. Pascere oportet oues, deductum dicere carmen. Idem. Opuse. Iuppiter hanc aluit cuius hæc tribuat oporiet. pen. acuit. Cicero Att. Hoc fieri, & oportet, & opus est. Idem de Or. quæ dici ab oratore oportebat.
- OPPIDVM**, pen. cor. Verg. Aeneid. 11. Multæ illam frustra Tyrihena per oppida matres. Iuu. Sat. 3. Perperui comites, notæque, per oppida buccæ. Horat. Ser. 1. Mansuri oppidulo quod uersu dicere non est. Oui. Met. 1. Nondum præcipites cingebant oppida fossæ. Idem 15. Inclinata solent cum montibus oppida merlis. Mant. Oppida depopulant, & quod fuit ante relictum, antepen. acuit.
- OPPILIO**, penult. pro. Lucr. 6. Flusibus aduersis oppilare ostia contra. penult. flectit.
- OPPLETVS**, pen. pro. Lucr. 6. Oppleti calidius

ralidis ubi fumant fontibus auctus . penul. fleſt.

OPPO, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Moribus opponunt, habeat iam Roma pudorem. Oui. Met. 2. Oppofuitque manum fronti, magnoque tremore. Cicero in Ver. Opponebant illi, interdu nomen Africani. Idē in Or. Siue paribus paria redduntur, ſiue contrariis contraria opponuntur. Idem. Par pari refert, contrarium contrario opponere, uerbum uerbo comparare. pen. fleſt.

OPPORTUNVS, pen. pro. Mant. Opportuna feret frugum incrementa bonorū. Idem. Opportuna uidens operi data tēpora ſancto. Claud. Opportuna ſitu quę pars uicinior Afris. Lucr. 5. Opportunus ica eſt, ſi forte, & idoneus aer. Marcial. 9. Opportuna loco ſummis quā uiribus omnes. Verg. Geor. 4. Nec pecori opportuna ſeges, nec cōmoda Baccho. penult. fleſt.

OPPE, penult. cor. Verg. Aen. 1. Contigit oppetere, d Danaum fortiffime gētis. Exponit Seruius, ideſt ore terram petere. ideſt mori. Poſſumus autem ſic ueri hoc ſermone, ut per ſe plenus ſit, & recipiat adiectionem: ergo dicimus, & oppetit, & mortem oppetit, ſicut, & expirat, & animam expirat. Cicero in Ant. Cum milites pro ſalute populi Rom. mortem oppetierint. Idem. Mors neceſſitatem habeat naturę, aut ſi antea oppetenda eſt, oppetatur cum gloria. Idem Tuſc. Clarę mortes propatria oppetitę. antepen. acu.

OPPOSITVS, penult. corr. Claud. (Oppoſitus Cocles Mutri te flamma docebit. Ouid. Faſt. 1. Demperat oppoſitas inuidioſa ſeras. Vtr. Aen. 10. Oppoſitum interimit pugnx, nodumque, morumque. antepen. acu.

OPPRIMO, penult. cor. Ouid. Meramor phoſ. 3. Opprimere exierat iam nox properata ſub auras. Cicero Epift. 47. Opprimere tempus. armis. Idem Att. Opprimimini multa. (crede Brute) niſi prouideritis. Idem. Cum hominem ſemperantem tantus improuiſo morbus oppreſſerit. antepenult. acu.

OPPROBRIUM, penult. cor. Claud. Op

probrio ſeruiret adhuc ſi fortior eſſet Idem. Præberet ueniam nunquam hæc opprobria linguę. Hor. Ser. 2. Opprobriis dignum ſatranterie integer ipſe. Mian. Deſererent nec tanti ſuis opprobria ferrent. Oui. Met. 1. Ille ferox tacuit pudet hæc opprobria nobis. antepe nult. acu.

OPTATOR, pen. pro. Ouid. Met. 3. Voce dabat remis animorum optator Opeus. Verg. Aen. 3. Sternimus optatę gremio telluris ad undam. Idem 6. Quis tā crudeles optauit ſumere pœnas. Idem 8. Externos optate duces, cum Hetrufca reſedit. Idem 1. Pars optare locum teſtō, & concludere ſulco. Cicero de Clā. Tibi optamus eam rempub. Idem in Cat. Neque ego a diis immortalibus optabo. Idem in Piſ. Optare inſaniam alicui. penult. acuit. Optator penultiſima fleſcit.

OPTIMVS, pen. cor. Verg. Aen. 9. Optime Graiugenum, cui me fortuna precari. Hor. Ser. 1. Optimus eſt modulatos ut Alſenus uſer omni. Ait Quintilianus Inſt. 1. ca. de literis. In optimus nec planē i auditur, nec u literę ſonus: ſed cuiuſdam alterius quę nec i, nec u, eſt: itaque inter i, & u, mediat alia poteſtas literę; quę, quia imperceptibilis eſt, notari non poteſt.

OPTI VVS, penult. pro. Ouid. Faſt. 4. Et ſit adoptiua nobilitate tuus. penultima fleſcit.

OPULENTIA, pen. cor. Mant. Cui fidei zelus, cui tanta opulencia rerum. Idem. Pauperies auferit, quod fert opulencia parto. Ouid. de Pont. 4. Diuitis audita eſt, cui non opulencia Cræſi. Mant. Cūm liber eius enim tanta eſt opulencia, cantus. Vergil. Aen. 7. Diuitis uber agris, Troique opulencia deerit. Sta. Theb. 6. Dicantur flammę non unquam opulentior illo. antepen. acu.

OPVS, penult. corr. Oui. Met. 1. Sic opus eſt, aperite domos, ac mole remota. Idem. Neue operis famam poſſet deleſcere uetuſtas. Idem. Diuerſorum operum fugat, hoc facit illud amorein. Scat. Syl. 1. Eloquium ſandique opibus ſublimis abundas. penult. acu. Hor.

- rat. Epist. 1. Scribere quod crassi Parmē
sis opuscula uincat. antepen. acu. Vide
Opera.
- ORAPENULT.** penult. pio. Flac. 4. Obsequitur ta-
men, & iussas perit otius oras. Sil. 14. Bel-
landi studio Siculis subfedit in oris. Ver-
gil. Aen. 3. Hic domus Aenēx cunctis do-
minabitur oris. Idem. Tertia lux classem
Crerēis sistet in oris. Idem 6. Et tandem
Euboicis Cumarum alabatur oris. Idē
Geor. 2. Ferrea uox ades, & primi lege
littoris oram. pen. fleēt.
- ORACVLVM.** pen. cor. Oui. Met. 1. Fa-
tidicamque Theū, tunc tunc oracla te-
nebat. Idem. Quodque cupir, sperat,
suamque illum oracla fallunt. Idem de
Pont. 2. Quod precor euenient, sunt
quidam oracla uatum. Idē 3. Non sem-
per sacras, reddunt oracla sortes. Sta-
Thebaid. 1. Defixus senior dinina ora-
cula Phœbi. Luca. 1. Tristia Syllani ce-
cinere oracla manes. Verg. Geor. 1.
Aesculus, atque habitæ Graiis oracla
querqus. antepen. acu.
- ORATOR.** pen. pro. Ouid. de Trist. 1. Er-
go tam placidas orator missus ad auras.
Iuue. Sat. 11. Orator uehemens, ac Cur-
tius, an Matho buccæ. Luca. 10. Genti-
bus orator regis, patricisque sequester.
Mant. Missi oratores igitur qui fleētere
Phœbem. Verg. Aen. 7. Centum orato-
res angusta ad mœnia regis. Idem 8. Ip-
si oratores ad me regni que coronam. pe-
nult. fleēt.
- ORBATVS.** pen. pro. Claud. Abstulit or-
batæque ruunt ad gaudia matres. Ouid.
Metamorphos. 1. Orbatura patres ali-
quando summa ponit. Idem 13. Exiciū
Troie nollitque orbatos Achilles. pen-
fleēt.
- ORBIS.** pen. prod. Flac. 6. Orbibus hos
rapidis, mollique per æquora Castor. pe-
nult. acuit.
- ORBITA.** pen. cor. Stat. Syl. 4. Sufficere
ætherei felix sic orbita fluxit. Idem The-
baid. 7. Solus & incisus altum rubet or-
bita membris. Luca. 9. Syderibus Phœ-
beque uacat, premit orbita solis. ante-
penult. acuit.
- ORBITIVS.** penultima correpta. Ho-
rat. Epist. 2. Orbiliū dictare, sed e-
- mendata uideri. antepenult. acu.
- ORCHITVS.** pen. cor. Verg. Geor. 2. Or-
chites, & radii, & amara pausia bacca. an-
tepenult. acu.
- OREADAY.** pen. cor. Oui. Mer. 8. Talibus
agrestem compellat Oreada dicti s. ante-
penult. acu.
- ORESISTROPHVS.** penult. corr. Ouid.
Met. 3. Proxima Theria amas Oresistro-
phus hæsit in armis. antepenultima
acuit.
- ORSTES.** pen. prod. Ouid. Fast. 4. Quo
postquā dubium, prius an sceleratus Ore-
stes. Idem de Trist. 1. Fecerunt furiz
tristis Oreste lux. Idem de Pont. 2.
Assuit infanos iuuenis Focæus Orestis.
Iuuenal. Sat. 1. Scriptus, & in ter-
go, nec dum finitus Orestes. Marti-
al. 6. Quod non sit Pylades hoc tem-
pore, non sit Orestes. penultima a-
cuit.
- OREXIS.** penultima producta. Iuuenal.
Sat. 11. Iam nimios, caprique graues
hinc surgit orexis. pen. acu.
- ORGANVM.** penultima correpta. Man-
tuan. Et coniuncta choro salientibus or-
gana cantus. Idem. Pronus ad antepo-
des modulatur ad organa cantu. antepe-
nult. acu.
- ORGIA.** penultima correpta. Claud.
Fixa metu tacita præserunt Orgia bu-
xo. Vergili. Aeneid. 4. Orgia, no-
sturnisque uocat clamore Citheron.
Ait Seruius, apud Græcos dici om-
nia sacra: sed iam abusiue sacra libe-
ri orgia uocantur. antepenultima a-
cuit.
- ORIBASVS.** penult. cor. Ouid. Meta. 3.
Pamphacus, & Dorceus, & Oribatus Ar-
cades omnes. Man. Teiopie Oribasi qui
bus est post funera tandem. antepenult.
acuit.
- ORICHALCVM.** pen. pro. Stat. Theb. 10.
Emicat effigies, at sparsa orichalca reni-
dent. Hor. de Art. Tibia non nunquam
orichalco iuncta, iubeque. Vergil. Aen.
12. De hinc auro squalentem, alboque
orichalco. Flac. 3. Nuda latus, passuque
mouens orichalca sonora. penultima
acuit.
- ORIGO.** pen. pro. Oui. Met. 1. Dissimi-

leni populo promittit origine mira. Idē.
Et documenta damnis qua finis origi-
ne nati. Idem Fastor. 2. Dicite Pierides
sacrorum quæ sit origo. Idem de Pont.
2. Regia progenies cui nobilitatis ori-
go. Verg. Buc. His tibi Grinet nemoris
dicatur origo. Et it. Syl. 4. Quippe &
opes, & origo sinunt lampade prima.
Sil. 3. Vulgarum nec casta fides ab origi-
ne fani. Mant. Inde ab originibus pulvis
tenere Latinos. penult. flectit.

ORDITVS, pen. pro. Mant. Vincentina
novas res est ordita iuventus. penulti.
flectit.

ORDO, penult. prod. Luca. 4. Ordinibus
geminis obliquis excipit alnos. penult.
acuit.

ORITON, pen. pro. Ouid. Fast. 4. Ensisfer
Orion equote mersus erit. Idem de Art.
Ensisfer Orion aspiciendus erit. Vergil.
Buc. Quo uolet Orion, quæ sœuus, & in-
cubet index. Luca. 1. Ensisferi nimium
fulget latus Orionis. Flac. 1. Nam meus
Orion, aut sœuus Pleiade taurus. Scat.
Syl. 3. Oleniumque pecus, solito tunc
peior Orion. Idem 1. Noctibus hyber-
nis, & sydera terret Orion. Vergi. Ae-
neid. 4. Dum pelago defzuit hyems, &
aquosus Orion. Idem 3. Armatumque
auro circumspicit Oriona. Idē 1. Cum
subito assurgēs suæctus, nimbosus Orion.
Ait Seruius. Aenophion rex cum libe-
ros non haberet, ab Ioue, Neptuno, &
Mercurio, quos hospitio susceperat, hor-
tantibus ut ab his aliquid postulatet, pe-
tit, ut sibi concederent filios illi, intra
corium immolari sibi bouis urina facta,
præceperunt ut completis maternis mē-
sibus solueretur: quo facto, inuentus est
puer: cui nomē ab urina impositum est,
ut Vriō diceretur, quod Dorica lin-
gua commutatum est: ut *ov* diphthongus
in *o* uerteretur: quod autem plerunque
prima syllaba brevis inuenitur, ut hoc
loco, cum sit naturaliter longa, Græce
rationis est: nam detractio fit *v* literæ, &
o remanet brevis. pen. acu.

ORIOR, pen. cor. Flac. 3. Insterunt ta-
bulata thoris, oriturque tementē. Ovi.
Met. 1. Concipiunt, & ab his oriuntur
cuncta duobus. Idem Fasto. 1. Prospera

lux oritur, linguisque, animusque faue-
te. Idem 2. Sedibus illa latent, oriuntur
nocte sequenti. Stat. Syl. 4. Atque ori-
tur cum sole nouo cum gradibus astris.
Ouid. Met. 10. Tu quoties oreris, uiri-
di que incespite flores. Ver. Aen. 1. Hinc
tu olim cælo spoliis orientis honustū.
Lucr. 5. Vnde oriebantur ritus dulces-
que cachini. Idem 3. Vergil. Aeneid. 2.
Nostrorum obuium, oriturque miser
rima exdes. Corpori, & infringi linguæ
uocemque aboriri. Cicero pro Dom.
Sed nequis oriretur aliquando qui dice-
ret. Idem de Fin. Sed ipsum a se oritur,
& sua sponte nascitur. Ait Calepinus.
Olim tam per tertiam, quam per quar-
tam coniugationem declinabatur: ho-
die tantum per tertiam, excepto infi-
nitiuo oriri. Idem admonet Prisci. 10.
Ant. Neb. 10. Despauit. antepenulti.
acuit.

ORITON, pen. cor. Luc. 1. Tunc qui Dar-
danium tenet oriton, & agris altis. ante-
penult. acu.

ORYX, pen. cor. Mart. i. 3. Sæuus Oryx
constat, quod mihi morte canum. pen-
ult. acu.

ORIZÆ, pen. pro. Hor. Ser. 1. Tu cessas
age dum, sume hoc pisanarium Ori-
zæ. Mantuan. Venit ubique ullam in
partem declinat Orizon. pen. acu.

ORNATVS, pen. pro. Verg. Geor. 2. Ipse
caput tonsæ foliis ornatus oliuæ. pen.
flectit.

ORITHIA, penult. corr. Verg. Aeneid.
12. Pylumno, quos ipsa decus Orithyia.
Syl. 12. Orithyia domos, hinc alifanus
Iaccho. Idem 8. Orithyia nago Getici
nutriuit in antris. pen. flectit.

ORNAMENTVM, pen. pro. Iuuc. Sat. 3.
Ornamenta abaci, nec non, & parvulus
infra. Horat. de Art. Ornamenta pa-
rum claris lucem dare cogent. penulti.
acuit.

ORODES, pen. pro. Verg. Aen. 10. At-
que diem fugientem, haud est dignatus
Orodem. Idem. Pars belli haud temen-
da uiri iacet alius Orodēs. penultima
acuit.

ORO, pen. pro. Ouid. Met. 1. Oret opē,
nomenque suum, casusque loquatur.
Idem.

Idem. Cum Ioue uisa queri est, finem-
que orare malorum. Idem. Traderat,
orauit ueri sibi signa parentis. Idem
2. Herse causa uix est, fauces, ora-
mus, amant. Idem Fastor. 4. Per-
sistit, & senior, quanuis onus urget,
& erat. Idem de Trilrib. 1. Inuigiles
igitur nostris pro casibus oro. Stat. Syl-
ua. 1. Hic iterum sudare neget, ma-
ste oro nitenti. Idem Achill. 1. Ora-
bat laniata comas, & pectore nudo.
Martial. 1. Quod pius, & supplex E-
lephas te, Cæsar, adorat. Vergi. Aen-
eid. 12. Ipsum obtestamur ueniam-
que oremus ab ipso. Idem 10. Tali-
bus orabat Iuno, cunctique fremen-
bant. Cicero Art. Dic, oro te, cla-
rius. De Cla. Nemo unquam melius;
ullam oraule causam. Quint. Fr. Il-
lud ad extremum te oro, & horro-
penult. silect.

ORONTES, penultima producta. Ouidius
Metamorpho. 2. Arsit & Euphrates Ba-
bilonius arsit Orontes. Iuuenal. Satir.
3. Iampridem Syrius in Tyberim de-
fixit Orontes. Vergilius Aeneid. 1.
Vnam, quæ Lycios, fidumque uehe-
bat Orontem. Idem. Præcipue pius
Aeneas, nunc acris Oronti, penultima
acuit.

ORPHEVS, non contractum, penultima
correpta. Ver. in Culice, Naiadum, cor-
tu, tantum non Orpheus Hebrum.
Idem. Pœnaque respectus, & nunc ma-
net Orpheos in te. Idem. Blanda uo-
ce sequax regionem insederat Orphei.
Idem. Sed fortuna ualens audacem fe-
cerat Orphæa. Licet nolit Chrysolu-
ras in accusatiuo singulari synæresin
fieri. Idem. Sed tu crudelis, crudelis
tu magis Orpheu. Ouidius Metamor-
pho. 11. Naiades Orphei titulum ra-
puere theatri. Idem. Te mœstæ uolu-
cres Orpheu, te, turba ferarum. Man-
tuan. Et feru traxisse feras ægrius
Orpheus. Martial. 11. Ad matrem su-
giet Pentheus, ad Menades Orpheus.
Vergilius Buccol. Orpheus in syluis
inter delphinas Orion. Idem. Certent
& cygnis uulx sic Tityrus Orpheus.
Idem. Orpheaque in medio posuit, syl-

uasque sequentes. Claud. Nœuelie Or-
pheo migrantes pectine syluas. Lucan.
9. Cerberus Orpheo leniuit sybila can-
tu. Marti. 2. Quicquid in Orpheo Rho-
dope spectasse theatro. Orpheus de no-
minatiuum pen. prod. ait Calep. Scri-
bitur enim Græcè per ei, diphthongū.
Vide Anton. Nebriss. lib. 5. c. ante u.
Orpheus antepenultima acuit. Vide
Atreus.

ORISLOCHVS, pen. cor. Verg. Aen. 11.
Orislochus Remuli quando ipsum hor-
rebat adire, antep. acu.

ORTYGIÀ, penult. cor. Sil. 14. Et Cy-
zænes, & Anapus, & Ortygiæ Aretusa.
Qui. Met. 1. Rus habet Ortygiam stu-
diis, ipsamque colebat. Idem 5. Adu-
hat Ortygiam ueniet narrantis bu-
ra. Idem Fast. 4. Liquerat Ortygiam,
Megaræque, Pânthagiæque. Idem 5.
Sememor Ortygiæ corripuisse boues.
Ver. Aen. 3. Linquimus Ortygiæ por-
tus; pelægoque uolamus. Idem. Orty-
giam: Alpheum, fama est, huc elidis a mi-
nem. Ortygia su mari Aegeæ omniunt
Cycladum clarissima, Apollinis alum-
na, templo, & mercatu nobilis dicta Or-
tygia. Solito teste, quia in ea primo ui-
sæ sunt coturnices, quas Græci Orty-
giæ uocant. est & Asia in Sicilia Syra-
cusanorum pars reliquæ urbi ponte cō-
iuncta, quæ fontem habet Arethusam.
Ortygia antepen. acu.

OS, pro. Ver. Aen. 1. Virginis, os, habi-
tumque gerens, & virginis arma. Idem.
Os, humerosque Deo similis, namque
ipse decoram. Qui. Met. 1. Os hominū
sublime dedit, cœlumque uidere. Idem
2. Rettulit os in se, præpioraque mani-
bus antra. Mar. 1. Os, & labra tibi in-
git, manuella catellus. Qui. Met. 1. Iu-
dicis ora sui, sed erant sine iudice tui.
Idem 3. Gartula non aliū, quàm nūc
habet, oris habebat. Idem de Trist. 1.
Pluraque cum linguis, pluribus ora fo-
uent. Idem 14. Ora proterua canūt, sed
quos fugit, attrahit una. Luc. 12. Duræ
magis sitis nullus semel ore receptus. fle.

OSCVLVM, penult. corrept. Senec. Sylua.
1. Labatur cœlo, miscebitur oscula
iuxta. Lucan. 1. Oscula pollux hæsit
H h tre.

- sementia dextra. Ouid. Metamorph. 1. Pronus humi, gelidoque pavens de dit oscula saxo. Idem. Syderibus similes oculos uider oscula, quæ non. Idem de Arte. 1. Quantum defuerat pleno post oscula uoto. Verg. Georgi. 2. Interea pendunt dulces circum oscula nati. antepe. acu.
- OSCIATO, penul. corre. Mart. 6. Ecce rubet quidam pallet, stupet, oscitat, odit. Pers. Sat. 3. Oscitat hesternum diffusis undique malis. Cicero ad Her. Sedetis, & oscitami. Idem de Nat. ista, quæ Epicurus oscitans allucinatus est. antepe. acuit.
- OSI, pen. produ. Pers. Sat. 2. Illa sibi in trorsum, & sub lingua immurmurat, Osi. Idem. Ebullit patrum præclarum funus, & Osi.
- OSIRIS, penul. produ. Ouid. Metamor. 9. Sisitraque erant nonnunquam satis quæritus osiris. Iuuenal. Sat. 6. Scilicet & tenui propono corruptus osiris. Idem 8. Exclamare liber populus, quod clamar osiri. Vergi. Aeneid. 12. Agglomerant, ferit ense grauem tymbæus osirim. penul. flec.
- OSTRIFER, penult. corre. Verg. Georg. 1. Pontus & ostriferi fauces tentantur abydi. Lucan. 9. Pontus, & ostriferam dirimat chalcidona cursu. Flac. 1. Surgis ab ostrifero medius Neptune geræsto. antepe. acu.
- OSTROGOTHUS, pen. cor. Claud. Est opus Ostrogothis colitur, mistisque gothurnis. Mant. Ostrogothos rursus in pugnam duxere furem. Idem. Humus, & Ostrogothi, uulgiusque immane suui. antepe. acu.
- OSTREA, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Dignus morte perire, cænet, licet ostrea centum. antepe. acuit.
- OSTRINUS, penulti. produ. Proper. 3. Et Tyros Ostrinos præbet Cadmea colores. pen. flec.
- OSTREPO, pen. cor. Sta. Syl. 3. Concilium, & lenis non obstrepat unda præcant. antepe. acu.
- OSTIA, penultima corr. Luc. 10. Ostia, non fatum meriti, pœnasque photini. Vergil. Aeneid. 1. Ostia diues opum, studiisque asperissima belli. antepenult. acuit.
- OTACILIUS, penul. pro. Mart. 10. Extruxit, eueum manifestat Otacilius idem. Sic puto, Torquatus rumpit Otacilius. Idem. Ad quartum breue rus emit Otacilius. antepe. acuit.
- OTHO, penultima correpta. Martial. 6. Fortitan & posset uincere mollis Otho. Idem. Dum moritur nunquid maior Othone fuit. Iuuen. Sati. 2. Ille tenet speculum patrici gestamen Othonis. penult. acuit.
- OTIVM, per t, quod eruditis magis placere uidetur, quam ocium, admonet Calepinus. penultima correpta. Ouid. Metamorpho. 1. Mollia secura peragebant otia gentes. Idem 4. Orior antenas præhensum rudente relabi. Idem de Tristi. 1. Otia corpus alunt, amitis quoque pascitur illis. Vergi. Bucco. O Melibœe Deus nobis hæc otia fecit. Iuuenal. Sat. 6. Rumpimur somni fustes huc otius, inquit. Verg. Aeneid. 8. Et facer impleuit dextram Syphus otius omen. Mantu. Otius, ipse uelut molis immobilis hæret. Idem. Otia, & ignauam damnatricemque laborem. antepenult. acuit.
- OTRYX, penul. prod. Ouid. Met. 2. Parnasusque biceps, & eryx, & cinethus, & otryx. pen. acu.
- OTHRYSIUS, penult. cor. Mart. 9. Nomen ab Othrysi, quod Deus orbe tulit, antepenul. acu.
- OVIS, penul. corr. Ouidi. Met. 1. Nalupus inter oues, fuluos uehit unda leones. Idem Fasto. 2. Munus ob incolumes ille ferebat oues. Idem 1. Pascebat que suas ipse senator oues. Verg. Bucc. Pastores ouium teneros depellere factus. Idem. Pascere oportet oues deductum dicere carmen. penul. acu.
- OVIDIUS, penultima correpta. Martia. 10. Quinte Calydonios, Ouidi uisuræ Britannos. Mant. Tempore, quo ueterem digessit Ouidius annum. Vide Lenio. antepenultima acuit. Vide Syncope in Regulis nostris, aut Apocopen.
- OVLIS, penultima prod. Ouid. de Tristi. 1. Incusoditum caprat ouile lupos. Idem

Idem 4. Vtque rapax pecudem, quæ se non texit ouili. Idem Metamorph. 13. Sunt fixtura minor tepidis in ouilibus agni. Idem. Sunt quoque par ætas aliis in ouilibus hædi. Iuena. Sat. 6. Idem antiquo quæ proxima surgit ouili. Pers. Sat. 2. Intendit, iam crescit æger, iam crescit ouile. Stat. Theba. 1. Colligit & natū sceptrum inter ouilia furtim. Vergili. Buccol. Sæpe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus. penultima fleat.

Ouo, panultima cor. Stat. Sylua. 4. Collis ouat subire noui palatia fæscæ. Sil. 11. Exin uictor ouans sedato pectore tandem. Idem. Sic patriam mago, & portas ingressus ouantes. Flac. 2. Tantus ouat, patriisque manus cum plenus habenis. Pers. Sat. 2. Hinc illud subit auro sacras quod ouato. Verg. Geor. 1. Et lætæ pecudes, & ouantes gutture cerni. Idem 10. Quo nunc Turnus ouat spolio, gaudetque positus. Cicero Atr. Ut ouanti introire Cæsari liceret. Idem ad Her. Quo pacto hostes ouantes irruerunt in ciuitatem. pen. acu.

Ouum, penultima produ. Iuena. Sati. 3. A pluuia molles ubi reddunt oua columba. Ouid. Fasto. 1. Quæ facitis nidus, & plumis oua fouetis. Idem 4. Nunc matris plumis oua fouenda dabat. Idem de Tristi. 4. Quotque fretum pisces, ouaque pisces habet. Mart. 1. Et sua non emptas, præparat oua cinis. pen. fleat. Vide Acerum.

P

PABULUM, penult. cor. Ouidi. Met. 2. Pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor. Idem 13. Pabula decerpsi, decerptaque de te momordi. Idem de Pont. 1. Quisquis homines pabula fecit aquis. Verg. Bucc. Insueta graues tentabunt pabula foras. antepen. acu.

PACHYNUS, penultima prod. Clau. Opponit natara mari caput inde pachyni. Sil. 14. Hic uersis penitus Pelopœia ad regna pachyni. Ouid. Metamorph. 13.

Equibus imbriferos est uersa pachynos ad austros. Idem Fasto. 4. Iamque peloriaden, hilybeaque iamque pachyno. Mantuan. Infamem Sadona locis uicina pachyno. Verg. Aeneid. 3. Hinc altas cautes, proiectaque saxa pachyni. Ait Seruius. Pachynaum dictum esse ab aeris crassitudine: nam pachys Græcè crassus est Latine. penult. fleat.

PACALIS, penult. prod. Ouidi. Fasto. 1. Thura sacerdotes, pacalibus addita flammis. Idem Metamorphos. 6. Circuit extremas oleis pacalibus oras. penult. fleat.

PACIDIANUS, penult. pro. Hor. Ser. 1. Aut pacidiani contento poplite miror. penult. fleat.

PACIFER, penult. cor. Ouidi. Metamorph. 14. Pacifer huic dederat florem cille-nius album. Flac. 4. Paciferaque manu nequicquam insignia uirgæ. antepen. acuit.

PACIFICVS, penult. cor. Lucan. 3. Pacifico sermone parant, hostemque propinquum. Man. Pacifica tandem migravit in æthera morte. Luca. 7. Pacificas senus tremuit Catilina secures. antepenult. acu.

PACIS COR, penultima produ. Lucan. 2. Et nihil hac uenia siue uiceris, ipse paciscor. Ouid. Metamorpho. 4. Ut mea sit seruata mea uirtute paciscor. Idem 7. Idque petunt iuuenes prærium sine sine pacisci. Idem 9. Tangit, Anchise renouare paciscitur annos. Vergil. Aeneid. 12. Deponas, lethumque sinus pro laude pacisci. Ait Seruius Aeneid. 8. ibi. Tentamenta tui pepigi, me me ipse, meumque: nam geminum est hic præteritum, ab eo, quod est paciscor, facit enim & pepigi, & pactus sum: sicut placeo, placui, & placitus sum. Pargo enim, unde mules uenire uolunt pepigi, nusquam lectum est. Quintilianus Iustit. 1. inquit. Prima quoque aliquando positio ex obliquis inuenitur, ut memoria repeto, conuictus a me qui reprehenderant, quod hoc uerbo uisus essem pepigi: nam id quidem dixisse summos autores confitebantur, rationem tadem negabant permittere: quia

- prima positiō pācīscor cum habereq; na-
turam patiēdi faceret tempore prae-
rito pactus sum. nos praeter auctoritatē
oratorum, atque historicorum, analo-
gia quoque hoc dictum inuebamur;
nam cum in xlii. tabulis legerimus, ni-
ita pagunt, inueniebamus simile huic
adunt: inde prima positiō etiam siue
tustate exoleuerat, apparebat pago, ut
cado, unde non dubium, sic pepigi nos
dicere, ut cecidi. Cicero ad Heren.
2. Pacta sunt, quae legibus obseruanda
sunt: hoc modo, rem ubi pagunt, ora-
tione pagunt. uult ergo Fabius a pa-
go uerbo antiquo praeteritum fieri pe-
pigi. Seruius uerò a paciscor, non a pa-
go. Vide Pepigi. Sunt enim admonet
Phocas capit. de participiis, quae idem
habent praesens, & praeteritum perfe-
ctum. haec sola, odi, noui, cepi, memi-
ni, pepigi a pago: ut meno, quae abo-
leuit usus perfecta dumtaxat permit-
tens. pepigi antepenultima acuit. Ci-
cero in Salust. Is ne causam diceret sex
tertio duodecies cum Caesar pacifica-
tur. Idem pro Sest. Gabinius Cili-
ciam sibi pactus est. Paciscor penultima
acuit.
- PACO**, penultima producta. Seaci. The-
baid. 4. Pacabat cornu, gelidique aue-
sa Lycxi, Claudi. Mitaris si uoce fe-
res; pacauerit Orpheus: Tibull. 4.
Paruaque caelestes. pacauit tunc nec il-
lis. Ouidius Fasti. 2. Respice pacando
si quid ab hoste uacat. Mantuan. Adue-
niet princeps sub quo parabitur orbis.
Idem 1. Excipe pacato Caesar Germa-
nice uultu. Idem de Pont. 1. Adiun-
ctus in bello pacatæ ramus oliuæ. Sil. 2.
Quam tamen alloquitur uenitæ pacat-
or honore. pen. fleat.
- PACORVS**, penultim. prod. Marti. 9. Scis
quid in Arsatia pacorus deliberet aul-
a. penul. fleat.
- PACTOLEVS**, penultima producta.
Claudi. Hermus & aurata pactolus in-
horruit urna. Idem. Fregit, & eunu-
cho fluere pactolus, & hermus. Iu-
uenel. Sati. 14. Quod tagus, & ruti-
la uoluit pactolus arena. Ouidi. Meta-
morpho. 11. Pactolusque petre, quan-
- uis non aurum illo. Vergi. Aeneid. 10.
Exercentque uiri, pactolusque irriget
auro. Ait Seruius. Pactolus, & Her-
mus Lydie flumina sunt aurum, sic
Tagus, trahentia. pen. fleat.
- PACUVIUS**, pen. cor. Iuue. Sat. 12. For-
san pacuui breuiter dabit ille super-
bus. Idem. Viat pacuuius, quæso, uel
Nestora totum. Mar. 11. Accius & quic-
quid; patuuiusque uolunt. antepen.
acuit.
- PADAEVS**, penul. produ. Tibul. 4. Vici-
ma uicinus Phœbo tener arua Padus.
penul. fleat.
- PADVA**, penul. cor. Carul. At uolusi an-
nales Paduam morientur ad ipsam. an-
tepenul. acu.
- PADUSA**, penultima producta. Vergili.
Aeneid. 11. Confedere auium, piscoso
ne amne padusæ. Ait Seruius. Padu-
sa pars est Padri: nam Padus licet u-
nus sit flumini, habet tamen fluen-
tā plurima, è quibus est Padusa: quæ
quibusdam locis facit paludem, quæ
plena est cygnorum. penultima fle-
at.
- PADOVS**, penultima correpta. Sil. 15.
Mœniius Strygia lacus excessere, Pa-
dusque. Horatius Epilo. 2. Milla Pa-
do, nec non & apes examina condunt.
Ouidius Metamorphos. 2. Hesperio-
que amnes Rhenum, Rhodanumque,
Padumque. Stat. Thebai. 12. Fuman-
tem lauere Pado, uix dū ille sepul-
chro. Lucan. 10. Illuc duxit aquas, tra-
hiebat Gangesque, Padusque. Flac. 1.
Sylua Padi, & uiscentes genitore so-
rores. Mantuan. Inclinat Gallorum a-
ciem, quanta Padus æstum. Idem. Adria-
cum, flexo Padus at per pædua cursu.
penul. acuit.
- PAEANVS**, penultima producta. Iouenal.
Sati. 6. Parce precor Pæan, & tu depo-
ne sagittas. Idem. Amphion clamat,
sed Pæan contrahit arcum. Ouid. Me-
tamorpho. 1. Finierat Pæan laetis mo-
do laurea ramis. Vergi. Aeneid. 6. Ve-
scentes, lætumque choro Pæana canen-
tes. Idem 10. Conclamar socii lætum
Pæana secuti. pen. acu.
- PABANTIVS**, pen. cor. Oui. de Trist. 5.
Hoc

Hoc erat in gelido quare Præantius an-
tro, Idem de Pont. 12. Vtque Machao-
nis Præantius artibus heros. antepenult.
acuit.

PARDIGO, penult. prod. Mart. 11. Pædicas
puerum uerpe poeta meum. Idem 9.
Cum pædicaris, quid Policarpe facis.
Idem 11. Pædicem, faciam, non pu-
to, si sapiam. Idem 6. Fac pædicari te
Charidemæ puer. Idem 3. Sed pæ-
dicaris sed pulchre Neuole exues. Idem
2. Sed nec pædicor es, nec tu Sextille su-
tutor. Idem 1. Denique pædica Mur-
murariæ satur. Vergil. Opusc. Et pædi-
conum menicula sinceralea est. penult.
flectit.

PARGMA, penult. prod. Mart. 1. Et cre-
scunt media pargmata celsa uiz. penult.
acuit.

PARMENIS, penultima correpta. Ouid.
Metamorphol. 3. Pæmenis & natis co-
mitata arpyia duobus. antepenultima
acuit.

PARNITET, penult. cor. Ouid. de Trist.
1. Pænitent ingenii, iudicijque mei. Idem
Metamorph. 15. Pænituisse setunt alia
nunc ire Caycum. Mant. Pænitet, at pu-
det uiz infelicitera. Luca. 4. Pæni-
tuit tolerare sitim, frustra que rogasse.
Sil. 5. Nec uos pæniteat populares forti-
bus umbris. Vergil. Buc. Nec te pæni-
teat calamo triuisse labellum. Mant. Ne
te pæniteat sero tibi consule pastor. Ci-
cero Att. Non pænitent me consilij de
tua mansione. Idem de Or. Memet mei
pænitent. Idem pro Dom. Quarum re-
rum si quem pænitent. Idem pro Plane.
Vide quàm me uerbi tui pæniteat. an-
tepenult. acu.

PARNONIS, penultima correpta. Stat.
Syl. 1. Pænonio, monstrantque simul, pa-
rentque uolentes. antepenultima
acuit.

PARSTANA, penult. prod. Mart. 1. Ardea
solstitio, Parstanaque rura petantur. pe-
nult. flect.

PAGANVS, penult. pro. Oui. Fast. 1. Et da-
te pagani annua liba focis. Auso. Pa-
ganis nedulus iubeo saluere Theonem.
penult. flect. Mart. 7. Non pila, non follis,
non te paganica thernis. Idem 14. Hæc

quæ difficili turgēt paganica pluma. an-
tepenult. acu.

PAGASA, penult. cor. Flac. 8. Si Pagasa,
uel peliasas, hinc denique nubes. Idem
Arg. 11. Alatis pedibus Pagasarum ad
litora ueni. Flac. 1. Spargat & uerba
lium Pagaseia puppis aluminum antep-
enultima acuit. Idem 10. Sic Pagasæ-
ra ratis Tritonidos ora paludis. Lu-
ca. 2. Vt Pagaseia ratis peteret cum Pha-
sidos undas. penult. acu.

PAGINA, penult. cor. Ouid. Fastor. 1.
Pagina iudicium docti subitura moue-
tur. Mart. 10. Consumpra est uno silem
nate pagina transit. Stat. Syl. 3. Quæ-
que laboratas claudat mihi pagina The-
bas. Ouid. Fastor. 3. Iter ad Argos,
qui sunt sua, pagina dicit. Vergili.
Buccol. Quam sibi quæ Vari præscripti-
pagina nomen. antepenult. acu.

PAGVS, penultima producta. Iuuenal.
Sat. 14. Quam si me toto laudat uici-
nia pago. Auso. Totque meo innotue-
ro sibi proxima prædia pago. Horat.
Epist. 1. Quem mandala bibit rugosus
frigote pagus. Ouid. Fastor. 1. Pa-
gus agat solum, pagum lustrate colo-
ni. Vergil. Georg. 2. Premique ingen-
tes pagos, & compita circum. penult.
flectit.

PALAMON, penult. prod. Stat. Syl. 2.
Nanfragus imposita iacuit sub matrè
Palamon. Idem Theb. 10. Inoamque
sugam, uestrique Palæmonis annos.
Idem 2. Curua Palæmonio se cludi-
tur unda Iertheo. Ouid. Metamorph.
13. Ius habet & Triton Arhamantiades
que Palæmon. Idem 4. Leucotheaque
Deum cum matrè Palæmona dixit.
Idem Fastor. 6. Quem nos Portunum
sua lingua Palæmona dicit. Vergili.
Buccol. Nec quenquam fugio, tan-
tum uicine Palæmon. Idem. Audiat
hæc tatum, uel qui uenit, ecce Palæmon;
penult. acu.

PALAM, penultima correpta. Ouid.
Fastor. 4. Flere palam non uult, exem-
plaque fortia seruat. Idem de Tristib. 1.
Cætera turba palam titulos ostendit
apertos. Idem 3. Cætera fac curæ, sit tibi
turba palam. Hor. de Art. Aut huma-

na palam coquat extra nefarius Atræus.
Sta. Sylu. 1. Ipse palam sacra pefcebat
regulus umbra. ut appareat aduerbium
apice graui in contextu signatur: ne no-
men uideatur. pala palz, quod primū
acuit. Vide Synepiam. citra quam, aiur,
aduerbia differentiz causa acui in fine.
Hæc Anton. Nebriſ. in noua reſectio-
ne accenſus Larini. Cice. ad Her. Rhe.
4. cap. Feſſiuiſas. cū idem uerbi mo-
dō hac in re ponitur, modo in altera, ſa-
cilis auribus diiudicari poteſt. Vide
Regulas.

PALAMEDES, pen. prod. Ouid. Metam.
12. Vellit & infelix Palamedes eſſe reli-
quus. Idem. Obicit, an falſo Palame-
de n crimine turpe eſt. Mar. 134. Vnam
perdidit ſi Palamedis auem. Vergili.
Aene. 2. Belidæ nomen Palamedis, &
inclyta fama. pen. acu.

PALAS, penultima producta. Ver. Aene.
10. Tela manuſque ſinit, hinc Palas in-
ſtat, & urget. Idem. Solus ego in Pala-
ta ſeror, ſoli mihi Palas. Idem 11. Fata
uocant, ſalut æternum mihi maxime
Pala. Idem. Sed uenit in medios, phre-
tro, Palante poſito. Idem 8. Palantis
proau de nomine Palanteum. penulti-
a acuit.

PALATIVM, penultima corre. Lucan. 3.
Vix adſiſſe uocat Phœbea palatia com-
plet. Oui. Metamor. 1. Haud timeam
magni dixiſſe palatia cœli. Idē 14. Con-
ſtitit in ſummo nemoroſi colle palati.
Idem de Triſt. 4. Altaque uclantur for-
taſſe palatia fertis. Idem 3. Inde petens
dextram porta eſt, at, iſta palati. Idem
de Pont. 2. Qui noſtris oculis niſi ſola
palatia deſunt. Stat. Sylu. 1. An noua
contemptis ſurgant palatia flammis. ad
tepenult. acu.

PALATINVS, penultima prod. Iuena.
Sati. 5. Cauſa Palatino regente præfer-
re cubili. Ouid. Metamorpho. 15. Vr-
que Palatinis hærentem collibus olim.
Idem Faſtor. 4. State Palatinæ laurus,
prætextaque quercus. Idem 6. Ante Pa-
latini condidit ora iugi. Mart. 5. Sexte
Palatinæ culter ſacundæ Mineræ. Idē.
Quando Palatini plus meruere Dei.
Idem 9. Et Palatinos imitatus imagi-

ne uultus. Vergili. Aeneid. 9. Scæptæ
Palatini ſedemque petiuit Euandri. pe-
nulti. ſleſt.

PALATVS, penult. produ. Ouid. Meta.
3. Iamque uentifero ſanguis manare
palato. Idem de Triſti. 1. Quæque tibi
quondam tenero ducendo palato. Idem
3. Etiam deſiciam ſuppreſſæque lingua
palato. Lucan. 4. Reſciſſoque nocent
ſuſpiria dura palato. Idem 9. Peltis &
in ſicco lingua terror palato. Verg.
Georg. 3. Nigra ſubſect udo tantum cū
lingua palato. pen. ſleſt.

PALVS, pro aquarum congregatione. pe-
nult. correp. Ouid. de Pont. 2. Aequo
reo bibitur cum ſale miſta palus. Stat.
Sylu. 1. Nunc ueneranda palus cum te
prope noſſe, tuumque. Vergili. Bucco.
Limosoque palus obducit palca iun-
co. Idem Georg. 1. Cū primum ſul-
cos æquæ ſata quique paludis. Idem
Aeneid. 6. [Dicitur & tenebroſa palus
Acheronta reſuſo. Ouid. Meta. 1. Iup-
piter ut liquidis ſtagna paludibus orbē.
Palus pro perſica pen. prod. Tibull. 1.
Hic docuit teneram palis adiungere uſ-
tem. penultima ſleſt. Inſuper admonet
Quintilianus Inſtit. 7. cap. de Orthogra-
ph. Palus aliud priore ſyllaba longa, aliud
ſequenti ſignificat: ut cū eadem lica-
ra nominatiuo caſu breuiſ, ablati-
uo longa eſt; utrum ſequamur, plerumq;
hac nota monendi ſumus.

PALEA, penultima correpta. Vergi. Ge-
orgi. 1. Ne quicquā pingues paleæ re-
ret area culmos. Ait Seruius. Et notan-
dum paleam dictam numero ſingulari
contra ærem, nam ea, quæ ex pluri-
mis conſtant, numeri tantum pluralis
ſunt ſecundum ærem. Idem. Sæpe le-
uent paleam, & frondes nolitare cadu-
cas. Stat. Syl. 2. Semiſer æmonium uin-
cebat palea Chiron. antepenultima æ-
cui.

PALEARIA, penult. correp. Ouid. Meta-
morphoſ. 2. Colla toris extant harmis
palearia pendente. Vergil. Georg. 3. Et
crurum tenuis a mento palearia pendet.
antepen. acuit.

PALEPHATIA, penultima correp. Veſ-
gilius Opuſcu. Diſta Palephatiæ veſti-
tur

tur uoce papyrus. antepenult. acuit.
PALES, penultima correp. Vergil. Bucc.
 Ipsa Pales agro, atque ipse reliquit Ap-
 pollo. Idem Georgi. 3. Tu quoque ma-
 gna Pales, & te memorande canemus.
 Idem Opuscu. Estu sancta Pales ad
 quam uentura recurrunt, Tibull. 1. Et
 placidam fuleo spargere lacte Palem.
 Stat. Thebaid. 6. Atq; cana Pales, syl-
 uanaeque arbiter umbræ. Ouidius Fas-
 tor. 4. Syluicolum tepido lacte precare
 Palem. Idem. Luce Palis populo por-
 get ut ille cinis. Ait Seruius Georgi.
 3. ibi. Te quoque magna Pales. Pales
 autem, ut diximus, dea est pabuli, quā
 alii Vestam, alii matrem Deum uocant.
 Hanc Vergil. genere feminino appel-
 lat: alii, inter quos Varro, masculino
 genere: ut, hic Pales. huic sacra solun-
 tur xj. Cal. Maias die, quæ Palilia no-
 cantur. penult.

PALÆSTINA, penultima produ. Ouid.
 Fastor. 2. Inque Palæstinæ margi-
 ne sedir aquæ. Idem 4. Sæpe Palæstinas
 iuuat adesse deas. Manua. Inde Palæsti-
 nam ueniens ea regna Larinis Idem Me-
 tamorphos. 5. Matre Palæstina dubio
 genitore creatus, Tibul. 1. Alba Palæ-
 stino sancta columba Syro. Lucan. 5.
 Lapsa Palæstina uncis affixit arenas.
 Statius Sylua. 3. Signa Palæstinasque
 dedit frenare cohortes. penultima fle-
 cit.

PALÆSTRA, penultima produ. Ouid.
 Metamorphos. 6. Transierant ad opus
 natiuæ iuvenile palæstræ. Luc. 7. Gym-
 nasii aderit, studioque ignaua palæ-
 stræ. Stat. Sylua. 3. Nec pudet occultè
 nudas spectare palæstras. Mart. 4. Suffi-
 cie in nouam nitiis spectare palæstris.
 Idem 7. Dum ludit Medea populo spe-
 ctante palæstra. Vergi. Aeneid. 6. Pars
 in gramineis exercent membra palæ-
 stris. Idem 3. Exercent patrias oleo la-
 bente palæstras. penult.

PALICI, gemini fratres: penultima pro-
 ducta. Ouid. de Pon. 2. Aetneofque la-
 cus & olentis stagna Palici. Idem Me-
 tamorphos. 5. Stagna Palicorum, rupra
 feruentia terra. Sil. 14. Et qui præsentì
 domitant per iura Palici. Vergil. Aen.

9. Flumina pinguis ubi, & pacabilis o-
 ra Palici. Ait Seruius. Symethos flu-
 uius est Siciliæ haud longè ab urbe Ca-
 rinensi, circa quam sunt Palici dei, quo-
 rum talis est fabula: Aetnam nympham
 Iuppiter cum nitiasset & fecisset graui-
 dam, timens Iunonem, commendauit
 terræ, & illic enixa est: parcus eius po-
 stea cum de terra erupisset, duo pueri
 Palici dicti sunt. quæ iterum uenien-
 tes. Palicus penultima flec. Vide Fale-
 lum de situ Siciliæ.

PALIOR, penult. prod. Oui. Met. 2. Pal-
 ior in ore sedet macies in corpore toto
 penult. acuit.

PALEMES, penultima prod. Ouid. Fasto.
 1. Et noua de grauidò palmite gemi-
 tumet. Idem. Palmite debueras abli-
 nuisse caper. Idem 4. Nunc tamidò gē-
 mas cortice palmes agis. Marti. 1. Sed
 fragiles luxos, & opacas palmitis um-
 bras. pen. acu.

PALMIFER, penult. correpta. Ouid. Me-
 tamorphos. 10. Palmiferos, Arabas, Pan-
 chæque rura relinquit. Synaz. de par.
 Virg. At ubi palmiferæ caetu sterit al-
 tus Iumes. antep. acu.

PALYRIUS, pen. corr. Iuue. Sati. 4. Si
 quid palfurio, si credimus armillaro.
 antep. acu.

PALILIS, penult. produ. Ouidi. Fasto. 4.
 Hæc argumenrum flamma palilis ha-
 bet. Idem. Nox abiit, oriturque auro-
 ra palilia pascor. Idem Metamorphos.
 24. Munere regna capit, festisque pa-
 lilibus urbis. Persi. Sati. 1. Et focus, &
 pecori, & fumosa palilia feno. Ait Ser-
 uius Georgi. ibi. Te quoque magna Pa-
 les. Pales autem, ut diximus Dea est pa-
 buli. pen. flec. Vide Pales.

PALINURUS, pen. prod. Oui. de Tristi.
 5. Fructibus in mediis uauem Palinu-
 re relinquis. Idem in Ibin. Contracta
 pereas & Palinurus homo Vergi. Aen-
 eid. 3. Nec meminisse uix media Pali-
 nurus in unda. Idem 5. Princeps ante
 omnes densum Palinurus agebat. Mar-
 tial. 3. Meiere uis iterum, iam Palinu-
 rus eris. prouerbiale est omnibus sine
 regimine recidiuius ertoribus. penult.
 flecit.

- PALIVRVS**, penul. produ. Vergil. Bucc. Carduus, & spinis surgit paliurius acutis. penul. flec.
- PALLENÆVS**, pen. pro. Stat. Syl. 4. Et Pallenæos taleni laudete triumphos. penult. acu.
- PALLADIVS**, penul. cor. Sta. Syl. 1. Ante Palladiæ talem Germanice nobis. Idē Theba. 7. Palladiusque melas hecætaæque gurgite nutrit. Sil. 3. Palladio beres umbræus cornua ramo. Martial. 9. Dic ubi Palladium sit tibi chare decus. Vergilius Aeneid. 2. Palladium, cælis summæ custodibus arcis. antepenult. acuir.
- PALLAS**, penult. produ. Ouidi. Metamorpho. 2. Pallas Erichonium proles sine matre creatam. Idem. Cæpit Atlantiades dictas a Pallade terras. Idem 3. Pallas adest, motæque iuber supponere, terræ. Idem 5. Bellica Pallas adest, & protegit ægide fratrem. Idem. Pallada nonne uides, iaculatricemque Dianam. Luca. 9. Hanc & pallas amat, patrio qui uertice nata. antepenultima acuir.
- PALLEO**, penultima corr. Ouidi. Metamorpho. 2. Palluit, & subito genua in tremuere timore. Stat. Syl. 1. Hippomen nec si iura pallesbat in ipsa. antepenul. acu.
- PALLIDVS**, penultima correpta. Verg. Georgi. 1. Felices operum, quintam fuge, pallidus Orcus. Idem 10. Pallida, Tiphone media inter millia sæuit. Luuenal. Satir. 10. Nil dubium magna est fornacula, pallidulus mi. Catul. Pallidum manans alluit unda pedem. antepenul. acu.
- PALLIOLVM**, penultima correpta. Luuenal. Satir. 3. Cultam palliolo, mulier nempe ipsa uidetur. Mars. 11. Succida palliolo uellera quinque pecit. antepenul. acu. Idem 9. Hanc uolo, quæ facilis, quæ palliolata uagatur. penult. flec.
- PALMOSVS**, penultima producta. Vergil. Aeneid. 3. Teque datis linquo uentis, palmosa felinis. penultima flec. Vide Selinis.
- PALMILÀ**, penultima correpta. Vergil.
- Aeneid. 5. Littus ama, & læuas stringat sine palmula cautes. antepenult. acuit.
- PALPEBRA**, penultima correpta. Lucre. 4. Brachia palpebræque cadunt, popliteque cubant: quæ muta, & liquida iuuat metum, antepenul. acuit. Vide Peragro.
- PALPITVS**, penultima correpta. Ouidius Metamorphos. 6. Palpitat, & moriens dominæ uestigia querit. Iuuenal. Sat. 3. Ut semel, atque iterum super illa palpitat, at tu. Lucan. 1. Palpitat, & moto uacuum fecit æra motu. Sta. Theb. 9. Palpitat, & mortem, sociosque, hostesque precatur. Idem 8. Destinac, heu celeres Paræ, iam palpitat aruis. Idem 12. Palpitat, & gemitus tandem erupere patenti. Mantuan. Palpitat exiguos, reliquos mors occupat artus. Cicerone de Nat. Cùm cor animæis euulsum ita mobiliter palpitaret. antepenul. acuit.
- PALUDATVS**, penul. produ. Iuuen. Sat. 6. Cumque paludatis ducibus præsentem marito. pen. flec.
- PALUDOSVS**, penultima prod. Ouidius Metamorphos. 15. Aequæ paludosa siccis humus areæ arenis. Sta. Syl. 3. Vide paludosi fortitudo licentia Nilii. Prop. 4. Ille paludosa meminit cœnare Sicambros. pen. flec.
- PALUMBVS**, penultima producta. Martial. 13. Inguina torquati tardant, hebetantque palumbi. Pers. Sat. 2. Venimus? ac cur non potius teneroque palumbo. Vergil. Aeneid. 5. Qualis spelunca subito commota columba. Ait Seruius. Vbiq; de his domesticis columbas Vergil. dicit: nam agrestes palumbes uocantur. Idem Bucco. Nec tam interea rauce suæ cura palumbes, idest columbe. Ait Seruius. Quas uulgustetas uocat, & non dicuntur Latine, sed multorum autoritas Latinum facit. Cicero in Elegia, quæ Telemastis inscribitur. Iam mare tyrhænum, longe, penitusque palumbes reliquit. De quo ait Quintilianus Instit. 1. Nam poetas metri necessitas excusat, nisi si quando nihil impediens in utroque

modulatione pedum alterum malunt: qualia sunt, Imo de stirpe rectum; siliæ in nuda. & acris quo congersere palumbes. pen. acu.

PALVSTRIS, penultima producta. Lucan. 5. Sed sterili iunco, caunaque in-texta palustris. Ovidius Metamorpho. 1. Corpore pro nymphæ calanios renouisse palustres. Idem de Pont. 4. In cono Marius iacuit, cannaque palustri. Horatius Ser. 1. Tota abijt hora mali culices, ranæque palustres. Man-tuan. Qua stetit in campis Aquileia palustribus olim. penultima acuit.

PAMPHACVS, penul. cor. Ouid. Metamorpho. 3. Pamphacus, & Dorceus, & Orisafus Archades omnes. antepenul. acuit.

PAMPHILVS, penul. cor. Mart. 4. Pamphile, sed rumor tam bona uina negat. Ouidi. Metamor. 8. Compensat, medio pelagi Pamphilia puppi. antepenul. acuit.

PAMPINVS, penultima correpta. Verg. Georgi. 1. Heu male tum mites defendit pampinus uuas. Idem Opus. Non arbuta nonæ, fruges, non pampinus uuas. Sil. 7. Enlibus ignotis senior iuga pampinus umbras. Ouidi. de Pont. 2. Nec tibi pampineas autumnus porrigit uuas. Idem. Non hic pampineis amicitur uiribus ulmus. Marti. 1. Hic est pampineis uiridis modo Vesuii umbris. Vergili. Buccol. Liber pampineas inuidit collibus umbras. Ait Seruius. Sanè sciendum, has pampinos nunquam Vergilium dicere: sed Varronem semineo ut frequentius. antepenulti. acu.

PAN, penultima producta. Ouidi. Metamorpho. 2. Pan erat armenti, Pan illic nomen aquarum. Vergili. Bucco. Pan ouium custos tua si tibi Menala curæ. Idem. Mecum una in syluis imirabere Pana canendo. Stat. Syluar. 2. Dorida montani cupierunt prendere panes Ouidi. Metamorpho. 11. Pan ibi dum teneris iactat sua carmina nymphis. Idem. Pana inbet Tmolus cytharæ sum mittere cannas. Ait Seruius Aeneid.

1. ibi. Quid Troes potnere quibus tot funera passis erit nominatius Tros: & hæc breuiter scienda regula est, omnia nomina monosyllaba Græca, quæ in Latinum sermonem transierunt, tertie sunt tantum declinationis, & tantum Latinè, quam Græcè declinari possunt: ut, tros, trois, & troos: pan, panis, & pinos. ut, Archadici dictum panos de more lycei. Pan flect.

PANACEA, penultima producta. Lucan. 9. Erpanacea potens, & thessala centaurea. Vergilius Aeneid. 12. Ambrosiæ succos, & odoriferam panaceam. Ait Seruius. Panacea genus est herbæ: sciendum tamen Lucretium panaceam ubique saleem dicere. unde possumus etiam hoc loco saleem intelligere: nam omnem pellit dolorem: sed melius herbam: quia ait odoriferam. Idem asserit Calepinus ex Seruio, quod apud Lucretium roris questum, non inuenit, forsitan tempestate Seruii panacea in Lucretio legebatur, postea mutatum esse. penultima flectit.

PANARETYS, penultima correpta. Martialis. 6. Arguto madidus pollice panaretos. antepenultima acuit.

PANCHATA, penultima correpta. Verg. Georgi. 2. Toraque triferis panchata pinguis athenis. Flac. 5. Totaque riphæo panchata rapta triumpho. antepenulti. acuit.

PANCRAIIVS, penultima cor. Prop. 3. Et patitur duro uulnera Pancratio. antepenul. acu.

PANDARVS, pe. cor. Ver. Aen. 5. Panda re, qui quondam iussus confundere fœdus. Idem 9. Pandarus, & bicias Idæo Alcanore creti. Idem 11. Haud ita me expetibinas, & pandarus ingens. antepenul. acu.

PANDIONIVS, pen. cor. Ouid. Met. 15. Quid Pandionis restant nisi nomē Athenæ. Vergil. Opusc. Iam pandionia miserandas prole puellas. Stat. Theb. 8. Sed pandioniz repetunt ubi fida uolucres. Martia. 1. Quod nec Cecropiæ dam.

- dament Pandionis arces. Ouidi. de Pont. 1. Cum bene sit clausa cauea Pandione natat. antepen. acu.
- PANDO**, penult. pro. Ver. Aen. 3. Diuidimus muros, & moenia pandimus verbis. Idem 10. Panditur interea domus omnipotentis olympi. panditur apud Verg. quod uerbum sit, uide in Quinti. Inst. 1. cap. 9. Stat. Theb. 12. Pandite tartareum chaos ultricesque parate. Cicero Tusc. Vtrum pandere uela orationis statim. Idem in Arat. Omnis iam panditur hydra. Vide Habito. penult. acu.
- PANDROSE**, penult. corr. Ouid. Met. 1. Tres habuit chlamides, quorum tu Pandrose dextrum. Idem. Pandrosos, atque herse timidas uocant una sorores. ante penult. acu.
- PANEMVS**, pen. pro. Stat. Theb. 9. The spiden eadem poscenti fata panemio. penult. flectit.
- PANGEA**, penult. prod. Lucan. 1. Constat terra uidco Pangea niuosis. Ver. Geo. 4. Altaque Pangea & thesi Mauortia tellus. penult. flect.
- PANGO**, penult. prod. Stat. Theb. 4. Ut fletit, aduersisque impexit pectora frenis. pen. acu.
- PANHORVS**, pen. pro. Sil. 14. Tergemi non uenit numero secunda Panhormos. penult. acu.
- PANIS**, pen. pro. Hor. Ser. 1. Panis ematur olus, iam sextarius addet. Idem. Reti culu panis uenales inter honusto. Oui. Metamorphos. 14. Fecere & pinu praecincti cornua panes. Idem 4. Panis erat primis uiridis mortalibus herba. Luca. 3. Hunc non ituricolae Panes nemorum pote potentes. pen. flect.
- PANNICVS**, pen. corr. Mart. 2. Nolo uirum nimium pannice nolo parum. Idem. Horrida sed mens est, pannice uulsa tibi. Idem 6. Pannice uult futui, Gellia non parere. Idem 12. Deseris urbanas, tua praedia, Pannice, lites. Idem 2. Vilia panniculi percudit ora sono. Idem 3. Sed si panniculum, si spectas casta Latinum. Idem 6. Delicias, & panniculus, & bombicinus uir. antepen. acu.
- PANNONIA**, penult. corr. Auso. Imperiis grauidas qua fero Pannonias. Clau. Iam plaga Pannoniz miserandaque metenia Thracum. Stat. Syl. 5. An iuga Pannoniz mutatoresque domorum. Mantuan. Pars, cui Pannoniz cecit custodia regno. Marcial. 8. Dum noua Pannonia narratur gloria bellis. Idem 13. Pannonicas nobis nunquam dedio umbria carcas. Luca. 6. Pannonis haud aliter postictum scior uris. Mantuan. Pannonas, & Graios, Asiatica litora galli. Idem. Pannonas illyrica, mæcos, & pontica circuit. antepen. acu.
- PANNOSVS**, pen. pro. Iun. Sat. 10. Frangere pannosus uacuis ædilis ulubris. Pers. Sat. 4. Pannosum fœcæ mordentis sorbet aceti. Mant. Quæ furu tutela fuit, pannosus, & ultero. Mant. Pannosus macie affectos farragine pastos. penult. flect.
- PANOPE**, pe. cor. Inter Oreades Panope flauialis amica. Ouid. Fast. 6. Excipit illæso Panope centumque sorores. Idem Met. 3. In uada cephesi Panopeque euaferat arua. Stat. Theb. 7. Phocida quis Panopen, quis aulida quis cyparifon. Vergil. Georgi. 1. Glaucopanope, & inoo melicæ. Idem Aeneid. 5. Necridum, phorciue chorus, Panopeia uirgo. Ait Seruius. Panopeia est nymphamarina. antepen. acu. Latine.
- PANOPHAEVS**, pen. pro. Oui. Met. 11. Ora Panophaeus uctus est sacra tonanti. penult. acu.
- PANTAGIA**, penult. cor. Sil. 14. Pantagiam rapidique colunt, uada flaua semeti. Claud. Pantagiam, nomenque gelan, qui praebuit urbi. Oui. Fast. 4. Liquerat ortygiam, megazarque, pantagiamque. Verg. Aen. 3. Pantagiz, megariosque finis, tapsumque facientem. Ait Seruius. Hic fluuius Siciliae cum plenus incederet, tam implebat penè totam Siciliae unde & pantagias distus, quasi ubique sonans hic postea cum Celeri quærenti filiam obstreperet, tacere iussus est numinis uoluntate. quod nomen habet, uide de situ Siciliae Faeslaue Marium. antepen. acu.
- PANTAGOMVS**, pen. cor. Mart. 6. Pantagatus domini rura, dolorque sui. antepenult. acu.

PANTHASTERA, pen. pro. Ovi. de Art. 3. Quæ tibi dem uis turbæ Panthastæ tæ. penult. flect.

PANTHERA, pen. pro. Lucr. 5. At catuli pantherarum, scymni que leonum. Idem 4. Et quasi panthæ morsu, sæuine leonibus. Hor. Epist. 2. Diuersa confusa genus panthera cameo. pen. flect.

PATAREA, pen. pro. Mant. At cum tota grauem calum patarea dolerent. penultima flect.

PANTHOIDES, penult. corr. Ouid. Metamor. 15. Panthoides euphorbus erā, cui pectore quondam. antepenultima acuit.

PANTOLARVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Pantolabo scurræ Numentanoque nepoti. antepen. acuit.

PAPAUER, pen. pro. Verg. Buc. Pailentes uiolas, & summa papauera carpens. Idem Georg. 1. Nec non & lini segetem, & Cereale papauer. Idem. Vrontes lœtho persusa papauera somno. Ait Seruius. Nam Ceres Ioue admonente, dicitur cibos papaueris orbitatis oblata: & reuera, papauer gignit soporem, cum iam Proserpinam raptam a Pluto ne ex inferno recipere non potuisset. Idem in Buc. Sanè papauer, narcissus, anethus, pulcherrimi pueri fuerunt, qui in flores suorum nominum uersi sunt. Verg. Aeneid. 4. Spargens humida mella, laponiferumque papauer. Idem 9. Languescit moriens, lassoue papauera collo. Lucr. 2. Nanque papaueris haustus ite est facilis quod a quorum. Ovi. Fast. 4. Nec pigeat tritum quieo cum laete papauer. Idem. Colligit agreste lenepapauer humo. Idem de Trist. Quot uel soporiferum graua papauer habet. Idem Fasto. 4. Illa papauereas subsecat uingue comas. antepen. acuit. papauer. penult. flect.

PAPHOS, pen. cor. Verg. Aeneid. 10. Est amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera. Idem 1. Ipsa paphum sublimis abit, sedesque reuiscit. Stat. Syl. 2. Nō secus alma Venus, quam si paphon æquore ab alto. penult. acu. Verg. Geo. 2. Respondent solido Paphiz de robore myrtus. Idem Opusc. Signaque cum pa-

phiz rorantes ante capillos. Stat. Syl. 1. Vulnere, pro quanta est paphii reuerentia mater. Idem 3. Ac currunt teneri paphia cum marre uolucres. Idem 3. Nauiget hunc multo paphiz saturabat amomo. Idem Theb. 4. Scinditur, hi paphias myrtos a styrype recurrant. antepenult. acu.

PAPILVS, adiectiuum pen. cor. Papiæ substantiuum. pen. pro. Vide Priscianum cap. de accentu. At aliter Antonius Nabriss. Aufonius. Papiæ lex placuit, Italia displicuit. antepen. acu.

PAPILLO, pen. cor. Ouid. Met. 15. Ferali mutant cum papilone figurā. Mantuan. Flaminiam uersus sub papilionibus humi. Idem. Castra locat, tellus sub papilionibus albis. Mart. 8. Et minimi penna papilionis agi. antepenult. acuit.

PAPILLA, pen. pro. Ver. Aen. 11. Hasta sub exercitum donec, perlata papillam. Ait Seruius. Sanè mamilla est omnis eminentia uberis. papilla uerò illud unde lac trahitur. Mart. 13. Affluit, & uiuolacte papilla tumet. Auson. Punicæ turgentis redimebat zona papillas. Catull. Tradite nudantes reiecta ueste papillas. Martial. 14. Fascia crescentes dominx compeste papillas. pen. acu.

PAPILLVS, pen. cor. Martial. 1. Præcidi gaudes, præcisus papile ploras. Idem. Fles quid præcidi papile deseris. Idem. Cur quæ uis fieri, papile, facta doles. Idem 7. Mitris, habes, nec cor, papile, nec genium. Idem. Olfecit postquam papillus, ecce garum est. antepenult. acuit.

PAPYRVS, pen. pro. Inu. Sat. 4. Succinus patria quondam Crispine, papyro. Idem 7. Omnibus & crassit multa damnosâ papyro. Luca. 4. Conseritur bibula memphitis cymba papyro. Mart. 10. Dum leuis arsurâ struitur libitina papyro. Verg. Opusc. Dicta palæphariz testatur uoce papyrus. pen. flect. Ovi. de Trist. 3. Ipse papyrisero, qui non angustior anine. Idem Met. 15. Perque papyriseri septem flumina Nili. antepenult. acuit.

PAPVS, pen. pro. Pers. Sat. 3. Et similis regum pueris papare minutum. pe. flect.

PAPULA, pen. corr. Verg. Georg. 3. Ardentes papule, atque immundus olentia sudor. carbunculi sunt, exponit Seruius. Idem Opuſc. Ac ſenioris erat matris papula telo. antepen. acu.

PAR, pro. Sta. Syl. 1. Par honor exhaustis Martē nō amplius armis. Idem. Par opere ſedes, hinc obuia limina pandit. Oui. Faſt. 5. Sidera cædebat, par erat omnis honor. Mart. 1. Par onus ut tulerint alius ille tulit. Iuue. Sat. 1. 3. Primaque par adeo ſacræ lanugo ſeneſcit. Hor. Ser. 1. Par eris hæc a te non uultum abludit imago. ſeſcit. Ouid. Faſt. 6. Ite pares a me, perierunt, iudice formæ. Idem de Triſt. 3. Vnde tenore pari gradibus ſub limia cellis. Sil. 6. Præfixo paribus linguo nuſtronibus omnes. Lucan. 4. Iute pari reſtor caſtris affatus illis. Ver. Buccoli. Formoſum paribus nodis, atque ære Menalca. Mantuan. Et paribus criſtata legunt hæſtilia primus. penult. acuit.

PARABILIS, penult. corr. Hora. Ser. 1. Non ego nanque parabilem amo Venerem facilemque. antepen. acu.

PARADISTACYS, pen. cor. Mant. In paradistacas iſſet non eſſe uerendum. antepenult. acu.

PARADOXA, pen. pro. Manr. Edipodia nix Sphingis paradoxa uidentur. penult. acuit.

PARANYMPHVS, pen. pro. Mant. Virginibus ſummo uenit paranympus oſlympo. Idem. Aligere occultani redeat paranympus in eodem. pen. acu.

PARASINVS, pen. pro. Marr. 10. Vicit nimirum non uero, ſed paraſinus. Idem 14. Si Veneto, Paraſinoue ſaues, qui cocina ſumis. pen. ſeſcit.

PARASITVS, pen. pro. Iuu. Sat. 1. Nul lus iſ paraſitus erit, ſed quis foret iſtas. Mantua. Scorta anibubaias balætronis paraſitos. Marr. 9. Vos me laurigeri paraſitum dicite Phœbi. Iuue. Sat. 5. Ad menſam quoties paraſitus uenerit iſtaſ. pen. ſeſcit.

PARATVS, pen. prod. Luca. 1. Deſtina mus dominos urbi ſeruire parata. Flac. 2. Stant gemmis, auroque thori, menſæque paratu. Iuue. Sat. 3. A faciæ iacta

re manus laudare paratus. Claud. Atria regiſco iuſſit ſplendere paratu. Stat. Theb. 3. Dura more magnos cantamus nata paratus. pen. ſeſcit.

PARCA, penult. prod. Stat. Sil. 1. Ergo dies aderat parcæ conditus albo. penult. acuit.

PARCO, pen. pro. Oui. Met. 1. Maxima pars unda rapitur, quibus unda pepercit. Mar. 1. Quod nocturna tibi Lædre pepercerit unda. Idē. Partice; dum pro pero mergere, dum redeo. Cicero in Verr. Vt filio ſuo parceret. Idem pro Cæl. Parcat iuuetus pudicitia ſux. Idē pro Rab. Hunc nec ſux, nec alienæ pudicitia peperciſſe.

PARENS, pen. cor. Ouid. de Triſt. 1. De que tribus moneo, ſi qua eſt tibi cura parentis. Idem de Ponr. 2. Sed placidus, ſaciſque parens uenitque paratus. Idem 3. Te lego nunc parens uertendis nata figuris. Vergil. Buc. Ac ſimul Hærolum laudes, & ſacta parentis. Idem Aenei. 12. Reſpiceres bello uarias, miſerere parentis. Idem 3. Et quæ iam puer o eſt amiſſæ cura parentis. penultima acuit.

PARENTALIS, penult. prod. Ouidi. de de Triſt. 4. Fama parentalis ſi uos mea contigit umbra. Idem Faſtor. 2. Bella parentales deſeruere dies. Idem Metamorphoſi. 13. Signa parentali morituræ more rebellant. pen. ſeſcit.

PAREO, penult. cor. Ouid. Meta. 1. Pyrra prior iuſſique Deo parere reſcuſat. Idem 2. Si potes, his ſaltem nō iſtis parere parentis. Idem de Triſt. 1. Ne ſcio qui do mino pareat unda maris. Luca. 1. Parue ſit mihi ſi merces erepta laborum eſt. Stat. Syl. 1. Imperiumque pari, & domi no parere minori. Verg. Aen. 12. Non ego, nec Teuctis Italos parere iubebo. Idem 3. Sic ait, & cuncti diſtis paremus ouantes. Stat. Achill. 2. Paruimus genitrix, quanquam hæud toleranda iubebas. Idem. Paruimus nimium bellæ ad Troiana, rareſque. Sil. 2. Parebant, nullaque lenis Gæſtulus habena. Flac. 6. Paruimus, parique etiam, didicere nepotes. Cicero Att. Timeo ne ille doloret, atque iracundia pareat. Idem. Ogi Larro-

Latronum leges esse dicuntur, quibus
pareant, quas obseruent. antepenult.
acuit.

PARETONIVS, pen. cor. Luca. 3. Vsq̃ue
paretoniis eoa ad lictora. Syrtis. Stat.
Theb. 7. R. aue paretonio decedunt ag-
mina Nilo. Sil. 3. Quasque paretonio
glorieratur lictore rursas. Stat. Syl. 3.
Licta paretoniis assignet carbasa ripis.
Sill. 17. Colla paratonius serpens, late-
que per auras. Mart. 10. Vare paretonias
latic modo rite per urbes antepen. acu.

PARITER, pen. cor. Ouid. Meta. 12. Sed
postquam pariter nymphas incedere vi-
dit. Idem Fast. 3. O pariter raptæ quo-
niam hoc commune tenemus. Idem de
Pont. 1. Hanc nisi tu pariter simili cum
fratre leuare. Idem 2. Est aliquid casus
pariter timuisse marinos. Mart. 1. Sus
pariter vitam perdidit, atque dedit.
Idem Aenei. 12. Dixerat, atque animus
pariter certantibus omnes. Iuu. Sat. 6.
Nō ibi pariter numeris reuocata trasil-
li. Mant. Mox igitur casus moti pariter
que leones. antepen. acu.

PARIES, pen. cor. Oui. de Ponti. 3. Cum
que dedit paries uenturæ signa ruinæ.
Mant. Si paries hiat, & redies læta mi-
nemuni. Horat. Ser. 1. Tratis natus pa-
ries diis, atque poetis. Ver. Geo. 4. Pa-
rietibusque premunt arctis, & quatuor
addunt. Idem Aen. 5. Parietibus textum
cecis iter incipitque. Sil. 2. Parietibus
que domus imbellis femina seruer. pro
celeusmaticus est quatuor syllabis bre-
uibus pro dactylo. Vide Reuicio. antepen-
ult. acu.

PARILIS, pen. cor. Tibul. 2. At madidus
Bacchus sua fella parilia pastor. Ouid.
Meta. 5. Fregit aratra manu, parilique
irata colōnis. Idem 14. Oprantemque
eadem, parilique cupidine captam. Idem
de Trill. 1. Accipere, & parili reddere vo-
ce uale. Ver. Opusc. Ad pariles agor eue-
tus sit pœna merenti. antepen. acu.

PARIO, pen. cor. Stat. Achil. 1. Hoc so-
lum parit, ne quid nbi barbara con-
iux. Ioue. Sat. 3. Langorem peperit ci-
bus imperfectus, & hæret. Oui. Met. 3.
Sponte sua peperit, postquam uetus hu-
mor ab igne. Idem 2. Sed peperisse prius,

duo nunc moriemur in una. Idem de
Pont. 3. Tristitia desormais parient ab-
sintia campi. Mart. 6. Pannice uult tu-
turi, Gellia non parere. Verg. Aenei. 1. r.
Hanc pariam peperere suo decorare su-
premis, antepenult. acuit. Stat. Achil.
1. Quid gemis ingentes cœlo paritura
nepotes. Sil. 9. Perperuas paritura ri-
bi, nam tempore Roma. penult. flecti.
Cicero de Or. Si Quintum pareret ma-
ter eius. Idem in Ca. Ad hanc te demen-
tiam natura peperit.

PARIS, pen. cor. Iuu. Sat. 7. Vtque ma-
gis rupeas paridem, ludosque reliquit.
Idem 10. Experat audaces paris ædifi-
care carinas. Vergil. Buc. Dardanius-
que paris, pallas, quas condidit arces.
Idem Aen. 4. Et nunc ille paris cum se-
miuiro comitatu. Idem 6. Dardana,
qui paridis ditexti tela, manusque. Oui-
di. Metamorph. 13. Accusosque parin,
prædamque, helenamque reposco. pen-
ult. acuit.

PARIVA, pen. cor. Verg. Geo. 3. Stabunt
& parii lapides spirantia signa. Horat.
Epist. 1. Dum regit examen paries, ego
primus iampos. Oui. Met. 3. Hæret ut
pario formatum marmore signum. an-
tepen. acu.

PARNASVS, pen. pro. Luc. 3. Parnasusq;
iugo misit disertos utroque. Stat. Syl. 1.
Et parnasus honos illi pangea resultat.
Idem 5. Dedit, fugere meos parnasia
crines. Idem Theb. 1. Auditi & medius
cœli parnasia & asper. Oui. Met. 2. Par-
nasusque biceps, & cryx, & cynthus, & Jo-
trix. Ver. Geo. 3. Sed me parnasi deserta
per ardua dulcis. pen. flect. Mant. Di-
gnus eras hederis, dignus parnasia de-
lauro. Idem. Incipiam, nymphæ parnasi
des ora mouete. Ver. Buc. Nec tantum
phœbo gaudet parnasia rupes. Stat. The-
baid. 4. Quas sit humum uarem culcu-
parnasia monstrat. antepen. acu.

PAROCHVS, pen. cor. Hof. Ser. 1. Sat. 5.
Præbuit, & parochi que debent ligna sa-
lemque. Idem 2. Sat. 8. Tum parochi
faciem nil si merentis, & actis. antepen-
ult. acuit.

PAROVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Ipsa toros, &
sacra parat, & exprusque latino. Lucan.
3. Non

1. Non alios, inquit, metus tunc fata parabant. Sil. 14. Iungebatq; preces, atq; addere uerba parabat. Oui. Met. 1. At tibi ego ignarus thalamos, tedasque parabam. Idem 2. Tertia, cum crinem manibus laniare pararet. Ver. Geo. 1. Atq; amerina parant lentæ retinacula ueni. Idem. Proximus agricolis, pelagoque parabitur imber. Idem Aeneid. 9. Apparat & mecum inuadit trepidantia castra. Flac. 6. Promiscere mihi, nobis argos patabas. Cicero in Sal. Qui mihi parare putasti inuidiam ex mea refamiliari. penult. acu.
- PAROS**, penult. cor. Vergil. Aen. 4. Olea non, niueamque paron, sparsasque per æquor. Mant. Peruenitque paron lapides ubi multa secabant. Ouid. Meta. 7. Marmoreamque paron, quanque impii prodit arenæ. Stat. Theb. 5. Et paros, & nemorosa thasos, crebraque relucet. penult. acu.
- PAROPSIDIS**, pen. pro. Iuue. Sat. 3. Iugera quam multa, magnaque paropside cernat. Mart. 11. Cui porrat gaudens ancilla paropside rubra. penult. acu.
- PAROXINVS**, penult. pro. Mant. Corda paroxini grauib. torquebat, & igne enult. flect.
- PARRHASIA**, penult. cor. Mart. 8. Pars quota parrhasiæ labor est mæroticus auis. Flac. 4. Tempora parrhasio patris de more galero. Lucan. 9. Ortum parrhasiæ nexerunt persea pennæ. Ouid. Meta. 2. Parrhasis erubuit, cunctæque uelamina ponunt. Idem de Trist. 1. Verasque ab axe suo parrhasis actos erat. Idem Fast. 1. Deserit archadium, parrhasiumque larem. Idem. Fiant parrhasiæque sacra relata dæ. Idem 4. Parrhasides stellæ, nanque omnia nosse potestas. antepen. acu.
- PARTHAONIVS**, pen. cor. Stat. Theb. 1. Et parthaonix dudum si certus ad aures Flacc. 3. Nunc parthaonides, nunc Dux mihi Thracia proles. antepenult. acuit.
- PARTHENIANVS**, pen. prod. Mart. 9. Hæc toga iam non est, partheniana mea est. Idem. Partheniana fuit quondam memorabile uasis. pen. flect.
- PARTHENIVS**, pen. cor. Mart. 1. Phœbe palatinus munera Partheni us. Idem 7. Non tua Parthenie nimum se præferat illi. Oui. de Pon. 4. Partheniæque rapax, & uolues saxa tynæ phœ. Ver. Buc Frigora Parthenios cauib. circundare saltus. antepen. acuit.
- PARTHENOPE**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Parthenope dulcisque solo tu gloria nostris. Idem 2. Quæ tibi parthenopen directo lumine ponti. Idem 3. Parthenopen, nostro qui tot fastigia movent. Mant. Ars noua Parthenopes, quæ martia nulla timebat. Idem. Vsq; ad Parthenopes ægeos campana quæ rura. Oui. Met. 15. Parthenopen, & ab hac Cumeæ templa Sybillæ. Verg. Geor. 4. Parthenope studiis florentem ignobilis Orontis Seruius. Parthenope, Neapolis est, quæ primo ex corpore unius tyrenæ illic sepultæ parthenope est appellata. antepenult. acuit. Stat. Syl. 2. Parthenopeuserat, simplexque horrore decoro. Idem Theb. 6. Parthenopeus iniit correpto crine reductum. Idem 9. Parthenopæ sanimiserat iam parce parenti. Mart. 9. Casside dum liber parthenopeus erat. Verg. Aen. 6. Parthenopeus & Adrausti pallentis imago. pen. flect.
- PARTHICVS**, pen. cor. Luca. 1. Parthica Romanos soluerunt damna furores. antepen. acu.
- PARTICVLA**, penult. cor. Iuue. Sat. 13. Particulam uix ferre potes spumantibus ardens. Lucr. 3. Particulis animas at ea ratione sequetur. Idem 4. Particulam uenti sentire, & frigoris eius. antepenult. acu. Idem. Lumina qui liquit moribundi particulatim. pen. flect. Vi de. Acetum.
- PARTICEPS**, pen. cor. Sil. 1. Et se particeipem casus sociarat in omnis. antepenult. acuit.
- PARTIOR**, pen. corr. Stat. Syl. 2. Miscet & alternum pueri partitur amorem. Lucan. 1. Decretum est generi partiri non potes orbem. Verg. Aen. 1. Hinc partum petit, & socios partitur in omnes. Ait Seruius, Salustius inquit. Prouincias inter se partiuerant. Præscianus libro 8. inquit. Partio, & partior in una, eadem-

eademque significatione protulerunt antiqui partio, & partior dicimus. Ait Seruius. Et est uerbum de his, quæ cum utranque recipiant declinationem, pro nostra uoluntate, actiuæ tamen sunt significationis, ut punio, punior: fabrico, fabricor: lauo laior, quanquam tenuerit Probus facere differentiam inter actiuam, passiuamque significationem, ut dicamus, tondeo alterum, & tondedor ab altero: sed hoc in aliis uerbis dicere non possumus: ut fabrico, fabricor: pascio, pascor: nam legimus florem de pasta salicti, & pascuntur uero dumos: sunt autem & alia uerba, quæ actiuæ declinationis, significationisque sunt, ut cædo: sunt quæ passiuæ, ut cædor. inuenimus tamen actiuam declinationem habere passiuam significationem, ut uapulo. & contra, declinationem passiuam, actiuam habere significationem, ut loquor. hæc ergo ab illis caute segreganda sunt uerbis. Hæc Seruius. Cicero in Ver. Patres bona sua cum filiis partiuntur. Idem de Clar. Hortensius cum Cicerone causas partiebatur. Idem de Ora. Pes, qui adhibetur ad numeros, partitur in tres. antepenult. acu.

PARTICIPIO, pen. cor. Lucr. 3. Ossaque, nec dentes quoque sensu participantur. antepenult. acu.

PARTITVS, pen. pro. Verg. Aen. 5. Agmine partito fulgent, paribusque magistris. Stat. Syl. 1. Aut quid partitis distantia testæ trichoris. Idem 3. Et partito uicis uos stuppea tendere mali. Idem Theb. 1. Partita uersano populorum sistamanoque. Idem 3. Postquam ritè, diu partitici sydera cunctas. Sil. 21. Partitis iusta bicia uenerande senectæ. penult. flectit.

PARTVRIO, penult. corr. Ouid. Fast. 3. Dicite, tu uoto parturientis ades. Hor. de Art. Parturient montes, nascetur ridiculus mus. Verg. Georg. 2. Parturit almus ager, Zephyrique repētibus aruis. Idem Opusc. Semina parturiant segetes non pascua colles. Cicero pro Mur. Dii faciant, ut hoc, quod conceptum respublicæ periculo parturit. Idem in Ant. Vtinam aliquando dolor populi Rom.

pariat, quod iandiu partur ierit. antepenult. acu.

PARVM, pen. cor. Oui. de Pont. 2. Naso parum prudens artem dum tractat amādi. Mart. 2. Nolo uirum nimium Pannice nolo parum. Mant. Sic prisci sanxere patres mutata parumper. Iuuenal. Sat. 4. Obstitit intranti miratrix turba parumper. Verg. Aeneid. 6. His dictis curæ emotæ pulsusque parumper. Stat. Syl. 4. Te quoque flammabit tacite repetita parumper. penult. acu.

PARVVLVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Paruula, nam exemplo est, magni formicæ laboris. Iuue. Sat. 5. Si tu uis fieri nullus tibi paruulus aula. Verg. Opusc. Paruulus hunc propior humeros conterret alumnos. Idem Aeneid. 4. Ante fugam soboles, siquis mihi paruulus aula. Sil. 7. Pauulus ex humero coritus, & aureus arcus. antepenult. acu.

PASA, pen. cor. Mant. Nomen id extoritur nostro pasa dicitur ore. Idem. Pasa uocant silymi, sicut memorauimus ante.

PASCHALIS, pen. prod. Mant. Semper ab Aegypto tempus paschale solebant. Idem. Mox ubi paschali rutilant, altaria luce. Idem. Arbene conueniunt paschali nomine festo. Ait Calepinus, Paschale sacramentum, paschalis dies, quia ad pascha pertinet cum aspiratione scribitur: est enim Græcum. Pascales uerò sine aspiratione, oues, quasi pascuales dicuntur. paschalis pen. flectit.

PASCO, pen. pro. Verg. Bucc. Pascite, ut ante boues pueri submitte tauros. Idem. Pollio, & ipse sacri noua carmina, pasce te taurum. Idem. Pierides uitulam legori pascite uestro. Idem Georg. 3. Pascuntur uero Syluas, & summa lyezi. Ait Seruius. Pasco, & pascor illam rem dicimus. Idem Georg. 3. Frondibus, & uictu pascuntur simplicis herbæ. Passiue. Idem Aeneid. 2. Implicat & miseris morsu depascitur artus. Actiue. Vide Partior. Mart. 1. Assiduam nimio pectore pauit aem. Prop. 3. Pauerat hoc phæbo filia lamperci. Ouidi. Met. 14. Ilion, & Danaas pauerunt pergama flammæ. Cicero pro Mil. O Clodii furore rapinis,

- rapinis, & incendiis panit. Idem Off. Qui maleficio, & scelere pascuntur. Idem de Di. Qui cum propter paupertatem, sues puer pasceret. pen. acu.
- PASIPHA**, pen. cor. Verg. Aeneid. 6. Pasiphae, mistumque genus, prolesque biforini. Idem. Euandaeque, & pasiphaen his Laodomia. Mart. 1. Iunctam pasiphaen dixit crede tauri. Ausp. Me porius clausae subice pasiphae. Ovidii Metamor. 15. Sed tamen ille ego sum me pasiphaeia quondam. antepenulti. acut.
- PASTINACA**, penult. pro. Macer. Et pastinacae uirtus in semine tantum. penult. fleet.
- PASTOR**, pen. pro. Verg. Buc. Pastores cuium tenetos depellere fectus. penult. acut. Ovidi. Met. 2. Illud erat tempus quo te pastoria pellis. Idem 13. Senserunt toti pastoria sibilis montes. antepenult. acu. Stat. Theb. 7. Proximus eury medon cui pastoralia fauni. Claud. Te pastorali modulatur menala cantu. Ver. Aen. 7. Pastoralis canit signum, cornuque recuruo. Stat. Theb. 4. Hi pastora li meditantur praelia trunco. Mant. Totum penē iarem cū pastoralibus armis. Idem. Demolice casae & pastoralia restia. penult. fleet.
- PASTINO**, pen. cor. Mant. Pastino, fecti humeris holitor considerat hortum. Idem uester erit stimulus, uester ligo pastina uestra. antepen. acu.
- PATAREVS**, pen. pro. Ouid. Met. 20. Et claro, & tenebris, pataraeque regia seruit. Mant. At cum tota grammace sum patara dolerent. Idem. Niculeon patareus adest, qui oracula phaebeia. Idem. Quidam ciuis erat patarae maleficus, opumque. pen. fleet.
- PATAVINVS**, pen. pro. Mart. 14. Vellē ra cum sumant patavine nula trillices. Mant. In castella redire requies patavina per arua. Idem. Leta per id tempus quo per patavina fremebat. Mart. 11. Vnda puella leges, sis patavina licet. penult. fleet.
- PATELLA**, pen. pro. Iuv. Sat. 6. Et uaticano fragiles de monte patellas. Idem 5. Ponitur exigua feralis coena patellan
- Ouid. Fast. 2. Nutrias intinctos missa patella cibos. penult. acu.
- PATRO**, pen. cor. Ovi. Met. 1. Digna suite qua terra patet fera regnat erynnis. Idem. 21. Qua posita mundo patuit cum corpore crimen. Verg. Buc. Tris pateat coeli spatium non amplius ulnas. Iuv. Sat. 4. Et cessit facili patierunt cardine ualuz. Stat. Syl. 1. Vixit & in fundum summo patet omnis ab imo. Lucan. 2. Bella gerat non tam portas intrare patientes. Idem 1. Constat an immensum patefiat ad usque profundum. Ovidi. Metamorphos. 1. Intremuit motuque uias patefecit aquarum. Idem. 2. Perspicit, ecce uigil nitido patefecit ab ortu. Idem 3. Pareat & impresso sulcum patefecit aratro. Mant. Totus aques, tanto fauces patuere baratro. Cicero in Ant. Cur ualuz concordie non patent. Idem pro S. R. mea domus tibi patet, mihi clausa est. Idem pro Mur. Quod omnibus patet. Idem Att. Velim donum ad tuos scribas, ut mihi libri tui pateant. antepen. acu.
- PATER**, penult. cor. Stat. Syl. 1. Lecta dez sedes nec si pater ipse teneret. Ver. Aeneid. 7. Odir, & ipse pater Pluton, odere sorores. Ait Seruius. Aenei. 11. ibi. Mente dedisse, patrem uolucres dispersit in auras. Sanē paterfamilias quādo dicimus, familias indeclinabile est, & genitiuus Graecus. Si autem paterfamilias dicere uoluerimus, iam non erit nomen, sed locutio, & familiaris erit dicitur. Nam pater mihi est, dicimus. Terentiū. Naq̄ra tu illi pater es. Multa tamen uolunt in numero plurali nomen utrumque declinari, ut dicamus, hi patres familiaris, horum patrum familiarum. Dicimus tamen pater familiaris, & mater familiaris, quae duo tantum nomina remanent. Vergili. Aeneid. 2. Natum ante ora patris, patrem, qui obruncat ad aras. Idem. Georgi. 2. Tum pater omnipotens fecundis imbribus aether. Ovidi. Metamorphos. 1. Quaeque pater ut summa uidit Saturnius arce. Idem Fa. stor. 1. Sancta uocant augusta patres, augusta nō caput. Flacc. 1. Ipse coequorto

æquoreo libans archesia patri. Idem. Bis lemnon uisere petis, nunc culpi-
de patris. Stat. Syl. 1. Formarit uul-
tus multum de patre decoris. Vergili.
Georgi. 2. Sacra Deum, sanctique pa-
tres extrema per illos. Lucret. 6. Ma-
tribus, & patribus natos superhedere
uicam. pen. acu.

PATERA, penultima correpta. Horat.
Ser. 1. Vilis cum patera gurtus camp-
na supellex. Stat. Thebaid. 1. Iasides
patera famulo ex more poposcit. Oui-
di. Fast. 4. Cumque meri patera thuris
acerra fuit. Vergil. Georgi. 2. Hic lan-
cis qualem pateris libamus, & auro.
Idem Aeneid. 3. Impositis auro da-
pibus, pareraque tenebant. Idem 7.
Nunc pateras libate Ioui, precibusque
uocate. Ouid. Met. 15. Vinaque dat pa-
teris, mastratarumque bidentum. ante-
penult. acu.

PATERNVS, penult. prod. Ouidi. Meta.
1. Hic situs Phaeton currus auriga pa-
terni. Idem 1. O uicinam possem popu-
los reparare paternis. Mart. 1. Deni-
que supplicium dederat necis ille pater-
nz. pen. acu.

PATICVS, pen. cor. Iuu. Sat. 9. Nec tre-
pida nunquam paticus tibi deerit ami-
cus. Idem 2. Ille tener speculum patici
gestamen othonis. antepen. acu.

PATIENTIA, pen. cor. Oui. Met. 14. Qui
superest quod iam patientia nostra re-
cusat. Luca. 1. Quid tam lenta tuas te-
nuir patientia uires. Auso. Caula laet
bimarem nisi quod patientia morbo.
antepen. acu.

PATIENTER, pen. pro. Hor. de Art. Lau-
daure sales ninium patienter utrun-
que. Mart. 6. Ignoscat coniux & parien-
ter amer. Ouid. de Trist. 1. Non tamen
ille legi poterit parienter ab ullo. pe-
nult. acu.

PATINA, pen. cor. Hor. Ser. 1. Et modo
si patina pede lapsus frangor agalo. Idem.
Siquis eum seuum patinam qui tollere
iussus. Idem 2. In patinam fecere trahen-
tia pulueris atri. Idem. Occupat huma-
nam grandes rhombi, patinæque. Iuue.
Sat. 4. Sed deerat pisci, patinæ mensura
uocatur. antepen. acu.

PATIO, pen. cor. Oui. Met. 1. Et pati-
tur tangi, seque admirantibus offert.
Idem. Posse bonis aliquis nullam patie-
re parentis. Idem. Expatriantur equi,
nulloque inhibente per auras. Idem Phyl.
Heu patior telis uulnera facta meis. Sil.
13. Posse pari, & nimium fluxis confide-
re rebus. Stat. Syl. 2. Iam lenis patiare
precor me fulmine in ipso. Iuue. Sat. 3.
Dat penas noctem patitur ingentis ami-
cum. Vergili. Buc. Atque superba pa-
tri fastigia non ne Menalca. Idem Aene.
12. Bella uides, quantos primus patia-
re labores. Cicero in Verr. Patimur
enim iam multos, & silemus. Idem Att.
Sed ea mihi sunt omnia patienda. an-
tepenulti. acuit. Stat. Syl. 1. Quo non
sub domino seuas passura bipennes. pe-
nult. flestit.

PATRIA, penultima correpta. O-
uidi. Metamorphos. 2. Quem pro-
cul o patria diuerso maximus orbe.
Idem de Trist. 5. Nec patria est habita-
ta tibi, sed usque inuofum. Claud. Ri-
mosam patriam, dilectaque pumicis an-
tra. Ver. Aen. 12. Longæui quem nunc
mæstum patria Ardea longe. Idem Buc.
Nos patriz fines, & dulcia linquimus
arua. Idem. Pacatumque reget patriis
uirtutibus orbem. Sil. 14. Ascitum pa-
trio terræ imposuere uacanti. Ouidi.
Met. 1. Filius ante diem patrios in-
quit in annos. antep. acuit. Idem 13. Dar-
danidas matres patriorum signa Deo-
rum.

PATRIARCHATVS, Mantua. Nam pa-
triarchatus sceptrum, sanctamque cathe-
dram. pen. acu.

PATRIMONIUM, penultima correpta.
Iuuenal. Sat. 12. Sed uitio cæci pro-
pter patrimonium uiuunt. Idem Sat. 1.
Antiquis una comedunt patrimonium
cæca. Idem 7. Si liber hinc centum
patrimonia cauidicorum. Mantuan.
Sæpe loquens turbis Christi patrimo-
nia claudi. antepenulti. acu.

PATRITIUS, penulti. corre. Mart. 10.
Sed domus in uico Lælia patritio. Clau-
di. Parritius roseis patuonum uenti-
lat als. Sil. 2. Patritio Cretmere macu-
lauit sanguine ripas. Lucan. 7. Patri-
tium

tum campis non mista plæbe cadaver.
Stat. Syl. 1. Carmina patritio pueri, son-
nissis in ostrò. Idem 5. Præmaque pa-
tricia clausit uestigia luna, antepenult.
acuit.

PATROBAS, penult. corr. Mart. 2. Ve-
xat sæpe meum Patrobas confinis agel-
lum. antepen. acu.

PATROCINIUM, penult. cor. Ouid. de
Trist. 1. Causa patrocini non bene ma-
ior erat. Idem de Pont. 1. Difficilis cau-
sæ mite patrocini. Mant. Aere patro-
cini, uendunt, producere caulas. an-
tepenult. acu.

PATROCLUS, pen. prod. Prop. 2. Vide-
rat informem multa patroclon arena.
Stat. Syl. 1. Patroclus, tantisque exten-
ditur æmulus actis. pen. acu.

PATRONVS, penult. prod. Ouid. de Art.
1. Qui modo patronus iam cupit esse
cliens. Horat. Epist. 1. Cuius fortunæ,
quo fit patre, quodue patrono. Mart. 1. Et
re patronum, causidicumque putes. Idem.
Sensit deficiens sua premita, meque pa-
tronum. Idem 10. Qui sua restituis spo-
liato iura patrono. pen. flect.

PATRUCLIS, pen. pro. Ouidi. Meta. 1.
Quam commune mihi genus, & patrue-
lis origo. Idem 13. Nos inhonorati, &
donis patruclibus orbi. Idem. Nec mi-
nus est isto Teucer patruelis Achilli. Idem
in Ibin. Quæque parare suis leihum pa-
truelibus aufert. Pers. Sat. 6. Nam re-
liqua ex amitis patruclis nulla pro ne-
ptis. pen. flect.

PATRVVS, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Solue-
ret & patruo funiles effunderet ossas.
Ouid. Fast. 4. Ense capie patruus Lausus,
placet Itha Marti. Idem. Hanc uidet, &
uisam patruus uelociter aufert. Idem
Metamorph. 13. Pro patruo tulit arma
suo, primisque sub annis. antepenult.
acuit.

PATVLVS, pen. cor. Ouid. Meta. 2. Sæ-
gna perit, patulosque lacus, ignemque
perosus. Luca. 9. Et patulæ nares sudor
suber omnia plenis. Stat. Syl. 3. Fron-
dibus & patula defendunt arbore soles.
Verg. Geor. 1. Suspiciens patulis capta
uit naribus auras. Idem Buc. Tityre tu
patulæ recubans sub tegmine sagi. Ait

Seruius. Patulum dicimus, quod per
se patet naturaliter, ut nares, arbor: pa-
tens uerò est, quod & aperitur, & clau-
ditur, ut ostium, & oculi. antepenult.
acuit.

PAVCVS, penultima corr. Ouid. Meta-
mor. 14. Paucaque laudare dedit oscu-
la qualia numquam. penult. acuit. Lu-
creti. 2. Pauca quæ porro magnum
per inane uagantur. antepenultima
acuit.

PAVEO, penult. corr. Ouidi. Metamor.
14. Attonitum monstis uulgus pauet
illa pauentum. Sil. 14. Pyrrhus origo
dabat stimulos, pauique superbum. Lu-
can. 4. Aspicerent, flexoque uris te-
mone pauerent. Stat. Syl. 1. Et pauet
aspiciens Lædæus ab eade propinqua. Idem
Thebaid. 4. Quæque pauet longo spu-
mantem ualle charadron. Sil. 2. Dum
pauitant trepidi rerum fessique salutaris.
Vergili. Aeneid. 11. Subiecit pauitan-
tem utero, syluasque petiuit. Cicero
in Ant. Pauet animus apud consilium
illud pro reo dicere. antepenultima a-
cuit.

PAUIDVS, penult. corr. Ouid. Fast. 1.
Deque meo pauido exente corde me-
tus. Idem Briseis. Quod Seelus ut pa-
uidas miseræ mihi contigit aures. Mar-
cial. 1. Sollicitant pauidi dum rhinocæ-
rora magistri. Lucre. 6. Cernentes pa-
uida complebant pectora cæca. antepen-
ult. acuit.

PAVIMENTVM, pen. prod. Iuue. Sat. 14.
Verre pauimentum, nitidas ostende co-
lumnas. pen. acu.

PAVLATIM, pen. prod. Ouid. Meta. 3.
Cætera paulatim, placidoque educta re-
nore. Idem Fast. 4. Carpendi studio pau-
latim longius itur. Verg. Aeneid. 11.
Consistunt Turnus paulatim excedere
pugna. Idem 6. Paulatim adnabam
terræ, iam tuta tenebam. Lucret. 1.
Paulatim tribuite, moderatim crescere
cogens. penult. flectit. Vide Acetum.

PAVLINVS, penult. prod. Mart. 2. Cur-
rit ad Europen, & te Pauline, tuosque
Idem 3. Minxisti currense semel Pauli-
ne carine. pen. flect.

PAVLISPER, pen. prod. Ouid. Fastor. 3.
Bellice

Bellice depositis clypeo paulisper, & ha
Ra. Verg. Aeneid. 4. Ipse ego paulisper,
pro te tua munera inibe. Mant. Nec pau
lisper adhuc mecum sperare recusa. pen
ulti. acuit.

PAVLVS, pen. pro. Man. Sub Decio Pau
lus cum iam uigefimus iisset. Idem. Pau
lus, & eulogius memoretur, & inely
tus hamnon. Pers. Sat. 7. Sin tu cum fue
ris nostræ paulo ante farinx. penulti.
acuit.

PAVO, pen. pro. Oui. Met. 2. Tam nuper
pictis cæso pauonibus Argo. Idem 13.
Laudato pauone superbiot acrior igni.
Iuu. Sat. 1. Turgidus, & tridum pauo
nem in balnea portas. Claud. Patricius
roseis pauonum uentilet alis. Prop. 2.
Et modo pauonis caudæ flabella super
biz. pen. ficit.

PAVOR, pen. corr. Luc. 2. Non satis est
muris latebras quæsisse pauori. Idem 1.
Diriguere meta gelidos pavor occupat
artus. Horat. Ser. 2. Quo cupiens pa
dor pauor est utriq; molestus. Oui. Me
tamorphos. 3. Additus & pavor est, fuit
Antonius heros. Flacc. 7. Turbidus
ut pœnis, cæcique pauoribus ensem.
pen. acu.

PAUPER, pen. pro. Horat. de Art. The
lephus, & Peleus cum pauper, & exul
uterque. Idem Sen. 1. Tafescat neque
se maiori pauperiorum. Idem 2. Quem
neque pauperibus, neque mors, neque
uincula terret. Marr. 1. Pauper eras, &
eques, sed mihi consul eras. Verg. Ae
neid. 2. Pauper in arma pater primis
huc misit ab annis. Ait Seruius. Ae
neid. 11. ibi. Ars fuerat, pauperque do
mus, nec nota potentum. hic & hæc pau
per dicimus, nam paupera usurpatum
est. Sic Platus, paupera est hæc mulier.
Sed hoc hodie non utimus: ea enim
nomina, quæ ablatiuo singulari in e
xeunt, si fœminina ex se faciunt, si
milia faciunt: nec enim heteroclitæ ef
se possunt, idest alterius declinationis:
ut pura, quia ab hoc hospite facit hic,
& hæc & hoc hospes, dicamus neces
se est. a leone, hic & hæc leo: a la
trone, hic & hæc latro, ab hoc fullo
ne, hic & hæc fullo: ab hoc nepore, hic

& hæc nepos. nam ut neptis dicamus,
propter successione discretionem ad
missum. est sciendum tamen hospita,
paupera, lexna usurpata a poetis. pen
ulti. acuit. Mantuan. Nostra fuit ui
sura suam, pauperula tali. Idem 5.
Fortia Flaminiz pauperimus iacola ter
re. antepen. acu.

PAUPERO, penultima correpta. Horat.
Ser. 2. Contemptum cassa nuce pau
peret hæc mea cura est. antepenultima
acuit.

PAUPERITAS, penult. prod. Iuuen. Sat.
7. Paupertas, atque tris, inops quo no
ste dieque. Idem 14. Qui paupertatem
leuet, artollarque propinqui. penulti.
acuit.

PAUPERIES, penult. cor. Claud. Paupe
riem cum tela geras, & flexis in ultus.
Horat. Ser. 2. Pauperiem metnas mi
nus, & finire laborem. Idem 2. Paupe
ries epulis regum, nam nilibus ouis.
Verg. Aeneid. 6. Nunc & pauperiem,
& duos perferre labores. Mant. Paupe
ries aufert quod fert epulencia parco.
antepen. acuit.

PAYSANIA, pen. cor. Mant. Pausaniz
Lacedæmonii fundata labore. antepen
ult. acuit.

PAX, producta. Catull. Pace tua fari hæc
liceat Rhamnusia uirgo. Flac. 4. Hunc
ubi recliuem stratis, & pace fruentem.
Vergili. Aeneid. 7. Pars mihi pacis e
rit dextram tetigisse tyranni. Horat.
Epith. 1. Bella quis, & paces longum
diffundit in æuum. Idem 2. Hoc pa
ces habuere bonæ, uentique secun
di. Varro ait, animaduertendum pri
mum, quibus de causis, & quemadmo
dum constituerunt paces. Salustius in
Iugur. Cum regna provincie, leges,
iura, iudicia, bella, atque paces erant.
Diomedes tamen, & Phocas negant
pax in numero plurali, quod apud Ci
ceronem non legi, nec pacum, nec paci
bus, ait Despaucius.

PECCATUM, penultima producta.
Martial. 3. Non hac peccatum est par
te matre tibi. Stat. Syl. 1. Aut in
flaurati peccauerit ara terenti. penul
tima flectit. Cicero Att. Sed quid in

re peccauit. Idem de fin. Xenophon eadem fere peccat. Idem. Empedocles multa alia peccat.

P E C O R O S V S, penultima producta. Stat. Thebaid. 4. Aptior armentis midea, pecorosaque phyllos. penultima flectit.

PECTEN, penult. pro. Matr. 14. Pectine Niliaco iam Babilonis acus. Man. pectinibus, clunes, lumbos & rustica terga. Ver. Geor. 1. Arguto coniuu percurrit pectine telas. Idem. Aeneid. 6. Iamque eadem digitis iam pectine pulsar eburno. Ait Seruius. Hoc autem pecten de clinatur, ut carmen. pen. acu.

P E C T V S, penultima producta. Stat. Thebaid. 7. Pectus alumna senis, redit atque exile profatur. Idem 5. Pectoribus capulos, magnarum, & fragmina truncata. Idem 4. Pectore mótano duplex hy-leus ab antro. Ver. Aeneid. 6. Ossis tremor, fuditque preces rex pectore ab imo. penult. acu.

P E C V L I U M, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Cogimur & cultis augere peculia seruis. Vergili. Buc. Nec spes libertatis erat, nec cura peculii. Ait Seruius. Sanè peculipros peculii per syneresin dictum est peculi autem antiquè. Mantuan. Dandum aliquid nobis? pietate peculia cre-tune. antepenultima acuit. Vide Pecunia.

P E C U N I A, pen. corr. Iuue. Sat. 1. Maestas, & si funesta pecunia templo. Idem 14. Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit. Ouidi. Fast. 5. Hinc etiam locuples, hinc ipsa pecunia dicta est. Horat. Epist. 1. Et genus, & formam regina pecunia donat. Mantua. A questore Thomæ, conflata pecunia datum. Ait Seruius in Vergili. Buc. ibi. Nec spes libertatis erat. peculi autem, aut antiquè dixit, quia omne patrimonium apud antiquos peculum dicebatur a pecoribus, in quibus eorum constabat uniuersa substantia, unde etiam pecunia dicta est. pecunia antepenult. acuit.

P E C V S, penultima correpta. Ouid. Metamorph. 1. Vicitur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet. Idem. Cùm

que satis arbuta simul, pecudesque uirosque. Idem Fastor. 5. Aut pecus, aut latam diues habebat humum. Vergili. Geor. 4. Hinc pecudes armenta uiros, genus omne ferarum. Idem 3. Intereunt pecudes, stant circumfusa pruinis. Idem 4. Ignauum fucos pecus a præsepibus arcet. Idem quem mihi uix frugum, & pecudum custodia solers. Idem Bucco. Dic mihi Damocra cuium pecus, an Melibœi. Idem Aeneid. 3. Caprigenumque pecus nullo custode per herbam. Lucr. 2. Prætere genus hominum, mutæque natantes. Idem. Squamigerum pecudes, & læta arbuta, feræque. Vergili. Buc. Nec mala uicini pecoris contagia lædunt. Ouidi. Metamorphos. 1. Argus ait, neque enim pectori sæcundior ullo. Idem Fastor. 3. Iam modo quæ fuerant syluæ, pecorumque recessus. Pecus nomen, genitiui, generisque differentiam parit, significationis eadem esse, ut hoc pecus pecoris: significat que omne animal præter hominem. Verum hæc pecus, pecudis, quia feminini est generis, frequentius pro ouibus penitur ut exemplis patet. Lucr. 6. Lanigeras tanquam pecudes, & buccata sacra. penult. Mant. Oblitit, & ponti pecuaria magna per omnes. Idem. Ibant in hostiles uelut in pecuaria fortis. Verg. Geor. 3. Solue matres, mitte in uenerem pecuaria priuus. Ait Seruius. Pecuaria ab eo quod est pecuare uenit. Nā pecua, ut ait Cicero in Pompeiana, ab eo quod est pecus uenit substantiuè, hæc pecuaria, orum: adiectiuum uerò pecuaria, aria, arum. Cicero ad Her. Nam præsidio pecuaria credemus? Cicero pro Qui. Erat ei pecuaria res ampla, & rustica culra. ante penult. acuit.

P E D A N V S, pen. pro. Hor. Epist. 1. Quid nunc te dicam facere in regione pedana. Pedum fuit oppidum, quod nunc non extat, teste Porphyrione: uerum regio ipsa adhuc dicitur Pedana. penult. flectit.

P E D E G M A, penult. prod. Iuuenal. Sat. 11. Qui. Lacedæmonium pedegma-

le lubricat orbem. penultima acuit.

PEDĒS, penulci. correp. Lucan. 4. Tu uerò in pedites tarum miserabile belli. Idem 2. Ite simul pedites rutilum a-
scendite pontem. Claud. Explicuit eu-
ros pedites in parte sinistra. Horati.
de Art. Romani tollent equites, pedi-
tesque caphyrum. Ouidi. de Pon. 4.
Hic freta uel pediet peruia reddit hy-
ems. Stat. Achil. 1. Dat bello pedi-
tes eolus, & asper acarnan. penultima
acuit.

PEDĒSTER, penultima producta. Hora.
de Arte. Et tragicus plerumque dolet
sermone pedestri. Marci. 1. Annuit in
liquidis ire pedestri aquis. Vergil. Ae-
neid. 10. Arcadas infueros acies inferre
pedestres. Stat. Theba. 9. Quod uacer,
inque licet audentior ille pedestres. pe-
nulci. acuit.

PEDĒTENTIM, penultima producta.
Mantuan. Affuit & tracto pedetentim
in littora monstro. Lucre. 5. Paulatim
docuit pedetentim progredientis. pen-
ulci. acuit.

PEDIANVS, penultima produ. Sil. 12.
Fulgentem extremo pedianus in ag-
mine uidit. Idem. Ipse etiam capta
pedianus casside nudos. penultima
flectit.

PEDICA, penulci. cor. Verg. Georgi. 1.
Tunc gruibus pedicas, & retia ponere
ceruis. Manil. 5. Currentisque feras pe-
dicarum compede nectunt. antepenul-
ci. acuit.

PEDIVS, penultima correpta. Hora. Ser.
Cum pedius causas exudet publicola,
urque Persi. Sat. 1. Fures, ait pedio, pe-
dius quid criniina rasis. antepenultima
acuit.

PEDO, penultima correpta. Ouidius de
Pont. 4. Iliacusque macer, sydereus-
que pedo. Marcial. 2. Disce, quod igno-
ras marsi, doctique pedonis. penultima
acuit.

PAEDOR, penul. prod. Luca. 2. Excedere
senem, longusque in carcere paedori. pe-
nulci. acuit.

PEDVM, penultima correpta. Vergilius
Buccoli. At tu sume pedum, quod me
cum sepe rogaret. Ait Seruius. Pe-

dum uirga curua est, unde retinen-
tur pecudum pedes. penultima acu.

PEGASVS, penultima correpta. Iuuenal.
Sati. 4. Pegasus artonitæ positus modo
uillicus urbi. Sil. 14. Gorgoneasque
serens ad sydera Pegafusalas. Claud.
Ipse tibi famulas præberet Pegasus a-
las, Marcial. 11. Tu fueris mulis Pega-
sis una meis. Ouidi. Oenone. Pegafis
Oenone Phrygiis celeberrima syluis.
Idem Sappho. Et mihi Pegafides bla-
dissima carmina dicant. Idem de Tri-
stib. 3. Hoc ego Pegafidas deduxi pri-
mus ad undas. Idem Metamorpho. 8.
Longius ita uitor teli Pegafidius Ison.
Idem 13. Littoraque intrauit Pega-
sea Colcha carina. Lucan. 2. Et Pe-
gasea rotis peteret cum Phafidas un-
das. Ouidius Metamorpho. 7. Iam-
que freret minix Pegasea puppe se-
bant. Idem Fastor. 5. Ipsa rament
leatas Pegafidis collibus herbas. antepen-
ci. acuit.

PEGNA, penultima producta. Mantua.
Pegmate declamans hominum uitiosa
seueris. penul. acu.

PEIERO, penultima correpta. Iuuenal.
Sati. 13. Exigis a quoquam ne peie-
ret, & puter ullis. Idem. Hic putat
esse Deos, & peieret, atque ita secum.
Ait Seruius Aeneid. 2. ibi. Talibus in-
sidius, periurique arte Sinonis. in uer-
bo r, non habet: nam peiero, & pe-
ierant dicimus. Cicero Offi. 3. Non
enim falsum iurare, peierare est, sicut
periuri. antepen. acu.

PEIOR, penultima producta. Iuuenal.
Sati. 8. Vtatur exemplis, ut non pe-
iora supersint. Stat. Syl. 1. Confremat,
& silent peioris murmura famæ. penul.
flectit.

PELAGVS, penul. correp. Luca. 3. Oppo-
situm pelagus lunata classe recedunt.
Idem 1. Heheu quantum terræ potuit,
pelagique parari. Idem. Vrgit rupe ca-
ua pelagus, non corus in illum. Sta. Syl.
ua. 2. Festiacos nunc fama sinus, pel-
agusque notatum. Idem Achil. 1. Subla-
tum curru pelagus cadit at uada mater.
Claudi. Icarium pelagus, Mychalea-
que littora iuncti. Iuue. Sat. 6. Con-

tempit pelagus summam contempserat olim. Ouidi. Phyll. Expectem pelago uela negata meo. Verg. Aeneid. 2. Sic cunctus pelagi, cecidit fragor æquora postquam. Ait Seruius. Aeneid. 2. ibi, Scinditur incertum fludius in contraria uulgus. Vulgus magis masculini generis est, quam neutri, quia in us exeuntia neutra in ris mittunt genitium: ex cepto pelagus, quod in hoc nomine creauit errorem. antepen. acu. Vide Vulgus.

PELASGVS, pen. pro. Ouid. Medea. Ex cipit hospicio iuuenes, aeta pelasgus. Idem. Quid si forte uirum non dedi gnare Pelasgum. Idem. de Tristib. 2. Quid generum Pelix, quid Thesea, quodue Pelasgum. Idem. Metamorph. 13. Nec memoranda tamen, uobis mea sita Pelasgi. Idem 12. Mille rates, gen tisque simul commune Pelasgæ. Vergi li. Aenei. 2. Gloria quæ falsa sub pro ditione Pelasgi. penult. acu.

PELAMIS, penultima correpta. Iuuen. Sat. 7. Pelamidum, aut ueteres astro rum epimenida bulbi. antepenultima acuit.

PELATES, penult. corr. Ouid. Meta. 5. Cinyphelis Pelates tentanti dextera fixa est. Idem 12. Strauit humi Pelate deiecto in pectora niento. antepenult. acuit.

PELETHRONIUM, penult. corr. Vergili. Georg. 3. Fræna Pelethronii Lapithæ, Gyrosque dedere. Lucan. 6. Fræta Pe lethroniis nubes effudit in antris. Stat. Thebaid. 2. Inde Pelethroniam præfixa cuspidem pinum. Claud. Quodque Pele tronio succedit littora Ganges. Ouid. Metamorph. 12. Veste pelethronius ma careus in. pelus. adactio. antepenult. acuit.

PELEVS, penultima correpta, non con traclum. Horat. de Arr. Thelephus, & Peleus, cum pauper, & exul uterque. Ouidi. Metamorphos. 15. Aegæa sic The seus, sic Pelea uincit Achilles. Idem 14. Hæsiotique data ponitur nam con iuge Peleus. Idem. Dummodo quod fræges Telamon Paleusque fuerunt. Stat. Achil. 1. Chironis patriam nec

degere Peleus aula. Idem Syl. 2. Nec se nior Peleus natus comitatus in arma. Catul. Tethalix columnen Peleu, cui Iup piter ipse. Iuena. Sat. 10. Vnus Pelæo iuueni non sufficit orbis. Idem. Hæc ea dem Peleus reprim cum luget Achillem. Non contraclum, antepenult. acu. Vide Atreus.

PELIAS, pen. cor. Ouid. Briss. Transeat Hæstorem Pelias hasta latus. Idem. Medea. Quid referam Pelix natas pie tate nocentes. Idem Fast. 1. Summa que Pelias sidera tangat apex. Stat. Thebaid. 6. Dicere Pelias hic cum sa bularier in aruis. Flacc. 8. Simodò Pe liacæ non sum captiua carinæ. Idem. Si Pagas, uel Pelias hinc denique nu bes. antepen. acu.

PELIDES, penultima producta. Iuuen. Sat. 3. Pelidæ cubat in faciæ, mox dein de supinus. penult. acu.

PELIGNVS, penultima producta. Ouid. Fastor. 4. Hac ego Pelignos natalia ru ra petebam. Idem de Pont. 1. Rura que Peligno conspicienda solo. Idem 4. Gens mea Peligni, regique domesti ca Sulmo. Mart. 1. Non hæc Pelignis agitur uindemia prælis. Idem 12. Mas sic Peligni nitetur turbata coloni. Sil. 9. Postquam posse datum Peligna reuul sere tecta. pen. acu.

PELION, penultima correpta. Oui. Me tamorphos. 1. Fulmine & excussit subie ctum Pelion Olfæ. Idem Fast. 3. Igni bus ossa nouis, & Pelion altius ossa. Idem 5. Pelion. Aemoniæ mons est ob uersus in austros. Claud. Pelion Ema thias ignis populator aristas. Vergili. Georg. 3. Pelion hinnitu fugiens im pleuit acuto. Idem 1. Ter sunt conati imponere Pelio Olfan. Vbi ait Ser uius. Pelio longa est, sed sic breuis sequente uocali, ut sub Illo alto. nec sit synalæpha. antepen. acu.

PELLAS, penul. prod. Verg. Aeneid. 2. Gessimus inuidia post quam Pellacis Vlyssi. Ait Seruius. Per blanditias de cipientis pellicere enim est blandiendo allicere. pen. acu.

PELLEX, penultima producta. Oui. Oe none. Pellici ipsa meos inplestem san guine.

guine uultus. Idem Metamorphos. 1. Pellice donata non protinus exiit omnem. Idem de Art. 1. Et tenuit læta pellicis exa manu. Idem. Pellicibus quoties placuit iam numina cæsis. penult. acuit.

PALLIS, pen. prod. Mart. 14. Pellibus exiguis arctatur Liviis ingens. penult. acu. Iuue. Sat. 1. Pelliculæ quantas iaculetur Monychus ornos. Pers. Sat. 9. Pelliculam ueterem retineas, & fronte politus. Horat. Ser. 2. Pelliculam curare iube, sis agnitor ipse. antepen. acuit.

PALLO, penult. prod. Mantuan. Pellicur ex propriis in claustra monestica montis. Sil. 1. Pellebat somnos Tithoni roscida coniux. Idem 7. Ut pepulere leuem intrantis uestigia somnum. Stat. Thebaid. 10. Desuper Ogygiæ pepulit grauis imperis hasta. Ouid. Metamorphos. 13. Dum dubitant, feram pepulere crepuscula lucem. Flacc. 3. Cum pepulit, mouit rugis, pulsare repente. Horat. Ser. 2. Agrestem pepulere domo leuissimil inde. Cicero de Ora. Si uictiosum est dicere ornate, pelatur è ciuitate eloquentia. Idem Off. Species utilitatis animum eius pepulit. Idem de Fin. Pellere mœstitiam exanimis. penult. acu.

PELOPS, penultima correpta. Vergili. Georg. 3. Hippodameq; Homerosque Pelops insignis eburno. Ouid. in Ibyn. Poma pater Pelopis præsentia quærit & Idem. Stat. Theb. 2. Oedipoden, tibi larga Pelops & Tantalus auror. Flac. 1. Et Lybis & uestri Pelopis domus, horrida squa. penultima acuit. Ouid. in Ibyn. Filia si fuerit, si quod Pelopea Thyesti. Idem. Hætmione, quid quod aus nobis idem Pelopeus Atreus. Idem. Nam coniux aberat, ne non Pelopeia credat. Idem de Trist. 4. Hic pro supposita uirgo Pelopeia cerua. Sil. 14. Hic uerû penitus Pelopea ad regna Pachyni. Idem 4. Tum Pelopeus auis Cyrenis incola Telgon. penultima flestit. Pelopeus. antepenult. acu.

PELORVS, penultima producta. Ouid. Metamorphos. 13. Euicitque fretum,

Siculi que angusta Pelori. Idem 12. A quoris expertes spectat boreamque Pelorus. Mar. 6. Tu Lucrina tuoras, me patet aquosa Peloris. Stat. Syl. 1. Bruttia Sicanum circumspicit ora Pelorum. Claud. Concurrit obiectum rabies Tyrhena Pelorum. Lucan. 2. Extremi colles Siculo cessere Peloro. Verg. Aenei. 3. Ventus, & angusti rarefcent claustra Pelori. Ait Seruius. Promontorium Siciliæ est, secundum Salustium, dictum a gubernatore Annibalis illic sepulto, qui fuerat occisus per regis ignorantiam, cum se eius dolo crederet esse deceptum, ueniens de Petilia. Lucan. 2. Extremi colles Siculo cessere Peloro. Vbi Sulpicius, & Beroaldus idem ferunt, quamquam legitur etiam ante Pelorum dictum. pen. flestit. Oui. Fast. 4. Iamque Peloridem Lilybeaque, iamque Pachynon.

PELUSIACVS, pen. corr. Mant. Raptus in Aegyptum, Pelusiacosque Panates. Luca. 10. Iam Pelusiaco ueniens è gurgite Nil. Verg. Georgi. 1. Nec pelusiæ curam aspernabere lentis. Lucan. 9. Linqere si qua fides pelusiæ littora nolo. Idem 8. Cautum ne Nilî Pelusiæ tangeret ora. Idem. In uada decurrit pelusiæ septimus annis. antepenult. acuit.

PENARES, penult. prod. Luca. 2. Tertiani soboles alios sæcunda penares. Stat. Syl. 1. Si quis & inserto geminos Aniene penates. Ouid. Metamorph. 1. Cælicolæ clarique suos posuere penates. Idem de Trist. 1. Multaque in aduersos effudit uerba penates. Vergili. Aeneid. 3. Cum sociis, natoque, penatibus, & magnis diis. penultima acuit.

PENDEO, penultima correpta. Pendo, dis, pependi, pensum: diuersæ significationis. Ouid. Metamorph. 1. Camdui, & uentis glacies astricta pependit. Idem. Nec circumfuso pendebat in ære tellus. Martialis. 1. Et supra uatem multa pependit auis. Vergili. Aeneid. 6. In foribus lethum Andreego, tum pendere penas. Idem Buccol. Dumosa pendere procul de rupe uide-

bb. Cicero de Dinin. Quidam somnia vir ouum pendere ex fascia lecti sui. Idem de Pro. Achæi ingentem pecuniam pendunt Pisoni quotannis. antepenulti. acuit. Pendo uerò penulti. acuit.

PENDVLVS, pen. corr. Ouid. Penel. Lafaret uiduas pendula tela manus. Idem Faſtor. 4. Pendula caſelles libra mouebat aquas. Mart. 8. Tum leue nec homibx pendulus urget opus. Verg. Opuſc. Pendula proiectis carpuntur & arbuta ramis. antepen. acu.

PENÀ, penulti. producta. Ouidi. Paris. Signa ſupercilio, penè loquente dari. Idem. Penè manu, quod amo tanta eſt uicinia tango. Idem. Pene ſuis manibus ad te deduxit amantem. Idem Metamorphoſ. 1. Mille grauem telis exhauſta pene pharetra. Idem Faſtor. 6. Arſit, & eſt teſtis obtuta penè ſuis. Idem de Pont. 3. Non tibi ſunt fontes lazices niſi penè marini. Idem. Naſo ſuo ponit nomen cui pene ſodali. Idem de Triſtib. 5. Pene decem toris aluit Peantius annis. aduerbiorum accentus morem hebet. Horat. de Arte. Quem penes arbitrium eſt, et uis, & norma loquendi. Præpoſitio. penultiſima correpoſto.

PENELOPE, penult. corr. Ouidi. Penel. Hanc tua Penelope leno tibi mittit Vlyſſes. Idem. Penelope coniux ſemper Vlyſſis cro. Idem de Pont. 3. Aemula Penelopes ſeres ſi fraude pudica. Stati. Sylua. 3. Penelope gauſa domoſi paſſus Vlyſſes. Horat. Epiſt. 1. Sponſi Penelopes nebulones Alcioneque. Idem Ser. 2. Sic tibi Penelope frugi eſt, quæ ſi ſemel uno. Idem. Penelopē facilis potiſſi fraude, putas ne. antepen. acu. Latinè.

PENETRALE, penultiſima producta. Ouidi. Faſtor. 2. Ad penetrale Numean, Capitoliūque ſonantem. Idem de Triſtibus. 1. Cum tamen in noſtrum ſerit penetrale receptum. Idem 3. Dii facite, ut Cæſar non hoc penetrale, domūque. Flacc. 7. Tum rhalam penetrale petit quæ maxima norat. Lucan. 5. Dalphica ſuidici referat pe-

netralia Phœbi. Ouidi. Metamorph. 1. Teſtaque cumque ſuis rapiunt penetralia Iæris. Idem. Hæc domus, hæc ſedes, hæc ſunt penetralia magni. Vergili. Aeneid. 2. Apparent Priami, & ueterum penetralia regum. Idem. Limina rectorum & medium in penetralibus hoſtem. penultiſima ſle&. Idem. Aſpice num mage ſit noſtrum penetrabile celum. Ait Seruius. Naſ quod penetrat, penetrale dicitur: quod penetratur, penetrabile. Idem Georgi. Acrior aut boreæ penetrabile frigus adurat. Ait Seruius. Quod omnia penetraat. Stat. Syl. 3. Aut ſeptem gemini caput, haud penetrabile Nili. antepenulti. acuit.

PENETRO, penultiſima cotrepta. Ouidi. Metamorphoſ. 2. Diſſilit omne ſolum, penetratque in tartara riuus. Idem 3. Ab Ioue merſa ſuo ſtygias penetrauit ad undas. Idem 15. Variis hiſ aliſque uapor penetrauit ad ima. Stat. Syl. 4. Atque ubi Romuleos uicior penetraueris aures. Iuuenal. Sat. 5. Et ſolitus mediæ crypram penetrare ſuburæ. Vergil. Georg. 2. In ſerrum penetrare aulas, & limina regum. Idem Aenei. 1. Iliricos penetrare ſinus, atque intima turus. Idem 9. Nec ſatis extremas Corinſi penetrant ad urbes. Flacc. 9. Trinacriis ualuſum in pelagus penetrauerat auris. Cicero de Clar. Nulla res magis penetrat in animos. De Sonor. Cum Romulus hæc ipſa in templa penetrauit. Idem de Pro. Nam ipſe ad eorum urbes, ſedeſque penetrauit. antepenult. acu.

PENEVS, penultiſima producta. Ouidi. Metamorphoſ. 1. Sylua uocant tempo, per quæ Peneus ab inio. Idem 2. Peneuſqua ſenet Teuthranteuſque Caycus. Idem 6. Peneç donauit aquas. & gurgite rapto. Idem de Pont. 4. Huc Lycus, huc Sagaris, Peneuſque, Hiſpaniſque Crateſque. penultiſima ſle&. Idem Metamorphoſ. 1. Primus amor Phœbi Daphnæ Peneia, quem non. Idem. Nympſa precor, Peneia mane, non inſequor boſis. Idem. Viſta labore fugæ ſpectans Peneidas undas. Lu-

ca. 8. Litora contigerat, per quæ Pen-
neus amnis. Vergil. Georgi. 4. Pastor
Aristæus fugiens Penceia tempe. antepen-
nult. acuit.

PENIS, pen. pro. Iuven. Sat. 9. An faci-
dem, & prouum est agere intra viscera
penem. Pers. Sat. 4. Si facis in penem
quicquid tibi uenit amarum. Mart. 8.
Menophili penem tam grandis fûbula
uestis. pen. flect. Hor. Epist. 1. Peni-
cies, & temptillas, barathrumque ma-
celli. Luca. 2. Vomere peniferis ample-
xus rupibus omnes. Oui. Met. 15. Hæc
Helenum cecinitisse penatigero Aeneæ.
ante pen. acu.

PENITVS, pen. cor. Oui. Met. 1. Infelix
Phæton penitus, penitusque iacentes.
Ver. Buc. Et penitus toto diuisos orbe
Britannos. Idem Aen. 8. Non secus, ac si
quæ penitus ui terra dehiscens. Luc. 2.
Decidat infundû penitus flagrantis auer-
ni. Sil. 14. Hic uersi penitus Pelope-
ia regna lachryni. Idem 17. Et pacis de-
spectus honor, penitusque medullis.
Stat. Syl. 2. Et mîlæ risu lachrymæ, pe-
nitiusque loquentis. antepen. acu.

PENNATVS, pen. pro. Oui. Met. 7. Quæ
nisi penatis serpentibus isset in auras.
penult. flectit.

PENNIFER, penniti. cor. Sil. 6. Hæc mos
penniferis pharetram impleui ille sagit-
tis. antepen. acu.

PENNIGER, pen. cor. Lucr. 6. Pennige-
ri sequit calcaribus ictus amoris. ante-
penult. acuit.

PENSTIS, per. cor. Iuven. Sat. 1. Penstil-
bus plumis, atque illinc despiciat nos. Ait
Seruius Aen. 8. Ibi, Pileitis matres in
mollibus hinc procul addit. Erant autē
tunc Veneti coloris, non ut nunc rosa-
ti, quibus castæ utebantur mollibus au-
tem penstilibus, ut contra, plumas pen-
stiles dicimus, & molles significamus. an-
tepen. acuit.

PENTHESILEA, pen. prod. Claud. Pen-
thesilea tuam claram Cathaginis ar-
ces. Oui. Cydippe. Qualis in Iliaco, Pē-
thesilea solo. Ver. Aen. 11. Pentheseilea
refer, magnoque ululante tumultu. Idē
1. Pentheseilea furens, mediusque in mul-
libus ardet. pen. flect.

PENTHEVS, non contractum. penul. cor.
Mart. 11. Ad matrem fugiet Pentheus
ad Menelas Orpheus. Oui. Met. 3. Con-
tempor superum. Pentheus, præfaga-
rideliâ Ibin. Et quæ Penthides fecit, fra-
terque Medusæ. Verg. Aen. 4. Eumenidū
ueluti demens uidet agmina Pentheus.
Non contractum. antepenul. acu. Vide
Atreus.

PENULTIMVS, penul. cor. Mant. Vnius
exibat, iam sol penultimus umbram. an-
tepenul. acu.

PENURIA, pen. cor. Hor. Ser. 1. Supre-
mum tempus ne se penuria uictus. Idē.
Vt Nomentanus pergis penuria secū.
Lucre. 5. Acquo animo ueque enim est
nunquam penuria parui. Mant. Ihi igitur
iam nostros penuria dulcis. Ver.
Aen. 7. Exiguam in Cererem penuria
adegit edendi. Claud. Tanta ne gestan-
di fuerit penuria ferri. antepen. acu.

PENNIPOTENS, pen. cor. Lucr. 5. Qua
drupedum; membris, & corpore pen-
nipotentum. Idem 2. Augescunt uires,
& corpora pennipotentium. antepen. acu.

PENINSULA, pen. cor. Mant. Surmio be-
nati peninsula, quæ uidet alto. antepen-
nult. acuit.

PENVS, pen. cor. Auso. Diogenes cui pe-
ra penus, cui dolia sedes. Mant. Hoc ani-
maduerrens penoris cui cura ferentem.
Pers. Sat. 3. In locuplete penu defensis
pinguibus umbris. Verg. Aen. 1. Cura
penu fruere & flammis adolere pena-
tes. Ait Seruius. Inier penum, & cella-
riū hoc interest, quod cellarium est pau-
corum dierum: unde & incellâ dicitur
imperatrum frumentum. penus uerò re-
poris longi. Sane dicimus hic, & hæc,
& hoc penus, sed a masculino, & a femi-
nino genere quarta est declinatio a neu-
tro tertia est, quomodo pecus pecoris.
Vnde Horatius, portet frumenta, penus
quæ: masculino uerò genere Plautus, Ni-
si mihi annus penus datur. Feminino
Lucilius posuit: ut, Vxorī legata penus.
quare declinationis esse Persius docet.
ut supra, Locuplete penu. Cicero de
Nat. Penates a penu ducto nomine. est
enim omne. quo uestuntur hominēs, pe-
nus. pen. acu.

PENY-

PENULA, penult. cor. Iuue. Sat. 5. Iup piter, & multo stillaret penula nimbo. Hor. Epi. 1. Penula solstitio campestre nivalibus auris. Mar. 1. Sordidior multo post hoc toga penula peior. Idē 13. Ne toga cordillis, & penula desit oliui. Idem 14. Ne toga barbato faciat, uel penula libros. Idem. Cercopithecorum penula noper erat. antepen. acu.

PEPIGI, pen. cor. Catul. Quod pepigere uiri, pepigerunt ante parentes. Oui. Epist. Hæc mihi se pepigit pater hanc tibi prius ab illa. Verg. Aen. 12. Ignauui Aeneadz, nec quæ pepigere recusent. Idem 10. Nec tecum meus hæc pepigit mihi fœdera Lausus. Idem 11. Bissenos pepigere dies, & pace sequestra. Idem 8. Tentamenta tui pepigi meme ipse, meumque. Ait Seruius. Nam geminū est hic præteritū ab eo, quod est pacifcor: facit enim & pepigi, & pactus sum, sicut placeo, & placitus sum. pago enim unde multi uenire uolunt pepigi, nusquam est lectum. Vide Pacifcor.

PEPERI, penul. cor. Ouid. Metamorph. 2. Sed peperisse prius, duo nunc morie mur in una. Idem 14. Dicitur ancipiti peperisse uenalia Iano. antepenultima acuit.

PEPLUM, penul. produ. Stat. Theb. 10. Peplum etiam dono cuius mirabile textum. Verg. Aenei. 1. Crinibus Iliades passis, peplumque terebant. Ait Serui. Peplum propriè est palla picta fœmineæ Mineræ consecrata, ut Plautus. Nūquā ad ciuitatem uenio, nisi cum infertur peplum. Hodie tamen multi abutuntur hoc nomine. pen. acu.

PER, uocale sequenti, corrip. Stat. Syl. 1. Meque dedi, uiduos ut transmittare per annos. Idem 2. Inde per obliquas erepit portitus arces. Vide A, præposit.

PERAGO, pen. cor. Oui. Phœdra. Si quæ ras ubi sit Theusæ latus ense peregit. Idem Met. 1. Mollia securæ peragebāt oppida fossis. Idem de Trist. 1. Et peragor populi publicus ore teus. Idem de Pont. 3. In uita peragens tristitia sacra manu. Luca. 7. Coniugis in uita peragam tamen omnia dextra. Verg. Aen. 6. Omnia percepi, atque animo mecum

ante peregi. Cicero de Nat. Gracchus, cum comitia nihilominus peregisset. antepen. acu.

PERA, pen. pro. Mart. 14. Dormiat, & tritico cum cane pera roget. Auso. Dio genes cui pera penus, cui dolia sedes. pe nult. flect.

PERAGO, pen. cor. Man. Rura peragra uit posito deitatis honore. Verg. Aen. 4. Nescius illa fuga syluas, saltusque peragrat. Idem 1. Ipse ignotus, agens Libyæ deserta peragro. Ait Seruius. Per habet accentum, nam 2, longa quidem est, sed non solida positione: muta .n. & liquida quoties ponuntur, metrum iuuant, non accentum. Hæc Quintili. Instit. 1. cap. 10. ibi. Pecudes pictæque uolucres, nam uolucres media acuta legam. & si natura breuis, tamen posicio ne longa est. antepen. acu.

PERCOSA, penul. cor. Flac. 3. Muneribus primas coniux percossa uestes. antepen. acu.

PERCULI, penul. tor. Claud. At procul exanguis Ruffinum percudit horror. Stat. Achil. 1. Perculerat ferro, uacuisque reliquerat antris. antepen. acu.

PERCIPIO, pe. cor. Verg. Aen. 6. Omnia percepi, atque animo mecum ante peregi. antepen. acu. Vide Accipio.

PERCITVS, penul. cor. Stat. Theb. 10. Accepit radios, & eadem percitus Hoples. Sil. 5. Accelerant, uitant socios, sed percita falli. Mant. Percitus ardentis magno molimine bellum. Lucr. 4. Sponte sua uolent æterni percita mortu. Idem 5. At pater omnipotens iratum percitus acri. Man. Percitus ardentis concussus uerbere duro. antepenult. acuit.

PERCUTIO, penul. cor. Iuena. Sat. 11. Percutit euentum uiridis quo colligo pauni. Lucr. 6. Percutiat lapis, aut ferum, natum quoque lumen. Cicero de Nat. Hunc igitur Iuppiter fulmine nō percussit. Idem pro Mil. Qui uos mortuus inani cogitatione percussit. antepenult. acu.

PERDITVS, penul. cor. Ouid. de Trist. 1. Carminibus metus omnis abest, ego perditus ensem. Idem de Pont. 1. Nec iuuat

inuert admota perditus xger ope. Verg. Bucco. Perdita, nec feræ meminit decedere morti. Idem Aeneid. 10. Et uos de Graiis impedita corpora Teucris. antepenul. acu.

PERDITIO, penul. prod. Ouid. Dido. Cum male perdidit perdere uerba leue est. Idem Metamor. 1. Perdidit effuso per uulnera nigra ueneno. Idem 3. Perdidit gladioque comæ terrore rigebat. Mart. 12. Sus pariter uitam perdidit, atque dedit. Luca. 6. Perdidit ensis opus frangit sine uulnere membra. Idem 10. Perdidit in somnos, sed cæta nocte carinis. Idem. Perdidimusque nefas, perque ictum sanguine magni. Flac. 1. Perdidit solus transibit nubila Lynceus. Cicero de Ar. Aut quod oculos non perdidisti. Idem pro Mur. Quod ius civile didicisti, operam perdidisti. Idem Atti. Ciuitates funditus perdidisti. penult. acu.

PEREGRINVS, penul. prod. Oui. Pene. Quisquis ad hæc uertit peregrinam lit tora puppin. Idem. Esse peregrino caput amare pores. Idem Metamorph. 2. Repperit ossa ramen peregrina condita terra. Idem Fausto. 2. Adde peregrinis causas mea musa Latinis. Idem de Trist. 1. Nec te quod uenias magna peregrinus in urbem. Idem 2. Neue peregrinis tantum defendat ab armis. Manrua. Docta peregrinas uoces, sapiamque Academi. pen. flect.

PEREMPTVS, penul. prod. Ouid. de Trist. 3. Non uetat hoc quisquam fratre Thebana peremptum pen. acu.

PERENNIS, penul. prod. Oui. de Pont. 1. Pena potest demiculpa perennis erit. Idem Episto. Nox tibi ni proceres ista perennis erit. Vergi. Aeneid. 9. Dicite, prisca fides, facta, sed fama perennis. penult. acu.

PERITO, penul. cor. Ouidi. Phyll. Traiectam gladio morte perire inuat. Idem Phedra. Non est materia digna perire tua. Idem Saturnus. periit, perierunt, & sua iura. Idem Hyperm. Nam mihi quot fratres totidem perire sorores. Idem Metamorpho. 1. Occidit una domus, sed non domus una perire. Idem

Fausto. 4. Ah pereant partes quæ nocue re mihi. Idem de Trist. 1. At nunc ut peream, quoniam caret illa periclo. Vergil. Aeneid. 3. Si peream manibus hominum, periisse iuuabit. Hic h, confusa sit, quia bus elongatur, nisi penitenter intercedat. Mart. 2. Tres pateris natos Galla perire fame. Aufon. Quatuor at periit, tres numerantur irem. Lucr. 3. Ex illa quæ tunc peritat partitæ perareus. Cice. de Nat. Varius sum mo cruciatu periit. Idem Atti. Ne ope ra, & oleum philosophiæ nostræ perierit. Idem. Meo uitio pereco. antepenul. acuit.

PERISVS, pen. pro. Verg. Geor. 3. Nec tondere quidem morbo illuuiisque peresa. penul. flect.

PERFIDVS, penult. cor. Iuuen. Sat. 13. Perfidus & nigris parietur carceris uncum. Verg. Buc. Has olim exuias mihi perfidus ille reliquit. Idem Aene. 4. Dissimulare etiam nunc sperasti perfida tantum. Idem. Nunc pelagi nymphæ, classis tua perfidus, ut nos. Ouid. Mer. 11. Perfidiæ cumulum falsis penuria uerbis. Iuue. Sat. 13. Perfidiæ, si audes, atque omni ex crimine lucrum. antepenul. acu.

PERFORO, penul. cor. Lucre. 5. Et tenebrare etiam, ac percurrere, perque forare. Verg. Aeneid. 10. Loriceque moras, & pectus perforat ingens. Oui. de Trist. 3. Innocuum rigido perforat ense lacus. Stat. Sylu. 1. Perforat, atque alio sol improbus uritur assu. Cicero Episto. 94. Ex quo tibi stabianum perforasti. antep. acu.

PERFRICO, penul. cor. Mar. 11. Aut cum perficitur frontem, posuitque pudor. Cicero in Ver. Cum interea Apronius caput, atque os suum unguento perficeret. Idem in Piso. Scriba caput sinistra manu perficans. antepenultima acuit.

PERFVSVS, penul. prod. Verg. Geor. 2. Victima sæpe tuo perfusi flumine sacro. pen. flect.

PERGAMA, penul. cor. Ouid. Penel. Diruta sunt aliis, uni mihi pergama restant. Idem. Pingit & exigua pergama tota

tota mero. Idem Fast. 6. Pergama plus
lædunt, quàm iuuat una, duz. Idem Me-
tamorpho. 15. Pergama rapta feres do-
nec Troiæque, tibiue. Vergi. Aeneid.
2. Sat patriæ, Priamoque datum, si per-
gama dextra. Idem 3. Pergameaq; uo-
co lætam cognomine gentem. Idem 5.
Pergameumque laremque, & canæ pe-
nneralia uestiæ. Stat. Syl. 3. Pergameas
intraſſe domos, ubi maximus ægris. Ver-
gili. Aenei. 2. Pergama, tot quondam
populis, terrisque superbum. Ait Ser-
uius. Pergama propriè Troianæ arces
sunt. Vnde arces omnes pergama dicun-
tur: ut poetam dicimus, & intelligimus
Vergilium per excellentiam. antepen.
acu. Stat. Syl. 1. Pergamus, aut medi-
cis Felix Epidaurus arenis. Martia. 14.
Pergamus has misit, curuo diltingere
ferro. antepen. acu.

PERGULA, pen. cor. Prop. 4. Horruit al-
genti pergula curta succo. Iuu. Sat. 11.
Pergula discipulus Tripheri doctoris
apud quem. antepen. acu.

PERGUSA, pen. pro. Ouid. Metamor. 1.
Nomine Pergusa, non illo plura Cay-
ster. pen. fleſt.

PERHIBEO, penul. cor. Ouid. Metamor-
pho. 3. Siue fugam, siue ipse timor per-
hibebat utrunque. Verg. Aene. 4. Ex-
tremam, ut perhibent, Cæo Encelado-
que furorem. Ait Seruius. Quotiescu-
que fabulosum aliquid dicit, solet infer-
re, fama est, miro ergo modo cum de
ipsa loqueretur, ait, ut perhibent. Idem
3. Electra, ut Graii perhibent, Atlan-
tide cretus. Cice. de Div. Vatem hunc
perhibeto optimum. Idem Atti. Qui
sine eo quem Cæcilius suo nomine per-
hiberet. antepen. acu.

PERIBONIUS, pen. corr. Iuu. Sat. 2. Et
magis ingenuè Peribonius hunc ego fa-
tis. antepenul. acu.

PERICLYMENS, penul. correp. Ouid.
Metamorphos. 12. Mita Periclymeni
mors est, & cui posse figuras. antepen.
acut.

PERICVLUM, penul. cor. Ouidi. Penel.
Quando ego non timui grauiora peri-
cula ueris. Idem Metamorpho. 1. De-
inde totus iunxit nunc ipsa pericula iun-

gunt. Idem de Trist. 1. At nunc ut pe-
ream, quoniam caret illa periclo. Stat.
Theb. 6. Explorant ramos, atque ipsa
pericula discunt. Claud. Auxiliatur a-
mor matura pericula surgunt. Ait Ser-
uius Georg. 1. ibi. Ad primum laxos te-
nui de uimine circulos. Circus est princi-
pale, unde fit arculus, & per syncope
circulus: sicut periculum, & periculum, se-
culum, & seculum. antepen. acu.

PERILLEVS, penul. prod. Ouid. de Tri-
stib. 5. Ipse Perilleo Phalaris permisit
in esse. penul. fleſt.

PERIMELÆ, pen. prod. Ouid. Met. 8. In
sula grata mihi Petimelen nauita di-
cit. penul. acu.

PERIMO, penul. cor. Lucre. 5. Aut subi-
ti perimunt imbres, gelidæque pruinæ.
Stat. Theb. 8. Omne cadit, sese ignari
perimuntque, caduntque. Ouid. Meta-
morphos. 13. Inque suis ipsi caltris,
comitesque peremi. Cicero pro Sest. Si
causam publicam mea mors peremis-
set. Idem de Din. Vbi tam teneros uo-
lucres, matremque premunt. Idem de
Vniuer. Nec nos ulla mortis unquam
fata periment. antepen. acu.

PERIPHAS, penul. cor. Stat. Thebai. 2.
Membra solo Periphas nil indole cla-
rius illa. Verg. Aeneid. 2. Vna ingens,
Periphas, quorum agitator Achillis.
Ait Seruius. Vltima accentum non ha-
bet, neſe minimum sit, nec tertia a fine,
quia nouissima longa est. Ergo ri, habe-
bit accentum: nam si ultima est longa,
penulti. habebit accentum apud Græ-
cos. Latine antepen. acu.

PERITHOVS, pen. cor. Ouid. Met. 8. Et
cum Perithoo felix concordia Theſeus.
Mar. 10. Nil aliud loqueris, quàm The-
ſea, Perithouusque. antepen. acu.

PERITVS, pen. prod. Hor. Ser. 1. Agri-
colam laudat iuris, legumque peritus.
Verg. Opusc. Vincis uulgares, nuncif-
que peritus arenas. Proper. 2. Siue in
amore rudis, siue peritus erit. penulti.
fleſt.

PERITIA, pen. cor. Mantua. Vnde urba-
narum tibi tanta peritia rerum. Idem.
Et commune bonum, geminique peti-
tia Martis. antepen. acu.

PERITVVS

PERITVRVS, penul. prod. Ouid. Metamorphos. 2. Summe Deum, licet perituræ uiribus ignis. Idem 3. Læta malo, nimiumque potens, perituraque amantis. Idem de Trist. 1. Sic ego non meritos mecum peritura libellos. Idem in Ibin. Quæque gerunt humeris perituras Belides undas. Verg. Aene. 2. Si perituris abis, & nos rape in omnia tecum. Iuue. Sat. 1. Vtibus occurras perituræ parcere chartæ. Mar. 9. Dixerat Astrologus perituum te cito Cinna. penul. flect.

PERIURIUM, pe. cor. Oui. Met. 11. Perfidie cumulū falsis periuria uerbis. Idē 14. Quippe Deum genitor fraudem, & periuria quondam. Iuue. Sat. 8. Falsus & admozo dicent periuria gentis. Idē Georg. 1. Laomedontæ luitus periuria Troiz. Oui. Cydippe Nil ego peccauī, nisi quod periuria legi. antepe. acu.

PERIURVS, pen. pro. Ouid. Met. 2. Me mihi prodis, ait, periuræque pectora ueri. Idem Fast. 3. Iam bene periuro mutarat coninge Bacchum. Verg. Aen. 2. Talibus inuidiis, periurique arte Sinois. Oui. in Ibin. Imperituræ labetis amnis aquæ. pen. flect.

PERLEGO, pen. corr. Mart. 14. Perlege Mæonio cantatas carmine rānas. ante penult. acu.

PERMISSIS, pe. pro. Mart. 8. Cum sicca re sacrum largo permelida possit. penult. flect.

PERNICIOSVS, pen. prod. Iuu. Sat. 10. Ergo superuacua, aut pernicioſa petuntur. Horat. Ser. 2. Obsequium uentris mihi perniciosus est cur. Ouidi de Tristib. 2. Numina cultori pernicioſa suo. Mantua. Marmore signabat cum perniciosus acuto. Martial. 7. Delectat Marium si perniciosus Ichneumon. penultima flectit. Mantuan. Pernicienque, scopulisque uagas allidere campis. Claud. Quosque rigat retro pernicior unda Garunnæ. Catull. Sic cererē uide ut perneciter exilue re. Mantuan. Arma uocat, conscendit equum pernicior auro. Idem. Rupibus, & currentem undis pernecibus Iltum. Lucre. 2. Cum pueri cir-

cum puerum pernec chorea. antepe. acuit.

PERO, pe. pro. Iuue. Sat. 14. Per glaciem perone tegi qui summouet auros. Verg. Aenei. 7. Instituire pedis ciudus regie altera pero. Ait Seruius, Pero autem rusticum calceamentum, & traxit hoc a Græcorum more: unde huc transferat, ubi hoc calceamentum fuerat genus. Pers. Sati. 5. Nauim si poscas sibi peronatus orator. penul. flect.

PEROSVS, penul. prod. Ouid. Metamorphos. 2. Stagna petit, patulosque lacus, igneque perosus. Idem 14. Vltoreſque deos, & pectora dura perosam. Idem Fast. 3. Frater adest, belloque petit rex arma perosus. Idem de Trist. 1. Vel quod eram musas ut crimina nostra perosus. Idem 4. Læta dex signum crudelia sacra perosus. Idem Met. 11. Ille perosus opes, syluasque, & rura colebat. Mant. Ad superos cælestem animas terrena perosam. Verg. Aene. 11. Ante satis penitus modo non genus omne perosus. Idem 6. Infantes peperere manu, lucemque perosus, quasi odio lucem habentes. Ait Seruius. Figurata dixit, nam perosus illius dicimus. Vide Exosus.

PERPETIOR, penul. cor. Catull. Deserunt in lecto Cælibe perpetior. Ouidi de Trist. 2. Vltima perpetior medios eiectus in hostes. Flacc. 3. Perpetimur, socius superi quando ignis Olympi. Idem. Perpetetier, tenui luctum solamine fallens. Ouid. Met. 14. Perpetimur Danaï, cumulumque Capharea cladis. Stat. Theb. 8. Perpetiar? me Pirithoi temerarius ardos. Lucr. 2. Nequicquā quoniam nec uenæ perpetiuntur. Cicero Epi. 27. Vt perpeſſurus ſin quiduis. Idem de Ora. Facile omnes perpetior. Idem de Fin. Cum mendicitatem multū perpetiantur. Idem. Idem perpetiuntur dolore. antepe. acu.

PERPETVVS, penult. corre. Sil. 14. Postquam perpetuus iudex concessit ad umbras. Iuuenal. Satir. 5. Quælia perpetuus Phæacus autumnum habebat. Hor. Episto. 2. Sic quia perpetuus nulli datur usus, & hæres. Ouidi. Metamorphos. 1. Tu quoque perpetuus semper gerens frondem

-frondis honores. *Martia. 2. Perpetuum*
Dii te faciant philerotis amicam. ante
penult. acut.

PERSEPHONE, pen. cor. *Oui. Cydippe.*
Persephone nostras pulsas acerba fores.
Idem Fastor. 4. Persephone clamant ad
tua dona ueni. Idem. Perque uices mo
do Persephone modo filia clamat. Idem
Metamor. 5. Persephones zonam sum
mis ostendit in undis. Idem 10. Perse-
phonem adii inamænaque regna tenē
tem. Auso. Verum aut Persephone Ci
nareus ibis Adonis. antepe. acu.

PERSEVS, non contractum, penul. corr.
Ouid. de Art. 1. Andromedæ Perseus
nigris portauit ab Indis. Idem. Persi-
das iaduxit, Ceteropiasque rates. Idem
de Pont. 4. Trinacrii usque suæ Persei
dos auctor. Idem Metamor. 2. Persidas-
que, & ratis iuga subdita matutinis.
Stra. The. 7. Perseos effigiem mæstam,
exorantque Mycenæ. De quo loquitur
Quint. Insti. 1. cap. 10. ita Orpheus,
Thestus, Nereus, & cætera id genus. Vi
de Atreus. antepe. acu.

PERSICVS, penul. cor. *Iuue. Sat. 3. Per-*
sicus orborum lautissimus, & merito iā.
Mar. 13. Nunc in adoptiuis persica cha-
ra fumus. Mantua. Explicuit, mox de-
duxit persica regna. antepe. acu.

PERSIVS, penul. cor. *Mantua. 1. Sæpius*
in libro memoratur Persius uno. ante-
penult. acu.

PERSONA, penul. prod. *Iuue. Sat. 3. Nō*
persona loqui uacua & plana omnia di-
cas. Idem. Exodium cum personæ pal-
lantis hiatum. Marti. 10. Et personæ
sistis, & regula morum. Hora. Ser. 1.
Quo personatus pacto pater his ego
quem nunc Mant. Per fora, per uicos
it personata libido. pen. fle.

PERSONO, penultima corr. *Verg. Aene.*
6. Personat aduerso recubans immanis
in antro. Idem. Sed tu forte caua dum
personat æquora concha. Cicero pro
S. R. Cantu uocum, nervorum, & ti-
biarum tota uicinitas personabat. Idem
in Anton. At uerò te inquilino perso-
nabant omnia uocibus ebriorum. ante
penul. acu.

PERSPICIO, penul. cor. *Ouid. Metæ. 2.*

Perspicit ergo uigil, nitido perfecit ab
ortu. Idem. Perspicit archadæ tamen
est impensor illi. Cicero in Cati. Quo
rum tu studia perspicere potuisti. Idem
de Amic. Quidam sæpe in parua pecu-
nia perspiciuntur. Idem Art. Et fron-
te, ut aiunt, meum erga te amorem per-
spicere potuisses. antepe. acu.

PERSPICVVS, penultima corrept. *Stat.*
Sylu. 1. Hic te perspicuum melius Nar-
cise uideres. Idem 3. Perspicuque ni-
ues, Massylaque robora, & Indi. Idem
Thebai. 7. Perspicuas sic luce fores, &
uirgea pastor. Marti. 4. Prodat perspi-
cuus nec duo uina calis. Flac. 10. Pomi-
ce diuini latices, & perspicuus fons. Ait
Valla 5 cap. 31. Perspicuum per cuius
medium, licet opertum sit, oculos di-
mittimus, & per eius medium uide-
mus, ut aqua, glacies, laterna 2, uesica, ui-
trum, cristallus. Et ad animum refer-
tur: nanus id quod ais perspicuum est,
hoc est, quale uictum, aut cristallū est
clarum. antepe. acu.

PERTÆSVS, penul. prod. *Verg. Aene.*
4. Si non pertæsum thalami, tædæque
fuisse. Ait Seruius. Pertæsus partici-
pium est sine uerbi origine, & regit ge-
nitium, ut hoc loco, nam genitium sin-
gularis est, & tunc sapit uerbi naturam:
ut Cicero ad Quint. Fr. Pertæsum est
leuitatis Græcorum. Idem in Ora. Ex
quo quidam pertæsum etiam uolunt,
quod eadem consuetudo non probauit,
cum accusatiuo nomen potius dicunt:
non enim uerbi casum regit, ut Sueto-
nium in uita Cæsaris. Et quasi pertæsus
ignauiani suam, quod nihil tam a se me-
morabile actum esse. Item, pertæsa tha-
lamos. si hoc uerbum tædet expers est
integræ uerborum declinationis, ita &
participium est nomen: quoniam mo-
do pertæsus, pertæsa: quia, fortasse cō-
positio uerbo simplici adiecta uim ue-
bi amittit, ut indoctus nomen est: non
enim indoceo legimus. Ideo Seruius si-
ne otigine facit pertæsus, pertæsa, no-
men potius, & cum genitium nunquā:
si accusatiuo constructum figuratè repe-
riatur, ut exosus. pertæsus pen. flect.

PARTICA, penul. cor. *Verg. Opus. Per-*
tica

rica quæ nostros metata est impia agel-
lo. Quid. Fasto. 3. Pertica suspensos
portabat longa maniplos. antepenulti.
acuit.

PERTINEO, penultima cor. Ouid. Oeno-
ne. 1. Pertinui cultus non arat ille tuus.
Cicero de Nat. Aspera arteria ad pul-
mones usque pertinet. Idem de Ora.
Quæ in tantam prudentiam pertine-
rent. antepen. acu.

PERTVSVS, penultima prod. Iuven. Sat.
5. Non audent homines pertusa dicere
læna. Pers. Sati. 4. Qui quaudoque iu-
gum pertula compita figit. penultima
flectit.

PERVIGIL, pen. cor. Oui. Oenone. Per
vigilem spoliis pecudis seruasse draco-
nem. antepen. acu. Dide Vigil.

PERVSINVS, penul. prod. Luca. 1. Hic
Cæsar Perusina fames, Mutinæque la-
bores. Sil. 6. Noctis interitum Peru-
sina ferebat iurata. Idem 10. Inerdu
insiliens Perusinus membra ferebat. pe-
nultima flect.

PES, prod. in obliquis cor. Ouid. Met. 5.
Nec pes ire potest intra quoque viscera
saxum est. Iuven. Sati. 6. Hinc stoma-
cho bilis nam pes argenti illis. Prop.
2. Quæ nunquam supra pes inimicus
erat. Verg. Georg. 3. Pesetiam, & Ca-
murus hirtæ sub cornibus aures. flect.
Ouidi. Metamor. 1. Hic iuuenis qui-
cunque manu, pedibusque, toraue. Ver.
Bucc. Iam cornu petar, & pedibus qui
spargat arenam. Idem Georgi. 1. Ferte
simul, faunisque pedē, Dryadesque puel-
læ. Idem Buc. At tu fume pedum, quod
me cum sæpe rogaret. penul. acu.

PESIMVS, pen. cor. Ouid. de Pont. 3.
Pace tua dixisse velim, tu pessima duro.
Idem. Oenone. Pessima mutari caput
amoris hyems. Vergi. Bucco. Non ego
te uidi Damonis pessime caprum, ante
penult. acu.

PESTANVS, pen. prod. Mart. 9. Pestano
niolas, & cana ligustra colono. Idem 6.
Tantaque pestani gloria ruris erat. Vet
gi. Opul. Vidi pestano gaudere rosaria
cultu. pen. flect.

PESTIFERI, penul. cor. Ouidi. Meta. 3.
Spumaque pestiferas circumfluit albi-

da rictus. Idem 1. Qui modo pestifera
tor iugera ventre prementem. Idem de
Tristi. 5. Pestiferum tumido uulnus ab
angue datum. Lucre. 6. Pestililitas etiana
pigritas talaribus ægræ. Idem. Arque ea
uis omnis morbotum pestililifera. an-
tepenul. acu.

PETASO, penul. cor. Mart. 13. Nam mi-
hi tum uerulo sit petasoue nihil. Idem.
De menapis lauri, de petasoue uorent.
antepenul. acu.

PETASVNCVLVS, penultima corre. Lu-
uenal. Sati. 7. Quod uocis pretium sic-
cus petasunculus, & uas. antepenulti.
acuit.

PETALE, penul. cor. Prop. 4. Nostraque
quod petale tulit ad monumenta corol-
las. antepenul. acu.

PETAVRVS, pen. prod. Manil. 5. Corpo-
ra quæ ualido saliant excussa petauero.
Iuue. Sat. 14. An magis oblectant ani-
mum iactata petauero. pen. acu.

PETEONÆ, pen. produ. Stat. Theb. 7. Et
sulco peteona domat resiliuntque mea-
tu. pen. flect.

PETITVS, pen. produ. Stat. Syl. 1. Aus-
pudor amplexu tandem sariare perito.
Idem 4. Te quoque flammabit tacite
reperita parumper. Idem. Intrauit re-
perita larem, sic fertilis oro. Oui. Me-
tamorpho. 3. Quoue petitus abis? cer-
tè perituraque amantis. Idem Fasto. 7.
Idque petitorum dixit, saluete locouit.
Mart. 12. Clarus hiantæ stella petitor
aquæ. penul. flect.

PETILIA, pen. cor. Verg. Aene. 3. Par-
ua Philoctetæ subuixa Petilia muro.
antepen. acu.

PETO, penul. corr. Stat. Sylua. 1. Sydus
& olentis dignum petisse sub astris.
Clau. Promittunt quas quisque petas,
quod deuorat urbes. Luca. 2. Ut Pega-
sea raris peteret cum Phasidas undas.
Sil. 14. Romanos Petrea duces Roma-
na petiuit. Ouid. Medea. Qui peterent
naris secum tua corpora telis. Idem Me-
tamorphos. 2. Dimittibus procis, ne me
contemne, petebat. Vergi. Aeneid. 12.
Hoc erat, hoc uotis, inquit, quod sæpe
petier. Idem 11. Et socii admissi perie-
runt æthera pennas. Idem 4. Italiam

cursum

curſu petitiſ, uentiſque uocariſ. Luca. 5. Extremæque epulaſ, menſaſque petiimus orbe. Ignotaſ peteret, & Troia antiqua maneret. Troia per undoſum peteretur claſſibuſ æquor. Vide dicendi formaſ: domoſ ignotaſ peteretſ & Troia peteretur. Verg. Aene. 11. Quærenda aut pacem Troiano ab rege petendum. Ait Seruiuſ. Cùm per gerundiu modum aliquid dicimus, per accuſatiuum elocutionem formem neceſſe eſt. & Aene. 10. ibi. Cui luno illacrymans, quid ſit quod uoce grauariſ. ſimiliter etiam accuſatiuo caſu utimur, cùm uolumuſ facere abſolutam elocutionem, & per gerundiu modum aliquid dicere: ut, petendum mihi eſt equum, codicem, byrrum. nam ſi dixeris, petenduſ eſt codex, iam non per gerundiu modum, ſed participialiter loqueriſ. Hæc Seruiuſ. Quæ elocutio ita ſoluitur. petendum mihi eſt equum, ideſt, mihi opuſ eſt petere equum: legendum mihi eſt Vergiliuſ. ideſt mihi neceſſe eſt legere Vergiliuſ: nam gerundiu in dum, abſolute, ut dicûr, paſſiuè ſignificat, nec regie caſum. ut hic accuſatiuum regere, ex reſolutioniſ cauſa per datiuum actionem indicatim: ut. eundem mihi eſt, legendû mihi eſt, petendum mihi eſt eade ſunt, æquivalent: mihi opuſ eſt ire, mihi opuſ eſt legere, mihi opuſ eſt petere, mihi legendum eſt Vergiliuſ: non a me legendum eſt Vergiliuſ, ſed participialiter, a me legenduſ Vergiliuſ. nec patitur gerundiu expoſitionem: eſt enim temporis futuri. non enim gerundiu eſt adiectiuum, quod ablatiuo priuatiui ſicut & ſupinuſ in u, eſt uerè per modum gerundi, habet formam gerundi, tamen non eſt gerundiu. nam a me legendum eſt Vergiliuſ, nulla forma eſt Latinitatiſ, ſed a me legenduſ eſt Vergiliuſ, non nominaliter, ſed participialiter, ut ſupra dictuſ eſt.

PETAVS, penul. cor. Seduliuſ. Forte Petri ualidè torrebatur lampadæ æſtu. Mantua. Petruſ ut a terris ſublatus in nubiſ uidit. penul. acu.

PETOSIRIS, penul. prod. Iuue. ſati. 6.

Aprior hora cibo niſi quam dederit petoſiriſ. penul. ſleſt.

PETORITVM, pen. cor. Auſo. Cornipedes rapiant impoſta petorita mulæ. antepenul. acu.

PETTAVS, penul. cor. Ouid. Met. Petæuſ irridens ſtygiſ cane cætera dixit. antepenul. acu.

PETREA, penul. prod. Sil. 14. Romanuſ Petrea duceſ Romana petiuit. ubi ait Petruſ Marſuſ. Petrea urbuſ Siciliæ, & colonia fuit Theſſaloruſ, qui Petreiſ habitabant in campis. In agro Petrenſi ſtagnum eſt ſerpentibuſ noxiuſ, homini ſalubre. Luca. 4. Cognita Petreo, ſequè ſua tradita uenim. Idem. Ceſariſ irè uidet, celſam Petreiuſ lierdâ. Mar. 8. Reſ Petricola eſt cotile belluſ homo. penul. ſleſt.

PETVLANS, pen. cor. Perſ. Sat. 1. Quid faciam, ſed ſum petulantè ſplene cachi no. Iuu. Sat. 3. Ebriuſ, & petulanſ qui nulluſ forte cecidit. Mantu. Vixiſſet quibuſ Herodiſ petulaciâ Petruſ. Idem. Spe Veneriſ Nouæ æthiſ cùm petulante abegit. Ouidi. Pariſ. Quin etiam, ut poſſem uerbiſ petulantiſ uti. antepenul. acu.

PETVLVS, penul. prod. Verg. Geor. 4. Ferre domum prohibent, neque oueſ, hædique petulci. penul. acu.

PETVS, penul. prod. Hor. Ser. 1. Appellat petuſ pater, & pulluſ male pater. uul. penul. ſleſt.

PEUCEDANVM, pen. cor. Luca. 9. Peucedanuſque ſonat ſtaminaſ, Erycinæque Taſp. antep. acuit.

PHAETON, penul. cor. Ouid. Metamor. 1. Dicta ſuæ Phaetona, & concipit æthæra mente. Idem 2. Non auditur miſeraſ Phaetonta querelaſ. Idem. Magna petiſ Phaeton, & quæ non uiribuſ iſtiſ. Idem de Triſti. 4. Ipſe ſuiſ Phaeton inſciantiaſ erat. Mar. 1. Et lateſ, & lucet Phaetontide condita gutta. Idem 5. Deucalion, uel ſi non placet hic Phaeton. Luca. 2. Succedit Phaeton ſtagrantibuſ æthæra lor. De quo loquitur Quintil. Inſti. 1. cap. 10. Noſ complexionem diximuſ, qualiſ eſt apud Varronem. Cùm ſe flagrantè diectum ſulmine

mine Phæton. Nam si esset proſa ora-
tio eaſdem literas enuntiare ueris ſylla-
bis licebat. autepe. acu.

PHÆACIS, penul. pro. Ouid. de Pon. 4.
Et qui Meoniden Phæcidia uertit, &
una. Flacc. 10. Hæret obtutu primo
Phæacides ipſos. Iuu. Sat. 15. Tam ua-
cui capitis populum Phæga putauit.
pen. ſlect. Prop. 3. Nec mea Phæcias
æquant pomaria ſyluas. antepe. acu.

PHÆDIMON, pen. corre. Scat. Theb. 8.
Phædimon Iſiden arcu Dirceus Amyn-
tas. antepe. acu.

PHÆSTYS, pe. pro. Oui. Met. 2. Plan-
gorem dederant, & quis Phætuſa ſoro-
rum. pen. ſlect.

PHÆZOCOMES, pen. cor. Oui. Meta. 12.
Phæzocomes, hominemue ſimul prote-
ctus equumque. antepe. acu.

PHAGYS, ſen fagus, pen. prod. Oui. Oe-
none. Inciſe ſeruant a te mea nomina
fagi. Idem Faſto. 5. Terra rubens crater
pocula fagus erant. Ver. Buc. Tantum
inter denſas umbroſa cacumina fagos.
Idem. Tityre tu patule recubans ſub
tegmine fagi. Idem Geor. 1. Cæditur,
& tiliæ ante iugo leuis, altaque fagus. pe-
nul. ſlect. Phagus Græcè, fagus ſic Lati-
nè recepta eſt diſtictio.

PHAGINVA, pen. cor. Ver. Bucc. Fagina
celatum diuini opus Alcimedontis. Sil.
7. Fagina pampineo ſpumant pocu-
la ſucco. Ouid. Faſt. 4. Bis ſua faginea
tempora fronde regit. Idem Oenone.
Nec mea faginea quodd tecum fronde ja-
cebam. antepe. acu.

PHALARIS, pe. cor. Iuue. Sat. 8. Incer-
tæque reis Phalaris licet imperet ut ſis.
Ouid. de Triſt. 3. Dixerat, & Phalaris
pœnæ mirande repertor. Idem 5. Ipſe
Perilleo Phalaris permiſit in ære. Idem
in Ibin. Vtque ſerox Phalaris lingua
prius enſe reſerta. Ver. Aen. 9. Princi-
pio Phalarim, & ſucciſo poplite Gygæ.
Idè. Et magni ſtridès còcorta Phalarica
uenit. Sil. 3. Librari mulca còſueza Pha-
larica dextra. Luc. 6. Huc haud tortilib.
uiſbrata Phalarica neruis. antepen. acu.

PHALANX, pe. cor. Iuu. Sat. 2. Deſendit
numerus, iunctæq; umbone phalanges.
Sta. The. 2. Cū premeret pelopea pha-

lanx ſaxa obuia tollens. Clau. Si Pan-
dionias planti traxere phalanges. Flac-
6. Forte ubi ſerus iber, ubi Sydonizque
phalanges. Ver. Aen. 2. Et iā Argiua pha-
lans inſtructis nauibus ibat. Lingua eſt
Macedonum, ac ſeruius. Idem 11. Vi-
ctor habet, tunc mœſta phalanx, ceu-
crique ſequuntur. pen. acu.

PHALANTYS, pen. pro. Mar. 8. Appula
Lædei tibi ſluit herba phalæci. pe. acu.

PHALA, pe. corr. Iuue. Sat. 6. Conſulie
ante phalas, delphinorumque colum-
nas. pen. acuit.

PHALERAS, pe. cor. Clau. Turbatur pha-
leræ ſpalmolis moribus aurū. Scat. Theb.
8. Pectora tunc auro phaleras, auroque
ſagittas. Iuu. Sat. 11. Vt phaleris gaude-
ret equus, cælaraq; caſſis. Idem 16. Vt læ-
ti phaleris omnes, ut torquibus omnes.
Perſ. Sat. 3. Ad populum phaleras ego
te intus, & in cute noui. Ver. Aen. 5. Pri-
mus equū phaleris inſignem uictor ha-
beto. Equorum ornamenta ſunt, inquit
ſeruius, & eſt ſermo Græcus. Idem 9.
Meſſapi & multo phaleras ſudore recep-
tas. antepe. acu.

PHALISCI, pe. pro. Oui. Faſt. 6. Adde-
ſenem Tatium. Innonicolaſque Phali-
ſcos. Idem de Pon. 4. Agnaque tam la-
teris quàm gramine paſta Phaliſco. Idè.
Faſt. 1. Quos aluit campis herba Pha-
liſca ſuis. pen. acn.

PHANATICVS, pe. cor. Iuue. Sat. 2. Li-
bertas, & crine ſenex phanaticus albo.
Hor. de Art. Aut phanaticus error, &
iracunda Diana. antepe. acu.

PHANTASOS, pe. cor. Oui. Met. 11. Phan-
taſos ille in humum, ſaxumque, undam-
que, trabemque. antepe. acu.

PHANATVS, pe. pro. Ver. Geor. 2. Tmo-
lus & aſurgit quibus rex ipſe Phan-
zus. Aut ſeruius, Phanzus mons eſt in
promontorio. Chij, dictus a Phanzo re-
ge, utribus conſtitus. pen. acu.

PHANYM, Græcum, quod apertum ſigni-
ſicat, pro templo receptum, pen. prod.
Oui. de Pon. 3. Ipſæque non omni-
pora phana parent. Idem Faſt. 3. Pha-
na tamen ueteres illis clauſere diebus.
pen. ſlect. Vide Acerum.

PHANON, penul. cor. Ouid. Sappho. Arua
K k Phanon

Phaon celebrat diuersa Typhoidos Aeneas. Idem. Iussus eris somnos continuae Phaon penuli acui.

PHARAO, pe. cor. Clau. Mergatur uolueres ceu Pharaonis equis. Mantua. Ac Pharaonizadum, sobolesque ardentia mundi. Idem. A Pharaoniacis uenisse per æquora terris antepe. acu.

PHARETRA, pen. cor. Oui. Sappho. Summe fides, & pharetram fratres manifestus Apollo. Idem Meta. 1. Mille grauem telis exhausta pene pharetra. Idem Fast. 6. Non habuit pharetram Phœbi tamen esse loqori. Idem de Pont. Dant illis animos arcus, pleneque pharetræ. Verg. Geor. 3. Armaque, Amycleum que canem, crassamque pharetram. Idem 2. Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram. Idem. Succinctam pharetram, & maculose tegmine lyncis. antepenultima acu. Idem Geor. 4. Quaque pharetræ uicinia Persidis urget. Idem Aeneas 11. Vnum extra lacus pugne pharetra et Camilla. Oui. Met. 3. Ira pharetra fertur fatiata Dianæ. Idem de Trist. 4. Iuncta pharetræ Sarmatis ora Getis. Stat. Sylu. 5. Protinus ingrediens pharetratam inuasit araxem. Ouid. de Art. 1. Blanda pharetratæ elegia canet amores. pen. Æ. Silu. 4. Clade pharetrigeri subnixas regis Athenas. antepenultima. acu.

PHARIYS, pe. cor. Oui. Fast. 5. Hoc alii signum Phariam dixere iuuenam. Idem de Pont. 1. Iactantem Phariam tinnula sinistra manu. Marti. 7. Et tibi de Pharia Memphis urbe futuror. Sta. Theb. 5. Qualia trans pontum Phariis defensa serenis. Clau. Felix qui Pharias proscindit uomere terras. Luca. 8. Vendicat hoc Pharius dextra gestare satelles. Idem 10. Quos erat indignum Phario parere tyranno. antepe. acu. Idem 9. Et contentus iter cauda sulcare Pharias. Vide Phæreas.

PHAREAS, pe. pro. Serpens est pedes habens in quos se erigit iuxta caudā. Lucan. 9. Et contentus iter cauda sulcare Phareas. Græci Pharai quod est necesse dicunt, unde phareus, nos, Æ. Sulpit. abiecta i, Phæreas dicimus, ut spodeus.

Calepinus tamen, & Cornuopiz Pharias legunt. pen. flect.

PHARMACOPOLIS, pe. pro. Hor. Ser. 10. Ambubæsarum collegia pharmacopolis. pen. flect.

PHAROS, pe. cor. Lucan. 10. Tunc claustrum pelegi cepit Pharon insula quodam. Sic legit Sulpitius, Calepin. Pharos. Idem 8. Crimine bellorum maculas Pharon, aruaque nostra. Idem 7. Trans Pharon in medio tanget ratis equos syrti. Iuuenal. Sat. 6. Ad Pharon, & Nilum, famosæque moenia lagis. Idem 12. Tyrrhamque Pharon porrectaque brachia rursus. Verg. Aeneid. 10. Præbuit, ecce Pharon uoces, dum iactat inertes. pen. acu. Ouid. de Tri. 3. Quæ ducis Emachii fuerit clementia Pharos, Præclarique docet funeris exequia. hic ex Græco, uellum significat, pallium, seu tunicam præsertim longebrem. pen. acu. T.

PHARSALOS, pen. prod. Luca. 6. Emathis æquorei regnum Pharsalos Achilles. Ait Sulpitius. Locus est ubi ædificatum est oppidum Pharsalos. pen. flect. Idem 1. Hac mercede placent diros Pharsalia campos. Idem 9. Venitri me, teque legent Pharsalia nostra. Idem. Nam quis erit finis si non Pharsalia pugne. Idem 4. Ante iaces quam dira duces Pharsalia confert. Idem 5. Mæsta nota, nam quo melius Pharsalicus annus. Ouid. Metamor. 15. Victa petent Mutinæ, Pharsalia sentiet illum. antepenultima. acuit.

PHASIS, pen. prod. Stat. Syl. 4. Ah miser quos nolle iuuat, quid Phasidis ales. Idem Theb. 11. Phasidis in nuptis uallata cohortibus irer. Luca. 3. Calchorum qua rura secar dirissima Phasis. Flac. 1. Nunc ferus ætætes Scythiæ, Phasinque rigentem. Idem. Phasidis in ripa stantem, iuuenesque noctantem. Idem. Phasis, & aduersus proles me genibus obstat. pen. flect.

PHASELUS, pen. prod. senfaselus. Stat. Sylu. 3. Quæque securam religens post terga phaselon. Idem 5. Inuasitq; uias in eodem angustam phaselus. Luc. 8. Ausus adhuc ullis te primum parua phaselis.

phaselis . penultima acuit .

PHECASIANVS, penul. prod. Iuvenal. Sat. 3. Phecasiano tum vetera ornamen-
ta Deorum. ubi ait Britannicus. nam
Phecasios sacerdotes fuisse ostendit Ap-
pianus 5. de Bello civili, sic loquens.
de M. Antonio calciamenta candida,
qualia Atheniensium sacerdotes, & A-
lexandrinorum quos Phecasias vocant,
deferre consueverunt. a calciamentis
igitur quæ phecasia dicebantur, appa-
ret tales sacerdotes esse denominatos.
addit Merula: habet hæc dictio æ, di-
phthongum. in principio. est enim a
Græco phæcos, idest lucidus, candidus.
penult. flect.

PHEGEVS, non contractum, pen. correp.
Verg. Aene. 5. Vix illam famuli Phe-
geus, sagarique terebant. Idem 9. Ab-
dit Halim comitem, & confixum Phe-
gea Parmam. Idem 12. Non tulit in-
stantem Phegeus, animisque fremen-
tem. Ovid. Metamorph. 9. Cognatum
que Iatus Phegeius hausserit ensis. ante-
penult. acuit.

PHENVS, non contractum, penultima
corre. Ovi. Metamor. 15. Est locus Ar-
sadiæ, Phenecum dixere priores. ante-
penult. acuit.

PHENAX, pen. prod. Ovi. Briss. Plus ego
quàm Phenis, plusquam facundus Vlyf-
ses. pen. acu.

PHENOLENIDES, pen. corr. Ovid. Me-
tamorpho. 12. Vinctam Phenoleniden
a summo vertice fregit. antepenult.
acuit.

PHYRCEI ADÆS, pen. cor. Ovi. de Art.
3. Fata Phereciadæ coniux Pegafes re-
demt. antepe. acu.

PHERETRYM, pen. cor. Stat. Theba. 5.
Dānatus flammæ torus & puerile phere-
trum. Vergil. Aeneid. 11. Haud se-
gues alii crates, & molle pheretrum.
Ait Sertius. Pheretrum, Græcè phere-
tron dicitur, unde per dizefin phere-
tron, pheretrum facit. nam Latine ca-
pulus dicitur. unde ait Plautus, capu-
laris senex, idest vicinus capulo, & di-
ctus est capulus, eo quod corpus ca-
piat. antepenultima acuit. Vide Fere-
trum.

PHIDIACVS, penul. cor. Ovi. de Pont.
3. Bellica Phidiaca stat dea sacra ma-
nus. Mar. 6. Phidiaca tigeat mentula di-
gna manu. Idem. Quis te Phidiaco for-
mam Iulia celo. Idem 7. Phidiaco
si digna Ioui dare templa parant. Idem
9. Phidiacum latio marmore uicit e-
bur. Idem 10. Phidiacæ cupereut quā
mernisse manus. Iuven. Sat. 8. Phidia
cum uuebat ebur nec non Polycleti.
Stat. Sylva. 2. Phidiacæ fassere manus,
quod ab arte Myronis. Proper. 3. Phi-
diacus signo se Iuppiter ornat eburno.
antepe. acuit.

PHYCVS, pe. cor. Luca. 9. Impulsi, ac se-
uas meritum Phicundæ rapinas. oppi-
dum est. pen. acu.

PHYLACE, penultima correp. Lucan. 6.
Quæ tetigit Phylace, Pteleosque, & Do-
rion ira. Oppidum est. Flac. 1. Aesoni
des lassum Phylace quem miserat æuo.
Stat. Sylva. 5. Sylva una tetra Phyla-
ceida rettulit umbram. Quid. de Trist.
5. Ut uiuat fama coniux Phylaceia cu-
ius. Idem. Conueniunt matres Phyl-
laceides, & mihi clamant. antepenult.
acuit.

PHIALA, penultima corre. Ovid. Meta-
morph. 3. Et phæas, & phiale, fundant
que capacibus urnis. Martial. 8. Quid
tibi cum phiala, ligulam cum mittere
possis. Idem. Mitris & hoc phialæ no-
men habere iubes. antepe. acu.

PHYLAE, pen. cor. Luc. 10. Regni clau-
stra phile, mox te deserta secantem, ut
bes sunt inter Aethiopes, & Aegyptios.
penult. acu.

PHYLBA, pen. cor. Stat. Theb. 7. Phyles
falcato chronim, & cremetaona curru.
antepe. acuit.

PHILELPHVS, pen. prod. Man. Hæc quo-
que Francisco terra est decorata Phil-
pho. pen. acuit.

PHILEMON, penultima producta. Ovid.
Metamorpho. 8. Concipiunt, Baucis
que preces, timidusque Philemon. pe-
nult. acuit.

PHILEROS, penul. cor. Martia. 2. Cùm
placeat Phileros tota tibi dote redem-
ptus. Idem. Perpetuam dii te faciant
Phileroris amicam. Idem 10. Septima

iam Phileros tibi conditur uxor in agro. antepen. acu.

PHILETUS, penul. pro. Man. Repperit Hermogenem casu, comitemque Phileum. Sta. Syl. 1. Digna toris, hunc ipse choro plaudente Philetas. Prop. 3. Ora Philetea nostra rigauit aqua. Idem 4. Cæra Philetea certat Romana corymbis. Idem 3. Callimachi manes, & Coisætra Philetæ. pen. silect.

PHILENUS, pe. pro. Mar. 9. Secula Nestoreæ per mensa Phileni, senectæ. penult. silect.

PHILYRA, pen. cor. Oui. Fast. 5. Ebruius in cunctis Philyra cõiuiua capillis. Idẽ. Excipit hospitio iuuenem Phillyrius heros. Idem de Art. 2. Phillyrides puerum cytharæ præfecit Achillem. antepenul. acuit.

PHYLLIS, pe. pro. Ver. Buc. Ecl. 3. Phyllida mitte mihi, iureus est natalis, Iola. Idem. Phyllida amo ante alias, nam me discedere fleuit. Idem Ecl. 5. Incipe Mopse prior, si quos, aut Phyllidis ignes. Aut Senius. Phyllis regina Thracum Demophonta Thefei filium Athenienfium regem redeuntem de Troia no prælio dilexit, rogauitque suum in coniugium: ille ante se ordinaturum rem suam respondit sic ad eius nuptias reuerfurus. profectus itaque, cum tardaret, Phyllis & amoris impatiencia, & doloris impulsu, quod se ipse tam ef se credebat: laqueo uitam finiuit. estque conuersa in arborem sui nominis, idest amygdalum sine foliis. unde tandem ob coniugis amplexum reuerf folia emisit, ueluti sponsi sentiret aduentum. unde etiam amygdala phylla sunt dicta a Phyllide: que ante Petala dicebantur. pen. acu.

PHILIPPUS, penul. prod. Man. u. Miffa notæ superant, quas accepere Philippi. Idem. Ista dies Iacobe tibi, tibi sacra Philippe. Ouid. Metamor. 15. Aemathisque iterum madescunt cæde Philippi. Idem Fast. 3. Morte tacent merita testes efflore Philippi. Sil. 15. Causa non mi mortis pænis, regique Philippo. Vergilius Georgi. 1. Romanas acies iterum uidere Philippi. penul. acu. Prop.

3. Vna Philippeo sanguine adusta notata. penult. silect.

PHILIAS, penul. cor. Flac. 3. Philias, & trepido pulvis impigitur Hebræ. antepenult. acu.

PHILOCTETES, pen. pro. Oui. de Trist. 5. Quidue Philoctetes idus ab angue gerat Idem de Pont. 3. Magna Philoctetæ uulnera fama suo est. Ver. Aene. 3. Parua Philoctetæ subnixæ petitiis muros. Prop. Tarda Philoctetæ sanauit cœra Machaon. pen. acu.

PHYLLUS, pen. prod. Luca. 9. Phyllorūque ingens, & rapti pugna ueneni. Idẽ. Phyllus habet, si quis tactos non horruit angues. Idem. Phyllus adest populis qui cunc Romana secutus. penult. acuit.

PHILODEMUS, pen. prod. Hor. Ser. 1. Gallis hanc Philodemus ait, sibi qui neque magno. pen. silect.

PHILOMELA, penultima pro. Mart. 14. Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ. Idem 5. Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet. Idem 4. Hoc nihil est nunquam sic Philomela eris. Idem Metamorph. 6. Ecce uenit diues magno Philomela paratur. Idem. Vulpus erat, iugulum ferro Philomela resoluuit. Idem. Profluit, Ixosque caput Philomela cruentum. Verg. Geor. 4. Qualis populea moerens Philomela sub umbra. Stat. Syl. 3. Akyone uer nos, non sic Philomela penates. Man. Per uirgulta sonat uolucris Philomela perenni. Idem. Res pluit, & Terei que ritæ Philomela rapinam. pen. silect. Vi de Tereus. u.

PHILOSOPHIA, penultima corr. Cuius penultimam Grammatici serẽ omnes de accentibus proficentes acuiunt priuilegio, ac instituto quodam a ueteribus obseruato: ut utar uerbis Ciceronis in Oratore. Quxdam enim similes, adiunt, uoculæ in ia, terminatæ doctis manent, externæque, ut apud Græcos quæ ab Antonio Nebriss. cap. de accentibus in comm. numerantur: Græcè, & literatura, & recti positione ad nos uenientes: quarum penultimam acutam proferendam docuerunt

non

non quidem producte: est enim acuti, & brevis, & longæ syllabæ: quare non sequi, ut putant quidam, est acuta; ergo producta: nerum producta sit, ergo acui posse, grauique brevis est syllaba. accidit igitur acui, grauique. Ad hoc extat illud Antonii Nebriss. capit. de accentibus in comm. ibi. Syllaba quæcumque ad præsens negocium attinet, duplicem habet considerationem: aut quantum ad temporis longitudinem in qua profertur: aut quantum ad illius altitudinem, siue profunditatem: hoc est, syllabam dignoscere, aut quantitate, ut in metro, aut qualitate, ut in accedentibus. Quo ad recti positionem spectat. rursus extat illud Seruii Geor. 1. Castorea Eliadum palmas, Epiros equarum. Ait ille, sanè Epiros Græcè profertur, unde etiam e, habet accentum, nam si Epirus pi, haberet. Idem Aen. 3. Ignarique uix Cyclopum allabitur oris. clo habet accentum, quia Latina est declinatio: in accusatiuo Græcè posuit Cyclopas, cy habet accentum. Idem 10. Lecta refert humeris tibi rex Gradiue trophæum. declinatio latina est, unde penultima habebit accentum in numero plurali, quia trophæa dicimus sicut Græci, nec aliquid inde mutilamus, erit in antepenultima accentus. Idem 1. Sarpedon, ubi rot Simois correpta sub undis, ait ille. hoc nomen integrum ad nos transit, unde suo est accentu proferendum. Ait Antonius Nebriss. Simois penultima acuta, licet ea dem brevis sit. Seruius Aenei. 2. Vnd' ingens Periphas, & equorum agitator Achilles. Periphas penultima accentum non habet, ne fæmininum sit: nec tertia a fine, quia nouissima longa est, ergo tri habebit accentum. nam Græcè, ultima longa, penultima acuitur, etiam brevis, fin, ultima est brevis, antepenultima acui, eadem etiam longa: ut, Camillos, Cethegos. Idem Antonius Nebriss. cap. de accentibus, in comm. ibi. Acque ediuerso, Theologia penultima breuem habet, atramen illi accentum in eadem collocant. Audisti lector ueterum usum pronuntiandi pen-

philosophiæ acutam. scias eisdem antepenulti, acuendam Antonii Nebriss. esse præceptum in opusculis, atque nota in relectione accentus Latini: quia penultima est brevis. Etiam & Priscianus, qui libro 19. de x i. carminibus, ibi. Postquam res Afæ, ubi interrogatus discipulus; cur, cum literarum mutatio nulla facta sit, accentus mutatur? Respondet, quia a finalis apud Græcos producit, apud nos uerò corripitur: accentus quoque mutatio est facta: hoc tamen scire debemus, quod siue temporis, siue literarum fiat in nominatiuo commutatio, melius facimus, si accentus ad Latinitatem proferimus. Idem Ioannes Desputerius asserit. & non ab re quidem: si Quint. Instit. 1. capit. 10. admonet, ibi. Duabus breuib; sequentibus penul. acui sermo noster nō patitur: sicut duabus longis sequentibus minus antepenultimam fore acendum. duas, audisti lector, opiniones philosophiæ penultimam hinc acere, illinc uerò grauari. Acceper, lector, & tertiam Fabii rationem, qui Instit. 1. cap. 10. confutans duas ueterum opiniones, eorum unam qui studebant nō egere institutis alienis, negantes nomina Græca apud Latinos Græcè declinari debere, sed Latine: quibus respondet Fabius. Mihi placet Latinam rationem sequi, quousque patitur decor: non quidam patitur Latine declinari Achos. i. o. Clio, Calisto, Calisto, similiaque: neque enim, ait Fabius, calipsonem dixerim, ut Iunonem. Altera ibi est, nunc recentiores Instituerunt Græcis nominibus Græcas declinationes potius dare: quibus respondet Fabius. Quod tamen ipsum non semper fieri potest: non enim Camillos, aut Cethegos Græcè, si ad formam Latinā declinari possunt, ita, Cethegos penultima flexa, aut Camillos penultima acuta. cum Camillos, & Cethegos antepenult. acuant Græci. His quidem confutatis opinionibus addit & suam Fabius, quæ est tertia, inquit, in ceteris, quæ poterunt utroque modo non indecènter efferris, qui Græcam figuram

sequi maler, non Latine quidem, sed citra reprehensionem loquitur. unde phylotopia, simileque, penultimam acui, sibi nedicant. nam ultima est longa, penultimam acui necesse est, ex eorum accensus regula. ut theologia, ait Antonius Nebriss. Sin autem antepenult. acuitur, non Græce quidem, sed citra reprehensionem loquitur: Latinam enim habebit accentus rationem: namque penultima breui, tertiam a fine acuendam esse. has rationes uerissimè placuisse Fabio. Adde, lector, illud Prisciani, qui libro 16. de xii. carminibus admonet, ibi. Postquam res Afeg. Non est tamen absurdum si Græcum accentum seruauimus in nominatiuo dumtaxat. ut ait Ser. de his hæcenus.

PHILOSTRATVS, pen. cor. Mar. 11. Af suestanis conuiua Philostratus undis. antepen. acu.

PHLEGON, penul. cor. Ouid. Metamorpho. 2. Solus equis, quatuorque Phlegon hinnitibus auras. antepenultima ac uic.

PHLEGAS, pen. cor. Ouid. Met. 7. Inconsistumque comas Helicen, Phlegyanque, Elytumque. Flac. 2. Accubar attentum Phlegyan, & Thesea iuxta. Sta. The. 6. Per casus Phlegix mouet & fortuna Manestei. Idem. At tibi, ait Phlegya, casu frustrate sinistro. Idem 1. Ieiunum Phlegyan subter caue saxa iacentem. antepen. acuit.

PHLEGETHON, pe. cor. Stat. The. 8. Coctes, Phlegethonque, & styx periuria diuum. Flac. 2. In scrobibus cruor, & largus Phlegethontis aperit. Ver. Aen. 6. Et chaos, & Phlegethon, loca nocte silentia late. Man. Sacroilegos a tartareo Phlegethonte profectos. Idem. Quæ styx, quis Phlegethon grauior, quæ maior Erymnis. antepen. acu.

PHINEVS, pe. cor. non contractum. Ouid. Meta. 7. Visus erat Phineus, iuuenesque aquilone creati. Mar. 9. Phineas inuitas, Afer ut Oedipodes. Flac. 5. Phineos hinc alios rapti pauet id momentus. Verg. Aen. 3. Arpyiaque colunt alix Phyneia postquam. Ouid. Fast. 6. Sunt auidæ uolucres, non quæ

Phineia mensis. Idem in Ibin. Et duo Phineidæ quibus idem lumen ademit. antepen. acuit.

PHLOGIS, pe. cor. Mar. 11. Sit Phlogis, an Chione Veneri magis apta requiris. Idem. Pulchrior est Chinne, sed Phlogis ulcus habet. Idem. Ut Phlogis & Chione, quod Phlogis ulcus habet. pe. multi. acu.

PHOBATOR, pen. pro. Ouid. Meta. 11. Hunc Icelon superi mortale Phobetora uulgas. pen. flect.

PHOCAIS, pe. cor. Sil. 1. Phocais effundit uastos balista molares. Oui. Met. 2. Et celer Ismenos cum Phocaico Erimætho. Luc. 3. Phocaticas amphisa manus, stupulosque Cyrrha. Idem 5. Candida Phocaica cōplectitur insula lauro. Sil. 3. Phocaiæ dant emporiæ, dat tarraco pubem. antepen. acu.

PHOCAS, pen. prud. Oui. Met. 1. Nunc ubi deformes ponunt sua corpora Phocæ. Idem 2. Corpora Phocarum summo resupina profundo. Sil. 11. Et tenuit Phocas, & omni Prothea formæ. Verg. Geor. 3. Proluit insolite fugiunt in flumina Phocæ. Idem 4. Armenia, & turpes pascit sub gurgite Phocas. pen. acuit.

PHOCÆVS, pe. cor. non contractum. Stat. The. 9. Phocæa tunc Cydona, Tanagæque Phalanthi. Idem 7. Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cyparission. Out. de Pon. 2. Adluit insano iuuenis Phocæus Orestis. Idem de Tri. 1. Ut foret exemplum ueri Phocæus amoris. Idem 4. Et comes exemplum ueri Phocæus amoris. Luc. 3. Eximius Phocæus animam seruare sub undis. Hic cōtrahitur. Sunt qui eum diphthongo scribunt. Vide Atreus.

PHORNICOPTERVVS, pe. cor. Iuu. Sat. 11. Et Scythicæ uolucres, & Phornicopterus ingens. antepen. acu.

PHOEBVS, pen. prod. Vergi. Aeneid. 3. Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo. Idem 10. Noctiuago Phœbe mediū pulsabat olympū. Ouid. de Fast. 5. Causa est, quod Phœbes ara sine igne fuit. Verg. Aeneid. 3. Argolici clypei, aut Phœbeæ lampadis instar. Stat.

Stat. The. 7. Quis tibi phœbeas acies?
ueteremque reuoluat. pen. flecti. Idem
6. Interius ductis Phœbeius augur ha-
benis. Ouidi. Met. 15. Huc se de Latia
pinu Phœbeius augur. Idem. Quā co-
lat, explorat iuuenis Phœbeius urbem.
Luca. 5. Sparfus honor, pelagique po-
tens Phœbeia donis. Mant. Cæpra, in-
quit, delubra colunt ea Phœbades alta.
Idem. Phœbus adest, aditisque hominē
compellat Alceum. antepe. acu.

PTINIS, pe. cor. Iuue. Sat. 13. Et pthi-
sis, & uomice putres, & dimidium crus.
dictio Græca est, quæ corruptionem, &
bedm, maciemque significat. penultima
acuit.

PHYRGIVS, pe. cor. Oui. Penel. Luxu-
riat Phrygio sanguine pinguis humus.
Marti. 8. In patera, Phrygio cum data
cœna uiro est. Ver. Aene. 1. Lactatum
uento uideat, Phrygiaeque biremes. Idē
12. Semiuri Phrygis, & sedare in pul-
uete crines. Sil. 14. Misuerant Phry-
giam prolem Troianus Aëetes. Syl. 1.
Hic Libycus, Phrygiusque silex hic du-
ra Laconum. Iuue. Sat. 2. Quid tamen
expectant Phrygio quod tempus erat
tam. antepen. acu.

PHRIGOSVS, pen. prod. Man. Hunc an-
nasse uiros fama est, gentemque Phrigo
sam. pen. flect.

PHYRÆVS, pe. pro. Oui. Met. 7. Dum
que adeunt regem, Phryxæque uellera
poscunt. Idem de Fast. Longaque Phry-
xæ stagna sororis adit. pe. flect.

PIABILE, pe. cor. Oui. Fast. 3. Cui dea
nec mirum terrere piabile fulmē. an-
tepen. acu.

PIACVLVM, pe. cor. Luc. 2. Sic erat im-
mites Romana piacula diui. Idem. Pen-
dit in expleto non fanda piacula buito.
Idem 5. Hannibal, & Pœni tam dira
piacula manes. Flac. 4. Dixit & urgen-
tis post sera piacula fratris. Sta. The. 1.
Ille tamen superis æterna piacula sol-
uit. Ver. Aen. 6. Dum nigras pecudes, ea
prima piacula sunto. antepe. acu.

PIAMEN, pen. pro. Oui. Fast. 2. Februa
Romani dixere piamina patres. Idem.
Omne solum lustrant, idque piamen ha-
bent. Idem 3. Ut rediit animus, da cer-

ta piamina, dixit. penultima flectit.
PIARE, pen. pro. Hor. Epi. 2. Tellurem
porco, sylvanū lacte piabant. Ver. Aen.
6. Prodigiiis arti celestibus ossa piabūt.
Idem 2. Effugia, & culpam hanc mis-
erorum morte piabunt.

PYCANVS, penul. prod. Sil. 14. Ac uelu-
ti summo uenator densa Pycano. pen.
flectit.

PICIA, penul. cor. Ver. Aen. 6. Procum-
bunt picæ, sonat ista securibus ilex.
Mant. Pinguis, ubi picæ sudat liber,
& cerebinti. antepe. acu.

PICENVS, penult. prod. Sil. 6. Picenum
cupidus prædæ, atque erratibus armis.
Iuue. Sat. 11. Aemula Picenis, & odo-
ris mala recentis. Hora. Ser. 2. Picenis
cedunt pomis Tiburtia succo. Mar. 1.
Nec de Picenis uenit oliua cadis. Idem
4. Nec rubigosa rum uimen breue Pice-
narum. Idem 13. Filia Picenæ uenio
lucanica porcæ. Idem. Picentina ceres
niueo sic necere crescit. Mant. Littora
diue precor ferua, Picenus, & umber.
penul. flect. Sil. 8. Leucosiz è populis
nunc quem Picentia pestē. antepenult.
acuit.

PICTURA, pen. prod. Lucre. 5. Carmina
picturas, & Dedala signa polire. Sta.
Syl. 5. Et picturato pluuium ligat aera
gyro. Idem Achill. 1. Et picturato co-
hibet uestigia limbo. Verg. Aen. 3. Fert
picturatas auri sub tegmine uestes. Ho-
ra. de Arte. Ut pictura poësis erit, quæ
si proprius stes. Mar. 10. Hæc mihi quæ
colitur molis pictura rosisque. penulti.
flect. Luc. 3. Pictores itaque, & scripto-
res sæcla priora.

PICTAVENTIS, pen. pro. Mant. Picta-
uense pedem gestebat Hilarius alta. pe-
nult. acuit.

PICVS, pen. prod. Ouid. Fast. 3. Marcia
Picus auis, gemino pro stipite pugnat.
Idem. Sed poterunt ritum Picus, fau-
nusque piandi. Idem. Dixerat hæc fau-
nus, par est sententia Pici. Idem Meta-
mor. 14. Picus, equique celer spuman-
tia terga relinquit. Idem. Ostendens
iuuente gerens in uertice Picum. Idē.
Exierat recto Laurens Picus in agros.
Mantuan. N. C. Picius, nec Pica cæst,

- non pſitacus ore. Vergili. Aeneid. 7. Pictus equum domitor, quem capta cupidine coniux. Stat. Syl. 2. Sturcus, & Aonio uerſæ certamine picæ. Marti. 4. Ponitur in cauea mortua pica mihi. Idē 6. Pica ſalutaris ſi tibi Lauſe placeat. Idē 14. Pica loquax, certa dominū te uoce ſaluto. pen. fleſt.
- PIERIVS**, pen. cor. Oui. de Pon. 1. Carmina Pieriis inuigilate choris. Vergil. Opul. Qua re Pierii laticis decus ire ſorores. Stat. Syl. 1. Et de Pieriis uocalē fontibus undam. Idē. Pierioſque dies, & auentes carmina fomnos. Martia. 8. Pieriam tenui frontem redimire corona. Ouidi. Sappho. Nec mihi Pierides ſubeunt, Dryadeſque puellæ. Idem Faſto. 2. Dicite Pierides ſacrorum quæ ſit origo. Idem 6. Dicite Pierides, quiſ uos addixerit iſti. Ver. Buc. Dicite Pierides, non omnia poſſumus omnes. Oui. Met. 5. Pierus haſ gentes Pellæis diues in armis. vbi ait Raphael. Pierius ex Euippe uxore nouem ſuſtulit filias, quarum pulchritudine ad uocalitatem mater ſuperba muſas in certamen prouocare eſt auſa. eas uerò nympharum iudicio uiſas, muſæ indignatæ uocalitate erepta, in raucas picas conuertere. Ait idem. Minimè uerò illi ſunt audiendi, qui muſas Pierides a denicſtis Pieri filiabus, denominatas fuiſſe putent. cū a Pieria regione Macedoniæ dicantur, in qua muſæ natæ dicuntur. ut ait Strabo. unde Pierides. antep. acti.
- PIETAS**, penult. cor. Ouid. Penel. Ille tamen pietate mea, precibutque pudicis. Idem Phædra. Iſta uetus pietas quo moritura futuro. Idem Meta. 1. Viſta iacet pietas, & uirgo cede madētes. Idē. Nec tibi grata minus pietas Auguſte tuorum. Idem Faſto. 4. An magis hunc morem pietas Aeneis fecit. Idē de Tri. 1. Me pietas, pietas hæc mihi Cæſar eſt. Mar. 6. Heu qualis pietas, heu quā brevis occidit ætas. Idem 8. O pudor, o pietas, & purat eſſe parum. Ver. Aen. 2. Tum pietate grauem, ac meritis ſi forte uirum quem. Idem. Hic pietatis homines ſic nos in ſceptra teponis. antep. aulæ. acuit.
- PIGARGVS**, pen. prod. Iuue. Sat. 9. Sumine cum magno lepus, atque aper, & pigargus. pen. acu.
- PIGA**, pen. prod. Hor. Ser. 1. Nec nummi pereant, aut piga, aut denique fama. penult. fleſt.
- PIGET**, pen. cor. Ouid. Met. 2. Iam cognosſe genus, piget, & uoluſſe rogando. Idem Faſto. 5. Illa tamen nunc me compoſuiſſe piget. Verg. Geor. Ni reſugiſ, tenuesque piget cognosſere curas. Idem Aene. 4. Prometiſſam nec me meminſſe pigebit Eliſæ. Idem 7. Nec Troiam Anſonias gremio excepiſſe pigebit. Sil. 7. Nec pigium paruos, paruolque, humilesque ſubire. Sta. Theb. 10. Non pigeat dum ſita ſiunt, iterum ecce benigne. Cicero pro Dom. Me non piget ſtultitiæ meæ, ſed etiam pudet. Idē in Saluſt. Nullos iam tuæ ruriſtudinis pigeret. pen. acu.
- PIGER**, pen. cor. Oui. Meta. 2. Frigore pigra prius, nec formidabilis ulli. Idem Faſto. 3. Utque piger pauidi tergo reſidebat aſelli. Luca. 5. Inde rapit curſus, & piger Appulus arua. Stat. Syl. 2. Sic piger ille gradu, ſolitoque exutus honore. Hora. Ser. 1. Garrulus, atque piger ſcribendi ferre laborem. Perſ. Sat. 5. Ma ne piger ſtercis, ſurge, inquit, auaritia, cia. penult. acu.
- PIGMALION**, penult. cor. Oui. Dido. Accipe, & adueſtas Pygmalionis opes. Idē Faſto. 3. Sed timuit magnas Pygmalionis opes. Verg. Aen. 1. Pygmalion ſcelere ante alios immanior omnes. Idem. Pygmalionis opes pelago dux ſexminæ facti. penult. acu. Sil. 1. Pigmaliōneis quondam per cæcula terris. Idem 6. Pygmalionem tentarem expromere gentem. penult. fleſt.
- PIGMAËTIS**, pen. pro. Oui. Faſto. 6. Nec quæ Pigmæo ſanguine gaudet auis. penult. acu.
- PIGNVS**, pen. pro. Oui. Met. 2. Pignora da genitor per quæ tua terra propago. Stat. Syl. 2. Pignora, ſurgentesque neſas accendere natos. penult. acu. Iuue. Sat. 7. Cuius & albiolos, & lenam pignerat Atreus. Cicero in Ant. Etenim Mars ipſe ex acie fortiffimum quemque

pignerari solet. antepen. acu.

PIGRITIA, pen. corr. Mart. 7. Ludere cum liceat currere pigritia. Idem 11. Arguimur lentæ crimine pigritiæ. Idem 12. Tu das ingenuæ munera pigritiæ. antepen. acu.

PILA, pro columna, & pro simili aliquo, pen. pro. Verg. Aen. 9. Saxea pila cadit, magis quam mollibus anse. Idem 7. Pila manu, saxosque geruat in bella Dolones. Horat. Ser. 1. Nulla tabernæ meos habet neque pila libellos. Luca. 1. Signa pares aquilas, & pila minantia pilis. pen. flest.

PILA, pro spherica forma lusoria. pen. cor. Ouid. de Tristib. 2. Ecce canit formas aluis, iactasque pilorum. Idem 3. Nunc pila, nunc celeri vertitur orbe trochus. Mart. 1. Substulerat raptas laurus in astra pilas. Idem 10. Flagrauit quando laurus amore pilæ. Idem 12. Imputet exceptas ut tibi sæpe pilas. Idem. Mursinas poteris parcius esse pilas. pen. acu.

PYLADES, pen. corr. Ouid. de Pont. 3. Alter erat Pyllades nomina fama tenet. Idem. Ire iubet Pyllades clarum peritu rus Orestem. Idem de Trist. 5. Dixisse in Pylladem uerba procerua putas. Idem de Arte. 1. Hermione Pylladem quo pallida Phœbus amauit. Idem de Rem. 2. Semper habet Pylladen aliqûe, qui curret Orestem. Mart. 6. Ut præstem Pylladen aliquis mihi præstat Orestem. antepenult. acu. Idem 7. Tu figente nefas Pylladen odisset Orestes. Idem. Miraris? Pyllades, Marce bibebat idem. Vide fabulam in Cic. Amic.

PILANVS, pen. prod. Ouid. Fast. 3. Et totidem princeps, totidem Pilanus habebat. pen. flest.

PILENTA, pen. pro. Hor. Epist. 2. Effedæ festinant pilenta petorita naues. penult. acu.

PILENE, pen. pro. Stat. Theb. 4. Belli fama uiros sensit scopulosa pylene. penultima acuit.

PILETE, penult. prod. Stat. Syl. 2. Saxa pilete senis, durumque acheronta uidebas.

PILVS, pen. cor. Pers. Sat. 5. Hæc me

ra libertas, hanc nobis pilea donat. Horat. Epist. 1. Ut cum pileolo soleas comuiua tribulis. Ouid. de Art. Pileolum nitidis imposuisse comis. antepen. acu.

PILVS, pen. cor. Oui. Met. 8. Fustean & Pylins citra Troiana perisset. Idem 12. Tristis ad hæc Pilius quid me meminisse malorum. Iuue. Sat. 10. Rex Pilius magno si quicquam credis Homero. Stat. Theb. 7. Nunc Pylus, nunc ora Lacon, hostesque propinquos. antepenult. acuit.

PILVS, penult. cor. Oui. Penel. Nos Pyllon antiqui Neleia Nestoris arua. Idem. Mifimus incerta est fama remissa Pylo. Idem Meta. 2. Incustoditæ Pylios memoratur in agros. Stat. Theb. 4. Mitte opes, densasque Pylos Neleia turmas. penult. acu.

PILVMVS, penult. prod. Vergil. Aeneid. 12. Pyllumno quos ipsa decus dedit Orychia. Idem 10. Cui Pyllumnus anus cui diua Venilia mater. pen. acu.

PILVS, pro capillo, pen. cor. Iuue. Sat. 8. Sed fruticante pilo neglecta, & squallida crura. Horat. Epist. 2. Vtor permissio, caudæque pilos ne equinæ. Oui. Fast. 2. Horrebant densis aspera crura pilis. Mart. 2. Cui præstas culum, quæ Labiene pilas. Idem 6. Teque pilare iussu testificare nates. penult. acu. Iuue. Sat. 14. Sed caput inactum buxo, nareque pilosus. Mart. 9. Si quid & hircosis frumque, & iurpe pilosis. penultima flest.

PILVS, pro telo, pen. pro. Oui. de Pont. 4. Pugnat ad exemplum primi minor ordine pili. Lucan. 1. Signa pares aquilas, & pila minantia pilis. Ver. Aen. 12. Proccedit legio Aufonidum, pilataque plenis. pen. flest.

PIMPLEA, pen. pro. Stat. Syl. 2. Et superet pimplea sitim, largeque uolantis. pen. flest.

PINDARVS, pen. cor. Horat. Carm. 4. Feruet immensus ruit & profundo Pindarus ore. Prop. 3. Qualis Pyndarico spiritus ore tonat. Ouid. de Pont. 3. Pindaricæ fidicen tu quoque Ruse Iyram. antepen. acu.

PINVS, pen. pro. Ouid. Oenone. Cornigerumque

nigerumque caput pinu præcinctus acu
 12. Idem Met. 1. Pan videt hanc, pinu-
 que caput præcinctus acuta. Idé 2. Præ-
 cipiti pinus borea, cui cuncta remisit.
 Idem 3. Non tamen hanc sacro uiolari
 pondere pinum. Idem 5. Flammi-
 pinus manibus succendit ab Aetna. Idé
 10. Et succincta comas, hirsutaq; uerti-
 ce pinus. Idem 14. Syrenum scrupulos
 orbatae quæ præde pinus. Ver. Buc. Fra-
 xinus in syluis cedit tibi pinus in hor-
 tis. pen. fleat. Idem Aen. 8. Et domus
 Herculei cultus pinaria sacri. Ouid. de
 Trist. 1. Pineæ testa sonant pulsi strido-
 re rudentes. Idé Fast. 2. Expectet puros
 pineæ tæda dici. Ver. Aen. 9. Pineæ sylua
 mihi multos dilecta per annos. Stat. The-
 baid. 1. Pineæ nodosa quassabat robora
 claua. Ver. Buc. Pinifer illum etiam sola
 sub rupe iacentem. Sil. 14. Piniferum cæ-
 lo miscens caput Appenninus. Oui. Fast.
 3. Pinigerum fauni Mœnalis ora caput.
 Stat. Theb. 7. Nec sua pinigero magis
 adnata umbra Lyxo. antepenult. acu.
 Oui. Fast. 2. Cinctaque pinetis nemoris
 iuga Nonacri. Idem 4. Protinus innu-
 meræ cédunt pinetæ secures. Idem 1.
 Et cum Cyllene gelidæ pinetæ Lyczi. pe-
 nult. fleat.

PINNIGER, pen. cor. Oui. Met. 13. Cru-
 raq; pinnigero seruata nouissima pisce.
 Pinnaculû. Mant. Et super aerei statuit
 pinnacula templi. antepen. acu.

PIPO, pen. pro. Oui. Philom. Accipiter
 pipat, miluus hiansque lipit. Catul. de
 passere: Pessimus at passer tristia flendo
 pipit. mugit bos, ouis balat, gallina pi-
 pit. penult. fleat.

PIRA, pen. cor. Verg. Aen. 6. Ingentem
 struxere pyram, cui frondibus atris. Idé
 4. Tu secreta pira tectis interiore sub au-
 ras. Mart. 1. Non pyra, quæ lenta pen-
 det religata genista. Ouid. Ibin. Quam
 uetus accensa separat ira pyra. pe. acu.

PINGVEDO, penul. pro. Mant. Non erit
 hac tanta humectum pinguedine cor-
 pus. pen. acu.

PIRATA, penult. prod. Lucan. 2. Omne
 fretum metuens pelagi pyrata reliquit.
 Idem 6. Polluit æquoreos Siculus pyra-
 ta triumphos. pen. fleat. Idem 1. Et ui-

ctis cedit pyratice laurea Gallis. Claud.
 Turpe retexit iter qualis pyratice pup-
 pis. Man. Te Alcide testata genus pyra-
 tice tellus. antepen. acu.

PIRAGMON, pen. pro. Verg. Aen. 8. Bron-
 tesque, steropesque, & nudus membra
 Pyragmon. Flac. 9. Cernitur, illam aca-
 mas habitat, nudusq; Pyragmon. Mant.
 Igneo ad incudem sudans ardore Pyrag-
 mon. pen. acu.

PIRAMIS, pen. cor. Mant. Alter honor
 sunt Pyramides altaria templa. Idem.
 Pyramidem fecit, mentaq; assurgit acu-
 ta. Mart. 1. Barbara pyramidum sileat
 miracula Memphis. Luca. 9. Non mi-
 hi Pyramidum tumulis euulsus emasia.
 Idem 8. Pyramides claudant, indigna-
 que mausolea. Prop. 3. Nam neque py-
 ramides sumptus ad sydera ducti. ante-
 nult. acu.

PIRAMVS, pen. cor. Oui. Met. 4. Pyra-
 mus ut uerò uestem quoque sanguine
 tincta. Idem. Sæpe ubi conlitterant hinc
 Tysbe, Pyramus illinc. Mant. Pyramus
 apparet, nemon cydnuisque, saruque. an-
 tepen. acu.

PIPER, penult. cor. Pers. Sat. 5. Tollere
 cens primum pipere scitente camelo.
 Idem 4. Rugosum piper, & pallentis
 grana cimini. Iuuen. Sat. 14. Frumen-
 ti dominus clamât piperisque coem-
 ptor. Horat. Ser. 2. Et piper, & quic-
 quam chartis amicitur inemptis. Mar-
 tial. 7. Sed coquus ingentem piperis
 consumet aceruam. Idem 10. Sed pipe-
 ris tanti non emo Sexte piper. Idé 13.
 Cum tibi forte datur, si sapias, adde pi-
 per. pen. acu.

PIPINVS, pen. pro. Mant. Inuenies Pipi-
 num etiam genitore creatum. Idem.
 Nomine rex Pipinus erat regna omnia
 ductor. Idem. Franconis magnis soboles
 Pipinus habebat. pen. fleat.

PIPVLS, pen. cor. Claud. Sic mihi res
 truant pipulos hac arte reperta. antepen-
 ult. acu.

PIRENE, pen. pro. Sil. 14. Pyrene misit
 populos qui nomen ab amne. Iuu. Sat.
 10. Additur imperiis Hispania Pyre-
 neum. Sil. 3. At Pyrenæi frondosa ca-
 cumina montis. Idem. Pyrenen læti-
 que

que Deus si credere fas est. Luca. 1. Nu-
biferæ colles, atque aeriam perenn. pe-
nul. acu. Idem 4. Iamque Pyrenæ quas
nunquam solvere Titan. Claud. in Syl.
Pyrenæ tergit lapidosi frondibus i-
les. Sil. 3. Pyrenæ celsa nimboſi uerticis
arce. Tibull. 1. Non sine me est tibi
partus honor tua bella Pyrene. Stat.
Syl. 1. Pyrene, largos potius mihi gur-
ges in haustus. Ait Quintianus. Pyre-
neus ambiguum est. Antonius Nebriff.
ait, quæ a pyr deriuantur partim bre-
uiantur, partim elongantur. Ioannes De
spaur. Pirene, Pirenes cū i nostro mons
& fons musis sacer apud Corinthum.
Pers. 1. Heliconidaeque pallidamque pi-
renem, Pyrene cum y Græco, mons Hi-
spaniæ, a puella alii deriuat a pyr, id est
ignis uariatur huius nominis prima po-
nitio. sed productio est frequens, ut in
exemplis patet. pen. acu.

Pyrrhous, pen. cor. Ouid. Heroi. Pyri-
thoum, Phedræ, Pirithoumque tibi. Idē
de Pont. 2. Pyrrhoum Theseus stygiæ
comitauit ad undas. Idē de Art. 1. Quan-
tum ad Pyrrhoum Phedra pudica fuit.
Idem Meta. 12. Pyrrhoum, uiolæque
duos ignarus in uno. Mar. 7. Thesea Py-
rrithoi destitisset amor. antepen. acu.

Pyrops, pen. pro. Ouid. Met. 2. Clara
micante auro, flammæque imitante py-
ropo. Lucr. 2. Namque alias sit uti cla-
ro sit rubra pyropo. Prop. 4. Picta nec
inducto fulgebat palma pyropo. penul.
flectit.

Pyrus, pen. cor. Verg. Buc. Inferre nunc
Melibæe pyros, pone ordine uites. Idem
Geor. 1. Crustumis, syriisque pyris, gra-
uibusque uolemis. Idem 4. Eduramque
pyrum, & spinos, iam pruna ferentes.
Idem 2. Ferre Pyrum, & prunis lapido-
sa tubescere corna. Hora. Epist. 1. Non
quo more pyri uesci Calaber iubet ho-
spes. penult. acu.

Pysa, penult. prod. Ouid. Meta. 5. Pysa
mihi patria est, & abelide ducimus or-
tus. Mant. Atque per ethusæ frutican-
tia pascua Pysæ. Verg. Georg. 3. Aut Al-
pheæ rotis prælabi flumina pysæ. Ouid.
Met. 5. Et medium Cyanes, & pysæ
Arethusæ. Idem de Tristib. 1. Pysæam

phrygiis uexit iburnus equis. Lucan. 3.
Pysæque manus populis per æqua-
ra mittens. Mantuan. Urbanum extor-
rat illic Pysana iuuentus. penultima
flectit.

Piscator, pen. pro. Iuue. Sat. 4. Pisci-
tor quam piscis emi prouincia tanti.
Mart. 6. Et piscatorem piscis amare po-
test. Idem 10. Dum loquor ecce redit
sporta piscator inani. Mant. Acquora
piscator qui circum littora missis. pe-
nult. flectit. Idem. Ad uada Benaci qui
bus est piscaria nomen, antepenultima
acuit.

Pisander, pen. pro. Ouid. Penel. Quid
tibi Pisandrum, Phylbūmque, Medon-
taque dirum. pen. flect.

Piscina, penult. pro. Mart. 11. Nescio
piscinam me fuisse puto. penultima
flectit.

Piscis, pen. prod. Mant. Piscibus in-
fidias tendebat arundine, & hamo. Oui-
di. Metamorphos. 1. Cesserunt nitidiss
habitandæ piscibus undæ. penultima
acuit.

Piscosus, penult. pro. Sil. 14. Hic Are-
chusa suum piscoso fonte receptæ. Ver-
Aenei. 11. Considerare auium, piscosæ
amne padusæ. Idem Opusc. Illum pisci
si uiderunt saxa pelori. Ouid. de Art. 2.
Cunctæque piscosis Astipheale uadis. pe-
nult. flect.

Piso, pen. pro. Iuuen. Sat. 5. A Seneca
quæ pisco bonus, quæ Cotta solebat. Ho-
rat. de Art. Verbaque, Pisones satyro-
rum scriptor amabo. Mart. 1. Atria Pi-
sonum stabant cum stemmate toto. pe-
nult. flect.

Pistor, pen. pro. Oni. Fast. 6. Candida
pistori ponitur ara Ioui. pen. acu.

Pitacys, pe. cor. Iuue. Sat. 2. Siquis
Aristotelem similē, uel Pittacon emit.
antepenult. acu.

Pitana, pen. cor. Auson. Non dolor hic
patris pitane, sed gloria maior. Ouidi.
Meta. 7. Aëliam Pitanean a leua parte
reliquit. antepen. acu.

Pithagoras, pen. corr. Auson. Pytha-
gora euphorbi reparas, qui semina
rerum. Ouidi. de Pont. 2. Pithago-
ræque seruit non nocuisse num-
Mart.

- nigerumque caput pinu præcinctus acu
ta. Idem Mera. 1. Pan videt hanc, pinu-
que caput præcinctus acuta. Idem 2. Præ-
cipiet pinus borea, cui cuncta remisit.
Idem 3. Non tamen hanc sacro uiolari
pondere pinum. Idem 5. Flammiſeras
pinus manibus succendit ab Aetna. Idem
10. Er succincta co mas, hirsutæque; nerti-
ce pinus. Idem 14. Syrenum scrupulos
orbataque præfide pinus. Ver. Buc. Fra-
xinus in syluis cederet tibi pinus in hor-
tis. pen. fleat. Idem Aen. 8. Et domus
Herculei cultus pinaria sacri. Ouid. de
Trist. 4. Pineæ testa sonant pulſi strido-
re rudentes. Idem Fast. 2. Expectet pueros
pineæ tædæ dies. Ver. Aen. 9. Pineæ sylua
mihi multos dilecta per annos. Stat. The-
baid. 1. Pineæ nodosa quassabat robora
claua. Ver. Buc. Pinifer illum etiam sola
sub rupe iacentem. Sil. 14. Piniferum cæ-
lo miscens caput Appenninus. Oui. Fast.
3. Pinigerum fauni Mœnalis ora caput.
Stat. Theb. 7. Nec sua pinigero magis
adnata umbra Lyzo. antepenult. acu.
Oui. Fast. 2. Cinctæque pinetis nemoris
inga Nonacriini. Idem 4. Procinus innu-
meræ cędunt pinetæ fecres. Idem 1.
Et cni Cyllene gelidi pinetæ Lycæi. pe-
nult. fleat.
- PINNIGER**, pen. cor. Oui. Met. 13. Cru-
raq; pinnigero seruata nouissima pisce.
Pinnaculi. Mant. Et super ætæi statuit
pinnacula templi. antepen. acu.
- PIPO**, pen. pro. Oui. Philom. Accipiter
pipat, miluus hiansque lipit. Catul. de
passere: Pessimus at passer tristitia flendo
pipit. mugit bos, ouis balat, gallina pi-
pit. penult. fleat.
- PIRA**, pen. cor. Verg. Aen. 6. Ingentem
struxere pyram, cui frondibus atris. Idem
4. Tu secreta pira tecto interiore sub au-
ras. Mart. 1. Non pyra, quæ lenta pen-
det religata genista. Ouid. Ibin. Quam
uetus accensa separat ira pyra. pe. acu.
- PINGVEDO**, penult. pro. Mant. Non erit
hæc tanta humectum pinguedine cor-
pus. pen. acu.
- PIRATA**, penult. prod. Lucan. 2. Omne
fretum metuens pelagi pyrata reliquit.
Idem 6. Polluit æquoreos Siculus pyra-
ta triumphos. pen. fleat. Idem 1. Et ui-
- dis cedat pyratice laurea Gallis. Claud.
Turpe retexit iter qualis pyratice pup-
pis. Man. Te Alcide testata genus pyra-
tica tellus. antepen. acu.
- PIRAGMON**, pen. pro. Verg. Aen. 8. Bron-
tesque, steropesque, & nudus membra
Pyragmon. Flac. 9. Cernitur, illam aca-
mas habitat, nudusque Pyragmon. Mant.
Igneo ad incudem sudans ardore Pyrag-
mon. pen. acu.
- PERAMIS**, pen. cor. Mant. Alter honor
sunt Pyramides altaria templa. Idem.
Pyramidem fecit, mentraq; assurgit acu-
ta. Mart. 1. Barbara pyramidum sileat
miracula Memphis. Luca. 9. Non mi-
hi Pyramidum tumulis euulsus emasus.
Idem 8. Pyramides claudant, indigna-
que mausolea. Prop. 3. Nam neque py-
ramides sumptus ad sydera ducti. ante-
nult. acu.
- PIRAMVS**, pen. cor. Oui. Met. 4. Pyra-
mus ut uero uestem quoque sanguine
cincta. Idem. Scæpe ubi conſliterant hinc
Tysbe, Pyramus illinc. Mant. Pyramus
apparet, nemon cydnusque, sarusque. an-
tepen. acu.
- PIPER**, penult. cor. Pers. Sat. 5. Tollere
cens primum pipere ſciente camelo.
Idem 4. Rugosum piper, & pallentis
grana cimini. Iuuen. Sat. 14. Frumen-
ti dominus clamat piperisque coem-
prot. Horat. Ser. 2. Et piper, & quic-
quam chartis amicitur inemptis. Mar-
tial. 7. Sed coquus ingentem piperis
consumet aceruum. Idem 10. Sed pipe-
ris tanti non emo Sexte piper. Idem 13.
Cum tibi forte datur, si sapis, adde pi-
per. pen. acu.
- PIPINVS**, pen. pro. Mant. Inuenies Pipi-
num etiam genitore creatum. Idem.
Nomine rex Pipinus erat regna omnia
ductor. Idem. Francionis magnis soboles
Pipinus habebat. pen. fleat.
- PIPVLS**, pen. cor. Claud. Sic mihi res
tuunt populos hac arte reperta. antepen-
nult. acu.
- PIRENE**, pen. pro. Sil. 14. Pyrene misit
populos qui nomen ab amne. Iuu. Sat.
10. Additur imperiis Hispania Pyre-
neum. Sil. 3. At Pyrenei frondosa ca-
cumina moneis. Idem. Pyrenen læti-
que

que Deus si credere fas est. Luca. 1. Nubiferæ colles, atque ætiam perenn. penul. acu. Idem 4. Iamque Pyrenæ quas nunquam soluere Titan. Claud. in Syl. Pyrenæ terigit lapidosi frondibus 3. les. Sil. 3. Pyrene celsa nimbo si uerticis arce. Tibull. 1. Non sine me est tibi partus honor tua bella Pyrene. Stat. Syl. 1. Pyrene, largos potius mihi gurges in haustus. Ait Quintianus. Pyreneus ambiguum est. Antonius Nebriss. ait, quæ a pyr deriuantur partim breuiantur, partim elongantur. Ioannes De spaut. Pirene, Pirenes cû i nostro mons & fons musis facer apud Corinthum. Pers. 1. Heliconidasque pallidamque pyrenem, Pyrene cum y Græco, mons Hispaniæ, puella alii deriuant a pyr, id est ignis uariatur huius nominis prima positio. sed productio est frequens, ut in exemplis patet. pen. acn.

PIRITHOVS, pen. cor. Oui. Heroi. Pyri-thoum, Phedræ, Pirithoumque tibi. Idem de Pont. 2. Pyri-thoum Theseus stygiæ comitauit ad undas. Idem de Art. 1. Quantum ad Pyri-thoum Phædra pudica fuit. Idem Meta. 12. Pyri-thoum, uiolasque duos ignarus in uno. Mar. 7. Thesea Pyri-thoi desitit uis amor. antepen. acu.

PIROVS, pen. pro. Ouid. Met. 2. Clara micante auro, flammæque imitante pyropo. Lucr. 2. Namque alias sit uti claro sit rubra pyropo. Prop. 4. Picta nec inducto fulgebat parma pyropo. penul. flecit.

PIRVS, pen. cor. Verg. Buc. Inferre nunc Melibœ pyros, pone ordine uites. Idem Georg. 1. Crustulim, syrîsque pyris, grauiusque uolemis. Idem 4. Ednamque pyrum, & spinos, iam pruna ferentes. Idem 3. Ferre Pyrum, & prunis lapidosa rubescere corna. Hora. Epist. 1. Non quo more pyri uesci Calaber iubet hospes. penult. acu.

PISA, penult. prod. Ouid. Meta. 5. Pisa mihi patria est, & abelide ducimus ortus. Mant. Atque per exhaustæ fructantia pascua Pise. Verg. Georg. 3. Ant Alpheæ rotis prælabi flumina pise. Ouid. Met. 5. Et medium Cyaneæ, & piseæ Arethuse. Idem de Tristib. 1. Piseam

phrygiis uexit iburnis equis. Lucan. 3. Piseæque manus populisque per æquora mittens. Mantuan. Urbanum extor-rat illic Pisana iuuentus. penultima flecit.

PISCATOR, pen. pro. Iuue. Sat. 4. Piscator quam piscis emi: prouincia tanti. Mart. 6. Et piscatorem piscis amare potest. Idem 10. Dum loquor ecce redit sponta piscator inani. Mant. Acquora piscator qui circum littora missis. penult. flecit. Idem. Ad uada Benaci quibus est piscaria nomen. antepenultima acuit.

PISANDER, pen. pro. Oui. Penel. Quid tibi Pisandrum, Phylbumque, Medon-taque dirum. pen. flecit.

PISCINA, penult. pro. Mart. 11. Nescio piscinam me fuisse puto. penultima flecit.

PISCIS, pen. prod. Mant. Piscibus infidias tendebat arundine, & hamo. Ouidi. Metamorphos. 1. Cesserunt nitidis habitandæ piscibus undæ. penultima acuit.

PISCOSVS, penult. pro. Sil. 14. Hic Art-thusa suum piscoso fonte recepat. Ver. Aenei. 11. Considera animum, piscosæ amne padus. Idem Opusc. Illud piscosum uiderunt saxa pelori. Ouid. de Art. 2. Cunctaque piscosis Astiphalea uadis. penult. flecit.

PISO, pen. pro. Iuuen. Sat. 5. A Seneca quæ piso bonus, quæ Cotta solebat. Horat. de Art. Verbaque, Pisones satyrorum scriptor amabo. Mart. 1. Atria Pisonum stabant cum stemmate roso. penult. flecit.

PISTOR, pen. pro. Oni. Fast. 6. Candida plitori ponitur ara Ioui. pen. acu.

PITACVS, pe. cor. Iuue. Sat. 2. Siquis Aristotelem simile, nel Pitæcon emitt. antepenult. acu.

PITANA, pen. cor. Auso. Non dolor hic patris pitanz, sed gloria maior. Ouidi. Meta. 7. Aesoliam Pitæna a leua parte reliquit. antepen. acu.

PITHAGORAS, pen. corr. Auso. Pythagora euphorbi reparas, qui semina rerum. Ouidi. de Pont. 2. Pithagoræque seruit non nocuisse numi.

Mart.

- Mart. 9.** Si quasi Pythagoræ loqueris
succellor, & hæres. Mant. Carmine Py-
thagora tēplo Iunonis, & arce. Claud.
Pythagoras uno se pectore cuncta uetu-
stas. Iuue. Sat. 15. Pythagoras, cunctis
animalibus abstinuit qui. antepenulti.
acuit. Idem Sat. 3. Vnde epulum possis
centum dare Pythagoreis.
- PITHECUSA**, pen. pro. Ouid. Meta. 14.
Colle pithecusas habitantium nomine
dictas. penult. flect.
- PITHOEGIA**, pen. corr. Mant. Luxerat
a piscis uocitata Pithoegia Graiis. an-
tepen. acu.
- PYTHON**, pen. pro. Oui. Met. 1. Scraui-
mus innumeris tumidum Pythona sa-
gittis. Idem. Illa quidem nollet sed re-
quoque maxime Python. Luca. 5. Du-
xit iter, seu barbarica cum lampade Py-
thon. Idē. Marris adhuc rudibus Pæan
Pythona sagittis. penult. acu. Oui. Me-
ta. 1. Pythia perdomitæ serpentis no-
mine dictos. Hor. de Art. Pythias emun-
cto lucrara simone talentum. Luca. 6.
Vnde & Thesalica ueniunt ad Pythia
laurus. Flacc. 2. Exuperant, Pythiam-
que uadis transmissæque puppi. antepen-
ult. acuit. Ouid. Metamorph. 15. Est
prope pytheam tumulus trazena sine
ullis.
- PITUITA**, pen. prod. Hor. Ser. 2. Lenta
feret pituita uides, ut pallidus omnis.
Idem Epist. 2. Præcipue sanus nisi cum
pituita molesta est. Pers. Sat. 2. Som-
nia pituita, qui purgatissima mittunt.
Mant. Pituita infestar causas nunierare
quis auit. Macer. Cum nullo bibitum
pituitæ noxia soluit. Quintianus pri-
mam indifferentem ponit, & Ioannes
Despaur. penult. tamen semper produ-
ci. Idem ait, frustra aliqui recurrunt
ad proelestmaticum: at pituita per sy-
næresin est trisyllabum, ut in Pers. Ecce
citior pituita quasi petens uitam. pe-
nult. flect.
- PITEX**, prod. Verg. Aen. 10. Per pite tor-
rentes utraq; uoragine ripas. Idem
Geor. 2. Maricæque picis lucos iuuat
atq; uidere. Lucrer. 6. Vt picis a cælo
demissum fulmen in undas. acu.
- PLACO**, penult. prod. Ouidi. Cydippe.
- Elige, quid fingas, non uis placare Dia-
nam. Idem de Pont. 4. Dii tibi sunt,
Cæsar, iuuenis tota numina placat. Idem
Fast. 4. Tu dea pro nobis fontes, fonta-
naque placat. Idem Meta. 15. Placat &
odoratis herbas ignibus ara. Idem 13.
Placat Achilleos mactata Polyxena ma-
nes. Srat. Syl. 3. Aut placare malæ da-
tur aspera numina lethes. Hor. de Art.
Placari genius fessis impune diebus.
Verg. Aen. 1. Sic ait, & dicto citius, tu-
mida æquora placat. Ouidi. Metamor.
13. Haud per tale sacrum nunien placat
bilis ullum. Idem 15. Aequote placato
patrias epidaurius aras. Lucan. 2. Placat
tos caruli referam, cum uictima tristis.
Iuue. Sat. 12. Hic nostrum placabo Io-
uem, laribusque paternis. Sil. 13. Duc
prædicta sacris, duco placamina diu.
Cicero de Nat. Qua in causa beneuo-
lus obiurgatores placare possumus. Idē
Epist. 202. Is ad me Romam literas
misit, uti te sibi placarem. Idem in Ca-
til. Quos ego non tam ulcisci studeo,
quam sanare, & ipsos placare reipubli-
cæ. pen. flect.
- PLACABILIS**, pen. corr. Ouid. Fast. 2.
Nec maiora uero, sed his placabilis um-
bra. Idem de Trist. 2. Sed solet interdum
fieri placabile numē. Idem 3. Quo
quisque est maior magis & placabilis
iræ. Verg. Aeneid. 12. Se signari oculis
ultra placabilis ardet. Hor. Epist. 1. Ira
sci celerem, tamen ut placabilis essem.
antepen. acu.
- PLACENTA**, pen. pro. Iun. Sat. 11. Co-
ram aliis dictum puero, sed in aure pla-
centas. Hor. Ser. 2. Ridiculus totas si-
mul absorbere placentas. Idem Epist. 1.
Pane ego, tam niellitis potiore placen-
tis. Mart. 1. Cum mittis turdumue mi-
hi, quadramue placentæ. pen. acu.
- PLACENTIA**, pen. cor. Mant. Ora puta-
batur Cefennæ, Placentia, Roma. Sil. 8.
Cecidit Muring quassata Placentia bel-
lo. antepen. acu.
- PLACEO**, pen. prod. Oui. Phedra. Tunc
mihi præcipue, nec non ramen ante pla-
cebas. Idē Medea. Cur mihi plus æquo
flauī placuere capilli. Idem Metamor.
1. Me parat hæc illi placet experientia
ueri.

ueri. Idem qua nimium placui tellus,
ait. hisce uel istam. Idē de Pont. 2. Nec
iuuenti luxur qui placere iuuant. Lucr.
1. Has mercede placuit diros pharsalia
canipos. Mant. Magnanimus ductor pla-
cidus Romana propago. Stat. Syl. 1. Mi-
ra notis, placidamque gerentia pacem.
Idem. Cespites exigui placuerunt far-
ra salino. Cicero Agr. Quz ne mihi qui-
dem placebant. Idem. Hoc mihi in te
placuit. Idem. Quz mihi quidem pla-
cebant. Ad Her. Ira nobis placitum est.
Idem pro S. R. Si diis immortalibus
placet. antepen. acu. Stat. Theb. 2. Heu
quibus, heu placitura toris? post lon-
gior ordo. Verg. Aen. 12. Haud placi-
tura refer, cum primū crastina cōlo.
penult. fleat.

PLACENTINVS, pen. pro. Mant. Parma
Placentinis magnum de collibus agmē.
penult. fleat.

PLAGA, pro percussione, uulnere, & uer-
bere, pen. prod. pro uelamine, ora, re-
gione, & funibus, quibus retia tendun-
tur, pen. cor. Ouidi. Metamorpho. 1.
Cura Dei totidemque plagz tellure
premuntur. Idem 2. Nexilibusque pla-
gis sylvas Erimantheidos ambi. Idem
38. Lapsaque colla dabat, retroque, pla-
ganique sedē. Idem 1. Plaga dedit ire
pidum Perseus, & inserta frustra. Idem
12. Plaga facit genitrix, in corpore
marmoris ieto. penultima fleat. Mar-
tial. 1. Ante focum plenas explicuisse
plagas. Juuenal. Sat. 14. Plagarum
strepitum, & nullam syrena flagellis.
Lucan. 9. Tactum mortis habet non
plagz proxima circum. Ouidi. Meta-
morpho. 7. Summamq; transibat posita-
rum lina plagarum. Idem 11. Inque
plagas cōli tūmescitū scandere pon-
tuni. Vergili. Georgi. 3. Multa ge-
mens ignominiam, plagasque superbi.
Idem 4. Multa reluctanti obstruitur
plagique premo. Idem Aeneid. 1.
Ætherez quos lapsa p'aga Iouis alēs
aperto. Idem 7. Summoet oceano, &
si quem extenta plagarum. Stat. Syl. 1.
Forte frenati qua sitat plaga lactea cō-
li. Idem 2. Pitracus ille plagz uiridis
regnator eoz. Sil. 1. 5. Qua quz ad cō-

liferi tendit plaga lictus Atlantis. Clau-
di. Iam plaga Pannoniz miserandaque
mœnia Thracum. Horat. Epist. 2. Effe-
reor memini quz plagosum mihi par-
uo. penult. fleat. Verg. Aen. 4. Retia ra-
ra plagz, lato uenabula ferro. Ait Ser-
uius. Sciendum tamen proprie plagas
dici funes, quibus retia tenduntur cir-
ca imani, & summam partem. Claud.
Felix Helisii, plagisq; & carmine dē-
gnus. antepen. acu.

PLANGERE, pen. prod. Oui. Met. 2. Plā-
gorem dederant, & quis Phœnizā foro-
rum. penult. acu.

PLANVS, pen. pro. Luca. 1. Tu quoscun-
que uoles in planum effundere muros.
Claud. Perculti, & clausos montes, &
plana reliquit. Ouid. Meta. 10. Collis
erat, collemque super plenissima capi.
Iuue. Sat. 3. Non persona loqui uacua,
& plana omnia dicas. Hor. Epist. 1. Nō
est aprus equi, Ithacæ locus, ut neq; pla-
nis. Idem. Fracta crure Plantum, licet il-
li plurima manet. primam breuiat scur-
ræ nomen. pen. acu. adiectiuum uerō.
pen. fleat.

PLANCIVS, pen. pro. Stat. Syl. 3. Plan-
ctibus & prono sūsum super oscula vul-
tu. pen. acu.

PLANICIUS, pen. cor. Claud. Planicies,
Cererique hæret, densique ligatur. Idē.
Planiciem, totoque includit pascua gy-
ro. Ver. Aen. 11. Planicies ignota iacer,
turique receptus. Sil. 12. Planicien val-
lo, sed qui non iuribus arma. antepen-
ult. acu.

PLANTIPEDIS, pen. cor. Iuuen. Sat. 8.
Planipedes audit Fabios ridere potest
qui. antepen. acu.

PLANTARIUM, penult. corre. Vergili.
Georgi. 1. Expectant, & uiua sua plan-
taria terra. Pers. Sat. 4. Quique pale-
stricæ licet hæc plantaria uellant. Iue-
nal. Sat. 13. Suspicit exigui lætium plan-
taribus horti. Stat. Thebaid. 1. Sum-
ma pedum prope plantaribus illigat
alis. Mantuan. Tum Deus in terra
faciens plantaria cōlo. Ait Seruius
Georgi. 2. ibi. Hic plantas tenero ab-
scindens, de corpore matrum. Inter
plantas & plantaria hoc interest, quod
plantæ

plantæ rapæ de arboribus plantaria uero quæ ex semine nata cum radicibus & terra propria transferuntur. Vide Val. lib. 1. cap. 6. antepen. acu.

PLATANVS, pen. cor. Ovi. Met. 10. Et platanus genialis, acerque coloribus impar. Idem 12. In platanum cæptis quæ stabat proxima sacris. Mart. 3. Exor nant pietæ qua platanona feræ. Verg. Opusc. Hæc platanus humus, hæc herbes dignissima tellus. Stat. Syl. 1. Primæuani uisus platanum, cui longa propago. Claud. Ex planani platani, alnoque affibulat alnus. Ouid. de Art. 2. Nec platanus nisi sera potest obfistere uento. Verg. Opusc. Aeris platanus inter quas impia loros. Mart. 9. Stat platanus densis Cæsariana comis. antepenult. acu.

PLATEA, penult. prod. Stat. Theb. 4. Nuntiat excubiis uigiles arsisse plateas. Idem 7. Aulida, qui Græcamque ferunt, uiridesque plateas. Auso. Ut mediam facias nauis ponte plateam. Horatius Epist. 1. Plures sunt plateæ, nihil ut me dirancibus obstat. penult. flect. Licet e, breuis legitur.

PLATO, pen. cor. Luca. 10. Prode Deos, si Cecropium sua sacra Platonem. penult. acu.

PLAUDO, penult. pro. Mart. 4. Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro. Hor. Ser. 1. Sic solitus populus me sibilat, at mihi plaudo. Iuu. Sat. 10. Incipiat prurire choro, plaususque probatæ. Stat. Syl. 1. Plaudit aquas, illa recubat Tyberinus in umbra. Idem Theb. 4. Plaudit equos, uocet ad portas hortamina fortes. penult. acu.

PLAUTVS, pen. pro. Hor. de Art. Cæcilius Plautoque dabat Romanus ademtum. penult. acu.

PLAUTINVS, pen. pro. Hor. de Art. At uestri proauis Plautinos, & numeros, & penult. flect.

PLEBS, produ. Iuuen. Sat. 1. Cum pars Nilivæ plebis, cum uerna canopi. Stat. Syl. 1. Lumina, & ignaræ plebis lugere potentes. Lucan. 10. Plebis erit Latine, sed tanta obliuio mentis. penult. acu. Stat. Syl. 1. Nam neque plebeiam, æq

dextro sine numine Cretem. Idem. Nil tibi plebeium, nunquam Temesea notabis. Idem 3. Donum immane duci, nec te plebeia manebunt. Prop. 2. Illaque plebeio, uel si fundicis amictu. Iuu. Sat. 6. Atque a plebeis longe Megalestia cristes. Idem. Plebeium in circo positum est, & in agger satum. Idem 8. Plebeie deciorum animæ, plebeia fuerunt. penult. acu. Hor. Epist. 2. Aut uersum, aut pugiles his nam plebecula gaudet. Pers. Sat. 4. Ergo tibi commota feruet plebecula bile. Mantua. Conuenit efuriens, aiunt, plebecula claustro. antepenult. acu.

PLAERI QVÆ, penult. prod. Claud. Hic uendit patriam, plærique in tempus abusi. Hora. de Art. Et tragicus plærunque dolet sermone pedestes. Verg. Georg. 1. Frigoribus parso agricolæ plærunque fruuntur. pen. acuit. Hor. de Art. Plæraque differt, & præsens in tempus omittat. Idem 5. Quædam nimis antiquæ, si plæraq; dure. nominatiuus, accusatiuus, & uocatiuus antepenult. acu. ablatiuus pen. flect.

PLECUSA, penult. prod. Mart. 2. Ecce cinis sectis ista plecusa comis. penult. flectit.

PLEIAS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Pleias enixa est, lechoque det, imperat argu. Idem de Tristib. 5. Edidit Arcadiis pleias una Ioni. Flac. 2. Pleias in aduersæ tenuisset littore Thræces. Idem. Pleiones, & iam tenues ad cæmina uoluti. Idem 2. Pleiones, Hyadumque locos, quo sydere iubree. Ouid. Met. 13. Pleiadas, Hyadasque, immunitemq; æquoris arcton. Idem de Arte. 1. Differt opus tunc tristis, tunc Pleiades insunt. Idem de Pont. 1. Pleiadum laudent signa quid inde feres. Idem Fastor. 5. Pleiade nata mone uirga uenerande potenti. Flac. 2. Pleiada lege poli nimbo so mouerat astro. pen. acu.

PLEMINYRIUM, penult. cor. Verg. Aeneid. 3. Plemmyrium undosum nomen dixere priore, promontorium est. Vi de de situ Siciliæ. Plemmyrium ait Calep. fluuius est Siciliæ, qui per agrum Syracusanum labitur. Ait Seruius. Plemmyrium

myrium uerbum de uerbo expressit: hoc enim undosum, quod Plemmyrium, Græcè significans, unda cumfrangitur non proclitosa. Est enim Plemmyra inundatio, exundatio. Est item & arx Syracusanorum ait Lexicon Græcum. antepen. acu.

PLENVS, penult. prod. Ouid. de Trist. 1. Non lunt ur quondam, plena fauoris erant. Idem Met. 7. Ardent, uique so lent pleni resonare camini. Lucan. 1. Compolitæ plenz gemuerunt ossibus utnz. Stat. Syl. 3. Sed uenit plenis, ue nit connubia tædis. Tibul. 1. Deducat plena flamina longa colo. Stat. Syl. 2. Ac plenum uita, nos vilis turba, caducis. pen. flect. Vide Impleo.

PLEIONE, pen. pro. Oui. Met. 2. Pleio nesque nepos, ego sum, qui iussa per au ras. Idem Fast. 5. Hinc fata Pleione cum cælisero Atlantes iungitur, ut fama est, Pleiadasque parit. Vide Pleias. pen ult. acu.

PLICATVS, pen. pro. Lucr. 2. Aut magis humanis inter se perque plicatis. Idem 6. Est etiam quasi ut anellis, hamisque plicata. pen. flect.

PLINIUS, penult. cor. Auso. Vidit nu bentem Plinius Androgium. aniepe nult. acu.

PLORO, pen. pro. Oui. Oenone. Sic He lene doleat, desertaque coniuge plorer. Idem Fast. 4. Vltima ploratio subdita flamma rogo est. Idem de Trist. 3. Indeploratum barbara terra regit. Idem in Ibin. Indeploatum proiciere caput. Manua. Deploare uirum duris odiose tytanis. Mart. 14. Lesbia plo rabat, hic habitare potes. Stat. Syl. 5. Mygdonioque colunt & non sua su nera plorant. Idem 2. Plorantemque animam supra sua funera uidit. Vergili. Opusc. Interpellatos nunquam plora uit amores. Iuue. Sat. 6. Aut odit pu ros, aut ficta pellice plorat. Stat. Syl. 5. Sylua comes, hilaresq; hederas plora ta cupressus. Claud. Pallidior uerbisq; sonat plorabile quiddam. Pers. Sat. 1. Phyllidas Hyphisilas uatum, & plorabi le, siquid. Stat. Theb. 8. Semper eris, misque diu plorabile Delphis. ante

penult. acu. Cicero pro D. Senatus pro me plorare, & supplicare prohibuerunt. Idem Ait. Plorando festus sum. penult. flectit.

PLORIVS, pe. cor. Hor. Ser. 1. Plotius, & varius siue esse, Vergiliusque. Idem. Plotius, & uarius Mæcenas, Vergiliusque. antepen. acu.

PLUMA, pen. pro. Oui. Herm. Nec que rar iu plumis delituisse Iouem. Idem Met. 2. Dissimulant plumæ collumque a peiore longe. Idem 13. Pluma tegit uolucres quibus sua lana decori est. Idem de Tristib. 4. Iam mea cygneas imitan tur tempora plumas. Verg. Aeneid. 11. Tum cruor & uulse labuntur ab æthe re plumæ. Idem Georg. 4. Obseruans nido implumes detraxit, at illa. Mant. Artifici plumare manu deducere ab ur na. Prop. 4. Faunus plumoso sum Deus aucupio. Luca. 10. Pars auro plumata nitet per signa cocco. penult. flectit. Idem 4. Plumea seu laxi Partiris ponde ra follis. Ouid. Met. 11. Plumeus, uni color, pullo uelamine tectus. antepen ult. acu.

PLUIT, pen. cor. Mant. Non pluit insan tis primum genitale cruor. Stat. Theb. 8. Saxa pluuunt uolucres imitantur ful gura glandes. pen. acu.

PLUIA, pen. corr. Tibul. 1. Qui ma ris, & tristes ferre potest pluuias. Lu ca. 4. Aethere constricto pluuias in nu be tenebant. Vergil. Georg. 1. Nec te nues pluuiæ rapidine potentia solis. Claud. Ne pluuiis cedas neq; dissensu ra colorem. Lucr. 6. Nunc age quo pa cto pluuius cõcrescat in altis. Stat. Syl. 5. Et picturato plunium ligat æra gy ro. Oui. Met. 1. Nubibus assiduis plu uioque madefcit ab austro. antepenult. acu. Luca. 1. Tertia iam gravido pluui a lis Cyuthia cornu. Mant. Nubibus aut quondam pluuiali umbrata galet. Ver gili. Georg. 1. Vere madeur udo terra pluualibus austris. Oui. Met. 3. Fle ctere, & olenæ sydus pluuiale capellæ. Idem Fast. 4. Er lunæ patiens, & pluui a lis aquæ. Verg. Aen. 9. Quantus ab oc casu ueniens pluuiialibus hædis. penult. flectit.

PLUI,

PLVS, prod. Ouid. Briffi. Plus ego quam Phenix, plusquam facundus Vlyſſes. Idem. Plus ego, quam Teucris, credite, frater, agam. Idem Mera. 1. Plus etiā quam quod ſuperis contingere fas eſt. Idem Faſt. 2. Aut plūs, aut melius ſole tenente diem. Idem de Trift. 1. Plus habet infeſta terra timoris aqua. Idē Metamor. 1. Votis cede Dei, reſtābar plura referre. Idem de Trift. 1. Pluraque cum linguis pluribus ora ſorent. Mart. 1. Pluribus ille mori uoluiffet ſauia tellis. Idem. Ignosces, rogulam poſthume pluris emo. penult. ſeſt. Ouidi. Mera. 14. Et maris, & cœli medio cum plurimus urbe. Idem Phyllis. Quique erat in fulſo plucimus ore Deus. Idem in Ibin. Qui mala cum tuleris plurima, plura ſeras. Mant. Plurima qua ſummi fulget imago ducis. Verg. Buc. Hic focus, & tædæ pingues, hic plurimus, ignis. Idem Georg. 2. Plurimus, & ſtra et baccis ſylueſtribus agris. Idem 3. Plurimus Alburnum nolitas cui nomen aſſo. antepen. acu.

PLUTO, penult. prod. Mant. Tradiderat ſeſe Plutoni, & ſanguine demens. Verg. Aene. 7. Odit & ipſe pater Pluton odoriforores. Claud. Iamque uiam Pluto ſiculas molitur ad arcēs. penultima ſeſt.

PLUTEVS, penult. cor. Iuue. Sat. 2. Er iuuat archetypos pluteū ſeruare Cleanras. Luca. 3. Sub cuius pluteis, & tecta fronte latentes. Perſ. Sat. 1. Nec pluteū cædit, nec demorſos ſapit unguēs. antepenult. acu.

POCVLVM, pen. cor. Mart. 4. ingentique tenet pocula parca manu. Idem 8. Pocula ſolliciti perduunt, ſignatasque miniſtri. Mant. Pocula delectant ſed mox in toxica uerſæ. Stat. Syl. 3. Aſſidue li habo dapes, & pocula ſacris. Idem 5. Ipſa dapes modicas, & ſobria pocula trahit. Luca. 9. Non ram ueloci corruptum pocula letho. Verg. Geor. 1. Poculaque inuentis Acheloia miſcuit uuis. Idem 9. Expectare dapes, & plenæ pocula menſæ. antepen. acu.

PODAGRA, penult. cor. Mart. 1. Litigat & podagra Diodorus Flaccæ laborat. Cæſul. Apr. ſi quem merito tardæ poda-

gra ſecar. Horat. Epiſt. 1. Vt lippum piſtæ rabulæ, ſomenta podagram. Ouid. de Pont. 1. Tollere nodoſam neſcit medicina podagram. Mant. Tu quoque rar digrabam tectam ſonare podagram. Verg. Geor. 3. Molle pecus, ſcabiemque ſerat, turpeſque podagras. Tibul. 2. Nō faci hoc uſitio, ſed corpora ſordæ podagra. antepen. acu. Vide Peragro.

PODALIRIUS, pen. cor. Ouid. de Trift. 5. Quam ſemel excepiſt nunquam Podalirius ergo. Mant. Vidit, eat Chiron Podalirius, atque Melampus. Vergili. Aeneid. 12. Sic rigido latus enſe ferit Podalirius aſum. Ouidi. de Rem. 1. Curabat propriis æger Podalirius herbis. Idem de Art. 2. Quantum apud Danaos Podalirius arte medendi. Marcial. 10. Enterocæ laurum fertur Podalirius Hermes. antepen. acu.

PODENTVM, pe. pro. Sil. 14. Sicania Eoliden portabant tranſtra Podentum. penulti. ſeſt.

PODEX, pen. pro. Iuuen. Sat. 2. Promittunt atrocem animum, ſed podice leui. Auſo. Sed quod & elifo planraria podice uellis. pen. acu.

PODIVS, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Omnibus ad podium ſpectantibus, his licet iſum. antepenult. acu.

POETA, pen. pro. Hor. de Art. 1. Ecce da ra Romanis uenia, eſt indigna poetis. Verg. Buc. Paſtores hedera creſcentem ornate poeram. Mart. 2. Nil recitas, & uis mamerce poeta uideri. Idem 14. Sunt quidam qui me dicunt nō eſſe poetam. Horatius de Art. Vt pictura poetis erat, quæ, ſi proprius ſtes. Idem. Nō quanuis uidet immodulata poemata iudex. Idem. Non ſatis eſt pulchra eſſe poemata dulcia ſunto. Idem Epiſt. 1. Nec cū uenari uolet ille poemata panes. Idem 2. Scribimus indocti, doctique poemata paſſim. penult. ſeſt. Iuue. Sat. 12. Talia ram grauiter ſi quando poetica ſurgit. Hor. Epiſt. 1. Seruas ſi diſ enim manere poetica bella. antepenult. acu.

POEMENIS, pen. corr. Poemenis & naris comitata harpyia duobus. antepenult. acut.

POBNITET, pen. corr. Hor. Epiſt. 1. Nil reſerre

refere putas, quare? ne pœniteat ne.
Vergil. Buccol. Nec te pœniteat cala-
mo triuisse labellum. Idem. Nec te pœ-
niteat pecoris diuine poeta. Oui. Briss.
Quid tamen expectas, Agammenona
pœnitet ire. Idem Metamor. 2. Pœni-
tuit iurasse patrem, qui terque, quater-
que. Idem Fautor. 5. Pœniteat Spartē,
Argosque, measque Mycenas. Marcia.
1. Pœnitet obſcœne pruriginis, an ma-
gis illud. Ouidi. Meta. 15. Pœnituisse
ferunt, alia nunc ire Caycum. Idem 2.
Pœnitet heu serō pœnæ crudelis aman-
tem. Cicero Arp. Non pœnitet, me
consilii de tua mansione. Idem de Or-
rat. Memet mei pœnitet. Idem de Inu.
Neque eos, neque alios industriz no-
stræ pœnitebit. Idem pro Dom. Qua-
rum rerum si quem pœnitet. antepen.
acuit.

Pœnigena, pe. cor. Ver. Aen. 7. Ful-
mine pœnigenam Rhygiæ detrulit ad un-
das. Pierius legit pœbigenam, Seruius
pœnigenam: ut a matre Pœna genitū.
ante pen. acu.

Polemius, penul. cor. Mant. Fama uiri
populis aurem Polemius Indis. ante pen-
ulti. acuit.

Polentinus, penul. pro. Stat. Sylu. 2.
Seu Polentinos merſissent flumina sal-
tus. penul. flect.

Polentum, penul. prod. Pers. Sat. 3. In
uigilat siliquis, & grandi pasta polen-
ta. Ouidi. Metam. 5. Dulce dedit testa
quod coxerat ante polenta. Idem. Cum
liquido mista perfudit diua polenta. pe-
nulti. acuit.

Polio, pen. cor. Ouid. de Tristi. 1. Nec
fragili geminæ poliantur pumice fron-
tes. Idem de Ponr. 1. Cur ego sollicita
poliam mea carmina cura. Verg. Opu.
Ut tibi dignato poliantur carmina sen-
su. Idem Aen. 8. Ceratim squammis
serpentum, auroque polibant. ante pen-
ulti. acu. Idem. His informatam mani-
bus iam parte polita. Idem. Opus. Illi
fate Deu colitur non arte politus. pe-
nulti. flect. Cicero de Leg. Ne facito ro-
gum, Asiæ polito. Idem de Ar. Igna-
rus faciente, ac poliende orationis.

Politebor, penultima corr. Vergilius

Opus. Polliceor, nihil est, quod recte
in ordine longum. Idem Aenid. 9.
Quæ tibi polliceor reduci, rebasque
secundis. Mantuan. Ipsa operam tibi
polliceor, fraudabitur hostis. Clau.
Noxia pollicitum domino miserere uo-
nena. Marcial. 9. Pollicita est nulla lu-
xuriosa mora. Ouid. Paris. Pollicita
est thalamo te Cytherea meo. Idem
Fasto. 3. Pollicitam dictis Iuppiter ad-
desinem. Idem de Art. 1. Pollicitis
diues quilibet esse potest. Ait Seruius
Aenid. 1. ibi. Pollicitus, quæ te ge-
nitox sententia uertit. Pollicemur spō-
te, promittimus rogati. Cicero pro
Pian. Nihil tibi ego tum de meis opi-
bus pollicebar. Idem contra Rul. Pro-
certo polliceor hoc uerbis. Idem Atti.
Tibi de nostro amico placando polli-
ceor. Idem in Anto. Suumque ei præsi-
dium pollicetur. ante pen. acu.

Pollex, penultima producta. Ouidius
Metamorph. 9. Pollicibusque meas pu-
gnabam euellere fauces. penultima a-
cuit.

Pollux, penul. cor. Ouid. Fast. 3. Nu-
mine polluant pontificale caput. an-
te pen. acu. Sil. 6. Sed pacis facies, & pol-
luta fœderis aras. Ver. Aen. 5. Pollu-
to motum furens quid fœmina posset.
Idem 7. Ergo iter ad regem polluta pa-
ce Latinum. Oui. Herm. Et mihi pol-
lutas credar habere manus. Cicero de
Arch. Et ut eos ludos hæc lues impura
pollueret. Idem pro S. R. Noluerunt
in mare deferri, ne ipsi polluerent.
Idem pro Dom. Sed etiam incesto, fla-
gitio, & stupro polluit ceremonias. pol-
lucus penul. flect.

Pollux, penul. produ. Mar. 7. Castora
de polluce Gabinia fecit Achillem. pe-
nulti. acu.

Polus, penultima corre. Lucan. 2. Ae-
quora nubis æroque polus concessit
euro. Stat. Sylu. 1. Annorumue mo-
ras Rabit dum terra, polisque. Mar-
tial. 1. Primus in Arctoi qui fuit arce
poli. Ouidius Metamorpho. 2. Ob-
uius ire polis, ne te citius auferat axis.
Idem. Zonarumque trium conteatus
sine, polumque. Idem. Fumacuerque

Ll polus,

polus, quod si uiolauerit ignis. Vergil. Aeneid. 3. Sydereca polus, obscuro sed nubila caelo. pen. acu.

POLYBETES, pen. prod. Vergil. Aen. 6. Tris Antenoridas, Cerenique sacrum Polybetem. pen. acu.

POLYBUS, pen. cor. Oui. Penel. Quid tibi Pisandrum, Polybunumque, Medonta queditum. Stat. Theb. 1. Contentus Polybo, trifidaque in Phocidos arce. antepen. acu.

POLYCARMVS, pen. pro. Mar. 8. Quod Gaetano reddis Polycarme tabellas. Idem 9. Cum futuis Polycarme, soles in sine cacare. Idem. Cum pēdicaris, quid Polycarme facis. Idem 12. Nec tibi, sed nobis hoc Polycarme nocet. pētepen. acu.

POLYCLETVS, penultima prod. Iuuen. Sat. 8. Phidia cum uiuebat ebur, nec non Polycleti. Idem 3. Hic aliquid praeclarum Euphranoris, & Polycleti. Mar. 10. Iuno labor Polyclete tuus, & gloria telix. Idem 9. Culpauit statuas, & Polyclete tuas. penultime flec. Stat. Sylu. 3. Quod Polycleteas uisum est spirare caminis. Idem 2. Aut Polycleto iussum est, quod uiuere cōlo.

POLYDAMAS, penul. prod. Ouid. Oenone. Vel cum Deiphobo Polydamenta roga. antepenultima acu. Sil. 12. Polydamanteas iuuenis pedanus in armis. penul. flec.

POLYDECTES, penul. prod. Oui. Mera. 5. Te tamen o parue tector Polydecta Scriphi. pen. acu.

POLYDORVS, penultima producta. Proper. 3. Nucris in hospitio non Polydore pio. Vergil. Aeneid. 3. Nam Polydorus ego, hic confixum ferrea textit. Idem. Fas omne abruptit, Polydorum obruncat, & auro. Ouidius Metamorphos. 13. Clam Polydore pater, Phrygiusque remouit ab armis. penul. flec.

POLYMISTOR, penulti. prod. Oui. Metamorph. 13. Bistonis habitata uiris, Polymestoris illic. Idem. Vadit ad arisicum dirix Polymestora cadis. penul. acuit.

POLYMNA, penultima correpta. Sunt

qui scribant Polyhymnia, & ab hymnis dictam putant, hoc est a laudationibus, quibus eam praefisse uolunt: sic enim apud Ouidi. de Fast. 5. Dissensere Deae quartum Polyhymnia coepit. Mart. 1. Quod neque Melpomene, quod nec Polyhymnia possit. Ouid. Fast. 5. Finierat uoces Polyhymnia dicta probant. Latini tamen Polimnia scribunt. Vergili. de Musis. Signat cuncta manu, loquiturque Polymnia gestu. antepenul. acuit.

POLYNICES, pen. prod. Stat. The. 1. Dilatus Polynices honos? quis tum tibi scue. penul. acu.

POLYPHEMVS, penul. produ. Ouidi. de Pont. 3. Nec tamen Aetneo uasto Polyphemus in antro. Idem Metamor. 14. Farur Achmenides iterum Polyphemon, & illos. Idem in Ibin. Ut Scinis, & Scyron, & cum Polyphemone natus. Idem Metamor. 13. Iam rigidos pectus rastrois Polypheme capillis. Martial. 4. Pascentem Siculas aut Poliphemone oues. Stat. Thebaid. 6. Quale uaporifera saxum Polyphemus ab Aetna. Sil. 14. Aemulus ille tuo quondam Polypheme calor. Idem. Pinxo Polyphemus erat nutritus in antro. Vergil. Aeneid. 3. Nam qualis, quantusque cauo Polyphemus in antro. penul. flec.

POLYPVS, penul. cor. Hor. Ser. 1. Delectant ueluti Balbinum polypus agnae. Ouid. Metamor. 3. Ut ne sub aequoribus depraxum polypus hostem. antepenul. acu.

POLYTES, penultima produ. Stat. Theb. 9. Aequa fuga, mediumque nihil cunctata Politem. Vergil. Aen. 2. Ecce autem elapsus Pyrrhi de caede Polytes. penult. acuit.

POLYTIMVS, penul. prod. Mar. 12. Nolueram Polytime tuos uiolare capillos. penult. flec.

POLYXENA, pen. cor. Oui. Met. 13. Scilicet haud ulli seruire, Polyxena uelle. Idem. Placet Achilleos mactata Polyxena manes. Iuue. Sat. 10. Cassandra inciperet, scissaque Polyxena palla. antepenul. acuit.

POT 110, huius Polixus, ut Calypso, Calypso, una fuit Amazonum, & Apollinis uates, penultima prod. Stat. The. 5. Lemnia classis etat, rapuit gauisa Polyx, pen. acu.

POMONA, pen. pro. Oui. Met. 14. Rege sub hoc Pomona fuit, qua nulla Latinas. Aufon. Nulla autumnales uariat Pomona sapores. pen. flect.

POMPEIUS, penul. prod. Marti. 2. Illic Pompeij, dona nemusque duplex. Ouidius de Pont. 4. Protinus inde domus uobis Pompeia petatur. Idem. Purpura Pompeius summi uelabit honoris. Idem. Accipe Pompei deductum carmen ab illo. Ait Antonius Nebriss. libro 2. Trisyllabum posuit Ouidius. Stat. Syl. 1. Pompeio nec celsus equo, nec foemina Bruto. Lucan. 10. Hoc prestare potest Pompeii, exde nocentes. Idem. Aspice Pompeii, non omnia membra tegentem. Mar. 5. Pompeios inuenes Asia, atque Europa sed ipsum. pen. acu. Idem 9. Non Pompeianz te posuere manus. Idem 10. Sed nec Marcelli, Pompeianumque, nec illic. Lucan. 1. Pompeiana rerum clausurunt signa Milonem. Idem 9. Pompeianus erat patriam tutore carentem. Idem. Tu quoque pro dominis, ut Pompeiana fuisti. Idem 10. Et Pompeianis habitata manibus aula. penulti. flect. Vide Caius.

POMPILIUS, penultima correp. Mantu. In Latio Noma Pompilius, si prisca re uoluat. Oui. Fast. 3. Pompilius menses uenit adesse deos. antepe. acu.

POMPONIUS, penul. cor. Marti. 6. Non tu Poniponi, cœna diserta tua est. ante penul. acu.

POMUM, penul. prod. Verg. Bucc. Fronde super uiridi, sunt nobis mitia ponia. Ouid. Meta. 9. Naiades hoc pomis, & odore flore repletum. Idem Fastor. 2. Stabat adhuc duris ficus, & durissima pomis. Idem 4. Poma per antumnum, frigoribusque nives. Mantuan. Semina poniorum pedibus conuersa supinis. Tibul. 1. Rusticus & facili grandia poma manu. Idem. Pomosisque rubes custos ponatur in hortis. penult.

flect. Stat. Sylu. 4. Pomiferaeque messus suspendit ab arbore nittas. Sil. 4. Pomifera arua creant, anienicolæque cathylli. Lucan. 1. Longa per extremos pomaria cingere fines. Iuuen. Sat. 9. Et salibus uehemens intra pomaria natis. Mart. 6. Sic tua non intrent uetuli pomaria fures. Idem 8. Pallida ne Ciliicum timeant pomaria bruma. Idem 4. Id metuent solidis pomaria clauferat Aclas. Idem Phedra. Est aliquid plenius pomaria carpere ramis. Proper. 3. Nec mea Phzacias æquunt pomaria syluan. Hor. Ser. 1. Edicit piscator uti pomarius auceps. antepe. acu.

PONDERIS, penultima prod. Stat. Sylu. 1. Ponderis immensi, damnosaeque sula senectæ. Idem Thebaid. 1. Pondera Carpatio iussus sale quæreret Cadmus. Idem 2. Ponderibus trepidabit humus, motusque Cithæron. Ouid. Metamor. 1. Ponderibus librata suis, nec brachia lègo. penul. acu.

PONO, penult. prod. Mart. 1. Terrarum dominum pone supercilium. Oui. Penel. Ponitur ad patrios barbara prada Deos. Idem Met. 1. Nunc ubi deformes ponunt sua corpora phœæ. Idem. Ponere duriciem capere suumque rigorem. Vergil. Bucc. Inscere nunc Melibææ pyros, pone ordine uires. Idem Aeneid. 2. Ponè subit coniux, ferimur per opaca locorum. Ait Seruius. Ponè aduerbium est, atque ideo ultima syllaba habet accentum. Stat. Sylu. 1. Ponite, dilectio uolo lasceuire sodali. penul. flect. Ouid. Metamorpho. 1. Calicole, clarique suos poluere penates. Idem. Et posuit pennas tantummodo uirga reuerentia est. Idem de Trist. 1. Vimque potes illos deposuere suam. Idem Fast. 2. Templorum positor, templorum sancte repertor. Stat. Sylu. 1. Ponè, tua est, licet expositum per limen apertum. Ouid. Phyl. Hinc mihi suppositas immittere corpus in undas. Idem Metamorphosi. 1. Hanc quoque Phœbus amat, positaque in stipite dextro. Idem de Pont. 4. Et positis reddas ima sub axe locis. Idem 14. Monte iacer posuit, tribuitque uocabula monti, Iunè.

Sat. 4. Pegasus attonitæ positus modo
uullicus turbi. antepenultima acu. Lu-
cret. 2. Concurſu motus, ordo, poſteu-
ra figuræ. penult. ſeſt. Cicero de Opt.
Qui intelligentiam ponunt in audien-
di ſaſtidio. Idem Quint. Fr. Plura po-
nuntur in ſpe, quàm in pecuniis. Idem
in Orat. Qui ponunt eloquentiam in
orationis celeſtitate. Idem in Parad.
Aut hoc uerbum in quo homine poni-
mus? Idem de Clar. Hoc ipſum etiam
poſui pro argumento. Quint. Fr. Hoc
non eſt poſitum in labore aliquo. Idem
Att. Omne conſilium in fortuna poſi-
tum uidetur.

PONTINVS, penult. produ. Martial. 13.
Pendula pontinos quæ ſpectat ſetia
campos. Luuenal. Sati. 3. Et ponti-
na palus, & gallinaria pinus. penult.
ſeſt.

1° PONTIFEX, pen. cor. Lucr. 1. Pontifices
ſacri, quibus eſt permiſſa poteſtas. Iu-
uenal. Sat. 6. Pontifices alios ſacrorum
n omnia falſo. Idem 4. Pontifici ſum-
mo quis enim proponere talem. Perſ.
Sati. 2. Dicite pontifices in ſacro quid
ſciunturum. Hora. Epiſto. 2. Pontifi-
cum liberos annosa uolumina uatum.
Ouid. Faſto. 1. Pontifices a rege perit,
& flamme lanas. antepenultima acuit.
Idem 1. Arcadia ſacti pontificale dex.
Idem 3. Acceſſit titulis pontificalis
honor. Mantuan. Pontificali habitu,
uocesque erupit in iſtas. Idem. Cum
ſplendore uenis ad pontificalia tandem.
penult. ſeſt.

PONTICVS, penultima corrept. Mart. 9.
Sic me ſolicitus Pontice ſæpe rogas.
Ouid. de Triſt. 3. Inque meis ſcriptis
Pontica uerba legat. Iuuen. Sat. 6. Po-
tica ter uſit cantis medicamina regis.
Lucan. 8. Nunc & Corycias claſſes, &
Pontica ſigna. Flac. 2. Arma, ratem
que putet, claſſesque, & Pontica ſigna.
Idem 10. Pontica turbaret uelato
turbine claſſis. Martial. 12. Hermo-
genes tantus mapparum, Pontice, fur
eſt. antep. acu.

PONTILIANVS, penultima prod. Mar.
5. Siceris æternum Pontiliane uale.
Idem 7. Cur non mitto meos tibi Pon-

tiliane libellos. Idem. Ne mihi tu
mittas Pontiliane uos. Idem 12. Can-
tas, canto: bibis Pontiliane, bibo. pe. ſe.
PONS, produ. Ouid. Faſtor. 5. Iamque
grauis Thracem, & leua Propontidos
intrat. Catall. Crura ponticuli ſub
his totus irreduuius. antepenult. acu.
Pons acu.

POPVLVS, penultima corre. Ouid. de Tri.
1. Et peragar populi publicus ore reus.
Sil. 14. Sum populis pariter conuulſas
tranſtulit nrbes. Martial. 1. Vox di-
uerſa ſonat, populotum eſt uox tamen
una. Idem 2. Cum breue Siconiæ uer
populantur aues. Oui. Metamorphoſ.
1. Thura ſerifeſe parer populas aras
cadere terras. Idem 2. At Phaeton ruti-
los flamma populante capillos. Auſo.
Te populent Pœni, te perſidus Hanni-
bal uer. Flac. 9. Viſcera, & undantem
populant incendia pontum. Veb. Geo.
1. Monſtra ſerunt, populatque ingentē
ſartis æceruum. Idem Aene. 12. Vi po-
pulat, peter ille fugam, penicuſque pro-
ſundo. At Seruius. Nam veteres, &
populo, & populor, dicebant. nunc tan-
tū populor dicimus. populo autē de-
uſu penitus receſſit. Ouid. Metam. 9.
Interea quocunque fuiſt populabile ſtā-
nix. antepenult. act. Perſ. Sati. 4. An-
te diem blando caudam lactare popu-
lo. Marti. 13. Hoc tibi Theſei popula-
trix miſit hymetti. Sear. Sylua. 3. Flu-
ſtuet aut Siculi populatrix uirgo pro-
ſundi. penultima acuit. Claud. Pe-
lion Emathias ignis populator ariſtas.
Lucan. 4. Fallitur occultis ſparſus po-
pulator in agris. Martial. 7. Tuſcæ
glandis aper populator, & ilice multa.
Ouidi. Metamorphoſ. 13. Hoc ubi co-
gnouit Troia populator Atridæ. Ver-
gili. Opuſc. Fecerat infeſtam popula-
tor remige Minos. Idem Aeneid. 12.
Quiſque ſuūdi populatus iter non ſe-
gnius ambo. Sear. Thebaid. 1. Obcu-
lis illa noſos ibat populata Penates.
Lucan. 9. Multa dare in unguis torus
popularibus auris. Ouidi. Metamor-
phoſ. 1. Conueniunt illuc popularia
ſumina primum. Idem 6. Nec ta-
men admonita eſt pœna popularis
Arachnei.

Arachnes . Idem 11. Namque mare in
ueste flumen populare relinquunt. Idē
12. Vel tum purpureus populari cæde
Caycus. Verg. Aenei. 6. Nunc quoque
iam nimum gaudeas popularibus au-
ris. penult. fleet.

POPULVS, pro arbore, prim. prod. Ver.
Bug. Populus Alcide gratissima uiris
Iaccho. Idem Geor. 1. Populus, & glau-
ca canentia fronde salicta. Idem Aenei.
8. Dixerat, Hercules bicolor cùm po-
pulus umbra . Idem . Populeis adsunt
euiecti tempora ramis. Stat. Syl. 2. Po-
pulus, & nostræ siveant tua gramina
pinus. Oui. Oenone. Populus est, me-
mini, fluitualis consita ripa . Idem . Po-
pule uiue precor, quæ consita margine
ripæ . Idem Hyperm. Frigida populeas
ut quatit aura comas. Luca. 2. Populea
flauium ripas umbræ corona . Ver.
Georg. 4. Qualis populea mœrens Phi-
lomela sub umbra. Oui. Met. 1. Popu-
lifer sperchius irrequiectus enipeus. an-
tepenult. acu.

POPA, pen. corr. Pers. Sat. 6. Sit reliqua
est illi tremat omento popa uenter. pe-
nult. acu.

POPANVM, pen. corr. Iuu. Sat. 6. Scilicet,
& tenuit popano corruptus Osiris. an-
tepenult. acu.

POPINA, pen. prod. Iuue. Sat. 11. Qui
meminit calidæ sapiat, quid uulua po-
ping . Mart. 7. Occupat haud totas ni-
gra popina uias. Hora. Ser. 2. Imbecil-
lus tners siquid uis, adde popino . Idē.
Quæcunque in mundis seruent allata
popinis. Idem Epist. 1. Quæ tu pulcha
putas forniæ tibi uincta popina. pe-
nult. fleet.

POPYMA, pen. pro. Iuu. Sat. 6. Præbe-
bit uati crebrum popysma rogati . Man-
tua. Diuersis operi nollit popismata se-
stos. pen. acu.

POPLES, pen. pro. Stat. Syl. 5. Sufficit, aut
leuiter suspensio poplite transi . Idem
Theb. 6. Poplite nunc flexo sidunt nunc
lubrica forti . Idem . Poplicibus genua
inde premens euadere nodos. Oui. Met.
5. Poplite deinde tenus, neque eo con-
tenta recingar. Idem 10. Poplicibus su-
berant picto genitalia limbo. Ver. Aen.

12. Poplite subsidens apicem tamen in-
cita summum. pen. acu.

POPVLONIA, pen. corr. Ver. Aen. 10. Sex
centos illi dederat populonia mater. an-
tepenult. acu.

PORPHIRIVS, penultima corre. Mant.
Porphirium, reginam ipsam, nurum-
que cateruz . Martial. 13. Et nomen
Parasini Porphirionis habet. antepen-
ult. acu.

PORRIGO, penult. corr. Mart. 13. Aurea
porrigitur sani cariorea Calendis. Idem
9. Porrigat atque oculos, oraque no-
stra tegam . Idem 2. Dixerit & digi-
tum porrigito medium. Ouidi. Phil.
Mobile qua primum porrigit æquor
aquis. Idem Leander. Iam tibi formo-
sa porriget illa manu . Idem Metamor-
phol. 1. Margine terrarum porrexerat
Amphitrite . Idem . Decerptas senior
porrexerat Inachus herbas. Idem 2.
Porrigit im spatium signorum mem-
braduorum . Vergil. Aeneid. 6. Porri-
gitur rostroque immanis uultur obun-
co . Horat. Epist. 1. Porrigere hic
multum in fabia uelut ista Velina. Iuue-
nal. Sat. 3. Infelix, nec habet quem
porrigat ore trientem . Cicero Tust.
Nec inanum porrigebat in measam .
Idem de Or. In hoc meum, huc an il-
luc manum porrexerit . Idem pro Mil.
Aliquando gladius nobis ad occidendū
hominem ab ipsis porrigitur legibus.
antepenult. acu.

PORRO, penultima producta. Vergili.
Aen. 4. Albani docuere suos hinc ma-
xima porro . Idem 6. Inficius Aeneas
quæ sunt ea flumina porrò . Ait Ser-
uius. Longe remota, & est Græcum ad-
uerbium . Idem 5. Albani docuere suos
hinc maxima porro, idest per longum
interuallum: & est aduerbium tempo-
ris cuius sit accentus, Vide Regulas.
Stat. Thebaid. 7. Spirat adhuc, pinguif-
que meo tu porrò sequeris. Iuue. Sat.
7. Vester porrò labor fecundior hi-
storiarum .

PORSENA, penult. corr. Sil. 10. Clusina
uenere domo, si Porsena sandio . Idem.
Porsena, sed iuueni ne sim tibi lon-
gior huic. Martial. 1. Hanc spectare

- manum Porſenæ non potuit. Idem 14. Lautus erat Thulcis Porſenæ ſcithibus. antepe. acu.
- PORTABILIS**, pen. cor. Mant. Non oneroſa inopi, non importabilis ægro. antepe. acu. Sta. Syl. 1. Quæ ſuper ingeſſi portaret culmina montis. Idē 3. Nobile gemmator ſpeculum portauerat auro. Sil. 14. Sicania Eoliden portabant tranſtra podentum. Cice. Qy. Fr. Memini cum hominem portarent ad Baias. Idem Parad. Omnia mea mecum porto. Idem pro Seſt. Arma in tēplo Caſtoris palam portabuntur. Idem pro Font. Tantū ſenos denarios ab iis, qui ad hoſtem portarent, exegit. pen. acuit.
- PORTENTIFICVS**, pe. cor. Oui. Meta. 14. Hunc Dea præiūciat, portentificis quæ uenenis. antepe. acu.
- PORTICVS**, pe. cor. Mar. 1. Claudia diſſuſa ubi porticus explicat umbras. Idē. Hic rudis æſtius præſtabat porticus umbras. Idem. Heu quā penē nouū porticus auſa nclās. Verg. Aen. 12. Et nunc porticibus uacuis, nunc humida circum. Oui. de Art. 1. Porticus auctoris Iuica nomen habet. Iuſ. Sat. 4. Porticibus quanta nemorum ueſtetur in umbra. Stat. Sylu. 3. Nunc ibi diſtinctis ſtat porticus alta columnis. Flac. 2. Porticibus, coniuxque fugit, natiq̃ue Lycurgum. Idem. Porticibus, ſua cuique furens ſeſtinaque coniux. antepen. aenit.
- PORTULACA**, pe. prod. Macer. Andraclius Græcè, quæ portulaca Latinè dicitur.
- PORTITOR**, pe. cor. Verg. Aen. 6. Portitor ille Charon, hi quos uehit unda ſe pulci. Idem 4. Dicere præterea uidit nec portitor orci. Sta. The. 6. Languet hyperboreæ glacialis portitor uſſe. Luc. 3. Portitor in multas laſſantur tartara pœnas. Prop. 4. Vota mouent ſuperos, ubi portitor æra recepit. antepe nult. acu.
- PORTVNVS**, pe. pro. Oui. Faſt. 6. Quem nos Portunum ſua lingua Palæmona dicit. Verg. Aen. 5. Et pater ipſe manu magna Portunus euntem. Ait Scru. Georgi. 1. ibi. Glauco, & Panopeæ, & Inoo Melicertæ. Sanè Ind, & Melicerta filius poſtquā ſunt in numina mutati, Græcè Palæmon, & Leucothoen ſunt appellati. Latinè Portunus, & mater muræ. Portunus Deus eſt marinus, qui portubus præeſt. penultima ſelectit.
- PORTVS**, penul. prod. Ouid. Metam. 1. 1. Portubus exierat, & mouerat aura rudentes. Idem de Triſt. 3. Littora rarus in hæc portubus orba uenit. Vergili. Aenid. 1. Hic portus alii effodiunt, hic alia theatri. penultima acu. Vide Specas.
- POSSVM**, penultima prod. Marti. 1. Herculeas potuit qui decuiſſe manus. Idē. Innocuos cenſura poteſt permittere reſuſ. Idem. Caput, quod poterat, Climicus eſſe modo. Idem 2. Tercetena quidem poterat epiſgrammata ferre. Idē 11. Ad quam uicturus poteramus pangere chartas. Ouid. Phædra. Cognato poterit nomine culpa regi. Idem Cæcæ. Quaque ſuū poterat, uoce rogabat auum. Idem Metamorphoſ. 1. Cui Deus, at quoniam conſux mea nō potes eſſe. Idem. Quod potuit ſolos tendens ad ſydera uulſus. Idem 2. Dū potes, & ſolidis etiam nunc ſedibus aſſas. Idem Faſtor. 1. Idem Meta. 14. Decidit, & timido poſſis ignoſcere fraſtri. Hora. Epitō. Poſſis adde uiriliz, quod ſpectioſius, arma. Ouid. Faſto. 3. Sed poterunt ritum Picus, faunusque piandi. Idem. Scruabaz, porui dedo luſſe ſemel. Idem de Triſti. 1. Non tamē illa legi poterat patienter ab uſſo. Idem. Vinque potes illos depoſuiſſe ſuam. Lucan. 1. Non niſi ſernum potuit poſt beſta gygantum. Verg. Aen. 12. Troianos potuiſſi, inſandum accendere bellum. Idem 11. Tu potes Aeneam manibus ſubducere Gratum. Idem Geor. 1. Poſſumus hinc meſſiſq; diem, tempusque ferendi. Poſſum eſt aſum, poſſimus. Vide Simus, inſum.
- POS CO**, pen. pro. Ouid. Metam. 1. Poſcebat humus, ſed itum eſt in uſſera terra. Idem. Poſſimur, & ſulget tenebris aurora fugatis. Martia. 2. Nouit locu-

- ros Daphus numerare poposcit. Ouidi. Metamorph. 2. Et ditem sumpto quod avara poposcerat auro. Idem Aenei. 8. Aut acrem dubites in praelia poscere Turnum. Ait Seruius Aen. 9. ibi. Si tibi quæ posco. poscere est secundū Varronem, quoties aliquid pro merito non sro deposcimus: petere uerò est, cum aliquid humiliter, & cum precibus postulamus. Cicero in Ver. Magistrum Syctonium numos poposcit. Idem Act. Nō debebam ego abs te has literas poscere. penult. acu.
- Posidēs, pen. produ. Iuue. Sat. 14. Vt spado uincebat Capitolia nostra possides: pen. acu.
- Possidēs, pen. cor. Claudii. Possidet in tactas agris animalibus oras. Iuue. Sat. 1. Conductas Coruinus oues, ego possideo plus. Idem 3. Questio quot pascit feruos, quot possidet agri. Idem 10. Per curram citius, quod uillam possideat nunc. Oui. Met. 1. Vltima possedit, solidumque cœquirit usque. Idem. Nos duo turba sumus, possedit cætera pontus. Idem 2. Aglaureptum, medium possederat Herle. Idem 5. Diues agri Dorilas, quot nō possederat alter. Mar. 9. Possidet Crassi mentula Burdigali, Cicero de Ora. Philosophi qui omnia sicut propria sua esse, arque a se possideri uolunt. Idem in Verr. Huic omnia bona utenda, ac possidenda tradiderat. antepen. acu.
- Posteritas, pen. cor. Mar. 7. Moueris, frueris posteritate tua. Oui. Paris. Nomen ab æterna posteritate teres. Idem de Trist. 4. Perpetuæ crimen posteritatis eris. Idem de Punt. 3. Si ramen a memori posteritate legas. Mant. Scilicet in primis a posteritate colendum. Idem. Posteritas huius facti memor annuifera. Iuuen. Sat. 8. Sed uenale pecus Cornix posteritas & Proper. 3. Posteritate iuui crescere sensit opus. antepen. acu.
- Posterus, pe. cor. Ver. Aen. 4. Postera Phœbeo lustrabat lumine terras. Oui. Fast. 5. Postera cū rosâ pulsus Hyperionis altis. Idem Met. 15. Postera sydereos auroa fugauerat ignes. antepen. acu.
- Posthac, pen. prod. Catull. Aspiciam posthac, at certe semper amabo.
- Posthumus, penul. cor. Catul. Sed de Posthumii, & Corneli narrat amore. Oui. Fast. 5. Posthumio leuas persoluerere mihi. Marr. 1. Vis dicam, quantum Posthume perdidit. Idem. Ignoscet, regulam, Posthume, pluriis emol. Idem. Hac fortuna placet, Posthumus imposuit. antepen. acuit. Idem 8. Misisti ante annos Posthumiane decem. pen. flestit.
- Posticus, penul. prod. Hor. Episto. 1. Actia seruantem postico falle clientem. Pers. Sat. 1. Occipiti cæco posticæ occurrere sanne. Ait Seruius Aen. 2. ibi. Limen erat, & dicit per posticum, quod est generis neutri. Idem Bucc. Eclo. 9. ibi. Ante sinistra caua, augures enim de signant spacia lituo, & eis dant nomina, ut prima pars dicitur antica: posterior postica. Item dextra, & sinistra. penult. flestit.
- Postus, pen. prod. Ouidi. Metamor. 1. Postibus angustis eadem fidissima culcus. Flac. 3. Et nunc ille iubas, captiuâ quæ postibus ora. pen. acu.
- Postmodo, pen. cor. Oui. Acont. Postmodo nescio qua uenisse uolubile maulum. Hor. Postmodo quod mi obstit clare multumque locuro. Ait Seruius Buccol. Eclo. 1. ibi. Et longo post tempore uenit. Postmodo una est pars orationis. antepen. acu. Vide Tenus.
- Postremus, pen. prod. Ver. Geo. 3. Nec tibi cura canū fuerit postrema sed una. Flac. 9. Postremo mores, rabiemq; Cythæidis org. pe. flestit.
- Postulo, pe. cor. Hor. Ser. 1. Postulat, ut uideatur, at est truculentior, arque. Iuue. Sa. 7. Accipe uictori populus quod postulat aurum. Ouid. Dido. Postulat exiguas semireferta moras. Idem Met. 2. Postulat interea rectis excedere cogit. Idem 13. Armadiqi modò, mittor quod postulat usus. Idem Fast. 3. Postulat hic animâ, cui numâ piscis, ait. Flac. 10. Postulat in sicca quod surgit licet arena. C. O. Ludi postulant ab ædilibus a populo. Idem Atr. Ratio quidem, & opinio hominū postulat fratrem. antepenul. acu.

POTESTAS, pen. pro. Oui. Met. 3. Lu-
xerat hic nymphas, sic cetus ante pote-
stas. Luca. 1. Pontifices sacri, quibus est
permiffa potestas. Idem. Nulla fides re-
gni sociis, omnibusque potestas. Iuue.
Sat. 4. Pompeius tenni iugulos, operi-
re potestas. Ver. Aene. 9. Aeneas ? cui
tanta Deo permiffa potestas. Idem 7.
Verum ubi nulla datur cæcum exupera-
re potestas. penul. acu.

POTENTIA, pen. cor. Ver. Geor. 1. Nec
tenuis pluuiæ, rapidius potentia solis.
Idem Aene. 1. Nate mex uires mea ma-
gna potentia solus. Claudii. Fungitur
officio, gaudetque potentia flecti. Iuue.
Sat. 7. Sydus, & oculi miranda poten-
tia feri. Oui. Metamor. 3. Vidit, & ne-
ueſtæ ſi tanta potentia plagæ. Idem 2.
Cuique fuit retum, promiffa potentia
Tybrim. antepe. acu.

POTIS, pen. cor. Perf. Sat. 4. Et potis es
nigium uisio præfigere tertia. Idem 1.
Qui pote ? uis dicam ? nugaris ? cum
tibi calne. Catul. Vtpote fallaci quæ-
tum primum excita fomno. Vergilius
Aeneid. 3. Nec potis Ionios fluctus æ-
quare ſequendo. Ait Seruius. Potis
autem nomen eſt, & declinatur, potis,
potis, poti, potem, potis, a pote. no-
men eſſe docet ratio comparationis :
nam in ſuperlatiuo potiſſimus facit :
cui, ſi detraxeris ſimus, inuenies nomi-
nis poſitionem : ut, acerrimus, aceri :
fortiſſimus, fortis. ſic autem ut dixi-
mus declinari, compoſitio offendit : nã
huius compotis, impotem, compotem
facit. quod in ſimplici difficile inne-
nis, per compoſitionem agnoſcis faci-
lius. Idem ait Buccol. Ecl. 9. Nunc
uicti triſtes, impotes uoti, nam quo
modo uictores dicimus uoti compotes :
qui quod uolunt, faciunt : ſic uictos è
contrario, uoti impotes, qui non poſ-
ſunt facere quod uolunt. penultima a-
cuit. Vergili. Georgi. 4. Hæc potior
foboles, hinc cœli tempore certo. O-
uidi. Briffeis. At potius ſerues noſtra
munera uiuam. Iuuenal. Sat. 31.
Vel potius quantum Gradius Home-
ricus audis. Lucan. 3. Hoc potius
cinile geerent, ſic Graia iuuentus. Stat.

Syl. 1. Te potius præſſa ueheret Trito-
nia biga. antepe. acu.

POTICIUS, penul. cor. Verg. Aeneid. 7.
Seruauere diem, primus Poterius auor.
Idem 8. Iamque ſacerdotes, primuſque
Poticius ibant. antepe. acu.

POTIOR, penultima correpta. Ouidius
Leander. Siſte metum uirgo ſtabili po-
riere ſalute. Idem 2. Sic amet, ipſe
licet, ſic non potiatur amato. Idem 14.
Et potirentur ea, ſed enim ſuperabat
amando. Stat. Sylua. 2. Mœnia nos
doſto melius potirentur alumno. Idem
3. Nuntius inbriferæ potitur Thau-
mantide Iuno. Idem Thebaid. 6. Cru-
ra ſubit, cæptis non eualuere potiri.
Ouid. Metamorpho. 15. Rex eris,
& ſcepbro tutus potire perenni. Catul.
Liber ut innuptæ poteretur flore no-
ueræ. Vergili. Aeneid. 9. Si uerò ea
pere Italiam, ſcepbrisque potiri. Idem
3. Ni potitur, quid non mortalia pec-
tora cogis. Ait Seruius. Hoc uerbum
de his eſt, quæ permittent coniugatio-
nes : cum enim ſit tertix cõiugationis,
inſinitum modum a quarta facit, ut po-
tiri : unde plerique decipiuntur, ut po-
tiris dicant. Idem aſſerit Vbertinus in
Cic. Fam. 1. ad Lent. ibi. Explorantem
tibi ſit poſſe te illius regni potiri. admo-
nens, & frequenſius eſt tertix declina-
tionis in uerbo, excepto inſinitino, ubi
ſequitur quartam. de quo inquit Valla
lib. 3. cap. 34. Illud tamen ſciendum eſt
apud Oui. Met. 13. Tuque tuis armis
nos te potetetur Achille. Non potite
mur. antepe. breuia tertia, non longa,
ut a quarta coniugatione. Idem aſſerit
Raphael ibidem expoſitor, inquires.
Potetetur autem legendum eſt, ut ſit
tertix coniugationis, ita uerſu exigen-
te. Prifci. lib. 10. monet uerba in tior,
unum deponens tam tertix, quàm quar-
tx coniugationis inuenitur potior. Ver-
gili. Aene. 3. Ni potitur. Lucillius ta-
men produxit lib. 6. Deſicit alma Ce-
res, nec plebes pane potitur. quartæ cõ-
iugationis ſimiliter Neuus Iliadis 2.
Fœcundo penetret penius, thalamoq;
potitur. inſinitum tam. è ſecundum ſem-
per inueniri quartam coniugationem,
atque

atque participium. Cice. Offic. Omni Macedonum gazapotitus est. Idem de Inue. Si eo potu potiti essent. Luca. 5. Spiritus ingessit uati, tandemque potitus. pen. flec. Potior uero antepe. acu. Sta. Syl. 4. Nec post Sidonii lethum du cisire potita. Mar. 10. Gratulor, & multis nemo potire mihi. Idem. Quadrantes fiet quando potire mihi. Idem 1. Oc cubuit tandem cornuto ardore potitus. Ver. Aen. 11. Tandem liber equus, cam poque potitus aperto.

POTIO, pe. pro. Hora. Ser. 1. Potet aceriū age si & stramentis incubet inde. Mar. 1. Si non potares Sextiliane merū. Idē 2. Quæque Tyron toties epotauere lacerat. Idē 4. Pondero, potio, cano, ludo, lauo, ceno, quicquid. Idē 6. Ampullis potas semisupinus aquam. Idē 13. potabis liquidum signa morantia uenire. Luca. 9. Indiga cogatur laticis potare iuuenis. Oui. Met. 1. Incubat in felix limosaque, fuma potat. Idem 3. potat, & accumbit, cum parē quisque sua. Idem 15. Flumen habent Cicones quod potum saxea reddit. Idē de Ponr. 3. Qui potus dubium est, sistat alacritatem. Idem Fast. 1. Quo plus sunt potat plus sitiuntur aquæ. Claud. Littoris auriferum ueniam poturus Hydatpes. Cicero in Anton. Totos dies potabatur. pen. flec.

POTIOR, pen. prod. Hor. Ser. 2. Potorem cochlea nam læticia innatat acris. Idem. Potiores uel quod maledicunt liberius uel. Idem Epist. 1. Potiores bibuli media de nocte Falerni. pen. flec.

PRAEBEO, pen. cor. Ouid. Phil. Ille necis causam, præbuit ipsa manum. Idem Phædra. Nec tamen auroræ malè se præbebat amandum. Idem Dido. Quæ supererit, ne quid desit, præbebimus hosti. Idē Met. 1. Nullus adhuc mundo præbebat lumina Titan. Idem de Pon. 4. Col la boues nuceos certè præbere securi. Hor. Ser. 1. Conuiuiis præbebat aquam, uitriū hoc quoque; magnum. Oui. Met. 13. Præbita coniecto rupit precordia ferro. Cic. de Nat. Aer uitalem, & salutarem spiritum præbet animantibus. Idē pro Arch. Hæc studia rebus aduersus perſu

gium, ac solatium præbent. Idem Offic. Appetitum rationi obedientem præbeamus. antepenult. acu.

PRAECIPES, pen. pro. Ouid. Met. 2. Præcipites spatio terræ propiore feruntur. Ver. Aen. 2. Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Idem 5. Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto. Sil. 14. cura pudor tam præcipiti materna furori. penult. acu.

PRAECINO, pen. cor. Stat. Syl. 1. Præcinerem genitum, cui te ne Ceiberus omni. Idem Theb. 8. Præciner, & nulla feritur ab alite nubes. antepen. acu. Cicero Tusc. Ex epulis magistratum fides præcinitur.

PRAECEPTOR, pen. pro. Ouid. Fast. 6. Accedas mihi, non quas præceptor arandi. Mant. Qui sine lege, aliti, sine præceptoribus audent. penult. acu.

PRAECIPIO, pen. cor. Ver. Aen. 9. Nanque ita discens præceperat optimus armis. Ho. de Art. Quicquid præcipies, esto breuis, ut cito dicta. Cicero de Sen. Possis tamen Scipioni præcipere, & Lælio. Idem Epist. 9. Ut tute mihi præcipisti. antepen. acu.

PRAECIPVVS, pen. cor. Mart. 13. Mitte præcipuos nemoralis aricia porros. Stat. Theb. 9. Præcipuum tunc cædis opus Gradiue furebas. Vergil. Geor. 3. Corpora præcipue matrum leget optima totum. Idem Aen. 1. Præcipue pius Aeneas nunc acris Oronti. Idem. Præcipue inelix pesti deuota futuræ. Iuu. Sat. 3. Et quos præcipue fugiam, prope rabo sateri. pen. acu.

PRAECIPITO, pen. cor. Luca. 6. Præcipitauit Arar submisso uertice montes. Idem 7. Præcipitare cupit segnis pauidusque uocatur. Idem 10. Præcipit glacies ingresso uere tumescit. Ouid. Fastor. 4. Iussit & amissos præcipitauit equos. Vergil. Aenei. 2. Præcipitat, sua dentque cadentiæ sydera somnos. Idem. Præcipitare iubent, subiectisque urere flammis. Idem 8. Præcipitare moras, nec plura effatus, at illi. Stat. Theb. 5. Præcipitare colos, plenisque, adfringere paruos. antepen. acu. Ouidi Ariadne. Membraque sunt niduo præcipitata

pitata toro. Idem Met. 3. Præcipitata uia est, dominum retinentibus illis. penult. Æst. Cicero Tusc. Qui se è Leucade præcipitanerit. Idem de Leg. Fibrenus ex eo loco præcipitat in Lirem. Idem de Somn. Loca ubi Nilus præcipitat ex altissimis montibus. antepen. acu.

PRÆCISVS, pen. pro. Stat. Sil. 2. Præcisus squamis audis bibis anguis Ophelim. pen. flest.

PRÆCLARVS, pen. pro. Verg. Geor. 4. Vna tenes quid me præclara stirpe Deorum. pen. flest.

PRÆCLVDO, pen. pro. Oui. Met. 2. Plura loqui, uocisq; meæ præcluditur usus. Idem 1. Sed nocet esse Deum, præclusa que ianua lethi. Stat. Achil. 1. Nunc impar tibi nare genus, præclusaque lethi. penult. flest.

PRÆCO, pen. pro. Iuu. Sat. 1. Agnitus accipies iuber a præcone uocari. Idem 3. Hic plaudat nitidi præconis filius inter. Idem 7. Præcones fieri cum desertis Aganippe. pen. flest.

PRÆCONIYM, pen. cor. Claud. Augustus sed falsa pii præconia sumpsit. Oui. de Trist. 4. Nostra per immensas ibunt præconia gètes. Idem 2. Inuenies uestri præconia nominis illic. Ver. Aen. 13. Ex tollunt, & uera canunt præconia uoces. Idem. Hanc flammam uentura tuæ præconia gentis. Mant. Ingeniis, pietate, fide, præconia quorum. antepen. acu.

PRÆCOQVA, pen. cor. Mart. 13. Vilia maternis discedens præcoqua ramis. antepen. acu. Præcox. pen.

PRÆDO, pen. pro. Oui. de Trist. 2. Præda fuit canibus non minus ille suis. pen. acu. Oui. Meta. 12. Er pholus, & meleus Abas prædator aprorum. Stat. Theb. 4. Prædatoris equi sequitur uestigia Tygris. pen. flest.

PRÆLVVS, pen. prod. Sta. Syl. 1. Prælus, mitior ille calor quo sepe tepebat. pen. flest.

PRÆDICO, pen. pro. Oui. de Pont. 3. Hæc duce prædico, uatienorque Deo. Verg. Georg. 3. Prædicam, & repetens iterumque, iterumque monebo. penult. flest. Dico, cas: prædico cas: indico, as, penult. cor. antepenult. acu.

Vide Dico, cas. Cicero in C. Id temporis esse prædixeram. Idem de Ar. Nō obscure nobis paulū antè prædixerunt. Idem de Or. Ego de te oratore sic prædico, prædico, cas. Mant. Prædicat ex Lybia, ex Gallis ex urbe Saganto. antepenult. acu.

PRÆDITVS, pen. cor. Lucr. 3. Inter se sunt conforti prædita uita. Sil. 14. Nā que bis Oëonius nondum rex prædixus annis. Lucr. 4. Quandoquidem simili specie sunt prædita rerum. antepen. acu.

PRÆDIYM, pen. cor. Hor. Ser. 2. Seruius Oppidius canulini duo prædia diues. Idem 2. Prædia Cæsar, an est Italia tellure daturus. antepen. acu.

PRÆDO, pen. pro. Luca. 2. Prædonem sequere maris lassata triumphis. Oui. Fast. 2. Romule prædones, & Reme, dixit, agunt. Idem 4. Atneque Persephone digna est prædono marito. Ver. Aen. 10. Nunc ad hinc, donec prædonis corpore raptis. Mant. Prædabatur opes, insidiabatur honori. pen. acu.

PRÆFERO, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Bacche fidem præstita, nec præfer amoribus ullam. Cicero pro S. R. Avaritiam præfers. Idem Att. Præferre aliquem omnibus. antepen. acu.

PRÆLATVS, pen. pro. Iuu. Sat. 5. Pone ro Zelotypo iuuenis prælatus Hyarbar. Oui. Met. 14. Quæ tibi prælata est, uenerisque offensa repulsa. Idem 13. Nonus in officio, & prælatus munere sortis. penult. flest.

PRÆLIYM, pen. cor. Luca. 3. Sæua tribunitiæ uouerūt prælia, diræ. Ver. Geo. 4. Mores, & studia, & populos, & prælia dicam. Ait Seruius Aen. 8. ibi. Quorum de numero, qui sese in bella sequantur. Bellum est tempus omne, quo uel præparatur aliquid pugne necessarium, uel quo pugna geritur: prælii autè dicitur conflictus ipse bellorum. antepen. acu.

PRÆLYM, pen. prod. Mart. 1. Non hæc Pelignis agitur uindemia prælis. Stat. Syl. 2. Virtur, & prælis, non inuidet uia Falernis. Ver. Geor. 1. Cola que prælorū fumosis deripe tectis. Ait Seruius. Quæ los, per quos uinū defluit, qui & si a colando dicti sunt: præla autè crabes sunt, quibus

quibus unā iam calcata præmiur : pen-
nult. acu.

PRÆMIUM, pen. cor. Verg. Aen. 5. In
uitat præciis animos, & præmia ponit.
Idem 11. Multaq; præterea Laurentis
præmia pugnae. Ait Sertius. Nā præda
est quæ deripitur: præmium, quod offer-
tur. Idem Geor. 2. Præmiaque in gētes,
pagos, & compita circum. antepe. æu.

PRÆNESTINA, pen. pro. Siat. Syl. 1. Et
Prænestinæ poterant migrare sorores.
Oui. Fast. 6. Et prænestinæ mœnia sacra
dex. Ver. Aen. 7. Hæc prænestinæ funda
tor desuit urbis. pen. fleet.

PRÆNFSVS, pen. pro. Oui. Ariadne.
Thesea prænsura semisopita manus. pe-
nult. fleet.

PRÆPATIO, penult. cor. Hor. Epist. 2. Sul-
cos, & uineta crepat mera, præparat ul-
mos. Cicero Off. 3. Ad uitam agendam
præparare res necessarias. Idem Qu. Fr.
Appius miscet Hircius præparat. ante-
penult. acu.

PRÆPEDITIO, penult. cor. Oui. Hypermetest.
Et subitus dextræ præpedit ossa tre-
mor. Lucr. 3. Lumina luminibus quia
uobis præpeditiuntur. Idem. At quæcun-
que queunt cōturbari, inque pediri. Ci-
cero. pto Rab. Qu. Scævola confestus
senectute, & præpeditus morbo. ante-
penult. acu. pen. fleet.

PRÆPES, pe. pro. Oui. Herm. Succubuit
telis præpetis ipse Dei. Idē 4. Atq; Io-
uis præpes uacuo cū uidit in aruo. Idē
13. Præpetibus subitis nomen facit au-
tor ab illo. Sta. The. 6. Venerat auxilio,
Piscæq; præpetis Idæ. Ver. Aen. 5. Acer,
anhelanti similis, quem præpes ab Ida.
Idē 6. Præpetibus pennis ausus se crede
re cælo. Idem 3. Et uolucrū linguas, &
præpetis omnia pennæ. Ait Sertius. A-
ues aut oscines sunt, aut præpetes osci-
nes ore futura prædicunt, ab os & cano.
præpetes autē uolatu significat, sed præ-
petes aut superiora tenet, & præpetes di-
cuntur aut inferiora, & dicuntur inferæ.
Præpetes autem ideo, quia omnes aues
superiora perunt uolantes. pen. acu.

PRÆPOSTERVS, pen. cor. Lucr. 3. Mem-
brorum ut nunquam existat præposse-
rus ordo. antepen. acu.

PRÆPUTIUM, pen. cor. Iuu. Sat. 13.
Qua pater abstulit mox & præputia
ponunt. Idem 6. Impatiensque morę
pauet, & præputia ducit. antepenultima
acuit.

PRÆSAGIUM, pen. cor. Luca. 1. Terrue-
rant facis hæc pauidam præsagia plēbē.
Oui. de Trist. 4. Si quid habet igitur uer-
tum præsagia ueri. Idem in Ibin. Et ne
longa suę præsagia diceret horę. Idem
Met. 15. Nate dea, si nota satis præsagia
nostre. Idem 6. Vix dixit, timuitque
suę præsagia mentis. antepen. acu. Siat.
Syl. 1. Nobilitas gauisus colit, præsagaq;
forme. Oui. Met. 2. Imposuitque comę
radios, præsagaque luctus. Mant. Ingres-
sura uenit Simeon præsagus, & quo.
Claud. Imperii lux illa fuit præsagus
obibat. pen. fleet.

PRÆSCIVS, pen. cor. Ouidi. Met. 13.
Præscia uenturi genitrix Neleia lethi.
antepen. acu.

PRÆSEPE, pen. pro. Verg. Buc. Cum
primum pasci repetent præsepia tauri.
Idem Geor. 4. Ignauum lupos pecus &
præsepibus arcent. Idem Aen. 7. Scitę
rique sues atque in præsepibus urfi. Idē.
Stabant trecentum nitidi in præsepibus
altis. Oui. Met. 2. Ambrosię succo, sara-
rosque præsepibus altis. pen. acu.

PRÆSENS, pe. pro. Ouidi. de Pont. 4.
Et certam præsens uix habet hora si-
dem. Idem 14. Sen dea tu præsens, seu
dictis gratissima dixit. pen. acu.

PRÆSERTIM, pe. pro. Hor. de Arr. Liber
& ingenuus præsertim census eque
strem. Mantuan. Præsertim aridas quo-
rum spirabat in orbem. penult. acu.

PRÆSES, pen. pro. Mart. 10. Est mihi
sitque precor longum te præside Cęsar.
Met. 4. Is quoque quo fuerat leuior sub
pręside pontus. Idem 14. Sirenum sco-
pulos, orbatæque præside pinus. Idem 1.
Pręside rura Deo nemorum sacrata su-
bibis. pen. acu.

PRÆSIDIVM, pen. cor. Iuu. Sat. 11.
Pręsidia afferimus nauem factura mino-
rē. Idē 7. Pręsidia atque croceę mem-
brana tabellę. Onid. de Pont. 4. Pieri-
dum lumen præsidiumq; fori. Mart. 12.
Pręsidet huic illi, res acetheris, altus

hono-

honorem. Ouid. Fast. 1. Præfideo foribus cœli cum nitibus horis. Idem Philis. Iunonemque toris quæ præfidet alma maritis. Cicero in Ver. Dex. quæ cunctæ Siciliæ præfidentis. Idem in An. Senatus ille, qui quondam florens ubi terrarum præfidebat. antepen. acu.

PRAESTO, pen. pro. Ouid. de Pont. 4. Nā cum præfiteris uerū mihi semper amorem. Sil. 13. Præstabat laurens membrorum uiole laburnus. Mart. 1. Præstitit exhibitus tota tibi Cæsar arena. Idem. Diues Cæsarea præstitit unda tibi. Verg. Aen. 1. Quos ego sed motos præstat cōponere fluctus. Ait Seruius. Et notandum est setimo, & per se plenus est, & tam accusatiuo iungitur, quam septimo: dicimus enim & præstat illum, & præstat illo. Idem 11. Ibo animis contra: uel magnum præstat Achillem. idest: melior illo sum & præsto illi dicimus. Cicero in Cæs. Tanto ille superiores gloria uinceret, quanto tu omnibus præstitisti. Idem de Fin. Virtus præstat omnibus. Idem. De Nat. Ratio est, quæ præstat omnibus.

PRAETER, pen. pro. Ouid. Fast. 3. Præteriturus eram gladios in principe fixos. Vide Regulas nostras

PRAETORIVM, pen. cor. Iuu. Sat. 1. Criminibus debant hortos, prætoriam mensas. Ver. Geor. 4. Et circa regem, atque ipsa prætoriam densæ. Stat. Syl. 2. Surrentina tuus spectat prætoriam limon. antepenult. acu. Iuue. Sat. 1. Nobiscum, da prætori, da deinde tribuno. Idem 8. Nec dubitant cælli prætoris nendere ludis. pen. acu. Mart. 8. Spe de prætoritia folium mihi Paule corona.

PRAETEXTATUS, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Sic prætextatus referunt artaxata mores. pen. fleet.

PRAETEREO, penult. cor. Ouid. Metamorphos. 2. Prætereunt ortos idem de partibus euros. Idem de Trist. 1. Prætereactas nomina findat iter. Idem de Pont. 4. Sed tantum uirtus alios tua præterit omnes. Vergi. Georg. 2. Non dum hyemem contingit equis, iam præterit æfas. Mantua. Prætereo geminis murum fomentaque matris. antepenult. acu.

nult. acuit. Cicero de Fin. Quos modo præteribamus. Idem pro Cecin. Tamen si de hoc iudicio multa prætereo. Idem Att. Et quod penè præterit. Idem pro Clu. Nam illud me non præterit. Idem Att. Atque illud non quo præterire.

PRAETEREA, penult. corr. Ouidi. Medea. Semina prætereæ populos genitura iuberis. Idem Fast. 5. Est breue prætereæ, de quo mihi quætere restat. Idem de Pont. 4. Addita prætereæ uitæ quoque multa tuendæ. Vergil. Aen. 3. Prætereæ si qua est Heleno prudentia nati. Ait Priscianus capi. de Aduerb. Vel composita, ut prætereæ, intereæ, posteæ, anteæ, quæ omnia produciunt a terminalem, uel ablatiui sunt nominum, qui pro aduerbiis ponuntur. Vide Intereæ.

PRAETERITVM, pen. corr. Horat. Ser. 1. Præterita, & casu nunc respondere uadato. Ouid. Oenone. Præterito magis est ille pudendus amor. Ouidi. de Trist. 2. Multaque præteriti uerba pudoris habet. Mart. 10. Præteritoſque dies, & totos respicit annos. Mant. Præteritis sicut numeri prænnati omen. antepen. acu.

PRAEVITIO, pen. cor. Ouid. Met. 14. Hunc dea præuicit, portentisique uenenis. antepen. acu.

PRAEVSIVS, pe. pro. Ver. Aen. 7. Scipitibus duris agitur, sudibusque præuistis. Ait Seruius, præ breuis sit propter sequentem uocalem in una parte orationis factum tolerabile est, quia compositus est setmo. pen. acu.

PRAGMATICVS, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Inde cadunt partes in fœdera pragmaticorum. Martialis. 12. Vendere pragmaticus nunc canis agricolas. antepenult. acu.

PRASINVS, penult. cor. Mart. 10. De nostra prasina est synthesis empta toga. Idem 11. Sæpius ad palmam prasinum post fata Neronis. Idem. Vici nimirum, non Nero, sed prasinus. Idem 13. Et nomen prasini Porphyrius habet. Idem 14. Si Veneto, prasinoque faues, quid coccina sumis. antepenultima acuit.

PRATENSIS

PRATENSIS, penultima producta. Horat. Ser. 2. Hoc teneram faciet pratensibus optima fungis. penultima acuit.

PRATY'M, pen. prod. Mart. 1. Quaque uirent lachrymis, humida prata meis. Verg. Buc. Claudite iam riuos, pueri, sat prata biberunt. Idem. Ipse sed in pratis aris iam suauis rubenti. Ouidi. de Trist. 5. Nec frondem in siluis, nec apertum mollia prato. Stat. Syl. 3. Aut uenia nouis expirat purpura pratis. Claud. Circuit, & fuluo defendit prata Metallo. pen. flect. Vide Acetum.

PRAYVS, pen. prod. Horat. Ser. 2. Parebit prauis docilis Romana iuuentus. Idem. Integer est animi? Ne dixeris ergo ubi praua. Idem. Epist. 1. Cuius & prauae sectum stomacheris ad unguem. Idem 2. Nec prauis factis decorari uersibus opto. Idem Ser. 2. Nequitia, & nugis prauorem, & amore gemellum. pen. flect.

PRAXITELES, pen. cor. Stat. Syl. 4. Praxitelis quod ebur Pisce pollice rasum. Prop. 3. Praxitelem Parius iudicat arte lapis. antepen. acu.

PRECOR, pen. prod. Ouid. Penel. Est tibi, sitque precor natus, qui molibus annis. Idem. Metamorphosis. Signa dei uenisse Deum, uulgusque precari. Idem. Dixerat, & flebant, placuit caeleste precari. Idem 2. Parce, precor, mater, quocunque est faucia, clamar. Idem. Fallor. 3. Illa precabatur tonitrua dedit omnia leuo. Hor. Ser. 1. Nascedi nus ad huc tibi diis quocunque precaris. Vergil. Aeneid. 12. Quam pro me curam geris, hanc precor optime pro me. Idem. Georg. 4. Oceano libemus, ait, simul ipsa precatur. pen. acu. Stat. Theb. 9. Arma tamen frustra superos, Triumque precatus. Ouid. Meta. 15. Insistite, prisque Deos a more precatus. Cicero de Nat. Quid ueneramur, quid precamur Deos? Idem. Stulticia est a quibus bona precamur, ab illis dantibus nolle sumere. penultima acuit.

PRICARIVS, penult. corr. Ouidi. Met. 9. Arma aliena moues, quem forma pre-

caria cælat. Claud. Et Diomedis tantum precariis ausis. autepenultima acuit.

PRECES, pen. cor. Ouid. Met. 1. Atque ita si precibus, dixerunt uumina iustis. Idem de Trist. 1. Terribilisque notus iactat mea uerba, precesque. Sil. 14. Iungebatur preces, atque addere uerba parabat. Stat. Syl. 1. Connubii redcut animo iam dona precesque. penulti. acu.

PREMO, pen. cor. Ouid. Phyllis. Cum premerat portus classis itura meos. Idem. Medea. Insolito premeres uomete colla bouum. Idem. Metamorphosis. 1. Cura Dei totidem plage tellure premuntur. Idem 2. Propositumque premit, flagratque cupidine currus. Idem de Tristib. 1. Illum Neptuni nie Iouis ira premie. Idem de Pont. 4. Conspicuum signum cum premiet altus abur. Stat. Syl. 1. Hic premitur fecunda quies, nirtusque serena. Vergili. Buccoli. Pinguis & ingratis premeretur casus urbi. Idem. Aeneid. 8. Accipere ingentique urbem obsidione premebat. Idem 9. Caniciem galea premimus, semperque recentes. Martial. 1. Et fessum tu midus iam premeretur aquis. Cicero de Or. Cum inuidia, & odio populi Galba premeretur. Idem pro S. R. Que necessitas te tanta premebat? Idem de D. Galli cantu, plausuque premunt alas. pen. acu.

PRETIDES, pen. cor. Ver. Buc. Pretides implet uat falsis mugitibus agros. antepenult. acu.

PRETIOSVS, penult. prod. Ouid. Metamorphosis. 1. Auro deterior, fuluo pretiosius ære. Idem 8. Ille mihi est auro pretiosior, illa beatam. Idem de Pont. 3. Nec tamen hæc loca sunt illo pretiosa metallo. Martial. 1. Amphora non meruit tam pretiosa mori. Idem 6. Propter uicinum qui pretiosus erat. Idem 13. Et pretiosa tibi uellera, uina mihi. Claud. Tempestas pretiosa Tagi non stagna rubentis. Luca. 2. Admouisse hyemem tecto pretiosaque uestis. pen. flect.

PRITYM, penult. prod. Qui. Meta. 13. Crimi-

Crimina uidistis, pretioque obiecta petebant. Verg. Aen. 5. Inuitat pretis animos, & premia ponit. Sil. 1. Tum pretio mercata locos noua mercania ponit. Luca. 1. Nec pretium tanti cellus, pontusque furoris. antepen. acu.

PRIAPY, pen. pro. Vergi. Buc. Sinum laetis & licet tibi loca Priape quorannis. Idem Georg. 4. Helleipotiaci seruet tuta tela Priapi. Idem de Priapo. Quem puero legem fertur dixisse Priapus. Idem. Imposuit mense nude Priape tuæ. Tibul. 1. Terreat ut sua falce Priapus auct. Iuue. Sat. 2. Attolens oculos uidet ille Priapo. pen. fleet.

PRIAMVS, pen. corr. Ouidi. Penel. Vix Priamus tanti, coraque Troia fuit. Idem. Hic steterat Priami regia celsa senis. Idem de Trist. 1. Si doliuit Priamus tunc cum contraria uersus. Mart. 7. In Priami cyathis Astianactabibes. Verg. Aeneid. 5. Nomen aui referens Priamus tua clara Polyce. Idem 3. O felix ante alias Priameia uirgo. Ouid. Met. 13. Chora parens, hic est dicet Priameia coniux. Idem. Oenone. Qui nunc Priamides, absit reuerentia uero. Idem Paris. Hanc tibi Priamides mitto Ledeæ salutem. Idem Fast. 6. Est quas Priamides in aquosæ uallibus Idæ. Idem Met. 15. Priamides Helenus flepti dubioque saluti. Ver. Aen. 3. Priamides multis Helenus comitantibus affert. Patronymicum primam producit. antepenule. acuit.

PRIDEM, pen. pro. Hor. Epist. 1. Iam pridem castra legionibus arua bouemque. Iuuen. Sat. 3. Iam pridem Syrius in Tyberim deluxit Orontes. Ouid. Fast. 2. Nomina iam pridem tu pater orbis eras. Mart. 3. Stare Luperce tibi iam pridem mentula desit. Luca. 2. His sedet castris iapidem Cæsaris armis. Stat. Syl. 1. Respice lieu tanti pridem securus alumni. pen. acu.

PRIMÆVVS, pen. pro. Ver. Aeneid. 9. Et Lycus elapsi, quorum primæuus Helenor. Idem 10. Hic curibus fidens primæuo corpore clausus. Sil. 14. Prinæuo celsis scæptis exitiale Nepoti. Flacc. 2. Regifico ceatrumque parens primæ-

ua ministri. penult. acuit.

PRIMIGENA, pen. cor. Mant. Primigenas autem fruges sibi uendicari æstas. am. repen. acu.

PRIMITIÆ, penult. cor. Ouid. Fast. 3. Primitias magno se posuisse Ioui. Idem 2. Primitias Cereri farra rosæta dabant. Idem Met. 10. Primitia frugum dat spica sarta suarum. Vergi. Aen. 11. Primitiæ iuuenis miseræ bellicę propinque. Idem 10. Primitiæ, manibusque meis Mezentiis hic est. antepen. acu.

PRIMORDIA, pen. corr. Sil. 1. Iamque adeo magni reperam primordia motus. Luca. 2. Aut grauitate sua ferri primordia rerum. Ouid. Met. 15. Hec tamen ex aliis generis primordia ducunt. Idem 5. Aspice, ait, Perseu nostræ primordia gentis. antepen. acu.

PRIMORES, pen. pro. Sil. 5. Talia Coiunus, primoresque addere possim. Hora. Ser. 2. Primores populi arripuit, populumque tribuni. Iuue. Sat. 15. Visa inimicorum primoribus, ac ducibus nec. Verg. Georgi. 2. Primoresque patrum Fabius Tyrintia proles. Idem Aenei. 9. Primorum manus ad portas, iuuenumque, senumque. Ait Seruius. Genitius hic uenit ab eo, quod est hi primores, si citi hi proceres: quorum nominum nominatius singularis non inuenitur: licet dicamus huius primoris. pen. acu.

PRIMVS, pen. pro. Ver. Buc. Hic mihi responsum primus dedit ille petenti. Ouidi. de Trist. 1. Attonitum, qui me memini charissime primus. Stat. Syl. 1. Primus iter nostris ostendit in æthere diuis. Luca. 1. Fraterno primi maderunt sanguine muri. Ver. Aen. 1. Arma, uirumque cano Troiz qui primus ab oris. pen. fleet.

PRIMATES, pen. pro. Mant. Taliter exarsit quando ex primatibus urbis. Idem. Ambrosius uerū genus a primatibus urbis. pen. acu.

PRINCEPS, pen. pro. Ouid. Fast. Principis ut uario missa legendo Deo. Martial. 1. O dulce inuicti principis ingenium. Mant. Principibus, legi, & iusto dominantibus armis. penult. acuit. Lucr. 1. Aut sine principali aliquo leuiore

uiore creata est. penult. fleſcit.

PRINCIPIVM, pen. corr. Ouid. Met. 15. Principio terram, ne non æqualis ab omni. Idem 2. Sors mea principii fuit irrequieta, pigetque. Verg. Buc. Ab Ioue principium multæ Iouis omnia plena. Stat. Theb. 8. Principium pugnarum Asopius Hypſeus. Flac. 2. Principio morbi, cœloque exacta sereno. antepen. acu.

PRIOR, pen. cor. Verg. Georg. 1. Poma que degenerant succos oblata priores. Idem Aen. 1. 2. Sic prior Aeneas, sequitur, sic deinde Latinus. Oui. Medea. Orsus infido sic prior ore loqui. Iuu. Sat. 1. Sed libertinus prior est: prior inquit, ego adsum. pen. acu. Lucr. 6. Inque dies magis hi uictum uitamque priorem. penult. fleſcit.

PRISTINVS, pen. cor. Oui. Met. 3. Non sua fluxerunt, mens tantum pristina mansit. Verg. Aeneid. 12. Excidit, atque nouæ radiere in pristina uires. Idem 10. Affuit, & Mnestheus quem pulsi pristina Turni. antepen. acu.

PRIVERIVM, pen. prod. Verg. Aen. 11. Priuerno antiqua metabis excederet urbe. pen. acu.

PRIVIIGNVS, pen. pro. Iuuenal. Sat. 5. Priuignoque datum facinoræ grauiora coactæ. Idem. Nemo uetat iam priuignum occidere fas est. Horat. Epist. 1. Claudius Augulli priuignus scire laboro. Prop. 2. Procul priuigno non nocitura suo. Oui. Phædra. Nec quia priuigno uideat coitura noueres. Idem. Dicat priuigno fida nouerca meo. penult. acuit.

PRIVO, pen. pro. Stat. Theb. 2. Priuare re fide uitam miserandus inerti. Lucan. 2. Non quia te superi patriæ priuare su pulchro. Idem 8. Posse putat neu te sceleris priuauerit hospes. Lucr. 5. Denique eos uita priuarent uermina ferra. Luca. 2. Nunc quoque ne lassum teneat priuata senectus. Ouid. de Pont. 1. Sub iare priuato tutius esse putant. Idem 2. Sunt mea priuati nil habet illa domus. Mart. 10. Priuatos gaudet nunc habitare lares. pen. fleſcit.

PROAUVVS, pen. cor. Oui. Canace. Quid

iubat admotam proauorum nomina cœlo. Idem Helena. Iuppiter ut socii proauus taceatur, & omne. Idem Met. 13. Nam genus, & proauos, & que non fecimus ipsi. Stat. Theb. 10. Quæque nouum proauum tellus effloruit arinis. antepen. acu.

PROBO, pen. corr. Ouidi. Phyll. Exitus acta probat, exeat successibus opto. Idem Brisseis. An tantum duni me caperes, fera bella probabas. Idem de Tristib. 1. Inque suis amat hanc Cæsar in hoste probat. Idem de Pont. 1. Quam iudicio si qua probata proba est. Idem 2. Vulgus amicitias utilitate probat. Idem Met. 1. Quamquam inuita probat, nec non & cuius, & unde. Idem 2. Et patrio pater esse metu probor, aspice uultus. Idem 3. Sola Iouis coniux non tam culper ne, probet ne. Idem 14. Aspicias, hæcque probes ab imagine ueram. Mart. 5. Non est inquit idem mihi to plus esse probabo. Stat. Syl. 1. Grande quidem, rarumque uiris, quos ipsa probauit. Idem 4. Non siliis malle oculis Lysippe probari. Claud. Gloria fusæ probi quam nec uentura tibi leunt. Mart. 10. Improbata Massiliæ quicquid fumaria coquat. penult. acuit. Ouidi. Met. 2. Probatura pater aliquando fulmina ponat. Cicero Att. Quos, ut spero, tibi ualde probabo. Idem. Spero tibi me causam probasse. Ide pro Qu. R. Quod tibi probare non possit.

PROBRO, pen. pro. Ouid. Met. 13. Corripuit trepidoque fugam, exprobrauit amico. penult. acu. Sil. 11. Diuicis probrosus honor lacerabat hiantem. penult. fleſcit.

PROBINVS, pen. pro. Claud. Pro Polluce, rubens, pro castore flamma Probinus. Idem. Quem prius aggrediar ueteris quis fata Probinus. pen. fleſcit.

PROBITAS, pen. cor. Mant. Illa netus probitas studio, atque labore Cleonia. Anſo. Tanta illi nostra est, de probitate fides. Stat. Syl. 1. Lumine demissam, & dulci probitate rudentem. Ouid. de Art. 1. Gaudet & improbitas muneris instar habet. Idem de Trist. 5. Et tantum probitas irreprehensa fuit. Iuuen. Sat.

- Sae. 1.** Si vis esse aliquid probitas laudatur, & alget. Stat. Syl. 3. Sed probitas & opaca quies, & sordida nunquam. antepen. acuit.
- PROCVTES**, proc. pro. Ovi. Penel. Cum fuerit Scyron lectus, totiusque Procvstes. pen. acu.
- PROCLAMO**, pen. pro. Iuu. Sat. 1. Quid non proclames in corpore iudicis illa. pen. flecit.
- PROCAIX**, pen. corr. Stat. Syl. 1. Baedamque procax myitis hederisque soluta. Verg. Aeneid. 1. In uada caeca tulit, peniculusque procacibus austris. Hor. Ser. 2. Ante larem propium uelcor, uernasque procaces. Ouid. de Tristib. 2. Cinna quoque his Comites, Cinnaque procacior anser. Sil. 8. Longa procax hinc ausus opes, largulusque rapinae. penult. acuit.
- PROCEDO**, pen. prod. Luca. 3. Tunc ad operta leui procedit uinea terra. Verg. Aeneid. 1. 2. Proceat legio Ausonidum pilataque plenis. Idem 3. Proceat, & patriam Troiam simulataque magnis. Idem 8. Proceat, gressumque canes comitantur herilem. Idem 12. Proceat castri, putaque in ueste sacerdos. Cicero de Fin. Longe ad uirtutem processerunt natura, & doctrina. Idem Tusculanum Tempus procedens mitigat aegritudinem. Idem pro Sest. Huic aduerbium uenienti ciuitas obuiam processit. penultima flecit.
- PROCELLA**, pen. pro. Ovi. Dido. Quod tibi malueram sine me debere procellis. Idem de Tristib. 1. Et mea cimba semel uasta percussa procella. Idem Met. 13. Ne non ex aliqua uestra sensisse procellam. Hora. de Art. Serpit humi totus, nimium timidusque procellae. Vergili. Aen. 1. Vna eurusque, notusque ruunt, creberque procellis. Ait Seruius. Procella uis uentorum cum pluuia dicta procella ab eo, quod omnia percellat. penult. acuit. Sil. 14. Quaeque procelloso Cephealeis ora profundo. Ouidi. Phill. Alba procellosos uela referre notos. penult. flecit.
- PROCBRES**, pen. cor. Iuu. Sat. 2. O proceres censore opus est, an aruspice nobis. Luca. 5. Romanos cepit proceres, secretaque rerum. Ouid. Fast. 4. Mittuntur proceres Phrygiae tunc sceptrata tenebat. Idem Met. 8. Et uulgus, proceresque gemunt scissique capillos. Vergil. Aen. 1. Post alii proceres cythara crinitus Iopas. Ait Seruius. Proceres autem idem secundum Varro nem principes ciuitatis dicuntur, quia eminent in ea, sicut in aedificiis mutuli quidam, hoc est, capita trabium, quae proceres nominantur. Idem 10. Tor lecti proceres, tot denis nauibus ibant. Stat. Syl. 1. Aufonios inter proceres, scietemque; Quirini. antepen. acu.
- PROCBRES**, pen. prod. Ouid. Paris. At dua proceris spoliantur Gargara paruos. Verg. Buc. Corticis atque solo proceras erigit alnos. Idem Aen. 12. Conspetu in medio procerum tum rite sacratas. Catul. Plangebant alii proceris tympana palmis. Hora. Ser. 2. Proceros odisse lupos, quia silices illis. Stat. Thebai. 1. Ceclior ille gradu proceras in membra simulque. Idem 4. Hic rursus simili procerum uallante corona. penult. flecit.
- PROCBSSVS**, penult. prod. Iuu. Sat. 1. Nunc uia processus uetulae uestigia beatæ. Vergil. Georg. 3. Sint in processu, cepit crudescere morbus. penultima acuit.
- PROCHITA**, penult. cor. Verg. Aeneid. 9. Tum sonitus Prochita alta tremis, durumque cubile. Iuu. Sat. 3. Seclusus ego uel Prochitam proponam suburram. Ouidi. Meta. 14. In Arimen, Prochitenque egit, sterilique locatas. Stat. Syl. 2. Hec uidet inarimen illi Prochita aspera paret. Sil. 8. Non Prochitez, non ardentem fortita Tiphoea. antepenult. acu.
- PROCIDO**, pen. cor. Stat. Theb. 9. Procidit, & tali lacrymas cum uoce profudit. antepen. acu.
- PROCLINATVS**, pen. pro. Ovi. de Trist. 2. In proclinas omne recumbit onus. penult. flecit.
- PROCVBO**, penult. corr. Verg. Georg. 3. speluncæque tegant, & saxea procubet umbra. Et procumbo dicimus, quorum cadem

eadem sunt præterita. Ovi. Herin. Condidit in molto, procubuitque toro. Idē 2. Tempa deæ longa procubuerē die. Idem de Pont. 1. Condidit in domini, procubuitque caput. Idem 3. Non licet ante ipsos procubuisse Deos. Iuue. Sat. 3. Nam si procubuit qui saxa ligustica portat. Vergil. Aenei. 11. Procubuit moriens, & humum semel ore momor dit. Idem 8. Procubuit, iuridique in littore conspicitur sus. antepenultima acuit.

PROCVTCO, pen. pro. Ouidi. Met. 8. Is modo crescentes segetes proculcat in herba. penult. acu.

PROCVTVS, pe. cor. Ovi. de Pont. 4. Calimachi Proculus molle teneret iter. Mart. 1. Sed Proculi nitidas officiose lares. Idem 11. Caius ut fiat Iulius, & Proculus. Auso. Irascor Proculo cuius facundia tanta est. Iuue. Sat. 2. In Proculas & Pollineas, & mœcha Labulla. Idem 5. Vnciola Proculus habet, sed Gillo deuncem. Horat. Carm. 2. Viuet extento Proculus xuo. Mart. 10. Diffidium non est Procleia lucrum est. Idem. Mense nono Iani ueterem Procleia maritum. pen. Proculus uerō. antepen. acu.

PROCVRATOR, pen. pro. Mart. 5. Procuratorem uultu, qui præferat ipso. Verg. Aen. 9. Procurate uiri, & pugnam sperate parati. Ovi. Fast. 1. Risit & his inquit facito mea tela procures. Accius. Exercent epulas læti famulosq; procurat. Cicero Att. Nunc Romæ omnia negotia Lentuli procura. Idem. Procura, quatuor lacunæ est, Precianam hæreditatem. pen. flect.

PROCLIVS, pen. pro. Lucr. 3. Quin procliuus, iras decurrat ad acres.

PROCVL, pen. cor. Ovi. Laodom. Funera conspiciunt, nec procul hostis erit. Idē Met. 2. His quoque laudatis protul est, ait, orbiter omnis. Idē 1. Procul hinc, dixit, nec sacros pollue fontes. Idem de Trist. 1. Tres procul obscura latitantes parce uidebis. Mant. Bis sinodus posci procul usque a flumine Nilo. Ver. Buc. Et iam summa procul uillarū culmina fumant. Idem Aen. 6. Aduentante dea

procul, o procul esse profanū. pen. acu. **PROCVNO**, pen. pro. Ver. Geor. 1. Marcare datur durum proculdit arator. Lucrēt. 4. Dum uenit ad nostras acies proculdit, agitque. Cicero de Or. Non solum acuendū nobis, neque procudenda lingua est. pen. flect.

PROCVS, pen. cor. Ovi. Met. 2. Diuicibusque prociis ne me contemne, pecebar. Idem Fastor. 9. In thalamos uenere proci proci natus in illis. Idem de Pont. 3. Instantes uelles fallere nupta procos. Idem de Art. 1. Nec fuerant liquido pulpita rubra proco. Idem Penel. Turba ruunt in me luxuriosa proci. Stat. Syl. 5. Dulichiiue proci nec qui fraternus adulter. Flac. 5. Expedit, totque ora simul uulgata procorum. Ver. Aen. 12. Me natam nulli ueterum sociare procorum. penult. acu.

PROXO, pro. cor. Stat. Theb. 1. Hos prodire iugis illos è nallibus imis. Mart. 4. Et sine te nulli, fas prodire tribuno. Ouid. Fast. 1. Quod facis est utero matris, dum prodeat infans. Idem 1. Prodierrat, proditis bellum, quod pugnat utroque. Hor. Epi. 1. Est quoddam prodire tenuis, si non datur ultra. Cicero pro Flacco. Testes una ex domo prodeunt. Idem Att. Scio te in publicum non prodire. Idem de Clar. Eloquentiā sero prodidit in lucem. Idē Epist. 39. An ego tibi obuiam non prodire. antepen. acu.

PRODIGIUM, pen. cor. Iun. Sat. 3. Prodigio par est in nobilitate senectus. Sca. Syl. 2. Qualis erat, quid ego exequias, & prodigia suminis. Ver. Aen. 3. Prodigium canit, & tristes denuntiatur iras. Mātua. Prodigium liquido fiebat in æra quicquam. Luca. 1. Prodigis terras implerunt æthera pontus. Idem 9. Prodigium tellure fuit, delapsaque cælo. antepenult. acu.

PRODIGIOSVS, pen. ped. Mart. 1. Menti curque uirum prodigiosa Venus. Idem 5. Oraque rariare prodigiosa canis. Iun. Sat. 13. Prodigiosa fides, & Thufis digna libellis. Stat. Th. b. 3. Prodigiosa magis quāquā maiora paratur. Ouid. Met. 13. Prodigiosa petit Titanidos atria Circes. pen. flect.

PRODIGIALE, pen. prod. Claud. Prodigiale capnit, quod iam de cuspide summa. Stat. Theb. 2. Prodigiale nunc usque citis huc gressibus acti. Idem 7. Prodigiale canens, certi fors praeterea fati. penult. flest. Hora. de Art. Qui variare cupit rem prodigialiter unam. antepenult. acu.

PRODIGVS, pen. cor. Iuv. Sat. 6. Prodigia non sentit pereuntem summa censum. Sil. 1. Prodigia gens animae, & properare facillima mortem. Lucan. 4. Miles eget toto censu non prodigus emit. Idem. Et vires rediere viuis o prodigiarum. Claud. Munificus landis sed non es prodigus auri. Ovidi. Fast. 2. Canit sacrari prodiga cura ducis. Idem Metamorph. 15. Prodigia diuitias, alimenta que mita tellus. Ver. Geo. 4. Deterior qui uisus eum ne prodigus obfit. antepenult. acu.

PRODITIO, pen. cor. Ovid. de Trist. 1. Vires habuit prodictionis equis. Idem Met. 8. Proditione potens quauis sepe uile uinci. Idem. Proditione mea clausa est mihi patris ad ora. Claud. Proditio, taceo, lassi quod transfuga fratris. Verg. Aeneid. 2. Gloria quem falsa sub prodicione Pelasgi. antepenult. acu.

PRODITOR, pen. corre. Claud. Debiliior faciliusque capi tunc proditor ille. Idem. Falleret Augustas oculus proditor aures. Sil. 2. Tum uero excussi amentes cum prodita tellus. Idem. Proditia Caliope f-me quos horrida cepta. Lucan. 3. Finierat quos turbato iam prodita uultu. Idem 4. Proditionis erit nō hoc ciuilia bella. Idem 5. Proditus agmen agit, subitusque in mœnia uenit. Oui. Penel. Vtque sit hic somno, proditus ille dolo. Idem Ariadne. Proditae sunt falso nomina clara meo. antepenult. actu.

PRUDO, pen. prod. Ouid. Canace. Venit & indito proditur ille suo. Idem Cydippe. Nec miror sensisse notis cum prodit aperitis. Idem Metamorph. 2. Heu quam difficile est crimen non prodere uultu. Idem. Me mihi prodis, ait, per iuraque pectora uertit. Idem 7.

Sed facienda mihi prodamine ego regna parentis? Idem Fast. 1. Prodit & in summi seminis herba solum. Idem 11. Podidit agricolam leni iam motus ab austro. Idem de Tristib. 4. Nil ego peccaui tua te bona cognira produnt. Mart. 4. Prodat perspicuus ne duo uina culis. Verg. Aeneid. 12. Prodididerim notam, & connubia nostra parentem. Stat. Theb. 8. Prodimus: insurgunt iusto firmata pudore. Sil. 5. Prodebant istus, stipula crepitabat inani. Flacc. 4. Prodidideram miserans hominum genus, hinc mihi tanta. Cicero in Ver. Eriphy la uiri salutem prodidit. Idem pro Clu. Ab amicis imprudentes prodimur. Idem de Vn. Eorum uocabula nobis prodiderunt Idem de Or. Sermonemque L. Cras si memotiz prodamus. pen. flest.

PROFANVS, pen. pro. Oui. Met. 2. Has ubi uerborum pœnas, mentisque profanae. Idem 6. Millaque erat flammæ flamma profana piz. Idem de Trist. 3. Lapsa que sunt nimio uerba profana mero. Ver. Aen. 6. Aduerante dea procul, o procul este profani. Stat. Theb. 3. Pro lapsum ad fontes specula temeritate profana. Claud. Quam penes insani fremirus, animique profanus. Stat. Thebaid. 8. Annē profanatum tories chaos hospire uiuo. Idem Syl. 3. Rara profanæ inspicant numina terras. penult. flest.

PROFATVS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Agmine de medio, tenera sic dulce profatus. Lucan. 9. Hoc satis est, dixisse fouem, sic ille profatur. Ver. Aen. 1. Tum breuiter Dido uulcum demissa profatur. Idem 4. Luminibus tacitis, & sic accensa profatur. pen. flest.

PROFERO, penultima correpta. Martial. Et cultum docto pectore proferopus. Pers. Sat. 1. Protulerim, cantas cum fracta te in trabe pictum. Claud. Protulit Enceladum nostros an forte penates. antepenult. acu.

PROFASTVS, penultima producta. Maut. Nam dicenda dies ueniunt ad iura profestis. pen. acu.

PROFICIO, penult. corr. Inca. 8. Thefalia peritura tua, nil proficis isthic. Ouid.

Ouidi. *Metamorphos.* 3. Profacio quid enim toties pertutia dixi. Verg. Buc. Profeci etrema moriens alloquor hora. Cicero Off. Si modo in philosophia aliquid profecimus. Idem Att. Si mihi minus proficio. Idem pro Pont. Et quid quam dubitabit, quid uirtute profecturus sit. Idem ad Her. Proficit hæc exortatio ad duas res. Idem de In. Hoc proficit ad uirtutem. Idem Quin. Fr. Pompeius adhuc nihil profecit. antepenult. acuit.

PROFICISCOR, pen. pro. Hor. Epist. 1. Tu proficiscem de cunctis sepe, diuque. Prop. 2. Hæc quonque profecto ludebat Iasone Varro. Iuue. Sat. Profectu rado mo Sicula non mitior aula. Cicero in Ver. Qui statim Roma, & ab urbe antequam proficisceretur. Idem Att. Tamè ut scripsi tibi, proficiscor hinc. Idem Epist. 5. Proficiscatur ad te. pen. acu.

PROFITEOR, pen. cor. Mart. 9. Si uerum profitemur, amor, tantem illa secuta. Ouidi. de Rem. 2. Uiriliter lateat quod non proficere fiet. Hora. de Art. Inceptis grauius plerumque & magna profectis. Cicero in Pisu. Qui Philosophiam proficetur. Idem de Clar. Lysia præpò profiteri solitum esse artem dicendi. Idem Epist. 45. Tibi proficeor me in rep. socium. antepen. acu.

PROFUNDVM, pen. pro. Ouid. de Pont. 2. Corpora phocaram summo resopina profundo. Idem Met. 1. Mulcet aquas rector pelagi, supraq; profundum. Lucan. 2. Ad postquam gemino tellus elisa profunda est. Stat. Sil. 1. Expellunt flumini, sic diffusiora profundo. penultima acuit.

PROFUGVS, pen. cor. Lucr. 2. Tradidit Hesperiam profugusque per appula rura. Ouid. Sappho. Cum profugum pos sit ipse referre pedem. Idem Meta. 1. Condidit, & profugum per totum terruit orbem. Idem 3. Furta Iouis profugus, patriamque, & ramque parentis. Idem de Trist. 1. Sedibus his profugos constituisse larem. Verg. Aen. 1. Italiam fato profugus, Lauinaque uenit. Mart. 1. Exulat Antonia profugus delator ab urbe. antepen. acu.

PROFUGVS, pen. pro. Ouid. de Pont. 1. Diluit & lacrymis mærens unguenta profusus. Idem *Metamorph.* 8. Promisquetorum lacrymis, ait ille profusus. Stat. Syl. 3. Tu ne inquit largitor opum, qui mente profuga. penultima fleuit.

PROGENIES, pen. corr. Ouid. Meta. 2. Progenies Phaeton haud inficienda parenti. Idem de Pont. 2. Regia progenies cui nobilitatis origo. Idem Meta. 6. Ut sua progenies, & felicissima matrum. Verg. Buc. Iam noua progenies exlo denituitur alto. Idem Aeneid. 10. Sarpedon mea progenies etiam sua tur num. Hor. Ser. 2. Quinti progenies Arii, par nobile fructum. antepenultima acuit.

PROGENITOR, pen. cor. Ouid. Met. 12. Et forti genitore, & progenitore Toante. Mant. Progenitas ut exilum ignes, agram, mare terras. antepen. acu.

PROGENY, pen. corr. Mant. Progeniti uita insignes, ac nomine claros. antepenult. acu.

PROGNATVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Magno prognatum deposco consule cunum. pen. fleuit.

PROGNA, pen. prod. Pers. Sat. 1. Si quibus aut prognas, aut si quibus olla Thyestæ. Vergi. Georg. 4. Et manibus progne peccus signata cruentis. Ouid. de Trist. 5. Hoc querulam Prognem, Halcyonemque facis. Idem Fast. 2. Sæpe tamen Progne nimium properasse queris. Idem. Et soror, & Progne, Tereusque duabus iniquis. pen. acu.

PROGREDIOR, pen. cor. Ouid. Fastor. 1. Vix ultra quo iam progrediatur, habet. Verg. Aen. 4. Tandem progreditur magna stipante caterua. Idem 3. Progredior portu classis, & littora linquens. Sil. 14. Agmine progrediens Ephreæ ad mœnia uenit. antepenult. acu. Verg. Aeneid. 12. Adiunat incessu tacito progressus, & aram. pen. acu. Cicero de Or. Nunc ad reliqua progrediar. Idem de Fin. Progrediamur igitur. Idem pro Cæli. Ex hac domo progressa est ista mulier. Idem de Or. In quo impune progredi licet duos pedes.

MM 1 PROM,

PROH, prod. Mart. 1. Et tu proh-faciens
bassa furutor eras. Sil. 2. Respice, proh
demens, pro pectus inane Deorum.
Srar. Syl. 1. Vulnera, pro quanta est pa
phi reuerentia mater. Mart. 10. Pro pu
dor Herilix ciuis, & egenix. Verg. Ae
nei. 4. Flauentesque abscessa comas, pro
Iuppiter ibit. Ait Seruius. Aut irascen
tis est exclamatio, aut certe testatur lo
uem. Ait Calep. pro est interiectio ad
mirantis, pro dii immortales: dolentis,
scu indignantis, pro Deum, atque ho
minum fidem, pro sancte Iuppiter, quid
uideo. sed his duobus modis flecti. &
nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo
iungitur quam usus hodie sine aspira
tione scribit: pro. Cicero in Ver. Pro dii
immortales. Idem Tusc. Pro Deum, ho
minumque fidem. Idem in An. Pro san
cte Iuppiter.

PROMISSIO, pen. cor. Oui. Penel. Inque
tua regnare nullis prohibentibus aula.
Idem Met. 2. Posse dare hac iterum flam
ma prohiberis auita. Idem 14. Inrus &
accessus prohibet, refugitque uiriles. Mar
tial. 3. Sic prohibet tenues gemma late
re rotas. Idem 11. Sed prohibet scabies,
ingeniumque uetus. Oui. Met. 2. Gur
gie cæruleo septem prohibete triones.
Verg. Geor. 1. Ne prohibete satis iam
pridem sanguine nostro. Idem 4. Insta
biles animos ludoprohibetis inani. Sta.
Syl. 2. Et prohibet gemibus, consolatur
que dolentem. Idem Theb. 6. Parrus ho
nos, prohibete nefas, auferre supremis.
Ouid. Met. 15. Quos prohibete precor,
facinusque repellite, neue. Cicero in
Ver. Quod prædones procul ab urbe
prohibuisset. Idem de Cl. Et uirginem
ab armatorum impetu prohibeamus.
ante pen. acu.

PROMISSIO, pen. cor. Hor. de Art Proicit
ampullas, & sexpedalia uerba. Id. Ser.
2. Græcus Aristippus qui seruos proi
cere autem. Ouid. in Ibin. Indeplora
tum proicere caput. Ver. Aen. 6. Proie
cere animas, quam uellent æthere in al
to. Flac. 7. Dixerat hæc, stratoque graues
proiecerat artus. ante pen. acu. Vide Re
sicio. Cicero pro Rab. Neque ego meam
libertatem proiecissim. Idem Tusc. Dio

genes proici se iussit inhumatum. Id. Id
pro Cæl. Qui se in hoc iudicium proie
cerunt. Ouid. de Pont. 2. Vix duo proie
cto, resque uulitis opem. Ver. Buc. Non
ego uos posthac uiridi proiectus in an
tro. pen. acu.

PROLATAVS, pen. pro. Lucr. 4. Non deest
prolato ieiunus uenditor auro. Sil. 3.
Prolatore diem sedem ne ut nouerit
una. Stat. Syl. 2. Tales Iliaci prola
tus ab æquore portus. Idem 1. Donec
Sicanios tandem prolatus anhelo. pe
nul. flect.

PROLES, pen. pro. Ouid. Fast. 3. Martia
ter suos proles adoleuerat annos. Id. Id
6. Tolle humo ualidos proles Hylea
lacertos. Ver. Aen. 12. Et Mælapus equus
domitor Neprunia proles. Idem. Immi
firque Aeneam astris quæ Iulia proles.
Idem 1. Exigat, & pulchra faciat te pro
le parentem. Iuu. Sat. 8. Dic mihi Teu
crotrum proles animalia mæa. Stat. Syl.
Qui selsus bellis asarte munere proles.
Claud. Et proles antiqua redit concor
dia uirtus. pen. acu.

PROLIXVS, pen. prod. Ouid. de Trist. 4.
Squalida prolis qui tegit ora comis.
penul. acu.

PROLUDO, pen. pro. Ver. Aen. 12. Isti
bus, & sparsa ad pugnam proludit are
na. pen. flect.

PROLUVO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Prolueris
melius si dura morabitur alius. Vergil.
Aenei. 12. Proluit, aut annis soluit sub
lapsa uerustas. ante pen. acu.

PROLUVIUS, pen. cor. Verg. Aen. 3. Pro
luuies, unceque manus, & pallida fem
per. Stat. Theb. 1. Proluuiem, & crasso
squallentia pectora tabo. Lucr. 5. Lubri
ca proluuiæ larga lauerit humida saxa.
ante pen. acu.

PROINDE, pen. pro. Lucr. 5. Proinde cal
lor quoniam solis, lumenque profusum.
Vide Deinde.

PROMERITVS, pen. cor. Ver. Aen. 4. Pro
meritam nec me meminisse pigebit. Eli
se. ante pen. acu. Stat. Theb. 1. Promer
itum diem non tu pia degener arma.
pen. flect.

PROMETHEVS, penul. cor. Non contra
ctum. Martial. 1. Qualiter in Scythia
reliatus

religatus rupe Prometheus. Idem 10. *Fi*
da Prometheo diceris esse luto. Verg.
 Buc. Caucaeasque refert uolucres, fur-
 tumque Promethei. Iuuenal. Sat. 15.
 Quem summa cœli raptum de parte
 Prometheus. Ouid. in Ibin. Vtque pa-
 ri mitis sed non impune Prometheus.
 Scat. Theb. 8. Cuncta, Prometheasque
 manus, Pyrrhaque saxa. Flac. 7. Nulla
 Prometheæ flos de sanguine fibræ.
 antepen. acu. Vide Atreus. Ouid. Met.
 1. Inde Prometheus placitis Epime-
 thida distis. Mart. 10. Ecce Prometheæ
 rupes, & flabula montis primitium
 quidem eius habet Græcæ pen. ei, diph-
 rhongo notatam, quæ quandoque ue-
 nit in e, aut in i longum adiectum in
 his dictioibus huiusmodi. hac ratio-
 ne fiat flexa.

PROMINEO, pen. cor. Mart. 3. Aut ali-
 quid cuncti prominet ore tui. Oui. Me-
 ta. 13. Prominet in pontum canebus
 acunne longo. Stat. Theb. 4. Promi-
 net arce gygas, atque uni misilis illi. an-
 tepen. acu.

PROMITTO, penult. prod. Ouid. Met. 1.
 Dissimile populo promittit origine
 mira. Idem 3. Ipse quid aura mihi tu-
 mulo promittat ab alta. Idem Phyllis.
 Promissus locios ubi nunc Hymeneus
 in annos. Idem Metamorph. 14. Quæ
 sibi promissæ sensu data signa rapinæ.
 Horat. de Art. Quid dignum tanto fe-
 rat hic promissor hiatu. Ouid. Met.
 3. Promissis, ait, non hæc mihi ter-
 ra rogata est. Idem 7. Promissitque to-
 rum lacrymis, ait illa, profusus. Mart.
 1. Promisit pariter Cæsar utraque ma-
 nu. Flac. 6. Promisere mihi nobis Ar-
 go parabat. Idem 7. Promissi, ne fal-
 se precor, cumque ipsa morere. penult.
 acuit. Cicero. Dii faxint, ut ea faciat,
 quæ promittis. Idem ad Brut. Vix
 indeor, quod promiserat prætare pos-
 se. Idem pro Cæl. Promitto hoc vo-
 bis.

PROMO, penult. prod. Ouid. Fastor. 5.
 Et promittit quas comminuitq; faces.
 Ouid. de Pont. 3. Prome quid me ini-
 cias humeris uictoribus ostrum. Mart.
 1. Flauaque de rubro promere mella ca-

do. Verg. Aeneid. 2. Reddit equus, læ-
 tique cauo se robore promunt. Idem 5.
 Pro se quisque uiri, & depromunt tela
 pharetris. Luca. 1. Fort animus causas
 rancarum expromere terû. Non Epist.
 Mane domo uigilare clienti promere
 iura. Flac. 6. Ergo duces, solasque dex-
 mihi promite gentes. penultima flec-
 tit. Cicero pro Cæl. Promere aurum
 ex armario. Idem de Fin. Medicamen-
 ta illa tanquam de Narthetio promit.
 Idem. Top. Loca sunt quasi sedes, è
 quibus argumenta promuntur. Idem
 de Fin. Promere libros è Bibliotheca.

PROMONTORIUM, pen. cor. Ouid. Me-
 tamorph. 15. Inde legit capreas, pro-
 montorium Minervæ. antepen. acu.

PROMOVEO, penultima correpta. Iuue-
 nal. Sat. 2. Lictore iuuenæ promou-
 mus, & modo capreas. antepenultima
 acuit. Cicero Act. Ibi igitur te uide-
 bo, & promouebo. Idem Qu. Fr. As-
 sa in alterum apoditerii angulum pro-
 moui.

PROMUBA, pen. cor. Ouid. Phyl. Pro-
 nuba Typhisone thalamis ululauit in
 illis. Idem Hipsiph. Non ego sum fur-
 tim tibi pronuba Iuno. Claud. Cum ti-
 bi prodiderit festa nox pronuba tegas.
 Idem. Pronuba sit natura Deis fartum
 que maritat. Ver. Aenei. 4. Deueniunt
 prima & tellus, & pronuba Iuno. Flac.
 10. Explicuit ductor cum terra, & pro-
 noua Iuno, antepen. acuit. Vide Con-
 nubium.

PROMIUM, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Con-
 temnit miseræ cognosce progma rixæ.
 antepen. acu.

PROMVS, pen. cor. Oui. Met. 3. Et geni-
 bus pronis supplex, simulque roganti.
 Idem 4. In pectusq; cadit prouus, com-
 missaque in unum. Idem 1. Pronique
 cum spectent animalia cætera terram.
 Idem de Trist. 1. Pronaque sint nostræ
 numina uestra rati. Idem 4. Cantat &
 inuitus limosæ pronus æuernæ Mant.
 Pronus ad aptipodes modulatur ad or-
 gana cantu. pen. flec.

PROMAGO, pen. pro. Mant. patria quam
 posuit quondam Danes propago. Oui.
 Meta. 1. In faciem uertisse hominum,

sed & illa propago. Idem Fast. 3. Non hæc ille Deus, tantæque propaginis autor. Idem Meta. 11. Alipedes de stirpe Dei uersuta propago. Sil. 2. Publicola ingentis Volefi Spartana propago. Idem. Imperet æternum, & populus, sedisque propager. Ver. Aen. 11. Sit Romana potestas Italæ uirtute propago. Idem Georg. 2. Sylvarumque alix pressos propaginis arcus. Ait Seruius Aen. 4. ibi, Proderet ætærorum sub leges miraretur orbem. propago autem, si genus significet pro breuitas est, si de arbore dicas, pro producitur. Mant. Postquam sparsa fides, es propagata tetendit. Lucr. 2. Ut res perueneris blanditum secla propagent. Cicero de fin. Propagabat tamen uitam aucupio sagittarum. Idem de In. Cum homines sibi uictu ferino uitam propagabant. Idem Top. Ex quibus plura bona propagentur.

PROPE, pen. cor. Mant. Cum genitrix, & prope Leucatz confinia quondam. Oui Canace. Iam prope limen erat patrias uagitus ad aures. Idem Leand. Icarium uis hoc prope litus adest. Idem Fast. 1. Virque sedens primi uester, prope limina recti. Idem. Nec tacet Euandri mater prope tempus adesse. Idem 3. Est prope piscosus lapidosi Cratidis amnes. Stat Syl. 1. Nunc ueneranda palus, cum te prope nosse tuumque. Vide Regulas.

PROPELLO, pen. prod. Flac. 9. Propellat remex monitu Iunonis amice. penult. acuit.

PROPENSUS, pen. pro. Perf. Sat. 1. Pinguis aqualiculus propenso sexquipedæ extet. pen. acu.

PROPERO, pen. corr. Phyll. Denique fidus amor, quicquid properantibus obstat. Idem Oenone. Xanthe retro propera uersæque recurrite nymphæ. Idem Hyperm. Nox tibi, ni properes, ista perennis erit. Idem. Inachi, quo properas? eadem sequerisque, fugisque. Idem Metamorphos. 1. Aspera qua properas loca sunt, moderantibus oro. Idem 2. Mittenda est domino nunc, nunc properate puellæ. Idem 11. Sponte tamen properant alii subducere ramos.

Martial. 1. Parcite dum propero, mergite dum sedeo. Idem. Dum properat uersus annuere tibi. Idem 10. Ipse suas anser letus properauit ad aras. Vergil. Aeneid. 12. Arma citi properate uiri? quod statim Iapyx. Stat Syl. 1. Eia age, præclaros Latio properate nepotes. Idem 5. Sed merito properabat amor, ne perderet ullum. Idem Theb. 2. Intepete rori, tua me properabo fieri. Idem 7. Aut epale fecere morire, properatur in hostem. Flac. 9. Ad scopulos properasset rex iussu prouidus Orpheus. Idem 10. Quo pelagi properauit equus uestigia ferre. Stat Syl. 3. Tempus adesse ultra præpere, mensasque, torosque. Idem Theb. 1. Summa pedum properè plantaribus illigat alis. Lucr. 5. Usque adeo properant ob omnibus ignibus eius. Mant. Ecce tenex properanter adest ad limina templi. Cicero Att. Sed ductus odio properant rem de ducere in iudicium. Idem in Or. Cum in campum properaret. Idem Epist. Sed tum ita uelim, ut ne quid properes.

PROPERTIUS, pen. cor. Oui. de Trist. 4. Sæpe suo solitus recitare Propertius ignes. Marr. 9. Cynthia te uatem tecte lætius Properti. Idem 14. Cynthia facundi carmen iuuenile Properti. Prop. 2. Has pono, ante tuas tibi diua Propertius ades. Stat Syl. 1. Callimachusque senex umbroque Propertius antro, antepennit. acu.

PROPHETA, pen. pro Mant. Ara sagittator sic admonere prophetæ. Idem. Italia dum fierent magna germana prophetam. Idem. Te patet omnipotens ob religiosa prophetam. Auso. Tu mites legum monitus, serosque præpheras. Idem. Semina uiridicis ætas prædicta prophetis. pen. fleci.

PROPINO, pen. pro. Inb. Sat. 5. Hiscere tanquam habes tria nomina quando propinat. Marr. 12. Hoc quoque non nihil est, quod propinabis in istis. Idem 1. Cœnat, propinat, tibi poscit, negat, inuariat una est. Idem 6. Nemo propinabit Calliodore tibi. Idem 8. Hæc propinavit Bitur pulcherrima Dido. Oui. de Att. 1. Inde propinator nimirum multa propi-

nat. Cicero Tusc. Ridens propino, inquit, hoc pulchro Criticæ, qui in eum fuerat deterimus, pen. fleat.

PROPINQVVS, pen. pro. Hor. Ser. 1. Scitetur, at reddas natis, charisque propinquis. Stat. Syl. 1. Et paucæ aspiciens Leodeus ab æde propinqua. Iuv. Sat. 1. Iustitiaeque rudes melior locusta propinquas. Idem 8. Tradit & inflatû plenumque Nerone propinquo. Verg. Aen. 12. Parcarumque dies, & uis inimica propinquat. Stat. Syl. 1. Quas interualcu perulans elegia propinquat. pen. acu.

PROPIVS, pen. cor. Ouidi. Brisseis. Ille gradu propior sanguinis, ille comes. Idem Oenone. Fie propior terrisque cita natis attingit aura. Idem Leander. Quo magis accedo, propioraque litora sunt. Idem Fast. 4. Hæc tamen est uero propius quam condita Roma est. Idem de Trist. 3. Ni me complexus uinculis propioribus esses. Ver. Aen. 9. Te uero mea quem spatia propioribus etas. antepenult. acu.

PROPRIO, pen. pro. Ver. Geor. 1. Proponit, Bacchumque uocat, Maro ritè secundo, penult. fleat. Lucr. 6. Quod bene propositum si plenè contuere. antepenult. acu. Cicero in An. Qui sibi bonacitium ad prædam proposuerunt. Idem de M. Qui leges scribunt, utilitatè reipsi proponere debent.

PROPONTIS, pen. cor. Oui. de Pont. 4. Mi sit in has si quos longa propontis aquas. Sil. 14. Eicit angulo uolentius ore propontis. Luca. 9. Euxinumque serens paruo suat ore propontis. pen. acu. Oui. Fast. 1. Hincque propontiacis hærentè Cyzicon oris. antepen. acu.

PROPOSITVM, pen. cor. Ouid. Meta. 2. Propositumque flagratq; cupidine curtus. Idem Fast. 1. Propositoque fauce, ne tuus erret honor. Idem 4. Tu mihi propositum, tu mihi semper onus. Idem 1. Non est proposita passia perire nece. Iuuen. Sat. 5. Si te propositi nondum pudet atque eadem est mens. Idem 10. Hippolyro graue propositum quid bellerophonti. Tibul. 3. Vos modo propositio dulces fauceatis amici. antepenult. acu.

PROPRIVS, pen. corr. Ouid. de Trist. 1. 9. Oderat Aeneâ proprior Saturnia Turno. Idem de Pont. 2. Adde sed & proprias ad mea uerba preces. Idem Met. 7. Iam proprior letho, fessufque; sensibus annis. Ver. Buc. Si proprium hoc fuerit leui de marmore tota. antepen. acu.

PROPTEREA, pen. cor. Mant. Propterea noctu ueniens Nicodemus ab ipso. Idem. Propterea plaustrum siua bobusque relictis. Lucr. 5. Propterea firuti magnam uulgara per curum. Idem. Propterea, quia tam coniuncta atque uaciter apta est. Vi de interea. antepen. acu.

PROPUGNACVLVM, pen. cor. Stat. Syl. 3. Vndarum cursus, qui propugnacula poscant. Sil. 9. Turritis inoles, & propugnacula dorso. Claud. Et tenuis saxi per propugnacula cinctæ. Verg. Aen. 4. Exercent, potiusue, aut propugnacula bello. Idem 9. Explorant, pontesque, & propugnacula iungunt. Idem. Et clamor totus per propugnacula muris. antepenult. acu.

PRORA, pen. pro. Ouid. Oenone. Dum moror in summa fulsit mihi purpura prora. Idem Leander. Ascensurus eram, nisi quod dum uincula proræ. Idem 14. Prora uenit, petitur uestra quæ terra carina. Verg. Geor. 4. Vela trahani terris, festinem aduertere proram. Idem Aen. 5. Stans protul in prora pateram tenet, extraque falsos. Mant. Proram agit in caurum ducto pede nauita flestit. Luca. 7. Hos dedit in prorâ tenet hos in puppe rudentes. penult. fleat.

PROREVS, pen. corr. non contractû. Oui. Meta. 3. Pone metum Proreus, & quos contingere portus. antepen. acu.

PRORIPIO, pen. cor. Verg. Buc. Et cum clamarem, quo nunc se proripit ille? Tibull. Immerito proprias proripioque; uias. Horat. Ser. 1. Non unquam proripit, & illis utitur ante. Mant. Sequa na proripitur, celerique druentia cursu. Idem ad mare proripitur Tagus auri coloribus undis. Cicero de Ar. Ille æstuus se è curia repente proripuit. Idem in Ver. lubet hominem proripi. Idem de Fin. Quæ libido non se proripiet. antepenult. acu.

PROROGO, pen. cor. Hor. de Art. Et longum noto scriptori prorogare auum.
Cicero in Ant. Ne quinquennii imperium Cæsari prorogaretur. Idem. Cæsar paucos tibi ad soluendum propter inopiam tuam prorogauit dies. Idem. Numerum annorum provinciam prorogauit. antepen. acu.

PRORUMPO, pen. prod. Ver. Aen. 3. Interdumque atram prorumpit ad aethera nubem. Idem 1. It mare prorupit, & pelago premit aua sonantia. Cicero pro Mur. Catilina prorumpet qua minatur. Idem S. R. Hoc cogitate iudices, eo prorumpere hominum audaciam. pen. acu.

PRORUTVS, pen. cor. Sil. 1. Surgebat cumulo certantum prorutus agger. Luca. Saxa tulii penitus discussis proruta miris. antepen. acu.

PROSA, pen. pro. Mant. Carmina quam pater, & prosa, & sermone soluto. Ausp. Prosa Aiaz in causis numeros imitata chororum. pen. flect.

PROSERNTVM, pen. cor. Ver. Geor. 2. Cedunt & veteres ineunt prosernia ludi. Mant. Altera, & insignes ineunt prosernia ludi. antepen. acu.

PROSERPINA, pen. cor. Stat. Syl. 2. Naidos, obliquoque notat Proserpinam uulsi. Idem 5. Vn brauenit, iubet ire taces proserpina lgeas. Ver. Geo. 4. Pone sequens, nanque hanc dederat proserpina legem. Idem Aen. 6. Ense ferit. Ite, hancque tibi Proserpina uacem. Idem Geor. 1. Nec repetita sequi cures proserpina matrem. antepen. acu.

PROSEUCHA, pen. pro. Iun. Sat. 3. Ecce ubi cõfissas iniqua te quærat proseucha. pen. acu.

PROSILVPO, pen. cor. Hor. Epist. 1. Prosiluit dicenda feru puerique Libonis. &

PROSLILO, pen. cor. Ouid. Fast. 2. Proslunt hostes, & latus omne tenent. Idem. Nec miera prosiluit, pisces subiere gemel. Idem 3. Sanguine trespexit prosiluit se iubis. Idem Met. 5. Emicat, & longæ tenebrata prosiluit arua. Idem 15. Flumina prosilunt, aut excecata residunt. Stat. Syl. 2. Prosiliet, breuibique humeros circumdabit ulnis. Cicero pro Cael. Ut

serui repente prosilirent. Idem. Deinde temere prosiluerunt. Idem. Quos tu temere prosiluisse dicis. antepen. acu.

PROSOCAN, pen. cor. Ouid. Brill. Cuique senex Nereus prosofer esse uelit. antepen. acu.

PROSVM, pen. prod. Ouid. de Pont. 1. Proderit autorem pacis habere nihil. Idem 1. Nil nisi quid prodest, clarum est, en detrahe menti. Idem. Profuit, & misso Pelias hasta duci. Idem Leander. Quid mihi quod lato non separor equore prodest. Idem Meta. 1. Curia nec ablato profunt uelocia certo. Luc. 4. Pompeio prodesse nefas, uotisque senatus. Cicero Off. Qui nec sibi, nec alteri profunt. Idem Epist. 29. Nihil tibi literæ metæ proderunt. penultima acuit.

PROSPERITAS, pen. cor. Mant. Prosperitas maris, & cæli, rerumque nouarum. Ouid. Fast. 4. Augustus inueni prospera signa darent. Idem Patris. Interea credo uersis ad prospera fata antepennulæ. acu.

PROSPICIO, pen. cor. Ouid. Met. 2. Prospicit occasus, interdum respicit ortus. Ver. Geor. 1. Prospicere & ceteris potest cognoscere signis. Idem Aen. 7. prospiciens, summa placidum commorans, & alto. Flac. 2. Prospiciunt, simulantque choros, delubraq; festa. Cicero de Arch. Sed tamen hinc malo populus Ro. Prospexit. Idem Epist. 31. Rogo te, ut prospicias, & consulas rationibus meis. antepen. acu.

PROSTITVO, pen. cor. Mart. 9. Non hos, quos primæ prostitueret casz. Idem 10. Fœdandos populo prostituisse mares. Mant. Prostitui, nudaque trahi per compita iussit. Idem. Prostituisse inas uulgo cum contage nates. antepen. acu.

PROTASIS, pen. cor. Mant. Post decimam sexti mensis tua nona Protasi. Idem. Martyres inueni fratres, te sancte Protasi. antepen. acu.

PROTEGO, penultima correpta. Ouid. de Pont. 3. Porpora sepe tuos fulgent protegit amictus. Idem de Tristibus. 2. Protegit hæc fontes, immeritoque premit. Idem de Arte. 2. Protegitur leua

leus semireducta manu. Lucan. 2. Numinis ingenti superum proteclus abi-
te. Mart. 13. Protegit, hinc squille
maxima turba sumus. Cicero Tulo.
Cum Africanus in acie M. Haliennum
scuto protexit. Idem Syl. Ego iacen-
tem, & postulatū defendo, & protego-
tit antepenuit acu.

PROTENORA, pen. cor. Ouid. Meta. 5.
Ense iacet Clymenis protenora. Percu-
Hypseas antepenuit acu.

PROTERO, penult. cor. Verg. Aeneid. 12.
Proterit aut rapras fugientibus ingerit
hastas. Ovi. Meta. 1. Quasunque in-
greditur florentia proterit arua. Stat.
Theb. 8. Quam gemit assuetas inuita-
que proterit uis. Cicero pro Flac. Il-
lūstūm semper domi proterendum es-
se. Idem ad Her. Proteri, & conculca-
ri antepe. acuit.

PROTERVVS, penul. prod. Ovi. Herm.
Dammare nati facta proterua parens.
Idem Canaces. Imperat & pennis eue
proterit ois. Idem Helena. Oscula lu-
ctando tantūmodo paucis proteruius.
Idem Fast. 4. Viderunt satyri turba pro-
terua Deam. Idem Metamor. 14. Ora
proterua canum, sed quos fugit, attra-
hit una. Idem 14. Taha facta potest, sed
nihilicis ora proteruis. Idem. Inter ui-
na fugam Cynare niterere proteruz.
Mant. Et quia res miranda solet, quan-
doque proteruos. pen. acu.

PROTESILAVS, penul. prod. Ovi. Lau-
dom. Saluor ab amplexu Protesilae
tuo. Idem. Iamque meus, longe Prote-
silaus erat. Idem. Bella gerant alii
Protesilaus amet. Idem Metamor. 11.
Protesilae cadit, comissaque praelia ma-
gno. Auson. Protesilae tibi nomen
hic fada dederunt. Stat. Achil. 1. Prote-
silaus ait. nanque huic bellare cupido.
penult. flect.

PROTEVS, penul. cor. non contractum.
Ouid. Metamorpho. 2. Proteaque am-
biguum balenarumque prementem.
Idem 11. Nanque senex Theridi Pro-
teus praedixerat udx. Idē 13. Sed Deus,
inquis aquis nec manus in æquore, Pro-
teus. Idem Fastor. 1. Siste puer lacry-
mas Proteus tua damna leuabit. Stat.

Theb. 6. Et iam sortitus Proteus uer-
sabar athena. Idem Syl. 1. Proteaque
omnem Nereida querere iussit. Verg. 1.
Georgi. 4. Scis Proteu, scis ipse neque
est te fallere cuiquam. Horati. Ser. 2.
Esugiāt tamen hæc scelera uincula Pro-
teus. antepen. acu. Vide Atreus.

PROTINVS, pen. cor. Ouid. Phyl. Pra-
tinus illa meos augurorasse Deos. Idē
Anadne. Protinus adductis sonuerunt
pectora palmis. Idem Fastor. 3. Proti-
nus ex illa parte Seranus erat. Idem
Meramorpho. 9. Protinus auertit, ter-
goque uerosus inhæsit. Idem de Pont.
1. Protinus est lacrymis humida facta
meis. Idem Trist. 1. Protinus admoni-
tis repetit mea carmina lector. Iuena.
Sati. 7. Quantum uis stipulare, & pro-
tinus accipe quid do. Verg. Buc. Proti-
nus æger ago hanc etiam uix Tityre du-
co. antepen. acu.

PROTOGENES, penul. cor. Iuena. Sati.
3. Protopogenes aliquis uel Dephilus, aut
Orimanthus. Mantuan. Protopogen
cui longa quidem, si uideris annos.
Idem. Protopogenes memoria, & magno
loca sacra tonanti. antepenul. acu.

PROTOTOMVS, penultima correpta. T.
Martial. 14. Protopomis pudet fe-
bruio cauliculis. Idem 10. Et faba fa-
brorum, prototomisque rudes. antepen-
nule. acuit.

PROTRAHO, penulti. cor. Ovi. de Tri-
stib. 3. Protrahet, occultet, si quis ama-
uit, amet. Lucret. 6. Sic unum quic-
quid paulatim protrahit etas. Vergili.
Aeneid. 3. Protrahit in medios, quæ
sint ea numina diuum. Cicero in Ant.
Ut ipse ad operas mercenarius statim
protrahatur. Idem. Terentius ut ali-
quod silem nuptiis protrahat dies. an-
tepen. acuit.

PROVICTVS, pen. prod. Luca. 7. Subli-
mi prouectus equo quem flagitat, in-
quit. penul. acu.

PROVENTO, penultima corrept. Ouidi.
Sappho. Proueniant uacua carmina
mentis opus. Cicero de Sen. Prouenie-
bant oratores noui stulti ex Næuio. Idē
de Fin. Nec quid prouenturum sit pro-
uident. antepenult. acu. Luca. 2. Pro-
uentu

uentu scelestum quærent uter imperet
urbi. penul. acu.

PROVANO, penul. corr. Vergil. *Aeneid.*
3. Prouehor, & fando surgentes demo
roraustros. Idem. Prouehimur pelago
uicina ceraunia iuxta. antep. acu. Ci
cero pro Mil. Milo uitam suam nun
quam in periculum sine custodia pro
uehebat. Idem de Ar. Sulpitius longius
quam pduit popularis aura prouexit.
Idem de Inue. Nauis in portum proue
hitur.

PROVIDEO, penul. cor. Hora. *Episto.* 1.
Prouidisset enim sic ignonisse putato.
Lucre. 1. Provideant utrum finitum
funditus omne. Cicero de Di. Medicus
morbum ingrauescentem ratione pro
uidet. Idem in Verr. Iam focii ne spo
liarentur fide, ac officiis prouidentur.
antepenulti. acu. Vide Video. Horat.
Episto. 1. Sit bona librorum, & proui
se frugis in ænnam. Idem de Arte. Vti
lium tardus prouisor prodigus æris.
Idem. Verbaque prouisam rem non in
uita sequentur. Vergil. *Aeneid.* 9. Im
prouisus adest maculis quem Thræcius
albis. pen. flest.

PROVIDVS, penul. cor. Oui. *Fast.* 2. Ca
uit sacra prouida cura ducis. Idem *Me
tamorpho.* 12. Oblupuerunt omnes, &
ueri prouidus augur. Idem 7. Procrin
habe, dixit, quid si mea prouida mens
est. Iuvenal. *Sat.* 3. Et subitici casus im
prouidus ad cænam si. Stat. *Thebai.* 3.
Sera placet uertim mentes, ac prouida
ueri. Mantuan. Prouida postestas stu
diis exercita sacris. Vergil. *Opus.* Ergo
aliam molitur opem sibi prouidus he
ros. antepen. acu.

PROVINCIA, penult. cor. Luca. 1. Vlti
ma Pompeio dabitur provincia Cæsar.
Idem 10. Exiguæ secuta fuit provin
cia pellæ. Iunena. *Sati.* 1. Iraris, at tu
iustitrix provincia ploras. Idem 4. Pisci
tor, quam piscis emi provincia tanti.
Mant. Regum autem quibus hæc ma
gnæ provincia molis. Prop. 3. Sera sed
Ausonii ueniet provincia uirgis. Oui.
Fastor. 1. Redditaque est omnis popu
lo provincia nostro. antep. acu.

PROVOCO, penul. cor. Stat. *Syl.* 3. Pro

uocat, & dignis inuitat Pallada tem
plis. antepenultima acu. Cicero *Tusc.*
Prouocare aliquem ad pugnam. *Epist.*
6. Tum Pamphilam cantatum prouo
cenus Attri. Respondere in amore iis,
a quibus prouocere.

PROXIMVS, pen. cor. Stat. *Syl.* 1. Impe
rium fortuna tuum stat proxima cer
uis. Idem *Theb.* 7. Proximus Euryeme
don, cui pastoralia fauni. Ouid. *Meta.*
13. Aut si proximitas, primusque re
quiritur hæres. Lucan. 9. Proximus in
muros, & cœnia Cyrenarum. antep
enulti. acuit.

PRVDENS, penul. prod. Ouid. *Meta.* 3.
Ille deam longo prudens sermone tene
bat. Verg. *Georg.* 2. Nec tibi tam pru
dens quamquam persuadeat autor. pe
nult. acu. Claud. Præscripsit nullas re
cipit prudentia metus. Mant. Ipse ete
nim Graios animos prudentia, & ore.
Vergil. *Georg.* 1. Ingenium aut rerum
fato prudentia maior. Idem *Aenei.* 3.
Præterea si qua est Heleno prudentia
uati. antepenul. acu.

PRUVINA, penul. prod. Ouidi. *Oenone.*
Defensa est humili cana pruvina casa.
Idem *Ariadne.* Tempus erat ut uicea quo
primum terra pruvina. Idem *Metamor.*
3. Igne leui cæxæ, maturinzque prui
næ. Idem *Fast.* 5. Roscida cum primū
foliis excussa pruvina est. Idem 6. Pellis,
& è pratis cana pruvina fugit. Idem *Me
tamorpho.* 4. Solque pruinofas, radiis
siccauerat herbas. Idem 5. Perque prui
nosas tulit irrequieta tenebras. penult.
flestit.

PRUVVM, penul. prod. Martial. 6. Par
uaque cum canis uenerunt coctona pru
nis. Vergil. *Bucco.* Addam cæxæ pru
na honos erit huic quoque pomo. Idem
Georg. 2. Ferre pyrum, & prunum, la
pidosa rubescere corna. Ouidi. *Meta.*
8. Prunaque, & in parulis redolentia
mala canystris. Idem 13. Prunaque nō
solum nigro liuentia succo. Mantu. Et
corylos, pyra, pruna, cicer, frumenta,
fabasque. Hora. *Ser.* 1. Prætextam, &
latum clauum, prunæque barillum. Sil.
5. Sic in Apollinea semper uestigia pru
na. Verg. *Aenei.* 5. Subiciunt uerubus
prunas,

prunas, & viscera torrent. Idem 18. Cultores multa premimus uestigia pruna. Ait Sernius. Pruna autem, quandiu ardet, dicitur: cum autem extincta fuerit, carbo dicta est. penultima flecti. Vide Acetum.

P A V I O, penul. cor. Iuven. Sat. 11. Incipiat prurire choro, plausuque probate. Idem 6. Sumitur ex libro si prurit frictus ocelli. Mart. 11. Ergo sine effectu prurit uterque labor. Idem 1. Pernitet obscenæ pruriginis, an magis illud. Catull. Prurit, & abies perungit lac tunicis: antepen. acu. Iuven. Sat. 6. Tunc, prurigo mortis impatiens, tunc scemina simplex. Verg. Opus. Cymbala cum croialis pruriginis arma Priapo. penult. flect.

P A V I A C V S, penul. cor. Sil. 13. Donec prusiacas delatus segniter oras. antepen. acuit.

P S I T A C V S, penul. cor. Mant. Nec picus, nec pica deest, non phiscus ore. Stat. Syl. 2. Psittacus ille plagæ uiridis regnator eorum. Idem. Humanæ solers imitator psittace linguæ. Persius in proem. Quis expedituit psittaco suum charæ. antepenult. acu.

P T O L O M A V S, penul. prod. Mant. Lucius in bellis qui te Ptolomeus secutus. Idem. Floruit Iliaci alter Ptolomeus in oris. Luca. 10. Te Ptolomee trahat, tanta est fiducia fecti. penult. flect. Luca. 10. Misceuit incestam ducibus Ptolomeida nostris. antepen. acu.

P V B E S, pubis, puber. penult. prod. Vergili. Aenei. 6. Hic genus antiquum terræ Titania pubes. Sra. The. 1. Qua nostræ cecidere animæ, super Inacha pubes. Idem 6. Promiseret manum, concessit cetera pubes. Oui. de Tri. 3. Prataque pubescunt uariorum flore colorum. Verg. Georg. 2. Hinc omnis largo pubescit uinea sctus. Idem Aenei. 12. Pubentesque genæ, & iuuenili in corpore pallor. Idem. Puberibus caulem foliis, & flore comantem. Ait Sertius Aenei. 5. ibi. Custodem ad sese comitemque impubis Iuli. Impubis dixit poeta, ab eo quod est pubis. nam quod ait Salustius, impuberes omnes interfici iubet,

uenit ab eo, quod est puber: & sunt ista communis generis, si referantur ad singulos: multitudo autem si dicatur, generis tantum scemini est, hæc pubes. Priscia. lib. 6. admonet, præterea, Cæsar declinat pubis, puberis, & Probus pubes, puberis.

P V B L I C V S, penul. corr. Ouid. Fasto. 4. Hac fortuna die publica uersus amor. Idem de Trist. 1. Er peragar populi publicis ore reus. Mar. 10. Publica quem primum uota precesque canunt. Clau. Publicus ille furor quantum tua carâ peregit. Iuven. Sati. 6. Atque aliquis senior qui publica fulgura condit. Pers. Sat. 5. Publicus emeruit scabiosum theserule far. Idem. Publica lex hominû, naturaque continet hoc fas. Oui. Fast. 1. Vitile nunc iter est, Publicumque uocant. Horati. Ser. 1. Cum Pedius causas exudet Publicola, atque. antepenult. acuit.

P U D E R, penul. cor. Ouid. Phædra. Diceret quæ puduit, scribere iussit amor. Idem Sappho. Nec puduit ruptis exululare comis. Idem Metamorphos. 1. Ille ferrox tacuit, pudet hæc opprobria nobis. Idem Pastor. 2. Er pudet, & patris nomen habere casus. Iuue. Sat. 5. Si te propositi nondum pudet, atque eadem est mens. Sil. 14. Nec res dedecori fuit, aut muta esse pudebat. Horat. de Art. Continget, dabiturque licentia sumpta prouident. Vergi. Georg. 1. Nec saturare fimo pingui pudeat sola nouæ. Lucan. 9. Contulit in lethum nires, puduitque gemetum. Oui. Oenone. Præterito magis est ille pudendus amor. Idem de Pon. 2. Esse potest domui uita pudenda tuæ. Idem Canace. Ipsa nihil præter lacrymas pudibunda profundo. Idem Met. 3. Prata latent syluis, pudibunda que frondibus ora. Idem 9. Deque suis unum famulis pudibunda uocauit. Idem 10. Sepe tenet uocem, pudibundaque uestibus ora. Verg. Aeneid. 12. Sed non de generi, & pudibundo uulnere fossim. Cicero in Ver. Sunt homines, quos in famæ suæ neque pudeat, neque tædeat. Idem in Piso. Crasse pudet me tui. penult. acuit.

PUDICVS, penul. prod. Ouidi. de Pont. 3. Aemula Penelope fieres, si fraude pudica. Idem 4. Esse pudicatum te Vestiam Livia matrum. Idem Penel. Ille tamen pietate mea, precibusque pudicis. Stat. Syl. 1. Vugula sedet equi, refertque arcana pudicos. Idem Theb. 9. Hærebatur iuueni deuictus amore pudico. pen. flect.

PUDICITIA, penul. cor. Ouid. Fast. 4. Roma pudicitia proavorum tempore lapsa est. Idem de Trist. 5. Nata pudicitia est mores, probitasque, fidelique. Idem de Pont. 3. Laude pudicitie sæcula nostra preme Mantua. Ore pudicitiam, tempustuosque Hymenæos. Martia. 6. Atque intrare domos iussa pudicitia. Idem. Testis maternæ nota pudicitie. Verg. Georg. 2. Casta pudicitiam seruat domus, ubera uacæ. Claud. Scire pudicitiam, uel sacro chura uocatam. Manil. 4. Sancta pudicitia diuorum te placolentem. Aufon. Seruauit, fateor, morte pudicitiam. antep. acu.

PUDOR, pen. cor. Ouid. Phyll. Stat nece mutata tenerum secutare pudorem. Idem Phedra. Qua licet, & sequitur, pudor est miscendus amor. Idem Met. 1. Non dare, suspectum pudor est, qui suadet illud. Idem de Trist. 1. Nec tibi sit lecto displicuisse pudor. Iuuenal. Sat. 3. Si pudor est, & de puluino surgat equestri. Claud. Non ne mori facius, uixæ quam ferre pudorem. Stat. Syl. 1. Aut pudor amplexu tandem fatiare potiro. Idem 2. Et pudor, & tenero probitas maturior æuo. pen. acu.

PUPERPA, penult. corre. Iuuen. Sat. 6. Sed iacet aurato uix ulla puerpera lecto, Catull. Falsum mendaci uentre puerperum. Stat. Theb. 4. Cruda puerpera, ac populos umbrosa creauit. Idem Achill. 1. Sydus grande plagis, magnique puerpera cæli. antepenulti. acuit.

PUER, penul. cor. Ouidi. Metamorphos. 1. Hunc puer ut nigri madidum sudore uenenit. Idem 3. At nunc a puero Thebe capientur inermi. Verg. Buc. Pascite ut ante boues pueri, submitte tauros. Prisc. lib. 6. Vetusitissimi puer di-

cebant, & puera. Item pueri, & hic, & hæc puer: uisus tamen habet, hic puer, & puella: & sermonis decor instaurat a uetustate, hic, & hæc puori: & si Grammatici inficias eunt, tanquam a uiris probatis non receptum. Vide Pauper. puer pen. acu.

PUERILIS, penul. prod. Ouid. Metam. 2. Munera conueniunt, nec tam puerilibus annis. Idem 15. Aut qui uagitus similes puerilibus hædum. Idem Fast. 4. Iungere dignata est os puerile suo. Idem 6. Cætera tampridem didici puerilibus annis. Mart. 6. Hoc iacet in cuius uio raptus puerilibus annis. Idem 9. Fessus mille modis illud puerile poposcit. Verg. Aeneid. 11. Tela manu iam tum tenera puerilia torfit. Iuuen. Sat. 15. Ludere se credunt, ipsi tamen, & pueriles. Sil. 3. Tangat Heliceas palmis puerilibus aras. Horat. Ser. 2. Sic puerilibus his ratio esset, emittit amore. pen. flectit.

PUELLARIS, penul. prod. Ouid. Fastor. 4. Præda puellares animos oblatat inanis. Iuu. Sat. 15. Ora puellares faciunt incerta capilli. Ouidi. Oenone. Alta puellares tardat arena pedes. Idem Fast. 5. Sæpe puellares subdixit ab æquore plantas. penul. flect.

PUELLA, penult. produ. Ouidi. Brisse. Quodque superuacuum est, forma præstante puellæ. Idem Penel. Certè ego quæ fueram, te descendente puella. penulti. acuit.

PUGIL, penul. cor. Horat. Ser. 2. Ut letargicus hic cum sit pugil, & medicum urget. Idem Episto. 1. Aut rursus, aut pugiles, his nam plæbucula gaudet. Iuuenal. Sat. 11. Si pugillares defer in balnea rancus. Mantuan. In loca decretis pugiles distancia iussi. penultima acuit.

PUGIO, pen. cor. Mar. 14. Pugio, quem cornis signat breuis orbita uenis. antepenult. acu.

PUGNO, penult. prod. Ouidi. Metamor. 1. Frigida pugnant calidis humentia secis. Verg. Aeneid. 4. Diues ait, placito ne etiam pugnabis amor? Ait Seruquus. Pugno tibi, & est. Græcum nam

nos pugno tecum dicimus. penultima acuit. Idem 11. Pugnatori operi, caput ingneus, oris hiatus. penultima fle. Et. Cicero pro Cor. Qui cum hoste nostro cominus in acie sepe pugnavit. Idem Att. Vt nunc cumbene parato pugnaremus.

PULCHER, penul. prod. Vergi. Aenei. 7. Pulcher Auentius, clypeoque insigne paternum. Mart. 7. Pulcher adest onager mittis uenari debet. penult. acuit. Idem 11. Pulchriore est Chione, sed Phlogis ulcus habet. Stat. Syl. 1. Pulchrius? an tacita uigiler, acie Troicus ignis? Vergil. Aene. 4. Incedunt, ipse ante alios pulcherrimus omnes. Idem. Non illum nobis genitrix pulcherrima talis. Ouid. Paris. Ibit in amplexus pulchrior ipsa tuos. ante pen. acu.

PULLUL, penul. cor. Man. Pingit, apes gaudent, iam sylua repullulat herbas. Idem. Pullulat ab radice grauis discordia rixae. Idem. Pullulat, & sumit uires animosa libido. Idem. Sub te uiuifico madefacta repullulat imbre. Ver. Geor. 1. Pullulat ab radice aliis densissima sylua. Idem Aeneid. 7. Tam saeuae facies tot pullulat aera pudoris. ante penult. acuit.

PULMO, penul. prod. Lucan. 6. Pulmonis rigidi flantes sine uulnere fibras. Ver. Aeneid. 10. Excipit, atque enssem cumido in pulmone recondit. Oui. Metam. 12. Id quoque uix sequitur, cuspis pulmone retenta est. Mantu. Multotiesque altis flatu a pulmonibus hausto. penult. acuit.

PULMENTARIUM, penultima correpta. Hora. Ser. 2. Summa sed in se ipso est, tu pulmentaria quare. Iuuenal. Sati. 7. Compite, ueniet, qui pulmentaria condit. Persi. Sati. 3. Vincta cadunt laxis, hinc pulmentaria labris. ante penult. acuit.

PULLATVS, pen. prod. Iuue. Sat. 3. Pulhati proceres diserte uadimonia pratorum. penul. fle. Et.

PULPITVM, penult. corr. Ouid. de Art. 1. Nec fuerant liquido pulpita rubra proco. Hora. de Art. Eschilus & modicis instrauit pulpita tignis. Idem Tibicen

traxique uagus per pulpita uellem. Marti. 7. Hoc rogo non melius quam ualido rubro pulpita nymbo. Ouid. de Tristib. 3. An genus hoc scripti faciebat sux pulpita turum. ante penultima acuit.

PULVIS, penul. prod. Oui. Metamor. 1. Littera pro uerbis, quam pes in puluere duxit. Ver. Aeneid. 2. Canicem immun do perfusam puluere turpans. Idem Georgi. 1. Puluerulenta coquat maturis solibus zetas. Idem Aeneid. 7. Puluerulenta equis furit, omnes arma requirunt. Idem 12. Puluerulenta fuga reuult, dant terga per agros. Martial. 7. Non Harpasta uagus puluerulenta rapis. Idem 3. Excipiet, uel si puluerulenta eas. Ouid. Fastor. 3. Caelus excipiet puluerulenta equos. Idem Metamorph. 2. Puluerulenta uacant septem sine flumine ualles. penultima acu. Sil. 14. Pulueram uolens agragas ad moenia nubem. Flacc. 4. Pulueris exultat equis, ulularaque tellus. ante penultima acuit. Ait Priscianus libro 6. de clinatur hic puluis, & puluer, pulueris.

PULVINAR, penultima producta. Iuuenal. Sat. 6. Foeda lupanaris tulus ad puluinar odorem. Stat. Syl. 3. Hic tibi Sydonio celsum puluinar acanto. Catull. Puluinar uero diuix geniale locatur. Idem. Puluinar complexa suo uelabat amictu. Ouid. Metamorphos. 14. Pulchra subit faces, & puluinaribus altis. Idem de Art. 1. Puluinar facili composuisse manu. Iuuenal. Sati. 3. Si pudor est, & de puluino surgat equestri. Ait Seruius Geor. 4. ibi. Imparibus ductos ala ad donaria currus. nam ita & puluinaria pro templis accepimus, cum sint proprie lectuli, qui serni in templis consueuerant: plerisque, & a pluma puluinari fit, quasi pluminar. penul. fle. Et.

PUMEX, penultima producta. Ouidius Fastor. 4. Et pecus exesi structura pumicis asper. Idem Metamorphos. 3. Ingenio natura suo nam pumice uiuo. Idem 8. Pumice mulicauo nec liuidus atria rosis. Claud. Rimosam

Rimosam patriam, dilectaque pumicis æra. Proper. 3. Pendebantque canis tympana pumicibus. Vergil. Geor. 4. Pumicibusque canis exesque arboris arto. Idem Aeneid. 11. Inclusas ut cum latebroso in pumice pastor. Ait Seruius. Pumicem autem iste masculino genere posuit, & hunc sequimur: Iccæ Catullus feminino dixerit. Martial. 14. Sit nobis ætate puer, nunc pumice leuis. penultima acuit. Idem 1. Et quæ pumicis fontibus æra calent. Stat. Syl. 3. Ipsæ pumiceis uirides Nareidis antris. antepen. acuit.

PUMILIO, penult. corre. Lucr. 5. Paruula pumilio charitonia tota meum sal. Marti. 1. A non armato pumilione potest. Idem 14. Parma tibi scutum pumilionis erit. antepen. acuit.

PUNICVS, pen. corr. Lucan. 3. Romani centus populi, quem Punica bella. Sil. 7. Punica Romuleos quatient mox spicula muros. Idem 10. Heu quis erat, quam non similis modo Punica telis. Ouidi. Fastor. 4. Punica quæ in lecto cortice poma tegunt. Man. Tu quoque Vendalicæ quæ punica regna tenebant. Martial. 7. Aut imitata brevis Punica mala rosas. Idem 4. Curre, sed infirmus comitetur Punica librum. Vergil. Aeneid. 1. Punica regna uides, Tyrios, & Agenoris urbem. Idem Buccol. Puniceis humilis quantum saluunca rosetis. Idem. Puniceo stabis turas euincta cohurno. Ouid. Metamor. 2. Candida Puniceo persudit membra cruore. Idem 5. Puniceum cutua decerpserat arbore pomum. Idem Fast. 5. Filiaque Puniceis languida facta croci. antepen. acuit.

PUNIO, pen. corr. Lucr. 6. Gentibus & diros finitis punire nepotes. Clau. Seu punire uelint posito iam purpura fastu. Iuvenal. Sat. 8. Ausi quod liceat tunica punire molesta. Pers. Sat. 3. Magne pater diuum saeuos punire tyrannos. antepenultima acuit. Auso. Pergame non rectè punitus fronte subisti. penultima flectit. Cicero de In. Vindictio est per quam peccata punimus. Idem pro Mil. Facinus puniendum est.

PUPA, penult. prod. Pers. 1. Nempe hoc quod Veneri donata a uirgine pupæ. penultima flectit. Manil. 4. Paruula sic totum peruisit pupula cælum. Lucr. 2. Pupula cum sentire colorem dicitur album. Idem 3. Velacerato oculo circum si pupula mansit. antepen. acuit.

PUPILLVS, penult. prod. Hor. Epist. 1. Pupillis quos dura premit custodia matrum. Iuuenal. Sat. 15. Squalidumque rei pupillum ad iura uocarem. Idem 1. Pupilli prostrantis, at hic damnatus inani. penult. acuit.

PURVS, penult. prod. Verg. Aeneid. 6. Ille uides pura iuuentis qui nititur hastæ. penult. flectit. Catul. Me miserum aspice, & si uitam puriter egi. antepen. acuit.

PURGAMEN, penult. prod. Ouid. Fastor. 2. Quippe capit listor domibus purgamina certis. Idem 6. Donec ab Iliaca placidus purgamina uestis. Idem Metamorpho. 15. Erripuit furis, purgamina mentis in illas. penult. flectit. Mantuan. Purgamenta solo dedit, in nihilumque redegit. penult. acuit.

PURPURA, penult. corre. Sil. 7. Purpura Agenoreis saturata micabat ahenis. Iuuenal. Sat. 7. Et tamen hoc ipsis est uile, purpura uenit. Ouid. Oenone. Dū morer in summa fulsit mihi purpura prora. Idem de Pont. 4. Purpura Pompeius summi uelabit honoris. Martial. 10. Constatuta fuit Megalensis purpura centum. Vergil. Aeneid. 7. Intentos uoluens oculos. & purpura regem. Lucr. 6. Purpureusque color conchili mergitur uno. Ouidi. Phædra. Purpureo tepidum, qui mouet axe diem. Idem Medea. Mentæque purpureos deserit alta toros. Idem Metamorpho. 2. Lumina purpurea uelatus ueste sedebat. Idem Fastor. 3. Purpureum rapido qui uehit axe diem. antepen. acuit.

PUSILLVS, penult. prod. Martial. 1. Sed qui bellus homo est, Cora pusillus homo est. Idem 5. Falleris, hæc animus Quinte pusillum emit. Idem. Simpliciter pateat utrum fortasse pusillum. Idem 9. Ingenium nihili Gaure probas sic esse pusillum. Idem 5. 1, tibi dispereas Gaure

Gaure pusillus homo est.

PVSIO, penult. correp. Iuuenal. Sat. 6. Non ne putas melius, quod tecum pusio dormit. Idem. Pusio, qui nocturno litigat, exigit a te. antepen. acu.

PVSIVLA, penul. cor. Marcial. 8. Er niqueum felix pustula vincit ebur. Idem 14. Ferrida ne trito tibi pollice pustula surgat. antepen. acu.

PVTAMEN, pen. prod. Mant. Luminibus fecit manare putamina quaedam. penul. fleſtit.

PVTATOR, penul. produ. Vergil. Geor. 2. Nil radices egent alię, summusque putator. Ouid. Metamor. 14. Falce data frondator erat, uisique putator. penul. fleſtit.

PVTIAL, pen. cor. Hora. Ser. 2. Roscius orabar sibi adesse ad puteal cras. Persi. Sati. 4. Si puteal multo cavius uibice flagellas. Lucr. 6. Multi precipites lymphis putealibus alit. Ouid. in Ibin. Ut quos dux Pœnus misit putealibus undis. putealis penult. fleſtit. puteal antepenult. acu.

PVTEO, penul. cor. Hor. Epist. 1. Nocturno certare mero putei diurno. Lucr. 3. Post mortem fore ut putrefcat corpore posſio. Iuuenal. Sati. 11. Nil rhombus, nil dania sapit, putere uidentur. Lucret. 2. Stercore de retro putorem cum sibi nata est. Marr. 3. Puridus est toties, si mihi ponis aprum. Horat. Ser. 2. Putidius multo cerebrum est, mihi crede Perilli. Catull. Verum totius ut lacus, putidæque paludis. Horat. Ser. 2. Non dices hodie quorsum hæc tam putida tēdant. antepen. acu.

PVTEVS, penul. cor. Hora. de Art. In puteum, seu eamque licet, succurrite longum. Mantua. Seu puteo loca, quę nulla ars inuenerat ante. Ouid. Metamor. 14. Puteolosque sinus, Mæſſapiaque arua reliquit. Iuuen. Sat. 3. Hortulus hic, puteusque brevis, nec recte mouendus. antepenult. acuit.

PVTIDVS, penul. cor. Martia. 5. Putidus est toties, si mihi ponis aprum. Idem 4. Altera ridicula est, altera putidula. Horat. Ser. 2. Putidius multo cerebrum est mihi crede Perilli. Catull. Verum

totius ut lacus, putidæque paludis. Horat. Ser. 2. Non dices hodie quorsum hæc tam putida tendant. antepenult. acuit.

PVTIXO, pen. cor. Hor. Ser. 2. Non alia quam quæ Bizantia putuit orca. Idem. Blastarum, & tinearum epulæ putrefcat in arca. Lucr. 2. Mollia lenia fragosa putri causa corpore raro. Persi. Sat. 5. In Venerem est putris, sed cum lapiſosa chiragra. Ouid. Metamor. 15. Sunc qui cum clauso putrefacta est spina sepulchro. Lucr. 2. Stercore de retro putorem cum sibi nata est. Idem 4. Putribus in glebis tertarum, aut solis in igni. pen. acu.

PVTO, penul. corr. Ouid. Canace. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. Idem Metamorphos. 1. Panaque cum pressa sibi iam syringa putaret. Idem de Trist. 1. Hæsurum iugulo iam puto, iamque meo. Vergili. Bucco. Urbem quam dicunt Romam Melibee, putavi. Stat. Syl. 1. Nec ueris, maiora putis par forma, decorque. Iuuenal. Sati. 2. Scilicet horrentem, maioraque monstra putares. Stat. Syl. 2. Staret, Amyclæa conceptum matre putares. Vide Ita. Cicero Atti. Ego te unum plurisquam omnes illos puto. Idem pro Plan. Honores si magni non putemus. pen. acu.

Q

QVA, pro aliqua, cor. Ouid. Metamor. 1. Si qua latente, meliora putat; fugit ocior aura. Qua pro aliqua uia seu ratione aduerſaliter prod. Verg. Aeneid. 1. Qua facere ut possis, nostram nunc accipe mentem. Idem. Si qua fata sinant, iam tum tendique, fouetque. pro qua parte. Ouid. Phyl. Qua patet umbroſum Rhodope glacialis ad æmum. Qua pro quomodo. Vergil. Aeneid. 1. Qua tace re id possis nostram nunc accipe mentem. pro quacunque ratione. Vergilius Aeneid. 11. Qua datur, est armis concurrant arma, caute. pro quatenus, atque inquantum. Vergili. Aeneid. 12. Qua uisa

uisa est fortuna paci, parceque sinebant.

QVADRA, penul. prod. Vergi. Aeneid. 7. Fatalis crux, patulis, nec parcere quadris. Ait Servius. Quadris aut mensis, aut fragmentis accipimus. Iuvena. Sat. 5. Vt bona summa putes aliena uiuere quadra. penul. acu.

QVADRAGESIMA, penultima correp. Maruan. Hæc post pascha fuit lux qua dragesima, & ecce. antepe. acu.

QVADRAGINTA, pen. prod. Iuue. Sat. 2. Quadraginta dedie Gracchus sextera dotem. Idem 1. Quadraginta parant, quid confert purpura maius. Catul. Quadraginta arui cætera sunt maria. Martia. 9. Quadringentorum reddit mihi Phæbe tabellas. penultima acuit.

QVADRIGA, penul. prod. Vergi. Georg. 2. Vt cum carceribus sese effudere quadriga. Idem Aeneid. 6. Hac uice sermo roseis auctora quadrigis. Claudii. Oratū uolucres erratis iam perge quadrigas. Martia. 5. Vapulat assiduo Veneti quadriga flagello. penultima flectit.

QVADRIFIDVS, penult. corre. Vergil. Georg. 2. Quadrifidaque sudas, & acuto robore uallos. Idem Aeneid. 7. Quadrifidam quercum cuneis, ut forte coactis. Ait Servius. Quæ findi partes posset in quatuor. antepe. acu.

QVADRIIVGVVS, penul. cor. Ouid. Metamorpho. 2. Quadriiuges spatium nō quo prius ordine currunt. Idem de Tristib. 3. Quadriiugos carnes sæpe resiste re equos. Verg. Aeneid. 10. Quadriiugos in equos, aduersaque pectora tēdit. Ait Servius propter homœoteleuton, idest figuram, cum plura uerba in eandem uocem finiunt. Idem. Attripuit bi iuges frater tendebat ieremes. noluit dicere quadriiugos, & consulit se ad aliā declinationem, nam & quadriiuges, & quadriiugos dicimus, sicut inermes, & inermos, exanimis, & examinor: ut, Admonuit biugos proiecto dum pede lauo. Idem 12. Quadriiugo uebitur curru cui tempora circum. Idem Geo. 3. Centum quadriiugos agerabo ad flumina currus. Stat. Achil. 2. Sustinere qua

driiugos memini rapidissimus ibat. Idē Theba. 6. Quadriiugi, noscite cunctos, & forte propinquo. antepe. acu. Vide Biugus.

QVADRIVIVM, pen. cor. Iuuen. Sat. 1. Quadriuiū cū iam sexta ceruice feratur. antepe. acu.

QVADRO, penul. prod. Verg. Georg. 2. Arboribus positis secto uia limite quadret. Ait Servius. Translatio sumpta a quadris lapidibus, qui sibi bene conueniunt. Idem 7. Fatalis crux patulis, nec parcere quadris. penult. acu. Manil. 2. Sed si quis contentus erit numerasse quadrata. Lucr. 4. Nunc igitur, si quadratum tentamus, & id nos. Idem. Esse triquetra aliis, aliis quadrata necesse est. Idem. Cur ea, quæ fuerint iuxta quadrata procul sint. pen. flect. Cicero pro Cæl. Nisi omnia turpia in ista quadrare apte uiderentur. Idem pro Cl. Quoniam tibi quadrat omnia in illis fuisse paria. pen. acu.

QVADRVPEDES, pen. cor. Ouid. Mera morpho. 2. Nec tibi quadrupes animosus ignibus illis. Idem. Quadrupes ducunt, adduntque sonantia frenata. Vergi. Aen. 11. Dant sonitum ingenti præfectaque quadrupedantem. Idem 8. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. Idem Buccol. Libauit quadrupes, nec graminis attingit herbā. Ait Servius. Hic, & hæc quadrupes dici mus: alibi, Saucius ac quadrupes nota intra tecta refugit. Stat. Theba. 7. Quadrupes ante ire iubet non alter anhelos. Marti. 13. Inter quadrupes gloria prima lepus. antepe. acu.

QVADRVPLAX, pen. cor. Man. Quadriplicem, quali frenant ad litora puppes. antepe. acu.

QVILIBET, pen. cor. Lucret. 5. Quam certo, atque uno tetarum quolibet orbi. Idem. Qualibet, & fortes, & pulchro corpore creti. Propert. 4. Quilibet austeras de me ferat urna tabellas. antepe. acu.

QVARO, penul. prod. Ouidi. Fastor. 1. Oſtipedis frustra querentur brachia cæci. Idem Metamorphos. 1. Numen & auxilium per sacras querere fontes. Idē.

Queritis

Quæritis æthereis, quare regina deorum? Star. Syl. 4. Querimus en ego met somnum, & geniale securus, penult. acuit. Ouid. Phyl. Quæsierant rapido turbæ proterua pede. Idem Metamorphos. 1. Quæsierisque diu retris, ubi sistere possit. Lucan. 10. Ambirione fedrens toto quæsiuit in orbē. Star. Syl. 1. Vincula diu quæsiua fone sic damna decoris. Vergil. Aeneid. 8. Quæsitur Minos urnam mouet ille silentum. penultima flestit. Cicero in Vat. De te quæro Varini. Idem de Or. Ipse ex eo multa sæpe quæsiui. Idem in Ver. Quæro nunc a te Hortensi.

QUALIS, pen. pro. Ouid. Penel. Si maneo qualis Troia durante manebā. Idem Mer. 3. Obsequio Semelem qualem Saturnia dixit. Idem de Pont. 4. Qualis enim cunque est, non latet esse meam. Idem de Trist. 1. Vade sed incultis qualem decet exulis esse. Idem Mer. 14. Patreque laudatæ dedit oscula qualia nunquam. Mart. 1. Quale fuisse nemo creditur Hesperidum. Lucr. 1. Qualis frugifero quercus subtilis in agro. Lucr. 5. Qualibus hæc ceterū geritur nunc summa nauando. pen. flestit.

QUALITER, penult. cor. Luca. 1. Crassus erat belli medius mora qualiter undas. Mart. 1. Qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus. Star. Syl. 5. Qualiter alta coma sylvarum gloria pinis. Auso. Qualiter aduersos hosti de figure neruos. Verg. Aeneid. 9. Qualis nbi aut leporem, aut candenti corpore cycnum, proqualiter poni. Sta. Thebai. 9. Qualiter Isthmiaco nondum Neida portu. antepen. acu.

QUALVS, penult. prod. Verg. Georg. 2. Tale dabit specimen, tu spisso uimine qualos. Ait Seruius. Qualos, per quos uinum defluit, qui & ipsi colando diu sunt: præla sunt trabes, quibus uia iam calcata premitur. Horat. Carm. 3. Tibi qualum Cythereæ puer ales. pen. flestit.

QUANDOQV IDEM, hyphen, penultima corre. Oui. Met. 5. Quandoquidem in partes, ait, abstrahor, accipe Phineu. Idem 9. Quandoquidem cepi superen-

tur flumina, dixit. Iuu. Sat. 2. Quando quidem inter sanctissima diuitiarum. Mant. Tu comes eius eras quando referat æuernum. antepen. acu.

QUANTVLVS, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Quantulus in hoc pueros omnes ergastula tota. Hor. Ser. 2. Quantulum enim sum me curtabit quisque diem. Mart. 1. Quantula carophori portio fufus aper. antepen. acu. Ouid. Fast. 3. Hæc, inquit, tellus quantulacunque tota est. Idem 4. Tecta sue subeat quantulacunque casa. Idem de Pont. 4. Pars ego sum census quantulacunque tui. Mart. 11. Nam reria est illi quantulacunque grauis. penult. acu. Iuu. Sat. 7. Gloria quantaliber quid erit, si gloria tanta est. antepenult. acu. Idem. Quanticumque domus ueniet, qui secula doctæ. penultima acuit.

QUANVIS, pen. pro. Oui. Met. 3. Colligit in nodu quantis erat ipsa solutis. Idem 2. Qui tibi materno quantus a sanguine iunctus. Idem Fastor. 1. Mox ego, cur quamuis aliorum numina placeam. Fla. 9. At Colchi quantis armis, & milite præsent. pen. acu.

QUARE, pen. pro. Ouid. Met. 2. Quæritis æthereis, quare regina Deorum. Idem Fastor. 1. Dic age frigoribus, quare nouus incipit annus. Idem de Tristib. 2. Conueniat quare porticus ulla patet. Martia. 2. Vxorem nolo Thelesinam ducere quare? penultima acu. At ubi ponitur finis interrogationis acuitur. Ait Antonius Nebrili. cap. de Accent. & Marcinus de corrupto sermone. hoc aduerbium quare, non ex se sed in sermone ut interrogationis finalem acuit, hac nota? Idemque sentit Quint. qui Inst. 1. cap. 10. ubi, inquit, cæterum iam scio quantum, & quale interrogantes graui comparantes acuto tenore concludunt, quasi dicat, eruditi non nulli, ac grammatici, qui tenore acuto præpositiones per regimen casus coneludebant ut, circum littora: ita, quantum & quale interrogantes.

QUANTANA, penultima producta. Martial. 16. Sæua nocens febris saltem quantana fuisset. Iuuenal. Sat. 4. Autumno

iam quartanam sperantibus agris. pen. fleſt.

QV A S I, pen. cor. Mant. Aere catenatos quafi bruta obſcena trahebat. Mart. 11. Et quali perfectu ſeptimane reſers. Oul. Met. 2. Quoſque ſic armiento ueri quali neſcia quærit. pen. acu.

QV A S I L L V S, pen. pro. Tibul. 4. Sit tibi cura togæ potior, preſſumq; quaſillum. Ait Seruius in Verg. Buc. Ecl. 2. ibi. Ec cæ ſerunt nymphæ: ſanè calathus Græcum eſt, nam latine quaſillum dicitur. Cicero in Phil. An non inter quaſilla pendet aurum. pen. acu.

QV A T E N V S, pen. corr. Iuuen. Sat. 12. Quatenus hi non ſunt, nec uenales elephanti. Lucr. 3. Quatenus eſt unum inter ſe, coniunctaque res eſt. Hor. Ser. 1. Quatenus id facit, ut quidam memoratur Athenis. Idem 2. Quatenus imāpetit uolens aliena uitellus. Mart. 7. Quatenus Odryſios iam pax Romana triones. antepen. acu.

QV A T E R, pen. cor. Ouid. Met. 1. Tertiam capitis concuſſit terque, quaterque. Idem 2. Pœnituit iuraſſe patrem, qui terque quaterque. Idem Faſt. 2. Ter, quater aduerſi ſedit in ore uiri. Idem de Trift. 3. O quater, ò quoties non eſt numerare beatum. Idem Phyl. Luna quater latuit, totò quater orbe recenit. Idem de Pont. 4. Ter quater imperii letus honore tui. Claud. Et clarum è potior terque, quaterque ſophos. Vergili. Georg. 1. Aut quater ingeminant, & ſæpe cubilibus altis. Idem Aen. 1. Talia uoce reſert, ò terque, quaterque beati. pen. acu.

QV A T E R D E N V S, penultima producta. Mantuan. Atque quaterdenos ultra ſua prandia ſoles. Ouid. de Pont. 3. Perque quaterdenos inter in illa gradus. penult. fleſt.

QV A T E R N V S, pen. prod. Mart. 12. Amphora uicenis modius datur ære quaterno. Manil. 2. Hoc ſatis exemplo eſt, ad que diuerſa quaternis. penultima acuit.

QV A T I O, pen. cor. Ouid. Hyperm. Frigida populeas, ut quatit aura comas. Idem Faſto. 2. Sic Numa, ſic quatiens

cornua ſaunus ait. Idem. Alloquitur quatiens uoce tremente caput. Idem de Triftib. 3. Et quatitur trepido liſſera noſtra metu. Vergili. Opuſc. Fellicant, ignes quatiunt ſolleſque tremantes. Idem Georg. 3. Sæpe etiam curſu quatiunt, & ſole fatigant. Idem Aeneid. 12. Fumantes ſudore quatit miſerabile cæſis. Idem 11. Permiſit, quaterent campos, ipſe ardua montis. Stat. Syl. 1. Demigrant Helicone dex, quatiuntque nouena. Lucan. 1. Corripuiſſe faces, aut iam quatiente ruina. Idem 2. Nec quatiunt ualidos, nec ſubilet arua rudentes. Stat. Thebaid. 7. Arce tonat, tanta quatitur nec grāndine ſyrtis. Sil. 12. Qui quaterent muros, Tarpeiaque mœnia miſi. Cicero in Arator. Tum fixum tremulo, quatitur frigore corpus. Idem Tuſc. Quod ægritudine quali tempeſtate quatiatur. antepen. acu.

QV A T V O R, penultima correp. Sed geminato t, produci ſicut litera. Hæc Alſus. Ouid. Metamorphoſ. 1. Et breue uer ſpatiiſ exegit quatuor annum. Idem 12. Nidus erat uolucrum bis quatuor arbore ſumma. Idem Faſtor. 1. Quattuor adde dies ductis ex ordine nonis. ſimplici t, ſi legitur, alteri intel ligatur, ait Nebriff. In proſa uerò unicor., ſcribendum ſæpius. Vide Reſero. antepen. acu.

QV E, enclitica, & poſtpoſita ſemper corripit. Vergili. Aeneid. 3. Liminaque, laurusque Dei, totuſque moueri. Ait. Seruius. Que breuis eſt pro longa poſita, quæ hac ratione defenditur, aut quia omnia monosyllaba ad artem non tinent, & licenter uti poſſumus: aut certe omnis particula, quæ ſui ſubſtantiam non habet, membrum putatur ſuperioris orationis: quod ſi eſt, liminaque, quali una pars orationis eſt, & poteſt que finalitatis ratione, uel produci, uel corripit: que enclitica ad uocalem prope ſe trahit accentum uocatum, ut, limina primam acuit, liminaque, na acuitur: ſic ue, ne, & cum: etiam cum his mecum, tecum, ſecum, quicum, quacum, quocum, quibuscum, uobi-

uobiscum, nobiscum. & una de sal-
lentiis accentus regularum est: vnde, api-
ce acuto ubique notetur; est necessum.
Ait Seruius Aeneid. 10. Ibi, omni-
potens genitor tantorū me crimine di-
gnū. tantorū pro tantone, & constat
mutatas partes orationis in eodem lo-
co accentum habere; in quo etiam in-
tegra habuerunt, nam notia, id est mi-
niores particulae ut quē, uē, sic, ēe, quo-
ties iunguntur aliis partibus accentum
faciunt; qualislibet sit syllaba, quae pra-
cedit, siue brevis, siue longa, ut mi-
saeque, huiusce, illucce, tantone, addu-
duce, deducē. Et hęc mutilata simi-
liter proferuntur scilicet sub eodem ac-
centu. Idem ait Aeneid. 12. Ibi. Ex-
pediat? tanton placuit. sanē tanton
on circumflectitur: nam cum per apo-
strophē, apocopen uerba partuntur, is,
qui in integra parte fuerat, perseverat
accentus.

QUERELA, penultima producta. Ouid.
de Pont. 3. Adde quod assiduas domi-
ni meditata querelas. Mart. 1. Nimi-
rum timuit nostra fortuna querelas.
Stat. Syl. 1. Quod uisime longis placet
ser luno querelis. Sil. 1. Talibus illacry-
mat noctemque, diemque querelis. Lu-
ca. 2. Effundunt iustas in humina saeva
querelas. Idem. Vt neuter tales pietas
peritura querelas. Verg. Geor. 1. Et ue-
terem in limo rante cernere querelam.
ante pen. acu.

QUERIBVNDVS, pen. pro. Flac. 7. Ante
fugam totos lustras queribunda pa-
rentes. Sil. 13. Curque; insidiaeque,
atque hinc queribunda senectus. penul-
tima acu.

QUERIMONIA, penult. corr. Mant. In-
ciderit subiti partos querimonia ad au-
ras. Ausp. Proxima quae nostrae fuerat
querimonia carae. Mant. Vndique & au-
dita est totis querimonia campis. ante-
pen. acu.

QUEROR, penultima correpta. Martial.
3. De nullo quereris, nulli maledicis,
Apiri. Idem. Sepe mihi queritur non
siccis cestos ocellis. Ouidi. Penel. Nec
quereretur tardos ire relicta dies. Idem
Phyl. Vela queror reditu, uerba care-

re fide. Idem Oenone. Ah quoties cura
te uento quereeret teneri. Idem Metas-
morph. 1. Cum Ione uisa queri est,
finemque orare malorum. Idem 2. Pa-
ua queror magnae pereunt cum mœni-
bus urbes. Idem 3. Meque sub his tene-
bris nimum uidisse quereis. Idem de
Trist. 1. Quodque sit a patria iam; su-
ga tarda queror. Lucan. 1. Iam nihil o-
superi querimur scelera ipsa, nefasque,
Stat. Syl. 5. Rupibus atque oculis lon-
go querat aere uinci. Ait Valla lib. 3.
Questus in plurali pro querela a que-
ror, unde fit conqueor, cuius datiu-
tus, & ablatius est questubus, ut por-
tubus: questus in utroque numero, cu-
ius in plurali datiuus, & ablatius est
questibus a quæro, unde fit conquire;
deri uatur per syncope a supino quæ-
situm, significatque lucrum numma-
rium. Cicero Epist. 3. 1. Multa nos qui-
dem questii sumus. Idem Att. Cæsar
queritur de Milone. Idem de Ora. Dru-
sus multa de Philippo questus est. Idem
de D. Aia querens de ferocitate Tro-
ianorum. Idem Att. Audiui Milonem
meū queri per literas iniuriam meam.
uide apud Cicero. Non legi quetor Pe-
trum, sed multa de Petro queror. pen.
acuit.

QUERVLVS, penultima correpta. Ouid.
de Pont. 4. Nec querulus turba quan-
uis elideret ense. Idem Oenone. Im-
pleuitque sacram querulis ulularibus
idem. Vergil. Georg. 1. Et caput obie-
ctat querulum uenientibus undis. Stat.
Syl. 4. Vestibulo, queruli que rogant exi-
re clientes. ante pen. acu.

QUIA, penultima correpta. Ouid. Me-
tamorph. 1. Obstatatque aliis aliud,
quia corpore in uno. Idem de Trist. 3.
Inde Tomos dictus locus, hic quia fer-
tur in illo. pen. acu.

QUIANAM, penultima correpta. Ver-
gili. Aeneid. 5. Heu quianam tanti cin-
xerunt æthera nymbi. Ait Seru. id est,
Cur, & est interrogantis aduerbiū,
quo usus est bis hic, & in x. Calicolas
magis quianam sententia uobis Ver-
sa retro?

QUIAM, penultima correpta. Vergil.
N n 2 Aen.

Aeneid. 4. Inſa ſequar' quare auxi-
lio, pugnas ante leuatos. Ait Seruius.
Quare, una eſt pars orationis, reuera
ſignificans.

QYIIVS, penultima correpta. Ouidi.
Metamorphoſ. 1. Magna pars unda rap-
pitur quibus unda pepercit. Idem. Et
quibus eſt nodis audita coercuit omnes.
Idem 6. A quibus ad cœlum lineoria
brachia tollens. Idem 10. Felices qui-
bus iſta licet humana malignas. Idem
de Pont. 1. Volque quibus perii, tunc
cùm mea fama ſepulta eſt. Idem Fa-
ſtor. 1. Et quibus hæ populum ſpectat,
at illa lærem. penultima acuit. Vide
Quis.

QVIDAM, pen. pro. Horat. Ser. 1. Vni-
dius quidam, non longa eſt fabula, di-
ues. Ouid. Faſt. 1. Ex uno quidam cele-
bres aut torquæ adempti. penult. ſeſt.
Vide Vinum.

QVIENVVS, penultima produ-
cta. Vergili. Aeneid. 5. Nec te cum Au-
ſouium, quicumque eſt, quætere Ty-
brim. Idem 1. Siſſelix, noſtrumque
leues quicumque laborem. penultima
acuit.

QVID, cor. ſequenti noſte. Vergil. Aen-
eid. 5. Aeneam credam, quid enim ſal-
ſacibus auſtris. Iuuen. Sat. 1. Vulcani,
quid agant uet'i, quas torqueat umbras.
Ouidi. Metamorph. 2. Finge datos cur-
rus, quid age, poterisne rotatis. acui-
tur, ſed cum eſt interrogatiue. Vide
Quare.

QVICQVID, penult. prod. Verg. Aen.
5. Quicquid erit, ſuperanda omnis for-
tuna ferendo eſt. Ouid. Meta. 2. Deni-
que quicquid habet diues, circumſpice,
mundus. Idem Faſt. 1. Quicquid ubi-
que uides cœlum, mare, nubila, terras.
Ait Quintilianus Inſt. 1. cap. de ortho-
graphia cum ſi tempus ſignificaret per
q. ſi comitem per c, ſcriberetur frigi-
diora his alia, ut quicquid e, quarium
haberei, ne interrogare bis uideretur.
& quotidie, non cotidie, ut ſic quot
diebus: Verum hæc iam etiam inter
ipſas enepias, ruauerunt. Viſus qui-
dem hodie eſt cum per c, ſcribendum,
ſcribique, aut tēpus, comitem, aut præ-

poſitionem ſignificet hæc. differentia,
cum temporis, aduerſum ſignum gra-
ue ſibi uendicat, cum præpoſitio ſi-
gnum graue pō deſiderat; coaleſcit enim
in unum cum ſuo caſuali, ſeruatque
accentum regularem ratio ſcribendi
coniuncta cum loquendo. item & ſub-
iuncta apicem exigit. In quibus ortho-
graphia paret conſuetudini.

QVIDAM, pen. cor. Stat. Syl. 1. Grande
quidem rerum iuris quos, ipſa probauit.
Ouid. Metamorph. Ille quidem penas,
cuiusq; dimittite, ſoluit. penultima a-
cuiſ.

QVIUS, penultima correpta. Mantua.
Appellata quies, ideo quod ut ante re-
latum eſt. Stat. Syl. 1. Id tergo de-
miſſa clamys latus enſe quieto. Hora.
Epiſto. 1. Si te grata quies, & primam
ſomnus in horam. Ouid. Medea. Non
mihi grata quies noctes uigilantur ama-
re. Idem Hipern. Scimusque quies
alta per Argos erat. Idem Metamos-
phoſ. 12. Nulla quies, miſius, nulla-
que ſcientia parte. Idem 1. Inde ſuit ui-
cibus capiebant bina quietem. penult.
acuiſ.

QVIUSCO, penultima producta. Mar-
tial. 4. Pondero, pote, cano, ludo,
lauo, cœno, quieſco. Vergil. Aeneid.
7. Aggere componto tumuli poſquam
alta quierunt. Idem. Feſſa iacent, aliis
haud exarata quieſcit. Ouidi. de Tri-
ſtibus 3. Et uia ſniſa eſt, & opus re-
quieuit eundi. Mantuan. Omnipotens
ſiſto genitor requieuit orbe.
Idem. Saueque depoſitis Bellona quie-
uerat armis. Cicero de Or. Videmus
enim quieturi fuiſſe. Idem pro Plane.
Quæ ſi uiginti quieſſem dies. Idem pro
Cec. Potentia in hoc ſolo genere quie-
ſcit. pen. ſeſt.

QVIETUS, penultima producta. Ouidi.
Faſtor. 4. Ille dabat tacitis animo
reſponſa quieto. Idem de Triſtibus 3. Mi-
rius exitium, paulique quætiſſimo oro.
Vergil. Aen. 12. Immunem tanti belli,
atque impune quieti. Idem 10. Antiqui
Auſonii quæ uoſ ſol. una quietos. Idem
4. Scilicet his ſuperis labor eſt, ea
cura quietos. Stat. Syl. 1. It tergo de
miſſa

missa chlamys latus ense quieret. *paſſec.*

QVINTILIVS, penultima correpta. Quidius Metamorphos. 2. Quilibet alter agat portante's lumina currus. Idem Faſtor. 3. Quilibet, huc dixit, conſuge, tutus eris. Idem de Arte. 1. Pollicitis diues quilibet eſſe poteſt. Idem Phyllis, parte ſatis potius qualibet inde capi. Idem Metamora. 1. Tempora cingebat de qualibet arbore Phœbus. antepen. acu.

QVIN, produ. Horat. Ser. 2. Quin ubi ſe a uulgo, & ſcena in ſecreta remorant. Quidius Faſtor. 3. Men dubites, primæ fuerint quin ante Calendæ. Idem. Quin etiam partes totidem tarienſibus ille. Idem 5. Nec ſe, quin horrens, auderent tangere ſatis. Vergilius Aeneid. 1. Imperium ſine ſine dedi, quin aſpera Iuno. Idem 10. Vt ſemel inreperuit mucro quin ecce Nyphei. Idem. Quin onanem Heſperiam penitus ſua ſub iuga mittant. Idem. Quin intra portas, atque ipliſ prælia miſcent. Idem. Omnipotens, quin & pugnae ſubducere Turnum. Seruius ait, quin, ut non. Idem Buccoli. Eclo. 2. Quin tu, quinimmo, hortantis. Idem Aeneid. 10. Quin, quin etiam, ibi, quin intra portas.

QVINVS, penultima produ. Quidius Metamor. 2. Cùm digiti coeunt, & quinos alligat ungues. Idem 3. Nam quater ad quinos unus Cephiſius annos. Idem Faſtor. 4. Inter bis quinos uſus honore uiros. Hora. Ser. 1. Quin hæc capiti mercedes exigit, atque. Vergili. Aeneid. 2. Bis quinos ſilet ille dies, reſtuſque reſuſat. Manſ. 2. Falſus erit, nam quina licet ſint undique ſigna. penul. ſecſt.

QVINTILIANVS, penulti. prod. Mart. 2. Quintiliane uagæ moderator ſumme iuuentæ. Idem. Gloria Romanæ Quintiliane rogæ. Iuue. Sat. 6. Dicali- quem ſodes, dic Quintiliane colorem. Idem 7. Quintilianus habet ſaltus exēpla nouorum. pen. ſecſt.

QUINQUAGINTA, pen. prod. Vergili. Aeneid. 1. Quinquaginta intus famulæ, quibus ordine longo. Marti. 5. Mucua

quod nobis iter quinquaginta dediſti. penult. acuit. Idem 12. Bis quinquagenis domus eſt tibi millibus empta. penult. ſecſt.

QUINTILIVS, penul. cor. Hor. de Art. Quintilio ſiquid recitaret coniuge ſodes. Propert. 2. Cuni caneret, miſeret funera Quintiliz. Ouid. Faſt. 2. Vincere Quintilios non potuiſſe ſuos. antepenult. acu.

QUINQUATRIA, pen. cor. Iuuen. Sat. 10. Incipit optare, & totis quinquatribus optat. Hora. Epi. 2. Et potius puer ut feſtis quinquatribus olim. Oui. Faſt. 5. Cur ſit quinquatrus illa uocata dies. pen. acu. Quinquatria antepe.

QUINQVVS, penul. prod. Ouid. Meta. 2. Arcas adeſt, ter quinque ferens natalibus annos,

QUINTILIS, penul. prod. Oui. Faſt. 3. Denique quintus ab hoc fuerat Quinilis, & inde. pen. ſecſt.

QUINQUAGESIMA, pen. cor. Manſ. Hæc poſt Paſcha fuit lux quinquageſima ſancto. antepe. acu.

QUIPPE, pen. pro. Mart. 2. Quippe rogabatur hîdique, uetusq; ſodalis. Oui. Meta. 2. Quippe color nimis eſt, quam nec ueſtigia duri. Stat. Syl. 1. Quippe manet, longumque tuo redeunte manebit. Idem 2. Quippe bis ad partus uenit Lucina, manaque.

QUIRITES, penul. prod. Oui. Faſto. 1. Siue ſuo regi nomen poſuere Quirites. Idem de Pont. 4. Aut reget ille ſuos dicendo iura Quirites. Sil. 4. Tarpeius patet, & capri ſenſere Quirites. Vergili. Georg. 4. Ore legunt ipſæ regem, paruoſque Quirites. Hor. Epiſt. 1. Lodiæ quid plauſus, & amici dona Quiritius. Oui. Met. 15. Nemo mihi eſt, uos urbe uiram prohibere Quirites. pen. acu.

QUIRINVS, penul. prod. Marti. 10. Ac nunc Auſonio fruſtra promiſſa Quirino. Ver. Aeneid. 1. Cana fides, & ueſta Remo cum fratre Quiritio. Ouid. de Triſt. 1. Non ego te genitum placida reor urbe Quirini. Idem. Dirque reliquendi quos urbs habet alta Quirini. Vergilius Aeneid. 7. Ipſe Quiritialis trabes, cincluſque Gabino. Nn 3 Claud.

Claud. Rupta Quirinales fumant erga
flula cinctus. Ovi. Fast. 5. Inque Quiri-
nali constituit iugo. pen. fleſt.

QV1S, cor. ſequenti uocale. Iuue. 1. Di-
ſſile eſt ſayram nō ſcribere, nam quis
inique. Ovi. Met. 1. Saxa quis hoc cre-
dar, niſi ſit pro teſte uerſtas. Idem 3.
Dixerat; ac quis adeſt? & adeſt reſpon-
derat echo. Mart. 1. Si quis erit reſti cu-
ſtos imitator honeſti. Vergil. Aen. 12.
Non quis ob inceſſum ſubitum mihi
ſegnior ito. Idem 1. Quis anre ora pa-
trum Troie ſub mœnibus ait. Hic
quis pro quibus eſt dādi caſus, ideo pro-
duci, ait Seruius. Quis, & quibus unū
ſignificant, ſecundum artem enim dici-
mus ab eo, quod eſt a qui in bus mittit
ut quibus ab eo autē quod eſt a quo in
is mittit, ut quis, pro quibus, ſed a ter-
tia declinatione in uſu ſunt dārius, &
ablatiuſ pluralis, licet antiqui omni-
bus uſi ſunt caſibus. Denique Cato in
originibus ait. Si queſ ſunt populi, &
declinauit queſ, quium, ſicut puppes,
puppium: quis pro quibus. fleſt.

QV1QV1, pen. pro. Ovi. Met. 15. Qui
que petāt uentis Epidauria littora mit-
tant. pen. fleſt.

QV1SQV1, pen. pro. Stat. Syl. 1. Quiſ-
que ſyra ſed præcipue qui nobiſe greſſu.
pen. acu.

QV1VIS, pen. pro. Ituenal. Sat. 3. Eſſe
puieſ quemuiſ hominem ſecum artu-
lit ad noſ. Ouidi. Faſtor. 3. Aſperior
quouiſ æquore, ſrater ait. penultima
acuit.

QVO, aduerbium pro nomine. Ait Ser-
uius produci. Vergil. Aen. 1. Vocibus, &
uerſor quō ſe Iunonia uertat. Idem 5.
Quō tendant ferrum malo ſuſpēdit
ab alto. fleſt.

QVOCIRCA, pen. pro. Hyphen eſt. Ver.
Aenei. 1. Qnocirca capere ante dolis, &
cingere ſtamina. pen. acu.

QVOD, cor. Vocale ſequenti. Ouid. Me-
tamorphoſ. 1. Ille quidem obſequitur,
ſed te decor iſte quod opas. Mant. Ap-
pellata quies ideo quod ut ante relati-
uſ eſt. Stat. Syl. 1. Adde quod ille no-
cens, ſeuoſque complexus Achiuoſ. Lu-
cret. 6. Erumnabile erat, quod ubi ſe

quiſque uidebat. acuit.

QV1SQV1S, pen. prod. Mant. Quiſque
amat dominū, munuſcula mittet opor-
tet. pen. acu.

QVONTIAM, pen. cor. Ovi. Met. 1. Quos
quoniam cœli non dum dignamur ho-
nore. Verg. Buc. Cur non Moſe boni,
quoniam cōuenimus ambo. Idem Geo.
4. Cuius Ariſtæ quoniam eſt oblata
facultas. Mant. Et quoniam genus He-
bræum memorabile ſoli. Lucret. 1. Di-
ſſinctum quoniam nec plenum nauit
exta. antepen. acu.

QVOT, cor. vocale ſequenti. Hor. Epist.
1. Si poſſum tot ait, tamen & quæram,
& quor habebō. Mart. 6. Baſiada no-
bis diadumene preſſa quot inquit. Ver.
Buc. Pocula bina nouo ſpumantia la-
cte quorannis. Idem. Vi Baccho, Ce-
rerique tibi ſic uora quor annis. Idem.
Hic illum uidi iuuenem Mœliæque quot
annis.

QVOTIDIE, penult. cor. Flac. 9. Sic no-
ſtri, quia quotidie libare ſolebant. Man-
tuan. Quotidie ſtrages oriū? terræ-
que per omnes. Vide Quiquid. antepen-
ult. acu. Catul. Coniugis in culpa ſi-
grauit quotidiana. pen. fleſt. Ait Aſcen-
ſus in Epist. Quintiliani Inſt. 1. Ad
Tryphonem alii maluit ſcribere coti-
dianum pro cotidianum, quaſi a coti-
nente, & perpetuo die dictum, quā
quotidianum a quoto die, aut potius
a quoque. Ego, inquit, neutrum dē-
mo: nam ut quor annis pro quoquo an-
no, ita quotidie pro quoquo die, non ab
ſurde acceperis: cotidie ergo, & quoti-
die dici. At uſus hodie legitur quoti-
die. i. quor diebus.

QVOTIES, penult. corr. Ouidi. Meta.
3. Irrita ſallaci quorſes dedit oſcula ſon-
ti. Idem 14. O quoties habuim duri
meſſoris ariſtas. Idem Ariadne. Et quo-
ties ego te, toties lucus ipſe uocabat.
Lucan. 1. Tentonici quorſes Romam
fortuna laceſſit. Iuuenal. Sat. 14. Tum
felix quorſes aliquis tortore cauato. Ver-
gil. Buc. O quorſes, & quæ nobis Ga-
lathea locata eſt. antepenult. acuit. Vi-
de Toties.

QVOTVS, pen. corr. Ouid. Medea. Hæc
animum

animus & quora pars possit mouere
puellæ, Idem de Pont. 2. Et quora
pars: hæc est rerum, quas uidimus am-
bo, Idem Metamorphos. 7. Et quora
pars illi rerum perire mearum. Mar-
tial. 8. Pars quora Parrasæ labor est Ma-
reoticus aux. Iuuenal. Sat. 3. Græ-
cam urbem quanuis quora portio: fe-
cis Achæ. Claud. Pars quora sit Rus-
sine, cui quid tale peraudax. Lucan.
8. Aut quotus in plautis Libyam be-
ne dirigat ignis. Mart. 14. Dic, quotus
es, quanti cupias cenare, nec unum. pe-
nult. acu.

R

RABIES, pen. cor. Luca. 7. Spu-
mea tunc primum rabies uesana
per ora. Horat. de Art. Ar-
chilochum proprio rabies ar-
mauit iambo. Stat. Syl. 11. Saxeus,
hic tumidam rabiem, spumosaque po-
nit. Idem 3. Nulla foro rabies, aut
strictæ iurgia legis. Sil. 4. Sydonium in
felix rabies te reddidit annem. Iuue-
nal. Sat. 1. Non quasi fortiter nec den-
torum rabie sed. Ouid. Metamorphos.
3. Et crescit rabies, moderaminaque ip-
sa nocebant. Ouid. de Trist. 2. Aequa-
lis rabies, continuusque furor. Vergil.
Aeneid. 8. Et belli rabies, & amor suc-
cessit habendi. antepen. acu.

RABIDVS, penultima correpta. Stat.
Syl. 3. Lucani rabida ora maris? num-
torua Charybdis. Idem Theb. 8. Mar-
te ruant, sit qui rabidarum more fera-
rum. Ouid. Metamorph. 1. Colligit os
rabidum, solitæque cupidine cædis. Mar-
tial. 1. Scua ferum rabido lacerat den-
te leonem. Vergil. Aeneid. 8. Obicit
ille fame rabida tria guttura pendens.
Idem Georg. 2. At rabidæ Tygres ab-
sunt, & fera leonum. antepenul. acu.

RABIRIVS, pen. corr. Ouid. de Pont. 4.
Cum foret, & Marfus, magnique Ra-
birius oris. Mart. 10. Condidit hac Cha-
ras tellure Rabirius umbras. Idem 7.
Astra polumque tua cœpisti mente Ra-
biri. antepen. acu.

RACHAB, pen. cor. Mant. A ueteri de-
missa Rachab tot secula uidit. Idem.
nam poples fara patre Rachab habenti
banannis.

RACEMVS, pen. pro. Ouid. de Trist. 4.
Tempus, ut extensis tumeat, facit una
racemis. Mant. Nectæreas fruges parit,
ambrosiosque racemos. Manil. 3. Pin-
gui atque impressus despumant musta
racemis. Sil. 7. Miratus nemore, & sul-
gentes sole racemos. Vergil. Buccol.
Syluestris raris sparsis labrusca racemis.
Idem Georg. 4. Defruta, uel Scythia
passos de uite racemos. Idem 2. Et tur-
pes auibz prædam fert una racemos.
Ait Seruius. Sanè racemus botitionis est
est pars, & botyro Græcum: & sic posuit
uam pro uite. pen. flect.

RADIO, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Scu-
ta sed & galeæ gemmis radientur, &
auro. Idem de Tristib. 2. Vtque tra-
hunt oculos radiantia lumina solis.
Ouid. Metamorph. 11. Admouit digi-
tos, postes radiare uidentur. Iuue. Sat.
6. Dacicus & scripto radiat Germani-
cus auro. Sil. 4. Colla uiri fuluo radia-
bant lactea torquet. antepen. acu. Lu-
ca. 7. Miles ut aduerso Phœbi radiatus
abitu. pen. flect.

RADIVS, penult. corr. Ouid. Metamor-
phos. 2. Curuatura rotæ radorum ar-
genteus ordo. Vergil. Georg. 2. Orchi-
res, & radii, & amara paula Bacchi.
Idem 1. Nec fratris radiis obnoxia sur-
geret una. Idem Aeneid. 12. Aurati bla-
sex radii fulgentia cingunt. Mantuan.
Mobilibus radiis facerent in montibus
altis. Stat. Syl. 2. Mulus ubique diem,
radiisque ubi culmina totis. Claud.
Infeci radios, ululatuque æthera rupit.
antepenultima acuit. Lucret. 6. Ces-
sandum ueniat radiatu insignè diei. pe-
nult. flect.

RADIX, penultima producta. Stat. Syl.
2. Atque habiter uitreum cæcis radi-
cipibus annem. Idem 5. Seu Iouis igne
malo seu iam radice soluta. Luca. 7. Et
stantes tumulos, & qui radice uetusta.
Horat. Ser. 2. Rapula; istucæ, radi-
ces, qualia, lassum. Ouid. Metamor-
phos. 1. Pes modo ram uelox pigris ra-

dicibus hater. Idem 1. Candida lam-
petie subiecta radice retenta est. Idem
11. Quæ videre nefas torta radice liga-
uit. Vergil. *Acneid.* 6. Aut Ida in ma-
gna radicibus eruta pinus. Idem *Geor.*
1. Et teneram ab radice fereus syluane
cupressum. penultima acu. Carul. Non
uacuos inque ille tulit radicibus altas.
Prop. 3. Huic fluctus, uiuo radicitus ab-
fuit ungues. Mantuan. Mortales iam
spe uitæ radicitus hausta. *Lucr.* 3. Nec
radicitus euelli mala posse putandum
est. Calepinus penultimā productā af-
ferit. Ait Despaut. lib. 3. ibi. i ante c,
notentur de longis deducta, felicio, cor-
nicula, cornicor, radicitus. antepenult.
acuit.

R A D O, penultima producta. Ouidi. de
Tristib. 4. Fac modo te damnes, copias
que eradere uitæ. *Martial.* 6. Radcre
te melius spongia Phœbo potest. *Vergil.*
Acneid. 3. Radimus, & satis nun-
quam concessa moueri. *Iuuen. Sat.* 6.
Substituit nam Sergiolus iam radere
gnetur. *Lucan.* 2. Vellitiz impulsus
aquis, radensque Salemi. Idem 8. Ra-
dit saxa Sami, spirat de lictore coo. *Lu-*
cret. 6. Atque alia ex ipso corradens
aere porta. Idem 5. Materienque do-
lare, & lanx radere tigna. Mantuan.
Radere, & insidiis, ac nostra indagi-
ne captos. Cicero de Leg. Mulieres ge-
nas ne radunto. Idem pro Q. R. Qui
capite, & supercilis semper rasis. pe-
nultima flecit. *Statii. Syl.* 2. Phidia-
cz rasere manus quod ab arte Myronis.

R A M I S, penultima producta. Ouidi.
Phedra. Est aliquid plenis pomaria car-
pere ramis. Idem *Metamorphos.* 1. In-
cussant ramis, agitataque robora pul-
sant. Idem 8. Nec facit in ramis, al-
toque cacumine nidos. Idem 14. Su-
spiciens pandos autumnum pondere ra-
mos. *Statii. Syl.* 1. Et nonquam uacui
proditiis in æthera ramis. *Sil.* 5. Ille
pio ramos subdens illa nisu. *Lucan.*
3. Obscurum cingens connexis ærea
ramis. *Pers. Sat.* 1. Vt ramale uetus
ne grandi subere coctum. *Vergil. Buc-*
col. Et ramosa Mycon uiuacis cornua
serui. *Pers. Sat.* 5. Deducit trepidas

ramosa in compita mentes. penultima
flecit. *Iuuenal. Sat.* 10. Coneris iacere
exiguus cum ramice neruus. *Vergil.*
Geo. 4. Sic positum in claufo linquunt,
& ramea costis. antepen. acu.

R A M E L V S, pen. pro. *Flac.* 6. At non in-
de procul Ramelus, & acer Otaxes. pe-
nult. flecit.

R A M E N, penultima correpta. *Lucan.*
2. Fœdera sola ramen, uanæque caren-
tia pompa. pen. acu.

R A N A, penultima producta. Ouid. *Me-*
tamorphos. 15. Semina limus habet ui-
rides generantia ranas. *Horat. Ser.* 1.
Tota abit hora mali culices, ranæque
palustres. Mantuan. Attra palus, ubi
nant angues, ubi rana coaxat. Idem.
Sunt ubi ranarum, culicum, pulicum,
cinicuumque. *Iuuen. Sat.* 3. Nec uolo,
nec possum ranarum viscera nunquam
Martial. 10. Aut Laurentino turpes in
litore ranas. *Vergil. Opusc.* Occupat
arguti Gylli caua garrula rana. Idem
Georg. 3. Improbis ingluuiem; ranis-
que loquacibus explet. Idem 1. Et ue-
terem in simo ranæ cecine querelam.
Ait *Seruius*. Fabula duplex, nam ut
Ouidius dicit. Pater cum Proserpinam
quereret ac: releuandam sitim acce-
dit ad quandam fontem. Tunc eam Ly-
ciurusti a potu prohibere ceperunt,
& conturbantes pedibus fontem cum
contra eam emitterens turpem naribus
sonum: illa irata eos euerit in ranas:
quæ tunc quoque ad illius imitatio-
nem coaxant, nam illa magis in sul-
tatio fuerat: quàm querela: & po-
tam sacrilegi iuste perulerunt. Vnde
magis Aesopos cit sequendus, qui
hoc dicit, cum Iuppiter omnibus ani-
malibus reges daret, & rana, ni fallor,
colendum breuissimum lignum dedis-
set: illæ questæ, & aspernaræ sunt
eum, & tunc eis hydium iratus dedie,
qui uescitur ranis, quæ, ut ait poeta, ca-
nunt ueterem querelam: rana penult.
flecit.

R A N C I D V S, penultima correpta. *Ho-*
rat. Ser. 2. Rancidum aprum antiqui
laudabant, non quia natus. Mantuan.
Id uicium miseris subeunt, & ranci-
da

da sunt. Iuven. Sat. 6. Nam quid rancidius, quàm quod se, non purat ulla. Persi. Sat. 1. Rancidulum quiddam balba de nare locurus. Lucr. 6. Rancida quo perolent proiecta cadauera ritu. antepen. acu.

RAPHANVS, pen. cor. Catul. Inde trahunt raphanisque, mugilescque. antepen. acu.

RAPA, penultima producta. Mart. 13. Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa. Horat. Ser. 2. Aegrum folicitat stomachum cum rapula plenus. Idem. Rapula, lactucæ, radices, qualia, lassum. penult. fleët.

RAPAX, penultima correpta. Ouid. de Tristib. 1. Vtque rapax, stimulantem fame, cupidisque citioris. Idem 4. Vtque rapax petudem, quæ se non texit ouili. Idem Fastr. 5. Arcades huc, la doque rapax, & Menalas ignes. Sil. 10. In patria liceat non exhaurire rapacis. Lucan. 2. Crustumumque rapax, & iunctus lapis Isauro. Vergili. Georg. 3. Carpere prata fuga, fluuiosque innare rapaces. Flacc. 5. Argolicus morbis, fatisque rapacibus idmon. Lucr. 3. Aut ex imbris assiduè exiisse rapaces. Manruan. Haustæ exactor latrone rapacior ibat. pen. acuit.

RAPIDVS, penultima correpta. Ouidi. Oenone; Quæsierant rapido turba proterua pede. Idem Leander. Tum freta disrumpit, rapidisque tumescere ventis. Idem Metamorphos. 2. Contigit, & rapidè fecit patientia flammæ. Idem. Fluminis in rapidi ripis enixa uocauit. Idem. Vt uolueris nisi rapidissima miluius exis. Vergili. Buccol. Pars rapidum, & Seythiam Creteæ uenimus Oætem. Idem Georg. 1. Nectenes pluuiæ, rapidæque potentia solis. Mant. Verberat arentes rapido sub sole maniplos. Luca. 10. Sydera sunt cancro rapidos quæ syrius ignes. Sil. 14. Ex illo feruens rapidus ciuortia Nereus. Idem. Eripuit rapidus Mauros, ut cuique salutem. antepen. acu.

RAPINA, penult. prod. Luca. 3. Cerramen mouillis opes, prohibetque rapi-

na. Idem 1. Prædaque, & hostiles luctum suaseret rapinæ. Stat. Syl. 2. Auferet & dulci turbabit cuncta rapina. Idem Thebaid. 10. Aut quos ingenti premat expectata rapina. Auson. At lepus in me omnis teretæ pelagique rapina est. Ouidi. Paris. Et uisa est tanto digna rapina uiro. penultima fleët.

RAPIO, penult. correpta. Ouid. Phædræ Thelides, Thescusque duas rapere sorores. Idem Paris. Quod rapuit, laudo, miror quod reddidit unquam. Idem Metamorphos. 1. Tactaque, cumque suis rapiunt penetralia sacris. Idem. Maxima pars unda rapitur, quibus unda pergit. Idem. Occuluit rennuire fugam, rapuitque pudorem. Idem 2. Ad de quod assidua rapitur uerrigine cœlum. Idem. Incurstant stellis, rapiuntque per auiæ currum. Mart. 1. Quem rapuit collo parua cupidio riuo. Idem 8. Tam multi pariter ne rapiantur hyæ. Stat. Syl. 1. Fata darent, si Cyaneos raperet per æstus. Idem 5. Profrinus ad patris raperis certamina plebes. Idem Thebaid. 8. Scinditur & furæ raperunt licia parcis. Ouidi. Metamorphos. 14. Non tamen effugies, uento rapiare licebit. Vergil. Georg. 1. Ast il lum in præceptis prorapit alueus anni. Idem Opusc. Vita fuit, uita rapior per inania uentis. Stat. Achill. 2. Irrita uentose rapiabant uerba procelle. Lucan. 1. Vix nubibus rapuere mares secunda uisorum. Cicero in Catil. Quare ista tua cupiditas effrenata rapiabat. Idem de Leg. Opinionibus uulgi rapiunt in errorem. antepenultima acuit.

RAPON, pen. cor. Verg. Aenei. 10. Partheniumque rapo, & prædum uiribus Orfen. Ait Seruius. Rapon dicitur, si cut Tarchon, sed metri causa detraxit, ut possit synalepha fieri, sicut supra, haud procul huic Tarchon. penultima acuit.

RAPTO, penultima producta. Flacc. 3. Sparhit, aut tantis aciem raptrauerit umbris. Verg. Aen. 1. Ter circum Læcos raptrauerat Hectora muros. Cicero pro

- pro Dom. Vxor mea, quam vexavistis, raptavistis. Idem Tusc. Quadriiugo curru raptari. pen. acu.
- RARASCO**, penul. prod. Vergil. Aeneid. 3. Ventus & angusti rarefcent claustra pelori. Stat. Syl. 4. Ardua iam densę rarefcent Mœnia Romę. Claud. Squalor, & æternam patitur rarefcent nocte. penul. acuir.
- RARSVS**, pen. prod. Ouid. Metamorpho. 1. Non socer a genere, fratrū quoque gratia rara est. Vergil. Buccoli. Syluestria raris sparsis labrusca racemis. Idem Geor. 2. Rara sit an supra morem si densa requiras. Stat. Syl. 1. Grande quidem, rarumque uiris, quas ipse probauit. Ouid. de Pont. 3. Rara nec hic felix in apertis eminet aruis. penultima flectit.
- RASVS**, penul. produ. Ouid. Metamor. 2. Terraque rafa sonat squammis quique halitus exit. Martial. 8. An magis astuti de rafa est ungue ministri. Idem 14. Vellera lingonicis accipe rafa sagis. Ouid. de Pont. 2. Utque meus lima rarus liber esset amici. Iuven. Sat. 2. Cęrulea indutus scarulata aut Galbana rafa. Pers. Sat. 1. Fures, ait Pedio, Pedius quid? crimina rasis. penul. flect.
- RASILIS**, penul. cor. Ouid. Metamor. 8. Rasilis huic summam mordebat sibi la uestem. Idem Herod. Rasilibus calathis imposuisse manum. Stat. Theb. 8. Carbaseique sinus, & fibula rasilis auro. antepen. acu.
- RATES**, pen. cor. Ouid. Phyll. Nec uenit Aęneas Sythonis unda rates. Idem Phædra. Cęrula cęratas accipit unda rates. Idem Metamorpho. 1. Cum consorte tori parua rate uectus adhæsit, Idem de Pont. 4. Et freta uelliuolas non habita rates. Martia. 1. Nec te decipiat ratibus naualis Enyo. Vergil. Bucc. Quę tentare Thetis ratibus, quę cingere muris. Sil. 14. Duxissetque ratem presa Laronius hasta. Stat. Syl. 1. Si male credenda ratis, Siculosque per æstus. penulti. acu.
- RATIO**, penul. cor. Martia. 1. Hac ratio ne potest nemo non esse disertus. Iuue. Sat. 4. Si uacat, & placidi rationem admittitis, edam. Stat. Thebaid. 3. Sera quies nobis dolor haud rationis egebit. Lucret. 2. Hoc ex ipsis cęli rationibus ausim. antepen. acu.
- RATVS**, penul. cor. Ouid. de Tristib. 2. Quas ratas es uetito sollicitare toros. Ouid. Paris. Quę sit, nec te frustra pro miseris, opto. Stat. Sylu. 4. Annuerint fines rata numina miseris aſtris. Lucan. 2. Tentandasque ratas moturi militis iras. pen. acu.
- RAUCVS**, penul. prod. Ouid. de Pont. 3. Aęquiores rauco gutture potest aquas. Iuuen. Sat. 11. Nec pugillares disſert in balnea raucus. Idem 1. Vexatus toties rauci Theſeide Codri. Verg. Geor. 1. Elicit illa cadens raucum per leuia murmur. Luca. 1. Non pia concinnuit cum rauco classica cornu. Catul. Mulcæque raucifonos affabant cornua bombos. antepen. acu. raucus pen.
- RAUENNA**, penult. prod. Claud. Dixit & anriquę moris aggressa Rauennę. Vergil. Opusc. Quos Faustine dies, quales tibi Roma Rauennam. Mant. Additur his rostrata rates quę multa Rauenna. Marti. 3. Cū peteret patrię miscius arua Rauennę. Idem 5. Fit ciſterna mihi, quā uinea malo Rauennę. Idem. Callidus imposuit nuper mihi caupo Rauennę. pen. acu.
- RAUOLA**, penul. cor. Iuue. Sat. 9. Rauola dū Rhodopes uiderit inguina barba. antepen. acu.
- RATVS**, penultima prod. Marti. 2. Sedet iniqua tibi tristem fortuna reatum. penult. flect.
- REBOO**, pen. cor. Flac. 3. Cęrua gregem tum gelit aper, reboantq; superbis. Verg. Geor. 3. Cum gemitu, reboant, syluęque, & magnus olympus. Ait Seruius. Est enim uerbum Græcū. Vide Inchoo. antepen. acu.
- REBELIS**, penultima prod. Ouid. Metamorpho. 5. Viſtrices egisse rates. Numidasque rebelles. Verg. Aene. 6. Sisset eques, sterneret Pænos, Gallumque rebellem. Idem 12. Cedet Iulus agris, nec post arma ulla rebelles. Ait Seruius. Homo rebellis dicitur. res ipsa rebellio. Mantuan. Missus ut exposuit populi mandata

mandata rebellis. penultima acuit.

RECALEO, pe. cor. Stat. Theb. 4. Apparet & longè recalet furor hoc mihi suum. antepen. acu.

RECALFATIO, pen. cor. Ovid. Met. 8. Cæde recalciscit consorti sanguine telū. antepen. acu.

RECIDO, pen. prod. Vergi. Aeneid. 12. Aduerso proterret equo, ruit ille recedens. Hora. Ser. 1. Sese ferre senes ut in otia tuta recedant. Vergil. Aeneid. 3. Prouchmur portu, terrequē, urbesque recedunt. Cicero in Anton. Antonius recedat a Mutina. Idem Atti. Si a sententiis eius doctis recedant. Idem pro Cecin. Vt longius a uerbo recedamus. penul. flect.

RECANS, penul. cor. Oui. Helena. Flamma recens parua sparsa resedit aqua. Idem Metamorpho. 1. Ingemit, & factō non dum uulgata recenti. Idem 15. Surgit Almeeonides, tacitæque recentia mente. Idem de Pont. 3. Illa recens pota est, nostra tēpēbit aqua. Iuue. Sat. 3. Arque recens limum ostendit nō una cicatrix. Luca. 3. Dum dolor est, istūque recens, & mobile Neruis. Idem 10. Aduēctumque recens uicinæ messis atomum. Horat. Epist. 1. Qgo semel est imbuta recens seruabit odorem. pe. acuit.

RECEPTVS, penul. prod. Ouid. Metam. 1. In mare perueniunt, partim campoque recepta. Idem. Et quantus sopor est oculorum parte receptus. Idem de Tri. 1. Cui tamen in nostrum fueris penetrabile receptum. Sil. 14. Hic Arethusa suo piscos fonte receptat.

RECESSVS, penul. prod. Claud. Contagium stygiōsque, uel pro sola recessus. Ouid. Met. 3. Cuius in extremo est antrum memorale recessu. Idem 1. Contigit, & cecinit iussos in flata recessus. penulti. acu.

RECIDIVS, penul. prod. Verg. Aene. 4. Et recidiua manu possibilem pergamina uictis. Idem 7. Funestæque iterum recidiua in pergamina tēdæ. Idem 10. Dū lacium Teucris, recidiuaque pergamina quærent. Ait Seruius. Tractus autem sermo est ab arboribus, quæ aliis scissis,

repullulant. ergo illud solum recidiuū dicimus, quod postea renascitur. penul. flectit.

RECIDO, 2 cædo, penul. prod. Oui. Metamorpho. 1. Ense recidendam est, ne pars sincera trahatur. Marti. 1. Quam primū longas, Phœbe recide comas. Hora. de Art. Transuerso calamo signū ambiciosa recider. Verg. Georg. 4. Aut suffire thymo cærasque recidere inanes. Luca. 2. Victor ab ignota uultus ceruice recisos. Hora. Ser. 1. Falce recisurum simili te si tibi regnum. Stat. Theb. 8. Truncus honor plaustris, nec idem nitet igne reciso. penul. flect. Ouid. Metam. 10. Recidit in solidam longo post tempore terram. 2 cado fit, alia reddidit. Lucr. 6. Recidere assidue, quoniam flue re omnia constat. antepen. acu. Cicero pro Syl. Cito illa omnia ex lætitia ad luctum reciderunt. Idem pro Sest. Multo mihi præstat in eandem illam recidere fortunam. Idem de Pro. Ab eodem partim recisæ. pen. flect.

RECINO, pen. cor. Verg. Opusc. Et recinēne lyra fautor, siue educat illum. Horat. Epist. 1. Perdocet, hæc retinunt iuuenes dictata, senesque. Cicero de Cl. In uocibus nostrorum oratorum recinēt quidam. Mantuan. Vrbs recina in campis olim stetit, arma Gothorum. Idem. Hic recinatis agri templum memorabile magnæ. antepen. acu.

RECIPITO, penul. cor. Luca. 5. Quas recipie salpina palus, & subdita Sypus. Idem 10. Quam nox æstiuas a sede receperit horas. Verg. Aeneid. 6. Eripui his humeris, mediæque ex hoste recepi. Cicero Att. A te heri duas epistolas recepi. Idem pro Arch. Luculli cum domum suam receperunt. Idem pro Fla. Asia illum suis urbibus recipiebat. antepenul. acuit.

RECIPOLIS, pen. cor. Lucan. 5. Deiotarum, & gelidæ dominiū recipolin oræ. antepen. acu.

RECIPROCVS, penult. corre. Mantuan. Sic contriti hostes traxere reciproca tædem. Sil. 3. Fertque, reseritque fœtrun, sequitur reciproca Thetis. antepenult. acuit.

RECITO

RECITO, penult. cor. Hor. de Art. Indo- cum, doctumque fugat, recirabor acerbus. Idem. Quintilio si quid recitares, corrige fodes. Iuven. Sat. 7. Succensus recites, maculonus commodat xdes. Mart. 2. Procinus aut Mirsi recitas, aut scripta Catulli. Auson. Tu recita, & vere poterunt ena dicta uideri. Oui. Cydippe. Nec mihi credideris, recitetur formula pacti. Idem de Trist. 3. Nullus in hac terra recitem si carmina, cuius. Martial. 1. Ut recitem tibi nostra rogat epigrammata, nolo. Idem. Quem recitas, meus est, o Fideniense, libellus. Idem 14. Si recitaturus dederò tibi fortelibellum. Idem 11. Plus ego polliceor nūc recitabo tibi. Cicero in Anton. Dum eas literas recito, quæso attendite. Idem in Salu. Si illud eulogium pro lege palam uniuersis recitarem. Idem pro Cæc. Testamento si recitatus hæres esset pupillus. recito antepenult. acuit.

RECLAMO, penult. prod. Hor. Epist. 1. Quære peregrinum uicinia rauca reclamar. penultima fleat. Cicero pro Cor. Vna uoce omnes iudices, ne iuraret, re clamant.

RECLINO, penult. prod. Verg. Aeneid. 12. Desigunt tellure hastas, & scuta reclinant. Cicero in Arat. At cepheus caput, atque humeros, palmasque reclinat. pen. fleat.

RECLINIS, penult. prod. Ouid. Metamorphos. 10. Inque sinu iuuentis posita ceruice reclinis. Stat. Syl. 1. Tunc ipsam solo reclinem affata cubili. Idem. Inuidere utro iam dudum posse reclinis. penult. fleat.

RECLUDO, penult. prod. Ouid. Fasto. 1. At cur pace lates, motisque recluderis armis. Verg. Georg. 2. Iam latis tellus cum dente cecluditur unco. Idem. Ingredivor sanctos usus recludere fontes. Prætor. 1. Sic ego tam sancti custode recludis amoris. Stat. Syl. 5. Omnia qui que aquilas tibi nunc & castra recludit. penult. fleat.

RECOLO, penult. cor. Stat. Sylu. 2. Tunc ego teque diu recolam, dominamque benigne. Ouid. Paris. Hoc mihi, nam

recolo, fore, ut a cælesti sagitta. Flac. 1. Sta. Syl. 2. Qui recolant, qui sceptragerant tunc triste nefandæ. Cicero in Anton. Quæ si tecum ipse recolis. Idem de Ora. Inter nosque recolendas. antepenult. acu.

RECONDO, penult. prod. Ouid. Metam. 1. Quasque recondiderat, stygisque ad mouerat umbris. penult. acuit. Idem. Inachus unus abest, inioque reconditur antro. Idem 3. Surgit ab his solio, fuluaque recondita nube. antepenultima acuit. Cicero de In. Gladium in uaginanam recondidit. Idem in C. Tanquam in uagina reconditum.

RECORDOR, penult. prod. Oui. de Pont. 2. Seria multa mihi tecum collata recordor. Idem de Trist. 4. Dum uice mutata qui sim, fuerimque, recordor. Verg. Aeneid. 3. Maximus unde pater, si ritè audire recordor. Horat. Epist. 2. Quo circa mecum loquor, hæc tacitusque recordor. penult. acuit. Cicero Atti. Recordor tua consilia. Idem pro Plane. Quoniam istis uestris lacrymis de illis recordor. Idem pro Syl. Si recordari uolueritis de nouis hominibus. Idem de Fin. Velim scire, & quid de te recordere. Idem pro Plan. Huius meriti in me recordor.

RECREO, penultima corre. Horat. Ser. 1. Seu recreare uolet tenuatū corpus ubique. Idem 2. Tostis marcentem, squillilis recreabis, & infra. Ouid. Phyl. Luna quater latuit, toto quater orbe recreuit. Lucre. 6. Et recreauerunt uitam, legesque rogarunt. Idem 5. Corpora retribuat rebus, recreetque fluentes. Cicero in Catil. Tum ille cum uix se ex magno timore recreasset. Idem Atti. Ego recreui afflictos animos bonorum. antepe. acu.

RECUBO, penult. cor. Verg. Buccol. Tyri re tu patulè recubans sub tegmine fagi. Lucan. 3. Et iustis recubare feræ, nec uentus in illas. Stat. Theba. 3. Aequos & imbelli recubant ubi litorea somno. Idem Syl. 1. Plaudite aquas, illa recubat Tyberinus in umbra. Ioue. Sar. 3. Can tarus & recubans sub eodem marmore Chyron, Mantu. Præbuit, & recubans illis

illis Iacobus in oris. Cicero de Or. Vbi etiam recubans molliter, ac delicato nos auocat a coltris. antepe. acu.

RECUMBEO, pen. prod. Ouid. de Trist. 2. In proclamas omue recumbit onus. penult. acuit.

RECURRO, pen. prod. Verg. Aen. 4. Multa uiri uirtus animo, multusque recursat. penult. acu.

RECURVATVS, pen. prod. Ouid. Met. 2. Quique recuruatq; ludis Mxander in undis. pen. flect.

RECUSO, penult. prod. Ouid. Met. 1. Pyrrior, iussisse deq; parere recusat. Vergili. Aeneid. 12. Ignauis Aeneadæ nec quæ pepigere recusent. Idem 10. Frangere nec tali puppim statione recuso. Martial. 6. Sæpe recusantis Parthos duxisse triumphos. Stat. Sylu. 1. Delitias mirata suos, & abire recusas. Flac. 9. Sola recusasti lectum temerare iugalem. Cicero de Ora. Nihil tibi a me posulanti recusabo. Idem Atti. Nihil de pœna recusabo. pen. flect.

RECUTITVS, penult. prod. Pers. Sat. 5. Labra moues tacitus, recutitaque sabbata palles. Martial. 7. Nec recutitorum fugis inguina Iudeorum. pen. flectit.

REDDO, penult. prod. Ouid. Metamorpho. 1. Nilus & antiquo sua flumina reddidit aluco. Idem. Reddidit antiquas partim noua monstra creauit. Stat. Syl. 2. Reddideras, at nunc æterna silentia Lethes. Idem Falto. 1. Redditaque est omnis populo prouincia nostro. Idem Metamorpho. 1. Redditus orbis erat quem postquam uidit apertum. antepenultima acuit. Reddo penultima acuit. Cicero in Var. Quod quidem ego tibi reddo tuum. Idem de Clar. Ea line scripto uerbis eisdem reddebat. Idem de Or. Cum ea, quæ legere Græcè, Latine redderem.

REDDO, penult. cor. Ouid. Briseis. Laetæque satius, per quos comitata redire. Idem Laodomia. Quod ruitis? uestras quisque redire domos. Idem Cydippe. His tandem aduerso redierunt carbasa uento. Idem Metamorpho. 1. Iusserat, hi redeunt, ac fontibus ora relaxant. Idem.

Contrahitur rictus, redeunt, humerique, manusque. Idem 3. Forma prior rediit, genitrixque uenit imago. Idem Fañor. 1. Cum tepido uestrum uerè redibit opus. Idem 3. Ut rediit animus da certa piamina, dixit. Idem de Trist. 2. Et redit in tumidas naufraga puppis aquas. Martia. 1. Partite dum propeto, mergite, dum redeo. Idem. Sed tamen his rediit cognitus ante furor. Vergili. Buccol. Iam redit & uirgo, redeunt Saturnia regna. Stat. Sylu. 1. Ire, redire gradu iam nusquam inuitor, aut lex. Idem Theb. 6. Iam ceruix conuersa, & iam latus, omne redibat. Idem 8. Agmina, cuique suæ rediere in pectora curæ. Mantuan. Echasis ad sancti festum redeamus Hylari. Stat. Syl. 2. Sperauit radi reditus eumens Vlyssi. Lucr. 6. Certantes lacrymis lassi, lustruque redibant. Mantuan. Eridanum uestus nunquam in sua regna rediuit. antepenult. acu. Flac. 1. Sed non Iphitus Argo reditura lacertis. Horat. Ser. 1. Quod reditura erat, non acersitus & hæret. Martia. 2. Quatuor hæc sunt, non reditura eam. Ouidi. Helena. Quamprimum dixi, fac reditura eas. pen. flect. Cicero Att. Ad quos dies reditura sum, scribam ad te. Idem pro Quint. Statim in Romam rediit. Idem pro S. R. Hæc bona in tabulas publicas nullas redierunt. Idem de In. Ita in memoriam redibit auditor.

REDIGO, penult. cor. Hor. Ser. 1. Quod si comminus, uilem redigatur ad assem. Ouid. Metamor. 1. Congeriem secuit, festamque in membra redegit. Idem 6. Non tamen ad numerum redigar spoliata duorum. Idem Falto. 3. Et redigunt æstos in sua iura boues. Idem 4. Filia pasua duas redigebat monte capellas. Cicero Offi. C. Marius Iugurtham redegit in suam potestatem. Idem pro Cluen. Cæsar equites in suam potestatem redegit. antepenult. acuit.

REDIMO, penultima correpta. Ouidia Briseis. Si tibi ad Astida pretio redimenda fuisssem. Idem. Illa bene errauit, uiciumque autore redemit. Idem Falto.

Factor. 5. Is inquit, redimo meque meos fabis. **Martial.** 1. Nolo uirum, facili redimit, qui sanguine famam. Idem 6. Et redimunt soli carmina docta cocti. **Sta. Sylu.** 1. Et uitreum teneris crimen redimite corymbis. **Verg.** *Opusc.* Dum sese pretio redimant, uerumque professæ. Idem *Aeneid.* 10. Insula cui sacra redimebat tempora uitæ. **Iuuenal.** Sat. 9. Signabat tora uix hæc ego nocte redemi. **Mantuan.** Vellere & uberibus se redimebat ouis. **Cicero ad Her.** Re uilissima, & parua maximam redemit. Idem pro *Mil.* Qui pecunia se palam iudiciis redemerat, antepenul. acuit.

REDIMITVS, penul. prod. **Stat. Sylu.** 1. Atque hederis redimita cohors, ut pollet ouanti. **Ouid.** *Factor.* 1. Frondibus Actiacis comptos redimita capillos. Idem 3. Sæpe potes uoti frontem redimita coronis. Idem 5. Tunc sic neglectos hederæ redimita capillos. Idem. Interea placidam redimita papauere frontem. Idem *Metam.* 14. Ille etiam picta redimitus tempora mitra. **Martia.** 8. Hic lauro redimita comas, & candida uultu. **Verg.** *Aen.* 3. Vittis & sacra redimitus tempora lauro. pen. fleat.

REDIMICVLUM, penul. cor. **Iuue. Sat.** 2. Paulatim qui longa domi redimicula sumunt. **Ouid.** *Factor.* 4. Aurea, mar moreo redimicula demite collo, antepenul. acuit.

REDINESCO, penul. prod. **Lucr.** 2. Aere redinescit tellus sub uterque uirum ni. **Ver. Geo.** 2. Aere rediuenti tellus, nec dum horrida miscent. pen. acu.

REDITVS, pen. cor. **Ouid.** *Phyllis.* Vela queror reditu, uerba carere fide. Idem *Briseis.* Si tibi, reditusque placent, patrique penates. Idem de *Pont.* 2. Et reditus iam quisque suos amat, & sibi quid sit. **Flac.** 7. Teque pudor casti reditus mouet, ac latec una. **Iou. Sat.** 13. Ob reditum trepidantis adhuc, horrendaque passi. **Horati.** *Episto.* 1. Non erit emissio reditus tibi quid miset egi. antepenul. acu.

REDIUIVS, penul. prod. **Claud. Gens.** rediuiua Phygum Cadmeæ styrgis alu-

nos. **Iuuen. Sat.** 6. Ac ueluti exhausto rediuius pullulet arca. **Catull.** Crura ponticuli sub his totus irrediuius. **Mantuan.** Tradidimus Christo, quia tunc rediuius ab orco. Idem. Christus enim dedit illi rediuius honore. **Verg.** *Aen.* 4. Et rediuiua manu posuisset pergamæ uicis. pen. fleat.

REDOLERO, penul. cor. **Mart.** 11. Quod Cosmi redolent alabastra, focique decorum. **Sta. Sylu.** 2. Osculaque impliciti uernos redolentia flores. **Verg.** *Georg.* 4. Feruet opus, redolentque thymo fragrantia mella. **Iuuenal.** *Sati.* 4. Quantum uix redolent duo funera, lætior illo. **Cicero pro Sest.** Et multa eius sermonis indicia redolent. Idem pro *Cæl.* Nihil igitur illa uicinitas redolent. antepen. acu.

REDUCES, penult. cor. **Ouid.** *Factor.* 2. Sint tantum reduces, sed enim temerarius ille. Idem 6. Sic reduces bene posse regi, ne forte noceant. Idem de *Pont.* 2. Quid reduci tribuas, nil poto maius habes. **Stat. Syl.** 4. Aeque qui multo reducem consumpsit Vlysses. **Martial.** 8. Omnis & ad reducem dum licet ora Iouem. **Vergil.** *Aeneid.* 3. Accipiet reduces, antiquam exquirite matrem. Idem 5. Gratur reduces, & gaza lætus agresti. Idem 11. Nanteque tibi reduces socios, classemque telatam. **Stat.** *Syl.* 4. Lux animo, atque aliis Decii, te ducesque Camilli. antepen. acu.

REDUO, penul. prod. **Ouid.** *Phyl.* At tu lentus habes, nec te iurata reducunt. **Claud.** Et prius mutare genus profenat reducat. **Vergil.** *Georg.* 1. Aut redit a nobis aurora diemque reducit. Idem *Aeneid.* 1. Omnia ni repetant argis, nunquam reducant. **Ouid.** *Metamorph.* 13. Te tamen aggredior, mecumque redugere nitæ. **Cicero pro Quint.** Curat, ut seruis domum reducat. ad *Quintum.* Idem pro *Clu.* Reges ab aliquo in gratiam reductos esse. Idem *Att.* Philoxenus reduci in carcerem maluit. penult. fleat.

REFELLO, penul. prod. **Ouid.** *Metam.* 1. Et dici potuisse, & non potuisse refelli. **Verg.** *Aeneid.* 12. Et solus ferro crimen

nien commune refellam. Cicero de Or.
Ea Menedemps exemplis magis quàm
argumentis conabatur refellere. Idem.
Vt id, quod contra diceretur, refellere
possemus. pen. acu.

REFRAGO, penul. corr. Oui. Medea. Quid
referam Pelix natus pietate uocentes.
Idem Cydippe. Ille secundus erat, qui
me referebat euntem. Idem Metamor.
1. Dicta refers, alto tantùm suspiria du
cis. Idem. Talia uerba refert tibi nube
re nympha uolentis. Idem 2. Vnde
pedes referens penè est oblita pharetra.
Idem. Acta dex refero pro quo mihi
gratia talis. Idem Faistor. 3. Nec refer,
aspexi, non illo corpore digna. Idem.
Nec referam Semelem ad quam nisi flum
ina secum. Idem de Trist. 1. His man
do, dicas inter mutata referri. Idem de
Pont. 2. O referent grates, quoniam nò
possumus ipsi. Verg. Buccol. Caucaſeas
que refert uolucres, furtumque Prome
thei. Horat. Ser. 1. Ad porri, & ciceris
refero, Laganiſque catinum. Stat. Sylu.
1. Vngula sedet equi, referetque arcana
pudico. Ait Aldus, re in compositione
corripi excipitur refert, cùm distare, aut
interesse significat. Iuuen. Sat. 1. Quid
refert, dictis ignoscat Murius, an non?
Vergil. Georg. 2. Est numerus, neque
enim, numero comprehendere refert.
Stat. Syl. 1. Nec refert uultu non asper
nata rogari. quod Antonius Nebriss.
per duplex ff, scribendum præcipit, ut
primam positione producat. Despaute
rius ait, refert a res compositum produ
ci; alioqui corripitur: nec unquam du
plici ff, scribatur contra Georgium Val
lam: quia melius opinantur a nomine
res, & uerbo fert, quando regit geniti
uum, & ablatiuis pronominum femi
neo genere: ita de eius præterito iudi
candum est: quod Antonius Nebriss.
duplici re, scribendum iubet. quod est
a refero, cùm longum reperiatur. Hora.
Episto. 2. Rettulit acceptos regale num
misma Philippos. Proper. Rettulit, &
querulo iurgia nostra sono. Ouid. Pe
nel. Rettulit & ferro Rhenumque Dolo
naque casos. Idem. Rettulerat nato Ne
stor, at ille mihi. Idem Metamorph. 3.

Rettulit illa nihil, nisi tibi copia nostri
quod ubi per simplex t, productum le
gatur, alterum t, est intelligendum,
quò producatur: cùm breuiatur simpli
ci t, scribendum esse. hæc Antonius Ne
briss. Claudii. retulimus, nostrum iam
sensit Honorius arcum. ita sit de Suspi
no. Lucan. 9. Id rursus cœli relatum
in templa receperant. Ouidi. Metamor.
15. Esse fidem, digitis ad frontem sæpe
relatis. penult. fleët. refero antepenult.
acuit.

REFICIO, penul. cor. Stat. Sylu. 3. Bac
cus & aurato reficit sua cornua limo.
Vergili. Georg. 4. Semper enim refice,
ac ne post amissa requiras. Idem. Tem
perat & salus reficit iam roscida Inna.
Idem Aeneid. 10. Quærimus, hanc
genitrix faciem miserata refeci. Idem
11. Nomine quenque uocans, refecitq;
in prælia, pulsas. Ouid. Faistor. 3. Po
ſtera cùm tenebras aurora refecerat her
bas. Flacc. 2. Quæ delapsa polo reficit
mare tantus orion. antepenult. acuit.
Cicero pro Mur. Nil est, iam nos reficia
mus. Idem pro Planc. Conſpectus, con
ſeſſusque ueſter reficit & recreat men
tem meam. Idem Opt. Demosthenes
muros refecit pecunia sua.

REFUGO, penul. produ. Vergili. Georgi.
4. Sufficiunt, aulæque, & cærea regna
reſigunt. Cicero in Anton. Acta An
tonii reſcidisti, leges reſixisti. Idem.
Quas uos decretis ueſtris reſixisti. pen
ult. fleët.

REFLUVS, pen. cor. Stat. Theb. 7. Et ſul
co peteona domant; reſluuntque me
tu. autepe. acu.

REFORMATVS, pen. prod. Oui. Met. 9.
Ora reformatus primos Iolaus in an
nos. penul. fleët.

REFORMIDO, penult. produ. Ouidi. de
Pont. 1. Membra reſformidant mollem
quoque ſaucia tactum. Cice. pro Cæſ.
Huins amicitie crimen non reſformido.
Idem in Anto. Reſugit animis, eaque
reſformidat dicere. pen. fleët.

REFRABNO, penult. prod. Ouid. Hipſi
phi. Illa reſrznat aquas, obliquaque ſlu
mina ſiſtit. Cic. Parad. Reſrznat prius
libidines. Idem in Anton. Brutus An
tonium

- tonium inuadentem a reditu refrœnauit. penul. acu.
- REFRIGERIVM**, penul. cor. Mant. Dulce refrigerium pani spes unica matri ante penul. acu.
- REFUGIO**, penul. corr. Ouidi. Hyperm. Castaque mandatum dextra refugio opus. Idem Metamorpho. 1. Oscula dat ligno, refugit tamen oscula lignum. Idem 14. Intus & accessus prohibet, refugitque uiriles. Idem 9. Corpora fixa gerat fastique refugeret autor. Verg. Aeneid. 3. Dixit, & in syluam pennis ablata refugit. Stat. Thebai. 2. Bistonas aut refugio pellentes sole Gelonos. Cicero Atti. Ab insituta nostra paucorum dieum consuetudine longè refugit. Idem. Refugio a te admonendo. Idem pro Deio. Refugit ad legatos. antepenulti. acuit.
- REFUTO**, penul. prod. Vergil. Aeneid. 12. Italia, ad mortem sitæ, fors dicta refutet. Lucræ. 2. Obliquos uideamus, & id res uera refutet. Idem. Principiis constare, neque id manifesta refutant. Cicero de Ora. Quotum ut pueri refutare domesticis rebus solebamus. Idem. Libidinem tuam libertas mea refutabit. penul. flect.
- REFVSVS**, penultima prod. Verg. Geor. 2. Iulia qua ponto longè sonat unda refuso. Idem Aeneid. 1. Stagna refusa uadis grauiter commotus, & alto. penulti. flect.
- REGALB**, penul. prod. Ouid. Phedra. Victa precor, genibusque tuis regalia tendo. Idem Medea. Indue regales Laodamia sinus. Idem Metamorpho. 1. Regalemque domum dextra, leuaque Deorum. Idem 2. Armenum regale uides, ad littora uerte. Verg. Aeneid. 4. Sublimisque domus fieri regalis honoris. Idem 1. Regales inter mensas, laticemque Lyxum. penul. flect. Mantua. Brachia sedebunt regi regaliter omnes. Idem. Ore Saguntino alacri, & regaliter alto. Ouid. Metamorpho. 2. Excusat precibus minas regulariter addit. antepenulti. acuit.
- REGIFICVS**, penul. corr. Verg. Aeneid. 6. Regifico luxu furiarum maxima iuxta. Claudii. Atria regifico iussit splendere paratu. Flac. 2. Regifico, centumque pares primæ uæ minitri. Idem. Regifico hospitii producens iura paratu. antepenult. acuit.
- REGIMEN**, penul. corr. Iuuenæ. Sat. 16. Omne tenet cuius regimen pater ego coranum. Aufon. Aggreditur regimen uiridi Troianum in xao. Ouidi. Metamorphos. 3. Addidici regimen dextra moderate carinz. Lucræ. 3. In quo consilium nititur, regimenque locatum est. antepenult. acu.
- REGINA**, penul. prod. Horat. Episto. 1. Et genus, & formam regina pecunia donat. Claud. Reginx regina feras, dicta lia nunquam. Verg. Aeneid. 1. Quidue dolens regina Deum toruoluerat casus. Idem 2. Infandum regina iubens renouare dolore. Idem 4. At regina grauiam dudum saucia cura. Stat. Syl. 2. Appia longarum teritur regina uiarum. penultima flect.
- REGIO**, penul. cor. Ouidi. Sappho. Illic te inuenio, quamquam regionibus absis. Idem Metamorphos. 1. Neu regio foret ulla suis animalibus orba. Idem 2. Ignote regionis eunt, quaque impetus egit. Idem de Trist. 3. Siue meicausa est in regione mali. Idem 1. Supplicii pars est in regione moti. Idem de Pont. 2. Redde uicem, & quoniam regio felicior ista est. Vergil. Georg. 3. Tempore nō alio dicunt regionibus illis. Clau. Ad facinus uelox penitus regione remotas. Mant. Quod transire nefas quoribus regionibus illis. antepen. acu.
- REGIVS**, penul. corr. Ouidi. Penel. Hic steterat Priami regia celsa senis. Idem Meta. 2. Regia solis erat sublimibus alta columnis. Idem Fastr. 2. Interea uenis furiales regis ignes. Idem de Pont. 2. Regia progenies cui nobilitatis origo. Lucan. 1. Altra petes, serus prælati regis cæli. Stat. Sylu. 1. Illinc belligeri sublimis regia Pauli. Idem 4. Regia Sidoniz conuiuium laudat Elissæ. Idem Aeneid. 8. Regia, & umbroso penitus paruerat cœternæ. antepenult. acuit.
- REGNATOR**, pen. prod. Verg. Aeneid. 10. Haud

Haud tamen inter se magni regnator olympi. Idem 8. Corniger Hesperidū fluuius regnator aquarum. Idem 3. Regnatorē Alīx, iacet ingens littore truncus. Idem 4. Regnator cœlum, & terras, qui numine torquet. Idem 3. Thracēs erant acri quondam regnata Lycurgo. At Seruius. Participium est sine uerbi origine. Sil. 4. Regnatam duro quondam Lestrigone terram. Stat. Syl. 4. Regnator laetis numen uenerabile mensis. Mart. 14. Cura te pretium Danae regnator olympi. pen. sicc.

R A G O, penultima correpta. Ouidius Phyll. Nomine femineo uix satis apta regi. Idem. Hermiones. Tantali-des omnes, ipsumque regebat Achillem. Idem Metamorphos. 1. Cū sua quisque regat diuerso flamina tractu. Idem 2. Nam Ligurum populos & magnas rexerat urbes. Idem. Non meruissē necem, qui non bene rexerat illos. Vergil. Buc. Pacatumque reget patriis uirtutibus orbem. Luca. 1. Ille reget curus non dum patientibus annis. Hor. de Art. Et regat iratos, & amet peccare timentes. Stat. Theb. 1. Qui regitis, tuque umbrifero styx liuida fundo. pen. acu. Cicero Quin. Fr. Seruos cum omnibus in locis, tum præcipuè in prouinciis regere debemus. Idem. Off. Qui reipub. regunt.

R A G V L A, penultima correpta. Iuuenal. Sat. 7. Vt præceptor uerborum regula constet. Claudius. Noster eris semper pallebiæ regula. boci. Marcial. 11. Et personati fastus, & regula morum. Manian. Noctes atque dies aderam tunc regulas astu. Sil. 2. Regulus & fidei dat magna exempla Saguncho. an. repenult. acu.

R A G V S T O, pen. pro. Pers. Sat. 5. Vare registatū digito terebrare salinum. penult. sicc.

R A I C I O, penultima correpta, a re, & iacio, ut alia sunt composita, teste Fabio Inst. 1. cap. de literis, conicitur est ab illo iacit eo in uerbo, aliusque i duplex efficitur quasi per epenthesein adiectione i, ut syllaba longa fiat, quæ simplex suapte natura breuis est. Vbi uerò cor-

ripitur, i consona abiicitur, non uocalis a in uerbo iacio, quæ in composito mutatur in i breui ex præcepto Scaligeri: nam si remanet i consona, tum in abicio, subicio prima syllaba esset longa positione, quod nequit, quæ breuis est uocale sequenti ex quantitatibus regula, ut hæc apud poetæ prima breui passim leguntur. Stat. Thebaid. 10. Pectoraque iuuissis obicit sumantia nutis. Idem Achill. 1. Fata uidere prior subicit gausus Vlysses. Sil. 13. Iungere tum fata & subici iubet ocus ignes. Lucan. 7. Ipse manu subicit gladios, ac tela ministrat. Idem 8. Crine iacet, subicitque facem complexa maritum. Vbi uerò produci i, duplici sit positione. Horatius Epistol. 1. Abicito potius quam quo perferre iuberis. Stat. Achill. 1. Abicite, exemplamque audis circumligat ulnis. Vergili. Aeneid. 9. Traiecit uerbis uirtutem illide superbis. Vt sit, abicio, uel abicio, adicio, uel adicio, obicio, uel obicio, subicio, uel subicio, reicio, uel reicio. Ouidi. Metamorphos. 2. Reicere ex humeris uestem molibar, at illa. Idem de Tristibus 1. Non puter è gremio reiciatque suo. Stat. Thebaid. 4. Tela manu, reicique canes in uulnus hiantes. Vergilius Buccol. Tityre pascenges a sumine reice capellas. At Seruius, Est solacio dactyli in proceleusmaticum abiectione alterius i, consonantis. At Antonius Nebrissen. aliter inquit in reice capellas ei per syneresin conficitur rei syllaba longa, nnde, reiceca, dactylus fit, ut in abiete, ariete, pariete quoniam i & uocales in unam syllabam longam coalescunt, at tamen usus assentitur Seruii proceleusmatico, qui cum dactylo temporibus conuenit. Cicero pro S. R. Aliquid a se reicere, & aspernari. Idem de Or. Cū aliquid a te ipso reicias. Idem Tusc. Refutetur, ac reiciatur dolor. Idem Top. sed a libris te obscuritas reiecit. antepen. acu.

R E L A B O R, pen. pro. Sil. 3. Mox reneat gurgis, tractoque relabitur æstu. Hor. Po Epist.

- Epist. 1.** Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor. pen. fleſt.
- RELATVO**, pen. cor. Stat. Syl. 3. Et releua re trabes illis immergere curæ. Ouidi. Falſor. 3. Et releuant multo peſtora ſic ca mero. antepenultima acuit. Ouidi. de Pont. 4. Ipſe quoque, & chartæ titulum de fronte releuas. penulti acui. ſeu fleſt. apud Græcos quidem diphthongus natura eſt longa. Cicero de Diu. Vt animus moleſtiis poſſimum releuaretur. Idem pro Flac. Huius mors te ex aliqua parte releuauit.
- RELAXO**, pen. pro. Oui. Met. 1. Inſſerat, hi redeunt, ac fontibus ora relaxat. Vergil. Geor. 1. Seu plures calor ille uias, & cæca relaxat. Cicero de Or. Riſus triſtitiæ mitigat, & relaxat. Idem de Clar. relaxa modo paulum animum. Idem Att. Si te occupatione relaxaris.
- RELEGO**, pen. pro. Claud. Aethera deſeruit. Siculaſque relegat in bras. Verg. Geor. 3. Atque ideo rautos procul, atque in ſola relegat. Catul. Vt Triniam ſurtim ſub lania laxa relegas. Hor. Ser. 1. Ambitione relegatæ dicere poſſum. Oui. de Tiſt. 1. Chara relegat quæ potes ora uidet. Idem de Pont. 4. Sexta relegatum bruma ſub axe uidet. pen. fleſt. Mart. 11. Ipſe tuos nobis relegat licet uſque gigantheſa lego legis. antepenultima acui. Cicero pro Seſt. Eum in conſatione legerelegauit. Idem pro S. R. Pater hunc in prædia ruſtica relegaret. Idem Off. Pater ſilium ab hominibus relegauit. Idem de Nat. Qui omnia, quæ ad cultum Deorum pertinerent, diligenter, pertractarent, & quaſi relegerent.
- RELIGO**, pen. cor. Ouid. Ariadne. Tantum reſiger dura capriua catena. Luca. 2. Roboraque immenſis latè religare carenis. Stat. Syl. 3. Quæque ſecururam religunt poſt terga phælon. Oui. Met. 13. Littore Threicio claſſem religaret Attrides. antepen. acuit. Idem 14. Nos quoque Ciræo religata in littore pinu. Idem. Tempora ſæpe gerens ſceno religata recenti. Mart. 1. Qualiter in Scythia religatus tupe Prometheus. Idem. Non pyra quæ lenta pendunt religata geniſta. penult. fleſt. Cicero pro Dom. Nunquid igitur iſ bona Lentuli religionibus religauit? Idem Tuſc. Trahit Hecſtorem ad currum religatum Achilles.
- RELIGIO**, pen. cor. Geminat conſonantem cum re producit. Oui. Faſt. 3. Eſt la cus antiqua religione ſacer. Ver. Aen. 12. Religio, & quæ cæuleo ſunt numina ponro. Idem 2. Religione patrum multos ſacrata per annos. Idem. Corpora perque domus, & religioſa deorum. Idem. Neu populum antiqua ſub religione tueri. pen. fleſt. Religio. antepenultima acui.
- RELINO**, pen. cor. Verg. Geor. 4. Theſauris relines prius hauſtus ſparſus aquarum. antepenultima acui.
- RELINQVO**, pen. pro. Luca. 1. Cederur iurique tuo natura relinquet. Idem Ignauæ hqueret manus cum preſſus abhoſte. Ouid. Met. 1. Vltima totellum terras Aſtra reliquit. Idem. Conſtitaque arboribus Lycæa reliquerat arua. Idem Faſt. 1. Vltima de ſuperis illa reliquit humum. Vergil. Aen. 12. Author ego audendi ſic exhortata reliquit. Idem Bæcot. Poſtquam nos Amaryllis habet, Galathea reliquit. Stat. Syl. 1. Effigies laſſa iſſi, Steiopem, Brontemque reliquit. Idem Achil. 1. Percuſerat ferro, uacuoſ que reliquerat antris, penultiſima acuit. Cicero de Or. Non contemnito ea, quæ Græci dicendi artiſtes reliquerunt. Idem. Dum illa relinquamus. Idem. Cum æris alieni aliquantum eſſet reliſtum. Idem pro Quinte. Vita turpis ne morti quidem hoſticit locum relinquit.
- RELINQVIT**, penultima correpta. Geminat conſonantem ut re producer. Flacc. 1. Reliquias, multum ſamulis pia iuſta moras. Verg. Aenei. 1. Troias reliquias Danaum, atque immitis Achilli. Ant. Seruius. Vt ſter uerſus geminanti, nam in proſa ſimplici, dicimus. Idem Aeneid. 2. ibi, Feciſti, & paruos ſœdaſti funere uultus: cadauere ab eo quod præcedit id quod ſequitur: ſunus enim eſt iâ ardens cadauer: quod dum portatur, exequias dicimus, crematum,

matum, reliquias, conditum, iam sepultum. Mant. Reliquias nostri nomen clauere, nec omnes, antepen. acu. Vide Religio.

RELICVVS, penult. cor. Sil. 6. Hoc reliquum est, primo damnatum, & utile bello. Pers. Sat. 5. Hæc reliqua accipio licet, ut uolo uiuere, &c. Mart. 1. Vir reliquis, uni sit puer ille mihi. antepenult. acu.

REMANEO, pen. cor. Ouid. Met. 1. Ora cacumen habent, remanet nitor unus in illa. Idem 3. Nec corpus remanet, quondam quod amauerat etho. Idem de Pont. 2. Et quid adhuc remanes memor infelices amici. Idem Penel. Si maneo qualis, Troia durate, manebam. Lucr. 1. Incolui remanent res corpore dum satis actis. Tibull. 2. Vos remanere quibus facili Deus annuet aure. Cicero Off. Si inuita remaneas. Idem Att. Mulieres nostræ præter ceteras Romanæ remiserunt. Idem pro S. K. In qua muliere uestigia antiqui officij remanent. Idem pro Pom. Rhodiorum usque ad nostram memoriam disciplina naualis remansit antepen. acu.

REMENSIS, pen. pro. Verg. Aen. 3. Rursus ad oraculum Ortygiæ, Phæbumque remens. pen. acu. Idem 5. Si modo rite memor seruata remetior astra. antepen. acu.

REMEDIUM, pen. cor. Lucr. 6. Nec ratio remedi communis certa dabatur. antepen. acu.

REMEO, pen. cor. Hor. Ser. 1. A certis annis xuium remeare per ortum. Luca. 1. Nunc neque te longi remeantem pompa triumphi. Flac. 4. Quid terat admirans postquam remeare nonentem. Sil. 14. Expertus Berræ patrias remeabat ad oras. Mant. Ire uis, uinclisque Ephe su remeare solutus. Idem. Mox Bethlem remeas, ubi cū diuina relinquens. Stat. Thebaid. 3. Et prope sunt caule, gelido remeabat eoa. Sil. 7. Campanas remeant notus populari in oras. Verg. Aen. 5. Falleret indrepensus, & irremeabilis undæ. Stat. Theb. 4. Ne uulgato mihi, quis enim remeabile sexum. Cicero de Nat. Neque remearet aer, cuius ortus

aqua omni exhausta esse non posset. antepen. acu.

REMEX, pen. prod. Verg. Aeneid. 5. Volo remem. Mnestheus agit acri remige Pristina. Ouid. de Trist. 1. Siue opus est remo remige carpit iter. Idem de Pont. 3. Aequor Iasonio pulsatum remige primum. Iuue. Sat. 4. inquitores agerent cum remige nudo. Flac. 9. Remigibus propere increpuit, quam bellica Palas. Idem. Propellat remex monitu Iu nonis amicæ. pen. acu.

REMIGIUM, pen. cor. Oui. Phyl. Remigiumque dedi, quo me fugiturus abires. Fast. 3. Findite remigio nauita dixit aquas. Idem Met. 8. Remigioque carens non ullus percipit auras. Verg. Aeneid. 1. Remigio alarum, ac Libyæ citus astitit oris. Idem 6. Remigium alarum, posuitque immania templa. Flac. 10. Remigio alarum, nihil explorauit amici. Lucan. 4. Remigium, sed quod trabibus circumdedit æquor. antepen. acuit.

REMIGO, pen. cor. Ver. Aeneid. 10. Emi net, & leua tacitis subremigat undis. Idem Opusc. Quæ tenuem impellens animâ subremigat undis. Idem Opusc. Quæ tenuem impellens animam subremigat undam. Flac. 10. Linthea, & ocea uis faullis subremigat ulnis. Sil. 14. Dat fluuius, & pedibus tacitas eremigat undas. Cicero Att. Non enim sustinent remos, sed alio modo remigant. Idem Tusc. An quasi è portu egredientes paululum remigare, antepenultima acuit.

REMIGRO, pen. prod. Mant. In iuga descendit, Gallus Nomana remigrat. Cicero Tusc. Vt ad iustitiam remigraret. Idem. Remigrare in domum ueterem è noua.

REMINISCOR, pen. pro. Oui. Paris. His similes uultus quantum rem iniscor, habebat. Idem Met. 1. Esse quoque in fati reminiscitur affore tempus. Idem 3. Bisque duas natus quantum reminiscor, habas. Idem de Trist. 5. Sæpe etiam mœrens tempus reminiscitur illud. Idem de Pont. Iam modò uos animo dulces reminiscor amici. Stat. Syl. 1. Coniugis, O o 2 & duras

- & duras pariter reminiscere noctes? Ver. Aen. 10. Aspicit, & dulces moriens reminiscit ut Argos. Mant. Sicut in Alfonto dictum reminiscimur olim. Stat. Syl. 5. Ponit & Idxos iam non reminiscitur amnes. Cicero Tusc. Reminiscere quæ tradantur mysteriis. Idem Att. Reminiscatur calen. Ianuar.
- REMITTO**, pen. pro. Oui. Met. 2. Præcipiti pinus borea cui cuncta remisit. Idem. Mentis inops pelida formidine lora remisit. Idem 3. Hæc frustra dilecte puer, toride inque remisit. Mart. 1. Conimus & domini ius omne remisimus ægro. Verg. Geor. 1. Remigiis lubigat si brachia forte remisit. Luca. 1. Et quæ brumma rigens ac nefcia uera remittit. Cicero Att. Demetrii librum de concordia tibi remisit. Idem de Leg. Varius canendi sonus tum remittit animos tum contrahit. pen. acu.
- REMOLLESCO**, pen. pro. Oui. Met. 1. Vis remollescunt, si flectitur ira. Deoribus. pen. acu.
- REMORDERO**, pen. cor. Verg. Aen. 1. Hic tibi, faber enim, quando hæc te cura remorder. antepen. acu.
- REMOUO**, pen. cor. Ouid. Met. 1. Desinit in terras illic, regimurque remouit. Idem 3. Linien adit Semeles, nec nubes ante remouit. antepen. acu. Cicero pro S. R. Multa clam de medio remouebat. Idem contra Rul. Remoue te a suspitione alicuius commodi. Ouidi. Metamorphos. 1. Sic opus est, aperite domos, ac mole remotæ. Idem de Trillib. 1. Vleimus a terra terra remota mea. Idem de Pont. 2. Qui quoniam patria toto sumus orbe remoti. Claud. Ad sacinus uelox penitus regione remotas. Horat. Ser. 2. Quin ubi se a vulgo, & scena in secreta remorant. penultima flectit.
- REMOVIO**, pen. cor. Ver. Aen. 12. Colla, armosque lauant, gemitu nemus omne remugit. Idem 6. Horrendas canit ambages, antroque remugit. Ouid. Met. 1. Pectore quodque unum potes ad mea uerba remugis. antepen. acu.
- REMOVIS**, pen. cor. Ver. Aen. 9. Cingula Tiburti Remulo ditissimus olim.
- Oui. Met. 14. Acrota sunt geniti Remulus maturior annis. antepen. acu.
- REMOVUS**, pen. cor. Nomen proprium. Vergil. Aen. 1. Cana fides, & Vesta Remo cum fratre Quirinus. Oui. de Trist. 4. Dicitur Iliades transisse Remo.
- REMOVUS**, pen. pro. Ouid. Phyl. At si nostra tuo spumescant æquore remo. Idem Briss. Quam sine te Phœbus canescant æquora remo. Idem de Trist. 1. Difficile est tamen hic remis utaris, an aura. Idem de Art. 1. Arte citæ, ueloque rates, remoque reguntur. Verg. Aen. 10. Fragmina remorum quos & fluitantia transtra. pen. flect.
- RENATVS**, penult. pro. Sil. 5. Solis equi sparsere diem, iam orbe renato. Stat. Syl. 3. Quas tibi deuoti iuuenes pro parte renato. Vergil. Aen. 6. Pectore nec fibris requies datur ulla renatis. Mart. 6. Iulia lex populis exquo, Faustine, renata est. Lucan. 3. Occultosque tegit, cursus, rursusque renatum. penultima flect. Ouid. de Pont. 1. Sic inconsumptum Tytiis, semperque renascens. Cicero Att. Vt aliud renascatur illo peius. Idem Tusc. Nam principium extitum, nec ipsum ab alio renascetur. penult. acu.
- RENES**, pen. pro. Hor. Ser. 2. Quod latus, aut renes morbo tententur acuto. pen. acu.
- RENIDO**, pen. cor. Stat. Theb. 10. Emicat effugie, & sparsa orichalca renidens. Claud. Et sero transacta gemunt, iam sola renident. Verg. Geor. 2. Acre renidenti tellus, nec dum horrida miscens. antepen. acu.
- RENOVO**, penult. cor. Catul. Vim desiderio veteres renouamus amores. Ouidi. Met. 1 5. Illa quibus toties diuum renouauit arum. Ver. Aen. 8. Scruati fici mus, meritisque nonamus honores. Ait Scruius. Detrahit re, nam renouamus debuit dicere. antepenultima acuit. Cicero pro Deio. Tu uerus hospitium renouare uoluisti. Idem de Or. Acerba sanè recordatio ueterem animi curam molestiamque renouauit. Ouidi. Meta. 1. Nec renouatur ager grauidis canebat arstis. Idem 5. Sanguine perfudit,

edit, renouataque prælia miscet. Iuuen.
Sarclo. Hæc data pœna diu uiuentibus
ut renouata. Lucan. 4. Est miseris reuo
uata fides, atque omne futurum. penul.
flectit.

R. N. V. O. penult. corr. Martial. 2. Omnia
cum fecit, sed rennente Deo. Sta. Sylu.
1. Non rennere greges ipsum in connu
bia torze. Cicero pro Cæl. Qui nullū
conuiuium renuerit. antepen. acu.

R. N. O. X. penultima correpta. Hora. Ser. 2.
An tu reris eum occisū infansisse paren
te. Ouidi. Metamorphos. 14. Etiam
prænsurum. iam nunc mea uiscera re
bar. Vergil. Aeneid. 6. Sic equidem du
cebam animo, rebarque futurum. Idem
10. Ut rebare, Venus nec te sententia
fallit. Stat. Theba. 3. Rebar & Ogygis
titulus ante ire parente. Idem 7. Consi
liis ut rere puer, nec sœua roganti. Lu
cret. 6. Percipe, & in primis terram fac
ut esse rearis. Idem. Vndique, uti tene
bras omnes Acheronta reamur. Cice
ro de Orat. Quem quidem antea rebar
ita dicere. Idem Acad. Quintum gen
us Aristoteles quoddam esse rebatur.
Idem de D. Quos quidem plures,
quàm rebar, esse cognoui. penultima
acuit.

R. P. A. G. V. L. V. M. penultima correpta. Oui.
Metamorphos. 2. Flammiferis implent,
pedibusque repagula pulsant. Idem 5.
Rapraque de dextro robusta repagula
posse. Idem 14. Sola Venus portæ occi
disse repagula sensit. Sil. 16. Iamque
ubiq; prolato sonuere repagula signo.
Mantuan. Semper & obicant, quæ
cunq; repagula possunt. antepenulti.
acuit.

R. P. A. R. O. penultima correpta. Onidius
Phœdra. Hæc reparat uires, fessaque
membra nouat. Idem Metamorphos.
12. Nec noua crescendo reparabat cor
nua. Phœbe. Lucan. 1. Nec reparare
nouas uiros, multumque priori. Au
son. Pythagora Euphorbi reparas, qui
semina rerum. Pers. Sat. 1. Euion in
geminat reparabilis alfonat echo. Ver
gilius Georg. 3. Sed fugit interea, fu
git irreparabile tempus. Ouidius Me
tamorphos. 1. Die chemi, quæ generis

damnum reparabile nostri. antepenult.
acu. Stat. Syl. 4. Ipse etiam immensi re
parator maximæ euri. Ouidius Me
tamorphos. Et de semine reparata
est femina iactu. Mantuan. Talibus
armentis nerbis reparata colonos. pe
nultima flectit. Cicero in Verr. Per
dere id quod alio prætorē reparare
possit.

R. E. P. E. N. T. I. N. V. S. penultima producta. Oui
di. Pastor. 1. Sumq; repentinas eiact
latus aquas. Verg. Opusc. Monstra re
pentinis torrentia sepe figurit. Idem.
Luce repentina cum sol impleuit æqu
sus. Lucre. 1. Vna repentino rapit om
nia turbine grando. penultima flectit.
Vergil. Georg. 3. Corpora corripiunt
sed tota æstiuæ repente. Iuuen. Sarc. 2.
Nemo repente fuit turpissimus acci
pient te.

R. E. P. E. R. I. O. penultima correpta. Vergili.
Aeneid. 9. Fama sit est, tumulo ponde
reperire sub illo. Ouidius de Pont. 3.
Inuenies uerè si reperire uoles. Idem.
an ne bis sensum lector reperiret eund
dem. Idem Metamorphos. 2. Repperit
ossa tamen peregrina condita serra. an
repentissima acuit. Idem 1. Parte ta
men uigilar, querit quoque nanque re
perta, penultima acuit. Cicero de Na.
Nec uos exitum reperitis. Idem de
Fin. Reperiam multos, uel potius in
numerabiles. Idem de Clar. Causas
reperiemus ueris, si mas duas. Idem
Att. Quod ad hæc repereris.

R. E. P. E. T. O. penultima correpta. Oui
dius Briseis. Nec repetor, cessas, tra
que lenta tua est. Idem. Non repeti
se. parum est, pugnas, ne reddat A
chille. Idem Paris. Aut igitur uni
lo belli repetere tumultu. Idem Me
tamorphos. 1. Interes reperunt cæ
cis obscura latebris. Idem 3. Pro
spicio, comitesque uico, repetoque
carinam. Idem. Propositum repet
mus opus, nunc Phœbus utraque.
Idem de Tristibus 1. Procinus ut
monitus repetet mea carmina lector.
Idem. Cum repeto noctem, qua tor
mibi chora reliquit. Idem 2. Scilicet
ut uictus repetit gladiator arenam.

Mant. Conditus alterno repetiuit sydera canticum. Cicero ad Heren. Repetio est, cum continenter primum repetimus uerbum. Idem de Leg. Reptam stirpem iuris a natura. adde a principio, a capite, a fonte. Onidi. Metamorphos. 14. Quo satis antiquo tenuit repetita Latinus. Idem Faistor. 2. Ille dedit capta repetita Vocabula Troia. Idem Metamorphos. 15. Et repetita de die vibrata sibi lingua. Vergil. Georg. 1. Nec repetita sequi curret Proserpina matrem. Horat. Epist. 1. Ne si forte suas repetitum uenerit olim. penult. flectit.

REPLO, penult. corre. Vergil. Aen. 4. Hæc tum multiplici populos sermone replebat. Ouid. Metamorphos. 1. Lictore uoce replet sub utroque iacentia Phæbo. Lucr. 6. Omnia denique sancta Deum delubra replebat. antepenult. acuit. Idem 9. Naiades hoc pomis, & odore flore repletum. Vergil. Georg. 2. Ire lora, & scrobibus superabit terra repletis. Lucan. 3. Iniecit manum facis, uitaque repletos. penultima flectit. Cicero pro Sest. Meministis tum iudices, corporibus cuium Tyberim repleri. Idem de Or. Vel passim licet carpentem, & colligentem undique repleri ista iuris ciuilibis scientia.

REPO, penultima producta. Horat. de Art. Verum operi longo fas est obrepere somnum. Stat. Thebaid. 7. Pallor iit, uocisque repens repens singultus aperit. Cæsar in Araro. Tunc cynosura alte repit, tunc totus in undas. Ait Antonius Nebriss. At repens nomen, & repentinus, & repente, quæ a repo, repis uidentur deriuata, primam breuiant. Vergil. Aeneid. 12. Quò ruitis? quæue ista repens discordia surgit? Ouidi. Faistor. 1. Bina repens oculis obtulit ora meis. Martial. 1. Replerunt scopuli, mirandaque sylua cucurrit. Despant. ait, at repens nomen pro repente, unde necque sit, perpetuum corripitur & repens idest subitus, & celer, ait Calep. Participium tamē repens sic uerbum primam pro-

ducit. Cicero Tust. Ne me imparatum cura laceraret. repens repo penultima flectit.

REPONO, penultima producta. Ouidi. Metamorphos. 1. Tela reponuntur manibus fabriata Cyclopium. Idem 14. Ante fores sacras Hyperionis æde reponit. Iuuenal. Sat. 1. Semper ego auditor tantum, nunquam ne reponam? Vergil. Georg. 2. Exigna tantum gelidus ros nocte reponet. Cicero de Nat. Grues in sergo præ uolantium capita reponunt. Idem Att. Si in libris tuis Aristophanem reposueris. Idem Tusc. In se ipso spem omnem reponet sui. penult. flectit.

REPORTO, penultima producta. Ouid. Metamorphos. 3. Ingeminat nocēs, auditaque uerba reportat. Vergil. Aeneid. 7. Nuntius, ingentes ignota in ueste reportat. Sal. In Italia Ciceronem exulem humeris reportauit. Cicero in Ver. Ex tua calamitate cineri, atque ossibus filii sui solatium uult reportare. Idem Att. Exereitum a Britannia reportabant. penult. acu.

REPOSCO, penultima producta. Vergil. Aeneid. 12. Defectisse uidet, sua nunc promissa reposcit. Idem. Ferte facies pròperè, sædusquæ reposcite flammis. Idem 11. Quæ referant, fari iubet, & responsa reposcit. Cicero Post. ad Quir. Aliter a me Catilinam amatozem suum reposcebat. penultima acuit.

REPOSTVS, penultima producta. Vergil. Georg. 3. Munera non illis epulæ nocuere repostæ. Idem Aeneid. 3. Italiam petere, & terras tentare repostas. Idem Georg. 3. Munera, non illis epulæ nocuere repostæ. Idem Aeneid. 1. Exciderant animo, manet alta mente repostum. Ait Seruius, Repostum autem syncope est; unum enim de medio syllabam tulit sed eum omnes sermones aut integri sint, aut pathos habent; qui pathos habent, ita ut lecti sunt, debent poni: quod etiam Maro facit, nam repostus, & porcite, de Ennio transtulit: integris autem & ipsis utimur, & eorum exemplo aliis.

penultima acuit.

REPREHENDO, admonet Quint. Inst. 1. cap. 10. Veterum usus adhuc quibusdam inscriptionibus maneat quia idem Carulli nobile Epigramma est, inde dura ad nos usque uehementer, comprehendere, ita reprehendere; & per synecopam, ait Calep. Reprendo, penultima producta. Oui. Hero. Non sum; qui soleam Paradisi reprehendere factum. Proper. Quam possit nostros quisquam reprehendere cursus. Cicero pro Plane. Nunc discessum meum qua si reprehendere, & subacufare uolui. Idem Att. Visum te aiunt in regia, nec reprehendo. penultima acuit.

REPRIMO, penultima correpta. Ouid. Metamorphos. 1. Erubuit Phaeton, iramque pudore repressit. Vergil. Aeneid. 12. Aeneas uoluens oculos, dextramque repressit. Vide Premo. Cicero pro Sest. Qui furorem exultantem repressit. Idem Att. Nunc reprimam suscepiam obiurgationem. antepenultima acuit.

REPROBUS, pen. cor. Mantua. Talibus attentas prebebat reprobis aures. Idem. Tunc reprobis quid opus multis, cur uia te precando. Idem. Reprobis a prima fortius origine nomen. antepenultima acuit.

REPUGNO, penultima produ. Iuue. Sat. 6. Oderunt uates de pellice nemo repugnet. Ouidi. Metamorphos. 1. Incaluere animi, ceruicique repugnat habenis. Idem. Finierat monitus dictis tamen ille repugnat. Cicero Epist. 6. Quare non ego oppugnari fratrem tuum, sed fratri tuo repugnaui. Idem Att. Sed locis suis repugnet. penultima acuit.

REPULE, penultima correpta. Ouid. Medea. Quaeque feros repuli doctis medicamentibus ignes. Idem Metamorphos. 2. Reppulit, & facta est immani copia cœli. Idem Faistor. 2. Reppulit a summo decidit ille toro. Cicero antequam qui a uestro corpore iugum acerbissimum repulit seruitutis. Idem Or. Homines audaces ab eius templi aditu, ascensu-

que repulsi. antepenultima acu. Præteritum uerbi geminarum, u. pello; repuli simplex sic compositi; ut repello; repulit, quod producitur positione. Vide Refero.

REQVIESCO, penultima producta. Ouidi. Oenone. Saepes greges inter requiemus arbore tecti. Idem Metamorphos. 3. Hæc duce carpe uias, & qua requieuerit herba. Mant. Esse unam post fata domum, requiescite sanctæ. Martial. 10. Hic festinata requiescit Herotian umbra. Vergili. Aeneid. 2. Nec requieuit enim, donec Calchanta ministris. penultima acuit. Ouidi. de Tristibus 2. Bellaque cum multis irrequita geris. penultima flectit. Cicero Att. Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo. Idem pro Cæl. Qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit.

REQVIES, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 1. Otior est, requiemque negat; tergoque fugacis. Martial. Vos eritis nostræ portus, requiesque senectæ. Idem 12. Tu requies miseræ, decus, imperiumque Latini. Vergili. Georg. 3. Nec mora nec requies, & fuluque nimbis arenæ. Idem Opus. Grataque nobilium requies, lactuca ciborum. Ouid. de Pont. 3. Publica tui requies curarum somnus habebat. Idem 1. At puto cum requies, medicinaque publica curæ. Idem Phædræ, quod caret alterna requie durabile non est. Verg. Aeneid. 6. Pectore nec fibris requies datur ulla renatis. antepenultima acuit.

REQVIRO, penultima producta. Ouid. Hipsiphile. Atque animus rediit, tua facta requirere cœpit. Idem Hermiones. Ipsa requirebas, quæ tua nata foret. Idem Cydippe. Audiet hæc reprensus, quæ sunt audita, requirens. Ouid. Metamor. 2. Exanimis artus primo mox ossa requirens. Idem. Quid fierim, quid sumque, uide meritumque require. Idem. Quisquis, & hospes, ait, si forte armenta requiret. Idem 15. Concipit, & quæ sit rerum natura, requirit. Idem Faistor. 1. Dixerat,

& utile, si plura requirere vellem. Idem 2. Neque vident habitum, quæ lucius causa requirunt. Idem 6. Apra requirebam, quæque cauenda forent. Martial. 7. Dic ubi contineam, dic qua te parte requiram. Idem 7. Pulcherrimus equis furit, omnes arma requirunt. Idem Georg. 2. Rara sir, an supra morem, si densa requiras. Idem 3. Semper enim refect, ac ne post missa requiras. Ouidi. Metamorphos. 13. Aut si proximus, primusque requiritur hæres. Lucr. 6. Interea quoque ut horet, ac tecta requirant. Idem 1. Nam contra uariæ res possent esse, requiro. Cicero pro Dom. Primum illud a te requiro. Idem pro Cæl. Ex quibus requiram, quoniam modo latuerint. penult. flectit.

RES, prod. Ouidi. Phædra. In magnis le si rebus uterque sumus. Idem Fastor. 1. Ne seriem rerum scindere cogar, erunt. Idem 3. Nec res hac Veneris gratior ulula hui. Idem 6. Res est arbitrio, nec redimenda meo. Marr. 2. Tertia res hæc est, quod si cui forte legeris. Vergili. Opusc. Spiramenta latent artis tibi pignora rebus. Lucret. 6. Quisque suum pro re consortem nictus humabat. Idem. Principio terram sol excoquit, & facit a re. Idem 2. Corpora iactant unius genitalia rei. res flectit.

RESECO, penultima correpta. Oui. Metamorphos. 11. Sed solitus longes ferro refecare capillos. Mantuan. Ifacide celo inuisi refecabimus illo. Vergil. Georg. 1. Aut rursus enodes trunci refecantur, & alte. Iunenal. Sat. 8. Quædam cum prima refecentur crimina barba. Mar. 8. Resina Veneto nec refecare loto. antepenultima acu. Mantuan. Quæ nisi concursu factore secata fuisset. penultima flectit. Cicero de Amic. Neque id ad uinum refeco, ut illi, qui subtiliter disputant.

RESEMINO, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 15. Vna est, quæ reparet, sequæ ipsa resemminat ales. Vid. Semino. antepen. acu.

RESIRO, penultima correpta. Ouidi. Phædra. Non tibi per tenebras duri re-

secanda mariti. Idem de Pont. 4. Ergo ubi. Iam biceps longum refecit. Idem. Vergili. Aeneid. 12. Vrbem alii referre iubent, & pandere portas. Syl. 4. Si referare uiam, atque ad regem rumpere ferro. Sil. 1. Quis superare datum referare Dardanus arces. antepenultima acuit. Lucret. Et referata uiger genitabilis arua fauoni. Flac. Emicuit referata dies; celumque resoluat. Ouidi. Fastor. 1. Flamina non constant, & res referata diebus. Idem de Tristib. 3. Veque fores nondum referati carceris acer. penult. flectit. Cicero de Or. Nos auti referare. Idem in An. Ut referare nos exteris gentibus Italiam iuberet.

RESAS, penult. cor. Stat. Theb. 3. Exturbent, resides siquos, & cuncta perosi. Ver. Aen. 1. Iam pridem resides animos desuetaque corda. Claud. Et resides Ioni modulatus pectine ut uos. Flacc. 2. Dissimulant donec, resides Tyrrhæus heros. pen. acu.

RESIDEO, penultima correpta. Ouidi. Metamorphos. 1. Annis in his residens sacro de cautibus undas. Idem 14. Vera dedissat anus, glebaque in curua resedit. Idem Fastor. 3. Virque piger pandi tergo residebat aestiva. Lucan. 1. Et residens celsa Iacialis Iuppiter alba Mantuan. Tunc residens alto Gargani uertice montis. Cicero de Fin. Sed re sideamus inquit si placeat. Idem Atr. In oppido aliquo malè resedisse. Idem in Sal. Omnia, quæ commota fuerant, pacis, & ocio resederunt. Idem Tusc. In corpore mortui nullus residet sensus. antepen. acu.

RESIDUO, penult. prod. Verg. Georg. 2. Obicibus ruptis, rursusque in seipsa residant. Cicero de Leg. Necia a nece appellata, quæ residunt mortui. Idem pro Mil. Cui non ante occurrit, ne in ulla resideret. pen. flectit.

RESIGNO, penultima producta. Pers. Sat. 5. Voce traham pura, torumque hoc uerba resignat. Cicero pro Arch. Cum Gabini leuitas, & calamitas fidem resignasset. pen. acu.

RESILIO, penultima correpta. Lucr. 7. Inter-

Interdum reslire tamen coguntur, & una. Cicero pro S. R. Non modo ab hoc crimine reslire uideas. antepenul. acuit.

RESINA, penultima producta. Martial. 3. Resina Veneto nec refecare loco. Idem. Resinata bibis, uina salerna fuis. Iuuenal. Sat. 8. Respicias merito quid resinata iuuentus. penultima flectit.

RESIPISCO, pen. pro. Prop. 3. Nunc domum uallo selli respiscimus aliu. Mant. Penlatum diuinus abit, respiscite, sancti. Idem. Mortales homines cur non respiscitis ipsi. Cicero pro Sest. Cum primum respicisset. Idem Att. Vix aliquando te autore respici. pen. acu.

RESISTO, pen. pro. Ouid. Met. 1. Illa leui neque ad hanc reuocantis uerba resistit. Flac. 2. Restitimus? quanta quoties, & Palladis arte. Cicero Att. Sero resistimus ei. Idem contra Rul. Vis scribonitiam non nunquam libidini resistit. conclusari. pen. acu.

RESOLVO, pen. pro. Ouid. Meta. 1. Et uelate caput, cinctas resoluite uestes. penult. acu. Luca. 1. Et madidis euri resolutis flaribus alpes. Stat. Syl. 1. Amplexu duro Gerici resoluta mariti. Cicero in An. Senatui quæ sit, antea pollicitus legionibus nostris, ea summo studio reipublicæ recuperata resoluturum. penult. acu.

RESONO, pen. cor. Ouid. Met. 3. Verba animo defunx, resonat latratibus æther. Idem 2. Dixerat hanc resonis iterabat uocibus heheu. Vergili. Bucc. Formosam resonare voces Amaryllida syluas. Idem Georg. 2. Auiæ tum resonant auius uirgulta canoris. Iuuenal. Sat. 15. Dimidio magicæ resonant ubi Memnone chorda. Ouid. Metamorphos. 7. Nec prior ipsa loqui didicit resonabilis echo. Cicero Tusc. Gloria uirtuti resonat tanquam imago. Idem de Nat. Cornua, quæ ad neruos resonant in cantibus. Idem. Sonus in sistris ut sine fine resonatur. antepenultima acuit.

RESPECTO, penult. cor. Ouid. Laodamia. Pugnabit caute, respicietque do-

mon. Oni. Met. 2. Prospicit ocellus, interdum respicit ortus. Verg. Aeneid. 12. Respice res bello uarias miserere parentis. Stat. Syl. 1. Respicit, heu tam pridem securus alumni. Cicero pro Arch. Quoad longissime potest, mens mea respicere spatium præteriti temporis. Idem in Ant. Respice quæso aliquando Antoni. Idem Att. Nisi quis nos Deus respexit. antepen. acu.

RESPIRAMEN, pen. pro. Ouid. Met. 2. Vitales uias, & respiramina clausit. penult. flectit.

RESPIRO, penult. prod. Iuue. Sat. 14. Ut non ter decies respiret, conscia matri. Sta. Syl. 2. Et tenues Arabum respirant germine plumæ. Cicero pro Clu. Qui erigere animum, & paulum respirare a meru cæpit. Idem Parad. tuæ tibi occurrunt iniuriæ, quæ te respirare non sinunt. pen. flectit.

RESPONDO, penult. corre. Martial. 9. Quando uenit, dicit, tu respondeo poeta. Verg. Geor. 1. Illa seges demum uotis responderet avari. Idem Aen. 6. Contra elata mari responderet Gnosia tellus. Cicero de Fin. Ego tibi respondebo ad singula. Idem Att. Sed paria paribus respondimus. Idem. Ut possim tibi aliquid in eo genere respondere. antepen. acu.

RESTITVO, pen. cor. Luca. 4. Restituit raptus tectus marecunque cauernæ. Catul. Sub leuem, & a mortis limine restitutam. Idem. Luce autem canæ tethydi restitutor. Marr. 10. Qui sua restituit spoliato iura patrono. Idem 11. Antiquus mensis restituitur honor. Vergil. Aen. 6. Vnus quis nobis cunctando restituit rem. Idem Georg. 2. Restituant adeo, a teneris consuescere multum est. Luca. 10. Si tua restituit ueteri me dextera fato. Flac. 2. Restituunt uices, & parco corpora Baccho. Mant. Altera restituit labentia templa, domosque. Cicero in An. Antonius lenticulam de alea condemnatam restituit. Idem Tusc. Cum Ajax Danaï inclinantibus prælium restituit. antepen. acu.

RESTO, pen. pro. Ouid. Cydippe. Restitimus fixis in tua membra genis. Idem Metamorphos. 1. Vltimus immenso restabat

Abas nile labori. Idem 1. Scilicet hoc etiam restabat adultæ, dixit. Idem. In eide in matrem, quæ resistit, Archæde wiso. Cicero Atti. Vnum etiam restat amico nostro ad omne dedecus. Idem Off. Ita incolunius in patria regulus restitisset. penul. acu.

RESUMO, penul. prod. Sra. Syl. 3. Quod si dulce decus, viridesque resumere annos. Ouid. Fastor. 1. Luna resumebat decimo nona cornua mense. penulti. flect. Vide Sumo.

RESUPINVS, penul. prod. Ouid. Metamorpho. 3. Hic toties ad me resupino nititur ore. Idem 2. Corpora phœarū summo resupina profundo. Inue. Sat. 3. Horum si nihil est aulam resupinat ami- ci. pen. flect.

RESPVO, penul. corr. Lucr. 6. Quæ nisi respuis exanimò, longeque remittis. Cicero Part. Quod aures respuunt, im- mutandum est. Idem Atti. Nunc om- nia respuo. Idem de Nat. Reliquæ ci- bi, quas natura respuit. antepenultima acuit.

RESUSCITO, pen. cor. Ovi. Met. 8. In- que vices ponit, positamque resuscitat iram. antepen. acu.

RET, & retis, penulti. prod. Ouid. Fa- stor. 5. Cur tibi pro Libycis claudun- tur rete leones. Iuven. Sati. 5. Retibus assiduis penitus scrutante macello. Idem 8. Post quàm uibrata pendentia recia dextra. Martial. 11. Retia dum cessant, laetratoresque salonis. Vergil. Buccoli. Si dum tu sectaris apros, ego tetia ser- uo. Idem Nec lupus insidias pecori, nec recia cœtis. Idem Georg. 1. Tunc grui- bus pedicas, & retia ponere cœuis. Idem Aen. 4. Recia rara plagæ lato uenabula ferro. pen. acu.

RETEGO, pen. cor. Stat. Theb. 11. Nunc retegic bibulas, nunc obruit æstus are- nas. Vergil. Aeneid. 4. Extulerit Titan, radiisque retexerit orbem. Vide Tego. Cicero Atti. Quare in hoc thecam nō mariam non retexeris, in aliis eris cau- tior. antepen. acu.

RETICVO, penul. cor. Proper. 1. Non so- lū uestros didici reticere dolores. Ovi. Metamorpho. 1. Lucus erat leuior re-

tices nec muræ nostris. Idem 3. Voca- lis nymphae, quæ nec reticere loquendi. Cicero in Anton. Non possum de utrū usque nostrum errore reticere. Idem ad Hor. Arteriz reticendo acquiescunt. an- tepenult. acu.

RETICVLVM, penul. corr. Hor. Ser. 2. Reticulum panis uenales inter honu- sto. Iuu. Sat. 12. Mox cum reticulis, & pane, & uentre lagenæ. Idem 2. Reti- culumque comis auratum. ingentibus implet. antepen. acu.

RETINACVLVM, penul. cor. Ovi. Me- tamorpho. 8. Hostibus imposuit classis retinacula solui. Idem 14. Stuppea per- rupit Phrygiæ retinacula puppis. Stat. Theb. 4. Lynces, & uida mero lambunt retinacula tygres. Idem 5. Odit, & as- sueti tendit retinacula saxi. Verg. Geo. 1. Acque amerina parant lentæ retina- cula uiti. Idem Aeneid 4. Fulmineum, strictoque fecit retinacula ferro. antepen- nulti. acuit.

RETINIO, penul. cor. Auson. Audacter retine, vel si tibi proditor instat. Hora. Ser. 1. Quos tibi dat, retinere uelis ser- uareque amicos. Idem Epist. 1. Nec re- tinent patulæ commissa fideliter aures. Ouid. Metamorpho. 3. Præcipitata uia est, dominum retinentibus illis. Idem 1. Nec retinet lacrymas, & si modo uer- ba supersunt. Idem. Aethere cognati retinebant semina cœli. antepen. acuit. Idem. Et posuit pennas tantum modo uirga retenta est. penul. acu. Cice. Aca. Quos natura ipsa in officio retinere nō potuisset. Idem de Am. Retinent tamē charitatem in pastores.

RETORQVO, penul. cor. Ovi. de Trist. 1. Semper ab Enboicis uela retorquet aquis. Cicero in Cat. Catilina retor- quet oculos sæpe ad hanc urbem. Idem de Sen. Quo quidem & me tanquàm pi- lam retorserit. antepen. acu.

RETRAHO, penul. cor. Ovi. Met. 3. Sed lene vulnus erat, quia retraherat ab iū. Cicero Epist. 70. Non habeo cer- tum, quæ res te hinc maxime retrahat. antepen. acuit.

RETRO, penul. cor. Stat. Theb. 6. Præci- pitatque retro iuuenem, atque in terga supinat.

supinat. Ouidi. Metamorpho. 15. Inde retro redeunt, idemque retexitur ordo. Idem 3. Lassaque colla dabat retro, plangamque sedere. Idem. Vosque sequens pressit, dum retro quercus eunti. Lucr. 4. Ergo replentur loca uocibus abdita retro. Idem 5. Percolatur enim uirus, ettraque remanat. Hic r, consona est, supra uerò liquida. pen. acu.

RETROGRADVS, penul. cor. Mant. Prima sagittiferi Titā retrogradus astri. antepenul. acu.

RETVSVS, pen. prod. Verg. Geo. 2. Tan-
tus amor terræ neu ferro lade reuulso.
penult. fleet.

REVENO, penul. cor. Vergi. Aen. 8. Qui
reuehis nobis, æternaque pergama ser-
uas. Stat. Thebai. 2. Pectus, & optanti
uictor reueharis amico. Cicero de Cla.
Sed ad paulò superiorem ætatem reue-
sti sumus. antepe. acu.

REVALO, penul. prod. Oui. Fast. 6. Ore
reuelato qua primum luce patebit. pe-
niulei. fleet.

REVERENTIA, penul. cor. Iuuen. Sat. 5.
Salua sit atroci reuerentia finge tamen
te. Mantuan. Insitruens regni heredem
reuerentius autem. Flac. 4. Terra uiri
non illic ullos reuerentia ritus. Claud.
Præceptis obstante timet, reuerentia
frangit. Stat. Syl. 1. Prætera sic misso
reuerentia fudit amor. Marti. 7. Maior
me tanti reuerentia turbat, & aures.
Ouidi. Metamorpho. 2. Oceanumque
senum, quorum reuerentia mouit. Idē
1. Vir fuit aut illa reuerentior ulla deo
sum. Idem 7. Indorata rogos, & iam re-
uerentia nulla est. antepe. acu.

REVEREOR, penul. corr. Ouid. Phedra.
Iunc, & meriti lectum reuerere paten-
tis. Luca. 1. Marte sub aduerso reuerēt
in terra feroces. antepenult. acuit. Stat.
Syl. 3. Sic quondam magno phœnix re-
uerendus Achillis. pep. acu. Cicero de
Iuuen. Aut honore, aut aliqua dignita-
te antecedentes reueremur, & colimus.
Idem ad Heri. Difficile est, uirtutem re-
uereri, qui semper secunda fortuna sit
usus.

REVERTOR, penul. pro. Iuue. Sat. 3. Ve
liceat paucis cum dentibus inde reuer-

ti. Ouid. Fastor. 1. Salve festa dies, me-
liorque reuerrere semper. Stat. Syl. 1.
Sic rerum series, mundique reuertitur
ætas. Flac. 2. Iam non dura toris Vene-
ri nec iniqua reuersæ. Cicero Epi. Nisi
ad superiorem consuetudinem reuertif-
ses. Idem Tusc. Multi semel egressi nun-
quam domum reuerrere. pen. acu.

REVIASCO, penul. prod. Verg. Georg.
2. Possunt atq; ima similes reuiescere
terra. Stat. Syl. 1. Exiit ac alios me-
lior reuiescit in annos. Cicero de Pro.
Et ad renouandum bellum reuiescent.
Idem ad Heren. Virtute optimatum re-
uiescunt. pen. acu.

REVISSO, penul. prod. Verg. Buccol. Sæ-
pius ac si me Lycida formosa reuissas.
Idem Geor. 1. Progeniem paruam, dul-
cesque reuifere nidos. Idem Aeneid. 1.
Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque re-
uifit. Luca. 6. Illic mersa suos, operam
que ut summa reuifit. Cicero Att. Re-
uifse nos aliquando. Idem. Quare cum
poteris, reuifis nos. penult. fleet.

REUOCO, penult. cor. Stat. Syl. 1. A uia
nymbose reuocabunt littora bruma.
Idem. Hunc sibi, sed reuocant facti, ma-
iorque curulis. Sil. 15. Hac anima ue-
stras reuocabo ad prælia dexteras. Flac.
7. Inde ubi fata nocens, & non reuo-
cabilis unquam. Horat. Epist. 1. Et se-
mel emissum uolat irreuocabile uerbū.
antepenultima acuit. Ouid. de Trist. 2.
Ter limen tetigi, ter sum reuocatus, &
ipse. Idem Metamorpho. 2. Talia dicen-
ti tibi, ait, reuocamina coruus. Idem
Fastor. 1. Accipio reuocamen, ait, no-
cemque securus. penultima fleet. Cicero
pro Mur. Vnde tu me uocasti, inde
ibi ego te reuoco. Idem de Ora. Meque
ad meum munus, pensumque reuoca-
bo. Idem de Clar. Ego me ad pristina
studia reuocavi. Idem pro Clu. Eam uō
filij dolor, non filij mæror a cupiditate
reuocant.

REVOLVO, penul. prod. Verg. Aene. 10.
Redde oro misera, iterumque reuolue
re casus. Idē. Tantum est ætas, & interea
reuoluta ruebant. penul. fleet. Sil. 14. In-
cumbens messina freto minimūque
reuulsa. penultima acuit. & reuoluo.
Cicero

- Cicero de Nat. Dracofubter, fupràque reuolvens fele. Idem ad Hen. Neque eodem identidem reuoluamur.
- R A V S**, pen. cor. Ouid. de Trift. 2. Nec male commiffa eft nobis fortuna, roorum. Vergil. Aene. 5. Conftituum ante aras voti reus, extraque falfo, pe. lacu.
- R E X**, prod. Stat. Theb. 3. Regis Echionij fratri fua iura negari. Luca. 8. Regibus hirta comat, & generofa fronte decora. acuitur.
- R H A D A M A N T H U S**, penul. prod. Iuuen. Sat. 13. Quas & Creditus gratis inuenit, & Rhadamanthus. Mantuan. Non fuerit poft qum fratres Rhadamanthas & ingens. Vergil. Aeneid. 6. Gnoſtus hæc Rhadamanthus habet duriffima regna; pen. acu.
- R H A M N U S I A**, penul. cor. Vergil. Opuf. Haud fallor, quod te potius Rhamnufia fellar. Catull. Pace rãa fari hæc liceat Rhamnufia uirgo. Idem. Aut rapidi Tritonis hora; aut Rhamnufia uirgo. Ouid. Metamorpho. 3. Dixerat, aſſenſit precibus Rhamnufia iuſtis. Idem 15. Idaliam, memoremque time Rhamnufi diſiram, antepe. acu.
- R H E A**, penult. prod. Vergil. Aeneid. 7. Collis Auentini ſylua quem Rheasacerdos. Ait Seruius Aeneid. 11. ibi. Ve locè mintera ſuperis in ſediſus Opim. nam Ops terra eſt, uxor Saturni, quam Græci Rheam appellant. pe. fleſt.
- R H E D A**, pen. prod. Iuuenal. Sat. 3. Inde caput morbi rhedarum tranſitus Arcto. Idem. Sed cum tota domus rheda componitur una, de quo ait Quint. Inſt. i. cap. 10. Epirhedium ex duobus peregrinis compoſitum: nam cum ſit prepoſitio etia Græca, rheda Gallicum uocabulum, quod genus uehiculi eſt. penult. fleſt.
- R H E G I U M**, penul. cor. Ouid. Metamor. 14. Rhegion. ingreditur, ſeruentefque æſtibus undas, cum aſpiratione ſcribi, & nomen eſt Græcum, quod Latine ſonant abſciſſum eſſe Sicilia, cum prius continens erat cum Sicilia. line aſpiratione uerò Cüſalpinx Gallia. oppidum eſt. antepe. acu.
- R H E N U S**, penul. prod. Ouid. Metamor. 2. Hesperioſque amnes, Rhenum, Rhodanumque, Padumque. Idem i. Faſt. 1. Tradiderat famulas iam tibi Rhenus aquas. Iuuenal. Sat. 8. Amnibus & Rheis, atque Iſtro præſtare Nerónem. Str. Sylu. 4. Aenea captiuo erimen regit ungula Rheni. Martial. 2. Nobilius domi tributur Germania Rheno. penult. fleſt.
- R H E S U S**, penul. prod. Vergil. Aeneid. 1. Nec procol hinc Rheſi nunciſtentoria uelis. Ouid. de Art. 2. Illic Sithonii fuerant tentoria Rheſi. Idem Penelo. Rettulit & ferro, Rheſumque, Dolona que cæſos. pen. fleſt.
- R H E T I C U S**, penul. cor. Ouid. de Trift. 2. Rhetica nunc præbent, Thracique arma, necumque. Verg. Geor. 2. Rhetica nec cellis idem contendo Falernis. Martial. 14. Potaſti teſta Rhetica uina mea. Mantuan. Rhetica, peruigileſque fugas de peſtore curas. antepenultima acuit.
- R H E T O R**, penul. prod. Luca. 1. Et docilis rhetor monſtrati Belge Couini. Auſon. Rhetoris hæc Ruſi ſtatua eſt, nil uerius ipſa. Iuuen. Sat. i. Aut Lugdunenfem rhetor dicturus ad aram. Martial. 2. Dum modo cauſidicum, dum te modo rhetora fingis. Idem. Incipe, tres uno perierunt rhetoris anno. Idem 10. Nec ſi te rhetor, grammaticuſque regent. pen. fleſt.
- R H I N O C E R O S**, penul. cor. Mart. 1. Quæ non promiſit prælia rhinoceros. Idem. Sollicitant pauidi dum rhinocærona magiſtri. Idem. Et pueri naſum rhinocærontis habent. antepe. acu.
- R H O B O R E**, penul. cor. Vergil. Buccol. 15. maris aut Rhodope, aut extremi Garamantes. Idem. Nec rantum Rhodope miratur, & Iſmarus Orpheus. Stat. Syl. 4. Non aliter gelida Rhodopes in ualſe recumbit. Sil. 14. Non aliter boreas Rhodopes a uertice præcepſ. Ouidius Phyl. Quæ patet umbroſum Rhodope glaciali uad. Hemum. Idem Metam. 2. Et tandem niuibus Rhodope caritura, minasque. Martial. 1. Quicquid in Orpheo Rhodope ſpectaſſe theatro. Idem. Venit ab Orpheo cultor Rhodopeius

peius Hæmo. Mantua. Affidux fregece
preces Rhodopeis longe. Stat. The. 7.
est opus, ecce animos doceat Rhodope
ia conux. Ouid. Met. 10. Quam satis
ad speras postquam Rhodopeius au-
ras. Idem. Hanc simul, & legem Rhodopeius accipit Orpheus. antepe. acu.

RHODOS, pen. cor. Mar. 10. Cùm tibi nō
Ephesus, nec sit Rhodos, aut Mytilene.
Ouid. Met. 4. Diligis hanc unam, nec
te Clymeneque, Rhodosque. Luca. 8.
Sole Rhodon, magnosque sinus Telme-
sidos undæ. pen. acu. Luca. 9. Ille uel
in Tanaim missus, Rhodanumque, Pa-
dumque. Ouid. Met. 2. Hesperiosque
amnes Rhenum, Rhodanumque, Pa-
dumque. Mant. Vrbis sedet ad Rhoda-
num, Galli dixere Viennam. Sil. 3. Ex
pauit moles Rhodanus, stagnisque re-
fulis. Clau. Quos Rhodanus uelox ara-
ris, quos tardior ambir. Mant. Rector
agit mentes non suut Rhodolensia, nō
sunt. Verg. Geor. 2. Transierim Rhod-
dia, & tumidis bumalthæ recemis. an-
tepenul. acu.

RHŒTEVS, penul. pro. Vergi. Aene. 6.
Tunc egomet tumulum Rhæteo in lit-
tore inanem. Idem 3. Teucrus Rhæ-
teas primum est aduectus in oras. Ait
Seruius. Amat Vergilius declinationes
Græcas salua regulæ reuerentia in La-
tinas conuertere: & Græca ei diphthō-
gum in e longum mutat. ur, Aeneias,
Aeneas: Medæia, Medæa: Rhæteion,
Rhæteum. Catull. Troia Rhæteo
quem subter littore tellus. penultima
fleſſie.

RIDEO, pen. cor. Ouid. de Pont. 4. Ri-
deat & meriro pectus habere niger. Idē
de Trist. 5. Vt rident stolidi uerba Lati-
na Getæ. Idem Faſtor. 1. Ridet amato-
rem Lyda puella suum. Mar. 4. Ridebis
uenros hoc munere totus, & inbres.
Stat. Sylu. 1. Rides anhelantes uicino
flumine nymphas. Idem 5. Ridebas
ignarus, adhuc, properauerat ille, ante
penul. acu. Ouid. Oenone. Riserunt
comites, ille secundus erat. Idem Met.
2. Riser Atlantiades, & me mihi perſi-
de prodis. Idem 3. Cùm risi, arrides,
lacrymas quoque sæpe notau. Martia.

1. Riserunt faciles, & tribuere Dei.
Idem 6. Nauita derisite Pharios Mem-
phiticæ hortos. Mantuan. Egietæta
dies riserunt sydera, risit. Claudi. In-
trepidusque fero riserit ore puer. Ci-
cero Epist. 22. Dedisti nobis, quem
semper ridere possemus. Idem de Arc.
Cùm riseritis impudentiam hominis-
rifi, risibundus pen. acu.

RIDICULVS, penulti. correp. Iuuenal.
Sat. 3. Quàm quod ridiculos homines
facit, exeat inquit. Idem 11. Pauci ri-
diculum, & fugientem ex urbe pудо-
rem. Horat. de Art. Parturient mon-
tes, nascetur ridiculus mus. Idem 2. Ri-
diculus totas simul absorbere placen-
tas. Martial. 4. Altera ridicula est, al-
tera putidula. Mantuan. Maxima ri-
diculum facinus subiungere fas est. an-
tepenul. acu.

RIGRO, penul. cor. Ouid. Phyl. Vltima
precepta cornua mole rigent. Idem Me-
tamor. 2. Inde fluunt lacrymæ, stilla-
taque sole rigescunt. Idem. Sed genui
iunctura riger, frigusque per ungues.
Idem. Perdididerat, gelidoque comæ ter-
rore rigebant. Idem Faſtor. 1. Excimui
sensique metu riguisse capillo. Idem 3.
Fugit & hirsutæ diriguere comæ. Stat.
Sylu. 3. Nec te quo solidus contra ri-
get umbo maligni. Lucan. 1. Mem-
bra ducis riguer comæ, gressusque co-
hercens. Vergili. Aeneid. 5. Terga
boum plumbo infuso, ferroque rige-
bant. Cicero Tusc. Quod aut frigo-
re rigeant, aut urant calore. antepe-
nul. acuit.

RIGIDVS, penul. correp. Ouidi. Phil.
Ec patriæ rigida mente negauit openi.
Idem Phædra. Quemque, uocant alix
uultum rigidumque, teucemque. Idem
Faſtor. 1. Ceditur & rigido custodi-
ruris asello. Idem 3. Pars sibi pro rigi-
dis calamos statuere colonis. Idem 4.
Obfuit ad rigidos promptaque lin-
gua senes. Idem 5. Et rigido scæſas
inuenit angue genas. Idem de Trist. 1.
Et rigidum ferri scemina pectus ha-
bet. Vergili. Buccol. Ludere tum ri-
gidas motare cacumina quercus. ante-
penul. acuit.

RIGOR

RIGOR, pen. cor. Oni. Phedra. Te tuus iste rigor, polisque sine arre capilli. Idem Metamor. 1. Ponere duriciem, capere suumque rigorem. Idem 14. Fonnis & Alpino modo quæ cernere rigori. Sil. 14. Vicinam flammæ glaciem, æternoque rigorem. Vergi. Georg. 1. Tum ferri rigor, atque argutz lamina ferræ. Stat. Thebaid. 6. Sed non ille rigor, parriumque in corpore robur. penult. acuit.

RIGO, penul. cor. Sta. Syl. 5. Graiorum uis ulla uirum non arua rigaret. Idem Theb. 12. Ambrosiæque rigat siccis ut longius obster. Flacc. 4. Fœda rigant, stridunt alæ, pradaque tetenta. Vergil. Aeneid. 10. Sic memorans largo fleitu simul ora rigebat. Idem. Exercenque uixi, Pætolusque irrigat auro. penult. acuit. Luca. 4. Jam marcent uenæ, nul loque humore rigatus. penulti, flectit. Sil. 1. Stagna sibi nec qui riguo perfun ditur auro. Auso. Mitis tibi & riguz larga indulgentia terræ. antepenulti. acuit. Cicero ad Her. Isti cum se son tes esse dicant, & omnium rigare de beam ingenia, non putant. Idem de D. Veribus grauidis uitali rore rigebat.

RIMA, penul. prod. Ouid. Metamorph. 2. Dissiluit omne solum, penetratque in tarrara rimis. Idem 9. Rima, pedes redeunt humeri, & subiecta lacertis. Idem de Trist. 2. Cunctaque fortuna rimam faciente dehiscunt. Marti. 1. Raraque Sunimenii fornice rima patet. Vergili. Aene. 2. Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt. Mantuan. Pertusæ chlamydis rimas circum undique o nullum. Ouidi. Metamorpho. 15. Liberiore strui cælo cum carcere rima. penulti, flect. Mantua. Rimulabifidiam deducit in ubera uallens. antepenulti. acuit.

RIMOR, penul. prod. Verg. Georg. 3. Ergo ægrè rastrois terram rimantur & ipsi. Stat. Theb. 5. Vulnere disiecta rimatur ueste sedulud. Claud. Et trepidas mæsto rimatur murmure syluas. Stat. Theb. 8. Et scelorum tacito rimatur se mina uoto. Cicero de D. Sed tamen id quoque rimatur, quantum potest. pe. flect.

RIMOSVS, penul. prod. Verg. Aenei. 6. Sutulis, & multam accepit rimosa paludem. Idem Georg. 4. Tu tamen è le ui rimosa cubilia linio. Claud. Rimosa patriam, dilecta que pumicis an tra. penul. flect.

RINDACVS, pen. corr. Sil. 3. Rindacus his ductor, telum sparus, ore ferarum. antepen. acui.

RIPA, penul. prod. Ouidi. Oenone. Populus est memini, fluuiali confusa ripa. Idem Metamorphos. 1. Fluminique obliquis cinxit decliua ripis. Idem. Inachidas ripas, nouaque & respexit in unda. Idem Fastor. 4. Præterit & ripas herbifer Acci tuas. Vergil. Bucc. Hic uiridis reuera præterit arundine ripas. Idem Aeneid. 6. Euaditque celer ripam irremediabilis undam. Stat. Sylu. 1. Martia fluminea posuit latus illa ripa. Luca. 1. Czâr & aduersam supera to gurgite ripam. pen. flect.

RIPHŒVS, penul. prod. Vergi. Georg. 1. Mundus ut ad Scythiam, Riphæas que arduus arces. Idem 3. Gens effrena nitum Riphæo tunditur euro. Idem 4. Atque Riphæis nunquam uiuata pruinis. Mant. Aequora Riphæo spirante ad carbasa uento. pen. acui.

RISVS, penul. prod. Ouid. Paris. In gemitu risum non tenuisse meo. Idem Fastor. 1. Omnibus ad lunc lumina risus erat. Hora. de Art. Verum ita risores, ita commendare dicaces. Lucr. 5. Vnde oriebatu risus, dulcesque cachinni. penul. flect.

RITVS, penul. produ. Ouid. Metamor. 1. Virginitate deam ritu quoque cincta Dianæ. Idem Fasto. 2. Hinc populi ritus addiditce nouos. Idem 5. Ritus erit ueteris nocturna lemuria sacri. Luca. 1. Et uos barbaricos ritus, moremque sinistrum. Idem. Turba minor ritu sequitur succincta Sabino. Flacc. 4. Terra uiri non hic ullos reuerentia ritus. penult. flect. Ouid. Oenone. Cre scire & in titulos surgite ritè meos. Idem Metamorpho. 3. Ritè uocor, perdam, si me gemmancia dextra. Idem Fasto. 1. Tempia sacerdotum ritè dirata manu. Idem 3. Ritè colunt matres sacra, di que

que meum. Vergil. Aene. 3. Maximus unde pater, si rite audita recordor. Idem. Rite secunda rent utius, omenque leuarent.

RIVVS, penul. produ. Ouidi. Metamor. 1. Ibat & aridas uersabat riuus arenas. Idem Fallor. 2. Garrulus in primo limine riuus erit. Idem 2. Plaudis & è riuo flumina magna facis. Verg. Bucc. Claudite iam riuos pueri, sat prata bi berunt. Idem. Dulcis aque siliente si rim restinguere riuo. Sil. 5. Ante aquilas, & signa pedes sinit impia rimis. Sta. Syl. 1. Luna, & in Oceanum riuo cedere minores. pen. fleet.

RIVALES, penul. prod. Martia. 3. Riualis fuerat quatuor ille uir est. Iuuenal. Sat. 12. Incedet uictis rinalibus ergo uides quas. Idem 6. Respice riuales diuorum Claudius audi. Ouidi. de Art. 2. Riualeni patienter habet uictoria tecum. Hor. de Art. Quin sine riuali teque & tua solus amares. pen. fleet.

ROBERTVS, penul. prod. Mantu. Scilicet hic & tu nostris Roberte canenais. Idem. Fecit apud Venetos alias, cum morie. Robertus. pen. acu.

ROBORA, penul. prod. Ouidi. Metamor. 1. Incursum armis, agitata robora pulsant. Idem 5. Obstitit & fixas puer sua robora ceruis. Idem de Pont. 1. Et graue magnanimis robur mirari Rutilum. Idem 31. Robora percussit pectus quoque robora sunt. Verg. Georgi. 1. Vomis & intlexi primum graue robur aratri. Idem. Aeneid. 6. Fraxineaeque trabes cupreis & filile robur. Sil. 14. Est alia lacerat, atque incussi roboris ictu. Lucret. 2. Inde minutatim uires, & robur aduultum. Lucan. 1. Dum trepidant nullo firmata robore partus. Stat. Syl. 4. Robur, & Argos, frangebant brachia remos. penultima fleet. Lucret. 6. Et ualida auget uires, & roborat ictum. Cicero Off. Cato grauitatem suam perpetua autoritate roborauit. Idem Episto. Vt huc autoritate tua roborarentur. antepe. acu.

ROBOO, penultima correpta. Lucret. 3. Nec citharis roboant laqueata, aurataque te mpla. Mantu. A tonitru roboan

te cados a frigore scetas. antepenultima acuit.

ROBVS TVS, penult. prod. Claud. Se festinus amor ueniet robustior aetas. Vergilius Georgi. 2. Et labefacta mouens robustus iugera fessor. Idem 1. At si triticeam in niesseni, robustaque farra. Lucret. 6. Et robustus item curui moderator aratri. Idem 5. Et robustus erat urbi moderator aratri. pen. acu.

RODO, penul. prod. Martial. 13. Roderet carne opus est, si satur esse uelis. Iuuenal. Sat. 3. Et diuina Opici rodebant carmina mures. Idem 5. Tu scabie frue re mali quod in aggere rodit. Luca. 6. Effuditse orbes, & hec Pallada rodio. Pers. Sat. 5. Et trepidare uelis, atque arctos rodere casses. Hora. Epi. 1. Den te theonino cum circū roditur & quid. Lucr. 5. Imbribus, & ripas radentia flumina rodunt. Mantuan. Non leue cancer erat, quod uos rodebant, agendum. Cicero de D. Mures noctem, & diem aliquid rodentes scuta, an cribra corroserint. Idem. Quod clypeos Lanuinii mures rosissent. Idem pro Cor. Qui aliquem in conuiuiis rodunt. penulti. fleet.

ROGO, penulti. corr. Stat. Syl. 1. Ille refert uultu non aspernatu rogari. Lucr. 6. Et recreauerunt uitam, legesque rogauerunt. Martial. 2. Quippe rogabatur fidusque, uetusque sodalis. Idem 12. Et rogat, ut cenas secum, Lxtorius inquit. Verg. Aeneid. 7. Diis sedem exigam patris, lirtulque rogamus. penultima acuit. Ouid. Penel. Ille mihi de te multa rogatus abis. Cicero Tust. Si te rogaueris, non ne respondebis. Idem Episto. 102. Nunc a te illud primum rogabo. Idem ad Her. Sed huius exemplum aliunde rogabo. Idem de Fin. Quid me istud rogas. penult. acu. rogatus fleet.

ROGVS, penul. cor. Stat. Syl. 2. Improbis ante rogos, & ad huc uiuente fauilla. Sil. 2. Nigrantem fumo rogos alta ad sydera nubem. Lucan. 1. Thebanos imitata rogos cum cardine tellus. Vergili. Georg. 4. Impositique regis iuuenes ante ora parentum. Martia. 8. Accipit

capit infelix qualia mille rogos. Ouid. Metamorpho. 3. Iamque regum quasfatque faces, fretumque parabant. Idē Faſtor. 3. Arſerat extructis in ſua fata regis. Lucre. 6. Nanque ſuos conſanguineos aliena rogorum. pen. acu.

ROGITO, penul. cor. Vergili. Aeneid. 1. Multa ſuper Priamo rogicis ſuper Heſtore multa. Idem 10. Multa ſuper Lauſo rogitat, multoque remittit. Aulon. Tu quoque dum rogitas, dum perconſtāda moraris. Propert. 1. Nec me de ſciet nautas rogitare citatos. antepenult.

ROMA, penul. prod. Luca. 1. Tum ſi rarus amor belli tibi Roma nefandi. Idē. Audaces media poſuiſſe cubilia Roma. Idem 6. Diſtat ab excelsa nemoralis Aricia Roma. Sil. 9. Duſtor in arma ſuos Libys, & Romanus in arma. Claud. Cū libeat, Romanus eris, ſic ſata repente. Iuven. Sat. 10. Romanus, grauiſque, ac barbarus induperator. Ovi. Metamorph. 1. Sanguine Caſſareo Romanum extingueret nomen. Idem Faſtor. 4. Mater abeſt, matres iubeo Romane requiras. pen. ſleſt.

ROMULVS, penul. cor. Ouidi. Faſtor. 2. Multaque Romulea bella peracta manu. Idem 3. Romuleoque cadit traiectus Amulius eſſe. Idem 6. Romulus obſequitur luemque Romulia, dixit. Vergil. Georg. 1. Dii patrii ingentes, ac Romule, Veſtaque mater. Hor. Epi. 2. Romulus, & Liber pater, & cum Caſtore Pollux. Perſ. Sat. 1. Romulidæ ſaturi quid diu poemata narrent. Vergil. Aeneid. 10. Romulidis. Tatioque ſeni, curibuſque ſeuereis. antepenultima acuit.

ROMECHIVM, penul. cor. Ouid. Metamorph. 15. Romechiumque legit, Caulonaeque, Nariciamque. antepenulti. acuit.

RORO, penul. produ. Sil. 5. Aſcendet citius coleris quam ſanguine roret. Stat. Syl. 2. Palmite maturo rorantia lumi na teſſit. Idem Theb. 4. Nec nodus eſt lachrymis rorant clypeique, iubæque. Propert. 4. Qua nebulosa cauo rorat Mevania campo. Ouid. Metamorph. 1.

Fronte ſedent nebulae, rorant pennaeque, ſinuiſque. Idem. Tu quoque ut ora Dei madida rorantia barba. Idem Faſtor. 3. Cum croceis rorare genis Tithonia coniux. Verg. Geor. 3. Iam ca dit, extremoque irrorat Aquarius anno. Ouid. Faſtor. 4. Virgaque rozaes laurea niſit aquas. Idē Hyperm. Merſaque roratis nata ſleatur aquis. penul. ſleſt. Cicero de Sen. Pocula ut in ſymphoſio Xenophontis minuta, atque rorantia.

ROS, prod. Luca. 4. Tunc herbas, frondeſque terunt, & rore madentes. Ver. Opuſc. Liliaque, & roris nobania cura marini. Idem Georg. 3. Et res in tenera pecori gratiſſimus herba eſt. Idem Buccol. Eclo. 8. Cū res in tenera pecori gratiſſimus herba eſt. Ait Scruſius. Maſculini generis eſt, ſecundum quod etiam in Aeneide ait. ſparſit rapida ungula rores ſanguineos. ſleſt. Stat. Theb. 1. Roriſera gelidum tenuauerat aera biga. Lucre. 6. Hoc ubi roriſeris terram nox obruit undis. antepenulti. acuit.

ROSA, penul. cor. Ouid. Phedra. Et tenui primam deligere ungue roſam. Idē Metamorpho. 2. Purpureas aurora ſores, & plena roſarum. Marcial. 1. Aut imitata breues punica mala roſas. Idē 4. Sic prohibet tenues gemina latere roſas. Verg. Georg. 4. Primus uere roſa, atque autumnio corpora poma. Tibul. 1. Floret odoratis terra benigna roſis. Propert. 1. Molliter, & tenera ponet offa roſa. Luca. 10. Et nunquam fugiente roſa multumque madet. Stat. Sylva. 1. Tu modo fronte roſas, uolis modo lilia miſta. penulti. acu. Claud. Patritius roſeis pauonum uentilat alia. Sil. 1. Terminus hic roſeos amnis Laeus ad ortus. Ouid. Faſtor. 2. Hesperus & ſuſco roſcidus ibat equo. Vergil. Buccol. Et duræ quercus ſudabunt roſcida mella. Idem Geor. 4. Ornaret, ca nerem, biſerique roſaria peſti. Idem Opuſc. Vidi peſtano gaudere roſaria cultu. Stat. Theb. 7. Aut cum ſole malo triſtique roſaria pallent. antepenul. acuit.

ROSTRATVS,

ROSTRATA, penultima pro. Ver. Aen. viii. Tempora nauali surgent rostrata cotona pen.slec.

ROTOR, pen. cor. Sil. 14. Semiambusta rotat liquefactis saxa caverni. Idem vii. Inque oculos, inque ora rotat; cadit jumentior xui. Iuv. Sat. vi. Attonitæ, crinemque rotant viulante Priapo. Luca. 1. Saxa mouet, cecidere deos, crinemque rotantes. Idem vi. Se rotat in vulnus, telumque irata receptum. Stat. Theb. 2. funera sanguinesque vadis, si me ne rotabis. Idem vii. Nectere fronde comas, & adinspirata rotari. Idem vi. Lora Pelops, pressatque rotas auriga natante. Tibull. 1. Versantur celeri noxia membra rota. penultima acu. Iuv. Sat. vi. Dicendi genus aut cur tuum sermone rotato. Oui. Met. 2. Finge datos curus, quid ages? poterisne rotaris. penultima slectit.

ROTVLA, penulcor. Auso. Quid rotulæ insitistillare loca nescio. antepenultima acuit.

ROTVNDVS, pen. pro. Hor. de Art. graiis ingeniunt, Graiis dedit ore rotundo. Ouid. Fast. vi. Terra quod ut fiat forma rotunda facit. Lucr. 2. illa quidam debent ex leuibus, aique rotundis. pen.acuit.

RVBO, penul. cor. Oui. Met. 2. Tum pater vt terras, mundumque Rubescere uidit. Idem Fast. 2. Erubuit falso virginis illa sono. Idem. Er matronas des crubere genç. Idem de Pont. iii. Decolor effuso tincta cruore rubet. Iuven. Sat. vi. Cogitur, hic frangit ferulas, rubet illa flagellis. Verg. Geor. 2. Ferre pyrum, & prunum lapidosa rubescere corna. Mart. xi. Erubuit, posuitq; meum Lucretia librum. Vergil. Aen. xi. punicis inuecta rotis aurora rubescit. Stat. Syl. i. Vellere Sardonio iam pauca rubescere tabo. Idem Theb. 11. Sudor io quantum crudele rubebitis amnes. Verg. Georg. 1. Nunc facilis rubea texatur flicina virga. Ouid. Metamor. viii. Corpus & exiguo rubescit sanguine setas. antepenultima ac. Cicero in Ver. Hætere homo,

auerfari, robere. Idem Att. Rubeo. mihi crede.

RUBETA, pen. prod. Iuv. Sat. 1. Porrecura uiro miset stiente rubetam. Ouid. Met. 1. Cornaque & in duris hærentia mora rubetis. Idem Fast. 4. Ille domum glandens, excusaque mora rubetis. pen.slec.

RUBELLVS, pen. pro. Mart. 1. Et Veietanti bibitur sex crassa rubelli. pen.acu.

RUBER, penul. cor. Ouid. Fast. 1. At ruber hortorum deus & tutela Priapus. Idem vi. Et ruber hortorum custos, nymphasque, deisque. Mart. 14. Hæc tibi donatur panda ruber vireus anfa, Lucret. 4. Et si communis est, os tum ruber occupat humor. pen.acu.

RUBICO, pen. cor. Luca. 2. Post Rubiconis aquas equitum properare cateruas. Sil. viii. Et Clanis, & Rubico, & Senonum de nomine Sene. antepenultima acuit.

RUBIGO, pen. pro. Stat. Syl. 1. Liuentem satyram nigra rubigine turber. Ouid. Met. 2. Nusquam recta acies linent rubigine dentes. Idem Fast. 1. Interea crestat scabrae rubiginis experts. Idem 4. Aspera rubigo parcas cerealibus herbis. Idem 2. Flamen in antiquæ locum rubiginis ibat. Idem de Pont. 1. Roditur ut scabra positum rubigine ferru. Verg. Georg. 1. Effet rubigo, segnisque horreret in aruis. Ait Seruius, rubigo autem genus uitii, quo culmi pereunt, sed abusuque, rubigo dicitur: nam propriè rubigo est, vt Varro dicit, uitium obscenæ libidinis, quod uleus vocatur id autem abundantia, & superfluitate humoris solet nasci. penultima slect.

RUBICVNDVS, pen. pro. Verg. Georg. 1. At rubicunda ceres medio succinditur aesto. Mart. 14. Hanc tibi Cumano rubicunda puluere testam. penultima acuit.

RUBOR, pen. cor. Verg. Georg. 1. At si uirginem suffuderit ore ruberem. Idem Geor. 11. Vellera mutantur Tyrios in cocta rubores. Idem Aen. xii. Subiort rubor, & calefacta per ora cucurrit. Oui. de Trist. 1. Aut ubi cessaras cau

pallentes ruminat herbas. Ait Seruius. Ruminatio autem dicta est à ruma eminente [puturis parte], per quam demissus cibus à certis reuocatur animalibus. antepenultima acuit.

RVMOR, penultima producta. Ouid. Paris. Magna quidem de te rumor præcordia fecit. Idem Metamorph. 3. Rumor in ambiguo est aliis violentior æquo. Idem Fasti. Casta quidem sed non est credita rumor iniquus. Idem vi. Rumor ut est uelox agitaris peruolat alis. Idem de Pont. 2. Pertulit hoc idem nobis Germanice rumor. Verg. Georg. v. 11. Deditur hic subito Troiana per agmina rumor. Idem, Finitimas in bella feram rumeribus urbes. Idem ix. Quisque suos, uariisque acuiunt rumoribus iras. Iuuenal. Sat. vi. Prima videt famam, rumorisque illa recentes. penultima fleat. Mart. secund. Quam faciunt duo sunt, irruunt, aut furuit. penultima fleat.

RVMPO, penultima producta. Ouidi. Metamorph. 1. Iuppiter hoc iterum sermone silentia rupit. Idem 5. Pectora rupisset nisi post altaria Phineus. Idem 12. Rupit & in liquido redierunt ossa cerebro. Idem 14. Scrupea perrupit Phrygiæ retinacula puppis. Idem de Trist. 1. Infelix domini quod fuga rupit opus. Mart. ix. Nondum cristati rupere silentia galli. Vergili. Aeneid. x. 11. Coniugis & mœstæ lacrymis vincla omnia rupit. Idem xi. Ruperat ille innate parans infantis amore. Claud. Inseci radios, ululatuque æthera rupit. Vergil. Aeneid. secund. Composito rumpit vocem, & me destinat arx. Ait Seruius. Hoc est, erumpit in uocem: & dictum est per contrarium: nam silentium rumpere, est loqui: ut; quid alta silentia cogis rumpere? vocem rumpere, est tacere: Sed aliqua interdum simpliciter, interdum per contrarium intelligitur. Idem Aeneid. tert. Ibi. Infelix uates, rupitque hanc pecto-

re uocem. Ait Seruius. Rupit uocem cum indignatione loquitur. ut, quid me alta silentia cogis rumpere: & notandum, ut supra diximus: rumpit uocem, hoc est. Erumpit in uocem. Idem decim. Ibi. Acta furore graui, quid me alta scientia cogis rumpere. Ait Seruius. Silentium rumpere, est non tacere. Unde apparet usurpatiuè dictum esse. Composito rumpit uocem. prim. Loquitur. Nam uocem rumpere silentio est, silentium rumpere, loqui est. Ait Pythagora, silentium homini imprudenti vicem asserre prudentiæ: hoc est, ait Seneca, ut plura audiremus, quam loqueremur. Stat. Syl. prim. Ut suspecta mali ruperunt nubila somni. Ouidi. Metamorph. prim. Iuppiter hoc iterum sermone silentia rupit, id est locutus est. Ait Raphael, Regius comm. Sic Vergili. Aeneid. decim. Acta furore, ut supra. Cicero Tusc. Nec tamen illa vincula carceris ruperit. Idem in Catil. Cæsar adiungit grauem penam municipibus, si quis eorum vincula ruperit. Rumpo penultima acuit.

RVO, penultima corrept. Ouidi. Metamorph. secund. Quod simulacrescere, ruunt, trisimque relinquunt. Idem. Hac sine lege ruunt, atque sub æthere fixis. Idem. Atria vestra ruunt, Atlas en ipse laborat. Vergil. Aeneid. quart. Quo ruit? extremum hoc miseræ det mihi astanti. Idem vi. 11. Vnd omnes ruere, fac totum spumare reductis. Idem 10. Marte ruat? non clausa tegunt iam mœnia Teucro. Idem xi. 1. Tyrrhenusque ruit uanis exercitus armis. Idem. Arboribus stragemque satis ruat omnia lætæ. penultima acuit. Stat. Theb. vii. Si geminos soles ruituraque suadeat astra. penultima fleat. Cicero. pro Mart. Ut sine ulla spe ad interitum ruere uoluntarium. Idem de Fin. Quidam in mala scientes ruunt.

RVPES, pen. produ. Luca. 2. Extenditque
10as in templa Lacinia rupes. Vergil.
Buc. Nec tantum Phæbo gaudet Para-
nathia rupes. Idem Georg. 2. despicere
huc summis loquitur rupibus annos.
Luca. 2. Vomere piniferis amplexu ru-
pibus omnes. Mart. 1. Qualiter in Scy-
thica religatus rupe Prometheus. Stat.
Syl. 5. Rupibus, atque oculis longo que-
rar aere uinci. Idem Achil. 1. Rupibus
expositis, longique crepidine dorso. O-
uid. Met. 14. Rupibus incurfat, sedata-
que brachia tabo. Mant. Rupibus, & cur-
rentem vndis per uicibus Istrum. pen.
acui.

RURICOLA, pen. cor. Luca. VII. Pluraq;
ruricolis feruntur dentibus ossa. Idem
3. Hunc non ruricolæ panes, nemorū-
que potentes. Ouid. Met. 15. Rurico-
lam mactare suum, qui trita laborem.
Idem. VII. Tempore ruricolæ patien-
tis taurus aratri. Idem de Trist. 1. Et te
ruricola Idempfecit trita deo. Idem Fast.
4. Lanigeramque pecus, ruricolæq; bo-
ves. Idem uictor. & Euandrum, ruri-
colasque vocat. Idem 2. Et quæ ruri-
colæ semina tossa dedit. Stat. Theb. 9.
Ruricolamq; Giani, cum fluctu uago E-
rigone. antep. acu.

RURUS, pen. pro. Ouid. Met. 3. Quæ si-
mul aspexit liquefacta rursus in unda.
Idem. 5. Rursus ubi alma dies hebetat-
rat sydera natam. Idem de Pont. 1. Rur-
sus amor patriæ ratione ualentior o-
mnis. Ver. Aeneid. 4. Rursus in aurigæ
faciem mutata Metisei. penultima
acut.

RUS, pro. Ouid. Met. 1. Rus habet orry-
giam studiis, ipsamque colabat. Idem.
Hæc agit, ut pastor per deuia fura ca-
pellas. Idem Fast. 5. Nam focus impe-
rit rus citi istud, ait. Idem 1. Cæditur
& rigido custodi ruris asello. Stat. Syl.
2. Quil nunc ruris opes, pontoque no-
ualia dicam. Luca. 1. Longa sub igno-
tis extendere rura colonis. Sil. 14. Aut
Macedum lustrare domos, Achaica ru-
ra. sic.

RUSTICVS, penultima correp. Ouid. Pe-
nel. Forliian & narras, quàm sit tibi
rustica coniux. Idem Phædra. Si Ve-

nerent rollas, rustica sylua tua est. I-
dem. Rustica Saturno regna tenente
fuit. Idem Fast. 1. 1. Fingebant tremu-
la rustica liba manu. Mart. 1. Rusti-
calactantes nec misit fætina metas. Iu-
ue. Sat. 3. Rusticus ille tuus sumie re-
chipna queri ne. Verg. Buc. Rusticus
es Corydon, nec munera curat Alex-
xis. Verg. Georg. 2. Rusticus & curuo
Saturni dente relicti. Hor. Ser. 1. Ru-
sticus ronso toga defluit & male laxus.
Ouid. Helena. Sic mea rusticitas exen-
tienda foret. Idem Cyllipp. Et dedor,
& uultus sine rusticitate pudens. Mart.
VII. Hirsutum, & dura rusticitate tra-
cem. antep. ac.

RUTENVS, penultima product. Luca. 1.
Soluuntur sicut longa statione ruten-
nis. pen. fle.

RUTILO, penultima correp. Vergil. Ae-
neid. VII. 1. Per sudum rutilare uident,
& pulsa tonare. Idem Opuscu. Hæc
modò quæ toto ruglucrar igne com-
rum. Stat. Theb. 2. Sceta uirum, cri-
stasque uidet rutilare comantes. Idem
Syl. 2. Ac tibi quantæ domus rutilare
testudine fulgens. Luca. 1. Diffusum
rutilo dirum pro sanguine uirus.
Idem 5. Tam sol non rutilas deduxit
in æthora nubes. Ovi. Briseis. Aut
rutilo missi fulminis igne cremet.
Idem Metamorph. 2. Ac Phæron ru-
tilus flamma populante capillos. Idem.
Ecce venit rutilis hūmeros protecta
capillis. Idem Fast. 1. 1. Ecce deum
genitor rutilas per nūbila flammis.
Verg. Georg. 4. Et rutilis claris squam-
mis ille horridus alter. antepenulti-
ma acu.

RUTUPINVS, penultima product. Lu-
ca. VI. Aut uaga cum Tethys Rutupi-
naque littora seruent. penultima fle-
cit.

RUTULVS, penultima correp. Ouid. de
Trist. 1. Si non Euryalus Rutulos ce-
cidisset in hostes. Idem Meta. 14. Et
multi Rutulos, multi Troiana tuen-
tur. Iuuenal. Satir. pri. Securus licet
Aeneam, Rutulumque ferocem. Ver.
Aeneid. VI. 11. Hinc Rutulus premit,
& murum circumsonat armis. Idem

RUPES, pen. produ. Luca. 2. Extenditque
1045 in templa Lacinia rupes. Vergil.
Buc. Nec tantum Phœbo gaudet Par-
nasia tæpes. Idem Geog. 2. despicere
huc summis loquūtur rupibus annos.
Luca. 2. Vomere pinifœis anplexu ru-
pibus omnes. Mart. 1. Qualiter in Scy-
thica religatus rupe Prometheus. Stat.
Syl. 5. Rupibus, atque oculis longo que
rar ære uinci. Idem Achil. 1. Rupibus
expositis, longique cæpidine dorsi. O-
uid. Met. 74. Rupibus incursar. sed dara-
que brachia tabo. Mant. Rupibus, & cut-
rentem vndis per uicibus Istrum. pen.
acui.

RURICOLA, pen. cor. Luca. VII. Pluraq;
ruricolis feriuntur dentibus ossa. Idē
3. Hunc non ruricolæ panes, neimorū-
que potentes. Ouid. Met. 15. Rurico-
lam mactare suum, qui trita laborem
Idem. VII. Tempote ruricolæ patiens
sit taurus aratri. Idem de Trist. 1. Et te
ruricola Idem pface trita deo. Idē Fass.
1. Lanigerumque pecus, ruricolæq; bo-
ues. Idem uictor. & Euandrum, ruri-
colasque vocat. Idem 2. Et quæ ruri-
colæ semina tosta dedit. Stat. Theb. 9.
Ruripiamq; Giam, cum fluctu uago E-
rigone. antep. acu.

RURUS, pen. pro. Ouid. Met. 3. Quæ si-
mul aspexit liquefacta rursus in unda.
Idem. 5. Rursus ubi alma diēs hebeca-
rat sydera naram. Idem de Pont. 1. Rut-
sus amor patitiæ ratione ualentior o-
mni. Ver. Aeneid. 11. Rursus in aurigæ
faciem mutata Metisci. penultima
acuit.

RUS, pro. Ouid. Met. 7. Rus habet orty-
giam ludiis, ipsamque colabat. Idem.
Hac agit, ut pastor per deuia rura ca-
pillis. Idem Fass. 5. Nam focus impe-
rit rus erit istud, ait. Idem 1. Ceditur
& rigido custodi ruris asello. Stat. Syl.
2. Quis nunc ruris opes, pondoque no-
uata dicam. Luca. 1. Longa sub igno-
tis extendere rura colonis. Sil. 14. Ant
Macedum lustrare domos, Achaica ru-
ra. fle.

RUSTICVS, penultima correp. Ouid. Pe-
nel. Forsthan & narras, quàm sit tibi
rustica conuix. Idem Phœdra. Si Ve-

nerent tollas, rustica sylua tua est. Id-
dem. Rustica Saturno regna tenente
fuit. Idem Fass. 1. 1. Fingebant tremu-
la rustica liba manu. Mart. 1. Rusti-
ca lactantes nec misit fœcina meas. Iu-
ue. Sat. 3. Rusticus ille cuius sumit re-
chipna queri ne. Verg. Buc. Rusticus
es Corydon, nec munera curat Alex-
xis. Verg. Georg. 2. Rusticus & coruo
Saturni dente relicti. Hor. Ser. 1. Ru-
sticus tonso toga desuit & male laxus.
Ouid. Helena. Sic mea rusticitas exen-
tienda foret. Idem Cyllip. Et dedor,
& uultus sine rusticitate pudens. Mart.
VI. Hirsutum, & dura rusticitate tru-
cem. antep. ac.

RUTENVS, penultima product. Luca. 1.
Soluuntur flui longa statione ruten-
is. pen. fle.

RUTULO, penultima correp. Vergil. Aë-
neid. VII. 1. Per sudum rutilare uident,
& pulsa tonare. Idem Opuscu. Hæc
modò quæ toto rutulabatur igne com-
rum. Stat. Theb. 2. Senti uirum, cri-
stasque uider rutilare comantes. Idem
Syl. 2. At tibi quantæ domus rutilare
testudine fulgens. Luca. 1. Diffusum
rutello dirum pro sanguine uirus.
Idem. 5. Item sol non rutilas deduxit
in æquora nubes. Oui. Briseis. Aut
rutilo missi fulminis igne cremer.
Idem Metamorph. 2. At Phaeton ru-
tilus flamma populante capillos. Idem.
Ecce uenit rutilis humeros protecta
capillis. Idem Fass. 1. 1. Ecce deum
genitor rutilas per nubila flammis.
Verg. Georg. 4. Et rutilis clarus liquam
misille horridus alter. antepenultima
acui.

RUTUPINVS, penultima product. Lu-
ca. VI. Aut uaga cum Tethys Rutupa-
naque littora feruent. penultima fle-
bit.

RUTULI, penultima correp. Ouid. de
Trist. 1. Si non Euryalus Rutulos ce-
cidisset in hostes. Idem Meta. 14. Et
multi Rutulos, multi Troiana tuen-
tur. Iuuenal. Satir. pri. Securus licet
Aeneam, Rutulumque ferocem. Ver.
Aeneid. VIII. Hinc Rutulus premittit,
& murum circumsonat ænis. Idem

- XXX.** Corripite ò Rutuli, quos improbus advena bello. antepen. acu.
- SABATIA**, penul. cor. Sil. 8. Quique tuos flauina focos, Sabazia quique. antepul. acu. Mant. Sabatensis erat ciuis Martinus, & intra. penul. acu.
- SABBATVM**, penul. cor. Iuu. Sat. 14. Qui dam fortiti mentuemem Sabbata patrè. Idem. vi. Obseruant vbi festa mero pede Sabbata reges. Mant. Sabbata cumq; nouo sunt noua secula ritu. Idem. At ueluti redeunt conuerso Sabbata gyro. antepen. acu.
- SABAY**, pen. pro. Mart. 1. Festinauit Arabas, festinauere Sabzi. Mant. Quaseder interris Arabum Macheronia Sabaxis. Idem. Galli etiam domnere Syros, domuere Sabzox. Verg. Geor. 1. India mittit ebur, molles sua chura Sabxi. Oui. Met. 10. Cum tandem terra requienit fessa Sabza. Luca. 11. Stripite, quz diro virga mentia Sabzas. pen. ac.
- SABELLA**, pen. pro. Ver. Aen. vii. 1. Gnarum exhortarer, ni missus matre Sabella. Idem Geo. 2. Hæc genus acre virum Marfos, pubemque Sabella. Mart. vii. Diffica quod belle pauca Sabelle facis. Luc. 11. Mors erat ante oculos, miserique in crure Sabelli. pen. acn. Ver. Geor. 11. Ipse ruit, dentesque Sabellicus exacuit fns. Mant. nomen id accepit, qui turba Sabellica uoro. antepenul. ti. acu.
- SABIDIUS**, pen. cor. Mant. 1. Non amote, Sabidi, nec possum dicere quare. Idem 111. Sed magis ardebat Sabidi, gula protinus ergo. antep. ac.
- SABINVS**, pen. pro. Oui. Met. 14. Moenia conduntur Tatijs, patresque Sabini. Syl. 11. 1. Bellatrix gens pacifero nutrita Sabino. Verg. Aen. vi. 1. Antiqua, excedro, Italusque, paterque Sabinus. Iuu. Sat. vi. Crinibus effusis bellum dirimente Sabina. Stat. Syl. 5. Agricola parci, uel sole infecta Sabino. Oui. Met. 14. O & de Latio, ò & de gente Sabina. Luca. 2. Non soliti lufere sales, nec more Sabino. Idem. 11. Vt generos foceris mediq; iunxere Sabinx penultima flec.
- SABVCVS**, pen. pro. Mant. Flore rubet, re dolent sepes albente Sabuco. penultiti. flec.
- SABYRA**, pen. cor. Luca. 4. vt sibi commiliti simulator Sabura belli. antepenultima acuit.
- SABYRA**, penultima pro. Ver. Geo. 4. Vt Cymbæ instabiles fluuio iactante Sabburtam. i. arenam, & grauem terram, & onus, quo naues stabiles sunt. pen. acu.
- SABRATA**, penultima corre. Syl. 111. Sabrata tum Tyrium uulgus, sarranaque lepris. Idem. 14. Missile adorata contorquet Sabrata puppe. antepenultima acuit.
- SACCVLVVS**, pen. cor. Iuu. Sat. 14. Interea pleno cum turget sacculus ore. Idem xi. Sacculus de cælo descendit. 31031 00 dutor. antepen. acuit.
- SACER**, pen. cor. Vergil. Aeneid. vii. 11. Et sacer impleuit dextram Scyphus ocus omnes. Idem Georg. 2. Et ductus cornu stabit sacer hyrcus ad aram. Stat. Theb. 5. Interea campis nemoris sacer horror Achzi. Idem Syl. 1. Vnde sacro Latii sonuerunt carmine montes. Luca. 1. Sacrorum Dryidæ positis repetitis ab armis. Iuu. Sat. 2. Sacrorum Antifres rerum, ac memorabile magni. Vergil. Aen. xii. Iuppiter erepra pro uirginitate sacrauit. Stat. Syl. 111. Luctibus, æternaque vltro sacra bimur vmbris. Mant. Sacrauere murus illd vocina ferentes. Vergil. Buc. Et quò, sed faciles nymphæ risere sacello. Cicero de D. Quod patrii vocis studiis, nobisque sacra stii. Idem. Deinde sanctiones sacrædæ sunt. pen. acuit.
- SACERDOS**, penultima pro. Pers. Sat. 5. Tunc grandes Galli, & cum sistro lusca sacerdos. Stat. Theb. 4. Paller, & hamatos simulat sperare sacerdos. Vergil. Georg. 111. Aut si quam ferro mactauerat antè sacerdos. Idem Aeneid. xii. Procedunt castris, pugnaque in ueste sacerdos. Idem. vi. Quinque sacerdotes casti dum uita manebat. Ouid. Metamor. 15. Cæde sacerdotis flammis extinguit ueste. Manuan. Atque sacerdotum

- canus, acthura quorannis. penultima acuit.
- SACRATUS**, pen. pro. Ouid. Dido, est mihi matrona sacra in æde Sichæus: Sat. Syl. 1. Ipse leci custos cuius sacra uirago. Ver. Aen. 1. Aut super Idaliū sacra fide recōdam. Idem 2. Fas mihi Graiorū sacra resolvere iura. Idem 9. Pylumni Turnus sacra ualle sedebat. pen. fleet.
- SACRAMENTUM**, pen. pro. Iuu. Sat. 15. Sacramentorum conuallē ruris auit. Luca. 4. Sacramenta tenent, at nobis uilior hoc est. Mant. Sacramenta habuie, fideique exordia rectæ. Idem. Sacramenta docens populos documenta nepotes. pen. acu.
- SACRARIUM**, pen. cor. Mant. Cæteraque excessæ peterent sacra luno. Ver. Opuſc. Non unquam uiolata manu sacra luno. Idem 12. Vinque Deum infernam, & diri sacra ditis. Ait Seruius. Sacrum propriè locus est in templo, in quo sacra reponuntur, sicut donarium est, ubi ponuntur oblata sicut lectissernia dicuntur, ubi homines in templo consueuerunt sedere. Vide Vallam lib. 1. capi. 6. antepenultima acuit.
- SACRATOR**, pen. pro. Verg. Aen. 10. Cædus Alcarboum obrincar sacror Hydaspes. pen. fleet.
- SACRIFICO**, pen. cor. Mant. Sacrificare uolens Marti, lanæque Quirino. Ouid. Fast. 1. Et modo sacrificio Clusius ote uocor. Idem Met. 15. Sacrificos docuit ritus, gentemque ferocem. antepenult. acuit.
- SACRIFER**, pen. cor. Oui. Fast. 4. Est dea sacra pene secuta rates. antepenult. acuit.
- SACRILEGVS**, pe. corre. Stat. Thebaid. 10. Aspicite sacrilegas ad mæx pellicis arces. Mant. Omnia sacrilego ditis pueri fieri cultu. Inuenal. Sat. 8. Sacrilegus Verres referebant nauibus altis. Mart. 9. Sacrilegum strueret cum Catilina nefas. Idem. Cum tua sacrilegos contra Næbaue furores. Ouid. Metamorphos. 7. Sacrilegi thalnos, altoque sopore solutum. Verg. Aen. 7. Ipli has sacrilego pendentes sanguine pœnas. antepenult. acu.
- SADALES**, penult. correpta. Lucan. 5. Tunc sadalem, fortemque corim, sedumque per arma. antepenultima acuit.
- SAEVVS**, penult. produ. Lucan. 3. Sæua tribunizia uouerunt prælia diræ. Ouid. Pont. 3. Sæua quod in placidis sæua uereri aquis. penult. fleet. Claud. Sæuitiam, turmas equitum, peditumque cateruas. Catul. Tancillum uelut demere sæuitiæ. Iuu. Sat. 4. Sæuitiam dammare & honestum ferre liceret. antepenult. acu.
- SAEVIO**, pen. pro. Mant. Sæuit ut sicut usu basiliscus acuto. Stat. Syl. 1. Qui nec in æternos facilis sequere furores. Vergil. Aen. 6. Deiphobus contra nec seui magna sacerdos. Ait Seruius. Et hoc antiquè dictum est: nam nunc, ne sæuias dicimus: nec imperatium iungimus aduerbio imperantis. Vide Vallam lib. 2. antepen. acu.
- SÆPE**, pe. pro. Et cum diphthongo ut a nomine sepes ablariui dicitur. Oui. Met. 1. Sæpe pater dixit, generum mihi filia debes. Latine dicimus sepe, per sepe, sæpius, sæpe & sæpius, non autem sæpe sæpius, ut aliqui uolunt: sepe enim est aduerbium comparitio uo iungendū, sæpius quidem comparium esse: sanè sæpe numero hyphen est aduerbium, & frequenter significat, ac rationabiliter. Admonet Seruius Aen. 12. ubi. Compositi numero in turmas, fregit æquore toto. Vnde est, Tū uero in numerū, id est, in rationem, & rhythmum. Vnde & metra, & numeros dicimus. Ver. Buc. Insuper meros memini, si uerba tenerem. Sæpe numero dissimulata ostensione sub uno accentu esse pronuntiandum.
- SAGANA**, pen. cor. Horat. Ser. 1. Com sagana maiore ululante, pallor utraque. Idem. Vmbra cum sagana resonarent triste & acutum. antepenultima acuit.
- SAGARIS**, penult. cor. Oui. Met. 4. Huc Lycius, huc Sagaris, Peneusque, Hispanisque, Cratesque. Mar. 8. Postum te Sagarim iure uocare meum. Vergil. Aen. 1.

Aeneid. 1. Nix illam famuli Phegeus,
Sagarisque ferebant. antepenultima ac-
cuit.

SAGAX, pen. cor. Oui. Met. 3. Ichinoba
tesque sagax latratu signa dederunt. Idé
11. Solicitue canes, canibusque sagacior
anser. Idem 5. Ethionque sagax quon-
dam uentura uidere. Idem 8. Ampici-
desque sagax, & adhuc a coniuge totus.
Mant. Quem tulgò dixere canem te-
stata sagacem. Idem. Omnia callenti
dum corde sagacior alto. Stat. Syl. 3. Syl
barù comas uigilis te animiq; sagacis.
Lucr. 5. Ordine quæque suo, atque sa-
gacis mente locurant. pen. acuit. Mant.
Omnia callenti dum corde sagaciter al-
to. antepen. acu.

SAGENA, pen. prod. Manil. 5. Excipitur
uassa circum uallata sagena. Sanaza-
rius de Par. Virg. 3. Retia uexara aut
iam reparare sagenas. penultima fle-
tit.

SAGINA, pen. pro. Iuuenal. Sat. 4. Ille
dies prope stomachum laxare saginis,
ubi ait Ioannes Britan. saginis, idest pi-
sce saginato: nam sagino idem est, quod
pinguefacio. pen. flecit.

SAGITTA, pen. pro. Oui. Met. 2. Odit
tuncque manu temeraria tela sagittas;
Idem de Pont. 3. Tinctaque mortifera
tela sagitta mader. Verg. Aen. 5. Alceæ
Amazoniam pharetram plenamque sa-
gittis. Idem Georg. 1. Arboribus haud
ullæ iactu potuere sagittæ. Stat. Syl. 3.
Fortis & eoasiaculo dampnare sagittis.
Lucan. 1. Ocior & missa Parthi post
terga sagitta. pen. acu. Stat. Syl. 3. Illa
sagittiferi circumuoluta sis amores. Oui.
Mét. 1. Deque sagittifera prompsit duo
tela pharetra. Mant. Torquerent mediâ
tantoque sagittifer arcu. antepen. acu.

SAGULVM, diminutium a sago. pen. cor.
Ver. Aen. 8. Vitæ lucet sagulis, tû la-
cea colla. Sil. 1. Insignis sagulo duris cer-
tare maniplis. Idem 9. Et iuxta sagulo
circumuolare rubent; antepen. acu.

SAGVM, pen. cor. Mart. 1. Ibs ab excussio-
missus in astra sago. Idé 14. Vellera lin-
gonicis accipe rasa sagis. Idem. Exorat
noctes dum mihi saga tuas. Hor. Carm.
1. Quæ saga, quis te soluere Thessalis.

Idem Epodon. lib. Lugubre mutauit sa-
gum saga mulier perita est sacrorum.
pen. prod. Mart. 11. Expict ut somnos
garrula saga tuos. Tibul. 1. Pollicita est
magico saga ministerio. Stat. Theb. 8.
Ipse nihil certum sagis clangoribus æ-
ther. Sagum pro nestimèto corripit. Iuu.
Sat. 6. An saga uendenti nubat caupone
relictò. pen. acu. Mart. 6. Vix te purpu-
reum Marce sagacus amen. pen. flecit.
Claud. Prima sagiriferæ pecudis docu-
mentia fecit. antepen. acu.

SAGVNTVS, pen. pro. Iuu. Sat. 15. Virtu-
te atque fide, sed maior elade Saguncus?
Stat. Syl. 4. Ipsius immerita que domos,
ac templa Sagunti. pen. acu. Mart. 14.
Sume Saguntino pocula facta luto. Iuu.
Sat. 5. Pugna saguntina seruet commif-
sa sagena. pen. flecit.

SAL, cor. Mart. 6. Vt solum multo per-
maduisse sale. Verg. Aen. 1. Et sale ta-
bentes artus in lictore ponunt. Ouidi.
Fast. 1. Par erat, & puri lucida mica sa-
lis. Oui. de Trist. 2. Candidus a salibus
suffusus sèlle refugit. Verg. Aen. 1. Vela
dabant læti, & spuma salis erè ruebant.
Ait Seruius. Salem autem, quo utimur,
singulâri numero tantum dieimus: eum
locos significamus, pluralem tantum po-
nimus numerum, secundum Lucanum,
qui ait, Non soliti luserè sales: aliquando
etiam & urbanitatem singulare nomen
num significamus: ut Terentius: qui ha-
bet salem, quod in te est, idest quæ res
in te est: masculini enim generis est, nõ
neutri: & neutra triposita sunt, quæ quæ
tres casus habent dissimiles. Nam tripo-
te eicieit aris quod tres sonat, & prois
quod est casus, quæ tres casus habens
dissimiles nec ab hoc acusatino nomi-
natiuis esse potest, hoc sale. Idé 2. ibi.
Fit sonitus spumante salo, ianque arua
tenebant. Ait Seruius. Dicimus & sa-
lum unde est salo, & sal salis, ut spumas
salis ære ruebant. Ait Prisc. lib. 5. Excipit
monosyllabum masculinû, ut hic
sal, salis. Salust. in Iugurt. Neque sa-
lem, neque alia irritamenta gulæ inue-
niuntur. Plinius Nar. lib. 31. Den-
tes non erodi, nec putrescere: liquis quo
tidie manè ieiunus salem continet,

donec liquefeat. acui. Vide Salis.

SALAMIS, ac Salamin, pen. cor. Oui. Met.

34. Seruat adhuc Salamis Veneris quoque nomine templum. Mant. Vndecimus, Temese Salamin Paphos alra Cytera. Stat. Theb. 12. Hos Salimis nopolos, illos Cerealis Eleusis. Verg. Aen. 8. Laodomentiadem Priamum Salamina perentem. Iuu. Sat. 10. Ille tamen qualis redijt Salamine relicta. Luc. 3. Tresque petunt ueram eredi Salamina carinz. Idē 5. Et Salamina cūm meminit mare, sustulit iras. Sil. 14. Et Salaminiciis quantam, coisq; trophæis. ante penul. acuit.

SALAMANDRA, pen. pro. Mart. 2. Hoc salamandra notet, uel sœua nouacula nudet. pen. acu.

SALAPINYS, pen. pro. Luc. 9. Quas recipit Salapina palus, & subdita Sipus. penul. flect.

SALARIVM, pen. prod. Mant. Mille dapes habeant, & sint salaria, laudat. ante pen. acuit.

SALAX, pen. cor. Mart. 3. Sed nihil erucæ faciunt bulbiq; salaces. Idem 13. Non edat hæc uolucrum, qui eupit esse salax. Mant. Virginæos auriga salax plumbo impedit axes. Oui. de Art. 2. Balbus, & exorto quæ uenit herba salax. pen. acu.

SALADINVS, pen. prod. Mant. Cœlorum quando erupit Saladinus ab austro. pen. flectit.

SALENTINVS, pen. pro. Sil. 8. Additur his Calaber, Salentinæque cohortes. Verg. Aen. 3. Et Salentinos obsedit milite cæpos. Ait Seruius. Omnis Italia eoacta in angustias scinditur in duo promontoria, Bruttium, & Salentinum. pen. flect.

SALIBRAS, pen. cor. Hor. epi. 1. Qui quæritur salebras, & æcerbum frigus, & imbres. Mart. 11. Sed quæ per salebras alta quæ saxa cadunt. Prop. 3. Luna ministrat iter, demonstrant altra salebras. Muta, & liquida metrum iuuant. hic r, consona est. ante penul. acu. in soluta oratione. vi de Peragro. Verg. Opusc. Procedebat opus, non iam salebrosus, ut ante. Mart. 11. Lectores cœtrici salebrosus ediscite sanctam. Mant. Transiit Appenini apicem salebrosæ saxa. pen. flect.

SALERNVM, pen. pro. Luc. 2. Vestinis impulsus aquis, radenq; Salerni. Sil. 8. Ille & pugnacis laudauit tela Salerni. penul. acu.

SALIES, penul. cor. Luc. 2. Non soliti lufere sales, nec more Sabino, Stat. Syl. 2. Compositosq; sales, meditataque uerba locutus Idem 5. Infantem, inque simul, salibusq; proteruum. Vide Sal. Iuuen. Sat. 9. Et salibus uehemens intra pomeria natis. Hora. de Art. Laudauere sales nimum patienter utrumque. Ouid. de Trist. 2. Candidus a salibus suffusus felle refugit. pen. acu.

SALIALIS, pen. pro. Hor. Epist. 2. Iam Salehale Numæ carmen qui laudat & illud. pen. flect.

SALICTVM, pen. pro. Var. Buc. Hybleis apibus florem de pasta salicti. Idem Geo. 2. Populus & glauca canentis fronde salicta. Ouid. Fast. 4. Is capit extremo uulpem conuelle salicti. Ait Seruius. Salictum uirgulti genus est, eo quod salit, & surgit citò factum per syneopen, nam salicetum idem est, & locus salicibus cōsitus. ut supra. Fronde salicta, pro salicetæ, ait Seruius, locum salicium pro ipius arboribus posuit. Salictum ultimam flectit, ut in abscissis. ut uirum, nostras. Salicetum penul. flectit. unde sit Salictum, ait Calepinus.

SALIGNVS, pen. pro. Mant. Cingere, & in soleas calces in ferre salignas. Idem. Prædaque sunt omnes uerubus torrenda salignis. Oui. Met. 9. Cætera sopes habet, capitis quoq; fronde saligna. Stat. Theb. 4. Gloria nata casæ toribus simulata salignis. Var. Aen. 7. Tegmina tuta cauant caput, flectuntq; salignas. Idē. Geor. 4. Et cultos furim, atque auium cum falce saligna. Hoc est, ait Seruius, facta de salice, quasi in simulachro ligneo: a salio sit salix, a qua salignum, Salicetum, unde salictum per syneopen sit. pen. aen.

SALINVM, pen. pro. Pers. Sat. 5. Vare regum statum digito terebrare salinum. Stat. Syl. Caspes & exiguo placuerunt farra salino. Marich. 5. Quin etiā magnas poterunt celebrare salinas. pen. flect. Vide Acetum.

SALIO,

- SALIO**, pen. cor. Ovi. Met. Deciperet calamo salientes ducere pisces. Idem Fast. 4. Farra dez, micæque licet salientis honorem. Idem. Per tiaminas salisse pecus, salisse colonos. Ver. Buc. Dulcis aquæ saliente sitim resingueret riuo. Idem Geor. 1. Tam multa in rectis crepitans, salic horrida grando. Ait Seru. 3. ibi, Dissiluisse ferunt, cum protinus utraque relus. est enim positio salio, salis, salui, dissilui in cõposito. Stat. Syl. 1. Stella dies quanto salierunt pectora uoto. Idem Theb. 5. Librati saliant portarum in claustra molares. Idem 8. Fulguris aut cæcis saliat quod uimen in æris. Idem 9. Sanguis & expulsi salierunt cuspidæ dentes. Manil. 5. Corpora quæ usido salit ex cussa petunt. Ver. Aen. 10. Ipse rotas saliens iuga deferis, hæc ita facis. Idem 5. Hunc Salius simul & petro, quorum Acarnan. Catul. Firmatus Salius nõ falso mentula diues. Luc. 1. Et Salius læto portans ancilia collo. Iuuen. Sat. 6. Pontifices Salios Scaurorũ nomina falso. Ver. Aen. 8. Tum Salij ad cantus incensa altaria circum. Idem. Hic exultantes Salios, nudosq; Lupercos. Ait Seruius, Salios, qui sũt in tutela Iouis, Martis Qui ritidisti Salij ideo, quod circa aras saliant, atque tripudiant. Luc. 1. Et retrag; exorta repente arbuscula salient. Hor. Epist. 2. Iam saliare Numæ carmen qui laudat, & illud. Vide Salue.
- SALIVA**, pen. pro. Pers. Sat. 6. Nec tenuem solers tordorum nosse saliuam. Idem 1. Viueret in nobis summa delumbe salina. Iuuen. Sat. 6. In cœlum, & longam maneria labra saliuam. Catul. Suauis coniunxit spurca salua tua. Idem. Tanquã commisit spurca salua lupæ. Luca. 9. Nam primum tacta designat membra salua. pen. flect.
- SALIVCA**, penult. produ. Verg. Buc. Punicies humilis quantum saliuca rosetis. herbæ genus maximi odoris, ait Plin. lib. 2. cap. 7. pen. acu.
- SALIX**, penult. produ. Verg. Buc. Florentem cytisum, & salices carperis amaras. Idem. Salix quantum pallenti cedit oluz. Lucu. 4. Primum cana salix madefacto uimine paruo. Ovi. de Pont.

1. Non salices ripe robora monte uiræ. Idem Mer. 10. Amnicolæque simul salices, & aquatica lotos. Idem Fast. 1. Spernque dabunt salices, hos quoque posse regere. Mant. Lenta salix iuncum, tribulos, rosa, populus algam. penultima acuit.

SALMACIS, penult. cor. Ouid. Met. 15. Cui non audita est obscenæ salmacis unda. Idem 5. Salmacis eneruet, tactosque remolliat artus. antepenultima acuit.

SALMONAUS, penult. cor. Flac. 1. Salmonæus non dum ille ferens cum fingeret alter. Idem 10. Horæ subeuntque uagæ Salmonides oras. Mant. Hic erat Aeloides tanquam Salmonæus alter. Verg. Aenei. 6. Vidi & crudeles dantem Salmonæa penas. Ait Seruius. Salmonæus Aeli filius fuit, non regis uentorum, sed cuiusdam apud Eliidæ, ubi regnauit: qui fabricato ponte zereo, super eum agitat currus ad imitanda rotitrua, & in quem fuisset iaculatus faciens, eum iubebar occidi, hic postea uerum expertus est fulmen antepen. acu.

SALON, penult. cor. Mart. 12. Auriferi de gente Tagi, tetriciq; Salonis. Idem. Municipem rigidi quis te Marcella, Salonis. Idem 10. Auriferumque Tagum ficiam, patriumque Salonomæ. Mant. Salonomæ ager Gallo se subijcit usque. Luca. 4. Qua maris Adriaci longas facit unda Salonas. penult. acu. Mart. 6. Sancta Salomini terris requiescit Iberis. penult. flectit.

SALPINX, pen. pro. Luc. 5. Quas recipit Salpina palus, & subdita Sipus. penult. flectit.

SALPINGA, pen. pro. Luc. 9. Quis calcareas mutuat Salpinga latebras. penult. acuit.

SALTATUS, pen. pro. Iuuen. Sat. 15. Saltarus nigro tibicine qualiacunque. pen. flect. Ouid. Phœdra. Sic tibi secretis agilis Dæ saltibus adit. Flac. 3. Saltibus in medijs tum demum læta reducit. penult. acuit.

SALTRIDICUS, pen. cor. Mant. Saltridicus dulci nostros qui præterlabitur agros. antepen. acu.

- SALVATOR**, penul. prod. Mantua. Cui titulus saluator erat, poruitque teneri. pen. flec.
- SALVE**, penul. prod. Horat. Epi. 1. Occupat, & saluere iubet prior ille Philippo. Idem. Vrbis amatorem fuscum saluere iubemus. Verg. Aeneid. 11. Fa ta uocant, salus æternum mihi maxime Pala. Ait Seruius. Ergo cum mortuo dicitur uale, non Etymologia consideranda est, sed consuetudo, quod nullis uale dicimus, nisi a quibus recedimus. Idem Georg. 2. Mollibus in pratis unctos salutis per utres. Ait Seruius. Saluere secundum artem locutus est: nam salio, salui, dicebant. Vnde & Cicero ait in Miloniana. Cum hic de rheda reiecta penula disluisset: sic etiam eo, quod est cano non cecini, sed canni dicebant. Vnde Salustius, cornua occauerunt. Stat. Syl. 1. Salue magno rum proles, genitorque Deorum. Cicero Atti. Dionysium uelini saluere iubeas. Idem. Et ualere Piliam, & Cæciliam nostrā iubebis, & saluebis a meo Cicero.
- SALUBER**, penul. prod. Ouid. de Trist. 3. Ut faueas capris Phœbe saluber adest. Idem Sappho. Tu mihi Lencada potes esse salubrior unda. Idem Fast. 6. Peffora ter tetigit, ter uerba salubria dixit. Verg. Aeneid. 12. Inficit occulte mendicans, spargitque salubris. Idem Georg. 1. Balantumque gregem fluuio mersare salubri. Idem 3. Flumina nec somnos abruptim cura salubres. Mant. Confedisse gregem pauide salubribus herbis. penul. flec.
- SALVIFICVS**, penul. cor. Mant. Saluisti eo Christi mendacem nomine formæ ante pen. acuit.
- SALVM**, penul. corr. Luca. 2. Discussere salo, spatium dedere carinis. Prop. 1. Tul le neque Aegeo ducere uela salo. Stat. Syl. 2. Spumant templa salo felicia rura tuetur. Verg. Aeneid. 1. Perque undas superante salo, perque inuicta saxa. Ait Seruius. Salo ab eo uenit quod est salum. nam sale rabētes ab eo, quod est hic sal, salis. Idem 2. Fit sonitus spumante salo, iamque arua tenebant. pe. acu.
- SALVS**, penul. cor. Verg. Aeneid. 1. Sin absumpta salus, & te pater optime Teu crum. Idem Georg. 3. Lenxus ea uisa salus morientibus una. Ouid. Fast. 3. Et Romana salus, araue pacis erit. Idem Metamorph. 1. Vidit, & hic prædam pedibus petit ille salutem. Sil. 14. Eripuit rapidus Mauors ut cunque salutem. Stat. Syl. 1. Concessum semel auctor ego, inuentorque salutis. Vergili. Aeneid. 2. Vna salus uictis nullam sperare salutem. Mantua. Et noster Deus, unde salus, & uita refugit. penul. acuit. Vide Incus.
- SALVSTIVS**, penul. cor. Hor. Ser. 1. Libertinarum dico Salustius, inquam. Mant. Quæ ualeant Crispi laudem sperare Salusti. ante pen. acu.
- SALVTIFER**, penul. cor. Stat. Syl. 3. Fata salutifero miris Deus incubat angui. Idem Achi. 1. Nosse salutiferas dubiis animaneibus herbas. Oui. Cydippe. Daque salutiferam iam mihi fratris opem. Idem Metamor. 2. Aspicit infantem totique salutis orbi. Idem 15. Vtque salutifera miseris succurrere rebus. Idem. Luctibus imposuit, uenitque salutifer urbi. Martia. 5. Siue salutiferis candidus anxur aquis. ante pen. acuit.
- SALVTO**, penul. prod. Martia. 1. Ipse salutabo decimo uel serjns hora. Idem 5. Ante salutabat rhetor Apollonius. Mantua. Carmine quam pater hic profa, & sermone saluor. Horat. de Art. Cur ego si nequeo, ignoroque poeta salutor. Stat. Syl. 2. Omnia Chalcidica turres obuersa salutant. Idem 3. Prima salutauit capreas, & margine dextro. Ouidi. Metamorpho. 15. Assuetasque doctos, dubitæque templa salutar. Man. Saepe salutauit, & saepe illius ora reuixit. Mar. 14. Pica loquax, cætra dominum te uoce saluto. Cicero Atti. Domus te tota nostra salutat. Idem. Dionysius te, omnesque uos salutat. Idem Atti. Erant continuo Pylam salutarurus. Mart. 1. Vade salutarum, pro me liber ire iuberis. Idem 2. Mane salutatum uenio, tu diceris esse. Idem. Ante salutarum, iam sumus ergo pares. Oui. de

de Trist. 3. Vade salutatū subito parata
per illam. Idem 1. Esse salutari tempus
in omne mihi. Idem Fastor. 4. Matre
salutatur, mater Menalina uocatur.
Idem Cydippe. Flaua salutaris thura,
necumque damus. Vergili. Aeneid. 9.
Inque salutatū linquo, nox & tua te-
stis. Martia. 1. Ista saluator limina
mille toras. Idem 14. Corue saluator,
quare fallator haberia? Mant. Etque
salutaris, dictū misabile, morbi Spon-
te saluarem teneris confugit ab annis.
Idem. Atque salutare magnis langori-
bus herbas: Idem. Vtque salutare se-
cit quas repperit undas. Idem. Atque
salutare monitus audite Deorum. Lu-
uenal. Sat. 10. Vis ne saluari sicut Se-
janus habere. penult. flectit. Idem Sat.
5. Tota salutarix iam turba peregerit
orbem. Martia. 8. Pica salutarix si ti-
bi causa placent. pen. acu.

SAMBUCA, penult. pro. Pers. Sat. 5. Sam-
bucam citius caloni praaueris alto. in-
strumentum est nucis, ab Sambuco in-
uentore, & pro muliere eo canente. si-
cut tibicina, & fidicina. penult. fle.

SAMNITES, penult. prod. Hor. Epist. 2.
Lento Samnites ad lumina prima duel-
lo. penult. acuit. Mant. Nominat Apra-
nium, colles Samnitica regna. antepen-
acuit.

SAMOTHRACIA, penult. cor. Vergilius
Aeneid. 7. Treiciam Samum, quæ nunc
Samothracia fertur, Mantuan. Gallita-
los, & Galligrecos, & Samothracas. Lu-
cret. 6. Exultare etiam Samothracia fer-
rea uidi. Flacc. 2. Hactenus in populos
uates Samothracia diuum. antepenult.
acuit.

SAMOS, penult. cor. Ouid. Fast. 6. Ut ue-
te e Latio supposuisse Samō. Idem de-
Trist. 1. Treiciam tetigit fessa carina Sa-
mon. Idem Penult. Dulichii, Samique,
& quos tulit alta Zacynthos. Ouid. in-
Ibini. Ut patrem Sameus quondam te-
Phœbus in ima. Vergil. Aene. 6. Trei-
ciamque Samum, quæ nunc Samothra-
cia fertur. Idem 1. Post habita coluisse
Samo, hic illius arma. penultima acu.
Qui. Mera. 15. Vir fuit, hic ortu Sa-
mius, sed fugerat una. Sameus penult.

SANCIO, penult. cor. Hor. Ser. 1. Quam
temere in uosmet legem sancimus in-
quam. Verg. Aene. 12. Audiat hæc ge-
nitor, qui fœdera fulmine sancit. At
Sertius. Sancire autem propriè est san-
ctum aliquid, id est sacramentum tacere su-
so sanguine hostiæ, & dictum sanctū,
quasi sanguine consecratum. antepen-
acuit. Cicero pro Cor. Sacrosanctum,
plebsue sapit. Idem contra Rul. At
hoc Cornelii leges non sanciant. Idē.
Si illa solum sanciret, quæ a Sylla essent
data.

SANDALIA, penult. cor. Vergil. Opusc.
Argentata tuos etiam sandalia ralos.
Mantua. Ichnusque domos, & sanda-
liotica rura. antepen. acu.

SANDAPILA, penult. cor. Iuuen. Sat. 8.
Inter carnifices, & fabros Sandapilarū.
Martia. 9. Nondum Sandapilæ pondus
amicus erit. antepen. acu.

SANDIX, penultima pro. Flac. 10. Igni-
bus alternis pepi sandices eor. penult.
acuit.

SANGARIS, penult. cor. Ouidi. Fasto. 41
Fallit & in nympha Sangaride desinit
esse. Claud. Sangarium uitrei puro qui
gurgite Galli. Idem. Ibit Sangarius
quantasque cadauera lentis. Strat. Syl. 3.
Sangariusque puer, quemque irrita son-
tis imago. antepen. acu.

SANGUIS, penult. prod. Ouid. Briss. San-
guinis, atque animi pectus inane fuit.
Idem Metamorpho. 1. Perfusam mul-
to natorum sanguine terram. Flacc. 3.
Porrigat, & iusta sanguis ex ubera ur-
na. Lucret. 6. Profluunt porro qui re-
tri sanguinis acre. penult. acu. Ouid.
Metamorpho. 1. Sanguineaque manu
crepitantia concinere arma. Idem 2. San-
guinea manant tanquam de uulnere
gutta. Martia. 1. Præcep sanguinea
se rotat urfus arenæ. Vergili. Aeneid.
12. Sanguineus Mauors clypeo incre-
pat atque furentes. Idem Buccol. San-
guineis frontem moris, & tempora pin-
git. Mantuan. Sanguinei? cui Sfortia-
dum sub principe quondam. antepenul-
tima acuit. Ouid. Briss. Pectora iactan-
tem sanguinolenta uirum. Idem Histi-
phi. Protulit infaustus sanguinolenta
facer.

- faces**. Idem *Fastor*. 2. Et cadit in patris sanguinolenta pedes. Idem 4. Ille premit duram sanguinolentus humum. Idem de *Art. Vulneribus* Lactis sanguinolenta fuit. penuli. acuit. Ait *Seruius Aeneid*. 1. ibi. Tergora diripiunt collis, & viscera nudant. *Lucretius*. Viscus gigni, sanguinemque creati. Sanguinem autem ideo dixit, quia sanguinis facit, ut carmen carminis: si enim sanguis diceret, par esset nominatiuus genitiuus, ut anguis, pinguis.
- SANIES**, pen. corr. *Luca*. 4. Hos licet in fluuios saniem, tabeque ferarum. Ver. *Aeneid*. 3. Deseruere, domus sanie, da pibusque cruentis. *Stat. Theba*. 1. Tenditur ac sanie gliscit cuius igneus atro. *Lucan*. 3. Eiectat saniem permixtus uiscere sanguis. *Ouid. Metamor*. 6. Exigite & saniem coniecto emittite ferro. antepen. acu. Vide *Series*.
- SANCTONICVS**, penul. cor. *Auson*. Te propter campos incolo *Sanctonicos*. *Tibul*. 1. Testes & oceani littora *Santhonici*. *Mar*. 14. Gallia *Santhonico* uestit te bardo cucullo. *Iuue. Sat*. 6. Tempora *Santhinico* uelas ad opera encullo. *Luca*. 1. Signa mouet, gaudetque amoto *Santhonus* hoste. antepen. acu.
- SANVS**, penul. prod. *Ouid. Metamorph*. 3. Dixit, & ad faciem rediit male sanus eandem. Idem de *Pont*. 3. Vixque mihi uideor, faciam quod carmina sanus. Idem 2. Vulneris id genus est quod cum sanabile non sit. *Mantuan*. Ire procul medicę non sum sanabilis artes. antepenul. acu. *Martial*. 2. Vis fieri sanus, stragula sume mea. Idem. Si fuerit sanus coccina quid facient. *Hor. Epist*. 1. Si nolis sanus curres hydropicus, & ni. Idem de *Art*. Quo sanę populus numerabilis ut pose paruus. *Mantua*. Esse potest quam nugari sanare potente. *Proper*. 4. Proieci uanas sanato pectore curas. penulti. fleet. *Cicero* de *Nat. Quam* medici sanare non potuerunt. Idem de *Fin*. Citiusque repentinus oculorum tumor sanatur. Idem de *Dom. Medicina*, quæ illud natium malum sanare possit.
- SAPAS**, penul. cor. *Ouidi. Fastor*. 4. Hac
- niueum potes, purpureamque sapam. *Mart*. 7. Et *Lalecanz nigra lagena* sap. pen. acu.
- SAPREDA**, pen. pro. *Pers. Sat*. 5. En quid agam, rogitas? en *sapredam* aduect e ponto. pen. acu.
- SAPIENTIA**, pen. cor. *Hor. Ser*. 2. Virtus *Scipiadz* & mitis sapientia cęli. *Iuu. Sat*. 14. Nunquam aliud natura, aliud sapientia dicit. *Verg. Opule*. Si me iam summam sapientia pangeret arte. *Stat. Syl*. 5. Ardua sextena numerat sapientia fama. antepen. acu. *Ouid. Phyl*. Dic mihi, quid feci, nisi non sapienter amauit. Idem *Cydicpe*. Si *Idris*, quod amas, hostem sapienter amabis. pen. acu.
- SAPIO**, pen. cor. *Ouid. Trist*. 2. Si sapientem doctas odisse iure sorores. Idem de *Art*. 2. At uos si sapientis uestri peccata magistri. *Pers. Sat*. 1. Cum sapimus paruus, tunc, tunc ignoscite, nolo. *Aufo*. Malo, inquis, tinea sapientis erumnose libelle. *Horat. de Art*. Indoctus quod enim separet, liberque laborum: *Marr*. 1. Crede mihi nimium *Martia* turba sapient. Idem. Si sapis, utaris totis coline diebus. Idem 9. Nubere uis *Prisco*, non miror *Paula* sapisti. *Iuu. Sat*. 8. Felix & sapiens, & nobilis, & generosus. Idem 10. Iam ne igitur laudas quod sapientibus alter. *Ouid. Phedra*. Ibat adhuc sapiens a sene diu uiro. Idem de *Art*. 2. Qui sibi notus erit solus sapienter amabit. *Hor. Epist*. 1. Lætus forte tua uiuus sapienter *Aristi*. *Cicero* de *Fin*. Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. Idem in *Ver*. Hic planè nihil sapit. Idem de *D*. Qui sibi semitanti non sapiunt, alteri monstrant uia. antepen. acu.
- SAPOR**, saponis, pen. pro. *Serenus*, Ateri to saponem genas purgare memento. penult. fleet.
- SAPOR**, pen. cor. *Ouid. de Pont*. 1. Non tamen excacuet torpens sopor ille palatum. *Ver. Geor*. 1. Media fert tristis succos, tardumque saporem. Idem 2. At sapor indicium faciet manifestus & ora. Idem 4. Testa pecunt huc tu iussus asperge sapor. *Aufo*. Nulla autem *males* pariat pomona sapor. pen. acu.

SAPIS, fluius Gallie Cifalpinæ. pen. pro. Sil. 8. Hos efis, Sapisque lauant, rapidasque fonant. Luca. 2. Crustumiumque rapax, & iunctus Sapis Iluro, pen. fle.

SAPROFAGVS, pen. cor. Mart. 3. Suspicio ut quid enim Betice Saprofagis. antepe. acuit.

SARACENVS, pen. prod. Mart. Ex Arabo genitore fatus Saracena colebat. Idem. Simsurum ingluuies Mauros Saracena uocabant. pen. ul. fle. Idem. Sterneret audaces Saracenicæ semina Turcos. antepe. acuit.

SARCINA, pen. cor. Ouid. Briseis. Non ego sum clasti sarcina magna tuæ. Idem Met. 6. E quibus Ismenos qui matri sarcina quondam. Iuue. Sat. 2. Historia speculum ciuilis sarcina belli. Hor. Epitho. 1. Si te forte mex grauis urer sarcinæ chartæ. Iuu. Sat. 3. Sarcinulis impar, quis pauper scribitur hæres. Idem 6. Collige sarcinulas dicet libertus, & exi. antepe. acuit.

SARCOPHAGVS, pen. cor. Iuuen. Sat. 10. Sarcophagus contentus erit, niuis sola fætetur. Mant. Sarcophago dignam culpeus illudere tauros. Idem. Inter sarcophagos fumabant uiscera plenis. antepe. uul. acuit.

SARCULVM, pen. cor. Iuu. Sat. 15. Produxisse parum est, cum ristra, & sarcula tantum. Idem 3. Vomer deficiat, ne maræ, & sarcula defint. Oui. Fast. 8. Sarcula testabant, uerisque in pila ligones. Idem. Sarcula nunc, durusque bibens, & uomer aduncus. antepe. acu.

SARDINIA, pen. cor. Claud. Insula Sardinia licet res dixere coloni. Idem. Vltima Sardiniam cernon, tristidæque retentat. Mart. 1. Venerit in medio Tybure Sardinia est. Flac. in Argon. Sardinia hinc petimus, tandemque sinusque Latinos. antepe. acu.

SARDAPALVS, pen. ul. pro. Ouid. in Ibin. Quam finem uite Sardanapalus habet. Mart. 11. In scaphum mæchæ Sardana pale tuæ. pen. fle.

SARDONICVS, pe. cor. Pers. Sat. 1. Et nata litia iadem cum Sardonice albus. Maro. 9. Sardonicas ueros mensis quæfuit in omnes. Idem 11. Aut uirides gemmas

Sardonicasque pares. Iuuen. Sat. 6. Sardonices Crispo numeratur pectine cor de. Idem 8. Sardonicus loculus quæ custoditur eburnis. antepe. acu.

SARDOVS, pen. pro. Ver. Buc. Imo age Sardois uidear tibi amarior herbis. Mart. 8. Hæc a Sardois tibi fors exulis oris. Oui. Fast. 4. Aequoraque Asra legit, Sar doaque regna sinistra Sil. 6. Sardoas iustor terras uidet inde ruentem. Idem 12. Per freta Aristeum, & Sardoos isserceffus. Luca. 3. bellaque Sardoas etiam sparguntur in oras. pen. fle.

SARDES, plurali tantum numero, urbs Lydia. Hor. Epitho. 1. Quid concinna Samos, quid Croesi regia Sardis. Ouid. Met. 11. Sardibus hinc, illinc paruis finitur Hypæpis. Idem. Vade, ait, ad magnis uicinû Sardibus amnem. pen. acu.

SARISSA, pen. pro. Oui. Met. 12. Qui clypeo, gladioque Macedoniam Sarissa sciat. Theb. 7. Fraxineas uibrant Macedum de more Sarissas. Luc. 10. Pro pudor eoi propius timuere Sarissas. pen. acuit.

SARMATICVS, pen. cor. Oui. de Tristi. 3. Inter Sarmaticas Romana uagabitur umbras. Idem 5. Sic ego Sarmaticas longè proiectus in oras. Mart. 1. Venit & epoto Sarmata passus equo. Idem 7. In uia Sarmaticis domini lorica sagittis. Idem. Nec te Sarmatico transiit Alanus equo. Idem. Sarmatico gelido ludit in anne rota. Idem 8. Sarmaticas etiam gētes, litrumque, Getaque. Luca. 3. Sarmaticas ubi perdit aquas, sparsasque profundo. Flac. 2. Primaque Sarmaticas ultimam fortuna dedisset. Luc. 3. Nunc sitror incubuit, nec iunctus Sarmata uelox. antepe. acu.

SARPEDON, pen. pro. Oui. Met. 13. Quid Lycij referam Sarpedonis agmina sciri. Verg. Aen. 10. Sarpedon mea progenies, etiam sua Turnum. Idem. Prima acies, hos germani Serpedonis ambo. Idem 9. Thebana de matre notum Sarpedonis alii. Idem 1. Sarpedon, ubi tot Simois correpra sub undis. Ait Seruius, & in ultima possumus accenrum ponere, & in penultima: nani Homerus, & Sarpedonis, declinauit, & Sarpedontis, unde

- & uariis accentus est. Sarpedonis ante pen. habet accentum. Sarpedontis penult. si sed Sarpedontis usurpauit. Naturalis declinatio est Sarpedon Sarpedonis, ut Memnon, Memnonis, Sinò Sinonis. si autem genitiuum in dontis miserit a circumflexo uenit, qui est in penultima syllaba nominatiui, ut Demophon, Demophontis, Lycaon, Lycaontis. sic ergo Sarpedonis. Hæc Seruius.
- SARRANVS**, pen. pro. Ver. Geo. 2. Vt gemma bibat, & Sarcano dormiat ostro. Sil. 9. Qui Lyria ducis Sarraun ab origine nomen. Idem Fixa suo sarrana manus quam uellere sede. Idem 1. Sarrana priscis baræ de gente uetustos. penult. flectit.
- SARSINA**, pen. cor. Sil. 8. Vel rastris laudâ de Camers his Sarsina diues. Martial. 9. Nec tua Baïanas Sarsina malit aquas. antepen. acu.
- SARTAGO**, pen. pro. Iuu. Sat. 10. Fiunt urceoli, pulues, sartago, patellæ. Pers. Sat. 1. Cum uideas, quærisne, unde sartago loquendi. pen. flectit.
- SASON**, pen. pro. Luc. 2. Spumoso Calaber perfunditur zquore Sason. Idem 5. Nô humilem Sasona uadis, non littora curunt. Mant. Infamem Sasona locis, uicina Pachyno. pen. flectit.
- SAT**, cor. sequenti uocale. Ver. Buc. Expectare sat est, custos es pauperis horti. Idem Geor. 1. Arcturum tenui, sat erit suspendere sulco. Idem Aen. 2. Idque audire sat est, iam dudum sumite pœnas. Idem 9. Fama sat est tumulo uideor repere sub illo. Stat. Theb. 5. Hoc memorasse sat est, claro generata Thoante. acuit.
- SATAN**, pen. cor. Mant. Nunc autem postquam penitus natura Satanum. Idem. Anserice respondit, nec formidare Satanum. Idem Antonius Nebris. ac Io. Despat. pen. acu.
- SATAGO**, pen. cor. Mant. Spe elati satagunt omnes imbellia nulli. antepenultim. acuit.
- SATELLIS**, pen. prod. Mart. 1. Dum peteret regem decepta satellite dextra. Oui. Met. 14. Curfus equi fecit, circumfusisque satelles. Juuenal. Sat. 4. Cæcus adulator, dignusque a ponte satelles. Luca. 8. Vendicat hoc Pharius dextra gestare satelles. Idem 10. Salue domum, remoue funesta satellitis arma. Idem. Spermapacis tentare duces, missisque satelles. Idem. Vt duce sub sumulo iussuque satellitis irent. pen. acu.
- SATIS**, penult. cor. Ouid. Phyll. Vindice in pœnas, non satis unus erit. Idem. Nomine fœmineo uix satis apta regi. Idem. Met. 1. An satis, ô superi, tutò fore creditis illo. Idem. Officiumque negat mundo, satis inquit ab æuo. Marr. 1. Non satis est, Cæsar scuit, & ipsa uenit. Vergil. Buc. Et ibi magna satis, quâ uis lapis omnia nudus. Stat. Syl. 1. Nec satis ad cultus huic inde monilia Glaucum. penult. acuit. Vergil. Aeneid. 10. Non satius cineres patris infedisse supremos. Idem Buc. Non ne fuit satius tristes Amaryllidis iras. antepenultima acuit.
- SATA**, penult. cor. Vergil. Georg. 1. Cum primum sulcos æquant sara quique paludis. Idem. Quique satis largum cælo demittitis imbrem. Idem. Arboribusque, satisque notus, pecorisque similis. Stat. Theb. 3. Hospes in Aonios iccit sata ferrea sulcos. pen. acu. Verg. Aen. 8. Accola Vulturii, pariterque sarcinulus asper. antepenultima acuit.
- SATILEGVs**, penult. cor. Luc. 9. Toxica satilegi carpunt matura Sabzi. antepenult. acuit.
- SATIO**, penult. cor. Ouid. Cydippe. Cum bene se quantumque uolet, satiauerit ira. Idem Fast. 1. Fructibus immensis uidos satiate colonos. Idem de Tristib. 3. Forsitan hoc olim, cum iam satiauerit iram. Vergil. Aen. 2. Ulterius flammæ, & cineres satiasse meorum. Idem Georg. 1. Vere fabis satis tunc te quoque medica putres. Idem 2. Optima uicetis satio est, cum uere rubenti. Stat. Syl. 1. Aut pudor amplexu tandem satiate petito. Sil. 6. Nec saties donec mædætia linqueret ora. Cicero de Finibus. Vt animo quieto satiare desideria naturæ non possit. Idem de Orat. Vt neque hi satientur fastidio similitudinis. Lucr. 5. At specimen satioris, & infatigabilis

tionis origo. antepenult. acuit. Idem. Et fatiati agni ludunt, blandæque cronifcant. Mart. 7. Non qualis Gerice fatiatus læte iuuenct. Stat. Syl. 1. Robora Dalmatica lucent fatiata metallo. penultima fleſcit. Ouid. in Ibin. In fatiabilibus corpore tixa lupis. antepen. acuit.

SATYRVS, penult. cor. Ouid. Faſt. 6. Inuentam Satyrus primum miratur, & uſum. Idem Met. 14. Quid non & Satyræ ſaltantibus apta iuuentus. Martial. 14. Nos Satyrus, nos Bacchus amat, nos ebria tygris. Iuuenal. Sat. 3. Conuella a cupis ſatyrarum. ego ni pudet illas. Idem 1. Difficile eſt ſatyræ non ſcribere: nam quæ ſiniq. Stat. Syl. 1. Lientem ſatyræ nigra tubigine turbes. antepen. acuit.

SATISFACIO, penult. cor. Mart. 12. Et iurare iubes nialo ſatisfacere. Citero Attic. Satisfaciam utrique. Idem. Varro ſatis mihi facit. Idem. Quintus mihi per literas ſatisfacit. antepenultima acuit.

SATOR, penult. cor. Verg. Aeneid. 11. At non hæc nullis hominum ſator, atque deorum. Flac. 1. Summe ſator, cui noſtra dies uoluentibus annis. Stat. Theb. 1. Terrarumque ſator ſocijs hanc addere mentem. Idem 5. Quam non ipſe deum ſator aſpernetur honorem. Idem 7. Excidis ne tua diuini ſator optime Thebas. Idem 3. Hæc ſator aſtrorum iam dudum a uertice mundi. Sil. 3. Iam cui Tlepolemus ſator, & cui Lyndus origo. penult. acuit.

SATHARCHÈ, penult. prod. Flac. 6. Iaxamatz torinique, & ſlaui crine Satharchen. Idem. Mellis honos torinis, diſtant ſua multa Satharchen. penulti. acuit.

SATHRAPÈ, penult. cor. Mant. Incipit in generi ſatraparum aſtante corona. Idem. Vè Solymos uates Satrapas Babylonis, & Indos antepen. acu.

SATRICVS, penult. corre. Sil. 9. Seruitium ſatricus moſ inter præmia regi. Idem. At tu barbaris ſatricus cum rege ceteris. antepen. acuit.

SATYRÆA, penult. product. Oui. de Art.

2. Sunt qui præcipiant herbas ſaturea nocentes. Martial. 3. Improba nec proſunt iam ſaturea tibi. penultima fleſcitur.

SATVRNVS, penult. produ. Ouid. Phædra. Saturnus petijt, perierunt & ſua iura. Idem Met. 1. Poſt quàm Saturno tenebroſa in tartara miſſo. Idem is. Sic & Saturnus minor eſt Ioue, Iuppiter arces. Idem Faſt. 4. Sæpe aliquis ſolio quod tu Saturne tenebras. Luc. 10. Frigida Saturno glacies, & zona nivalis. penult. acuit. Ouid. Met. 2. Dij maris annuerant habili Saturnia curru. Idem de Triftibus 1. Oderat Aeneam propior ſaturnia Turno. Vergil. Buc. Iam redie & uirgo, redeunt Saturnia regna. Luca. 3. Ut uidet ingenti Saturnia templa reuelli. Mantua. Iſte deos Saturnigenas, Martemque, Iouemque. Martial. 5. Saturnalicias perdere Vare nuceſ. Idem, Saturnaliciæ ligulam, miſiſſe ſeſtribz. Idem 10. Saturnalicio macrum fraudare tributo. Idem 14. Saturnalicio luſit, & ipſe luto. antepenultima acuit. Idem 7. Omnia miſiſti mihi Saturnalibus urbem. Horat. Sermon. 3. Saturnalibus huc fugiſti ſobritus eſto. Martial. 14. Iſte tibi faciet bona Saturnalia porcus. Idem 11. Clamant ecce mei id Saturnalia uerſus. Idem 4. Et Saturninum te miſer eſſe pudet. Mantuan. Fidentes ſtygijs, & Saturnalibus umbris. penult. fleſcit. Idem. Semper & attingens uſq. Saturnida lunam. Saturnis. penult. acuit.

SATYRO, penultima correſt. Martial. 8. Quam ſaturat Calabris culta Galeſus aquis. Vergil. Opuſcu. Horrea uti ſaturent, tumeant, & dolia muſto. Idem Georg. 1. Nec ſaturare ſimo pingui pudeat ſola, neue Stat. Syl. 3. Nauigat hunc multo Paphiz ſaturabat amomo. Lucanus 1. Implear, & Pœni ſaturentur ſanguine manes. Idè 8. Cuius Theſſalicas ſaturat pars magna uolucres. Stat. Thebai. 9. Proh furor uſque adeo, tales ſaturauimus artus. Vergil. Buc. Ire domum ſaturæ, uenit heſperus, ite capel lq. Our. Faſt. 4. Paſtor ontes ſaturas ad prima crepuſcula luſtret. Idem 2. Ambroſiæ ſucco

- succo saturo præsepibus altis. Iuue. Sat. 7. Corpus eget satur est, cum dicit Horatius ohe. Mart. Iuppiter ambrosia satur est, & neitate uiuit. antepen. acu. O. u. Laodonia. Scilicet ipsa geram saturata murice uestes. Idem. Met. 10. Verrit humum Titio saturataque murice palla. Mart. 7. Non quicumque capie saturata murice uestes. Cicero de Nat. Saturnus appellatur, quod saturaretur. Idem pro Domo. Saturati etiam perfidiam, & scelus perditorum. Idem in Anz. Antonius saturant se sanguine ciuium. antepen. acuit.
- S A T V S**, pen. cor. Oui. Eriss. Laerteque satur, per quos comitata redirem. Idem Met. 11. Asie saram, prodest, an obest, quoque gloria multis. Idem 14. Quo situs ait quo tenuit repetita Latinus. Mañt. Exarabo genitore saturs saracena colebat. Flac. 1. Alkiden Steleno ipse, saturs, tamen aspera regum. pen. acu.
- S A V L**, pro. Mant. Dum Saul esset adhuc iuuenis fuit, & noua postquam. Idem. Vt Saul, & David nunquam sine numine fiunt. Idem. Quem fertur coluisse Nabal, quo tempore Sanna. Vide Abram.
- S A V R O M A T E S**, pen. cor. Ouid. de Trist. 3. Sticula sauromates plaustra bubulcus agr. Idem. Sauromataz cingunt fera gēs, bestique, Getæque. Idem 5. Inter Sauromates ingeniosus eram. Iuue. Sat. 2. Vltra Sauromatas fugere hinclibet, & glacialem. Mant. Sauromataz gens cruda oculis imitata lacertos. antep. acu.
- S A V C I O**, pen. cor. Luc. 7. Cum tenuit quā sauciuit sanguine ferrum. Ver. Aen. 2. Saucius illa graui uenantum uulnere pectus. Oui. Heroi. Fertur & a nostro saucius ille fuit. Cicero Att. Ille quam brutus noster sauciuit. Idem in Verr. Ipse Rubirius in turba sauciatur. antepen. acuit.
- S A V O N I A**, pen. cor. Mant. Saxoniz imperio gentem pressurus acerbam. antep. acuit.
- S A X I F I C V S**, pen. cor. Luc. 9. In quo saxificam iussit speciare Medusam. Mant. Aspide, saxificæ crudelius ore Medusæ. Idem. Vidit saxificæ colubros impune Medusæ. antep. acu.
- S A X E V S**, pen. cor. Luc. 1. Saxea conspimus, tum portas propter athena. Ait Suius Aen. 1. ibi. Miscet agens talis nemra inter frondea turbam. Frondea pro frondosis posuit: plerumque enim dum uarietati soluit poetæ, mutant proprietatem. Nani frondeum est totum de frondibus, ut totus: frondosus uero est lucus. Licet enim abundet frondibus: non tamen est de frondibus totus, ut saxeus, & saxosus. antep. acuit.
- S C A B E R**, pen. cor. Ver. Geor. 2. Et tophus scaber, & nigris exosa chelydris. Ouid. de Arte. 3. Cui digiri pingues, & scaber unguis erit. Idem Met. 8. Labra in cana siccū, scabrique rubigine deates. penult. acu. Mant. Scabritemque animi fluuiilibus abluat undis. antep. acuit.
- S C A B I E S**, pen. cor. Iuuen. Sat. 5. Tum scabie siueit malis, quod in aggere rodit. Idem 2. Vnius scabie cadit, & porrigine porci. Hor. de Arte. Vt mala quem scabies, aut morbus regius urget. Claud. Jam scabie laceras demisit lardibus aures. Verg. Geor. 3. Mollē pecus scabiēque ferat, turpetque podagras. Idem. Turpis oues tentat scabies, ubi frigidus imber. Idem 1. Exesa inueniat scabra rubigine pila. Ait Seruius Geor. 1. Scabra rubigine, id est asper: unde & scabies dicitur a corporis asperitate. Mart. 1. Sed prohibet scabies, ingentumque uetus. antep. acu.
- S C A E V O L A**, pe. cor. Mart. 1. Dicebas nondum Scænola factus eques. Idem Aur. uiue, aut decies Scæuola rotte deis. Manil. 1. Tota acies pomis, necnon & Scæuola tronto. antep. acuit.
- S C A L A E**, pen. pro. Oui. Met. 14. Induerat scalas, lecturum poma putares. Iuuen. Sat. 7. Figantur uirides scalarum gloria palmæ. Sil. 13. Dat signum, acque alacer scalis ascendere muros. Ver. Aen. 9. Quæ ruit pars aditum, & scalis ascendere muros. Idem. Rescindit uallum, & scalas in mœnia poscit. Idem 15. Scalæ improviso subitusque apparuit omnes. Scalæ, scalarum numero tantum plurali, ait Quintilianus Inst. 1. cap. 10. ibi, Scala tamen & scopa, contraque, hordea, & musta, nō alio uiriosa sunt, quam quod pluralia singulari-

singulariter, & singularia pluraliter es-
feruntur. Scalp. pen. acu.

SCANDO, pen. pro. Luc. 9. Scandere Pom-
peium, quàm frangere colla Iugurthæ.
Cic. de Sen. Cum alij malos scandant,
alij per foros cursent.

SCAPHIVM, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Et ritè
scaphiû positis cùm sumitur annis. Lu-
cre. 6. in scaphijs, lapis hic magnos cû
subditus esset. Mart. in scaphium mœ-
chæ Sardanapale tuæ. antepe. acu.

SCAPVLA, pen. cor. Mant. In scapulas na-
tû, natum subsistere in umbra. Idè. Sur-
git & infans scapulas attollit in altas.
Clau. Gracia, que miseris scapulas turba
bimur arte. Manil. 3. Sub cancro est late-
rû regnum, scapulæq; leoni. Iuue. Sat. 9.
Quid dicâ scapulis seuorû mense De-
cenibri. Hor. de Art. Cogeniunt renues
scapulis aualectibus altis. antepe. acuit.

SCARABEVS, pen. pro. Auso. Non capet,
aut ardes, sed scarabeus erit. pen. flect.

SCARVS, pen. cor. Mart. 13. Hic Scarus æ-
quoreis qui uenit obesus in undis. Ho-
ra. Ser. 2. Nec Scarus, aut poterit peregri-
na iuuare Lagois. pen. acu.

SCATEBRAS, pen. cor. Ver. Geog. 1. Saxa-
ciet, scatebrisq; arèntia temperat arua.
Flac. 10. Dicite ubi scatebris per summa
sævumina labens. Idem. Sit dens scate-
bras minyx perire liquentes. antepe.
acuit muta & liquida. Vide Peragro.

SCATRO, pen. cor. Lucr. 5. Et partim pla-
no scatere, atque erumpere flumen. Idè.
Largissimum fontem scatere, atque erû-
pere flumen. Idem. Qui scatet, & falsas
circum se dimouet undas. Idem. Et
scatere illa foras in sluppam semina,
quæ cum. Cic. Tusc. Fontes scatere. ante-
pe. acu.

SCAPTENSULA, penul. cor. Lucre. 6. qua-
les expiret scaptensula subter odores. an-
tepenul. acu.

SCATINIA, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Ante om-
nes debet Scarinia respice primum. Au-
so. Scatinium metuens non metuie Ti-
tiam. antepe. acu.

SCAVRVS, pen. prod. Hor. Ser. 1. Balbutie
Scaurû prauis fultû male talis. pen. acu.

SCELVS, pen. cor. Oui. Phyllis: Vnum in
me scelus est, quod te scelerate, recepi. I-

dem. Sed scelus hoc meriti pondus, & in-
star habet. Idem. Met. 2. Non scelus in-
uenies, quod enim scelus error in illo?
Idem. Fast. 6. Si scelus est, in me corummi-
si pœna redundet. Idè. Pont. 1. Omnia
at in magnos culpa deos scelus est. Ho-
ra. Ser. 2. Matrem nil facit sceleris pia
dextera mirum. penult. acuit. Stat. The-
baid. Cernitis aut audias Bacchum sce-
lerate parentes. Idem 9. Infantis pueri
sceleratæ sanguine dextram. Verg. Aen.
3. Parce pia scelerare manus, nō me tibi
Troia. At. Seruius. Et est sermo. Plauti
nus; quo hodie non utimur. Ouid. Met.
11. A me causa data est, ego sum scelerat-
ior illo. antepe. acu. Ouid. de Trist. 2. Si
non Europen frater sceleratus amasset.
Mart. 1. Vicerat antiquæ sceleratus crimi-
na famæ. Idem. Viueret implicitum
cûm scelerata lues. Vergil. Aen. 1. Im-
molat & poenam scelerato, & sanguine
sumit. penult. flect.

SCHEMA, pen. pro. Mart. 3. Schemate nec
dubio, sed apertè nominat illam.

SCHOLA, pen. cor. Mart. 2. Si schola dam-
natur fora litibus omnia feruent. Auso.
Ver falsas lites quas schola uestra facit.
penult. acu.

SCHENOBAATES, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Au-
gur, schenobates, medicus, magus om-
nia nouit. antepe. acu.

SCENA, pen. pro. Ver. Geo. 3. Vel scena ne
uerlis discedat fontibus, utque. Idè. Ae-
nei. 1. Aequora tuta silent, cum syluia
scena corulcis. Idem. Rupibus excidit
scenis decora alta furoris. Auso. Pro-
lit in scenâ, quot dogmata fabellarû. Lu-
cr. 4. Scenalem speciem patrum, matrû-
que deorumq; pen. flect. Mart. 9. Et sul-
tantum scenicus arte feror. Ouid. de Tris-
tib. 2. Scenica uidisti læzus adulteria.
Mant. Scenica dicentem populi, tu cor-
da mouebas antepe. acu.

SCETRIFER, pen. cor. Oui. Fast. 6. Scep-
triferas serui tēpla dedisse manus. Luc.
5. Sceptifero parere iubet, prohi tristia
fata. antepe. acu.

SCITO, pen. cor. Pers. Sat. 1. Scire tuum nihil
est, nisi te scire hoc sciat alter. Idem 4.
Scis etenim iustum gemina suspendere
laude. Stat. Syl. 1. Scis us, mater ait, nulla

Qq mihi

- mibi dextera segnis. Verg. Aen. 12. Scis ut te cunctis unam quæcunque Latine Idem. Dardaniam Aeneam, generumque ascuerit ultro. Idem 12. Dardaniū Aeneam, generumque ascuerit urbi. Ouid. Met. 1. Et uiolenta fuit, scires ē sanguine natam. Idem de Tristib. 2. Vnde nisi indicio magni sciremus Homer. Hor. de Art. Scimus, & hanc ueniam, perimusque, damusque uicissim. Mart. 2. Non dum scitis, ait, mortem non posse negare. Idem 9. Si scio, dispaream, quis fuit Athenagoras. Lucr. 5. Nec dum res igni scibant tractare, neque uti. Idem: Moribus inter se scibant, nec legibus uti. Mant. Sciret onus, blandoque loquēs humaniter ore. Idē. Scimus & inuiti dura illa audiuius arma. Cic. Att. Sed scire certū uelim. Idem. Primum illud te scire uolo. Idē. Sed non uenerat, quod sciam. Idem de Ora. Nihil certum sciri. Idē de Fin. Oēs qui Latine scūt. pe. ac.
- SCILICET**, pen. cor. Oui. Phyllis. Scilicet ut quantis ueniam dotata, repellar. Idē Meta. 2. Scilicet ut nostro genitum te sanguine credas. Idem. Scilicet hoc etiā restabat adultera, dixit. Idem de Pont. 1. Scilicet incipiam lima mordacis uti. Idem de Trist. 2. Scilicet ut uicinis repetit gladiator arena. Stat. Sylu. 1. Scilicet hic illi meditantur pondera mores. Idē 2. Scilicet infaulta Lachetis cunabula dextra. antepe. acu.
- SCINIS**, pen. cor. Oui. Phyllis. Et Scinis, & tauri mistica forma uiri, & ita legit Ascensius. pen. acu.
- SCINDO**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Gaudia florentesque manu scidit Atropos annos. Stat. Theb. 8. Scinditur, & furix rapuerunt licia parcis. Lucr. 6. Quam cū percidit ex templo cadit igneus ille. Idem Ergo feruidus hic nubem cū percidit, atram. Cic. Att. Nec scindam ipse dolo rem meum. Idem. Ego ita egi, ut nō scinderem penulam. pen. acu.
- SCIPHVS**, pen. cor. Verg. Aeneid. 8. Et factus impleuit dextrā scyphus oculus omnes. Tibul. 1. Faginū affabat cū scyphus ante dapes. Martia. 8. Hic scyphus est, in quo miseri iussit amicis, ante penulam. acuit.
- SCIPIO**, pen. eor. Mant. Hercule ludentes, & de Scipione Latini. Stat. Syl. 3. Quique tenet scūs genitorem Scipio Pœnis. Sil. 4. Scipio Phocæicis sese referebat ab oris. Idem 9. Scipio nec Pœnum quāquam est ereptus optimæ. Idem. Maiores Scipiadæ mutans Tritonida Pœno. Idem 16. Scipio contorquens hastam cu done cremantes. Mart. 2. Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet. Luc. 2. Scipio Lucenæ quāquam fortissima pubes. ante pen. acu.
- SCYROS**, pen. pro. Oui. Met. 7. Florentemque Cythron, Scyron, planamq; Seriphō, pen. fle. Ver. Aen. 2. Armiger Autumēdō una ois Scyria pubes. Ouid. de Art. Scyras Aemonio iuncta puella uiro. Idem. Ignara tetigi Scyria mœbra manu. Stat. Achill. 2. Nec minus egressæ thalamis, Scyriades ibant. ante pen. acu.
- SCYTHIA**, pen. cor. Flac. 1. Da Scythiā, Phasimq; mihi, tuq; innuba Pallas. Oui. Meta. 1. Proxima sunt Zephyro Scythiam, septemq; triones. Idē de Trist. 1. Deniq; quod propero, Scythia est, quo mittitur inquam. Ver. Geo. 1. Mundus & ad Scythiā, Ripheasq; arduus arcus. Oui. Fast. 4. Me miserū Scythico qua procul illa solo est. Idem de Pont. 1. Inq; locū Scythio uacū mutabor ab arcu. Idē. Nos satis est iter glaciē, Scythicasq; sagittas. Idē Met. 14. Quæq; eolunt Scythica flagnū nemorale Dianæ. Mart. 1. Qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus. Flac. 1. Sed nō & Scythici genitor discrimine nati. ante pen. acu. Oui. Met. 15. Exercere artes Scythides memorantur easdem. penult. flect.
- SCITOR**, pen. pro. Ouid. Met. 1. Si mō fert animus, gradere, & scitabere ab ipso. Idē 2. Sæpe deos, cāmque uix scitanti bus, inquit. Idē. Consequitur pennis, sciteur, ut oia cornix. Idē Fast. 4. Da dea, quā sciter doctas Cybeleia neptes. Idē Met. 2. Mercuriū, nomenque dei scitari er ausa est. Ver. Aen. 1. Tum uerō ardemus scitari, & quærrere causas. Hor. Epi. 1. Scitari licet ex ipso quodcunque refert dic. Oui. Met. 11. Quid ueniat cognouit, cum scitatur, at illa. Cice. in Ora. Sentiebam non te id scitari qualem. penult. flect.

SCOBIS, seu scobis, pen. cor. Iuu. Sat. 14. Se-
modio scobis, hæc emendat seruulus uo-
nus. Hor. Sermo. 2. Vilibus in scobis, in-
mappis, in scobe quantus.

SCYTALIS, pen. cor. Luc. 9. In scytale spar-
sis etiam nunc sola pruinis. antepe. acu.

SCOPYLVS, pen. cor. Oui. de Trist. 1. Sed
scopulis ponti quos hæc debet ora fini-
stri. Ver. Aen. 3. Non scopuli, rupesq; ca-
pæ abiecta retardat. Idè Aen. 11. Suppli-
cia, & scopulos lacrymosis uocibus im-
plēt. Luc. 3. Phocaicas Amphisa manus,
scopulafaq; Cyrrha. Sil. 7. Qua nemoto-
sa iuga, & scopulosi uertice colles. Luca.
2. Hinc, illinc montes, scopulofq; rupis
aperto. Stat. Achil. 1. Arniigeri tritones
eunt, scopulofaq; cote. pen. fle. Luca. 4.
Rupis ab Illyricis scopulis, nec prima,
nec illa. Mart. 1. Repserunt scopulis, mirā
daque sylua currunt. antepe. acu.

SCOPAE, pen. prod. Mart. 13. In precio sco-
pas testatur palma fuisse. Hor. Ser. 2. Vi-
libus in scobis, in mappis, in scobe, quā-
tus. pen. acu. Vide Scalz.

SCORPIVS, pen. cor. Oui. Fast. 5. Scorpion
immisit tellus fuit impetus illi. Ver. Ge-
or. 1. Scorpis, & celi iusta plus parte re-
linquit. Idè in Opus. Scorpis, at sagitti-
fer, æquoreique capri frons. antepe. acu.

SCORTATOR, pen. pro. Hor. Ser. 2. Lauda-
to, scortator erit, caue te roget, ultro. pe-
nul. flest.

SCOLON, pen. pro. Stat. Theb. 7. Qui sco-
lon, densamque iugis eteo nec iniquis.
pen. acu.

SCORIA, pen. cor. Ver. Opusc. Sordidus, &
scoria patior tabescere tali. antepe. acu.

SCOTIA, pen. cor. Mant. Anglia cōuentus
tot habet, tot Scotia tellus. antepe. acu.

SCOTVS, pen. prod. Claud. Edomuit scoto
uago mucrone senectus. Idem. Scoto-
rum cunulos fleuit glacialis hybernæ.
pen. flest. Idem. Scotica ne pictum tre-
merem, ne litore toto. antepe. acu.

SCRIBO, pen. pro. Claud. Scribat alis, scri-
bat famæ contempтор Orontes. Hor. de
Art. Idcirco ne uager scribamque licen-
ter an omnes. Idem Ser. 1. Ex uoto lari-
bus quærebat scriba quod esset. Idè Epi-
sto. 2. Scribimus indocti, doctiq; poema-
ta passim. Mart. 1. Scriberet hesternæ pa-

tri cum luce salute. Verg. Aen. 7. Et twa
Dardanij transcribi scepra colonis.
Mart. 10. Scribere te, quæ uix intelligat
ipse modestus. Hor. Scribe decemnerio,
non est satis, adde cicuræ. Idè. Distancia
quod tu nūquam rescribere possis. Oui.
Penel. Nil mihi rescribas, attamen ipse
ueni. Lucr. 3. Pictores itaq; & scriptorū
secla priora. Cic. Att. Pridie scripseram
eas literas. Idem pro Arch. Cū litterā
scripsisset nullam. pen. flest.

SCRIBONIA, pen. cor. Prop. 4. Nec te dul-
ce caput mater Scribonia læsa antepe. acu.

SCRINIUM, pen. cor. Hor. Ser. 1. Iam satis
ne me Crispini serinia lippi. Mant. Scri-
nia percurras ueterum sacraria patrum.
Oui. de Tristi. 1. Contigerisque tuam
serinia nostra domum. Mart. 1. Serinia
de magnis me manus una capit. Idem.
Cū tibi parue liber serinia nostra ua-
cent. antepe. acu.

SCROBS, in obliquis, pen. cor. Pers. Sat. 1.
Men mutire nefas, nec clam, nec cū sero-
be nusquam. Flac. 1. In scrobibus cruor,
& largus Phlegetontis aperti. Vergil.
Georg. 2. Inferat aut scrobibus mandet
mutata subactis. Idem. Forstian & sero-
bibus quæ sint fastigia, quæras. Ait Ser-
uius, Nos scrobes genere dicimus ma-
sculino: nā Cicero in Oeconomicis sic
dicit, & Plaut. in Amph. Scrobes fodito
duplos sesagenos in dies. Licet Lucanus
dixerit li. 8. Exigua trepidus posuit sero-
be nobile corpus. Oui. Met. 7. Haud
pæcul egesta scrobibus tellure duabus. Ad-
dit Seruius, nam minor autem est auto-
ritas Lucani si contra artem. Sed auli-
quæso Priscianum li. 5. Alia uerò si sint
monosyllaba, feminina sint: ut ars, fors,
gens, scrobs, quod ex exemplis commu-
nis uidetur generis. Quint. Inst. 1. cap.
10. Funis cuius sit generis, tuniculus de
monstrat: ita scrobs, scrobiculus. acu.

SCROFA, pen. pro. Iuu. Sat. 12. Scrofa de-
dit lætis Phrygibus mirabile lumen. I-
dem 6. Atque eadem scrofa, Niobe for-
cundior alba. pen. flest.

SCRVPVLVM, pen. cor. Mart. 5. Flammatæ
que togæ scrupula tota decem. Idem 4.
Ergo nec argenti sex scrupula Sexticia
ne. antepe. acu.

SCRUPULUS, pen. cor. Ver. Aen. 6. Scrupea ruta lacu nigro, nemonumque tenebris. Stat. Theb. 9. Illum per ripas annoso scrupula limo, ante. acu.

SCRUPULUS, pen. prod. Auso. Aut quæ di ictis uaga per scruposa ruinis. Luca. 5. Scrupulisque angusta uocant, ubi litto- ra faxis. pen. fleet.

SCRUTATOR, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Et scrutare uiros, faciunt hi plura, sed illos. Ver. O- pusc. Non illi duce occultas, scrutabere causas. Luc. 2. Scrutariq; fretum, si quid merfisset arenis. Hor. Epi. 1. Arcanū ne- que tu scrutaberis ullius unqua. Flac. 2. Frater ago, frustra uacui scrutaris auer- ni. Ouid. Met. 1. 5. Incipui mentesque deum scrutantur in illis. Stat. Theb. 9. Scrutaturque manu galeas, & prona re- clinat. Luca. 9. Scrutatur uenas penitus squallentis arenæ. Idem 4. Merferit Af- syrij scrutator pallidus auri. Stat. Sylu. 3. Fluctuago nautas scrutatoresq; pro- fundi. Idem 3. Scrutamur penitus supe- rior hino pallor, & iræ. Clau. Inuia quis calidi scrutatus stagna profundi. Mant. Aequoribus memores, & quæ in scruta- bilis undæ, antepen. acuit. Cic. de Dom. Quorum libros, si qui sunt reconditi, non scrutor. Idem in Piso. L. Crassus spi- culis prope scrutans est Alpes. pen. fleet.

SCRUTA, pen. pro. Hor. Epi. 1. Vilia uen- dentem tunicato scruta popello. Scruta apud antores uocabulum rarum: proin- de non ualde cognitum, & capi uidetur pro rebus omnibus friuolis, & parui pre- tij. pen. fleet.

SCURILITAS, pen. cor. Mant. Scurilitas, nugæ, defidiosa quies. Idem. Perdito de studio Venetis de scurilitate. antep. acu.

SCUTICA, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Hic scutica, sunt quæ tortoribus annua præstant. Pers. Sat. 4. Atque hic quem strigiles scu- tica, & metus egit herilis. Auso. Virgea quod mollis scutica prætexit aluta. an- tep. acu.

SCUTULA, pen. cor. Mart. 8. Bessalem ad scutulam sexto pertuenimus anno. ante pen. acu. Iuuen. Sat. 2. Cærulea indutus scutulata, aut galbana rasa. pen. fleet.

SCUTUM, pen. cor. Ouid. Medea. Nascitur & gladios, scutaque miles habens. Idem

de Pont. 3. Scuta sedet galeæ gemmis ra- diantur, & auro. Idem 4. Parq; fere scu- ti uulnere nulla uacat. Idem Fast. 3. Ec- ce leui scutum uersum leniter arua. Idem 6. Iacta super galeas, sutaque lon- ga sonant. Mant. Scuta etiam, longasq; fudes, tentoria cutrus. Sil. 6. Quadrupe- dem planta fodiens, scutataque raptim. penul. fleet.

SEBINO, pen. pro. Mant. Sebinoque lacu procul usq; ad Tybridis amnen. pen. fleet.

SEBETOS, pen. prod. Stat. Syl. 1. Eubois, & pulchra tumeat Sebetos alūna. pen. fleet.

SECEDO, pen. pro. Oui. Met. 2. Scythia de- que suo iussit secedere cœtu. Idem 3. O- uinam a nostro secedere corpora posse. Idem de Tristi. 3. Nec quod secedam, lo- cus est custodia muri. Prop. 1. Non ta- men a uestro potui secedere lusu. Stat. Theb. 5. Secedam curis ira satus in aë- rursum. Iuuen. Sat. 3. Secessus ego uel pro Thyam propono suburræ. pen. acu. Ci- cer. in Cat. Quare secedant improbi, se- cernant se a bonis. pen. fleet.

SECCERNO, pen. pro. Oui. Met. 14. Secernū- calathis, uariasque coloribus herbis. I- dem 1. Et liquidū spisso secreuit ab æ- there cœlum. Hor. Ser. 1. Nec natura po- test iusto secernere iniquum. Cicero in Cat. Quare secedant improbi, secernā- se a bonis. Idem. Muro denique secernā- tur a bonis. Idem de Ora. Illud tertium genus a præceptis nostris secerueram. penul. acu.

SE, prod. Lucr. 6. Aerumnabile erat, quid ubi se quisque uidebat. Mantuan. Sese in uota ferunt, prece sollicitata frequen- ti.

SECLUSO, pen. pro. Verg. Aeneid. 1. Solui te corde metu Teucri secludite curas. I- dem 3. Digerit in numerum, atque an- tro seclusa relinquit. Stat. Theb. 3. Mu- giat insano penitus seclusus in antro. Cicero Tuscul. Deuium quoddam iter est, seclusum a concilio deorum. seclu- do. pen. fleet.

SECO, penul. corre. Stat. Syl. 1. Quasque Ty- rus niceas secat, & Sidonia rupes. Idem Theb. 1. Longæuum implicui regem, secuique tremantis. Idem 8. Ecce secat Zephyros, ingentem fraxinus iram. O- ui. Met. 1. Congeriem secuit, sectamque

in membra redegit. Idem. Parte secant
 zona, quinta est ardentior illis. Idem
 11. Puppe secabatur, longaeque erat utra
 que tellus. Idem de Trist. 1. Nunc quoque
 tua precor uasti fecet ostia ponti. Idem
 Met. 7. Iamque fretum Myrix Pegasea
 puppe secabant. Claud. Præda, cibus ui-
 tanda ceres, fratresque secare. Idem Ista-
 cidæ cælo innisire secuinus isto. Mart.
 5. Ut citò testiculos per acuta falce seca-
 ret. Idem 10. Iusserat, innabant pariter,
 fluctusque secabant. Verg. Georg. 3. Su-
 dor, & hirsuti secuerunt corpora uesperes.
 Idem Aen. 10. Subsidio Troiz, & campo
 salis æte secabant. Cic. Qu. de Per. Quo
 uiuo stanti collum gladio secuerit. Idem
 de Ora. Atque isti quidem causas in plu-
 ra genera secuerunt. pen. acu.
 S C T I I S, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Cuius con-
 che gumes quis tecum scitile porrum
 antepen. acu.
 S C R I T S, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Additis
 interea later, & secretus adulter. Idem,
 secretumque sibi nimium pirat hoc, a-
 mar hic se. Idem 2. Talia secreta calue-
 runt orgia cæda. Idem 1. Secreto cœna-
 uit auus, nunc sportula primo. Catul.
 Ut flos in sepris secretus nascitur hor-
 tis Sil. 15. Secretus ruri tristis abscon-
 dat annos. pen. flect.
 S C T I V S, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Filaque
 scitui numerata includere porri. penul-
 ti. flectit.
 S C V I T S, penul. cor. Catul. Secubitu
 charos mitter sperare nepotes. pen. acu.
 S C V I V M, pen. cor. Verg. Geor. 2. Multa ui-
 rum uolens durido secula uincit. Stat.
 Syl. 1. Nunc age fama prior notum per
 secula nomen. Idem 5. Secula uos certe
 taceamus, & obruta muka. antepen. acu.
 S C V N D S, pen. pro. Oui. Phyl. Quodq;
 foret uclis aura secunda queri. Idem Cy-
 dippe: Ille secundus erat, qui referebat
 eunti. Idem Met. 13. Quippe manu for-
 tes, nec sunt tibi Marte secundi. Mantu.
 Est thesaurus opum causas, ut sepe secu-
 das. Luc. 2. Exigit impacienque loci for-
 tuna secundi. Ver. Aen. 3. Rite secunda-
 runt usus, omneque leuarent. pen. acu.
 S C V R I S, pen. prod. Oui. de Pont. 3. Hæc
 tibi Amazonia est pro me sumenda secu-

ris. Idem 4. Colla boue niteos certe præbe-
 re securi. Luc. 2. Et caculo iacuit lepidus,
 nostrasque secures. Idem 3. In sua crede-
 bant redituras membra secures. Vergil.
 Georg. 3. Induitur, & cunctum securibus
 humida uina. penul. flect. Sil. 15. Mori so-
 curigera miscebat prælia dextra. Flac. 5.
 Vtque securigeras stimulauerit ira ta-
 teruat. Ouid. Met. 12. Antimachumque
 Helymumque, Securiferumque. antepen-
 acuit.
 S C V S, pen. prod. Ouid. Hiper. Secu-
 rumque quies alta per Argos erat. Idem
 Met. 1. Neve foret terris securior ar-
 duus æther. Idem 7. Quodque suam se-
 curus arat cremiona colonus. Idem de
 Pont. 4. Securus latius hoc non tamen
 esse sinunt. Iuue. Sat. 1. Securus licet Ae-
 neam, Ruculumque ferocem. Mant. Se-
 curus uitz, atque necis, rursusque reuer-
 sus. Mart. 1. Lambere securi dextram cõ-
 sucta magistri. Verg. Opus. Hic famis,
 hincque diem securus simulat illam. pe-
 nul. flect.
 S C V S, pen. cor. Verg. Aen. 8. Non secus,
 ac si quæ penitus ui terra dehiscens. Idem
 12. Non secus, ac neruo per nubem im-
 pulsa sagitta. Idem Geor. 1. Indulge or-
 dinibus, nec fecius omnis in unguem.
 Sil. 14. Haud secus Eridani stagnis, ri-
 pamve Caystri. Idem 6. Haud secus ac sta-
 bulis pro currrens ovia pastor. pen. acu.
 S D, cor. uocale sequenti. Stat. Syl. 1. Ire
 sed armatas multum sibi demere nires.
 Idem 2. Sperat, & amplexus, sed equarum
 spiritus arceat. Oui. Met. 43. Hæc eadem
 licet, & nobis laudare, sed illas. Idem 2.
 Poscebatur humus, sed itam est in uisce-
 ra terræ. Idem. Cuncta prius tentamen-
 ta, sed immedicabile uulnus. acui.
 S D, pen. cor. Ouid. Helena. Nec sedeo
 duris torus supercilijs. Idem. Flamma
 recens parua sparsa resedit aqua. Idem
 Met. 1. Ergo ubi marmoreo superi sede-
 re recessu. Idem. Fronte sedent nebulæ,
 rorant pennæque, sinuque. Idem 3. La-
 saque colla dabat retro, plagamque se-
 dere. Idem. Sederunt medio terra, fretu-
 que loco. Idem de Pont. 3. Scuta sedes
 galeæ geminis radientur & auro. Luc. 1.
 Subfedit dubius totam dum colligit iras.

Idem 20. Intrepidus tanti sedet securus
ab alro. Verg. Aen. 9. Pylumni Tinnus
sacra ualle sedebat. Cice. in An. Sedisti
in quatuordecim ordinibus. Idem de Or.
In folio sedens domi. Idem de D. Et Cę
cilia in sella sederet. antepen. acu.

SEDENTANVS, pen. pro. Sil. 3. Sedentana
cohors; quam Sucro rigentibus undis.
Sedentani populi sunt Hispanię prope
nouam Carthaginem; & Sucronem flu
uium. pen. flect.

SEDES, pen. pro. Oul. Met. 1. Areados huius
sedes, & inhospira testis tyranni. Idem
hęc domus, hęc sedes, hęc sunt penetra
lia magni. Idem. Dum potes, & solidis
etiam nunc sedibus affas. Idem 2. Sedi
bus hic addim, pro me cęnet altera cęlū.
Idem de Trist. 1. Sedibus in patrijs det
mibi posse mori. Stat. Syl. 1. Sedibus, &
uolucres uenit discedere natos. Ouid.
Met. 14. Sedibus Euboicam Hygię emer
sit in urbem. pen. acu.

SEDIU, pen. pro. Ver. Aen. 8. Potuli gra
mineoque uiros locat ipse sedili. Man.
Sancte precor iuuenis qui prima sedilia
cęli. Claud. Nil medium falsi complete
sedilia patris. pen. flect.

SEDITIO, pen. cor. Iuu. Sat. 5. Incipiunt
torquere domestica seditione. Oul. Met.
18. Seditioque recens, dubioque autore
furri. Sil. 1. Seditio atque ultero bel
lum surgebat ab hoste. Stat. Theb. 9. Sedi
tione maris nequit quā obstante ma
gistro. Idem 10. Seditioque frubor, sed frū
dens, & operta paramus. Idem 1. Seditio
ne uagis, tumulsiq; cęrentia regum. Ver.
Aen. 1. Seditio seuitq; animis ignobile
uolgu. Idem 14. Seditioque potēs genū
huius materna superbam. antepen. acuit.
Man. Ponsis cęntq; ipsam, quę sediti
tiosa columnę. pen. flect.

SEDIO, pen. pro. Oul. Met. 3. Dumque scim
sedare cupit, scis altera uenit. Idem de
Pont. 4. At eum longa dies sedauit un
guera mentis. Mantua. Scrabat & esurient
tenet sedatise locustę. Sil. 1. Sed ferro
languet amor sedare monendo. Lu
cre. 5. Et sedare sitim fluij, fonteq; uo
cabant. Stat. Theb. 4. Tuque prior, sed
non sedato pectore Tydeus. Idem Syl.
2. Hic finis tunc quatuor iam uulnera

sedas. Luc. 10. Rex puer imbellis popu
li sedauerat iras. Verg. Aeneid. 12. Olli
sedato respondit corde Latinus. penul
ti. flect. Cicero in Anto. Cum tanta ma
la florentissimę familię sedauit. Idem
Att. Sermunculum omnes aut retrin
xeris, aut sedaris.

SEDLITAS, pen. cor. Sil. 7. Deesse tuos la
tices hac sedulitate sentis. Ouid. Fast. 3.
Pauper sed multę sedulitatis anus. Idem
4. Et non sentient sedulitate labor. Hor.
epi. 1. Officioq; sedulitas opella foren
sis. Oul. Met. 10. Sedulitas erit apta tibi,
nec sentiet unquam. antepen. acu.

SEDEBNIS, pen. pro. Man. Seducens
agri locus est Alemanica propter. penu
acuit.

SEDUCTVS, pen. pro. Luc. 2. Pastorum se
ducta metu quę Gallica damna. Ouid.
Met. 1. Sine recens tellus, seductaque nu
per ab alto. pen. acu.

SEDLVS, pen. cor. Ouid. Ariad. Et leui
bus uictis sedula exeat anus. Idem. Lean
der. Meque per assuetas sedula ferret a
quas. Idem Fast. 4. Sedula sunt uiri con
tento brachia lassant. Idem 6. Te puer
& summa sedula nutrie ope. Idem de
Trist. 3. Sedulus occurrat nautę, dicta
que salute. Idem de Art. 1. Colliget in
mūda sedulus esset humo. antepen. acu.

SEGLVS, pen. cor. Ouid. Penel. Hat ibat
Simois, hic est Segeia tellus. antepenul
acuit.

SEGES, pen. cor. Ouid. Ariad. Corpūs ut
impulisse segetes aquilonibus horret. Idem
Met. 1. Nec tantum segetes, Minen
taque debita diues. Idem. Sternuntur se
getes, & deplorata colonis. Idem 2. Ma
teriamque sua præbet seges arida dam
no. Idem de Pont. 2. Mista tēnas segeti
crescere iappa solet. Vergil. Buc. Barba
tus has segetes, tenēq; discordat iues. Idem
Georg. 1. Virentis hinc campū
seges urit aponit. Claud. Arida ieiunę
seges inter lucet arida. Tibul. 2. Non se
ges est infra, non uinea culta, sed audax.
pen. acuit.

SEGNIPEDVS, pen. cor. Iuu. Sat. 7. Segni
pedes, dignique molam uersare nepotē.
antepen. acu.

SEGNITIES, pen. cor. Mantua. Ponere
segni

segniorem, surgit iam uespera flammis.
Idem. De ganea, de segnitie, de infami-
bus actis. Idem. Paupertas, & segnitie,
& inertia uitae. Idem. Segnitie igitur si
quis labentia recta. Idem. Segnitie gen-
tis nostrae gymnasata Martis. Sil. 9.
Ac. modò segnitie paulum inceperat
re, modò artes. Ver. Aen. 4. Tela sonant
humis, haud illo segnior ibat. Idem 9.
Procurbant, instat non segnius, ac tonat
ensem. Stat. Sil. 1. Dixerat, inueniunt po-
sitos iam segnior artus. Mant. Segnitie
ac timide posset fecisse putari. Sil. 8. Qui
que graui tempore limosis, segniter undis,
anteperacu.

SERANVS, penult. prod. Iuuen. Sat. 10. Cer-
ratumque bouem Seianus ducitur un-
co. Idem. Seianus deinde ex facie toto or-
be secunda. Idem. Tunc de Seiano secreta
hic murmura vulgi. penultima fleat.

SILVVS, penult. prod. Iuuen. Sat. 10. Sit
licet eximius ei haredus, siue Seleucus.
Mant. In Syriam ueniens percussit Seleu-
cia fertur. antepe. acuit. Seleucus penult.

SILIBRA, penult. prod. Martialis. 5. Satur-
nalic ligulam misisse selibra. Idem 8.
Post hunc in cotula rasa selibra data
est. Idem 9. Argenti hbram mittebas fa-
sta selibra est. mura & liquida iuuant
merum. Vide Peragro.

SILINVS, penult. prod. Luc. 8. Quo portu,
mitteque rates, recipite Salinus. Ver-
gil. Aeneid. 3. Teque datis linquo uen-
tis palmosa Selinus. Ait Seruius. Cui-
tas est iuxta Lilybeum abundans pal-
mis, quibus uescuntur. Vide de Situ Si-
ciliae. Sil. 14. Audax Hybla fauis, pal-
mis quoque onusta Selinis. pen. fleat.

SIMILVS, pen. cor. Oui. Phylli. Cornua cum
Iunx pleno semel orbe coissent. Idem.
Met. 1. Nam semel, & Satyros elulerat il-
la sequentes. Idem de Tristia. Fecit quos-
dam aspexit una semel. Martialis. Huic
perculsa foret, tota chimera semel. Idem
9. Nempe semel fuit generares Horat-
ius ut tres. Luc. 1. Ille semel ratos nun-
quam demitte honores. Horat. epist. 1.
Quo semel est imbuta, recens seruabit
odore. pen. acu.

SEMELE, pen. cor. Ouid. Met. 3. Esse Iouis
Semelem tu linguam ob iurgia soluit.

Idem Fast. 6. Lucus erat, dubium Seme-
le Stimelene uocetur. Idem Met. 3. Ipsa
que erat Beroe Semeles Epidauria nu-
trix. Stat. Theb. 2. Improbata uox Semele
uix dona nocentia collo. Mart. 5. Ille po-
test Semele dicere Ruffe patrem. Ouid.
Met. 5. Delius in coruo, proles Semeleia
capro. Idem 9. Neque tuo mortis proles
Semeleia Thyrsio. Stat. Thebaid. 10. Di-
gnior, en cinere Semeleaeque busta tene-
tur. pen. fleat. Semele. antepe. acu.

SEMENTINVS, pen. pro. Quid. Fast. 1. Nec
sementina est ulla reperta dies. pen. fle.

SEMBN, pen. prod. Sil. 14. Multa solo uir-
tus iam reddere semper at aris. Vergil.
Geo. 1. Quique nouas aliris non nullò
semine fruges. Idem. Incipe & ad me-
dias sementem extende pruinis. Luca.

1. Semina, quae populos semper mersare
potentes. Stat. Theb. 1. Exitiale genus
belli mihi semina sunt. Oui. Hippophi-
le. Seminibus iactis fegetes adollesce
rorum. Mant. Semina pomorum pedi-
bus conuersa, supinis. Idem. Semen Ale-
xandri, nec erit nisi Roma per orbem,
penult. fleat.

SEMESTER, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Semestri
uatum digitos circumligat auro. pe. ac.

SEMEVS, pen. pro. Hor. Sen. 1. Semes pi-
scis, tepidusque ligurieritis. Iuue. Sat. 5.
Semelum leporem atque aliquid de clu-
nibus apris. Stat. Theb. 2. Reliquias am-
plexa uirum, semesque nudis. Ver. Aen. 8.
Ossa super recubans antro semes, cruce
10. Ait Seruius. Semelum non dicimus,
sicut nec ensium, nam ensium facit, & co-
mesum, pen. fleat.

SAMINO, pen. cor. Ouid. Met. 15. Vna est
quae reparet, seque ipsa reseminat ales,
Ver. Aen. 6. Fronde mense nouo, quod
non sua seminat arbor. Luc. 2. Hic ali-
quo sine seminio breuiore creata est an-
tepe. acu. Cic. de Leg. 2. Nullius agricolae
culru huius iam diuina, quam poetae
uersu seminari potest.

SAMIS, pen. pro. Oui. de Art. 1. Semis ad-
huc animos erugo, & cura peculi. Idem
3. Cum iacet in dextrum semisupina la-
tus. Idem Epist. Thelea praesumit semi-
lopta manus. penult. fle. Claud. Nostra
Semiramiz timeant insignia turres.

Q9 4 Oui.

Ouid. Met. 4. Coſtilibus muris cluxiſſe Semiramis urbem. Idem 5. Inde Semiramio Palydemonia ſanguine cretum. Idem de Triſt. 5. Seminecem Ithygia reuocati ſolus ab una. Verg. Aen. 5. Seminecem liquit ſaxo, lacerumque uiator. Idem 8. Semihominis Caſi facies quā dira tenebar. Ouid. Met. 1. 2. Hæc inter Lapythas, & ſemihomines centauros. Querit Antonius Nebrſſ. lib. 5. ſemi homo, an ſem homo, quæ enim litera non pronūriatur, non ſcribitur. Semi ſequenti conſonante ſcribitur, etiam & h euphoniæ uſus ſcit hoc Vergil. ſemi hominis in proferendo, & ſemi hominis in carmine metiendo cura eſt. hæc Antonius Nebris: quod non proferur, non eſt ſcribendum. non ita præcipit Fabius. Inſtit. i. cap. de orthographia. ait ille, niſi aliter ubi conſuetudo obtinuerit. Stat. Theb. 4. Semineceſque lupos, ſciſſaque Mimalones urſas. Claud. Semiruræ turres, aulſque mœnia ſumant. Luce. 1. At nūc ſemirutis pendens quod mœnia tactis. Oui. Met. 2. Semifer interea diuinę ſtyris alumno. Idem 12. Semiferas alijs, dubitauit ſemina ſyluiſ. Flac. Celfaque ſemiferum contorquens frena luporum. Perſ. Sat. 5. Hæreat in ſtultis breuis ut ſemancia recti. Iuuen. Sat. 14. Semodio ſcobis hæc emenda ſeruulus unus. Oui. Met. 14. Semiuiſ & rectis ſubito mōlle ſeat in undis. Idem 5. Atque ibi ſemianimus uerba exetantia lingua. Idem 14. Semianimesque artus auidam condebat in alius. Idem 7. Semilacerque toro tentat conſurgere & inter. Ouid. Met. 12. Semicremiaque nouat repetitum ſtipite uulnus. Idem 14. Et leuibus guttis manantia ſemicaper Pan. Sil. 14. Semiamboſta rotat liquefactis ſaxa cauernis. Verg. Aen. 3. Famæſt Enceladi ſemiſtum fulmine corpus. Claud. Semicideis quacunque alta graderis in urbe. Ouid. Met. 1. Sunt mihi ſemidei, ſunt ruſtica pumina ſauni. Idem Faſt. 4. Ibunt ſemimares, & inania tympana cudent. Luce. 5. Aut rapidis canibus ſuccinctus ſemina riuus. Luc. 8. Semicaneſque deos, & ſiſtra iubentia luſtus. Oui. Penel. Semicſepulſa uirum curulis ſeruiuntur ara-

tris. Idem Faſt. 1. Semimaris flammis uiſcera libat onis. Idem 6. An tibi ſemi paſcer tunc mihi ſanctus ait. Idem 5. Semiuiſ, & ſlauri corpore miſtus equi. ex accenteum regulis ſingulis uocibus accentus ponito regulares.

SEMITA, pen. cor. Ver. Opus. Hoſpitiū, ſtuitiorum, aut ſemita nulla proſecto. Idem Aen. 1. Corripere uiam interea qua ſemita monſtrat. Idem 4. Caſtigant que moras operē omnes ſemita ſeruet. Idem 11. Urget utrunque latūs tenuis qua ſemita ducit. Sil. 15. Ardua ſaxoſa perducit ſemita eliuo. Mart. 4. Alta ſub urbani uincenda ſemita diui. Idem 6. Et modo quæ ſærat ſemica facta uia eſt. Idem 9. Rara per occultos ducebat ſemita calles. antepe. acu.

SEMPER, pen. prod. Ouid. Met. 1. Arbor eris certē, dixi, mea ſemper habebunt. Iuue. Sat. 1. Semper ego audior tantū nunquam ne reponam. Mart. Semper in humanos habet officiſus amicos. pen. acuit.

SEMPRONIA, pen. cor. Mart. 12. Hic ſitus eſt, hic ille tuus Sempronius, Ruſſus. ante pen. acuit.

SENATUS, pen. pro. Ouid. de Triſt. 2. Spectat, & ex magna parte ſenatus adeſt. Idem Met. 15. Iuſſa dei prudens poſt quā accipere ſenatus. Stat. Syl. 1. Vetere perpetuum populi, magnique ſenatus. Sil. 2. Triftia magnanlim portabat iuſſa ſenatus. Verg. Aen. 8. Vna omnes iuuenū primi, pauperque ſenatus. Ouid. Faſt. 1. Paſcebatque ſuas ipſe ſenator oues. Idem 3. Et ſaceret patrio rure ſenator opus. Mart. 12. Sexaginta terā, cum limina manent ſenator. Iuuen. Sat. 6. Nupta ſenatori comitata eſt Hippia ludum. penultima fleſcit.

SENECA, penul. cor. Iuuen. Sat. 5. A Seneca quæ Piſo bonus, quæ coſta ſolebat. Idem 8. Perditus & dubitet Senecam proferre Neroni. Martial. 8. Illi te Senecæ quod fuit ille ſuo. antepe. acu.

SENEO, pen. cor. Luc. 5. Nunc etiam ſenet, & trepido terrore repleta eſt. Oui. Met. 8. Conſequere caſa, paupereatemque ferendo. Stat. Sil. 3. Gandeat, & ſecum Tarpeia ſenelcere templa. ante penul. acuit. Cicero

Cicer. de Ora. Sensim, & sine sensu senescit ætas. pen. acu.

SENECTA, pen. pro. Oui. Met. 3. Tempora maturæ uisus longa senectæ. Ver. Aeneid. 12. Tangit huos animum spes tu nunc una senectæ. Idem 6. Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Iuu. Sat. 4. Prodigio par est in nobilitate senectus. Idem 5. Setinis cuius patriam, titulumque senectus. pen. acu.

SENEX, pen. cor. Vergi. Buc. Fortunatæ senex, ergo tua rura manebunt. Ouid. de Tristib. 2. Imperium regat hoc cum seniore senex. Idem. Præcepit lyrici Teia musa senis. Idem Met. 1. Deceptras senior potrexerat Inachus herbas. Idem 2. At senior post quam merces geminata sub illis. Idem 15. Mœnia quærenti sic senioribus unus. Vergilius Aeneid. 6. Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Idem 5. Tum senior tales reserebat pectore uoces. Aut Seruius, secus dum Varronem junior, & senior comparatiua sunt per diminutionem. Hinc est, Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Additum enim hoc est ad exprimendum quid sit senior. Idem Ouidius. Inter iuuenemque, senemque. Et re uera, non conuenit, hunc satis senem accipi, qui & uincere potest, & uno instanti taurum necare. Ergo senior non satis senex, sicut iunior non satis iuuenis, intra iuuenes: sicut pauperior intra pauperes. dicit autem hoc Varro in libris ad Ciceronem. Idem Aeneid. 6. Iam senior: aut pro positio posuit, aut ut diximus, senior est uirens senex: quam rem a Varrone tractatam confirmat etiam Plinius. Hæc Seruius. At uide Val lam lib. elegiarum primo, cap. de comparatio.

SENIUS, penultima producta. Ouid. de Tristibus 3. Rugaque in antiqua fronte senilis erit. Idem de Pont. 1. Iamque meos uultus ruga senilis erat. Idem Metamorpho. 7. Iam propior letho, festusque senilibus annis. Idem Faistor. 5. Inque suo prærio ruga senilis erat. Manuian. Ipsa quoque est membris egressa senilibus umbra. penultima sicut.

SENIUM, penultima corre. Vergilius Aeneid. 12. Ante omnes senio confectus ad æthera uoces. Claud. Confectus senio, morbis, stupisque solutus. Mant. Conditio senij, quod nunc subit omnium egeos. antepe. acu.

SENONES, pen. cor. Luc. 1. Nos primi Senonum motus, Cymbriumque furentem. Sil. 6. Allia, & infandi Senones, capta recursat. antepe. acu.

SENSIFER, pen. cor. Luc. 3. Sensiferos motus quæ didit prima per artus. Idem. Sensiferos motus quædam quæ mente uolunt. antepe. acu.

SENSILIS, Lucr. 2. Ex insensilibus tamen omnia consistere. Idem. Deinde ex sensilibus, qui sensibile posse creari. Idem. Ex insensilibus, quod dico, animalia gigni. antepe. acu.

SENTENTIA, penult. cor. Hor. Serm. Virginitate esto, inquit, sententia dia Catonis. Ouid. Met. 1. Quas meruere patris, sic stat sententia, pœnas. Vergi. Aen. 1. Pollicitus, quæ te genitor sententia uertit. Idem. Magnanimum Aeneam, neque me sententia uertit. antepe. acu.

SENTINA, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Tunc sentina grauis, tunc summis uertitur aer. Mant. Depressi subito cum iam sentina dehiscit. pen. sicut.

SENTIO, pen. cor. Oui. Met. 1. Senferat hoc olim magnæ matrona tonantis. Idem 12. Senferunt undæ latitans ego rupe, metue. Luca. 1. Sensimus infuso lympharum rore superne. Idem 3. Et uelut ante actum tempore sensimus ægri. Idem. 4. Particulam uenti sentire, & frigoris eius. Idem 6. Sentinus, sentimus item transire per aurum. Cicero in Anto. Quidam morbo aliquo, & sensus stupore suauitate tibi non sentiunt. Idem pro Plancio. Hic quod cum ceteris animo sentiebat. Idem pro Dom. De quibus habeo ipse quid sentiam. Lucr. 3. Sensibus, introituque suo perumpere corpus. antepe. acu.

SENTIS, pen. pro. Ver. Buc. Ecl. In cultrique rubens pædebit sentibus uia. Lucr. 5. Sentibus obducant, ni uis humana resistat. pen. acu.

SEPARO, pen. cor. Auso. Separor unus ego, sed partem sumo minorem. Claud. Separat

- Separat, & soli famulabitur Africa Roma. Lunge. Sat. 6. Ceperat, & factio requie
separare lacerto. Idem. 15. Villa aliena si-
bi credat mala separar, hæc nos. Ouid.
Leander. Quid mihi quod lato non se-
paror æquore prodest. Idem. Met. 1. Sepa-
rat Aonia. Aetris phœcis; ab ævis. Idem.
3. Quoque magis doleam, non nos ma-
re separar ingens. Idem in Ibi. Quam
vetus accensa separat, ira pyra. Cicero
Epist. 67. Qui omnes a perpetuis suis bi-
storijs ea, quæ dixi bella separauerunt.
Idem contra Rul. Cùm illa duo maria
pertenni discrimine separantur, antepe-
acuit.
- SEPELI** O, pen. cor. Ouid. Heroi. Et sepeli
lachrymis perfusa fidelibus ossa. Pers.
Sat. 4. Iam pridem hunc sepeli, tu restas,
perge, racebo. Stat. Theb. 11. Thebanos
sepelire licet, hic oras, humique, Luct. 6.
Inque alijs alium populum sepelire su-
rum Idem. 5. Viua uidens tuiuo sepeliet mi-
scera bullo. Mant. Sic sua piscator sepe-
lisse piacula Petrus. Idem. Vsq. suo de-
mum elisum sepeliuit amorem. Idem.
Trafulit, & lugens cumulo sepeliuit
auito. Cicero de Leg. Mortuum in urbe
no sepel. 40. Idem pro Flacc. Qui nos in
complexu coniugum ueststrarum truci-
dos incendio patris sepelire conatus est,
antepe. acu.
- SEPE** S, pen. pro. Qui. Met. 1. Vt facibus se-
pes ardent, quas forte uiator. Idem. Fast.
3. Licia dependent longas velantia se-
pes. Verg. Luc. Hinc tibi, quæ semper ui-
cino ab limite sepes. Idem Geo. 2. Texe-
dæ sepes etiam, & pecus omne tenendû.
Idem Buc. Sepibus in nostris parua in-
teroscida mala. Stat. Theb. 2. In leuam
pronanixus sepe Inachus vna. Idem Syl.
5. Sepit opes mox in varias mutata no-
paris. penult. acu. Cicero in Ant. Anto-
nius Mutinam operibus, munitionibus
que sepit. Idem Ant. nulla lex est, quæ
non ipsa se sepiat. Idem in Ant. forum
sepitur.
- SEPIA** pen. cor. Pers. Sat. 3. uigra, quod in
fusa vanescat sepia lymphæ. Fla. 2. Sepias
atcollit tondentes pabula magnes. ante
penult. acuit.
- SEPO** N O, pen. pro. Luca. 5. Iam castris in sta-
re suis seponere tutû. pen. flect. Cicero in
Or. nullû sibi ad eâ rem tēpus ipsi sepo-
nere. Idem de Ora. Græci seponerunt a
ceteris ditioribus eam partem dicendi.
pen. flect. Mart. 1. Quæ tam seposita est,
quæ gens tam barbaræ. Cælia. Syl. 8. Ac
quos ipsius mētis seposita. Lysen. Stat. Syl.
2. Non tibi sepositas infelix stranguat
arca, antepe. acu.
- SEPTIMIVS**, pen. cor. Lu. 7. Septimius qui,
ph. superû pudor, ara fœtelles ante pac.
SEPTIMVS, pen. cor. Ven. Geo. 1. Septima
post decimâ selix, & ponere vites. Ouid.
Leander. Septima nos agitur spatium mi-
hi longius anno. Mart. 10. Septima iam
philetos tibi condidit vxor in agro. Lu-
ca. 8. in vada decurrit. Pelsula septimus
amnis. antepe. acu.
- SEPTENVS**, pen. pro. Flacc. 2. Axe nitet ser-
pens, septenosque implicat ignes. Mar. 8.
Septenos pariter credas assuere mon-
tes. Verg. Aen. 10. Progenies septem nu-
mero septemque tela. penult. flect.
- SEPTEMBER**, pen. pro. Hor. Epist. 1. An-
columnem tibi me prestant septembris
horæ. penult. acu.
- SEPTENTRIO**, pen. cor. Ver. Geo. 3. talis hy-
perbæo septem. subiectiones. T me-
lis est pro septentriones. antepe. acu.
- SEPTIMFLVS**, pen. cor. Ou. Me. 1. Sic vbi
deseruit madidos sepestiosus agros. an-
tepenult. acu.
- SEPTITIANVS**, penult. pro. Mart. 8. Libra
sunt quinto septitiane quidē. Idem. 11. Et
quali per factû Septitiane refert. pe. flect.
- SEPVLCRV** M, pen. pro. Luc. 3. Tollere, &
accenso furialis stare sepulchro. Idem. 1.
Agricolæ fracto Marium frigere sepul-
chro. Ver. Geo. 1. Gaudiaque effossis mi-
rabitur ossa sepulchris. Qui. Phy. Infri-
bere meo causa iuidiosa sepulchro. Idem
Met. 2. Noctē, dieque uocant, æternun-
turque sepulchrum. pen. acu. Mant. 2. 43
sepulchralis pallor confecerat ara. Qui.
Met. 8. Ante sepulchrales infelix astitit
aras. penult. flect. Vide, Inchoo.
- SEPVLTVS**, penult. pro. Ouid. de Pont. 1.
Vosque quibus perij, tunc cùm mea si-
ma sepulta est. Idem. Met. 15. Cætera se-
ponas terræ de parte sepulta. Ver. Aen.
6. Portitor ille charon hi, quos uelit vn-
da

da sepulci. Idem Inuadunt vibreri somno, minoque sepulcrum. penul. acu.

SERVANA, pen. cor. Luc. 1. optima gēs flexis in gyrū sequāna prenis. Mart. 4. Hāc tibi sequantur pinguem cetricis alumnā. Man. sequana proripitur celerique druentia cursu. antepenul. acu.

SERVUS TER, pen. pro. Ver. Aen. 11. His sanos pepigere dies, & pare sequestra. Stat. The. 2. Plena minis nec sceptrā fide, nec pace sequestra. pen. acu.

SERVO, pen. cor. Ovi. Phyll. Non tibi si dices philli sequendos eram. Idem Phedra. Quā licet, & sequitur, pudor est mihi scendū amorī. Idem Met. 1. te sequeretur confusus, & me quoq; pōtus haberet. Idem. Quā sit, vī illa patrem sequitur, sequiturque sorores. Mart. 6. Dogmata sic sequeris, saluus vī esse velis. Ver. Buc. Torva leuā lupum sequitur lupus ipse capellas. Luc. Pompeium sequimur, nec si fortuna fauebit. Stat. Theb. 7. spirat adhuc, pinguisq; meo, tu porō sequeris. Ver. Aen. 8. Miscebant operi, flāmisque sequacibus iras. Idem. 7. Ionioque mari maleque sequacibus vndis. penul. acu.

Oul. de Trist. 1. Debuī, est vultus curba secuta tuos. Luca. 2. Excedit medicina modum, hīmūmq; secuta. Idem. Inrepidus tanti sediq; secutus ab alto. Stat. Syl. 3. Quæque secuturam religens post terga faselon. penul. fleet. Citero, in Or. Oratio, ita flexibilis, vī se sequatur, quocunque torqueas. Idem de Arch. poena, namque sequeretur, illud scelus.

SERVA, pen. cor. Oul. instrumētum. Iuu. Sat. 6. Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos. Mart. 10. Ferrea perpetua claustra tuere sera. penul. acu.

SERVANVS, pen. pro. Clau. Sudabatque graui consul seranus aratro. Iuu. Sat. 10. Seranus deinde ex facie toto orbe secūda. Verg. Aen. 6. Fabricium, uel te sulco serane serentem. Sli. 6. Seranus clarum nomen tua regule proles. penul. fleet.

SERAPIS, penul. pro. Mart. 11. Vincēbant, ne quæ turba serapin acat. penul. fleet.

SERVVS, pen. pro. Luca. 4. Dixerat, at Cefar facilis vulgusq; serenus. Idem. 1. Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno.

Oul. Mec. 1. Est via sublimis cælo manila festa sereno. Idem Fasti. 3. Proius ex illa parte serenus erat. Vergil. Aenoid. 51. Expectata dies aderat, nouatque serena. Pers. Sat. 1. Hic neque more probovideas, nec voce serena. Sil. 1. 2. Læta serenati facies aperitur olympi. Sil. 3. Donna serenata veleras solēna Phæbo. Stat. Syl. 1. Force serenati, quā stat plaga lætæ cæli. penul. fleet.

SERASVS, pen. pro. Vergil. Aenoid. 5. Ingenticque manu malum de nape Serich. Ser. 10. 2. vs; pen. cor. Iuu. Sat. 6. Sullinoniam Sergiolus iam reddere guttur. antepenul. acu.

SERISCVS, penul. cor. Prop. 4. Te modo munito sericus hostis equo. Claud. Parte alia spumis spūnatæ in serica serina. Stat. Syl. 31. Expediuntque comas, & serica pectore ponunt. Mart. 9. Nec dentes aliter, quā serici nocte reponas. Idem. 11. De Paleriniis dominx, quod serica prelis. Idem. Nec vili prima vellet Tusco serica uico. antepenul. acuit.

SERIES, pen. cor. Claud. Clementorū series, sedesque patrum. Stat. Syl. prima. Si rerū series, annūque reuertitur ætas. Ouid. de Tristibus. 4. Si tanti series sit tibi nota mali. Stat. Theb. 3. Exule, te series orbatum excise domorum. Idem 5. Ex in magnanimū series antiqua parentum. Mart. 8. Hæc series, & nos cum posteritate sub orcum. antepenul. acuit.

SERIOLE, pen. cor. Pers. Sat. 4. Seriole veteris metuens deradere limum. antepenul. acuit.

SERINTHIA, pen. cor. Ovi. de Trist. 1. In de leui vento Serinthia littora parate. pen. acu.

SERIS, penul. pro. Stat. Syl. 4. Non dum Arabes, seresque rogant, nondum omnis honorem. Luc. 1. Sub iuga iam seres, iam barbarus istat Araxes. pen. acu.

SERIPHON, pen. pro. Ovi. Me. 8. Florētem que Cythū. Scyrō, planāq; Seriphō. Iuu. Sat. 6. cōigit, & parua tandē caruisse Seriphon. Idem. 10. vī Gyazæ clausus scopulis, paruaque Seriphō. penul. acu.

SERIVS, pen. cor. Ho. Ser. 1. Sed tamē amoto quæramus

- succo saturo prescribitur altis. Iuue. Sat. 7. Corpus eger satur est, cum dicit Horatius ohe. Mart. Iuppiter anibrosia satur est, & nectare uiuit. antepen. acu. Oui. Laodomia. Scilicet ipsa geram saturam murice uestes. Idem. Met. 10. Verrit humum Titio saturataque murice palla. Mart. 7. Non quicunque capit saturas murice uestes. Cicero de Nat. Saturnus appellatus, quod saturetur. Idem pro Domo. Saturavi etiam perfidiam, & scelus perditorum. Idem in Ant. Antonius saturavit se sanguine ciuium. antepen. acuit.
- SATVS**, pen. cor. Oui. Briss. Laerteque satur, per quos comitata redirem. Idem Met. 11. Asile saram, prodest, an obest, quoque gloria multis. Idem 14. Quo satur ait quo tenuit repetita Latinus. Mant. Exarabo genitore satum saracena colebat. Flac. 1. Alciden Scheleno ipse satur, tamen aspera regum. pen. acu.
- SAVL**, pro. Mant. Dum Saul esset adhuc iuuenis fuit, & noua postquam. Idem. Ut Saul, & David nunquam sine nomine sunt. Idem. Quem festur coluisse Nabal, quo tempore Saulus. Vide Abram.
- SAUROMATES**, pen. cor. Ouid. de Trist. 3. Scridula Sauromates plaustra bubulcus agr. Idem. Sauromatae cingunt fera ges, bestique, Getæque. Idem 5. Inter Sauromates ingeniosus eram. Iuue. Sat. 2. Vltima Sauromatas sugere hinc liber, & glaciæ. Mant. Sauromatae gens cruda oculis imitatur lacertos. antep. acu.
- SAVIO**, pen. cor. Luc. 7. Cum tenuit quæ ro fauciauit sanguine ferrum. Ver. Aen. 12. Saucius illa graui uenantum uulnere pectus. Oui. Heroi. Fertur & a nostro saucius ille fuit. Cicero Att. Ille quam brutus noster sauciauit. Idem in Verr. Ipse Rubrius in turba sauciauit. antepen. acuit.
- SAVONIA**, pen. cor. Mant. Saxonix imperio gentem pressurus acerbam. antepen. acuit.
- SAXIFICVS**, pen. cor. Luc. 9. In quo saxificam iussit spectare Medusam. Mant. Aspice, saxificæ crudelius ore Medusæ. Idem. Vidit saxificæ colubros impune Medusæ. antepen. acu.
- SAXEVS**, pen. cor. Luc. 7. Saxea conspicimus, tum portas proper athena. Ait Suius Aen. 1. ibi. Miscet agens talis nemora inter frondea turbam. Frondea pro frondosis posuit: plerumque enim dum uarietati fludent poetæ, mutant proprietatem. Nani frondeum est totum de frondibus, ut totus: frondulos uero est latus. Licer enim abundet frondibus, non tamen est de frondibus totus, ut saxus, & saxosus. antepen. acuit.
- SCABER**, pen. cor. Ver. Geor. 1. Ettophus scaber, & nigris exosa chelydris. Ouid. de Arte. 3. Cui digiti pingues, & scaber unguis erit. Idem Met. 8. Labra in cana situ, scabrique rubigine dentes. penule. acu. Mant. Scabriticque animi fluuiatibus abluunt undas. antepen. acuit.
- SCABIES**, pen. cor. Iuuen. Sat. 5. Tum scabie sueue malis, quod in agere rodit. Idem 2. Vnius scabie cadit, & porrigine porci. Hor. de Art. Ut mala quem scabies, aut morbus regius urget. Claud. Iam scabie laceras demisse fardibus aures. Verg. Geor. 3. Molle pecus scabiemque ferat, turpeque podagras. Idem. Turpis oues tentat scabies, ubi frigidus imber. Idem 1. Exesa inueniat scabra rubigine pila. Ait Seruius Geor. 1. Scabra rubigine, id est asper: unde & scabies dicitur a corporis asperitate. Mart. 11. Sed prohibet scabies, ingeniumque uetus. antepen. acu.
- SCAEVOLA**, pe. cor. Mart. 1. Dicebis nondum Scenola factus eques. Idem. Aut uide, aut decies Scæuola reddere deis. Manil. 1. Toti acies pomis, necnon & Scæuola trunco. antepen. acuit.
- SCALAE**, pen. pro. Oui. Met. 14. Induerat scalas, lecturum poma putares. Iuuen. Sat. 7. Figantur uirides scararum gloria palmæ. Sil. 13. Dat signum, atque alacer scalis ascendere muros. Ver. Aen. 9. Quæ runt pars aditum, & scalis ascendere muros. Idem. Rescindit uallum, & scalas in mœnia poscit. Idem 15. Scalæ improviso subitusque apparuit omnes. Scalæ, scararum numero capiunt pluralia, ait Quintilianus Inst. 1. cap. 10. ibi. Scala tamen & scopæ, contraque, hordeæ, & musta, non alio uictiosa sunt, quam quod pluralia singulari-

- singulariter, & singularia pluraliter effertur. Scalg. pen. acu.
- SCANDO**, pen. pro. Luc. 9. Scandere Pompeium, quàm frangere colla Iugurthæ. Cic. de Sen. Cum alij malos scandant, alij per foros cursent.
- SCAPHIVM**, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Et ritè scaphiū politis cūm sumitur annis. Lucre. 6. in scaphis, lapis hic magnos cū subditus esset. Mart. in scaphium moræ Sardanapale tuæ. antepe. acu.
- SCAPVLA**, pen. cor. Mart. In scapulas natū, natum subsistere in umbra. Idē. Surgit & infans scapulas atcollit in alas. Clau. Gratia, qua miseri scapulas turba bimur arte. Manil. 3. Sub cancro est laterū regnum, scapulæq; leoni. Iuue. Sat. 9. Quid dicā scapulis seruatorū mense Decembris. Hor. de Art. Cōueniunt tenues scapulis analestibus altis. antepe. acuit.
- SCARABEVS**, pen. pro. Auso. Non caper, aut aries, sed scarabeus erit. pen. flect.
- SCARVS**, pen. cor. Mart. 13. Hic Scarus æquoreis qui uenie obelus in undis. Hora. Ser. 2. Nec Scarus, aut poterit peregrina iuuare Lagois. pen. acu.
- SCATEBRA**, pen. cor. Ver. Geog. 1. Saxa ciet, scatebrisq; arētia temperat arua. Flac. 10. Dicite ubi scatebris per summa catumina labens. Idem. Sit dens scatebras minyx periere liquentes. antepen. acuit muta & liquida. Vide Peragro.
- SCATRO**, pen. cor. Lucr. 5. Et partim plano scatere, atque erumpere flumen. Idē. Largissimum fontem scatere, atque erumpere flumen. Idem. Qui scatet, & falsas circum se dimouet undas. Idem. Et scatere illa foras in stupam semina, quæ cum. Cic. Tusc. Fontes scatere. antepe. acu.
- SCAPTENSULA**, penul. cor. Lucre. 6. quales expiit scaptensula subter odores. antepenul. acu.
- SCATINIA**, pen. cor. Iuue. Sat. 2. Ante omnes debet Scatinia respice primum. Auso. Scatinium metuens non metuit Titiā. antepe. acu.
- SCAVVS**, pen. prod. Hor. Ser. 1. Balbutit Scaurū prauis fultū male talis. pen. acu.
- SCELVS**, pen. cor. Oui. Phyllis: Vnum in me scelus est, quod te scelerate, recepi. Idem. Sed scelus hoc meriti pondus, & insar habet. Idem. Met. 2. Non scelus inuenies, quod enim scelus et hoc in illo. Idem. Fast. 6. Si scelus est, in me commissi pēna redundet. Idē. Pont. 1. Omnia at in magnos culpa deos scelus est. Hora. Ser. 2. Matrem nil faciet sceleris pia dextera mirum. penul. acuit. Stat. Thebaid. Cernitis aut auidas Bacchum scelerare parentes. Idem 9. Infantis pueri sceleratæ sanguine dextram. Verg. Aen. 3. Parce pia scelerare manus, nūc me tibi Troia. At Seruius. Et est sermo Plautinus; quo hodie non utimur. Ouid. Met. 11. A me causa data est, ego sum sceleratior illo. antepe. acu. Ouid. de Trist. 2. Si non Europen frater sceleratus amasset. Mart. 1. Vicerat antiquæ sceleratus crimina famæ. Idem. Viueret implicui. cum scelerata lues. Vergil. Aen. 12. Immolat & pœnam scelerato, & sanguine sumit. penul. flect.
- SCHEMA**, pen. pro. Mart. 3. Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam.
- SCHOLA**, pen. cor. Mart. 2. Si schola damnatur fora litibus omnia feruent. Auso. Vex falsas lites quas schola uestra facit. penul. acu.
- SCHENOBATES**, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Augur, schenobates, medicus, magus omnia nouit. antepe. acu.
- SCENA**, pen. pro. Ver. Geo. 3. Vel scena ne uerūs discedat fontibus, utque. Idē. Aenei. 1. Aequora cuncta silent, tum syluis scena corulcis. Idem. Rupibus excidit scenis decora alra fururis. Auso. Protulit in scenā, quot dogmata fabellarū. Lucret. 4. Scenalem speciem patrum, matrumque deorumq; pen. flect. Mart. 9. Et solatantum scenicus arte feror. Ouid. de Trist. 2. Scenica uidiisti lætus adulteria. Mart. Scenica dicentem populi, tu corda mouebas antepe. acu.
- SCETRIFER**, pen. cor. Oui. Fast. 6. Scepteriferas serui tēpla dedisse manus. Luc. 5. Scepterifero parere iubæ, prohi tristitia fata. antepe. acu.
- SCIO**, pen. cor. Pers. Sat. 1. Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter. Idem 4. Scis etenim iustum gemina suspendere laute. Stat. Syl. 1. Scis ut, maior ais, nulla

- mibi dextera segnis. Verg. Aen. 12. Scis ut te cunctis unam quæcunque Latinæ Idem. Dardanium Aeneam, generumque ascuerit ultro. Idem 12. Dardaniū Aeneam, generumque ascuerit urbi. Ouid. Met. 1. Et uiolenta fuit, scires ē sanguine natam. Idem de Tristib. 2. Vn de nisi indicio magni sciremus Homeri. Hor. de Art. Scimus, & hanc ueniam, petimusque, damusque uicissim. Mart. 1. Non dum scitis, ait, mortem non posse negare. Idem 9. Si scio, dispeream, quis sit Athenagoras. Lucr. 5. Nec dum res igni scibant tractare, neque uti. Idem. Moribus inter se scibant, nec legibus uti. Mant. Scire onus, blandoque loquēs humaniter ore. Idē. Scimus & inuiti dura illa audiuius arma. Cic. Att. Sed scire certū uelim. Idem. Primum illud te scire uolo. Idē. Sed non uenerat, quod sciam. Idem de Ora. Nihil certum sciri. Idē de Fin. Oēs qui Latine sciūt. pe. ac.
- SCILICET**, pen. cor. Oui. Phyllis. Scilicet ut quanuis ueniam dotata, repellar. Idē Met. 2. Scilicet ut nostrum genitum te sanguine credas. Idem. Scilicet hoc etiā restabat adultera, dixit. Idem de Pont. 1. Scilicet incipiam lima mordacis uti. Idem de Tristib. 2. Scilicet ut uisus repetit gladiator arena. Stat. Sylu. 1. Scilicet hic illi meditantur pondera mores. Idē 2. Scilicet infausa Lachesis cunabula dextra, antepe. acu.
- SCINIS**, pen. cor. Oui. Phyllis. Et Scinis, & tauri mistica forma uiri, & ita legit Ascensius. pen. acu.
- SCINDO**, pen. pro. Stat. Syl. 3. Gaudia florentesque manu scidit Atropos annos. Stat. Theb. 8. Scinditur, & furix rapuerunt licia parcis. Lucr. 6. Quam cū percidit ex templo cadit igneus ille. Idem Ergoferuidus hic nubem cū percidit, atram. Cic. Att. Nec scindam ipse dolorem meum. Idem. Ego ita egi, ut nō scinderem penulam. pen. acu.
- SCIPHYUS**, pen. cor. Verg. Aeneid. 8. Et factus impleuit dextrā scyphus ocius omnes. Tibul. 1. Faginus affabat cū scyphus ante dapes. Martia. 8. Hic scyphus est, in quo miseri iussit amicis, antepe. nul. acuit.
- SCIPPIO**, pen. cor. Mant. Hercule ludentes, & de Scipione Larini. Stat. Syl. 3. Quique tenet scuis genitorem Scipio Pænis. Sil. 4. Scipio Phocæis sese referebat ab oris. Idem 9. Scipio nec Pænum quāquam est ereptus opimæ. Idem. Maiors Scipiadæ mutans Tritonida Pæno. Idem 16. Scipio contorquens hastam cu done cremantes. Mart. 2. Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet. Luc. 2. Scipio Lucenæ quāquam fortissima pubes. antepen. acu.
- SCYROS**, pen. pro. Oui. Met. 7. Florentemque Cythone, Scyron, planamq; Seriphō. pen. se. Ver. Aen. 2. Armiger Autumedō una oīs Scyria pubes. Ouid. de Art. Scyras Aemonio iuncta puella uiro. Idem. Ignara tetigi Scyria mœbra manu. Stat. Achill. 2. Nec minus egressæ thalamis, Scyriades ibant. antepen. acu.
- SCYTHIA**, pen. cor. Flac. 1. Da Scythiā, Phasimq; mihi, tuq; innuba Pallas. Oui. Met. 2. 1. Proxima sunt Zephyro Scythiam, septemq; triones. Idē de Tristib. 1. Deniq; quod proprio, Scythia est, quo mittitur inquam. Ver. Geo. 1. Mundus & ad Scythiā, Ripheasq; arduus arcus. Oui. Fast. 4. Me miserū Scythico quaprocul illa solo est. Idem de Pont. 1. Inq; locū Scythio uacū mutabor ab arcu. Idē. Nos satis est iter glacis, Scythicasq; sagittas. Idē Met. 14. Quæq; eolunt Scythica stagnū nemorale Dianæ. Mart. 1. Qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus. Flac. 1. Sed nō & Scythici genitor discrimine nati. antepe. acu. Oui. Met. 15. Exerere artes Scythides memorantur easdem. penul. fleēt.
- SCITOR**, pen. pro. Ouid. Met. 1. Si mō fere animus, gradere, & scitabere ab ipso. Idē 2. Sæpe deos, cāmque uix scitantibus, inquit. Idē. Consequitur pennis, scitetur, ut oia cornix. Idē Fast. 4. Da dea, quā sciter doctas Cybeleia nepes. Idē Met. 2. Mercuriū, nomenque dei scitari er ausa est. Ver. Aen. 1. Tum uerō ardemus scitari, & querere causas. Hor. Epi. 1. Scitari licet ex ipso quodecunque refers dic. Oui. Met. 1. 1. Quid ueniat cognouit, cum scitatur, at illa. Cice. in Ora. Sentiebam non te id scitari qualem. penul. fleēt.

SCOPUS, seu scobis, pen. cor. Iuu. Sat. 14. Se-
modio scobis, hæc emendat seruulus u-
nus. Hor. Sermo. 2. Vilibus in scopis, in-
mappis, in scobe quantus.

SCYTALIS, pen. cor. Luc. 9. In scytale spar-
sis etiam nunc sola pruinat. antepe. acu.

SCOPYLVS, pen. cor. Oui. de Trist. 1. Sed
scopulis ponti quos hæc debet ora fini-
stri. Ver. Aen. 3. Non scopuli, rupesq; ca-
uæ abiecta retardat. Idem Aen. 11. Suppli-
cia, & scopulos lacrymosis uocibus im-
plet. Luc. 3. Phocæicas Amphisa manus,
scopulasaq; Cyrrha. Sil. 7. Qua nemoro-
sa iuga, & scopulosi uertice colles. Luca.
2. Hinc, illinc montes, scopulose rupis
aperto. Stat. Achil. 1. Arniigeri tritones
eunt, scopulosaq; core. pen. fle. Luca. 4.
Rupis ab Illyricis scopulis, nec prima,
nec illa. Mart. 1. Repserunt scopuli, mirā
daque sylua cucurrit. antepe. acu.

SCOPÆ, pen. prod. Mart. 13. In precio sco-
pas testatur palma fuisse. Hor. Ser. 2. Vi-
libus in scopis, in mappis, in scobe, quā-
tus. pen. acu. Vide Scalz.

SCORPIVS, pen. cor. Oui. Fast. 5. Scorpion
immisit tellus fuit impetus illi. Ver. Ge-
or. 1. Scorpis, & cæli iusta plus parte re-
linquit. Idem in Opus. Scorpis, at sagietti
ser, æquoreique capri frons. antepe. acu.

SCORTATOR, pen. pro. Hor. Ser. 2. Laudat-
or, scortator erit, caute te roget, ultro. pe-
nul. flect.

SCOLON, pen. pro. Stat. Theb. 7. Qui sco-
lon, densamque iugis eteo nec iniquis.
pen. acu.

SCORIA, pen. cor. Ver. Opus. Sordidus, &
scoria patior tabescent talis. antepe. acu.

SCOTIA, pen. cor. Mant. Anglia cōuentus
tot habet, tot Scoria tellus. antepe. acu.

SCOTVS, pen. prod. Claud. Edomuit scoto
uago mucrone senectus. Idem. Scoto-
rum cunulos fleuit glacialis hybernæ.
pen. flect. Idem. Scotica ne pictum tre-
meret, ne liitore toro. antepe. acu.

SCRIBO, pen. pro. Claud. Scribat alis, scri-
bat famæ contemptor Orontes. Hor. de
Art. Idcirco ne uager scribamque licen-
ter an omnes. Idem Ser. 1. Ex uoto lari-
bus quærebat scriba quod esset. Idem Epi-
sto. 2. Scribimus indocti, doctiq; poema-
ta passim. Mart. 1. Scriberet hesterni pa-

tri cum luce salute. Verg. Aen. 7. Et tua
Dardanijs transferibi scepra colonis.
Mart. 10. Scribere te, quæ uix intelligat
ipse modestus. Hor. Scribe decemnerio,
non est satis, adde cicute. Idem. Distantis
quod tu nūquam rescribere possis. Oui.
Penel. Nil mihi rescribas, attamen ipse
ueni. Lucr. 3. Pictores itaq; & scriptorū
secla priora. Cic. Att. Pridie scripseram
eas literas. Idem pro Arch. Cū litteræ
scripsisset nullam. pen. flect.

SCRIBONIA, pen. cor. Prop. 4. Nec te dul-
ce caput mater Scribonia læti. antepe. acu.

SCRINIUM, pen. cor. Hor. Ser. 1. Iam satis
ne me Crispini serinia lippi. Mant. Ser-
inia percurras ueterum sacraria patrum,
Oui. de Trist. 1. Contigerisque tuam
serinia nostra domum. Mart. 1. Serinia
de magnis me manus una capit. Idem.
Cū tibi parue liber serinia nostra ua-
cent. antepe. acu.

SCROBVS, in obliquis, pen. cor. Pers. Sat. 1.
Men mutire nefas, nec clam, nec cum sero-
be nusquam. Flac. 1. In scrobibus cruor,
& largus Phlegetontis aperti. Vergil.
Georg. 2. Inserat aut scrobibus mandet
mucata subactis. Idem. Forsitan & sero-
bibus quæ sint fastigia, quæras. Air. Ser-
uius, Nos scrobes genere dicimus ma-
sculino: nā Cicero in Oeconomicis sic
dicit, & Plaut. in Amph. Scrobes fodito
duplos sesagenos in dies. Licet Lucanus
dixerit li. 8. Exigua trepidus posuit sero-
be nobile corpus. Oui. Met. 7. Haud
p-
cul egesta scrobibus tellure duabus. Ad-
dit Seruius, nam minor autem est auto-
ritas Lucani si contra artem. Sed aui-
quæso Priscianum li. 5. Alia uero si sine
monosyllaba, scēmina sunt aut ars, fors,
gens, scrobs, quod ex exemplis commu-
nis uidetur generis. Quint. Inst. 1. cap.
10. Funis cuius sit generis, funiculus de-
monstrat ita scrobs, scrobiculus. acu.

SCROFA, pen. pro. Iuu. Sat. 12. Scrofa de-
dit læcis Phrygiæ mirabile lumen. Idem
6. Atque eadem scrofa, Niobe for-
cundior alba. pen. flect.

SCRVPVLVM, pen. cor. Mart. 5. Flammæ
que togæ scrupula tora decem. Idem. 4.
Ergo nec argenti sex scrupula Sexticia
ne. antepe. acu.

SCRUPREVS, pen. cor. Ver. Aen. 6. Scrupea tuta lacu nigro, nemo rumque tenebris. Stat. Theb. 9. Illum per ripas annoso scruprea limo. ante. acu.

SCRUPVS, pen. prod. Auso. Aut quæ di iectis uaga per scruposa ruinis. Luca. 5. Scruposisque angusta uocant, ubi litto- ra faxis. pen. fleet.

SCRUTOR, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Et scrutare uiros, faciunt hi plura, sed illos. Ver. O- pusc. Non illi duce occultas, scrutabere causas. Luc. 2. Scrutariq; fretum, si quid merisisset arenis. Hor. Epi. 1. Arcanū ne- que tu scrutaberis ullius unqua. Flac. 2. Frater ago, frustra uacui scrutaris auer- ni. Ouid. Met. 1. 5. Incipiunt, mentesque deum scrutantur in illis. Stat. Theb. 9. Scrutaturque manu galeas, & prona re- clinat. Luca. 9. Scrutatur uenas penitus squallentis arenæ. Idem 4. Merferit As- syrij scrutator pallidus auri. Stat. Sylu. 3. Fluctu uago nantas scrutatoresq; pro- fundi. Idem 3. Scrutamur penitus supe- ros hino pallor, & iræ. Clau. Inuia quis calidi scrutatus stagna profundi. Mant. Aequoribus memores, & quæ inscruta- bilis undæ, antep. acuit. Cic. de Dom. Quorum libros, si qui sunt reconditi, non scutor. Idem in Piso. L. Crassus spi- culis prope scrutatus est Alpes. pen. fleet.

SCRUTA, pen. pro. Hor. Epist. 1. Vilia uen- dentem tunicato scruta popello. Scruta apud autores uocabulum rarum: proin- de non ualde cognitum, & capi uidetur pro rebus omnibus friuolis, & parui pre- tij. pen. fleet.

SCURILITAS, pen. cor. Mant. Scurilitas, nugæ, desidiosa quies. Idem. Perdito de studio Venetis de scurilitate. antep. acu.

SCYTICA, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Hic scutica, sunt quæ tortoribus annua præstant. Pers. Sat. 4. Atque hic quem strigiles scu- tica, & metus egit herilis. Auso. Virgea quod mollis scutica prætexit alota. an- tepe. acu.

SCYTIA, pen. cor. Mart. 8. Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno. ante pen. acu. Iuuen. Sat. 2. Carulea indutus scutulata, aut galbana rasa. pen. fleet.

SCVTUM, pen. cor. Ouid. Medea. Nascitur & gladios, scutaque miles habens. Idem

de Pont. 3. Scuta sedet galex gemmis ra- dientur, & auro. Idem 4. Parsq; fere scu- ti uulnere nulla uacat. Idem Fast. 3. Ec- ce leui scutum uerfatum leniter arua. Idem 6. Iacta super galeas, forsaque lon- ga sonant. Mant. Scuta etiam, longalq; fudes, tentoria cutris. Sil. 6. Quadrupe- dem planta fodiens, scutataque raptim. penul. fleet.

SEBIVS, pen. pro. Mant. Sebinoque lacu procul usq; ad Tybridis amnen. pen. fle.

SEBETOS, pen. prod. Stat. Syl. 1. Eubois, & pulchra tumeat Sebetos alūa. pen. fleet.

SECIDO, pen. pro. Oui. Met. 2. Scythia de- que suo iussit secedere cœtu. Idem 3. O- urinam a nostro secedere corpora posse. Idem de Tristi. 3. Nec quod secedam, lo- cus est custodia muri. Prop. 1. Non ra- men a uestro porui secedere lusu. Stat. Theb. 5. Sece dam curis ita satus in æra rursus. Iuuen. Sat. 3. Sece ssus ego uel pro Thyam propono suburæ. pen. acu. Ci- ce. in Cat. Quare secedunt improbi, se- cernant se a bonis. pen. fleet.

SECRNO, pen. pro. Oui. Met. 14. Secernūt calathis, uariasque coloribus herbas. I- dem 1. Et liquidū spisso secreui ab æ- there cœlum. Hor. Ser. 1. Nec natura po- test iusto secernere iniquum. Cicero in Cat. Quare secedant improbi, secernā- tur a bonis. Idem de Ora. Illud tertium genus a præceptis nostris secreueram. penul. acu.

SE, prod. Lucr. 6. Aerumnabile erat, quid ubi se quisque uidebat. Mantuan. Sese in uota ferunt, prece solicitata frequēti.

SECLVDO, pen. pro. Verg. Aeneid. 1. Solui- te corde metui Teucris secludite curas. I- dem 3. Digerit in numerum, atque an- tro seclusa relinquit. Stat. Theb. 3. Mug- iat insano penitus seclusus in antro. Cicero Tusco. Deuium quoddam iter est, seclusum a concilio deorum. seclu- do. pen. fleet.

SECO, penul. corre. Stat. Syl. 1. Quasque Ty- rus niceas secat, & Sidonia rupes. Idem Theb. 1. Longeuum implicui regem, secuique tremantis. Idem 8. Ecce secat Zephyros, ingentem fraxinus iram. O- ui. Met. 1. Congeriem secuit, seclatque

in membra redegit. Idem. Parte secant.
zonæ, quinta est ardentior illis. Idem
11. Puppe secabatur, longeque erat uera
que celius. Idem de Trist. 1. Nunc quoq;
tuta precor uasti secet ossia ponti. idem
Met. 7. Iamque fretum Myniæ Pegasea
puppe secabant. Claud. Præda, cibus ui-
tandæ ceres, fratresque secare. Idem Isa-
cidæ cælo inuisire secauimus isto. Mart.
5. Vt citò resticulos per acuta falce seca-
ret. Idem 10. Iusserat, innabant paciter,
fluctusque secabant. Verg. Georg. 3. Su-
dor, & hirsuti secuerunt corpora uesperes.
Idem Aen. 10. Subsidio Troiæ, & campo
salis ære secabant. Cic. Qu. de Pet. Quo
uiuo stanti collum gladio secuerit. Idem
de Ora. Atque isti quidem causas in plu-
ra genera secuerunt. pen. acu.

SCITIS, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Cuius con-
chezumens quis tecum scitile portum.
ante pen. acu.

SCITVS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Additus
interea latet, & secretus adulter. Idem,
secretumque sibi nimium parat hoc, a-
mat hic fe. Idem 2. Talia secretæ calue-
runt orgia tædæ. Idem 1. Secreto cœna-
uit auus, nunc sportula primo. Catul.
Vt flos in septis secretus nascitur hor-
tis Sil. 15. Secretus ruri tristis abscon-
dat annos. pen. fleet.

SCITVS, pen. pro. Iuue. Sat. 10. Filaque
scitui numerata includere porri. penul-
ti. fleetir.

SECURVS, penul. cor. Catul. Secubien-
charos mitier sperare nepotes. pen. acu.

SECURVS, pen. cor. Verg. Geo. 2. Mulra ui-
rum uoluens durido secula uincit. Stat.
Syl. 1. Nunc age fama prior notum per
secula nomen. Idem 5. Secla uos certe
taceamus, & obruta muka. ante pen. acu.

SECUNDVS, pen. pro. Oui. Phyl. Quodq;
foret uelis aua secunda quæti. Idem Cy-
dippe: Ille secundus erat, qui referebar
eunti. Idem Met. 13. Quippe manu for-
tes, nec sunt tibi Marte secundi. Mantu.
Est thesauri opum causus, ut septe secu-
das. Luc. 2. Exigit impatiensque loci for-
tuna secundi. Vet. Aen. 3. Rite secunda-
rent usus, omenque leuarent. pen. acu.

SECURVS, pen. prod. Oui. de Pont. 3. Hæc
tibi Amazonia est pro me sumeda secu-

ris. Idem 4. Colla boue niueos certe præbe-
re securi. Luc. 2. Et carulo iacuit lepidus,
nostrisque secures. Idem 3. In sua crede-
bant redituras membra secures. Vergil.
Georg. 3. Indutæ, caduntque securibus
humida uina. penul. fleet. Sil. 15. Mori se-
curigera miscebat prælia dextra. Flac. 5.
Vtque securigeras stimulauerit ira ca-
ceruæ. Ouid. Met. 12. Antimachumque
Helymumque, Securiferumque. ante pe-
acuit.

SECURVS, pen. prod. Ouid. Hipeem. Secu-
rumq; quies alta per Argos erat. Idem
Met. 1. Neve foret terris securior ar-
duus æther. Idem 7. Quodque suam se-
curus arat cremiona colonus. Idem de
Pont. 4. Securus latus hoc non tamen
esse sinunt. Iuue. Sat. 1. Securus licet Ae-
neam, Ruculumque fecerem. Mant. Se-
curus uicæ, atque necis, rursumque reuer-
sus. Mart. 1. Lambere securi dextram cõ-
suecta magistri. Verg. Opus. Hinc famis,
hincque diem securus simulat illam. po-
nul. fleet.

SECURVS, pen. cor. Verg. Aen. 8. Non secus,
ac si quæ penitus ui cætera dehiscens. Idem
11. Non secus, ac neruo per nubem im-
pulsæ sagitta. Idem Geor. 2. Indulge or-
dinibus, nec secus omois in ungum.
Sil. 14. Haud secus Eridani stagnis, ri-
pamve Caystri. Idem 6. Haud secus ac sta-
bulis pro currrens ocia pastor. pen. acu.

SECURVS, cor. uocale sequenti. Stat. Syl. 1. Ire
sed armatas multum sibi demere uires.
Idem 2. Sperat, & amplexus, sed aquarū
spiritus arcer. Oui. Met. 13. Hæc eadem
licet, & nobis laudare, sed illas. Idem 1.
Poscebat humus, sed itum est in uiscer-
ra terræ. Idem. Cuncta prius tentame-
ta, sed immedicabile uulnus. acui.

SECURVS, pen. cor. Ouid. Helena. Nec sedeo
duris torua supercilij. Idem. Flamma
recens parua sparsa resedit aqua. Idem
Met. 1. Ergo ubi marmoræ super sede
re recessu. Idem. Fronte sedent nebulae,
rorant pennæque, sinusque. Idem 3. Læ-
sæque colla dabat retro, plagamque se-
dere. Idem. Sederunt medio terra, fretu-
que loco. Idem de Pont. 3. Scura sedet
galeæ geminis cadentur & auro. Luc. 1.
Subsedit dubius totam dū colligit icæ.

Idem 2. Intrepidus tanti sedet securus
ab alto. Verg. Aen. 9. Pilumnus Tornus
sacra ualle sedebat. Cice. in An. Sedisti
in quatuordecim ordinibus. Idem de Or.
In solio sedens domi. Idem de D. Et Ce-
cilia in sella sederet. antepen. acu.

SEDENTANVS, pen. pro. Sil. 3. Sedentana
cohors, quam Sucro rigentibus undis.
Sedentani populi sunt Hispaniæ prope
nouam Carthaginem, & Sucronem flu-
uium. pen. flec.

SEDES, pen. pro. Oui. Met. 1. Arcados hinc
sedes, & inhospita recta tyranni. Idem
hæc domus, hæc sedes, hæc sunt penetra-
lia magni. Idem. Dum potes, & solidis
etiam nunc sedibus assas. Idem 2. Sedi-
bus hic adsum, pro me tenet altera cœli.
Idem de Trist. 1. Sedibus in patrijs de-
mihî posse mori. Stat. Syl. 1. Sedibus, &
uolucres uetuit discedere natos. Ouid.
Met. 14. Sedibus Euboicam stygijs emer-
sit in urbem. pen. acu.

SEDI, pen. pro. Ver. Aen. 8. Pocula, gra-
mineoque uiros locat ipse sedili. Mant.
Sanctæ precor iuuenis qui prima sedilia
cæli. Claud. Nil mediū falsi complet
sedilia paries. pen. flec.

SEDITIO, pen. cor. Luu. Sat. 15. Incipiunt
torquere domestica seditione. Oui. Met.
15. Seditione recens, dubioque autore
furor. Sil. 14. Seditio acque uletò bel-
lum surgebat ab hoste. Stat. Theb. 9. Selli-
tione maris nequit quàm obstare ma-
gistro. Idem 10. Seditio ne fructus, sed fra-
dem, & opera paramus. Idem 1. Seditio
ne uagi, tumulussq; carentia regum. Vêr.
Aen. 1. Seditio feuitq; animis ignobile
uulnus. Idem 14. Seditio ne potes genus
hinc materna superbum. antepen. acuit.
Mant. Pontificemq; ipsam, quæ sediti-
onis columnæ. pen. flec.

SEDO, pen. pro. Oui. Met. 3. Dumque sitim
sedate cupit, sitis altera uenit. Idem de
Pont. 4. At eum longa dies sedauit uul-
nere mentis. Mantua. Srat & esuriem
tenui sedasse potest. Sil. 14. Sed fer-
ro languet amot sedare monendo. Lu-
cre. 5. Et sedare sitim fluuij, fontesq; uo-
cabant. Stat. Theb. 1. Tunc prior, sed
non sedato pectore Tydeus. Idem Syl.
2. Hic filius rapto quin tu iam uulnera

sedas. Luc. 10. Rex puer imbellis popu-
li sedauerat aras. Verg. Aeneid. 12. Olli
sedato respondit corde Latinus. penul-
ti. flec. Cicero in Anto. Cum tanta ma-
la flotentissimæ familie sedauit. Idem
Att. Sermunculum omen aut ceterin-
xeris, aut sedaris.

SEDLITAS, pen. cor. Sil. 7. Deesse tuos la-
tices hac sedulitate sentit. Ouid. Fast. 3.
Pauper sed multæ sedulitatis animus. Idem
4. Et non sentitur sedulitate labor. Hor.
epi. 1. Officio saq; sedulitas opella toren-
sis. Oui. Met. 10. Sedulitas erit apia tibi,
nec sentiet unquam. antepen. acu.

SEDCENSIS, pen. pro. Mant. Seducensis
agri locus est Alemanica propter. penu-
acuit.

SEDUCTVS, pen. pro. Luc. 2. Parctorum se-
ducta metu quæ Gallica damna. Ouid.
Met. 1. Sine recens tellus, seductaque nu-
per ab alto. pen. acu.

SEDLVS, pen. cor. Ouid. Ariad. Et leui-
bus uictis sedula cælar anus. Idem. Lean-
der. Meque per assuetas sedula ferret a-
quas. Idem Fast. 4. Sedula fune uiri con-
tento brachia lassant. Idem 6. Te puer
& summa sedula huius operi. Idem de
Trist. 3. Sedulus occurrat hauræ, dicta-
que salute. Idem de Art. 1. Collige in
munda sedulus esset humo. antepen. acu.

SEGLVS, pen. cor. Ouid. Penel. Hat ibat
Simois, hic est Segeia tellus. antepenul-
acuit.

SEGLS, pen. cor. Ouid. Ariad. Corpus ut
impulsi segetes equilonibus horret. Idem
Met. 1. Nec tantum segetes, alimentum
etque debita diues. Idem. Sternuntur se-
getes, & deplorentur honis. Idem 2. Ma-
teriamque suo præbet seges arida dam-
no. Idem de Pont. 2. Mista cœnæ segeti
crescere lappa solet. Vergil. Buc. Barba-
tus hinc segetes, in quo discorsat iues.
Idem Georg. 4. Videntur lini campum
seges uris suentes. Claud. Arida reuinct
seges inchoet aristæ. Tibul. 2. Non se-
ges est infra, non uinea culta, sed audax.
pen. acuit.

SEGNIPEDVS, pen. cor. Iou. Sat. 7. Segni-
pedes, dignique molam uersare nepoti.
antepen. acu.

SEGNITRES, penul. cor. Mantua. Ponite
segni-

segnitiem, surgit iam uespera flammis.
Idem. De ganea, de segnitie, de infamibus actis. Idem. Paupertas, & segnitie, & inertia uitæ. Idem. Segnitie igitur si quis labentia cedit. Idem. Segnitiam gentis nostræ gymnastinata Martis. Sil. 9. Ac, modo segnitiam paulum inceperat, modo artes. Ver. Aen. 4. Telæ sonant humeris, hæc illo segnior ipat. Idem 9. Proturbant, inhar non segnius, ac tonat enssem. Stat. Sil. 1. Dixerat, inueniunt positos iam segnior artus. Man. Segnitæ, ac timide posset accessisse, putari. Sil. 8. Qui, quæ grauiorem limosis segnitæ undis, antep. acu.

SEJANVS, penult. prod. Iuven. Sat. 10. Ceratæque bouem Sejanus ducitur unico. Idem. Sejanus deinde ex facie toto orbe secunda. Idem. Tunc de Sejano secretis hic murmura vulgi. penultima fleat.

SELEVCVS, penult. prod. Iuven. Sat. 10. Sit licet eximius eithargedus, sicne Seleucus. Man. In Syriam uenientis petiisse Seleucia fertur. antep. acuit. Seleucus penult.

SELICKA, penult. prod. Martial. 5. Saturnalisæ ligulam misisse selibræ. Idem 8. Post hunc in corula rasa selibra data est. Idem 9. Argenti hbram, mittebas facta selibra est. muta & liquida iuuant metrum. Vide Peragro.

SELINVS, penult. prod. Luc. 8. Quo portu, mittique rates, recipite Salinus. Vergil. Aeneid. 3. Teque datis linquo uentis palmosa Selinis. Air Seruius. Ciuitas est in tra Lilybeum abundans palmis, quibus uescuntur. Vide de Situ Siciliæ. Sil. 14. Audax Hybla suis, palmis quoque quassa Selinis. pen. fleat.

SEMEL, pen. cor. Oui. Phyl. Cornua cum juncto pleno semel orbe coissent. Idem. Met. 1. Nam semel, & Satyros eluserat illa sequentes. Idem de Trifia. Fecit quos ætas aspicit una femel. Martial. 1. Huic percussa foret, tota chimera semel. Idem 9. Nempe semel fuit generaret Horatius ut tres. Luca. 1. Ille semel ratos nunquam demitteret honores. Horat. epist. 1. Quo semel est imbuta recens seruibat odore in. pen. acu.

SEMELE, pen. cor. Ouid. Met. 3. Esse Iouis Semelem tu linguam ob iurgia soluit.

Idem Fast. 6. Lucus erat, dubium Semele Stimelene uocetur. Idem. Met. 3. Ipsa que erat Berce Semeles Epidauria nutritrix. Stat. Theb. 2. Improbæ uox Semele uix dona noentia collo. Mart. 5. Ille potest Semele dicere Ruse patrem. Ouid. Met. 5. Delius in coruo, proles Semeleia capro. Idem 9. Utque tuo mox proles proles Semeleia Thyro. Stat. Thebaid. 10. Dignior, en cinere Semeleaque busta tenetur. pen. fleat. Semele. antep. acu.

SEMENTINVS, pen. pro. Quid. Fast. 1. Nec sementina est ulla reperta dies. pen. fleat.

SEMENTINVS, pen. prod. Sil. 14. Multa solo uirtus iam reddere semen at artus. Vergil. Geo. 1. Quique nouas alitis non nullo semine fruges. Idem. Lucie & ad medias sementem exinde pruinæ. Luca. 1. Semina, quæ populos semper mersare potentes. Stat. Theb. 1. Exitiale genus belli mihi semina sunt. Oui. Hipoliphi. Semina iactis segetes adolesce uirorum. Man. Semina pomorum pedibus conuersa supinis. Idem. Semen Alexandri, nec erit nisi Roma per orbem. penult. fleat.

SEMESTRIS, pen. pro. Iuue. Sat. 7. Semestri uatum digitos circunligat auro. pe. ac.

SEMEVS, pen. pro. Hor. Seq. Semeles pices, tepidusque ligurierius. Iuue. Sat. 5. Semelesum leporem atque, aliquid de clunibus apris. Stat. Theb. 2. Reliquias amplexa uirum, semelque nudis. Ver. Aen. 8. Ossa super recubans antro semela, cuius tot. Air Seruius, Semen sum non dicimus, sicut nec ensium, nam e sum facit, & eomesum, pen. fleat.

SEMINO, pen. cor. Ouid. Met. 15. Vna est quæ reparet, seque ipsa, resemnat ales. Ver. Aen. 6. Fronde mtere quo, quod non sua seminat arbor. Lucr. 2. Hæc aliquid, sine semine breuiore creata est. antep. acu. Cic. de Leg. Nullius agricolæ cultu sterps, iam diu uirna, quam poetæ uersu seminari potest.

SEMI, pen. pro. Oui. de Art. 1. Semis adhæc animos erugo, & cura peculi. Idem 3. Cum iacet in dextro semis supina la tus. Idem Epist. Thelea prælum semis sopita manens. penult. fleat. Claud. Nostra Semiramæ timeant insignia turres.

Q 9 4 Oui.

Ouid. Met. 4. Coſtilibus muris cinxiſſe Semiramis urbem. Idem 5. Inde Semiramio Palydemonia ſanguine cretum. Idem de Triſt. 5. Seminecem ſtygia reuo-caſti ſolus ab una. Verg. Aen. 5. Seminecem liquit ſaxo, lacerumque uiator. Idem 8. Semihominis Caci facies quā dira tenebar. Ouid. Met. 12. Hæc inter Lapythas, & ſemihomines centauros. Querit Antonius Nebrſſ. lib. 5. ſemi homo, an ſem homo, quæ enim litera non pronūciatur, non ſcribitur. Semi ſequenti conſonante ſcribitur, etiam & h euphoniæ uſus facit hoc Vergil. ſemi hominis in proferendo, & ſemi hominis in carmine metiēdo cura eſt. Hæc Antonius Nebrſſ. quod non proferetur, non eſſe ſcribendum, non ita præcipit Fabius. Inſtit. i. cap. de orthographia. ait ille, niſi aliter ubi conſuetudo obtinuerit. Star. Theb. 4. Semineceſque lupos, ſciſſaque Mimal-lones urſas Claud. Semiruræ iurres, au-lſæque mœnia ſumant. Luca. 1. At nūc ſemiritis pendunt quod mœnia tactis. Oui. Met. 2. Semifer interea diuine ſtyr-pis alumnio. Idem 12. Semiferas alijs, du-bitauit ſemina ſyluiſ. Flac. Cellaque ſe-miferum contorquens ſrena luporum. Perſ. Sat. 5. Hæreat in ſtultis breuis ut ſemuncia recti. Iuuen. Sat. 14. Semodio ſcribis hæc emenda ſeruulus unus. Oui. Met. 14. Semiuiſ & rectis ſubito mōlle ſcat in undis. Idem 5. Atque ibi ſemianimus uerba exēctancia lingua. Idem 14. Semianimesque artus auidam condebat in aluius. Idem 7. Semilacerque toro cen-tat conſurgere & iuter. Ouid. Met. 12. Semicremaque notat repetitum ſtipite vulnus. Idem 14. Et leuibus guttis manantia ſemica per Pan. Sil. 14. Semiam-buſta rotat liquefactis ſaxa cauernis. Verg. Aen. 3. Famæ eſt Enceladi ſemiu-ſum fulmine corpus. Claud. Semideis quacunque alta graderis in urbe. Ouid. Met. 1. Sunt mihi ſemidei, ſunt ruſtica numina ſaui. Idem Faſt. 4. Ibunt ſemimares, & inania tympana tudent. Lucr. 5. Autem pidis canibus ſuccinctus ſemina riuus. Luc. 8. Semicanefque deos, & ſiſtra iubencia luſtus. Oui. Penel. Semifſcopula uirum curuiſ ſeruiunt ara-

tris. Idem Faſt. 1. Semimaris flammis uiſcera libat ouis. Idem 6. An tibi ſemipa-ter tunc mihi ſanctus ait. Idem 3. Semi-uir, & ſlaui corpore miſtus equi. ex ac-centuum regulis ſinguliſ uocibus accen-tus ponito regulares.

SEMITA, pen. cor. Ver. Opuſc. Hoſpitiū, fluuiorum, aut ſemita nulla proſectio. Idem Aen. 1. Corripuere uiam interea qua ſemita monſtrat. Idem 4. Caſtigant que moras opere omnes ſemita ſetuer. Idem 11. Vrger utrumque latūs tenuis qua ſemita ducit. Sil. 15. Ardua ſaxoſa perducit ſemita eliuo. Mart. 4. Alta ſub urbani uincenda ſemita diui. Idem 6. Et modo quæ fuerat ſemita ſacta uia eſt. Idem 9. Rara per occultos ducebat ſemita calles antepe. acui.

SEMPER, pen. prod. Ouid. Met. 1. Arbor eris certè, dixit, mea ſemper habebunt. Iuue. Sat. 1. Semper ego auditor tantum nunquam ne reponam? Mart. Semper in humanis habet officiſus amicos. pen. acuit.

SEMPRONIA, pen. cor. Mart. 12. Hic ſitus eſt, hic ille tuus Sempronia, Ruſſus. ante pen. acuit.

SENATVS, pen. pro. Ouid. de Triſt. 2. Spectat, & ex magna parte ſenatus adeſt. Idem Met. 15. Luſſa dei prudens poſt quæ accipere ſenatus. Stat. Syl. 1. Vtere perpetuum populi, magnique ſenatus. Sil. 2. Triſtia magnanimi portabat luſſa ſenatus. Verg. Aen. 8. Vna omnes iuuenū primi, pauperque ſenatus. Ouid. Faſt. 1. Paſcebatque ſuas ipſe ſenator oues. Idem 3. Et faceret patrio rure ſenator opus. Mart. 12. Scixaginta cerā, cūm limina manent ſenator. Iuuen. Sat. 6. Nupta ſenatori cōmitata eſt Hippia ludum. penultima ſeſcit.

SENECA, penul. cor. Iuuen. Sat. 5. A Seneca quæ Piſo bonus, quæ coſta ſolebat. Idem 8. Perditus & dubiter Senecam proferre Neroni. Martial. 8. Illi te Senecæ quod fuit illè ſuo. antepe. acui.

SENEO, pen. cor. Lucr. 5. Nunc etiam ſenec, & trepido terrore repleta eſt. Oui. Met. 8. Conſenuere caſa, pauperatēque ſerendo. Stat. Sil. 3. Gandeat, & ſecum Tarpeia ſenſcere templa. ante penul. acuit. Cicero

Cicer. de Ora. Sensim, & sine sensu senescit ætas. pen. acu.

SENCTA, pen. pro. Oui. Met. 3. Tempora maturæ uisurus longæ senectæ. Ver. Aeneid. 12. Tangite honos animum spes tu nunc una senectæ. Idem 6. Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Iuu. Sat. 4. Prodigio par est in nobilitate senectus. Idem 5. Scetinis cuius patriam, titulumque senectus. pen. acu.

SENEX, pen. cor. Vergi. Buc. Fortunatæ senex, ergo tua iura manebunt. Quid de Tristib. 2. Imperium regat hoc cum seniore senex. Idem. Præcepit lyriæ Teia musa senis. Idem Met. 1. Decebras senior porregerat Inachus herbas. Idem 2. At senior postquam merces geminata sub illis. Idem 15. Mœnia quærenti sic senioribus unus. Vergilius Aeneid. 6. Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Idem 5. Tum seniorales reserebat pectore uoces. Ant. Seruius, secū dum Varronem iunior, & senior comparatiua sunt per diminutionem. Hinc est, Iam senior, sed cruda deo, uiridisque senectus. Additum enim hoc est ad exprimendum quid sit senior. Item Ouidius. Inter iuuenemque, senemque. Et re uera, non conuenit, hunc satis senem accipi, qui & uincere potest, & non istum taurum necare. Ergo senior non satis senex, sicut iunior non satis iuuenis. intra iuuenes: sicut pauperior intra pauperes, dicit autem hoc Varro in libris ad Ciceronem. Idem Aeneid. 6. Iam senior: aut pro positiuo posuit, aut ut diximus, senior est uirens senex: quam rem a Varrone tractatam confirmat etiam Plinius. Hæc Seruius. At uide Val lam lib. elegiarum primo, cap. de comparatio.

SENILIS, penultima product. Ouid. de Tristibus 3. Rugaque in antiqua fronte senilis erit. Idem de Pont. 1. Iamque meos uultus ruga senilis erat. Idem Metamorphio. 7. Iam proprior lecho, sessusque senilibus annis. Idem Fastron. 5. Inque suo prærio ruga senilis erat. Manruan. Ipsa quoque è membris egressa senilibus uimbra. penultima flex.

SENIVM, penultima corre. Vergilius Aeneid. 12. Ante omnes senio confectus ad æthera uoces. Claud. Confectus senio, morbis, stuprisque solutus. Manr. Conditio senij, quod nunc subit omnium egeneras. antepe. acu.

SENONES, pen. cor. Luc. 1. Nos primi Senonum morus, Cymbriumque furentem. Sil. 6. Allia, & infandi Senones, capta recursat. antepe. acu.

SENSIFER, pen. cor. Luc. 3. Sensiferus motus quæ didie prima per artus. Idem. Sensiferus motus quædam quæ uincere uolunt. antepe. acu.

SENSILIS, Lucr. 2. Ex insensilibus tamen omnia consistere. Idem. Deinde ex sensilibus, qui sensibile posse creati. Idem. Ex insensilibus, quod dico, animalia gignunt. antepe. acu.

SENTENTIA, penult. cor. Hor. Serm. Virtute Esto, inquit, sententia dia Caronis. Quid. Met. 1. Quas meruere patiscit stat sententia, pœnas. Vergil. Aen. 1. Pollicitus, quæ te genitor sententia uerit. Idem. Magnanimus Aeneam, neque me sententia nerit. antepe. acu.

SENTINA, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Tunc sentina grauis, tunc summis uertitur aer. Manr. Depressi subito cum iam sentina dehiscit. pen. flex.

SENTIO, pen. cor. Oui. Met. 1. Senferat hoc olim magni matrona tonantis. Idem 12. Senferunt undæ latitans ego rupe, meique. Luca. 1. Sensimus infuso lympharum rore superne. Idem 3. Et uelut ante æstus nri tempore sensimus ægri. Idem. 4. Par ticulari uenti sentire, & frigoris eius. Idem 6. Senecius, sensimus item transire per aurum. Cicero in Anto. Quidam morbo aliquo, & sensus stupore sua nita tem cibi non sentiunt. Idem pro Planc. Hic quod cum ceteris animo sentiebat. Idem pro Dom. De quibus habeo ipse quid sentiam. Lucr. 3. Sensibus, introitu que suo perumpere corpus. antepe. acu.

SENTES, pen. pro. Ver. Buc. Ecl. In cultris que rubens pœdebit sentibus tua. Lucr. 5. Sentibus obducant, ni uis humana resistat. pen. acu.

SEPARO, pen. cor. Auso. Separor unns ego, sed partem sumo minorem. Claud. Separat

- Separat**, & soli famulabitur Africa Romæ. Iuue. Sat. 6. Cæperat, & factio requiæ separare lacerto. Idem. 1. 5. Villa aliena ubi credas mala separat, hæc nos. Ouid. Leander. Quid mihi quod lato non separar æquore prodest. Idem Met. 1. Separat Aonio. Aetæis phocis; ab aquis. Idem. 2. Quoque magis doleam, non nos mare separat ingens. Idem in Ibi. Quam uetus accensa separat, ira pyra. Cicero Epist. 67. Qui omnes a perpetuis suis historijs ea, quæ dixi bella separauerunt. Idem contra Rul. Cum illa duo maria pertenui discrimine separantur, antepe. acui.
- SEPELIO**, pen. cor. Ouid. Heroid. Et sepeli lachrymis perfusa fidelibus ossa. Pers. Sat. 4. Iam pridem hunc sepeli, tu restas, perge, tacebo. Stat. Theb. 11. Thebanos sepelire licet, hic oras, humique, Lucr. 6. Inque alijs alium populum sepelire suorum Idem. 5. Viua uidens uiuo sepeliri tu scera bulso. Mant. Sic sua piscatur sepelisse piacula Pectus. Idem. Vique suo de mum elisum sepeliuit amore. Idem. Trastulit, & lugens tumulo sepeliuit uitro. Cicero de Leg. Mortuum in urbe ne sepeli. to. Idem pro Flacc. Qui uos in complexu coniugum uestrarum trucidatos incendio patris sepelire cõnatus est. antepe. acu.
- SEPEs**, pen. pro. Oui. Met. 1. Ut facibus sepes ardent, quas forte uiator. Idem. Falt. 3. Licia dependent longas velantia sepes. Verg. Luc. Hinc tibi, quæ semper uicino ab limite sepes. Idem Geo. 2. Textæ sepes etiam, & pecus omne tenendû. Idem Buc. Sepibus in nostris parua inter roseida mala. Stat. Theb. 2. In leuium pronanixus seper Inachis verna. Idem Syl. 5. Sepit opes mox in varias mutata nouas. penult. acu. Cicero in Ant. Antonius Murinam operibus, munitionibusque sepsit. Idem Ant. nulla lex est, quæ non ipsa se sepiat. Idem in Ant. forum sepietur.
- SEPIA**, pen. cor. Pers. Sat. 3. uigra, quod infusa vaneſcat sepi lymphæ. Fla. 2. Sepias attollit tondentes pabula magnes. ante penult. acui.
- SAPONO**, pen. pro. Luca. 5. Iam castris inſta
- re suis seponere tutû. pen. flec. Cicero in Or. nullû sibi ad eâ rem tẽpus ipsi seponerent. Idem de Ora. Græci seposuerunt à cæteris ditioribus eam partem dicendi. pen. flec. Mart. 1. Quæ iam seposita est, quæ gens tam barbaræ. Cælia. Syl. 8. At quos ipsius mœli seposita Lyxi. Stat. Syl. 2. Non tibi sepositas infelix stragulae arca. antepe. acu.
- SEPTIMIVS**, pen. cor. Lucr. 7. Septimius qui, ph superû pudor, ara satellites. ante. pac.
- SEPTIMVS**, pen. cor. Ven. Geo. 1. Septima post decimâ felix, & ponere vites. Ouid. Leander. Septima nox agitur spatium mihi longius anno. Mart. 10. Septima iam phileros tibi conditur vxor in agro. Luca. 8. in vada decurrit Pelusia septimus amnis. antepe. acu.
- SEPTENVS**, pen. pro. Flacc. 2. Axe nitet serpens, septenosque implicat ignes. Mar. 8. Septenos pariter credas affligere montes. Verg. Aen. 10. Progenies septem nûmero septenque tela. penult. flec.
- SEPTEMBER**, pen. pro. Hor. Epist. 1. Incolumen tibi ne præstant septembribus horis. penult. acu.
- SEPTENTRIO**, pen. cor. Ver. Geo. 3. talis hy perheræo septem subiectiones. Tmesis est pro septenationes. antepe. acu.
- SEPTENFLVVS**, pen. cor. Oui. Met. 1. Sic ubi deseruit madidos sepreſſus agros. ante penult. acu.
- SEPTITIANYVS**, penult. pro. Mart. 8. Libra fuit quinto septitiane quidẽ. Idem. 11. Et quali per factû Septitiane refert. pe. flec.
- SEPVLCHRVM**, pen. pro. Lucr. 3. Tollere, & accenso surialis flare sepulchro. Idem. 1. Agricoltæ fracto Marium frigere sepulchro. Ver. Geo. 1. Gaudiaque effossis mirabitur ossa sepulchris. Oui. Phy. Inferi bere meo causa iuidiosa sepulchro. Idem Met. 2. Nocte, dieque uocant, æternunturque sepulchrum. pen. acu. Mant. 2. q. sepulchralis pallor consecrat ara. Oui. Met. 8. Ante sepulchralis infelix attulit aras. penult. flec. Vide, Inchoo.
- SEPVLTVS**, penult. pro. Ouid. de Pont. 1. Vosque quibus peris, tunc cum mea fama sepulta est. Idem Met. 1. 5. Cætera seponas terræ de parte sepulta. Ver. Aen. 6. Portitor ille charon hi, quos uelut vn

da sepulchri. Idem Inuadunt urbem somno, uinoque sepulchram. penul. acu.

S Q V A N A, pen. cor. Luc. 1. optima gēs flexis in gyrū sequēna prenis. Mart. 4. Hāc tibi sequanice pinguem tetricis alumnā. Man. sequana proripitur celerique druentia cursu. antepenul. acu.

S Q V A S T E R, pen. pro. Ver. Aen. 11. His sanos pepigere dies, & pace sequestra. Stat. Theb. 2. Plena minis nec sceptrā fide, nec pace sequestra. pen. acu.

S E Q V O, pen. cor. Ouid. Phyll. Non tibi scidices phylli sequendū eram. Idem Phedra. Quā licet, & sequitur, pudor est mihi scendi amorī. Idem Met. 1. te sequēter coniux, & me quoq; pōtus haberet. Idē. Quē sit, ut illā patrem sequitur, sequiturque forores. Mar. 6. Dogmata sic sequeris, saluus ut esse uelis. Ver. Buc. Tota uia ferax lupum sequitur lūpus ipse capellas. Luc. Pompeium sequimur, nec si fortuna fauebit. Stat. Theb. 7. spirat adhuc, pinguisque meo, tu porro sequeris. Ver. Aen. 8. Miscebant operi, flānisque sequacibus iras. Idem. 7. Ionioque mari maleaque sequacibus vndis. penul. acu. Ouid. de Trist. 2. Debuī, est uultus turba secuta tuos. Luc. 2. Excedit medicina modum; nihilūq; secuta. Idem. Inrepidus tauri sediq; secutus ab alto. Stat. Syl. 3. Quāque securam religens post terga faselon. penul. flect. Cirero, in Or. Oratio, ita flexibilis, ut se sequatur, quocunque torqueas. Idem de Atch. poena, nāque sequeretur, illud scelus.

S E R A, pen. cor. offiale instrumentum. Iuu. Sat. 6. Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos. Mart. 10. Ferrea perpetua claustra tuere sera. penul. acu.

S E R A N V S, pen. pro. Clau. Sudabatque graui consul seranus aratro. Iuu. Sat. 10. Seranus deinde ex facie toto orbe secūda. Verg. Aen. 6. Fabricium, uel te sulco serane serentem. Sil. 6. Seranus clarum nomen tua regule proles. penul. flect.

S E R A P I S, penulti. pro. Marc. 11. Vincēbant, ne quā turba serapin amat. penul. flect.

S E R E N V S, pen. pro. Luc. 4. Dixerat, at Cęsar facili uultuq; serenus. Idem. 1. Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno.

Ouid. Met. 1. Est via sublimis cœlo mansueta sereno. Idem Fast. 3. Promius ex illa parte serenus erat. Vergil. Aeneid. 3. Expectata dies aderat, notatque serena. Pers. Sat. 1. Hic neque more probō videas, nec voce serena. Sil. 12. Lora serenati facies aperitur olympi. Sil. 3. Dōna serenati ueteras solēnia Phœbo. Stat. Syl. 1. Forte serenati, quā stat plaga læstea cœli. penul. flect.

S E R E N A T V S, pen. pro. Vergil. Aeneid. 3. Ingentique manu malum de nape Serenū. **S E R G I O L V S**, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Sullinuit nam Sergiolus iam reddere guttur ante penul. acu.

S E R I C V S, penulti. cor. Prop. 4. Te modo munio sericus hostis equo. Claud. Parce alia spumis spūmantem serica ferre. Stat. Syl. 3. Expediuntque comas, & serica pectore ponunt. Mart. 9. Nec dentes aliter, quā serica nocte repoma. Idem. 11. De Palerninis dominx, quod serica prelis. Idem. Nec vili prima uelit de Tuscho serica uico. antepenult. acuit.

S E R I E S, pen. cor. Claud. Clementorum series, sedesque paternas. Stat. Syl. prima. Si rerum series, mundique reuertitur ætas. Ouid. de Tristibus. 4. Si tanti series sit tibi nota mali. Stat. Theba. 3. Exale, te series orbarum excise domorum. Idem 5. Ex in magnanimum series antiqua parentum. Mart. Hæc series, & nos cum posteritate sub ortum. antepenult. acuit.

S E R I O T A, pen. cor. Pers. Sat. 4. Setiolo ueris metuens deradere limum. antepenult. acuit.

S E R I N T H I A, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. In de leui vento Serinthia littora nata. ante pen. acu.

S E R I S, penulti. pro. Stat. Syl. 4. Non dum Arabes, sereseque rogant, nondum omnibus honorem. Luc. 1. Sub iuga iam serēs, iam barbarus illat Araxes. pen. acu.

S E R I P H O N, pe. pro. Ouid. Me. 8. Florētem que Cythū. Scyrō, planāq; Seriphō. Iuu. Sat. 6. Cōtigit, & parua tandē caruisse Seriphon. Idē. 10. et Gyax clauis scopulis, paruaque Seriphō. penul. acu.

S E R I V S, pe. co. Hor. Ser. 1. Sed tamē amoto quæramus

Antonius Nebriss. antep. acy. Oui. Met. 15. Seruitura suo Capitolia nostra Canopo. penult. fleſt. Seruitus finalem producit, ait Seruius Aene. 1. ibi, Heu, quæ nunc tellus. sanè tellus, us, longa est, & sunt pauca, quæ us producunt: vt, senectus, iuuetus, salus, uirtus, palus, seruitus. Idem Aene. 12. ibi, Amplius hunc oro. Sine me furere ante furorem. antiqua figura est, vt seruitutem seruit: dolet do-
lorem, gaudeo gaudium. Vide Vio. Ci-
cero Top. Quorum nemo seruitutem seruiuit. Idem de Amic. Cupiditatibus quibus cæteris seruiunt: Idem pro Sest. Et huius temporis potius seruam.

SERUILIS, penult. pro. Luca. 1. Laucas, & ardenti seruilia bella sub Etna. Claud. Artibus in gremium pacis seruire recessi. Mantuan. Sternebatur humi corpus seruire vocabatur. penultima fleſcitur.

SERUIVS, pen. cor. Hor. Set. 2. Si memini narius cum Seruilio balatrone. Sil. 5. Interea rapidis adexit Seruilius armis. Idem. 9. Stare duem, Libyæ Seruilius obuia adite. antep. acu.

SERUITIVM, pen. cor. Verg. Opusc. Tam graue seruitium, tam dueros passa labores. Claud. Seruitium, semperque nouū, nec destitit unquam. Sil. 9. Seruitium fatiscus niox inter ptemia regi. Oui. Briſeis. Seruitio, dixi, nominis addis onus. Idem Met. 3. Nullū seruitij signum ceruice gerentem. Idem de Tristi. 4. Bellus seruitium tempora victa subit. antep. acuit.

SERVO, pen. pro. Ouid. Met. 12. Seruatur, partem liquefacta coagula durant. Vnde seruatur. Cicero de Or. Pæcebat enim aduersarij dignitati, iniquo ipso seruabat suam. Idem Att. Itaque eo me seruauit. penult. acu.

SERVVLVS, pen. cor. Iuu. Sat. 14. Semodio scobis hæc emenda seruulus vnus. Idem 6. Sternorum venit conductus aquarius hic sit. Idem. 3. Seruulus infelix, & cursu uentilat ignem. Marr. 8. Ingenti domino seruulus vnus erat. antepenulti. acuit.

SEXQUIPEDALIS, pen. pro. Hor. de Art. proijcit ampullas, & sexquipedalia utra-

ba. Pers. Sat. 1. Pinguis aqualiculus pro penso sex quipede extat. Mart. 7. Memula cui nondum sexquipedalis erat. penulti. fleſt.

SEXSTILIS, pen. cor. Pers. Sat. 5. Exhalat vapida besum pice sesilis obba Hor. de Art. Sessuri donec cantator vos plaudire, dicat. Ouid. Met. 12. Castore dignus erit, sic tergum sessile, sic sunt. antep. acuit.

SESTERTIOLVS, pen. cor. Mart. 1. Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo. antep. acuit.

SETA, pen. pro. Mart. 1. Et piscem memula salientem ducere seta. Oui. Met. 1. Fit que quod ante fuit, fugiunt de corpore setæ. Stat. Theb. 2. Per tamen olenij tegmen suis, atraque setis Verg. Geo. 3. Cinyphij tendent hirci, setasque cæmantis. Hor. Ser. 1. Setosam leui frontem turpauerat oris. Vergil. Buc. Setosis caput hoc apri tibi Delia paruos. Mart. 9. Incensura niues domine setina liquantur. Idem, Vt setina meos consumat gleba ligones. penult. fleſt. Idem 13. Qui Diomedis metuendus setiger agris. Verg. Aene. 12. Serigeri, setumque luis, inronsamque bidentem. Idem 11. Setigerosque suos, raptaque ex omnibus agris. Idem 7. Serigerique suos, atque in præsepibus urſi. Ouid. metamorph. 14. Nunc quoque setigeri, nec tantæ cladis ab illo. antep. acuit.

SETABIS, penult. cor. Sil. 3. Setabis, & relas Arabum spreuisse superbas. Idem 16. Setabis, atque aderant trepidi pietate parentes. antep. acu.

SETIA, penulti. cor. Stat. Sil. 2. Hos dabit vique rogus, nec quod sibi setia canos. Sil. 9. Sternuntur letho, atque opiter quos setia colle. Idem 8. Setia, & incelebri miserunt ualle velite. antepenulti. acuit.

SETINA, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Setinis cuius patriam titulumque senectus. Mart. 4. Tu setina quidem semper, vel massica ponis. Idem 9. Incensura niues domine setina loquantur. Idem. Vt setina meos consumat gleba ligones. Idem. 11. Et dabo setini iugera culta soli. Mart. Sertinos moneo nostra mure frange tristes. Idem

- Idem 11.** Ebria serino fit saepe, & saepe falerno. penul. fleet.
- SEVERVS**, penul. pro. Ouid. Met. 3. Vifa dea est, alij laudant, dignamque seuera. Idem de Pont. 1. accipe pars animæ magna seueræ niez. Mart. 6. Faucibus ora cui, poma seuerè gulz. Manr. Pegmata declamans hominū vitiosa seueris. Ver. Geo. 3. Inuidia infelix furias, omnemque seuerum. Idem Aene. 8. Romulidis ratioque feni, curibusque seueris. Stat. Syl. 2. Quen natura patrem nec lugere seuerus. pen. fleet.
- SEVOCO**, pen. cor. Catul. Seuoat à doctis ortale virginis. Cicero de Nat. Difficile est mentem ab oculis seuoicare. Idem Tusc. Qui se à corporibus seuoicaufsent. antepe. acu. Vide Voco.
- SEXAGESIMVS**, pen. cor. Iuu. Sat. 14. Vt locupletem aquilā tibi sexagesimis annus. Mart. 4. Condita cū tibi iam sexagesima messis. antepe. acu.
- SEXAGINTA**, penul. pro. Iuu. Sat. 12. Sexaginta annos Fonteio consule narus. Mart. 12. Sexaginta terra cū summa mane senator. Ait Despaut. numeralia in ginta rectius produciuntur: nam vbi videntur corripit Nebrisenfis credit mendam esse. Mart. 5. Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti. Ait Seruius Aen. 2. ibi. Nos cōcta effusi, lacrymis, coniux que Crensa. præpositiones, vel ad verbia exeuntia in a, modo produciunt ulmam literati, excepto putā, & ita. hinc est, quod etiam numerorum nomina in declinabilia produciuntur. vt, Triginta magnos ualendis mensibus orbes.
- SEXTILIANVS**, pen. pro. Mart. 10. Misti dominx Sextiliane tuz. Idem. 6. Tan tos, & tantas Sextiliane merum. Idem. Bis decies solus Sextiliane bibis. penul. fleet.
- SEXTILIS**, pen. pro. Hor. Epist. 1. Sextilē totum mendax desidero, at qui. Idem Perbrumam tyberis Sextili mense caminus. Mart. Festa diem, quæ Sextilis uige sima nona est. pen. fle. Ait Seruius Geo. 1. ibi. Verē nouo. reliqui mēses à numero nominabantur, vt Quintilis, Sextilis, September, Quintilis, & Sextilis poſtea mutati sunt in honorem Iulij Cæsaris, & Augusti: unde sunt Iulius, & Augustus. pen. fleet.
- SIBARIS**, pen. cor. Oui. Met. 15. Præterit & Sibaris, Salēcinumque neethum. Idē. Crathis, & hinc Sibaris uestris cōterminus oris. Idem de Tristibus. 2. Nec qui composuī nuper Sybarida fugit. antepe. acu.
- SI**, prod. Verg. Aen. 5. Si concessa peto, fident ea mœnia parca. modo pro si quidem sumitur ait Seruius. Idem Aenei. 6. Si nunc se nobis illa aureus arbore ramos. Ait Seruius, Si modō ad uerbū rogantis, & optantis est per se plenum, sicut & o, licet neuterici hæc iungant, & pro vno ponant. Perf. Sat. 2. Ohi, ebuller patris præclarum funus, & ohi. Idem Aeneid. 8. O mihi præteritos referat si Iuppiter annos. Ait Seruius, O, & si optantis sunt, quæ nunc coniunguntur: nā singula ante ponebantur.
- SI**, pen. cor. Oui. Mer. 3. Hęc stupet ipse sibi, vultuque inmotus eodem. Idem Fast. 4. Dux comiti narrat, quod sit sibi filius æger. Stat. Syl. 1. Bruma repet, versumque sibi temperat annum. Idem, ira sed armaras mulem sibi demere vires. Luc. 4. Vt sibi commissi simulator subura belli. pen. acu.
- SI**, penul. cor. Oni. Medea: Sibilat & torto pectore verrit humum. Idem Me. 4. Sibila danr, sanienque uomunt linguisque coruscant. Stat. Syl. 2. Hybleis vo smilla fauis cui sibila serpens. Verg. Aen. 11. Arrectis que horret squammis, & sibilat ore. Idē 7. Dirigere oculi torarymnis, sybilat hydrys. Idem. 2. Sibila lambebunt linguis uibrantibus ora. Luca. 2. Nec quatunt validos, nec sibilat arua rudentes. Hor. Ser. 1. Sic solitus populus me sibilat, at mihi plaudo. Prop. 4. Sibilet in tumultis, & super ossa cubet. Stat. Syl. 6. Nulla manus requies, densique insibilat æer. Ouid. Met. 15. Qgalia succinctis, vbi trux insibilat eurus. Cicer. Art. Populares isti iam etiam modestos homines sibilare docuerunt. antepe. acu.
- SI**, pen. pro. Stat. Syl. Limina, & Eu boicæ carmen legit ille sibyllæ. Tibul. 2. Te duce Romanos, nunquam frustra

ta sibylla. Iuue. Sat. 8. Credite me vobis
folium recitare sibyllæ. Luca. 5. Carni-
ne longæz vobis commissa sibyllæ.
Mart. 14. Municipem misit cæsta sybyl-
la suam. Verg. Aeneid. 6. Tanlibus ex ad-
yto dictis Cumæa sibilla. Idem. 3. In con-
sulci abeunt, sedemq; odere sibyllæ. Ait
Seruius, nam sibylla appellatiuū est no-
mē, adeo vt Varro quot sibyllæ fuerint
scripserit: sibylla autem dicitur omnis
puella, cuius pectus numen recipit. nam
eoli *οὐνοῦ* dicunt deos *βουλή* autem
est sententia: ergo sibylla dei sententia.
inde est, Magnam cui mentem, animum
que Delius inspirat uates. sanē sciendū.
omnia responsa sibyllæ plus, minusque
centum contineri sermonibus. penulci.
acu.

SIC, pro. Oui. Briff. Sic eat auspicii Pyr-
rhus in arina cuius. Idem. Nūc quoq; sic
omnes Peleus pater impleat annos. Idē
Hyperm. Aut sic, aut etiam tremui ma-
gis ipsa iacebas. Idem Met. 1. Sic erat in-
stabilis tellus, innabilis vnda. Idem. Sic
onus inclusum numero distinxit eodē.
Idem. Sic opus est, aperite domos, ac mo-
le remota. flectitur.

SICAMBR, pen. pro. Iuu. Sat. 4. Tandem
de cæcis aliquid, coruisq; Sicābris. Mart.
1. Crinibus in nodum torcis venire Si-
cambri. Claud. Nauibus, & focia comi-
tentur classe Sicambri. pen. acu.

SICANVS, pen. pro. Sil. 14. Voinere verte-
runt primum noua rura Sicano. Ouid.
Sappho. Tu quoque quæ immites cele-
bras Ericina Sicanos. Verg. Aene. 5. Fi-
de reor fraterna Erycis, portusque Sica-
nos. Idem. 7. Aruncæq; mianus Rutuli,
ueteresque Sicani. Idem. 8. Tunc manus
Aufoniz, & gentes venere Sicanz. Ait
Seruius. Sicani autem secundum non-
nullos, populi sunt Hispaniz a Huuio
Sicori dicti. Luca. 4. Hesperiaz inter Si-
coris non ultimus amnes. Hi, duce Sicu-
lo, venerunt ad Italiam, & eam renue-
rūt, exclusi Aboriginibus, mox ipsi pul-
si ab illis, quos ante pepulerūt, insulam
uicinam Italiz occupauerūt. & eam Si-
caniam a gentis nomine, Siciliam verò
a ducis nomine dixerunt. pen. flect. Sil.
14. Cætera elysei aderat gēs Sicana uo-

tis. Stat. Syl. 5. Hic ego te nam Sicani
non mitius halat. Claud. Sicaniam, &
quicquid Thyrrhena funditur vna. Lu-
ca. 3. Curio Sicanias transcendere iussus
in orbes. Verg. Aen. 3. Sicanio præten-
ta sinu iacet insula contra. antepen. acu.
primam, & secundam variant. Sil. 14. Si-
canum Siculo nomen mox accola Mi-
nos. Vide Sichæus.

SICARIVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Quo mœ-
chus foret, aut sicarius, aut alioquin. an-
tepe. acu. Mart. 3. Quodque tibi tribuit
subula sica rapit. penul. flect.

SICCINVS, pen. cor. aduerbium interrogā-
tis. Clau. Siccine mutatis properas Ala-
rico reuerti. Catul. Siccine descēdens ne-
glecto numine diuum.

SICULVS, pen. cor. Oui. Sappho. Quid mi-
hi cum Lesbo Sicelis esse volo. Idem. Ne-
siades matres, Sicelidesque nurus. Idem
Met. 5. Inter Sicelidas Cyane celeberrima
nymphas. Verg. Buc. Sicelides mu-
se paulo maiora canamus. ait Seruius,
Sicelides autem Græcum est, nam Latine
Sicilienses facit, quod a Scilia, cuius
etiam prima produc. Ait Antonius Ne-
briff. & eius composita. antepenult.
acuit.

SICERA, pen. cor. Mant. Dicitur ignorās
adipem, siceramque, merumque. antepe-
acuit.

SICHÆVS, pen. pro. Ouid. Dido. Est mi-
hi marmorea sacratus in zede Sichæus.
Syl. 3. Ad claustra, & fauces dicat per
opaca Sichæus. Verg. Aen. 1. Quos in-
ter medius venit furor ille Sichæus. Idē
Huic coniunx Sichæus erat ditissimus
agri. Ait Seruius, quoties poeta aspera
inuenit nomina, uel metro non stantia:
aut mutat ea, aut de his aliquid muti-
lat: nam Sichæus Sicharbas dictus est. sa-
nē Sichæus si brevis est per naturā, sed
hoc in loco etasim fecit ea licētia, quæ
est in proprijs nominibus: licet enim in
quauis proprij nominis parte syllabæ
mutare naturam, quod & in appellati-
uis euenit: si tamen de proprijs originē
ducant: vt, Sicanio prætenta sinu: quia
venit a Siuano rege Siciliz. At Ioanne
Despaut. obuiā sit, in Seruium irruens
in artis uersificatoris præfatione.

- Meta. 1.** Sidera cœperunt toto fulgescere cœlo. Idem. Sideribus similes oculos videt oscula, quæ non. Idem de Tristib. 6. Odoram Lachrimas, quæ tam graue fidos habenti. **Mart. 4.** Sidus hyperborei solitus lassare Bootæ. **Verg. Aeneid.** Sidus & Eubicæ cautes, vltosque Caphareus. **Stat. Syl. 1.** Sidus & olenijs dignum petiisse sub astris. **Luc. 10.** Syderibus quæ sola fogam moderantur Olympi. Idem. 9. Sideribus, Phœboque vacat premit orbis sa solis. **Calepinus** admonet. Si Græcè velis sydus, scribas à Syn. Si Latine malis, sidus legas à sîdo verbo. **penul. flecti.** **Verg. Aen. 12.** Sydereis flagrans clypeo, & coelestibus armis. **Ouid. Meta. 2.** Sidereis transe, patriosque adit impiger ortus. Idem. 15. Postera sidereos aurora, fugauerat ignes antepenul. acu.
- SIGNUS, penulci. product.** **Stat. Syl. 2.** Saxa quot eorum res per se venia Syenes. **Mart. 5.** Magnaque Niliacæ feruit tibi gleba Syenes. **Iuue. Sat. 11.** Dentibus ex illis, quos titit porta Syenes. **Luc. 10.** Ore tumem, cancroque suam torrente Syenen. **pen. acuit.**
- SIGAEVS, penulti. product.** **Ouid. Paris.** Hac duce Sigæo dubias à lictore feci. **Vergil. Aen. 2.** Vcalegon, Sigæa igni freta laeta relucet. ait **Seruius.** Sygæum dictum est, propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hospicio simulauit abscessum, & inde contra Troiam per silentiū venit quod dicitur Sign. **penultim. acu.** **Ouid. Penelo.** Hac ibat Simois, hic est Sigæa tellus. Idem **Metamorph. 13.** Vtique erat impatiens ire Sigæiatoruo. **antepenul. acu.**
- SIGERIVS, pen. cor. Mart. 4.** Sygeriosque modos, Parteniosque sonas. **antepenul. acuit.**
- SIGNO, penulti. product.** **Ouid. Metamorph. 3.** Signarat teneras dubia lanugine malas. **Vergil. Aeneid. 12.** Se signari oculis vitro implacabilis arder. **penul. acn.** **Cicero de Fato.** Et quasi signat in animo suam speciem. **Verg. Geo. 2.** Dentis & ad morsu signata in stirpe cicatrix. **Ouid. Fast. 1.** Altera signata est, altera forma biceps. **Iuue. Sat. 1.** Signator falso, qui se lautum, atque beatum. Idem. 16. An-
- tiquo venit cùm signatoribus auspex penulci. flect.
- SIGNIFICO, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 11.** Significatque manu, & magno simuli. 2
- incipit ore. Ouid. Metamorph. 15.** Quibus sibi significant trepidantia consilii extra. **Lucr. Vocibus, & gestu, cum balbè significaret.** **Cicero de inuent.** Cùm scriptum duas, plures uerbes significat. Idem de Fin. Res uerbis significantur. **antepenulci. acuit.**
- SIGNIVM, penulti. produ. Ouid. de Art. 1.** Siue erit ornatus, non ut fuit ante sigillis. **Hor. Epist. 2.** Gemmas, marmor, ebur, Tyrrhena sigilla, tabella. **Mart. 14.** Sum fragilis, sed tu, moneo, ne sperne sigillunt. **Lucr. 4.** Effigies sigillatim, quas cernere nemo. **pen. acu.**
- SIGNIFER, penult. cor. Mant. Signiferum supra tulerunt vestigia circum. Luca. 4.** Vnde tribunitia plebeius signifer arce. **Lucr. 6.** Vrger enim quoque signiferi super æthereis æstus. **antepenulci. acuit.**
- SIGNIVS, pe. pro. Iuue. Sat. 10.** Signinum Syriumque pyrum de cordibus iisdem. **Mart. 13.** Potabis liquidum signina morantia ventrem. **penul. flect.**
- SILARVS, penulti. cor. Sil. 8.** Nunc Silarus quo nutrit aquis, quæ gurgite tradunt. Idem 17. Hæc dicens Silarum medicantem prælia telo. **Vergil. Geo. 3.** Est luo Silari circa, illicibusque virentes. **antepenul. acu.**
- SILENTIVM, pen. cor. Ouid. Metamorph. 1.** Murmura compressit, tenuere silentia cuncti. Idem. Iuppiter hoc iterum sermone silentia rupit. Idem. 9. Carpitur acclinis per mura silentia trames. Idem. 12. Nulla quies intus, nullaque silentia par te. **Stat. Thebaid. 1.** Exturbare odijs tranquilla silentia noctis. Idem 9. verberaq; & iussi tenuere silentia cines. **Vergil. Aeneid. 6.** Et Chaos, & Phlegethō loca nocte silentia latè. **antepenulci. acu.** **Vide Rumpo.**
- SILENVS, pe. pro. Ouid. Met. 11.** At Silenus abest titubans, amnisq; meroq; Idem **Fast. 5.** Silenus, quamuis nemo vocaret, adest. Idem. 6. Forre senex, quo vectus erat Silenus a fellū. **Ver. Buc. Silenū pueri som**

no videre iacentem. Hor. de Art. An cuf-
flos, famulusque dei Silenus alumni. pen-
flect.

SILEO, pen. cor. Ovi. Met. 1. Sed filet, & lex-
si dar signa nrbore pudoris. Idem de Pont. 1.
Sed de me vt fileam, coniux mea farci-
na vestra est. Idem. 3. Nec fastum defen-
dum, mala causa silenda est. Luca. 1.
Est postquam bello leges siluere coactæ.
Mart. 5. Iura theatralis dum siluere loci.
Vergil. Aeneid. 11. Desiluit, quam tota
cohors in uita relictis. Idem 10. Et tre-
metasta solo tellus, filet arduus æther.
Idem 3. Eloquat, an fileam? gemitus la-
chrymabilis imo. Mant. Corruerant mo-
res, exaustorata filebat. Idem. Quod Frã-
cisus in hoc strepitu Gonzaga filetur.
Cicero pro Syl. Si cum ceteri de nobis si-
lent. Idem de Clar. Siletur de maximis
illius fastis. Idem pro Flac. Ea res filetur.
ante pen. acu.

SILER, penul. cor. Luca. 2. Culta siler, nul-
laque uado, qui macra moratus. Hic
Siler fluuius est Lucaniz, Salernum qui
præterit. Vergil. Geo. 2. Curua tenent, &
molle Siler, lentæque genistæ. Ait Ser-
uius, & notandum genus neutrum de ar-
bore, quod est admodum rarum. Idem. Ae-
neid. 12. Ibi, Foliis oleaster amaris: tecti
omnia Latina arborum nomina generis
fœminini sunt, exceptis paucis, vt hic
oleaster, hoc siler. penultima a-
cui.

SILEX, penul. cor. Vergil. Buc. Spem
gregis, ah silece in nuda connixa reli-
quit. Idem Geo. 1. Et silecis venis abstru-
sum excudet ignem. Idem Aeneid. 12.
Ac primum silecis scintillam excudit
Achares. Ouid. de Pont. 4. Et quos tu si-
lices, & quod charissimæ ferrum. Idem In
Ibin. Molle super sileces imposuere ca-
put. Vergil. Aeneid. 6. Quam si dura si-
lex, aur istar Marpesia cautes. Idem 8. Sta-
bat acuta silex præcisus vndique faxis.
Ait Seruius, penè omnes hunc silecem
dixerunt. Nam & Varro, & Lucretius
ita dicunt. vt libro secundo. Et validi si-
lices, ac duri sobora ferri. Tanta tamen
est Vergilij autoritas, vt persuadeat no-
bis hanc silecem dici Quintilianus Inst.
primo, capit. 10. Nisi si quando nihil im-

pediente in utroque modulatione pes-
dum alterum malunt, qualia sunt, imo,
destirpe rectisum. Et, silece in nuda. penul.
acuit.

SILICERNA, penul. cor. Mantu:
Ad tumulos tanquam manes silicer-
nia possant. ante pen. acu.

SILIGNEVS, penul. prod. Mart. 9. Illa fili-
gneis pinguefecit adulterâ cunnis. penul.
flect.

SILIGO, penul. cor. produc. Ioue. Sati. 5. Sed
tener, & niueus, mollique filigine factus.
penul. flect.

SILIQVA, penul. cor. Vergil. Geo.
1. Vnde prius lætæ in siliqua quassante le-
gumen. Pers. Sati. 3. Intuigilat siliquis, &
grandi postea polenta. Iuuen. Satir. 11.
Si laudem siliquas occultus geneo pul-
res. Hor. Epist. 2. Pupillo uinit siliquis,
& pane secundo. Manilius 4. Nec parti-
bus siliquas referentem viribus omnis.
ante penul. acu. Mant. Apparet cerasuntis
opes siliquelcit in hortis. penultima
acuit.

SILIVS, penul. cor. Mantuan. 7.
Perpetui nunquam moritura volumi-
na tibi. Idem. 11. Silius Arpino tandem
succurrit agello. ante penultima a-
cui.

SILLABA, penul. cor. Hor. de Art. Syllaba
longa breui subiecta vocatur iambus. an-
te penul. acu.

SILLANVS, penul. cor. prod. Ioue. Sat. 8. Syl-
lanus quocunque alio de sanguine ra-
rus. Luca. 8. Cum duce Syllano gerimus
ciuilia bella. Sil. 12. Hinc verò, hinc vo-
lucres Syllanus nocte dieque. penultima
flecti.

SILVANVS, penul. cor. produc. Vergil. Buc.
Venit & agresti capitis Sylvanus hono-
re. Ioue. Sat. 6. Cædere syluano portum
quadrante leuari. Stat. Theb. 6. Atya ca-
na Pales syluanusque arbiter umbræ. pe-
nult. flect. Ovi. Met. 1. Syluarum latebris
captiuarumque terrarum. pen. acu.

SILVICOLO, penul. cor. Ouid. Fast. 4. Syl-
uicolâ tepido lacte precare Palem. Pro-
po. 3. Oscula syluicolis empta dedere vi-
ris. Vergil. Aeneid. 10. Syluicolæ fauno,
Dryope quam nympba crearat. ante pen.
acuit.

SILVIUS,

SILVIA, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 6. Syluius Albanum nomē tua posthuma proles. Idem. 7. Adstiterum Imperij socrer omni Syluia cura. antepenultima acuit.

SILVS, penul. produc. Catul. Aut fodes mihi redde decem sex tertia Sylo. Verg. Aeneid. 12. Ac velut ingenti Sylva, summoue Taburno. Sylua est; & mons Lucaniq. pen. fleci.

SILVVS, pen. pro. Iuven. Sat. 4. Vendere municipes fracta de merce siluros. Idem. 14. Dignatam, vel dimidio, putrique siluro. pen. fleci.

SILVIFRAGA, penulti. cor. Lucr. 2. Sylui-fragis vexar flabris, ita perfuris acris. antepenulti. acu.

SIMBRIVM, penultim. cor. Sil. 8. Simbrivio, rostrisque domant equicula rura. antepen. acu.

SIMANTHVS, penulti. produc. Sil. 14. Panthagiam, rapidoque colunt vada flaua Symxthi. Ait Seruius Aeneid. 9. ibi, Eductum maris luto, Symxthia circum. Symxthos fluuius est Siciliae haud longē ab vrbe Catinenſi: qui hodie, ait Autor de situ Siciliae, appellatur fluuius à Sancto Paulo à ponte eiusdem nominis ad eius alueum traſciendum, ibidē extrueto. circa quem fluuium sunt Palici dei: quorum fabula talis est, Btā nympham Iuppiter cūm vitiaſſet, & feciſſet grauidam, timens Iunonem, ipsam puellam commendauit terrae, & illic enixa est: partus eius poſtea cūm de tetra erupſiſſet, duo pueri Palici dicti ſunt, quaſi iterum venientes. ſed plura ſcire cupiens videat decadis librū tertium Fazelis de rebus Siculis. Ouid. Met. 13. Acis erat fauno, nyphaque Symxthide cretus. Idem Terga fugæ dederat conuerſa Symxthius heros. antepenulti. acuit. Idem Faſt. 4. Quaque Symxtheas accipitæ quor aquas. penul. fleci.

SIMILAGINA, penul. produc. Mant. It. lico feciſti niſſa ſimilagine dulcem. penul. fleci.

SIMILIS, penulti. cor. Ouid. Met. 11. Syderibus ſimiles oculos video oſcuſaſ, quæ non. Idem. Nō ex acta ſatis, rudibuſque ſimilima lignis. Idem 7. Sopito ſimi-

lis nullo tam murmurē ſerpit. Idem de Ponr. 1. Hac niſi ru pariter ſimili cūm fratre leuare. Idem de Art. 3. Ille crocum ſimulat croceo velatur amiſtu. Ver. Buc. Stultus ego huic noſtrę ſimilem, quo ſape ſolemus. Idem Geo. 2. Ipſa uigens arbor, ſaciemque ſimillima lauro. Ouid. Metamor. 15. Nam teter & laſcens, puerique ſimillimus æuo. Vide Vallam libro tertio cap. 59. ibi duplices ſimilitudines. vr duplices voluntates vtriuſque amici. antepen. acu.

SIMIVS, penultim. cor. Hor. Serm. 1. Hermogenes unquā legiſt, neque ſimius iſte. Marr. 14. Callidis amiſſa eludere ſimius haſtas. Iuven. Sat. 8. Simia, nec ſerpens vnus, nec culeus vnus. Idem 10. In uetula ſcalpir, iam mater ſimia bucca. Claud. Homani qualis ſimulatore ſimius oris. antepenulti. acuit.

SIMOIS, pen. cor. Ouid. Penel. Hac ibat Simois, hic eſt Sigeia tellus. Idem de Art. 2. Hic tibi ſit Simois, hæc mea caſtra putæ. Luca. 10. Et Simoentis aquas, & Graio nobile buſto. Verg. Aene. 11. Quos Simois premit ille viros inſanda per orbem. Idem 5. Victor apud rapidum Simoenta ſub Illo alto. Idem. 11. Alma Venus genuit Phrygiis Simoentis ad vndaſ. Idem Sarpedon, vbi tor Simois cor. repea ſub undis. Ait Seruius, Hoc nomē integrum ad nos tranſiſt, vnde ſuo eſt accentu præferendum. nam eſſet Latinum, antepen. haberet accentum, quia ſecūda à fine breuiſ eſt. quod ve eſt Græcum, accentus regula fruicit Græcē, vbi vltima eſt longa, penultimam etiā breuem acu. Simois: diphthongo enim Græca ſcribi, vt Simozis, quare penultima acuit.

SIMON, pen. cor. Hor. Art. Pythias emundo lucrata Simone talentum. Mant. Simonis, Iudæque dies eſt, quinta calēdas. Idem. Se fore miſſurum poſt hæc Aegyptia Simon. penul. acu. Idem. Ingreſſura venit Simeon præſeſ, & æuo. Iuuen. cū. Ille Simonis erat reſtiſ, quem luriſda lepra. Idem. Ales proſequitur, canem mentemque Simonis. Mant. primam produci.

- dis apex, umbrosoque nallis. penultim. fleciti.
- S I N A D A**, penulti. cor. Sta. Syl. Synada distinctu variat, non lumina cessant. Idem. Parpura sola cauo Phrygiæ quam Synados antro. antepenultima acuit.
- S I N A G O G A**, penult. product. Mani. In Veneris ferr illa diem synagoga, propinquam. penult. fleciti.
- S I N A L Y S**, penulti. cor. Sil. 5. Haud leuior fama Synalus. Garamatica solers. Idem. Scire pater dederat Synalo, morsusque ferarum. Idem. Er senioris opem Synali vocat ungere uulnus. antepenult. acuit.
- S I N X**, penulti. cor. Ouid. Phedra: re tuus iste rigor, postique sine arte capilli. Idem Metamorph. 1. Ignea conuexi uis, & sine pondere cæli. Idem. Sponte sua sine lege fidem, rectumque colebat. Idem. Victa coercerebatur positos sine lege capillos. Idem 14. Gramina disponunt sparsosque sine ordine flores. antepenult. acuit.
- S I S N O**, pen. prod. Flac. 6. Nutrierat liquidoque pareos signauerat auro. Cicero de fato. Et quasi signat in animo suam speciem. pen. acu.
- S I N C E R V S**, penulti. pro. Ouid. Metamorph. 1. Ense recidendum est, ne pars syncera trahatur. Idem 12. Syncerumque tui, nec tertia cuspis apertum. Idem de Pon. 4. Et mea sincero curreter axe rota. Mâ-tua. Et sincera quies, & consumata voluptas. Catul. Atque insincere dicat, & ex animo. Mart. 6. Marmeline boni soboles syncera parentis. Verg. Geo. 4. Insyncretus aper rulerit cruor, altius omnem. penult. fleciti.
- S I N D O N**, pen. pro. Mar. 4. Nec sic in Tyria sindone tutus eris. penulti. acu.
- S I N A P I S**, penulti. product. Columel. Sequæ lacescenti sterum factura sinapis. penult. fleciti.
- S I N G V L V S**, penul. cor. Stat. Theb. 4. Dicendum, nostramque mone per singula noctem. Vergil. Geo. 3. Singula dum capri circumectamur amore. Idem Ae. 3. Et multum lachrimas verba inter singula fundat. Hor. de Art. Singulaque locum teneant sortita decenter. Lucr. sexto. Quæ memorare queam inter singulariter apta. antepenultima acuit.
- S I N G V L T V S**, penultim. produ. Vergil. Aeneid. 9. Frigidus, & longis singulibus illa pulsat. Flac. 3. Aequora, purpureum singulibus expulsi hastam. Idem. Armorum fragor, & tepidi singulibus agri. Idem 6. Congertem, & longis campis singulibus implet. penultima acuit.
- S I N I S T E R**, penulti. product. Ouid. Metamorph. 1. Virque dux dextra colum, roridemque sinistra. Idem Fast. 4. Attria dixerunt unde finitler abis. Verg. Buc. Saepè sinistra caua prædixit ab ilice cornix. Idem. Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix. Idem Aen. 11. Cuius ob auspiciis infautum moreisque finitros. Hor. Ser. 2. Ille finitrosus, hic dextrorsum abis vnus verique. penultim. acuit.
- S I N O**, penul. cor. Ouid. Met. 1. Quas dedimus certè terras habitare sinamus. Idem 3. Cedendo arcebat, nec lógus ire sinebat. Idem. Nec finit, incipiat, sed quod finit, illa parata est. Idem de Pont. 4. Crede tamen, nec re causas nescire sinemus. Idem. Securum farus hoc non tamen esse sinunt. Idem de Trist. 1. Ad quos mittuntur, nò finit ire deos. Luc. 2. Italiani vix fata sinunt, nam murmure vasto. Vergi. Aene. 12. Deponas, lertumque sinas pro laude pacisci. Idem 1. Si quæ fata sinant, iam tum renditque, fouetque. Cicero pro Planc. Qui senatum senatui parere non seuerum. Idem de Fin. Improbis nunguam finit eum respirare. Idem. Quæ. Caro concionatus est. Comitia haberi non futurum. Idem pro Sest. 1. accusare eum non litus. penultima acuit.
- S I N O D V S**, pen. cor. Mant. Bis Sinodus positi procul vsque a flumine Nilo. Idem. Per Synodum rusus Romano a rege vocatam. Idem. Afficijs fructus Synodi post tempora primæ. Idem. Tunc Synodus uisena fuit celebrata sub ipso. antepenult. acuit.
- S I N O N**, pen. cor. Vergi. Aeneid. 2. Fundite Rr 3 equos

equus itorque Sinon incendia miscet. Idem. Hoc primum, nec si miserum fortuna Sinonem. Idem. Talibus insidijs, periurique arte Sinonis. Idem. Laxat claustra Sinon, illos patefactus ad auras. Mantua. Tu Troianus equus, de quo fluxere Sinonis. Ait Seruius Aeneid. 1. Ibi. Sarpedon, ubi tor Simois correpta sub undis. naturalis. n. declinatio est Sarpedon, Sarpedonis, vr Memnon, Memnonis, Sinó Sinonis. alio tamen sub tenore Sinonis. pen. flect. Memnonis, antepen. acuit: est enim comparatio ad declinationem.

SINOPEVS, non contractum, penul. cor. Vide Atreus. Ouid. de Pont. 1. Non doluit patria Cynicus pcul esse Sinopeus. Mantua. Esse Sinopeum litens Milesia gens est. Flac. 5. Assyrius complexa sinus stat opima Sinope. Idem. Raditur, & magne pelago tremat umbra Sinopes. penul. ti. acuit.

SINUESANVS, penulti. pro. Hor. Ser. 1. Inter Mineurnas, Sinuesianumque petri num. Mart. 1. 1. Sinuesiano velle sedere la cu. Idem 13. de Sinuesianis venerit Masica praelis. penulti. flect. Ouid. Meta. 15. Vulturis, niueisque frequens Sinuesia colubris. penul. acu.

SINTHESIS, penulti. cor. Mart. 10. de nostra parafina est Synthesis empta togae. Idem. 1. Duxit ad astatem Synthesis vna decem. Idem. 2. Sic micat innumeris arcula Synthesibus. Idem. 5. Frigus enim magnum Synthesis vna facit. antepenul. acuit.

SINVO, penulti. cor. Ouid. Metamorph. 8. Impositis palmis parulo sinuauerat arcus. Idem 3. Torquet, & immenso saltu sinuatur in arcum. Verg. Aeneid. 2. pond legir, sinuatque immensa uolumine terga. Idem. Insinuat pauor, & scelus expedit nientem. Stat. Syl. 2. Incubat, atque vmbis sinuatur auantibus vndas. antepen. acu.

SINVOVS, penul. product. Vergil. Geo. 1. Maximus hic flexu sinuoso elabitur anguis. Stat. Theb. 9. Iamque humeros, iam colla ductis, sinuosa uorago. Pers. Sat. 5. Ut quantum mihi te sinuoso in pectore fixi. Ouid. Met. 5. Visarumque tamen si-

nuosa veste pependit. Mant. Per nemus ad lymphas sinuosi serpere gressu. Idem. Et Cyrcæus apex, sinuosa Neapolis vndis. penul. flect.

SINVS, penul. cor. Ouid. Phill. Est sinus ad ductos modice falcatus in areus. Idem Briss. Te tenet intepido mollis amica sinus. Idé Laodomia. Indue regales Laodomia sinus. Idem Met. 1. Et laniata sinus totum percensuit orbem. Idem. 14. Puteolosque sinus Messapiæque arua reliquit. Idem de Pont. 4. Et si qua dabit an ra sinum iactante rudentes. Verg. Geo. 1. Fit nodo sinus huc aliena ex arbore gemen. pro gremio, vel amplexu hic legitur. Idem Bucco. Sinum lactis, & hæc te liba Priape, quot annis. ait Seruius, Sinus genus est vas, quod cum significamus, si producit, ac penultima flect.

SION, penulti. cor. Mart. Secreta superare Sion statione latebat. penultima acuit.

SYPHAX, penulti. cor. Iuue. Sati. 6. Tolle tuum precor Annibalem, uictumque Syphacem. Oui. Fast. 6. Postera lux melior superat Masinissa Syphacem. Sil. 16. Pacator, mediisque Syphax subigere plura. Idé. O sceptri venerande Syphax, nec me æquore sequus. Prop. 3. Annibalis spolia, & victi monumenta Syphacis. penulti. acn.

SIPONTINVS, penulti. pro. Mantua. Quando Sipontinis in bella volentibus ire. Idem. Luce Sipontinam monti quæ subiacet urbem. Idem. Luce Sipontinosa celebrat noua festa per agros. penulti. flecti.

SIPVS, penulti. prodne. Sil. 8. Immenis te nebris, & terram, & litora sipus. Luca. 5. Quas recipit Scalpina palus, & subita si pus. penulti. flecti. Stat. Syl. 5. Mira fides citius genitrix Sipyleia fertur. antepenul. acu. Ouid. Metamor. 6. Tunc cum moenia virgo Sipylumque colebat. pen. flecti.

SIVIDVM, penulti. cor. Stat. Syl. 3. Hunc siquidem amplexu semper reuocante te nebras. Iuuen. Sat. 6. Boletus siquidem vnus præcordia pressit. ait Valla libro secundo. Siquidem ex si & quidem compositum.

positum: sed cur nec primam syllabā habet longam, cum si longa sit: nec significationem alicuius harum unde componi dicitur dictionum. antepenultima acuit.

SIRACUSAE, penulti. product. Ovi. Fast. 4. Vique Syracusas Archifidas abstulit armis. penulti. acuit. Idem de Pont. 4. Illa Syracusia modo formidatus in vrbe. Idem in Ibin. Vt ve Syracusio perstricta fauce poetæ. Sil. 14. Quique Syracusia resonant Helyconæ cæmæna. Vergil. Buc. Prima Syracusio dignata est ludere uersu. ait Seruius, Syracusio autem Græcæ ait, nam Latinè Syracusanus dicimus. penul. flec. Syracusius antepenul. acu. Vi de Cofs.

SIREN, penulti. produ. Hor. Ser. 2. Con tremuere miser uitanda est improba Siren. Sil. 14. Sire æstuetos effudit in æquo re caueus. penulti. acuit. Ouid. Metamorph. 5. In comitum numero misit Sirenes eratis. Idem. 14. Sirenum scopulos, orbataque præfide pinus. Iuu. Sat. 14. Plagarum strepitum, & nullam Sirena flagellis. Mant. effunde oculos blandis neu des sirenibus cur. pen. flec.

SIRINGA, penul. prod. Ouid. Metamorph. 1. Panaque cum prentam sibi iam syringa putaret. Idem. Naias una fuit, nymphæ syringa vocabant. penultima acuit.

SIRIUS, penulti. cor. Vergil. Opusc. Precipisque uigil feruens, cum Sirius ardens. Idem. Aeneid. 10. Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor. Idem Geo. 2. Crustumius, Syriisque pyris, granibusque uolemis. adiectiuum est. ut syria pyra. Colum. lib. 5. cap. 10. Ea sunt Cruentia Regia, Signina, Tarentina, quæ Tymia dicuntur. Iuu. Sat. Iam pridem in tyberim Sirius defluxit Orôtes. Mant. Occurrere Siri, se proripuerit Sabæi. Scar. Syl. 1. Nec seruat natura vices, huius Sirius alget. Luca. 10. Sydera sunt cancro rabido quos Sirius ignes, pro sydere primam producit ait Seruius. Aeneid. 3. Vi. Corpora tum steriles exurere Sirius agros. Sirius stella est in ore Canis posita, quæ annis omnibus oritur circa octauum Iulij calendæ, quæ octa plerunque pestilē-

tiam toto anno facit, plerunque paucis diebus, interdum innoxia nascitur: hinc est, & in totum regnaret Sirius annum, Sanè Canicula, in cuius ore est, tantum generis semini est, cum sit canis communis generis: Vnde hoc nascitur, nam in diminutione mutauit genus. antepenul. acuit.

SIRISCA, pen. pro. Verg. Opus. Coppa Syrisca caput Graia redimita mitela. pen. acuit.

SIRMATVM, penulti. cor. Iuue. Sari. 15. Nam scelus a Pyrrha quanquam omnia Symmata uoluit. antepenultima acuit.

SIRON, pen. pro. Ouid. Met. 7. Composito syrene patet, sparsisque latronis. Idem Phyll. Cum fuerit lectus Syron, toruusque Prociustes. pen. acu.

SIROPHANI, pen. pro. Iuue. Sari. 8. Obuius assiduo Syrophenix vduis animum. penul. acu.

SIRPICVLVM, penul. cor. Prop. 4. Sirpiculis medio pulvere ferre rosam. antepenul. acuit.

SIRVS, pe. cor. Tibul. 1. Alba Palestino sancta columba Syro. pen. acu.

SISAK, penulti. cor. Hor. Ser. 2. Pernellant stomachum miser alea, fercula con. penul. ti. acuit.

SISYMERIVM, penul. cor. Ouid. Fast. 4. Cumque sua dominæ grata Sisymeria myrto. antepenul. acu.

SISYPHVS, pen. cor. Hor. Ser. 1. Sisyphus hunc varum distortis crucibus illum. Ovi. in Ibin. Sisyphus est illic saxum, voluensque, perentique. Idem Met. 13. reddidit ubi Eolidem saxum graue Sisyphon urget. Idem 10. Belides inque tuo sedisti Sylyphe saxo. Idem. 4. Aut petis, aut vrges ruitur Sisyphus saxum. Sil. 14. Quæ quæ Sisyphio fundauit nomen ab istmo. Stat. Theb. 2. Sisyphæi sedent portus, itorque terræ. antepenul. acu.

SISTO, pen. pro. Ovi. Met. 1. Quæ huiusque diu terris ubi tiltere possit. Vergil. Aeneid. 4. Annam chara mihi nutrix huc huius forem. Ait Seruius; hinc & sistatur dicimus, id est adducatur: nam Scare aliud est, nec alter possumus dicere, quæ sit hic, & sistet huc; saltem antem plerisque

quoque gratis rara est. Stat. Thebaid. 8. Quamuis Cyrrha damus soceros, nec uisibus actis. Lucr. 1. Vt generos, soceris, medix iunxero Sabine. pen. acu.

SOCIALIS, pen. pro. Oui. Phedra. Non ego nequitia socialia fœdera rumpam. Idem de Trist. 1. Leuis hic tecum sociales impleat annos. Idem Mer. 14. Nec Vene re externa socialia fœdera lædam. Silu. 14. Haud facilis temeratz fidem socialia iura. Iuue. Sat. 3. Calcatamque tenet bellis socialibus unam. pen. flect. Hora. de Arte. Fœderet aur quarta socialiter hic, & in acci. antep. acu.

SOCIUS, pen. cor. Ouid. Briss. Nulla Myceneum socialis cubilia mecum. Luca. 1. Continuo per tot sociabunt tempore regno. Verg. Aen. 12. Me natam nulli ueterum sociare procorum. Idem Opusculo. Qui casus socialiter opem numenque deo rum. Tibul. 1. Sed tecum ut longæ sociareni gaudia uixit. Sil. 1. Et se participem castus sociare in omnis. antepenult. acu. Idem 11. Atque alter nato sociato consule fasces. Verg. Aen. 9. Germanam nuper thalamo sociatus habebat. penult. flect. Cicero pro Planc. Cùm uel periculum uitæ tuæ mecum sociare uoluisset. Idem pro Flac. Quid si testium studium inter se sociatum est?

SOCIUS, pen. cor. Oui. Phyl. Promissus socius ubi nunc Hymeneus in annos. Sil. 13. Hic modo primores socium modo iussa deorum. Luca. 1. Nulla fides regni socij, omnisque potestas. Iuuen. Sat. 8. Pone & amaritæ miserece inopum sociorum. Vergi. Aeneid. 1. O socij, neque ignari sumus ante malorum. Stat. Silu. 1. Et sociar doctis. haurimus ab omnibus undam. Idem 3. Et si non socius, certe mirator adesse. antep. acu.

SOCRATICUS, pen. cor. Oui. in Ibin. Vt qui Socraticum de nece legit opus. Iuuen. Sat. 2. Inter Socraticos notissima fossa cynedus. Clau. Quicquid Socratico ma uult ab origine, quicquid Mant. Inter Socraticos, & rura academia cernes. Propert. 2. Quid tua Socraticis tibi nunc sapientia libris. Hor. de Arte. Rem tibi Socraticæ poterunt ostendere chartæ. antep. penult. acu. Licet quidam exemplo Cor

nelij Gallipenult. producant, ut Græci scribunt. Fit quæries ultima per ita uocalem lōgam, ut Socæreni palmam promeruisse ferunt, quod in usu hodie non esse. antep. acu.

SOCARS, penult. pro. Oui. Fast. 1. Quæ premit inuisum fuerus iniqua aurum, penult. acu.

SODALIS, pen. prod. Oui. de Trist. 1. Quo que ego dilexi frater no more. sodales. Idem 3. Deserta tunc domus, uultus, memoresque sodales. Idem 4. Urbis abest facies, absunt mea cura sodales. Idem de Pont. 3. Nafu suo posuit nomen cui penè sodali. Martia. 1. O mihi post nullos Iuli memorande sodales. Idem 7. Parua dabis charo, sed dulcia dona sodali. Idem 9. Haud sua dertus rura sodalis arat. Ver. Aen. 10. Dum furit incautum eru deli morte sodali. Hor. Ser. 2. Ille uelit si die arcana sodalibus olim. Idem Epist. 6. Gaudentem paruique sodalibus, et lare circo. Stat. Syl. 1. Ponite, dilectio uolo lasciuiare sodali. Mart. 14. Seu leuiter no to, seu charo missa sodali. penult. flectit. Catul. Fraternal uerè, dulce sodalitiū. Ouid. de Trist. 4. Iure sodalicio qui mihi iunctus erat. antep. acu.

SODUS, pen. pro. Hor. de Arte. Quintilio si quid recitare corrigere sodes. Idem Serm. 1. Tene relinquam, an rem, me sodes nō faciam illa. Idem Epist. 1. Responde me tuo, dic sodes nomine? nempe. Pers. Sat. 3. Paucibus exudat grauis halitus inspicere sodes. Iuuen. Sat. 6. Dic aliquem sodes, die Quintilianæ laborē. Priscianus inquit, libro 8. cap. de personis. Reperiuntur tamen & alia uerba, quæ in usu desciunt personis, que Cedo, Sodes, Salus, Furis, Aue, Inhi, & fore. Serutus in Donatum, Sodes esse aduerbum, & precatorem significare. Donatus uult esse uocē exhortantis, ut ambo Festus, & Nonius aiunt esse uerba copulara, ut sodes ex si & aules cōponi, ut capis, i. cape si uis. Priscian. cap. Aduer. Sodes, des produ. penult. acuit.

SOL, prod. Iuuen. Sat. 3. Sed iumenta uocant, & sol inclinat, eundem est. Catul. Quem mulcent auræ, firmat sol educat imber. Oui. Met. 3. Fecerat exiguas iam sol

solatissimus unibras. Idem. Et sol ex quo meta distabat utraque. Idem 1. Vesper & occiduo quæ littora sole tepescunt. Idem. Communemque prius, cœlumina solis, & auræ. Idem. Solibus cœthereis altoque; recanduit æstu. Idem O Enone. Quæ levis assiduis solibus uesta riget. Idem de Pont. 1. Ventorum rabie solibus orba tument. Ver. Aen. 1. Quid tantum Oceano properant se iungere soles. At Seruius. Soles uerò pro diebus posuit. flect. Flac. 10. Soligene narâ phœa cum in iura repositæ. Idem 5. Soligenæ falli meriti, meriti que relinquere ante pen. acu.

SOLAMEN, pen. pro. Luca. 7. Hoc solamen erat, quod uori turba nephandi. Stat. Syl. 2. Quod tibi præcepti melior solamen alumni. Syl. 2. Solamen feceré mali, exsuoque labore. Verg. Aen. 3. Solamenque mali de collo fistula pender. Idem 10. Hoc solamen erat bellis hoc uictor abibat. pen. flect.

SOLAMVS, penul. prod. Oui. Pont. 2. Conditâ disparibus numeris ego Naso Solano. pen. flect.

SOLATIVM, pen. cor. Luc. 7. Cœlicolas, uo uirque suis solatia casus. Sil. 9. Hæc tibi clara parens apta ad solatia luctus. Ver. Buc. Penè simul tecum solatia rapta Menalca. Idem Aen. 8. Hunc tibi præterea spes, & solatia nostri. Ouid. de Pont. 1. Reddita confusè nuper solatia menti. Stat. Syl. 2. Matribus atque pijs cecini solatia natis. ante pen. acu.

SOLIA, pen. cor. Pers. 5. Nugaris solea puer obiurgabere rubra. Mant. Cingere, & in soleas, calces inferre salignæ. Hora. Ser. 1. Nec soleas fecit furor tamen est sapiens quo. Prop. 2. Proflit in laxa nixa pedem solea. Mart. 14. Desuerit si forte puer, soleasque libebit. ante pen. acu. Idem 12. Et si iam latus iam soleatus erit. pen. flect.

SOLICITVS, pen. pro. Iuu. Sat. 6. Verba solacissimum liceat fecisse maritum. Mart. 11. Expe solacissimum mentula nostra facit. pen. acu.

SOLENNIS, pen. pro; Verg. Buc. Hæc tibi semper erunt, & cum solennia uota. Hora. Epi. 1. Insanire putas solennia mēne que ridet. Mant. Terrigenæ accensis, fa-

ciantque solenniter illi. ante pen. acu. Solennis uerò penult.

SOLBO, pen. cor. Ver. Buc. Sultus ego huic nostræ similem, quo sæpe solemus. Idem. Noram sic paruis componere magna solēbā. Oui. Met. 1. Venit & ad patrias ubi Indere sæpe solebat. Idem 3. Hic Dea sylvarum uenatu sessa solebat. Idem de Pont. 4. Nec me tellis erit fallā solere queri. Idem 1. Quæ nunquam uacuo solita est cessare nouali. Idem 2. Te solitū memini prima rogare deos. Hor. Serm. 1. Sic solitus populus me sibilat, at mihi plaudo. Stat. Ach. Gentibus atque suos solitus placare bimenbres. ante penult. acu. Cicero de Ora. Ratio consuetudinis meæ, quæ quondam solitus sum uti. Idem pro Qu. R. Qui mentiri solet, perierare consuevit.

SOLERS, pen. pro. Ouid. Met. 13. Miliciam ficto donec solertior isto. Claud. Flumineos solers Hetruria cōsulat ignes. (Mātua. Ingenium inueni solers uersatile promptum. pen. acu. Manj. 1. Nec dum etiam doctas solertia fecerat aris. Luc. 8. Hinc anceps dubij, terret solertia mauri. ante pen. acu.

SOLICITO, pen. cor. Oui. Fast. 3. Tam bene compositum sollicitare torū. Idem de Tristi. 2. Quas ratus es uicito sollicitare toro. Stat. Syl. 1. Sollicitare iuuat procul hinc, & fonte dolofo. Martialis. Sollicitat pauidi dum rhinoceros magistri. Verg. Aen. 12. Sollicitat, præfamque tenaci forci per ferum. Idem Geor. 3. Sollicitat, frondeque negant, & fontibus ardet. Iuue. Sat. 6. Excusatos non sollicitemus amicos. Luc. 1. Sollicitare Deum Bacchū que auertere nysam. Ouid. Penel. Res est solliciti plena timoris amor. Idem Laodamia: Spes bona sollicito uicta timore cadit. Idem Met. 2. Pectore sollicito repens suspiria, dixit. Verg. Aen. 5. Cū tibi sollicito secreti ad luminis undam. Idem 9. Læta dedi, nunc sollicitam timor anxius urget. Iuu. Sat. 5. Debeat & ligulas demittere sollicitus ne. Oui. de Pont. 1. Cur ego sollicita poliam mea carmina cura. Idem 2. Vile sollicitis computat articulis ante pen. acu. Idem Met. 14. Sollicitata procis, nec quæ lapyrtheia mo-

hit. Hor. Ser. 2. Sollicitudine districtum
ne panis adustus, penult. flect. Cicero de
Orat. Hoc inne sollicitare summe solet. Idem
de Fin. quæ semper animum excru-
ciant, semperque sollicitant.

SOLIPVS, pen. cor. Ouid. Medea. Et solidi
iussu uomere scindis humum. Idem Me-
ta. 1. Quod solidum est, flectiq; nequit,
mutatur in ossa. Idem 11. Traxit & in so-
lidam detrusit acumine terram. Idem 14.
In quibus at solidam ponit uestigia ter-
ra. Idem 15. Illos qui fuerant, solida-
runt morte feratim. Claud. Actia cin-
git cbur, trabibus solidatur ahenis. Ver-
georg. 2. Respondent solido Paphiz de
robore mirus, antepen. acu. Claud. Da-
nubij solidata ruunt, exertaque ramos.
Luc. 8. Humor & infuso facies solidata
ueneno, pen. flect.

SOLIMA, pen. cor. Mät. Tendit in Assyriâ
Solyma; ascendit in arces. Idem. Rex
Solyma; sub quo legem Philadelphus
Hebræam. Idem. Annus enim duplex
Solymis uer inchoat unum. Stat. Syl. 5.
An Solymū cinerem, palmentaq; capta
subibis. Ouid. Fast. 4. Vnus erat Solymus
Phrygia comes unus abida. antepen. acu.

SOLIVM, pen. cor. Ouid. met. 3. In folio
Phœbus claris lucente smaragdis. Idem
6. Ipse sedens folio Tereus sublimis au-
to. Idem 14. Solenni folio pallamque in-
duta nirentem. Sil. 14. Caligare alto in
folio, nec pondera regni. Stat. Syl. 3. Siue
tui solum Iouis, & uirtute parata. Clau-
di. Conspicuis folio pertentat crimi-
na Minos. Luc. 5. Lege tributinia folio
depellere auorum. Lucr. Pristina maie-
stas soliorum & sceptri superba antepen-
nult. acu.

SOLON, pen. cor. Mart. 10. Auriferumque
Tagum finam patriumque Solonem.
Manil. 1. Censur erat, iustusque Solon,
fortisque Licurgus. Luc. 4. Qua ma-
ris Adriaci longas ferie unda Solonas.
Iune. Sat. 10. Et Cresum quem uix iusti
facunda Solonis. pen. acu.

SOLIVAGVS, pen. cor. Mät. per loca solia
goprimis habitauit ab annis. antepen. ac.

SOLON, pen. pro. Ouid. de Tristi. 1. Ut neq;
respiceres, nec solarere iacentem. Idem
Fast. 2. Hinc pater hinc coniux lachry-

mas solatur, & orant. Idem 8. Addidit,
& causam uerbis solabar amicis. Stat. 2.
Sil. 3. Tunc sic unanimum moriens sola-
tur amantem. Idem 4. Solamur cantu, uē-
tosque gaudia formæ. Idem Theb. 6. Cō-
rueit illepefacta domus solatur Adra-
stus. Verg. Georg. 1. Concussaque fame
syluis solabere querū. Idem Aen. 9. Aē-
tu, oro solare inopem, & succurre reli-
ctæ. Idem. Urgebāt, & tela curas solabar
anilex. Flacc. 4. Fabor enim, nec spe du-
bios solabor inani. Vere. Aen. 5. Hisque
his Aeneam solatur uocibus inhi. Idem 2.
Georg. 1. Interea longum cantu solata la-
borem. Ouid. Fast. 1. Cæula quem genū
trix ægræ solata dolentem. Tibuli. Ipse
ego solator cum iam madata dedissem.
Cicero in Vat. C. Antonius hac uera re
miseriam suam solatur. penult. flect.

SOLSTITIVM, pen. cor. Verg. Georg. 1. Hu-
mida Solstitia, atq; hyemes aptare se-
nas. Idem Buc. Solstitium pecori dese-
dite iam uenit æstas. Hor. Epist. 1. Pen-
ula Solstitio campestre niualibus auris.
Iune. Sat. 4. Solstitia his armis illa quæ
totus in aula. Mant. Solstitiumque
suos olim protrudere fines. Antepen. acu.
Luc. 6. Solstitiale caput nemorosus tum
mouet aris. Ouid. Fast. 6. Veniurum tem-
pus solstitiale dies. pen. flect.

SOLVM, penult. cor. Ouid. Cydippe. Qualis
in Iliaco Panthesilea solo. Idem Met. 11.
Altra tenent cælestis solum, formæque
deorum. Idem Penel. Ilios, & murus, quod
fuit ante solum. Idem Fast. 1. Nec sterilis
culto surgat auenta solo. Sil. 14. Multa so-
lo uirtus iam reddere semen aratri.
Stat. Theb. 10. Aequatura solo turres
Bellona subret. Verg. Aen. 11. Mercanti-
que solum facti de nomine byrsam. pen-
nult. acu.

SOLVS, penult. prod. Mant. 9. Et sola tan-
tum scenicus arte feror. Verg. Aene. 12.
Solorum nemorum, rela undique fixa
premebant. Idem Buc. Sola Sophocleo
rui carmina digna corhurno. Sil. 1. Sola
Nitet flauis Nomadum decisa metallis.
Hor. Ser. 1. Vt furor bonus, & solus for-
mosus, & est res. Idem Solos felices uiuē-
res clamat in urbe, penult. flect. Ouid. Phyl.
Quod solum excusat, solum miraris in
illo

illo. Vide Regulas.

SO 1 V T V S, pen. prod. Ovi. Met. 3. Colligit in nodum, quamvis erat ipsa solutis. Idem 8. Sacrilegi thalamos, altoque sapore solutum. Ver. Geo. 2. Versibus in conpectis Iudunt, risuque soluto. Idem. Aen. 5. 1. Et moestæ Iliades crimem de more solutæ. Stat. Sil. 1. Ille solutus amor consumpra est fabula vulgi. Idem. Qui rapide fonte tuo sen plena solutus. pen. fleat. Flac. 1. Solutus heu ferum furtis scelus, annue uotis. soluo. pen. acu.

SOMNIFER, pen. cor. Luc. 9. Aspidæ somniferam tumida ceruice leuauit. Mant. Exit enim de somniferæ caliginis umbris. Ouid. Met. 1. Somniferam sumptis fer manu, regimenque capillis. antepen. acuit.

SONIPES, pen. cor. Luca. 1. Elzas sonipes quamuis iam carcere clauso. Claud. prius in obliqui sonipes opponitur amnem. Idem 2. In campum sonipes, ereboque simillima nymbo. Ver. Aen. 2. Quo sonipes ictu furit arduus altaque iactat. Idem. Insultas sonipes & pressis pugnat habenis. Stat. Theb. 6. Aequoreus sonipes premit, auditque patumper. Silu. 1. Mattius huic sonipes, campos hinnitibus implet. Idem 3. Et doctus uirga sonipes in castra ruebat. Idem 7. Ostio ipse ac sonipes, ostro totumque per agmen. Idem 8. Sufficit insanos sonipes incedere noctis. antepen. acu.

SONITVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Influit & sonitu plusquam uicina fatigat. Silu. 4. Armoium sonitus, statutus imitatur equorum. Tibul. 1. Nec sonitus placida ducere possit aquæ. Luca. 1. Aetheris impollit sonitu, mundiue fragore. Stat. Sil. 1. Innumera æris sonitus, & uerbere crudo. Flac. 3. Ingentes donat sonitus, augetque ruinas. antepen. acu.

SONO, pen. cor. Ouid. Ariadna. Protinus ad ductus sonuunt pectora palmis. Idem de Trilli. 1. Quocunque aspicias luctus, gemitusque sonabant. Idem. Pineæ testa sonant pulsi stridore rudentes. Stat. Sil. 1. Carmina patris pueri sonuistis inostro. Mart. 1. Vox diuersa sonat populi, est uox tamen una. Idem. Illic æta sonat, ac circum pulpita nostra. Ver

gil. Aen. 12. Turba furit resonant lacte plangoribus ædes. Idem 9. Et crines albos, & ærea sonoribus arma. Flacc. 5. Et rapidæ sonuere facies, tunc ipsa cremati. Stat. Syl. 1. Vnde sacro, Latij sonuerunt carmine montes. Idem 3. Dicage Caliope socius tibi grande sonabit. pen. acu. Ver. Opu. Nam ueluti sonitura diu Tritone canoto. pen. fleat. Cic de Clar. Cotta sanabat contrarium Catulo. Idem de Diui. At Lacedæmonijs in Herculis sano arnia sonuerunt.

SONORVS, pen. pro. Ver. Aen. 1. Luctantes uentos, tempestatesque sonoras. Idem Georg. 3. Lentibus horrescunt flabris, summxque sonorem. Flac. 3. Nuda latus passuque mouens orichalca sonora. Vide Sono. pen. fleat.

SONITICVS, pen. cor. Tibul. 1. Parce precor tenero non illo sonitica causa est antepe. acu.

SONVS, pen. cor. Ouid. Trist. Lingua rerum primo destitit ore sonus. Idem Met. 3. Omnibus auditur sonus, est qui uiuus in illa. Idem 14. Vix destitit sonum, est ad aperta que ianua taciturni. Sil. 5. Iungunt gire sono, prænsamque ad colla bipennem. pen. acu.

SOPHOS, penul. cor. Mart. 1. Audietis cum grande sophos, dum bacia capias. Claud. Et clarum è peto terque, quaterque sophos. Iuue. Sat. 7. Et plures uno conclamant ore sophistas. Mant. Inter prima ferunt habuisse arcana sophistas. penult. acuit.

SOPHIA, pen. cor. Verg. Buc. Florentes uiridis sophix completitur umbras. Mant. tua. Docta peregrinas uoces, sophiamque academi. Idem. Et sophix uariis fecere habere ducta. Idem. Sed sophix studiis, c. 2. Linguaque insignis utraque. Auso. Tris sophix partes, tria Punica bella trimes. Ouid. Fast. 4. Et sophix Gabijs ambo incubere Pelasgæ. Mart. 1. Cum ribi sit sophix per famam & cura decori. Vide Philosophia.

SOPHOCLES, pen. cor. Hor. Epist. 1. Quid Sophocles, & Thetis, & Aeschilus utile ferrent ante pen. acu. Verg. Buc. Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno. Mart. 5. Vixit Sophocleo non inficiande cothurno.

coethurno. Iuu. Sat. 6. Grande Sophocleo
carmen bacchamur hiatu. pen. fle.

SOPHENA, pen. prod. Luc. 1. Incerti Iudea
dei, mollesque sophene. pen. acu.

SOPHRON, pen. pro Stat. Syl. 3. Sophrona-
que implicitum, tenuisque arcana Co-
rinth. Luc. 4. Quero diu tota Sophro-
ni. Russe per urbem. Idem 11. Tanta tibi
est animi probitas, orisque Sophroni. pe-
nult. acu.

SOPHO, pen. cor. Sil. 1. Doctus Atys, tactuq;
grates sopire chelydros. Idem 10. Sopie-
rat dum lupemam Thehsinus in auris.
Claud. Sopianr, cecinit fuso Gelidone
triumphus. Ouid. Medea. Quæ me non
possum, potui sopire draconem. Idem
Met. 7. Peruigilem superest herbis sopi-
re draconem. Flac. 10. Sopiuit magicis,
taurusque ad aratra subegit. antepe. acu.

SOPITVS, pen. pro. Verg. Aen. 1. Hunc ego
sopitum somno super alia cythera. Id. 2.
8. Vt primom Herculeis sopitas igni-
bus oras. Ouid. Met. 12. Sopitus uenis &
inexperctus aphidas. Idem 7. Sopito
similis nullo cum murnure serpit. Id. 8.
Terrigenasque feros, in sopitumque dra-
conem. Claud. Pectore sopito reddit ami-
ca quies. Idem. Surgite sopite, quas ob-
ruit ambitus arte. Ouid. Ariadnes: The-
lea præsumit semisopita manus. Idem
de Art. 2. Pupureo iacuit semisopita to-
ro. pen. fle.

SOPORO, pen. pro. Stat. Theb. 6. In cineres
instant flammis, multoque soporant.
Flac. 2. Corpora, pars, ut erant dapibus,
vinoque soporos. Lucr. secund. Pars
populi lugentis erat, sed nocte sopora.
Verg. Aen. 6. Mella soporant, & medi-
catis singubus offant. Pers. Sat. 5. Nam-
que soporatos tantis in sedibus artus.
Mant. Dumque soporatum corpus sine
luce iaceret. penult. fle.

SOPOR, pen. cor. Stat. Syl. 1. Quod nam hic
usque sopor, uacuique modestia lecti. Id-
dem. Quantum nosce licet sit uicta so-
pore doloso. Idem Theb. 7. Ingeminant,
cõcepta quies, iuxta ut sopor illis. Pro-
per. 3. Et trahere occultum membra so-
poris iter. Ouid. Fst. 1. Illa tamen multi-
plea soporis erat. Idem Paris. Lumina
cum placido uicta sopore iacent. Idem

Met. 1. Supprimite exemplo uocem fir-
marque soporem. Idem 3. Sit sopor æ-
que mero redeant in pectera sensus. Ver-
gi. Geo. 4. In noctem, festosque sopor suus
occupat artus. pen. acu.

SOPORIFER, pen. cor. Flac. 2. Diua sopori-
feras, quæ nunc trahis quore bigas. O-
uid. Fast. 4. Illa soporiferum paruos ini-
tura penates. Idem de Trist. 3. Vtque so-
poriferæ biberet si pocula Læthes. Idem
5. Quotve soporiferum grana papauer
habet. Idem Met. 11. Vile soporiferam
somni uelociter zulan. Verg. Aeneid. 4.
Spargens humida mella, soporiferumque
papauer. Luca. 3. Inde soporifero cesse-
runt languida somno. antepe. acu.

SORACI, pen. pro. Sil. 8. Haud procul &
sacrum Phœbo Soracte frequentant.
Verg. Aen. 11. Summe deum sancti cus-
tos Soractis Apollo. Idem 7. Hi Sora-
ctis habent arces equosque Faliscos. Ait
Seruius. Soracte mons est apud Irpinos
haud longe a Flaminia. pen. acu.

SORDI, pen. cor. Pers. Sat. 4. Dicere
sorbitio tollit quem dira cicuta. ante-
penult. acu.

SORDIDVS, pen. cor. Verg. Opusc. Aspe-
rior sordaris, & quædam sordida fax est.
Hor. Ser. 1. Sordidus, & diues populi cõ-
temnere uoces. Idem. Non metiretur
numos ita sordidus, ut se. Idem. Sordi-
dus, atque animi, quod parui nolit habe-
ri. Verg. Buc. O tantum libeat mecum
tibi sordida rura. Flac. 1. Sordidus, &
multa pallens ferrugine taurus. Iuuen.
Sat. 3. Si toga sordidula est, & rupas, cal-
ceus alter. Mart. 1. Sordidior multo pult
hoc toga penula peior. Mantua. Sordi-
bus, at scalis puteos defendere in altos.
antepe. acu.

SOROR, pen. cor. Ouid. Phædra. Thesides.
Theseusque duas rapere sorores. Idem
Ariadne. Et mihi uiue soror, soror o cha-
rissima, dixi. Idem Met. 1. Ut se muraree
liquidæ orasse sorores. Idem 2. Eridanum
implerat, syluamque sororibus auctam.
Idem 3. Et soror & coniux, certè soror,
at puto furto est. Idem de Trist. 2. Si sa-
perem doctas, odissem iura, sorores. Lu-
ca. 3. Vix operi cunctæ dextra propera-
te sorores. Iuue. Sat. 5. Credere quæ pos-
sunt

- fus surrepta sororibus Afris. Sil. 14. Fœmineam cædem, atque infortum rapta sororum. Verg. Aen. 1. Et soror, & coniux una cum gente tot annos. pen. acuit. Ouid. Met. 4. Poscenti nymphæ sine fine sororia saltem. Idem 9. Ofcula sentiri non esse sororia possent. antepe. acu.
- SORTIVS**, pen. prod. Hor. de Art. Singula quæque locum teneant sortitria decenter. Ouid. Met. 2. Nec fortitria loco distantes flumina ripas. Flac. 2. Virgineam dâmare animam, sortitriaque Leihen. Stat. Theb. 1. Nec iam sortitus veteres, regni que nocentis. Mant. Sortitibus admoniti nobis hæc littora circum. penul. flec.
- SORTILEGVS**, pen. cor Hor. de Art. Sortilegis non discrepuit sententia Delphis. antepe. acu.
- SOSIBIANVS**, pen. prod. Mart. 1. Emitteris quare Sosibiane nihil. Idem. Tempus erat, iam te Sosibiane legi. Idem 11. Nemo domum pluris Sosibiane locat. pen. flec.
- SOSI**, pen. cor. Hor. Epi. 1. Scilicet ut profles Solorum pumice mundus. antepe. acuit.
- SOSPES**, pen. prod. Ouid. Penel. Versa est in cineres sospite Troia uiro. Idem Medea. Sospes ad Hemonias, uictorque reuerteris urbes. Idem Fast. 2. Sospita de Iubris dicitur aucta nouis. Idem 4. Sospes eas, semperque parens mihi filia rapta est. Idem 2. Sospite sic te sit natus quoque sospes, & olim. Luca. 10. Sic lare perpetuo, sic tuba sospite solis. Stat. Theb. 9. Sospes ego dæxerat uagina turbidus ense. Idem Syl. 3. Supremumque uale, qui nunquam sospite nato. penult. acuit.
- SOSTRATVS**, pen. cor. Iuuen. Sat. 10. Prandente, & madidis cantu quæ sostratus alius. antepe. acu.
- SOTACES**, pen. cor. Flac. 6. Quas sotaces, quas latis agunt, & raptor amorum. antepe. acu.
- SOTERA** pen. prod. Mant. Diuinæ impostum soboli Sotera per urbem. penul. fle. Mart. 12. Nā quories surgis Soteria possis amicos. antepe. acu.
- SPADO**, pen. cor. Iuue. Sat. 4. Vt spado uincibat Capitolia nostra Posides. Idem 1. Cum tener uxorem ducat spado Menia Thuscum. Claud. Hunc soluit fluuio nūquam spado consul in orbe. Verg. Geor. 3. Spadices glaucique color deterrimus albis. pen. acu.
- SPARGO**, pen. prod. Verg. Aen. 12. Spargimus, & nostro sequitur de uulnere sanguis. Mant. Spargeret agnati unanimes cum patre puellam. penul. acu. Oui. Meta. 1. Ianique erat in totas sparsurus fulmine terras. Cicero in Ant. Qui nummos populo de rostris spargere solebat. Idem pro Deio. Graues de te rumores sparsi sunt. pen. acu.
- SPARTACVS**, pen. cor. Luc. 10. Vt similia caderes, quia Spartacus hostis. Verg. Opusc. Et uiolæ omne genus hic est, & spartica myrtus. Claud. Certatumque memor, uilis, & Spartacus omne. antepe. penul. acu.
- SPARTANVS**, pen. pro. Stat. Theb. 5. Pars cadit in cestus motu Spartanus acuto. Mant. Littora continuo galathe & Spartana iuuentus. Verg. Aen. 11. Spartane, uel qualis equos Threissa fatigat. Mart. 8. Spartanus tibi cedet odor, Paphiaque columbx. Idem 14. Splendida cum uoluerint Spartani pondera disci. Lucr. 10. Ithacæque domos facie Spartana nocenti. Oui. Met. 3. Gnosius Ichnobates Spartanus gente Melampus. pen. fle.
- SPARVS**, pen. cor. Verg. Aen. 11. Agrestisq; manus armat sparum, ipse cæteris. At Seruius. Nam sparum est rullicum telum in modum pedis recuruum, Salustius. Spatos, & lanceas alij præcuras sudes portare. penul. acu. Mart. 3. Res tibi cum rombo est, at mihi cum spaulo. antepe. acuit.
- SPATALIS**, pen. cor. Mart. 2. Mammofam spatalem, pro tribus illa dedit. antepe. acuit.
- SPATIATOR**, penult. cor. Ouid. Met. 2. Passibus ut soleo, summa spatiarer arena. Idem de Trist. 2. Cum quædam spatiatur in hac ut amator eodem. Verg. Aen. 4. Aut ante ora decum pingues spatiatur ad aras. Prop. 1. Siue gygæthea spatiabere littoris ora. Oui. de Art. 1. Tu modò Pôpeia lentus spatiare sub umbra. Mart. 11. Cur nec Pôpeia lentus spatiatur

erit in umbra. antepen. acu. Ouid. Met. 3. Flebat amans coniuu, spariarique litore curuo. penult. flec. Cic. pro S. R. Refidere, deinde, spariari.

SPATIUM, pen. cor. Ouid. Met. 1. Et breue uer spatij exegit quattuor annum. Idem. Seculaque, & positus spatij æqualibus horæ. Claud. Hæsit non spatio terræ, nõ obice poter. Luca. 2. Discussere salo, spatium dedere carinis. Sil. 14. Sed spatium quod dissociat consortia terræ. antepen. acu.

SPATIOSVS, pen. pro. Ouid. Penel. Nec mihi quærenti spatiosam fallere noctem. Idem Met. 3. Vitorumque supra spatio si corporis hostem. Idem 15. Flammiferumque trahens spatioso limite crimē. Idem. Scitis enim, nec uos fallit spatiosam uentilās. Idem de Arr. 14. Ceu pedibus uacuis illa spatiosa teretur. Sil. 5. Elisitque uiros spatiosa magna ruina. penult. flec.

SPECIES, pen. cor. Ouid. Phil. Illa meis oculis species abeuntis inhæret. Idem Met. 2. Parte foret magni speciem glomerauit in orbem. Idem 17. Nec species sua cuique manet, rerumque nouatrix. Idem Fast. 4. Inque nouas species omne recessit opus. Flac. 4. Hac Asiam Scythicum specie sinuatis in arcum. Stat. Syl. 1. In species, a nimoque niter, stupet ipse beatus. Vergil. Aeneid. 4. Causa fuit, neque enim specie, famaue mouetur. Ait Seruius, species rerū præsentium est, quod quasi aspiciunt: fama autē rei uel absentium est. Inquit Quintilianus Inst. 1. ca. pit. 10. Nam quid progenies genitriuo singulari, quid species plurali faciet: ubi ait Raphael Regius, Cicero in Topicis negat se uelle diuere specierum, & speciebus, etiam si Latine dici possent, reformidans, ut puto, asperitatem. Vbi etiam Vislorius commentator eiusdē admonet ibi speciei nomen, ut non omnino aspernandum est, ita nonnullis casibus est uitandum: ut in genitriuo, dariuo, & ablatiui pluralibus, in quibus uel Latinum non est, uel nõ satis usitatum, uel auribus molestū, & ingratum, quas in dicendo cõsulere debemus, ita ut qd respuunt illæ, uitemus. ubi addit Lato-

mus, hanc Latini uerbum è uerbo speciem appellant a specio inusitato uerbo: nempe præter consuetudinem, cum, uerbum nouum esset temporibus Ciceronis, & casus eius in sciendi insolentiores. Ideo non specierum, non speciebus, sed formis ait Cicero. Idem admonet Ioan. Despaut. libro 5. Species ante pen. acu.

SPECIOSVS, pen. prod. Ouid. Met. 3. Bos fleuit, & tollens speciosam cornibus altis. Idem 14. Vlmus erat contra speciosa nitentibus uuis. Idem 7. Coniugium ne putes, speciosaque nomina culpæ. Ait Seruius Aen. 1. ibi. Thefauros, ignotum argenti pondus & auri. hoc nomen a non habet, sicut Atlas, Toas, Abas, Pallas, licet in obliquis casibus inueniatur, sicut nec formosus, quia deriuatiuū est a forma, ut a specie speciosus, ab odio odiosus, ueluti a genere generosus, a scelere scelerosus. pen. flec.

SPES, prod. Iuue. Sat. 1. Spes hominum caules miseris, atque ignis emendus. Ouid. Met. 1. Sic deus, & uirgo est, hic spe celer illa timore. Idem Fast. 2. Quoque minor spes est hoc magis ille cupit. Idem 4. Iā spes in puero nulla salutis erat. Marr. 1. Flacce, Antenorei spes & alumne lacis. Vergil. Aen. 1. 2. Spes Italas, recalent non stro Tyberina fluenta. Idem 8. Hūc tibi præterea spes, & solaria nostri.

SPECIMEN, pen. cor. Auso. In regno specimen prodidit ingenij. Lucr. 5. Ad specimen sationis, & infationis origo. Ver. Georg. 2. Tale dabit specimen, tu spisso uimine qualos. Idem Aen. 1. 2. Solis aui specimen bigis ite Turnus in albis. Flac. 6. Marris aræ specimen, linguisque aduersus uterque. pen. flec.

SPECTABILE, pen. cor. Iuuen. Sat. 8. Ipsi deinde lares, si quod spectabile signum. Ouid. Fast. 4. Phryx puer in syluis facie spectabilis alris. Idem de Trist. 3. Hæret & ante oculos, neliut spectabile corpus. Idem de Pont. 2. Ipse super currum placido spectabilis ore. Stat. Theb. 5. Dulce rubens uiridique genas spectabilis æuo. antepen. acu.

SPECTACVLVM, pen. cor. Claud. Sanguine confument totos spectacula montes. Iuue.

S P E R C H I V S, pen. pro. Stat. Syl. 3. Et quam Sperchio tumidus seruabat Achilles. pen. flectit.

S P E R O, penult. produ. Quid. Phil. Speravi melius, quia te meruisse putavi. Idē. Dido. Nec quia te nostra sperem prece posse moneri. Idem. Et tamen dē frustra miseræ sperate sorori. Idem Met. 1. Quod que cupit, sperat, & suaeque illum oracula fallunt. Vergi. Buc. Delicias domini nec quid speraret, habebat. Idem Georg. 1. Quicquid erit, nā te nec speret tartara regem. Idem 3. Hinc labor, hinc laudem fortes sperare coloni. Idem Aen. 2. Vna salus uictis, nullam sperare salutem. Idem 10. Nil super imperio moueor, sperauimus ista. Stat. Syl. 1. Ferre iugum, & longos iussi sperare per annos. Idem 2. Sperauit tardi reditus Eumeus Vlyssi. Idem 5. Et fugit speratus honos, cum dulce parentis. Idem Thebaid. 6. Tandem insperatus nuda de plebe Laconū. penult. flect.

S P E S, prod. Mantua. Spes ut solstitio siam Philomena reuerſo. Idem. Adde quod optatis, nec spes erit ulla potiri. Verg. Aen. 8. Hunc tibi præterea spes, & solatia nostri. flect.

S P I C A, pen. pro. Oui. de Tristib. 5. In segetem spicas, in mare fundat aquas. Idem Fast. 1. Et sonet accensis spica cylissa foris. penult. flect. Ouid. Met. 2. Scabat nuda æstas, & spicea sarta gerebat. Idem 10. Primitias frugum dant spicea certa suarum. Idem Fast. 4. Impoluitque suæ spicea sarta comæ. Tibul. 1. Spicea quæ templi pendeat ante fores. Vergil. Georg. 1. Spicea iam campis cum messis inhorruit, & cum. Ait Seruius. Spicos de maturis frugibus abusiue dicimus: nā propriè est spicus cum per culmi folliculū idest extremum tumorem. Aristæ adhuc tennes in modum spiculi eminent. Sil. 3. Spiciferis gravis bellator aranthicus oris. Manilius 2. Spiciferæ est uirgo cereis, fabricataque libra. antepen. acuit. Mantua. Tela gerit spicata, manu non mitrat amictu. Idem. Iam spicata Ceres longas producit aristas. penult. flectit.

S P I C V L V M, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Spicu

la defigunt, oraque prima notant. Idem 5. Cura gemelliperæ spicula ferre dextra. Idem de Pont. 4. Spicula cum pictis hærent in casside pennis. Idem Metamor. 11. Spicula crabronum pressa ceruice gerenti. Vergil. Aeneid. 12. Ne quicquam trepidat, nequicquam spicula dextra. Idem 11. Spicula torquebat licio cornu. Stat. Syl. 3. Emeritos Diana canes, & spicula tergit. Idem Thebaid. 2. Speculum, & inclusum capulo tenuis admouet ensē. antepen. acu.

S P I N A, pen. pro. Ver. Buc. Carduus & spinis surgit paliurus acutis. Idem Geo. 4. Eduramque pyrum, & pinos iam pruna ferētes. Idem Aen. 3. Conserunt tegmen spinis, & cætera Graius. Idem 10. Per medium qua spina dedit, hastamq; recepat. Sil. 6. Consuetum adnissum spina præstante uigore. Oui. Met. 3. Quod medio lentæ spinæ curamine fixū. Lucan. 9. Ammodites, spinaque uagi, torquē te cerasse. Oui. Met. 2. Quam cum spinosis ignis supponitur herbis. Mant. Quā nō pertulerim spinoso nerbere pector. Catul. Spinosas Erycina ferēs in pectora curas. Verg. Buc. Nunc uirides etiam occultant spineta lacertos. penult. flect. Quid. Met. 2. Indoluit baculumque capit, quem spinea tortum. Flac. 10. Spini-gero findunt quæ obliquis cæcula fordo. antepen. acu.

S P I O, pen. cor. Ver. Geo. 4. Nasæque spioque, thaliaque, cimodoceque.

S P I R A, pen. pro. Stat. Theb. 5. Quantas & ille sacri spiritis intorta mouebat. Vergil. Geor. 2. Squameus in spiram tractu, sed colligit anguis. Claud. Cernenti, pulcherque timor, spirisque remissis. Flac. 6. Aegida tum primum uirgo, spiramq; Medusæ. pen. flect.

S P I R A B I L E, penult. product. Vergilius Aeneid. 3. Per superos, atque hoc cœli spirabile lumen. Ait Seruius. Vitale quo spiramus, & est sermo Ciceronis, quamquam ille spiritalē dixerit in libro de Deorum natura. antepenultima acuit.

S P I R A C V L V M, pen. cor. Lucr. 6. Et quasi permagni circum spiracula mundi. Flac. 3. Tela manu procul ad nitidi spiracula

Spiracula

racula fontis. Vergil. *Aeneid.* 7. Hic Specus horrendum, & scævi spiracula dictis. Ait Seruius, Aditus a spirando, quod ibi hostiæ admoræ concidunt, & moriantur: Antiqui codices piracula habent: quæ dicta sunt a Peraton Græce, hoc est a sinibus inferorum. antepenultima acuit.

SPIRAMEN, penult. prod. Luca. 6. Obscuram in nubem tali spiramine ne sis. Idé 10. Aestuât in campos sunt qui spiramina terris. Stat. *Thebaid.* 4. Anguis humo uerni blanda spiramina folis. Idem 2. Iussa nec Arcadiæ retinent spiramina uirgæ. pen. flec.

SPIRAMENTVM, pen. pro. Oui. Met. 15. Spiramenta locis flammam exhalantia multis. Ver. Georg. 1. Spiramenta nouas ueniat qua succus in herbas. Idem 4. Spiramenta linunt, fucoque, & floribus oras. Idem 9. Aen. Spiramenta animæ lethali uulnere rupit. pen. acu.

SPIRO, penult. prod. Ouid. *Oenone*: Cum Paris *Oenone* poteris spirare relicta. Idem Mer. 7. Lethiferis calidi spirarunt testibus austri. Idem 14. Quod loquor, & spiro, cælumque, & lumina folis. Idem Fast. 4. Dum licet & spirat flamina nauis eat. Idem Met. 15. Expirare aliqua cupiens, luctataque frustra. Mant. Tumnardi spirabit odor, redolebit amomū. Vergil. Georg. 4. Moribus inspirant, & spicula cæca relinquunt. Stat. Syl. 3. Semper odoratis spirabunt floribus aræ. Idem *Thebaid.* 7. Spirat adhuc, pinguisque meo, tu porro sequeris. Idem Syl. 4. Quod Policeræis usum est spirare caminis. Idem *Thebaid.* 6. Nectere fronde comas, & ad inspirata notari. Ouid. *Metamor.* 14. Respicit hunc nates, & suspirantibus haustus. Cicero pro S. Ros. Non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt. Idem de Nat. Dum quidem spirare porro. pen. flec.

SPIRITVS, penult. cor. Ouid. *Medea*. Quorum terribilis spiritus ignis erat. Idem *Meta.* 15. Extentam tumescit humum cœu spiritus oris. Verg. Buc. Spiritus & quantum sat erit tua dicere fassa. Idem Aen. 5. Ardentesque notate oculos, quis

spiritus illi. Idem 4. Dum memor ipse mei, dum spiritus hos reget artus. Idem *Opusc.* Spiritus exagitat uenas, cessantiaque urget. Idem Aen. 6. Spiritus intus alit, totamque insula per artus. Luc. 2. Quisquis inest terris insectos spiritus artus. Idem. Spiritus ingessit uari tandemque potitus. Mant. Spirituum quoque progeniem quo tempus in omne antepen. acu.

SPISSATVS, pen. pro. Oui. Met. 15. Ignis enim densum spissatus in aera traahit. pen. flec.

SPLENIVM, pen. cor. Mart. 8. Talia lunata splenia fronte sedent. Idem 2. Et numerosa linunt stellantem splenia fronem. Idem. Ignoras quid sit splenia tolle leges. antepe. acu. Pers. Sat. 1. Quid faciam sed sum petulantem splene cachinno. Ait Seruius Aen. 8. ibi. Felle dolor, felle irascimur, splene ridemus.

SPLENDIDVS, pen. cor. Hor. Ser. 2. Hunc furiam, hunc aliud iussit, quod splendida bilis. Mart. 1. Splendida iam recto cessent uenabula ferro. Idem 14. Splendida cum uolirent Spartani pœdera disci. Mant. Splendidulus iam nate uolant lã pyrides alis. Idem. Murice conspicuus ru tilanti splendidus auro. antepenultima acuit.

SPLENDOPHORVS, pen. cor. Mart. 9. Splendophorus Libycas domini petit armiger urbes. antepen. acu.

SPOLETINVS, pen. pro. Mart. 13. De spoletinis quæ sunt curiosa lagænis. Idé 14. Spoletina bibis, uel Maris condita cellis. Idem 6. Spoletina data est, sed quam siccauerat ipse. pen. flec.

SPOILIO, pen. cor. Luca. 1. Cumque superba foret Babylon spolianda trophæis. Idem. Si spoliare deos, ignemque immittere templis. Stat. Syl. 1. Quis neget, erubuit tanto spoliare ministro. Idé *Theb.* 4. Gradius quantas populis spoliauerit urbes. Idem Achil. 2. Rura, urbesque uacant: mentes spoliaui in us altos. Oui. Met. 13. Cur spoliaris, eris, non cur metuaris ab hoste. Idem Paris. Ardua proceris spoliatur gargara syluis. Idem Fast. 4. Hanc quisquam titulo mensis spoliare secundi. Mart. 6. Dente uel atca

no demens spoliauerat auro. Idem 5. Di
spesatorem fallax spoliabit amica. Flac.
10. Præcipiti genitor uirca spoliaret amā
rem. Mant. Imperijs cum nos regno spo
liabimur isto. Ver. Aen. 11. Addit equos
& tela quibus spoliauerat hostem. Cice.
in Ver. Apolonium omni argento spo
liasti. Idem pro Planc. Est enim grauius
spoliari fortunis. Idem de Or. Ornāmē
to quodam sese spoliatum uidere. ante
pen. acu. Ver. Aen. 10. Qui sua restituis
spoliato iura patrono. Idem 6. Qua tua
ne spoliata, armis excnsa magister. Iu.
Sat. 1. Cum populum gregibus comitū
premit hic spoliator. pen. flect. Mart. 4.
Sic spoliatricem commendat faustus a
micam. pen. acu.

S P O L I V M, penul. cor. Ouid. Phedra. Illa
ferz spoliū pignus amoris habet. Idē
Oenone. Ille mez spoliū uirginitatis
habet. Idē Helena: Nec spoliū nostris
turpe pudoris habet. Idem Metamorph.
8. Fert secum spoliū sceleris, progres
sque porta. Luca. 3. Pacis ad exhaustæ
spoliū non cogit egestas. Verg. Aenei.
10. Aut spolijs ego iam rapis laudabor
opimis. Idem 1. Hunc tu olim celo spo
lijs orientis honustum. antepen. acuit.
Ait Seruius Aen. 11. Ibi. Addit equos
& tela. spolia autē cum propriè illa sint,
quibus hostis spoliari potest, ut lorica,
uestis; abusuñ iam spoliū dicitur quic
quid hostibus tollitur. Vnde est, postquā
illum uirca spoliauit Achilles. antepen.
acuit.

S P O N D E V S, pen. pro. Hor. de Art. Spōdeos
stabiles in iura paterna recepit. pen. flect.

S P O N S A L I S, penul. produ. Iuuen. Sat. 10.
Conuentum tamen, & pactum sponsa
lia nostra. Oui. Cydippe Dictatis ab eo
feci sponsalia uerbis. pen. flect.

S P O R T V L A, penul. cor. Mart. 1. Dat biana
mihī quadrantes sportula centum. Idē
Sportula cane tibi suprema nocte peti
tas est. Idem 5. Sportula quæ non est, pro
fit, edamus idem. Iuuen. Sat. 1. Sportula
quid referat. quātum rationibus addat.
Idem 10. Desossa in loculis quos sportu
la fecit amicos. Mart. 9. Sed mea porre
xit sportula Paule pedes. antepen. acu.

S P O R A D E S, pen. cor. Flac. 10. Dexter A-

pollo duci, sporadum patet insula iux
ta. Mant. Præterito flexo sporades, & cy
clades intrat. antepen. acu.

S P R E T V S, pen. pro. Ouid. Met. 1. Et preci
bus spretis fugisse per auia nymphā. I
dem 14. Finitimosque lacus spretis ta
men omnibus unam. Ver. Geor. 4. Pelia
& Oceani spretos loca reppulit omnes.
Oui. Met. 8. Spretor erat, mentisque se
rox Ixione natus. pen. flect.

S P R O, pen. cor. Ver. Geor. 4. Cum uenit &
terra sicco spuit ore uiator. Mart. 1. Ex
puit una duos rursus, & una duos. penul.
acu. Idem 2. Inque suos mietis sputa sub
inde sinus. pen. flect.

S P U M O, pen. pro. Stat. Syl. 1. Spumat tem
pla salo felicia rura tuetur. Idem Theb.
1. Funditis & ueteri spumauit Terna ue
nenō. Idem Achil. 1. Spumant signa fugæ
& liquido perit orbita ponto. Ver. Geo.
1. Floret ager, spumat plenis uindemia
telis. Idem Aen. 9. Spumabat ripis, tan
tus se nubibus imber. Luca. 6. Spumaui
que nouis lapythæ domitoris habenis.
Idem 4. Siccaq; sanguineis durescit spu
ma lupatis. Oui. Met. 4. Otis Cerbereis
spumas, & uirus Achidnæ. Martial. 14.
Spuma uocor nitri, dicor & Aphroni
cum. Verg. Georg. 3. Et spumas milcent
argenti, & sulfura uiuæ. Luca. 1. Spumo
so calabes perfunditur æquore salo. O
uid. Met. 1. Effusus pindo spumosis uol
uitur undis. Ver. Aen. 12. Dant sonitum
spumosi amnes, & in æquora currunt,
penultima flect. Cicero ad Her. Iste spu
mans ex ore scelus, & anhelans crudeli
tatem. Vergi. Aeneid. 2. Non sic aggeris
bus ruptis cum spumeus amnis. Luca.
2. Arque omnes trahæ gurgis aquas, &
spumeus alnos. Idem 5. Spumea tunc
primum rabies uesana per Ouid. Met.
amor. 11. Spumigeroque tuum fontis qua
plurimus exit. Stat. Thebaid. 9. Stagna
cruore natant non spumiger altius E
brus antepen. acu.

S P U R C I T I A, pen. cor. Luc. 5. Quidve su
perbia, spurcitia, ac petulantia, quanta,
Idē 6. Spurcities, eadem subibus hæc mun
da uidetur. antepen. acu.

S Q V A L I D V S, pen. cor. Oui. Met. 2. Squali
dus interea genitor phæthontis, & ex

pers. Idem Fast. 2. Vrsa per incultos errabat squalida montes. Idem de Tristiti. 1. Squalidus immixtis hirta per ora comis. Idem 4. Squalida prolixis qui tegit ora comis. Idem de Pont. 3. Squalidus immittit fracta sub arundine crines. Martial. 2. Squalidus hærebo, pallidiorque reo. antepe. acu.

SQUALOR, pen. pro. Iuue. Sat. 15. Squaloremque rei pupillum ad iura uocatem. Ver. Aen. 6. Terribili squalore charon: cui plurima mæto. Idem 12. Ipse dehinc auro squalentē, alboq; orichalco. Clau. Squalor, & æternam patitur rarefcere noctem. Oui. Met. 1. Squalabant musco, stabantque sine ignibus aræ. Idem Laodomia: quo possumus squalore tuos imitari labores. Cicero pro Sest. Erat in luctu senatus, squalabat ciuitas. Idem pro Milo. Squalent municipia. pen. flec.

SQUAMA, pen. prod. Syl. 15. Ferro squamam rudi, mestq; asperat auro. Ver. Geor. 4. Et rutulis clarus squamis ille horridus alter. Idem 1. Squamosusq; draco, & fulta ceruice leæna. Luca. 4. Oraq; sicca rigent, squamosis aspera linguis. Oui. Met. 3. Ille uolubilibus squamosos nexibus orbes. pen. flec. Idem 4. Squamigeris avidos figit ceruicibus ungues. Verg. Geor. 3. Squamea conuoluens sublato pectore terga. antepe. acu.

STABERVS, pen. cor. Hora. Ser. 2. Herodes staberi, summam incidere sepulchro. Idem. Hoc staberi prudentem animum uidisse quid ergo. antepe. acu.

STABIAS, pen. cor. Oui. Met. 15. Herculeæ que urbem, stabiæsq; & otia natam. Sil. 14. Lætaque complebat stabiarum litto re pubes. antepe. acu.

STABILIS, pen. cor. Ouid. Cydippe. Sis te metu uirgo stabili potiere salute. Verg. Aenei. 1. Connubio iungam stabili propriamque dicabo. Idem Geo. 4. Et cymbæ instabiles fluctu iactante saburram. Sil. 4. Instabiles retro gressus prostermit arena. Luca. 3. Conferitur stabilis nauilibus area bellis. Lucr. 2. Asperaq; inueniuntur eo stabilita magis sunt. Idē. Sub fidijs magnis epicuri constabilitas. antepe. acuit.

STABVLVM, pen. cor. Mart. 6. Sic etiam in

stabulo semper, sic cœnat in agro. Idem 8. Aen. Tariesiac? stabuli nutritor. Hiberi. Ver. Buc. Triste lupus stabulis maruris frugibus imbres. Idem Aen. 6. Iter in antiquam syluam stabula alta ferarum. Idem Geo. 4. Pinguibus a stabulis, mero pesq; alizq; uolucres. Idem 3. Nec mos bellantes una stabulare, sed alter. Idē. Et stabula a uentis hyberno opponere soli. Idem Aen. 6. Centauri in foribus stabulant, Scyllæq; bifformes. Ait Seruius. Stabant autem habitant, & usurpauit dixit, ut populat, luctat. Nam stabulor dicimus. Sil. 2. Pastorumque cohors stabulis, gregisque magister. Flac. 2. Taurus ubi aduerti pecoris stabula alta rursus. Ver. Aen. 8. Quattuor a stabulis præstiti corpore tanro. Ouid. Met. 13. Multas sylua tegit, multæ stabulantur in antris. Mart. 9. Ipse, licet uideas, cauea stabulantur in una. Mant. Incipiunt, stabulantur equi per templa, per aras. Idem. Tot congesta locum stabulant incendia damno. antepe. acu. Stat. Syl. 3. Iphis oroneis quodam stabulata sub antris. pen. flec.

STADIUM, pen. cor. Stat. Syl. 2. Cum stadio iam pigra quies, canusque sederet. Auso: Fugisti & primo capus es in stadio. antepe. acu.

STAIVS, penul. prod. Pers. Sat. 2. Hunc cui quam cui nam? uis statio, an scilicet hæres. pen. acu.

STAMEN, penult. product. Ouid. Brisseis. Et minuet plenas stamina nostra colos. Idem de Tristiti. 4. Stamina de nigro uellere facta mihi. Stat. Syl. 3. Stamina, sed media cecidere abrupta iuuenta. Luc. 3. Sufficiunt, lassant rumpentes stamina parcas. Iuu. Sat. 3. Vellera uos tenui prægnantem flamine solum. Idem 10. Fastorum, & nimio de flamine cum uidet acris. pen. flec.

STATIO, penultima correct. Ouid. Dido. Fluctibus eictum tuta statione recepi. Idem Metamorpho. 1. Cætera seruabant, atque in statione manebant. Idem Fast. 2. Proque tua maneant in statione domo. Mant. Secreta superare Sion statione latebat. Verg. Aen. 10. Frangere nec tali pppim statione recuso. Idē. Geor. 4. Principio sedes apibus statione ponca-

ponenda. Stat. Syl. 1. Castra pia statione
tenent tu laudis origo. Luca. 1. Quod ti
bi res acta est tecum statione peracta.
Verg. Aeneid. 2. Nunc tantum sinus &
statio male fida carinis. Ait Seruius. Sta
tio est ubi ad tempus stant naues. Por
tus ubi hyemant. & in 10. Statio est por
tus temporalis. nam portus est, ubi hye
matur: sed in dō statio sicum litus si
gnat. antepe. acu.

STAGNATVS, pen. pro. Stat. Sil. 3. Cecro
pio stagnata luto cur inuida n emph. his.
pen. fleet.

STATIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 7. Thabaides
laxam fecit cum Statur urbem. antepe.
acut.

STATOR, pen. prod. Ouid. Fast. 6. Tempus
idē Statoris erat quod Komulus olim.
penul. fleet.

STATVO, pen. cor. Verg. Aeneid. 4. Urbem
quam statvo uestra est subducite naues.
Antiprophin esse uolūt. Ous. Phi. Inter &
Aegidas medias statuas in urbe. Idem
de Pont. 2. Qui cum triste aliquid sta
tuit, sit tristis & ipse. Idem Met. 14. Té
pla tibi statuas, tribuam tibi iuris ho
nores. Flac. 7. Haude ego cum uictis sta
tuit feralibus Hellem. Verg. Geor. 3. Tu
modò quos in spem statuis summittere
gentis. Hor. Ser. Infante ueteres statuas
Damahippus emendo. Iuue. Sat. 7. Emi
nus, & statua meditatur praelia lusea. Id
dem 10. Pagina descendunt statuas, resili
que sequuntur. antepe. acu. Cicer. Att.
Kes, quas Cæsar statuisse. Idē in Verr.
Nisi hoc ita statuisse. Idē in Ver. Cau
sam sibi dicendam esse statuerat. antepe.
acut.

STATINVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Aenariæ
que lacus medicus, statinasque renatus.
antepe. acu.

STATVS, pen. cor. Ouid. Fast. 4. Nec status
in cælo multos permittit in annos. Flac.
2. Cornipedæ genitor nostræ stata dona
salutis. penul. fleet.

STELICO, pen. cor. Claud. Eripe me gla
dijs liceat steliconis iniquas. antepe.
acut.

STELLATVS, pen. prod. Ouid. Met. 1. Ta
lia dicenti stellatus submouet Argus.
Verg. Aen. 4. Conspicit, atque illi stella

tus iaspide fulua. pen. fleet.

STELLITER, pen. cor. Claud. Stelliter Eri
donus sinuatis statibus errans. Mantua.
Stellifero diuorum unus post debira ui
tæ. antepe. acu.

STEPHANVS, pen. cor. Mant. Cui Stiepha
nus. cui coniungit sua festa Iuannes. Id
dem. Desistit paulum atrocem, Stiepha
nique madentem. Idem. Ipse dedit Stie
phanum leio dedisset ab annis. Mar
tial. 14. Si clara Stephani balnea luce pe
tes. Idem 11. Scis quam sint Stephani bal
nea iuncta mihi. antepe. acu.

STERILIS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Vitur,
& sterilem sperando nutrit amorem. Mar
tial. 3. Hoc steriles sensere uiri, qua par
te cubare. Verg. Buc. Infelix lolium, &
steriles dominantur auenta. Idem Geor.
1. Saepē etiam steriles incendere profuit
agros. Idem. Hic sterilem exiguis ne de
serat humor aream. Idem 2. Nec non
& sterilis quæ stirpibus exarabim. Idē
Opusc. Impia Trinacrix sterile scāt gau
dia nobis. Luca. 5. Sed sterili iungo, can
naque intexta palustri. Stat. Syl. 2. Ely
sij steriles ramos, n̄ utaq; uolucres. an
tepe. acu.

STERCOA, pen. pro. Lucr. 2. Stercorē dere
tro putonem cum sibi nata est.

STERNO, pen. pro. Oui. Met. 1. Stravinus
innumeris tumidum pythona sagittis.
Mart. 1. Strauit & ignota spectandū mo
le leonem. Verg. Aen. 12. Subdideratque
notis, p̄ntisque instrauerat altos. Stat.
Theb. 5. Strauerat, occulta specularum
nubelarentes. Oui. Arctade. Strataque
Creteam bellua strauit humum. Cicer.
pro Cælio. Tectum illum gentilem, quē
filix nubenti strauerat. Idem in Ver. Lu
perauit ut in foro sibi medio lecti ster
nerentur. Idem. Apronius Tichinū in
in foro strauerat. pen. acu.

STEMMATA, pen. cor. Mantua. Contem
plisse suæ titulos, & stemmata gentis. Iu
uer. Sat. 3. Stemmata quid faciunt? quod
prodest pontice longe. Mart. Arria Pri
moni stabant cum stemmate toto. ante
pe. acut.

STIROPE, pen. cor. Stat. Syl. 2. Effigies las
sum Stirope, brontemque reliqui. Idē
3. Cum brontes, Stiropeque ferit, uoc

- maior ab antris Flac. 1. Deluis, ingrato Steropen quod fuderat arcu. Clau. Hæc Steropes construxit opes, nec talibus unquam. Ver. Aen. 8. Brontes, & Steropes, & nudus membra pyragmon. Oui. Fast. 4. Brontes, & sterôpes, agmonidesque solent. Idem de Tristib. 1. Sæpe minax steropis sydere pontus erat. antepenultim. acuit.
- STERTINIVS**, penul. cor. Hora. Serm. 2. Si quid stertinias ueri crepat unde ago mi ra. antepen. acu.
- STHENELVS**, penult. cor. Vergil. Aene. 3. Thesandrus, Stenelufque duces, & dirus Vlysses. Idem Ouid. Met. 9. Sensit Atlas pondus, neq; adhuc Steneleus iras. Idem Heroi. Quem non mille feræ, quem non Steneleius hostis. Idem Met. 2. Affuit huic monstro proles Stenelia cygnus. antepen. acu.
- STILENVS**, pen. cor. Fla. 5. Alciden Schele non ipse sacus, tamen aspera regum. ante pen. acu.
- STIGA**, pen. cor. Oui. de Pont. 4. Ad styga nubifero iudicis igne dato. Martial. 9. Nec styga rudissiles tartareumque canem. penul. acu.
- STYGIVS**, pen. cor. Oui. Met. 1. Quasq; reconsiderat, stygiisque admoberat umbris. Idem. Infiga sub terras stygio labæ cia luco. Idem de Tristib. 1. Mittere me stygias sit iam noluisse ad undas. Sil. 15. Mgonius stygia lacus excessere, padusq; Luca. 3. Ad stygias, inquit, tenebras, manesque nocentes. Verg. Aen. 11. Pecerat & stygia candentem tinxerat unda. Idem 5. Viq; soporatum stygia, super utraque quasat. Idem 4. Sacra Ioui stygio, quæ ritè inæpra parauit. Ait Seruius, & sciendum Stoicos dicere, unū esse deum cui nomina variantur pro actibus, & officijs, unde etiam duplicis sexus numina esse dicuntur, ut cum, in actu sunt, matres sint scæminæ cum parienti habent natum unde est, coniugis in gratium lætæ descendunt, ab actibus autem uocantur, ut Iupiter iuuans pater, Mercurius quod mercibus præstat. Liber a libertate. Idem 8. Te stygi tremuere lacus, te ianitor orci. antepen. acu.
- STIGMATA**, penul. cor. Mart. 6. Stigmata nec uasra delebit cinnamomus arte. Idem 9. Hæc quæ nunc meo numeratilis stigmata mento. antepen. acu.
- STYLVS**, pen. cor. Hor. Serm. 2. Incuteret uiolenta, sed hic stylus, antepetere ultro. pen. acn.
- STILLATVS**, pen. pro. Ouid. Met. 2. Inde fluunt lachrymæ, stillaque sole rigescunt. pen. flect.
- STIMELINE**, pen. pro. Oui. Fast. 6. Lucus erat, dubiū Semele, Stimelene uocetur. pen. flect.
- STYMPHALOS**, pen. pro. Stat. Theb. 4. Mō striferumque, Erimathon, & Crifonum Stymphalon. Idem Syl. 4. Stymphalon quantuscumq; iugis Erimathon aquosis. pen. flect. Catul. Tēpore quo certo Scymphala monstra sagitta. Oui. Met. 5. Las fa reuertebat memini Stympthalide sylua. antepen. acu.
- STIMVLO**, pen. cor. Oui. Fast. 6. Instimulat fictis insidiosa sonis. Idem Met. 14. Instimulat uerbis, uiceremque resuscitat irā. Idem de Tristib. 1. Utque rapax stimulantæ fame, cupidusque cruore. Iunena. Sat. 7. Hoc agite o iuuenes circuspice & stimulat uos. Vergil. Aeneid. 4. Ecce interum stimulat, sequimur te sancte deorum. Stat. Syl. 5. Tu cantu stimulas meos, tu pandere fastu. Auson. Inoida cur in me stimulas musa Maronē. Luca. 1. Mox ubi se fixæ stimulasit uerbera caudæ. Stat. Theb. 7. Non ego uos stimulare parem & nam liber in arma. Flac. 2. Instimulet mox ipsa adero, duceamque paratas. Ouid. Metamorph. 1. Dicta Iouis pars uocē probant, stimulo que fremunt. Idem 2. Parce puer stimulis, & fortius utere loris. Idem Fast. 2. Ardet & iniusti stimulis agitata amoris. Idem de Pont. 2. Ergo quod fuerat stimulis factura sine ulla. Idem 5. Ingenio stimulos subdere fama solet. Vergil. Georg. 3. Quam Venerem, & celi stimulos auertere amoris. antepenultima acuit. Martial. 1. Qui modo per totam flammis stimulatus arenam. Stat. Thebaid. 8. Et fator oro minas, stimulatæque corda remulce. penultima flectitur. Cicero Parado. Te conscientie stimulant maleficiorum tuorum. Idem pro Dom.

Dom. Fames stimulauit homines. Idem
Att. Me congressus Caesaris stimulat.

STIPA, penult. product. Vergil. Aeneid. 5.
Stipa uomens tardum sanum, leneuf-
que carinas. Ait. Seruius. Stipa, secundū
antiquam orthographiam: nam stipa di-
cta est a stipando, abusive etiam linum
dicimus. pen. flec.

STIPAS, penult. product. Ouid. Metamor.
3. Auellit frondes hæc stipite crura tene-
ri. Idem 15. Stipitis occursum fracta,
ac discissa fuisse. Idem Fast. 4. Fecit,
ait, dandæ mos stipis inde manet. Idem.
de Tristib. 1. Utque cremasse suum ser-
tur sub stipite natum. Martial. 7. Præpa-
rar, aut nudi stipitis ictus habet. Vergil.
Aeneid. 11. Stipitibus ferrum, sudibus-
que imitatur obustis. Idem 7. Stipitibus
durus agit, sedibusve præustis. Mant.
Stripes hic extincta faciens umbracula,
fronde. Tibul. 1. Nam uenerot seu stip-
ites habet desertus in agris. penultima
fleat.

STIPQ, penult. product. Stat. Syl. 3. Stipen-
tur cineres nos non arsa feremus. Ho-
ra. Sermo. 1. Quorsum pertinuit stipa-
re. Platonæ Menandro. Vergil. Aeneid.
3. Imperat ad naues ferri, stipatque cari-
nis. Idem 1. Stipant & dulci descendunt
nectare cellas. Stat. Thebaid. 5. Impetus,
huc properè stipamur, & ordine nullo.
Idem 8. Serpatius summus iuuenum de-
scendit, ac illi. Luca. 4. Excitat atque ho-
res turba stipatus inermes. Vergil. Ae-
neid. 10. Ni fratrū stipata cohors fo-
ret obuia Phœrei. Idem Opusc. Nec sti-
pata cohæsit siue illi causa uetusta est. Ho-
ra. Sermo. 1. Rex ibis, neque te quisquam
stipator ineptum. penult. fleat. Cicero
in Ant. Antonius senatum stipauit ar-
mis.

STIPENDIUM, pen. cor. Catul. Indomito
nec dura ferens stipendia tauro. Vergil.
Opusc. Aut inter uarios Veneris stipen-
dia flores. a stipa uenit, priua breuius an-
tepen. act.

STIPULA, penult. cor. Ouid. Met. 1. Utq;
leues stipulæ densis alolentur aristis. Idem
3. Jam stipula placidi capiebat mu-
nera somni. Martial. 11. Et stipula, & ni-
gro pane carere potes. Vergil. Georg. 3.

& multa duram stipula, silicūque ma-
niplis. Idem. Ut quondam in stipulis
magnas sine uiribus ignis. Idem Buc.
Scridenci miserum stipula disperdere
carmen. Idem Georg. 1. Ferret hyems,
culmūque leuem, stipulaeque uolan-
tes. Ait. Seruius, culmus dicitur ipse ca-
lamus, stipula uerò folia, quæ ambiunt
culmum. Iuuen. Sat. 7. Quantū uis sti-
pulare, & protinus accipe quod do. ante
penultima acuit. Cicero pro Quint. R.
Hæc pecunia necesse est aut data, aut ex
pena lata, aut stipulata sit. Idem de Le-
gi. 1. cui legatum est, stipulatus est id ip-
sum, quod legatum est. Idem pro Quin-
t. Ros. Reliquum est, stipulatum se esse di-
cit.

STIPIS, genus pecuniarum pen. cor. Oui. Fast.
1. Dulcia cur dentur uideo, stipis adijce
causam. pen. acu.

STIRIA, pen. cor. Ver. Georg. 3. Stiriaq;
impexis induruit horrida barbis. Ait. Se-
uius, stiria adest gutta, unde fit diminuti-
uum ut dicamus stilla, inde est distillat,
& stillicidiū: sensus duplex est, nam aut
hoc dicit de impexis barbis, pectus pen-
dens gutta duratur: aut certe de testis, &
arboribus, gutta horrida induruit in
modum barbarum. antepe. acu.

STIRPS, prod. Ver. Aen. 3. Dardanidæ da-
ri, quæ uos a stirpe parentum. Ait. Se-
uius. Stirps genere semineque originem si-
gnificat, ut, heu stirpem inuisam. mascu-
lino arborem, ut, sed stirpem Teucri nul-
lo discrimine sacrum. Ver. Aen. 12. Cum
semel in syluis imo de stirpe recisum. Idem
Georg. 2. Inde ubi tam ualidis am-
plexæ stirpibus ulmo. acu.

STIRVS, pen. pro. Flac. 8. Adripit, & longa
stirus profectat ab unda. Idem. Non ta-
men ardentis styri uolentia cedit. pen.
fleat.

STIUA, pen. pro. Ouid. Fast. 4. Vnde pre-
mens stiuiam designat mœnia sulco. Idem
Met. 8. Aut pastor baculo, stiuiæque iani-
xus arator. Verg. Georg. 1. Stiuiæque quæ
currus a tergo torqueat imos. Ait. Se-
uius: Stiuiæ manica est aratri, qua regi-
tur. Cicero. Ab ipsa stiua necum homi-
nes loquebantur. pen. fle.

STILATARIUS, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Spon-
det

multa informes vrsi, stragemque dedere. Sil. secundo. Semefque fragis cumulis, aut murmure anhelo. Idem 5. Stragibus Eridanus, tuncque insignire trophæis. Idem 171. Stragibus occumbit late inter tela iuuentus. Mant. Quotidie strages oritur, certa que per omnes, penul. ti. acuit.

STRAGULA, penul. cor. Hor. Ser. secundo. Octoginta annos natus, cui stragula vestis. Mant. Stragula sic solitus causas radicare malorum. Tibul. primo. Nam neque tunc pluuiæ nec stragula picta soporem Mars. secundo. Vis fieri sanus, stragula sume mea. Idem 13. Stragula purpureis lucent nillosa capreis. Idem 14. Stragula succineti venator sume ueredi. ante penul. acu.

STRAMEN, penul. product. Mart. 14. Hoc pro longinquo stramine pauper emit. Sil. 15. Stramine proiectus duro pariete sub uestris. Ouid. Metamorpho. 8. Stramini flauescunt, curatque recta videntur. Idem Fast. 3. Aspice de canna, straminibusque domum. Mantua. Stramen & antiquis quæ pender aranea tectis. penul. silectur. Hor. Ser. 2. Poter acetum age, si & stramentis incubet unde. penul. acuit. Prop. 2. Straminea posset dux habitare casa. ante penultim. acuit.

STRANGULO, penultim. cor. Stat. Syl. secundo. Non tibi sepositis infelix strangulat arca. Ouid. de Tristibus 5. Strangulat inclusus dolor, atque exæstuat intus. ante penul. acuit. Vide Cicero. Epist. 124. Cæsaris hospitem ac cepris nummis comprehendit, ac strangulauit. Idem 140. Ille partem strangulauit. Plin. libro septimo. Fabius senator in lactis hauflu vno pilo strangularus est.

STRATAGEMA, penul. product. Mantua. Esse putant sancta hæc docuit stratagemata cæsa. Idem. Magnanimi ciues, postquam stratagema dolique. Idem. Vt pote militiam docto stratagemata Maurum. penultim. silecti.

STRATVS, penul. product. Vergil. Bucco. Strata iacent passim sua quæque

sub arbore poma. Idem. Dardania stratus dextra securus amorum. Idem Geb. 3. Dura iacet pectus inlustrato saxa cubili. Stat. Theb. 4. Strauerat occulta speculamur nube latentem. Ouid. Metamorph. 1. Strauimus innumeris tumidum Pythona sagittis. penul. silecti. Sil. 1. Idem. Correpitis sternacem ad præterea frenis. penul. silecti.

STRENUVS, penul. cor. Ouid. in Epist. Dij faciant neru strenuus esse velis. Idem Fast. 4. Treijcias celesti strenua mebra pede. Hor. Epist. 1. Strenuus, & fortis, causisq; Philippus agendis. Mant. Adde Themistocles dum strenua ferueret ætas. Ouid. Met. 9. Strenuities antiqua manet, nec terga colorem. Mant. Strenuitas quæ tanta tulit discrimina Martis. ante penultim. acuit.

STRENA, penultim. product. Auso. Cura prostratis excubuisse ruis. penultim. acuit.

STREPITVS, penul. cor. Ouid. de Tristibus. 2. Nunc ubi detronuit, strepitusque exereuit orbem. Idem Metamorph. 14. Ad strepitum mortemque timens, cupidusque moriri. Idem 10. Inde fragore graui strepitus loca proxima cecret. Iuu. Sati. 7. Et strepitu, & facile est maioris vi uere census. Idem 14. Plagarum strepitu, & nulla syrena flagellis. Vergil. Geo. 1. Inter se folijs strepitant, iuuat imbribus actis. ante penul. acu.

STREPO, penul. cor. Stat. Syl. primo. Miratus plus posse manus strepit ardua pulsus. Idem Thebaid. 4. Vt primum strepuere tubæ, ceu lubricus alæ. Vergil. Geo. 3. in strepat, & victos temo trahat æreus orbe. Idem Aeneid. 9. Digna sed argutos inter strepere ansere olors. Sil. 11. Vt strepit assidue Phrygiæ ad nicolica loron. Cicero de D. Cùm Achivi exsissent inter se strepere. penultim. acuit.

STRICTURA, penultim. product. Vergil. Aeneid. 8. Stricturæ chalcibus, & fornacibus ignis anhelat. At Scruus. Strictura est terra ferri in massam coacta. penul. ti. silecti.

STRIDIO, penul. cor. Iuuen. Sati. 5. Cogaris Preciosq; diu stridere molari. Ouid. Met.

- Met. 5.** Pars uerubus stridet, ponant penetralia tabo. Idem 12. Stridet & in tepida submerium sibilat unda Vergil. Aen. 12. Ecce viro stridens alis collapsa sagitta est. Luc. 9. Quam signis Scythica stridet arundinis aer. Flac. Fœda rigant, stridunt alæ, prædaque retenta est. Iuu. Sat. 10. Nam stridunt ignes iam foliibus, atque caminis. Hor. Ser. stridere secreta diuersas aure susurros. Stat. Theb. 8. Nil stridere domi uolucres, ut æsit abactas. Idem. 6. Pellantique croco strident ardentia mella. antepen. acu.
- STRIDOR**, penulti. product. Ouid. de Tristibus. 1. Terrentur minimo pennæ stridore columbæ. Idem Met. 9. Cumque feror, moui lingua stridore bisulca. Vergil. Aeneid. 4. Erutere inter se cerce, id stridor. & alta. Idem 12. Discurrunt, magnifque acuiunt stridoribus iras. Stat. Theb. 2. Stridor ibi & gemitus pœnarum, atroxque tumultu. Sil. 1. Cornipedum aëstu domat, & stridoribus axis. penultima flesti.
- STRIDULVS**, penulti. cor. Luca. 7. Inuentæ est prior ulla manus tunc stridulus aer. Ouid. Metamorph. 10. Fax quoque quam tenuit lacrymoso stridula funio. Idem de Tristibus. 3. Stridula Sæuromates plausfra bubulcus agit. Vergil. Aeneid. 12. Præcurrens sonitum dat stridula cornus, & aures. Sil. 9. Adiuuatq; Tyrias impellit stridulus hastas. Luc. 8. Stridula, sed multo saturantur tela veneno. antepen. acu.
- STRIGES**, pen. cor. Stat. Theb. 3. Nocturnæ que gemitu striges, feralia bubo. penult. acuit.
- STRIGILIS**, penulti. cor. Hor. Sermo. 2. Furtiuæ mutat strigili? qui prædia vendit. Iuuen. Sat. 3. Strigilibus pleno compositis lynceth gutto. Mant. Scalpite conueniunt strigiles his remibus illi. Pers. Sat. 5. Atque hic ad strigiles scuticæ, & micus eger herilis. Idem. 1. Puer, & strigiles Cispini ad balnea defer. Huc nomen primum uariat. antepenultima acuit.
- STRIMON**, penulti. product. Luca. 5. Strimona sic gelidum bruma pallente relinquit. Ouid. Met. 2. Sors eadem is Mar-
tius Hebrum cum Strimone siccat. Vergil. Geo. 4. Rupe sub æria deserti. ad Strimonis undam. Stat. Syl. 1. Fumat & ingenti propellit Strimona flatu. Idem 5. Odrilius vates positus ad Strimonia plectris. Luca. 3. Deseritur Strimon rapido committere Nilo. Flac. 5. Strimonaq; obscura spargentem vulnera funda. penult. fle.
- Mart. 9.** Nec quæ Strymonio de grege ripa sonat. Vergil. Aeneid. 1. Strymoniaque gruem, aut albū deiecit oleiem. Idem. 10. Strymoniz dant signa grues, atque æthera tranant. Idem Geo. 1. Strymonizque grues, & amaritis iatyba fibris. antepen. acuit.
- STRONGILVS**, penultima cor. Sil. 14. Mille Agathirna dedite, perlataque strongilos austris. antepenultima acuit.
- STROPHA**, penult. cor. Mart. 11. Cæsar Circeos iam strophæ talis abi. penultima acuit.
- STROPHADES**, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 3. Accipiunt Strophades, Graio stant nomine diæ. Idem. Seruatum ex undis Strophadum me lieta primum. antepen. acu.
- STROPHIVS**, penult. cor. Catul. Non tereci Strophio lactantes vinctæ papillas. antepenult. acu.
- STRUMOSVS**, penulti. product. Mart. 10. Strumosum, atque vtero pariter gibboque tumientem. penultima flesti.
- STRVO**, pen. cor. Ouid. Metamorph. 1. Struxerat insidias notus feraciter Lycæon. Mart. 10. Dum leuis arsuræ truitur Libitina papyro. Idem. Et quæ non egeant ferro structoris ossæ. penult. acu. Ouid. Fast. 4. Et specus exeli structura pumicis asper. Mant. Videret, ac structura omnis peccata perat autem. pen. flesti.
- STVDIO**, pen. cor. Pers. Sat. 5. Non equidè hoc studeo bullatis, ut nubi nugis. Hor. Epist. 2. Non temere est animus versus amari, hoc studet vatum. Ouid. Metamorph. 1. Confringere omnes studiis ardentibus ausum. Idem de Pont. 1. Scribet est cupidus studiorum quisq; suorum. Vergil. Geo. 1. Dique, deique omnes studiū quibus arua tuas. Stat. Theb. 6. Vigeat studio,

Audio, cultusq; insignia regni: Auso: Obsequitur studio nostra lucerna tuo. ante penul. acu. Cicero in Or. In hoc orationum genere, cui nunc stude. Idē de legi. Si ab adolescentia iuri civili minus studuerimus. Idem Post. Cū verò literas studere incipit. C. Sulpitius Gallus maxime literis Græcis studuit.

STVDIOSVS, pen. product. Ouid. Metamorph. 14. Rex fuit vitulum bello studiosus equorum. Idem. Nec fuit arborei studiosior altera fœtus. Idem Sappho. Nūquid vbi aspecta est studiosæ littera detrahit. Idem Fast. 3. An quia cūm colerent præci studiosus agros. Idem de Tristib. 1. Nec peto quas quondam petij studiosus Athenas. Hor. Ser. 2. Nec tantūm venis, quantum studiosa culinæ. penult. fleēt.

STULTITIA, penul. cor. Hor. Ser. 2. Quæ mala stultitia, & quæcunque infortia veniunt. Idem. Stultitia nihil in metuenda ci mentis, vt ignis. Ouid. de Pont. 1. Stultitiam dici crimina posse mea. Mant. Stultitiam declarat hyemem sapientius verbes. Idem. Stultitiam, ne forte putes sapientius illos. Hor. de Art. Ne dicam stultem mirati, si modo ago, & vos. antepenul. acut.

STUPEO, penult. cor. Ovi. Herm. Sæpe malis stupeo, rerumque oblita locique. Idē Met. 2. Quidque agat ignarus stupeo, & nec frenâ remittit. Idem. 3. Hæc stupeo ipse sibi, vulgusq; immotus eodem. Idē de Trist. 1. Invenit ambigua ars stupeo ipsa malis. Idem. 4. Nemo magis rhombum stupuit, nam plurima dixit. Mart. 5. admiror, stupeo, nihil est perfectius illis. Vergil. Aen. 12. Armaque deposuere humeris, stupeo ipse Latinus. Idē 8. Obstupere animis alijs, sed Troicus heros. Idē Geo. 4. Quin ipse stupere domus, ac in timore. Stat. Syl. 2. Ipse pater sensus, ipse stupere magistri. Idem Theb. 6. De grege Castelle stupuit qui sibi canna. Iuv. Sati. 8. Zelotypus thymelus stupidi collega Corynti. Mart. 10. Iam certè stupido non dicas Paula marito. Mantuan. Cæcus & in stupida triduum oracula ab eius antep. acu. Cicero in Ver. Cū is etiam, tum sentis omnib; superet. Idem

Ant. Sed stupens omnes Vergi. Buc. Cernentes quorum stupefactæ carmine lynces. Idem Geo. 4. Pbat & ingenti motu stupefactus aquarum. penul. acu.

STUPRVS, pen. cor. Sta. Syl. 3. Et parietes vices vos stuppea tendite mali. antepen. acut.

STUPOR, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Seu stupor huic studio, siue est infania nomen. penult. acu.

SUADEO, pen. cor. Sta. Syl. 3. Suadebant, & sique fides reditura Ieremi. Idem The. 6. Materia suadebat amor, tunc sæpe locavit. Idem 6. Si geminos soles, ruituraq; suadeat astra. Hor. Epist. 1. Infestum uoler esse dolor, quod suaserit & mēs. Ovi. Metamorph. 1. Hinc dissuadet amor uiculus pudor esset amore. Idem. Non dare suspectum, pudor est, qui suadeat illud. Verg. Geo. 4. Hinc iam Galbaneus suadebo incendere odores. Idem Aeneid. 14. Tum celerare fugam, patriamque excedere suadet. Ait Seruius. suadet secundū naturam dux sunt syllabæ, sed multi trisyllabum putant. quod enim si inueniatur, solutio dicenda est, quomodo dicimus aena, & aliena. hoc solū & huiusmodi verbum in Latino inuenitur. Idē 11. Sollicitat, suadetque ignora lacerare bella. Ait Seruius, vobis subaudis, nam vos à superioribus non potest subaudiri, quia non est, sed tibi dicimus suadeo. Cicero pro Arch. Nisi mihi ab adolescentia suavissem. Idem Att. Tu quod ipse tibi suaseris. Idem mihi persuasum puto. Idem in Ant. Quibus aliquid contra Cæsarem Pompeio suaserim. Vergil. Aeneid. 7. Et metus, & male suada fames, & turpis egestas. Hor. Epist. 1. Ac bene nummatum decorat suadela. Vniuersiq; Ovi. Fast. 4. Adice Troianæ suadorem Antenorâ pacis. Mant. Ut malè persuasus, simulataque numina donas. penultima fleēt.

SUAUIS, penult. product. Vergil. Buc. Tūc casia, atque alijs intexens suauibus herbis. Lucr. 3. Snaui, & interramentis quigignitur æstus. penult. fleēt. Catul. Suauolū dulci dulcius ambrosia. Idē. Suauolū trisyllabus helleboro. Idē. Suauia coniunxit spurca salua tua. Lucr. 5. Suauis

- Suavius in primis placet, & pollere videtur.** Hor. Epist. 1. Vivere nec recte, nec suaviter haud quia grandi. Mant. Suaviloquo vilis cunctos praecllere patres. Lucr. 5. Suavidicis potius, quam niulis veribus addam. Mant. Suaviloquo dic agro tuus cur langueat hircus. antepen. acut.
- SVAPEB, penulti. produ. Lucr. 1. Et simili ratione animalia suapte vagant.**
- SVAPEB, cor. Ouid. Metamorpho. 1. Mirantur sub aqua lucos, vibesque domosque. Idem. Lictora voce replet sub utroque iacentia Phrebo. Vergil. Geo. 2. At si non fuerit cellus fortuna sub ipsum. Ait Servius, & sciendum, quod sub praeposito quando tempus significat accusativus gaudet. Sicut Syl. 1. Nocte sub aeterna glaucos exutus amictus. Idem. 5. Si qua sub uberibus pennis ad funera natos. Vide A praepositionem. Subi pro in. Vergil. Aeneid. 1. In sanam vatem aspicias, quae rupe sub iuxta. Idem 3. Auguris agitur divinum, classemque sub ipsa Antandro. Pro circa. Geo. 1. Externæ sub casum hyemis iam verè seges. Pro pul. Aeneid. 5. Eui alumnique Helymus sequitur, quo deinde sub ipso. Pro per. Vergil. Aeneid. 7. Cum tulit & Caesarum ovium sub nocte silenti. Vide Subter.**
- SVDVO, pen. produ. Mart. 1. Subdiderat sexuas vel tibi Roma iaces. Vergil. Aeneid. 12. Subdideratque totas, pomietque instauratque altos, penult. acu. Cicero pro Du. Qui in meum locum iudicem subdidit. Idem Epist. 56. Te rogo in Hirci locum me subdas.**
- SVDITVS, pen. cor. Ouid. Met. 1. Petfidaque, & radijs iuga subdita matutinis. Mart. 6. In scaphis lapis hic magnes cum subditus esset. Verg. Geo. 3. Continuoque audis ubi subdita flamma medullis. Lucr. 6. Subdita hunc stimulum quadaam de parte timoris. antepen. acu.**
- SVDOLVS, pen. cor. Lucr. 2. Subdola cum rident placidi poilentia ponti. Prop. 4. Subdolos & veris increpat arcus equis. Ouid. de Art. 1. Fac titubabat blafus subdola lingua sono. Mart. 2. Subdola tenduntur crastis modo recta curdis. antepen. acu.**
- SVDVO, pen. prod. Verg. Aeneid. 1. Quas lacum ventis liceat subducere classem. Ait Servius. subducere in terram trahere. deducere autem in mare mittere, ut deducunt naues socij. Idem Buc. Et subducitur pecori, & lac subducitur agnis. Cicero Qu. fr. Caro dirupis tabellis de circulo se subduxit. Idem Tit. Subduc cibum athleta. pen. fle. 1.**
- SVDVO, pen. cor. Ouid. Met. 1. Sub Joue mundus erat, subijque argentea proles. Iu. Tun primuni subiere domos, domus antea fuerunt. Idem. Praeside cura deo nemorum secreta subibis. Idem. 14. Nomina cum scepro claus subire esse Latino. Verg. Buc. Pauca tamen suberunt prifex uestigia fraudis. Idem. Aen. 12. In fuga subsidio subeat, fugit actoi euro. Idem 7. Indutus capiti, sic regia recta subibat. Sta. Syl. 1. Gaudet humi suberant; nonis Afarora figuris. Idem. Verbe animam, atque adeo brevier dum tecta subimus. Idem 5. An Solumum cineiem, palmetaque capta subibis. Sil. 11. Magone in Libycis lauro redimita subibat. antepen. acu. Vergil. Geo. 2. Quippe solo natura subell, tamen hac quoque li quis, penult. acu. Cicero pro Dom. Non peccaro meo nomine exulis subeo. Idem. Eandem penam ego lubibo, & sustinebo. Idem. Act. Summa supplicia subeunda nobis sunt. Idem de Nat. Nequid invidiz subeatur, aut criminis.**
- SVEB, penulti. produ. Pers. Sat. 1. Ut rationale uetus vegrandi subere coctum. pen. fle. 1.**
- SVEB, pen. cor. Ouid. Brif. Per tamen olla vini subito male tecta sepulchro. Idem Met. 1. Attonitum tanto subite terrore ruina. Idem. 2. Candida lampetis subita radice retenta li. Idem. Corue loquax subito nigrantes versus in alas. Idem 7. Quae subito celebravit olor, pami Phililus illic. Verg. Aen. 12. Agmis aligeri subito cum lapsus ad vndas. Idem 9. Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem. Idem 7. Hic sub tam nubem rabiem Cornia virgo. Sat. 1 heb. 8. Ut subitus vates palientibus incidit umbris. Luca. 4. Continuus nubes iuvitarum tractus aquarum. antepen. acu.**

SVBIGO, penult. cor. Flac. 1. Haud pontum remo subigit sub carmine tonsas. Vergil. Geo. 1. Et pede pro subigit terram fricat arbore costas. Idem 1. Ante Iouem nulli subigebat arua coloni. Idem Remigij subigit, si brachia forte remissit. Idem Aeneid. 6. Ipse ratem conto subigit, velisque ministrat. Ait Seruius. Subigit, idest subagit. sursum agit, regit: & est polytemus sermo, nam acuit ligni ficat: vt Subigunt quę in cote secures. & compellit, vt Subigitque fateri, hoc est, compellit ad confessionem. Cicero pro S. R. Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse. Idem pro Cor. Populi quos subegimus. antepen. acn.

SVBICIO, penult. cor. Vergil. Aeneid. 12. Subiecit rubor & caelestia per ora currit. Idem Geo. 2. Subiecit pedibus, strepitumque acherontis auari. Idem Aeneid. 7. Subiiciunt epulis, sic Iuppiter ille monebat. Idem 12. Subiiciunt in equos, & strictis ensibus adsunt. Cicero de Fin. Omnes huic verbo duas res subiiciunt. Idem pro Clu. Ne ipsi quę contraria sunt taciti cogitationi uestre subiiciatis antepenult. acuit. Ouid. Metamorph. 1. Fulmine, & excussit subiectum Pelion Ossę. penultima acuit. Vide Reicio.

SVBIATVS, pen. prod. Verg. Aene. 10. Et seruare modum, rebus sublata secundis. Idem. 9. Sublatum erudit nec tecum talia gessi. pen. fleet.

SVBLEGO, penult. cor. Vergi. Buc. Vel quę sublegi tacitus tibi carmina nuper. Ait Seruius, idest furatus sum. unde & sacri legus dicitur, qui sacra legit, idest furatur. antepen. acu.

SVBLEVO, pen. cor. Ver. Aen. 10. Cunctan res socios, & terra subleuat ipsum. Cicero Att. Aliter, qui nos sibi ad pedes stratos ne subleuabat quidē. Idem pro Cęl. Non minus nos stultitia illius subleuat. antepen. acu.

SVBLIMIS, pen. pro. Stat. Syl. 1. Illic beligeri sublimis regia Pauli. Idem Eloquium, sandique opibus sublimis abundas. Idem 2. Addidit, & solito sublimius ora leuauit. Luc. 1. Qualis frugifero

quercus sublimis in agro. Ouid. Meta. 1. Os homini sublimie dedit, cęlumque uidere. Idem. Est via sublimis cęlo manifesta sereno. Idem. Abstrahit ipse procul montis sublimie cacumen. Idem 1. Regia solis erat sublimibus alta columnis. Flac. 5. Suscitatur, ac iuueni sublimen cornibus offert. Verg. Geo. 1. Apparet liquido sublimis in aere Nysus. Idem Aeneid. 6. Sublimes anmas iterumque ad tarda reuerti. Iuu. Sat. 8. Inueniet quicquam sublimius arma tamen uos. pen. acuit.

SVBRIDEO, pen. cor. Vergil. Aeneid. 1. Oli subridens hominum sator, atque deorum. Ait Seruius. Poetarū est enim elementorum habitum dari numinibus. Idem 10. Ad quem subridens mista Mentis ira. Cicero pro Qu. Rab. Subridet Satorius veterator. antepen. acu.

SVBRINGO, pen. cor. Verg. Aeneid. Eminent, ac leuata tacitis subremigat undis. antepen. acu.

SVBRITA, pen. cor. Mant. Presertim Italiā tunc tota Insubria fractis. Idem. Italię pacem, populisque Insucribus ora. antepen. acu.

SVBRIGO, pen. cor. Ver. Aen. 4. Tot linguę, totidem ora sonent, tot subrigit aures. Man. Est qui fronte gerat vulpes, & subrigit aures. antepenult. acuit.

SVBSIDO, pen. pro. Verg. Aen. 5. Subsidue undę, tumidumque sub axe tonanti. Luca. 5. Iure sed incerto, mundi subsidere regnum. Ouid. de Trist. 1. Quantę deduscto subsidunt æquore valles. Idem Met. 1. Flumina subsidunt, collesque exire videntur. Idem. Iussit & extendi campos subsidere valles. Sil. 14. Bellandi studio Siculis subsedit in oris. Ouid. Met. 2. Omnia concutiens Paulum subsedit & infra. Ver. Aen. 5. Extremus, galeaque ima subsedit. Accites. Idem 11. Oppetijt deuicta Asia subsedit adulter. Cicero Epist. 86. In Sicilia ne subsidat, an proficiscare. pen. fleet. Vide Sido.

SVBSIDIVM, pe. cor. Ver. Aen. 12. In fuga subsidio subeat, fugit ocior euro. Idem 10. Subsidio Troiz, & cępos salis ære se cabant. Stat. Theb. 3. Subsidio globus an sceleris data fama per urbes. Sil. 14. Subsidium

- dium infidum fugientibus æquora My-
le. antepen. acu.
- SVBTERRANEVS**, penult. cor. Iuue. Sat.
2. Esse alios manes, & subterranea re-
gna. antepen. acu.
- SVBTILIS**, penul. pro. Hor. Ser. 2. Subtilis
veterum iudex & callidus audis. Idem
Fertuida quod subtile exundant vina pa-
larum. Lucr. 4. Quæ vulgo volitant sub
tili prædita filo. Idem. 3. Corporibus, ne
que tam subtilibus, æque rotundis. pen.
flect. Lucr. 3. Corporibus, neque enim
poterunt subtiliter esse. Mant. Ludifi-
cans illas ficta subtiliter arte. antepenul.
acuit.
- SVBVRBANVS**, pen. pro. Ovi. 3. Orta sub
urbanis quædam fuit anna bouillis.
Mart. 1. Atque suburbanis iugera pul-
chra soli. Idem 13. Sume, suburbanus ne
moriatur age. pen. flect.
- SVBVCULA**, pen. cor. Hor. Epist. 1. Occur-
rit, rides, si forte subucula pex. antepen-
ulti. acu.
- SVBTER**, pen. pro. Sat. Syl. 1. Subter anhe-
lat humus, nec ferro, aut ære laborant.
Lucr. 6. Et latera, ac ventres hauribant
subter equorum. Ait Ser. Aene. 1. ibi, Sz
ua sedens super arma. Sciendum tamen
hodie, in, & sub tantum communes esse
præpositiones: cæterum super, & subter
iam accusatiuz sunt, sicut clam, & post,
quæ antiq. communes fuerunt: nunc his
mutata natura est. penult. acu. per se.
- SVBVLÀ**, pen. cor. Marr. 3. Quodque tibi
tribuit subula sica rapit. antepenulti.
acuit.
- SVBVLRA**, pe. pro. Iuue. Sat. 3. Secessus ego,
vel prochyta propono suburæ penul-
ti. flect.
- SUCCEDO**, pen. pro. Verg. Aene. 1. Quare
agis ò tellis iuuenes succedisse nostris.
Idem 7. Atra subegit hyems vestris suc-
cedere terris. Luca. 2. Succedi Phaeton
flagrantibus æthera loris. Flac. 9. Succed-
it mox Nausithoo, quem agrestibus ar-
mis. penult. flect. Cicero in An. Nihil sem-
per floret, ætas succedit ætati. Idem pro
Flac. Frater meus, qui L. Flacco successit.
Idem in Ver. Succedat ego vicarius tuo
munere. pen. flect.
- SUCCUBO**, pen. pro. a cado. Vergil. Geo. 1.
- At rubicunda Ceres medio succiditur
æstus. Sil. 14. Ite gregem, & merite imbel-
lem, & succidite ferro. Ouid. Metamor-
10. Pophite succiduo genua intremue-
re, fugitque. Iuue. Sat. 5. Qualis cœna ta-
men vinum, quod succida nulla. Mart.
11 Succida palliola vellera quinque pe-
tit. antepenul. acuit. Succido. penultima
flecti.
- SUCCINA**, penult. cor. Iuue. Sat. 6. In cuius
manibus, ceu pinguis succina tritas.
Pers. Sat. 3. Succinis ambages, tibi ludi-
tur, effluvis amens. Mart. 1. Fluxit in ob-
stantem succina gemma teram. Idem 6.
Implicuit tenuem succina gutta feram.
Idem 11. Succina virginea quod relega-
ra manu. Idem Aeneid. 9. En cui tu uri-
dem umbella, cui succina mittas. antepen-
ulti. acu.
- SUCCUBO**, pen. cor. Ouid. Metam. 1. Suc-
cubuisse oculos, adoperraque lumina
somno. antepenulti. acu. Vergil. Aeneid.
4. Huic uni forsitan potui succumbere
culpæ. At demas mi, erit primæ coniug-
ationis. qua addita, erit tertiæ.
- SUDARIUM**, pen. cor. Mart. 1. 1. Iam mi-
hi nigrescunt tonsa sudaria barba. antepen-
ulti. acu.
- SUDES**, pen. cor. Ouid. Metam. 1. Ingemuis
duroque sudem, uix esse reuellit. Stat.
Theb. 5. Certat, hycms. vastæque sudas
fractique molares, Tibul. 1. Sed mani-
bus, qui szius erit, scutumque, sudem-
que. Luca. 3. Et sudibus crebris adusti
robotis ictu. Verg. Geo. 1. Quadrifida-
que sudas, & acuto robore valles. Idem
5. Ferratasque sudas, & acura cuspidē cō-
tos. Idem 7. Stipitibus duris agitur, sudi-
busque præustis. penult. acu.
- SUDUM**, penul. product. Flac. 2. Cum dea
se piceo per sudum turbida nimbo. Ver.
Geo. 4. Ergo ubi ver nactæ sudum. can-
posque parentes. Idem Aeneid. 8. Per su-
dum rutilæ vident, & pulsa tonante.
Ait Seruius Sudum est quasi subudum,
serenum post pluias. pen. flect.
- SUDOR**, penult. product. Stat. Syl. 1. Hic ire
rum sudare neger, mactæ oronirenti. Idē
3. Candida felices sudent opobalsama
virgæ. Claud. Sudabatque graui consul
seranus aratro. Ovi. Cydippe. Mille m.

di restant, cliuo sudamus in uno. Mart.
13. Hoc tibi campani sudauit bacca. Ven-
nafr. Vergil. Geo. 3. Sudabit spatia, &
spumas aget ore cuentas. Stat. Syl. 3. Nec
nouus hospes erit. puer hic sudauit in ar-
mis. Mart. 14. Parua tibi curua craticula
sudet ofella. Sil. 3. Sudatus labor, & bel-
lis labor acrior Alpes. Idem 4. Sudatū
thoraca capit, quassatque per auras. pen-
silect. Cicero de Or. Cum ille diceret se
sine cā sudare. Idē de D Quid cū cumis
Apollo sudauit? Idem. Deorum simula-
chra sudauisse. Idem pro Sest. Sudandū
est his pro communibus commodis.

SUDOR, pen. pro. Luca. 4. Plus licuit uidet
exhaustos, sudoribus ortus. Idem 9. In-
censusque dies, amant sudoribus artus.
Stat. Syl. 5. Vibrantem, & magnę spar-
sum sudoribus hault. Idem. Sudor equū,
aut putri sonitum daret vngula folla.
Idem Thebai. secundo. Sudor ibi arcano
florentes igne Smaragdos. Mart. 5. Su-
dor inhæreret madida de ueste reten-
tus. Vergil. Aeneid. 9. Messapi & multo
phaleras sudore receptas. Idem 3. Tunc
gelidus toto manabat corpore sudor. pe-
nult. silect.

SUETONIUS, penul. cor. Mant. Historiam
cuius noster Suetonius autor. Idem. Ta-
lia veridico memorat Suetonius ore.
Auso. Quorum per plenam seriem Sue-
tonius ore. antepen. acu.

SUESCO, pen. pro. Lucr. 6. Cōcidere vt Poe-
nos qui morbus mittere fucuit. Mantu.
Vndali & atroces Mauri? In frenesque
sueui. penul. acu. Iuu. Sat. 10. Suetus hiat
tantum ceu pullus hirundinis, ad quem.
Vergil. Buc. Non infecta graues tenta-
bunt pabula scetas. Stat. Syl. 2. Suetus, &
à capta iam spōte recedere præda. Idem
Theb. 6. Exigit assuetum dextræ gesta-
men & altē. penult. silect. Idem 1. Tarta-
ra & exangues animare assueuerat um-
bras. Mart. 1. Confueuere iocos uestri
quoque ferre triumph. Cicero de Nat.
Has Græci stellas Hyadas uocitare sue-
uerunt. Idem Epist. Are, id quod sueui,
peto.

SUFFICIO, pen. cor. Verg. Aeneid. 2. Sus-
ficit, ipse Deos i Dardana suscitāt arma.
Idem Geo. 2. Sufficiuntque, sepemque

fari est pabula melli. Idem Sufficit hu-
more n, & grauidas cū uomere fruges. Iu-
ue. Sat. 3. Cuius res legi non sufficit, & se-
deant hic. Idem 8. Sufficiunt diis infer-
nis, ternæque parenti. Sta. Syl. 1. Vix so-
la sufficiunt, infestaque pondere tanto.
Idem Sufficiam, sed sæpe deis hos inter
honores. Idem 2. Sufficere gradus, quæ
rarum turba, locine. Idem. Sufficere oculo
li tenetum iubar, illa cadentem. Idem 5.
Sufficit, aut leuiter suspensio poplite
transi. Idem Theb. 8. Sufficis, aliterum-
que domos Atlanta supernas. antepen.
acu. Idem Syl. 1. Suffectura patent va-
cua pro cespite terræ. penult. silect. Cice-
ro in Aen. Quamquam nec scribis suffi-
cere, nec tabulæ nomina illorum capere
potuerunt. Idem pro Mur. Nam ne sus-
ficiatur consul. Idem. Vnus erit consul
in sufficiendo collega occupatus. Idem.
Sufficere lanam medicamentis quibus-
dam.

SUFFLAMEN, penul. product. Iuu. Sat. 8.
Ipse rotam stringit multo sufflamine
cōsul. Idem 16. Nec res atteritur longo
sufflamine litis. vbi ait Ioan. Britannus,
sufflammē appellatur, quoddam rotæ obij-
ciuntur, ne currus retro currat, sed si-
stat, & pro mora ponitur. pen. silect.

SUFFOCATVS, pen. product. Mantu. Gur-
gite pastorem suffocatumque relinqui.
penult. silect.

SUFFOSVS pen. pro. Ver. Aeneid. 11. Suffos-
so reuolutus equo, dum colligit alter.
Ait Seruius, nam suffosus equi dicuntur,
quos uulgo incespicatorum vocant. pen.
acuit.

SUFFRAGIUM, pen. cor. Iuu. Sat. 8. Libe-
ra sidentur populos suffragia quis tam.
Sil. 8. Marcellum fastis labem suffragia
cæca. Hor. Epist. 1. Non ego ventosæ
plæbis suffragia venor. Vergil. Opusc.
Copia me perdit, tu suffragare rogatus.
2 fragor uerbo uenit quod in visu non
est, Ait Antonius Nebriss. Cicero in
Ver. Hortensius tibi suffragatur. Idem.
Att. Qui eius cupiditati suffragari vide-
bantur. Idem pro Planc. Ei meorum tē-
porum memoriam suffragari videbam.
penult. silect.

SUFFRAGIUM, penultim. cor. Sil. 5.
Suffugium

Suffugium infelix miseris, & inhospita
quercus. antepenulti. acuit.

SVFFVS, penul. product. Vergil. Aeneid.

1. Tristior & lacrymis oculis suffusa ni
tentes. Ait Seruius, nitidos oculos la
chrymis perfusus habens: & est figura,
quæ fit quoties participio præteriti tem
poris à passiuo iungimus casum accusa
tium, vt deiectus animum, mœsta vil
tum, laceratus vestem. i. habens uestem
laceratam. penult. flecit.

SVFFIGO, pen. product. Hor. Ser. 1. In cruce
suffigat Labione infanior inter. Ci
cero in Piso. Si te & Gabinium cruci suf
fixos viderent. pen. flecit.

SVFFIO, penulti. product. Vergil. Geo. 4.
Aut suffire thymo, cærasq; recidere ina
nes. Ait Seruius, suffire thymo, idest su
migare, vt exinde inimica illis anima
lia fugiant. Ouid. Fast. 4. I pete virginea
populus suffimen ab ara. pen. flecit.

SVGO, penulti. cor. Stat. Theb. 4. Insequi
tur planctu fugit ille per auia leches.
penulti. acuit. Cicero de Natu. anima
lia alia fugunt.

SVGGERO, pen. cor. Verg. Aen. 7. Iurges
suggeritur costis vndantis ahenis. Idem
10. Suggere tela mihi, nonnullum dexte
ra frustra. Flac. 3. Colle per angustæ Les
bôs freta suggerit Helles. Cicero in An.
Suggerebantur etiam sæpe, damna alea
toria. Idem Tuscul. Idemque cum in com
munibus suggestis consiliter non aude
ret. Idem de Inuê. Cur tu his rebus sum
ptus suggeris. antepen. acu.

SVLCATOR, pen. pro. Sil. 7. Fluſtibus è me
diis sulcator nauita ponti. Stat. Thebai.
8. Vmbriferæque fremit sulcator palli
dus undæ. Idem 11. Exosus manes, nigri
sulcator auerni. pen. flecit.

SVLFVR, pen. pro. Verg. Geo. 3. Et spumas
mescit argenti, & sulfura viua. Idem
Aeneid. 2. Dat lucem, & latè circum lo
ca sulfure fumant. Ouid. Dido. Vror vt
indocto ceratæ de sulfure tædæ. Lucr. 6.
Nonne vides etiam terra quoque sultur
in ipsa. penul. acu. Stat. Theb. 1. Lambe
re sulphureas permiserat anguibz. un
das. Idem Syl. 1. Nec tibi sulphureis Lu
crinæ Naidæ antris. Idem. Illic sulfu
reos cupit Albulæ mergere crines. Syl.

14. Sulphureum. venit ex eo de vertice
fumum. Mart. 6. Canaq; sulfureis nym
pha natatur aquis. Vergil. Aen. 7. Sulfu
rea Nar albus aqua, fontesque Velini. an
tepen. acu.

SVLMO, pen. pro. Verg. Aen. 9. Et venit ad
uersi in tergum Sulmonis, ibique. Oui.
Fast. 4. A quo Sulmonis mœnia nonem
habent. Idem. Sulmonis gelidi patris
Germanice nostræ. Idem. de Trist. 4. Sul
mo mihi patria est, gelidis uberrimis
undis. Sil. 8. Pelignus, gelidosque rapit
Sulmone cohortes. Iuue. Sat. 6. De Sul
monensi mora Cecropis omnia Græcæ.
penul. acu.

SVLPITIA, pen. cor. Tibul. 4. Sulpicia est
tibi culta tuis Maïs magne calendis. an
tepenul. acu.

SVM, Ouid. Laodomia. Nos sumus incer
tæ, nos anxius omnia cogit. Idem Meta
morph. 1. Longa mora est, quantum no
xæ sit vbique repertum. Idem. Iamque
erat in totas sparsurus fulmina terras.
Idem. Nos duo turba sumus, possedit
cætera pontus. Idem. Et documenta da
mus, qua simus origine nati. Idem. Cum
que sit ignis aquæ, pugnas vapor humi
dus omnes. Idem 3. Adsumus en inquit
sociorum primus Opheltæ. Idem. Quis
quis es; d' faueas, nostrisq; laboribus ad
sis. Idem Fast. 1. In tactæ fueratis aues
solaria ruris. Idem 2. Cum sis officiis
Gradivæ virilibus aptus. Mar. 1. Iam tol
las, & sis abria simpliciter. Idem 2. Ante
salutatum iâ sumus ergo pares. Idem 14.
Spuma vocor nitri, Græcus es Aphro
nitrum. Auson. Et tu sic Merce non quod
sis atra colore. Hor. Epist. 1. Cum sis &
prauè sectum stomacheris ob uengum.
Vergil. Aene. 12. Non sumus en omnes,
& Troes & Arcades hic sunt. Idem 8.
Aggredere d' quicumque es, ait, coramq;
parentem. Idem 7. Non erimus regno
indecores, nec uestra feretur. Ouid. Me
tamor. 15. Corpora vertuntur, nec quod
suimusque, sumusque. Idem 13. Aetio
nij proceres aderant, aderamus, & ipsi.
Mart. 10. Et madidum thinni, de sale su
men erit. ex Regulis sint accentus.

SVMBN, pen. prod. Mart. 9. Aprum amat,
& nullos, & fumen, & olitrea non re. Idem

13. Esse pates nondum fumen sic ubere largo. Idem 7. Sumen aprum, lepoiem, boletos, ostrea, mullos. Idem 10. Et madidum thinni de sale fumen erit. Iuvenia. Satir. 11. Sumine cum magno lepus, atque aper, & Pigargus. penultim. flecti.

SVMO, penultim. product. Stat. Syl. 2. Ille fuus, multumque suo sumebat ab ore. 2. Frigida corda remaneant mortalem sumimus hostem. Ovi. Canace. Sumebant minimos ora coacta deos. Idem Sappho. Sume fidem, & pharetram fies manifestus Apollo. Idem Metamorpho. 1. Iam reuocare dato caua buccina, sumitur illi. Idem. Quippe ubi temperiem fumpserit, humorque, calorque. Idem 2. Collocat in thalamo, socerumque Lycaonia sumat. Idem de Tristibus. 1. Et quanquam fero clypeum post funera sumo. Mart. 2. Vis fieri sanus? stragula sume mea. Idem 3. Ostrea tu sumis flagno saturata Lucrino. Idem Sumitur in ciso Mytilus ore mihi. Vergil. Aeneid. 5. Sume pater, nam te voluit rex magnus olympi. Ait Seruius, sume pater, id est percipe: nam uerbum est Iurisconsultorum, quo utuntur, quoties legarum non ab hære datur, sed est in accipientis arbitrio. penultim. flectitur. Cicero de Clar. Tu qui a Neuiio vel fumpstisti multa. Idem de Leg. Sume ad hanc rem tempus. Idem Act. Tantum mihi non sumo. Idem pro Syl. quid ergo hoc tibi sumis. Idem de Off. Otium sibi sumebat aliquando.

SVMMOPERA, pe. cor. Lucr. 4. Omnia sumopere hos vitæ post tenia cælant. antepen. acuit.

SVMMENIUM, pen. cor. Mart. 1. Raraque summenij fornice rima patet. antepen. acuit.

SVMMVLA, pen. cor. Iuu. Sat. 7. Summulæ pereat qua uilis tessera uenit. antepenul. acu.

SVNIUN, pen. cor. Ovi. Fast. 4. Sunion expositum, Pyraque tuta recessa. antepen. acuit.

SVNTO, penult. product. Vergil. Aeneid. 4. Munera nullus amor populis, nec fœdera sunt. Sunt: autem pro sunt, pro-

sunt. Ait Seruius, & sit propter metrum addita, o tertiz personæ numeri pluralis modi indicatiui, ut amanto, docento, legunto, nutriunto. penultim. acuit.

SVPELLEX, penultim. product. Iuu. Sat. 3. Iudeis quorum cophinus, pœnum que supellex. Luca. 10. Fulget gemma toris, & iaspide fulua supellex. Verg. Geo. 1. Virgea præterea Celei, vilisque supellex. Ait Seruius, Vsurpatum est: nam artis est hæc supellectilis: genitium enim aut par debet esse nominatio, aut maior a syllaba, ut mufa, mufe: doctor, doctior: si duabus maiorem inuenerimus, contra artem id esse manifestum est, ut anceps, præcept. Idem Aeneid. primo ibi, Scindit senubus nubes tantum dicimus, non nubs: licet dicamus erabs, trabes: plebs, plebes, stirps, stirpes: prex, preces: sed hoc de his tantum quæ legimus sunt, sed usurpationis, quæ metri causa utuntur. Poetæ, ut vel minuant, vel augent nominatiuum: inde est, & supellex supellectilis. antepenultima acuit.

SVPER, penultima. cor. Ouid. Hypernestra. Corpora furtiuus insuper adde rogis. Idem primo. Ille super segetes, aut mersæ culmina villæ. Idem secundo. Ima perunt pisces, nec se super æthera curui. Idem. Fast. primo. Illa super suras tunicam collecta ministrat. Mantuan. En super Exquilio quædam quasi candida nubes. Vergil. Buc. Fronde super uiridi sunt nobis micia poma. Idem Aeneid. 11. Procubuit super arque hæret, lacrymansque, gemensque. Ait Seruius Aeneid. primo ibi, Nutrimenta dedit, rapuitque in fomite flammam. pen. soleocophanes est, nam cum mutationem uerbum significat, ablatiuus usus est. Sed hoc soluit, aut antiqua circa communes præpositiones, licentia: ut est, conditus in urbem: contra. Et nota conduntur in alio. Item, Sæua sedens super arma, gemina super arbore sedunt. est enim soleocophanes, figura quædam specie habes soleocismi, qui ratione aliqua potest.

T t excu-

excusati, cum genus superioris iungitur inferiori diuersi generis, vt Eunuchus Terentiana, respiciendo ad genus superioris comedię per se. pen. acu.

SUPERO, pen. cor. Ouid. Phyllis. Duricia, ferrum, vt superes adamanque, teque. Idem Paris. Aut erimus illi sic vt superemus, & ipsum. Idem Met. 1. Nomine Parnasus, superatque cacumine nubes. Idem 4. Gorgonis anguicome Perseus superatur, & alis. Idem 14. Vt potiretur ea, sed enim superabar amado. Luca. 1. Iam gelidas Cæsar cursu superauerat Alpes. Verg. Aen. 11. Atque iter emensi casus superauimus omnes. Cicero in Ver. Nam si cum alijs ceter, longe omnes multumque superabit. Idem de Orat. Teque in ijs ipsis rebus, quas ab se didicerit, dicendi arte superabit. Idem pro Plan. Quærit enim qua se laude, qua virtute Plancus superarit. Verg. Aen. 4. Hinc Getulz vrbes genus insuperabile bello. Ouid. Metamorph. 1. In que breui spatio superorum numi ne fata, Stat. Syl. 1. Cum superis terrena placeant, tua turba, relicto. Vergil. Aeneid. 6. Et pater ipse suo superum iam signat honore. Ait Seruius, Superum enim accusatus est singularis ab eo, quod est superus, superi. antepen. acu.

SUPER, penult. cor. pro Insuper. Vergil. Aeneid. 1. Incipio super his iuuenes fortissima frustra. Pro de. Idem 10. Nil super Imperio moueor, sperauimus ista. Pro valde, uehementer. Idem 3. O mihi sola mei super Astyanaxis imago. Pro ultra. Idem 9. Aut aduersa cadat, sed te super omnia dona. pen. acu.

SUPERBUS, penult. product. Ouid. Met. 1. Delius hunc nuper uisio serpente superbus. Vergil. Buc. Atque superba pati fastidia nonne Menalcam. Luca. 1. Cumque superba foret Babilō spolianda trophæia. Vergil. Geo. 3. Multa gemens ignominiam, plagasque superbi. penult. acuit. Idem Aeneid. 1. Non ea uis animo nec tanta superbi a. uictis. Stat. Syl. 1. Bistonius portat sonipes, magnosque superbit. Ouid. Herm. Ille licet patrijs sine sine superbiat aularis. antepenultima acuit.

SUPERCILIVM, penult. cor. Ouid. Helena. Signa supercilio penē loquente dari. Mart. primo. Cuius & ipse times triste supercilium. Idem 9. Quod tibi prolatum est mane supercilio. Vergil. Buc. Hirsutumque supercilium, prolixaque barba. Idem Geo. 1. Ecce supercilio cliuosi tramitis undam. Stat. Theb. 6. Mollē supercilium teretes hinc undique gemma. Mart. 11. Triste supercilium, durique seuera Catonis. antepen. acuit.

SUPERMINIO, penult. cor. Ouid. Met. 3. Ipsa dea est, colloque tenns supereminet omnes. Luca. 2. Saxorumque orbē, & quæ supereminus hostem. Ouid. de Trist. 1. Qui tenit hic fluctus fluctus supereminet omnes. antepen. acu.

SUPERVS, penult. product. Ouid. Metamorph. 1. Inscribere deos sceleri, numenque supernum. Lucr. 6. Terra supernē tremis magnis concussa ruinis. pen. acuit.

SUPERVS, penult. product. Ouid. Hipp. 1. Et tua quod superest temporis esse precor. Idem Metamorph. 1. De boue nil superest formæ nascandor in illa. Idem de Tristibus 1. Dij maris, & cæli quid enim nisi uota superant. Idem Metamorph. 7. Pertugilem superest herbas fopore draconem. Vergil. Aeneid. 5. Vel tu, quod superest, in festo fulmine morti. Idem 11. Quod superest, hæc sunt spolia, & de rege superbo. Cicero in Catul. Tantum ciuium superfuturum putabant. Idem de Orat. Dux partes mihi supersunt illustrandæ orationis. Idem pro Mar. Nulli de inimicis supersunt. Idem Att. Quod superest, scribe quæso quam acutissime.

SUPERESTES, penult. product. Ouid. Metamorph. 3. Quinque superstitionibus, quorum fuit unus Echion. Luca. tertio. Samianimisque iaces, & adhuc potes esse superes. Ait Seruius Aeneid. 3. ibi. Quid puer Ascanius? superat ne? & uescitur aura? superat, id est uiuit. Sane nouē dictum, & caret exemplo, ut pauca in Vergilio; alij dicunt, superat, id est superstes est; sed superstes præteritum

ferentem significat. penultim. acu.

SUPERSTITIO, penultim. cor. Mant. Ista superstitio veterum peruenit ad annos. Idem. Ista superstitio ducens a Manibus ortum. Vergil. Aeneid. 12. Vana superstitio superis quæ reddita diuis. Idem 8. Vana superstitio, veterumque ignara deorum. Ouid. de Art. 1. Magna superstitio tibi sit natalis amicæ. antepenult. acuit.

SYPERVACUUS, penultim. cor. Ouid. Briss. Quoddamque superuacuum est, forma præstante puellæ. Idem de Pôr. 2. Sæpe superuacuos cogit habere metus. Idem de Tristibus tertio. Esse superuacuis, quid enim fuit utile nasci. Hor. de Art. Omne superuacuum pleno de pectore manat. Iuv. Sat. 2. More superuacuum cultus abscindere carnem. antepenult. acuit.

SUPPARA, penultim. cor. Luca. secundo. Suppara nudatos cingunt angusta, sacros. Ait Festus, supparus est uestimentum puellæ lineæ, quod subucula, id est camisia dicitur. Stat. Syl. 3. Vincula uos summis annectite suppara uelis. antepenult. acuit. Supparum, & supparus dicitur.

SUPINUS, penult. product. Stat. Thebaid. 1. Excusare tuos, & iam remone supino. Idem 3. Tangeres, is demum scelere modus ora supinat. Idem 6. Præcipit atque retro iuuenem, atque in terga supinat. Hor. Serm. 1. Natura piger saxo religat, stertitque supinis. Luc. 9. Non iubet, & nulla vehitur ceruice supinus. Hor. Serm. secundo. Duci uentre leuem, narium nidore supino. penultim. fleat.

SUPPEDITO, penultim. cor. Lucre. primo. Dissolui simulat, defecit suppedicare. Idem tertio. Suppediras præcepta, rursusque in indytre chartis. Idem quinto. Perpetuo ni suppeditet lucis caput ipsum. Idem Suppeditabatur factis, & forma manebat. Idem 6. Ex insinuo satis omnia suppeditari. antepenult. acuit. Idem secundo. Conscimus ferrum uix, aruis suppedicari. penultim. fleat. Cicero In Orat. Duriorem accusatio suppedabit exempla. Idem de Fin. Nec

non suppeditabit nobis Atticus de thesauris suis.

SUPPETIÆ, penultim. cor. Mant. Suppetias misisse fecunt, ne fama periculi. Idem Suppetias iui tunc omnis Daunia, & oninis.

SUPPLEO, penultim. cor. Vergil. Buc. Si fertura gregem suppleuerit, aureus esto. Cicero in Ver. Non te instruere domum tuam tolerunt in provincia, sed illum usum provincie supplere. antepenult. acuit.

SUPPLICITER, penultim. cor. Vergil. Aeneid. 1. Suppliciter tristes, & tunica pectora palmis. Idem 12. Suppliciter uenerans demisso lumine Turnus. Ouid. Fast. 2. Suppliciter posito procubere genua. Stat. 1. Theb. 3. Suppliciter posuere iugas, tunc pectora summo. antepenult. acuit.

SUPPLICIUM, penultim. cor. Claud. Supplicium ut pandas, anquit, tua mœnia letho. Iuuen. Sat. 8. Cuius supplicio non debuit una parari. Idem 15. Supplicia his populus, quorum uni mente pares sunt. Vergil. Aeneid. 11. Supplicia, & scopulos lacrimosis uocibus implet. Mart. primo. Denique supplicium dederat necis ille paternæ. Ouid. de Tristibus primo. Supplicij pars est in regione mori. Idem Metamorpho. 2. Suppliciumque suum est, quauis tamen oderit illam. antepenult. acuit.

SUPPLICO, penultim. cor. Pers. Sat. 5. Supplicet accedam si totus, & interger id hinc. Cicero post. Acad. Multi pro Qu. Metelli reditu uobis supplicauerunt. Idem de Nat. Ut ego illis supplicarem. antepenult. acuit.

SUPRA, penultim. product. Pers. Sat. 5. Quæ dederat supra repeto, sumemque reducis. Ouid. Metamorpho. 1. Mulcet aquas rector pelagi, supraque profundum. Idem tertio Victorem supra spatiosi corporis hostem. Vergil. Aeneid. 3. Tum mihi cæruleus supra caput afflitit imber. Idem quinto Olli cæruleus supra caput afflitit imber. Vergil. Geo. 2. Tara sit, an supra morem si densa requiras. Vide A, præpositio nem.

T t 2 S y p.

SUPPREMVS, penult. product. Hor. Ser. 1. Suppreum. tempus ne se penuria ui-
tus. Ouid. Phyl. Et mihi descendens sup-
prema dicere uoce. Idem Metamorpho.
2. Vidit & arfuros suppremitis ignibus
artus. Vergil. Aeneid. 3. Candidus & ma-
gna suppremam uoce ciemus. Aduer-
bium est hic, ait Seruius, ut toruum pro
toruè. Manruan. Venturi erat ad loca
supplicio decreta supremo. penultima
flecti.

SUPPRIMO, penul. cor. Ouid. Met. 1. Sup-
primit exemplo uocem, firmatque so-
porem. Verg. Opusc. Supprimit O pau-
lum turbat, ò flamina uentri. antepenul.
acu. Cicero pro Clu. Deinde cum sup-
primat. Idem. Quæ cum accepisset a pu-
pillo, suppreffit.

SURSA, penul. prod. Verg. Buc. Puniceo sta-
bis furas cuncta corthurno. Idem Aene.
7. Purpureosque alre furas vincire co-
rthurno. Idem 11. Aspicit in teretes li-
gnum sic credere furas. Aosc. Pectus, cru-
ra, latus, ventrem, femora, inguina, fu-
ras. Luca. 9. Membra natant sanie, furæ
fluxere sine ullo. pen. flecti.

SURCUBEVS, penultima cor. Vergil. Geo.
secundo. Pomæque & Alcinoi sylux nec
furculus. Idem. Mart. Surculus inseritur
erunco, natura duorum. antepenultima
acuit.

SURRENTINVS, penultim. product. Hdr.
Ser. 2. Surrentina uaser, qui miscet focæ
Salernæ. Srat. Syl. 2. Surrentina tuus spe-
stat prætoria limo. Ouid. Meta. 15. Et
Surrentinos generosos palmire colles.
Mart. 14. Sed Surrentinx læue tereuma
totæ. penul. flecti.

SURRIPIO, penul. cor. Hor. Ser. 2. Si quid
uis satis est, per iura surripis, aufers. Idem.
Quiddam magnum addēs unum in esur-
pate morti. Idem. Moenia nocturni surre-
pere, iamque tenebat. Ouid. Canace.
Crimina sunt oculis surripienda pa-
tris. Mart. 8. Circueit, & soles surri-
pir ipse suas. Idem 12. Prætorii map-
pam surripit Hermogenes. antepenult.
acuit.

SUS, prod. Vergil. Aeneid. 7. Setigeri-
que sues, atque in præsepibus urfi. Idem
Georg. 3. Ipsa ruit, dentesque Sabelli-

cus exacuit sus. Idem. 6. Procubuit, urfi-
dique in littore conspicitur sus. Air Ser-
uius. Sciendum tamen hoc esse uirio-
sum, monosyllaba finire versum, nisi for-
te ipso monosyllaba minora explicen-
tur animalia. Srat. Thebaid. 1. Setige-
rimque suem, & fuluum aduenrare
leonem. Vergil. Aeneid. 1. Terga suum
pingues centum cum matribus agnos.
flectitur.

SUSA, penultim. prod. Propo. 2. Non tot
Achæmenijs armanrur iusa sagittis. Lu-
ca. 8. Imperij nudare latus, dum persi-
da susis. Idem secundo. Mundus, Achæ-
menijs decurrant medica susis. penult.
flectitur.

SUSANA, penul. cor. Sil. 3. At non Sarmæ-
ticos atrollens Susana mores. antep. acu.

SUSCIPIO, penulti. cor. Vergil. Aeneid.
12. Suscipiens cælum, tenditque ad sy-
dera dextram. Idem 6. Suscipit Anchi-
ses, atque ordine singula pandit. Lu-
cre. sexto. Susci pere hæc animi tranqui-
la pace valebis. Idem quinq. Suscipien-
daque curare solenni sacra. antepenul-
tima acuit. Cicero in Catul. Illi sine uo-
ra negotium susceperunt. Idem Att. Sus-
cipe cogitationem. Idem. In quo ma-
gnum odium Pompeii suscepistis. Idem
Off. Qui periculosas rerum rationes su-
scipiunt.

SUSCITO, penultima corre. Claud.
Curatumque alacres ad tympana sus-
scitat enses. Vergil. Aeneid. 10. Darda-
nidæ emuris spes addita suscitât iras.
Idem 12. Suscitât irarumque omnes ef-
fundit habens. Idem. Aeneas acuit
Marte, & se suscitât ira. Idem quinto.
Acrior ad pugnam redit, & uim suscitât
ira. Idem 2. Sufficit ipse deos in Dar-
dana suscitât arma. Idem Geo. 4. Susci-
tât, & rapit qui uiter pro cõiuge læuit.
Horat. Sermo. primo. Susciter, ac
reddat natis, clarisque propinquis.
Matrinal. secundo. Et sedeo qua te sus-
citat Oceanus. Lucret. quinto. Qui
delubra Deum toto noua suscitât or-
be. antepenultima acuit. Cicero pro
Qu. R. Te ab tuis subfellijs contra
te testem suscitabo. Idem. Ante-
quam, qui nouam rationem suscitant.

SUSPICIO, pen.cor. Oui. Helena. Quos ego suspicio, sed quid tibi gloria magna est. Idem Met. 2. Suspicit indigenz Sidonida nomine dicunt. Ver. Geo. 1. Suspiciebat patulis captauit narius auras. Mart. 11. Oblinuitur minime si qua est suspicio rime. Inu. Sat. 13. Suspicit exigui lectum plantaribus horti. Lucr. 5. Nam cum suspiciamus magni coelestia mundi. Cicero de Nat. Cum coelumi suspeximus. Idem Epicurus coelum non suspexit. Idem de D. Ille autem nec suspicit. ante penult. acuit.

SUSPICOR, penult.cor. Ouid. Penelo. Iam longæ causâs suspicor esse moræ. Idem Ariadne. Iam iam ueniuros, aut hac, aut suspicor illuc. Idem Laodomi. Suspitor, hæc Danaïs posse nocere puto. Idem Met. 3. Et quantum motu formosi suspicor oris. Idem Fast. 1. Nescio quem ex vobis suspicor esse deos. Idem 1. Aedem non magni suspicor esse Iouis. Prop. 2. Et mi ter in tunica suspicor esse virum. Mart. 3. Suspitor, ut quod enim Beticæ sapro sagia. Idem. Nec famulos totidem suspicor esse tibi. ante pen. acu. Cicero pro Sil. Descendit, de quo nihil est suspicatus. Idem de Nat. Nec Protagoras quicquid uidetur de natura Deorum suspicari. Idem de Fin. Certi homines quos iam suspicari debes.

SUSPIRIVM, pen.cor. Stat. Syl. 1. Vota pa ues pone d' dulcis suspiria uates. Idem 2. Connubia, ardenti iam iam suspiria librat. Idem 3. Anxia, peruigil ducis suspiria cura. Idem Theb. 2. Sentio perui giles æcunt suspiria questus. Idem 6. Ante ducem, pressaq; leuat suspiria pal maz. Mart. 10. Vere nec miserum cessant suspiria pectus. Idem 11. Corripis, obseruas, quereris suspiria ducis. Luc. 4. Re scissoque nocent suspiria dura palato. Ouid. Met. 1. Dicta refers, alto tantum suspiria ducis. Idem Met. 2. Ingemuit, vulcumque deæ ad suspiria duxit. ante penult. acu.

SUSPIRO, pen.pro. Tibul. 1. Te tenet absentes alios suspirat amores. Iud. Sat. 12. Suspirat longo non uisam tempore marem. Pers. Sat. 2. Nequicquam iundo suspirat nummus in iamo. Ouid. Met. 1. Dû

que ibi suspirat motos in arundine ve getos. penult. flect. Cicero Atr. Neminem habeo, quo cum aut iocari liberè, aut suspirare familiariter possim.

SUSTINEO, pen.cor. Oui. Pen. Extremû faci sustinet ille diem. Idem Briss. Ege leam pressa sustinuisse coma. Idem Paris. Vix populum tellus sustinet illa suû. Idem Met. 1. Aucta fuga forma est, sed enim non sustinet ultra. Idem 10. Vix que suis ueris candentè sustinet axè. Idem Fast. 5. Fulmina thure dato sustinisse manum. Idem 6. Sustinuit tantas operum subuertere moles. Mart. 9. Expetes, & sustineas anguste necesse est. Idem. Vidit raptantes, sustinuitq; manus. Ver. Aenei. 12. Sustinet, & fata imponit di uersa duorum. Idem 10. Ingenti gyro, sed sustinet aureus limbo. Idem Geo. 2. Huc, illuc media ipsa ingeniem sustinet umbram. Idem 4. An Labays possint, si tenuisse trabes. Luc. 9. Sustinere diem, cœli seruantur in vsus. ante pen. acu. Cicero. Att. Corpore uix sustineo grauitatem cœli huius. Idem. Neque solum cum ista copia tantum multitudinem sustinere poteris.

SUSTULIT, pen.cor. Hor. Ser. 1. Sustulit elu riens minus hoc iocundus amicus. Oui. Met. 2. Sustulit, & celeri raptos per inania uento. Idem 3. Sustulit & magnum magno conamine iussit. Mart. 1. Sustulerat raptas taurus in astra pilas. Vergil. Aen. 12. Sustulerant, puro ut possent con currere campo. Idem Geo. 1. Sustuleris fragiles calamos, syliumque sonantem. Vide Vallam lib. 5. cap. 13. Cicero Att. Salaminij nos in cœlum de cretis suis sustulerunt. Idem de Natu. Sol in currum Phaethontem silium sustulit. Idem in Verr. Verres ciues Romanos in crucem sustulit. ante pen. acu.

SUSVIRRO, pen. product. Ouid. Metamor. 3. Pars mihi significat, pars qui velis, am re furrat. Mart. 3. Cantica qui Nilii, qui Gaditana susurrat. Vergil. Geo. 3. Tum sonns auditor grauior, tractimque susurrat. Claud. Vestibus occulto crimem mandare susurro. Vergil. Buc. Sæpe leui somnum suadebit inire susurro. Oui. Leand. Aut ego cum charadete nutri-

de susurro. penult. acuit.

SUTILIS, penultima cor. Marr. primo. O quantum est subtilis casibus ingenium. Idem. Lassensurque rosis tempora suti-
libus. Vergil. Aeneid. 12. Horum vnum ad medium teritur qua subtilis aluo. Idem 6. Subtilis, & multam accepit limosa paludem. Ouid. Fast. 5. Tempora subtilibus cinguntur fora coronis. antepenult. acuit.

SUTOR, penultima producta. Mart. 3. Da gladiatores furorum regule Cardo. Idem quinto. Sutor, cerdo, dedit tibi culta Bononia munus. Idem 12. Villa sutoris, calicem munimenta Vatini. Hor. Ser. 1. Et sutor bonus, & solus formosus & est res. Idem. Nec soleas fecit sutor tamen. est sapiens quo. Idem. Sutor erat sapiens operis, sic optimus omnis. penult. flect.

SUTUS, penultim. producta. Quid. de Tristibus 3. Pellibus, & fuscis arcent malla frigora braccis. Sat. Theb. 3. Hic tere res galeas, magnorumque cærea suta. Idem 7. Leua ter in suto seruant ingentia ferro. Vergil. Geo. 4. Ipsa autem seu corticibus tibi suta cauatis. penult. flect.

SUTUS, penult. cor. Vergil. Aeneid. 6. Purpureo soleique suum, sua sydera norunt. Idem. Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus. Ouid. Metamor. 1. Sponte sua sine lege fidem, rectumque colebat. Idem secundo. Vltius potuit nec dicere plura suumquem. penultim. acuit.

T

TABULA, pen. cor. Ouid. de Tristi. 1. Naufragi tabulas, qui petiere mei. Idem Fast. 3. Quiq; moues cælum, tabulasque coloribus uris. Mar. quinto. Qua drantem Crispus tabulis Faustine supremis. Vergil. Aeneid. Armis uirum, tabuleque, & Troia gaza per undas. Claud. Mutauit tabulas, vel quanta vocabula vertit. antepenult. acuit. Vergil. Geo. 2. Assuecant, summasque sequi ta-

bulata per vltimos. Sat. Sy. primo. Quid nunc strata solo referant tabulata cro-
pantis. Luca. 4. Eminet, & tremulis tabula minantia pinis. Vergil. Geo. 2. Insanumque forum, aur populi tabulata vidit. penult. flect. Quid. de Tristi. 5. Sæpe tamen nobis ut nunc quoque sumpta tabella est. Idem Fast. 1. Hec quantum sati parua tabella tulit. Idem 3. Et posita est meritis multa tabella dæ. Idem Metamorph. 14. Sæpe ferenda dabit blandis sua uerba tabellis. Mart. 9. Hos eme quo arctas breuibus membrana tabellis. pen. acuit.

TABESCO, pen. prod. Hor. Ser. 1. Tabescat neque se maiori pauperiorum. Ouid. Met. 15. Corpora rabuerint, in parua animalia verti. Idem 14. Tabuit, Inq; leues paulatim euauit auras. Mant. Fleuit & abiecta Pallas contabuit hæta. Mart. 4. Tabuit in calido vulnere mucro tener. **TABERNA**, pe. pro. Hor. de Art. Mugit in obscuris humili sefitione tabernas. Idem Ser. 1. Abiecto instrumento artis, clausa que taberna. Vergil. Opusc. Ebria famosa saltat lasciuia taberna. Mart. 7. Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. penult. acuit.

TABULICVS, pen. cor. Mant. Tabulico iumenta greges, armenta colonos. Luca. 5. Aera tabulicum nullo secula dono. Idem 9. Ossaque dissolens cum corpore tabulicus seps. antepen. acuit.

TABIDVS, pen. cor. Mart. 1. Indignas premeres pestis cum tabida fauces. Ouid. de Pont. 1. Non igitur mirum est, si mens mea tabida scilicet antepen. acuit.

TABO, pen. producta. Vergil. Geo. 3. In tabulis turpi dilapsa cadauera tabo. Idem Aeneid. 8. Tormenti genus, & senie, taboque fluentes. Idem 3. Limina uidit atro cùm membra fluentia tabo. Idem. Et tertam tabo maculant, mihi frigidus horror. Ait Seruius. Et est nomen casus septimi tantum: ut iponte natu. quod si uelis declinare, hæc tabes, huius, tabis dicis. Luca. 1. Cernit tabe secur madidum uenasque minantes. penult. acuit.

TABRACA, pen. cor. Iuu. Sat. 10. Quales umbriferos ubi pandit tabraca saltus. antepen. acuit.

Ta-

TABRIGILVS, pen.cor. Claud. Tandem Tabrigilum Geticæ dux improbus auxilii. ante pen. acu.

TABURNVS, pen.pro. Ver. Geo. 1. Conferere atque Olæ magnū vestire Taburnum. Idem Aenel. 12. At ueluti ingenti syla sum moue Taburno. Ait Seruius. Taburnus mons est Campaniæ. penul. acuit.

TACEO, penulci. cor. Ouid. Helen. Iuppiter ut loceri proavis taceatur, & omne. Idem 3. Tu quo Thebanæ, mala præda tacere matris. Mart. 1. Prisca fides taceat, nam post tua munera Cæsar. Idem Fucinus & pigri taceantur stagna Meronis. Idem. ecce tacent omnes Neuoledic aliquid. Stat. Syl. 1. Fama tace, subito leges, & fræna momordit. Idem 7. Tunc Apollineæ tacuere oracula Cyrrhe. Verg. Buc. Vel quæ sub legi tacitus tibi carmina nuper. Pers. Sat. 5. Labra moues tacitus recutitque sabbata palles. Qui. Me. 14. Inde satis curibus tacitorum more luporum. Verg. Aen. 9. Eminent & lena tacitis subremigat undis. ante pen. acu. Mart. 13. Mulio quod non det taciturus accipere nullis. pen. silect. Tibul. 1. Et vocet ad digiti me taciturna sonum. pen. acu. Cicer. Att. Qui de rebus tuis diu taceat. Idem de Ora. Enunciabo apud vos quod semper tacuit.

TACIVS, pen.cor. Oui. Me. 14. Mœnia con duntur Tatiis, patresque Sabini. ante pen. acuit.

TAGVS, pen.cor. Oui. Met. 2. Quodque suo Tagus amne vehit, sinit ignibus aurum. Mar. 7. Quæ mœnis Hispano li mæ Tagus impleat auro. Idem 10. Aurea quicquid habet diuitis unda Tagi. Idem. Auriferumque tagum, scythiam, patriumque Soloneim. Sil. 1. Auriferi tagus ascito cognomine fontis. Stat. Syl. 1. Huic hermum, fuluoque tagum decurrere limo. Claud. Tempestas tenebrosa Tagi non stagna rubentis. Lucr. 3. Puppe Tagus, Graium que audax amplius retentat. penulci. acuit.

TAGES, pe.cor. Luc. 1. Finxerit iste Tages flexa sic omnia Tuscos. Oui. Met. 15. Indigena dixere Tagæ, qui primus Tetrus cam. pen. acu. Vide Aruspex.

TAGETVS, pen.cor. Mant. Nunc in Tageto cypressi fera uel in Ida. Stat. Syl. 2. Tageta & syluis arcessere Pana Lyceis. Flac. 1. Duxit opus, bis Taygeton, syluas que comantes. Verg. Geo. 2. Tageta, & qui me gelidis in vallibus Hæmi. Ait Seruius. Mons Laconum Libero, & Bæcho sacrat. Idem 3. Taygetique canes, domitrixque Epidaurus equorum. Idem 4. Taygete simulcos terris ostendit honestum. ante pen. acu.

TALAVS, pe.cor. Oui. Ibin. Coniuge quæ Talai Tyndarique gener. Flac. 1. Nititur hinc Talauis, fratrisque Leodocus ut gerit. Idem 3. Euritus, & distis Talai non teritus Idas. Idem 6. Quam Talauum videt erit pugnas miratur Acasti. ante pen. acuit.

TALENTVM, pen.pro. Iuu. Sat. 14. Illa uel te taceat tu propter mille talenta. Hor. Ser. 2. Hic simul accepit patrimonium mille talenta. Ver. Ac. 9. Et tripodas geminos auri duo magna talenta. Idem 11. Munera portantes, ebolisque, auri que talenta. Idem 5. Persulæ vestes, argenti, auri que talenta. pen. acu.

TALIS, pen.pro. Iuu. Sati. 2. Talia secreta coluerunt orgia tæda. Stat. Syl. 1. Ante Palladiæ talem Germanice nobis. Idem Theb. 8. Talis fatidico peragunt solennia regi. Ouid. Met. 14. Talibus iratam Venerem Pleuronius Agmon. Man. Talibus insonuit verbis, Ioane parentum. Idem. Talibus Arnenfes uerbis reparata colonos. Oui. Me. 1. Talibus Inde modis ora indignantia solui. Idem. Talia uerba refert, restabat uerba referre. penul. silect. Mart. 5. Taliter exuta est veterem noua Roma senectam. ante penul. acuit.

TALIBVS, pen.cor. Oui. Briss. Nam simul Buribates, Talibibusque comes. ante penul. acu.

TALVS, penul. product. Ouid. Me. 4. Summa pedum, taloque tenuis, vestigia tingit. Mart. primo. Supposita est blando nunquam tibi fessera talo. Pers. Satir. 5. Hor. Ser. 1. Quarum subsuta talos regat instita ueste. Vergil. Opusc. Argentæa tuos etiam sandalia talos. Mart. 14. Nō sum talorum numero par tessera, dum

Tt 4 sit,

lit. Verg. Aeneid. 4. Imperio, ut primum pedibus talaria tranat. Lucr. 6. Pestilicis etiam pigris talaribus ægre. Auso. Quid talaria habes volucris sum Mercurius, quem. Ouid. Metamorph. 2. Virga sit ut terhis niteant talaria palmis. pen. secti.

TAMEN, penult. cor. Ouid. Briss. Tot tamen amissis te compensauimus unum. Idem Metamorph. 1. Nam quamquam ferus hostis erat tamen illud ab uno. Idem Quæ tamen ex illis aliquo pars humida succo. Vergi. Buc. Libertas, quæ sera tamen respexit Inerrem. Idem. Sed tamen iste Deus, qui sit da Tityre nobis. pen. acu.

TAM, pro. Vergil. Aeneid. 7. Tam magis illa fremens, & Tristibus effera flammis. Ait Seruius, Legitur in arte, quod tam magis, maxime, minus, positiuo tantum iungantur: quod tamen tunc obseruabitur, si ponantur ad augmentum. istæ particulae tunc enim uitiosam faciunt elocutionem. cæterum si ad exequationem positæ sint, possunt vel comparatio, vel superlatiuo, vel pro his gradibus ipsæ inter se iungi. Hinc ergo est. Tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis, Quam magis effuso crude sunt sanguine pugna. Non enim ad prælationem positæ sunt: sed ad exequationem: maiores enim nostri vitia non in dicto sed in significatione esse voluerunt. Hinc est in Salustio. Ita tam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est: nam & hic exequatio est, non comparatio. Vide Vallam capit. de comparatio.

TANAGRA, penult. cor. Vergil. Aeneid. 3. Concussus, syluxque, & sicci ripa Tanagris. Ait Despaut. Onager, Meleager, Tanager, quæ si quando videntur produci, munda est: hic produci igitur muta & li quida, quæ positionem faciunt: sunt consonantes hic, non liquidæ. g. r. antepen. acu. muta quidem & liquida metrum iuant, non accentum. Vide Peragro.

TANAQVIL, penult. cor. Oui. Fast. 6. Hæc secum Tanaquil sacris de mote peractis. Iuu. Sat. 6. Ante tamen de te, tanaquil, quando sororem. Ait Prisc. lib. 7. In il, correpta masculini, feminini, & com-

munis generis sunt Latina: ut, hic pugil, pugilis: hæc tanaquil, huius tanaquilis. antepen. acu.

TANAIS, pen. cor. Verg. Geo. 4. Solus Hyperboreas glacies, Tanaimque niualet. Luca. 3. Ripheo Tanais diuersi nomina mundi. Flac. 4. Quas Tanais, flauisque Lyces, Hypanisque, Nomasque. Idem. 1. Illic Tanateo pariter tremat ignea furo. antepen. acu.

TANGO, penult. product. Ouid. Briss. Est aliquid solitis collum, tetigisse lacertis. Idem Met. 2. Humida nox tetigit, non est mora libera nobis. Mart. 7. Sacra cohærenti nati non attingit ante Neronis. Vergil. Geo. 1. Ceu præfixe cum iam porum tetigere carinæ. Iuu. Satir. 7. Precipue uel si tetigit latus acris illo. Pers. Sat. 5. Et si gnum, & rapida naso tetigisse lagena. Hor. de Art. Vesalum tetigisse ciment, fugiuntque Poetam. Oui. Metamorph. 15. Quæ uidit, tetigit nec iam sua lumina dauinans pen. acu.

TANTALVS, pen. cor. Claud. Fulmine Sal moneus, vel lingua Tantalus egit. Verg. Opuse. Solicitant magna te circum Tantalæ poena. Tib. 1. Tantalus est iussu & circum stagna, sed acrem. Hor. Ser. 1. Tantalus à labris sitiens fugientia caprat. Ouid. de Art. 2. Tantalus in media garulus aret aqua. Stat. Theb. 3. Tantalus innumeris cum circumfusa pruinis. Idem 4. Tantalus, & tumido pericentet funera luctu. Idem 6. Tantalus inde parens, nō qui fallentibus undis. Idem 10. Tantalidum venerata cohors subit conamine lōgo. Oui. Ariadne. Tantalides omnes, ipsumque regebat Achillem. Idem Helena. Tantalide Pelopis, Tyndarique genus. Idem Fast. 2. Tantalide fratres absint, & Talfonis uxor. Idem 4. Respice Tantaliden eadem dea tela tenebat. antepen. acu.

TANTVLVS, pe. cor. Sil. 4. Primum animalia sunt iam partim tantula eorū. Hor. Ser. 1. At qui tantuli eget, quanto est opus, is neque limo. antepen. acu.

TAPETYM, tapes, tapetes. Mart. 14. Stragula purpureis lucent uillosa tapetis. Ouid. Metamorpho. 12. Regia tecta petunt, positisque tapetibus altis. Flac,

Flac. 4. Institueret toros medijs tapetibus ipsum. Stat. Theb. 1. Emunire toros altos inferre tapetes. Vergil. Aeneid. 9. Rhamnetem egreditur, qui sorte tapetibus altis. Idem 7. Instratos ostro alii pedes, pictisque tapetis. Ait Servius, Declinatur hoc nomen tapetum, tapeti, ut templum, templi. Vnde est, his tapetis. Item, hoc tapete, huius tapetis: ut sedile, sedilis. Vnde est, qui sorte tepetibus altis. declinatur & Græcè, *τάπης τοῦ τάπης* unde est pulchroque tapetis.

TARAPNEVS, pen. prod. Mant. Ista Tarapneus mirans offensa lenatis.

TARATALLA, pen. prod. Mart. 1. Dicitur quare non Taratalla mihi. pen. acu.

TARDATVS, penul. prod. Verg. Aen. 5. At non tardatus casu, neq; terretus heros. pen. acuit.

TARDIGRADVS, pen. cor. Mantu. Tardigrado, laxoque polum circumdare giro. antepe. acu.

TARAS, pen. cor. Luca. 5. Antiquisque taras, secretaque litora Leucæ. pen. acu.

TARENTVM, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Atque coronatum, & petulant, madidumque Tarentum. Hora. Ser. 1. Ire licet multo, uel si libet usque Tarentum. Idem 2. Petinibus patulis iactat se molle Tarentum. penul. acu. Mart. 13. Fila Tarentini grauius redolentia porri. pen. flec.

TARGIUVS, penul. prod. Oui. Fast. 2. Targius iuuenis socios, dapibusque, metosque. pen. flec.

TARPEIUS, pen. pro. Oui. Fast. 1. Vestibus intactis tarpelas, itur in arce. Idem de Pont. 4. At cum Tarpeias asses deductus in arces. Idem Met. 14. Bella gerunt atque uia Tarpeia reclusa. Luca. 3. Tūc rupes Tarpeia sonat, magnoque reclusas. Mart. 9. Quid pro Tarpeiz frondis honore potest. Verg. Aen. 8. In summo custos Tarpeia Manlius arcis. Idé. Hinc ad Tarpeiam sedem, & Capitolia ducit. Stat. Achil. 1. Non cessæ obstitere Alpes, Tarpeiaque arua. Sil. 13. Qui quaterent muros, Tarpeiaq; moenia missi. Ouid. Met. 15. Quique tenes altius Tarpeias Iuppiter arces. pen. acu.

TARQUINIUS, pen. cor. Proper. 3. Quid nunc Tarquini fractas iuuat esse secu-

res. Hos. Ser. 1. Tarquinius regno pulvis fuit unius assis. Verg. Aeneid. 3. Nec non Tarquiniū eiectionem Porſenna iubebat. Idem 6. Vis & Tarquinius reges, animæ que superbam. Ouid. Fast. 1. Vltima Tarquinius Romanæ gentis habebat. antepe. acu. Vide Lucretia.

TARQVITVS, pen. cor. Verg. Aen. 10. Tarquitus exultans contra fulgentibus armis. antepe. acu.

TARRACO, pen. cor. Syl. 3. Phœaciz dant emporiz, dat tarraco pubem. antepe. penul. acuit.

TARTHEIUS, pen. cor. Sil. 13. Germano deucea iugum Tarchesia tellus. Ouid. Meta. 14. Præſerat occiduis Tarchesia littora Phœbus. Mart. 11. Et Tarchesia concrepat æra manu. Idem 9. In Tarchesiæ domus est notissima terris. Idé 8. Nā Tarchesiæ stabuli nutritor Hiberi. antepe. acu.

TARTARA, pen. cor. Oui. Met. 1. Post quæ Saturno tenebrosa in tartara misso. Idé 2. Dissiluit omne solum, penetrare in tartara rimis. Verg. Georg. 2. Aetherias tantum in radice in tartara tendit. Idé 4. Tartara, czruleosque amplexz criminibus angues. Ouid. de Art. 3. Tartareosq; lacus, tergeminumque caſem. Idé Met. 11. Vulnere tartareas geminato misce ad umbras. Mart. 5. Oraque Tartarei proſi gioſa canis. Flac. 11. Tartarei sedet aula patris, non illa ruentis. antepe. acu.

TAVRANVS, penul. prod. Sil. 5. Tauranus comites supremâ uoce ciebat. pen. flec.

TAVRIVM, penul. prod. Mant. Cum populus igitur petijt uicina Tarulco. pen. acuit.

TAVRINVS, penul. prod. Mart. 14. Tauri no poterat pectus constringere tergo. penul. flec.

TAVROMINIUM, penul. cor. Ouid. Fast. 3. Hiberaque, & Didymen, Agrigentique Taurominique. antepe. acu. Iunen. Sat. 5. Taoromitane rupes quando omne peractum est. Sil. 14. Tauromitana cet nunc de sede Charibdim. Luc. 4. Tauromitanum vincunt feruore Charibdim. penul. flec.

TAVRVS, pen. pro. Verg. Buc. Pascite ut ante, boues pueri, submitte tauros. penul. acu.

- acu. Verg. Georg. 4. Cum propter alij
taurini solibus auras. Ouid. Fast. 6. Po-
stera lux Hyadas taurinae cornua fron-
tis. pen. flest. Luc. 1. Est qui tauriferis u-
bi se Mevania campis. Ouid. Fast. 4. Et se
iūmur molles aurea terga manus. Idem
4. Nec procul a nobis locus est ubi tauri
ca. dira. antepen. acu.
- TACTORIUM**, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Tandem
aperit uultum, & testoria prima repo-
nit. antepen. acu.
- TADIVM**, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Tadia
consimili fieri de carmine uobis. Iuven.
Sat. 2. Tadia non lambit Cluuiam, nec
Flora Catullam. antepen. acu.
- TAPAS**, pen. pro. Ver. Buc. Hic focus, & re-
de pingues, hic plurimus ignis. Iuu. Sat.
2. Talia secreta coluerunt orgia teda. I-
dem 12. Quattuor, aut septem, si sit laetis-
sima teda. Auso: Fumantesque olidum
Paganica lumina tedas. penul. flest. Ouid.
Phil. Ex per tedifera mistica sacra, dex-
te. antepen. acu.
- TAGEVS**, pen. pro. Verg. Aen. 8. Tum la-
teri, atque humeris Tegzum subligat
ensem. Idem Georg. 1. Adis, d Tagexe
Fauens, soleque Mineru. Ait Scruuius,
Tagexe uocatus est a deriuatione Te-
gei oppidi Arradiz, & Tegum triba-
chus est, Tegez Praen tertius. Ouid. Fast.
2. Hic aut in sylua uisgo Tegera laue-
tur. Idem 6. Liba sua properata manu
Tegera sacerdos. pen. acu. Stat. Syl. 1. Et
de Mznalia uoluer Teagetibus umbra.
Idem 5. Nunciat e celsis ales Tegeaticus
astris. Sil. 13. Dextera lasciuie ex la Te-
geatide capra. antepen. acu.
- TAGER**, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Ausa palatino
tegetem praefere cubili. Idem. Nulla ere-
pido uacat, nusquam pons, & tegetis pars.
Idem 9. A tegete, & baculo uiginti milia
forus. pen. acu.
- TEGINEN**, pen. cor. Ouid. Met. 1. Somnite
ram sumpsisse manu, tegimenque capil-
lis. Idem. Desistit in terris illic, tegimen-
que remouit. Idem 3. Vestigatque uiros
tegitman direpra leoni. antepen. acu. Ouid.
Met. 3. Teginina mox caput dicto mu-
tancia cono. pen. acu.
- TIGO**, pen. cor. Ouid. O Enone. Et tegetet
catulos qua fera rupe suos. Idem Sa-
- pho. Veste regor uili, nullum est in crini-
bus aurum. Idem Met. 1. Fronde tegi syl-
uas lapidosos surgere mores. Idem. Nix
tegit alta duas totidem inter utranque
locauit. Idem. Aut subiecta tegunt cur-
ua yineta carinae. Idem. 13. Pluma te-
git uolucres, quibus sua luna decori est.
Idem. de Tristi. 4. Squalida prolixis qui
tegit ora comis. Stat. Syl. 1. Aenea capri-
ui crinem tegit ungula Rheni. Hor. Ser.
1. Quam subsuta talos tegat insita
ueste. Sil. 14. Collis hyems, calidaque ni-
uem tegit atra fauilla. Verg. Georg. 4. Vi-
deris incepto tegeter cum lumina som-
no. Cicero pro Sest. Animus eius uul-
tu, flagitia parietibus tegebantur. Idem
pro Clar. Qui summam prudentiam si-
mulatione stultitiae rexerit. Idem Tusc.
Ve nostram ipsi sententiam tegeremus.
pen. acui.
- TETULA**, pen. cor. Iuue. Sat. 3. Vltimus ar-
debat, quem tegula sola tnetur. Ouid.
Fast. 2. Tegula porrectis satis est uelata
coronis. Idem 6. Strataque erat trepido
tegula quassa foco. Idem de Art. 2. Tegu-
la sed quereus testa cibumque dabat. an-
tepen. acu.
- TEIUS**, teia, teium, possessiuum trisylla-
bium a Teio urbis nomine; ut Troius.
Ouid. de Tristi. Pracepit lyrici Teia mu-
sa senis. antepen. acu.
- TELAMON**, pen. cor. Ouid. Met. 8. Pro se-
quitur Telamon, studioque incantus eu-
di. Idem 11. Nec pars militiae Telamon
sine honore recessit. Idem 13. Dummo-
do quod fratres Telamones, Pelcusque fue-
runt. Stat. Syl. 5. Pugnante Alcide tamē,
& Telamone timebat. Ouid. Met. 13. Ne
Telamoniades eriam nunc hiscere quis
quam. Idem. Ne mandante mihi melius
Telamoni ibit. Idem de Tristi. 2. Veq;
sedet uultu fallus Telamoni ius. an-
tepen. acu.
- TELAGONYS**, pen. con. Stat. Syl. 1. Cedant
Telegoni, cedant Laurentia Turni Oui-
di. Fast. 4. Et iam Telegoni, iam Moenia
Tyburis qdi. Idem de Pont. 3. Telegoni
que parens uertendis nota figuris. Idem
de Tristi. 1. Edipodas facito, Telagonsq;
uoces. antepen. acu.
- TELETHUSA**, pen. prod. Ouid. Met. 9. Sed
tamen

tamen usque suum uanis Teletiusa ma-
vium. Idem. Quod peris hanc Teletiusa
timens modo tempora differre, penulci.
fleat.

TELEPHVS, pen. cor. Ouid. Met. 13. Flu-
xi opusque meæ bis sensu Teletiusa ha-
sit. Idem 13. Ergo opera illius mea sunt
ego Telephon hanc. Hor. de Arte. Tele-
phus, & Peleus tūm pauper, & exul uer-
que. Iuu. Sat. 1. Telephusque summi ple-
na iam margine libri. antepe. acu.

TELEPHVS, pen. cor. Sil. 7. Teleboi medio
surgunt quæ regna profundo. Stat. Sil. 3.
Teleboumque domos, trepidis ubi dul-
cia nautis. Verg. Aen. 7. Fecit, Teleboi
capreas cum regna teneret. Alc. Seruius.
Nam Teleboe caprearum sunt populi,
quos Telon suo regebat imperio. antepe-
nul. acu.

TELECOON, pen. cor. Flac. 3. Telecoonta si-
nit, deiecitque ora securi. Vide Demo-
phoon. antepe. acu.

TELEMVS, pen. cor. Ouid. Met. 13. Tele-
mus Eurymedes, quem nulla fefellerat
ales. Idem 15. Thrinofque finis, Telem-
que, & Iapygis arua. antepe. acu.

TELEMACHVS, pen. cor. Ouid. Penelop.
Telemachio ueniet, hunc modo fortior
erit. Idem. Laertelque senex, Telemach-
usque puer. antepe. acu.

TELEPHVS, pen. pro. Silius. Conuersis in
terga iacit Telifinus ad ossa. pen. fleat.

TELEPHVS, penul. produ. Ouid. Met. 1. Mille
grauem telis exhausta pene pharetra. I-
dem de Pon. 4. Nec quæ uipereo tela cruo-
re mident. Iuu. Sat. 4. Arida cum tora
descendat aranea tela. An. fo. Lauder A-
themenias orientis gloria telas. Flac. 8.
Isti alii clypeos, & tela trabalia dextris.
Ouid. Phil. Altera tela arcus, altera tela
sices. pen. fle. Vide Actum.

TELEPHVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Quæque erat
& tellus, illic & pontus, & æt. Idem. Sic
erat instabilis tellus inabilis unda. I-
dem. Cura dei totidem plagæ tellure præ-
muntur. Idem. Omnibus audita est tel-
luris & æquoris undis. Verg. Aen. 2. Heu
quæ nunc tellus, inquit, quæ me æquora
possunt. Alc. Seruius, tanæ tellus bis lon-
ga est, & sum pauca, quæ us producunt.
ut senectus, iuuentus, salus, uirtus, palus,

sergitus, incus, ius, ius, ius, ius. tunc si-
cet, cum genitius in ris, uel in iris exit.
penul. ius. acu.

TELEPHVS, pen. cor. Luca. 1. Ferre manu &
nuncquid temetando picele ferro. Sil.
14. Haud scilicet temeritate fidem socialia
iura. Flac. 9. Sola recusasti lectum temera-
re ingalem. Ouid. Met. 2. Non audita ti-
bi est puritiam temerasse cubile. Idem 15.
Tentatum frustra patrium temerare cu-
bile. Idem de Art. 1. Ac non Actorides le-
ctum temeravit Achilles. Idem Leani.
Aut ego nō noui quam sim tenerrarius,
aut me. Idem Met. 1. Horridus obsequio,
nescis temerari, nescis. Idem 2. Concu-
tiens illustre caput temeraria, dixit. Idem
7. Criminis ex templo fisci temerarius
index. Idem 4. Accipienda dei, sed ad-
huc temeraria Bacchus. Idem de Tristi.
4. Cum cecidit Capaneus subito teme-
rarius ictu. Stat. Syl. 1. Nec si Dardanius
pastor temerarius Ida. Hor. de Art. Col-
ligit, & ponit temere, & mutatur in ho-
tas. Luca. 5. Confusus temere immisit
glomerant in orbes. Lucr. 3. Nec teme-
re huc dolor usque post penetrare neq;
acre. antepe. acu. Stat. Syl. 2. Integer &
nullo temeratus corpora damno. Mæc.
5. Ruræ Cleoneo niquam temerata sen-
he. Verg. Aen. 1. Intemperate colit, uel
temi haud correpta fuisset. pen. fle.

TELEPHVS, pen. pro. Iuu. Sat. 1. De Cor-
cyæa temetum duxerat urna. Hor. Epi.
2. Pullos, oua, cadum, temeti, nempe mo-
do isto. pen. fle. Vide Actum.

TELEPHVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Lictio-
tis primonitorium, pen. pro. Luca. 8. So-
lo Rhodon, magnoque finis Telmesio-
dos undæ. pen. fle.

TELEPHVS, pen. cor. Ouid. Met. 13. Hippota-
desque domos regis. Temeseque metalla.
Idem. Thrinofque finis Temese-
que & Iapygis arua. Stat. Syl. 1. Et quis
se totis Temese dedic hausta metallis. I-
dem. Nil tibi pbeuium nusquam Temese
notabis. penul. fle. Temese. antepe-
nul. acu.

TELEPHVS, pen. prod. Luca. 4. Aspicerent, flexo
que urse temone paucere. Ouid. Mæc.
2. Aureus axis erat, temo aureus, aurea
summa. Idem. Illic frena iacent, illic te-
mone

mone reuulsus. Verg. Geo. 1. Huic a stirpe pedes temo protentus in octo. Stat. Theb. 1. Cui neque temo piger, neque amico sydere monstrat. Idem. Excusare tuos, & iam temone supino. Idem Sil. 1. Gemmato temone sedet iam Tybridis arces. pen. fleet.

TE, & temer. Vide Met.

TEMPER, penul. prod. Oui. Met. 1. Sylua uocant rempe, per que Peneus abimo. Lucan. 8. Iam super Herculeas fauces nemosaque tempe. Verg. Georg. 2. Speluncæ, uique lacus, at frigida tempe. Ait Seruius. Tempè propriè sunt loca amœna Thessalix: abuliquè est cuiuscunque loci amœnitas, numero plurali, neutroque genere. pen. acu.

TENAX, penul. co. Verg. Georg. 1. Et uertenda manu, & creta solidanda tenaci. Idem 4. Prima fauis ponunt fundamina deinde tenaces. Idem. Excudunt cæras, & mella tenacia figunt. Iuue. Sat. 8. Iustitæque tenax fastus, dictisque mereris. Sil. 13. Hæc zui, uitzque tenax, felixque senectam. pen. acu.

TEMPVS, penul. prod. Ouid. Met. 15. Tempora sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur. Idem. Tempus adest genitor, quorum fundamine magno. Idem Phædra. Tempore, quo nobis inita est Cerealis Eleusis. Mant. Temporibus tempus tria quod ieiunia claudit. Lucr. 2. Inrepestiuis ex imbribus humida tellus. pen. fleet.

TENARIS, penul. cor. Oui. Met. 14. Fertur, & armento Tenaris errare per herbas. Idem. Patit. Aut huic Tenaria conegat exul humo. Idem. Aut te Tenarie faciè culpasse marite. Fla. 1. Illis Ténario pariter tremis ignea loco. Stat. Theb. 1. Iam Nemea iam Tenaris contermina lucis. Proper. 1. Ténarius facili pressit amare deus. Stat. Theb. 2. Tenarus expofiros nõ audens scandere fluctus. Idem 4. Ténaris hic celsus equis, quam dispare cœtu. Verg. Geo. 4. Ténarias etiam fauces alta hostia Diris. antepe. acu.

TENEDOS, pen. prod. Ouid. Met. 5. Deplorauit Atya, quos ille tetenderat arcus. Verg. Aen. 2. Hic Dolopum manus, hic fixus tendebat Achilles. Idem. Hærebat,

paruumque patri tendebat Iulum. Idem 8. Iam poterat legio & latis tendebat in aruis. Idem 9. Quoue tenetis iter, nihil illi tendere contra. Ait Seruius. Tendo contra sermonem tuum, est respondeo tibi. Mant. Post quàm sparsa fides, & propagata retendit. pen. acu. Cicer. Att. Itaque dubito, an Venusina tendam. Idem de Leg. Tendere insidias alicui. Idem de D. Ad reliqua acriter tendebamus animo.

TENEBRÆ, penul. cor. Stat. Syl. 5. Lumine purpureo tristes aperire tenebras. Sil. 6. Sub terra specus, & triste sub luce tenebræ. Oui. Phædra. Non tibi per tenebras duri referenda marit. Idem Met. 2. Poscitur, & fulget tenebris aurora fugatis. Verg. Georg. 1. Semper & obtenta densentur nocte tenebræ. antepe. acu. Stat. Theb. 1. Inglomerat noctem, & tenebrosa uolumina torquet. Claud. Elicet oppressas tenebroso in carcere leges. Oui. Met. 1. Post quàm Saturno tenebrosa in tartara misit. Mart. 1. Redde lupi nobis tenebrosæque balnea Gylli. Ver. Aen. 6. Dicitur, & tenebrosa palus acheronte resuso. pen. fleet.

TENEDOS, pen. cor. Verg. Aen. 2. Est in cœspectu Tenedos notissima fama. Ouid. Met. 1. Et claros, & Tenedos, paterea; regia, seruit. antepe. acu.

TENEO, penul. cor. Ouid. Phil. Nec tenuit curfus forsitan ille tuos. Idem Met. 1. Astra tenent cælestes solum, formæque decorum. Idem. Conciliumque uocat tenuit mora nulla uocatos. Idem. Murmura cōpressit tenere silentia cuncti. Idem. Alter in hysuro similis iam, iamque tenere. Idem 2. Inter utrumque tene, fortunæ cætera mando. Idem 14. Quo factus anti quo tenuit reperita Latini. Luca. 8. Te trarchæ, regesque tenent, magnique tyranni. Sil. 2. Namque metus, magnique tenent præcepta parentis. Verg. Buc. Nāque facebor enim, dum me Galathea tenebat. Idem Geo. 2. Atque per ambages & longa exorsa tenebo. Oui. Met. 9. Dixit, & incipros tenuerunt carmina parus. Flac. 2. Pleias in aduersæ tenuisset litore Thæces. antepe. acu. Cicer. pro Dom. Tenebre ciuitatem oppressam seru-

uitu-

uitute. Idem Epi. 7. Qui Ciliciam, Cyprumque teneas. Idem de Clar. Reliquæ partes suam vim, & dignitatem tenent. Idem in Ora. Viuam illorum memoriâ tenemus.

TENET, pen. cor. Ouid. Phil. Scat. nece matura tenerum pensare pudorem. Idem Meta. 2. Et teneros manibus ramos abruptit, at inde. Idem Fast. 1. Quæque tibi quondam tenero ducenda palato. Iuue. Sat. 1. Cum tener uxorem ducat spado mœnia Tusculi. Verg. Buc. Sepe renner nostris ab oculibus imbuet agnus. Idem. Pastores uium teneros depellere fretus. Stat. Sil. 5. Cui nomen uox prima meum, ludisque tenello.

TENORE, penul. cor. Oui. Sappho. An gravis inceptum peragit fortuna tenore. Idem Met. 3. Cætera paulatim, placidè adducta tenore. Idem de Tristib. 3. Inde tenore pari gradibus sublimia celsis. Claud. Pergere securæ uestigium uis nulla tenorem. Ver. Geo. 2. Illuxisse dies aliumue habuisse tenorem. Idem Aenei. 10. Procinus hasta fugit, seruatque cuncta tenorem. pen. acu.

TENORE, pen. pro. Oui. Met. 7. At non Oliaros, Didymque, & Tenos, & Andros.

TENTAMEN, pen. pro. Oui. Met. 3. Prima fidem, uocisque datæ tentamina sumpsit. pen. flect.

TENTAMENTVM, pen. pro. Flac. 1. Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum. Verg. Aen. 8. Tentamenta tui pepigi, me me ipse, meumque. Oui. Met. 1. Dissidunt montis, sed quid tentare nocebit. Idem 2. Et uento frustra tentarunt aquare tingi. Idem 15. Tentamenta nihil, nihil arte posse medentum. pen. acu.

TENTIGO, penul. prod. Verg. Opusc. Turpe quidem factu, sed ne tentigine rumpat. Iuu. Sat. 6. Claustre adhuc ardens regidæ tentigine uulx. pen. flect.

TENTYRA, pen. cor. Iuu. Sat. 15. Qui nictina colunt umbrosæ Tentyra palmæ. Ouid. de Tristib. 1. Saltus ab hæc contra breuis est Tentyra petenri. Iuu. Sat. 15. Ardet adhuc combos, & tentyra summus utrinque Iouanes De spauce. ex exemplis communem y ponit. antepe. acu.

TENTORIUM, pen. cor. Oui. Fast. 3. Sub Io-

ue pars durat, pauci tentoria ponunt. Idem Met. 13. Haud contentus eo petij tentoria Rhessi. antepe. acu.

TENUIS, penul. cor. Ouid. Penel. Fassar, & hoc crimine tenues uulscat in auris. Idem Phedra. Et tenui primam diligere ungue rosam. Idem Medea. Edixi tenui mure lingua uale. Verg. Buc. Agrestem tenui medicabor arundine mulam. Idem Georg. 2. Et tenues rumpunt tunicas angustus in ipso. Idem. 1. Tenuia nec lanæ per cælum uellera ferri. Ait Seruius. Tenuia proceleusmaticus est pro dactylo. quam rem quotiescunque facit Vergilius, seruat locum syneresi: uen, Tenuia, & genus labant. Idem Geor. 2. Tenuis ubi argilla, & dumosi calculus aruis. Lucret. Mittunt effigies quoque debent mittere tenues. Idem 4. Et quia tenuia sunt, nisi quæ contendit acutè. antepe. acu.

TENUIS, pen. cor. Ouid. de Tristib. 1. Spiritus & uacuis prius hic tenuandus in auras. Stat. Sil. 5. Et quis lasciua uires tenuare Thalia. Idem The. 5. Atreitis & uasas tenuat complexibus ornos. Idem Achil. 1. Impellat mortes, tenuantq; humimenta saxa. Verg. Georg. 3. Ipsa autem macie tenuant armenta uolentes. Claud. Aetatis spatium non tenuauit, edas. Prope. 3. Dicite, quo pariter carmen tenuaris in antro. Ouid. Met. 15. In liquidas rarefcit aquas, tenuatur in auras. Idem 14. Inueniunt Circen, nam iam tenuaue rar auras. antepe. acu. Claud. Iam Poleini tenuatus sumere campi. Oui. Meta. 7. Luna quater plenum tenuata reuexit orbem. pen. flect. Tenuo. antepe. acuit.

TENUIS, penul. cor. Ouid. Met. 2. Susulit omiferos collo tenus arida uultus. Idem 4. Summa pedum, taloque tenus uestigia tingit. Idem de Tristib. Hac dominum tenus est illa secuta suum. Hor. Episto. 1. Est quodam prodire tenus, si non datur ultra. Stat. Theb. 2. Spicula & inclusum capulo tenus admovent ensem. Sil. 9. Ense subit, capuloque tenus ferrum impulit ora. Verg. Georg. 3. Et crurum tenus a mento palearia pendent. Ait Seruius, & modò tenus acerbium est, nam si esset præpositio ablatiuo cohereret. Idem.

10. Cernice orantis capulo tenus abdidit ensem. Idem 3. Pube tenus postrema immani corpore pistris. Ait Seruius, tenus propositio ablativa quidem est, sed figuratè etiam genitiuo cohzet. Idem 6. Hac Troiana tenus fuerit fortuna secuta. Ait Seruius. Hic sermo quantum ad artem spectat duas continet partes orationis: ut, hac pronomen sit, tenus propositio, sicut pube tenus, & crutum tenus. Sed iam usus obtinuit, ut pro una parte habeatur, & omnis pars orationis cum descripto esse quod est, migrat in aduerbium, & esse temporis. per se primantur, cum dicimus, ait Anronius Nebriſſi. cap. de accent. tenus cui casui seruit? tenus quæ pars orationis est? & est nomen.
- TEPEO**, pen. cor. Verg. Aen. 10. Ut semel in teptuit niucro, quin ecce Nyphxi. Ouid. Met. 1. Vt erat æternum, placidique tepentibus austris. Idem de Pont. 3. Illa recens pota est, nostra tepabit aqua. Mart. 6. Odit & hybernus si tepere dies Mantua. Nec cessare deo lachrymas offere tepentes. Stat. Syl. 1. Præluſi minor ille calor, quo sæua tepebat. Idem. Bruma tepet, uersumque domus, sibi temperat annum. Idem Theb. 2. Intepuere tori, tua me properabo fateri. Idem 5. Intepuit, cuius uidit Lucina labores. Luca. 4. Paulatim cadit ira ferox, mentesq; tepescunt. Catul. Altra tepesciat per uilla flumina cæde. Idem. Frigida deserto tepescit membra cubili. Hor. Ser. 2. in matris iugulo ferrum tepescit acutum. antepen. artit.
- TEPIDVS**, penul. cor. Ouid. Phil. Te tenet in tepido mollis amica sinu. Idem Phædra. Purpureo tepidum, qui mouet axe diem. Idem de Tristib. 1. Ibit & in tepido deferet ossa rogo. Verg. Georg. 1. Vnde cauz tepido sudant humore lacunæ. Idem. Et folijs undam tepidi desumpat aheni. Hor. Ser. 1. Semefos pisces, tepidum que ligurierit ius. Ouid. Met. 15. Leucoſiamque petit, tepidique rosaria pesti. Luca. 9. Seperat ardentem tepida Berenice Lepri. antepen. acu.
- TEPO**, penul. cor. Lucr. 2. Corpora prima manere etiam secreta teporis. Oui. Met.
2. Quæ neque dant flammæ lenique tepore cremantur. pen. acu.
- TER**, cor. sequenti uocale. Ouid. Phædra. Ter secum cœnata loqui, ter inutilis hæsi. Idem. Lingua ter in primo defluct ore sonus. Idem Hyper. Non ego falsa loquor ter acutum sustulit ensem. Idem Fast. 5. Hinc ubi protulerit formosa ter Hesperus ora. Stat. Syl. 1. Iura Aliz uelit illa quidem ter habere, quaterque. acu. Mart. 2. 1. centena quidem poteras epigrammata ferre. Claud. Frigida ter decies nudatum frondibus hymnum.
- TEREBRO**, penul. cor. Ouid. Fast. 6. Prima terebrato per rara foramina buxo. Ver. Aen. 3. Fundimur & telo lumen terebra mus acuto. Idem 2. Aut terebrare causas uteri tentare lachras. Mart. 11. Punctaque lasciuæ, quæ terebrantur acu. Lucr. 5. Et terebrare etiam ac perpendere, perque forare. Ouid. Met. 6. Emicat & longè terebrata proſilit aura. Cicero de D. Alexander Columnam auream perterebrauit. antepen. acu.
- TERES**, penul. cor. Verg. Buc. Incumbens tereti Damon, sic capiti oliuæ Oui. Met. 11. Aspicie in teretes lignum succedere furas. Idem Fast. 2. Dat teretem zonam, quomodo cincta fuit. Luca. 3. Ad alias, manicæque ligant, teretesque catenæ. Lucr. 5. Folliculos ut nunc teretis æſtare cicadæ. Stat. Theb. 1. Et teretes laurare manus, ac disponere meas. Idem 4. Nec teretes arcus, maculis nec discolor atris. pen. acu.
- TERENTIUS**, pen. cor. Oui. de Trist. 2. Ac cius esset atrox, cœuius Terentius esset. Mart. 8. Priscus ab Aetneis mihi Flaccæ Terentius ore. Aulo. Tu quoque qui Latium læto sermone Terenti. Hor. Ser. 2. Viuere Cecilius grauitate Terentius arte. antepen. acu. Mart. 4. Et quæ Romulus sacra Terentus habet. penul. acu.
- TREBYNTHVS**, pen. pro. Ver. Aen. 10. Inclusum buxo, aut Oricia terebyntho. Proper. 3. Sed Thæ thalamo, aut Oricia terebyntho. Mart. 4. Pinguis ubi peccæ fundat liber & terebynthi. pen. acut.
- TRAVS**, pen. cor. non contractum. Ouid. Met. 6. Threicius Tereus hæc auxiliarius armis. Idem. Artificem medijs im-

mitcam Tereus flammis. Idem. Degeneras scelus est pias in coniuge Tereo. Mart. 14. Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ. Idem. Tereus aut crenâ erude Thyeste tuam. Stat. Syl. 3. Tereos, heu quantis lassantem brachia uidi. Ver. Buc. Aur ut mutatos Terei narraret artus. Ait Seruius Tereus autem rex Thracum fuit: qui cum Pandionis Arctia: u. n. regis filiam Prognē nomine duxisset uxorem: & post aliquantum tempus ab ea rogaretur, ut sibi Philomelā sororem uidentem agerferet, profectus Athenas, dum adducit puellam, eam inuiauic in itinere, & ei linguam, ne facinus indicaret, abscidit: illa tamen rem in ueste suo cruore descriptam misit fori. qua re cognita, Progne Ictum filiū interemit, & patri epulā dum apposuit, postea omnes in aues mutati sunt, Tereus in upupam, Ictus in phasianum, Progne in hirundinem. Philomela in lusciniam. Tereus, ait Quint. Inst. 1. cap. 10. trisyllabum apud ueteres in bisyllabū contrāctum, ultimam sēcit. ut, Arcerus prima acuta, Atrius. & ita ait Fabius, nobis iuuenib. hoc nomen doctissimi senes acuta prima dicere solebant, ut necessariō secunda gravis esset. At in metro hæc nomina a poetis contrahuntur, sed id sepius, ait Fabius, in Græcis nominibus fit. Vide Orpheus. antepen. acuit. Vide Thermoon.

Tero, pen. cor. Oui. de Pont. 3. Finicimus rapido quam terit hostis equo. Stat. Syl. 2. Appia longarum teritur regina uiarum. Sil. 2. Pubescit castris miles, galeaque teruntur. Iuuen. Sat. 9. Rauola dum Rhodopes uda terit inguina barba. Ver. Buc. Nec te peniteat calamo triuisse labellum. Idem Georg. 1. Nec quicquā pingues paleæ teret area centum. Idem Aeneid. 12. Horum unum ad medium teritur qua subtilis aluo. Mart. 11. A rigido teritur centurione liber. Cicero Acade. Iam enim hoc uerbum satis hæsterno sermone triuius. Idem de Finib. Quæ nunc consuetudo diuturna triuit. Idem de Orat. Terere omnem ætatem in nugis descendis. pen. acu.

TERGVs, pen. prod. Verg. Aen. 1. Tergora

diripiunt costis, & viscera nudant. Ait Seruius. Tergus, tergoris: unde tergorē corū, idē significat: tergum uerō tergi, ut templum, templi, dorsum significat. Idē 7. Atque harum effultus tergo, stratiq; iacebat. Ait Seruius, pro tergoribus posuit, idēst corijs. Idem 4. Sic status, tergū Getuli immane leonis. Seruius, poeta mutauit more suo, nam tergus debuit dicere. ut in 9. Et uenit aduersi in tergū Salmonis ibique. tergum pro tergus dixit. pen. acu.

TERMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Nam tem-
plis nunquam flaueretur terminus xui.
Ver. Geo. 4. Ergo ipsas quous angustus
terminus xui. Stat. Syl. 2. Cecropiamq;
fidem, sed laudum terminus esto. antepe-
nul. acu.

TERON, pen. pro. Sil. 2. Iam uoua molitus
stimulato milite Teron. Idem. Erupisse
gemunt retinet uix agmina Teron. Ver-
gi. Aen. 10. Occiso Terone uirum, qui
maximus ultro. pen. acu.

TERGEMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Terge-
minum xolij non agmina carceris hor-
ret. Idem Theb. 9. Aspera tergeminis a-
cies se condidit uncis. Flac. 1. Tergemi-
nam tum placat heram, stygiaque su-
premo. antepe. acu.

TERRE, pen. prod. Oui. Met. 1. Margine ter-
rarum porrexerat Amphitrite. Nonnul-
li simpliciter scribunt, ut a Tero fiat. Ver.
Aen. 6. Eripui his humeris, mediaque ex
hoste recepi. Ait Seruius, sicut dicendos
terram significamus elementum, terra-
uerō singulas partes, ut Atrix, & Ira-
lix: sic plus est ex hoste, quam ex hosti-
bus: ex hoste enim generaliter dicitur,
ex hostibus partem ostendit.

TERREBILIS, pen. cor. Ius. Sat. 15. Qua
nec terribiles Cymbri, nec Brytones un-
quam. Ouid. Met. 1. Lurida terribiles mi-
kent aconica noueræ. Idem. Terribile
picea testus caligine vulcum. Mart. 1. O
quàm terribiles exarsit pronus in iras.
Ver. Aen. 6. Terribili squallore Charo,
cui plurima mento. Stat. Syl. 3. Terribi-
lem assatu passus, uisusque tyrannum. an-
tepen. acu.

TERRESCVS, penul. cor. Stat. Syl. 5. Syde-
ra terrisco super intonucere cothurno.
Oui.

SUPPREMVS, penultim. product. Hor. Ser. 1. Suppreum. tempus ne se penuria ui-
ctus. Ouid. Phyl. Et mihi descendens sup-
prema dicere nocte. Idem Metamorpho.
2. Vidit & arsfuros suppremitis ignibus
artus. Vergil. Aeneid. 3. Candidus & ma-
gna suppremitum uoce eiemus. Aduer-
bium est hic, ait Seruius, ut toruum pro
toruè. Mantuan. Ventum erat ad loca
supplicio decreta supremo. penultima
flecti.

SUPPRIMO, penul. cor. Ouid. Met. 1. Sup-
primit exemplo uocem, firmatque so-
porem. Verg. Opusc. Supprimit O pan-
lum turbat, ò flamina uentia. antepenul.
acu. Cicero pro Clu. Deinde cum sup-
primat. Idem. Quæ cum accepisset a pu-
pillo, suppressit.

SURA, penul. prod. Verg. Buc. Puniceo sta-
bis suras emincta cothurno. Idem Aene.
1. Purpureosque alre suras vincire co-
thurno. Idem 11. Aspicit in teretes li-
gnum sic credere suras. Auson. Pectus, cru-
ra, latus, uenter, femora, inguina, su-
ras. Luca. 9. Membra natant sanie, suras
fluxere sine ullo. pen. flecti.

SURCIVS, penultima cor. Vergil. Geo.
secundo. Pomæque & Alcinoi sylux nec
furculus idem. Mart. Surculus in seclut
eruno, natura duorum. antepenultima
acuit.

SURRENTINVS, penultim. product. Hor.
Ser. 2. Surrentina uaser, qui misit focæ
Salerna. Stat. Syl. 2. Surrentina tuus spei-
stat prætorja Limo. Ouid. Met. 1 5. Et
Surrentinos generosos palmite colles.
Metr. 14. Sed Surrentinæ læue tereuma
sotæ. penul. flecti.

SURRIPIO, penul. cor. Hor. Ser. 2. Si quid
uis satis est, per iura surripis, auferis. Idem.
Quiddam magnum addēs unum me sur-
pire morri. Idem. Mœnia nocturni surre-
pere, iamque tenebat. Ouid. Canace.
Crimina sunt oculis surripienda pa-
tris. Mart. 8. Circuit, & solus surri-
pit ipse suas. Idem 12. Prætorj mapi-
pam surripit Hermogenes. antepenult.
acuit.

SUS, prod. Vergil. Aeneid. 7. Setigeri-
que sues, atque in præsepibus urfi. Idem
Georg. 1. Ipsa ruit, et cæfibus Sabelli-

cus exacuit sus. Idem. 6. Procuibit, uir-
dique in littore conspicitur sus. Ait Ser-
uius. Sciendum tamen hoc esse uitio-
sum, monosyllaba finire uersum, nisi for-
te ipso monosyllaba minora explicen-
tur animalia. Stat. Thebaid. 1. Setige-
rimque suem, & fuluum aduenare
leonem. Vergil. Aeneid. 1. Terga suum
pingues centum cum matribus agnos.
flectitur.

SUSA, penultim. prod. Propo. 2. Non tot
Achæmenijs armaneur susa sagittis. Lu-
ca. 8. Imperij nudare latus, dum persi-
da susis. Idem secundo. Mundus, Ache-
meniis decurrant medica susis. penult.
flectitur.

SUSANA, penul. cor. Sil. 3. At non Sarmat-
icos atcollens Susana mores. antep. acu.

SUSCIPIO, penult. cor. Vergil. Aeneid.
12. Suscipiens celum, tenditque ad sy-
dera dextram. Idem 6. Suscipit Anchil-
ses, atque ordine singula pandit. Luc-
re. sexto. Suscipere hæc animi tranquil-
la pace ualebis. Idem quinto. Suscipien-
daque curare solenni sacra. antepenul-
tima acuit. Cicero in Catul. Illi sine mō-
ra negotium suscepunt. Idem Att. Su-
scipe cogitationem. Idem. In quo ma-
gnū odium Pompeii suscepisti. Idem
Off. Qui periculosas rerum actiones su-
scipiant.

SUSCITO, penultima corre. Claud.
Curatumque alacres ad tympana sus-
citāt enses. Vergil. Aeneid. 10. Darda-
nidæ embus spes addita suscitāt iras.
Idem 12. Suscitāt irarumque omnes ef-
fundit habens. Idem. Aeneas acuit
Martem, & se suscitāt ira. Idem quinto.
Acrior ad pugnam redit, & uim suscitāt
ira. Idem 2. Sufficit ipse debis in Dar-
dana suscitāt arma. Idem Geo. 4. Susci-
tāt, & rapit gurgiter pro cōiuge læuē.
Horat. Sermo. primo. Susciter, ac
reddat natis, clarisque propinquis.
Martial. secundo. Et sedeo quæ te su-
scitāt Oceanus. Lucret. quinto. Qui
delubra Deum toto noua suscitāt or-
be. antepenultima acuit. Cicero pro
Qu. R. Te ab tuis subfellijs contra
te testem suscitabo. Idem. Ante-
quam, qui nouam rationem suscitant.

SUSPICITO, pen. cor. Oui. Helena. Quo se go
suspicio, sed quid tibi gloria magna est.
Idem Me. 2. Suspendit indignæ Sidonida
nomine dicunt. Ver. Geo. 1. Suspiciens
patulis caprauit nartibus auras. Mart. 11.
Oblinuit manine si qua est suspicio
rime. Iul. Sat. 13. Suspiciat exigui lectum
plantaribus horri. Lucr. 5. Nam cum sus-
piciamus magni cœlestia mundi. Cice-
ro de Nat. Cum cœlum suspeximus. Idē
Epicurus cœlum non suspexit. Idem
de D. Ille autem nec suspicit. ante penul-
ti. acuit.

SUSPICOR, penul. cor. Ouid. Penelo. Iam
longæ causis suspicor esse morē. Idem
Ariadne. Iam iam uenturos, aut hac, aut
suspitor illuc. Idem Laodomi. Suspitor,
hec Danaïs posse nocere puto. Idē Met.
3. Et quantum motu formosi suspitor
oris. Idem Fast. 1. Nescio quem ex vobis
suspitor esse deos. Idem 2. Aedem non
magni suspitor esse Iouis. Prop. 2. Et mi-
set in tunica suspitor esse virum. Mart.
3. Suspitor, ut quod enim Betice sapro-
fagia. Idem. Nec famulos totidem suspi-
cor esse tibi. ante pen. acu. Cicero pro Sil.
Defendit, de quo nihil est suspicatus.
Idem de Nat. Nec Protagoras quicquā
uidetur de natura Deorum suspicari.
Idem de Fin. Certi homines quos iam
suspiciari debes.

SASPIRYM, pen. cor. Stat. Syl. 1. Vota pa-
ues pone d̄ dulcis suspiria uates. Idem
2. Connubia, ardenti iam iam suspiria
librat. Idem 3. Anxia, peruigil ducis su-
spira cura. Idem Theb. 2. Sentio perui-
giles acunt suspiria questus. Idem 6.
Ante ducem, pressaq; leuat suspiria pal-
maz. Mart. 10. Verē nec miserum cessant
suspiria pectus. Idem 11. Corripis, ob-
seruas, quereris suspiria ducis. Luc. 4. Re-
fissoque nocent suspiria dura palato.
Ouid. Met. 1. Dicta refers, alto tantum
suspiria ducis. Idem Met. 2. Ingemuit,
vultumque dext̄ ad suspiria duxit. ante-
penul. acu.

SUSPIRO, pen. pro. Tibul. 1. Te tenet ab-
sentes alios suspirat amores. Iud. Sat. 12.
Suspirat longo non usam tempore ma-
trem. Pers. Sat. 2. Nequicquam iundo su-
spirei nummus in imo. Ouid. Met. 1. Dū

que ibi suspirat motos in arundine ve-
tos. penul. fleat. Cicero Att. Neminem
habeo, quo cum aut iocari libere, aut su-
spirare familiariter possim.

SUSPINEO, pen. cor. Oui. Pen. Extremū
fati sustinet ille diem. Idem Briss. Et ga-
leam pressa sustinuisse coma. Idem Pa-
ris. Vix populum tellus sustinet illa suū.
Idem Met. 1. Aucta fuga forma est,
sed enim non sustinet ultra. Idem 10. Vix-
que suis umeris candentē sustinet axē.
Idem Fast. 5. Fulmina thure dato sus-
tinisse manum. Idem 6. Sustinuit tantas
operum subuertere moles. Mart. 9. Expe-
ctes, & sustineas anguste necesse est. Idē.
Vidit raptantes, sustinuitq; manus. Ver.
Aenei. 12. Sustinet, & fata imponit di-
uersa duorum. Idem 10. Ingenti gyro,
sed sustinet aureus limbo. Idem Geo. 2.
Huc, illuc media ipsa ingentem sustinet
umbram. Idem 4. An Labycas possint, su-
stinuisse trabes. Luca. 9. Sustinere diem,
cœli seruantur in vsus. ante pen. acu. Ci-
cero. Att. Corpore uix sustineo graui-
tatem cœli huius. Idem. Neque solum
cum ista copia tantum multitudinem su-
stinere poteris.

SUSVLI, pen. cor. Hor. Ser. 1. Sustulit esu-
riens minus hoc iocundus amicus. Opi.
Met. 2. Sustulit, & celeri raptos per ina-
niā uento. Idem 3. Sustulit & magnum
magnō conamine iussit. Mart. 1. Sustule-
rat raptas taurus in astra pilas. Vergil.
Aen. 12. Sustulerant, puro vt possent con-
currere campo. Idem Geo. 1. Sustuleris
fragiles calamos, syliamque sonantem.
Vide Vallam lib. 5. cap. 13. Cicero Att.
Salaminij nos in cœlum de ceteris suis su-
stulerunt. Idem de Natu. Sol in currum
Phaethontem filium sustulit. Idem in
Verr. Verres ciues Romanos in crucem
sustulit. ante pen. acu.

SUSVINO, pen. product. Ouid. Metamor.
3. Pars mihi significat, pars qui velit au-
te furat. Mart. 3. Cantica qui Nil, qui
Gaditana suffurat. Vergil. Geo. 3. Tum
sonus auditur grauior trachinque su-
furrat. Claud. Vestibus occulto crimen
mandare suffuro. Vergil. Buc. Sape le-
ni somnum suadebit inire suffuro. Ovi.
Leand. Aut ego cum charadete nui-
re

de susurro. penult. acuit.

Ser. 1. 1. 5. penultima cor. Mart. primo. O quantum est stultis casibus ingenium. Idem. Lasciunturque rosis tempora stultibus. Vergil. Aeneid. 1. 2. Horum vnum ad medium teritur qua stultis aluo. Idem 6. Stultis, & multam accepit limosa paludem. Ouid. Fast. 5. Tempora stultibus cinguntur fora coronis. antepenult. acuit.

Ser. 1. 2. 1. penultima product. Mart. 3. Da gladiatores sutorum segule Cardio. Idem quinto. Sutor, cerdo, dedit tibi culta Bononia munus. Idem 12. Vilia sutoris, calicem munimenta Vatini. Hor. Ser. 1. Et sutor bonus, & solus formosus & est res. Idem, Nec soleas fecit sutor tamen. est sapiens quo. Idem. Sutor erat sapiens operis, sic optimus omnis penult. fleet.

Ser. 1. 3. 1. penult. im. product. Ouid. de Tristibus 3. Pellibus, & fuis areent mala frigora braceis. Sat. Theb. 3. Hic ceteres galeas, magnorumque cetera suta. Idem 7. Leua rex in suto seruant ingenia ferro. Vergil. Geo. 4. Ipsa autem seu corticibus tibi suta cauatis. penult. fleet.

Ser. 1. 4. 1. penult. cor. Vergil. Aeneid. 6. Purpureo solemque suum, sua fydere norunt. Idem. Hoc tibi pulchra suum ferri Proserpina munus. Ouid. Metamor. 1. Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. Idem secundo. Vtlerius potuit nec dicere plura suumque. penult. im. acuit.

T

ABVLA, pen. cor. Ouid. de Trist. 1. Naufragij tabulas, qui petiere mei. Idem Fast. 3. Quisq; moues coelum, tabulasque coloribus uris. Mar. quinto. Quidam Crispus tabulis Faustine suppremis. Vergil. Aeneid. 1. Armis uirum, tabulæque, & Troia gaza per undas. Claud. Mutauit tabulas, vel quanta vocabula uerit. antepenult. acuit. Vergil. Geo. 2. Asuescant, summasque sequi ta-

bulata per vltimos. Ser. Sy. primo. Quid nunc strata solo referant tabulata cro-pantis. Luca. 4. Eminet, & tremulis tabulæ minantia pinis. Vergil. Geo. 2. Insanumque sorum, aut populi tabularia uidit. penult. fleet. Ouid. de Trist. 3. Sepe tamen nobis ut nunc quoque sumpta tabella est. Idem Fast. 1. Hec quantum fari parua tabella tulit. Idem 3. Et posita est meritis multa tabella dex. Idem Metamor. 14. Sepe ferenda dabit blandis sua uerba tabellis. Mart. 9. Hos eme quo arcas breuibz membrana tabellis pen. acu.

TABESCO, pen. prod. Hor. Ser. 1. Tabescat neque se maiori pauperiorum. Ouid. Met. 15. Corpora tabuerint, in parua animalia uertit. Idem 14. Tabuit, Inq; leues paulatim euauit auras. Mart. Fleuit & abiecta Pallas contabuit hausta. Mart. 4. Tabuit in calido vulnere mucro renet. **TABERNACULUM**, pe. pro. Hor. de Art. Mugit in obscuras humili sentione tabernas. Idem Ser. 1. Abiecto instrumento attis, clausa que taberna. Vergil. Opus. Ebria famosa saltat lasciuia taberna. Mart. 7. Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. penult. acuit.

TABULAE, pen. cor. Mart. Tabulæ instrumenta greges, armenta colonos. Luca. 5. Aera tabulæum nullo secula dono. Idem 9. Ossaque dissoluens cum corpore tabulæum seps. antepen. acu.

TABIDUS, pen. cor. Mart. Indignas premeres pestis cum tabida fauces. Ouid. de Pont. 1. Non igitur mirum est, si mea mea tabida facta. antepen. acu.

TABO, pen. product. Vergil. Geo. 3. In tabulis turpi dilapsa cadauera tabo. Idem Aeneid. 8. Tormenti genus, & sentie, taboque fluentes. Idem 3. Limina uidit arro cum membra fluencia tabo. Idem. Et terram tabo maculant. mihi frigidus horrore. Ait Seruius. Et est nomen casus septimi tantum uel ipso naru. quod si uelis declinare, haec tabes, huius, tabis dicis. Luca. 1. Cernit tabe lectur madidum uenasque minantes. penult. acu.

TABRACA, pen. cor. Iuu. Sat. 10. Quales umbriferos ubi pandit tabraca salcus. antepen. acuit.

TABRIGILVS, pen. cor. Claud. Tandem Tabrigilum Geticæ dux improbus aux. ante pen. acu.

TABURNVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Cense-
rere atque Olea magnū vestire Tabur-
num. Idem Aenel. 12. Ac ueluti ingenti
sylvā sumi moue Taburno. Ait Seruius.
Taburnus mons est Campaniæ. penul.
acuit.

TACITO, penulti. cor. Ouid. Helen. Iuppi-
ter ut socii proavis taceatur, & om-
ne. Idem 3. Tu quo Thebanæ mala pri-
da tacebere matris. Mart. 1. Priscæ fides
taceat, nam post tua munera Cæsar. Idē
Fucinus & pigri taceantur stagna Mero-
nis. Idem. cete tacent omnes. Ne uole
dic aliquid. Stat. Syl. 1. Fama tace, subit
leges, & fræna momordit. Idem 7. Tunc
Apostolice tacuere oracula Cyrrhæ. Ver-
gi. Buc. Vel quæ sub legi tacitus tibi car-
mina nupet. Pers. Sat. 5. Labra moues ta-
citus recititaq; sabbara palles. Oui. Me.
14. Inde latius curibus tacitorū more lu-
porum. Verg. Aen. 9. Eminent & lena taci-
tis subremigat undis. ante pen. acu. Mart.
13. Mulio quod non det taciturnus acci-
pe nullis. pen. flest. Tibul. 1. Et vocet ad
digiti me taciturnia sonum. pen. acu. Ci-
cero Att. Qui de rebus tuis diu taceat.
Idem de Ora. Enunciabo apud vos
quod semper taceat.

TACITVS, pen. cor. Oui. Me. 14. Mœnia con-
duntur Tatiis, patresq; Sabini. ante pe-
acuit.

TAGVS, pen. cor. Oui. Mer. 2. Quodq; suo
Tagus amne vehit, suat ignibus auril.
Mar. 7. Quæ meus Hispano li me Tagus
impleat auro. Idem 10. Aurea quicquid
habet diuitis uoda Tagi. Idem. Aurife-
rumque tagum, scythiam, patriumq; So-
lonem. Sil. 1. Auriferi tagus ascito cogno-
mine fontis. Stati. Syl. 1. Huic hermu-
m, fuluoque tagum decurrere limo. Claud.
Tempestas tenebrosa Tagi non stagna
rubentis. Luca. 3. Puppe Tagus, Graium
que audax amplius te tenent. penulti.
acuit.

TAGES, pen. cor. Luc. 1. Finxit iste Tages
flexa sic omnia Tufas. Oui. Met. 15. In-
digena dixere Tagē, qui primus Tectul-
cam. pen. acu. Vide Aruspex.

TAYGETVS, pen. cor. Mant. Nunc in Tay-
geto cypressi fera uel in Ida. Stat. Syl. 1.
Taygeta & syluis arcescere Pana Lyceis.
Flac. 1. Duxit opus, bis Taygeton, syluas
que comantes. Verg. Geo. 2. Taygeta, &
qui me gelidis in vallibus Hæmi. Ait
Seruius. Mons Laconum Libero, & Bac-
cho sacrat. Idem 3. Taygetique canes,
domitrixque Epidaurus equorum. Idē
4. Taygete simulcos terris ostendit hont
stum. ante pen. acu.

TALAVS, pe. cor. Oui. Ibin. Coniuge quæ
Talai Tyndarieque gener. Flac. 1. Niti-
tur hinc Talauis, stratisque Leodocus ut
get. Idem 3. Euritus, & distia Talai non
ceritus Idas. Idem 6. Quam Talauis vi-
det erit pugnas miratur Acasti. ante pe-
acuit.

TALENTVM, pen. pro. Iuu. Sat. 14. Illa ut
iste cauet tu propter mille talenta. Hor.
Ser. 2. Hic simul accepit patrimonium
mille talenta. Ver. Ae. 9. Et tripodas ge-
minos auri duo magna talenta. Idem
11. Munera portantes, eborisque, auriq;
talenta. Idem 5. Persulæ vestes, argenti,
aurique talenta. pen. acu.

TALIS, pen. pro. Iuu. Sati. 2. Talia secreta
coluerunt orgia cæda. Stat. Syl. 1. Ante
Palladiæ talem Germanice nobis. Idem
Theb. 8. Talia fatidico peragunt solen-
nia regi. Ouid. Mer. 14. Talibus iratam
Venerem Pleuronius Agmon. Man. Ta-
libus insonuit verbis, Ioane parentum.
Idem. Talibus Arnenfes uerbis repara-
ta colonos. Oui. Me. 1. Talibus Inde mo-
dis ora indignancia soluit. Idem. Talia
uerba refert, restabat uerba referre. pen-
ulti. flest. Mart. 5. Taliter exuta est ve-
terem noua Roma senectam. ante penul.
acuit.

TALIBVS, pen. cor. Oui. Briss. Nam si-
mul Buribates, Talibiusque comes. an-
penul. acu.

TALVS, penul. product. Ouid. Me. 4. Sum-
ma pedum, taloque tenuis, vestigia tin-
git. Mart. primo. Supposita est blando
nunquam tibi tessera calo. Pers. Satir. 8.
Hor. Ser. 1. Quorum subruta talos tegat
instita ueste. Vergil. Opusc. Argentata
tuos etiam sandalia talos. Mart. 14. Nō
sim talorum numero par tessera, dum

lit. Verg. Aeneid. 4. Imperio, ut primum pedibus talaria tranat. Lucr. 6. Pestilientia etiam pigris talaribus aegre. Auso. Quid talaria habes volucris sum Mercurius, quem. Ouid. Metamorph. 2. Virga sit ut ter sis niteant talaria palmis. pen. flecti.

TAMEN, penult. cor. Ouid. Briss. Torramenis te compensauimus unum. Idem Metamorph. 1. Nam quamquam ferus hostis erat tamen illud ab uno. Idem Quae tamen ex illis aliquo pars humida succo. Verg. Buc. Libertas, quae sera tamen respexit Inerem. Idem. Sed tamen iste Deus, qui sit da Tityre nobis. pen. acu.

TAM, pro. Vergil. Aeneid. 7. Tam magis illa fremens, & Tristibus effera flammis. Ait Seruius, Legitur in arte, quod tam magis, maxime, minus, positiuo tantum iungantur: quod tamen tunc obseruabitur, si ponantur ad augmentum istae particulae: tunc enim uitiosam faciunt elocutionem. ceterum si ad exequationem positae sint, possunt vel comparatio, vel superlatiuo, vel pro his gradibus ipsae inter se iungi. Hinc ergo est, Tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis, Quam magis effuso erudebant sanguine pugnae. Non enim ad praeterlationem positae sunt: sed ad exequationem: maiores enim nostri vitia non in dicto sed in significatione esse voluerunt. Hinc est in Salustio. Ita tam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est: nam & hic exequatio est, non comparatio. Vide Vallam capic. de comparatio.

TANAGER, penult. cor. Vergil. Aeneid. 1. Concussus, syluxque, & sicci tipa Tanagri. Ait Despaut. Onager, Meleager, Tanager, quae si quando videntur produci, munda est: hic produci igitur muta & si quida, quae positionem faciunt: sunt consonantes hic, non liquidz. g. r. antepen. acu. muta quidem & liquida metrum iungunt, non accentum. Vide Peragro.

TANAQUIL, penult. cor. Oui. Fast. 6. Hanc secum Tanaquil sacris de mote peractis. Iuu. Sat. 6. Ante tamen de te, tanaquil tua quando sororem. Ait Prisc. lib. 7. In il, correpta masculini, feminini, & com-

munis generis sunt. Latina: ut, hic pugil, pugilis: haec tanaquil, huius tanaquilis. antepen. acu.

TANAIs, pen. cor. Verg. Geo. 4. Solus Hyperboreas glacies, Tanaimque nivalum. Luca. 3. Ripheo Tanais diuersi nomina mundi. Flac. 4. Quas Tanais, flauisque Lyces, Hypanisque, Nomisque. Idem. 1. Illie Tanateo pariter tremis ignea fuco. antepen. acu.

TANGO, penult. product. Ouid. Briss. Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis. Idem Met. 2. Humida nox tetigit, non est mora libera nobis. Mart. 7. Sacra coihur nati non attigit ante Neronis. Vergil. Geo. 1. Ceu pressit eum iam posum tetigere carinae. Iuu. Satir. 7. Precipue uel si tetigit latus acrior illo. Pers. Sat. 5. Et si gnum, & rapida naso tetigisse lagena. Hor. de Art. Vesalum tetigisse timens, fugiuntque Poeram. Oui. Metamorph. 15. Quae uidit, tetigit nec iam sua lumina dauinans pen. acu.

TANTALUS, pen. cor. Claud. Fulmine Silmoneus, vel lingua Tantalus egit. Verg. Opusc. Solicitant magna te circum Tantalae poena. Tib. 1. Tantalus est illic & eieum stagna, sed acrem. Hor. Ser. 1. Tantalus à labris sitiens fugieptia captae. Ouid. de Art. 2. Tantalus in media garulus aret aqua. Stat. Theb. 3. Tantalus innumeris cum circumfusa pruinis. Idem 4. Tantalus, & tumido percenset funera luctu. Idem 6. Tantalus inde parcens, non qui fallentibus undis. Idem 10. Tantalidum venerata cohors subie comamine logo. Oui. Ariadne. Tantalides omnes, ipsumque regebat Achillem. Idem Helena. Tantalide Pelopis, Tyndarideque genit, Idem Fast. 2. Tantalidae fratres absint, & Tasonis uxor. Idem 4. Respicit Tantaliden eadem dea tela tenebat. antepen. acu.

TANTULUS, pe. cor. Sil. 4. Primum animalia sine iam partim tantula eorum. Hor. Ser. 1. At qui tantuli eget, quanto est opus, is neque limo. antepen. acu.

TAPETUM, tapes, tapetes. Mart. 14. Stragula purpureis lucent uillosa tapetis. Ouid. Metamorpho. 12. Regia tecta petunt, positisque tapetibus altis. Flac.

Flac. 4. Inflinere toros medijs tapetibus ipsum. Stat. Theb. 1. Emunire toros altos inferre tapetes. Vergil. Aeneid. 9. Rhamnemet aggredditur, qui sorte tapetibus altis. Idem 7. Infratos ostro alii pedes, pictisque tapetis. Ait Seruius, Declinatur hoc nomen tapetum, tapeti, ut templum, templi. Vnde est, his tapetis. Item, hoc tapere, huius tapetis: ut sedile, sedilis. Vnde est, qui sorte tepetibus altis. declinatur & Græcè, τὰς τοῦ τᾶπης unde est pulchroque tapetis.

TARAPNEVS, pen. prod. Mant. Ista Tarapneus mirans ostenta leuatis.

TARATALLA, pen. prod. Mart. 1. Diceretur quare non Taratalla mihi. pen. acu.

TARDATVS, penul. prod. Verg. Aen. 5. At non tardatus casu, neq; territus heros, pen. acuit.

TARDIGRADVS, pen. cor. Mant. Tardigrado, latroque polum circumdare giro. antepe. acu.

TARAS, pen. cor. Luca. 5. Antiquusque taras, secretaque littoza Leucæ. pen. acu.

TARENTVM, pen. pro. Luue. Sat. 6. Atque coronatum, & petulans, madidumque Tarentum. Hora. Ser. 1. Ire litet multo, uel si liber usque Tarentum. Idem 2. Petitisibus patulis iactat se molle Tarentum. penul. acu. Mart. 13. Fila Tarentini grauitur redolentia porri. pen. flec.

TARGIUVS, penul. prod. Oui. Fast. 2. Targiuus iuuenis socios, dapibusque, metof que. pen. flec.

TARPEIUS, pen. pro. Oui. Fast. 1. Vestibus intactis tarpeias, itur in arce. Idem de Pont. 4. At cum Tarpeias asses deductus in arces. Idem Met. 14. Bella gerunt ardetque uia Tarpeia reclusa. Luca. 3. Tunc rupes Tarpeia sonat, magnoque reclusa. Mart. 9. Quid pro Tarpeiz frondis honore porell. Verg. Aen. 8. In summo custos Tarpeia Manlius arcis. Idem. Hinc ad Tarpeiani sedem, & Capitolia ducit. Stat. Achil. 1. Non celsæ obliuiscunt Alpes, Tarpeiaque arua. Sil. 13. Qui quaterent muros, Tarpeiaq; mania missi. Ouid. Met. 15. Quique tenes altius Tarpeias Iuppiter arces. pen. acu.

TARQUINIUS, pen. cor. Propert. 3. Quid nunc Tarquini fractas iuuat esse secu-

res. Hos. Ser. 1. Tarquinius regno pulsus fuit unius assis. Verg. Aeneid. 8. Nec non Tarquiniū eiectum Porfenna iubebat. Idem 6. Vis & Tarquinos reges, animæ que superbam. Ouid. Fast. 2. Vicima Tarquinius Romanæ gentis habebat. antepe. acu. Vide Lucretia.

TARQVITVS, pen. cor. Verg. Aen. 10. Tarquitus exultans contra fulgentibus armis. antepe. acu.

TARRACO, pen. cor. Syl. 3. Phœaciz dante emporia, dat tarraco pubem. antepe. penul. acuit.

TARTHESTVS, pen. cor. Sil. 13. Germano deuexa iugum Tarchesia tellus. Ouid. Meta. 14. Præserat occiduis Tarchesia littora Phœbus. Mart. 11. Et Tarchesia, co concrepat æra manu. Idem 9. In Tarchesiæcis domus est notissima terris. Idem 8. Nā Tarchesiæcus stabuli nutritor Hiberi. antepe. acu.

TARTARA, pen. cor. Oui. Met. 1. Post quæ Saturno tenebrosa in tartara missi. Idem 2. Dissiluit omne solum, penetratque in tartara rimis. Verg. Georg. 2. Aetherias tantum in radice in tartara tendit. Idem 4. Tartara, cærulesque amplexæ crinibus angues. Ouid. de Art. 3. Tartareosq; lacus, tergeminiūque canem. Idem Met. 11. Vulnere tartareas geminato misit ad umbras. Mart. 5. Oraque Tartarei prodisi giosa canis. Flac. 1. Tartarei sedet aula patris, non illa ruentis. antepe. acu.

TAVRANVS, penul. prod. Sil. 5. Tauranus comites supremâ noce ciebat. pen. flec.

TAVRSCVM, penult. prod. Manr. Cum populis igitur petijt uicina Tarusco. pen. acuit.

TAVRINVS, penult. prod. Mart. 14. Tauri nō poterat pectus confringere tergo. penul. flec.

TAVROMINIVM, penul. cor. Ouid. Fast. 3. Hiberaque, & Didymen, Agrigentaque Taurominumque. antepe. acu. Iuuen. Sat. 5. Taoromitane rupes quando omnia ne peractum est. Sil. 14. Tauromitana cernunt de sede Charibdim. Luc. 4. Tauromitantum uincunt feruore Charibdim, penul. flec.

TAVRVS, pen. pro. Verg. Buc. Pascite ut ante, boues pueri, submitte tauros. penul.

acu.

- acu. Verg. Georg. 4. Cum properant alij taurini tollere auras. Ouid. Fast. 6. Postera lux Hyadas taurinz cornua frontis. pen. fleit. Luc. 1. Est qui tauriferis ubi se Mevania campis. Ouid. Fast. 4. Et se simur molles caurea terga manus. Idem 4. Nec procul a nobis locus est ubi tauri ca. dira. ante. pen. acu.
- T**ECTORIVM, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Tandem aperit uultum, & tectoria prima reponit. ante. pen. acu.
- T**ALDIUM, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Tadia consimili fieri de carmine uobis. Iuuen. Sat. 2. Tadia non lambit Clupiam, nec Flora Catullam. ante. pen. acu.
- T**ADA, pen. pro. Ver. Buc. Hic focus, & te-
da pingues, hic plurimus ignis. Iuu. Sat. 2. Talia secreta coluerunt orgiata teta. Idem 12. Quatuor, aut septem, si sit latifuma teta. Aulo: Fumantefque olidum Paganica lumina teta. penul. nec. Ouid. Phyl. Ex per tedisera mystica sacra de-
x, ante. pen. acu.
- T**AGAEVS, pen. pro. Verg. Aen. 8. Tum la-
teri, atque humeris Tegum subligat enseni. Idem Georg. 1. Adis, d Tagete Fauens, solerque Mineræ. Ait Seruius, Tagete uocatiuus est a deriuatione Te-
gei uel Arcadiæ, & Tegum triba-
chus est. Tegex Pæan tertius. Ouid. Fast. 2. Hic ait iu sylua uirgo Tegera laue-
tur. Idem 6. Liba sua properata manu Tegera sacerdos. pen. acu. Stat. Syl. 1. Et de Mænaliam uolucer Teagetibus umbræ. Idem 5. Nunciat de celsis ales Tegeaticus astris. Sil. 13. Dextera lasciuit cæsa Te-
geatide capra. ante. pen. acu.
- T**AGES, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Ausa palatino tegetem presere cubili. Idem. Nulla cre-
pido uacat, nusquam pons, & tegetis pars. Idem 9. A tegete, & baculo uiginti milia fœnus. pen. acu.
- T**EGIMEN, pen. cor. Ouid. Met. 1. Somnife-
ram sumptisse manu, tegimenque capil-
lis. Idem. Delisit in terris illic, tegimen-
que remouit. Idem 3. Vestigatque uiros tegiman direpta leoni. ante. pen. acu. Ouid. Met. 3. Tegmina mox capitum dicto mu-
tantia cono. pen. acu.
- T**EGO, pen. cor. Ouid. O Enone. Et tegetet capulos quæ sera rupe suos. Idem Sa-
pho. Veste tegor uili nullum est in crini-
bus aurum. Idem Met. 1. Fronde tegi syl-
ua lapidosos surgere mœtes. Idem. Nix
tegit alta duas totidem inter utranque
locavit. Idem. Aut subiecta tegunt cur-
uæ uineta carinz. Idem, 13. Pluma te-
git uolucres, ouibus sua luna decori est.
Idem de Tristi. 4. Squalida prolixis qui
tegit ora comis. Stat. Syl. 1. Aenea capri-
ui crinem tegit ungula Rhæni. Hor. Ser.
1. Quorum subfuta talos tegat insita
ueste. Sil. 14. Collis hyems, calidaque ni-
uem tegit atra fauilla. Verg. Georg. 4. Vi-
deris incepto tegetet cum lumina som-
no. Cicero pro Sest. Animus eius uul-
tu, flagitia parietibus tegebantur. Idem
pro Clar. Qui summam prudentiam si-
mulatione stultitiae texit. Idem Tusc.
Vt nostram ipsi sententiam tegeremus.
pen. acu.
- T**EGULA, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Vtremus ar-
debat, quem tegula sola tectur. Ouid.
Fast. 2. Tegula porrectis satis est uelata
coronis. Idem 6. Strataque erat trepido
tegula quasla foco. Idem de Art. 2. Tegu-
la sed quercus tecta cibumque dabat. an-
te. pen. acu.
- T**EIVS, teia, teium, possessiuum trisylla-
bium a Teio urbis nomine; ut Troius,
Ouid. de Trist. 2. Precepit lyrici Teia mu-
sa senis. ante. pen. acu.
- T**ELAMON, pen. cor. Ouid. Met. 8. Pro se-
quitur Telamon, studioque incensus eū
di. Idem 11. Nec pars militiæ Telamon
sine honore recessit. Idem 13. Dum mo-
do quod fratres Telamono, Peleusque; fue-
runt. Stat. Syl. 5. Pugnant Alcide tamē,
& Telamone timebat. Ouid. Met. 13. Ne
Telamoniades, etiam nunc hiscere quic-
quam. Idem. Ne mappante mihi melius
Telamoniū ibit. Idem de Tristi. 2. Utque
sedet uultu fallus Telamoniū iram. an-
te. pen. acu.
- T**ELAGONY, pen. cor. Stat. Syl. 1. Cedant
Telegoni, cedant Laurentia Turni Oui-
di. Fast. 4. Et iam Teleponi, iam Mœnia
Tyburis uidi. Idem de Pont. 3. Telegoni
que parens uertendis nota figuris. Idem
de Trist. 1. Edipodas facito, Telagoneque;
uoces. ante. pen. acu.
- T**ELATHVSA, pen. prod. Ouid. Met. 9. Sed
tamen

tamen usque suum vanis Telethusa ma-
ritum. Idem. Quod petit hæc Telethusa
timens modo tempora differt. penult.
flectit.

TELEPHVS, pen. cor. Ouid. Met. 13. Flur-
x opusque meæ bis sensit Telephus ha-
stæ. Idem 15. Ergo opera illius meæ sunt
ego Telephon hasta. Hor. de Arte. Tele-
phus, & Peleus tūm pauper, & exul urer-
que. Iuu. Sat. 7. Telephus dāi summi ple-
na iam margine libri. antepe. acu.

TELEBOVS, pen. cor. Sil. 7. Teleboi medio
surgunt quæ regna profundo. Stat. Sil. 3.
Telebouneque domos, crepidis tibi dul-
cia nautis. Verg. Aen. 7. Fertur, Teleboū
capreas cūm regna teneret. Ait Seruius.
Nam Teleboe caprearum sunt populi,
quos Telon suo regebat imperio. antepe-
nul. acu.

TELEOONTA, pen. cor. Flac. 7. Teleoonta si-
nit, deiectaque ora securi. Vidē Demo-
phoon. antepe. acu.

TELEMVS, pen. cor. Ouid. Met. 13. Tele-
mus Eurymedes, quem nulla fecellerat
ales. Idem 15. Thurinofq; sinus, Telemē
que, & Iapygis arua. antepe. acu.

TELEMACHVS, pen. cor. Ouid. Penelop.
Telemachio lienset, undæ modo fortior
ætas. Idem. Laertesque senex, Telemā-
chusque pater. antepe. acu.

TELESINVS, pen. pro. Silio. Conuerfis in
terga iacit Telsinus ad ossa. pen. flectit.

TELV, penul. produ. Ouid. Met. 1. Mille
grānem telis exhausta pene pharetra. I-
dem de Ponr. 4. Nec q̄ uipereo tela cruo-
re incidunt. Iuu. Sat. 14. Arida cum tota
descendat aranea tela. Ausp. Lauder A-
chēmenitas orientis gloria telas. Flac. 8.
Iā isti clypeos, & tela trabalia dextris.
Ouid. Phil. Altera tela acus, altera tela
facēs. pen. f. e. Vide Acetum.

TELVVS, pen. pro. Ovi. Met. 1. Quaq; erat
& tellus, illic & pontus, & aer. Idem. Sic
erat instabilis tellus ignabilis undā. I-
dē. Cura dei totidem plagæ tellure præ-
munitur. Idem. Omnibus audita est tel-
loris & æquoris undis. Verg. Aen. 2. Heu
quæ nunc tellos, inquit, quæ me æquora
possunt. Ait Seruius, sane tellus us lon-
ga est, & sunt pauca, quæ us producunt.
ut senectus, iuuentus, salus, uirtus, palus,

serpens, incus, ius, rus, mus, pus. tunc li-
cet, cūm genitiuus in t̄s, uel in iris exit.
penult. accipit.

TEMERVS, pen. cor. Luca. 1. Ferre manu &
nūquam temerando piceis ferro. Sil.
14. Haud scilicet temerare fidem sociālia
iura. Flac. 9. Sola recuastis lectum temerā
re ingolem. Ouid. Met. 2. Non audita ti-
bi est patriani temerasse cubile. Idem 15.
Tentatum frustra patrium temerare cu-
bile. Idem de Art. 1. Ad non Actorides le-
sum temerauit Achilles. Idem Leani.
Aut ego nō noui quān sum temerarius,
aut me. Idem Met. 1. Horridus obleruo,
nescis temeraria, nescis. Idem 2. Concu-
tiens illustre caput temeraria, dixit. Idē
7. Criminis ex templo ficti temerarius
index. Idem 4. Accipienda dei, sed ad-
huc temeraria Bacchus. Idem de Tristi.
4. Cum cecidit Capaneus subito teme-
rarius istu. Stat. Syl. 1. Nec si Dardanius
pastor temerarius Ida. Hor. de Art. Col-
ligit, & ponit temere, & mutat in ho-
ras. Luca. 5. Confusos temere immisit
gloniterantur in orbes. Lucr. 3. Nec teme-
re hac dolor usque post penetrare neq;
aere. antepe. acu. Stat. Syl. 2. Integer &
nullo temeratus corpora dantio. Mar-
t. 7. Rura Cleoneo nūquam temerata leo-
ne. Verg. Aen. 1. Intemerata coliq; uel-
lem haud coepta fuisset. pen. fle.

TEMERVVS, pen. pro. Iuu. Sat. 15. De Cor-
cyraa temetum duxerat urna. Hor. Epi-
1. Pullos, oua, cadum, temeti, nempe mo-
do isto. pen. flect. Vide Acetum.

TEMESVS, Lictorum Oppidum. Telme-
sis promontorium, pen. pro. Luca. 8. So-
lo Rhodon, magisq; finus Telmesio-
dos undæ. pen. flect.

TEMESVS, pen. cor. Ovi. Met. 25. Hippota-
desque domos regis, Temeseque metalla.
Idem. Thurinofque sinus Temesen-
que & Iapygis arua. Stat. Syl. 1. Et quis
se totis Temese dedicauit metallis. I-
dem. Nil tibi plebeium nusquam Temē-
sea notabis. penul. flect. Temese. antepe-
nul. acu.

TEMVS, pen. prod. Luca. 4. Aspicerent, flexo
que arse temone pauerent. Ovi. Met. 2.
Aureus axis erat, temo aureus, aurea
summa. Idem. Illic frenā iacent, illic te-
mone

mone reuulsus. Verg. Geo. 1. Hunc a stirpe pedes temo protentus in octo. Stat. Theb. 1. Cui neque temo piger, neque amico sydere monstrat. Idem. Excusare tuos, & iam temone supino. Idem Sil. 1. Gemmato temone sedet iam Tybridis arces. pen. fleet.

TEM, & temet. Vide Met.

TEMPUS, penul. prod. Oui. Met. 1. Sylua uocant tempe, per que Peneus abimo. Luca. 8. Iam super Herculeas fauces nemorosaeque tempe. Verg. Georg. 2. Speluncas, uique lacus, ac frigida tempe. Ait Seruius. Tempus proprie sunt loca amœna Thesalia: abulue est cuiuscunque loci amœnitas, numero plurali, neutroque genere. pen. acu.

TENAX, penul. cor. Verg. Georg. 1. Et uertenda manu, & creta solidanda tenaci. Idem. 4. Prima fauis ponunt fundamina deinde tenaces. Idem. Excudunt ceras, & mella tenacia figunt. Inue. Sat. 8. Institzque tenax fastus, distis que mereris. Sil. 13. Hæc xui, uitzque tenax, felixque senectam. pen. acu.

TEMPUS, penul. prod. Ouid. Met. 5. Tempota sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur. Idem. Tempus adest genitor, quorum fundamine magno. Idem Phedra. Tēpore, quo nobis inita est Cerealis Eleusis. Mant. Temporibus tempus tria quod ieiunia claudit. Lucr. 2. Intēpestius ex imbris humida tellus. pen. fleet.

TENARIS, penul. cor. Oui. Met. 14. Fertur, & armento Tenaris erāte per herbas. Idem. Paric Aut huic Tenaria conegat exul humo. Idem. Aut te Tenarie faciē culpasse marie. Flac. 1. Illis Tēnario pariet tremis ignea loco. Stat. Theb. 1. Iam Nemea iam Tenaris contermina lucis. Proper. 1. Tēnarius facili pressit amare deus. Stat. Theb. 2. Tenarus expositos nō audens scandere fluctus. Idem. 4. Tēnarijs hic celsus equis, quam dispare coetu. Verg. Geo. 4. Tēnarias etiam fauces alta hostia Diris. antepe. acu.

TENEO, pen. prod. Ouid. Met. 5. Deplorauit Acyn, quos ille tetenderat arcus. Verg. Aen. 2. Hic Dolopum manus, hic sexus tendebat Achilles. Idem. Hærebat,

parnumque patri tendebat Iulum. Idem. 8. Iam poterat legio & lais tendebat in aruis. Idem. 9. Quoue tenetis iter, nihil illi tendere contra. Ait Seruius. Tendo contra sermonem tuum, est respondeo tibi. Mant. Post quā sparsa fides, & propagata retendit. pen. acu. Cicer. Att. Itaque dubito, an Venusina tendam. Idem de Leg. Tendere insidias alicui. Idem de D. Ad reliqua acriter tendebamus animo.

TENEBRAE, penul. cor. Stat. Syl. 5. Lumine purpureo tristes aperire tenebras. Sil. 6. Sub terra specus, & triste sub luce tenebræ. Oui. Phedra. Non tibi per tenebras duri referenda mariti. Idem Met. 2. Poscimus, & fulget tenebris aurora fugatis. Verg. Georg. 1. Semper & obtenta desentur nocte tenebræ. antepe. acu. Stat. Theb. 1. Inglomerat noctem, & tenebrosa uolumina torquet. Claud. Elicit oppressas tenebroso in carcere leges. Oui. Met. 1. Post quā Saturno tenebrosa in tartara misso. Mart. 1. Redde lupi nobis tenebrosa que balnea Gylli. Ver. Aen. 6. Dicitur, & tenebrosa palus acheronte refluxo. pen. fleet.

TENEDOS, pen. cor. Verg. Aen. 2. Est in cōspectu Tenedos notissima fama. Ouidi. Met. 1. Et claros, & Tenedos, patereaq; regia, seruit. antepe. acu.

TENEO, penul. cor. Ouid. Phil. Nec tenuis cursus forsitan ille tuos. Idem Met. 1. Astra tenent cæleste solum, formeq; deorum. Idem. Conciliumque uocat tenbit mora nulla uocatos. Idem. Murmura cōpressit tenere silentia cuncti. Idem. Alter in hæc furo similis iam, iamque tenere. Idem. 2. Inter utrumque tene, fortunæ cætera mando. Idem. 14. Quo situs aori quo tenuit reperita Latinis. Luca. 8. Te trarchæ, regesque tenent, magnique tyranni. Sil. 5. Namque metus, magnique tenent præcepta parentis. Verg. Buc. Nā que fatebor enim, dum me Galarthea tenebat. Idem Geo. 2. Atque per ambages & longa exorsa tenebo. Oui. Met. 9. Dixit, & incæptos tenuerunt carmina parcus. Flac. 1. Pleias in aduersæ tenuisset litore Thæces. antepe. acu. Cicero pro Dom. Tenece ciuitatem opprēssam seruauit.

ulture. Idem Epi. 7. Qui Ciliciam, Cyprumque teneas. Idem de Clar. Reliquæ partes suam vim, & dignitatem tenent. Idem in Ora. Vitam illorum memoriâ tenemus.

TENER, pen. cor. Ouid. Phil. Stat. nece matura tenerum pensare pudorem. Idem Meta. 2. Et teneros manibus ramos abruptit, at inde. Idem Fast. 1. Quæque tibi quondam tenero ducenda palaro. Iuue. Sat. 1. Cum tener uxorem ducat spado mœnia Tuscum. Verg. Buc. Sæpe tener nostris ab oculibus imbuet agnus. Idem. Pastores vium teneros depelleres festus. Stat. Sil. 5. Cui nomen uox prima meum, ludisque tenello.

TENORE, penul. cor. Ovi. Sappho. An grauius inceptum peragit fortuna tenore. Idem Met. 3. Cætera paulatim, placidoque adducta tenore. Idem de Tristib. 3. Inde tenore pari gradibus sublimia celsis. Claud. Pergite secutæ nestrum uis nulla tenorem. Ver. Geo. 2. Illuxisse dies aliumve habuisse tenorem. Idem Aeneid. 10. Protinus hasta fugit, seruatque crude ta tenorem. pen. acu.

TENOS, pen. pro. Ovi. Met. 7. At non Oliaros, Djymæque, & Tenos, & Andros.

TENTAMEN, pen. pro. Ovi. Met. 3. Prima fidem, vocisq; dare tentamina sumpsit. pen. flect.

TENTAMENTVM, pen. pro. Plac. 7. Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum. Verg. Aen. 8. Tentamenta tui pepigi, me me ipse, meumq; Ovi. Met. 1. Dissidunt montis, sed quid tentare nocebit. Idem 2. Et uento frustra tentantur æquore tingi. Idem 15. Tentamenta nihil, nihil arce posse medentum. pen. acu.

TENTIGO, penul. prod. Verg. Opusc. Turpe quidem factu, sed ne tentigine rumpat. Iuu. Sat. 6. Claustit adhuc ardens regidæ tentigine uuluz. pen. flect.

TENTYRA, pen. cor. Iuu. Sat. 15. Qui vicina colunt umbrosæ Tentyra palmar. Ouid. de Tristib. 1. Saltus ab hæc contra breuis est Tentyra perentis. Iuu. Sat. 15. Ardet adhuc combos, & tentyra summus utrinque. Ioannes Despaut. ex exemplis communem y ponit. antepe. acu.

TENTORIUM, pen. cor. Ovi. Fast. 3. Sub Io-

ue pars durat, pauci tentoria ponunt. Idem Met. 13. Haud contentus eo petij tentoria Rhefi. antepe. acu.

TENUIS, penul. cor. Ouid. Penel. Fallar, & hoc crinibus tenuis tunc car in auras. Idem Phædra. Et tenui primam diligere ungue rosam. Idem Medea. Edixi tenui murmure lingua uale. Verg. Buc. Agrestem tenui meditabor arundine musam. Idem Georg. 2. Et tenues rumpunt tunicas angustus in ipso. Idem. 1. Tenuia nec sanæ per celum uellera ferri. Ait Seruius. Tenuia proceleusmaticus est pro dactylo. quam rem quoriscunque facit Vergilius, seruar locuti syneresit. Tenuia, & genua labant. Idem Georg. 2. Tenuis ubi argilla, & dumosi calculus aruis. Lucret. Mittunt effugies quoque debent mittere tenuis. Idem 4. Et quia tenuia sunt, nisi quæ contendit acutè. antepe. acu.

TENUO, pen. cor. Ouid. de Tristib. 1. Spiritus & uacuis prius hic tenuandos in auras. Stat. Sil. 5. Et quis lasciuia uires tenuare Thalia. Idem The 5. Atterit & uasas tenuat complexibus ornos. Idem Achil. 1. Impellat mortes, tenuantq; humilia saxa. Verg. Georg. 3. Ipsa autem macie tenuant armenta uolentes. Claud. Aetatis spatium non tenuauit, edas. Proper. 3. Dicite, quo pariter carmen tenuas in antro. Ouid. Met. 15. In liquidas rarefcit aquas, tenuatur in auras. Idem 14. Inueniunt Circen, nam iam tenuauerat auras. antepe. acu. Claud. Iam Polemini tenuatus sumere campi. Ovi. Meta. 7. Luna quater plenum tenuata recexit orbem. pen. flect. Tenuo. antepe. acuit.

TENUIS, penul. cor. Ouid. Met. 2. Sustulit omni seros collo tenus arida uultus. Idem 4. Summa pedum, taloque tenus uestigia ringit. Idem de Tristib. Hac dominum tenus est illa secuta suum. Hor. Epist. 1. Est quodam prodire tenus, si non datur ultra. Stat. Theb. 2. Spicula & inclusum capulo tenus admovent enses. Sil. 9. Ense subit, capuloq; tenus ferrum impulit ora. Verg. Georg. 3. Et crutum tenus a mento palearia pendunt. Ait Seruius, & modò tenus aduerbium est, nam si esset præpositio ablatiu cohzreteret. Idem.

10. Cernice orantis capulo tenus addidit ensem. Idem 3. Pube tenus postrema immam corpore pistrix. Ait Seruius, tenus prepositio ablatiua quidem est, sed figuratè etiam genitiuo coheret. Idem 6. Hac Troiana tenus fuerit fortuna secuta. Ait Seruius. Hic sermo quantum ad artem spectat duas continet partes orationis: ut, hac pronomen sit, tenus prepositio, sicut pube tenus, & crurum tenus. Sed iam usus obinuit, ut pro una parte habeatur, & omnis pars orationis cum desierit esse quod est, migrat in aduerbium, & est temporis. per se primam accipitur, ut cum dicimus, ait Antonius Nabriss. cap. de accent. ienus cui casui seruit? tenus quæ pars orationis est? & est nomen.

TEPEO, pen. cor. Verg. Aen. 10. Ut semel in tepuit niucto, quin ecce Nymphæ. Ouid. Met. 4. Ver erat æreum, placidique tepentibus austris. Idem de Pont. 3. Illa recens pora est, nostra tepabit aqua. Mart. 6. Odit & hybernus si tepere dies Manua. Nec cessare deo lachrymas offerre tepentes. Stat. Syl. 1. Præluſi minor ille calor, quo seua tepabat. Idem. Bruma tepet, uersumque domus, sibi temperat annum. Idem Theb. 2. Intepuere tori, tuam me properabo faceri. Idem 5. Intepuit, cuius uidit Lucina labores. Luca. 4. Paulatim cadit ira ferox, mentesque tepescunt. Catul. Alta tepescit per musta sumina cæde. Idem. Frigida deserto tepescit membra cubili. Hor. Ser. 2. in matris iugulo ferrum tepescit acutum. antepen. ænit.

TEPIDVS, penul. cor. Ouid. Phil. Te tenet in tepido mollis amica sinu. Idem Phædra. Purpureo tepidum, qui mouet axe diem. Idem de Tristib. 1. Ibit & in tepido defet ossa rogo. Verg. Georg. 1. Vnde cauz tepido sudant humore lacunæ. Idem. Et solijs undam tepidi despumat aheni. Hor. Ser. 1. Senesces pisces, tepidum que ligurierit ius. Ouid. Met. 5. Leuco siamque petre, tepidique rosaria pesti. Luca. 9. Seperat ardentem tepida Berenida Lepri. antepen. acu.

TEPO, penul. cor. Lucr. 3. Corpora prima manere etiam secreta teporis. Ovi. Met.

2. Quæ neque dant flammæ lenique tempore cremantur. pen. acu.

TER, cor. sequenti uocale. Ouid. Phædra. Ter secum conata loqui, ter inutilis hæsi. Idem. Lingua ter in primo destitit ore sonus. Idem Hyper. Non ego fissa loquor ter acutum sustulit ensem. Idem Fast. 5. Hinc ubi prorulerit formosa ter Hesperus ora. Stat. Syl. 1. Iura Afæ? uelut illa quidem ter habere, quaterque. acu. Mart. 2. Ter centena quidem poteras epigrammata ferre. Claud. Frigida ter decies nudatum frondibus hymnum.

TEREBRO, penul. cor. Ouid. Fast. 6. Prima terebrato per rara foramina buxo. Ver. Aen. 3. Fundimur & telo lumen terebramus acuto. Idem 2. Aue terebrare cauas uteri tentare latebras. Mart. 1. Punctaque lasciuæ, quæ terebrantur acu. Lucr. 5. Et terebrare etiam ac perpendere, perque forare. Ouid. Met. 6. Emicat & longè terebrata profluit aura. Cicero de D. Alexander Columnam auream pertere brauit. antepen. acu.

TERES, penul. cor. Verg. Buc. Incumbens tereti Damon, sic expit oliuæ Ovi. Met. 11. Aspicit in teretes lignum succedere furas. Idem Fast. 2. Dat teretem zonam, quomodo cincta fuit. Luca. 3. Alit alias, manicæque ligant, teretesque catenæ. Lucr. 5. Folliculos ut nunc teretis æstare cicadæ. Stat. Theb. 1. Et teretes laurare manus, ac disponere mentas. Idem 4. Nec teretes arcus, maculis nec discolor atris. pen. acu.

TERENTIUS, pen. cor. Ovi. de Trist. 2. Ac cius esset atrox, cõiua Terentius esset. Mart. 8. Priscus ab Aetneis mihi Flaccæ, Terentius ore. Auso. Tu quoque qui Latium læto sermone Terenti. Hor. Ser. 2. Viuere Cecilius grauitate Terentius arte. antepen. acu. Mart. 4. Et quæ Romulus sacra Terentius habet. penul. acu.

TEREBYNTHVS, pen. pro. Ver. Aen. 10. Inclusum buxo, aut Oricia terebyntho. Proper. 3. Sed Thix thalamo, aut Oricia terebyntho. Mant. 4. Pinguis ubi peccat fundat liber & terebynthi. pen. acut.

TERIVS, pen. cor. non contractum. Ouid. Met. 6. Threscius Tereus hæc auxiliariis armis. Idem. Artificem miedijs immittam

mittam Terea flammis. Idem. Degeneras scelus est pietas in coniuge Tereo. Mart. 14. Alet Philomela nefas inestli Tereos, & quæ. Idem 1. Tereus aut crenâ crinde Thyeste tuam. Stat. Syl. 3. Tereos, heu quantis lassantem brachia uidi. Ver gi. Buc. Alet ut mutatos Terei narrarent artus. Ait Seruius Tereus autem rex Thracum fuit: qui cum Pandionis Arthenæ regis filiam Prognē nomine duxisset uxorem, & post aliquantum tempus ab ea rogaretur, ut sibi Philomelā sororem uidendam ascereret, profectus Athenas, dum adducit puellam, eam traxit in itinere, & ei linguam, ne facinus indicaret, abscidit: illa tamen rem in ueste suo cruore descriptam misit forori, qua recognita, Progne Ictum filiū interemit, & patri epulā dum apposuit, postea omnes in aues mutati sunt, Tereus in upupam, Ictus in phasianum, Progne in hirundinem. Philomela in lusciniam. Tereus, ait Quint. Inst. cap. 10. trisyllabum apud ueteres in bisyllabū contractum, ultimam sēclit. ut, Atreus prima acuta, Atrius. & ita ait Fabius, nobis iuuenib, hoc nomen doctissimi senes acuta prima dicere solebant, ut necessarîo secunda gravis esset. At in metro hæc nomina a poetis contrahuntur, sed id sæpius, ait Fabius, in Græcis nominibus fit. Vide Orpheus. antepen. acuit. Vide Thermoon.

TERO, pen. cor. Qui. de Pont. 3. Finitimus rapido quam terit hostis equo. Stat. Syl. 2. Appia longarum teritur regina uiarum. Sil. 2. Pubescit castris miles, galeaque teruntur. Iuuen. Sat. 9. Rapula dum Rhodopes uda terit inguina barba. Ver gi. Buc. Nec te peniteat calamo truiſſe labellum. Idem Georg. 1. Nec quicquā pingues paleę teret areæ centum. Idem Aeneid. 12. Horum unum ad medium teritur qua futilis aluo. Mart. 11. A rigido teritur centurione liber. Cicero Acade. Iam enim hoc uerbum faris hesternoferrone tritum. Idem de Finib. Quæ nunc consuetudo diuturna trinit. Idem de Orat. Terere omnem ætatem in nugis discendis. pen. acm.

TERGVs, pen. prod. Verg. Aen. 1. Tergora

diripiunt costis, & viscera nudant. Ait Seruius. Tergus, tergoris: unde terгоре coriū significat: tergum uero tergit, ut templum, templi, dorsum significat. Idē 7. Atque harum effusus tergo, stratiq; iacebat. Ait Seruius, pro tergoribus posuit, idēst corijs. Idem 4. Sic fatus, tergū Getuli immane leonis. Seruius, poeta mirauit more suo, nam tergus debuit dicere. ut in 9. Et uenit aduersi in tergū Sulmonis ibique. tergum pro tergus dixit. pen. acu.

TERMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Nam tem-
plis nunquam flaructur terminus xui.
Ver. Geo. 4. Ergo ipsas quouis angustus
terminus xui. Stat. Syl. 2. Cæropiamq;
fidem, sed laudum terminus esto. antepe-
nul. acu.

TERON, pen. pro. Sil. 2. Iam uona molitus
stimulato milite Teron. Idem. Erupisse
gemunt retinet uix agmina Teron. Ver
gi. Aen. 10. Occiso Terone uirum, qui
maximus ultrō. pen. acu.

TERGMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Terge
minum xolij non agmina carceris hor-
ret. Idem Theb. 9. Aspera tergeminiſ
acies se condidit uncis. Flac. 1. Tergemi-
nam tum placat heram, stygiaque su-
premo. antepe. acu.

TERRA, pen. prod. Qui. Met. 1. Margine ter-
rarum porrexerat Amphitrite. Nonnul-
li simpliciter scribunt, ut a Tero fiat. Ver.
Aen. 6. Eripui his humeris, mediaque ex
hoste recepi. ait Seruius, sicut dicendos
terram significamus elementum, terra-
uerō singulas partes, ut Atrix, & Ita-
liz: sic plus est ex hoste, quàm ex hos-
tibus: ex hoste enim generaliter dicitur,
ex hostibus partem ostendit.

TERRIBILIS, pen. cor. Iuue. Sat. 19. Qua
nec terribiles Cymbri, nec Brytones un-
quam. Ouid. Met. 1. Lurida terribiles ni-
kent aconita nouerca. Idem. Terribilē
picea testus caligine nultum. Mart. 1. O
quàm terribiles exarsit pronus in iras.
Ver. Aen. 6. Terribili squallore Charō,
cui plurima mento. Stat. Syl. 3. Terribi-
lem affatu passus, uisuque tyrannum. an-
tepen. acu.

TERRIFICVS, penul. cor. Stat. Syl. 5. Syde
sa terrifico super intonuerē corhurno.
Qui.

Oui. Met. 1. Terrificam capitis concussit
terque, quaterque. Stat. Theb. 7. Terrifi-
cæque aditis voces, clausæque deorum.
Lucr. 1. Terrificet morbo affectis, somno
que sepulcra. antepen. acu.

TERRITO, pen. cor. Vergil. Aen. 11. Castra
suge fidens, & calum territat armis. Idē
12. Territat inualidas, ut aues, & littora
nostra. Idem 4. Turribus aut altis & ma-
gnas territat urbes. Stat. Theb. 2. Terri-
tat hospitia, & thalamos, & fœdera re-
gni. Idem 6. Territat, incussæque dei gra-
ue mugit ab hasta. Idem 7. Territat in-
somnia nox atra, diemque minatur. an-
tepe. acu.

TERRIGENA, pen. cor. Luca. 4. Terrigenæ
missa magicis è cantibus ira. Flac. 1. Ter-
rigenum cœlo quondam aduersata gy-
gantum antepen. acu.

TERRRO, pen. cor. Sil. 8. Terruerunt pau-
dos accensa cœraunia nautas. Veig. Aen.
2. Criminibus terrere nouis, hinc spar-
gere voces. Cic. de Ora. Aduersarios mi-
naciter terrere possumus. Idem pro S.
R. Sux quemque conscientia animi ter-
rent. antepen. acu.

TERROR, pen. pro. Ouid. Met. 1. Attonitū
tanto subitæ terrore ruinx. Ver. Aenei-
11. Quod si tantus habet mentes, & pe-
stora terror. Ait Seruius. Terror est pro-
priè qui alijs infertur, ut si dicas, ille ha-
bet terrorem, id est timēdus est, unde ter-
ribilis dicitur: metus autem est, quem
habent timentes: sed nūc usurpatiuè ter-
rorem pro metu posuit.

TERPSICHORE, pen. cor. Iuue. Sat. 7. Ter-
psichoren odit facūda, & nuda senectus.
Ver. Opusc. Terpsichore affectus cytha-
ra mouet, imperat, auget. antepen. acuit.

TETRALONICENSES, pen. pro. Mant. Tel-
lonicenses Galatz subiunge Coryn-
thum. pen. acu.

TETTERA, penul. cor. Stat. Theb. 7. Tettera
propellunt acies seseque sub armis. Ver.
Aen. 7. Classica iāq; sonant, it bello tel-
lera signum. Pers. Sat. 5. Publius emeruit
scabrosum tesserula far. antepen. acuit.

TETAMENTUM, pen. pro. Hor. Epist. 1.
Adducit febres, & testamenta resignat.
Iuue. Sat. 1. Cum se summoueant, qui te-
stamenta merentur. Idem 6. Testamen-

tum ingens calidæ pulmone columbæ.
pen. acu.

TESTATVS, penul. prod. Ouid. Met. 2. At
pater omnipotens Iuperis testatur, & ip-
sum. pen. fle. Ver. Aen. Testatur solum
posci incertamina Turnum. Idem 8. Te-
stanturque locum, & leihum docet ho-
spitis Argi. pen. acu. Cice. Is me potissi-
mum testatus est. Idem pro Syl. Atque
hoc uos iudices tester.

TESTICULI, pen. cor. Iuue. Sat. 6. Testicu-
li post quàm exeperunt esse bilibres. Idē
11. Testiculos nec uellendas iam præ-
buit alas. Idem. Testiculi atq; adeo me-
dicatū intelligit inguē. Pers. Sat. 1. Hæc
fierent si testiculi uena ulla parenti. an-
tepe. acu.

TESTIFICOR, pe. cor. Oui. Fast. 1. Plusquā
solito testificabor opus. Idem 5. Et sty-
giz nomen testificabor aquæ. Marr. 6.
Teque pilare tuos testificare nates. ante-
pen. acu. Cicero Att. Sic nunc in Italia
non relinquenda testificabar sententiā
meam. Idem. Abste aliquando testifica-
ta tua uoluntas fuit.

TESTUDO, pen. pro. Claud. Hic & Apolli-
nea uictus testudine pastor. Idem. Iam
testudo uolat, proferat iam cornua uul-
tur. Luca. 10. Et suffixa manu foribus te-
studinis inde. Hor. de Art. Saxa mouere
sono testudinis, & prece blanda. Vergil.
Aen. 9. Accelerant acta pariter testudi-
ne Voli. Idem. Ferre liber subter densa
testudine casus. Stat. Syl. 2. Gratia pri-
ma loci gemina testudine fumant. Idem
3. Clauisili calidas gemina testudine
lymphas. Idem Theb. 10. Scrutaturque
cauas cœca testudine turres. Sil. 1. Tan-
dem cœdensis ætæ testudinis aruit. Mar-
tial. 14. Accipe limata scriptum testudi-
ne signum. pen. fle. &.

TETTER, pen. prod. Mart. 5. Teter & immu-
dæ carnis abiret odor. pen. fle. Hor. Ser-
1. Nam luit ante Helenam cunnis teter
rima belli. Mant. Quicquid, & in terris
ipsi teterissimus orcus. antepen. acu.

TETRICVS, pen. cor. Pers. Sat. 6. Iam ne
lyra & tetrico uiuunt tibi pectine chor-
dæ. Oui. de Art. 2. Hoc aditu uidi terri-
cæ data uerba puellæ. Idem Fast. Nō est
de tetricis, non est de magna procellis.

Mart.

Martial. 1. Et quamuis tetrico tristior
ipſa uiro. Idem 4. Mouerunt tetricas cā
pia uota deas. Idem 6. At quam non tetricis,
quā nulla nubilus ira. Idem 7. Temperat & tetricæ
conticuere tubæ. Idem. Et coram tetrico caſta
puella uiſo. Idem. Ruperunt tetricæ cum mala
penſa deg. Ver. Aen. 10. Qui tetricæ hor
rentis rupes, mentemque ſeuenum, ante-
pen. acu.

TETRARCHA, pen. prod. Hora. Sermo. 1.
Sæpe decem ſeruos, modo reges, atque
tetrarchas. Luca. 7. Tetrarchæ, reſeque
tenent, magnique tyranni. Tetrarcha is
dicitur, qui quartam regni partem obti-
net. pen. acu.

TEUCRIA, pen. cor. Ver. Aen. 12. Ergo om-
nis longo ſoluit ſe Teucria luſtu. Idem 12.
Hinc fore ductores reuocato a ſanguine
Teucri. pen. acu.

TEUTONICVS, pen. cor. Ver. Aen. 7. Teu-
tonico ritu ſoliti torquere cateas. Luc.
12. Teutonicus quoties Romam fortuna la-
ceſſit. Idem 6. Cantaber exiguis, aut lon-
gis Teutonicus armis. antepe. acu.

TETRASTIGON, pen. cor. Mart. 7. Quod
non inſulſe ſcribis tetraſticha quædam,
antepe. acu.

TEUTAGONVS, pen. cor. Flac. 6. Quos du-
ce Teutagono crudi mora corticis ar-
mat. antepe. acu.

TEXTILIS, pen. cor. Mart. 10. Textilibus
ſertis omne rudebat iter. Prop. 1. Quid
releuant uarijs ſerica textilibus. Vergi.
Aen. 3. Textilibuſq; onerat donis, ac ta-
lia ſatur. antepe. acu.

TETRIX, pen. prod. Mart. 4. Hanc tibi ſe-
quanice pinguem tetricis alumnā. pen-
nul. acu.

TEXO, penul. prod. Ouid. Faſt. 5. Et uariæ
radijs intextuere comæ. Idem Meta. 1.
Hic ubi Deucalion, nam cætera texerat
æquor. Cicero Qu. Fra. Sanè texebatur
opus luculenter. Idem Att. Paulus baſi-
licam textuere iſſdem antiquis columnis.
Idem Acad. Quas plagas ipſi contra ſe-
ſtoici textuere uent. pen. acu. Lucr. 3. Quā
tenui conſtit textura, quāque loco ſe-
pen. ſeſt.

TE, pro. Stat. Syl. 1. Hic te perſpicuum me-
lius Narcife uideres. Ver. Aen. 11. Non

hæc Euandro, de te promiſſa parenti. I-
dè. Te ne inquit, miſerande puer, cū læ-
ta uideret. ſeſt. Vide Met.

THADEVS, pen. prod. Mant. Et Tadeus e-
rat, hic eſt, qui uenit edifiſſam. penul. ſe-
Græcè ſcribi Thaddeus nomen uiri pro-
prium.

THAIS, pen. produc. Iuuen. Sat. 3. Credi-
tur, an melior cum Thaida ſuſtinet u-
xor. Mart. 3. Thaida Quintus amat, quæ
Thaida? Thaida luſcam. Idem. Dic mihi
quid ſimile eſt, Thais, & Hermione. I-
dem 5. Thais habet nigros, niueos Le-
cania dentes. Idem 6. Omnia cum ſecit,
Thaida, Thais olet. Idem 4. Nulli Thai
negas, ſed ſi te non pudet iſtud, Idem 3.
Vnum oculum Thais, non habet illa
duos. Idem. Si non uult, quintus Thai-
da, ſextus aniet. Idem 14. Nec glicere,
uerè Thais anima fuit. pen. ſeſt.

THALAMVS, pen. cor. Ouid. Metamorph.
1. At tibi ego ignarus thalamos, tædæ-
que parabam. Idem Phil. Pronuba Thy-
ſiphone thalamis ululauit in illis. Idem
Briff. In thalamos coniux ibit, earque
tuos. Vergilius Aened. 4. Si non per ta-
ſum thalami, tædæque fuiſſem. Idem 6.
His dominam dictis thalamo deducere
adorti. Stat. Syl. 1. Alma Venus thalamo
pulſa modo noſte ræbat. Idem. Quæ-
rit hymen thalamis, in taſtum dicere
carmen. Idem Theb. 5. Ultra manu tha-
lamus, pariterque epulata marito. Luca. 9.
Anchiſe thalamos, quo iudex ſederit an-
tro. antepe. acu.

THAUMANTAEA, pen. pro. Qui. Met. 14.
Nec mora Romuleos cū uirgine Thau-
mantæa. pen. acu. Flac. 7. Labitur arden-
ti Thaumantias obuia Phæbo. antepe.
acuit.

THALIA, penult. product. Ouid. de Tri-
ſtib. 4. Notaque non tardè facta Thalia
mea eſt. Idem Sappho. Ingenium no-
bis molle Thalia dedit. Martial. 4. Ad
matutinum noſtra Thalia louem. Idem
8. Sidare uis noſtræ uires, animoſque
Thaliæ. Idem 12. Tranſtulit ad Tragi-
cos ſe noſtra Thalia corthurnos. Idem
9. Iudicium metuat noſtra Thalia tuū
Stat. Syl. 5. Et quis laſciua uires tenua.
re Thalia. Vergil. Opuſc. Luſſimis Oſa

SUPPREMVS, penultim. product. Hor. Ser. 1. Suppreum. tempus ne se penuria ui-ctus. Ouid. Phyl. Et mihi descendens supprema dicere uoce. Idem Metamorpho. 2. Vidit & arfuros suppremit ignibus artus. Vergil. Aeneid. 3. Candidus & magna suppreum uoce ciemus. Aduer-
bium est hic, ait Seruius, ut torum pro-
toruē. Mantian. Venturus erat ad loca
supplicio decreta suppremo. penultima
flectit.

SUPPRIMO, penul. cor. Ouid. Met. 7. Sup-
primit extemplo uocem, firmatque so-
porem. Verg. Opu. Suppressite O pau-
lum turbat, o flamina uenti. antepenul.
actu. Cicero pro Clu. Deinde cum sup-
primat. Idem. Quæ cum accepisset a pu-
pillo, suppressit.

SURA, penul. prod. Verg. Buc. Puniceo sta-
bis suras eiuncta cothurno. Idem Aene-
id. 7. Purpureosque alte suras vincire co-
thurno. Idem 11. Aspicit in teretes li-
gnum sic credere suras. Auson. Pectus, cru-
ras, latus, venarum, femora, inguina, su-
ras. Luca. 9. Membra natant sanie, suræ
fluxere sine ullo. pen. flect.

SURCIVS, penultima cor. Vergil. Geo.
secundo. Pomagæ & Alcinio sylux nec
surculus idem. Mart. Surculus infestus
eruno, uasura duorum. antepenultima
acuit.

SURRENTINVS, penultim. product. Hor.
Ser. 2. Surrentina uasæ; qui miscet fecce
Salerna. Stat. Syl. 2. Surrentina tous spe-
stat prætoria Limo. Ouid. Meta. 5. Et
Surrentinos generosos palmitæ colles.
Mart. 14. Sed Surrentinx læue tereuma
totæ. penul. flect.

SURRIPIO, penul. cor. Hor. Ser. 2. Si quid
uis satis est, per iura surripis, aufers. Idem.
Quiddam magnum addes unum me sur-
pite mori. Idem. Mœnia nocturni surre-
pere, iamque tenebat. Ouid. Canace.
Crimina sunt oculis surripienda pa-
teris. Mart. 8. Circueit, & soleas surri-
pit ipse suas. Idem 12. Prætoris map-
pam surripit Hermogenes. antepenult.
acuit.

SUS, prod. Vergil. Aeneid. 7. Scirigeri-
que sues, atque in præsepibus urbi. Idem
Georg. 3. Ipsa ruit, dentesque Sabelli-

cus exacuit sus. Idem. 6. Procuibit, uir-
dique in litore conspicitur sus. Ait Ser-
uius. Sciendum tamen hoc esse uicio-
sum, monosyllaba finire uersum, nisi for-
te ipso monosyllaba minora explicen-
tur animalia. Stat. Thebaid. 1. Scirige-
rimque suem, & sulum aduenare
leonem. Vergil. Aeneid. 1. Terga suum
pingues centum cum matribus agnos.
flectitur.

SUSA, penultim. prod. Propo. 2. Non tot
Achæmenijs armantur susa sagittis. Lu-
ca. 8. Imperij nudare latus, dum perfida
sufis. Idem secundo. Mundus, Ache-
meniis decurrat medica sufis. penult.
flectitur.

SUSANA, penul. cor. Sil. 3. At non Sarmat-
icos attollens Susana mores. antep. actu.

SUSCIPIO, penult. cor. Vergil. Aeneid.
12. Suscipiens cœlum, tenditque ad sy-
dera dextram. Idem 6. Suscipite Anchi-
ses, atque ordine singula pandit. Lu-
cre. sexro. Suscipere hæc animi tranquill-
la pace valebis. Idem quinto. Suscipien-
daque curarum solennia sacra. antepenul-
tima acuit. Cicero in Carul. Illi sine mo-
ra negotium susceperunt. Idem Art. Su-
scipe cogitationem. Idem. In quo ma-
gnum odum Pompei suscepisti. Idem
Off. Qui periculosas rerum actiones su-
scipiunt.

SUSCITO, penultima corre. Claud.
Curatumque alacres ad tympana, su-
scitat enses. Vergil. Aeneid. 10. Darda-
nidæ emuris spes addita suscitât iras.
Idem 12. Suscitât irarumque omnes ef-
fundit habens. Idem. Aeneas acuit
Martem, & se suscitât ira. Idem quinto.
Acrior ad pugnam redit, & uim suscitât
ira. Idem 2. Sufficit ipse deus in Dar-
dana suscitât arma. Idem Geo. 4. Susci-
tat, & rapit gurgiter pro cōiuge scuit.
Horat. Sermo. primo. Susciter, ac
reddat natis, clarisque propinquis.
Matrual. secundo. Et sedeo qua te su-
scitât Oceanus. Lucret. quinto. Qui
delubra Deum toto noua suscitât or-
be. antepenultima acuit. Cicero pro
Qu. R. Te ab tuis subellijs contra
te testem suscitabo. Idem. Ante-
quam, qui nouam rationem suscitant.

SUSPICIO, pe. cor. Oui. Helena. Quos ego
suspicio, sed quid tibi gloria magna est.
Idem Met. 2. Suspicit indigenæ Sidonida
nomine dicunt. Ver. Geo. 1. Suspiciebat
patulis capauit naribus auras. Mart. 11.
Obliuiscitur minime si qua est suspicio
rimæ. Iul. Sat. 13. Suspicit exigui lectum
plantatibus horti. Lucr. 5. Nam cum sus-
picimus magni cælestia mundi. Cicero
de Nat. Cum cælum suspeximus. Idem
Epicurus cælum non suspexit. Idem
de D. Ille autem nec suspicit. ante penul-
ti. acuir.

SUSPICOR, penul. cor. Ouid. Penelo. Iam
longæ causâs suspicor esse moræ. Idem
Ariadne. Iam iam uenturos, aut hac, aut
suspisor illuc. Idem Laodomi. Suspicor,
hec Danaïs posse nocere puto. Idem Met.
3. Et quantum motu formosi suspisor
oris. Idem Fast. 1. Nescio quem ex vobis
suspisor esse deos. Idem 2. Aedem non
magni suspisor esse Iouis. Prop. 2. Et mi-
ser in tunica suspisor esse virum. Mart.
3. Suspicor, vt quod enim Betice sapro-
sagia. Idem. Nec famulos totidem suspi-
cor esse tibi. arepē. acu. Cicero pro Sil.
Defendit, de quo nihil esse suspicatus.
Idem de Nat. Nec Protagoras quicquid
uidetur de natura Deorum suspicari.
Idem de Fin. Certi homines quos iam
suspiscari debes.

SUSPIRIVM, pen. cor. Stat. Syl. 1. Vota pa-
ues pone d' dulcis suspiria uates. Idem
2. Connubia, ardenti iam iam suspiria
librat. Idem 3. Anxia, peruigil ducis su-
spira cura. Idem Theb. 2. Sencio perui-
giles acunt suspiria questus. Idem 6.
Ante ducem, pressaq; leuat suspiria pal-
maz. Mar. 10. Vre nec miserum cessant
suspiria pectus. Idem 11. Corripis, ob-
seruas, quereris suspiria ducis. Luc. 4. Re-
scissoque nocent suspiria dura palato.
Ouid. Met. 1. Dicta refers, alto tantum
suspiria ducis. Idem Met. 2. Ingemuit,
vultumque deæ ad suspiria duxit. ante-
penul. acu.

SUSPIRO, pen. pro. Tibul. 1. Te tenet ab-
sentes alios suspirat amores. Iuv. Sat. 12.
Suspirat longo non usam tempore ma-
rem. Pers. Sat. 2. Nequicquam inno su-
spiret nummus in iano. Ouid. Met. 1. Dū

que ibi suspirat motos in arundine ven-
tos. penul. flest. Cicero Atr. Neminem
habeo, quo cum aut iocari liberè, aut su-
spirare familiariter possim.

SUSTINEO, pen. cor. Oui. Pen. Extremū
fati sustinet ille diem. Idem Briss. Ege-
leam pressa sustinuisse coma. Idem Pa-
ris. Vix populum tellus sustinet illa suū.
Idem Met. 1. Aucta fuga forma est, sed
enim non sustinet ultra. Idem 10. Vix-
que suis ueris candentē sustinet axē.
Idem Fast. 5. Fulmina thure dato
sustinisse manum. Idem 6. Sustinuit tanta
operum subuertere moles. Mart. 9. Expe-
ctes, & sustineas anguste necesse est. Idem.
Vidit raptantes, sustinuitq; manus. Ver.
Aenci. 12. Sustinet, & fata imponit di-
uersa duorum. Idem 10. Ingenti gyro,
sed sustinet aureus umbo. Idem Geo. 2.
Huc, illuc media ipsa ingentem sustinet
umbram. Idem 4. An Labycas possint, su-
stinuisse trabes. Luca. 9. Sustinere diem,
cæli seruantur in vsus. antepe. acu. Ci-
cero. Att. Corpore uix sustineo graui-
tatem cæli huius. Idem. Neque solum
cum ista copia tantum multitudinem su-
stinere poteris.

SUSTULI, pen. cor. Hor. Ser. 1. Sustulit esu-
riens minus hoc iocundus amicus. Oui.
Met. 2. Sustulit, & celeri raptos per ina-
nia uento. Idem 3. Sustulit & magnam
magno conamine iussit. Mart. 1. Sustule-
rat raptas taurus in astra pilas. Vergil.
Aen. 12. Sustulerant, puro vt possent con-
currere campo. Idem Geo. 1. Sustuleris
fragiles calamos, syluamque sonantem.
Vide Vassal lib. 5. cap. 13. Cicero Atr.
Salaminij nos in cælum de cretis suis su-
stulerunt. Idem de Nat. Sol in currum
Phæthontem silium sustulit. Idem in
Verr. Verres ciues Romanos in crucem
sustulit. ante pen. acu.

SUSURRO, pen. product. Ouid. Metamor.
3. Pars mihi significat, pars qui velitaui
te furrat. Mart. 3. Cantica qui Nil, qui
Gaditana susurrat. Vergil. Geo. 3. Tum
sonus auditur grauior. rrahimque su-
surrat. Claud. Vestibus oculo crimen
mandare susurro. Vergil. Buc. Szpe leui
sonum suadebit inire susurro. Oui.
Leand. Aut ego cum charadee nouri-

de susurro. penulti. acuit.

Ser 1 1 1 3, penultima cor. Mart. primo. O quantum est facilis casibus ingenium. Idem. Lasseruntque totis tempora fustibus. Vergil. Aeneid. 12. Horum vnum ad medium teritur qua sutilis aluo. Idem 6. Sutilis, & multam accepit limosa paludem. Ovid. Fast. 5. Tempora sutilibus cinguntur fora coronis. antepenult. acuit.

Ser 7 0 1, penultima product. Mart. 3. Das gladiatores furorum regule Cardio. Idem quinto. Sutor, cerdo, dedit tibi culta Bononia munus. Idem 12. Villa sutoris, calicem munimenta Vatinij. Hor. Ser. 1. Et sutor bonus, & solus formosus & est res. Idem, Nec soleas fecit sutor tamen, est sapiens quo. Idem. Sutor erat sapiens operis, sic opimus omnis. penult. flect.

Ser 7 1 1, penultim. product. Ovid. de Tristibus 3. Pellibus, & sutis arcent mala frigora braccis. Sac. Theb. 3. Hic teretes galeas, magnorumque cetera futa. Idem 7. Leua ter in futo seruant ingentia ferro. Vergil. Geo. 4. Ipsa autem seu corticibus tibi futa cauatis. penulti. flect.

Ser 5 5, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 6. Purpureo solemque suum, sua sydera norunt. Idem. Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus. Ovid. Metamor. 1. Sponte sua sine lege fidem, rectumque colebat. Idem secundo. Vltius potuit nec dicere plura suumquem. penultim. acuit.

buslata per vltimos. Ser. Sy. primo. Quid nunc strata solo referant tabulara crepantis. Luca. 4. Eminet, & trenulis tabulara minantia pinnis. Vergil. Geo. 2. Insanumque sorum, aut populi tabularia vidit. penult. flectu. Quid, de Tristibus 5. Saepe tamen nobis ut nunc quoque sumpta tabella est. Idem Fast. 1. Heu quantum faci parua tabella tulit. Idem 3. Et posita est merita multa tabella dez. Idem Metamorph. 14. Saepe ferenda dabit blandis sua uerba tabellis. Mart. 9. Hos eme quo arctas breuius membrana tabellis. pen. acui.

Tab 3 3 3 3, pen. prod. Hor. Ser. 1. Tabescat neque se maiori pauperiorum. Ovid. Met. 15. Corpora tabuerint, in parua nimia verti. Idem 14. Tabuit, Inq; leues paulatim euauit auras. Mant. Fleuit & abiecta Pallas contabuit hasta. Mart. 4. Tabuit in casido vulnere mucro tenet.

Tab 3 3 3 3, pe. pro. Hor. de Art. Mugit in obscuras humilis sermone tabernas. Idem Ser. 1. Abiecto instrumento artis, clausaque taberna. Vergil. Opusc. Ebria famosa saltat lasciuia taberna. Mart. 7. Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. penult. acuit.

Tab 3 3 3 3, pen. cor. Mant. Tabifico iumenta greges, armenta colonos. Luca. 5. Aera tabificum nullo scula dono. Idem 9. Olisaeque dissoluens cum corpore tabificus seps. antepen. acui.

Tab 3 3 3 3, pen. cor. Mart. 1. Indignas premeres pestis cum tabida fauces. Ovid. de Pont. 1. Non igitur mirum est, si mens mea tabida ficta. antepen. acui.

Tab 3 3 3 3, pen. product. Vergil. Geo. 3. In tabulis turpa dilapsa caduera rabo. Idem Aeneid. 8. Tormentis genus, & sene, raboque fluentes. Idem 3. Limina uidit atro cum membra fluencia rabo. Idem. Et tertam rabo maculane, mihi frigidus horror. Ait Seruius. Et est nomen casus septimi tanzum: ut sponte natu. quod si uelis declinare, haec rabes, huius, tabis dicis. Luca. 1. Cernit rabe secur madidum uenasque minantes. penult. acui.

Tab 3 3 3 3, pen. cor. Iuu. Satira. Quales umbriferos ubi pauidi tabida saltus. antepen. acuit.

Taa

T

Tab 3 3 3 3, pen. cor. Ovid. de Tristibus 1. Naufragij tabulas, qui petiere mei. Idem Fast. 3. Quiq; moues caelum, tabulaeque coloribus. uris. Mar. quinto. Qua drantem Crispus tabulis Faustine supremis. Vergil. Aeneid. 1. Arma uirum, tabulaeque, & Troia gaza per undas. Claud. Mutauit tabulas, vel quanta uocabula uerit. antepenult. acuit. Vergil. Geo. 2. Asuecant, summasque sequi ta-

TABRIGILVS, pen. cor. Claud. Tandem Tabrigilum Geticæ dux improbus aula ante pen. acu.

TABURNVS, pen. pro. Ver. Geo. 1. Cense-
rere atque Olæa magnū vestire Taburnum. Idem Aeneid. 12. Ac ueluti ingenti
syla sum moue Taburno. Ait Seruius.
Taburnus mons est Campaniæ. penul.
acuit.

TACRO, penult. cor. Ouid. Helen. Iuppi-
ter vt socii proanis taceatur, & om-
ne. Idem 3. Tu quo Thebanæ mala præ-
da tacere matris. Mart. 1. Prisca fides
taceat, nam post tua munera Cæsar. Idē
Fucinus & pigri taceantur stagna Mero-
nis. Idem. cete tacent omnes Ne uole
dicaliquid. Stat. Syl. 1. Fama tace, subit
leges, & fræna momordit. Idem 7. Tunc
Apollinæ tacuere oraçula Cyrrhe. Ver-
gi. Buc. Vel quæ sub legi ratiis tibi car-
mina hupe. Pers. Sat. 5. Labra moues ta-
citus recuritaq; sabbata palles. Qui. Me.
14. Inde satis curibus tacitorū more lus-
porum. Verg. Aen. 9. Eminent & lena raci-
tis subremitat undis ante pen. acu. Marr.
13. Mulio quod non det taciturnus acci-
pe nullis. pen. flec. Tibul. 1. Et vocet ad
digitū me taciturni sonum. pen. acu. Ci-
cero Att. Qui de rebus tuis diu tace-
rat. Idem de Ora. Enunciabo apud vos
quod semper tacuit.

TACIVS, pen. cor. Oui. Me. 14. Mœnia con-
duitur Tatiū, patresq; Sabini. ante pen.
acuit.

TAGVS, pen. cor. Oui. Met. 2. Quodq; suo
Tagus amne vehit, fuit ignibus aurū.
Mar. 7. Quā meus Hispano si me Tagus
impleat auro. Idem 10. Aurea quicquid
haber diuitis uoda Tagi. Idem. Aurife-
rumque tagum, scythiam, patriumq; So-
lonem. Sil. 1. Auriferi tagus ascito cogno-
mine fontis. Stat. Syl. 1. Huic hermum,
fuluoque tagum decurrere limo. Claud.
Tempesta tenebrosa Tagi non stagna
rubentis. Lucr. 3. Puppe Tagus, Graium
que audax amplius retentat, penult.
acuit.

TAGES, pe. cor. Luc. 1. Finxit iste Tages
flos sic omnia Tusca. Oui. Met. 15. In-
digena dixere Tagē, qui primus Tetrus
cam. pen. acu. Vide Aruspex.

TALIGTVS, pen. cor. Mant. Nunc in Tay-
geto cypressi fera uel in Ida. Stat. Syl. 1.
Taygeta & syluis arcessere Pana Lycis.
Flac. 1. Duxit opus, bis Taygeton, syluas
que comantes. Verg. Geo. 2. Taygeta, &
qui me gelidis in vallibus Hæmi. Ait
Seruius. Mons Laconum Libero, & Bac-
cho sacrat. Idem 3. Taygetique canes,
domitrixque Epidaurus equorum. Idē
4. Taygete simulos terris ostendit hont
stum. ante pen. acu.

TALAVS, pe. cor. Oui. Ibin. Coniuge quā
Talai Tyndarique gener. Flac. 1. Niti-
tur hinc Talauis, fratrique Leodocus vt
gei. Idem 3. Euritus, & discis Talai non
certius Idas. Idem 6. Quam Talaum vi-
det erit pugnas miratur Acasti. ante pen.
acuit.

TALENTVM, pen. pro. Iun. Sat. 14. Illa ne
ste cauet tu propter mille talenta. Hor.
Ser. 2. Hic mille accepit patrimonium
mille talenta. Ver. Ac. 9. Et tripodas ge-
minos auri duo magna talenta. Idem
11. Munera portantes, eborisque, auriq;
talenta. Idem 5. Persulæ vestes, argenti,
aurique talenta. pen. acu.

TALIS, pen. pro. Iun. Sat. 2. Talia secreta
coluerunt orgia tæda. Stat. Syl. 1. Ante
Palladiæ talem Germanice nobis. Idem
Theb. 8. Talia fatidico peragunt Iolen-
nia regi. Ouid. Met. 14. Talibus iratam
Venerem Pleuronius Agmon. Man. Ta-
libus insonuit verbis, Ioane parentum.
Idem. Talibus Arnenfes uerbis repara-
ta colonos. Oui. Me. 1. Talibus Inde mo-
dis ora indignantia solui. Idem. Talia
uerba refert, restabat uerba referre. pe-
nult. flec. Mart. 5. Taliter exura est ue-
terem noua Roma senectam. ante penul.
acuit.

TALITIBVS, pen. cor. Oui. Briss. Nam su-
nul Buribates, Talitibusque comes, an-
penul. acu.

TALVS, penul. product. Ouid. Me. 4. Sum-
ma pedum, taloque tenuis, vestigia tin-
git, Mart. primo. Supposita est blando
nunquam tibi tessera talo. Pers. Sat. 5.
Hor. Ser. 1. Quarum subsura talos tegat
instita ueste. Vergil. Opusc. Argentata
tuos etiam sandalia talos. Mart. 14. Nō
sum talorum numero par tessera, dum

T t 4 - sic,

fit. Verg. Aeneid. 4. Imperio, ut primum
pedibus talaria tranat. Lucr. 6. Pestiliter
etiam pigris talaribus ægre. Auso. Quid
talaria habes volucris sum Mercurius,
quem. Ouid. Metamorph. 2. Virga sit ut
terris niteant talaria palmis. pen. flecti.

TAMEN, penulti. cor. Ouid. Briss. Tot ta-
men amisit te compensauimus unum.
Idem Metamorph. 1. Nam quanquam
ferus hostis erat tamen illud ab uno.
Idem Quæ tamen ex illis aliquo pars
humida succo. Vergi. Buc. Libertas, quæ
sera tamen respexit inertem. Idem. Sed
tamen iste Deus, qui sit da Tytre no-
bis. pen. acu.

TAM, pro. Vergil. Aeneid. 7. Tam magis il-
la fremens, & Tristibus ætera flammis.
Ait Seruius, Legitur in arte, quoddam
magis, maxime, minus positio tantum
iungantur: quod tamen tunc obseruabi-
tur, si ponantur ad augmentum istæ par-
ticulæ: tunc enim uitiosam faciunt elo-
cutionem. cæterum si ad exequationem
positæ sint, possunt vel comparatio,
vel superlatiuo, vel pro his gradi-
bus ipsæ inter se iungi. Hinc ergo est,
Tam magis illa fremens, & tristibus æ-
tera flammis, Quam magis effuso cru-
descent sanguine pugna. Non enim ad
prælationem positæ sunt: sed ad exequa-
tionem: maiores enim nostri vitia non
in dicto sed in significatione esse volue-
runt. Hinc est in Salustio. Ira tam quis-
que pessime fecit, tam maxime tutus
est: nam & hic exequatio est, non com-
paratio. Vide Vallam caput. de compa-
ratiuo.

TANAGRA, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 3.
Concussus, sylvæque, & læci ripa Tana-
gri. Ait Despaut. Onager, Meleager, Ta-
nager, quæ si quando videntur produci,
menda est: hic produci igitur muta & li-
quida, quæ positionem faciunt: sunt cõ-
sonantes hic, non liquidæ. g. r. antepen.
acu. muta quidem & liquida metrum iu-
uant, non accentum. Vide Peragro.

TANAGRA, penulti. cor. Oui. Fast. 6. Hæt
secum Tanagris sacris de mote peractis.
Iuu. Sat. 6. Ante tamen de te tanagris
quando sororem. Ait Prisc. lib. 7. In il-
corrupta masculini, feminini, & com-

munis generis sunt Latina: ut, hic pu-
gil, pugilis: hæc tanagris, huius tanagris
lis. antepen. acu.

TANALIS, pen. cor. Verg. Geo. 4. Sotus Hy-
perboreas glacies, Tanaïque nualet.
Luca. 3. Ripheo Tanais diuersi nomina
mundi. Flac. 4. Quas Tanais, flauusque
Lyces, Hypanisque, Nomasque. Idem. 1.
Illic Tanæoe pariter tremis ignea fuco.
antepen. acu.

TANGO, penulti. product. Ouid. Briss. Est
aliquid solitis collum terigisse lacertis.
Idem Met. 2. Humida nox terigit, non est
mora libera nobis. Mart. 7. Sacra cohibere
nati non attingit ante Neronis. Vergil.
Geo. 1. Ceu pressæ cum iam porcum teri-
gere carinæ. Iuu. Satir. 7. Precipue uel si
terigit latus acrior illo. Pers. Sat. 5. Et si
gnum, & rapida naso terigisse sagæna.
Hor. de Art. Vesaniū terigisse cimen-
t, fugiuitque Poetam. Oui. Metamorph. 15.
Quæ uidit, terigit nec iam sua luppina
damnans pen. acu.

TANTALVS, pen. cor. Claud. Fulmine Sal-
moneus, vel lingua Tantalus egit. Verg.
Opusc. Sollicitant magna te circum Tan-
tale pœna. Tib. 1. Tantalus est illic & cir-
cum stagna, sed acrem. Hor. Ser. 1. Tan-
talus à labris sitiens fugieptia capiat.
Ouid. de Art. 2. Tantalus in media gæ-
rulus areæ aqua. Stat. Theb. 3. Tantalus
innumeris cum circumfusa pruinis. Idem
4. Tantalus, & tumido percensit funera
luctu. Idem 6. Tantalus inde parens, nō
qui fallentibus undis. Idem 10. Tantalus
dum venerata cohors subit copamine
lōgo. Oui. Ariadne. Tantalides omnes,
ipsumque regebat Achilleum. Idem Hele-
na. Tantalide Pelopis, Tyndarideque ge-
nus. Idem Fast. 2. Tantalidæ fratres ab-
sint, & Taronis uxor. Idem 4. Respice
Tantaliden eadem dea tela tenebat. an-
tepen. acu.

TANTVLVS, pe. cor. Sil. 4. Primum anima
lia sunt iam partim tantula eorū. Hor.
Ser. 1. Arqui tantuli eger, quanto est
opus, is neque limo. antepen. acu.

TAPETVM, tapes, tapetes. Mart. 14.
Stragula purpureis lucent uillosa tape-
tis. Ouid. Metamorpho. 12. Regia te-
cta petunt, positisque tapetibus altis.
Flac.

Flac. 4. Insistere toros medijs tapetibus ipsum. Stat. Theb. 1. Emunite toros alios inferre tapetes. Vergil. Aeneid. 9. Rhamnetem aggreditur, qui sorte tapetibus alcis. Idem 7. Instratos ostro alii pedes, pictisque tapetis. Ait Servius, Declinatur hoc nomen tapetum, tapeti, ut templum, templi. Vnde est, his tapetis. Item, hoc tapete, huius tapetis: ut sedile, sedilis. Vnde est, qui sorte reperibus alcis. declinatur & Græcè, *τάτης τού τάρητος* unde est pulchroque tapetas.

TARAPNEVS, pen. prod. Mant. Ista Tarapneus mirans ostenta leuatis.

TARATALLA, pen. prod. Mart. 1. Dicitur quare non Taratalla mihi. pen. acu.

TARDATVS, penul. prod. Verg. Aen. 5. At non tardatus casu, neq; territus heros, pen. acuit.

TARDIGRADVS, pen. cor. Maniū. Tardigrado, latoque polum circundare giro. antepe. acu.

TARAS, pen. cor. Luca. 5. Antiquisque tarar, secretaque lieta Leucæ. pen. acu.

TARENTEM, pen. pro. Luue. Sat. 6. Atque coronatum, & petulant, madidumque Tarentum. Hora. Ser. 1. Ire litet multo, uel si libet usque Tarentum. Idem 2. Petentibus patulis iactare molle Tarentum. penul. acu. Marr. 13. Fila Tarentini grauius redolentia porri. pen. flec.

TARGIVVS, penul. prod. Oui. Fast. 2. Targius iuuenis socios, dapibusque, merisque. pen. flec.

TARPEVS, pen. pro. Oui. Fast. 1. Vestibus intactis tarpeas, itur in arce. Idem de Pont. 4. At cum Tarpeas affes deductus in arces. Idem Met. 14. Bella gerunt atque uia Tarpeia reclusa. Luca. 3. Tūc rupes Tarpeia sonat, magnoque reclusas. Mart. 9. Quid pro Tarpeiz frondis honore potest. Verg. Aen. 8. In summo custos Tarpeia Manlius arcis. Idē. Hinc ad Tarpeiam sedem, & Capitolia ducit. Stat. Achil. 1. Non celsæ obliterint Alpes, Tarpeiaque arua. Sil. 13. Qui quaterent muros, Tarpeiaq; moenia missi. Ouid. Met. 15. Quique tenes altis Tarpeias supplex arces. pen. acu.

TARQVINIVS, pen. cor. Proper. 3. Quid nunc Tarquini fractas iuuat esse secus.

res. Hor. Ser. 1. Tarquinius regno pulsus fuit inhius assis. Verg. Aeneid. 8. Nec non Tarquiniū eiecūm Porfenna iubebat. Idem 6. Vis & Tarquinos reges, animæque superbam. Ouid. Fast. 2. Vltima Tarquinius Romanæ gentis habebat. antepe. acu. Vide Lucetia.

TARQVITVS, pen. cor. Verg. Aen. 10. Tarquitus exultans contra fulgentibus armis. antepe. acu.

TARRACO, pen. cor. Syl. 3. Phœaciz dante emporiz, dat tarraco pubem. antepe. penul. acuit.

TARTHEVS, pen. cor. Sil. 13. Germano deuexa iugum Tarthesia tellus. Ouid. Meta. 14. Præserat occidens Tarchesia litora Phœbus. Mart. 11. Et Tarchesiaco concrepat æra manu. Idem 9. In Tarchesiadis domus est notissima terris. Idē 8. Nā Tarchesiacus stabuli nutritor Hiberi. antepe. acu.

TARTARA, pen. cor. Oui. Met. 1. Post quæ Saturno tenebrosa in tartara misso. Idē 2. Dissilit omne solum, penetratque in tartara rimis. Verg. Georg. 4. Aetherias tantum in radice in tartara tendit. Idē 4. Tartara, carulesque amplexu criminibus angues. Ouid. de Art. 3. Tartareosq; lacus, tergeminumque cauem. Idē Met. 11. Vulnere tartareis geminato miscit ad umbras. Mart. 5. Oraque Tartarei proci glosa canis. Flac. 11. Tartare sedet aula patris, non illa ruentis. antepe. acu.

TAVANVS, penul. prod. Sil. 5. Taurus comites supremæ uoce ciebat. pen. flec.

TAVRVS, penul. prod. Mant. Cum pulis igitur petijt uicina Tarusco. pen. acuit.

TAVRIVS, penul. prod. Mart. 14. Tauri non poterat pectus constringere tergo. penul. flec.

TAVROMINIVM, penul. cor. Ouid. Fast. 3. Hiberaque, & Didymen, Agrigentaque Taurominumque. antepe. acu. Iuuen. Sat. 5. Tauromitanæ rupes quando omne peractum est. Sil. 14. Tauromitana cecunt de sede Charibdim. Luc. 4. Tauromitadum uincunt serubere Charibdim. penul. flec.

TAVVS, pen. pro. Verg. Buc. Pasce ut ante, boues pueri, submitte tauros. penul. acu.

tamen usque suum uanis Telethusa ma-
ritum Idem. Quod petir hæc Telesphusa
rimens modo tempora differt. penult.
fleat.

TELEPHVS, pen. cor. Ouid. Met. 12. Flur-
xit opusque meæ bis sensit Telephus ha-
stæ. Idem 13. Ergo opera illius meæ sunt
ego Telephon hasta. Hor. de Arte. Tele-
phus, & Peleus tūm pauper, & exul uter
que. Iuu. Sat. 1. Telephus pat summi ple-
na iam margine libri. antep. acu.

TELEPHVS, pen. cor. Sil. 7. Teledoi medio
surgunt quæ regnā p̄fundo. Stat. Sil. 3.
Teledonūque domos, trepidis ubi dul-
cia nāris Verg. Aen. 7. Feriur, Teledoi
capreis cūm regnā teneret. Ait Seruius.
Nam Teledoi caprearum sunt populi,
quos Telon suo regebat imperio. antep.
nūl. acu.

TELECOON, pen. cor. Flac. 3. Telecoonta si-
nit, detraheque ora securi. Vidē Demo-
phoon. antep. acu.

TELEMAVS, pen. cor. Ouid. Met. 11. Tele-
mus Eury medes, quem nulla fefellerat
ales. Idem 15. Thurinofq; finis, Telemæ-
que, & Iapygis arua. antep. acu.

TELEMACHVS, pen. cor. Ouid. Penelop.
Telemachio tienset, uixit modo fortior
ætas. Idem. Laerteq; senex, Telemach-
usque puer. antep. acu.

TELEISINVS, pen. pro. Silio. Conuersis in
terga iacit Telsinus ad ossa pen. fleat.

TELV, penul. produ. Ouid. Met. 1. Mille
grauem telis exhausta pene pharetra. I-
dem de Pon. 2. Nec q̄ uipereo tela cruo-
re mident. Iuu. Sat. 14. Asida cum tora
descendat aranea tela. Auso. Lauder A-
themenias orientis gloria telas. Flac. 8.
Iā sibi clypeos, & tela trabalia dextris.
Ouid. Phil. Altera tela arcus, altera tela
sices. pen. sic. Vide Acerum.

TELVS, pen. pro. Ouid. Met. 1. Quaq; erat
& tellus, illic & pontus, & aer. Idem. Sic
erat instabilis tellus inabilis unda. I-
dē. Cura dei totidem plagæ tellure præ-
muntur. Idem. Omnibus audita est tel-
luris & æquoris undis. Verg. Aen. 2. Hæc
quæ nunc tellus, inquit, quæ me æquora
possunt. Ait Seruius, sanē tellus us lon-
ga cil, & sunt pauca, quæ us producunt.
ne senectus, iuuentus, salus, uirtus, palus,

sergius, incus, ius, rus, mus, pus. tūne si-
cet, cūm genitius in tīs, uel in iris exit.
penultionis acuit.

TEMERVS, pen. cor. Luca. 1. Ferre manu &
nūquam temerare p̄cete ferro. Sil.
14. Haud facilis temerare fidem socialia
iura. Flac. 9. Sola recusasti lectum temera-
re ingalem. Ouid. Met. 2. Non audita ti-
bi est patriam temerasse cubile. Idem 15.
Tentatum frustra pactum temerare cu-
bile. Idem de Art. 1. At non Actorides le-
dum temerare Achilles. Idem Leani.
An ego nō noui quā sim temerarius;
aut me. Idem Met. 1. Horridus obferuo,
nescis temeraria, nescis. Idem 2. Concu-
tiens illustre caput temeraria, dixit. Idē
7. Criminis ex templo ficti temerarius
index. Idem 4. Accipienda dei, sed ad-

huc temeraria Bacchus. Idem de Tristi.
4. Cum cecidit Capaneus subito teme-
rarius ictu. Stat. Syl. 1. Nec si Dardanius
pastor temerarius Ida. Hor. de Art. Col-
ligit, & ponit temere, & mutatur in ho-
cas. Luca. 5. Confusus tenere immittit
glom̄erantur in orbes. Linc. 3. Nec teme-
re huc dolor usque possit penetrare neq;
acre. antep. acu. Stat. Syl. 2. Ineger &
nullo temeratus corpora damno. Mart.
5. Rura Cleoneo nūquam temerata leo-
ne. Verg. Aen. 1. In temerata colit, uel
sem haud correpta fuisse. pen. fle.

TEMERTVS, pen. pro. Iuu. Sat. 15. De Cor-
cyra temetum duxerat urna. Hor. Epi.
2. Pullos, ouas, cadum, temeri, nempe mo-
do isto. pen. fle. Vide Acetum.

TEMESVS, pen. pro. Ouid. Met. 25. Hippo-
desque domos regis. Temeseque metal-
la. Idem. Thurinosque sinus Temesen-
que & Iapygis arua. Stat. Syl. 1. Et quis
se totis Temese dedit hausta metallis. I-
dē. Nil tibi plebeium nūquam Temese
notabis. penul. fle. Temese. antep.
nūl. acu.

TEMVS, pen. cor. Ouid. Met. 25. Hippo-
desque domos regis. Temeseque metal-
la. Idem. Thurinosque sinus Temesen-
que & Iapygis arua. Stat. Syl. 1. Et quis
se totis Temese dedit hausta metallis. I-
dē. Nil tibi plebeium nūquam Temese
notabis. penul. fle. Temese. antep.
nūl. acu.

TEMVS, pen. prod. Luca. 4. Aspicerent, flexo
que urx temone pauerent. Ouid. Met.
2. Aureus axis erat, temo aureus, aurea
summa. Idem. Illic frenā iacent, illic te-
monē

mone reuulsus. Verg. Geo. 1. Hinc a stipe pedes temo procrentus in octo. Stat. Theb. 1. Cui neque temo piger, neque amico sydere monstrat. Idem. Exculare tuos, & iam temone supino. Idem Sil. 1. Gemmato temone sedet iam Tybridis arces. pen. flect.

T_{EM}, & temet. Vide Met.

T_{EM}_{PER}, penul. prod. Oui. Met. 7. Sylua uocant tempe, per que Peneus abimo. Luca. 8. Iam super Herculeas fauces nemosaque tempe. Verg. Georg. 2. Speluncæ, uique lacus, ac frigida tempe. Ait Seruius. Tempē propriē sunt loca amœna Thessalia: abulue est cuiuscunque loci amœnitas, número plurali, neutroque genere. pen. acu.

T_{EN}_{AX}, penul. co. Verg. Georg. 1. Et uertenda manu, & creta solidanda tenaci. Idem 4. Prima fauis ponunt fundamina deinde tenaces. Idem. Excudunt ceras, & mella tenacia figunt. Ioue. Sat. 8. Iustitizque tenax fastus, distisque mereris. Sil. 13. Hæc æui, uitæque tenax, felixque senectam. pen. acu.

T_{EM}_{PO}_{RES}, penul. prod. Ouid. Met. 15. Tempora sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur. Idem. Tempus adest genitor, quorum fundamine magno. Idem Phœdra. Tēpore, quo nobis inita est Cerealis Eleulis. Mant. Temporibus tempus tria quod ieiunia claudit. Lucr. 2. Intēpestissus ex imbris humida tellus. pen. flect.

T_{EN}_{ARI}_S, penul. cor. Oui. Met. 14. Fertur, & armento Tenaris errare per herbas. Idem. Paris Aut huic Tenaria conregar exul humo. Idem. Aut te Tenarie facie culpasse marie. Flac. 1. Illis Ténario pariter tremit ignea loco. Stat. Theb. 1. Iam Nemea iam Tenarus contermina lucis. Proper. 1. Ténarius facili preffit amare deus. Stat. Theb. 2. Tenarus expositos nō audens scandere fluctus. Idem 4. Ténariis hic celsus equis, quam dispare cœtu. Verg. Geo. 4. Ténarias etiam fauces alta hostia Diris antepe. acu.

T_{EN}_{DO}, pen. prod. Ouid. Met. 5. Deplorauit Atyn, quos ille tetenderat arcus. Verg. Aen. 2. Hic Dolopum manus, hic seipsum tendebat Achilles. Idem. Hærebat,

paruumque patri tendebat Iulum. Idem 8. Iam poterat legio & latis tendebat in aruis. Idem 9. Quōue teneris iter, nihil illi tendere contra. Ait Seruius. Tendo contra sermonem tuum, est respondeo tibi. Mant. Post quā sparsa fides, & propagata tetendit. pen. acu. Cicer. Att. Itaque dubito, an Venusina tendam. Idem de Leg. Tendere insidias alicui. Idem de D. Ad reliqua acriter tendebamus animo.

T_{EN}_{EB}_{RA}, penul. cor. Stat. Syl. 5. Lumine purpureo tristes aperire tenebras. Sil. 6. Sub terra specus, & triste sub luce tenebræ. Oui. Phœdra. Non tibi per tenebras duri referenda iurati. Idem Met. 2. Po scimur, & fulget tenebris aurora fugatis. Verg. Georg. 1. Semper & obtenta densentur nocte tenebræ. ante pen. acu. Stat. Theb. 1. Inglomerat noctem, & tenebroso uolumina torquet. Claud. Elicit oppressas tenebroso in carcere leges. Oui. Met. 1. Post quā Saturno tenebroso in tartara misso. Mart. 1. Redde lupi nobis tenebrosoque balnea Gylli. Ver. Aen. 6. Dicur, & tenebroso palus acheronte refuso. pen. flect.

T_{EN}_{EDOS}, pen. cor. Verg. Aen. 2. Est in cœspectu Tenedos notissima fama. Ouid. Met. 1. Et claras, & Tenedos, patereaq; regia seruit. ante pen. acu.

T_{EN}_{EO}, penul. cor. Ouid. Phil. Nec tenuie cursus forsitan ille tuos. Idem Met. 1. Astra tenent cæleste solum, formeq; deorum. Idem. Conciliumque uocat tenuit mora nulla uocatos. Idem. Murmura cōpreffit tenuere silentia cuncti. Idem. Alter inhæfuro similis iam, iamque tenere. Idem 2. Inter utrumque tene, fortunæ cætera mendo. Idem 14. Quo satis anti quo tenuit repetita Latinis. Luca. 8. Te trarchæ, regesque tenent, magnique tyranni. Sil. 2. Namque metus, & magnique tenent præcepta parentis. Verg. Buc. Nā que fatebor enim, dum me Galathea tenebat. Idem Geo. 2. Atque per ambages & longa exorsa tenebo. Oui. Met. 9. Dixit, & inextptos tenuerunt catmina partus. Flac. 2. Pleias in aduersis tenuisset littore Thæces antepe. acu. Cicero pro Dom. Tenere ciuitatem oppitissam seruata.

ultute. Idem Epi. 7. Qui Ciliciam, Cyprumque teneas. Idem de Clar. Reliquæ partes suam vim, & dignitatem tenent. Idem in Ora. Vivam illorum memoriâ tenemus.

TENER, pen. cor. Ouid. Phil. Stat. nece matura tenerum pensare pudorem. Idem Meta. 2. Et teneros manibus ramos arumpit, at inde. Idem Fast. 1. Quæque tibi quondam tenero ducenda palato. Iuue. Sat. 1. Cum tener uxorem ducat spado mœnia Tuscani. Verg. Buc. Sæpe tener nostris ab oculibus imbuet agnus. Idem. Pastores vnum teneros depelleret fortis. Sil. 5. Cui nomen vox prima iuenum, ludisque tenello.

TENORE, penul. cor. Ovi. Sappho. An gravissimæ peragit fortuna tenore. Idem Met. 3. Cætera paulatim, placidoque adducta tenore. Idem de Tristib. 3. Inde tenore pari gradibus sublimia celsis. Claud. Pergite securæ uestrum uis nulla tenorem. Ver. Geo. 2. Illuxisse dies aliumve habuisse tenorem. Idem Aenei. 10. Procinus hasta fugit, seruatque cruenta tenorem. pen. acu.

TENOS, pen. pro. Ovi. Met. 7. At non Oliaros, Didymque, & Tenos, & Andros.

TENTAMEN, pen. pro. Ovi. Met. 3. Prima fidem, vocisque datæ tentamina sumpsit. pen. flect.

TENTAMENTUM, pen. pro. Flac. 7. Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum. Verg. Aen. 8. Tentamenta tui pepigi, me me ipse, meumque. Ovi. Met. 1. Dissidunt montis, sed quid tentare nocebit. Idem 2. Et vento frustra tentarunt quore tingi. Idem 15. Tentamenta nihil arte posse medentem. pen. acu.

TENTIGO, penul. prod. Verg. Opusc. Turpe quidem factum, sed ne tentigine rumpat. Iuu. Sat. 6. Clausit adhuc ardens regidæ tentigine uulux. pen. flect.

TENTYRA, pen. cor. Iuu. Sat. 15. Qui vicini colunt umbrosæ Tentyræ palmæ. Ouid. de Tristib. 1. Saltus ab hæc contra brevis est Tentyræ perenti. Iuu. Sat. 15. Ardet adhuc combos, & tentyræ summus utrinque. Ioannes Despaut. ex exemplis communem, y ponit. antepe. acu.

TENTORIUM, pen. cor. Ovi. Fast. 3. Sub Io-

ue pars durat, pauci tentoria ponunt. Idem Met. 13. Haud contentus eo petij tentoria Rhæsi. antepe. acu.

TENVIS, penul. cor. Ouid. Penel. Fallax, & hoc crimine tenuis uanescat in auras. Idem Phædra. Et tenui primam diligere ungue rosam. Idem Medea. Edixi tenui murmure lingua uale. Verg. Buc. Agrestem tenui meditabor aritudine musam. Idem Georg. 2. Et tenues rumpunt tunicas angustus in ipso. Idem 1. Tenuia nec lanx per cælum uellera ferti. Ait Seruius. Tenuia procelestematicus est pro dactylo, quam rem quotiescunque fecit Vergilius, seruat locum syneresi: ut, Tenuia, & genua labant. Idem Georg. 2. Tenuis ubi argilla, & dumosi calculus aruis. Lucr. Mittunt effigies quoque debent mittere tenuis. Idem 4. Et quia tenuia sunt, nisi quæ contendit acutè. antepe. acu.

TENVIS, pen. cor. Ouid. de Tristib. 1. Spiritus & uacuis prius hic tenuandus in auras. Stat. Sil. 5. Et quis læsua uires tenuare Thalia. Idem The 5. Atterit & uasas tenuat complexibus ornos. Idem Achil. 1. Impellat mortes, tenuantque humentia saxa. Verg. Georg. 3. Ipsa autem macie tenuant armenta uolentes. Claud. Aetatis spatium non tenuauit, edas. Proper. 3. Dicite, quo pariter carmen tenuastis in antro. Ouid. Met. 15. In liquidas tarescit aquas, tenuatur in auras. Idem 14. Inueniunt Circen, nam iam tenuauerat auras. antepe. acu. Claud. Iam Poleiini tenuatus sumere campi. Ovi. Meta. 7. Luna quater plenum tenuata reterxit orbem. pen. flect. Tenuo. antepe. acuit.

TENVIS, penul. cor. Ouid. Met. 2. Sustulit omni feros collotenus arida uultus. Idem 4. Summa pedum, taloque tenuis uestigia tingit. Idem de Tristib. Hac dominum tenuis est illa secuta suum. Hor. Episto. 1. Est quodam prodire tenus, si non datur ultra. Stat. Theb. 2. Spicula & inclusum capulo tenuis admouet enssem. Sil. 9. Ense subit, capuloque; tenuis ferrum impulit ora. Verg. Georg. 3. Et crurum tenuis a mento palcaria pendet. Ait Seruius, & modò tenuis ad uerbium est, nam si esset præpositio ablatiuo cohereret. Idem.

mittam Terea flammis. Idem. Degeneras scelus est pietas in coniuge Tereo. Mart. 14. Flet Philomela nefas incesti Tereos, & quæ. Idem 1. Tereus aut cœnâ crude Thyeste tuam. Stat. Syl. 3. Tereos, heu quantis lassante brachia uidi. Vergi. Buc. Aut ut mutatos Terei narrauerit artus. Ait Seruius Tereus autem rex Thracum fuit: qui cùm Pandionis Athenarum regis filiam Prognē nomine duxisset uxorem: & post aliquantum tempus ab ea rogaretur, ut sibi Philomelâ sororem uidendam acciperet, profectus Athenas, dum adducit puellam, eam uitiavit in itinere, & ei linguam, ne facinus indicaret, abscedit illa tamen rem in ueste suo cruore descriptam misit forori. qua re cognita, Progne Ilym filiū interemit, & patri epulâ dum apposuit, posceat omnes in aues mutati sunt, Tereus in upupam, Ilys in phasianum, Progne in hircundinem. Philomela in lusciniam. Tereus, ait Quint. Inst. 1. cap. 10. trisyllabum apud veteres in bisyllabū contractum, ultimam sedit. ut, Atreus prima ætæ, Atrius. & ita ait Fabius, nobis iuuenib, hoc nomen doctissimi senes ætæ prima dicere solebant, ut necessariò secunda gravis esset. At in metro hæc nomina a poetis contrahuntur, sed id sæpius, ait Fabius, in Græcis nominibus fit. Vide Orpheus. antepen. acut. Vide Thermoon.

TERO, pen. cor. Qui. de Pont. 3. Finitimis rapido quam terit hostis equo. Stat. Syl. 2. Appia longarum teritur regina uiarum. Sil. 2. Pubescit castris miles, galeaque teruntur. Iuven. Sat. 9. Rauola dum Rhodopes uda terit inguina barba. Vergi. Buc. Nec te pœniteat calamo triuisse labellum. Idem Georg. 1. Nec quicquā pingues paleæ terer area centum. Idem Aeneid. 12. Horum unum ad medium teritur qua futilis aluo. Mart. 11. A rigido teritur centurione liber. Cicero Acade. Iam enim hoc uerbum satis hesternio sermone triuimus. Idem de Finib. Quæ nunc consuetudo diuturna trinit. Idem de Orat. Tereose omnem ætatem in nugis discendis pen. acut.

TERGVs, pen. prod. Verg. Aen. 1. Tergora

diripiunt costis, & uiscera nudant. Ait Seruius, Tergus, tergoris: unde terгоре coriū significat: tergum uero tergiū, ut templum, templi, dorsum significat. Idem 7. Atque harum effusus tergo, stratisque iacebat. Ait Seruius, pro tergoris posuit, idest corijs. Idem 4. Sic farus, tergū Getuli immane leonis. Seruius, poeta mutauit more suo, nam tergus debuit dicere. ut in 9. Et uenit aduersi in tergū Sulmonis ibique. tergum pro tergus dixit. pen. acut.

TERMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 3. Nam templa nunquam fluctetur terminus xui. Ver. Geo. 4. Ergo ipsas quæuis angustus terminus xui. Stat. Syl. 2. Cecropiamque fidem, sed laudum terminus esto. ante pen. acut.

TERON, pen. pro. Sil. 2. Iam uoua molitus stimulo militæ Teron. Idem. Erupisse gemunt retinet uix agmina Teron. Vergi. Aen. 10. Occiso Terone uirum, qui maximus ulro. pen. acut.

TERGEMINVS, pen. cor. Stat. Syl. 1. Tergeminum xolij non agmina carceris horret. Idem Theb. 9. Aspera tergeminis acies se condidit uncis. Flac. 1. Tergeminam tum placat heram, stygiaque supremo. ante pen. acut.

TERRA, pen. prod. Oui. Met. 1. Margine terrarum porrexerat Amphitrite. Nonnulli simpliciter scribunt, ut a Tero fiat. Ver. Aen. 6. Eripui his humeris, mediaque ex hoste recepi. ait Seruius, sicut dicendos terram significamus elementum, terra uero singulas partes, ut Africæ, & Italix: sic plus est ex hoste, quàm ex hostibus: ex hoste enim generaliter dicitur, ex hostibus partem ostendit.

TERRIBILIS, pen. cor. Iuue. Sat. 15. Quæ nec terribiles Cymbri, nec Brytones unquam. Ouid. Met. 1. Lurida terribiles mihi lent aconita nouerex. Idem. Terribilis picea testus caligine uulsum. Mart. 1. O quàm terribiles exarsit pronus in iras. Ver. Aen. 6. Terribili squallore Charo, cui plurima mento. Stat. Syl. 3. Terribilem assatu passus, uisuque tyrannum. ante pen. acut.

TERRIBIVS, pen. ul. cor. Stat. Syl. 1. Sydesa terrifico super intonare cothurno. Oui.

- Qui.** Met. 1. Terrificam capitis concussit terque, quaterque. Stat. Theb. 7. Terrificæque aditis voces, clausæque deorum. Lucr. 1. Terrificet morbo affectis, somno que sepultis. antepen. acu.
- TERRITO,** pen. cor. Vergil. Aen. 11. Castra fuge fidens, & cælum territat armis. Idē 12. Territat inualidas, ut aues, & littora nostra. Idem 4. Turribus aut altis & magnas territat urbes. Stat. Theb. 2. Territat hospicia, & thalamos, & fœdera regni. Idem 6. Territat, incussaque dei graue mugit ab hasta. Idem 7. Territat insomnem nox atra, diemque minatur. ante. acu.
- TERRIGENA,** pen. cor. Luca. 4. Terrigenæ missa magicis è cantibus ira. Flac. 1. Terrigenum cœlo quondam aduersata gygantum antepen. acu.
- TERRIGO,** pen. cor. Sil. 8. Terruerunt pauidos accensa cetaunia naucas. Verg. Aen. 2. Criminibus terrere nouis, hinc spargere voces. Cic. de Ora. Aduersarios minaciter terrere possumus. Idem pro S. R. Suz quemque conscientie animi terrent. antepen. acu.
- TERROR,** pen. pro. Ouid. Met. 1. Attonitū taoto subitæ terrore ruinx. Ver. Aenei. 11. Quod si tantus habet mentes, & peiora terror. Ait Seruius. Terror est propriè qui alijs infertur, ut si dicas, ille habet terrorem, id est timēdus est, unde terribilis dicitur: metus autem est, quem habent timentes: sed nūc usurpatiuè terrorem pro metu posuit.
- TERPSICHORE,** pen. cor. Iuue. Sat. 7. Terpsichoren odit sacūda, & nuda senectus. Ver. Opusc. Terpsichote affectus cytharra mouet, imperat, auget. antepen. acuit.
- TESSALONICENSES,** pen. pro. Mant. Teflonicenses Galatæ subiunge Corynthum. pen. acu.
- TESSERA,** penul. cor. Stat. Theb. 7. Tessera propellunt acies seseque sub armis. Ver. Aen. 7. Classica iāq; sonant, it bello tessera signum. Pers. Sat. 5. Publius emeruit scabrosam tessera fars. antepen. acuit.
- TESTAMENTUM,** pen. pro. Hor. Epist. 1. Adducit febres, & testamenta resignat. Iuue. Sat. 1. Cum se summoueant, qui testamenta mereantur. Idem 6. Testamen-
- tum ingens calidæ pulmone columbæ. pen. acu.
- TESTATVS,** penul. prod. Ouid. Met. 2. Ac pater omnipotens superis testatur, & ipsum. pen. flect. Ver. Aen. Testatur solum posci incertamina Turnum. Idem 8. Testanturque locum, & lethum docet hospitis Argi. pen. acu. Cice. Is me potissimum testatus est. Idem pro Syl. Atque hoc uos iudices tester.
- TESTICULI,** pen. cor. Iuue. Sat. 6. Testiculi post quàm corporum esse bilibres. Idē 11. Testiculos nec uellendas iam præbuit alas. Idem. Testiculi atq; adeo medicatū intelligit inguē. Pers. Sat. 1. Hæserent si testiculi uena uilla parenti. ante. acu.
- TESTIFICOR,** pe. cor. Oui. Fast. 1. Plusquā solito testificatur opus. Idem 5. Et lygix nomen testificabor aquæ. Mart. 6. Teque pilare tuos testificare nates. ante. pen. acu. Cicero Att. Sic nunc in Italia non relinquenda testificabar sententiā meam. Idem. Absle aliquando testificata tua uoluntas fuit.
- TESTUDO,** pen. pro. Claud. Hic & Apollinea uictus testudine pastor. Idem. Iam testudo uolat, profert iam cornua uulturn. Luca. 10. Et suffixa manu foribus testudinis inde. Hor. de Art. Saxa mouere sono testudinis, & prece blanda. Vergil. Aen. 9. Accelerant acta pariter testudine Volsi. Idem. Ferre liber subter densa testudine casus. Stat. Syl. 2. Gratia prima loci gemina testudine fumant. Idem 3. Clauisti calidas gemina testudine lymphas. Idem Theb. 10. Scrutaturque cauas cæca testudine turre. Sil. 1. Tandem cōdensis aëre testudinis armis. Mart. 14. Accipe limata scriptum testudine signum. pen. flect.
- TETER,** pen. prod. Mart. 5. Teter & immunda carnis abiret odor. pen. flect. Hor. Ser. 1. Nam fuit ante Helenam cunnis teter rima belli. Mant. Quicquid, & in terris ipsi teterimus orcus. antepen. acu.
- TRICVS,** pen. cor. Pers. Sat. 6. Iam ne lyra & tetrico uiuunt tibi pectine choræ. Oui. de Art. 1. Hoc aditu uidi terricæ data uerba puellæ. Idem Fast. Nō est de tetricis, non est de magna professis. Mart.

- Martial.** 1. Et quamuis tetrico tristior ipsa uiro. Idem 4. Mouerunt tetricas tā pia uota deas. Idem 6. At quam non tetricus, quā nulla nubilus ira. Idem 7. Temperat & tetricæ conticuere rubæ, Idem. Et coram tetrico casta puella uiro. Idem. Ruperunt tetricæ cum mala pensa deq. Vet. Aen. 10. Qui tetricæ horrentis rupes, mentemque seuerum, antepen. acu.
- TETRARCHA**, pen. prod. Hora. Sermo. 1. Sæpe decem seruos, modo reges, atque tetrarchas. Luca. 7. Tetrarchæ, regesque tenent, magnique tyranni. Tetrarcha is dicitur, qui quartam regni partem obtinet. pen. acu.
- TEUCRIA**, pen. cor. Vet. Aen. 2. Ergo omnis longo soluit se Teucria luctu. Idem 1. Hinc fore ductores reuocato a sanguine Teucti. pen. acu.
- TEUTONICVS**, pen. cor. Ver. Aen. 7. Teutonico ritu soliti torquere cateias. Luc. 1. Teutonici quoties Romam fortuna lassit. Idem 6. Cantaber exiguis, aut longis Teutonicis armis. antepen. acu.
- TETRASTICON**, pen. cor. Mart. 7. Quod non insulse scribis tetraistica quxdam, antepen. acu.
- TEUTAGONVS**, pen. cor. Flac. 6. Quos duce Teutagono cendi mora corticis armat. antepen. acu.
- TEXTILIS**, pen. cor. Mart. 10. Textilibus fertis omne tudebat iter. Prop. 1. Quid releuant uarijs serica textilibus. Vergi. Aen. 3. Textilibusq; onerat donis, ac talia satur. antepen. acu.
- TETRIX**, pen. prod. Mart. 4. Hanc tibi sequenice pinguem tetricis alumnā. penul. acu.
- TEXO**, penul. prod. Ouid. Fast. 5. Et uariæ radijs intexuere comæ. Idem Met. 1. Hic ubi Deucalion, nam cætera texerat æquor. Cicero Qu. Fra. Sanè texebatur opus luculenter. Idem Att. Paulus basilicam texuit ijsdem antiquis columnis. Idem Acad. Quas plagas ipsi contra se stroici texuerunt. pen. acu. Lucr. 3. Quā tenui constet textura, quāque loco se. pen. sicut.
- TEX**, pro. Stat. Syl. 1. Hic te perspicuum melius Narcise uideres. Ver. Aen. 11. Non hæc Euandro, de te promissa parenti. Idem. Te ne inquit, miserande puer, cum læta uideret. sicut. Vide Met.
- THADEVS**, pen. prod. Mant. Et Tadeus erat, hic est, qui uenit edissam. penul. sicut. Græcè scribi Thaddæus nomen uiri proprium.
- THAIS**, pen. produc. Iuuen. Sat. 3. Creditur, an melior cum Thaida sustinet uxor. Mart. 3. Thaida Quintus amat, quā Thaida? Thaida luscā. Idem. Dic mihi quid simile est, Thais, & Hermione. Idem 5. Thais habet nigros, ninos Lecania dentes. Idem 6. Omnia cum fecit, Thaida, Thais olet. Idem 4. Nulli Thais negas, sed si te non pudet istud. Idem 3. Vnum oculum Thais, non habet illa duos. Idem. Si non uult, quintus Thaida, sextus amet. Idem 14. Nec glicere, uerè Thais anima fuit. pen. sicut.
- THALAMVS**, pen. cor. Ouid. Metamorph. 1. At tibi ego ignarus thalamos, tradasque parabam. Idem Phil. Pronuba Thyisphone thalamis ululauit in illis. Idem Briss. In thalamos coniux ibit, earque tuos. Vergilius Aen. 4. Si non per tæsum thalami, tedque fuissē. Idem 6. His dominam dictis thalamo deducere adorti. Stat. Syl. 1. Alma Venus thalamo pulsa modo nocte tacebat. Idem. Querit hymen thalamis, in tactum dicere carmen. Idem Theb. 5. Vltā manu thalamos, pariterque epulata marito. Luca. 9. Anchise thalamos, quo iudex sederit aatro. antepen. acu.
- THAUMANTABA**, pen. pro. Qui. Met. 14. Nec mora Romuleos cū uirgine Thaumantæ. pen. acu. Flac. 7. Labitur ardenti Thaumantias obuia Phæbo. antepen. acuit.
- THALIA**, penult. product. Ouid. de Tristib. 4. Notaque non tardè facta Thalia mea est. Idem Sappho. Ingenium nobis molle Thalia dedit. Martial. 4. Ad matutinum nostra Thalia louem. Idem 8. Sidate uis nostræ uires, animosque Thalix. Idem 12. Translulit ad Tragicos le nostra Thalia cothurnos. Idem 9. Iudicium metuat nostra Thalia tuū. Stat. Syl. 5. Et quis lasciuia uires tenua, re Thalia. Vergil. Opusc. Luscimus Osta

ui gracili modulante Thalia. Idem Georgic. 4. Nisæque, Spioque, Thaliaque, Cymodoceque. Idem. Comica lasciuo gaudet sermone Thalia. Idem Buceo. Nostra nec erubuit sylvas habitare Thalia. Ait Seruius. & Græcè Thalia dicitur, nam Latine Thalea debuit dici, sicut Cythæra, sed propter euphoniā contempsit ius regulæ; ideoque in Græcitate permansit; diphthongus ei in i lō gam uenit. pen. fle.

THAMARIX, penult. cor. Luc. 9. Et thamarix non læta comis, eoque costus. ante pen. acu.

THAMYRIS, penult. corre. Stat. Thebaid. 4. Aonias multos Thamyris damnatus in annos. In Thesalia musæ quem musica, & oculis priuasse dicuntur Thamyram cantorem. antepenult. acuit.

THASOS, pen. cor. Stat. Theb. 5. Et Paros, & nemorosa Thasos, crebræque relucet. pen. acu. Ver. Georg. 2. Sunt Thasiz nites, sunt & mareotides albæ. antepen. acu.

THEATRUM, penult. corre. Iuuen. Sat. 6. Et uacuo, clausque sonant fora sola theatro. Ouid. Metamorph. 3. Sic ubi tolluntur sessilis aula theatri. Vergil. Aeneid. 5. Cingebant syluz, mediaque in ualle theatri. Martia. 1. Quicquid in Orpheo. Rhodope spectasse theatro. Idem 14. De Pompeiano sæpe est electa theatron Græcè sonat. antepenult. acuit. communis in metro. Vide Peragro. Vide Cornucopiz, in dictione Theatrum.

THEBAS, penult. product. Stat. Syl. 3. Annue si uellras amor est mihi pandere Thebas. Idem 4. Aonius uates, Tyriz dux inclyte Thebes. Idem. Sontes lege moræ certa est uictoria Thebis. Iuuenal. Sat. 7. Alcyonem Bacchi Thebas, & Tereæ fustis. Horat. de Arte. Colchus, an Assyrius Thebis nutritus, an agris. Ouid. Metamorph. 3. Stare diu Thebas, utinam tormenta, uirique. penult. acuit. Ouid. de Tristib. 4. Non ueniat hoc quisquam fratrem Thebana pemptum. Idem Fast. 3. Tu quoque Thebana mala præda tacere mæris. Stat. Thebaid. 7. Thebanum roto planxissæ Palæmona ponto. Idem 8. Thebani-

que urunt sonitus, & amara læcessit. Idem 11. Et Thebanus opem? miseræ quid crimina gentis. Luca. 9. Quam paruis tinctus maculis Thebanus Optes. Manruan. Altera Thebeo lux est sacra tributo. Idem. Vrbis Thebea fuit quondam, quæ Nilus ab oris. penultima flecit. Nonnulli Thebea scribunt. Stat. Syl. 4. Thebais oprato collegit carbasa portu. Idem 5. Thebais urgebant Priscorum exordia uatum. Idem 3. Conficia, cumque tuis creuit mea Thebais annis. Iuuen. Sat. 7. Thebaidos lætam fecit cum Staius urbem. antepenult. acuit.

THECA, pen. pro. Mart. 11. Sed fuerit curua cum tuta nouacula theca. Idem 14. Sorritus thetam talamis armare memēto. pen. fle.

THELAMON, pen. cor. Oui. Briss. Venerūt ad te Thelamone, & Amyntore nati. ante pen. acu.

THELEPHORUS, pen. cor. Mart. 1. Hos tibi uicinos Fauistine Thelephorus hortos. antepen. acu.

THELEPHUS, penult. corre. Horat. de Arte. Thelephus, & Peleus cum pauper, & exul uterque. Claud. Sanus Achilleis remeauit Thelephus herbis. Iuuen. Sat. 1. Thelephus, aur summi plena iam margine libri. Stat. Syl. 1. Thelephus Aemonia, nec quæ metuentis Atridæ. antepen. acu.

THELESINA, penult. product. Martia. 1. Vxorem nolo Thelesinam ducere, quare. Idem. Mæcha est, sed pueris dat Thelesina, uolo. Idem 5. Esse tibi magnus Thelesina uideris amicus. Idem 6. Et nubis toties iam Thelesina uiro. Idem. Cum coleret pueros pauper Thelesinus amicos. Idem. Viri, & excruciat dominū Thelesina priorem. Idem 12. Quod mihi non credis ueteri Thelesine sodali. Sil. 10. Conuersis in tergā iacit, Thelesinus ad ossa. Idem. Sopierat, dum supremam Thelesinus in auras. pen. fle.

THELETVSA, pen. pro. Mart. 8. Si Thelectusa uenit, promissaque gaudia portat. pen. fle.

THELONVS, penult. prod. Oui. Fast. 6. Exitus accessit uerbis, flumenque Theloni. pen. fle.

THE-

THEMIS, penult.corre. Catul. Huc addant diui quam plurima quæ Themis olim. Claud. Quid Cererem? magnamque Themis, ubi tanta creandi. Luca. 5. Explicuit, cum regna Themis, tripodasque teneret. Ouid. Met. 9. Non est passa Themis, nam iam discordia Thebæ. Ouid. Met. 1. Faticamq; Themis, quæ tunc oracula tonabat. Idè. Dic Themis, quæ generis damnum reparabile nostri, penult. acu.

THEMISTOCLES, pen.cor.aie Calep. pen. pro. l. consona. Mât. Adde Themistocles dum strenua ferueret ignes. antepen. acu.

THESDORVS, pen. pro. Scribitur enim per o magnum. Mant. Diceris eloquio, lingua Theodorus Achiua. Mart. 11. Pierios nati Theodori flamma penates. Luue. Sat. 7. Lautorum pueros artem scindes Theodori. Claud. Accedunt trabes nil iam Theodori relictum. pen. fle. Idè. Quid Theodosiacum referam genus una deorum. antepen. acu.

THEODOSIVS, pen.cor. Clau. Theodosius diuicq; tuis sol ipse quadrigis. Idem. Hac tu, Theodosiū tenui, dum sceptræ colebas. Idè. Theodosius terris en aurea nascitur ætas. Mant. Theodosio trux post dura opprobria dextræ. Idem. Quod tu Theodosius nupit germana secundo. Idem. Theodosium mundi dominiū de lubra uolentem. Hic procelesti maticus est, non corrahitur. aut uide Io. Despau.

THEONINVS, pen. pro. Hor. Epi. 1. Dente Theonino cum circum roditur, ecquid. pen. fle.

THEOPHILA, pen.cor. Mart. 7. Hæc est illa tibi promissa Theophila cant. antepen. acu.

THEOPOMPVVS, pen. pro. Mart. 10. Qui ius sit fieri te Theopompe cotum. pen. acu.

THERAPNAE, pen. prod. Stat. Syl. 5. Nec fratre castu uirides plausere Therapnæ. Idem Theb. 1. Tenareumque cacumen Apollineasq; Therapnas. pe. ac. Oui. Paris. Rure Therapneo nata puella Phrygem. Stat. Syl. 3. Curæ Therapnei laiciuat ora Canopi. pen. fle.

THERMODON, pen. corr. Flac. 4. Proxima Thermoodon hic iam fecat aura memento. Idem 5. Sæuæque Thermoodon

medio sale murmura uoluens. Vergil. Aenid. 11. Quales Treiciz cum flamma Thermoodontis. Ait Seruius. Plenu est Thermoodon. sed per syneresin Thermoodon facit: unde don circumflexum habebit accentum: Græca enim nomina necesse est, ut circumflectantur, quoties sit syneresis exigente metri necessitate; ergo si sit Thermoodon, do habebit acutum, quod si Thermood fecerit, & in finalem transferetur, & mutatur accentus, nam circumflexus sit.

THERMAS, pen. pro. Sil. 14. Littora Thermarum prisca dotata camæna. Martial. 14. Redde pilam sonat æs thermarum laedere pergis.

THERMODONTIACVS, pen.cor. Oui. Met. 12. Thermodontiaca malle cecidisse bipenni. Idem 9. Thermodontiaco celsatus baltheus auro. Stat. Theb. 12. Thermodontiaco lætum remeare triumpho. antepen. acu.

THERSITES, pen. pro. Oui. Met. 13. Thersites etiam per me haud impune proteruus. Iuu. Sat. 8. Malo pater tibi sit Thersites dum modo iu sis. Idem. Quæ te Thersites similem producat Achilles. penult. acuit.

THERSILOCHVS, pen.cor. Ver. Aen. 6. In genuit, Glarumque, Medontaque, Thersilochumque. antepen. acu.

THESAVVS, pen. pro. Mant. Est thesaurus opum causas, ut septe secundas. Auson. Thesaurus in uento qui limina mortis inibat. Verg. Geor. 4. Thesauris relinens, prius haultus sparsus aquarum. Idè Aen. 1. Thesauros, ignorum argenti pondus, & auri. pen. acu.

THESVS, pen. cor. non contractum. Oui. Phædra. Thesides, Thesusque duas rapuere sorores. Idem Ariadne. Quæ legis ex illo Theseu tibi litore mitto. Idem. Exciter, & summa Thesæ uoce uoco. Idem de Pont. 1. Pyriouthou Theseus stygiæ comitauit undas. Idem 3. Occidit & Theseus, & qui comitauit Orestes. Idem Met. 15. Aegea sic Theseus, sic Pelea uicit Achilles. Stat. Syl. 3. Summouet hanc aliter, genuit periuria Theseus. Prop. 2. Theseus infernis superis testatur Achilles. Oui. Met. 15. Dixi: ut quo

ties flenti Theseus heros. Ver. Aen. 6. In felix Theseus, Phlegyaque miserrimus omnes. antepe. acu. non contractum. Vide Tereus. Vide Thermodo. Ver. Geo. 2. Thesidz posuere, atque inter pocula lxti. Mart. 4. Massica Theseis tam bene uina fauis. pen. fleet.

THESIMANVS, pen. cor. Oni. Ibin. Thesimaniq; patri, Calligoneq; uiro. antepe nul. acu.

THESPIADES, pen. cor. Oui. Met. 5. Thespiades certare dex nec uoce, nec arte. Stat. Theb. 2. Vos quoq; Thespiadz, cur inficiatus honora. Idem. Thespiadz totos raperent mihi funditus Argos. Idem 9. Thespiaden, eadem poscenti fata Pannemo. Flac. 1. Thespiaden, iungique latus, lentosq; sequaces. Idem. Thespiaca & clarum Triconia deuolat Argum. antepen. acu.

THESSALIA, pen. cor. Iunc. Sat. 8. Thessaliq; campis Octavius abstulit udo. Idem 6. Hic magicos affert cantus, hic Thessala uendit. Luca. 7. Vsq; ad Thessalias seruisses Roma ruinas. Ouid. Hypsipyle. Nuper ab Hemonijs hospes mihi Thessalus oris. Stat. Syl. 1. Hanc si Thessalicos uidisses Phoebe per agros. Idem. Thessala nec talem uiderunt Palea tempe. Idem Thebai. 6. Anticipasse uiam, nec non & Thessalus Hero. Idem Achil. 1. Thessalis & geminis inculat fata querelis. Luca. 6. Adducit superos alienis Thessalis aris. Flac. 2. Thessala Dardanij tunc primu puppis arenis. antepe. acu. Claud. Thessalonica tuos sensu dolor haret in alto. pen. fleet.

THESTORIDES, pen. cor. Ouid. Meta. 12. Thestorides uinceinus, ait, gaudere Pelasgi. Idem. c non Thestorides, neque enim nescit ne, tacetve. antepe. acu.

THESTYLIS, pen. cor. Mantua. Thestylis hanc nimio pulcem sale fecit amaram. Mart. 8. Thestylon aulus amat, sed nec minus ardet Alexin. Idem. Thestylis, & rubras messibus ulla genas. Vergil. Buc. Thestylis & rapido fellis mellioribus æstus. antepen. acu.

THETA, pen. pro. Perf. Sat. 4. Et potises ni grui uicio præfigere theta. Mart. 7. Est operæ pretium discere theta nonum. pe-

nul. fleet.

THETIS, filia Chironis, uxor Pelei, & Achillis mater, primam eius syllabam per th, scribi aiunt, & utranque breuiari. pen. cor. Stat. Syl. 1. Cum Thetis Aemonijs Chiron accedere terris. Idem 3. Nec spumare Thetis, nec spargere nubi la fluatus. Idem 4. Nox & Erythræis Thetidis signanda lapillis. Stat. Theb. 5. Et iam plana Thetis, montesque, & lictora crescunt. Idem Achil. 1. Cum Thetis Idæos, heu nunquam uana parentum. Idem Nec pete Dardaniam frustra Theti mergere classe. Idem. Iam dudum tacito lustrat Thetis omnia cursu. Idem. Pelion, hic scito risit Thetis anxia uultu. Idem. Blanda Thetis sic ego gradus, sic ora, manusque. Idem. Me Thetis alma dedit, nec pridem tanta manebat. Idem. Te Peleus natos socerum, & Thetis hospita iungent. Idem. Et Thetidis mandata mouent, prodique ueretur. Idem. Neq; det indignos Thetidi captiua nepotes. Idem. Et Therin, & comites, & quos supprefferat ignes. Verg. Aenei. 5. Leua tenent Thetis, & Melyte, Panopæa que uirgo. Oui. Met. 10. Exhibita estque Thetis, confessam amplectitur heros. Idem 11. Nanque senex Thetidi Proteus connubia fugit. Idem. Inppiter æquoreæ Thetidi connubia fugit. Idem. Fleetur Acacidæ Thetis hanc pro coniuge supplex. Flac. 1. Peleos in thalamos uehitur Thetis, æquora delphin. Idem. Et Zephyris, Glaucoque bouem, Thetidique iuuencom. Idem 2. Iam Pausopes, Thetidisque soror, tamque aurea læua. Martial. 1. Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit. Tethys, Thetyos, filia Cæli, & Vestæ, uxor Neptuni: utranque syllabam produci aiunt, sed rectius indifferenter primam ait Antonius Nebris. Luca. 1. Thetyos unda uagæ lunariibus æstuet horis. Ouid. Fast. 5. Thetyos & extremo sæpe recepta loco. Idem. Duxerat Oceanus quondam Titanida Thetin. Idem Met. 10. Oceanus Thetin. In nonem rector olympi. Idem 11. Decidit in pontum Tethys miserata cadentem. Flac. 2. Quam Tethin longinqua dies, Glaucoque reposita. Idem 5. Et iuga uix Tethys

Tethys spaciumque recolligit ætæ. Stat.
Theb. 3. Fertque refertque fretum, sequi
torque reciproca Tethys. Ver. Buc. Quæ
tentare Tethyn ratibus quæ cingere mu-
ris. Mart. 5. Cæsar & hinc Triniam pro-
spicit, inde Tethyn. Hanc uerborum dif-
ferentiam, ait Lucidarius poeticus, quæ
doque poetæ confundunt. Verg. Georg.
1. Teque sibi genium Tethys emat om-
nibus undis. pen. fleet.

THEUMESIUS, pen. eor. Stat. Theb. 2. Non
alias tacita iuuenis Theumesiæ itas. Idem.
Leus habet, iamque arua gradu
Theumesiæ, & arces. Idem. Dum clamat,
subit ore cauo. Theumesiæ coruus. Idem
4. Hyberna sub nocte culis, Theumesiæ
implet. Idem 9. Non secus æquoreo ia-
stat Theumesiæ amnis. Idem. Illum &
Sidonix iuga pet Theumesiæ nymphæ.
antepe. acu.

THEUTONICUS, pen. cor. Mart. 14. Cau-
stica Theutonicæ accendit spuma capil-
los, Mantu. Limine Theutonicæ gentis
super inuia saxa. antepe. acu.

THYAS, pen. pro. Stat. Theb. 5. Euolat in-
sano ueluti Theumesiæ Thyas. Catul.
Thyadas effusus ouantes crinibus egit.
Qui. Fast. 6. Thyades insulus per sua col-
la comis. Stat. Theb. 6. Thyas Achionio
genitrix famulata Lyxo. Vergil. Aen. 4.
Thyas, ubi audito stimulant Tricærica
Baccho. Ait Seruius. Nam sicut a Bac-
cho Bacchæ, sic & a Thyneo Thyades.
pen. fleet.

THYASUS, pen. cor. Stat. Achil. 1. Te pre-
cor, hic thyasos tantum nihil utile bel-
lis. Flac. 1. Durat aprica dies, thyasique,
thorique uirorum. Verg. Aen. 7. Insul-
tant thyasus, neque enim leue nomen a-
mat. Idem Buc. Instituit Daphnis Thy-
as inducere Baccho. antepe. acu.

THYESTES, pen. pro. Iuue. Sat. 8. Ante pe-
des domiti longum, tu pone Thyeste.
Mart. 1. Tereos, aut cœnam cinde Thy-
este tuam. pen. acu. Ouid. Met. 15. Neve
Thyestes cumulemus uiscera mensis.
Ait Serui. Aen. 1. ibi, Nec tam auersus
equos Thyria sol iungit ab urbe. Atreus,
& Thyestem germanos, cum dissensio-
ne sibi nocere non possent, in simulatam
gratiam rediisse, qua occasione Thyestes

cum fratris uxore concubuit, Atreus ue-
rò ei filium epulandum apposuit, quæ
sol abominatus, ne pollueretur, aufugit.
sed ueritas hæc est, Atreum a pud Myce-
nas primum solis eclipsum inuenisse, cui
inuidens frater, ex urbe discessit tempe-
re, quo sæpius probata sunt dicta. penul.
acuit.

THYMELÆ, pen. cor. Mart. 1. Quæ Thyme-
lem spectas, derisoremque Latinum.
Iuue. Sat. 1. Charus & a trepidum Thynte
le summissa Latino. Idem 6. Attendit
Thymelæ, Thymelæ tunc rustica discit.
antepe. acuit.

THYMUM, pen. cor. Ver. Buc. Dumque thy-
mo pascuntur apes, dum rore cycadæ. Idem
Geor. 4. Ipse thymum, pinosque fe-
rens de montibus altis. Ouid. de Pont.
2. Altaque quàm multis florebat hybla
thymis. Idem Fast. 4. Pars thyma, pars
rorem, pars mehloton amant. Man. Ro-
re thymo Siculæ nanes melilotus ad a-
ram. Luca. 9. Desidia thymum tum si-
nus increpat aris. pen. acu.

THYMOTAS, pen. pro. Ver. Aeg. 2. Et mo-
lem mirantur equi, primusque Thymoe-
tes. Ait Seruius Aen. 10. ibi, Alma Vê-
nus, fidem Aeneas affatur Achaten. On-
nia nomina, quæ in res exennt, uocari-
um in a mittunt, ut Achates, Achatez
Thymotes, Thymota. pen. acu.

THYRSAGETA, pen. cor. Flac. 6. Cùm uia-
ga Thyrsagetas gelida liquisse foret.
antepe. acu.

THOAS, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Regna
Thoas habuit Mæotide clams in ore.
Stat. Theb. 5. Hoc memorasse sat est, cla-
ro generata Thoante. Idem 6. Hippoda-
mus, uariūque Thoas rogat ire Podar-
cem. Idem. Ad metum superare Thoas,
nec prætulit ullam. Idem 6. Funalemque
Thoan, rapidum Danaeus augur. pen.
acu. Sil. 14. Mille Thoanæ sedes fassel
lina diuæ.

THOLUS, pen. cor. Ouid. Fast. 6. Angulus a
pluuio uendicat hymbre tholus. Flac. 1.
Redde tholo, ac tantis temet dignare pe-
riclis. Idem. Non leuiore tholum ma-
nus, hæc compefecit auro. Stat. Syl. 1. Ex
uias Diana tholo captiuæque tela. Idem
Herba tholo quocunq; tibi Troiana re-
condit.

condit. Mart. 2. Et me Cæsareum pro-
spicis ecce tholum. Ver. Aen. 9. Suspende tholo, aut sacra ad fastigia fixi. penul. acu.

THOMAS, prima est indifferens. Mant. Sit ratio forsan melior Thomas, nanque uocatur. Idem. Quid nomen Thoma significet, monstrare volentes. Idem. Huc, ait, ostenditq; Thomam, cum sorte per urbes. Idem. Omne Thomas, regiq; domum construxit olympo. Idem. Altera lux tua diue Thoma clarissima gentis. Idem. Annua festa Thomæ uigesima prima Decēbris. Idem. Ante dies ex fratre nepos pulcherrima Thomas. Clau. Sic tua pro clypeo defendat pectora Thomas. penult. acuit.

THORAX, pen. prod. Stat. Theb. 7. Dat locis, sequitur neglectus Agyllea thorax. Ver. Aen. 12. Imam inter galeā, summi thoracis, & oras. Idem. Telaq; trunca uiri, & bis sex thoraca petutum. Idem 10. Mæonīs, & thoraca simul cum pectore rumpit. Mant. Has ob res thoraca gerit, ferroq; nitenti. Stat. Syl. 4. Quiq; graue tardi subeant thoraca lacerti. Iuu. Sat. 5. Gaudebit nido uiride thoraca iubebit. Mant. Cyclades appellant totidem thoraces athenis. Flac. 6. Contra autem geminis fidens thoracibus istum. penult. acuit.

THRACES, ces. Thraca, & Thracia. pen. cor. Oui. Phil. At miseram Thracē, qui regar, alter erit. Idem. At mea despectu fugiunt cōnubia Thraces. Clau. Tinithra ces erant, quæ nūc Bythinia fertur. Stat. Theb. 6. Ante Chromis, sed Thraces equi ut uidere iacentem. Mant. Arua Cephalæum premerent tūi Thracibus illa. pen. acu. Oui. Penel. Thracia nocturno tangere castra dolo. Ver. Buc. Nō me carminibus uincet, nec Thracius Orpheus. Idem 5. Progenies auctura Italos. Quem Thracius albis. Idem. Cratera impressum si quis quem Thracius olim. ante pen. acu.

THREICIVS, pen. cor. Ouid. Phil. Threicius portus, hospitiumque dedi. Idem. Bion. Threiciam digitis increpuisse lyrā. Idem. Met. 6. Threicius Tereus hæc auxiliariis armis. Verg. Aen. 3. Threicio

regi cum iam diffunderet armis. Idem 11. Quales Threiciæ cum flumina Thermo doontis. Idem 6. Nec non Threicius lōga cum ueste sacerdos. Solutio est Ionice lingux pro Thracia, sicut Threissa pro Thracia, & est solutio per ei, diphthongon. Vergil. Aeneid. 1. Spartanz, uel qualis equos Theissa fatigat. antepenul. acu.

THRACHINIVS, pen. cor. Ouid. Met. 11. Pendet & ipse metum trepidi Thrachini oris. antepen. acu.

THRASIMENVS, pen. pro. Sil. 5. Nam forma tentare deis Thrasimene ualeres. Idem 6. Sicut sanguinea Thrasimeni cinxerat unda. penul. flect.

THULE, pen. pro. Stat. Syl. 3. Vel super Hesperis uada elegancia Thules. Vergil. Georg. 1. Numina sola colant tibi seruiat ultima Thule. Ait Seruius. Est autem insula in Oceano ultima, in qua cum sol in cancro est, perpetui dies sine noctibus esse dicuntur. penultima acuit.

THURINVS, penul. pro. Hor. Ser. 1. Summus ego, & prope me uiscus Thurinus & infra. Ouid. Met. 15. Thurinosque finus, Themisemque, & Iapydis arua. penul. fle.

THVS, prod. Stat. Syl. 1. Lætus huic dono uideas dare thura nepotes. Ouid. Met. 1. Thura ferisne paret populusandas trade re terras. Idem de Trist. 1. Cæsare thura pijs, Cæsaribusque dedi. Idem de Pont. 1. Thuraq; Cæsaribus cum coniuge Cæsare digna. Idem Met. 14. Templa tibi ista tuam, tribuam tibi thuris honoris. Stat. Theb. 1. Coniugis ara tuæ cumulo cui thuris eoi. flect. Vide Tellus. Mant. Thuriferas Arabes Syriæ biparentibus alis. Verg. Georg. 1. Totaque thuriferis Pandraia pinguis arenis. Oui. Phil. Sum prece thuricremis deuenera focis. Idem Fast. 4. Nam modo thurilegos Arabes modo despicit Indos, antepenultima acuit.

THVSCVLVS, pen. cor. Sil. 6. Quod peperit decus Circeæ Thuscula dorso. Martial. 9. Seu tribuit tellus Thuscula flore tuo. antepen. acu.

TIARA, pen. pro. Verg. Aen. 7. Moredaret

ret populis, sceptrumque, sacerque tiaras.
Pileum Phrygiū dicit, ait Seruius. Et
sciendum hic tiara per usurpationem
dictum: nam hæc tiara dicitur, melius
ergo. Iuu. Sat. 6. Plebeia, & Phrygia ue-
litur bacca tiara. Oui. met. 11. Tempora
purpureis tenta uelate tiaris. penultima
flectit.

TYBRIS, penul. cor. Et per synopen Ty-
bris, huius Tybris, uel Tybtidis in com-
muni sermone Tyberis, in poemate Ty-
bris. Calep. Iuuen. Sat. 3. Ism pridem in
Tyberim Syrus defluxit Orontes. Oui.
Fast. 4. Teque future pater Tybti poten-
tis aquæ. Luca. 2. Dexteriora petens mō-
ris decliua Tybrim. Stat. Syl. 2. Seu Lu-
canus ager, seu Tybridis impetus altus.
Vergil. Aeneid. 3. Si quando Tybrin, ui-
cinaque Tybridis arua. Ait Seruius. flu-
uium, pro quo regem ipsum posuit Ty-
brin, qui in hunc cecidit fluiuium, & ei
nomen dedit: nam ante Albulā diceba-
tur. alij nolunt Tybrin cecidisse, sed Ty-
berinum regem Albanorum, a quo Ty-
bris dictus est: ut autem tybris dicatur,
hæc est ratio: quodam tempore Syracu-
sani uictores ceperunt Syraculis A-
theniensium ingentem hostium multi-
tudinem, & eam ex his montibus fece-
runt addere minime ciuitati: tunc
auctis mutis, etiam fossa intrinsecus fa-
cta est; quæ flumine admissio repleta mu-
nitionem redderet ciuitatem. hanc igitur
fossam per hostium penam, & iniu-
riam factam Tybridin uocarunt: po-
stea profecti Siculi ad Italiam, eam re-
tulerunt partem, ubi nunc Roma est, &
Albulam fluiuium ad imaginem fossæ
Syracusanæ Tybrin uocarunt. & in 8.
ibi. Tuque de tybri, tu de genitor cum flu-
mine lanko. Ait Seruius. Tyberim uo-
cunt alij a rege Aborigenum dictum uo-
cunt, qui iuxta dimicans interempus
est: alij ab eo rege, quem Glaucus Mi-
nois filius in Italia interemit: alij, in-
ter quos est Liuius, ab Albano rege, qui
in eum cecidit. Ait Calepinus, hic flu-
uius appellatur tybris, & tyberis per
iota, unde apud Latinos per i nostrum
scribi uidetur, cum omnibus, quæ inde
deriuantur, ut Tiberias, Tiberus, Tibe-

rinus, quæ similiter a Stephano, cæte-
risque Græcis per iota scribuntur. Et si
Calepinus hæc præcipit, ipse tamen per
y scribas: usus enim sic apparet, ueluti
notat Ioannes Despaut. ac Ioannes Tor-
telius. Tyberis antepe. acu.

TYBERINVS, penult. product. Verg. Geor-
gic. 4. Vnde pater Tyberinus, & unde
Aniena fluens. Idem Aeneid. 12. Spes
Italas tealent nostro Tybetina fluen-
ta. Idem 7. Prospicit hunc inter fluuiū
Tyberinus amœno. Idem 8. Huic deus
ipse loci fluuii Tyberinus amœno. Mar-
tial. 1. Pulchra quidem, uerum trans ty-
berina domus. Ouid. Fast. 4. Hostia con-
tigerat qua se Tyberinus in altum. Idem
Metamorph. 14. Sed Capys ante fuit re-
gnum Tyberinus ab illis. Sil. 14. Parte
alia præfles puppem Tyberinus agebat.
penul. flect. Oui. Fast. 2. Dixerat annue-
rant nymphæ Tyberinides omnes. ante
pen. acu.

TYBERIVS, penult. corre. Horat. Sermo.
1. Te Tyberi numerare cauis abscon-
dere trilleni. ante penultima acuit. Stat.
Syl. 3. Arcanis hæzere datum Tibereia
primū.

TIBIA, penult. corre. Vergilius Buc. Inci-
pe Menalios mecum mea tibia uersus.
Idem Aeneid. 9. Dindyma, ubi assuetis
biforem dat tibia cantum. Ouid. Meta-
morph. 11. Clamor, & inflato Bercyn-
thia tibia cornu. Stat. Thebaid. 6. Tibia
cui teneros suctum producere manes.
Clau. Tibia sordatam cum reddidit um-
bra Mineruam. Verg. Opusc. Sunt cup-
pæ, calices, cyathi, rosa, tibia, chordæ. an-
tepen. acu.

TIBI, penult. corre. Vergilius Buc. Et ti-
bi magna satis, quamuis lapis omnia
nidus. Idem. Mopse nouas incide fa-
ces, tibi ducitur uxor. Idem. Sparge ma-
rite nuces, tibi deserit Helperus Obe-
ram. Idem Georg. 1. Cuncta tibi Cere-
rem pubes agrestis adoret. Idem 2. Mu-
neribus, tibi pampineo grauibz autumn-
no. Idem. Magna uirum, tibi res anti-
quæ laudis, & artis. Idem Aeneid. 3. Ec-
ce tibi Ausoniz tellus, hanc accipe ue-
lis. Idem 5. Aequiemus pugnas Erycis
tibi terga renitto. ait Seruius. Tibi pro

te, posuit finalis in his tibi, mihi, sibi, communes sunt. pen. acu.

TIBICEN, penult. corne. Iuven. Sat. 1. Clamatur nullo, gemit hic tibicina cornu. Idem 3. Nos urbem colimus tenui tibicina fultam. Horat. de Arte. Tibijce, traxitque uagus, per pulpita uestem. Idem Episto. 2. Nunc tibijcinibus, nunc est gausa tragædis. Ouid. Fast. 6. Temporibus ueterunt tibijcinis usus auorum. Idem. Admisceatque alios, & ut hunc tibicina cætum. Martial. 14. Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis. De quo ait Ioannes Despaure. Cur autem magis producatur tibicen, quam tubicen, hæc est ratio, quia tubicen sit a tuba, ubi a uertitur in i, seruata quantitate. At tibicen sit a tibia, ideo tibijcen dicendum fuerat, iam uertunt duas breues in unam longam. antepen. acu. Vide Tubicen.

TIBULLVS, penult. product. Martial. 8. Fama est arguti Nemesiis formosa Tibulli. Idem 14. Vssit amorem Nemesiis lasciuia Tibullum. Quid de Tristi. 4. Vergilium uidi tantum, ne auara Tibullo. Hic iacer immitti consumpeus morte Tibullus. Stat. Syl. 1. Naso Tomis, diuesque foco lucente Tibullus. penulti. acuit.

TYBUR, penult. product. Stat. Syl. 1. Cernere sacundi Tybur glaciale Vopisci. Ouid. Fast. 6. Exilium quodam tempore Tybur erat. Idem 4. Et iam Thelegoni, iam inænia Tyburis udi. Idem de Pont. 1. Exulibus tellus ultima Tybur erat. Martial. 1. Iter ad Herculei gelidas qua Tyburis arce, penult. fle. Verg. Aeneid. 7. Tum gemini fratres Tyburtia mœnia linquunt. Idem. Fratris Tyburtij dictam cognomine gentem. antepenul. acu.

TYBURTINVS, penult. product. Martial. 1. Nunc Tyburtinis cedit frigorisbus. Idem. Cum Tyburtinas damnet curatius auras. Idem. Sed Tyburtinæ sum prætinus accola pyræ. Idem 7. Qui Tyburtinas pascere possit oues. Idem. Sic Tyburtinæ crescat tibi sylua Dianæ. Idem 8. Et Tyburtino monte quod albet ebur. pen. fle.

TICIDA, penultima corre. Ouidius de Tristib. 1. Quid referant Ticidez, quid memmi carmen apud quos. antepenult. acuit.

TICINVS, penultima product. Sil. 4. Cztrulcas Ticinus aquas, & stagna uado. Claud. Colla leuant, pulcher Ticininus, & ardua uisu. Sil. 1. Dum Romanæ Ticinæ cadauera ripæ. Idem 5. Ticini frater ripis, iacet ac mens alta. Idem 6. Ticini rapidam in Rutulos conforserat hastam. Idem 12. Quæque grauem ad Trebiam, quæque ad Ticina fluena, penult. fle. Manr. Venit ut in uulgius fama hæc Ticinia plæbes. antepen. acu.

TYDEVS, penult. cor. Non contractum. Stat. Thebaid. 9. Tydeus ipse rapit, post & confecta nitorum. Idem. Scridebit uros Tydeus inhumatus ad ignes. Ouidius de Pont. Venit ad Adastrum Tydeus calidone fugatur. Vergil. Aenei. 6. Hic, illi occurrit Tydeus, hic inclytus armis. Idem 11. Nunc & Tydeides, & Larissus Achilles. antepen. acu. non contractum.

TYDIDES, Diomedes Tidei filius, penult. product. Stat. Achil. 2. Tydides, quæ nunc ueni ratione paramus. Idem. Tydides, signum hospitij, pretiumque laboris. Ouid. Meta. 13. Scit bene Tydides qui nomine sæpe uocatum. Iune. Sat. 15. Et quo Tydides percussit pondere coxam. Vergilius Aeneid. 1. Tydide, mene Iliacis occumbere campis. Ait Seruius. Tydide nociatius Græcus est: si enim Latine diceret, d Tydida debuit ponere; omnia enim patrohimica, quæ in des exeunt, apud Latinos primæ sunt declinationis. Idem 3. ibi, Coniugio Anchisa Veneris dignata superbo. Vociatius hic non est Latinus, nam breuis esset a, ne d Catilina Græcus est erho, de quo ualde apud eos quæritur, quem ad modum exar ab his nominibus, quæ in es mittunt nominatiuum; nam Tydides, Tydide facit. Horatius. Ne quis humasse uelit Aiacem, Attrida uetas cur? Ouidius Metamorph. 15. Quam modo Tydide Calydonia uulneret hasta. Tale est & Anchisa,

chila. sanè apud Latinos horum nominum causa manifesta est, quæ nominarium ipsum in a, mittunt, & recipiunt Latinam declinationem, ut Atrides, Aridas, Scythes, Scythæ. Vergil. Aeneid. 1. Tydides multa uastabat cede creuentus. Idem 12. Ilum Tydeides alio pro talibus ausis. antepenul. acu.

TIGILLUM, penul. product. Iuue. Sat. 7. Er quæ conducto pendente anabrata tigillo. Tibul. 2. Illi compositis primum docuere tigillis. Hor. Ser. 1. Mœstum, ac sollicitum est cantoris morte Tigelli. penulci. acu. Idem 1. Ille Tigellius hoc, Cæsar, qui cogere posset, antepenul. acuit. Iuuen. Sat. 1. Pone tigillinum tedas lubebis in illa. pen. s. c. d.

TIGRIS, pen. prod. Ouid. Phyl. Inque capistratis tigris alta sedet. Mart. 8. Contectus gemina tigride Bacchus erat. Vergil. Aeneid. 10. Massicus ærata princeps secat æquora tigris. Ait Seruius. Tigris autem secundum regulam dixit: nam Græca nomina, quæ genicium singularem in dis mittunt, in eo tantum, & indatiuo crescunt: in accusatiuo, & in ablatiui paria sunt nominatiui, ut tigris, tigridis, tigridi, tigrim, tigris, tigris. Ihs, Ihsidis, Ihs, Ihs. Ihs. si aliter innenerimus, abusiue dictum est, ut Luca. quinto. Ociore, & cœli flammis, & tigride foeta. penulci. acu.

TILIA, penultima cor. Vergil. Georg. 2. Nec tiliæ leues aut torno rasilæ buxum. Idem quarto. Mella fauis illi tiliæ, atque uberrima pinus. Idem primo. Cædunt, & tilia ante iugo leuis, atque sagus. antepenultima acuit.

TIMAGENES, pro. pro. Hor. Epist. 1. Rapiat Hyarbita Timagenis æmula lingua. pen. acu.

TIMAVVS, penultima product. Claud. Minus inque nouem confurgens ora Timau. Mart. primo. Et tu Ledæo felix Aquileia Timau. Vergil. Buc. Tu mihi seu magni superas iam saxa Timau. Idem Georg. 3. Castella in tumulis, & Iaspidis arua Timau. Idem Aeneid. primo. Regna Liburnorum, & fontem superare Timau. Ait Seruius: amant

poetæ rem unius sermonis circumlocutionibus dicere, ut pro Troia dicant, urbem Troianam, pro Burthrotio, arce Burthroti. sic & modo pro Timauo, ait fontem Timau. & paulopost, urbem Patavii, pro Patavium. urbs etiam Roma dicitur, urbs Panhormus, comedia eunuchus, tragoedia Thyestes, ludii floralia, arbor pirus. Hæc Quinti. Inst. primo capit. decim. Ibi, quædam tamen & faciem solocismi habent, & dici uitiosa non possunt, in quibus appositio est; aliter Aeneid. sexto. Per Graium populos, medizque per Elidis urbem, Elis Arcadiæ est ciuitas. & hoc Poeticè: apud oratores uerò aliter. Cicero contra Rull. Capua urbs amplissima. Idem Acad. Et Roma urbs amplissima. Idem pro Font. urbs Massilia. Valerius Maximus. urbs Romæ, exterarumque gentium. penultima s. c. d. Vide Burthrotium.

TIMBRÆVS, penul. product. Verg. Geo. quarto. Si modo quem perhibes, pater est Tymbreus Apollo. Idem Aeneid. 3. Da propriam Tymbreæ domum, da mœnia fessis. Ait Seruius, Tymbreus Apollo dicitur a loco Troiæ uicino pleno tynbra, in quo eius & natus est, & templum, ubi à Paride Achilles occisus est: unde & fingitur manu Apollinis vulneratus ergo Tymbreus, & Delius, nam nomina a locis frequenter nomen accipiunt. Sanè quia Græcè *τυμβρα* facit, in deriuatione u, in diphthongum mutat, ut *αυτις* Ethæus. *σιπυρ* Direxus. Tymbreus penulti. s. c. d. diphthongus enim longa est natura, ut Constantinus La scæres ait.

TIMEO, penulti. cor. Ouid. Phyl. Interdum timui, nedum uada tendis ad Hebri. Idem Penelop. Quando ego non timui grauiora. pericula ueris. Idem Metamorpho. primo. Aere ligabantur, nec supplex turba timebat. Idem. Sed timuit, ne forte facer, rut ab ignibus ether. Vergil. Georg. 1. Impiaque æternam timuerunt secula notent. Ouid. Penelop. Scirent ubi putantes,

gneres, & tantum bella timerem. Idem. Quid timeam, ignoro timeo tamē omnia demens. Stat. Syl. 2. Extimui, tu ne il la hilaris, comisque uideris. Idem. 3. In uidiam timuere tuam, post ista propinquum. Cicero pro Syl. A quo quidē genere iudices ego nunquam timuit. Idē Att. Timeo de consiliata. Idem. De rep. ualde timeo. Idem Epist. 5. Nihil magis quam perdidiam, timeamus, antepenult. acuit.

TIMATES, penult. pro. Vergil. Aeneid. 10. Iulius Imbrasides Hicetaoniusque Timates. Idem 2. Et molem mirantur equi, primusque Timates. penultima acuit.

TIMIDVS, penult. cor. Ouid. Briss. Sed me, qui timidam prenderet hostis erat. Idē Met. 8. Conspiciunt, Baucisque preces, timidusque Philemon. Hor. de Art. Vel quod res omnes timide, gelidęque mini strar. Stat. Syl. 3. Increpas, ecce meum timido iam frigore pectus. antepenult. acuit.

TIMOR, penult. cor. Ouid. Hips. Adde preces castas, immisitque uota timori. Idē Quæritur, alternant, spesque, timorq; fidem. Stat. Syl. 4. Iam pridem, retrahique timor, stabunt ne sub illa. Pers. Sat. 3. Alges cum excussit membris timor albus aristas. Ouid. Penel. Res est solici ti plena timoris amor. Idem Met. 2. Nūc animus miseranda foret, quo sola timorem. Idem 2. Fit timor & puida trepidat formidine pectus. penult. acuit.

TIMPANVM, pen. cor. Stat. Theb. 4. Aera que tympanaque, & bisforem reticere tumultum. Ouid. Phedra. Quæque sub Ideo tympana colle mouet. Idem Fast. 4. Ibunt semineces, & inania tympana tudent. Mant. Instrumenta, tubas, & tympana, quod rupe dumque. Vergil. Geo. 2. Hinc radijs triuere rotis, hinc tympana plaustri. Claud. Postquam uisa ceres iugitum tympana frenant, antepenult. acuit.

TINDARIS, pen. cor. Ouid. Oenone. Tyndaris infestis fugitiua repascitur armis. Idem Met. 15. Tyndaris & secum cur sit bis rupta, requirit. Idem de Pont. 2. Quantum, in atridis, Tyndaridisque

fuit. Idem de Trist. 1. Vos quoque Tyndaridæ, quos hæc colit insula fratres. Hor. Ser. 1. Diuise medium fortissima Tyndaridarum. Vergil. Aeneid. 2. Tyndarida aspicio dant clara incendia lucem. Stat. Achil. 2. Tyndaris, in cæssa nimiam laudata rapina. Sil. 14. Tyndaris attollens sese aduicit altus equorum. Idem Met. 15. Tunc & Tyndarij Latias fortuna Tarcenti. Oui. Met. 6. Tyndariden incendit amor, simul obuius hostis. Idem. Tyndariden petit, & superos sit uoce precatur. antepenult. acuit.

TINEREA, pen. cor. Ouid. de Pont. 2. Conditus, ne timeas carpitur ore liber. Vergil. Geo. 4. Aut dirum tinea genas, aut in uisa Mineræ. Claud. Excedere caput tinea deserta petebant. Auson. Malo inquis tinea sapientia erinose libelle. Ouid. Met. 15. Agrestes tinea, res obseruata colons. antepenult. acuit.

TINNITVS, pen. prod. Ouid. Fast. 4. Ardua iam dudum resonat tinnitibus idē. Idem Met. 4. Ense ferit, sonat tinnitibus ensis acutus. Vergil. Aeneid. 9. Tinnit u galea, & saxi solida æra fatiscunt. Idem Geo. 4. Tinnitusque acie, & matris quate cymbala circū. Ait Seruius, matris Cymbale, quæ in eius tutela sunt, ideo, quod similia sunt hemicyclis cæli, quibus cingitur terra, quæ est mater deorum, quis enim nouit, cur æris sono redeat apes in aluearia: paulo post respondet ibi, Crepitantique æra secutæ, Dictæ cæli regē pauere sub antro. quia apes pauerant melle louem, pro qua mercede, ait Poeta, quia loue aluerunt, quæ Ops Saturni uxor Curetibus & Idæis Daryiis custodiendum dedit in monte Crete Dictæ: ne enim Saturnus cōsumeret, ut filios omnes solebat, itaque, quia apes æris sonum secutæ, louem aluisse melle dicuntur, quæ pro re mercedis postea Iuppiter præstitit, ut haberent liberos sine ullo concubitu. pen. flex.

TINTILIA, pen. cor. Oui. de Trist. 3. Non uolucris ferro Tintile uirus inest. antepenult. acuit.

TINTINNA BVLVM, penult. cor. Iuuen. Sat. 6. Ter pariter pelues, & tintinnabula

bulz dicas. antepen. acu.

T I N N I A C V S, penult. cor. Oui. de Trist. 1. Tinniacosque sinus, & ab his per Apollinis urbem. antepen. acu.

T I N N V L V S, pen. cor. Mant. Valeat, & ad numerum tibi tinnula uerberet æra, antepenult. acu.

T I P H Y S, pen. prod. Ouid. Hypsiph. Quid tibi cum parria nauica Tiphymea. Idem de Art. 1. Tiphys in Aemonia puppe magister erat. Flac. 8. Cyaneasque uocat, me minique de Tiphu tuorum. Idem 5. Sonitibus impulsus furis, ubi Tiphys? ubi Idmon. Idem Haud aliter socij supremo in tempore Tiphyn. Idem 3. Ipse diem longe, solisque cubilia Tiphyn. Idem 1. Tiphys agit, tacitique sedent ad iussa ministri. penult. silect.

T I P H O N, pen. product. Luca. 4. Nec tam iusta fuit terrarum gloria Typhon. Idem 7. Et trabibus mistis audios Typhonas aquarum. Ouid. Fast. 2. Terribilem quondam fugiens Typhona Dione. penult. acu. Luca. 6. Antraque lecheri rabiem Typhonis anhelant. pen. acu. per o, longum scribi.

T Y P H O E V S, pen. prod. Hor. Carm. 3. Ode 4. Sed quid Typhoeus, & ualidus minas, eus quidæ celsura est. ubi ait Antonius Mancinellus, Typhoeus trium syllabarum cum eu diphthongo in fine, & non cum oe diuisa, uel coniuncta, quæ nomina tertiz declinationis contractorum apud Græcos in eus, diphthongum finita. Poetæ Latini nunc per sineresin, nunc per diuresin proferunt dialentibus Græcis utentes, ut Orpheus, similiaque. per syneresin. Mart. 11. Ad marem fugiet Pentheus ad Menadas Orpheus. Verg. Buc. Cerrent & cyenis ululz, sic Tityrus Orpheus. Ouid. Met. 11. Te mæstæ volucres Orpheu, te turba ferarum, sic Typhoeus, & per omega & eus diphth. ut Aloeus. Luca. 5. Conditus in arimes æterna mole Typhoeus. Oui. Met. 5. Et hæc, si mæstæ seruo uomit ore Typhoeus. Sil. 14. Tu Catinz nlium ardenti uicina Typhoco. Verg. Aeneid. 7. In arime Iouis imperijs imposita Typhoeo. Idem Geo. 1. Coeumque Iapetumque creat, æuumque Typhoea. contrahitur non

diphthongas. Oui. Met. 3. Nec quoniam rimam deierat igne Typhoea. quod etiam Poetæ per diuresin proferunt. Ouid. Met. 5. Emisumque ima de sede Typhoea terræ. Idem. Huc quoque terrige nã uenisse Typhoea narrat. Idem. Aethelias ausum sperare Typhoea sedes. Ouid. Fast. 1. Quas quoties præstat spirare Typhoea credas. Ait Cale. Quæ uero deriuatiuū est diuisa diphthongo pronuntiat. Vergil. Aeneid. 1. Nate patris summis, qui tela Typhoea teminis, ubi Seruius. Multi Typhoia legunt, ut Cerealia, & Cerealia, Typhoea autem dixit, non quibus Typhoeus usus est, sed quibus Iuppiter in Typhoeum, a spolijs uirtute, & uictoria, epitheton posuit, ut Scipio Africanus, & Metellus Creticus. penult. acu.

T I P V L A, penult. cor. Mantua. Remeat & tipulæ similis superatibulat umbra. Idem. Annueret, tipulæ in montem torrens calcas. antepen. acu.

T I R I A N T H I N A, pen. cor. Mart. 1. Urbica longonitus tiriantina bardocucullus. antepen. acu.

T Y R A N N V S, pen. prod. Ouid. de Pont. 4. Cum uariis, Hraoliusque darent sera dicta tyranni. Idem de Trist. 3. Quique bonem Sigulo fertur donasse tyranno. Idem Metamorph. 1. Arcados hinc sedes, & inhospita tecta tyrannis. Sil. 14. Atque ubi cuncta niro, exdesque exposta tyrannis. Claud. Tertius occubit nati uirtute tyrannus. Vergil. Aeneid. 10. Talibus, & dictis in contradicta tyrannanni. Idem 4. Te propter libycæ gentes, Numadumque tyranni. Ait Seruius. Nil intererat apud maiores inter regem, & tyrannum, ut Aeneid. 7. Pars mihi pacis erit dextram terigisse tyranni. Ait Seruius, Græce dixit, id est regis nam apud eos, tyranni, & regis nulla discretio esset, licet apud nos incubator imperij tyrannus dicatur. Sane apud Græcos hic, & hæc tyrannus declinatur, penult. acu.

T I R E S I A S, pen. cor. Oui. met. 1. Non facta Tiresia uenruri præcia Mantro. Idem 3. Quæ ree Tiresia Venus huic erat utraque nota. Iuu. Sat. 13. Nec sursum, nec

nec Tiresiam quemque esse deorum. *Hor.* *Serm.* 1. Hoc quoque Tiresia præter narrata petenti. *Stat. Theb.* 4. Tiresia qui mos incerta paucitibus æger. *Idem.* Tiresias illi namque plurimus ardor anhelat. *Idem.* 8. Tiresiam laudare suum, nunc saga renoluunt. *antepe. acu.*

TIRYNTHIUS, pen. cor. *Ver. Aen.* 8. Gerione extincto Titynthius attingit arua. *Idem.* 8. Ecce furēs animis aderat Titynthius omnemq; *Oui. Met.* 9. Risit, & illudens nostras Titynthius artes. *Idem.* 7. Est uia declinans per quem Titynthius heros. *Mantu.* Tradiderit nostri nobis Titynthius olim. *Mart.* 9. Incutubat Hylam posito Titynthius arcu. *Oui. Fast.* 1. Mane erat excussus somno Titynthius heros. *Idem.* 2. Forte comes dominæ iuuenis Titynthius ibat. *antepe. acu.*

TYRIA, pen. cor. ē Tyro nibe. *Ver. Aen.* 1. Urbs antiqua fuit, Tyrii tenere coloni. *Idem.* Vitales carpis, Tyriam qui ad ueneris urbem. *Idem.* 4. Dardanidumq; ducē Tyria Carthagine, qui nunc quod eriam pro purpureo ponitur. *Ouid.* de *Atte.* 1. Siue erit in Tyrijs, Tyrios laudabis amicus. *Idem.* de *Trist.* 2. Contruht in Tyrios arma, uirumque toros. *Luca.* 9. Strata micant Tyrio quorum pars maxima lentum. *Verg. Georg.* 3. Illi ulsor ego, & Tyrio conspectus in ostro. *Stat. Sil.* Ochalis, & Tyrii moderator liuet aheni. *antepe. acu.* Vide Tyro.

TYRO, pen. pro. *Mart.* 11. Ergo suburbanæ tyronem trade magistræ. *Hor.* 2. *Sermo.* 1. Sub patribus duris tyronum maxime quis non. *Ouid. Fast.* 3. Ergo ubi tyronū celebrare frequentia possit. *penult. sicut.* *Idem.* *Met.* 1. Et Phœnissæ Tyros, quarum nunc insula nulla est. *Verg. Aen.* 4. Carthago, aut antiqua Tyros, flammæque furentes. *pen. cor.* *Luca.* 3. Et Tyros, instabilis, pretiosaque Marice Sidō. *penult. acu.* *Manil.* 1. Nec tyrocinto peccet, circumque feratur. *Calepinus* admonet, prima actio in quacunq; arte tyrociniū dicitur: tyrones uerō artifices. *tyrociniū antepe. acu.*

TYRRENIUS, pen. prod. *Verg. Georg.* 2. Tyrrhenusque fretis immittitur æstus auctoris. *Idem.* *Aeneid.* 1. Gens inimica mihi

Tyrrēniū nūgigat æquor. *Idem.* 8. Et Tyrrhena pedum circūdat uincula plantis. *Idem.* 7. Tyrrhenas, i, sterne acies, tege pace Latinos. *Sil.* 14. Enituit fama miles Tyrrhenus æsulo. *Ouid. Fast.* 4. Hostica Tyrrhenos uota est in uindemia regi. *Luca.* 5. Tyrrhenum Ionio uagus adria pōter. Cuius fabulam narrat *Seruius* ibi, Tyrrhenū nauigat æquor. Tyrrhenum mare dictum est, uel quod Tusciam alluit, idēst Tyrrhenā, uel a Tyrrhenis nautis, qui se in hoc mare præcipitauerunt, namq; hoc habet fabula, dormientem in littore Liberum patrem perorum, nautas abstulisse Tyrrhenos, qui cum esset expectatus in naui, quō dūce retur, interrogauit: responderunt, quō uellet. Liber ait, ad Naxum insulam sibi facerem. Sed cū aliō uela desisteret, iratum numen tygres sibi sacras utibus eorum obiecit, quo terrore se illi insueti dedere præcipientes. *pen. sicut.*

TYRRENIUS, pen. cor. *Iun. Sar.* 1. Noctis ausi nosse tyrannulus ac rudis omni. *antepe. acu.*

TYRUS, pen. cor. *Stat. Syl.* 1. Quasque tyrrus ninescæ, & Sidonia rupes. *antepe. acu.*

TISIPHONE, pen. cor. *Ouid. Phil.* Pronuba Tisiphone thalamis ululauit in illis. *Idem.* *Met.* 4. Tisiphone canos, ut erat, turbata capillos. *Tibul.* Tisiphonemq; impexa feres pro crinibus angues. *Vergil.* *Opus.* Deuia Tisiphone serpentibus undique compra. *Idem.* *Aen.* 10. Pallida Tisiphone media inter milia sœuit. *Idem.* 6. Tisiphone quatit insultans, toruoscq; sinistra. *Stat. Theb.* 7. Tisiphone castis fratrem huic ingerit illi. *Flac.* 2. Tisiphone, sœuasque dapes, & pocula libat. *Idem.* 3. Tisiphonem, grauiorque loco iam luce propinqua, antepe. acu.

TITAN, pen. produ. *Sil.* 6. Iam Tartesiaco quos solnerat æquore Titan. *Idem.* 14. Ille nouus pluuias Titan ut procederet ortu. *Ouid. Herm.* Cū iam anen altus equis Titan radiatibus instat. *Idem.* *Fast.* 2. Proximus hesperias Titan abiturus in undas. *Idem.* 1. Respiciet Titan æstas ubi tertius Idus. *Luca.* 1. Vnde uenit Titan, & nox ubi sydera dextra. *Idem.* *Aet.* &

& longi uoluent Ticana labores. Scar. Theb. 1. Titanis, latè mundo subiecta fi-
lenti. Idem. Infundat Titan agiles ani-
mantibus ortus. Idem 8. Titanas, mise-
rumque patrem, quid me otia mœsta.
penulti.acuit. Oui. Metamorph. 1. Con-
iugis augurio quanquam Ticania mu-
ra est. Vergil. Aeneid. 6. Hic genus anti-
quum terræ Ticiania pubes. Ait Seruius.
Vnde & Titanes dicti sunt a tifeos, idest
ab ultione. Idem asserit ibi Aeneid. 10.
Nocturno Phœbe medium pulsabat
olympum. Titan soldicitur, Titanis lu-
na. antepen.acu.

TITARES vs, penul. product. Luca. 6. De-
scendit Titaresus aquas, lapsusque super
næ. pen. flect.

TITHON vs, penulti. product. Oui. Fast. 4.
Et matutinum raptus Tichonus in or-
tus. Sil. 1. Pellebat somnos Tichoni ro-
scida coniux. Vergil. Opusc. Pascitur au-
roræ Tichonus nectare cœiux. Idè Geo.
1. Tithoni crocèu linquens aurora cubi-
le. Ait Seruius. Tichonus Medontis re-
gis frater, adamatus est ab aurora: cum-
que optasset prolixiorē uitam, conuer-
sus est in cicadā. Idem 3. Tythoni pri-
ma quod abest ab origine Cæsar. Prop.
2. Siue ego Tichonus, siue ego, Nester
ego. Hor. Serm. 2. Ode 16. Longa Ticho-
num minuit senectus. penultima flecti.
Scar. Syl. 1. Te porius prensa uēheret Ti-
tonia biga. antepen.acu.

TITILLO, penulti. product. Hor. Serm. 1.
Prætereane uos titillet gloria iure.
Mantuan. Titillare magis sensus quam
dedere possunt. penulti.acuit. Auso. Ti-
tillata breui cum iam sub fine uoluptas.
penult. flect.

TITVS, penult. cor. Ouid. de Pont. 1. Sic
inconsumptum Titij, semperque rena-
scens. Auso. Satiniā metuens non me-
ruit Titiam. Iuue. Sat. Nam quod turpe
bonis Titio, ferriūque decebat. Vergil.
Aeneid. 6. Nec non & Ticion terræ om-
niparentis alumnus. Scar. Theb. 4. Fal-
lentesque lacus, Titionque alimenta uo-
lucrum. antepen. acu.

TITVBO, pen. cor. Ouid. Met. 3. Ille mero,
somniaq; grauis titubare uidet. Idè Fast.
3. Cū redeunt, titubant, & sunt spectacu-

la uulgi. Idem Met. 15. Haud aliter eis
bat, quam si meta uina bibisset. Iuue-
Sar. 15. Blesis arque mero titubantibus,
unde uirorum. Hor. Epist. 1. Vade, uale,
cape, ne titubes, mandataque frangas. an-
tepenul.acu. Cicero pro Cæli. Testes, si
uerbo titubarint, non habebunt. Idem
Act. Qui nihil titubarunt. Idem de Or.
Versus debilitatur, in quacunque eius sit
parte titubatum. Vergil. Aenei. 7. Haud
tenuit titubata solo, sed pronus in ipso.
Seruius admonet. participium est sine
origine. penul. flect.

TITVS, pe. cor. Auso. At Titus orbis amot
rapitur florentibus annis. penultima
acu.

TITVLVS, pen. cor. Oui. Phyl. Magnificus
titulus flet pater ante suis. Idè Sappho.
Si moriar, titulum mortis habere meæ.
Idem de Trist. 2. Nec titulus minio, nec
cedro charra notetur. Idem 4. Cū du-
cunt citulus, oppida capta leget. Vergil.
Opusc. Primus auum titulus Troianæ
stirpis origo. Sta. Theb. 3. Rebar & Ogy-
gias titulus ante ire parentes. antepenul-
ti.acuit.

TITYRVS, pen. cor. Vergil. Buc. Tityre tu
paculæ recubans sub tegmine fagi. Idem
Vos patriam fugimus, tu Tityre lentus
in umbra. Idem. Protenus æger ago, hæc
etiam uix Tityre duco. Idem. Sed ta-
men iste Deus, qui sit da Tityre no-
bis. Idem. Tityre coge pecus, tu post
carecta latebas. antepen.acu.

TLEPOLEMVVS, penultim. cor. Oui.
dus Penelo. Tlepolemi lecho cura no-
uata mea est. Idem. Sanguine Tlepo-
lemus Lyciam reperfecerat hastam. Stat.
Theb. 3. Iam cui Tlepolemus fator, &
cui Lyndus origo. antepenultima a-
cuit.

TIMOLVS, penultima product. Ouid.
Metamorph. secundo. Ardet Athes,
Taurusque, Cilis, & Tmolus, & Oete.
Idem de Pont. 4. Africa quot segetes,
quot Tmolia terra racemos. Idem 15.
Tmolus in ascensu, cliuūq; excelsus utro-
que. Idem 11. Cumq; choro meliore
sui uincta Timoli. Idè 6. Deseruere sui
nymphæ uincta Timoli. Vergil. Georg.
primo. Gramina, nonne uides cro-
ceos,

- ceos ut Tmolus odores. Idem. 2. Tmolus & assurgit quibus & rex ipse Phænæus. Sil. 8. Tmolus & ambrosij, & aruisa pocula succis. Idem 4. Tmolomissa manus stagnis trahimèus opacis. Tmolus mons est Ciliciz, ait Seruius, in quo nascitur crocum præcipue.
- T O G A**, penult. cor. Mant. Aduenere, togas opus est proferre nitentes. Iuu. Sat. 1. Quid facient comites quibus hic toga, calceus hic est. Claud. Insignemque habitum Latij niutare, togæq; Luc. 3. Ob litus simulare toga tunc Cœsta Metellum. Stat. Syl. 1. Prima togæ uirtus, illa quoque clarus, & ingens. penultim. acu. Verg. Aeneid. 1. Romanos rerum dominos, gentemque togatam. Luc. 1. Milite cum subito, pertexque in bella togatæ. Iuu. Sat. 3. Pauperis hic meritum si currit nocte togatus. penult. fleat. Mart. 1. Ignoscere togulam, Posthume pluris emo. Idem. Idibus & raris togula est ex cussa calendis. Idem 6. Errabat gelida fortibus in togula. Idem 7. Pro togula debes hoc ad te pertinet, olet. Idem 3. Vnde tibi togula est, & fusce pensio cellæ. antepenult. acu.
- T O L E R O**, penult. cor. Ouid. Met. 2. dixerat hoc tellus, neque enim tolerare nepotem. Idem de Pont. 1. Quodque sitim didicere diu tolerare, famemque. Luca. 4. Præditur tolerare sitim, frustra que rogasse. Mart. 7. Qua nunc arte græues tolerabis inutilis annos. Vergil. Aeneid. 8. Pallanta adiungam sub te tolerare magistro. antepenult. acu. Cicero de D. Forte uiri, & duros animo tolerare labores. Idem ad Bru. Atqui potuimus tolerare nostram fortunam.
- T O L E R A B I L I S**, penultim. cor. Vergil. Aeneid. 5. Visa maris facies, & non tolerabile numen. Iuuen. Sat. 6. Quos modo gessisti tamen hoc tolerabile Sinon. Idem seprimo. Nam si Vergilio puer & tolerabile desit. antepen. acu.
- T O L E N T I N U S**, penult. prod. Mant. Adde Tolentini contermina montibus arua. Idem. Terra Tolentinas tibi finis, & ultima sedes. Idem. Ossa Tolentino sese debere, supremam. Idem. Arua Tolentini tenuit, quæ salua quondam. penult. fleat.
- T O L E N U S**, pen. pro. Oui. Fast. 6. Exitus accessit uerbis, flumemque Tolenti. penult. fleat.
- T O L O S A**, pen. pro. Mart. 9. Marcus Palladiz non inficienda Tolosæ. penultima fleat.
- T O L U M N I U S**, penult. cor. Vergil. Aeneid. 11. Sit Messapus erit, felixque Tolumnius & quos antep. acu.
- T O M A C U L A**, pen. cor. Iuue. Sat. 10. Extra & candiduli diuina tomacula porci. antepenult. acu.
- T O M I S**, penult. prod. Sat. Syl. 1. Naso Tomis, diuesque furo lucente Tibullus. penult. acuit. Ouid. de Tristib. 1. Nescio quo uideam positos, & in orbe Tomitas. Idem de Pont. 1. Non uacat iniqua positi regione Tomitæ. Idem. Naso Tomitanæ iam non nouus incola terræ. Idem de Tristibus 5. Turba Tomitanæ quæ sit regionis, & inter. penultima fleat.
- T O M Y R I S**, pen. cor. Tibul. 4. Nec quæ regna uago Tomyris finiuit araxe. antepen. acu.
- T O M U S**, pen. cor. Ouid. de Pon. 4. Tam mihi chara Tomus patria, quæ sede fugatis. Idem Fast. 3. Inde Tomos dictus locus hic quia fertur in illo. penultima acuit.
- T O N A T**, pen. cor. Oui. Metamorph. 2. Intonat & dextra libratum fulmen ab aure. Idem Fast. Ter tonuit sine nube deus, tria fulgura misit. Idem de Tristibus. 1. Nunc ubi detonuit strepituque exterruit orbem. Idem de Pont. Et qui fulmini sepe sine igne tenet. Luc. 1. Regna deis, cælumque suo feruire tonanti. Sil. 14. Murmure per cæcos tonat irrequieta fragores. Vergil. Aen. 12. Lætitia exultans horrendumque intonat armis. Idem 8. Antra Aenæa tonat, ualidique incudibus ictus. Stat. Theb. 3. Plaustra tonant multusque polos inclinat Orion. pen. acuit. Cicero de D. Si fulserit, si tonuerit. Idem. Cum tonuit leuuum. Idem in Ant. Ioue tonante cum populo agi fas non est.
- T O N I T A U S**, tonitru, & tonitruum, pen. cor.

cor. Ouid. Fast. 3. Dixit, & ingenti tonitru super æthera notum. Idem 1. Hoc mihi non auium fibræ, tonitrusque sini stri. Idem Metamorph. 1. Iussit & humas motura tonitrua mætes. Inde 2. Vnde mouet tonitrus, uibrataque fulmina iactat. Idem 11. Vndarum incurfu grauis unda tonitribus æther. Idem 12. In crepuit nubes extrema tonitrua reddunt. Stat. Syl. 4. hærentem tonitruum tatum lenique procella. Flac. 2. Fulguraque, & tonitrus, & adhuc i fontibus amnes. Lucr. 6. Sed tonitruum sicuti post auius accipimus. antepen. acu.

TONGILVS, penul. cor. Mart. secundo. Vri Tõgilus male dicitur Hemitricõ. Idem. Omnes Tongilium medici iudicare leuari. antepenult. acu.

TONSOR, penul. product. Mart. 6. Tonsorẽ capiri non est adhibere necessum. Ait Seruius Aeneid. 7. ibi, Flatus & in lento luctantur marmore consæ. reni dicti sunt a decutiendis fluctibus. sicut tonsores a tendendis, & decutiendis capillis. penult. acu.

TOPHVS, pen. prod. Iuu. Sat. 3. Herba nec ingenium uiolare nẽ marmora tophũ. Vergil. Georg. 2. Et tophus scaber, & nigris exesa chelidris. pen. fle.

TORREMA, pen. product. Vergil. Aeneid. 7. Alconis referunt, betisque torreuma, nec Indi. Idem 8. Miratus fueris cum prisca torreumata multum. Mart. 11. Tolle puer calices tepidique torreumata Nil. penul. fle.

TOROSVS, pen. prod. Pers. Sat. 3. Hos populus reddit, multumque torosa iuuentus. Ouid. Metamorph. 7. Colla torosa bouum, uictorum cornua uictis. Vergil. Opus. Clara torosa tibi pariter cum pelle iacebat. penul. fle.

TORPEO, penul. cor. Oui. Ariad. Torpueant molles ante dolore genæ. Idem Canace. Torpueat gelido lingua retenta metu. Mantua. Torpeo ut exuriem. patiens & frigora miluus. antepenultim. acu. Cicero de Natu. Epicurei Deum seriarum uolunt cessatione torpere. Idem De D. Quid nam torpentes subito obtupuisse Achiui. Mant. Peccato sensus iners, & mens torpore sepulta.

penul. acu. Idem Cordis & obscuræ mentis torpedine captus. pen. fle.

TORQUATUS, pen. prod. Vergil. Aeneid. 6. Aspice Torquatum, & referentem signa Camillum. Ouid. Phil. Affuit Alecõ, breuibus torquata colubris. Mart. 10. Ad lapidem Torquatus habet prætoriam quarrum. Idẽ Sic puto Torquatus rumperet Otacilius. Luca. 7. Coruinõsque simul, Torquateque nomina regum. pen. fle.

TORQVÆO, pen. cor. Vergil. Aeneid. 12. Ille manu raptum trepida torquebat in hostem. Idem 11. Spicula torquebat licio co rtynia cornu. Mant. Torquerent mediam tectoque sagittifer arcu. antepenult. acu. Cicero Parad. Tux te libidines torquent. Idem in Pisi. Mito aurum coronarium, quod te diutissime torfit.

TORREO, penult. cor. Ouid. Metamorph. 1. Mollit aquis, partim subiecto torruit igni. Vergil. Geo. 2. Pinguiaque in uerbis terrebimus exta columnis. Idem 1. Nunc torrete igni fruges, nunc frangere saxo. Idem Aeneid. 1. Et torrete parant flammis, & frangere saxo. antepen. acu. Cicero de Som. Medium autem illum cingulum solis ardore terteri.

TORRIDVS, pen. cor. Prop. 2. Venit enim tempus, quo torridus æstuat aer. Vergil. Georg. 1. Semper Sole rubens, & torrida semper ab igni. antepenult. acui.

TORTILIS, penul. cor. Vergil. Aeneid. 7. Vipercam inspirans animam, sit tortile collo. Ouid. Metamorph. 1. Tortilis in satum, quæ turbine crescit ab imo. antepen. acu.

TORVS, pen. cor. Ouid. Metamor. 1. Cum consorte tori parua rate uetus adhæsit. Idem. Deinde torus iunxit nunc ipsa pericula iungunt. Idem 2. Colla toris extant harum palearea pendens. Mart. 2. Quod torus a Nilo, quid sindone tinctus olenti. Vergil. Geo. 3. Luxuriatq; toris animosum pectus honesti. Idem Aeneid. 2. Inde toro patet Aeneas, sic osus ab alto. Idem 8. Præcipuumque terro, & uillosi pelle leonis. penult. acui. Hor. Ser. Et tyrias dare circũ illota ro-

Messapus, teloque orantem multa trabali. Stat. Theb. quarto. Ostendit Bellona facem, destraque trabalein. penultima flecti.

TRABAGILVS, penultima cor. Claud. Trabagilus simulare fugam, statisque leonis. antepen. acu.

TRABEA, penulti. cor. Vergil. Aeneid. 7. Ipse Quirinali trabea, cinctumque Gabino. Claud. Qui trabeas, & scaptra dabat, quæ semper in armis. Idem. Accipit & trabeas arguæ præmia dextræ. antepenulti. acu.

TRABEATVS, penultima product. Pers. Sati. tertia. Censoremque touni, uel quod trabear salutas. Ovidius Metamorpho. 14. Dignior est, quam sit trabeati forma Quirini. Idem Fast. primo. Hoc igitur uidet trebeati cura Quirini. Stat. Syl. quarto. Hic cum Ronuleos proceres, trabeaque Cesar. Claud. Seu terræ, cœlique pudor trabeata perurbes. penult. flecti.

TRABES, seu trabs, penultima cor. Lucan. quarto. Remigium, sed quod trabibus circumdedit æquor. Iuena. Satir. 14. Et plenum magnis trabibus mare plus hominum, & iam. Pers. primo. Protulerim tanteas cum fracta te in trabe pictum. Ovidius. Oenone. Cæsa abies, scætxque trabs, & classe parata. Idem de Tristibus primo. Et trabibus cunas, testæque parua facit. Vergil. Aeneid. 12. Turrim compactis trabibus, quàm eduxerat ipse. Idem nono. Nigranti picea trabibus obscurus acernis. Idem sexto. Fraxineæque trabs, & cuneis, & fissile robur. Idem tertio. Vela damus, uallumque caua trabe currimus æquor. Ait Seruius Aeneid. primo. ibi. Scindit se nubes: nubes tantum dicimus, non nubs. licet dicamus trabs, trabs: stirps, stirpes: prex, preces: plebs, plebes. Sed hoc de his tantum quæ legimus, sunt pronenda, non est artis, sed usurpationis, quæ metri causa utuntur Poetæ, ut uel minuant, uel augeant nominarium. pen. acuit.

TRACHINIUS, penultima cor. Lucan. tertio. Arcas & Herculeam miles

Trachinius Aetnam. Stat. Syl. tertio. Noctæ dieque tenes non sit Trachinias nidos. Ovidius Metamorpho. undecimo. Pendet & ipse metu trepidi trachinius ori. Idem duodecimo. Ipsa quoque his igitur uicibus Trachinia puppis. Idem. Herculeam Trachina rube sub imagine regis. penultima flectitur. Trachinus. antepenultima acuit.

TRACTABILIS, penultima cor. Vergil. Georg. primo. Vsq̃ue sub extremum brunæ intractabilis imbrem. Idem Aeneid. quarto. Quassatque rates, & non tractabile cœlum. Mantuan. Semina semper hyemis, atque intractabile frigus. Lucre. quarto. Contra stabili ter caulas intra palati. antepenultima acuit.

TRADŌ, penultima product. Ovidius Penelop. Traditur huic digitis rhartha notata meis. Idem Erist. Ipse Menetiades, tunc cum tradebar in aure. Idem Herm. Tradidit, arbitrium nepotis habebat auus. Idem Metamorpho. primo. Thura fœris ne pareat populandas tradere terras. Idem Donat Aristoridæ seruandam tradidit Argo. Idem. Tradere orauit ueri sibi signa parentis. Idem Fast. primo. Tradiderunt domitas iam tibi themis aquas. Idem tertio. Nondum tradiderat uictas uictoribus artes. Vergil. Aeneid. quarto. Tradiderit regno aut optata luce frustratur. Luca. quarto. Tradinus. Hesperias gentes aperimus eas. Stat. Syl. quinto. Ipsa dapes modicas, & sobria pocula tradit. Idem Thebaid. nono. Tor nostra de gente uiros huic tradita uirtus. Marcial. decimotertio. Tradita Sigidiz sunt tibi sacra dez. Sil. octauo. Amnisbus aut rapidis niudo pugna abfistite tradam. Inuenal. Satir. secunda. Traditur ecce uiro clarus genere, atque opibus uir. Idem tertio. Tradidit arcano quodcunque uolumine Moses. Flac. sexto. Tradiderim, molem belli, lateque ferentem. Mantuanus. Tradidimus Christo, quia tunc rediuius ab occo. Idem. Tradiderat se se Plutoni, &

Xx sanguis

eium, tantumque moræ fuit Illo. antepe-
nult.acu. Vide Reijcio.

TRAMES, penultima producta. Vergil. Aë-
neid. 6. Hoc superante iugum, & facili-
iam tramite sitam. Idem Geo. 1. Ecce
supercilio cliuosi tramitis undam. Oui-
dius Metamorpho. 10. Carpitur accli-
vis per mura silentia trames. Idem 14.
Inde ferens lassos auerso tramite pas-
sus. Stat. Syl. 3. Te gaudere erat longo
tu cu tramite nudos. Idem Thebaid. 2.
Trames agit, nigriq; Iouis uacua acria
dicat. penul. flect.

TRANSO, penultima producta. Vergil. Aë-
neid. 10. Strymonæ dant signa grues,
atque æthera tranant. Idem uenimus,
& magnos Eribi tranauimus amnes.
Idem quarto. Illa frerus agit uentos, &
turbida tranant. Idem Georg. 3. Asca-
nium superant montes, ac flumina tra-
nant. Idem Opusc. Viscera Letheas co-
gunt tranare per undas. Sil. primo. Igno-
tigue amnis tranare sonantia fixa. Idem
10. Tranauit frangens undam puerilia
bus ulnis. Ouid. de Art. secundo. Obse-
quo tranantur aque nec uincere pos-
sunt. Idem. Tranabas animum noscet, ut
illa tuum. Cicero de Natu. Vis ignea,
quæ tranat omnia. Idem de Soma.
Aut Gangen tranare potuit. penultima
flecti.

TRACTO, penulti. pro. Luc. 9. Quam so-
por æternum tractaturus morte quie-
tem. Mantuan. Et facias subito quie-
quid tractaueris aurum. Cicero de Or.
Euclides geometriam tractauit. Idem
in Ora. Grammatici hunc locum tra-
ctant in Poetis. penulti. acu. tractaturus,
penult. flect.

TRANSO, penult. cor. Mart. primo. Tran-
sibis Vestæ, uirgineamq; domum. Oui-
d. Fast. 1. Hæc abi transferint Capricorno
Phœbe relicto. Idem Metamorpho. 1.
Mœnala transferam latebris horrenda
ferarum. Idem Briss. Transeat Hector
teum Pelias hasta laus. Idem de Pont.
4. Et maris Ionij transferitis aquas. Ait
Antonius Nebr. Nam quod Diomedes
ad monet uocalem illam præterito per-
fecto subiunctum debere produci, in fu-
turo uerò breuiari, ego illi quem admo-

dum de præterito facile astipulor, ita de
futuro dissentio, licet breuis pro longa
apud Poetas legatur: ut ait Seruius. Aë-
neid. 6. ibi, Egerimus, nosti, & nimium.
meminisse necesse est. ri metri necessita-
te corripuit Vergilius. Cicero de Natu.
Cum Gracchus pomerium transiret.
Idem in Ora. Cum mare uastissimum
hyeme transibis. Idem Att. Horum stu-
diorum causas mare trāsiui. Idem Pom-
peius mare tranlijt. antepenultima a-
cuit.

TRANSADIGO, penulti. cor. Vergil. Aëue-
12. Transadigit costas, fuluaque exten-
dit arena. Idem 9. Transadigit costas, &
candida pectora rumpit. antepenultima
acuit.

TRANSUGA, penultim. cor. Mart. 14. Ne-
fias ista transfuga forte, uide. Luca. quin-
to. Cæsareis Labienus erit, nuac trans-
fuga uilis. antepen. acu.

TRANSIGO, penultima cor. Stat.
Theb. 8. Transigit, Aegæx Veneris quos
mæra sacerdos. Flac. 6. Transigitur, tene-
ræ linguuntur uulnere malæ. Mantua.
Transigimus tempus dum lac coit igne
recoctum. Cicero in Verr. Qui cum reo
transigat. Idem Att. Cum priuatis non
poterat transigi minore pecunia. Idem
pro Clu. Itaque Manilius rem cum Op-
pianico transigit. Att. Amabo re, cura,
ut cum Ticinio transigas. antepenulti.
acuit.

TRANSILIO, penulti. cor. Claud.
Transiliunt prædas humiles, facista ma-
gistra. Iuuen. Sati. 10. Transilii, oppo-
sili, natura, Calpemque, niuemque.
Idem 14. Aequora transiliet, sed longe
Calpe relicta. Pers. Sati. quinta. Tum
mare transilias tibi torta cannabe sulta.
Ouidius Fast. tertio. Non tamen expedit
transilisse remo. Idem quarto. Cer-
te ego transilij positas in ordine flam-
mas. Stab. Thebaid. 7. Transilient
campos, aurigamque impete uasto.
Cicero de fin. Cuni autem ad sum-
mum bonum uolunt peruenire, transi-
liunt omnia. Idem in Anton. Sed
ne rem unam pulcherrimam transiliat
oratio. antepenulti. acu.

TRANSITVS, penultim. cor. Ouid.
X x 2 Meta-

Metamorpho. 16. Ad plenum facinus, qua tranſitus inde paratur. Iuena. Sati. tertia. Inde caput morbi rhedarum tranſitus actio. antepenult. ac.

TRANSTIBERINVS, penultima. produ. Mart. primo. Pulchra quidem uerum tranſtiberina domus. Idem 6. Nec detracta cani tranſtiberina cutis. penulti. ſeſti.

TRANSVERSVS, penultima product. Vergil. Aeneid. 5. Mutari tranſuerſa fremunt, & uelſere ab atro. Ait Seruius. eſt autem factum aduerbium denomine: nomen autem, & aduerbium plerumque in ſe tranſeunt: ut toruum repente clamat, id eſt toruè. item, aduerbium i nomen, ut dum mane nouum accepta declinatione factum eſt nomẽ. ſic Perſius, iam cras externum conſumpſimus, ecce aliud cras. ſed nomen cum aduerbium eſſe cepit, declinatur, cum enim in alienum uſ tranſeunt hæ partes non ſuis, ſed earum, ad quas tranſierint, utuntur poteſtatibus dumtaxat in declinatione: nam temporum rationem reſeruant, ut hoc loco, tranſuerſa cum aduerbium ſit, atamen breuis eſt, quia uenit ex nomine, licet dux conſonantes ſequantur, cum ſciamus a terminata aduerbia longa eſſe. tranſuerſus penulti. acuit.

TRAPEZITA, penul. prod. Mantua. Trapezita mari appoſitam, cera ſumpta que notam. penult. ſeſti.

TRAPETVM, penulti. product. Mart. 7. Nec Tartæſacus Pallas tua tuſce trapetis. Vergil. Georg. 2. Venit hyemis, teritur Sicyonia bacca trapetis. Ait Seruius. trapetis autem ſiculi oliuarijs, & declinatur trapetum, ſicut templum, & trapes, & trapeus. Terentius. Quos ſuper inſides trapetos ſigna giris temperat. renult. ſeſti.

TRASIMENVS, penulti. product. Manil. quarto. Poſtquam tuo traſimene locos, ſabrymque morantem. Star. Syl. primo. Expectare fui, gaudet traſimenus, & alpes. Sil. 1. Scagna reformidet traſimenus turbida rabo. Idem quinto. Lentulus hic frendens ira traſimenus in altos. penult. ſeſti.

TREBIVS, penult. cor. Iuuen. 5. Quæris, habet Trebius, propter quod ruimere ſomnum. Luca. 2. Tempora cannarum fuiſim, Trebizque iuuenus. Sil. 1. Sanguine Pergameo Trebia, & ſtipantibus armis. Idem quarto. Eridano Trebia, Eridanus dedit æquoris undas. Idẽ. Actadem a Trebia reuocauit Scipio ſeſſas. Idem quinto. Sidonijs Trebia, & tellus lachrymabilis hanni. Idem decimoquinto. Hannibal, at Trebiam, & traſimeni littora te cum. antepenultima acuit.

TREBULA, penultim. cor. Mart. 5. Humida qua gelidas ſummitte trebula ualles. Idem. 13. Trebula nos genuit, commendat gratia duplex. antepenultima acuit.

TRECENTI, penultim. product. Ouid. de Pont. Qui naſci, ut poſſet, quanuis cedere trecenti. Idem Faſt. ſecundo. Illa ſama reſer Fabios exiſſe trecentos. penultima acuit.

TRECENTI, penultima product. Mart. primo. Bis tibi trecenti fuiſim Macrine uocati. Idem. Trecentos puto bis uicenos, ter puto nummos. penultima acuit.

TREMO, penul. cor. Ouid. Hiperm. Aut ſic, aut etiam tremuit magis ipſa iacebis. Idem Faſt. quarto. Et tremat in ſumma lene cacumen hamo. Mart. octauo. Sed Cuius tremere ipſi quoque iura leones. Stat. Thebaid. 7. Quæcunque ingreſſi tremere, ac miſereſcere cunctos. Idem ſexto. Culmina, teu latè tremefecit mole ruina. Sil. ſecundo. Signa ſerox nos iuſſa uirum, nutusque tremamus. Claudi. Scotica ne piſtum tremem ne litoro toro. Fla. ſecundo. Lumina nube tremunt, atque ordine curia triſulco. Vergilius Georg. primo. Audit inſolitris tremuerunt montibus Alpīs. Idem. Vnde tremor terris qua ui maria alta tremiſcunt. Idem Aeneid. tertio. Vix ea ſarus eram, tremere omnia uſſa repente. Idem. Proſpicio, ſonicumque pedum, uocem que tremiſco. Ouidius Metamorpho. decimoquinto. Intemere ſimul, cortinaque reddit immo. Idem. Clauſit, & antiquis

antiquis tam multa tremoribus urbis.
Idē Oenone. Ut mihi narraſti dura per
oſſa tremor. Stat. Theb. v. Flammeus æta-
tis lūnx tremor errat in armis. Vergil.
Aeneid. 11. Deſicimus, tur ante tubam
tremor occupat artus. penultima acuit.
Cicero Acad. Qui tremunt, & exalbe-
ſcunt obiecta re terribili. Idem Tremē-
re toto pectore. Idem. Quintil. fr. Tre-
mo animo.

TREMULUS, penult. corr. Perf. Sat. 3. In-
geminat tremulos naſo criſpante ca-
chinno. Ouid. Phedr. Aut tremulum ex-
cuſſo iaculum uibrare lacerato. Vergil.
Aeneid. 8. Sicut aquæ tremulum labris,
lumen alienis. Idem Opus. Paulatim
tremebunda genis obducere veſtem. Lu-
ca. quarto. Eminet, & tremulis tabula-
ta minantia pinnis. Mart. 14. Tam tre-
mulum criſſat, tam blidum prurit, ut ip-
ſum. antepenultima.

TREPIDUS, penult. cor. Ouid. Metamor.
primo. Rex ſuperum, trepidare uetat, ſo-
lemque priori. Idem. Sennit adhuc tre-
pida nouo ſub cortice pectus. Idem ſe-
cundo. Fit timor, & pauida trepidat ſor-
midine uidet. Idem 12. Pars maris in-
tus erat, trepidant haud ſegnius, omnes.
Idem 13. Cū ſubitō trepidare intus
præcordia ſenſi. Mart. quinto. Nec tre-
pidant grefſus, ſed de diſcrimine pal-
mæ. Verg. Aeneid. 12. Nequicquā tre-
pidat, nequicquā ſpicula dextra. Idem
Opus. quæ trepidat uerum, ubi certo pi-
gnore conſtat. Luca. primo. Dum trepi-
dant nullo firmatæ robore partes. Sil. 7.
Turbidus exemplo trepidatis militie
mœſto. Luca. primo. Iudicium inſolita
trepidum cinxere corona. Idem ſecun-
do. Intrepidus tanti ſedit ſecurus ab al-
to. Idem. Interea trepido deſcendens ag-
mine magnis. Cicero de Ora. At Roma-
nus homo corde ſuo trepidat. antepen-
acuit.

TREVIDA, penultima producta. Luca. pri-
mo. Tu quoque lætatus conuerſi prælia
treuit. pen ſleſt.

TRIBALUS, penultima producta.
Mantuan. Tu Longobardos, tu ſaxo-
ſusque, atque triballos. penultima a-
cuit.

TRIVS, penultima. cor. Mart. ſecundo.
Atque unam ueſtire tribum tua uelle-
ra poſſunt. Ouid. de Triſtibus primo.
Deque tribus moneo, ſiqua eſt tibi cu-
ra parentis. Idem ſecundo. Quattuor hos
uerſus ē tribus unus habet. Idem Briff.
Perque trium fortes animas mea numi-
na fratrum. Idem. Tres cecidiſſe, tribus,
quæ mihi mater erat. Vergil. Aeneid. 6.
Obiicit, ille fame rabida tria guttura
pendens. Idem primo. Tris notus abrep-
tas in ſaxa latentia torquet. Aut Ser-
uius. Genitius enim pluralis quoties
in ium exit, accuſatiuum pluralē in
is mittit, ut puppium puppis. quous
in um exit, in es mittit, ut patrum
patres. Mantuan. Progenies ſortita
tribum Naſarenus ab urbe. hæc tri-
bus.

TRIVIVS, penultima produ. Oui-
dius. Faſt. quarto. Dux mihi Cæſar erat,
ſub quo inueniſſe tribunus. Mart. quar-
to. Et ſine te nulli ſas eſt prodire tribu-
no. Mantua. Militiæ patri lux eſt ſacra-
ta tribuno. Iuena. Sati. prima. Nobis
cum, da prætori, da deinde tribuno. Lu-
ca. primo. Et cum conſulibus turbatis
tura tribuni. Stat. Syl. quinto. Quem
deceat clari præſtantior ordo tri-
buni. Mantua. Ergo tribunatu Trai-
no à Cæſare ſumpto. penultima ſle-
ctitur.

TRIVNAL, penult. producta. Claud.
Quam non dum meruit, ſcādit ſublime
tribunal. Mantua. Iſte tuus præſes tro-
nus hoc ſublime tribunal. Iuena. Sati.
Prætexa, & trabex ſaſces, læſtica tri-
bunal. Vnde extat Priſc. Regula libro
tertio, ibi, in ab deſinentia denomina-
tiua, ſi primitiua, eorum penultimam
narura, uel poſitione habuerint pro-
ductam, ea quoque longam habent
penultimam, ut cetui, ceruicis,
teruicæ: tribunus, tribunal. penulti-
ma ſleſtitur. al enim corripiunt, ſi apo-
cope eſſet, al flexa eſſet.

TRIVNITIVS, penultima cor.
Luca. tertio. Szua tribunitiæ uouerunt
funera diræ. Idem quarto. Lege tribu-
nitia folio depellere auorum. Martial.
decimoquarto. Armatribunus cingere

et. 3. Infelix nec habet, quam porrigat ore trientem: penultima acuit.

TRIETERICA, penul. cor. Vergil. Aeneid. quarto. Thyas ubi audito stimulant trieterica Baccho. Ait Seruius, quasi triennalia: liberi enim sacra tertio quoque anno innouabantur. Stat. Thebaid. 2. Prosequitur uictos non trieterica nobis. Ouid. Metamorpho. 6. Tempus erat quo sacra solent trieterica Bacchi. Martial. Aspicias, ut patruus, nec adhuc trieteride plena. Stat. Syl. secundo. Cum tribus Eleis una trieterida lustris. antepenulti. acuit.

TRIFIDVS, penultim. cor. Ouid. Metamorph. 2. Naiades Hesperix trifida fumantia flamma. antepenultima acuit.

TRIFORMIS, penulti. prod. Ouid. Metamorph. 15. Temperat ætherias, & mundi regna triformis. pen. acuit.

TRIFOLIIVS, penulti. product. Iuuen. Saty. 9. Te trifolius ager fecundis uicibus implet. Mart. 13. Non sum de primo, fateor, trifolia Lyxo. penul. flectit.

TRIGINTA, penultima product. Vergil. Aeneid. 7. Triginta capirum sætus enixa iacebit. Idem primo. Triginta magnos uoluendis mensibus orbes. Manil. secundo. Ter triginta quadrum patres per sydera reddant. Catul. Mentulam habent instar triginta iugera prati. Martial. 12. Triginta tibi sunt pueri, totidemque puellæ. Vide Contra. penulti. acuit.

TRIGENTIGÆ, penultima cor. Ouid. Metamorpho. 11. Tumque trigentigerò tumidi genitore profundian tepenulacu.

TRIGESIMVS, penultim. cor. Martial. primo. Bis iam penè tibi consul trigessimus instat. Manil. quarto. Ultima, nec prima melior trigesima pars est. Hora. Sermo. primo. Tempore dicà hodie trigestim sabatà uinctu. antep. acu.

TRIGON, penultima cor. Manil. secundo. Aut tria sunt, qui uis signis ornare Trigona. Idem. Et quæcunque tamen dicuntur signa Trigona. Martial.

duodecimo. Captabit rapidum dextra, læuæque Trigonem. penultima acuit.

TRIULIX, penultima cor. Martial. 14. Vellera cum sumant Paraulinæ multa trilice. Flac. tertio. Pro clypei cedentis opus, partemque trilicem. Vergil. Aeneid. tertio. Loricam confertam hamis, auroque trilicem. penultima acuit.

TRIMASTRIS, pen. pto. Auso. Tris sophiæ partes, tria Punica bella trimastres. pen. acu.

TRIMATRYM, penultima cor. Hora. de Art. Pes cirus, unde etiam trimetris accrescere iussit. antepenultima acuit.

TRIMVS, penultim. product. Hora. Sermo. secundo. Nequiquam differre, utrum ne in puluere trimus. penul. flectitur.

TRINACRES, penultim. cor. Ouid. de Pont. secundo. Trinacris est oculis te duce uisa meis. Idem Medea. Vos quoque Trinacriæ suppositus aquæ. Idem Fast. quarto. Trinacris appositum nomen adepta loci. Idem de Pont. quarto. Quam tua Trinacria, regnatque terra Philippo. Vergil. Aeneid. 5. Tum duo Trinacrij iuuenes Helymus Pano pesque. Idem. Trinacriam, & spolia illa tus pendentia testis. Idem tertio. Præstat Trinacrij moras lustrare Pachyni. Stat. Syl. quarto. Aemula Trinacrij uoluens incendia flammis. Ouid. Fast. quarto. Hinc mare Trinacrium candens ubi tingere ferrum. Mantua. Concilium subter cautes Trinacreos. Aetnæ. Claud. Romani iam finis erit Trinacria regni. Catul. Cum tantum arderem, quantum Trinacria rupes. Vide Triquetra. antepenultima acuit.

TRINODIS, penultim. product. Ouidius Phædra. Ossa mei fratris claua perfracta trinodi. penul. flectit. Trinodis tertiæ declinationis est, primum secundæ ex Latinicatis regula, compositio, & declinatio mutat uerbi positionem. Verg. Geo. 2. Aut rursus enodes trunci rescantur, & alte. Ait Seruius. Enodes idest sine nodis.

TRINOX. Mant. 1. Quando oculos uigiles per rota trinoctia somnus.

TRINVS, penulti. product. Manius. Tri-
Deus maior quam Mens humana ca-
pax sit. Idem. Progeniem trinam, ue-
rum quæ maxima nati. Claud. Atque
uno trinas animas interfecti ictu. Man-
tua. Prima dies folis trine est sacra to-
nanti. Stat. Syl. 5. Non nimius trinisque
decem quinquennia lustris. penultima
flecti.

TRIOCALA, penul. cor. Sil. 1. Et mox serui
li uasata triocala bello. antepenultima
acuit.

TRIONES, penulti. product. Ouid. Meta-
morpho. 1. Proxima, sunt Zephyro Scy-
thiam, Septemque triones. Idem secun-
do. Tum primum radijs gelidi calue-
re triones. Idem. Gurgite caruleo se-
ptem prohibere triones. Idem 9. Mi-
les Hyperboreos modo Marcelline trio-
nes. Vergil. Aeneid. primo. Arturum
pluuiaque hydas, geminosque triones.
Idem Georg. 3. Talis Hyperboreo se-
ptem subiecta trioni. pen. flecti.

TRIPVS, tripodis, & tripas, Græcè, Latine
uerò tripoda, tripoda. Iuena. Satir.
7. Stantibus oenophorum tripodes ar-
maria cistas. Ouid. de Art. tertio. Sed
neque Phæbei tripodes, nec corniger
Ammon. Vergil. Aeneid. tertio. Qui tri-
podas, Clarij lauros, qui sydera sentis.
Idem 5. In medio sacri tripodes, uirides
que coronæ. Idem 9. Et tripodes gemi-
nos, auriduo magna talenta. Sta. Theb.
1. Salus prisca fides tripodum, obscuri-
que recessus. Hora. Sermo. primo. Om-
nia magna loquens modo sit mihi men-
sa tripes &. Idem Carm. Donarem tri-
podas, præmia frontium. penultima a-
cuit.

TRIPHERVS, penultim. cor. Iuena. Sati.
11. Per gula, discipulus tripher docto-
ris apud quem. antepenultima a-
cuit.

TRIPTOLEMVS, penultima cor. Stat.
Syl. quarto. Triptolemi sic uicifero sub
palmita nudus. Ouid. Metamorpho. 5.
Triptolemo. partimque rudi data semi-
na iussit. Idem. Triptolemus nomen uc-
ni, nec puppe per undas. Idem Fast,

quarto. Triptolemi gremio subsiluit i-
la suo. Idem de Tristibus. Nunc ego Tri-
ptolemi cuperem descendere cutius.
antepenulti. acuit.

TRIPHON, penulti. cor. Mart. 4. Non ha-
bet, sed habet bibliopola Triphon. pen.
acuit.

TRIPLEX, penulti. cor. Ouidius. Dyani-
ta. Prodigiūque triplex armenti di-
ues Hiberi. Idem Metamorpho. secun-
do. Efficient triplicesque dex tua fila re-
soluent. Idem tertio Tresque micant lin-
guæ triplici stant ordine dentes. Iuven.
Sati. 9. Pollio, qui triplicem usuram præ-
stare paratus. Ouidius Metamorpho. 8.
Pænarumque dex triplices funalibus
inquit. Idem. Thellias in flammam tri-
plices posuere sorores. penultima a-
cuit.

TRIQUETRA, penultim. product. Hora.
Sermo. 2. Si quicumque quid multis
promissa triquetra. At Seruius Aene. 1.
ibi. Littore Trinacrio, dederatque ab-
euntibus Heros. Trinacrium Græcum
est propter tria acra, id est promontoria.
Lilybeum, Pachynnum, & Pelorum. La-
tinè autem Trinacria dicitur. & in 3.
ibi. Ante & Trinacria. At Trinacria, quæ
Latinè triquetra dicitur, quam multa
Trinacria dicunt. antepenul. acuit. mura-
enim & liquida metrum adiuvant. Vi-
de Peragro.

TRIREMIS, penul. product. Sil. 14. Specta-
tum proavis trecentum ante ora trire-
mes. Idem. Nec solos uis ulla uiros quin-
sepe triremem. Idem. Appulerant ne-
xx ferri compage triremes. Claud. Inci-
dit in magnam bellatricemque trire-
mem. penulti. flecti.

TRISULCVS, pen. produ. Ovi. Met. 2. Ille
pater, restorquer deum, cui dextra triful-
ci. Stat. Thebaid. 3. Sæua dei mandata
ferens, cœlumque trifulca. Flac. secun-
do. Lumina nube tremunt atque ordi-
ne curua trifulco. antepenultima a-
cuit.

TRITVS, penultim. product. Ouid.
Fast. quarto. Ne pigeat tritum niueo
cum lacte papauer. Idem secundo. Quod
simulac sentire, tuunt, tritumque re-
linquunt. Idem de Tristibus 4. Vt pa-
tria

tria careo bis frugibus area trita est. Idē de Pont. 2. Nec magis incurvis Appia trita rotis. Martial. 2. Cū sic, & hic culus tritor hyle tuo. Verg. Opulcu. Obicitum morti misit cui distilus omnis. Iuue. Sat. 13. Tritus & medio fortunæ ductus aceruo. pen. flect.

TRITICEVS, penult. cor. Ouid. Meta. 5. Triticeus melleis, & inexpugnabile gramen. Idem Fast. 1. Triticeos sætus, pasuraque farra bis ignem. Verg. Georg. 1. At li triticeam in melleis, robustaque farra. Ait Seruius Buc. Ecl. 5. ibi. Grandia sæpe quibus mandauibus hordea sulcis. nam triticum, hordeum, uinum, mel, numeri tantum singularis sunt. Vnde plurali in prosa uti non possumus: usurpauit metri causa poetæ numero plurali hæc nomina dicunt. uina tantum possumus dicere Ciceronis exemplo, qui ait in prætura; uina, ceteraque, quæ in Asia facile comparantur. Idē Thuf. Leuia uina nihil ualent in aqua. Hoc quidem præceptum ex Quintiliano Seruius habet. qui Iust. primo, capit. 10. inquit, absurdum forsitan uideatur dicere barbarissimum, quod est unius uerbi uitium fieri per numeros, aut genera, sicut solæcismus: scala tamen, & scopa, contraque hordea, & musta, licet literarum mutationem non habeant: non aliud uitiosa sunt, quam quod pluralia singulariter, & singularia pluraliter efferuntur. antepenultima acuit.

TRITON, penult. prod. Verg. Aeu. 1. Cymothoe simul, & Triton adnixus acuto. Idem 6. Aemulus exceptum Triton si credere dignum est. Ait Seruius. Triton in penultima acutum habet, nam Tritonis facies: si enim ultima habet, tritonis facit, quod non procedit, ut Demophoon, Demophontis. Idem 5. Tritonesque citi Phorice exercitus omnis. Oui. Meta. Cæruleum Tritona uocat, conchaque sonanti. Idem 2. Cæruleos habet unda deos Tritona canorū. Idem Hypsip. Quid mihi cum Mynijs, quid cum Tritonide pinu. Idem Meta. 6. Quem Tritoniaca Latous arundine uisum. Idem 15. Cum Tritoniacam

nouies subire paludem. Auso. Phœbæ potens numeris præfens Tritonia bel·lis. Stat. Syl. 1. Dextra uerat pugnas leuam Tritonia uirgo. Idem Theb. 1. 7. Omnibus, Ogygio fae erit Tritonia bello. Sil. 2. Atque is fundaret thalamos Tritonide nymphæ. antepenult. acu. Luca. 9. Torpente Tritonus adit illæsa paludem. pen. acu.

TRITURA, penult. product. Vergil. Georg. 1. Magnaque cum magno ueniet tritura calore. Mant. Iulius ingreditur diuis tritura flagellis. pen. flect.

TRITIUM, pen. cor. Ver. Buc. Innata fuit; non tu in triuiis indocte solebas. Idem Aen. 4. Nocturnique Hecate triuijs uulata per urbes. Idem 6. Iam subeunt Triuij lucos, atque autem testæ. Oui. de Pont. 3. Protinus immittam Triuij ductantur ad aram. Iuuen. Sat. 6. Quocunque in triuiis, cuiusque est obuia, narrat. Stat. Syl. 3. Forte diem Triuij dum lictore ducimus udo. antepen. acuit. Iuuen. Sat. 7. Communi seriat carmen triuiale moneta. Mantuan. Ipsa tuas artes, & non triualia notat. penultima flectitur.

TRIUMPHVS, pen. produ. Ouid. de Pont. 2. Huc quoque Cæsarei peruenit fama triumphi. Idem 4. Ille Iugurthino clarus, cymboque triumpho. Idem 14. Metamorpho. Villa ferenda mei lætos molire triumphos. Stat. Syl. 1. Obsequia, & missum media de pace triumphum. penultima acuit. Luca. 2. Nuda triumphati iacuit pro regna Iugurthæ. Vergilius Georgi. 3. Bisque triumphas utroque ab lictora genes. Idem Aeneid. 6. Illa triumphata Capitolia ad alta Corinthe. Mantua. Sicque triumphato cælestia regna tyranno. Idem. Ante triumphali Christus quam sidera pompa. Iuuenal. Satyr. 8. Ante triumphalem quo si nocturnus adulter. Tibul. 2. Ipse triumphali deuinctus tempora lauro. Proper. 3. Saxa triumphales fregere Capharea puppes. Ouid. Fast. 6. Veste triumphales succubuisse senes. penult. flect.

TROPHAEVM, pen. pro. Ouid. Phedra. Ponite de nostra hinc trophæa domo. Idē Cydippe.

Cydicpe. Ingenti uideas bina trophæa tui. Idem de Pont. 3. Stentque super uictos trunca trophæa uiros. Luca. 1. Cum que superba foret Babylon spolianda trophæis. Verg. Aen. 11. Mezenti ducis exuuias tibi magne trophæum. Idem 10. Indutum spolijs ipsum te Laus trophæum. Idem. Lecta refert humeris, tibi rex Gradive trophæum. Ait Seruius. de clinatio Latina est, unde penul. habebit accentum in numero plurali, quia trophæa dicimus, sicut Græci: nec aliquid inde mutilamus erit in antepen. accensus, sicut apud Græcos. Latine pen. acu.

TROCHVS, pen. cor. Ouid. de Trist. 2. Hic artem nandi præcipit, ille trochi. Mart. 14. Ille trochus pueris, ac mihi cantus erit. Idem. Cedat ut arguris obuia turba trochis. Idem 11. Quam celer argutus, qui sonat ære throcus. Hor. de Arte. Indoctusque pilæ, discive, thochive quic scit. pen. acu.

TROCHLEA, penul. cor. Lucr. 4. Multaque per trochleas, & tympana pondere magno, antep. acu.

TROEZENE, pen. pro. Oui. Fast. 2. Altaque groeene, Parrasique niues. Idem Met. 15. Pittheiam profugo curru troezena petebam. pen. acu.

TROIYGENA, pen. cor. Iuven. Sat. 1. Ipsos Troiugas, nam uexat limen & ipsi. Idem 11. Clarum Troiugenis tætura, ac nobile fulcrum. Sil. 14. Durat Troiugenis quantos Atræhusa timores. Vergil. Aen. 3. Troiugena interpret diuum, qui numina Phœbi. Idem 8. Troiugas, ac tela uides inimica Latinis. Idem 12. Troiugas, qui prima uiam uictoria pandit. antep. acu.

TROIIVS, penul. cor. Stat. Syl. 5. Troilus haud aliter gyro leuiore minantes. Vergil. Aen. 1. Parte alia fugiis amissis Troilus armis. Stat. Syl. 2. Troilon Aemoniæ deprendit lancea dextæ. antep. acuit.

TROPIS, pen. cor. Mart. 12. Fumosa feret ipse tropin de sece lagænx. pen. ac.

TROVICVS, pen. cor. Verg. Opusc. Quantaque nox tropico se porrigit in capricorno. antep. acu.

TROSSVLVS, pen. cor. Pers. Sat. 1. Trossulus exultat tibi per fustellia leuis. ante-

penult. acuit.

TROS, pro. Sil. 10. Hinc Tros, hinc Ilus generis tunc ordine longo. Verg. Aen. 11. Tros, Italusque mihi pariter dat sanguine pœnas. Idem. Troes agant, princeps turmas inuasit Asylas. Idem 12. Iam uerò ut Rutuli certantini, & Troes, & omnes. Idem 1. Quid Troes potuere? quibus tot funera passis. ait Seruius. erit nominatius Tros, & hac breuiter scienda regula est: omnia nomina monosyllaba Græca, quæ in Latinum sermonem transeunt, terræ sunt tantum declinationis: & tam Latine, quam Græce declinari possunt, ut Tros, Trois, & Troos. Pâ, Panis, & Panos. Oui. Met. 13. Troas ab arsuris cum defensore carinis. Vergil. Aeneid. 1. Arma, uirumque cano Troia qui primus ab oris. Idem 3. Et campos, ubi Troia fuit, feror exul in alcum. Idem 5. Troiaque nunc pueri, Troianum dici tur agmen. Idem 2. Has euerit opes, sternitque a culmine Troiam. Ait Seruius. Neptunus muros: hoc quidem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Troia fabricati sint muros, sed constat Laomedontem supra dictis dijs certant uouisse pecuniam ad sacra faciendam: quam imminentiibus hostibus transiit ad murorum fabricam: unde dii & fecisse muros, & offensi esse dicuntur. simul norandum, quod deus facit opera sua euertere, ut portas Iunonem, quarum dea est, nam & portam luminis nascentibus præbet. Arces Mineruæ legimus enim, Pallas quas condidit arcis, Neptunus muros: ipsi enim fundamenta consecrata, cuius & mouentur arbitrio: dicitur Neptunus terram mouens aquæ cōcussione, sicut terræ motus continent opinionones, & ibi. Armaque, Troianoque a sanguine clarus Accelles. cum Laomedon promissam murorum mercedē Neptuno, & Apollini denegasset, Neptunus iratus Troia immisit cetos, qui eam uastarent. Vnde est Aen. 2. illud. Illum ex imo uerti Neptunia Troia. quia a Neptuno fuerunt ædificata, & ab eodē destructa. Verg. Aen. 1. Neptunus muros, magnoque emota eridenti Fundamenta quatit, totamque a sedibus urbē Euerit.

Euerit Idem Buc. Atq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles. penult. acu. Ovi. Met. 1. 4. Troius æneas, sacrisq; ex more litatis. Verg. Aen. 8. Obstupere animis alijs, sed Troius heros. Idem

1. Arma uirum, tabulæque, & Troia gaza per undas. Ait Seruius, differentia in hoc sermone est, in sensu, & in syllabis; nam cum provinciam dicimus, & principale est nomen, brevis est tro. declarat Ioan. Despau. Troia adiectiuum, est fere semper trisyllabum, prima semper producta. ut, Troia gaza; substantiuum uerò dissyllabum apud Latinos, & priorem positione producit. rarissime trisyllabum fit, & primam corripit. Ait Seruius, nomen principale, non deriuatiuum, & trisyllabum, ubi inuenitur, primam corripit, quia bisyllabum primam producit postioe i dupla. ait Anronius Nebriss. admonet Prisci. in examine, Arma uirumque cano. Antiqui solebant duo u scribere, ut Troia, Maria. Ouid. Dido. Scribimus, & gremio Troicus ensis adest. Idem Met. 1. 5. Obuia turba ruit, quæque ignes Troica feruat. Idem 13. Dixit, & ostendens sterne uirem Troica ferro. Idem Laodamia. Troades inuideo, quæ si lachrymosa duorum. Idem Paris. Occurrent denso tibi Troades agmine matres Idem Met. 13. Troades exclamât, obmutuit illa dolore. Idem. Troades excipiunt, deploratosque recensent. Idem Penel. Illi uicta suis Troica fata canunt. antepen. acu. Ver. Aen. 1. Armaque, Troianoque, & sanguine clarus Aceltes. Idem 3. Trojanos potuisti, infandum, accendere bellum. Sil. 14. Misceuerunt phrygiâ prolem Trojanus Aceltes. penult. fle&.

TAVCADO, pen. prod. Mantu. Omnibus & crucis, quæ corda humana trucidât. Horat. Epist. 1. Verum seu piscis, seu porrû, & cepe trucidas. Idem de Arte. Ne pueros coram populo Medea trucidet. Auson. Fœnoris & uelox inopes usura trucidat. Claud. Conuenit, inuideat claris, sortemque trucidant. Mantua. Quæ frumenta premunt, & quæ uineta trucidât. Verg. Aen. 12. Discuerunt alijs ad portas, primosque trucidant. Idem 2. Fit uia, ut rumpunt aditus, primosque trucidât.

Cicero I. C. Qui nos coniuges, liberos, nostros trucidare uoluerunt. Idem Epist. 60. Qui senatum trucidare uoluerunt. penult. fle.

TAVCULANTVS, pen. pro. Mant. In reliquos fuit uita Chio truculentus, & atrox. Hor. Ser. 1. Postulat ut uideatur, ac est truculentior, atque. Ovi. Canace. Vt ferus est, multoque suis truculentior eu ris. Idem de Ponr. 2. Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. Idem Meta. 13. Asperior tribulis fœta truculentior urfa. antepen. acu. truculentus pen.

TAVDO, pen. pro. Verg. Aen. 9. Omne genus Teucri, ac duris detrudere concis. Idem Georg. 1. Nam quæ se medio tridunt de cortice gemmæ. Idem 2. Triditur e sicco radix oleagina ligno. Idem. Et uix alta iacet glacie cum flumina tridunt. Claud. Hunc tormenta necant, hic undique traditur exul. Idem. Infaustam quæ suis trufere penatibus umbrâ. Hor. Epist. 1. Qui malè parentem in rupè de trufit a sellum. Cicero. de Ar. Quo ne tradamur dijs immortales nos admonet. Idem Tuscul. Trudi ad mortem. Idem Ar. ti. Cum se ad supplicium præfens trudi uideret. penult. fle.

TAVNTINVS, pen. produ. Sil. 8. Quique Truentinas ferunt cum flumine curre. pen. fle.

TAVNCATVS, pen. prod. Claud. Lumina truncatos alijs rapuere lacertos. penult. fle&.

TAVTINA, pen. cor. Hor. Ser. 1. Si uolet & lege in trutina ponatur eadem. Idem Epist. 2. Scriptores trutina non est, quod multa loquamur. Verg. Opusc. Cogitat & iusto trutinae ex examine pensat. Pers. Sat. 1. Castiges trutinam, nec te quæque ris extra. Idem 3. Atque experrecto trutinantur uerba labello. antepen. acu.

TAVX, pro. Ouid. Phædra. Quemque uocant alix uultum, rigidumque, trinemque Mart. 7. Hirsutum, & dura rusticia re truem. Stat. Syl. 3. Pone truces arcus, agmenque in menre pharetræ. Vergil. Georg. 1. At boreæ de parte truces cum fulminat, & cum. Hor. Epist. 1. Ira truces inimicitias, & funebre bellum. Stat. Thebaid. 9. Tu piger, & tructibus facilis seruire

uire Pelasgi. accutur.

TUBA, pen. cor. Pers. Sat. 3. Hinc tuba, candelæ, tandemque beatulus alto. Stat. Syl. 3. Iam placida dat signa tubæ temeraria uirtus. Idem. Addici Misene tubas, ridetque benigna. Mant. Instrumenta, tubas, & tympana, quadrupedumque. Mart. 1. Et freta nauali sollicitare tuba. Verg. Aen. 6. Imponit, suaque uiro temumque, tubamque.

TUBER, tuberis, priore longæ, neutro genere, est callus tumens terræ. Mart. 13. Tuberæ, boletis poma secunda sumus. Tuber priore breui, arboris nomē, & fœmineo genere. pro pomis masculino. Suetonius. Pridie quàm perierit, cū oblato tuberis feruare iussisset. Mart. 13. Et uernæ tuberes, quid tibi cum Lybycis. Hæc Calepinus. Idem. Non tibi de Libycis tuberes, & aperina ramis. Hora. Ser. 1. Qui ne tuberibus proprijs offendar amicum. Iunen. Sat. 5. Fumar aper, post hunc raduntur tubera si uer. Idem 14. Concedit iuuenis qui radere tubera terræ. antep. acu. Tuber neutri, penul. flect. masculini, seu fœminini generis. pen. acu.

TUBICEN, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Foribus affuevit tubicen prodesse, suoque. De quo Prisc. lib. 3. cap. de denominibus ait. correptam habent penult. nomina in cen, a cano desinentia in i, ut, tubicen, excipitur unum tubicen, quod ideo solum i productam habuit penul. quod synæresis facta est duarum ii breuium in unam longam: debuit enim geminari, quia solet plerumque in compositione a in i conuertri. antep. acu. Vide Tibicen.

TUCETA, pen. produ. Pers. Sat. 2. Esto age, sed grandes patinæ, tucetæque crassa penul. fle.

TUDER, pen. cor. Sil. 6. Denuexum lateri peder Tuder, arq; ubi lacis. Idem 4. Et Gradiucolani celsio de colle Tuderem. Idem 8. Lactis & haud parci Martem coluisse Tuderces.

TUDOR, pen. cor. Ouid. Met. 1. Ante fores stabis, mediæque tuebete quercum. Iu. uc. Sat. 3. Vltimus ardebis, quem regula sola tuerur. Idem 14. Dum rogat & picta

se tempestate tuerur. Verg. 7. en. 12. Bis magna uicti pugna uix urbe tuemur. Stat. Syl. 1. Hunc micis commendat eques, iuuat ora tueri. Idem. Immortale iubar uicina fede tueri. antep. acu. Ciceropro R. P. Hunc Cæsar solus tuerur, & sustinet. Idem de Clar. Paulus personam principis ciuis facile dicendo tuebatur. Idem in Ver. Vt quisque eis rebus tuendis, cōseruandisque præsuerat. antep. acu.

TUGURIVM, pen. cor. Ver. Buc. Paupercis, & tuguri congestum cespice culmen. antep. acu.

TUI, pen. cor. Stat. Syl. 2. Nec prohibet me minisse tui, sed pectora blandus. Vergil. Aen. 12. Vidus amore tui cognato sanguine uictus. Ant. Seruius. Hoc est propter te, propter tuum amorem. sanē inter tui causa feci, & tua causa feci, hæc de secreto est: ut tui causa, tunc si aliquid ipsi, ad quem loquimur, præstiterimus, ut puta, tui causa te defendi: tua uero causa, tunc cū alteri aliquid alterius contemplatione præstamus, ut tua causa tuum hominem defendi. At uide Vallā lib. 2. cap. 1.

TUMEO, pen. cor. Ouid. Met. 3. Causa recens plenius tumuerunt guttura uenis. Idem. Igne micant oculis corpus tumet omne ueneno. Idem 7. Aspera lingua tumet, tepidisque arentia uentris. Idem Herm. Rumpor & ora mihi pariter cū mente tumescunt. Idem. Canace. Iamque tumescebant uiciati pondera uentris. Idem de Pont. 2. Ut fera nimbofo tumuerunt æquora uento. Mart. 1. Lataque per spicuo uela tumere sinum. Idem 13. Effluit, & uiuo lacte papilla tumet. Stat. Syl. 1. Eubois & pulchra tuniceat Sebetos alumna. Luca. 2. Altius intumuit propius accessit olympo. Claud. Nunc præceps fugiat, fregit quem clade tumescat. Verg. Georg. 1. Sæpe monet, fraudetque, & operta tumescere bella. Ouid. Met. 15. Extentam tumescit humum ceu spijus oris. antep. acu. Cicerio Tusc Sapientis animus nunquam turgescit, nunquam tumet. Idem. Att. Tument negotia.

TUMIDVS, pen. cor. Hor. de Art. Iratusque Chremis

Chremes tumido diligit ore. Oui. Canace. Imperat heu uentis tumida non, imperat iræ. Idem Met. 1. Credis, & er tumidus genitoris imagine falsi. Vergil. Aen. 10. Per medios insignis equis, tumidusque secundo. Ouid. Metamor. 14. Liquerat Euboieis tumidarum cultor aquarum. Stat. Syl. 1. Prendisti portus, tumida sic transuga Pise. Idem 3. Inbellis, tumidoque nihil iuratus Actidæ. antepen. acu.

TVMOA, pen. cor. Verg. Aen. 8. Neu belli terrere minis, tumor omnis, & iræ. pen. acuit.

TVMLTVS, penult. product. Ouid. Paris. Aut igitur nullo belli repetere tumultu Idem de Tristib. 4. Nam dedit è speculo cultos, ubi signa tumultus. Vergil. Georg. 1. Audeat ille etiam cæcos instigare tumultus. Stat. Syl. 2. Hic præceps minus audet hyems, nulloque tumultus. Lucan. 2. Prælia monstifero uenit natura tumultu. pen. acu.

TVMLVS, penult. corr. Ouid. Hyps. Per tumultos errat sparsis discincta capillis. Idem Phyl. Occutramque oculis intumultata tuis. Idem Met. 1. Obruerat tumultus immensa licentiâ ponti. Idem 2. Corpora dat tumulo, signant quoque carmine saxum. Idem 13. Minturnæ q; graues, & quam tumulauit alumnus. Idem Fast. 4. Aspera cessit hyems Sicula tumulatur arena. Idem Met. 11. Opreat, & exanimis manibus tumuleret amicis. Idem 15. Area nunc tumulus, nam res horrenda relatu. Mart. 1. Vipera si tumulo nobilior iacet. Idem 6. Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis. Stat. Theb. 9. Hanc tumulare feram, nec non merentibus agros. antepen. acu. Ouid. de Pont. Inque Tomitana iaceam intumulus arena. Idem Met. 15. Condidit, & nomen tumulati traxit in urbem. pe. fle.

TUNICA, penult. cor. Ouid. Ariad. Et tunicas lachrymis sicut ab imbre graues. Idem Canace. Cum super incumbens scissa tunicaque, comaque. Idem Met. 1. Discedunt, uelæque caput, tunicaeque recingunt. Mantua. Ne tunica Martinus adhuc eai hercuminis ista. Martial.

14. Et pingues tunicas serra secare po-

test. Vergilius Aeneid. 10. Per tunicam squallentem auro, latus haurit apertum. Idem 9. Et tunicæ manicas, & habent redinacula mixta. antepenult. acu. Hor. Epilto. 1. Vilia uendentem tunicato scuta popello. Iuuenal. Sat. 2. Vincit & hoc monstrum tunicati fuscina Græchi. Martial. 10. Abstulit dè soles, dè tunica, ta quies. Mantuan. Dormit humus clauso pastor tunicatus ouili. pen. fle.

TVRANVS, pen. pro. Ouid. de Pont. 4. Musaque Turani Tragicis innexa corhænis. pen. fle.

TVRBATVS, penult. product. Stat. Theb. 8. Turbati uulgi, signataque mente cicatrix. Idem 9. Insurgunt stimuli, quâ si turbata sepulchris. Ouid. Canace. Et fuge turbato testâ nefanda pede. Vergil. Aeneid. 12. Extinctum, & subito mentem turbata dolore. Idem 11. Turbati fugiunt Rutuli, fugit acer arinas. Idem Buc. Usque adeo turbatur agris in ipse capellas. Air Seruius. Turbatur sine ulla discretionē culpæ, uel meriti. sanè uera locutio est turbatur, ut sit impersonale: quod ad omnes pertinet generaliter. nam Mantuanorum fuerat communis expulsio: si enim turbamur legeres, uideretur ad paucos referri. quid mirum, si apud Quint. Inst. 1. capit. 9. Turbatur uera est lectio, ibi, aliter, Usque adeo turbatur agris. sit impersonale passiuæ uocis ab omnibus uerbis habentibus nominatiuum agentis, & in o finitis: excipiuntur ex hac regula uerba defectiua, deponentia, & quæ nominatiuum habent patientis: huius rationi subduntur uerba ætius, neutra acquisitiua, & absoluta, cum differentia tamē: a neutris acquisitiuis, & absolutis ætius sunt significationis cum casibus, ut, a me seruitur Deo, a me itur ad templum, & absque casibus quadam cum generalitate: ut seruitur, idest omnes seruiunt. uel passiuè, ut seruitur, idest, seruitium fit. curritur, cursus fit. hæc Priscianus. Ab ætius aliter fit, sine casibus utrinque, & passiuè semper significationis, ut amatur, amatio fit, turbatur, turbatio fit: & ita Ascensius exponit. ita, legitur, idest lectio fit non

ame,

me, non a te, quia tunc esset passivum. tu lector uide quid de hoc Antonius Nebriss. capit. de impersonalibus sentiat, conscientiam suam testando. Non quidem Fabius turbatur legeret, si turbatur congrueret, ne inter alia quidem uerba infereret, quæ non tenentur quatuor declinationibus, sed inter ea, quæ sub illis tenentur. At Fabius, Accipimus aliter, ut, Panditur interea domus omnipotentis olympi. Aliter, ut, totis usque adeo turbatur agris. non ne propriæ cuiusdam rationis est, alia ab illis quatuor: ergo non turbamur, sed turbatur uera est lectio. ubi uide Pieriū. turbatur penult. fle&. Cicero pro Syl. in Hispania turbatur esset. Idem Qu. F. & simul nequid ille turbet. Idem. Ad te ne hæc quidem scribo, quæ palam in re pub. turbantur.

TURBIDVS, pen. cor. Stat. Theb. 3. Sic confecta manus uario sic turbidus æstu. Idem 9. Turbidus incussu creperunt pōdere malz. Idem. Hospes ego, exuerat uagina turbidus enssem. Luca. 1. Inconsulta ruit qualis cum turbidus auster. Idem 4. Exprimit ora super uirgo si turbida limo. Ouid. Ariadne. Utque erat è somno turbida rapta coma est. Idē Fast. 2. Turbidus hybernus ille fnebat aquis. Flac. 7. Turbidus ut puenit, cæcisque pa uoribus enssem. antepen. acu.

TURBO, pen. pro. Flac. 1. Poscere, cum tali contorta turbine portam. Idem 2. Turbinis in morem Lemnicum litore tandem. Lucr. Turbinibus finit incertis turbare procellis. Verg. Aen. 1. Quæ data porta ruunt, & terras turbine perflāt. At Seruius, & sciendum est, quod quando appellatiuum est, facit turbinis. sed si sit nomen proprium turbonis facit. Hora. Ser. 2. Corpore maiorem rides Turbonis in armis. Stat. Theb. 2. Colla minax tam sparle solu turbauerat ossa. Lucr. 6. Et perturbatione cælum, fit morbidus aer. Cicero Qu. F. Et simul ne quid ille turbet. pen. acu.

TURGIDVS, pen. cor. Iuue. Sat. 1. Turgidus, & crudum pavonem in balnea portas. Clau. Turgidus alloqueris saltu, nec prospera statum. antepen. acu.

TURMALIS, pen. prod. Claud. Excitet incessos turmalis buccina somnos. Stat. Theb. 4. Mistra uiris, tormale fremit, dat eouibus enses. Mant. Ad te turmatim uelut ad spectacula Romæ. Idem. Tormatim populos usque a sub aquatica tēpla. pen. fle.

TURPO, pen. pro. Hor. Ser. 2. Setosam leui frontem turpauerat oris. Cice. Tus. Io uis aram sanguine turpari. pen. acu.

TURPITER, pen. cor. Iuuen. Sat. 6. Fortem animum præstant rebus, quas turpiter ardent. Ouid. Penel. Atque alios referat? quos omnes turpiter absens Idem Phil. Turpiter hospitium lecto cumulasse iugali. Idem Paris. Nec mea crede mihi, turpiter uxor eris. antepen. acu.

TURRIFERA, pen. cor. Ouid. Fast. 4. At cur turris fera testificata suo est. antepen. acu.

TURRIGER, pen. cor. Ver. Aen. 7. Ardea, crustumerique, & turrigeræ anrennæ. Idem 10. Turrigeræque urbes, biuigique ad frena leones. Sil. 4. Ipsas turrigero portantem uerice muros. antepenult. acuit.

TURRITVS, pen. prod. Sil. 9. Turritas moles, ac propugnacula dorso. pen. fle. Idem 12. Turribus excelso facilem tutatur adiri. pen. acu. turritus fle&.

TURTVR, pen. pro. Mant. Turritus ad gemitus, ad hirusundinis, ac Philomenæ. penult. acu.

TUTELA, pen. prod. Ouid. Fast. 1. Nouarū tutela Deo caret omnibus istis. Idem de Tristi. 1. Vrbs quoque te, & legum lassat tutela tuarum. Idem de Pont. 2. Tutelā mando sentiat ille tuam. Stat. Syl. 4. Hec inter castæ genius, tutelaque mensæ. Claud. Romanæ tutela togæ quæ diuite penna. Luca. 3. Ornatas decuit, fulgens tutela carinas. Mart. 5. Mittrimus, ò rerum ò felix tutela, salusque. Ver. Georg. 4. Hellepontiaci seruet tutela Priapi. Mant. Tutelare salus lyricæ pendebat ab illo. Verg. Aen. 5. Donat habere uiro decus, & turam in armis. pen. fle&.

TUTVS, pen. prod. Tibul. 1. Quisquis amare tenetur, eat, tuteusque, sacerque. Luca. 2. Brūdusij tutas conscendit magnus in artes. Ouid. Canace. Artibus & tellus tutus ab hoste fuit. Idem 1. Iudicis ora sui

fui, sed erant sine iudice tuti. Idem. Præfide cura deo nemorum secreta subibis. Idem. 2. Dissuadere licet, non est tua turba voluntas Idem. Inferius terras medio tutissimus ibis. Idem. Fast. 3. Quia gravis Aeneas tutus ab hoste fuit. Idem. de Tristib. 1. Quære quæsitio tempore tutus eris. Idem. de Pont. 1. Sub lare priuato tutius esse putant. Luca. 9. Pompeianus erat patriam tutore carentem. Iun. Sat. 8. Eito bonus miles, tutor, bonus arbiter. Idem. Sat. Syl. 2. Sedis & illæsa turabor & una senectæ. Mant. Qui ruratur agros, & fama æterna licat. Vergi. Aen. 2. Hanc primum tutare domum, cui paruus Iulus. Idem. Opusc. Tutari conantur opes, gemit ille sub auro. tutus. Ait Valla, 1. cap. 30. Tutus portus, tuta urbs, quod iueatur alios, non quod ab alijs descadatur tamen sepe in hominibus, ut tutus sum ab hostibus, quod munus, & sine periculo sum. Stat. Thebaid. 7. Tutaris quàm non alijs populator ab oris. Sil. 12. Turribus, & cælo facilem tutatur adiri. Cicero de Nat. Genæ tutantur oculos. Idem in Ant. Qui rempub. patrimonio suo & tutatus est, & tutatur. Idem pro Sest. Hic est se tutatus. pen. fleat.

Tvvs, pen. cor. Stat. Syl. 1. Hic tua Tiburtes faunos chelys & iuuat ipsum. Idem. 2. Surrectina tuus spectat prætoris Liqvo. Ver. Buc. Dicemus, Daphnimque tuum tollemus ad atra. pen. acu.

V

VACILLO, pen. prod. Lucr. 3. Vt ramosa tamen cum vêtis pulsa uacillans. Idem. 4. Languet officia, atque ægrotat fama uacillans. Cicero de Nat. Resque rota uacillar, & claudicat. Idem in Ant. Partim etiam sumptibus inuertere ære alieno uacillant.

VACINIUM, pen. cor. Verg. Buc. Alba ligustra cadunt uacinia nigra leguntur. Idem. Et nigræ violæ sunt, & uacinia nigræ. Ouid. de Tristib. 1. Nec te purpureo valent uacinia succo. antep. acu.

VACO, pen. cor. Ouid. Cydippe. Quid facis, hinc exi. non uacat iste torus. Idem. Mer. 1. Puluerulenta uacant septem sine flumine ualles. Idem. 10. Nec carpsere sicur uolucres, urnique uacant. Idem. de Pont. 3. Si uacat exiguum profugo dare tempus amico. Iuuen. Sat. 1. Si uacat, & placidi rationem admittitis, edam. Stat. Syl. 1. Hic Eraro iucunda doce uacat apta mouere. Verg. Opusc. Inuolara uacatura, quod sœua maritis. Mart. 1. Cui ribi parue liber scriinia nostra uacent. Cicero de D. Ego uerò, inquam, philosophiæ semper uaco. Idem. de Nat. Nullus philosophiæ uacare locus. Idem. de D. Quantum uacabit a publico officio. Idem. Att. Scribes aliquid, si uacabis.

VACUUA, pen. prod. Hor. Epist. 1. Hæc tibi dictabam post æuum pure uacuat. Quid. Fast. 6. Nunc quoque nunc sunt antiquæ sacra uacuat. Idem. Ante uacuales, stantque, sedentque loco. penult. fleat.

VACUUS, pen. cor. Ouid. Sappho. Proueniunt uacue carmina mentis opus. Idem. Meta. 1. Certior in uacuo quæ uulnera pectore fecit. Mart. 1. Aere nec uacuo pudentia Mausolea. Verg. Aen. 2. Et iā porticibus uacuis Iunonis Apylo. Stat. Syl. 1. Suffectura patent uacue pro cespere terræ. Idem. Quo nam his usque sopor, uacuique modestia lætæ. Idem. Theb. 9. Armaque curra suum, & uacuorum terga leonum. antep. pen. acti.

VADO, pen. prod. Ouid. de Tristib. 1. Vade sed incultis, qualem decet exulis esse. Stat. Syl. 5. Castide uade alacer, maioraque disce mereri. Idem. Theb. 6. Frange re qui tyrias deiecit uaditis arces. Mart. 1. Vade salutarum, pro me liber ire uerberis. Flac. 6. Vadit equi docilis relegi, docilisque relinqui. Cicer. Att. Ad eum postridie mane uadebam. Idem ad Her. Cum teras bestias uideamus alacres, & erectas uadere. pen. fleat.

VADIMONIUM, pen. corr. Manil. 1. Et cū luce refert operum uadimonia terris. Auso. Iam minor & promissa obiens uadimonia Damon. Proper. Sex superant uersus te, quia ad uadimonia curris. Iuu. Sat. 3. Pullati proceres dissert uadimonia

- nia prator. Martial. 8. Cum modo distulerint rauce uadimonia chartæ. Idem 14. Nec fora sunt nobis, nec sunt uadimonia nora. antepe. acu.
- VADVM**, pen. cor. Ouid. Phil. Interdum timui, ne dum uada tendis ad Hebræi. Idem Fast. 4. Quaque caryseis frangitur unda uadis. Idem de Pont. 4. Mittit ab Eu ximis hanc tibi Nafo uadis. Verg. Geo. 3. Et uada dura lego saxis Lilybeia cæcis. Luca. 1. Turba uadum faciles iam fra ctis fluminis undas. Verg. Aen. 11. Saxa fugit, litrusque uado labente relinquit. Stat. Syl. 1. Locorum senium? te quæ uada fluminis infra. pen. acu.
- VASER**, penult. cor. Ouid. Cydippe. Con sultoque sui iuris amote uaser. Mantua. Tum uaser, & doctus tumidas compe scere mentes. Pers. Sat. 1. Scit risisse ua ser multum gaudere paratur. Hor. Ser. 2. Quo uaser ille pedes lauisset Syphis xre. Idem. Surrentina uaser, qui miscet fræ falerna. Mantu. Nec sine lucro, eri mus per uasramenta dolosque. pen. acu.
- VAGEDRUSA**, pen. prod. Sil. 14. Qui son tes Vagedrusa tuos, & pauperis aluei. pe nul. sic.
- VAGELLVS**, pen. prod. Iuue. Sat. 16. Decla matus muticensis corde uagelli. pen. acuit.
- VAGIO**, pen. cor. Ouid. Fast. 2. Vagierant anibo pariter sensisse putares. Idem 4. Quid nisi promiseris, patetam uagire querelis. Idem 6. At puer infelix uagit, opemque petit. Stat. Syl. 4. Noscere cum que tibi uagitet tertius infans. Cū pue rerum est, primam producere: cū uerò leporum, breuiat. Oui. de Philoni Glau citat & Catulus, sed lepores uagiunt. hxc Nebriss. antepe. acu. Cice. de Sene ctu. Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerescat, & in cūctis uagiā.
- VAGITVS**, pen. prod. Ouid. Canace. Iam prope linien erat, patrias uagitus ad aures. Idem. Vagitus dedit ille miser sensis se putares. Idem Met. 15. Aut qui uagit us similes puerilibus hædunt. Idem Fast. 4. Vagitus euiæ tamen culpa sen sic ad undas. Stat. Theb. 5. Cū tamen attonito moriens uagitus in aures. Mar tia. 9. Sordida uagitu posceret æra puer.
- Ver. Aen. 6. Continuo auditæ uoces ua gitus, & ingens. pen. fle.
- VAGINA**, pen. prod. Ouid. Meta. 6. Quo fuit accinctus uagina liberat enslem. Idem Fast. 2. Surgit & aurarum uagina liberat enslem. Stat. Theb. 9. Hospes ego? exue rat uagina turbidus enslem. Sil. 8. Nec pugnas mora dum uagina dicitur ensis. Verg. Aen. 4. Dextra ferax dixit, uagina que eripit enslem. Idem 10. Vaginaque caua fulgentem diripit enslem. Idem 9. Gnosius, atque habilem uagina aptarat eburna. penul. fle.
- VAGOR**, pen. cor. Ouid. Hyperm. Cum se ne nos inopi turba uagatur inops. Idem Fast. 3. Amisso dubiz rege uagantur æ pes. Idem de Tristit. 3. Inter Satmatics Romana uagabitur umbras. Martial. 9. Hanc uolo, quæ facilis, quæ palliolata uagatur. Verg. Aen. 4. Vixit infelix Di do, totaque uagatur. Idem 2. Votū pro reditu simulant, ea fama uagatur. Luca. 2. Si uenit nil positum est, sed fas incerta uagatur. idem 6. Classica nulla sonant, inuisque tela uagatur. Mart. 14. Garru lus in laxo cur annulus orbe uagatur. Luca. 5. Consul uterque uagos belli per munia patres. Hor. Ser. 1. Nam uaga per uerem delapsa est flamma culina. Man tua. Nec semel id fecisse sat est, quoniā uaga non sunt. Ouid. Ariadn. Hærentē scopulo, quem uaga pulsata aqua. Idem Cydippe. Erramusque uago per loca sa cra pede. Idem Meta. 1. In mare lassatis uolucris uaga decedit alis. Idem Fast. 6. Cur uagus incedit tota tibicen in urbe. Mart. 5. Quintilianæ uagæ moderator summe iuuentæ. Idem 6. Legitimos es ser cū uagus ante toros. Cice. pro Sest. Quodam tempore fusi per agros uaga bantur. Idem de Inuentione. Cum in agris homines passim bestiarum more uagabantur. Idem pro Flac. Prædones toto mari dispersi uagabantur. penult. acuit.
- VALENTINVS**, pen. prod. Mant. Festa Va lentini colles celebrate propinquo. Idem, tanta Valentini uix sustinere penates. pen. fle.
- VALENTIA**, pen. cor. Mant. Tu quoq; pa trono lætare Valentia tanto. antepe. ac.

VALBO, pen. cor. Oui. Phil. Sæpe deos supplex, ut tu scelerate ualeres. Idem. Ipsa mihi dixi, si ualeat, ipse uenit. Idem. Pariti. Quid ualeam, nefcis, & te mea robora fallunt. Idem. Metamorph. 2. Me ualeat, excepto uasli quoque rector olympi. Idem. Iam cognouisse genus, piger, & ualuisse rogando. Idem. Iamque uale cortex in uerba nouissima uenit. Idem. 3. Verba, locus, dictioque uale, ualeat inquit & echo. Idem. Fast. 3. Et ualeant uigiles, prouida turba canes. Idem. 6. Tradiderat causas, ualeas anas optima dixit. Idem. de Tristib. 4. Pone metum, ualeo, corpusque quod ante laborum. Idem. Met. 13. Iam certe ualuit, uel cum Lyncæia primum. Hor. Ser. 1. Delassare ualeat Fabium, te ne morer, audi. Luca. 1. Et dum pila ualeat fortes torquere lacerati. Stat. Syl. 1. Peñora quæ mundi ualeant euoluere curas. Lucr. 1. Sed potius tali facto recreata ualeat. Hor. Epi. 1. Viue, uale siquid nouisti rectius istis. Iuu. Sat. 6. Quæ mœchum sequitur stomacho ualeat illa maritum. Mart. 1. Munere dignus erat conualuere meo. Idem. 2. Ne ualeat si non totis Deciane diebus. Verg. Buc. Et longum formase uale, nale, inquit Iola. Ait Seru. Le in uale corripit sequens uocalis. Idem. Aeneid. 12. Viribus haud ullis ualuit discludere morsus. Idem. 12. Aeternumque uale, nec plura effatus ad alto. Ait Seruius. Varro in libris Logistoricis ait, ideo mortuus salue dici, non quod aut ualere, aut salui esse possint. sed, quod ab his recedimus eos nunquam uisuri. hinc orum est, uertiam male dicti significationem interdum obineat: ut Terentius, ualeant, qui inter nos dissidium uolunt. hoc est, ita a nobis discedant, ut nunquam ad nostrum reuerantur aspectum. ergo non etymologia consideranda est, sed consuetudo, quod nullis uale dicimus, nisi a quibus recedimus. Stat. Thebaid. 6. Crura lubitæptis non euoluere possit. Martial. 13. Dum pinguis mihi tue tur erit, laetitia ualebis. Cicero Attic. Domitius ualeat amicis. Idem de Clar. 14. Longe plurimum ingenio ualuit. Idem in Cat. Hæc res mihi ualeat ad glo-

riam. antepenult. acu.

VALBRIVS, pen. cor. Hora. Ser. 1. Contra Leuinum Valeri genus unde superbus. antepen. acu.

VALBSVS, pen. pro. Iuu. Sat. 8. Turpia cerdoni ualēfos, Brutosque decebunt. penult. ilet.

VALTRVDO, pen. pro. Hor. Ser. 1. Dura ualeculo incidit, seu tarda senectus. Lucr. 3. Ut bona sepe ualeculo cum dicitur esse. pen. sic.

VANDALVS, pen. cor. Mant. Vandalus eripens tanquam si lictore facto. Idem. Tu quoque Vandalicæ quæ Punica regna tenebant. antepen. acu.

VALIDVS, pen. cor. Luca. 2. At te corphini ualidis circumdata muris. Idem. Toraque per tenebras ualidis balista laceratis. Stat. Theb. 6. Tertius Hippomedon ualida ad certamina tardos. Oui. Briss. Dij melius, ualido precor ut brata lacerato. Idem. Fast. 3. Concitat iratus ualidos Titanas in arma. Verg. Aen. 12. Atque altabat, ualidam ui corripit hastam. Idem. Inualidique senes, turres, & testa domorum. Idem. 11. Telum immane manu ualida, quod forte gerebat. antepen. acu.

VANASCO, penult. produ. Luca. 9. Pompeiumque ferens uanescit insuper ore. Idem. Pers. Sat. 3. Nigra quod in fusca uanescat sepia lynipha. Luca. 3. Nubibus & dubios cernit uanescere mōtes. Catul. Nos nolite pati nostrum uanescere luctum. penult. acu.

VANILQVVS, pen. cor. Sil. 14. Vaniloquo p. bem furiabant insuper ore. Idem. 8. Vaniloquum Celtæ genus, ac mutabile mentis. antepen. acu.

VAVVS, pen. pro. Iuu. Sat. 13. Vana superuacui dicunt chirographa lini. Idem. 3. Sic libitum uano qui nos distinxit Othoni. Luca. 1. Marcellusque loquax, & nomina uana Caronis. Oui. Met. 2. Sint precor ista mala nos uanum spernimus omen. Mart. 1. Quæ cineri uanu. dat ruitura labor. pen. ilet.

VAPIDVS, pen. cor. Pers. Sat. 5. Astur uapido seruas sub peñore uulpem. Idem. 6. Et signum in uapida naso tetigisse lagurnæ. antepen. acu.

Vy VAPOR,

- VAPOR**, penult. cor. Ovi. Met. 1. Cumque fir ignis aquæ pugnat vapor humidus omnes. Idem 2. Presserat ora vapor totos en aspice crines. Idem. Dixerat hæc tellus, neque enim tolerare vaporem. Idem 3. Distat idem terra, fiditque vaporibus aëra. Mart. 8. Exiguæ volutat suspensa uapore lucernæ. Verg. Aeneid. 7. Nec iam se capio, quida uolat, uapor ater ad auras. Idem 5. Est uapor, & toto descendit corpore pestis. Ouid. Meta. 6. Aeripedes tauti, rectaque uaporibus herbæ. Claud. It. per ardentem Libyam superare vapores. Stat. Syl. 1. Aedibus, & tenuem uoluunt hypocautia uaporem. Flac. 2. Fumant saxa iugis, coque uique uaporibus ær. pen. acu.
- VAPORIFER**, pen. cor. Stat. Syl. 1. Quaque uaporiferis iunctus fornacibus amnis. Idem 3. Siue uaporiferas blandissima litora Baras, antepe. acu.
- VAPORO**, penult. produ. Luca. 5. Vndat apex campana siemens, cum saxa uaporat. Hor. Epil. 1. Leuini discedens cursum, si gignit uaporem. Stat. Theb. 5. Hauserit alia etiam superam de lubrica uaporant. Idem 1. Thure uaporatis, lucent altariibus ignes. Flac. 9. Liba uaporatis lustrantia fumus in altis. Idem 10. Thure uaporabant alij delubra Sabæo. pen. fle.
- VAPULO**, pen. cor. Mant. Et ueluti irato pontus cum uapulat austro. Mart. 6. Vapulat altitudo Veneri quadriga flagello. Idem 8. Ex qua uis causa uapulet ergo locus. Iuu. Sat. 3. Si rixa est, ubi tu pulsas, ego uapulo tantum. Lucr. Quare utrinque secus, cum corpus uapulet, & cū. Mant. Quæ renouant, dum tert ignes, dum uapulat aurum. Idem. Vapulat æquorea tunis arcollie æternos. antepe. acu. Cic. Epist. 1. 12. Alius septimam legionem uapulasse. Idem Att. Cū se omnium sermone sentiet uapulare.
- VAPITOSVS**, pen. prod. Pers. Sat. 5. Dixeris hæc inter uapitosos Centurione. penult. fle.
- VARIENVS**, pen. pro. Sil. 4. Meuanus, Varienus arat, cui diuitis uber. pen. fle.
- VARIOS**, pen. cor. Ver. Geor. 1. Ille ubi nascuntur maculis uariauerat ortum. Idem Aeneid. 12. Sernioatem, & uulgi uariare labentia corda. Ouid. Meta. 2. Nec possit uariare comas, ubi sibi uellem. Idem 12. Vix iuuenilis erat, uariabant tempora cæni. Idem Fast. 2. Iam qui cæruleum uariabunt sidera cælum. Stat. Syl. 1. Si nada distincta uariat non luminaceant. Idem Thebaid. 12. Orba Ceres magnæ uariabæ imagine flammæ. Flac. 3. Quas dabat & picto Clite uariuerat auro. Cic. de Or. Oratoris est formare orationem, eamque uariare, & distinguere. Idem Ora. Ergo ille princeps uariabit, & mutabit uocem, antepe nult. acu.
- VARIVS**, pen. cor. Ovi. Met. 1. Nuncia lunis uarios induit colores. Idem de Pont. Cū Varrus Græchusq; darent fera dicta tyranni. Iuu. Sat. 3. Hæc inter pueros uarie properatur, ac ille, Mart. 1. Inclinat uarias pondere nigra comas. Verg. Geo. 2. Dines opum uariatum, ac latis ortis fundit antepe. acu.
- VARYS**, pen. produ. Hor. de Art. Vergilio, Varoque, ego cur acquirere pauca. Pers. Sat. 4. Curua subit, uel cū fallis pede regula Varo. Idem 5. Varæ registarum digito terebrare salinum. Luca. 4. Nam populi Varum campo, nudatq; fœda. Idem 2. Varus ut ad mortem pulsarunt auxilio atq; Idem 1. Fmis & Hesperie pro moto militē Varus pen. fle.
- VAS**, produ. In gentiuo uasis, generis neutri; tertiæ declinationis; in plurali uerbō secundæ. pro instrumēto ad aliquid capiēdo idoneo. Vergil. Opuscu. Quod si forte cauis cunctatus uasibus hæsit. Lucr. 3. Nunc igitur quoniam quæsitatis undique uasis. Iuuenal. Sar. 1. Corbula uix ferret tot uasa ingenia, tot res. uas, uadis, sed uadis fuit nominatiuus deinde per syncopen uas est generis masculini. Cicero Offic. 3. Vasa factus est alter eius sistendi. Horac. Sermo. 1. Ille datus uadibus qui rure extractus in urbē. Luere. 3. Esse homine, illius quasi quod uas esse uidetur. fle.
- VASCOSVS**, pen. cor. Iuu. Sat. 1. 5. Vascosus, ut fama est, alimentis talibus usi. Vbi Ioannes Bricanni. Illud autem obseruandum

mandum Vafcones mediam habere cor-
reptam, ficuti dicimus Britones, & Lin-
gones. Aufonius. Vafconis hoc faltus-
ritque Vafcones nominariis Græcus,
qui corripit in fine, ficut Britones in
hac fadyra, qua nec terribiles Cymbrī,
nec Britones unquam, talia enim nomi-
nā Græcam, pariter & Latinā accipiunt
declinationem. Claudianus. Profpice
rem dubijs uenturū Saxona uentis.
fic Vergilius. Græcō declinauit Troes.
Iam perō & Ruelli cœtātini, & Troes
& omnes ubi brevis ell es alibi. Aetnā
Cyriopes, & huc aduercite mentem. alibi
& circum argento clari delphines in
orbem.

VASTATOR, pen. pro. Ver. Aen. 9. Vastato-
rem Amycum, quo non felicior alter.
Clau. Hispanum, Siculumq; freium ua-
stataq; tellus. Idem. Dicatur, qui feruat,
eger uastator Achiz. Stat. Syl. 14. Vasta-
tor ne meos, hæc exitiæ ferebāt. Idem
Theb. 7. Mice iugum belli quondam ua-
stator eoi. pen. fle.

VATES, pen. prod. Luu. Sat. 1. Vatribus oc-
currat perituræ parere chartæ. Stat. Syl.
1. Vota pates, pone q̄ dulcis fufpiria ua-
tes. Luca. 1. Sed mihi iam numen, nec fi-
te peftore uates Idem. Diraq; per popu-
lum Cumang carmina uatis. Mart. 8. Va-
tes Apollinei magno memorabilis or-
cu. Ver. Aen. 6. Dicite felices animæ, tu-
que optime uates. Idem 7. Continuo ua-
tes, externum cernimus, inquit. pe. acu.

VATICINATOR, pen. cor. Ouid. de Triflib. 1.
Hæc ego uaticinor, quia sum deceptus
ab illo. Idem 2. Caularumq; triplex ua-
ticipatur opus. Idem de Pont. 1. Vatici-
nor, monetoq; locum, date facra ferentis.
Idem 3. Hoc duce prædico, uaticinorq;
deo. Idem Met. 2. Ergo ubi uaticinos cō-
cepit mēte furorē, Flac. 10. Vaticino, par-
uam demerſi in æquora tetram, antepe-
nul. acu. Oui. Oenone. Sic mihi diffuſis
uaticinaria comis. Idem. Pañ. Figar. erat
uerax uaticinata ſoror. Idem de Pont. 1.
Vnde tamen uiuat, uaticinator habet.
Idem Met. 4. Varicinator erat, parene
marreſq; nuruſque, Luca. 7. Vaticinata
quies magni tibi omnia placidus. pe. fle.
Cic. pro Sell. Qui hæc uaticinos, na-

ticipari, atque inſanire dicebant. Idem
de Am. Empedocle quidem carminia
bus Græcia uaticinatum ferunt.

VATINVS, pen. pro. Mart. 14. Vilia ſuto-
ris calicem monuit enta Vatin. pen. fle.
V. 1. pen. cor. Oui. Phil. Promiſſus ſocios
ubi nūc Hymeneus in annos. Idem Me-
ta. 1. Sic ubi diſpoſitum, quiſquis fuit il-
le deorum Idem. Quæſitque dru ter-
ris ubi ſiſtere detur. Idem 2. Ergo ubi ua-
ticipos concepit mente furoris. Vergil.
Aeneid. 6. Quam multæ glomerantur
aues, ubi frigidus annus Sil. 6. Detexum
lateri pender, tuler, atque ubi lātis. Idem
1. Multis ubique dies radijs ubi culmi-
na tetis. Horat. Ser. 2. Sea retreare uo-
lee tenuatum corpus ubique. Iuuenal.
Sat. 8. Municipalis equus galearū ponte
ubique. Cicero pro Roſc. Poſt ubi ter-
rarum. Idem in Catil. Dij immortales
ubi nam gentium ſumus. Vbi gentium;
ubi locorum, ubi terrarum, idem quod
ubi ſignificant; nam gentium illi ſigni-
ficationi nihil addunt: ornatus tantum
gratia ponitur. ſic ubique gentium,
ideſt, in omnibus gentibus: ubique e-
nim in omni loco, ſicut poſtea loci. Sa-
luſtus de bello Iugur. Poſtea loci conſul-
li. Haud dubiæ, ac com. Ioan. Chri-
ſtoſ. poſtea loci, ideſt poſtea. nam poſt
ſyllabia adiecio eſt, ſicut minime gen-
tium uidet gens. Iuuenal. Sat. 4. Res ſiſci
ubicunque notat p̄ donabitur ergo. Ho-
ra. Ser. 1. Rem patris obliuiscere malum
eſt, ubicunque quid iter. Martial. Qui
tecum cupis eſſe meos ubicunque libel-
los. Vide Tibi.

VBER, pen. pro. Oui. Met. 3. Vberibus ſæ-
cundus aquis ubi conditus antro. Idem
4. Vberibus nulli prouenit iſta ſeges.
Martial. 3. Eſſe putes nondum ſueta
ſic ubere largo. Vergilius Buc. Bis ue-
nit ad mulctram, binus alit ubere ſor-
tus. Idem. Vbera, nec magnos metuent
armenta leones. Idem Aeneid. 7. Diui-
tis uber agris, Troiæve opulencia dee-
rit. Stat. Syl. 2. Vberibus ſtagnis, obli-
quo pendula trunco. Idem 5. Si qua
ſub uberibus plenis ad tūnera natos. I-
dem. Vberibus tibi parue dedit, heu
muera noſtra Flac. 2. Marer, & alitro

signatur ubere nari. pen. fleat.

V A I D U S, pen. cor. Hor. Ser. 1. Redde, age, quæ deinceps resisti Vbidius dum Idem 2. Vbidius, balatroque securis omnibus imis. antepe. acu.

V A I A G O N, penult. cor. Iuuenal. Satyr. 3. Vcalegon tabulata tibi iam tertia fumant. Verg. Aeneid. 2. Vcalegon, Siga igni freta lara reluctant. antepe. ultima acuit.

V D U S penult. prod. Pers. Sat. 1. Hoc narat in labris, & in udo Menas, & Atys. Iue. Sat. 8. Obuius assiduo Syrophentis udus amomo. Luca. 4. Quod fugiens timuisset iter mox udo receptis. Oui. Medea. Tristis abis, oculis abeuntem prosequor udis. Idem Leander. Ne fieret prima pes tuus udu aqua. Idem Metamorpho. 1. Perculuit solis. cœnumque, udxque paludes. Idem 14. Ora proterua canunt, sed quos fugit, attrahit udu. Martial. 11. Vda puella leges, sis Patapina licer. Vergil. Georg. 3. Nigra subest udo tantum cui lingua palato. pen. fleat.

V A, corr. Ouid. Helen. Neve mihi quam tu dicis amore soror. Idem Fast. 4. Quis uile parens abis, quo upe petenda loco. Vergilius Aeneid. 10. quo feror? ubi abij? quæ me fuga? quæ upe reducet. Ait Seruius. Constat mutilas parres orationis accentunt in eodem loco habere, in quo etiam integre habuerunt. Nam moria, id est, minores particulæ, ut, quæ, upe, ne, ce, quæ encliticæ dicuntur, quoties iunguntur alijs partibus antese accentum faciunt, qualislibet sit syllaba, quæ præcedit, siue brevis, siue longa. ut, mustique, huiusce, illucce, ratione, adduce & hæc muellata similiter proferuntur, scilicet sub eodem accentu ait Antonius Mancinellus in Horat. libro 1. Ode 13. Vx hic inuictio est ita que cum x diphthongo scribitur, ut dicitur a coniunctione ue, quæ siue diphthongo exaratur.

V E C O R S, penult. product. Horat. Sermo. 2. Expugnare caput, scribat mala carmina uecors, penult. acu. Ouid. Met. 12. Surgimus, & primus, quæ te uecordia Theſeus. Sil. 8. Nec mora delecto miuitur uecordia uallo. antepe. acu.

V I C T I G A L, penult. product. Hor. Sor. 1. Iurgatur uerbis ego uictigalia magna. pen. acu.

V I G A T O, penult. cor. Manrua. Nec uegetabatur diuina intrinsecus aura. Auson. Pigra immortalis uegetaret membra lauatro. Verg. Opuse. Marura copiens? me uegetare diem. Hor. Serm. 1. Membra deducit uegetus præscripta ad munia surgit. antepe. acu.

V I N O, penult. corre. Ouid. Phil. Nec uehite Aſteas Sictionis uada rates. Idem Metamorph. 2. Impetus, & rapido contrarius euehor orbi. Idem 14. Prora uehitis, petitur uestra quæ terra carina. Stat. Syl. 1. Te potius preſa ueheret Titonia Biga. Idem 2. Deriperent, celsusque duas ueherere per urbes. Idem 3. Inuehite, Hybernus citius numeraueris imbres. Horat. Serm. 1. Forte uehas numero nihilo plus accipias quam. Iuuenal. Saty. 3. Si uacar officium turba cedente uehetur. Vergilius Aeneid. 12. Quadriugo uehitur curru, cui tempora circū. Idem 11. Nostra neque ad sedes uictor ueherere paternas. penult. acuit. Cicero de Nat. Ille taurus, qui uexit Europam, Idem in Ant. Uehabatur in effedo tribunus plebis.

V E H E M E N S, penult. cor. Iuuen. Saty. 9. Et salibus uehemens intra pomeria natis. Lucr. 4. Illud in his rebus uicium uehementer inesto. Idem. Nunc agere incipiam tibi quid uehementer ad has res. Stat. Syl. 1. Vrgentem setat haud ulli uehementior unquam de quo loquitur Fabius Inst. 1. cap. 18. Aspirationis ratio iurata cum temporibus est sepius, quæ adhuc in quibusdā inscriptionibus manet, ut uehementer, comprehendere, mihi. antepe. acu.

V E I A N I V S, pen. cor. Hor. Epist. 1. Non eadem est ætas, non mens Veianus armis. antepe. acu.

V E I T A N V S, pen. prod. Pers. Sat. 5. Cœna sit in rranstro, Veietannumque rubellum. Marti. 1. Et Veietani bibitur fex crassa rubelli. pen. fleat.

V E I O V I S, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Tempa putant tuos Veionis ante duos. Idem Via ea siue uenit, tunc non ego Veionis ædem

idem. De quo ait Quintilianus Inst. 1. capitu. 7. quid nonne e quoque loco, ut Menerus, & Leber, & magister, & di Ioune, Veious, pro diuoui, & Veioiui. antepe. acu.

VEL, cor. Hor. Epist. 1. Si melius quid habes, accerse, uel imperium ser. Oui. Met. 1. Quam nimum, placui, rellus ait, hisce, uel istam. Idem Fast. 4. Et uel equo magnus, uel pede maior erat. Star. Syl. 3. Non uel ad ignotos ibam comes impiger Indos. Vergil. Aeneid. 1. Hyberni, uel quæ tardis mora noctibus obliet. Seruius inquit, uel enim disunctiua est coniunctio, nec patitur bis eandem rem dici. acuitur.

VELABRYM, pen. cor. Præcipit Calepinus a uelo, as. exemplis tamen penult. producta legimus, mura & liquida. Hor. Ser. 2. Cum scurris fracta, cum uelabro esse macellum. Oui. Fast. 6. Quæ uelabra solent in circum ducere pompas. Prop. 4. Quæ uelabra suo stagnabant flumina quaque. antepe. acu. Vide Peragro.

VELAMEN, pen. pro. Oui. Ariadne. Candi daq; inoposui longe uelamina uirgæ. Idem Hero. Nunc dare quæ soleo madidis uelamina membris. Idem 6. Nunc pu det, & uulnus uelamine celat amatos. Ver. Aen. 1. Et circum textum croceo uelamen acantho. Idem. Pallamque & pictum croceo uelamē acantho. Idē Geor. 3. Vsum in castrorum & miseris uelamina nauris. Oui. Met. 11. Plumbeus, uni color, pullo uelamine tectus. pen. fleet.

VELABRENSIS, pen. prod. Mart. 13. Sed Velabrensem qui bibit, ipse sapit. Idem 11. Vt Velabrensis massa recocta foco. penult. acu.

VELAMENTVM, pen. pro. Clau. Velamenta lapis, preciosaque fila smaragdis. Luca. 8. Velamenta uidet Parthis per medica cura. pen. acu.

VELEDA, pen. cor. Stat. Syl. 1. Captiurque preces uelédæ, & quæ maxima nuper. antepe. acu.

VELARIVM, pen. cor. Iuu. Sat. 4. Et pueri, & pueros inde ad uelaria raptos. antepe. acu.

VELIFER, pen. cor. Ouid. de Pont. 3. Cum duo uelifera iuuenes uenere carina. Idē

15. Huc ubi ueliferam nauæ aduerrere carina. Stat. Syl. 5. Laraque ueliferi porrexit brachia mali. antepe. acu. Iuuen. Sat. 9. Velificatus Athos, & quicquid Græcia mendax. pen. fleet.

VELINVS, pen. pro. Ver. Aen. 7. Sulphurea Nar albus aqua, fontesque Velini. Idem 6. Inijce nanque potes, potiusque requirere Velinos. pen. fleet.

VELIVOLVS, pen. cor. Ouid. de Pont. 4. Et freta ueliuolas non habitura rates. Idē. Veliuolique maris uates cui credere posses. Verg. Aen. 1. Despicies mare ueliuolum, terrasque iacentes. Ait Seruius. duas res significat, & quodd uelis uolatur, ut hoc loco, & quodd uelis uolar. Bannius, naues ueliuolas: qui & propriè dixit, & est ista reciproca translatio nauis, & auium: legimus enim, & uelorum pan dimus alas, cum natatus nauium sit, alæ uerò auium: & sciendum est esse reciprocas translationes, & partis unius. antepe nult. acu.

VELITRIS, pen. pro. Sil. 7. Setia, & incelebri miserunt ualle Velitre. pen. acu.

VELIO, penult. prod. Sil. 3. Ante aras cultus uelantur corpora lino. Luca. 2. Luthæ demissos uelauerunt flammæ nukes. Star. Syl. 2. Texta legens modo puniceo uelabat amictu. Idem Thebaid. 8. Ceu spectetur, agit triplici uelauerat ostro. Ouidius Met. 1. Et uelate capur, cinctasque resoluite uestes. Idem de Tristib. 1. Nec te purpureo uelente uacinia succo. Idem 5. Cortice uelauit populus ora nouo. Idem de Pont. 4. Purpura Pompeius summi uelabit honoris. Idem Met. 2. Lumina purpurea uelatus ueste sedebat. Idem 10. Inde per immensum croceo uelatus amictu. Idem Fast. 3. Cumque metu rapitur tunica uelata recincta. Ver. Aen. 10. Quos patre Benace uelatus arundine glauca. Idem 22. Velati lino, & uerbena tempora uincti. penult. fleet. Cicero in Ver. Triumphi nomine tergere, & uelare cupiditatem suam. Idē pro Dom. Tu tu, inquam, capite uelato bona illius conseruali.

VELOX, penult. prod. Ouid. Met. 1. Curua nec ablato prosunt uelocia ceruo. Mirre. 1. Hic ubi miramur uelocia munera

Yy 3 thermas.

re omnes hic uendidit urbē. Ver. Aen. 1. Examiniūq; auro corpus uendebar Achilles. Cicer. Offi. Vendo meum pluris quam ceteri. Idē in Ver. Cur igitur Metelle nō ita magno uendidisti. pen. acu.

VENEFICA, pen. cor. Ouid. Hips. Barbara narratur uenisse uenefica tecum. Idem Met. 7. Membra simul pecudis, ualidosq; uenefica succos. Idem de Rem. 1. De me ueneficis ramminibusq; meis. Idē Hips. quosq; ueneficis abstulit illa suis. Idē Cydipp. Facta ueneficij pars putat. Ita meis. antepen. acu.

VENENIFER, pen. cor. Oui. Met. 3. Iamq; uenenifero sanguis manare palato. Ver. Opuſc. Hinc xquale iugum, caudaq; uenemifer uenca. antepen. acu.

VENENOSVS, pen. pro. Mant. Corda uenenosum mox deponere futorem. pe. ſec.

VENENVM, pen. pro. Oui. Phil. Sæpe uenorum ſicis eſt mihi ſæpe cruenta. Idem Met. 1. Perdidit effuſo per uulnera nigra ueneno. Idē 2. Pectora ſelle uirent, lingua ſuſuſa ueneno. Mart. 1. Nec tam men obſcuro pia polluit ora ueneno. Idem 5. Prefecit potō Mithridates ſæpe ueneno. Ver. Buc. Occidet & ſerpens, & fallax herba ueneni. Idem Geo. 2. Quantum illi nocuere greges, duriq; ueneni. Idem. Alba nec Aſſyrio ſucatur lana ueneno. Star. Syl. 4. Anguſeramque domū blando quæ merſa ueneno. Hora. Epi. 1. Liniat, non odio obſcuro morſuq; uenenat. ubi ait Britannicus, uenenat tractū ab animalibus uenenatis: illudq; ſciendum, uenenatum dici, quod alijs ueneno ſuo nocet. Vnde dicimus ſcorpionē uenenatum, phalangum uenenatum: nō autem qui aliorum morſu ſit tactus. Cicer. de Aruſp. Viperā uenenata, ac peſtiferā. Idem de D. Cūm Ptolomeus telo uenenato ictus eſſet. Vide Facinus.

VENEO, penult. cor. Ouid. de Rem. 2. Nec ueneat ſeruus, nec ſlens ancillula ſictū. Hora. Serui. 2. Corruptus uanis rerum, quia ueneat auro. antepen. acuit. Cicer. pro Quint. Quæro Cur bona nō uenerint. Idem Acti. Si hortu uenibunt. Idem. Mancipia uenibant ſaturnalibus treſſis. Idem ad Her. Hic uenit a te, an quam Romam uenit.

VENERABILIS, pen. cor. Mant. Arq; uolēs ſine teſte mori uenerabilis hoſpes. Mart. 1. Hic ubi conſpicui uenerabilis amphiſheatrū. Ver. Aen. 12. Hic ſceterat nauis olim uenerabile lignū. Ouid. de Trif. 1. Illud amicitij ſanctum & uenerabile nomen. Luca. 7. Veſpere pacato pura uenerabilis xque. Star. Syl. 1. Ora ſtu, meritaq; caput uenerabile quercum. Idem. Huc oculis, huc mente trahor uenerabile dicam. Idem 4. Regnatur lætis nunc uenerabile menſis. antepen. acu.

VENERANDVS, pen. pro. Star. Syl. 1. Nunc ueneranda palus, cum te prope uoſſe, tuumq;. Ver. Aen. 9. Inſequitur uenerā de pueram pectore toto. Mant. Maieſta, te ſuit uenerandum, & iudice paſſor. penult. acuit.

VENEROR, pen. cor. Ver. Geo. 4. Tende petens pacem, & ſaciles uenerare Napæas. Idem 1. In primis uenerare deos, atque annua magnæ. Idem Aen. 12. Simpliciter uenerans deſſo lumine, Turnus. Idem Opuſc. Non ego te talem uenerarer, munere tali. antepen. acu. Cicer. de Nat. Deos uenerari & colere debemus. Idem in Ant. Simulacra ex ſuis ſanis ſublata in foro uenerabantur. Oui. Phil. Sum prece thuricremis deuenerata focis. Idem de Trif. 2. Nulla uenerato littera miſſa ioco. Idem de Pont. 1. Iſte domus ueſtræ pius uenerator ab anis. penult. ſec.

VENETVS, pen. cor. Mant. Poſt multis Veneti ſedi tua membra tulerunt. Idem. Dum Venetus non ferr ſaltumque iram que minaque. Prop. 1. Quam tu Hypænis Veneto diſidet Erydanum. Luca. 4. Sic Venetus ſtagnante Pado, ſuſoq; Britannus. Ait Seruius Aen. 1. ubi. Illyricos penetrare ſinus. inquit, quōd inde uenit quidam Henetus rex, qui Venetiam tenuit, a cuius nomine Henetiam dictā, poſteri Venetiam nominauerunt. Vide Coſz. antepen. acu.

VENIO, penult. cor. Verg. Buc. Bis uenit ad multram, binos alit ubere ſectus. Idem Patz Seyſhiam, & rapidum Crex uenimus Oaxem. Idem. Venit & upilio, tardi uenerē bubulci. Idem. Venit & agreſti capitis Syluanus honore. Luca. 9.

pedibusque fugacibus istis. Idem 8. Impediunt alii uentosis foliis, auras. Idem 6. Quos simul a Troia uentosa per æquora uentos Hor. Epist. 1. Non ego uentose plebis suffragia uenor. Catul. Irrita uentose linquens promissa procellæ. Stat. Syl. 4. Solamur cantu, uentosaque gaudia famæ. Luca. 3. Et felix sit fama Nino uentosa Danaiæcus. penultima flectitur.

VENTRICULUM, penult. cor. Iuuen. Sat. 3. Infra uentriculum, & tenui distantia rima. antepen. acu.

VENULUS, pen. cor. Ouid. Metamorpho. 14. Et Venulus Turni postquam mandata peregit. Idem. At Venulus frustra profugus Diomedis ad urbem. Idem. Haætenus Aoniæ Venulus Calydonæ regnæ. Mart. 4. Hoc quoque commendo Venuleio Ruffe libellos. Vergil. Aeneid. 11. Et Venulus dicto parens ita farier infans. Idem. Concitat, & Venulo aduersum se turbidus infer. antepenultima acuit.

VENUS INVS, penult. pro. Serm. 2. Nam Venusinus arat finem sub urrunque eolonus. Stat. Syl. 3. Non adeo Venusinus apex, & flammea diri. Iuuen. Sat. 1. Hæc ego non credam Venusina digna lucerna. penult. flect.

VENVS TVS, pen. prod. Catul. Hic fuit multas, & facit esse uenustum. penult. acuit.

VENVS, penult. cor. Ouid. Metamorpho. 1. Filius huic Veneris figat tuus omnia Phæbe. Idem 3. Quærere Thiresiæ Venus huic erat urraque nora. Idem Fast. 4. Nomina uulgares Veneris celebrate puellæ. Idem. Cur igitur festum Veneris uinalia dicant. Luca. 1. Iuppiter occasu premitur Venerisque salubre. Mart. 5. Pinxisti Venerem colis arte mediouæ Mineruam. Vergil. Geo. 3. Solue mares, mitte in Venerem pecuaria primus. Idem Aeneid. 8. Quæ Venus ante alios astrorum diligit ignes. Idem 11. Apperij & Veneris uiolau uulnere dextram. Idem 1. Sic Venus. At Veneris contra sit filius orsus. pen. acu.

VÆR, prod. Ouid. Metamorpho. 1. Iuppiter antiqui contraxit tempora ueris.

Idem Ver erat æternum, placidique tepentibus auris. Idem Fast. 1. Qui melius per uer incipiendus erat. Idem Cui tepido uestro uersu redibit opus. Idem 4. In medio uersu tempora neris erunt. Idem. Nec Veneri tempus, qui uer erat aperis ullum. Vergil. Geo. 2. Hic uer asfiduum atque alienis mensibus ætus. Idem. Ver adeo frondi nemorum uer utile sylus. Idem. Crediderim, uer illud erat, uer magnus agebat. Idem 1. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor. Vide Menses.

VERATRUM, pen. pro. Pers. Sat. 1. Ebria ueratro non li qua elegidia cruditi. antepen. acu. Vide Peragro.

VERAX, pen. prod. Ver. Opusc. Venturæ antiquam faciem uerberat olim. Tibul. 1. Nec tamen huic credet coniux tuus, ut mihi uerax. Oui. Paris. Figar, erat uerax uaticinaria soror. pen. acu.

VERBERO, pen. cor. Luca. 2. Sennaque & Adriacas, qui uerberat Ausidus undas. Verg. Aeneid. 12. Ferteque referatque sonans, clypeumque uerberat alis. Idem 3. Erigit alter nos, & lydera, uerberat unda. Idem 5. Brachia prætendens & uerberat ictibus auras. Idem Geo. 1. Atque alius lacus funda iam uerberat amnem. Ouid. Leander. Aprior illa quidè Placido dare uerbera ponto. Flac. 1. Stat super & nostros iam Zona reuerberat ignes. Stat. Syl. 1. Parcere uerberibus, nequa iubet alta potestas. Oui. Mera. 2. Phæbus equos, stimuloque dolens, & uerberare sœuit. Cice. in Ver. Virgis oculi uerberabantur. Idem de fin. Qui seruum iniuria uerberabat. Idem in Ant. Antonius Martinam tormentis uerberauit. antepen. acu.

VERBENA, pen. pro. Verg. Geo. 4. Lilia, uerbenasque premens, uescumque papauer. Idem Aen. 12. Velati lino, & uerbena tempora uincti. pen. flect.

VERBOSVS, pen. pra. Catul. Id quod uerbosus dicitur, & fatuus. Cato. Contra uerbosus noli contendere uerbis. Ouid. de Trist. 3. Cedunt uerbosus garrula bella fori. pen. flect.

VERECUNDVS, penult. product. Ouid. Phædra, Elæua uerecundus tinn erat ora sui.

- sui. Idem de Tristib. 4. Nostra uerecundo uota pudore carent. Idem 2. Vita ne recunda est musa iocosa mea. Stat. Syl. primo. Fronte uerecundo Clio mea ludit Etrusco. Ouid. Metamor. 14. Ille ue recundo uix tollens lumina uultu. pen. acuit.
- VERENDVS**, pen. product. Flac. 2. Sic medios egressa merus facit ipse uerendam. Stat. Syl. 1. Quo uatem mulcere queat, dat Iuno nerenda. pen. acu.
- VEREOR**, penul. cor. Ouid. Hyperm. Et tamen audieram, quod que uerebar, erat. Idem Metamor. 1. Esse purat nusquam, atque animo peiora ueretur. Idem de Tristib. 1. Sed uereor tardæ causa fuisse moræ. Idem 4. Crede quod est & uis, ac desine tuta uereri. Idem de Pont. 1. An uerear ne non approbet illa Geres. Idem. 2. Nō igitur ueretur, quo te rear esse uerendum. Idem tertio. Szua quod in placidis saxa uereris aquis. Iuu. Sat. 2. Clu-nem agitant, ego te tenentem Sexte be-rebor. Luca. 8. Quis sacris dignam mouisse uerebitur timbram. Stat. Achil. 1. Nil humiles parcas, terrenaque fata ueretur. antepenul. acu. Cicero in Ant. Quid ueteranos non ueremur. Idem pro Plan. 15. Patrem ueretur, ut Deum. Idem. Art. Vereor quid agas. Idem. Vereor quid sit. Idem. contra Rull. Verendum credo nobis erit. Idem Acad. Nos autē mihi ueremini, ne labor ad opinionem. Idem ad Her. A quo supplicium uerebatur.
- VERIDICVS**, penul. cor. Mant. Talia ueridico memorat Suetonius ore. Idem. Veridicum fecit uestro de sanguine na-rem. Aulo. Semina ueridicis aras prædicta propheris. Lucr. 6. Veridicis igitur purgavit pectora diuis. Mart. 5. Seu tua ueridicæ dicunt responsa sorores. Idem 10. Veridico Latium qui regis ore serum. antepen. acu.
- VERGINIVS**, pen. cor. Iuu. Sati. 8. Troica nō scripsit, quid enim Verginius armis. antepen. acu.
- VEREIVS**, pen. cor. Ouid. de Tristib. 4. Vergilium uidi tantum, nec auara Tibullum. Hor. de Art. Vergilio Varoq; ego cur acquirere pauca. Mart. 1. Mecue-
- nas Flacco, Vergilioque suo. Idem 14. Quantum parua suo Mantua Vergilio. Idem. Quod nec Vergilius, nec carmine dixit Homerus. Claud. Sed non Vergilius, sed non acculat Homerus. Ver. Geo. 4. Illo Vergilium me tempore dulcis alebat Parthenope, antepenul. acu. Vide Cicero, Vide Lenio.
- VERITVS**, pen. cor. Ouid. Fast. 6. Iuppiter exemplum ueritus direxit in illū. Hor. Epist. 1. Sic qui pauperiem ueritus potiore metallis. Idem 2. Nos maius ueriti post quā nihil esse pericli. Vergil. Buc. Quod nunquā ueriti sumus, ut possessor agelli. Stat. Syl. 1. Murnura, seu pl. cidi ueritus turbare Vopisci. Luca. 6. Ac ueritus credi clypeo, leuauque uacasse. antepen. acu.
- VERMIN**, penul. product. Lucr. quinto. Denique eos uita priuarunt uermīna sexua. pen. fle. Mart. 14. Si tibi morosa prurigne uermīnat auris. antepenul. acu.
- VERMICULVS**, pen. cor. Lucr. 2. Vermiculos parient, quia corpora materiai. antepen. acu.
- VERNALITER**, pen. cor. Hor. Ser. 2. Conrinuatque dapes, nec non uernaliter ip-sis. antepen. acu.
- VERNULA**, penul. cor. Iuu. Sat. 14. Vernula tres Domini, sed magis fratribus ho-rum. Mart. 14. Si quis plorator collo tibi uernula pender. Idem 12. Lintea ferret apro uacuum cum uernula nuper. Verg. Aetna. Incendi poterunt illis uernacula census. antepen. acu.
- VERONA**, penul. product. Mant. Et Regij, Mucinaq; lares Verona niuosis. Clau. Tu quoque non passum Gerico Veronæ triumpho. Catul. Brixia Veronæ mater amata meæ. Mar. 14. Tanrum nra gna suo debet Verona Catullo. Mant. Contremere omnes ut niox Verona fugato. Catul. Quare, quod scribis, Veronæ turpe Catullo. Sil. 8. Tum Verona Atesi circumflua, & undique solers. penul. fleat. Mant. Veronenis agri cupiens se adiungere castris. Catul. Flos Veronenfum depereunt iuuenum. penul. acu.
- VERSATILIS**, penul. cor. Verg. Opusc. Post quā impleuit opus suum uersatile

facile finem. antepenultima acuit.

VERSICOLOR, pen. cor. Ouid. Fast. 5. Sic est hæc nultu uersicolore decens. Verg. Aeneid. 10. Altur equo fidens, & uersicoloribus armis. antepen. acu.

VERSICVLVS, penult. cor. Auso. Incipe uersiculus antepereire meis. Hor. Serm. 1. Hiscine uersiculis speras tibi posse dolores. Mart. tertio. Versiculos in me narratur scribere Cinna. Idem 5. Versiculos recites ut Ligurice tuos. antepenul. acu.

VERSO, penult. product. Hor. de Art. Nocturna uersare manu, & uersare diurna. Mant. Versabare polo uotis raptibus illuc. Cicero. Tusc. Tum illud, quod Sisypheus uersat saxum. Idem de fin. Versare se huc illuc. Idem in Ver. Versabat se in utranque partem.

VERSVVS, penul. pro. Prop. 4. Aut Nomias arcanas tollat uersuta saluas. Mat. Sed quis uersutus quidam deprehendit in illis. penult. flect.

VERTAGVS, penult. cor. Mart. 4. Non sibi sed domino uenatur uertagus acer. antepen. acu.

VERTIGO, pen. product. Stat. Theb. 10. Cælicolas, sed cum in media uertigine mundi. Claud. Quis melius uibrata puer uertigine molli. Pers. Sat. 4. Vertigo facit, hic dama est, non tressis agaso. Proper. 3. Subtrahit hæc fontem torta uertigine fluctus. Ouid. Metamorpho. 2. Adde quod assidua rapitur uertigine cælum. Idem 11. Verum ubi sit nescit, tanta uertigine pontus. Stat. Theb. 10. Cælicolas, sed cum in media uertigine mundi. pen. flect.

VERTEX, pen. product. Stat. Syl. 1. Dardanij miretur equi, cui uertice sacro. Verg. Aeneid. 1. Ipsius ante oculos ingens a uertice pontus. Idem. In cælum scopuli quorum subuertice latet. Sil. 3. Pyrene celsa nimborum uerticis arce. penult. acuit.

VERTO, penult. product. Ouid. Metamor. 15. Vertitur in lapides, & congelat ære tacto. Verg. Aeneid. 2. Vertitur interea cælum, & rinit oceano nox penul. acu. Cicero in Anr. Quo se uerteter, nō habebat. Idem pro Mur. Quod se miser

uerteret. Idem Epist. 99. Ne sibi illz uitio uerteret. Idem Clar. Sed hoc uitium huic in bonum conuertebat. Idem pro Qu. Kb. Vertit hic rationem.

VERVCA, pen. product. Hor. Ser. 1. Postulat, ignoscat uerucis illius æquum. pen. flect.

VERTCOSVS, pen. prod. Pers. Sat. 1. Sunt quos Pacuiusque, & uerucosa moretur. penn. flect.

VERVS, pen. pro. Ouid. Metamorpho. 3. Si modo uerus is est, quantusque & qualis ab alia. Idem 6. Europan uerum tau rum, si uera uera putares. Idem 15. Verū animos etiam ualeant mutare liquores. Idem 14. Vera dedisset annis, glebasque incurua resedit. Verg. Aeneid. 6. Infelix Dido, uerum mihi nuntius ergo. Idem Buc. uerum hæc tantum alias inter caput extulit urbes. Idem Aeneid. 12. At uerō rutulis impar ea pugna uideri. Ouid. Metam. 9. Igne facit uorum uerum tamen effluat intus. Hyphen. antepen. acu.

VERTVS, pen. prod. Sil. 3. Aclide uel tenui pugna inillare ueruto. Idem 10. Oppertis & Tyrio super inguina fixa ueruto. Luc. 8. Cæsares, congressa manu est. Pharioque ueruto. Verg. Geo. 2. Assuetumque malo ligurem, Volscoque uerutos. penult. flect.

VERV, penul. cor. Ouid. Metamor. 6. Pars uerubus stridet, manat penetralia tabo. Idem Fast. 2. Dumque sacerdotes uerubus transfixo salignis Iuuen. Sat. 15. Aut uerubus longum usque adeo tardomque putauit. Claud. Quas figat uerubus partes, quæ frustra calenti. Verg. Geo. 2. Pinguique in uerubus torrebimus extra columnis. Idem Aeneid. 5. Sub ieiunt uerubus prunas & uiscera torrent. Idem 1. Pars in frustra secant, uerubusque trementia figunt, ubi uerubus Donatus legit. Ait Seruius, ecce nomen de his, quæ in numero singulari indeclinabilia sunt, ut ueru, cornu, genu. Idem Geo. 3. Ibi ipsi indefossis specubus secuta sub alta. artis fuerat specibus, quia quarta declinatio i datiuo, & ablatino pluralibus u, in i, uerit, & ita facit datiuum pluralem, ut fluctus, his fluctibus

bus: sed quia pinguis sonat, & melius, specubus dicimus. unum tamen nomen est, quod aliter non dicimus, ut tribubus, an suribus melius, pinguisque uerbus sonat eruditorum iudicio. Nam exat Prisciani regula lib. 7. datius, & ablatius pluralis quartæ declinationis fit a nominatio singulari mutata u in i, & interposita b, ut Senatus, Senatibus. est autem quando differentie causa seruat, u, ut arcus, artubus: partus, partubus: arcus, arcubus: artibus, partibus, & arcibus: etenim ab arte, parte, & arce nascuntur: quæ sunt tertie declinationis: in hac uero quartæ in quibusdam inueniuntur ueteres per supra dictos casus plurales, quamuis nulla cogente ratione causa differentie u, penultimā pro i, ponentes, ut portubus, specubus, tribubus, iacubus: ita & uerbus ex Antonio Nebriss. lib. 2. ibi, sed in bus tu pone datiuo, dant ubus, ut admonet Fabius inst. 1. Orthographia sæpe cum tempore mutata est: sit ergo eruditorum iudicio uerbus, an ueribus sit dicendum. pen. acu.

VESANVS, penult. prod. Luca. 5. Spumea tunc primum rabies uesana per ora. Id. primo. Lentulus exieritque manus uesane Cethegi. Id. 4. Quid uesane times, fletus quid fundis inanes? Idem 10. Nō potuit finem uesano ponere regi. Flac. 10. Pōtica turbaret uesano turbine clafsis. Sil. 5. Tandem uesanos Palātum terga ferentur. Hor. Ser. 2. Extimui ne uesageret uesania discors. antepe. acu. Id. Italiam mittunt uesani incendia Martis. Vergil. Aeneid. 10. Suadet enim uesana fames si forte fugacem. penult. fle. Vide Vestibulum.

VESICA, penultima produ. Iuven. Sat. 1. Nunc uia processus uetula uesica beata. Hor. Ser. 1. Nam diplola sona quantum uesica pepedit. Ouid. Metamor. 15. Tendere uesicam solet, aut direpra bicornis. Mart. 8. Fortior intortos seruat uesica capillos. Ouid. Metamor. 15. E quibus, ut memorat, quicquid uesica remisit. Mart. 14. Vesicam contra, qui uenit, esse putat. penult. fle.

VESPASIANVS, penult. produ. Auso.

His decimus, fatoque accitus Vespasianus. pen. fle.

VESPERTINVS, penult. produ. Hor. Ser. 1. Fallacem circum uespertinum; pererro. Idem 2. Si uespertinus subito te oppresserit hospes. penult. fle. Oui. de Tristi. 1. Nunc saphyrus Sero uespere missus adest. Idem Metamorph. 1. Vesper & occiduo quæ littora sole tepescunt. Vergil. Aeneid. 1. Ante diem clauso componet uesper olympo. Ait Seruius. uesper proprie est stella, cū aut uesper dicimus, aduertibū ipis est. & sciēdum quod omnia nomina, quæ de Græcis in nos, exeuntibus ad nos transeunt, apud nos, aut in us tantum exeunt, ut delos: aut in er, u agros, ager: aut i uerāque, ut Euandros, Euandrus, & Euander, sic uesper, & uesperus. Idem Geo. 1. ibi, illic sera rubens accendit lamina uesper. stella quæ & Venus, & Lucifer dicitur: nam uesper eo quod quibusdā mensibus uespere, Lucifer autem, quod quibusdā mane oriatur. uespertinus. pen. fle. Vide Venus.

VESTALIS, penult. produ. Pers. Sat. 2. Vestalesque urnas, & Thuseum sistile mutat. Ouid. Fast. 3. Sylua uestalis, quid enim uetat inde moueri Idem 6. Forte reuertebat festis uestalibus illa. penult. fle.

VESTIVLV, penult. eor. Ouid. Fast. 6. Hinc quoque uestibulum, dici reor unde precamur. Stat. Theb. 9. Otia uestibulo, pressisque silentia pennis. Idem Syl. 4. Vestibulo, querulq; rogant exire clientes. Vergil. Geog. 4. Palmaque uestibulum, aut ingens oleaster obumbrat. Idem Aene. 7. Vestibulo astant, alijque ab origine reges. Idem 2. Vestibulum ante ipsum, primoque in limine Pyrrhus. Ait Seruius. Vestibulum est prima ianuæ pars. dicitur autem uestibulum, uel quod ianuam uestiat, ut uidemus cameram duabus sustentatam columnis, uel quoniam Vestæ consecratum est: unde nubentes puellæ limen non tangunt. Lucanus, Translate quoque uetat coniungere limina planta. Singulæ enim domus sacræ sunt diis. Idem 6. Seruius ibi, Vestibulum ante ipsum

ipsum, primisque in faucibus orci. Vestibulum, ut Varro dicit, Etymologiae non habet proprietatem, sed sic pro capu ingenium uestibulum, ut supra diximus, dictum ab eo, quod ianuū uestibulū dicunt. Vesta dictum per imminutionem: nam Vestae limē est, consecratum alij dicitur ab eo, quod nullus illic ster: in lumine enim solus est transitus, quomodo uestanus dicitur non sanus. sic uestibulum, quasi nō stabulum. antepen. acut.

VESTIGIVM, penul. cor. Oui. Metamor. 1. Sperat, & extenso stringit uestigia rostro. Sil. 14. Aut uaga sardoos uestigia cingere fūctū. Stat. Syl. 5. Primaque parititā clausit uestigia luna. Vergil. Geo. 2. Interdum aut hederæ pandunt uestigia nigræ. Idem Aeneid. 3. Trunca manum pinus regit, & uestigia firmat. Idē. Semefam prædam, & uestigia sœda relinquant. Idem 11. Utque pedum primis infans uestigia plantis. antepenult. acut.

VESTIGO, pen. product. Claud. Attamen in uita blandē uestigat, & ultro. Flac. 7. Tollitur & fuluo Venerem uestigat olympo. Ouid. Metamorpho. 3. Vestigatque uiros regimen, disceptaque terri. Stat. Theb. 9. Vestigat, plangitque ratem sæpe horridus amnis. Vergil. Aeneid. 12. Vestigatque uirum, & disiecta per agmina magna. Idem. Vestigat lustrans solum in certamina postit. Idem. Vestigauit apes, fumoque impleuit amaro. Idem 7. Vestigamus, & a portu diuersa petamus. Idem 6. Ergo altē uestiga oculis, & rite repertum. Mant. Vestigata rotis, æstas frondosa propinquat. penultima flebitur. Cicero de Quint. P. R. Hi uoluptates omnes uestigant. Idem de Or. Et causas rerum uestigabimus. Idem. Aliquid, quod cum desidiōsa delectatione uestiges.

VESTIMENTVM, penultima product. Hora. Episto. 1. Vestimenta dabat pretiosa beatus enim iam. penultima acut.

VESTINVS, penultima prod. Sil. 8. Haud ille leuior bellis Vestina iuuentus. Luca. secundo. Vestinis impulsus

aquas, radensque Salerni. Iuuen. Sicir. 14. Vestinusque senex, panem quærit. mus aratro. Mart. 4. Cum grauis extermas Vestinus duceret horas. Idem 13. Hæc tibi Vestino de grege massa uenit. penult. flebit.

VESTIS, penultima product. Flac. 7. Vestibus, & magica Circen tot ductibus implet. penult. acut. Claud. Pars uestitus equis ferrata fronte minantur. penult. acu.

VESTIVS, penultima cor. Vergil. Aeneid. 10. Actus aper multos Vostulus quem pinifer annos. antepenult. acut.

VESTINVS, penultima pro. Stat. Syl. 3. Nō adeo Vesuuius apex, & flammea diri. Idem secundo. Ructasset dices Vesuuiā incendia Locros. penultima flebitur.

VESTIVS, penultima cor. Mart. primo. Hic est Pompeis, uiridia modo, Veluius umbris. antepenultima acut.

VETERANVS, penultima product. Mantua. Quo factum ut auctor quidam ueteranus ad urbem. Luca. primo. Quæ noster ueteranus arat, quæ mœnia festis. Claud. Terribiles rursus lituos ueteranus adibo. penult. flebit.

VETERINVS, penultima product. Lucr. quinto. Et genus omne quod est ueterino semine partum. penultima flebitur.

VETERINVS, penult. product. Mantua. Exiit antiquam mentem posuisse ueternum. Vergil. Geo. 1. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. penultima acut.

VERIDIVS, penultima cor. Iuuen. Sati. 11. Luxuria est in Veridio laudabile nomen. Persi. Sati. quarta. Quæsieris, nostin' Veridi prædia cuius. antepenult. acut.

VERITVS, pen. cor. Ouid. Meta. Et uerito frustra tentatur æquore tingi. Idem 15. Vnde famies homini ueritorum tanta ciborum est. Idem Fast. quarto. Seu nemus intrauit ueritum nostrisue fugat. Idem quinto. Sed iam de uerito quisque parabat opus. Idem de

de Tristibus decimo. Desinat in uetitas quæso contendere terras. Idem de Pont. 3. Quid tamen hoc prodeit uenturi sub lege seueræ. Luca. 1. Atigit Hesperia uenturis, & constitit aruis. Idem 4. Cinga rapax uenturus fluctus, & luctuosa cursu. Stat. Theb. 4. Insidiaz, uenturaq; domus iam fulgurat auro. Idem 7. Syderis, Oceano uentitum, qua Parrhalis ignem. Verg. 10. Quæ contra uentitum discordia? quis metus aur hos. antepenult. acu.

VETONAS, pen. cor. Sil. 3. Ad Vetonû alas Balarus probat æquore aperto. antepenult. acu.

VETUSTAS, pen. pro. Ouid. Metamorph. 1. Saxa quis hoc credit, nisi sit pro teste uetustas. Idem 15. Nec pore rit ferunt, nec edax abolere uetustas. Idem Fast. 3. Inde sacerdotes operi promissa uetustas. Idem de Tristibus. 4. Vixit uetusta meum tanquàm noua uulnera norit. Mart. primo. Nec se miretur Cæsar longæ uetustas. Ouid. Metamorph. 15. Scitis enim nec nos fallit spatiosa uetustas. Idem. Tempus edax resum, tuque inuidiosa uetustas. Vergil. Aeneid. 12. Proliuit aut annis soluit sublapso uetustas. Idem 8. Haud procul hinc saxo collitur fundata uetusto. Idem Opus. Nec stipata coit hinc illi causa uetusta est. Luca. 1. Hæc propter placuit Iulicos de more uetusto. pen. acu.

VETO, pen. cor. Ouid. Hip. 1. Sed iubet ire deus, uellem, uetuisset adire. Idem Metamorph. 1. Rex superuni trepidare uetat, subolemque priorem. Idem. Esse uetat, uotoque tuo tua forma repugnat. Idem de Tristibus. primo. Quis uetat irato numen adesse deo. Idem de Pont. 2. Innocuas nobis hæc uetat esse manus. Hor. Epist. 2. Edicto uetue ne quis se præter Apellem. Vergil. Geo. 2. Relligio uetuit segeti prætereundæ Ixem. Pers. Sat. 5. Excepit si quid mansuri rubrica uetauit. Stat. Syl. 1. Sedibus & uolucres ueniunt discedere natos. Idem 3. Auertant luctus, & tristitia damna uetabo. Idem. Nec uetuit, renouetque nihil minuire parentes. Idem Theb. 7. Mens fuit obiectusque uado pater arma ue-

tabat. Quid. Metamorph. 15. At, proceres, quoniam muros intrare uetaris. Mart. 4. Bælia, perspicua plus uetustis aquis. Cicero in Pis. Quod omnes leges plenissimè uetant. Idem pro Clu. Et cum saluti desperare uetuit. Idem de Am. Ad agimus, quæ uetamur ueteri prouerbio.

VETULUS, penult. cor. Mart. 6. Sic tua nō saturent uetuli pomaria fures. Idem 5. Et uetulam, sed tu mortua non uetula es. Idem 8. Crassior in facie uetula staret fabula. Idem 11. Hic geriam uetulo se dixerat esse marito. Idem 13. Nam mihi cum uetulo sit perasone nihil. Idem 1. Quid te Tuca inuau uetulo miscere Pæterni. Iuuen. Sat. 1. Nunc Via procellis uetula uelica beate. Idem 10. In uetula scalpui iam mater limba bacca. Vergil. Opus. Ad uetulam tamen ille suam pio perabat, & omnis, antepenult. acu.

VETULONIA, penult. cor. Sy. 8. Metonizque decus quondam uetuloniam gentis, antepenult. acu.

VETUSTINA, pen. prod. Mart. 1. Calda uetustina, nec tibi bucca placet. penult. uesti.

VETUS, pen. cor. Ouid. Phedr. Ista uetus pietas tuo, moritura futuro. Idem 1. Ipse sponte sua peperit postquam uetus humor ab igne. Idem Fast. 1. Nisi uetus ipsa dies extenuasset opus. Mantua. Nunc enigma uetus quo cingere filia mater. Idem. Quæ ueteres nollit gentis dixere cathedram. Sil. 6. Euoluens non tarda manus uetus ille parietis. Stat. Theb. 7. Quis tibi Phœbeas acies, ueteremq; reuoluat. penult. acu. Priscianus libro 6. ad monerimam uetus ueteris commune est trium generum, quauis enim ueter analogia exigit, ex Capro Grammatico probatissimo: cum comparatiuus ueterior, & superlatiuus ueterminus desiderent positiuum ueter analogiam sequitur: uetus consensu defenditur, sicut de assensio, & assensio sit: ex Quint. Inst. 1. cap. 10.

VIA, pen. cor. Verg. Aeneid. 3. Fata uiam inuenient, aderitque uocatus Apollo. Idem 6. Quam tua te fortuna lineat, uia prima

prima salutis. Idem. Este duces, d si qua
uia est, cursumque per auras. Idem. 1. r.
Et te si qua iniam dederit fortuna Lati-
no. Iou. Sati. Nunq uia processus uetu-
le uisica beare, pen. acu.

V I A T O A, pen. product. Ouid. Fast. 5. Cū
uidet ex omni parte uiator iter. Idem
de Tristib. 1. Et latro, & cūctus præcip-
gitur ense uiator. Mart. 9. Qua Trinitas
memorosa perit dum regna uiator. Idē
23. Poma sumus Cybeles procul hinc
discede uiator. Vergil. Aeneid. 5. Semi-
necein inquit saxo, lacrumque uiator.
Idem. 10. Omnis & agricola, & tota la-
ter arce uiator. Idem. Geo. 4. Cū uer-
nit, & feruor sicco spuit ore uiator. Ca-
tul. Dulce hiatori latio in sudore leua-
men Iu. Sat. 10. Cauteribit uacuis corā
laetone uiator. Ver. In Balistam Nocte
disque tuum carpe uiator iter. Mant.
Adde uiatores, & quos onerosa fatigat.
penult. acut.

V I A T I C V S, pen. cor. Pers. Sati. 4. Finem
animo certant, miserique uisrica ca-
nis. Hor. Epil. 1. Et cista, & fracta, & sub
ducta uiatica phorat. antepenultima
acut.

V I B E X, penult. product. Pers. Sat. 4. Si pu-
est multo eandem uisite flagellas, pen-
acut.

V I B I V S, penult. cor. Mart. 6. Vibius hanc
Martī prodice uisit auem. antepenult.
acut.

V I B I D I V S, penult. cor. Hor. Serm. 2. Vi-
bidus quos Metoens adduxerat um-
bras. Idem. Audieris melius cum Vibi-
dus balatroni, antepen. acu.

V I B I P O, pen. prod. Ouid. Metamorph. 1.
Obuique addersas uibrabant flamina
uesses. Idem Phædra. Aut tremulum ex-
cussu saculum uibrare lætero. Vergil.
Aeneid. 2. Sistrula lambébant linguis ui-
brantibus ora. penult. acut. Cicero de
Or. Samnites, qui uibrant hastas ante-
pugnā. Idem in Or. Demosthenescu-
ius non tam uibrarent fulmina illa. pe-
nult. acu.

V I B I P N M, penultima product. Ver-
gil. Buc. Quantum lenta solent in-
ter uiburna cūpressi. penult. acu.

V I C E M, & uice, penult. cor. Singulari tan-

tum numero, nec aliter apud Cicero-
nem legi: in plurali uero casus omnes
præter genium uicium, licet Anto-
nius Nebriss. inquit, dicemus uices, ui-
cium, uicibus. Ouid. Metamorph. 1. An-
de satis uicibus capiebant bina quicē.
Idem de Pont. 2. Sæpe breuis nobis ui-
cibus uia uisa loquendi est. Luca. 1. In-
que uicem gens omnis amet, pax uisita
per orbem. Stat. Syl. 1. Inque uicem te-
puisse uiro, sic fata leuauit. Vergil. A-
eneid. 2. Vita uisite uices Danaum, & si fa-
ta fuissent. Idem 5. Sorritur, uoluitque
uices, in ueritur ordo. Stat. Syl. 2. Nec
seruat uicaria uices, hic Syrius alget. pe-
nult. acut.

V I C E S I M V S, pen. cor. Manil. 4. Terque
caret celo uicissim, & altera læt. au-
tepenult. acu.

V I C E N I, penult. product. Mart. 12. A-
mphora uicenis modus datur ære quia-
terno. Idem primo. Trecentos puro bis
uicenos ter puro numeros. penultima
acut.

V I C I A, penult. cor. Vergil. Geo. 1. Si uerū
uicini que serēs, ut uicini que faselum. Idē
Aut tenuis seretis uicē tristisque lupi-
ni. Ouid. Fast. 5. Flore semel izto pe-
reone, uicique, fabaque. antepenult.
acut.

V I C I S S I M pen. prod. Vergil. Buc. Vis er-
gu interius qui possit uterque uicis-
sim. Hor. de Art. Scinor, & hanc uenit
petimique, da musque uicissim. Stat.
Theb. 2. Principia irarum, quæque or-
sus uterque uicissim. pen. acu.

V I C I N V S, pen. prod. Vergil. Buc. Nec ma-
la uicini pecoris cōtagia ledent. Idē.
Maurua uel miseræ nimium uicina
Cremonæ. Idem Aeneid. 3. Vicinorque
ignare parat inuadere porris. Ouid.
Metamorph. 3. Aut ego uicino pæue
facta sub æquore mergi. Luca. 1. Vici-
nunique minax inuadit Ariminum, &
ingēs. Stat. Syl. 2. Sæpe & uicino sparsa
est uindemia flacu. Marcial. 11. Pingues
Lygde sues habeat uicinus solas. Idem
8. Iugera perdiderat miser uicina Cre-
monæ. Idem 7. Propter uicinum, qui
preciosus erat. Idē 1. Signat uicina quar-
tus ab urbe lapis. pen. licet. Hor. Epil. 1.
Si

Si uidet hunc omnia domus, & uicinia tora. Ouid. Leander. Penemanu, quod amo, tanta est uicinia tango. Ouid. Metamorpho. 2. Rure senex rartum. uicinia tora uocabat antepen. acu.

VICTIMA, penultima cor. Catul. Quæ uelut ancipiti succumbens uictima ferro. Ouid. Metamorph. 15. Victima nullalitat, magnosque inflare tumultus. Iuua. 2. Placatos catuli referam cum uictimo tristis. Ait Seruius. Aeneid. 1. tibi, Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra: Hostia dicuntur sacrificia, quæ ab his sunt qui in hostem pergunt uictimæ uero sacrificia, quæ post uictoriam sunt: sed hæc licenter confundit autoritas. antepen. acu.

VICTORIA, pen. cor. Hor. 1. Memento ciuitas mors uenit, aut uictoria læta. Ouid. Fast. 2. Quid uictor gaudes, hæc te uictoria perdet. Vergil. Aeneid. 2. Fœminæ in pœna est, nec habet uictoria laudem. Iuue. Sat. 8. Feruet, & exultat rauco uictoria circo. antepen. acu.

VICTRICUS, pen. cor. Ouid. de Rem. 1. Vitrucus, & gladijs, & acuta dimicet hasta. antepen. acu.

VICTRIX, penult. product. Vergil. 3. Rex Agamemnonias, uictriciaque arma secutus. Ait Seruius. Omnia nomina à uerbo uentientia, cum in or exeunt, masculina sunt, ut uictor: cum in trix, feminina sunt, ut uictrix: neutra uero non faciunt, nisi tantum ex numero plurali: unde est uictricia. pen. acu. Vide Vitrux. Flac. 5. Vos mihi nunc pugnas, ait, & uictricia ductor. antepen. acu.

VICUS, pen. pro. Iuue. Sat. 2. Fronti nulla fides: quis enim non uicus abundat. Ouid. Fast. 6. Vicus & æterna res ea pressa notat. Mar. 11. Nec nisi prima uelit de Thulco serica uico. Idem 10. Sed domus in unico lilia patritia. Idem 6. Et tua patritius culmina uicus habet. penult. fecti.

VIPERO, penult. cor. Stat. Thebaid. 9. Virginitate uidet mediam se ferre Sironi. Ouid. Phil. Et quæcunque procul uentientia lintea uidet. Idem Metamorph. 1. Os homini sublime dedit, cœlunq; uidere. Idem. Contigit, ut quædam sic

non manifesta uideri. Idem. Viderat adducto flectentem cornu necuo. Idem Sydenbus similes oculos uidet oscula quæque. Idem 2. Videritis stellas illuc, ubi circulus axem. Idem de tristib. 1. Tres procul obscura latitantes parte uidebis. Idem. Chora relegati quæ potes ora uides. Mart. 1. Esse uidebaris, fateor, Lucretia nobis. Vergil. Aeneid. 11. Vidimus à ciues Diomedem, Argiuq; castra. Idem. Vidimus ingentes, & desolauimus agro. Idem Buc. Tum uero innumera, & unoq; serax uideres. Stat. Syl. 1. Tempa super fulges, & prospectare uideris. Idem. Vidi & Abydeni iuuenis certantia remi. Idem. Theb. 7. Viderat Inachias rapidum glomerare cohortes. Idem. Vidi Amyclæo facinus concurre fratres. Vergil. Aeneid. 6. Educet, uident ut geminæ illant uertice crisse. Ait Seruius. Deu naturaliter longa est. breuem tamen eam posuit secutus Ennius: & adeo est eius immutata natura, ut id ubique breuis inueniatur. Mantua. Visuri & calices iunctis ad pectora palmis. Luca. 1. Iamque dies primus belli uisura tumultus. Stat. Syl. 1. Nec Paris Oebalios talis uisurus amores. penult. flect. Cicero de Or. A porta Exquilina uideo uillam tuam. Idem de Natu. Ut eum oculum, quo me uideret, amitteret. Idem Att. sed hoc tu uideris. Idem Videre mihi uideor tantam dimicatio nem. Idem pro Milo. Ut ea cernimus, quæ uidemus. antepen. acu. uisurus. penult. fecti.

VIDVO, pen. cor. Stat. Theb. 3. Pectoribus mens una subit uiduare penates. Idem Syl. 1. Et Dryadum uiduare choros Algemia possit. Vergil. Aeneid. 8. Funera tam multis uiduasset ciuibus urbe. Ait Seruius: Et propriè uiduasset dixit, quia urbs est generis feminini: Horatius abusiue, & satis incongruè in genere masculino posuit dicens. uiduus pharetra sitit Apollo, quasi præcipere Seruius uiduare, & uidua propriè & congruè mulieribus sine, sicut nubo. licet & uiduus legatur. Ouid. Ariad. Membraque sunt uiduo præcipitata toro. Stat. Syl. Meque dedi uiduos, u. trans-

mittere

mittere per annos. Cicero in Thuse. Sic ipse uiduus pestes excipio anxias. Stat. Syl. 1. Salmacis, ut uidux Crebrenidos arida luctu. Idem Thebaid. 10. Ceu mare per tumidum nidux moderantibus alui. Ouid. Fast. 1. Suffinet in uidua tristitia signa domo. Idem Penelop. Lassaret uiduas pendula tela manus. Iuue. Sati. 6. Rescribat, vidua est locuples, quæ nupserit avaro. Flac. 2. Vrbe sedent lati Minyæ uiduifque uacantes. antepenultima acu. Vergilius Georg. 4. Aruaque Rhiphis nunquam viduata pruinis. Idem Opusc. Cogor adire lacus uiduatos lumine Phæbi. Mart. 11. Culcitra Leuconico qua viduata suo. Sil. 1. 2. Serpentum tellus puta, ac viduata uenenis. penultima. fleet.

VIENNA, penult. prod. Mant. Attoniti ciues prodire in rura Viennam. Idem. Vrbs sedet ad Rhodanum Galli dixerunt Vienna. Mart. septimo. Inter delicias pulchra Vienna suas. Auso. Inque duplex Atelas Alpinæ testâ Viennæ. pen. acuit.

VIGIL, penult. cor. Ouid. de Pont. 2. Sic igitur uestre vigeant penetralia gentis. Idem Metamorpho. 14. Clara fuit Spar te magnæ uignere Mycenæ. Vergil. Aeneid. 2. Dum stabat in regno incolumis, regnumque uigebat. Idem Opusc. Illi laude sua uigeant, ego ditis opacos. Cicero Tuscul. Neque enim est ullum, quod non vigeat interiore quodam motu. Idem de D. Viger enim animus in somnis. Idem pro Sest. Animus post mortem sentit, & viget. Idem de Or. Athenis studia eloquentiæ uiguerunt. antepenultima. acuit.

VIGILANTIA, penultima cor. Mant. Atque iter æternam dum lux uigefima Maij. Idem. Sub Decio Paulus cum iam uigefimus esset. antepenultima acuit.

VIGILANTIA, adiectiuum omnis generis, ablatiuum faciens uigile, & uigili, quauis in plurali numero neutrum genus non habeat. Hæc Calepinus. Priscianus tamen libro 7. Hic & hæc uigil, huius uigilis declinat per cor. Oui. Medea. Ante meos oculos peruigil anguis erat. Idem Metamorpho. 2. Perspicit ecce uigil nitido patefecit abortu. Idem 7. Per uigilem superest herbis sopire draconem. Idem tertio. Et tenuant uigiles corpus miserabile curæ. Idem Fast. Quod tepidum uigili, prouocat ore diem. Idem quarto. Et valeant uigiles prouida turba canes. Idem sexto. Vesta eadem est, & terra subest uigil ignis utrique. Idem de Tristib. primo. Inuigiles uigili nostris pro casibus oro. Stat. Syl. tertio. Syluarumque comas, uigiles te, animique lagacis. Flac. tertio. Dissona peruigili plantu uada, qualiter arces. Vergil. Aeneid. 9. ceteremus, at uigiles simul excitat illi. Ant. Seruius, uigiles qui uigilarum officium habeant. Idem secundo. Cædunt uigiles, portisq; patentibus omnes. Ant. Seruius. non actus nomen est, sed officij: uigiles autem Capitolijs significat. penultima. acuit.

VIGILANTIA, penult. cor. Stat. Syl. 1. Pulchrius an tacita uigilet face Troicus ignis. Hora. Serm. 1. Nil erat in oculis noctes uigilabat ad ipsum. Iuue. Sat. 3. Plurimus hic æger moritur uigilando, sed illud. Catul. Nanque tuo aduentu uigilat cum stodia semper. Ouidius Ariad. Inceriti uigilans a somno languida moui. Idem Medea. Non mihi grata quies, noctes uigilantur amare. Idem Metamorpho. primo. Parte tamen uigilat quærit quoque nanque reperta. Idem Fast. secundo. Et uigilant nostra semper in æde lares. Idem. Inueniunt posito peruigilare meo. Idem de Pont. primo. Sed uigilo, uigilantque mei sine fine dolores. Verg. Georg. primo. Quæ uigilanda uiris, uel cum rari imbriterum ver. Idem Aeneid. decimo. Tunc sic ignarum alloquitur, uigilansne Deum gens. Idem. Aeneas uigila, & uelis immitte rudentes. antepenultima acuit. Cicero de Somn. Vigilare ad multam noctem. Idem in Anton. Quantum potero excubabo, Vigilaboque pro uobis. Idem pro Plan. Vigilandum est semper. Idem Quint. Fr. Quam si de multa nocte uigilassent. Idem. Peruigilare unam noctem.

VIGILANTIA, penultima product. Mart. 1. 2.

Viginti nummis non ego malo famem. Idem 2. Mucua uiginti milia sestertia forte. Luuen. Sat. 9. A regere, & baculo uiginti milia scenus. pen. acut.

VIGOR, penultima cor. Ouid. Fast. 4. Tantus cœlesti uenit ab ore uigor. Idem 1. Si quid & in nobis uiui fuit ante uigoris. Idem de Pont. 1. Iam uigor, & quasi languent in corpore uires. Idem de Tristibus 3. Spesque tui nobis causa uigoris erit. Vergil. Aeneid. 9. Debilitat uires animi, mutatque uigorem. Idem 6. Ignotus est ollis uigor, & cœlestis origo. Idem Gog. 4. Atque habilis memoris uenit uigor, & specus ingens. penultima acut.

VILIS, penultima product. Hora. Sermo. primo. Quod si conuiuas uilem redigatur ad assam. Oui. Briss. Qua merui culpa fieri tibi uilis Achille. Idem Fast. 5. Ipsa iuas dixit, dos mihi uilis erat. Ver. Aeneid. 12. Immisque Aeneam astris quem uilia proles. Idem Geo. 1. Vilibus Auc onerat pomis, lapidemque reuertens Idem. Si uerò uiciamque feres uilenique faselum. Mart. 13. Amphora Nil iaci non sit tibi uilis aceti. penultima flebitur.

VILLATICVS, pen. cor. Mant. Sapius accensis popes uillatica cœris. antepenult. acut.

VILICVS, penultima cor. Iuue. Satir. 3. Villicus & ueteris rimæ cum texit hiatum. Mart. 7. Nec dispensator, nec uillicus ulcere turpi. Idem. Custodem medio statuit quàm uillicus hortu. Idem primo. Villica uel duri compressa est rupta coloni. Idem. Pinguis iniquales onerat cui uillica mensas. Verg. Opuse. Læus Aristagoras natis bene uillicibus uinis. Hor. Epist. 1. Nunc urbem & ludos, & balnea uillicus opreas. antepenult. acut.

VILLOSVS, penultima product. Tibul. 1. Horrida uillosa corpora ueste tegant. Ouidius Metamorpho. 12. Fusus in Osee uillosus pellibus urse. Idem 13. Villosæ carulos in fumis montibus urse. Mart. 14. Stragula purpureis lucent uillosa caperis. Scat. Thebaid. 6. Prælia uillosis ineunt complexibus ur-

si. Vergil. Aeneid. 8. Præcipuumque toro, & uilloso pelle leonis. penultima flebitur.

VILVILA, penultima cor. Hora. Sermo. primo. Proxima Campano ponti, quæ uillula testum. antepenultima acut.

VIMEN, penultima product. Ouidius Metamorpho. tertio. Et specus in medio uirgis, ac uimine densus. [Verg. Geo. 4. Seu lento fuerit aluearia uimine texta. Idem primo. Vimineaque trahit crates, iuuat arua, neque illum. Idem Buc. Viminibus, mollique parvis detexere iunco. Luca. 1. Primum caua salis madafacto uimine paruo. Martial. 7. Semo diusque sabæ cum uimine Picenarum. Propo. 3. Et iam non telum, Sed leni uiminis arbor. penult. flebit.

VINALIS, penultima product. Oui. Fast. quarto. Cur igitur festum Veneris Vinalia dicant. Idem. Dicta Pales nobis idem, Vinalia dicam. penultima flebitur.

VINCIO, penultima cor. Ouid. Aenone. Non sit appositis uiocitur uiribus ulmus. Idem Metamorpho. decimoquinto. Vel si dignus erit, grauius uiocite cæthenis. antepenultima acut.

VINCENTINVS, penultima product. Mantuan. Vincentinus idem, Patavique trisluminis ora. penultima flebitur.

VINCO, penultima product. Hor. Ser. secundo. Vnguentarius, ac Thufci turba impiâ uici. Ouid. Metamorpho. 1. Viterat esculeæ, capiebant frondis honorem. Idem de Tristibus. 2. In qua uicisset conuissasse suos. Idem. Vtque tuus gaudet miles quod uicerit hostem. Mart. 1. uicerit antiquæ sceleratus crimina famæ. Idem nono. Phidia cum Latio marmo re uicit ebur. Scat. Syl. secundo. Vinceret aspectu gelidi non Phædis ales. Idem Thebaid. secundo. Legato, iustique preces uicere sororis. Idem tertio. Vicit & ad comitum lacrymas expauit Agæus. Lucan. nono. Vincitur, & nudis auertitur armamentis. Martial. nono. Vincēbant, nec quæ turba

urba Serapin amat. Flac. tertio. Viceret & longas medius reuocauerat umbras. penultima acuit. Cicero in Or. Hos ille moderatione, non inuentione uicit. Idem de Or. Asclepiades eloquētia uin cebat ceteros medicos. Idem de Somn. Stellarum globi terræ magnitudinem facile uincebat.

VINCULUM, penultima cor. Ouid. Leander. Ascensurus eram, nisi quod dum uincula proræ. Idem Metamorph. 2. Vincula cingebant, adpartaque nubibus atris. Vergil. Geo. 4. Orando flectes, vim duram, & uincula capto. Idem 2. Eripui fateor, Iecho me, & uincula tui. At in 4. synzefio. facit uinclo, pro uinclo, ut, Ne cui me uinclo uellem fociare iugali. Sil. 14. Callidis à mento male fide uincula rupi. Stat. Syl. primo. Vincula & insigni geminat concordia tēda. Idem Thebæ. 4. Vincula & angustam centeni Aegæonis umbram. antepenultima acuit.

VINDÉMIA, penultima cor. Onid. Fast. quarto. Mystica Tyrrheno uota est uindemia regi. Mart. primo. Continuis uexata mader uindemia nimbis. Idem. Non hæc Pelignis agitur uindemia prælis. Idem sexto. Cæcuba non solos uindemia nuntiat orbos. Idem 13. Hoc de Cæsareis mitis uindemia cellis. Vergil. Geo. Floret ager, spumat plenis uindemia labris. Idem. Mitis & apricis coquitur uindemia saxis. Idem Opusc. Mox autumnali redolet uindemia fœtu. Ait Seruius ibi, Floret agor, cum uindemiâ numero singulari dicimus, unius anni significamus: cum plurali, multorum, ut melleum, melleis: hyemem, hyemes: hæc enim semel tantum Iannis quibusque cōtingunt. multi tamen uolunt, uindemiâ esse totius orbis generaliter, uindemias singularem partium: ut plus significet singularis, quàm pluralis numerus. sicut plus est, cum dicimus, per terram pluit, quàm per terras: tunc enim omne elementum per singularem numerum, non terras significamus. antepenultima acuit.

VINDÉLICVS, penultima corr. Martial. 9. Me tibi Vindelicia raptum

narrabat in oris. antepenultima acuit.

VINDEX, penultima product. Ouid. Metamorpho. primo. Aurea prima fata est ætas, quæ uindice nullo. Idem. Quos simul imposuit mensis, ego uindice flamma. Idem Fast. quinto. Vindibus laudi publica cura fuit. penultima acuit.

VINDICO, penulti. cor. Vergil. Aeneid. quarto. Promisit, Graiumque ideo bis uindicat armis. Ouid. Cydippe. Utque cupis credi memoti te uindicat ira. Idem Phyll. Vindictæ in pœnas non satis unus eris. Prop. 3. Parrhasius parua uindicat arte locum. antepenultima acuit.

VINEA, penultima cor. Lucan. secundo. Erigit & medijs subrepsit uinea muris. Vergilius Georg. secundo. Hinc omnis largo pubescit uinea, scetu. Hor. Sermo. secundo. Vineæ summittit capreas non semper edules. Martial. 14. Excrescet melius uinea fossa uiros. antepenultima acuit.

VINETVM, penultima. produ. Ouid. Metamorpho. 1. Aut subiecta regunt cur uineta carinz. Idem undecimo. Cuique choro niellore sui uineta Timoli. Idem sexto. Deseruere sui nymphæ uineta timoli. Hor. Epist. 1. Sulcos & uineta crepat mera præparat ulmos. Vergil. Georg. secundo. Nunc tibi ad solem uergant uineta cadentem. Stat. Syl. secundo. Blada Terapzi placeant uineta Galesi. Mantuan. Quæ frumenta premunt, & quæ uineta trucidant. penulti. flecti. Vide Acetum.

VINTOR, penultima cor. Vergil. Georg. 2. Iam canit extremos effœtus uinitor ante. Hor. Epist. 1. Aut custos gregis, aut maturæ uinitor uuz. antepenultima acuit.

VINVVM, pen. prod. Ouid. Metamorph. 3. Fœminæ uoces, & mota infania uino. Idem 15. Vina fugit, gaudetq; meris ab stemiis undis. Fast. 6. Nox erat, & uinis, oculique, animique notabant. Idem de Pont. primo. Nec iuuat in lucem nimio macrescere uino. Vergilius Georg. primo. Et passim riuus currentiâ uina re-

preffit. Stat. Theb. 1. Fundite uina focis, seruari oremque parentum. Hor. Epist. Inuidus, iracundus, iners, uinofus, amator. Iuue. Sat. 9. Nolentem, & miseram uinofus ebriat aurem. penul. flect. Ouid. Fast. 3. Cur aus hoc faciat, quæris, uinofior ætas. antepenult. acu. Art. Seruius Geo. 1. ibi. Exerce te uiri tauros, ferite hordea campis. usurpatiuè Poeta dixit hordea pro singulari pluraliter: & sciendum in his tres tantum calibus usurpari, hæc hordea, ò hordea. Sic uina, uina, mella, mella, mella. Idè 3. ait ibi. Inductæ caduntque securibus humida uina. etiam uinum naturaliter calidum, illic gelatur: intelligimus peregrinum. nam illic non nascitur, sicut alias, fermento atque acidis imitantur uitea forbis. portionis genus est, quod ceruisia nuncupatur, & consequens est, ut uinum per naturam suam calidum in prouincia frigida uon creari. sanè uolunt phycici uinum non gelari. Idem in secundo ibi. Huc pater ò Lænæ ueni, nudataque musto. mustum, inquit, singulari dicimus, sicut & uinum: licet Ouidius abusiue dixerit musta. sed hoc ille plus fecit, quod & mustis dixit. Idè ait in Buc. Ecl. quinta. Grandia tepe quibus mandauimus horrea fulcis. Usurpatiuè metri causa dixit Poeta. Nam triticum hordeum. uinum numeri tantum singularis sunt. Vnde plurali in prosa uti non possumus: uina tantum possumus dicere Ciceronis exemplo, qui in præfata ait, uina, cæteraque, quæ in Asia facile comparantur: de quibus loquitur Fabius Inst. primo, capit. decimo. Absurdum forsitan uideatur dicere barbarissimum, quod unius uerbi uicium, fieri per numeros, aut genera, sicut solæxi-mum: scala tamen & scopa, contraque herdea, & musta: licet literarum, mutationem, detractionem, adiectionem non habeant: non alio uitiosa sunt, quam quod pluralia singulariter, & singularia pluraliter effertur. & gladii, qui dixerunt, genere exciderunt.

VIOLETA, penultima corr. Ouidius de Tristibus primo. Qui posset uiolas ad-

dere diues erat. Idem tertio. Et uiolas, puerique legunt, hilaresque puellæ. Idem Fast. quinto. Et uiolam, cythis, & chyma cana uoco. Stat. Syl. primo. Tu modò fronte rosas uiolis modo lilia mista. Vergilius Buc. Palentes uiolas, & summa papauera carpens. Idem Georg. quarto. Floreat irriguuntque bibant uiolaria fontem. Ouidius Fast. quarto. Ille legit calathos huic sunt uiolaria enæ. antepenultima acuit.

VIOLETA, penultima corr. Vergilius Aeneid. quarto. Ante pudor quàm in te uiolo, aut tua iura resoluam. Idem undecimo. Appetij, & Veneris uiolauit uulnere dextram. Idem. Hac quicunque sacrum uiolarit uulnere corpus. Idem. Quicunque Iliacos fetro uiolauius agros. Idem duodecimo. Indum sanguineo, ueluti uiolauerit ostro. Marr. octauo. Hunc nec cyniphius tonsor uiolauerit & tu. Ouidius Fast. secundo. Ne uiolent pueros exanimatà focos. Idem Metamorpho. tertio. Corpora serpentum baculi uiolauerat istui. Idem Hyperm. Me pater igne licet, quem non uiolauius, urat. Cicero Att. Præterea te ipsum quodammodo hic uiolauit. Idem de Arte. Qui sacra bonæ dextæ non solum aspectu uiri, sed etiam flagitio stuproque uiolauit. antepenultima acuit. Ouidius Dido. Exige sese pudor poenas uiolate Sichxi. Lucr. secundo. Te quoque neglectum uiolatæ Scæuola dextræ. Idem tertio. Sparsa raptor opes certè uiolata potestas. Idem. Lucus erat longo nunquam uiolatus ab æuo. Ouidius Metamorpho. tertio. Sylua uerus stabat nulla uiolata securi. Idem de Pont. secundo. Conspicit interdum templi uiolator ad aras. penult. flect. Idem Sappho. Molle meum leuibus cor est uiolabile telis. Idem Metamorpho. 1. Et uiolenta fuit, scires è sanguine narani. Idem Penelop. In te fingebam uiolentos Troas ituros. pen. acu. Vergil. Aeneid. 12. Diuidit haud quamquam dictis uiolentia Turni. Oui. Met. 1. Canices eadem est, eadem uiolentia uultus. antepen. acu.

VIPERA

VIPERA, penultima cor. Ouid. de Pont. 3. Virque iacens ima vipera serpit humos. Luca. sexto. Aequioribus cultos preciora vipera concha. Vergil. Geog. 3. Vipera delituit cœlumque exterrita fugit. Mart. primo. Plentibus Heliadum ramis dum vipera serpit. Idem. Vipera fictumulo nobiliore iacet. Idem secundo. Vipera, sed cœco scelerata latebat in ore. Claud. Tu non uispero defensus crine Medusæ. Ouid de Pont. quarto. Nec quæ uipereo terra cruore madent. Idem Metamorpho. 2. Vipereas carnes uitiorum alimenta suorum. Idem de Pont. primo. Omnia uipereo spicula felle linunt. Mantuan. Vipereas tanquàm squamatas, duplexque recepit. Ouidius Metamorpho. tertio. Vipereas dentes populi incrementa futuri. antepenultima acutæ.

VIPSANVS, pen. prod. Mart. 1. At mea Vipsanas spectant cœnacula laurus, penultima siccæ.

VIAGA, penult. prod. Verg. Aeneid. 12. Hoc concussa metum mentem Iuturna uirago. Ouid. Meta. 2. Huc ubi peruenit bello metuenda uirago. Mant. Nam neque se pressa est uincit mœrore uirago. Stat. The. 1. Mares tapitæ querus, & Gorgone cruda uirago. Auso. Odrylij, thresixque uiraginis arma recardet. penultima siccæ.

VIAGIVS, pen. cor. Ouid. Metamorpho. 15. Hippolytus dixit, nunc idem Virbius esto. Verg. Aeneid. 7. Virbius insignem quem mater Aricia misit. Idem. Exigeret, uersoque ubi nonine Virbius esset. Ait Seruius, sed quia non realia calumnia necatis beneficio Aesculapij Diana Hippolytum reuocatum ab inferis in Aricia nymphæ commendaui Aegerig, & cum Virbiui quasi bis uirum uocari iussit. antepenultima acutæ.

VIAGO, pen. cor. Oui. Met. 2. Pectora selle uident lingua suffusa ueneno. Idem de Pont. 1. Non salices ripa robora monte uident. Stat. Syl. secundo. Ardua magnanimi reuiscere gloria blasi. Idem quarto. Cum segetes iterum, cum iam hæc deserta uirebunt. Mart. primo. Quæque uident lacrymis humida prata meis.

Idem. Martia laurigeræ culspide pila uident. Vergil. Aeneid. 6. Fronde uirere noua, quod non sua seminat arbos. Idem Opus. Bamastribusque tureis, & semper florida pinus. Idem Georg. 1. Arborei scetus albi, atque in iussa uirescunt. Ouid. Metamorpho. 4. Resque fide maior creperet uirescere relix. antepenultima acutæ. Cicero. Tusc. Itaque arbores, & nites, & alia semper uirent.

VIRGATVS, penultima producta. Catul. Vellera uirgati custodiebant calathisci. Vergil. Aeneid. 8. Virgatis lucent sagulis cum lactea colla. Sil. 5. Caucasæam instratus uirgato corpore tigrim. penultima siccæ.

VIATVM, pen. prod. Verg. Opus. Optima sylvarum formosis densa uiretis. Idem 6. Deuenere locos lætib, & armenta uirata. penultima siccæ. Vide Acetum.

VIADARIVM, pen. cor. Man. Edere per uillas, & per uiridaria cantus. Idem. Diuidit, euadit celsi uiridaria summi. Sil. 7. Nec Sidicina cohors desit, uiridatius armar, antepenultima acutæ.

VIADIS, pen. cor. Buc. Fronde super uiridi sunt nobis mitia poma. Idem. Nunc uirides etiam occultant spineta laceratos. Idem. Hic uiridis tenera prætexit arundine ripas. Idem Aeneid. 6. Iam senior, sed cruda Deo, uiridisque seuectus. Idem 3. Linquimus Ortygiæ portus uiridemque Donyfam. Ouid. Meta. 2. Et nunc alludir, uiridique exultat in herba. Idem. Imperio ripas uirides, amnemque querelis. Idem 1. Flauaque de uiridibus stillabant illice mella. Idem. Figitur in uiridi, sic fors tulit anchora prato. Man. tua. Sexta ciet pompas, & uiriditatis oliuæ. Stat. Syl. primo. Ite decem uirides, liquidosque auertite uultus. Idem Theb. 2. Fluminis extremi cineres, uiridumque draconum. Sil. quinto. Ille quidem cruda mente, & uiridissimus iræ. antepenultima acutæ.

VIAGINITAS, antepenultima acutæ. Ouid. Phila. Cui mea uirginitas auiibus libata sinistris. Idem Oenone. Ille meæ spoliū uirginitatis habet. Idem Paris. Vel tua uirginitas esset libata, uel illud. Idem Fast. 2. Hæc meæ testes uirginitatis, aia. Idem

de Trifibus 4. Perpetua seruauit uirginitate fucos. Vergil. Aeneid. 12. Iuppiter erepta pro uirginitate sacrauit. Idem 11. Aeternū telorū, & uirginitatis amor. Stat. Thebai. Virginitatis amor, primūque modestia culpa. Idem no. uo. Virginitate uidet mediam se ferre uiroꝝ. Ouid. Metamorph. 8. Virginitatis habet, ait, hæc Neptunus habebat. Mant. Tanta fuit celo stuerentia uirginitatis, antepen. acu.

VIRILIS, penultima product. Ouidius. Phædra. Fine coli modico forma uirilis amat. Idem Metamorph. 3. Lufas hic nymphas sic cœtus ante uiriles. Idem. Fast. quarto. Ut tegat hoc cœterque uiros, fortuna uirilis. Idem Metamorph. 9. Intus & accessus prohibet, refugitque uiriles. Idem 12. Munere latus abis, studiisque uirilibus xuum. Mart. 9. At tibi si dederit uultus coma tonsa uiriles. penulti. flect. Ouid. Fast. 1. Qui genitrix flenti fortuna uiriliter, inquit, antepen. acuit.

VIRIATVS, penult. product. Sil. 10. Cum Viriatus ager telis regnator Iberæ. Idem tertio. Extractum lustris primo uiriatus in xuo. Idem. Hos uiriatus agit, Lustrumque remotis. penulti. flect.

VIRGO, penultima product. Ouid. Fast. quarto. Illa comes pueris uirginibusque uenit. Vergil. Aeneid. 1. Virginitibus Tyrijs mos est gestare pharetram. Mart. tertio. A pueris debent, uirginibusque legi. de Natiui. Mariz. Virgo uenit uirgo ante nurus uenerabilis omnes. Flac. secundo. Virginibus stygijs, nigramque simillima pallam. Idem quarto. Virginis laxæ blandos descendere ad ignes. penultima acuit. Martial. primo. Transibis uestem, uirginemque domum Ouidius Medea. Cæsaque uirginea membra paternæ manu. Verg. Geo. primo. At si uirgineum suffuderit ore ruborem. Lucan. quinto. Hoc ubi uirgineo conceptum est pectore nomen. Ouidius Metamorph. 14. Salue uirginis flos intemerata pudoris. Iuue. Satir. 13. Sacra uis fugiens tunc, cum uirgineula Iōno. Idem decimo. Ipsa habuit, cuperet rutilæ Virginia gibbum. antepen.

ultima acuit.

VIROSVS, penultima product. Vergil. Georg. 1. At chalibes nudi ferrum, uiroſaque pontus. penultima flectitur. Mantua. Nilum etenim tulit hoc monſtrum uiroſius omni. antepenultima acuit.

VIRRO, penultima product. Iuena. Sati. quinta. Virroni murena datur, quæ maxima uenit. Idem. Ex nihilo fieres quætus Virronis amicus. Idem. Virro ſibi & reliquis Virronibus illa uidebit. penulti. flect.

VIRTVS, penultima product. Hora. Epist. 1. Virtus, est uirtutum fugere, & sapientia prima. Ouid. Fast. primo. Fraudem perit uirtus in apertos undique campos. Mantua. Talis apud ſuperos uirtus ac tanta Baſili eſt. Sil. ſexto. Virtutis ſaceram rabiem Leuinus ab alto. Ait Seruius Aeneid. ſecundo. Heu quæ nunc tellus pauca ſunt quæ uis producant, ut ſe neſtus, iuuentus, ſalus, uirtus, palus, ſeruitus, incus, ruſ, ibus, pus, tunc ſcilicet cum genituius in. tis, uel in riſ exit: & habet penultimam longam. ideo autem in tis, & in riſ diximus. quia palus licet paludis longæſit, breuis tamen nouumquam inuenitur. penulti. acuit.

VIRULENTVS, penultima product. Mantua. Magnum immortalẽ quẽ uirulentæ Megera. penult. acu.

VIRVS, penultima product. Ouidius Metamorph. ſecundo. Inſpiratque nocens uirus, picumque per oſſa. Idem Fast. quinto. Virus edax ſuperabat opem penitusque recepta. Idem de Trifibus tertio. Non uolncri ferro tynctile uirus ineſt. Idem quarto. Accipit aut telo uirus habente perit. Martial. primo. Quid quod olet grauius miſtū diapaſmate uirus. Vergilius Georg. primo. Ille malum uirus ſerpentibus abdidit atris. Idem tertio. Paſtores, lentum diſtillat ab inguine uirus. Stat. Syl. tertio. Reptat & Iliricas cieſtat uirus in herbas. Stat. Syl. primo. Virus, odoriferis Arabum quod doctus in armis. Lucan. nono. Nil ibi uirus agit, rapuit cum vulnere ſatum. Ait Seruius Georg. primo.

Mo. bl. Ille malum virus : bene addidit
malum : ad discretionem epitheton :
Nam virus & bonum , & malum est ,
sic ut uenenum : nam idem est : venit au-
tem a Græco , nam illi pharthacon me-
dium habent , id est bonum , & malum :
sanè uirus hodie tres tantum habet
casus : hoc uirus , hoc uirus , & uirus : an-
tiqui , hoc uirus , huius uiri dicebant . Lu-
cret . secundo . Linquit enim supra te-
rre primordia uiri . penultima fle-
ctitur .

V I R , cor. Martialis . tercio . Rivalis fue-
rat qui tuus ille uir est . Idè primo . Ecce
uir est nunquid Paula negare potest .
Ouidius Fast . sexto . Sacra uir intrabo
non adeunda uiro . Idem Metamorpho .
tercio . Existant , crescitque seges clypea-
ta uirotum . Vergil . Aeneid . primo . Ae-
ma , uirumque cano Troie , qui primus
ab oris . Ouidius Penelop . Totque si-
mul mastrare uiros adiucur ab uno . Vi-
de Ales .

V I S , producit Ouidius Fast . quinto . Hic
census uerbi uis ea uocis erat . Idem Me-
tamorpho . primo . Ignea conuexi uis &
sine pondere cœli . Vergil . Geol . primo .
Degenerare tamen , niuis humana quot
annis . Idem Aeneid . 11 . At non Euan-
dum potis est uis ulla tenere . Idem 13 :
Pactarumque dies , & uis inimica pro-
pinquat . Idem . Viribus haud ullis ua-
luisse discludere morsus . Lucr . primo .
Nec reparare nouas uires , multumque
priori . Idem . Cerearumque totis con-
cussi uiribus orbis : claud . Namque mihi
magice uires , moeuique futuri . Ouid . He-
roi . Viriour igne pari si sed sum tibi utri-
bus impar . Idem de Tristibus primo .
Nam modo purpureo uires capit eu-
rus ab ortu . Manuan . Viribus austri-
nx radiens a cardine terræ . fleat .

V I S C A T V S , penultima product . Sil .
octauo . Ut qui viscetos populator at un-
dine lucos . penultima fleatur . Ouid .
Metamorpho . 15 . Tollite , nec uolucres
uiscata fallite uirga .

V I S C E R A , penultima cor . Sil . 14 . Impa-
ctum pelagus lacerat uiscera terræ :
Ouid . Canace . Visceribus crescent ex-
citeretur unus . Idem Metamorpho . 11 .

Poscebatur humus , vel itum est in uisco-
ra terræ . Mart . primo . Quem de uisceri-
bus traxerat ipsa suis . Vergil . Aeneid . 1 .
Tergora diripiunt costis & uiscera nu-
dant . Ait Seruius . Viscera non tantum
intestina dicimus , sed quicquid sub co-
rio est , ut in Albano Latinis uisceratio
dabatur . Id est caro . est autem nominari-
uus singularis . hoc uiscus , & huius uisce-
ris ante penultima .

V I S C E L V S , pen . pro . hor . Ser . 1 . Est inter
tenarum quidam socerumque uiscelli . pe-
nultima .

V I S O , penultima product . Ouid . Meta-
morpho . 1 . Vox canet & longa uiscet
Capitolia pompas . Idem Art . Viscere
laurigero sacra palatia Phæbo . Srat .
Syl . tercio . Enthæ fatidicæ seu visere te-
ctæ sibyllæ . Vergil . Aeneid . 2 . Undique
visendi studio Troiana iuuenus Idem
octauo . Nam memini Hædiones uiscen-
tem regna sororis . Hoc uerbum primi-
tiui uentur supino . Et uisi in præterito
penultima fleat .

V I S V S , penult . product . Stat . Syl . 4 . Visi-
bus , auraticque putes laquearia cœli . Sil .
9 . His oculis , & damnato , & uiolabile ui-
su . Ouid . Metamor . 15 . Visibus huma-
nis oculis ea pectoris haustu Vergil . Aeneid . 5 .
Obstupuit visu Aeneas , ille ag-
mine longo . Luca . 3 . Et quid ait . uani cer-
renur imagine uisus . Vergil . Aeneid . 3 .
Dirigit uisu in medio calor ossa reli-
quit . Idem . Ricè secundarent uisus , om-
nemque leuant . Ait Seruius , uisus pro
uisa posuit . tunc enim masculinò uti-
mur genere , cum de his loquimur , qui-
bus uidemus : ut si dicas nubecula obest
visibus meis , si autem neutro utamur ,
ea quæ uidentur , significamus . ut si hoc
loco diceret , tunc secundarent uisa : simi-
lia sunt , nuntius , & nuntium : audi-
tus , & audierim . Visus penultima fle-
ctitur .

V I T A , penultima product . Ouid . Briss .
At potius serues nostram tua munera
uitam . Idem de Tristibus primo . Vi-
ta tamen tibi nota mea est , scis arti-
bus illis . Vergil . Georg . secundo . At se-
cura quies , & nescia fallere uita .
Idem quarto . Quenque sibi renu-
is

nascentem accrescere vitas. Idem Aeneid. 6. Conciliumque vocat, vitaeque & crimina discit. Mantua. Assidue veniunt operis vitalis liba. Ovidius Metamorpho. 14. Venit & ut lumen iam vixit vitale relinquit. Lucan. nono. Pedum, & abstrusum fibris vitalibus omne. Idem sexto. Perditis haurios nunquam vitalibus ictus. Idem tertio. Tradidit in lethum vacuos vitalibus artus. Stat. Syl. secundo. Invidia infelix, animi vitia uidit. penultima flectitur. Ovidius Metamorpho. 3. Addidit & tonitus, & inuitabile fulmen. Lucre. quinto. Quandoquid nequeunt vitaliter esse animata. antepenultima acuit. Vide Minor.

V I T I L L V S, penultima produ. Marcial. 13. Candida si croceos circumfluit unda vitellos. Ovidius de Pont. quarto. Donec fluminea deuecta vitellus unda. Hora. Sermo. secundo. Quatenus ima petit uolens aliena vitellus. Idem primo. Ponere namq; marem cohibens callosa vitellus.

V I T I A T V S, penultima produ. Hora. Serm. secundo. Sed mala tollat auum vitiatu melle cicuta. Sil. tertio. Barbarico Paulum vitiatu nomine lingua. Pers. Satir. secundo. Hæc Calabrum coxit vitiatu murice vellus. Ovidius Canace. Iamque tumefebant vitiatu pondere uentris. Idem Metamorpho. secundo. Serpere, & illæsas vitiatu addere partes. Idem tertio. Ore uiges stigio vitiatu, inficit herbas. Marr. sexto. Amphora corrupto nec vitiatu garo. penultima flectitur.

V I T I O, penultima cor. Ovidius Metamorpho. 15. Diræ lucæ quoniam Latias vitiauerat auras. Idem Fast. sexto. Et vitiant cunis corpora rapta suis. Idem tertio. Illa, decens facies, longis vitia bitur annis. Lucan. nono. In nullas vitia tur opes, non xre, neque auro. Stat. Syl. quinto. Illum nec Phrygia, vitia flet raptor ango. Idem. Carpere nil xui potest vitare labores. Marcial. duodecimo. Et nimium calidis non vitia tur aquis. antepenultima acuit.

V I T I O S V S, penultima produ. Hora. Sermo. primo. Nam fuit hoc vitiosus in hora sepe doctus. Idem secundo. Illuque pedes vitiosum serro recusat. penultima flect.

V I T I S, penultima produ. Ovid. Oenone. Non sic appositus vincitur vitibus ulmus. Idem Fast. quarto. In spe vitis erat cælum nigrescere ab austris. Marr. primo. Non quæ de tardis seruatur vitibus uux. Idem quarto. Nec melius teneris iunguntur, vitibus ulmi. Vergil. Geo. 3. Sunt Thasæ uites; sunt & Mæreotides albæ. Idem Buc. Inscere nunc Melibææ pyros, pone ordine uites. Idem Atque mala uites incidere falce nouellas. Iuuen. Satir. 9. Te trifolius ager secundis vitibus implet. Stat. Thebaid. 6. Alnus amica ferit, nec inhospita uicibus ulmi. Ovidius Metamorpho. 15. Non dabit absumptis per longum vitibus xum. penultima flectitur. Vergil. Opusc. Dulci nanque tunc nondum viticula Baccho. Idem Geo. 2. Fermento; atque acidis imitantur uicea sorbis. Idem Aeneid. 7. Vitifator curam seruans sub imagine falcem. Marr. 3. Hæc de vitifera uenisse picæa Vienna. Stat. Syl. quarto. Triptolemi sic vitifero sub palmitæ nudos. Sil. tertio. Vititer, & Latio tantum cessura Lyx. Idem 15. Tū qua vitifero domicat Pecunia pubes antepenultima.

V I T I V M, penultima cor. Ovid. Fast. quarto. Sed nos in uitium credula turba sumus. Idem de Pont. quarto. Da ueniam uitio mitis amice meo. Vergilius Georg. 1. Excoquitur uitium, atque exundat inuitis humor. antepenultima.

V I T O, penultima produ. Ovidius Metamorpho. secundo. Vitat Agenorides, Phæbique oracula supplex. Idem de Pont. secundo. Nunc tua pro rebus uitatur gratia lapsi. Marcial. primo. Si uitare canum morsus lepus improbe quæris. Ovidius de Tristibus primo. Vitaret cælum Phaeton si uideret, & quos. Stat. Syl. secundo. Nunc hirtos gressus, nunc improba cornua uitat. Sil. primo. Belides iuuenis

iuuenis uitauerat arma tyranni. Mart.
11. Balnea uita Blatata ne fucat. Cice.
de Proui. Vitare uituperationem. Idem
O&. Quis non morte proprium pe-
riculum uiter? pen. fle&.

VITREVS, penultima cor. Stat. Syl. 1. Et ui-
treum teneris crinem redimite corym-
bis. Ouidius Ariad. Tempus erat ui-
treæ quo primum terra pruina. Idem
Sappho. Est nitidus, uireosque magis
pellucidus amne. antepenultima acuit.
Mart. secundo. Condantur parco sus-
ca falerna uitro. penul. acu.

VITVLVS, penultima cor. Ouid. Meta-
morpho. 2. Lactentis uituli dextra libra-
tus ab aure. Idem 15. Inpius humano
uituli qui guttura cultro. Idem quarto.
Alipedi uitulus, taurus tibi summe deo-
rum. Idem Fast. quarto. At tibi uisceri-
bus uitulos rapuere ministri. Vergil.
Geo. 2. Sint armenta magis studium, ui-
tuloque tueri. Idem tertio. Post par-
tum cura in uitulos traducitur omnis.
Idem quarro. Tum uitulis bima cur-
uatus cornua fronte. Stat. Thebaid.
o&tauo. Cædibus imbelles uitulos, mol-
lesque iuuenecos. Vergil. Buc. Et uirtula
tu dignus, & hic, & quisquis amores. an-
tepenul. acu.

VITVS, penultima corr. Mantuan. Festa
Viti cui iuncta fuit crescentia nutrix.
Idem. Post decimam tua quinta dies
Vitæ sanctæ modestus. penultima ac-
cuit.

VIUARIUM, penultima corr. Iuuen. Sat.
4. Depastumque diu uiuaria Cæsaris in
de. Idem tertio. Sit inde hic omnes
tanquam ad uiuaria currunt. Horat.
Epist. 1. Excipiantque senes quos in ui-
uaria mietant. antepenul. acu.

VIUAX, penultima product. Ouid. Meta-
morpho. 1. Viuaci nutrita solo ceu Mar-
tis in aluo. Idem o&tauo. Viuacisque ier-
curi quibus insuper addit. Idem.
Quæ quia nascuntur dura uiuacia cau-
tæ Vergil. Buc. Et ramosa Mycon uiu-
acis toruua cerui. Ouid. Fast. quarto. Car-
mina uiuacis Venus est translata sibyl-
læ. penul. acu.

VIUIDVS, penultima cor. Vergil. Buc. Vi-
uidus Hyberna uenit de glande Menal-

ca. Idem Aeneid. 11. Mille fugit, refugit
que uias, at uiuidus Vmber. antepenul.
acuit.

VIUIFICVS, penultima cor. Man-
tuan. Sub te uiuifico mædæfacta re-
pulular imbre. antepenultima ac-
cuit.

VIUO, penultima product. Ouidius de
Tristibus primo. Vitaret cælum Phæ-
ton, si uiueret, & quos. Idem primo. Vi-
uitur ex raptō, non hospes ab hospite
tutus. Idem. Altera pars uiuit, rudis est
altera tellus. Idem Fast. tertio. Quos san-
cta fouet ille manu bene uiuiri ignes.
Hora. Epist. 1. Viue, uale si quid nouisti
rectius illis. Martial. primo. Aut uiue,
aut decies Scævola reddet dies. Iuuen.
Satir. 2. Nec multos adhibet, liceat mo-
do uiuere fient. Vergil. Aeneid. 3. Vini-
te felices, quibus est fortuna peracta.
Ait Seruius. Viuite modo bene opran-
tis est: non ut in Buc. inaledicentis est.
Omnia uel medium fiant mare, uiuie
syluæ: exponit Seruius. uiuie, idest uale
teut Terentius, Valeant, qui inter nos
dissidiu uiuolunt. Sunt autem hæc per
contrarium inuenta maledicta, ut sit,
quasi salua ueneratio: illud quæritur,
utrum uiue, an uiuas, idest, utrum per
Imperatiuum, an per Optatiuum dice-
re debeamus? & constat dici melius per
Optatiuum: optari enim possunt, non
imperari uel bona, uel aduersa: quod au-
tem per Imperatiuum, usurpatum est.
Hæc Seruius Aeneid. 3. Ouidius de Tri-
stibus primo. Si quid & nobis uiui fuit
ante uigoris. Vergil. Buc. O Licida ui-
ui peruenimus aduena nostri. Stat. Syl.
primo. Cui rigidis stant colla iubis,
uiuusque per amos. Lucretio. Deni-
que corporis atque animi uiuata po-
testas. penultima fle&itur. Mart. 1. 1. At-
quæ uicturas poteramus spargere chara-
tas. Tu lector uide, quæ Antonius Ne-
bris. docet libro quarto de neutris uer-
bis ibi. præterea uerba neuersa posse con-
strui cum accusatiuo rem uerbi signifi-
cante. eo iter, ambulo uiam, certo cer-
tamen, uiuo uitam. in comm. exponit
ipse. uira uiuitur a me: haud credam hoc
scripsisse Nebrissi. uiuo uitam si neutra-

liter significat. Vnde nullus sic transitus passiuè, nisi impersonali. Cicero in Ant. Qui in horam uiuunt. Idem Tusc. Viuere uitam.

V L C I S C O R, penultima product. Catul. Nam quoties fuit, toties ulciscitur ambos penultima acuit. Cicero pro Rab. Et similis uiri tu ulciscaris patris mortem. Idem Att. Sed illum ulciscantur mores sui. Teren. Haud de te ulcisci finit.

V L C V S, penulti. product. Vergil. Geo. 3. Vlcis os, alitur uitium, uiuique tegendo.

V L I G O, penultima product. Vergil. Gro. 2. At quæ pinguis humus, dulcisque uligine læta. Aut Seruius, Vlgo propriè est naturalis humor terræ, ex ea nūquam recedens: uliginosus ergo ager est semper uuidus: nam uuidus dicitur, quæ aliquando siccatur. penultima siccatur.

V L Y S S E S, penultima product. Iuena. Sati. 9. Læta acies per quam solers euasit Vlyses. Ouidius Penelop. Hanc tua Penelope lento tibi mittit Vlyses. Idem Brisseis. Plus ego, quam Phoenix plus quam faciendus Vlyses. Vergil. Aeneid. 11. Exuat Aetneus uidit Cyclopos Vlyses penult. acu.

V L L I V S, penultima product. Luca. decimo. Vllius clangore tubæ, temere omnia sæui. penultima siccatur. Vide Vllus.

V L T I M V S, penultima cor. Lucan. primo. Vltima Pompeio dabitur prouincia cæsar. Ouidius Penelop. Vltimus accedit in tua damna pudor. Idem Phyll. Vltima prærupta cornua mole rigent, Idem Medea. Vltimus est aliqua decipere arte labor. Idem Metamorpho. 1. Vltima posedit, solidumque coercuit orbem. Idem. Non scelerala ramen, de duro est vltima ferro. Vergil. Aeneid. 11. Ante notos, ze phyrumque uolant, gemit vltima pulsu. Idem 7. Te Saturne refert tu sanguinis vltimus autor. antepenultima acuit.

V L T A, penultima product. Luc. secundo. Vltra caudinas sperauit vulnere furcas. Hora. Sermo. primo. Quos ultra, ci-

traque nequit consistere rectum. Ouid. Fast. primo. Vix ultra, quo iam progrediarur habet. Idem tercio. Non ultra lentæ posthumus esse uix. Idem Metamorpho. 2. At puro, non ulterò nec quæquam tale rogantem. Vergil. Aeneid. 9. Viderit irruentem, ulteròque inclusit urbi. Idem Buc. Aut si ultra placitum laudare baccare frontem. Stat. Syl. 1. Sit merus, has ulterò landarit Iuppiter artes. Flac. quarto. Ille ulterò petit, & uacuis amplexibus instat. Luca. decimo. Distulit ulterius, sed quæ non debuit ira. Flac. 1. Vltèrius, sed nube rigens, ac uellia regum. Ouid. Metamorpho. 15. Vltèrius passus, sestim imposuere coronam. antepenult. acu.

V L T A I X, penultima product. Ouid. Oenone. Bella nec ultrices aduehit unda rates. Idem Metamorpho. 3. Persudie spatgenque comas ultricibus undis. Vergil. Aeneid. 11. Hæc cape, & ultricem pharetra deprome sagittam. Aut Seruius. Nomina in x terminata ablatiuum singularem in e mittunt, genitiuum uero pluralem, num. exceptis his, quæ sunt omnis generis. Vide Felix. penult. acu.

V L U O, penultima cor. Ouid. Phyll. Pronuba Typhisone thalamis ululasse in illis. Idem Dido. Audieram uoces, nymphas ululasse putavi. Idem Fast. 2. Perque uias arbis latusque ululasse per agros. Idem Metamorpho. 4. Falsaque suarum simulachra ululae ferarum. Vergilius Aeneid. quarto. Connubij, summoque ulularunt uertice rymphæ. Stat. Syl. tercio. Donatur, testisque ululant per deua nymphæ. Idem Thebaid. septimo. Et non assuetis pernox ululauit Eleusis. Cicero in Or. inclinata ululatiq; uoce more Asiatico canere. antepen. acu. Stat. Theb. 7. Claustra aduersa ferit, tremulisque ulularibus oras. Idem 9. Mollibus ora comis, atque hæc ulularibus addit. Idem Syl. 3. Poicetemq; nouas tremulis ulularibus auras. Sil. 7. Atq; imposta truci ululatus turbaluporum. Flac. 1. Fœmineis tantū illa furens ulularibus obstat. Oui. Oenone. Impleuit; sacram querulis ulularibus

latibus Idam. Idem Met. 3. Percussere uiros, subiectisque ululatus omne. Idem Fast. 4. Ut clamata silet, montes ululatus implent. Ver. Aen. 9. Euolat inter, & fœmineo ululari. Idem 4. Nocturnisq; Hecate triuix ululata per urbes. pe. acu.

VMBRO, pen. pro. Marr. 5. In turbem incidere cunctos umbone repeller. Sil. 4. Sufficiunt, territur iunctis umbonibus umbone. Stat. Achil. 1. Antilochus, septemq; Ajax umbone coruscet. pen. acu.

VMBRACVLVM, pen. cor. Clau. Aurea sũ montean rapidos umbracula soles. Mât. Stipes hic extensa facies umbracula fronde. Ouid. de Art. 3. Ipse tenet distincta tuis umbracula uirgis. Stat. Syl. 1. Hinc Lycii montes, gelidæ umbracula Tymbræ. Marr. 14. Accipe quæ nimios uiuant umbracula soles. antepe. acu.

VMBRATVS, pen. prod. Claud. Vmbratos dux ipse rosas, & mercebis ibit. pen. flec.

VMBRIFER, pen. cor. Vergi. Aen. 6. In nemus umbriferum, coniuu ubi pristinus illi. Iuue. Sat. 10. Quales umbriferos ubi pandit tabratæ saltus. Stat. Theb. 1. Qui regitis, tuque umbrifero styx liuida fundo. Idem 8. Vmbriferq; fremit sulcator pallidus undæ. pen. acu.

VMBRITIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 3. Hic tunc Vmbriticus quando artibus inquit honestis. antepe. acu.

VMBRO, pen. produ. Stat. Syl. 4. Vmbrauit colles, & sobria rura Lyxus. pe. acu.

VMBROSVS, pen. pro. Oui. Phil. Qua patet umbrosus Rhodope glacialis ad Hæmum. Idem Met. 1. Iuppiter umbrosa Parasi constitit arce. Ver. Aen. 9. Carbafus, & crines umbrosa tegebat arido. pe. flec.

VNANIMIS, pen. cor. Clau. Doctus & unanimes odijs tu dare sodales. Flac. 1. Vnanimi freta curua ferunt nec sola tridentis. Idem 3. Vnanimum uidet æger Hylam nec longius arcem. Stat. Syl. 4. Tunc sic unanimum moriens solatur amantem. Verg. Aen. 12. Vela dabit, uos unanimum densate cæternis. Idem 4. Cum sit unanimum alloquitur male fœne sororem. Ait Seruius. Dicimus autem & unanimus, & unanimis, sicut inermus, & inermis. antepe. acu.

VNCIOLA, pen. cor. Iuu. Sat. 1. Vnciolam

Procleus habet, sed Gillo deuncem. an tepen. acu.

VND, pen. pro. Oui. Met. 1. Occupet undæ sedens partes speculari in omnes. Idem 2. Unde solet nubes latis inducere terris. Idem. Unde mouet tonitrus, uibrataque fulmina iactat. Stat. Syl. 1. Unde facto Latij sonuerunt carmine notæ. Idem. Lydius unde meos iterasset Tybris Iulos. pen. acu.

VND, pen. pro. Ouid. Met. 15. Vndarum spatias symplegades elisari. Flac. 2. Vndarum decus, & gentis Cræteia uirgo. pen. acu. Vndarum flect.

VNDECIMVS, pen. cor. Oui. Met. 11. Lucifer undecimus Lydos cum lætus in agros. Marr. 9. Vndecima lapsus cum iam desideret hora. Idem 5. Vndecies una surresti Zoile cœna. Vergi. Buc. Alter ab undecimo cum me iam cœperat annus. Mant. Vndecies uixisse decem uicinia tota. antepe. acu.

VNDIQUE, pen. cor. Hor. Ser. 1. Ianua frâgatur, latet canis uagatur magno. Iuu. Sat. 3. Pinguia crura luto planta mox undique magna. Oui. Met. 1. Est nemus Aemioniz prærupta quod undiq; claudet. Ver. Aen. 2. Vndique uisendi studio Troiana iuuentus. antepe. acu.

VNDISONVS, penul. cor. Flac. 4. Fluctus ab undisonis ceu forte crepidine saxi. antepe. acu.

VND, pen. pro. Ver. Aen. 12. Ad cœlũ undabat nertex, turrimque tenebat. Idem 4. Troia per undosum peteretur classibus æquor. pen. flect. Mant. Irruit undatim uulgus, puerique frequentes. pe. acu.

VNGVENTARIVS, pen. cor. Hor. Serm. 3. Vnguentarius ac Thrusci turba impia uici. antepe. acu.

VNGVIS, pen. pro. Oui. Met. 12. Hamatisq; uiri lanauerat unguibus ora. Luca. 7. Membraq; deiecit iam lassus unguibus ales. Vbi ait Sulpitius. Sunt enim propriè ungues omnium animalium habetium digitos: ungula uero eorum, quæ habent aut solidos, aut bifidos pedes. Flac. 4. Pollueruntque manu, quodquæ unguibus excidit attris. pen. acu.

VNGULA, pen. cor. Stat. Syl. 5. Sudor equi aut putri sonitum daret ungula fossa. Hor.

Hor. Ser. 1. Vt cum carceribus missos rapit ungula currus. **Ouid. de Pont. 4.** Vngula Gorgonei quam causa fecit equi. **Idem Fast. 4.** Nota quod obscuras ungula fecit aquas. **Ver. Aen. 12.** Prouoluere rotas, crebro super ungula pulsu. **Idem 4.** Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. **Idem Geor. 3.** Tellurē & solido graviter sonat ungula cornu. antepe. acu. Vide Vnguis.

VNGUEN, pen. pro. Luca. 10. Expugnantis opus picco iubet unguine tinctas. Vbi ait Beroaldus. Vnguen, dicitur unguen tam. pen. acu.

VNVS, pen. pro. Oui. Phil. Vindicta in poenas non satis unus eris. Idem Met. 1. Vnus erat toto naturę vultus in orbe. **Idem 15.** Mœnia quærenti sic est senioribus unus. **Idem de Pont. 1.** At nunc quod superem fer opem, precor, eminus unam. **Iuu. Sat. 14.** Semodio scrobis hæc emendat seruulus unus. **Lucr. 4.** Nec retinere semel conuersum unius amarem. **Luca. 2.** Vnius populum pereuntem tempore mortis. **Oui. Met. 1.** Obsidis unius iugulum mucrone resoluit. **Idem Met. 12.** Vnius sermone Midæ, nec Delius aures. **Mart. 10.** Et non unius spectator lectulus unde. **Ver. Aen. 2.** Navibus, infandū, amissis, unus ob iram. **Hor. Ser. 1.** Tarquinius regno pulsus fuit unius assis. **Ver. Aen. 2.** Vnius in miseri exitiū conuersa tulere. **Idem 1.** Vnius ob noxam, & furias Atacis Oilei. At Seruius, in istis sermonibus unius, illius, ipsius, istius naturaliter producit in media syllaba. sed cum opus est, corripitur hac ex longatione, quod quoties uocalem sequitur, superiori uires detrahit, ut est, Insulæ Ionio in magno: & ob hoc mutat accentum: in Latino enim sermone cum pen. corripitur, antepe. habet accentum. Vt hoc loco, unius ob noxam. idem admonet, ibi. Lenij hic primam Aeneas sperare salutem: ait, quartæ coniugationis præteritum perfectū uel in ui, tum, tum, xit: uel sublata digamio in ii, pro nostro arbitrio, ut lenij, leniui: audiij, audiui. sanè cum in ui exit, pen. longa est, & ipsa accentum retinet. cum uerò in ij, pen. breuis, & perdit

accentum. quia ut supra diximus, unius ob noxam, quoties uocalis uocalem sequitur, detrahit longitudinem præcedenti, sed hoc in metro, ubi necessitas cogit: nam in prosa & naturam suam, & accentum retinet, ut Quintilianus admonet **Inst. 1. cap. 10.** ibi, præterea quæ sunt spatio, siue cum syllaba correpta produciuntur: ut, Italiam fato profugus. seu longa corripitur: ut, unius ob noxam, extra carmē non deprehēdas, sed nec in carmine uitia ducēda sunt. Vide lector, quiddā mendosa est scriptura **L. Christoph. in Aro. Nebr. lib. 5.** In ius penultimam habent indifferentem, in carmine tantum indifferens est. **Iuu. Sat. 5.** Unā si mus, ait, uotorum summa quid ultra. **Ver. Aen. 10.** Vna toruus Abas, huic totum insignibus armis. **Idem Geo. 3.** Nec mos bellantes unā stabulare, sed alter, aduerbium est. **Idem Opu. Solæ autem fessæ spes unica nota senectæ. Luca. 1.** Præcipit lymphata gradu uelut unica rebus. **Sil. 4.** Interea tibi prima demus, atque unica proles. **Oui. Fast. 5.** Flos dabit est hortis unicus ille meus. **Mart. 1.** Explorat, & cœnas unica mensa duas. **Catul. Vnigēuamque simul cultricem montibus Idæ. Idem. Vnigenam impellens nutantibus æra pennis. Lucr. 3.** Corporis, atque animæ consistimus uniter apti. **Hor. Ser. 1.** Vnidius quidam non longa est fabula diues. **Ouid. Met. 11.** Plumæus, unicolor, pullo uelamine testus. antepe. acu. Mant. Cui deitas unita fuit regnator Olympi. pen. fle.

VOBIS, pen. pro. Oui. Met. 2. Humano genitri uobis quoque chura ministro. **Martial. 11.** Nil mihi uobiscum est, iste liber meus est.

VOCABULUM, pen. cor. Hor. de Art. Quæ nunc sunt in honore uocabula, si uolet usus. Mant. Priscæque nominibus cessere uocabula nostris. **Ouid. Met. 14.** Monte iacet positus, tribuique uocabula monti. **Idem FaL 5.** Hinc sua maiores tribuit se uocabula Maio. antepe. acu.

VOCALIS, penult. produc. Iuu. Sat. 7. Eloquium uocale modis, laurumque nomomordit. **Sat. Syl. 1.** Et de Pierius uocalē fontibus undam. **Idem 5.** incipiā nec Ca

Galatæ uocantibus undis. Oui. Met. 3. Vocalem nymphæque nec recitare loquendi. Idem. 13. Vocalemque sua terra Dodonica quereu. Idem. 11. Carmine uocata clarus, cytharæque Philemon. Idem. Fast. 2. Cyathia læpe cuius fertur uocalis orion pensile.

VOCAMEN, pen. pro. Lucr. 2. Mauult quâ lacices propinquo præferre uocamē. a uocedicitur. pen. fle.

VOCIFERO, pen. cor. Lucr. 1. Aeræque quæ claustris uelantia uociferantur. Vergil. Aen. 10. Talia uociferant sequitur, striditque; coruscant. Idem. 12. Vociferans nunc nonquam frustrata uocatus. Idem. 2. Talia uociferans gemitu tellum omne replebat. antepe. acu. Cic. in Ver. Si hoc uociferare uelim. Idem pro S. Ros. Nec satis libere uociferari possum.

VOCO, pen. cor. Oui. Ariad. Et quoties ego te, toties locus ipse uocabat. Idē Laodamia. Me tibi uenturam comitem quocūque uocaris. Idē Met. 1. Naias una fuit, nympha Siringa uocabant. Idem. 2. Fluminis in rapidis ripis enixa uocauit. Idē. Rure senex Batrum uicinia tota uocabat. Idē Fast. 2. Euocat et postea uenit aterque mora. Mart. 2. Sirebi Mistyllus coctus Aemiliane uocatur. Idē 2. Mica uocor, quid ūm? cernis? cenatio parua. Idē 5. Et quis, id reuocat? discit, deuterque re ducit. Idē 14. Spuma uocor nitri, dicor & Aphronitrum. Idē. Non uideo, quare sobria lana uocer. Stat. Syl. 2. Nexibus Atque ipso reuocabit ad oscula posse. Oui. Met. 15. Hæc quoque non perstant, quæ nos elementa uocamus. Idē 11. Acta patris uincet, maiorque uocabitur illo. Lucr. 1. Acer, & indomitus quo spes quoque ira uocasset. pen. acu. Oui. Met. 1. Conciliumque uocat, tenuit mora nulla uocatos. Ver. Aen. 12. Vociferans nunc nonquam frustrata uocatus. i. Inuocationes, preces ait Seruius appellatio est a uerbo, quæ semper aut in io exit, aut in us: si in io exeant, tertix est formæ. si in us, quartæ; ut ab eo, quod est lego, aut lectio, aut lectus facit. ab eo quod est uoco, uocatus facit, non uocationes. uocatus pen. fle. Cic. Att. hunc ego patris causa

uocauit ad cenam. Idem. Quod me ad uirana uocas. Idem, quod me ad mollicitinā uocas. Idem pro Sest. Qui claros uiros in inuidiam aliquam uocauerunt. Lucr. 2. Idem uocant matrem, Phrygiæque; cæteruas. antepe. acu.

VOCVLA, pen. cor. Prop. 1. O uicinam tæ iesta cæua mea uocula rima. antepe. acu.

VOGESVS, pen. cor. Lucr. 1. Castraq; quæ Vogeli curuam super ardua rupem. antepe. acu.

VOLANERIVS, pen. cor. Hor. Ser. 2. Scuria Volanerius postquam illi iusta chiragra. antepe. acu.

VOLATILIS, pen. cor. Oui. de Ar. Saucius ingemuit, telumque uolatile sensit. Verg. Aen. 4. Pastor agens telis, liquitque uolatile ferrum. Sil. 7. Mandat atrox hastæ telumque uolatile nodo. Oui. Met. 7. Suratus esse feram, telumque uolatile misit. antepe. acu.

VOLATVS, pen. pro. Lucr. 4. Poturæ te Nilæ græues, primoque uolatu. Stat. Theba. 12. Candida turba rimet, tandemque; ingressa uolatus. Idem. 3. Nubila suspensio celerem temerasse uolatu. pen. fle. &.

VOLTINA, pen. pro. Ver. Georg. 2. Crustumij, Syrijsque pyris, grauibusque uolemis. Ait Seruius. Nam & uolema ab eo, quod uolā impleat, dicta sunt. pen. fle.

VOLTIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 8. Turpia cerdoni uolefos, brutosque decedebant. antepe. acu.

VOLITO, pen. cor. Sil. 1. Sistere erat, uolita bat ouans, aciesque; per ambas. Catul. 1. Et parte ex alia florēs uolitabat Iacchus. Tibul. 1. Hanc uolitent animæ circū sua fata querentes. Verg. Aen. 5. Respicunt atram in nimbo uolitare fauillam. Idē 30. Et circūfuso uolabant milite Voli. Idem 12. Duces auro uolitat, ostroque decori. Mart. 8. Exiguæ uolitat suspensæ uapores. Idē 14. Splendida cū uolitent Spartani pondera disci. Mant. Vixit et linguz ardenles uolitare per auras. antepe. acu. Cic. de Or. Aues passim, ac liberē uolitant. Idē contra Rul. Volitabat. n. ante oculos istorū regis filius. Idē pro Flac. Hō uolicans gloriæ cupiditate. Volō, uis, penult. corre. Ouid. Ariadne.

Ille

Ille locus miserę ferre uolebat opem. Idem Met. 3. Salicet alterno uoluis rudis illa uetustas. Idem 13. Occidit a forti, sic dii uolulistis Achille. Idem Fast. 1. Ad quoscunque uoles, inquit habere deos. Idem de Tristib. 3. Ante uolebatis, gratique erat instar amoris. Ver. Buc. B. heu quid uoluit misero mihi? floribus austrum. Oui. de Trist. 1. Mittere me stygias, si iam uoluisset ad undas. Idem de Pont. 3. Inuenies uerè si reperire uoles. Iuu. Sat. 6. Hoc nolo, sic iubeo, sit pro ratione uoluntas. Clau. Vt uelut Eutropij fortunam & membra pacisci. Oui. Briss. Iuro, fallentem deseruisse uelis. Idem Phedra. Fama uelim, quæras, crimine nostra iacet. Mart. 1. Quod fecisse uelim te De ianæ facis. Horat. de Arte. Sunt delecta tamen quibus ignouisse uelimus. Iuue. Sat. 1. Si uis esse aliquid probitas laudatur, & alget. Marr. 1. Bellus homo, & magnus uis Idem Corra uideri. Volo penul. acu. Cicer. pro Dom. Quid sibi ille uult. Idem in Vat. Volo uti mihi respondeas. Idem Atti. Qui rempublicam defensionem uolunt.

OLIO, as, pen. cor. Oui. Met. 1. Emitteque notum, madidis notus euolat alis. Idem 13. Atræ fauilla uolat, glomeratæque corpus in unum. Idem in Ibin. Denique quicquid agis ante os, oculosque nolo. Stat. Theb. 6. Quæ bello sic tela uolant, quæ nubila cælo. Hor. Epist. 1. Et se nuel emissum uolat irreuocabile uerbū. Ver. Aen. 7. Nec iam se capit unda, uolat uapor ater ad auras. Idem 6. Pascen-tes illæ tantum prodire uolando. Ait Seruius. Vola enim dicitur media pars pedis, hęc manus. Ver. Geo. 1. Cum medio celeres reuolant ex æquore mergi. pen. acu. Oui. de Trist. 3. Vt tenera nostris cedente uolatibus aura. Oui. Ibin. Nondum calsacti uelitis hasta solum. no- men est quasi uelocis antiquum. Cic. in Ant. Volasse eum, non iter facile dice- res. Idem in Arat. Quæ uolat.

OLUCIA, hęc uolucris, hoc uolucres; om- ne quod uolat. aues nō solum, sed apes, uespæ, tabani, & huiusmodi significat. re- liqua pro celeri ponuntur. pen. cor. Lu-

ca. 5. Tellus, quam uolucer Genusus quā mollior Apfus. Oui. Met. 1. Terra feras cæpit, uolucres agitabilis æter. Idem. In mare lassatis uolucris uoga decidit alis. Idem 13. Pluma regit uolucres, ouibus sua lana decori est. Idem de Tristib. 13. Non uolucris ferro cinctile uirus inest. Idem de Pont. 3. Hęc ego uisus erā pue- ro dixisse uolucris. Ver. Geo. 1. In uariis pelagi uolucres, & quæ Asia circum. O- uid. Met. 15. Iunonis uolucrum quæ cau- da sydera portat. Ait Fabius Inst. 1. cap. 10. Et pecudes; piseque uolucres. nā uolucres media acura legam, quia & si na- tura breuis, tamen positione longa est; ne sciat iambum, quem non recipit uer- sus heroicus. antepe. acu. in metro com- munis est. Stat. Syl. 1. Hic puer è tur- ba uolucrum, cui plurimus ignis. Luca. 9. Et natrix uiolator aquæ, saculiq; uo- lucres. Muta enim & liquida metrum inuolant, non accentum. Vide Peragro.

VOLUBILIS, pen. cor. Luca. 6. Quod non cura poli, cælique uolubilis umquam. Stat. Theb. 3. Define multa metus, regni- que uolubile pondus. Ouid. Cydippe. Post modo, nescio, quæ uenisse uolubile malū. Idem 3. Ille uolubilissus spumoso nexibus orbes. Idem in Ibin. Sisyphæi tradas reuolubile pondus habebis. Ver. Aen. 7. Impubesque manus intrata uolu- bile buxum. antepe. acu.

VOLUBILITAS, pen. cor. Oul. Fast. 6. Ipsa uolubilitas subierum substiner orbem. Idem Met. 12. Fracta uolubilitas capitis latissimæ, perque os. antepe. acu.

VOLUMEN, pen. pro. Sil. 13. Exiguus for- mat pro prima uolumina gyros. Prop. 1. Hoc totum coa ueste uolumen erit. Ver. Geo. 3. Compositis, sinuæque, alter- naque uolumina crurum. Idem Aen. 3. Ponē legit, sinuatque immensa uolumi- ne terga. Oui. de Trist. 3. Sunt quoque mutata ter quinque uolumina formæ. Mart. 8. Perpetui nunquam moritura uolumina Sili. Ouid. Met. 15. Perque si- nus crebros, & magna uolumina labens. Mant. Possit in excrecens ullo line fine uolumen. pen. fle. et.

VOLUNTAS, pen. pro. Iuue. Sat. 6. Hoc uo- lo,

lo, sic iubeo, stat pro ratione voluntas.
 Luca. 4. Eripe consilium pugna cum di-
 ra voluntas. Idem 2. Subreptis, partemq;
 talis sibi nota voluntas. pen. acu.

VOLVTABRA, pen. cor. Ver. Geo. 3. Szpe
 uolvtabris pullos syluestribus apros.
 Ait Seruius, uolvtabra, loca sunt, in qui-
 bus se apti uolunt. antepe. acu.

VOLVTAS, pen. pro. Ven. Buc. Te Cory-
 don d' Alexi, trahit sura queneque uolup-
 tas. Quid. Helen. Prima mea est igitur
 Veneri placuisse uoluptas. pen. acu.

VOLVO, pen. pro. Oui. Mer. 1. Effusus pin-
 do spumosis uoluitur undis. pe. acu. Cic.
 de Som. Illi, qui uoluntur stellarum
 curius sempiterni. Idem de Clar. Facile,
 soluteque uerbis soluere sententias.
 pen. acu.

VOLVTO, pen. pro. Oui. Mer. 1. uerba data
 sortis secum interque uolunt. Idem
 12. Milia rumorum consissa uerba uolu-
 tant. Ver. Aen. 10. Hic magnus sedet Ae-
 neas, secumque uolunt. Idem 6. Atque
 huc ipse suo tristi cum corde uoluit.
 Idem Buc. Id quidem ego & tacitus Ly-
 cida mecum ipse uoluto. Luc. 1. Ventus
 ab extremo pelagus sic ante uoluit. pe.
 flec. Cicero. de Som. Eorum animi tor-
 poribus elapsis circum iterum uoluntur.
 Idem ad Heren. Cum pueri tibi ad
 pedes uolueantur. w. l. o. l. i. t.

VOLVVS, pen. pro. Ver. Aen. 12. Ecce au-
 tem flammis inter cabulata uolutus. I-
 dem 10. Te fugiens fratremque Tyron,
 cumque uolutus. Idem Geor. 3. Locus,
 exulroque sinum trahit, utque uolutus.
 Claud. Szpe sinus tenero, perque ardua
 colla uolutus. pen. flec.

VOMANS, pen. pro. Sil. 8. Murice nec Ly-
 byco, statq; humefacta Vomans, pe. flec.

VOMER, pen. prod. Onid. Medea. In solido
 promeris uomere colla boum. Idem. Te
 solidam iusso uomere scindis humum.
 Idem Meta. 1. Saucia uomerebus per se
 dabat omnia tellus. Idem Fast. 2. Et seu
 uomerebus, sed tu pulfabere rastros. Idé
 de Pont. 2. Nec magis assiduus uomere re-
 nuatus ab usu. Ver. Geor. 1. Ingemere &
 sulco altritrus splédescere uomere. Idem.
 Vomer & inflexi primum graue robur
 aratri. Sil. 3. Tum loca plena duo dites

sine uomere glebas. Idem 8. Hernicaque
 impresso raduntur uomere saxa. pe. flec.
 Vo mo, pen. cor. Oui. Medea. Quae uomit
 eodem stratus, totidemque resurber. I-
 dem de Pont. 4. Ter licet e potet ter uomit
 illa freum. Idem 14. Ore dapes, &
 frustra mero gomerata uomentem. Mar-
 tial. 2. Quod uomis Antoni, quod luxu-
 riaris Apici. Idem 6. Vipereuniqué uomant
 nostro sub nomine uicis. Idé 10.
 Accius, & quicquid, Pacuiusque uomunt.
 Ver. Aen. 12. Sanguinis ille uomé-
 riuos cadit, atq; cruentam. Idem 10. Fú-
 ditur, & uastos umbo vomit aureus in-
 gnes. Ouid. Mer. 15. Naribus, & parulo
 partem maris euomit ore. pen. acu. Cic.
 pro Deio. Cum te uomere post cenam
 uelle dixisses Ileni de Fin. Asori, qui in
 mensa uomant. Mant. Et uillæ uomicas
 urbs est, iam tota lupanar. Idem. Irrita-
 re solent uomitum de cordibus iouis.
 Corn. Gal. Naufear, & priscum uomitū
 ceu fundar amorem. antepe. acu.

VORAX, pen. cor. Mant. Carnifici daris in
 pradam, uelut alba uoraci. Oui. Mer. 8.
 Est data, plura petit, turbaque voracior
 ipsa. Luca. 1. Hic usura vorax, audum-
 que in tempore scenus. pen. acu.

VORAGO, pen. pro. Sil. 5. Atque uulturas la-
 ré thygias immensa vorago. Ver. Aen. 10.
 Perpic torrentes utraq; voragine ri-
 pas. Idem 7. Monstrantur, ruproq; in-
 gens Acheronte vorago. Luca. 4. Condi-
 dit vna palus, ualraq; voragine misit.
 Scat. Syl. 1. Ipse loci cullos, cuius sacra-
 ta vorago. Idem Theb. 6. Gaudia, iā The-
 bae, iuxta tenebrosa vorago. Sil. 12. Pan-
 dere iter, cæcas stagnante voragine fau-
 ces. pen. flec.

VORANS, pen. prod. Hor. Ser. 1. Iulius, &
 fragilis Pedacia, furque Voranus. pe. flec.

VORATVS, pen. prod. Flac. 6. Sancte mihi
 Vorape pater tua pectora nescio. pen.
 acuit.

VOROS, pen. cor. Mart. 1. Pastillos Cosmi lu-
 xuriosa vorans. Idem 1. Et semper mi-
 ser hie esuri, ille vorat. Idem 13. De me-
 tapis lauri, de petasone uorant. Verg. l.
 Aen. 1. Torquet agens circum & rapti-
 dus uorat æquore uortex. Sil. 14. Scandi-
 dit ouans, rapidissime Norae trepidantia
 flammis.

- V**ammis. pen. acu. Cicer. in Ant. Nos hic uoramus literas cum Dionisio.
- V**ox. 1. x. pen. pro. Oui. Fast. 4. Et te uortibus non aduunda gela. Idem 6. Vortibus densis Tibridis ora tencnt. pe. ac.
- V**ot. 1. v. s. pen. pro. Tibul. 1. Vt mea uotinas persoluens Delia uoces. Iuu. Sat. 12. Et quam uotiuu testatur sana tabella. Hor. Ser. 2. Votiuu pateat ueluti descripta tabella. Idem Epi. 1. Pascitur in uelutrum reditum uotiuu iuuenta. Ouid. Sappho. Siue redis, puppique tuz uotiuu parantur. Stat. Syl. 3. O tum quantus ego, aut quanta uotiuu mouebo. Mant. Sacra uere nurus ille uotiuu ferentes. penul. fleat.
- V**otum. pen. pro. Stat. Syl. 1. Vota paues pane, & dulcis suspiria uates. Ouid. Met. 1. Ceperat, irridet primo pia uota Lycas. Ver. Buc. Hæc tibi semper erunt, & cum solennia uota. Idem Geo. 1. Illa seges de mum uotis responder auari. Ait Serui. Aen. 8. ibi. O mihi præteritos. Et notandum, uotum de præterito fieri. Idem Aen. 2. Votum pro reditu simulant, ea fama uagatur. Marr. 9. Lætatur gemina uotorum sorte Marinus. pen. fle.
- V**ouer. 1. o. pen. cor. Oui. Fast. 1. Vouerat & uoti soluerat ante fidem. Idem de Tristi. 3. Quod pro te ut uoueam miti pierare mereris. Idem de Pont. 1. Si te non nobis ista uouere liquet. Stat. Syl. 5. Obruit, & pressa uouet expirare corona. Ver. Aen. 1. 1. Ipse pater famulam uoueo tua prima per auras. Mart. 9. Vibius hæc Marti pro duce uouit altem. Luca. 3. Sæua tridunitix uouerunt funera diræ. Cic. de Claris. Ludi quo salinator Senensis prelio uouerat. Idem de Nat. Voui de cima Herculi. Idem de Fin. Nostri imperatores pro salute sua capita uouerunt. antepe. acu.
- V**ox. pro. Oui. Fast. 1. Vocibus Euæder firmata mente parentis. Idem 5. Hic sensus uerbi uis ea uocis erat. Verg. Aen. 2. Composita rumpit uocem, & me destitit arx. Idem 1. Ad quem tum Iuno, supplex his uocibus usa est. Auso. Indiciu uocem quæ sine nente gero. Luca. 1. No mini & uix est ueras expromere uoces. Flac. 1. Vocibus his instare ducis, Dodo.
- nida quercum.
- V**ul. 1. o. pen. cor. Ver. Buc. Venit & upilio, tardi uenere bubulci. Ait Seruius. propter metum dicit, upilio: nam opilio dicimus. antepe. acu.
- V**ran. 1. a. pen. cor. Oui. Fast. 5. Excitat Vranie, fecere silentia cunctæ. Stat. Theb. 8. Vranix cupit ille tamen, pugnaque, uirosque. Verg. de Musis. Vranis ipsa polli motus scribitur & astræ. antepe. acu.
- V**rb. 1. s. pro. Ouid. Fast. 4. An primis turres urbibus illa dedit. Iuu. Sat. 1. 10. Democritus quamquam non essent urbibus illis. Ouid. Meta. 15. Urbis & inuicti genitor Gradive Quirini. Flac. 1. Sicaniū, deditusque fretum, cumque urbibus Aetnæ. Ver. Aen. 1. 1. Ille urbem Argiripam patriz, cognomine gentis. Idem 5. Argoliconem mari deprensus, & urbe Mycenæ. Ait Seruius. Græcè dixit: Vnde singularem numerum posuit, Mycenæ autem si cut Thebæ: lunenalis. Atque uetus Thebæ centum iacet obruta portæ, ut, sit Mycenæ, Mycenæ, ut. Agaue Agaues: & exinde potest uideri. Latium secisse declinationem: ut sit hæc Mycenæ, huius Mycenæ: & est periphrasis, urbe Mycenæ. id est Mycenis. Vide Parasum.
- V**rb. 1. a. n. s. pen. pro. Hor. Ser. 1. Comis, & Vrbanns fuerit limator idem. Martial. 10. Annis ab urbano uenit ad mare cœna macello. Stat. Syl. 1. Ergo alacres, quæ signa colunt urbana cohortes. pen. fleat.
- V**rb. 1. i. c. v. s. pen. cor. Mart. 1. Urbica lingo nicus Tyrianchina bardocucullus. Iuu. Sat. 6. Urbicus ex odio risum mouet Attellana. antepe. acu.
- V**rb. 1. o. l. v. s. pen. cor. Iuu. Sat. 1. 10. Fiunt urceoli, pelues, sartago, patellæ. Martial. 4. Hæc tibi donatur panda, ruber urceus, ansæ. antepe. acu.
- V**rin. 1. a. pen. pro. Iuu. Sat. 1. 10. Coniugis urinæ magnos uisurus amicos. Idem 11. Auribus, atque oculis concepta urina mouetur. pen. fle.
- V**ro. 1. o. pen. pro. Oui. Briss. Nec miseram lenta ferreus ire mora. Idem Phidra. Venit amor grauius, quo scrius urimur intus. Idem. Vrimur, & cœcum pectora uulnus habent. Idem Hero. Vrimur igne pari, sed sum tibi uiribus impar. Idem Meas. Vritur,

Vritur, & sterilem sperando nutrit amo-
rem. Idem 2. Felicitque bonis aliter nō
uritur Herfes. Idem. Vior amore mei
flammas moueoq; feroque. Idem. Mul-
ciber urebat, perq; altum ad carbasa ma-
lum. Idem de Trist. 3. Procinus inclusū
lentis carbonibus ure. Idem 5. Perque
dies multos lateris cruciatibus uror. Ver-
gi. Buc. Me tamen urit amor quis enim
modus adsit amoris. Idem Geo. 1. Atque
leuem stipulam crepitantibus urere flā-
mis. Idem Aen. 4. Vritur infelix Dido,
totaque uagatur. Stat. Syl. 1. Vreret ipsa
foces uolucrum succendit amorum. Ci-
cer. pro Dom. Dedit corporis, quod
cum uritur, non sentit. pen. fle.

VRSIDIVS, pen. cor. Iuu. Sat. 6. Sed placeat
Vrsidio lex Iulia tollere dulcem, autep.
acuit.

VRSINVS, pen. pro. Mant. Romuleæ satus
Vrsine de sanguine gentis. pen. fle.

VRSULA, pen. cor. Mant. Vrsula uergineis
igitur stipata cateruis. Idem. Mille puel-
larum cum talibus Vrsula castris. Idē.
Vrsula processit Mauro generata paren-
te. ante. acu.

VRTICA, pen. pro. Iuu. Sat. 2. Hæc tetigit
Gradive tuos urtica nepotes. Idē 11. Di-
uitiis urticæ maior tamen ista uoluptas.
Hor. Epi. 1. Viuis & urtica sic uines pro-
tinus urte. pen. fle.

VSIPIVS, pen. cor. Mart. 6. Sic leue flauo-
rum ualeat genus Vsiptorum. ante. pen.
acuit.

VSQVEADEO, pen. cor. Lucr. 1. Vsqvea-
deo in rebus solidi nihil esse uidetur.
Ver. Buc. Vsqveadeo turbatur agris en
ipse capellas. Luca. 3. Vsqveadeo solus
særum mortemque timere. Stat. Theb.
1. Vsqveadeone angusta dies, & triste pa-
ramper. Idem 9. Proh furor usqueadeo
sela exaturauimus artus. una est oratio
nis pars. ante. pen. acu.

VSVRA, pen. pro. Auso. Fœnoris & uelox
inopes usura trucidet. Iuu. Sat. 9. Pollio
qui triplicem usuram præstare paratus.
Marr. 5. Debitor usuram pariter, sortem
que negabit. Idem 11. Sed lupus usuram,
puerique diaria possunt. pen. fle.

VSVRO, pen. pro. Mât. Inter mortales decus
usurpare decur. Cice. in An. Si quis

usurper illud Cassianum. Idem. Græ-
cum etiam uersum usurpauit. Idem Att.
Asq; ut Solonis dictum usurpem. Idem
Att. Itaq; usurpauit uetus illud Bruti. pe-
nult. acu.

VSVS, pen. pro. Oui. Met. 1. Non galeæ, nō
ensis erat sine militis usu. Idē 14. Fleuit
amās glaucus, niniūq; hostilitate usæ.
Ver. Geo. 2. Sunt alij, quos ipse uita sibi
reperit usus. Idē Buc. Quin tu aliquid
saltem potius quorū indiget usus. pe. fle.

VTCOR, Iuuen. Sat. 6. Et furete incipias, ut
auunculus ille Neronis. Horat. Sermo.
1. Se se ferre fenes ut in otia tura reced-
ant. Oui. Metamorph. 1. Iuppiter est ter-
ra genitam mentitur ut autor. Idem 2.
Credidit ut iniuste missi memor ignis ab
illo. acu.

UTERQUEVS, pen. pro. Luca. 5. Consul uter
que uagos belli per munia parces. Man-
tua. Maior erat Cosmas, alter Damia-
nus uterque. Ouid. Phedra. In magnis
læsi rebus uterque sumus. Idem Hyper-
me. Accipiat lachrymas utraque turba
mæas. Martial. 4. Nec caret officio con-
sul uterque tuo. Idem Metamorpho. 1.
Nix tegit alta duas, toridem inter utrā-
que locauit. Idem. Prodierat, prodit bel-
lum quod pugnat utroque. Idem. Mo-
ta magis dicti sibi criminis utraq; cœ-
lo. Idem 2. At cœli misere tuis circum-
spice utrinque. Idem. Fumat uterque po-
lus, quos si uiolauerit ignis. Idem Fast.
2. Euocat, & posita uenit uterque mo-
ra. pen. acu.

UTERVS, pen. cor. Stat. Theb. 2. Hunc ute-
rū quōdam Dryope Pheniffa grauat.
Idem Syl. 1. Parce puer ne molle uterū,
ne stantia lædas. Luca. 9. Ex utero fortis
in faustis urere flammis. Ver. Aen. 2. In-
gentes, uterumq; armato milite com-
plent. Oui. Mer. 2. Perq; gradus uterum,
pectusq; humerosq; manusq;. Idē. Atro-
nitæ, manibusq; uterum cælare uolēt.
Idem Phedra. Enixa est utero crimen, o-
nusq; suo. ante. acu. Lucr. 5. Et genus
omne quod est uterino semine parum.

UTICA, penult. corre. Non Vtica Libyæ
clades Hispania mundæ. Sil. 3. Proxima
Sidonijs Vtica est effusa maniplis. ante
penult. acuit.

VITILIS, pen. cor. Ouid. Penel. Vitilius starent etiam nunc moenia Phœbi. Idem Phil. Quò magis accedunt, minus, & minus utilis aslo. Verg. Georg. 1. Excoquitur uirium, atque exudat inutilis humor. Ouid. Met. 10. Et coryli fragiles, & fraxinus utilis hastis. Idem de Pont. 2. Vitilibus quoties rigat imbribus agros. antepe. acu.

VITILITER, pen. cor. Ouid. Fast. 3. Vitiliter nobis perfidus ille fuit. Idem Meta. 15. Vitiliter, populosque iuues tua sacra colentes. antepe. acu.

VITILITAS, pen. cor. Ouid. de Tristib. 1. Vixque dedit uictas utilitate manus. Idem de Pont. 1. Artibus hisque nihil utilitatis habet. antepe. acu.

VITINAM, pen. cor. Ouid. Penel. O utinam tunc, cum Lacedæmona classe petebat. Idem de Tristib. 1. Atque utinam pro te posset mea uora ualere. Idem de Pont. 1. Mcmnonis hauc utinam lenito Cæsa re mater. Claud. Constitit incumbens utinam Neptune tridenti. antepe. acu.

VITON, pen. pro. Ouid. de Tristib. 1. Difficile est tamen hic remis utaris, an aura. Idem de Pont. 1. Scilicet incipiam lima mordacius uti. Idem Meta. Vtiur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet. Idem 2. Parce puer stimulis, & fortius uiere lotis. Iuue. Sat. 5. Ille sapit, qui te sic utitur, omnia ferre. Idem 8. Veimur exemplis, ut non peiora supersint. Mart. 12. Dentrebus atque comis, nec te pudet, ueris emptis. pen. flect. Cice. de Nat. Vtatur suis bonis opotet. Idem. Quibus rebus fruimur, atque utimur. Idem pro S. R. Commoda quibus utimur.

VULCANVS, pe. pro. Vet. Aen. 9. Tæda, & commistam Vulcanus ad astra fauillâ. Idem 5. Coniungunt, furia immisiss Vulcanus habenis. Idem Georg. 1. Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem. Tibul. 1. Illa uelim rapida Vulcanus carmina flamma. Ouid. in Ibin. Nec se Vulcanus, nec se tibi præbeat aer. pen. flect. Idem Meta. 2. Deducit iuuenem Vulcani munera currus. Clau. Vis glomerat, quo fonte ruat Vulcanius ignis. antepe nula. acu.

VUIDVS, pen. cor. Verg. Buc. Vuidus Hy-

berna uenit de glande Menalcas. Idem Fast. 3. Vuidaque in grauidum palmite gema tumet. Catul. Vuidulum a stetu ceruentem ad templum deum, me. Ait Serui. ibi. Vuidus Hyberna. humidum est, quod extrinsecus habet aliquid humoris. Vuidum uerò quod intrinsecus. unde & uir dictus sunt, quod tamen plerumque confundunt poetæ. antepe. acu.

VULGARIS, pen. produ. Prop. 1. Hæc tibi uulgares istos compescet amores. Ouid. Fast. 4. Numina uulgares ueneris celebrare puellæ. pen. flect.

VULGVS, pen. pro. Verg. Aen. 1. Cornibus arboreis sternit dum uulcus in omnē. Idem Aen. 6. Vlmus opaca ingens quæ sedē somnia ulgo. Idem Georg. 3. Hinc lætis vituli ulgo moriuntur in herbis. Ouid. Fast. 1. Vulgus & ipsa tuas Roma timebat opes. Idem 4. Pallorum gemino subduce uulcus erat. Idem de Pont. 2. Noxæ uis aridam ulgo captata per aurem. Verg. Aen. 1. Seditio, scilicetque animis ignobile uulcus. Ait Seruius. & masculini generis, & neutri lectum est generis neutri hoc loco. alibi masculini generis. Ver. Aen. 2. In uulgum ambiguit, & querere conscius arma. Idem. Scinditur incertum studia in contraria uulcus. Ait Seruius, Vulgus magis masculini generis est, quam neutri: quia in us, exeuntia, in ris, metunt genicium: excepto pelagus, quod in hoc nomine creat errorem, ut supra, Seditio, scilicetque. & hoc est artis, ut masculino utamur, quia omnia nomina in us, exeuntia, si neutra fuerint, tertius sunt declinationis, ut pecus pecoris: si autem secundæ fuerint declinationis, masculina sunt, uulgi autem facit, non uulgeris, ut docti, clari: usurpatum tamen est, ut neutrum genus sit, propter unum Græcū nomen, quod est pelagus: cum enim pelagi facit, neutri tamen est generis. Cicer. pro S. Ro. Hoc exire, atque in uulgu manare non poterit. Idem de Vn. Iudicare aliquid in uulgu. Idem Tusc. Commendatio in uulgu. penul. acu. Plac. 6. Fama mouet, rare quæ sacra uulgabat Achivos. pen. acu.

VULNERO, pen. cor. Ouid. Heroi. Ah po-

etius pereā, quā crimine uulneris isto.
Idem de Pont. 2. Sic ego continuo for-
tunæ uulneror ictu. Idem de Art. 1. Hic
amor & pax est, in qua niale uulneror
una. Idem Met. 1. Nec mora falcato uul-
nerem uulnerat ense. antepen. acu. Stat.
Syl. 2. Vulnus hiat, magnæque patet uia
lubrica plagæ. Idem 3. Vulnera dum lym-
phis Epidaurius eluit Ithmon. Ouidius
Met. 3. Iam loca uulneribus desunt, gem-
mit ille lonumque. Cicer. pro Sest. Fer-
rum potest acie ipsa, uel ferri uiribus
uulnerare. Idem in Ver. Serui nonnul-
li uulnerantur. antepen. acu.

VVA, pen. pro. Stat. Syl. 2. Nereis, & dulces
rapuit de collibus uuas. Ver. Geor. 2. Et
curpis aubus prædam fert una racem-
us. Iane. Sat. 2. Vuaeque contacta liuo-
rem ducit ab uua. pen. fle.

VULNIFICVA, pen. cor. Oui. Met. 2. Vul-
nifico fuerat fixurus pectora telo. Verg.
Aen. 8. Vulnificusque chalybs uasta for-
nace liquefcit. antepen. acu.

VULPES, pen. pro. Hor. Epi. 1. Olim quod
uulpes ægroto cauta leoni. pen. acu. Vul-
pes ait Fabius, quasi uolipes. pen. acu. Idem
Forte per angustam tenuis uulpe-
cula rimam. antepen. acu.

VULTEIUS, pen. pro. Hor. Epi. 1. Durus,
ait, uultei nimis, attentusque uidet. Idem
It, redit, & narrat Vulteiū nomine Me-
nam. Luca. 4. Vulteiū tacitas senfit sub
gurgite fraudes. Idem. Rexit magnani-
ma Vulteiū uoce cohortem. penul. acu.
Vide Caius.

VULTURIUS, pen. cor. Catul. Sufcitata ga-
no Vulturius capite. antepen. acu.

VULTVS, pen. pro. Oui. Helen. In nostris
oculos uultibus esse reor. Idem Met. 14.
Vultibus, & latis uidere rigescere pup-
pem. Idem. Vultibus Alcionei; saxumque;
increfcere ligno. pen. acu.

VXORIVS, pen. cor. Ver. Aen. 4. Fundamen-
ta locas, pulchramque uxoris urbem.
Hor. Carm. 1. Vxorius amnis. antepen. ac.

X

XENIA, pen. cor. Mant. Et iā cū xenijs
aderat ex urbe Sagunto. antepen. ac.

Z

ANGLEA, pen. prod. Sil. 14. Nec
Zanclea gerūt obscuram mœ-
nia famam. Oui. Fast. 4. Be fu-
git ad syrtis, & te Zanclea
charibdis. pen. fle. Idem Met. 14. Op-
positumque petens contra Zancleia sa-
xa. antepen. acu.

ZACYNTHVS, pen. pro. Mant. Dumque per
id tempus sic fors tulit arua Zacynthi.
Sil. 1. Conditus excelsio tacrauit colle
Zacynthus. Oui. Penel. Dulichij, Samij
que, & quos tulit alta Zacynthos. Ver.
Aen. 3. Iam medio appareat fluctu ne-
moroſa Zacynthos. pen. acu.

ZAMA, pen. cor. Sil. 3. Et Zama & uerior
Rutulorum sanguine Tapſis. pen. acu.

ZEPHYRVS, pen. cor. Oui. de Trist. 3. Fri-
gora iam Zephyri minuunt, annoque pe-
raſto. Ver. Geo. 1. Liquitur, & Zephyro
putris se gleba resoluit. Idem 2. Partu-
rit almus ager, Zephyrique repentibus
auris. Idem 3. Aut uerò Zephyris cum
lata uocantibus estas. Idem Buc. Siue
sub incertas Zephyris morantibus um-
bras. Idem Aen. 4. Vade æge nate, uoca
Zephyros, & labere pennis. Idem. De-
mens? nec Zephyros audis spirare secun-
dos. antepen. acu.

ZEBEDEVS, pen. pro. Mant. Huius erat ge-
nitor uerò Zehedæus in altum. Idem. V-
nam Zebedeo memorant nupſiſſe secun-
dæ. pen. fle.

ZELVS, pen. pro. Aulo. Quin etiam cupio
iunctus, quia zelus amoris est. pen. fle.

ZELOTYPVS, pen. cor. Aulo. Toxicæ zelo-
typo dedit uxor mœcha marito. Iu. Sat.
5. Ponere zelotypo iuuenis prælatuſ
Hyarbz. Mart. 1. Nec me zelotypum, nec
dixeris esse malignum. antepen. acu.

ZEDORA, pen. prod. Mant. Brixia Zedore
campeſtria rura Cremonæ. pen. fle.

ZYGMA, pen. prod. Stat. Syl. 3. Antiquæ
Babylonis opes, & Zeugnia Latinæ. pe-
nul. acu.

ZITES, pen. pro. Ouid. Met. 6. Implumes,
Calisque puer, Zetelque fuerunt. pe. ac.

ZONA, pen. pro. Ouid. Met. 1. Parte ſecant
zonæ, quinta eſt audentior illis. Idem
Phil.

Phyl. Castaq; fallaci zona recincta manu. Star. Theb. 10. Et risere dex, & zonis
 lucentibus ictu. Claud. Crescat zona rubens
 medius flantis olympi. Luca. 4. Sic mundi
 pars una iacet, quam zona niualis. Verg. Geor. 3. Quinque tenent

coelū zonæ quarum una corusco. pe. Ne.
 Zenodotvs, pen. cor. Auso. Censor Aristarchus
 norma que Zenodoti. antepen. acuit.
 Zodiacvs, pen. cor. Auso. Quotq; super
 terram sydera zodiaci. antepen. acu.

V I N I S.

apela
nérda
tupes
me fu
pua

